

B I B L I O T H E C A
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
T E V B N E R I A N A

BT 2035

CONSILIATORES TEVBNERIANI

GIAN BIAGIO CONTE
JAMES DIGGLE
DONALD J. MASTRONARDE
FRANCO MONTANARI
HEINZ-GÜNTHER NESSELRATH
DIRK OBBINK
OLIVER PRIMAVESI
MICHAEL D. REEVE
RICHARD J. TARRANT

ATHENAEVS NAVCRATITES
DEIPNOSOPHISTAE

VOLVMEN IV.A
LIBRI XII–XV

EDIDIT
S. DOUGLAS OLSON

DE GRUYTER

ISBN 978-3-11-055853-1
e-ISBN (PDF) 978-3-11-056741-0
ISSN 1864-399X

Library of Congress Control Number: 2019936569

Bibliographic information published by the Deutsche Nationalbibliothek

The Deutsche Nationalbibliothek lists this publication in the Deutsche Nationalbibliografie;
detailed bibliographic data are available on the Internet at <http://dnb.dnb.de>.

© 2019 Walter de Gruyter GmbH, Berlin/Boston

Greek font: Orthos by Ralph Hancock
Printing: Hubert & Co. GmbH & Co. KG, Göttingen

www.degruyter.com

HOC VOLVMINE CONTINENTVR

Praefatio VII

Liber XII 1

Liber XIII 82

Liber XIV 191

Liber XV 297

Epitome

Liber XII 379

Liber XIII 419

Liber XIV 461

Liber XV 499

PRAEFATIO

This is the final text-volume of my edition of Athenaeus, but the first to be published. Some brief prefatory remarks about the organization and conception of the project are accordingly in order. More extensive comments will be found at the beginning of Volume I, which should be published within the next few years.

When Kaibel produced his Athenaeus at the end of the 19th century, many of the fragmentary authors the text preserves had not been carefully edited in independent editions. This is no longer the case, and my sense of my readership, and thus my goals with this edition, are accordingly different from his. Modern standard editions of ancient texts have many substantial advantages. They also tend, however, to conceal their own fragile character, by presenting a much better text than the one that has been transmitted to us by the ancient authorities. The fragmentary comic poets in the monumental Kassel–Austin *Poetae Comici Graeci*, for example, are uniformly metrical, but only due to the aggressive, often brilliant efforts of modern editors. Put another way, when one reads e.g. comic fragments preserved by Athenaeus in *PCG*, one generally reads something other than what the manuscripts present, and the authority of the edition is such that that difference tends in practice to be elided. This problem is compounded by the fact that texts such as Kaibel's Athenaeus attempt to accomplish two different tasks simultaneously, both faithfully representing the source author and offering the best possible version of the quoted text. My edition abandons the latter goal, in large part because this can now be done in a philologically responsible manner, as it could not 100 years ago. My assumption throughout is that users of a critical edition today likely come to Athenaeus not so much because they want to read the material he preserves, but because they want to know how he preserves it. I therefore take it for granted that such readers will have access on the one hand to works such as *PCG* and the Kannicht–Radt edition of the tragic poets, and on the other hand to a translation such as my own Loeb (which presents improved modern versions of embedded material throughout). My text of Athenaeus, by con-

trast, offers something much closer to what the manuscripts preserve; to the extent I have improved the text, this has been by attempting to reconstruct what the common ancestor of A and the *Epitome* manuscripts may have read, not the precise version of the material that Athenaeus himself had in the 2nd century CE (a problematic target in any case), much less what the original authors wrote long before that. My apparatus, meanwhile, is keyed to and to some considerable extent dependent on the standard modern critical editions of quoted sources, and shows how the text in question is generally printed today and why. I assume that readers interested in further modern conjectures, or in alternative readings in other ancient authorities, will consult the critical apparatuses of those editions. As a consequence, this is not a superficially easy text of Athenaeus or of the material he preserves, often in highly problematic form. Instead, my edition is designed to require and reward careful, engaged critical reading and thus — in conjunction with the other sources noted above — to allow a full appreciation of the extraordinary material that has been passed on to us here.

Kaibel believed that the *Epitome* of Athenaeus was made directly from A, and he accordingly reported alternative readings only from C or E, and never from both. As a consequence, it is impossible to tell from Kaibel's apparatus when a reported reading in an *Epitome* manuscript represents that tradition as a whole and when it is eccentric. By contrast, I report *Epitome* readings fully, and also present a text of the *Epitome* itself in a second fascicle (thus simultaneously replacing Peppink). Kaibel also ignored later witnesses to the text (D B M P Q) and accordingly assigned large numbers of readings to Musurus that are in fact the product of a rich, cumulative 15th-century reception of Athenaeus. He also appears to have paid only passing and fitful attention to the early printed editions, giving many conjectures e.g. to Schweighäuser that belong to earlier scholars. My edition attempts to improve these aspects of the text as well. Readers should note that I cite the late non-*Epitome* manuscripts only when they disagree with A. Nor do I attempt to catalogue the countless wild errors and misguided conjectures in these manuscripts, most of which make no substantial contribution to my project as I have con-

ceived it. As for the *Epitome*, I similarly disregard alternative readings in either C or E that are patently wrong or unhelpful when the other manuscript agrees with A.

Final proofs of this portion of my edition were read in Freiburg, Germany, a place I have come to love not only for its University, its Institute of Advanced Study, and the many friends we have made here, but for its vineyards and lakes, in one of which I have just been swimming this morning. Full acknowledgements and thanks will appear in Volume I. Volume IV, along with everything to follow, is dedicated to my beautiful, sweet wife Rachel, who changed my life.

Freiburg, Germany
30 August 2019

IB

[1] ἄνθρωπος εἶναι μοι Κυρηναῖος δοκεῖς,

510a

κατὰ τὸν Ἀλέξιδος Τυνδάρεων (fr. 241), ἑταῖρε Τιμόκρατες·

κάκει γὰρ ἂν τις ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἓνα καλῇ,

πάρεισιν ὀκτωκαίδεξ' ἄλλοι καὶ δέκα

5 ἄρματα, συνωρίδες πεντεκαίδεκα·

τούτοις δὲ δεῖ σε τάπιτήδει' ἐμβαλεῖν,

ὥστ' ἦν κράτιστον μὴδὲ καλέσαι μὴδένα.

5

κάμοι δ' ἦν κράτιστον σιωπᾶν καὶ μὴ ἐπὶ τοσούτοις | προειρημέ- 510b
νοις ἕτερα προστιθέναι. ἀλλ' ἐπεὶ πάνυ λιπαρῶς ἡμᾶς ἀπαιτεῖς καὶ

10 τὸν περὶ τῶν ἐπὶ τρυφῇ διαβοήτων γενομένων λόγον καὶ τῆς
τούτων ἡδυπαθείας· [2] ἢ γὰρ ἀπόλαυσις δήπου μετ' ἐπιθυμίας
πρῶτον, εἶτα μεθ' ἡδονῆς. καίτοι Σοφοκλῆς γε ὁ ποιητῆς (test.
80e; cf. Pl. R. 329b–c) τῶν ἀπολαυστικῶν εἰς ὧν, ἵνα μὴ κατηγορή

15 τὰς τῶν ἀφροδισίων ἀπολαύσεις φήσας ἀσμένως ἀπηλλάχθαι
αὐτῶν ὥσπερ τινὸς δεσπότη. ἐγὼ δὲ φημι καὶ τὴν τοῦ Πάριδος
κρίσιν ὑπὸ τῶν | παλαιότερων πεποιῆσθαι ἡδονῆς πρὸς ἀρετὴν 510c
οὐσαν σύγκρισιν· προκριθείσης οὖν τῆς Ἀφροδίτης (αὕτη δ' ἐστὶν
ἡδονή) πάντα συνεταράχθη. καὶ μοι δοκεῖ καὶ ὁ καλὸς ἡμῶν
20 Ξενοφῶν (*Mem.* 2.1.21–34) τὸν περὶ τὸν Ἡρακλέα καὶ τὴν Ἀρετὴν
μῦθον ἐντεῦθεν πεπλακέναι· κατὰ γὰρ τὸν Ἐμπεδοκλέα (31 B
128.1–7 D.–K.)·

οὐδέ τις ἦν κείνοισιν Ἄρης θεὸς οὐδὲ Κυδοιμὸς

οὐδὲ Ζεὺς βασιλεὺς οὐδὲ Κρόνος οὐδὲ Ποσειδῶν,

25 ἀλλὰ Κύπρις βασίλεια.

τὴν οἱ γ' εὐσεβέεσσιν ἀγάλμασιν ἱλάσκονται,

510a Eust. p. 1148.32–4 = IV.195.14–196.1 | 510b–d Eust. p. 1261.42–5 = IV.587.15–588.2

4 ὀκτωκαίδεξ' C E M P Eust. Mus : ὀκτωκαίδεκα A || 5 συνωρίδες A : καὶ
συνωρίδες C E : καὶ ξυνωρίδες Eust. : συνωρίδες <τε> Musurus || 6 τάπιτήδει' E
Eust. Mus : τάπιτήδεια A C || 12 εἶτα ^{lm}A^{mg} C E : ἔπειτα A || 13 ἀπο-
λαυστικῶν γε A : γε om. C E || 18 οὖν C E : γοῦν A || 26 ἱλάσκοντα A :
ἱλάσκοντο Porph. *Abst.* 2.20

γραπτοῖς δὲ ζῳοῖσι μύροισι τε δαιδαλεόδομοις 5
 σμύρνοις τ' ἀκρήτου θυσίαις λιβάνου τε θυώδους
 ξανθῶν τε σπονδᾶς μελίτων ρίπτοντες ἐς οὐδᾶς.

καὶ Μένανδρος δ' ἐν Κιθαριστῇ (*Kith. fr. 5 Koerte*) περὶ τινος
 μουσικευομένου λέγων φησί· || 5

511a φιλόμουσον εἶν' αὐτὸν πάνυ
 ἀκούσματ' εἰς τρυφήν τε παιδεύεσθ' αἰεῖ.

[3] (*Dioscurid. fr. XXVIII Weber*) καίτοι τινές φασι κατὰ φύσιν
 εἶναι τὴν ἡδονὴν ἐκ τοῦ πάντα ζῶα δεδουλῶσθαι ταύτη, ὥσπερ
 οὐχὶ καὶ δειλίας καὶ φόβου καὶ τῶν ἄλλων παθημάτων κοινῶς μὲν 10
 ἐν ἅπασιν ὄντων, παρὰ δὲ τοῖς λογισμῶ χρωμένοις ἀποδοκιμαζο-
 μένων. τὸ οὖν ἡδονᾶς διώκειν προπετῶς λύπας ἐστὶ θηρεύειν·
 διόπερ Ὀμηρος (*cf. Il. 14.292–360*) ἐπονείδιστον βουλόμενος ποιῆ-
 511b σαι τὴν ἡδονὴν καὶ τῶν θεῶν φησι τοὺς μεγίστους οὐδὲν ὑπὸ τῆς
 σφετέρας | ὠφελεῖσθαι δυνάμειος ἀλλὰ τὰ μέγιστα βλάπτεσθαι 15
 παρενεχθέντας ὑπ' αὐτῆς· ὅσα μὲν γὰρ ἀγρυπνῶν Ζεὺς ἐφρόντιζεν
 ὑπὲρ τῶν Τρώων, ταῦτ' ἀπώλεσε μεθ' ἡμέραν ὑφ' ἡδονῆς κρατη-
 θείς. καὶ Ἄρης ἀλκιμώτατος ὢν ὑπὸ τοῦ ἀσθενεστάτου Ἡφαίστου
 συνεποδίσθη καὶ ὠφλεν αἰσχύνην καὶ ζημίαν ἐκδοὺς ἑαυτὸν ἔρωσιν
 ἀλογίστοις· φησὶ γοῦν πρὸς τοὺς θεοὺς, ὅτ' ἦλθον αὐτὸν θεασόμε- 20
 νοι δεδεμένον (*Od. 8.329–32*)·

οὐκ ἀρετᾶ κακὰ ἔργα· κιχάνει τοι βραδὺς ὠκύν· |
 511c ὥς καὶ νῦν Ἡφαιστος ἐὼν βραδὺς εἶλεν Ἄρηα, 330
 ὠκυτότον περ ἐόντα θεῶν οἱ Ὀλυμπον ἔχουσι,
 χωλὸς ἐὼν, τέχνησι· τὸ καὶ ζῳάγρι' ὀφέλλει. 25

οὐδεῖς (*Chamael. fr. [53] Martano*) δὲ λέγει τὸν Ἀριστείδου βίον
 ἡδὺν ἀλλὰ τὸν Σμινδυρίδου τοῦ Συβαρίτου καὶ τὸν Σαρδαναπάλ-
 λου. καίτοι κατὰ γε τὴν δόξαν, φησὶν ἐν τῷ Περὶ Ἡδονῆς Θεό-
 φραστος (*fr. 551 Fortenbaugh*), οὐχ ὁμοίως λαμπρὸς ἐστίν, ἀλλ'
 οὐκ ἐτρώφησεν ὥσπερ ἐκείνοι· οὐδὲ τὸν Ἀγησιλάου τοῦ Λακεδαι- 30
 μονίων βασιλέως ἀλλὰ μάλλον, εἰ ἔτυχε, τὸν Ἀνάνιος οὕτως

1 δὲ A : τε Porph. *Abst.* 2.20 || 2 σμύρνοις A : σμύρνης M P Mus et Porph.
Abst. 2.20 || 6 εἶν' Schweighäuser : εἶναι A || 7 ἀκούσματ' A : ἀκούομεν
 Wilamowitz : ἡκούσατ' Kaibel | αἰεῖ A : αἰεί B M P Mus || 16 ὁ Ζεὺς A : ὁ om.
 C E || 18 ὁ Ἄρης A : ὁ om. C E || 25 ζῳάγρι' A : μοιχάγρι' Hom.

- ἀοράτου κατὰ | τὴν δόξαν ὄντος, οὐδὲ τὸν τῶν ἡμιθέων τῶν ἐπὶ 511d
 Τροίας ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον <τόν> τῶν νῦν. καὶ τοῦτ' εἰκότως· ὁ
 μὲν γὰρ ἀκατάσχευος καὶ καθάπερ ἀνεύρετος ἦν οὐτ' ἐπιμιξίας
 οὔσης οὔτε τῶν τεχνῶν διηκριβωμένων, ὁ δὲ πᾶσιν ἐξηρτυμένος
 5 πρὸς ῥαστώνην καὶ πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ πρὸς τὰς ἄλλας διαγω-
 γάς. [4] Πλάτων δ' ἐν τῷ Φιλήβῳ (65c-d) φησὶν· ἡδονὴ μὲν γὰρ
 ἀπάντων ἀλαζονίστατον. ὡς δὲ λόγος, καὶ ἐν ταῖς ἡδοναῖς ταῖς
 10 περὶ τὰ ἀφροδίσια, ἃ δὴ μέγιστα δοκοῦσιν εἶναι, καὶ | τὸ ἐπιορκεῖν 511e
 συγγνώμην εἴληφε παρὰ θεῶν, ὥσπερ καθάπερ παίδων τῶν
 ἡδονῶν οὐδὲ τὸν λογισμὸν κεκτημένων. ἐν δὲ τῷ ὀγδόῳ τῆς Πολι-
 τείας (559a-c) ὁ αὐτὸς Πλάτων πρότερος ὑπέδειξε τὸ ὑπὸ τῶν
 Ἐπικουρείων θρυλούμενον, ὅτι τῶν ἐπιθυμιῶν αἱ μὲν εἰσι φυσικαὶ
 <καὶ ἀναγκαῖαι, αἱ δὲ φυσικαὶ> μὲν, οὐκ ἀναγκαῖαι δέ, αἱ δὲ οὔτε
 15 φυσικαὶ οὔτε ἀναγκαῖαι, γράφων οὕτως· “ἄρ' οὖν οὐχὶ ἡ τοῦ
 φαγεῖν μέχρις ὑγιείας καὶ εὐεξίας καὶ αὐτοῦ σίτου καὶ ὄψου ἀναγ-
 511f καίος ἂν εἴη; ἡ μὲν γέ | που τοῦ σίτου κατ' ἀμφοτέρα ἀναγκαῖα, ἥ
 τε ὠφέλιμος ἥ τε παύσαι ζῶντας δυνατή;” “ναί.” “ἡ δὲ ὄψου, εἴ
 πῃ τινα ὠφέλειαν πρὸς εὐεξίαν παρέχεται;” “πάνυ μὲν οὖν.” “τί
 20 δαί; ἡ πέρα τούτων καὶ ἀλλοίων ἐδεσμάτων ἢ τοιούτων ἐπιθυμία,
 δυνατὴ δὲ κολαζομένη ἐκ νέων πολλῶν ἀπαλλάττεσθαι, καὶ 512a
 βλαβερὰ μὲν σώματι, || βλαβερὰ δὲ ψυχῇ πρὸς τε φρόνησιν καὶ
 πρὸς τὸ σωφρονεῖν, ἅρα γε ὀρθῶς καὶ ἀναγκαῖα ἂν καλοῖτο;”
 “ὀρθότατα μὲν οὖν.” [5] Ἡρακλείδης δ' ὁ Ποντικός ἐν τῷ Περὶ
 Ἡδονῆς (fr. 55 Wehrli = fr. 39 Schütrumpf) τάδε λέγει· οἱ τύραννοι
 25 καὶ οἱ βασιλεῖς τῶν ἀγαθῶν ὄντες κύριοι καὶ πάντων εἰληφότες
 πείραν τὴν ἡδονὴν προκρίνουσι μεγαλοψυχότερας ποιούσης τῆς
 ἡδονῆς τὰς τῶν ἀνθρώπων φύσεις· ἅπαντες γοῦν οἱ τὴν ἡδονὴν

512b-c cf. Ael. VH 4.22

1 τὴν C E : om. A || 2 <τόν> τῶν Meineke : τὸν pro τῶν Kaibel || 8 ἃ δὴ
 μέγιστα A C E : αἱ δὴ μέγιστα Pl. || 9 ὥσπερ A C E : ὡς Pl. || 9-10 τῶν
 ἡδονῶν οὐδὲ τὸν λογισμὸν A : τῶν ἡδο^{μν} οὐδὲ τὸν λογισμὸν C E : τῶν ἡδονῶν
 νοῦν οὐδὲ τὸν ὀλίγιστον Pl. || 12 Ἐπικουρείων M P Mus : Ἐπικουρίων A
 13 suppl. Kaibel ex ^{lm}A^{mg} ὅτι τῶν ἡδονῶν αἱ μὲν φυσικαὶ καὶ ἀναγκαῖαι, αἱ δὲ
 κτλ. cf. D.L. 10.149 || 15 σίτου καὶ ὄψου A : σίτου τε καὶ ὄψου Pl.
 18 ὠφέλειαν A : ὠφέλιαν Pl. || 18-19 τί δαί A : τί δὲ Pl. || 22 πρὸς A : om.
 Pl. | καὶ A : οὐκ Pl. || 23 ἐν τῷ M P Mus : ἐκ τῶν A || 25 τῶν A C E : πάντων
 Kaibel

τιμώντες καὶ τρυφᾶν προηρημένοι μεγαλόψυχοι καὶ μεγαλοπρε-
 512b πεῖς εἰσιν, ὡς Πέρσαι καὶ | Μῆδοι· μάλιστα γὰρ τῶν ἄλλων
 ἀνθρώπων τὴν ἡδονὴν οὗτοι καὶ τὸ τρυφᾶν τιμῶσιν ἀνδρεϊότατοι
 καὶ μεγαλοψυχότατοι τῶν βαρβάρων ὄντες· ἐστὶ γὰρ τὸ μὲν
 ἡδεσθαι καὶ τὸ τρυφᾶν ἐλευθέρων, ἀνίησι γὰρ τὰς ψυχὰς καὶ αὖξει, 5
 τὸ δὲ πονεῖν δούλων καὶ ταπεινῶν· διὸ καὶ συστέλλονται οὗτοι καὶ
 τὰς φύσεις. καὶ ἡ Ἀθηναίων πόλις, ἕως ἐτρύφα, μεγίστη τε ἦν καὶ
 μεγαλοψυχότατους ἔτρεφεν ἄνδρας· ἀλουργῇ μὲν γὰρ ἡμπίσχοντο
 ἱμάτια, ποικίλους δ' ὑπέδυνον χιτῶνας, κορύμβους δ' ἀναδούμενοι |
 512c τῶν τριχῶν χρυσοὺς τέττιγας περὶ τὸ μέτωπον καὶ τὰς κόμας 10
 ἐφόρουν· ὀκλαδίας τε αὐτοῖς δίφρους ἔφερον οἱ παῖδες, ἵνα μὴ
 καθίζοιεν ὡς ἔτυχε· καὶ τοιοῦτοι οἱ τὴν ἐν Μαραθῶνι νικήσαντες
 μάχην καὶ μόνον τὴν τῆς Ἀσίας ἀπάσης δύναμιν χειρωσάμενοι.
 καὶ οἱ φρονιμώτατοι δέ, φησί, καὶ μεγίστην δόξαν ἐπὶ σοφίᾳ
 ἔχοντες μέγιστον ἀγαθὸν τὴν ἡδονὴν εἶναι νομίζουσι, Σιμωνίδης 15
 (PMG 584) μὲν οὕτωςι λέγων·

τίς γὰρ ἄδονᾶς ἄτερ θνη-
 τῶν βίος ποθεινός ἢ ποί-
 α τυραννίς; |
 512d τᾶσδ' ἄτερ οὐδὲ θεῶν ζηλωτὸς αἰών, 20

Πίνδαρος (fr. 126) <δὲ> παραινῶν Ἰέρωνι τῷ Συρακοσίῳ ἄρχοντι·

μηδ' ἀμαύρου (φησί) τέρψιν ἐν βίῳ· πολὺ τοι
 φέριστον ἀνδρὶ τερπνὸς αἰών.

καὶ Ὅμηρος (cf. *Od.* 9.5–8) δὲ τὴν εὐφροσύνην καὶ τὸ εὐφραίνεσθαι
 τέλος φησὶν εἶναι χαριέστερον, ὅταν δαιτυμόνες μὲν αἰδοῦ ἀκουά- 25
 ζωνται, παρὰ δὲ πληθῶσι τράπεζαι. τοὺς δὲ θεοὺς φησιν (e.g. *Il.*

512b–c Eust. p. 1282.36–7 = IV.663.10–13

2 τῶν ἄλλων A : πάντων C E || 3 τὸ τρυφᾶν A : τὴν τρυφὴν C E || 4 μεγα-
 λοψυχότατοι, i.e. μεγαλοψυχό^{tc} C B : μεγαλοψυχό^{tc} E : μεγαλοψυχότεροι, i.e.
 μεγαλοψυχό^{tp} A | βαρβάρων A : ἀνθρώπων C E || 7 μὲν post ἕως prae. C E
 9 ὑπέδυνον A C E Eust. : ἐνέδυνον Ael. || 10 κόμας A C E Eust. : κόρρας Birt
 12 οὗτοι ἦσαν οἱ τοιοῦτοι οἱ (v.ll.) A C E : τοιοῦτοι δὲ ὄντες Ael. : οὗτοι ἦσαν
 οἱ τοιοῦτοι delevi : οἱ τοιοῦτοι del. Kaibel : τοιοῦτοι ἦσαν οἱ Wilamowitz | ἐν
 delendum est || 17 ἄδονᾶς A C E : ἄδονῆς A* || 17–18 θνητῶν A C E : θνατῶν
 Stephanus || 21 <δὲ> addidi || 22 μηδ' C E : μηδὲ A

- 6.138) εἶναι ρεία ζώνοντας — τὸ δὲ ρεία ἐστὶν ἀπόνως — ὥσπερ ἐνδεικνύμενος ὅτι μέγιστόν ἐστι τῶν κακῶν ἡ περὶ τὸ ζῆν ταλαιπωρία καὶ ὁ πόνος· | [6] διόπερ καὶ Μεγακλείδης (*FHG* iv.443-4) 512e
ἐπιτιμᾷ τοῖς μεθ' Ὅμηρον καὶ Ἡσίοδον ποιηταῖς ὅσοι περὶ
5 Ἑρακλέους εἰρήκασιν ὡς στρατοπέδων ἡγήετο καὶ πόλεις ἤρει· ὃς μεθ' ἡδονῆς πλείστης τὸν μετ' ἀνθρώπων βίον διετέλεσε, πλείστας μὲν γυναῖκας γήμας, ἐκ πλείστων δὲ λάθρα παρθένων παιδοποιήσάμενος· εἴποι γὰρ ἂν τις πρὸς τοὺς οὐ ταῦτα παραδεχομένους· “πόθεν, ὦ οὔτοι, τὴν περὶ τὰς ἐδωδὰς αὐτῷ σπουδὴν ἀνατίθετε, ἢ
10 πόθεν παρήλθεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὸ τῆς λοιβαίας κύλικος | μηδὲν ὑπολείπεσθαι, εἰ μὴ τὰ περὶ τὰς ἡδονὰς ἐδοκίμαζεν; ἢ διὰ 512f
τί τὰ θερμὰ λουτρά τὰ φαινόμενα ἐκ τῆς γῆς πάντες Ἑρακλέους φασὶν εἶναι ἱερά, ἢ διὰ τί τὰς μαλακὰς στρωμνάς Ἑρακλέους κοίτας εἰώθασι καλεῖν, εἰ κατεφρόνει τῶν ἡδέως ζώντων;” τοῦτον οὖν, φησὶν, οἱ νεώτεροι κατασκευάζουσιν ἐν ληστοῦ σχήματι μόνον περιπορευόμενον ξύλον ἔχοντα καὶ λεοντὴν καὶ τόξα· καὶ ταῦτα
15 πλάσαι πρῶτον Στησίχορον τὸν Ἱμεραῖον (*PMG* 229). || καὶ Ξάνθος 513a
δ' ὁ μελοποιός (*PMG* 699) πρεσβύτερος ὢν Στησιχόρου, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ Στησίχορος μαρτυρεῖ, ὡς φησιν ὁ Μεγακλείδης, οὐ ταύτην αὐτῷ περιτίθησι τὴν στολὴν ἀλλὰ τὴν Ὀμηρικὴν. πολλὰ δὲ τῶν Ξάνθου παραπεποίηκεν ὁ Στησίχορος, ὥσπερ καὶ τὴν Ὀρέστειαν καλουμένην. Ἀντισθένης (*fr.* 110 *Decleva Caizzi* = *SSR* V A 127) δὲ τὴν ἡδονὴν ἀγαθὸν εἶναι φάσκων προσέθηκε τὴν ἀμεταμέλητον. [7] (*Dioscurid.* *fr.* XVIII *Weber*) ὁ δὲ παρὰ Ὀμήρῳ
25 Ὀδυσσεὺς ἡγεμῶν δοκεῖ γεγενῆσθαι Ἐπικούρῳ τῆς πολυθρυλήτου ἡδονῆς, ὥσπερ φησὶν (*Od.* 9.5-11)· |

- οὐ γὰρ ἐγὼ γέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι
ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχη κατὰ δῆμον ἅπαντα,
δαιτυμόνες δ' ἀνά δώματ' ἀκουάζωνται αἰδοῦ
30 ἥμενοι ἐξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι 5 513b

512f Eust. p. 1279.6-8 = IV.650.12-15 | 513a Eust. p. 1261.46-7 = IV.588.4

513a-b Eust. p. 1612.30 = i.319.6

4 ποιηταῖς A : om. C E, fort. ut glossa delendum || 14 τῶν ἡδέως ζώντων A C E : fort. τοῦ ἡδέως ζῶειν || 15 οἱ νεώτεροι C E : ἕτεροι δὲ τῶν μάλιστα νεωτέρων Eust. : οἱ νέοι ποιηταῖ A || 24 παρὰ τῷ Ὀμήρῳ A : τῷ om. C E B 28 ὅταν εὐφροσύνη A, cf. 1.16d : ὅτ' εὐφροσύνη Hom.

σίτου καὶ κρειῶν, μέθυ δ' ἐκ χρητῆρος ἀφύσσων
οἶνοχόος παρέχῃσι καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσι. 10
τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι.

ὁ δὲ Μεγακλείδης φησὶ τὸν Ὀδυσσεά καθομιλοῦντα τοὺς καιροὺς
513c ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν ὁμοήθη τοῖς | Φαίαξιν εἶναι τὸ ἀβροδίατον αὐτῶν 5
ἀσπάζεσθαι προπυθόμενον Ἀλκίνου (*Od.* 8.248–9)·

αἰεὶ δ' ἡμῖν δαῖς τε φίλη κίθαρίς τε χοροὶ τε
εἴματά τ' ἐξημοιβὰ λοετρά τε θερμὰ καὶ εὐναί·

μόνως γὰρ οὕτως ὤθηθι ὦν ἥλπιζε μὴ <ἄν> διαμαρτεῖν. τοιοῦτός
ἐστι καὶ ὁ παραινῶν Ἀμφιλόχῳ τῷ παιδί (Pi. fr. 43)· 10

ὦ τέκνον, ποντίου θηρὸς πετραίου
χρωτὶ μάλιστα νόον
προσφέρων πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει·
τῷ παρέοντι δ' ἐπαινῆσαις ἐκὼν |
513d ἄλλοτ' ἄλλοῖα φρόνει. 5 15

ὁμοίως φησὶ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἰφιγενείᾳ (fr. 307)·

νόει πρὸς ἀνδρὶ σῶμα, πολύπους ὅπως
πέτρα, τραπέσθαι γνησίου φρονήματος.

καὶ Θεόγνις (215)·

πολύπου ὀργὴν ἴσχε πολυπλόκου. 20

(Dioscurid. fr. XIX Weber) εἴσι δ' οἱ φασι ταύτης εἶναι τῆς γνώμης
τὸν Ὅμηρον προτάττοντα τοῦ σπουδαίου βίου πολλάκις τὸν καθ'
ἡδονὴν λέγοντα (*Il.* 4.1–4)·

οἱ δὲ θεοὶ πᾶρ Ζηνὶ καθήμενοι ἡγορόωντο
χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ· μετὰ δέ σφισι πότνια Ἥβη | 25

513c–d Eust. p. 1594.28–30 = i.294.37–9

2 παρέχῃσι A : φορέῃσι Hom. || 4 τοὺς καιροὺς A C E : τοῖς καιροῖς Kaibel
5 ὁμοήθη A^{pc} : ὁμοή^θ C E : ὁμοιοήθη A^{ac} : ὁμοήθη A^{rec}. || 6 τοῦ Ἀλκίνου A C
E : τοῦ delevi || 9 <ἄν> add. Kaibel || 17 σῶμα A : χρώμα Reiske | πολύπους
A : πουλύπους Schweighäuser || 19 ὁ Θεόγνις A : ὁ om. C E || 20 πολύπου A
C E : πουλύπου Thgn. et Musurus | πολυπλόκου C E M P Mus : πουλυπλόκου
A

νέκταρ ἐφωνοχόει, τοὶ δὲ χρυσεοὶς δεπάεσσι
 δειδέχατ' ἀλλήλους.

513e

καὶ Μενέλαος δὲ παρ' αὐτῷ φησιν (*Od.* 4.178-9)·

οὐδέ κεν ἡμέας

5 ἄλλο διέκρινεν φιλέοντέ τε τερπομένω τε.

καί (*Od.* 9.162 = 557)·

ἡμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·

διόπερ καὶ <ὁ> Ὀδυσσεὺς τρυφήν καὶ λαγνείαν τέλος τοῦ βίου
 παρὰ τῷ Ἀλκινόῳ τίθεται (*Od.* 9.5-11). [8] διαβόητοι δὲ ἐπὶ τρυφῇ

10 ἐγένοντο πρῶτοι πάντων | ἀνθρώπων Πέρσαι, ὧν καὶ οἱ βασιλεῖς 513f

ἐχείμαζον μὲν ἐν Σούσοις, ἐθέριζον δὲ ἐν Ἑκβατάνοις. κληθῆναι δὲ
 τὰ Σουῶσα φησιν Ἀριστόβουλος (*FGrH* 139 F 18) καὶ Χάρης (*FGrH*
 125 F 11) διὰ τὴν ὠραιότητα τοῦ τόπου· σοῦσον γὰρ εἶναι τῇ
 Ἑλλήνων φωνῇ τὸ κρίνον. ἐν Περσεπόλει δὲ διέτριβον <τὸ> φθινό-

15 πωρον καὶ ἐν Βαβυλῶνι τὸ λοιπὸν τοῦ ἐνιαυτοῦ μέρος. καὶ οἱ
 Πάρθων δὲ βασιλεῖς ἐαρίζουσι μὲν ἐν Ῥάγαις, χειμάζουσι δ' ἐν

Βαβυλῶνι τὸ λοιπὸν τοῦ ἐνιαυτοῦ. || καὶ τὸ παράσημον δὲ ὁ ἐπετί- 514a

θεντο τῇ κεφαλῇ οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς οὐδ' αὐτὸ ἡρνεῖτο τὴν
 τῆς ἡδυπαθείας ἀπόλαυσιν· κατεσκευάζετο γάρ, ὥς φησι Δίνων

20 (*FGrH* 690 F 25a), ἐκ σμύρνης καὶ τοῦ καλουμένου λαβύζου. εὐώδης
 δ' ἐστὶν ἡ λάβυζος καὶ πολυτιμότερα τῆς σμύρνης. ὁπότε δὲ καὶ

ἀπὸ τοῦ ἄρματος κατῖοι, φησί (*FGrH* 690 F 26), <ὁ> βασιλεὺς, οὔτε
 καθήλλετο ὀλίγου ὄντος ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ ὕψους οὔτε διὰ χειρῶν

25 ἐρειδόμενος, ἀλλ' αἰεὶ αὐτῷ χρυσοῦς δίφρος ἐτίθετο, καὶ τούτῳ 514b

φυλάσσουσί τε αὐτὸν καὶ τριακόσαι γυναῖκες, ὥς ἱστορεῖ ὁ

514b Eust. p. 1572.48-50 = i.266.35-7

3 ὁ Μενέλαος A : ὁ delevi || 5 τε¹ C E Mus et Hom. : om. A || 8 <ὁ> addidi
 14 διέτριβον C E : διατρίβουσι A | <τὸ> add. Kaibel || 15 lac. intra ἐν
 Βαβυλῶνι et τὸ λοιπὸν stat. Casaubon (<ἐν Ἑκατομπύλῳ δὲ διάγουσι> tent.)
 λοιπὸν B, cf. infra : λείπον A C E || 17 λοιπὸν C B : λείπον A : μέρος. καὶ ...
 τοῦ ἐνιαυτοῦ om. E || 20 εὐώδης A : εὐώδ^δ C E : εὐώδες Kaibel || 21 πολυ-
 τιμότερα C E et Hsch. κ 2618 : πολυτιμότερον A || 22 <ὁ> addidi || 24 αἰεὶ C E
 B M P Mus : αἰεὶ A || 26 τριακόσαι <ἐξήχοντα> Meineke, cf. 13.557b

Κυμαῖος Ἡρακλείδης ἐν πρώτῃ Περσικῶν (FGrH 689 F 1). αὐται δὲ τὰς μὲν ἡμέρας κοιμῶνται, ἵνα νυκτὸς ἐγρηγορῶσι, τῆς δὲ νυκτὸς ἄδουσαι καὶ ψάλλουσαι διατελοῦσι λύχνων καιομένων· χρήται δὲ αὐταῖς καὶ παλλακίσιν ὁ βασιλεὺς <...> διὰ τῆς τῶν μηλοφόρων αὐλῆς. ἦσαν δὲ οὗτοι τῶν δορυφόρων καὶ τῷ γένει πάντες Πέρσαι, ἐπὶ τῶν στυράκων μῆλα χρυσᾶ ἔχοντες, χίλιοι τὸν ἀριθμόν, ἀριστίνδην ἐκλεγόμενοι ἐκ τῶν μυρίων Περσῶν τῶν Ἀθανάτων | καλουμένων. καὶ διτῇ διὰ τῆς τούτων αὐλῆς πεζὸς ὑποτιθεμένων ψιλοταπίδων Σαρδιανῶν ἐφ' ὧν οὐδεὶς ἄλλος ἐπέβαινεν ἢ ὁ βασιλεὺς. ὅτε δὲ εἰς τὴν ἐσχάτην αὐλὴν ἔλθοι, ἀνέβαινεν ἐπὶ ἄρμα, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐφ' ἵππον· πεζὸς δὲ οὐδέποτε ἐωράθη ἔξω τῶν βασιλείων. εἰ δὲ ἐπὶ θήραν ἐξίσι, καὶ αἱ παλλακίδες αὐτῷ συνεζήσαν. ὁ δὲ θρόνος ἐφ' ᾧ ἐχρημάτιζε καθήμενος χρυσοῦς ἦν, ὃν περιειστήκεσαν τέσσαρες κιονίσκοι λιθοκόλλητοι χρυσοῖ, ἐφ' ὧν διετέτατο ἱμάτιον ποικίλον | πορφυροῦν. [9] Κλέαρχος δὲ ὁ Σολεὺς ἐν τετάρτῳ Βίων (fr. 49 Wehrli) προειπὼν περὶ τῆς Μήδων τρυφῆς καὶ ὅτι διὰ ταύτην πολλοὺς εὐνουχίσαιεν τῶν περικτιόνων, ἐπιφέρει καὶ τὴν παρὰ Μήδων γενέσθαι Πέρσαις μηλοφορίαν μὴ μόνον ὧν ἔπαθον τιμωρίαν ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν δορυφορούντων τρυφῆς εἰς ὅσον ἦλθον ἀνανδρίας ὑπόμνημα· δύναται γάρ, ὡς ἔοικεν, ἡ παράκαιρος ἅμα καὶ μάταιος περὶ τὸν βίον τρυφή καὶ τοὺς ταῖς λόγχαις καθωπλισμένους ἀγύρτας ἀποφαίνειν. καὶ προσελθὼν δὲ γράφει (fr. 51a Wehrli)· τοῖς γοῦν πορίσασί τι αὐτῷ ἡδὺ βρῶμα διδοὺς | ἄθλα τοῦ πορισθέντος οὐχ ἐτέραις ἡδύνων ταῦτα τιμαῖς παρετίθει, πολὺ δὲ μᾶλλον αὐτὸς ἀπέλαυε αὐτῶν νοῦν ἔχων· τοῦτο μὲν γάρ ἐστιν ὁ λεγόμενος,

514c Eust. p. 1057.10 = III.841.9–11 | 514e–f Eust. p. 1484.12–16 = i.148.42–149.1

2 ἵνα νυκτὸς ἐγρηγορῶσι A C E : fort. ut glossa delenda || 4 παλλακίσιν vel παλλακαῖς Meineke : πολλάκις A C : πο^{λυ} E | lac. indic. Dobree : fort. ὁ βασιλεὺς <... ὁ βασιλεὺς> || 7 ἀριστίνδην C E M P Mus : ἀριστήδην A 8 Ἀθανάτων C E M P Mus : Ἀσιανατῶν A || 10 ὁ C E : om. A Eust. 11 ἄρμα] τὸ ἄρμα A : ἄρ^μ E : ἄρματος C | ἵππον C E : ἵππου A || 14 περιειστήκεσαν M P Mus : περιϊστήκεσαν A : περιειστήκεισαν C E || 19 μόνον B M P Mus : μόνων A || 21 μάταιος αὐτῶν A : αὐτῶν deleui || 26 ἀπέλαυε scripsi : ἀπολαύειν A : ἀπολαύων Wehrli | νοῦν ἔχων A : νοῦν οὐκ ἔχων 12.529d

- οἶμαι, καὶ Διὸς ἅμα καὶ βασιλέως ἐγκέφαλος. Χάρης δ' ὁ Μιτυλη-
ναῖος ἐν τῇ πέμπτῃ τῶν Περὶ Ἀλέξανδρον Ἱστοριῶν (*FGrH* 125 F
2), εἰς τοῦτο, φησὶν, ἦκον τρυφῆς οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς ὥστε
ἔχεσθαι τῆς βασιλικῆς κλίνης ὑπὲρ κεφαλῆς οἴκημά τι πεντάκλι-
5 νον ἐν ᾧ χρυσοῦ πεντακισχίλια | διὰ παντὸς ἔκειτο τάλαντα, καὶ 514f
τοῦτο ἐκαλεῖτο προσκεφάλαιον βασιλικόν· καὶ πρὸς ποδῶν ἕτερον
οἶκημα τρίκλινον οὐ τάλαντα τρισχίλια ἔκειτο ἀργυρίου, καὶ
προσηγορεύετο βασιλικόν ὑποπόδιον. ἦν δ' ἐν τῷ κοιτῶνι καὶ
λιθοκόλλητος ἄμπελος χρυσοῦ ὑπὲρ τῆς κλίνης (τὴν δ' ἄμπελον
10 ταύτην Ἀμύντας φησὶν ἐν τοῖς Σταθμοῖς (*FGrH* 122 F 6) καὶ
βότρυας ἔχειν ἐκ τῶν πολυτελεστάτων ψήφων συντεθειμένους) οὐ
μακράν τε ταύτης ἀνακείσθαι || κρατῆρα χρυσοῦν, Θεοδώρου τοῦ 515a
Σαμίου ποίημα. Ἀγαθοκλῆς δ' ἐν τρίτῳ Περὶ Κυζίκου (*FGrH* 472 F
3) ἐν Πέρσαις φησὶν εἶναι καὶ <τὸ> χρυσοῦν καλούμενον ὕδωρ, εἶναι
15 δὲ τοῦτο λιβάδας ἐβδομήκοντα καὶ μηδένα πίνειν ἀπ' αὐτοῦ ἢ
μόνον <τὸν> βασιλέα καὶ τὸν πρεσβύτατον αὐτοῦ τῶν παίδων· τῶν
δὲ ἄλλων ἐάν τις πῖνῃ, θάνατος ἢ ζημία. [10] Ξενοφῶν δὲ ἐν ὀγδόῳ
Παιδείας (*Cyr.* 8.8.15–17), ἐχρῶντο, φησὶν, ἔτι τότε τῇ ἐκ Περσῶν
παιδείᾳ καὶ τῇ Μήδων στολῇ καὶ ἀβρότῃ. νῦν δὲ τὴν μὲν ἐκ
20 Περσῶν καρτερίαν περιορῶσιν ἀποσβεννυμένην, τὴν | δὲ τῶν 515b
Μήδων μαλακίαν διασφύζονται. σαφηνίσαι δὲ βούλομαι καὶ τὴν
θρύψιν αὐτῶν· ἐκείνοις γὰρ πρῶτον μὲν οὐκέτι τὰς εὐνάς μόνον
ἀρκεῖ μαλακῶς ὑποστόρνυσθαι, ἀλλ' ἤδη καὶ τῶν κλινῶν τοὺς
πόδας ἐπὶ ταπίδων τιθέασιν, ὅπως μὴ ἀντερείδῃ τὸ δάπεδον, ἀλλ'
25 ὑπείκωσιν αἱ τάπιδες. καὶ μὴν τὰ πεττόμενα ἐπὶ τράπεζαν ὅσα τε
πρότερον εὗρητο, οὐδὲν αὐτῶν ἀφήρηται ἄλλα τε καινὰ αἰεὶ ἐπιμη-
χανῶνται, καὶ ὅσα γε ὡσαύτως· καὶ γὰρ καινοποιητὰς ἀμφοτέρων
τούτων κέκτηνται. ἀλλὰ | καὶ ἐν τῷ χειμῶνι οὐ μόνον κεφαλὴν καὶ 515c
σῶμα καὶ πόδας αὐτοὺς ἀρκεῖ ἐσκεπᾶσθαι, ἀλλὰ καὶ περὶ ἄκραις
30 ταῖς χερσὶ χειρὶδας δασείας καὶ δακτυλήθρας ἔχουσιν. ἐν γε μὴν
τῷ θέρει οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς οὐθ' αἱ τῶν δένδρων οὐθ' αἱ τῶν

515a Eust. p. 1220.19–21 = IV.446.23–447.1

1 καὶ¹ om. 12.529d || 5 ἔκειτο Dindorf, cf. A ἔκειτο infra : ἔκειντο A C E
Eust. || 6 πρὸς A : πρὸ C E Eust. || 7 ἔκειτο A : ἔκειντο C E B Eust. || 8 ἐν τι
τῷ A : τι om. C E || 14 <τὸ> add. Kaibel ex Eust. || 16 <τὸν> addidi || 26 καινὰ
αἰεὶ B M P Mus : καινὰ αἰεὶ A : αἰεὶ καινὰ Xen. || 29 αὐτοὺς A : αὐτοῖς Xen.

πετρῶν σκιαί, ἀλλ' ἐν ταύταις ἐτέρας σκιάδας ἄνθρωποι μηχανώ-
 μενοι αὐτοῖς παρεστᾶσι. κὰν τοῖς ἐξῆς (Cyr. 8.8.19–20) δέ φησι
 περὶ αὐτῶν οὕτως· νῦν δὲ στρώματα πλείω ἔχουσιν ἐπὶ τῶν
 ἵππων ἢ ἐπὶ τῶν εὐνῶν· οὐ γὰρ τῆς ἱππείας οὕτως, ὥς τοῦ μαλα-
 515d κῶς | καθῆσθαι ἐπιμέλονται. καὶ τοὺς θυρωροὺς δὲ καὶ τοὺς 5
 σιτοποιοὺς καὶ τοὺς ὀψοποιοὺς καὶ οἰνοχόους καὶ παρατιθέντας
 καὶ ἀναιροῦντας καὶ κατακοιμίζοντας καὶ ἀνιστάντας καὶ τοὺς
 κοσμητὰς οἱ ὑποχρῖουσὶ τε καὶ ἐντρίβουσιν αὐτοὺς καὶ ἄλλα
 ῥυθμίζουσι. [11] Λυδοὶ δὲ εἰς τοσοῦτον ἡλθον τρυφῆς ὥς καὶ
 πρῶτοι γυναῖκας εὐνουχίσαι, ὥς ἱστορεῖ Ξάνθος ὁ Λυδὸς (FGrH 10
 765 T 5) ἢ ὁ τὰς εἰς αὐτὸν ἀναφερομένης Ἱστορίας συγγεγραφώς·
 Διονύσιος δ' ὁ Σκυτοβραχίων <ῆν> (FGrH 32 T 6 = test. 4 Rusten),
 515e ὡς Ἀρτέμων φησὶν ὁ Κασσανδρεὺς ἐν | τῷ Περὶ Συναγωγῆς 15
 Βιβλίων (fr. 9, FHG iv.342) ἀγνοῶν ὅτι Ἐφορος ὁ συγγραφεὺς
 (FGrH 70 F 180) μνημονεύει αὐτοῦ ὡς παλαιότερου ὄντος καὶ 15
 Ἡροδότῳ τὰς ἀφορμὰς δεδωκότος· ὁ γοῦν Ξάνθος ἐν τῷ δευτέρῳ
 τῶν Λυδιακῶν (FGrH 765 F 4a) Ἀνδραμύτην φησὶ τὸν Λυδῶν
 βασιλέα πρῶτον γυναῖκας εὐνουχίσαντα χρῆσθαι αὐταῖς ἀντὶ
 ἀνδρῶν εὐνούχων. Κλέαρχος δ' ἐν τῷ τετάρτῳ Περὶ Βίων (fr. 43a 20
 Wehrli), Λυδοί, φησὶ, διὰ τρυφὴν παραδείσους κατασκευασάμενοι
 καὶ κηπαίους αὐτοὺς ποιήσαντες ἐσκιατροφούντο, τρυφερώτερον |
 515f ἡγησάμενοι τὸ μὴδ' αὐτοῖς ὅλως ἐπιπίπτειν τὰς τοῦ ἡλίου αὐγὰς.
 καὶ τέλος πόρρω προάγοντες ὕβρεως τὰς τῶν ἄλλων γυναῖκας καὶ
 παρθένους εἰς τὸν τόπον τὸν διὰ τὴν πράξιν Ἀγκῶνα κληθέντα 25
 συνάγοντες ὕβριζον. καὶ τέλος τὰς ψυχὰς ἀποθηλυκέντες
 ἡλλάξαντο τὸν τῶν γυναικῶν βίον, διόπερ καὶ γυναῖκα τύραννον ὁ
 βίος εὔρετο αὐτοῖς, μίαν τῶν ὕβρισθαισών, Ὀμφάλην, ἥτις πρώτη

515f–16a, 515e Eust.(1) p. 1082.32–5 = III.917.26–918.2 | 515f–16a Eust.(2)
 p. 1082.29–31 = III.917.20–4

1 σκιάδας A et Xen.^{DF} : σκιάς Xen.^{cett.} : del. Kaibel || 11 τὰς εἰς αὐτὸν
 Meineke : εἰς αὐτὸν τὰς A || 12 <ῆν> addidi || 16 γοῦν scripsi : δ' οὖν A | τῷ
 δευτέρῳ scripsi : τῇ δευτέρᾳ A || 17 Ἀνδραμύτην A : Ἀνδραμύτου (structura
 mutata) C E : Ἀδραμύτην Casaubon, cf. St.Byz. α 60 | τὸν M P Mus, cf.
 (structura mutata) C E τοῦ : τῶν A || 19 τῷ τετάρτῳ scripsi : τῇ τετάρτῃ A
 21 κηπαίους A C E : ἀνηλίους Kaibel || 22 αὐτοῖς ὅλως A C E : ὅλως αὐτοῖς
 Meineke || 23 τέλος (iterum infra) del. Kaibel || 24 Ἀγκῶνα M P, cf. 12.516a
 Γλυκὺν Ἀγκῶνα : ἀγκῶνα ^{ΥΡ}M : Ἀγνεῶνα A C E Eust.(1)

- κατήρξε μὲν τῆς εἰς Λυδούς πρεπούσης τιμωρίας· τὸ γὰρ ὑπὸ
 γυναικὸς ἄρχεσθαι ὑβριζομένους σημείον ἐστὶ βίας. οὐσα οὖν καὶ
 αὐτὴ ἀκόλαστος || καὶ ἀμυνομένη τὰς γενομένας αὐτῇ πρότερον 516a
 ὕβρεις τοῖς ἐν τῇ πόλει δούλοις τὰς τῶν δεσποτῶν παρθένους
 5 ἐξέδωκεν ἐν ᾧ τόπῳ πρὸς ἐκείνων ὑβρίσθη. εἰς τοῦτον οὖν
 συναθροίσασα μετ' ἀνάγκης συγκατέκλεισε τοῖς δούλοις τὰς
 δεσποίνας· ὅθεν οἱ Λυδοὶ τὸ πικρὸν τῆς πράξεως ὑποκοριζόμενοι
 τὸν τόπον καλοῦσι Γλυκὺν Ἀγκῶνα. οὐ μόνον δὲ Λυδῶν γυναῖκες
 ἄφετοι οὐσαι τοῖς ἐντυχούσιν ἀλλὰ καὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπιζεφυρίων,
 10 ἔτι δὲ τῶν περὶ Κύπρον καὶ πάντων ἀπλῶς τῶν ἐταιρισμῷ | τὰς 516b
 ἑαυτῶν κόρας ἀφοσιούντων † παλαιᾶς τινος ὕβρεως ἔοικεν εἶναι
 πρὸς ἀλήθειαν ὑπόμνημα καὶ τιμωρίας. πρὸς ἣν εἰς τῶν Λυδῶν
 εὐγενὴς ἀνὴρ ὁρμήσας καὶ τῇ παρ' αὐτοῖς βασιλείᾳ βαρυνθείς, τοῦ
 μὲν Μίδου ὑπ' ἀνανδρείας καὶ τρυφῆς καὶ ἐν πορφύρᾳ κειμένου καὶ
 15 ταῖς γυναιξὶν ἐν τοῖς ἱστοῖς συνταλασιουργοῦντος, Ὀμφάλῃς δὲ
 πάντας τοὺς συγκατακλιθέντας αὐτῇ ξενοκτονούσης, ἀμφοτέρους
 ἐκόλασε, τὸν μὲν ὑπὸ ἀπαιδευσίας κεκωφημένον τῶν ὧτων ἐξελκύ-
 σας, ὃς διὰ τὴν τοῦ φρονεῖν | ἔνδειαν τοῦ πάντων ἀναισθητοτάτου 516c
 ζώου τὴν ἐπωνυμίαν ἔσχε· τὴν δὲ <...> [12] πρῶτοι δὲ Λυδοὶ καὶ
 20 τὴν καρύκην ἐξεύρον, περὶ ἧς τῆς σκευασίας οἱ τὰ Ὀψαρτυτικὰ
 συνθέντες εἰρήκασι, Γλαυκὸς τε ὁ Λοκρὸς καὶ Μίθαικος καὶ Διονύ-
 σιος Ἡρακλεῖδαί τε δύο, γένος Συρακόσιοι, καὶ Ἅγῃς καὶ Ἐπαίνε-
 τος καὶ Διονύσιος, ἔτι τε Ἠγήσιππος καὶ Ἐρασίστρατος (fr. 290
 Garofalo) καὶ Εὐθύδημος καὶ Κρίτων, πρὸς τούτοις δὲ Στέφανος,
 25 Ἀρχύτας, Ἀεσιτίας, Διοκλῆς (fr. dub. 234 van der Eijk), Φιλιστίων
 (fr. 13 Wellmann)· τοσούτους γὰρ οἶδα γράψαντας Ὀψαρτυτικά.
 καὶ κἀνδαυλον δὲ τινα ἔλεγον | οἱ Λυδοί, οὐχ ἓνα ἀλλὰ τρεῖς· 516d

516d-e Eust. p. 1144.17-19 = IV.180.21-181.1

6 συγκατέκλεισε A C E Eust.(2) : συγκατέκλινε Wilamowitz || 8 Γυναικῶν Ἀγῶνα Γλυκὺν Ἀγκῶνα (v.ll.) A C E : Γυναικῶν Ἀγκῶνα ἢ Ἀγῶνα, ἔτι δὲ καὶ Γλυκὺν Ἀγκῶνα Eust.(2) : Γυναικῶν Ἀγῶνα del. Schweighäuser || 12 τιμωρίας B : τιμωρία A : τιμωρ E : τιμωρίαν C || 13 Μίδου βασιλείᾳ A C E : Μίδου ut glossam deleui || 14 ἀνανδρείας P Mus : ἀνδρείας A : ἀνανδρίας C E || 18 ἀναισθητοτάτου C E M P Mus : αἰσθητοτάτου A || 19 ἔσχε ... δὲ¹ <..¹⁶..> C : ἔσχε <..⁴..> τὴν δὲ <..⁴..> E : ἔσχε A || 20 καρύκην C E^{mg} : καρύκην A E || 23 καὶ Διονύσιος del. Kaibel || 25 Ἀρχύτας Ἀεσιτίας A : Ἀεστίος (v.l.) del. Kaibel, cf. Ar. fr. 934 : Ἀεσιτίας Millis

οὕτως ἐξήσκηντο πρὸς τὰς ἡδυπαθείας. γίνεσθαι δ' αὐτόν φησιν ὁ Ταραντίνος Ἡγήσιππος ἐξ ἐφθοῦ κρέως καὶ κνηστοῦ ἄρτου καὶ Φρυγίου τυροῦ ἀνήθου τε καὶ ζωμοῦ πίονος. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἄλεξις ἐν Παννυχίδι ἢ Ἐρίθοις (fr. 178)· μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ προσδιαλεγόμενος·

5

(A.) ὅτι δέ σοι παρὰ τοῦτο κἀνδαυλὸν τινα
παραθήσομεν. (B.) κἀνδαυλον; οὐκ ἐδήδοκα
οὐδ' ἀκῆχο' οὐδέποτε.

- 516e (A.) θαυμαστὸν ἐμὸν εὖρημα· πᾶν πολὺν δ' ἐγὼ |
ἐὰν παραθῶ σοι, προσκατέδει τοὺς δακτύλους 5 10
σαυτῷ γε χαίρων. ἔρια μὲν ποιήσομεν —
(B.) ἄνθρωπε, ποιεὶ λευκὰ καὶ βλέπ' εἰς —
(A.) ἐπὶ ἀπὸ τῶν κοινῶν, ταρίχους, ἰχθύων,
κρεῶν, βατανίων, εὐθέως
δίπυρον παραθήσεις, ὥδ' ἐπιτετμημένον, 10 15
πυόν, μέλιτος ὀξύβαφον. ἀποταγηνῶ
τυροῦ τροφάγια χλωρὰ Κυθνίου παρατεμνόν,
βοτρυδιόν τι, χόριον, ἐν ποτηρίῳ
γλυκύν· τὸ τοιοῦτον γὰρ αἰεὶ πῶς μέρος |
516f ἐπιπαίζεται, κεφαλὴ δὲ δείπνου γίνεται — 15 20
(B.) ἄνθρωπ' ἐπιπαίξε· μόνον ἀλλ' ἀπαλλάγηθί μου
κἀνδαύλους λέγων καὶ χόρια καὶ
βατάνια † πᾶσαν τὴν ἡδονήν.

μνημονεύει τοῦ κἀνδαύλου καὶ Φιλήμων ἐν Παρεισίοντι (fr. 63)
οὕτω·

25

τοὺς ἐν τῇ πόλει
μάρτυρας ἔχω γὰρ ὅτι μόνος φύσκην ποιῶ,
κἀνδαυλον, ὥά, θρίον † ἐν στενω. † τί
τούτων διάπτωμι' ἐγένετ' ἢ ἀμάρτημα τί; ||

8 οὐδέποτε A : οὐδεπώποτε Pierson || 10 προσκατέδει Dindorf : προσκατεδεί
A C : προσκατεδῆ Eust. : προσκατεδῆ E* || 12 βλέπ' εἰς Dobree : βλέπεις A
18 χόριον Schweighäuser, cf. v. 17 χόρια : † χορειον † A || 19 γλυκύν A : fort.
γλεῦχον || 20 γίνεται A : γίγνεται Dindorf || 21 ἄνθρωπ' Musurus : ἄνθρωπε
A | ἀλλ' del. Casaubon || 24 Παρεισίοντι Schweighäuser, cf. 4.170e : Παριόντι
A || 28 ὥά θρίον | ὥά, θρίον M P Mus : † ααθριον † A || 29 ἐγένετ'
Schweighäuser : ἐγένετο A

καὶ Νικόστρατος ἐν Μαγείρῳ (fr. 16.1–2)·

517a

δς μέλανα ποιεῖν ζωμὸν οὐκ ἠπίστατο,
θρίον δὲ καὶ κἀνδαυλον.

καὶ Μένανδρος Τροφώνιῳ (fr. 351.10–11)·

- 5 Ἰωνικός πλούταξ ὑπόστασις ποιῶν
κἀνδαυλον, ὑποβινητιῶντα βρώματα.

καὶ εἰς τοὺς πολέμους δὲ ἐξιόντες οἱ Λυδοὶ παρατάττονται μετὰ
συρίγγων καὶ αὐλῶν, ὥς φησιν Ἡρόδοτος (1.17.1). καὶ Λακεδαι-
μόνιοι δὲ μετ' αὐλῶν ἐξορμῶσιν ἐπὶ τοὺς πολέμους, καθάπερ

- 10 Κρηῆτες μετὰ | λύρας. [13] Ἡρακλείδης δ' ὁ Κυμαῖος ὁ τὰ Περσικά 517b

συγγράφας ἐν τοῖς ἐπιγραφομένοις Παρασκευαστικοῖς (FGrH 689
F 4) εἰπὼν ὡς ὁ ἐν τῇ λιβανοφόρῳ χώρα βασιλεὺς αὐτόνομός τέ
ἔστι καὶ οὐδενὸς ὑπήκοος, γράφει καὶ ταῦτα· οὗτος δ' ὑπερβάλλει
τῇ τρυφῇ καὶ ῥαθυμίᾳ· διατρίβει τε γὰρ αἰεὶ ἐν τοῖς βασιλείοις ἐν
15 τρυφῇ καὶ δαπάνῃ τὸν βίον διάγων, καὶ πράττει οὐδὲν πρᾶγμα
οὐδὲ <τοῖς> πολλοῖς πλησιάζει, ἀλλὰ δικαστὰς αὐτοῖς ἀποδεικνύει.

καὶ ἂν τις αὐτοὺς ἡγήται μὴ δικαίως δεδικαχέναι, | ἔστι θυρὶς ἐν 517c
τῷ ὑψηλοτάτῳ τῶν βασιλείων καὶ αὕτη ἀλύσει δέδεται. ὁ οὖν
ἡγούμενος ἀδίκως δεδικάσθαι ἐπιλαμβάνεται τῆς ἀλύσεως καὶ
20 ἔλκει τὴν θυρίδα, καὶ ὁ βασιλεὺς, ἐπειδὴν αἰσθηται, εἰσκαλεῖ καὶ
αὐτὸς δικάζει. καὶ ἂν φαίνωνται οἱ δικασταὶ ἀδίκως δικάσαντες,
ἀποθνήσκουσιν· ἂν δὲ δικαίως, ὁ κινήσας τὴν θυρίδα ἀπόλλυται.

τὰ δ' ἀναλώματα λέγεται τῆς ἡμέρας εἰς τὸν βασιλέα καὶ τὰς περὶ
αὐτὸν γυναῖκας καὶ φίλους γίνεσθαι τάλαντα πεντεκαίδεκα Βαβυ-
λώνια. | [14] παρὰ δὲ Τυρρηνοῖς ἐκτόπως τρυφήσασιν ἱστορεῖ 517d

Τίμαιος ἐν τῇ πρώτῃ (FGrH 566 F 1b) ὅτι αἱ θεράπαιναι γυμναὶ
τοῖς ἀνδράσι διακονοῦνται. Θεόπομπος δὲ ἐν τῇ τρίτῃ <καὶ>
τεσσαρακοστῇ τῶν Ἱστοριῶν (FGrH 115 F 204) καὶ νόμον εἶναι
φησι παρὰ τοῖς Τυρρηνοῖς κοινὰς ὑπάρχειν τὰς γυναῖκας, ταύτας

5 ὑπόστασις A : ὑποστάσεις M P Mus et 4.132e | ποιῶν A C E : ποιῶ Coraes
14 αἰεὶ E B M P Mus : αἰεὶ A : om. C || 15 οὐδὲν C E : οὐδέον A : οὐδὲ ἐν
Musurus | <αὐτὸς> add. Wilamowitz, vide infra || 16 <τοῖς> add. Meineke
αὐτοῖς Schweighäuser : αὐτὸς A C E : αὐτὸς post πρᾶγμα supra transpos.
Wilamowitz || 27–8 τρίτῃ <καὶ> τεσσαρακοστῇ scripsi : τεσσαρακοστῇ τρίτῃ
A

δ' ἐπιμελείσθαι σφόδρα τῶν σωμάτων καὶ γυμνάζεσθαι πολλάκις
 καὶ μετ' ἀνδρῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ πρὸς ἑαυτάς· οὐ γὰρ αἰσχρὸν εἶναι
 αὐταῖς φαίνεσθαι γυμναῖς· δειπνεῖν δὲ αὐτάς οὐ παρὰ τοῖς ἀνδράσι
 517e τοῖς ἑαυτῶν ἀλλὰ παρ' οἷς ἂν | τύχωσι τῶν παρόντων, καὶ προπί-
 νουσιν οἷς ἂν βουλευθῶσιν· εἶναι δὲ καὶ πλεῖν δεινὰς καὶ τὰς ὄψεις 5
 πάνυ καλὰς· τρέφειν τε τοὺς Τυρρηνοὺς πάντα τὰ γινόμενα παιδία
 οὐκ εἰδότας ὅτου πατρός ἐστιν ἕκαστον. ζῶσι δὲ καὶ οὗτοι τὸν
 αὐτὸν τρόπον τοῖς θρεψαμένοις, πότους τὰ πολλὰ ποιούμενοι καὶ
 πλησιάζοντες ταῖς γυναιξὶν ἀπάσαις. οὐδὲν δ' αἰσχρὸν ἐστὶ Τυρρη-
 νοῖς οὐ μόνον αὐτοὺς ἐν τῷ μέσῳ τι ποιοῦντας ἀλλ' οὐδὲ πάσχον- 10
 τας †· ἐπιχώριον γὰρ καὶ τοῦτο παρ' αὐτοῖς ἐστὶ. καὶ τοσούτου
 δέουσιν αἰσχρὸν ὑπολαμβάνειν ὥστε καὶ λέγουσιν, ὅταν ὁ μὲν
 517f δεσπότης τῆς οἰκίας ἀφροδισιάζεται, ζητῇ δὲ τις αὐτόν, | ὅτι
 πάσχει τὸ καὶ τό, προσαγορεύοντες αἰσχροῦς τὸ πρᾶγμα. ἐπειδὴν
 δὲ συνουσιάζωσι καθ' ἑταιρίας ἢ κατὰ συγγενείας, ποιοῦσιν οὕτω 15
 πρῶτον μὲν ὅταν παύσωνται πίνοντες καὶ μέλλωσι καθεύδειν,
 εἰσάγουσι παρ' αὐτοὺς οἱ διάκονοι τῶν λύχνων ἔτι καιομένων ὅτε
 μὲν ἑταίρας, ὅτε δὲ παῖδας πάνυ καλοῦς, ὅτε δὲ καὶ <τάς> γυναι-
 κας· ὅταν δὲ τούτων ἀπολαύσωσιν, αὖθις νεανίσκους ἀκμάζοντας,
 οἱ πλησιάζουσιν ἐκεῖνοις. ἀφροδισιάζουσι δὲ καὶ ποιοῦνται τὰς 20
 συνουσίας ὅτε μὲν ὀρώντες ἀλλήλους, ὡς δὲ τὰ πολλὰ καλύβας
 περιβάλλοντες περὶ τὰς κλῖνας, αἱ πεπλεγμέναι εἰσὶν ἐκ ῥάβδων, ||
 518a ἐπιβέβληται δ' ἄνωθεν ἱμάτια. καὶ πλησιάζουσι μὲν σφόδρα καὶ
 ταῖς γυναιξί, πλείον μέντοι γε χαίρουσι συνόντες τοῖς παισὶ καὶ
 τοῖς μειρακίοις· καὶ γὰρ γίνονται παρ' αὐτοῖς πάνυ καλοὶ τὰς 25
 ὄψεις, ἅτε τρυφερῶς διαιτώμενοι καὶ λεαινόμενοι τὰ σώματα. |
 518b πάντες δὲ οἱ πρὸς ἐσπέραν οἰκοῦντες βάρβαροι πιττοῦνται καὶ
 ξυροῦνται τὰ σώματα· καὶ παρὰ γε τοῖς Τυρρηνοῖς ἐργαστήρια
 κατεσκεύασται πολλὰ καὶ τεχνίται τούτου τοῦ πράγματός εἰσιν,
 ὥσπερ παρ' ἡμῖν οἱ κουρεῖς· παρ' οὓς ὅταν εἰσέλθωσι, παρέχουσιν 30

4 ἂν M P Mus : ἐὰν A C E || 5 ἂν M P Mus : ἐὰν A C E || 6 τε C E : δὲ A
 11 <φαίνεσθαι> intra πάσχοντας et ἐπιχώριον add. M P Mus || 14 προσ-
 αγορεύοντες Kaibel : προσαγορεύσαντες A | αἰσχροῦς A : fort. ἀναισχύντως
 15 ἑταιρίας Dindorf : ἑταιρείας A || 18 <τάς> addidi || 19 αὖθις αὐτοῖς (v.ll.)
 A : αὐτοῖς del. Dindorf : αὐτοῖς <εἰσάγουσιν> Meineke || 20 αὐτοῖς ἐκεῖνοις
 (v.ll.) A : αὐτοῖς delevi : αὐτοὶ ἐκεῖνοις Kaibel || 22 πεπλεγμέναι <μέν> Kaibel
 23 ἐπιβέβληται Meineke : περιβέβληται A || 24 πλείον scripsi : πολὺ A :
 πολὺ μέντοι γε <μᾶλλον> Kaibel, ducente Meineke (πολὺ <μᾶλλον> μέντοι γε)

- ἑαυτοὺς πάντα τρόπον οὐθὲν αἰσχυρόμενοι τοὺς ὀρώντας οὐδὲ τοὺς
 παριόντας. χρῶνται δὲ τούτῳ τῷ νόμῳ πολλοὶ καὶ τῶν Ἑλλήνων
 τῶν τὴν Ἰταλίαν οἰκούντων μαθόντες παρὰ Σαυνιτῶν καὶ Μεσα-
 πίων. ὑπὸ δὲ τῆς τρυφῆς | οἱ Τυρρηνοί, ὡς Ἀλκιμος (*FGrH* 560 F 3) 518c
- 5 ἱστορεῖ, πρὸς αὐλὸν καὶ μάττους καὶ πυκτεύουσι καὶ μαστιγοῦσι.
 [15] διαβόητοι δ' εἰσὶν ἐπὶ τρυφῇ καὶ αἱ τῶν Σικελῶν τράπεζαι,
 οἵτινες καὶ τὴν παρ' αὐτοῖς θάλατταν λέγουσιν εἶναι γλυκεῖαν,
 χαίροντες τοῖς ἐξ αὐτῆς γινομένοις ἐδέσμασιν, ὥς φησι Κλέαρχος
 ἐν πέμπτῳ Βίων (fr. 59 Wehrli). περὶ δὲ Συβαριτῶν τί δεῖ καὶ
 10 λέγειν; παρ' οἷς πρώτοις εἰσῆχθησαν εἰς τὰ βαλανεῖα λουτροχόοι
 καὶ παραχύται πεπεδημένοι, τοῦ μὴ θάττον ἵνα καὶ ὅπως μὴ
 σπεύδοντες κατακαίωσι τοὺς λουομένους. πρώτοι δὲ Συβαρίται καὶ
 τὰς ποιούσας ψόφον τέχνας οὐκ εἶων ἐπιδημεῖν τῇ πόλει, οἷον
 χαλκῶν καὶ τεκτόνων καὶ τῶν ὁμοίων, ὅπως | αὐτοῖς πανταχόθεν 518d
- 15 ἀθόρυβοι ὥσιν οἱ ὕπνοι· οὐκ ἐξῆν δ' οὐδ' ἀλεκτρυόνα ἐν τῇ πόλει
 τρέφεσθαι. ἱστορεῖ δὲ περὶ αὐτῶν Τίμαιος (*FGrH* 566 F 48) ὅτι
 ἀνὴρ Συβαρίτης εἰς ἀγρόν ποτε πορευόμενος ἔφη ἰδὼν τοὺς
 ἐργάτας σκάπτοντας αὐτὸς ῥήγμα λαβεῖν· πρὸς δὲ ἀποκρίνασθαι
 20 τίνα τῶν ἀκουσάντων· “αὐτὸς δὲ σοῦ διηγουμένου ἀκούων πεπονε-
 κέναι τὴν πλευράν.” ἐν Κρότῳ δὲ σκάπτοντί τινι τὴν τῶν
 ἀθλούντων κόνιν ἐπιστάντες τινὲς Συβαριτῶν ἐθαύμαζον λέγοντες,
 εἰ τηλικαύτην ἔχοντες πόλιν οἰκέτας μὴ κέκτηνται τοὺς σκάψον-
 τας ἑαυτοῖς τὴν παλαιστραν. ἄλλος δὲ Συβαρίτης παραγενόμενος |
 εἰς Λακεδαιμόνα καὶ κληθεὶς εἰς φιδίτιον, ἐπὶ τῶν ξύλων κατακαί- 518e
- 25 μενος καὶ δειπνῶν μετ' αὐτῶν πρότερον μὲν ἔφη καταπεπλήχθαι
 τὴν τῶν Λακεδαιμονίων πυνθανόμενος ἀνδρείαν, νῦν δὲ θεασάμε-
 νος νομίζειν μηδὲν τῶν ἄλλων αὐτοὺς διαφέρειν· καὶ γὰρ τὸν
 ἀνανδρότατον μᾶλλον ἢ ἐλέσθαι ἀποθανεῖν ἢ τοιοῦτον βίον ζῶντα
 καρτερεῖν. [16] ἔθος δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ τοὺς παῖδας μέχρι τῆς τῶν

518c Eust. p. 1146.35–6 = IV.188.14–16 | 518c–d Eust. p. 1150.15–17 =
 IV.202.15–18 | 518d Eust. p. 1113.63–4 = IV.77.13–14 | 518e–f Eust. p.
 1523.63 = i.200.10–11

1 τοὺς ὀρώντας A : τοὺς παρόντας Kaibel || 3 καὶ τῶν A C E : καὶ del.
 Schweighäuser || 3–4 Μεσαπίων M P Mus : Μεσαππίων A C E || 7 θάλατ-
 ταν A : θάλασσαν C E || 13 οὐκ εἶων scripsi : οὐκ ἐῷσιν A : ἐξώρισαν C E
 Eust. || 16 τοῦτο καὶ Ἀλκίφρων ἐν τῷ Περὶ Παλαιᾶς Τρυφῆς καὶ τῶν ἄλλων
 Σχεδὸν Ἀπάντων ^{lmA^{mg}} || 24 φιδίτιον Schweighäuser : φειδίτιον A C E

ἐφήβων ἡλικίας ἀλουργίδας τε φορεῖν καὶ πλοκαμίδας ἀναδεδεμέ-
 νους χρυσοφορεῖν· ἐπιχωριάζειν δὲ παρ' αὐτοῖς διὰ τὴν τρυφήν
 518f ἀνθρωπάρια μικρὰ καὶ τοὺς † σκοπαίους †, ὡς φησιν ὁ | Τίμαιος
 (FGrH 566 F 49), τοὺς καλουμένους παρὰ τισι στίλπωνας, καὶ
 κυνάρια Μελιταῖα, ἅπερ αὐτοῖς καὶ ἔπεσθαι εἰς τὰ γυμνάσια. πρὸς 5
 οὓς καὶ τοὺς ὁμοίους τούτοις Μασσανάσσης ὁ τῶν Μαυρουσίων
 βασιλεὺς ἀπεκρίνατο, ὡς φησι Πτολεμαῖος ἐν ὀγδόῳ Ὑπομνημά-
 των (FGrH 234 F 8), ζητοῦντας συνωνεῖσθαι πιθήκους· “παρ' ὑμῖν,
 ὦ οὔτοι, αἱ γυναῖκες οὐ τίκτουσι παιδιά;” παιδίους γὰρ ἔχαιρεν ὁ
 519a Μασσανάσσης || καὶ εἶχε παρ' αὐτῷ τρεφόμενα τῶν υἱῶν (πολλοὶ 10
 δὲ ἦσαν) τὰ τέκνα καὶ τῶν θυγατέρων ὁμοίως. καὶ πάντα ταῦτα
 αὐτὸς ἔτρεφε μέχρι τριῶν ἐτῶν, μεθ' ἃ ἀπέπεμπε πρὸς τοὺς
 γεγεννηκότας παραγινομένων ἄλλων. τὰ δ' αὐτὰ ἔφη καὶ Εὐβου-
 λος ὁ κωμικὸς ἐν Χάρισιν (fr. 114) οὕτω·

καὶ γὰρ πόσω κάλλιον, ἰκετεύω, τρέφειν 15
 ἄνθρωπὸν ἐστ' ἄνθρωπον, ἂν ἔχη βίον,
 ἢ χῆνα πλατυγίζοντα καὶ κεχηγότα
 ἢ στρουθὸν ἢ πίθηκον, ἐπίβουλον κακόν. |

519b καὶ Ἀθηνόδωρος δὲ ἐν τῷ Περὶ Σπουδῆς καὶ Παιδείας (FGrH 746 F 3)
 Ἀρχύταν φησὶ τὸν Ταραντῖνον (A8 Huffman), πολιτικὸν ἅμα καὶ 20
 φιλόσοφον γενόμενον, πλείστους οἰκέτας ἔχοντα αἰεὶ τούτοις παρὰ
 τὴν δίκαιαν ἀφιεμένοις εἰς τὸ συμπόσιον ἡδεσθαι. ἀλλ' οἱ Συβαρί-
 ται ἔχαιρον τοῖς Μελιταίοις κυνιδίοις καὶ ἀνθρώποις οὐκ ἀνθρώ-
 ποις, [17] ἐφόρου δὲ καὶ ἱμάτια Μιλησίων ἐρίων πεποιημένα,
 ἀφ' ὧν δὴ καὶ αἱ φίλαι ταῖς πόλεσιν ἐγένοντο, ὡς ὁ Τίμαιος 25
 (FGrH 566 F 50) ἱστορεῖ· ἡγάπων γὰρ τῶν μὲν ἐξ Ἰταλίας Τυρρη-
 νοὺς, τῶν | δ' ἔξωθεν τοὺς Ἴωνας, ὅτι τρυφῇ προσεῖχον. οἱ δ'

518f, 519b Eust. p. 1822.34–5 = ii.148.42–3 | 519b cf. Ael. VH 12.15
 519b–c Suda σ 1271

3 σκοπαίους A : σκωπαίους C E : σκωπαῖοι (structura mutata) Eust.
 Τίμαιος Schweighäuser : Τίμων A C E || 6 Μασσανάσσης A : Μασσανάσσης
 C E M^{pc} P Mus || 8 ζητοῦντας scripsi : ζητοῦσι A || 10 Μασσανάσσης A :
 Μασσανάσσης M P Mus : Μαυρούσιος C E || 19 Παιδείας P Mus : Παιδείας A
 20 Ἀρχύταν B : Ἀρχύτην A : Ἀρχύτας (structura mutata) C E || 21 αἰεὶ C E B
 M P Mus : αἰεὶ A | τούτοις A C E : τοῖς αὐτῶν παιδίοις Ael. || 24 ἐφόρου δ' οἱ
 Συβαρίται A : οἱ Συβαρίται om. C E || 27 ἔξωθεν A C E et Suda : ἔωθεν C^s E^s

- ἱππεῖς τῶν Συβαριτῶν ὑπὲρ τοὺς πεντακισχιλίους ὄντες ἐπόμε-
 πουν ἔχοντες κροκωτοὺς ἐπὶ τοῖς θώραξι, καὶ τοῦ θέρους οἱ νεώτε-
 ροὶ αὐτῶν εἰς τὰ τῶν νυμφῶν ἄντρα τῶν Λουσιάδων ἀποδημοῦντες
 διετέλουν μετὰ πάσης τρυφῆς. οἱ δ' εὖποροι αὐτῶν, ὁπότε εἰς
 5 ἀγρὸν παραβάλλοιεν, καίπερ ἐπὶ ζευγῶν πορευόμενοι τὴν ἡμερη-
 σίαν πορείαν ἐν τρισὶν ἡμέραις διήνουν. ἦσαν δέ τινες αὐτοῖς καὶ
 τῶν εἰς τοὺς ἀγροὺς φερουσῶν ὁδῶν κατάστεγοι. τοῖς | δὲ πλεί- 519d
 στοις αὐτῶν ὑπῆρξαν οἰνῶνες ἐγγὺς τῆς θαλάσσης, εἰς οὓς δι'
 ὀχετῶν τῶν οἴνων ἐκ τῶν ἀγρῶν ἀφειμένων τὸν μὲν ἔξω τῆς
 10 χώρας πιπράσκεισθαι, τὸν δὲ εἰς τὴν πόλιν τοῖς πλοίοις διακομίζε-
 σθαι. ἐποιοῦντο δὲ καὶ δημοσίᾳ πολλὰς καὶ πυκνάς ἐστιάσεις, καὶ
 τοὺς λαμπρῶς φιλοτιμηθέντας χρυσοῖς στεφάνοις ἐτίμων καὶ
 τούτους ἀνεκέρυττον ἐν ταῖς δημοσίαις θυσίαις καὶ τοῖς ἀγῶσι,
 15 προσκηρύττοντες οὐκ εὖνοιαν ἀλλὰ τὴν εἰς | τὰ δεῖπνα χορηγίαν. 519e
 ἐν οἷς στεφανοῦσθαι καὶ τῶν μαγείρων τοὺς ἄριστα τὰ παρατε-
 θέντα διασκεύασαντας. παρὰ Συβαρίταις δ' εὐρέθησαν καὶ πύελοι,
 ἐν αῖς κατακείμενοι ἐπυρίωντο. πρῶτοι δὲ καὶ ἀμίδας ἐξεύρον, ἃς
 εἰσέφερον εἰς τὰ συμπόσια. καταγελῶντες δὲ τῶν ἀποδημούντων
 ἐκ τῶν πατρίδων αὐτοὶ ἐσεμνύνοντο ἐπὶ τῷ γεγηρακέναι ἐπὶ ταῖς
 20 τῶν ποταμῶν γεφύραις. [18] δοκεῖ δὲ μέγα τῆς εὐδαιμονίας
 αἴτιον εἶναι ὅτι ἐκ τῆς χώρας ἀλιμένου τῆς θαλάσσης παρηκούσης
 καὶ | τῶν καρπῶν σχεδὸν ἀπάντων ὑπὸ τῶν πολιτῶν καταναλι- 519f
 σκομένων <...> ὃ τε τῆς πόλεως τόπος καὶ ὁ παρὰ τοῦ θεοῦ χρησ-
 μὸς συμπαροῦσθαι πάντας ἐκτρυφήσαι καὶ ποιῆσαι ζῆσαι ὑπὲρ τὸ
 25 μέτρον ἐκλελυμένως. ἡ δὲ πόλις αὐτῶν ἐν κοίλῳ κειμένη τοῦ μὲν
 θέρους ἔωθεν τε καὶ πρὸς ἐσπέραν ψυχρὸς ὑπερβάλλον εἶχε, τὸ δὲ
 μέσον τῆς ἡμέρας καὶ ὅμως ἀνύποιστον ὥστε τοὺς πλείστους αὐτῶν

3 ἄντρα A : λουτρά Kaibel || 5 παραβάλλοιεν A : παραβάλοιεν C E :
 μεταβάλλοιεν Kaibel || 8 ὑπῆρξαν scripsi : ὑπάρχουσιν A : ἦσαν C E
 9 ἀφειμένων A : ἀφει^{μν} vel ἀφει^{μν(ov)} C E : ἀφιεμένων Kaibel || 11 ἐποιοῦντο C
 E : ποιοῦνται A | πυκνάς A : ποικίλας Kaibel || 12 ἐτίμων C E : τιμῶσι A
 13 ἀνεκέρυττον C E : ἀνακηρύττουσιν A || 14 εὖνοιαν <εἰς τὸν δῆμον>
 Schweighäuser || 18 δὲ τῶν, i.e. ΔΕΤΩΝ C E M P Mus : λέγων, i.e. ΛΕΓΩΝ
 A || 20-1 μέγα (i.e. ΜΕΓΑ) ... αἴτιον Musurus, Kaibel : μετὰ (i.e. ΜΕΤΑ) ...
 αὐτῶν A : fort. μετὰ ... αὐτῶν αἴτιον || 22-3 καταναλίσκομένων <ὀλίγα πάν-
 ῶς ἔτρετο>, ὁ δὲ Kaibel || 25 δὲ A C E : γὰρ Kaibel, ducente Schweighäuser
 26 εἶχε scripsi : ἔχει A C E

520a ὑπειληφέναι πρὸς ὑγίειαν διαφέρειν τοὺς πότους· || ὅθεν καὶ
 ῥηθῆναι ὅτι τὸν βουλόμενον ἐν Συβάρει μὴ πρὸ μοίρας ἀποθανεῖν
 οὔτε δυόμενον οὔτε ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ὄραν δεῖ. ἔπεμψαν δέ
 ποτε καὶ εἰς θεοῦ τοὺς χρησομένους, ὧν ἦν εἷς Ἄμυρις, πυνθανόμε-
 νοι μέχρι τίνος εὐδαιμονήσουσι. καὶ ἡ Πυθία ἔφη (Delphic Oracle 5
 Q122 Fontenrose)·

εὐδαίμων, σὺ μὲν αἰεὶ |
 520b ἐν θαλίῃσιν ἔσῃ τιμῶν γένος αἰὲν ἐόντων.
 εὖτ' ἂν δὴ πρότερον θνητὸν θεοῦ ἄνδρα σεβίσσης,
 τηνίκα σοι πόλεμός τε καὶ ἐμφύλιος στάσις ἤξει. 10

τούτων ἀκούσαντες ἔδοξαν λέγειν αὐτοῖς τὸν θεὸν ὡς οὐδέποτε
 παύσονται τρυφῶντες· οὐδέποτε γὰρ τιμήσειν ἄνθρωπον μᾶλλον
 520c θεοῦ. ἐγένετ' οὖν αὐτοῖς | τῆς τύχης ἢ μεταβολῇ ἐπεὶ τις τῶν
 οἰκετῶν τινα μαστιγῶν καὶ τοῦτον καταφυγόντα εἰς τὰ ἱερὰ πάλιν
 ἐμαστίγου· ὥς δὲ τὸ τελευταῖον κατέδραμεν ἐπὶ τὰ τοῦ πατρὸς 15
 αὐτοῦ μνήματα, ἀφῆκεν αἰδεσθεῖς. ἐξαναλώθησαν δὲ φιλοτιμούμε-
 νοι πρὸς ἑαυτοὺς τρυφαίς, καὶ ἡ πόλις δὲ πρὸς ἀπάσας τὰς ἄλλας
 ἡμιλλᾷτο περὶ τρυφῆς. εἶτα μετ' οὐ πολὺ γινομένων αὐτοῖς
 σημείων πολλῶν καὶ <τῆς> ἀπωλείας, περὶ ἧς νῦν οὐ κατεπείγει
 λέγειν, διεφθάρησαν. [19] εἰς τηλικούτο δ' ἦσαν τρυφῆς ἐληλακό- 20
 τες ὡς καὶ παρὰ τὰς εὐχίας τοὺς ἵππους ἐθίσαι πρὸς αὐλὸν ὀρχεῖ-
 σθαι. τοῦτ' οὖν εἰδότες οἱ Κροτωνιάται, ὅτε αὐτοῖς ἐπολέμουν, ὡς
 520d καὶ Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ | διὰ τῆς Πολιτείας αὐτῶν (fr. 583 Rose =
 fr. 600.1 Gigon), ἐνέδοσαν τοῖς ἵπποις τὸ ὀρχηστικὸν μέλος·
 συμπαρήσαν γὰρ αὐτοῖς καὶ αὐλῆται ἐν στρατιωτικῇ σκευῇ. καὶ 25
 ἅμα αὐλούντων ἀκούοντες οἱ ἵπποι οὐ μόνον ἐξωρχήσαντο, ἀλλὰ
 καὶ τοὺς ἀναβάτας ἔχοντες ἡτομόλησαν πρὸς τοὺς Κροτωνιάτας.

520a–c Suda(1) α 1684; cf. St.Byz. σ 302 | 520c Suda(2) σ 1271 | 520c–d cf.
 Ael. NA 16.23 | 520d–f cf. Iul.Afr. Cest. 1.11

1 πότους Dobree : ποταμούς A C : πο^{τα} E || 4 εἷς Ἄμυρις Adam ex Suda(1) :
 † ἰσαμυρις † A || 7 εὐδαίμων, Συβαρίτα, πανευδαίμων, σὺ St.Byz. || 9 δὴ A et
 St.Byz. : δὲ Schweighäuser | σεβίσσης A : σεβίζῃ St.Byz. || 10 ἐμφύλιος A et
 St.Byz. : ἔμφυλος Porson || 12 παύσονται Kaibel : παύσονται A : παύσεσθαι
 (structura mutata) C E || 19 <τῆς> add. Casaubon | οὐ κατεπείγει Schaefer :
 οὐκέτ' ἐπείγει A || 21 ἐθίσαι A C E : διδάσκειν Suda

- τὰ ὅμοια ἱστορεῖ καὶ περὶ Καρδιανῶν ὁ Λαμψακηνὸς Χάρων ἐν
 δευτέρῳ Ὄρων (FGrH 262 F 1) γράφων οὕτω· Βισάλται εἰς
 Καρδίην ἐστρατεύσαντο καὶ ἐνίκησαν. ἡγεμῶν δὲ τῶν Βισαλτέων
 ἦν Νάρις. οὗτος δὲ παῖς ὢν ἐν τῇ Καρδίῃ ἐπράθη καὶ τινι Καρδι-
 5 ἠνῶ δουλεύσας κορσωτεὺς ἐγένετο. Καρδιηνοῖς δὲ λόγιον ἦν ὡς
 Βισάλται ἀπίξονται | ἐπ’ αὐτούς, καὶ πυκνὰ περὶ τούτου 520e
 διελέγοντο ἐν τῷ κορσωτηρίῳ ἰζάνοντες. καὶ ἀποδράς ἐκ τῆς
 Καρδίης εἰς τὴν πατρίδα τοὺς Βισάλτας ἔστειλεν ἐπὶ τοὺς Καρδιη-
 10 νοὺς ἀποδειχθεὶς ἡγεμῶν ὑπὸ τῶν Βισαλτέων. οἱ δὲ Καρδιηνοὶ
 πάντες τοὺς ἵππους ἐδίδαξαν ἐν τοῖς συμποσίοις ὀρχεῖσθαι ὑπὸ
 τῶν αὐλῶν, καὶ ἐπὶ τῶν ὀπισθίων ποδῶν ἰστάμενοι τοῖς προσθίοις
 ὠρχοῦντο ἐξεπιστάμενοι τὰ αὐλήματα. ταῦτ’ οὖν ἐπιστάμενος ὁ
 Νάρις ἐκτῆσατο ἐκ τῆς Καρδίης αὐλητρίδα, καὶ ἀφικομένη ἡ
 αὐλητρίς εἰς τοὺς Βισάλτας ἐδίδαξε πολλοὺς αὐλητάς· μεθ’ ὧν δὴ
 15 καὶ στρατεύεται ἐπὶ τὴν Καρδίην. | καὶ ἐπειδὴ ἡ μάχη συνεισστή- 520f
 κει, ἐκέλευσεν αὐλεῖν τὰ αὐλήματα ὅσα οἱ ἵπποι τῶν Καρδιηνῶν
 ἐξεπισταῖατο. καὶ ἐπεὶ ἤκουσαν οἱ ἵπποι τοῦ αὐλοῦ, ἔστησαν ἐπὶ
 τῶν ὀπισθίων ποδῶν καὶ πρὸς ὀρχησμὸν ἐτράποντο. τῶν δὲ
 Καρδιηνῶν ἡ ἰσχὺς ἐν τῇ ἵππῳ ἦν, καὶ οὕτως ἐνίκηθησαν. || Συβα- 521a
 20 ριτῶν δέ τις εἰς Κρότωνά ποτε διαπλεύσαι βουλευθεὶς ἐκ τῆς Συβά-
 ρεως ἰδιόστολον ἐναυλώσατο πλοῖον ἐφ’ ᾧ οὔτε ῥαντισθήσεται οὔτ’
 ἐμβήσεται ἕτερος καὶ ἐφ’ ᾧ τὸν ἵππον ἀναλήψεται. τοῦ δ’ οὕτω
 συμφωνήσαντος ἐνεβίβασέ τε τὸν ἵππον καὶ ὑποστορέσαι τῷ ζῳῷ
 25 αὐτῷ λέγων ὅτι· “προδιεστείλαμην τῷ πορθμεί ἵνα παρὰ τὴν γῆν
 πλέῃ”· ὁ δὲ ἀπεκρίνατο ὅτι· “μόλις ἂν σου ὑπήκουσα, εἰ παρὰ τὴν

1 ἱστορεῖ C E : ἰστόρησε A || 4 Νάρις, i.e. NAPIΣ Kaibel (cf. infra), ducente Cobet : † ηαρις †, i.e. HAPIΣ A : Ὀναρις M P Mus (cf. infra) | Καρδίη Schweighäuser : Καρδία A || 5 κορσωτεὺς (hapax legomenon) A : κορσωτῆς (cf. κορσωτηρίῳ infra) vel κορσεὺς Kaibel || 11 <ὥσπερ χειρονομήοντες> post τοῖς προσθίοις add. Kaibel ex Iul.Afr. || 12–13 ὁ Νάρις Cobet : ὄναρις A : Ὀναρις B M P Mus || 17 ἐξεπισταῖατο A : ἐξεπίσταντο C E || 18 ὀρχησμὸν C E : ὀρχισμὸν A | συνήθως τοῖς προσθίοις ποσὶ καὶ ἀποσεισαμένων τοὺς ἐπιβάτας post τραπομένων (pro ἐτράποντο structura mutata) praeb. C E, cf. Iul.Afr. || 19–20,1 Συβαριτῶν δέ τις ... παρὰ τὴν γῆν πλεῖν] “haec nec loco commodum posita et per se tam insipida tamque male graeca, ut interpolator Byzantini potius quam Athenaei esse videantur” Kaibel : ap. 12.522a post ἐπεχείρουν τοὺς ἀθλητάς praeb. C E

- θάλασσαν ἔμελλες πεζεύειν καὶ μὴ παρὰ τὴν γῆν πλεῖν.” [20]
 521b Φύλαρχος δ’ | ἐν τῇ πέμπτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν Ἱστοριῶν (FGrH 81 F
 45) εἰπὼν ὅτι παρὰ Συρακοσίοις νόμος ἦν τὰς γυναῖκας μὴ
 κοσμεῖσθαι χρυσῷ μὴδ’ ἀνθινὰ φορεῖν μὴδ’ ἐσθῆτας ἔχειν πορφυ-
 ρὰς ἐχούσας παρυφάς ἐὰν μὴ τις αὐτῶν συγχωρῇ ἑταῖρα εἶναι 5
 κοινή, καὶ ὅτι ἄλλος ἦν νόμος τὸν ἄνδρα μὴ καλλωπίζεσθαι μὴδ’
 ἐσθῆτι περιέργω χρήσθαι καὶ διαλλαττούσῃ ἐὰν μὴ ὁμολογῇ
 μοιχεύειν ἢ κίναϊδος εἶναι, καὶ τὴν ἐλευθέραν μὴ ἐκπορεύεσθαι
 ἡλίου δεδυκότος ἐὰν μὴ μοιχευθησομένην. ἐκωλύετο δὲ καὶ ἡμέρας
 521c ἐξίεναι ἄνευ τῶν | γυναικονόμων ἀκολουθούσης αὐτῇ μιᾶς 10
 θεραπαινίδος. Συβαρίται, φησίν, ἐξοκείλαντες εἰς τρυφὴν ἔγραψαν
 νόμον τὰς γυναῖκας εἰς τὰς ἐορτὰς καλεῖν καὶ τοὺς εἰς τὰς θυσίας
 καλοῦντας πρὸ ἐνιαυτοῦ τὴν κλήσιν ποιεῖσθαι, ἵνα ἀξίως ποιούμε-
 νοι τοῦ χρόνου τὴν παρασκευὴν τῶν τε ἱματίων καὶ τοῦ λοιποῦ
 κόσμου προάγωσιν οὕτως εἰς τὰς κλήσεις· εἰ δέ τις τῶν ὀψοποιῶν 15
 ἢ μαγειρῶν ἴδιον εὖροι βρῶμα καὶ περιττόν, ἐξουσίαν μὴ εἶναι
 χρήσασθαι τούτῳ ἑτέρῳ πρὸ ἐνιαυτοῦ ἀλλ’ <ῆ> αὐτῷ τῷ εὐρόντι,
 521d τὸν χρόνον τοῦτον ὅπως ὁ πρῶτος εὐρὼν καὶ τὴν | ἐργασίαν ἔχοι,
 πρὸς τὸ τοὺς ἄλλους φιλοπονούντας αὐτοὺς ὑπερβάλλεσθαι τοῖς
 τοιούτοις· ὡσαύτως δὲ μὴδὲ τοὺς τὰς ἐγγέλεις πωλοῦντας τέλος 20
 αὐτοὺς ἀποτίνειν μὴδὲ τοὺς θηρεύοντας. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ
 τοὺς τὴν πορφύραν τὴν θαλαττίαν βάπτοντας καὶ τοὺς εἰσάγοντας
 ἀτελεῖς ἐποίησαν. [21] πάνυ οὖν ἐξοκείλαντες εἰς ὕβριν τὸ τελευ-
 ταῖον παρὰ Κροτωνιατῶν τριάκοντα πρεσβευτῶν ἡκόντων ἅπαν-
 τας αὐτοὺς ἀπέκτειναν καὶ πρὸ τοῦ τείχους τὰ σώματα ἐξέρριψαν 25

521b Eust. p. 1185.6–8 = IV.331.19–332.4 | 521c Eust. p. 1752.35–8 =
 ii.63.19–21 | 521d–f Eust. p. 1266.53–6 = IV.607.6–11

4 ἔχειν del. Kaibel || 6 κοινή ut glossam del. Meineke || 12 <περὶ τοῦ> post
 νόμον add. Jacoby || 13–14 τὴν κλήσιν ποιεῖσθαι, ἵνα ἀξίως ποιούμενοι τοῦ
 χρόνου τὴν παρασκευὴν Casaubon, cf. Plu. Mor. 147e Συβαρίται μὲν γὰρ ὡς
 ἔοικε πρὸ ἐνιαυτοῦ τὰς κλήσεις ποιοῦνται τῶν γυναικῶν, ὅπως ἐκγένετο
 κατὰ σχολὴν παρασκευασαμέναις ἐσθῆτι καὶ χρυσῷ φοιτᾶν ἐπὶ τὸ δεῖπνον :
 τὴν παρασκευὴν ποιεῖσθαι, ἵνα ἀξίως ποιούμενοι τοῦ χρόνου A : τὴν
 παρασκευὴν ποιεῖσθαι C E : ποιούμεναι pro ποιούμενοι Schweighäuser
 13–14 ποιούμενοι A : fort. ποιησάμενοι || 16 ἴδιον C E B M P Eust. Mus :
 ἴδιον A | τὴν ἐξουσίαν A : τὴν om. C E || 17 ἑτέρῳ scripsi : ἕτερον A C E : del.
 Wilamowitz | <ῆ> add. Wilamowitz || 18 ἔχοι scripsi : ἔχη vel ἔχη A C E
 20 ἐνομοθέτησαν post ὡσαύτως praeib. C E || 21 αὐτοὺς C E : om. A

- καὶ ὑπὸ θηρίων εἶασαν διαφθαρῆναι. | αὕτη δ' αὐτοῖς καὶ τῶν 521e
κακῶν ἐγένετο ἀρχὴ μηνίσαντος τοῦ δαιμονίου· ἔδοξαν γοῦν μετ'
ὀλίγας ἡμέρας πάντες αὐτῶν οἱ ἄρχοντες τὴν αὐτὴν ἰδεῖν ὄψιν ἐν
τῇ αὐτῇ νυκτί, τὴν Ἥραν ἰδόντες ἐλθοῦσαν εἰς μέσσην τὴν ἀγορὰν
5 καὶ ἐμοῦσαν χολήν, ἀνέβλυσε δὲ καὶ αἵματος πηγὴ ἐν τῷ ἱερῷ
αὐτῆς. καὶ οὐδὲ οὕτως ἔληξαν τῆς ὑπερηφανίας ἕως πάντες ὑπὸ
Κροτωνιατῶν ἀπώλοντο. Ἡρακλείδης δ' ὁ Ποντικός ἐν τῷ Περὶ
Δικαιοσύνης (fr. 49 Wehrli = fr. 22 Schütrumpf) φησί· Συβαρίται
τὴν Τήλυος τυραννίδα καταλύσαντες τοὺς μετασχόντας | τῶν 521f
10 πραγμάτων ἀναιροῦντες καὶ φονεύοντες ἐπὶ τῶν βωμῶν ἅπαντες
† καὶ ἐπὶ τοῖς φόνοις τούτοις ἀπεστράφη μὲν τὸ τῆς Ἥρας
ἄγαλμα, τὸ δὲ ἔδαφος ἀνήκε πηγὴν αἵματος, ὥστε τὸν συνέγγυς
ἅπαντα τόπον κατεχάλκωσαν θυρίσι βουλόμενοι στήσαι τὴν τοῦ
15 αἵματος ἀναφορὰν· διόπερ ἀνάστατοι ἐγένοντο καὶ διεφθάρησαν 522a
ἅπαντες, οἱ καὶ τὸν τῶν Ὀλυμπίων || τῶν πάνυ ἀγῶνα ἀμαυρῶσαι
ἐθελήσαντες· καθ' ὃν γὰρ ἄγεται καιρὸν ἐπιτηρήσαντες ἄθλων
ὑπερβολῇ ὥς αὐτοὺς καλεῖν ἐπεχείρουν τοὺς ἀθλητάς. [22] καὶ
Κροτωνιάται δ', ὡς φησι Τίμαιος (FGrH 566 F 44), μετὰ τὸ ἐξελεῖν
20 Συβαρίτας ἐξώκειλαν εἰς τρυφήν, ὥστε καὶ τὸν ἄρχοντα αὐτῶν
περιεῖναι κατὰ τὴν πόλιν ἀλουργίδα ἡμφιεσμένον καὶ ἐστεφανω-
μένον χρυσῷ στεφάνῳ, ὑποδεδεμένον λευκὰς κρηπίδας. οἱ δὲ οὐ
διὰ τρυφήν φασι τοῦτο γεγενῆσθαι ἀλλὰ διὰ Δημοκῆδην τὸν ἱατρὸν,
ὃς τὸ μὲν γένος ἦν Κροτωνιάτης, | Πολυκράτει δὲ τῷ Σαμίων 522b
τυράννῳ συνὼν καὶ μετὰ τὸν ἐκείνου θάνατον αἰχμαλωτισθεὶς ὑπὸ
25 Περσῶν ἀνήχθη ὡς βασιλέα Ὀροΐτου τὸν Πολυκράτη ἀποκτείναν-
τος. θεραπεύσας δ' ὁ Δημοκῆδης Ἄτοσσαν τὴν Δαρείου μὲν
γυναῖκα, Κύρου δὲ θυγατέρα, τὸν μαστὸν ἀλγήσασαν ἤτησε
ταύτην δωρεὰν καταπεμφθῆναι εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς ἐπανελυσόμε-
νος, καὶ τυχῶν ἤκεν εἰς Κρότωνα· βουλομένου τε αὐτόθι καταμέ-
30 νειν, ἐπιλαβομένου τινὸς τῶν Περσῶν καὶ | λέγοντος ὅτι βασιλέως 522c
εἷη δοῦλος, ἐκείνον μὲν ἀφείλαντο οἱ Κροτωνιάται, ἐκδύσαντες δὲ
τὴν στολὴν τοῦ Πέρσου ἐνέδυσαν τὸν ὑπηρέτην τοῦ πρυτανεύοντος·
ἐξ οὗ δὴ Περσικὴν ἔχων στολὴν περιέρχεται ταῖς ἐβδόμῃς τοὺς
βωμοὺς μετὰ τοῦ πρυτάνεως οὐ τρυφῆς χάριν οὐδὲ ὕβρεως ἀλλ'

4 τὴν¹ γὰρ A : γὰρ delevi : fort. τὴν γὰρ Ἥραν εἶδον || 10-11 lac. post
ἅπαντες indic. Kaibel

ἐπηρείας τῆς εἰς τοὺς Πέρσας τοῦτο πράττοντες. ὕστερον δὲ καὶ οἱ
 Κροτωνιάται, φησὶν ὁ Τίμαιος (FGrH 566 F 45), ἐπεχείρησαν τὴν
 Ὀλυμπικὴν πανήγυριν καταλῦσαι τῷ αὐτῷ χρόνῳ προθέντες
 522d ἀργυρικὸν | σφόδρα πλούσιον ἀγῶνα. οἱ δὲ Συβαρίτας τοῦτο
 ποιῆσαι λέγουσι. [23] Ταραντίνους δὲ φησι Κλέαρχος ἐν τετάρτῳ 5
 Βίων (fr. 48 Wehrli) ἀλκὴν καὶ δύναμιν κτησαμένους εἰς τοσοῦτο
 τρυφῆς προελθεῖν ὥστε τὸν ὅλον χρόνα παραλεαίνεσθαι καὶ τῆς
 ψιλώσεως ταύτης τοῖς λοιποῖς κατάρξαι. ἐφόρουν δέ, φησί, καὶ
 παρυφῇ διαφανῇ πάντες, οἷς νῦν ὁ τῶν γυναικῶν ἀβρύνεται βίος.
 ὕστερον δ' ὑπὸ τῆς τρυφῆς εἰς ὕβριν ποδηγηθέντες ἀνάστατον 10
 522e μητρόπολιν Ἰαπύγων ἐποίησαν | Κάρβιναν, ἐξ ἧς παιδὰς καὶ
 παρθένους καὶ τὰς ἐν ἀκμῇ γυναικάς ἀθροίσαντες εἰς τὰ τῶν
 Καρβινατῶν ἱερὰ σκηνοποιησάμενοι γυμνὰ πᾶσι τῆς ἡμέρας τὰ
 σώματα παρεῖχον θεωρεῖν· καὶ ὁ βουλόμενος καθάπερ εἰς ἀτυχῇ
 παραπηδῶν ἀγέλην ἐθινοῦτο ταῖς ἐπιθυμίαις τὴν τῶν ἀθροισθέν- 15
 των ὥραν πάντων μὲν ὁρώντων, μάλιστα δὲ ὧν ἥκιστα ἐκείνοι
 προσεδόκων, θεῶν. οὕτω δὲ τὸ δαιμόνιον ἡγανάκτησεν ὥστε
 Ταραντίνων τοὺς ἐν Καρβίνῃ παρανομήσαντας ἐκεραύνωσε |
 522f πάντας. καὶ μέχρι καὶ νῦν ἐν Τάραντι ἐκάστη τῶν οἰκιῶν ὅσους
 ὑπεδέξατο τῶν εἰς Ἰαπυγίαν ἐκπεμφθέντων, τοσαύτας ἔχει στήλας 20
 πρὸ τῶν θυρῶν· ἐφ' αἷς καθ' ὃν ἀπώλοντο χρόνον οὐτ' οἰκτιζονται
 τοὺς ἀποικομένους οὔτε τὰς νομίμους χέονται χοάς, ἀλλὰ θύουσι
 Διὶ Καταιβάτῃ. [24] Ἰαπύγων δ' αὖ, τὸ γένος ἐκ Κρήτης ὄντων,
 523a κατὰ Γλαύκου ζήτησιν ἀφικομένων καὶ κατοικησάντων, οἱ || μετὰ
 25 τοσοῦτο τρυφῆς, εἰθ' ὕστερον ὕβρεως ἤλθον ὥστε πρῶτοι τὸ

522d Eust. p. 1436.46, 49–50 = i.85.35, 38–9 | 523a Eust. p. 1094.49 = IV.12.22–3

1 τοῦτο πράττοντες del. Wilamowitz, et lac. post ὕστερον δὲ indic. Kaibel
 8 κατάρξαι A : προκατάρξαι C E || 9 παρυφῇ scripsi : παρυφῆν A C E Eust. :
 παρυφίδα Kaibel || 10 ὕστερον C E : δεύτερον A || 11 μητρόπολιν scripsi :
 μίαν πόλιν A : μίαν πόλιν C E || 13 Καρβινατῶν M P Mus : Καρβινιατῶν A
 19 ἐκάστη M P Mus : ἐκάστη A | ὅσους Musurus : οὓς οὐχ A || 20 ὑπεδέξατο
 Schweighäuser : ὑπεδέξαντο A : ἀπεδέξατο Meineke || 21 θυρῶν A : πυλῶν
 Wilamowitz || 22 τὰς M P Mus : τοὺς A || 23 Καταιβάτῃ M Mus : Καταιβάτῃ
 P : Κατηβάτῃ A | δ' Kaibel : τε A | ὄντων Meineke : ὄν τῶν A C E
 24 Γλαύκου A C E : Δαιδάλου Schweighäuser || 26 τοσοῦτο E : τοῦτο A C

- πρόσωπον ἐντριψάμενοι καὶ προκόμια περιθετὰ λαβόντες στολὰς
 μὲν ἀνθινὰς φορῆσαι, τὸ δὲ ἐργάζεσθαι καὶ πονεῖν αἰσχρὸν
 νομίσαι· καὶ τοὺς μὲν πολλοὺς αὐτῶν καλλίοντας τὰς οἰκίας
 ποιῆσαι τῶν ἱερῶν, | τοὺς δ' ἡγεμόνας ἐφυβρίζοντας τὸ θεῖον 523b
- 5 πορθεῖν ἐκ τῶν ἱερῶν τὰ τῶν θεῶν ἀγάλματα προειπόντας
 μεθίστασθαι τοῖς κρείττοσι· διόπερ ἐξ οὐρανοῦ βαλλόμενοι πυρὶ
 καὶ χαλκῷ ταύτην διέδοσαν τὴν φήμην· ἐφάνη γὰρ † ἣν † μέχρη
 πόρρω κεχαλκευμένα τῶν ἐξ οὐρανοῦ βελῶν, καὶ πάντες οἱ ἀπ'
 ἐκείνων μέχρι τήμερον ἐν χρῷ κεκαρμένοι καὶ πένθιμον στολὴν
- 10 ἀμπεχόμενοι ζῶσι | πάντων τῶν πρὶν ὑπαρξάντων ἀγαθῶν σπανί- 523c
 ζοντες. [25] Ἰβηρες δὲ καίτοι ἐν τραγικαῖς στολαῖς καὶ ποικίλαις
 προϊόντες καὶ χιτῶσι ποδῆρεσι χρώμενοι οὐδὲν ἐμποδίζονται τῆς
 πρὸς τοὺς πολέμους ῥώμης. Μασσαλιῶται δ' ἐθελύνθησαν τὸν
 αὐτὸν Ἰβηρσι τῆς ἐσθῆτος φοροῦντες κόσμον· ἀσχημονοῦσι γοῦν
- 15 διὰ τὴν ἐν ταῖς ψυχαῖς μαλακίαν καὶ τρυφὴν γυναικοπαθοῦντες·
 ὅθεν καὶ παροιμία παρῆλθε “πλεύσειας εἰς Μασσαλίαν.” καὶ οἱ
 τὴν Σίριν δὲ κατοικοῦντες, ἦν πρότερον κατέσχον οἱ ἀπὸ Τροίας
 ἐλθόντες, ὕστερον δ' ὑπὸ Κολοφωνίων <...>, ὡς φησι Τίμαιος
 (FGh 566 F 51) καὶ Ἀριστοτέλης (fr. 584 Rose = fr. 601 Gigon), εἰς
- 20 τρυφὴν ἐξώκειλαν οὐχ ἥσσον Συβαριτῶν· καὶ γὰρ | ἰδίως παρ' 523d
 αὐτοῖς ἐπεχωρίασε φορεῖν ἀνθινούς χιτῶνας, οὓς ἐζώννυντο
 μίτραις πολυτελέσι, καὶ ἐκαλοῦντο διὰ τοῦτο ὑπὸ τῶν περιοίκων
 μιτροχίτωνες, ἐπεὶ Ὅμηρος (*Il.* 16.419) τοὺς ἀζώστους ἀμιτροχί-
 τωνας καλεῖ. καὶ Ἀρχιλόχος δ' ὁ ποιητῆς (fr. 22 West²) ὑπερτεθαύ-
 25 μακε τὴν χώραν τῶν Σιριτῶν διὰ τὴν εὐδαιμονίαν· περὶ γοῦν τῆς
 Θάσου λέγων ὡς ἥσσονός φησιν·

οὐ γὰρ τι καλὸς χώρος οὐδ' ἐφίμερος
 οὐδ' ἐρατός, οἷος ἀμφὶ Σίριος ῥόας.

523c-d Eust. p. 1056.61-3 = III.840.13-16

1 περιθετὰ τε A : τε om. C E Eust. || 2 ἐργάζεσθαι Kaibel : ἐργάσασθαι A C E | αἰσχρὸν Meineke : αἵσχιον A C E || 4 ἡγεμόνας τῶν Ἰαπύγων A : τῶν Ἰαπύγων ut glossam delevi || 6 βαλλόμενοι A : ἐβλήθησαν C E : fort. βληθέντες || 7 † γὰρ ἣν † A : γὰρ τινα Kaibel || 11 τραγικαῖς, i.e. ΤΡΑΓ- P Mus : † τραπικαῖς †, i.e. ΤΡΑΤ- A : στρατηγικαῖς C E B || 13 οἱ τὸν A : οἱ om. C E || 15 καὶ Kaibel : διὰ A C E || 17 πρότερον scripsi : πρώτοι A C E 18 lac. indic. Casaubon : Κολοφώνιοι pro ὑπὸ Κολοφωνίων Schweighäuser 21 ἐπεχωρίασε(ν) A C Eust. : ἐπεχωρίασας E : ἐπεχωρίαζεν Kaibel

ὠνομάσθη δ' ἡ Σίρις, ὡς μὲν Τίμαιός (FGrH 566 F 52) φησι καὶ
 Εὐριπίδης ἐν Δεσμώτιδι Μελανίππῃ (fr. 496), ἀπὸ γυναικὸς τινος
 523e Σίριδος· ὡς δ' Ἀρχίλοχος, ἀπὸ ποταμοῦ. | οὐκ ὀλίγον δὲ πρὸς τὴν
 τρυφὴν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ σύμπαντος τούτου κλίματος καὶ
 τὸ πλῆθος ἐγένετο τῶν ἀνθρώπων· διὸ καὶ Μεγάλη Ἑλλάς 5
 ἐκλήθη πᾶσα σχεδὸν ἢ κατὰ τὴν Ἰταλίαν κατοίκησις. [26] Μιλή-
 σιοι δ' ἕως μὲν οὐκ ἐτρύφων, ἐνίκων Σκύθας, ὡς φησιν Ἐφορος
 (FGrH 70 F 183), καὶ τὰς τε ἐφ' Ἑλλησπόντῳ πόλεις ἔκτισαν καὶ
 τὸν Εὐξείνιον Πόντον κατῴκισαν πόλεσι λαμπραῖς· καὶ πάντες ἐπὶ
 τὴν Μίλητον ἔβηον. ὡς δὲ ὑπήχθησαν ἡδονῇ καὶ τρυφῇ, κατερρύθη 10
 τὸ τῆς πόλεως ἀνδρείον, φησὶν Ἀριστοτέλης (fr. 557 Rose = fr.
 523f 565.1 Gigon). | καὶ παροιμία τις ἐγεννήθη ἐπ' αὐτῶν·

πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. (cf. Ar. Pl. 1002)

Ἡρακλείδης δ' ὁ Ποντικὸς ἐν δευτέρῳ Περὶ Δικαιοσύνης (fr. 50
 Wehrli = fr. 23 Schütrumpf) φησὶν· ἡ Μιλησίων πόλις περιπέπτω- 15
 κεν ἀτυχίαις διὰ τρυφὴν βίου καὶ πολιτικὰς ἑχθρας· οἱ τὸ ἐπιεικὲς
 524a οὐκ ἀγαπῶντες ἐκ ριζῶν || ἀνείλον τοὺς ἐχθροὺς· στασιαζόντων
 γὰρ τῶν τὰς οὐσίας ἐχόντων καὶ τῶν δημοτῶν, οὓς ἐκεῖνοι Γέργι-
 θας ἐκάλουν, πρῶτον μὲν κρατήσας ὁ δῆμος καὶ τοὺς πλουσίους
 ἐκβαλὼν καὶ συναγαγὼν τὰ τέκνα τῶν φυγόντων εἰς ἀλωνίας 20
 βουσί συναλοίησαν καὶ παρανομωτάτῳ θανάτῳ διέφθειραν.
 τοιγάρτοι πάλιν οἱ πλούσιοι κρατήσαντες ἅπαντας ὧν κύριοι
 κατέστησαν μετὰ τῶν τέκνων κατεπίττωσαν, ὧν καιομένων φασὶν
 ἄλλα τε πολλὰ γενέσθαι τέρατα καὶ ἐλαίαν ἱερὰν αὐτομάτην |
 524b ἀναφθῆναι· διόπερ ὁ θεὸς ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀπῆλauen αὐτοὺς τοῦ 25
 μαντείου, καὶ ἐπερωτῶντων διὰ τίνα αἰτίαν ἀπελαύνονται εἶπε
 (Didyma Oracle 3 Fontenrose)·

523e-f Eust. p. 1358.8-12 = IV.929.22-930.2 | 524a-b Eust. p. 1433.41-4 =
 i.81.19-23 | 524b Eust. p. 1358.8-12 = IV.929.22-930.2

2 Δεσμώτιδι ἢ Μελανίππῃ A : ἡ del. Dindorf, cf. 14.613d || 6 <Ἑλλήνων>
 κατοίκησις Meineke || 9 ἐπὶ A : ὑπὸ C E : εἰς Eust. || 11 ὁ Ἀριστοτέλης A : ὁ
 om. C E Eust. || 20-1 συναγαγὼν, βουσί (om. συναγαγόντες) C E : συναγα-
 γὼν ... βοὺς συναγαγόντες (v.ll.) A : συναγαγὼν ... βοὺς τε ἐπαγαγόντες
 Casaubon : συναγαγὼν ... βοὺς εἰσαγαγόντες Kaibel || 22 τοιγάρτοι A :
 τοιγαροῦν C E || 25 ἀπῆλauen αὐτοὺς τοῦ Musurus : ἀπῆλauen αὐ τοῦ A :
 ἀπῆλauen τοῦ (structura mutata) C E : fort. ἀπῆλauen ἀπὸ τοῦ

καὶ μοι Γεργίθων τε φόνος μέλει ἀπτολεμίστων
πισσέρων τε μόρος καὶ δένδρεον ἀειθαλές.

- Κλέαρχος δὲ ἐν τετάρτῳ Βίων (fr. 45 Wehrli) ζηλώσαντάς φησι
τοὺς Μιλησίους τὴν Κολοφωνίων τρυφήν διαδοῦναι καὶ τοῖς
5 πηλαιοχώροις, ἔπειτ' ὀνειδιζομένους λέγειν ἑαυτοῖς: “οἴκοι τὰ 524c
Μιλήσια κάπιχώρια καὶ | μὴ ἐν τῷ μέσῳ.” [27] καὶ περὶ Σκυθῶν
δ' ἐξῆς ὁ Κλέαρχος (fr. 46 Wehrli) τάδε ἱστορεῖ· μόνον δὲ νόμοις
κοινοῖς πρῶτον ἔθνος ἐχρήσατο τὸ Σκυθῶν. εἴτα πάλιν ἐγένοντο
πάντων ἀθλιώτατοι βροτῶν διὰ τὴν ὕβριν· ἐτρύφησαν μὲν γὰρ ὡς
10 οὐδένες ἕτεροι τῶν πάντων εὐροίας καὶ πλούτου καὶ τῆς λοιπῆς
αὐτοὺς χορηγίας κατασχούσης. τοῦτο δὲ δῆλον ἐκ τῆς ἔτι καὶ νῦν
ὑπολειπούσης περὶ τοὺς ἡγεμόνας αὐτῶν ἐσθῆτός τε καὶ διαίτης.
τρυφήσαντες δὲ καὶ μάλιστα δὴ καὶ πρῶτοι πάντων τῶν ἀνθρώ-
πων | ἐπὶ τὸ τρυφᾶν ὀρμήσαντες εἰς τοσοῦτο προῆλθον ὕβρεως 524d
15 ὥστε πάντων τῶν ἀνθρώπων εἰς οὓς ἀφίκοιντο ἡκρωτηρίαζον τὰς
ῥίνας· ἀφ' ὧν οἱ ἀπόγονοι μεταστάντες ἔτι καὶ νῦν ἀπὸ τοῦ πάθους
ἔχουσι τὴν ἐπωνυμίαν. αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν τὰς Θρακῶν τῶν
πρὸς ἐσπέραν καὶ ἄρκτον περιοικούντων γυναῖκας ἐποικιλλον τὰ
σώματα περόναις γραφὴν ἐνεῖσαι· ὅθεν πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον αἱ
20 ὕβρισθῆναι τῶν Θρακῶν γυναῖκες ἰδίως ἐξηλείψαντο τὴν συμφο-
ρὰν | προσαναγραψάμεναι τὰ λοιπὰ τοῦ χρωτός, ἵν' ὁ τῆς ὕβρεως 524e
καὶ τῆς αἰσχύνης ἐπ' αὐταῖς χαρακτήρ εἰς ποικιλίαν καταριθμη-
θῇς κόσμου προσηγορία τοῦναιδος ἐξαλείψῃ. πάντων δὲ οὕτως
ὑπερηφάνως προέστησαν ὥστε οὐδένων ἄδακρυς ἢ τῆς δουλείας
25 ὑπουργία γινομένη διήγγειλεν εἰς τοὺς ἐπιγινομένους τὴν ἀπὸ

524d-e Eust. p. 1960.15-17 = ii.321.28-30 | 524e-f Eust. p. 1292.63-4 = IV.701.17-19

1 ἀπτολεμίστων C E : ἀπτολεμίστω A || 2 πισσέρων A : πισσηρός C E :
πισσηροῦ (structura mutata) Eust. | ἀειθαλές A C E : ἀειθαλοῦς (structura
mutata) Eust. : ἀειθαλλές B : αἰεὶ ἀθαλλές Schweighäuser || 8 <καὶ> πρῶτον
Kaibel || 10 εὐροίας Schweighäuser (εὐρροίας iam Musurus) : εὐβοίας A
12 ὑπολειπούσης B M P Mus : ὑπολιπούσης A || 14 τοσοῦτο scripsi : τοῦτο A
C E || 15 ἀφίκοιντο A : ἀφίκοντο C E || 16 ἀφ' del. Kaibel || 18 περιοικούντων
Kaibel : τῶν περιόικων A : τῶν del. Wyttenbach || 21 προσαναγραψάμεναι A
C E Eust. : προσκαταγραψάμεναι Kaibel || 22-3 καταριθμηθεῖς C E B M P
Mus : ἀριθμηθεῖς Eust. : καταριθμηθεῖς A || 25 γινομένη C E B, cf.
ἐπιγινομένους infra : γιγνομένη A

Σκυθῶν ῥῆσιν οἷα τις ἦν. διὰ τὸ πλῆθος οὖν τῶν κατασχουσῶν
 αὐτοὺς συμφορῶν, ἐπεὶ διὰ τὸ πένθος ἅμα τὸν τε τῶν βίων ὄλβον
 524f καὶ τὰς κόμας περιεσπάσθησαν, παντὸς ἔθνους | οἱ ἔξω τὴν ἐφ'
 ὕβρει κουράν ἀπεσχυθίσθαι προσηγόρευσαν. [28] τοὺς δὲ σύμπαν-
 τας Ἰωνας ἐπισκώπτων Καλλίας (fr. 8) ἢ Διοκλῆς ἐν Κύκλωψι 5
 φησι·

τί γὰρ ἡ τρυφερά καὶ καλλιτράπεζος Ἰωνία; εἴφ' ὅτι
 πράσσει.

καὶ Ἀβυδηνοὶ δὲ — Μιλησίων δ' εἰσὶν ἄποικοι — ἀνειμένοι τὴν
 δίαίταν εἰσι καὶ κατεαγότες, ὡς παρίστησιν Ἑρμιππος ἐν Στρατι- 10
 ωταῖς (fr. 57)·

(A.) χαῖρ', ὦ διαπόντιον
 στράτευμα, τί πράττομεν; † ὦν
 τὰ μὲν πρὸς ὄψιν μαλακῶς
 † ἔχειν ἀπὸ σώματος || 15
 525a κόμη τε νεανικῇ 5
 σφρίγει τε βραχιόνων.
 (B.) ἦσθου τὸν Ἀβυδὸν ὡς
 ἀνὴρ γεγένηται;

καὶ Ἀριστοφάνης Τριφάλητι (fr. 556) παρακωμωδῶν πολλοὺς τῶν 20
 Ἰώνων·

ἔπειθ' ὅσοι παρήσαν ἐπίσημοι ξένοι
 ἐπηκολούθουν κήντιβόλουν προσκείμενοι·
 “ὅπως ἔχων τὸν παῖδα πωλήσει 'ς Χίον,”
 ἕτερος δ'· “ὅκως ἐς Κλαζομενάς,” ἕτερος δ'· “ὅκως | 25
 525b εἰς Ἑφεσον,” οἱ δ'· “εἰς Ἀβυδὸν.” ἦν δ' ἐκεῖνα † πανθόδω †. 5

524f Eust. p. 1358.13–14 = IV.930.4–5

9 δὲ C E : om. A || 12 χαῖρ' ὦ Dobree : χαίρω A || 13 στράτευμα, τί
 πράττομεν Dobree (στράτευμά τι πραττομένων iam M) : † στρατευματι †
 πραττομένων A || 16 κόμη τε νεανικῇ Musurus : κόμη τε νεανική A
 23 κήντιβόλουν M P Mus : καὶ κήντιβόλουν A : κήντεβόλουν Cobet || 24 ὅπως
 A : ὅκως Musurus, cf. v. 4 ὅκως || 26 εἰς¹ ... εἰς A : ἐς ... ἐς Schweighäuser,
 ducente Toup | οἱ A : ὁ Meineke

- περί δὲ τῶν Ἀβυδηνῶν Ἀντιφῶν ἐν τῷ Κατὰ Ἀλκιβιάδου Λοιδο-
 ρίας (fr. 67 Blass-Thalheim) γράφει οὕτως· ἐπειδὴ ἐδοκιμάσθη
 ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων, παραλαβὼν παρ' αὐτῶν τὰ σαυτοῦ χρήματα
 ὥχου ἀποπλέων εἰς Ἀβυδον, οὔτε χρέος ἴδιον σαυτοῦ παραξόμενος
 5 οὐδὲν οὔτε προξενίας οὐδεμιᾶς ἔνεκεν, ἀλλὰ τῇ σαυτοῦ παρανομίᾳ
 καὶ ἀκολασίᾳ τῆς γνώμης ὁμοίους ἔργων τρόπους μαθησόμενος
 παρὰ τῶν ἐν Ἀβύδῳ γυναικῶν, ὅπως ἐν τῷ ἐπιλοίπῳ βίῳ σαυτοῦ
 ἔχοις χρῆσθαι αὐτοῖς. | [29] ἀπώλοντο δὲ καὶ Μάγνητες οἱ πρὸς 525c
 τῷ Μαϊάνδρῳ διὰ τὸ πλεόν ἀνεθῆναι, ὥς φησι Καλλίνος ἐν τοῖς
 10 Ἑλεγείοις (fr. 3 West²) καὶ Ἀρχίλοχος (fr. 20 West²)· ἐάλωσαν γὰρ
 ὑπὸ Ἑφείων. καὶ περὶ αὐτῶν δὲ τῶν Ἑφείων Δημόκριτος ὁ
 Ἑφέσιος ἐν τῷ προτέρῳ Περὶ τοῦ ἐν Ἑφέσῳ Ναοῦ (FGrH 267 F 1)
 διηγούμενος περὶ τῆς χλιδῆς αὐτῶν καὶ ὧν ἐφόρου βαπτῶν
 ἱματίων γράφει καὶ τάδε· τὰ δὲ τῶν Ἰώνων ἰοβαφῇ καὶ πορφυρᾷ
 15 καὶ κρόκινα ῥόμβοις ὑφαντά· αἱ δὲ κεφαλαὶ κατ' ἴσα διειλημμέναι
 ζώοις· καὶ σαρᾶπεις μῆλινοι καὶ | πορφυροὶ καὶ λευκοί, οἱ δὲ 525d
 ἄλουργεῖς· καὶ καλασίρεις Κορινθιουργεῖς· εἰσὶ δ' αἱ μὲν πορφυραῖ
 τούτων, αἱ δὲ ἰοβαφεῖς, αἱ δὲ ὑακίνθιναι· λάβοι δ' ἂν τις καὶ
 φλογίνας καὶ θαλασσοειδεῖς. ὑπάρχουσι δὲ καὶ Περσικαὶ καλασί-
 20 ρεις, αἵπερ εἰσὶ κάλλισται πασῶν. ἴδοι δ' ἂν τις, φησί, καὶ τὰς
 καλουμένας ἀκταίας, ὅπερ ἐστὶ καὶ πολυτελέστατον ἐν τοῖς Περσι-
 κοῖς περιβλήμασιν. ἐστὶ δὲ τοῦτο σπαθητὸν ἰσχύος καὶ κουφότη-
 τος χάριν· καταπέπασται δὲ χρυσοῖς κέγχροις· οἱ δὲ κέγχροι
 νήματι πορφυρῷ πάντες | εἰς τὴν εἴσω μοῖραν ἄμματα· ἔχουσιν ἀνά 525e
 25 μέσον. τούτοις πᾶσι χρῆσθαι φησι τοὺς Ἑφεσίους ἐπιδόντας εἰς
 τρυφήν. [30] περὶ δὲ τῆς Σαμίων τρυφῆς Δοῦρις (FGrH 76 F 60)
 ἱστορῶν παρατίθεται Ἀσίου ποιήματα, ὅτι ἐφόρου χλιδῶνας περὶ
 τοῖς βραχίοσι καὶ τὴν ἐορτὴν ἄγοντες τῶν Ἑραίων ἐβάδιζον
 κατεκτενισμένοι τὰς κόμας ἐπὶ τὸ μετὰφρενον καὶ τοὺς ὦμους. τὸ

525c-d Eust.(1) p. 1387.44 = i.14.18-19 | 525c-d Eust.(2) p. 1390.40 =
 i.18.36-7 | 525d Eust. p. 1390.42 = i.18.38-9

3 σαυτοῦ M P Mus, cf. σαυτοῦ ter infra : αὐτοῦ A || 7 σαυτοῦ A : del.
 Wilamowitz || 11 ὁ C E : om. A || 15 κεφαλαὶ A : στεφάναι Kaibel
 18 ὑακίνθιναι Casaubon : ὑακίνθινας (structura mutata) C E Eust.(1-2) :
 ὑακίνθοι A || 23 καταπέπασται, i.e. -ΠΑΣ- Dalechamps (consersum) :
 καταπέπλασται, i.e. -ΠΛΑΣ- A C E || 29 κατεκτενισμένοι C E B Mus :
 κατεκτενισμένοι A

δὲ νόμιμον τοῦτο μαρτυρεῖσθαι καὶ ὑπὸ παροιμίας τῆσδε· “βαδίζειν <εἰς> Ἡραῖον ἐμπεπλεγμένον”. ἐστὶ δὲ τὰ τοῦ Ἀσίου ἔπη (fr. 13, pp. 130–1 Bernabé) οὕτως ἔχοντα· |

525f οἱ δ' αὐτως φοιτέσχον, ὅπως πλοκάμους κτενίσαιντο,
εἰς Ἡρας τέμενος πεπυκασμένοι εἵμασι καλοῖς. 5
χιονόεσι χιτῶσι πέδον χθονὸς εὐρέος εἶχον,
χρύσειαι δὲ κορύμβαι ἐπ' αὐτῶν τέττιγες ὥς,
χαίται δ' ἠωρεῦντ' ἀνέμῳ χρυσεῖς ἐνὶ δεσμοῖς, 5
δαιδάλεοι δὲ χλιδῶνες ἄρ' ἀμφὶ βραχίουσιν † ἦσαντες †
ὑπασπίδιον πολεμιστήν. 10

Ἡρακλείδης δ' ὁ Ποντικός ἐν τῷ Περὶ Ἡδονῆς (fr. 57 Wehrli = fr. 526a 41 Schütrumpf) || Σαμίου φησὶ καθ' ὑπερβολὴν τρυφήσαντας διὰ τὴν πρὸς ἀλλήλους μικροψυχίαν ὥσπερ Συβαρίτας τὴν πόλιν ἀπολέσαι. [31] Κολοφώνιοι δέ, ὥς φησι Φύλαρχος (FGrH 81 F 66), τὴν ἀρχὴν ὄντες σκληροὶ ἐν ταῖς ἀγωγαῖς, ἐπεὶ εἰς τρυφὴν ἐξώκειλαν πρὸς Λυδοὺς φιλίαν καὶ συμμαχίαν ποιησάμενοι, προήεσαν διησκημένοι τὰς κόμας χρυσῷ κόσμῳ, ὥς καὶ Ξενοφάνης (fr. 3 West²) φησὶν· 15

ἀφροσύνας δὲ μαθόντες ἀνωφελέας παρὰ Λυδῶν,
ὄφρα τυραννίης ἦσαν ἄνευ στυγερῆς, | 20
526b ἦεσαν εἰς ἀγορὴν παναλουργέα φάρε' ἔχοντες,
οὐ μείους ὥσπερ χίλιοι εἰς ἐπίπαν,
αὐχαλέοι, χαίτησιν † ἀγαλλομεν † εὐπρεπέεσσιν 5
ἀσκητοῖς ὁδμὴν χρήμασι δευόμενοι.

2 <εἰς> add. Meineke, cf. εἰς Ἡρας τέμενος infra || 4 φοιτέσχον A : φοίτεσχον B M P Mus || 5 Ἡρας A : Ἡρης Naeke | πεπυκασμένοι B P Mus : πεποι-
κασμένοι (vox nihili) A || 7 v. 4 post v. 5 transpos. Naeke || 8 δ' ἠωρεῦντ'
ἀνέμῳ Dindorf, ducente Casaubon : δ' † ωρευντανεμῳ † A || 9 δαιδάλεοι δὲ
χλιδῶνες A : δαιδαλέας δὲ χλιδῶνας Ebert | βραχίουσιν † ἦσαντες † A : βρα-
χίος' ἔσαντες Ebert || 13 μικροψυχίαν scripsi : μικρολογίαν A : φιλοτιμίαν
Kaibel || 19 ἀφροσύνας A : ἀβροσύνας JGSchneider || 20 ἦσαν ἄνευ Dindorf :
† ἦσανευσ † A : ἦσαν εὐ- M : ἦσαν εὐ- P : ἦσαν ἐπὶ Musurus || 22 ὥσπερ A :
ἦπερ P Mus | χίλιοι A : χεῖλιοι Hiller | εἰς A : ὥς Schweighäuser
23 χαίτησιν M P Mus : † χαιτισιν † A || 24 χρήμασι A : κρίμασι Musurus
(χρίσμασι iam B)

- οὕτω δ' ἐξελύθησαν διὰ τὴν ἄκαιρον μέθην ὥστε τινὲς αὐτῶν οὔτε ἀνατέλλοντα τὸν ἥλιον οὔτε δυόμενον ἐωράκεσαν· νόμον τε ἔθεντο, 526c
 5 δς ἔτι καὶ ἐφ' ἡμῶν ἦν, τὰς αὐλητρίδας καὶ τὰς ψαλτρίδας | καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα τῶν ἀχροαμάτων τὰ μισθώματα λαμβάνειν ἀπὸ
 10 πρῶτῃ μέχρ' ἡμέρας καὶ μέχρ' ἡμέρας ἀφ' ἧς ἀπὸ δὲ τούτου τὴν λοιπὴν νύκτα ἦσαν πρὸς τῷ μεθύειν. Θεόπομπος δ' ἐν πεντε-
 καιδεκάτῃ Ἱστοριῶν (*FGrH* 115 F 117) χιλίους φησὶν ἄνδρας αὐτῶν
 ἀλουργεῖς φοροῦντας στολὰς ἀστυπολεῖν, ὃ δὴ καὶ βασιλεῦσι
 15 σπάνιον τότε ἦν καὶ περισπούδαστον· ἰσοστάσιος γὰρ ἦν ἡ πορφύρα πρὸς ἄργυρον ἐξεταζομένη. τοιγαροῦν διὰ τὴν τοιαύτην
 ἀγωγὴν ἐν τυραννίδι καὶ στάσεσι γενόμενοι αὐτῇ <τῇ> πατρίδι
 διεφθάρησαν. ταῦτά εἶρηκε | περὶ αὐτῶν καὶ Διογένης ὁ Βαβυλώ- 526d
 νιος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Νόμων (*fr.* 53, *SVF* iii.221). κοινῶς δὲ περὶ
 πάντων τῶν Ἰώνων <τῆς> τρυφῆς Ἀντιφάνης ἐν Δωδώνῃ (*fr.* 91)
 15 τάδε λέγει·

πόθεν οἰκήτωρ, ἢ τις Ἰώνων
 τρυφεραμπεχόνων ἀβρὸς ἡδυπαθῆς
 ὄχλος ὠρμηται;

- Θεόφραστος δ' ἐν τῷ Περὶ Ἡδονῆς (*fr.* 549 Fortenbaugh) καὶ δὴ 526e
 20 καὶ τοὺς Ἰωνὰς φησὶ διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς τρυφῆς <...> ἔτι καὶ
 νῦν ἡ χρυσὴ παροιμία διαμεμένηκε. [32] καὶ τῶν παρωκεανιτῶν
 δὲ τινὰς φησὶ Θεόπομπος ἐν ὀγδόῃ Φιλιππικῶν (*FGrH* 115 F 62)
 ἀβροδιαίτους γενέσθαι. περὶ δὲ Βυζαντίων | καὶ Καλχηδονίων ὁ 526e
 αὐτός φησὶ Θεόπομπος τάδε· ἦσαν δὲ οἱ Βυζάντιοι καὶ διὰ τὸ
 25 δημοκρατεῖσθαι πολὺν ἤδη χρόνον καὶ πόλιν ἐπ' ἐμπορίου κειμέ-
 νην ἔχειν καὶ τὸν δῆμον ἅπαντα περὶ τὴν ἀγορὰν καὶ τὸν λιμένα
 διατρίβειν ἀκόλαστοι καὶ συνουσιάζειν καὶ πίνειν εἰθισμένοι ἐπὶ
 τῶν καπηλείων. Καλχηδόνιοι δὲ πρὶν μὲν μετασχεῖν αὐτοῖς τῆς
 30 πολιτείας ἅπαντες ἐν ἐπιτηδεύμασι καὶ βίῳ βελτίονι διετέλουν
 ὄντες. ἐπεὶ δὲ τῆς δημοκρατίας τῶν Βυζαντίων ἐγεύσαντο, διεφθάρ-
 ησαν εἰς τρυφὴν καὶ τὸν καθ' ἡμέραν βίον ἐκ σωφρονεστάτων | καὶ 526f

2 ἐωράκεσαν scripsi : ἐωράκασι A C E || 5 μέσου A, cf. Th. 3.80.2, D.L. 8.33 : μέσης B M P Mus : μεσοῦσης Kaibel || 8 ὃ δὴ Coraes : ὅθεν A C E : fort. οἶον
 11 <τῇ> addidi || 14 <τῆς> addidi || 20 lac. stat. Casaubon || 25 τὴν πόλιν A C
 E : τὴν δελεῖ : fort. τὴν πόλιν ... κείσθαι (pro κειμένην ἔχειν) || 28 καπηλείων
 C E B : καπηλίων A || 31 lac. post τρυφὴν indic. Kaibel

μετριωτάτων φιλοπόται καὶ πολυτελεῖς γενόμενοι. κὰν τῇ πρώτῃ
 δὲ πρὸς ταῖς εἴκοσι τῶν Φιλιππικῶν (FGrH 115 F 132) τὸ τῶν
 Ὀμβρικῶν φησιν ἔθνος — ἐστὶ δὲ περὶ τὸν Ἀδρίαν — ἐπεικῶς
 527a εἶναι ἀβροδίατον παραπλησίως τε βιοτεύειν τοῖς Λυδοῖς || χῶραν
 τε ἔχειν ἀγαθὴν, ὅθεν προελθεῖν εἰς εὐδαιμονίαν. [33] περὶ δὲ 5
 Θετταλῶν λέγων ἐν τῇ τετάρτῃ (FGrH 115 F 49) φησὶν ὅτι ζῶσιν οἱ
 μὲν σὺν ταῖς ὀρχηστρίσι καὶ ταῖς αὐλητρίσι διατρίβοντες, οἱ δ' ἐν
 κύβοις καὶ πότοις καὶ ταῖς τοιαύταις ἀκολασίαις διημερεύοντες·
 καὶ μᾶλλον σπουδάζουσιν ὅπως ὅψων παντοδαπῶν τὰς τραπέζας
 παραθήσονται πλήρεις ἢ τὸν αὐτῶν βίον ὅπως παρασχέσονται 10
 κεκοσμημένον. Φαρσάλιοι δὲ πάντων, φησὶν, ἀνθρώπων εἰσὶν
 ἀργότατοι καὶ πολυτελέστατοι. ὠμολόγηται δ' οἱ Θετταλοί, ὡς |
 527b καὶ Κριτίας (88 B 31 D.-K.) φησί, πάντων Ἑλλήνων πολυτελέστα-
 τοι γεγενῆσθαι περὶ τε τὴν δίαιταν καὶ τὴν ἐσθῆτα· ὅπερ αὐτοῖς
 αἴτιον ἐγένετο κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπαγαγεῖν τοὺς Πέρσας ζηλώ- 15
 σαντας τὴν τούτων τρυφὴν καὶ πολυτέλειαν. περὶ δὲ Αἰτωλῶν
 Πολύβιος μὲν ἐν τρισκαίδεκάτῃ Ἱστοριῶν (13.1.1) φησιν ὡς διὰ
 τὴν τῶν πολέμων συνέχειαν καὶ τὴν τῶν βίων πολυτέλειαν
 κατάχρεοι ἐγένοντο. Ἀγαθαρχίδης δ' ἐν δωδεκάτῃ Ἱστοριῶν
 (FGrH 86 F 6), Αἰτωλοί, φησί, τοσοῦτω τῶν λοιπῶν ἐτοιμότερον 20
 527c ἔχουσι πρὸς | θάνατον ὅσῳπερ καὶ ζῆν πολυτελῶς ἐκτενέστερον
 ζητοῦσι τῶν ἄλλων. [34] διαβόητοι δ' εἰσὶ περὶ τρυφὴν Σικελιώται
 τε καὶ Συρακοῖοι, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Δαιταλεῦσιν (fr.
 225.1-3)·

ἀλλ' οὐ γὰρ ἐμάθετε ταῦτ' ἐμοῦ πέμποντος ἀλλὰ μᾶλλον 25
 πίνειν, ἔπειτ' ἄδιν κακῶς, Συρακοσίαν τράπεζαν
 Συβαρίτιδός τ' εὐωχίας καὶ “Χῖον ἐκ Λακαινῶν”.

527b Eust. p. 1321.7-8 = IV.801.19-21 | 527b Eust. p. 1534.13 = i.214.7
 527c-d Eust. p. 1358.6 = IV.929.18-20

1 φιλοπόται C E M P Mus : φιλοπῶται A || 7 ταῖς¹ ... ταῖς² A, cf. 12.532d ἐν
 τοῖς αὐλητρίδιοις καὶ παρὰ ταῖς ἐταίραις : om. C E, fort delenda
 10 παραθήσονται B M P Mus : παραθήσωνται A | παρασχέσονται P Mus :
 παρασχέσωνται A || 14 τὴν ἐσθῆτα A : ἐσθῆτ' E : αἰσθῆτ' C : τὰς ἐσθῆτας
 14.662f || 21 καὶ ἐκτενέστερον A C E : καὶ del. Meineke || 25 ἐμάθετε ταῦτα
 A : ἔμαθε ταῦτ' Elmsley

- Πλάτων δ' ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς (VII 326b–c) φησι· ταύτην δὴ τὴν
 διάνοιαν ἔχων εἰς Ἰταλίαν τε καὶ Σικελίαν ἦλθον, ὅτε πρῶτον
 ἀφικόμεν. | ἐλθόντα δέ με ὁ ταύτη βίος οὐδαμῇ οὐδαμῶς ἤρεσε, 527d
 δὲς τε τῆς ἡμέρας ἐμπιπλάμενον ζῆν καὶ μηδέποτε κοιμώμενον
 5 μόνον νύκτωρ, καὶ ὅσα τούτων ἐπιτηδεύματα συνέπεται τῷ βίῳ·
 ἐκ γὰρ τούτων τῶν ἐθνῶν οὐτ' ἂν φρόνιμος οὐδεὶς ποτε γενέσθαι
 τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἀνθρώπων ἐκ νέου ἐπιτηδεύων δύναιτο,
 σώφρων δ' οὐδ' ἂν μελλήσαι ποτὲ γενέσθαι. κἀν τρίτῳ δὲ Πολι-
 10 τείας (404d) γράφει οὕτω· Συρακοσίαν δέ, ὦ φίλε, τράπεζαν καὶ
 Σικελικὴν ποικιλίαν ὄψου, ὡς ἔοικας, οὐκ αἰνεῖς· ψέγεις δὲ καὶ
 Κορινθίαν κόρην φίλην εἶναι ἀνδράσι | μέλλουσιν εὖ σώματος ἕξειν 527e
 καὶ Ἀττικῶν πεμμάτων τὰς δοκούσας εἶναι εὐπαθείας. [35]
 Ποσειδώνιος δ' ἐκκαίδεκάτῃ Ἱστοριῶν (FGrH 87 F 10 = fr. 62a
 Edelstein–Kidd = fr. 157a Theiler) περὶ τῶν κατὰ τὴν Συρίαν
 15 πόλεων λέγων ὡς ἐτρύφων γράφει καὶ ταῦτα· τῶν γοῦν ἐν ταῖς
 πόλεσιν ἀνθρώπων διὰ τὴν εὐβοσίαν τῆς χώρας ἀπὸ τῆς περὶ τὰ
 ἀναγκαῖα κακοπαθείας (<...> συνόδους νεμόντων πλείονας, ἐν αἷς
 εὐωχοῦντο συνεχῶς, τοῖς μὲν γυμνασίοις ὡς βαλανείοις χρώμενοι,
 ἀλειφόμενοι ἐλαίῳ πολυτελεῖ καὶ μύροις, τοῖς δὲ γραμματείοις —
 20 οὕτω γὰρ | ἐχάλουν τὰ κοινὰ τῶν συνδείπνων — ὡς ἐν οἰκητηρίοις 527f
 ἐνδαισιώμενοι, καὶ τὸ πλεῖστον τῆς ἡμέρας γαστριζόμενοι ἐν
 αὐτοῖς οἴνοις καὶ βρώμασιν, ὥστε καὶ προσσποφύρειν πολλὰ, καὶ
 καταυλούμενοι πρὸς χελωνίδος πολυχρότου φόφον, ὥστε τὰς
 πόλεις ὅλας τοιούτοις κελάδοις συνηχεῖσθαι. Ἀγαθαρχίδης δ' ἐν τῇ
 25 πέμπτῃ <καὶ> τριακοστῇ τῶν Εὐρωπαϊκῶν (FGrH 86 F 16),
 Ἀρυκανδεῖς, φησί, || Λυκίας ὁμοροὶ ὄντες Λιμυρεῦσι διὰ τὴν περὶ 528a
 τὸν βίον ἀσωτίαν καὶ πολυτέλειαν κατὰχρεοὶ γενόμενοι καὶ διὰ
 τὴν ἀργίαν καὶ φιληδονίαν ἀδυνατοῦντες ἀποδοῦναι τὰ δάνεια
 προσέκλιναν ταῖς Μιθριδάτου ἐλπίσιν ἄθλον ἕξειν νομίσαντες

527d Eust. p. 1832.61 = ii.161.25

5 τούτων A C E : τούτω M P Mus et Pl. || 8 μελλήσαι C E et Pl. : μελῆσαι A
 17 lac. statui || 19 ἀλειφόμενοι δ' A et 5.210f (δέ) : ἀλείφεσθαι δ' (structura
 mutata) C E : δ' del. Meineke | γραμματείοις E et 5.210f : γραμματίοις A C
 20 ὡς ἐν A : ἐν C E : ὡς 5.210f || 21 καὶ A C E : del. Kaibel | πλεῖστον B M :
 πλείον A C E || 23 καταυλούμενοι scripsi : καταλουμένους A | πολυχρότου
 φόφον A : πολυχρότους φόφους Kaibel || 25 πέμπτῃ <καὶ> τριακοστῇ scripsi :
 τριακοστῇ πέμπτῃ A

528b χρεῶν ἀποκοπᾶς. ἐν δὲ τῇ πρώτῃ καὶ τριακοστῇ (*FGrH* 86 F 14)
 Ζακυνθίους φησὶν ἀπείρους εἶναι πολέμου διὰ τὸ ἐν εὐπορίᾳ καὶ
 πλούτῳ τρυφῶντας ἐθίζεσθαι. [36] Πολύβιος δ' ἐν τῇ ἐβδόμῃ
 (7.1.1–3) φησὶ Καπυησίους τοὺς ἐν | Καμπανίᾳ διὰ τὴν ἀρετὴν τῆς
 γῆς πλούτον περιβαλομένους ἐξοκεῖλαι εἰς τρυφὴν καὶ πολυτέ- 5
 λειαν ὑπερβαλλομένους τὴν περὶ Κρότωνα καὶ Σύβαριν παραδεδο-
 μένην φῆμην. οὐ δυνάμενοι οὖν, φησί, φέρειν τὴν παρούσαν εὐδαι-
 μονίαν ἐκάλουν τὸν Ἀννίβαν· διόπερ ὑπὸ Ῥωμαίων ἀνήκεστα
 ἔπαθον. Πετηγῆνοι δὲ τηρήσαντες τὴν πρὸς Ῥωμαίους πίστιν εἰς
 528c τοσοῦτο καρτερίας ἦλθον πολιορκούμενοι ὑπ' Ἀννίβα ὥστε μετὰ τὸ 10
 πάντα μὲν τὰ κατὰ τὴν πόλιν δέρματα καταφαγεῖν, | ἀπάντων δὲ
 τῶν κατὰ τὴν πόλιν δένδρων τοὺς φλοιοὺς καὶ τοὺς ἀπαλοὺς
 πτόρθους ἀναλῶσαι, ἔνδεκα μῆνας ὑπομείναντες τὴν πολιορκίαν
 οὐδενὸς βοηθοῦντος οὐδὲ συνευδοκοῦντος Ῥωμαίων παρέδοσαν
 15 ἑαυτοὺς. [37] τοὺς δὲ Κουρήτας φησὶ Φύλαρχος διὰ τῆς ἐνδεκάτης
 τῶν Ἱστοριῶν (*FGrH* 81 F 23) Αἰσχύλον (fr. 313) ἱστορεῖν διὰ τὴν
 τρυφὴν τυχεῖν τῆς προσηγορίας·

χλιδῶν τε πλόκαμος ὥστε παρθένους ἀβραΐς·
 ὅθεν καλεῖν Κουρήτα λαὸν ἤνεσαν. |

528d Ἀγάθων δ' ἐν τῷ Θυέστῃ (*TrGF* 39 F 3) τοὺς τὴν Πρώνακτος 20
 θυγατέρα μνηστεύοντας τοῖς τε λοιποῖς πᾶσιν ἐξησχνημένους ἐλθεῖν
 καὶ κομῶντας τὰς κεφαλὰς, ἐπεὶ δ' ἀπέτυχον τοῦ γάμου·

κόμας ἐχειράμεσθα (φησί) μάρτυρας τρυφῆς,
 ἧ που ποθινὸν χρῆμα παιζούση φρενί·
 ἐπώνυμον γοῦν εὐθύς ἔσχομεν κλέος
 25 Κούρητες εἶναι κουρίμου χάριν τριχός.

528e καὶ Κυμαῖοι δὲ οἱ ἐν Ἰταλίᾳ, ὡς φησιν Ὑπέροχος (*FGrH* 576 F 1) ἢ
 ὁ ποιήσας τὰ εἰς αὐτὸν ἀναφερόμενα Κυμαῖκά, | διετέλεσαν χρυσο-

528c–d Eust. p. 1292.54–61 = IV.701.9–14

1 πρώτη καὶ τριακοστῇ scripsi : τριακοστῇ καὶ πρώτῃ A || 4 φησὶ C E : om.
 A || 5 περιβαλομένους Schweighäuser : περιβαλλομένους A || 6 τὴν C E B M
 P Mus : τῇ A || 8 ἀνήκεστα δεινὰ A : δεινὰ (glossa) om. C E || 12 ἀπαλοὺς, i.e.
 ΑΠΑΛ- C E : ἀπλοὺς, i.e. ΑΠΛ- A || 13 καὶ ἔνδεκα A : καὶ om. C E
 14 συνευδοκοῦντος A C E : συνευδοκούντων Bedrot || 15 φησὶ C E : om. A
 23 φησὶ M P Mus : φησὶν A : φη(σί) C E B : om. Eust. : φασὶ Schweighäuser

- φοροῦντες καὶ ἀνθιναῖς ἐσθῆσι χρώμενοι καὶ μετὰ γυναικῶν εἰς τοὺς ἀγροὺς ἐξιόντες ἐπὶ ζευγῶν ὀχοῦμενοι. περὶ μὲν οὖν ἐθνῶν καὶ πόλεων τρυφῆς τοσαῦτα μνημονεύω. [38] περὶ δὲ τῶν κατ' ἄνδρα τάδ' ἤκουσα. Κτησίας ἐν τρίτῳ Περσικῶν (*FGrH* 688 F 1n)
- 5 καὶ πάντας μὲν φησι τοὺς βασιλεύσαντας τῆς Ἀσίας περὶ τρυφὴν σπουδάσαι, μάλιστα δὲ Νινύαν τὸν Νίνου καὶ Σεμιράμιδος υἱόν. καὶ οὗτος οὖν ἔνδον μένων καὶ τρυφῶν ὑπ' οὐδενὸς ἐωρᾶτο εἰ μὴ ὑπὸ τῶν εὐνούχων | καὶ τῶν ἰδίων γυναικῶν. τοιοῦτος δὲ ἦν καὶ 528f
- 10 Ἀναβαραξάρου. ὅτε δὴ οὖν Ἀρβάκης, εἰς τῶν ὑπ' αὐτὸν στρατηγῶν, Μῆδος γένος, διεπράξατο διὰ τινος τῶν εὐνούχων Σπαρამεῖζου θεάσασθαι Σαρδανάπαλλον καὶ μόλις αὐτῷ ἐπετράπη ἐκείνου <οὐκ> ἐβλήσαντος, ὥς εἰσελθὼν εἶδεν αὐτὸν ἐψιμυθιωμένον καὶ κεκοσμημένον γυναικιστὶ καὶ μετὰ τῶν παλλακίδων ξαίνοντα
- 15 πορφύραν || ἀναβάδην τε μετ' αὐτῶν καθήμενον, τὰς ὀφρῦς <...>, 529a
- γυναιχείαν δὲ στολὴν ἔχοντα καὶ κατεξυρημένον τὸν πώγωνα καὶ κατακεκισηρισμένον — ἦν δὲ καὶ γάλακτος λευκότερος καὶ ὑπεγέγραπτο τοὺς ὀφθαλμούς — ἐπεὶ δὲ καὶ προσεῖδε τὸν Ἀρβάκην τὰ λευκὰ ἐπαναβαλὼν τοῖν ὀφθαλμοῖν, οἱ μὲν πολλοί, ὧν ἐστὶ καὶ
- 20 Δοῦρις (*FGrH* 76 F 42), ἱστοροῦσιν ὑπὸ τούτου ἀγανακτήσαντος, εἰ τοιοῦτος αὐτῶν βασιλεύει, συγκεντηθέντα ἀποθανεῖν. Κτησίας (*FGrH* 688 F 1q) δὲ λέγει εἰς πόλεμον αὐτὸν καταστήναι καὶ ἀθροίσαντα πολλὴν στρατιάν καὶ καταλυθέντα | ὑπὸ τοῦ Ἀρβάκου 529b
- 25 ὕψος τεσσάρων πλέθρων, ἐφ' ἧς ἐπέθηκε χρυσᾶς κλίνας ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα καὶ ἴσας τραπέζας καὶ ταύτας χρυσᾶς. ἐποίησε δὲ ἐν τῇ πυρᾷ καὶ οἶκημα ἑκατόμπεδον ἐκ ξύλων, κἀνταῦθα κλίνας

528f–9a Eust. p. 1489.14–16 = i.156.6–8

4 τρίτῳ, i.e. γ' scripsi : τρίτῃ, i.e. γ' A || 6 Σεμιράμιδος C E B M P Mus et Euseb. : Σεμειράμιδος A || 10 Ἀρβάκης A C E : Ἀρσάκης C^s E^s || 13 <οὐκ> add. Kaibel | εἶδεν αὐτὸν ὁ Μῆδος A : ὁ Μῆδος (glossam) om. C E || 15 lac. indic. Casaubon : <ὑπογεγραμμένον> Kaibel || 18 προσεῖδε Casaubon : προσῖδεν A 19 ἐπαναβαλὼν Potter ex Clem.Al. Paid. 3.11.70 (ἐπαναβάλλοντα) : ἐπαναλαβὼν A | τοῖν ὀφθαλμοῖν Meineke : τῶν ὀφθαλμῶν Clem.Al. Poll. 2.60 : τοῖς ὀφθαλμοῖς A || 22 δὲ C E B M P Mus : om. A || 27 ἑκατόμπεδον Schweighäuser : ἑκατόνπεδον A : ἑκατόμποδον C E B | κἀνταῦθα A C E : fort. κἀν τούτῳ, vide infra

ὑπεστόρεσε καὶ κατεκλίθη ἐνταῦθα αὐτός τε μετὰ καὶ τῆς γυναι-
 κὸς αὐτοῦ καὶ αἱ παλλακίδες ἐν ταῖς ἄλλαις κλίναις· τοὺς γὰρ
 529c τρεῖς υἱοὺς καὶ δύο θυγατέρας ὁρῶν τὰ πράγματα κακούμενα
 προπεπτόμφει εἰς Νίνον | πρὸς τὸν ἐκεῖ βασιλέα δοὺς αὐτοῖς 5
 τρισχίλια χρυσοῦ τάλαντα. ἐπεστέγασε δὲ τὸ οἶκημα δοκοῖς
 μεγάλαις τε καὶ παχείαις, ἔπειτα ἐν κύκλῳ περιέθηκε πολλὰ ξύλα
 καὶ παχέα, ὥστε μὴ εἶναι ἔξοδον. ἐνταῦθα ἐπέθηκε μὲν χρυσοῦ
 μυριάδας χιλιάς, ἀργυρίου δὲ μυρίας μυριάδας ταλάντων καὶ
 ἱμάτια καὶ πορφύρας καὶ στολὰς παντοδαπὰς. ἔπειτα ὑφάψαι
 ἐκέλευε τὴν πυράν· καὶ ἐκαίετο πεντεκαίδεκα ἡμέρας. οἱ δὲ 10
 ἐθαύμαζον ὁρῶντες τὸν καπνὸν καὶ ἐδόκουν αὐτὸν θυσίας ἐπιτε-
 529d λεῖν· ταῦτα | δὲ μόνον ἤδесαν οἱ εὐνοῦχοι. ὁ μὲν οὖν Σαρδανάπαλ-
 λος ἐκτόπως ἡδυπαθήσας ὡς ἐνὴν γενναίως ἐτελεύτησε. [39]
 Κλέαρχος (fr. 51d Wehrli) δὲ περὶ τοῦ Περσῶν βασιλέως διηγού-
 μενος ὅτι τοῖς αὐτῷ πορίσασιν ἡδύ τι βρῶμα ἄθλα ἐτίθει νοῦν οὐκ 15
 ἔχων· τοῦτο γὰρ ἐστὶν ὁ λεγόμενος, οἶμαι, Διὸς ἅμα καὶ βασιλέως
 ἐγκέφαλος· ὅθεν ὁ πάντων εὐδαιμονέστατος Σαρδανάπαλλος, ὁ
 παρ' ὅλον τὸν βίον τιμήσας τὰς ἀπολαύσεις, καὶ τελευτήσας
 529e δεῖκνυσιν ἐν τῷ τοῦ μνήματος τύπῳ τοῖς δακτύλοις οἴου καταγέ-
 λωτός ἐστιν | ἄξια τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα, οὐκ ἄξια ὄντα 20
 ψόφου δακτύλων ὃν πεποιήται ποιούμενος δις ἐν χορῷ <...> ἢ περὶ
 τὰ λοιπὰ σπουδῇ. φαίνεται οὖν οὐκ ἄπρακτος γενόμενος Σαρδανά-
 παλλος· καὶ γὰρ ἐπιγέγραπται αὐτοῦ τῷ μνήματι· Σαρδανάπαλ-
 λος Ἀνακυνδαράξῃ Ἀγχιάλῃ ἐδειμε καὶ Ταρσὸν μιῇ ἡμέρῃ,
 ἀλλὰ νῦν τέθνηκεν. Ἀμύντας δὲ ἐν τρίτῳ Σταθμῶν (FGrH 122 F 2) 25
 ἐν τῇ Νίνῳ φησὶν εἶναι χῶμα ὑψηλόν, ὅπερ κατασπάσαι Κύρον ἐν
 τῇ πολιορκίᾳ ἀντιχωννύντα τῇ πόλει· λέγεσθαι δὲ τὸ χῶμα τοῦτ'
 529f εἶναι Σαρδανανάλλου τοῦ βασιλεύσαντος | Νίνου, ἐφ' οὗ καὶ
 ἐπιγεγράφθαι ἐν στήλῃ λιθίνῃ Χαλδαϊκοῖς γράμμασιν ὃ μετενεγ-
 κεῖν Χοιρίλον ἔμμετρον ποιήσαντα, εἶναι δὲ τοῦτο· ἐγὼ δὲ ἐβασί- 30
 λευσα καὶ ἄχρι ἐώρων τοῦ ἡλίου φῶς ἔπιον, ἔφαγον, ἡφροδισίασα,

1 ἐνταῦθα A : om. C E : ἐν ταύταις Kaibel || 4 προπεπτόμφει A : πεπτόμφει C
 E : προ(ε)πεπτόμφει Jacoby | Νίνον vel Νῖνον A C E : Παφλαγονίαν Euseb.
 9 ἱμάτια καὶ πορφύρας καὶ στολὰς A : ἱμάτια, πορφύρας καὶ στολὰς C E :
 fort. ἱμάτια πορφυρᾶ καὶ στολὰς vel ἱμάτια καὶ πορφυρᾶς στολὰς
 10 ἡμέρας C E : ἡμέρας A || 15 οὐκ A C E : om. 12.514e, del. Müller || 21 lac.
 stat. Wehrli || 31 <τό> φῶς Kaibel

- εἰδὼς τὸν τε χρόνον ὄντα || βραχὺν δὲ ζῶσιν οἱ ἄνθρωποι καὶ 530a
 τοῦτον πολλὰς ἔχοντα μεταβολὰς καὶ κακοπαθείας, καὶ ὣν ἂν
 καταλίπω ἀγαθῶν ἄλλοι ἔξουσιν τὰς ἀπολαύσεις· διὸ καὶ γὰρ ἡμέραν
 οὐδεμίαν παρέλιπον τοῦτο ποιῶν. Κλείταρχος δ' ἐν τῇ τετάρτῃ
 5 τῶν Περί Ἀλέξανδρον (*FGrH* 137 F 2) γήρᾳ τελευτήσαι φησι
 Σαρδανάπαλλον μετὰ τὴν ἀπόπτωσιν τῆς Σύρων ἀρχῆς. | Ἀριστό- 530b
 βουλος (*FGrH* 139 F 9a) δ', ἐν Ἀγχιάλῃ, ἣν ἐδείματο, φησί, Σαρδα-
 νάπαλλος, Ἀλέξανδρος ἀναβαίνων εἰς Πέρσας κατεστρατοπεδεύ-
 σατο. καὶ ἦν οὐ πόρρω τὸ τοῦ Σαρδαναπάλλου μνημεῖον, ἐφ' οὗ
 10 ἐστάναι τύπον λίθινον συμβεβληκότα τῆς δεξιᾶς χειρὸς τοῦς
 δακτύλους, ὡς ἂν ἀποκροτοῦντα, ἐπιγεγράφθαι δ' αὐτῷ Ἀσσυρίοις
 γράμμασι· Σαρδανάπαλλος Ἀνακυνδaráξω παῖς Ἀγχιάλῃ καὶ
 Ταρσὸν ἐδειμεν ἡμέρῃ μιᾷ. ἔσθιε, πίνε, | παῖζε· ὡς τᾶλλα τοῦτου 530c
 οὐκ ἄξια (τοῦ ἀποκροτήματος ἔοικε λέγειν). [40] οὐ μόνος δὲ ὁ
 15 Σαρδανάπαλλος διετέθρυπτο ἀλλὰ καὶ Ἀνδρόκοττος ὁ Φρύξ· καὶ
 γὰρ οὗτος ἐνεδύετο ἀνθινὴν ἐσθῆτα καὶ γυναικὸς εὐπρεπέστερον
 ἐκοσμεῖτο, ὡς Μνασέας φησὶν ἐν τρίτῳ Εὐρώπης (fr. 14, *FHG*
 iii.152 = fr. 5 Cappelletto). Κλέαρχος δ' ἐν πέμπτῳ Βίων (fr. 53
 Wehrli) Σάγαριν φησι τὸν Μαριανδυνὸν ὑπὸ τρυφῆς σιτεῖσθαι μὲν
 20 μέχρι γήρως ἐκ τοῦ τῆς τιτθῆς στόματος, ἵνα μὴ μασώμενος
 πονέσειεν, οὐ πώποτε δὲ τὴν χεῖρα κατωτέρω | τοῦ ὀμφαλοῦ 530d
 προενέγκασθαι· διὸ καὶ Ἀριστοτέλης (test. 51b Düring) Ξενοκρά-
 την τὸν Χαλκηδόνιον (fr. 68 Isnarde Parente) σκώπτων ὅτι οὐρῶν
 οὐ προσήγε τὴν χεῖρα τῷ αἰδοίῳ ἔλεγε·
- 25 χεῖρες μὲν ἀγναί, φρήν δ' ἔχει μίασμά τι. (*E. Hipp.* 317)

Κτησίας (*FGrH* 688 F 6) δὲ ἰστορεῖ Ἄνναρον τὸν βασιλέως ὑπαρχον
 καὶ τῆς Βαβυλωνίας δυναστεύσαντα στολῇ χρῆσθαι γυναικεῖα καὶ
 κόσμῳ, καὶ ὅτι βασιλέως δούλῳ ὄντι αὐτῷ εἰς τὸ δεῖπνον εἰσῆσαν

530b–c Eust. p. 1602.17 = i.305.41–2 | 530b–c Str. 14.672

11 ἀποκροτοῦντα Niese ex Str., cf. ἀποκροτήματος infra : ἐπικροτοῦντα A C
 E || 12 Ἀνακυνδaráξω M P Mus, cf. 8.335f, 12.529e et Str. : Ἀνακυνδaráξου A
 C E || 13 μιᾷ A C E : μιῇ P Mus et Str. ~ St.Byz. α 53 || 14 τοῦ ἀποκροτήματος
 ἔοικε λέγειν A : ἔοικε δὲ λέγειν τοῦ ἀποκροτήματος C E : τοῦ ἀποκροτήματος
 Str. ~ St.Byz. α 53 : del. (glossam) Jacoby || 16 ἐνεδύετο Kaibel : ἐνεδύσατο A :
 ἐνεδέδυτο C E || 21 κατωτέρω C E : κατώτερον A || 25 δ' C E B M P Mus et
 Eur. : δὲ A | μίασμά τι C E B et Eur. : μιάσματα A

530e πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ψάλλουσαι καὶ ἄδουσαι γυναῖκες· ἔψαλλον
δὲ αὐταὶ καὶ ἡδὸν ἐκείνου δειπνοῦντος. | Φοῖνιξ δ' ὁ Κολοφώνιος
ποιητὴς περὶ Νίνου λέγων ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἰάμβων (fr. 1,
pp. 231–2 Powell) φησίν·

ἀνὴρ Νίνος τις ἐγένεθ', ὡς ἐγὼ κλύω,
Ἀσσύριος, ὅστις εἶχε χρυσίου πόντον,
τάλαντα πολλῶ πλέονα Κασπίης ψάμμου,
ὃς οὐκ ἴδ' ἀστέρ' † οὐδιζωνεδιζητο †
οὐ πὰρ μάχοισι πῦρ ἱερὸν ἀνέστησεν,
ὥσπερ νόμος, ῥάβδοισι τοῦ θεοῦ ψάων·
οὐ μυθιήτης, οὐ δικασπόλος κείνος·
οὐ λεωλογεῖν ἐμάνθαν', οὐκ ἀμιθρῆσαι, |
530f ἀλλ' ἦν ἄριστος ἐσθίειν τε καὶ πίνειν
κῆρᾶν, τὰ δ' ἄλλα πάντα κατὰ πετρῶν ὥθει.
ὡς δ' ἀπέθαν' ὠνήρ, πᾶσι κατέλιπε ῥῆσιν
Ἰνδοῦ Νίνος νῦν ἐστὶ καὶ τὸ σῆμ' ἄδει·
“ἄκουσον, εἴτ' Ἀσσύριος εἴτε καὶ Μῆδος
εἷς ἢ Κοραξὸς ἢ 'πὸ τῶν ἄνω λιμνῶν
Ἰνδοῦ κομήτης· οὐ γὰρ ἀλλὰ κηρύσσω·
ἐγὼ Νίνος πάλαι ποτ' ἐγενόμην πνεῦμα,
νῦν δ' οὐκέτ' οὐδέν, ἀλλὰ γῇ πεποιήμαι·
ἔχω δ' ὀκόσον ἔδαισα χῶκόσ' ἦεῖσα
χῶκόσσ' ἐράσθην,
τὰ δ' ὄλβι' ἡμέων δῆλοι συνελθόντες ||
531a φέρουσιν ὥσπερ ὦμόν ἔριφον αἱ Βάκχαι·
ἐγὼ δ' ἐς Αἶδην οὔτε χρυσὸν οὔθ' ἵππον
οὔτ' ἀργυρὴν ἄμαξαν ὠχόμην ἔλκων·
σποδοῦ δὲ πολλὴ χῶ μιτρηφόρος κείμεαι.”

530e Eust. p. 1484.16–18 = i.149.1–3 | 531a–e cf. Ael. VH 7.2

1 ψάλλουσαι καὶ ἄδουσαι (glossam) del. Kaibel || 5 ἐγένεθ' M^s P Mus :
ἐγένετο A | κλύω A : 'κούω Meineke || 6 χρυσίου C E B Mus : χρυσείου A
7 τάλαντα πολλῶ] † ταλλα πολλον † A : τάλαντα εἶχε πολλῶ C E Eust.
πλέονα A : πλείονα C E Eust. : πλεῦνα Meineke || 11 μυθιήτης Schweig-
häuser (μυθιητής scripsit) : † μυθητητής † A : μῆ θυητής M P Mus : μυθήθη C
E || 19 Ἰνδὸς A : Σινδὸς Schweighäuser || 22 ὀκόσον C E : ὀκόσσον A | ἔδαισα
A : ἔδεσα C E : ἔπαισα Kaibel | χῶκόσ' Naeke, cf. C E ὀκόσον infra : χῶκόσσ'
A || 26 Αἶδην A C E : Αἶδην Musurus || 28 πολλή A : πελλή Meineke

- [41] Θεόπομπος δ' ἐν πεντεκαιδεκάτῃ Φιλιππικῶν Ἱστοριῶν (FGrH 115 F 114) Στράτονα φησι τὸν Σιδωνίων βασιλέα ὑπερβαλεῖν ἡδυπαθείᾳ καὶ τρυφῇ πάντας ἀνθρώπους· οἶα γὰρ τοὺς Φαίακας Ὅμηρος (e.g. *Od.* 7.136-7; 8.71-3) ποιεῖν μεμυθολόγηκεν
 5 ἐορτάζοντας καὶ πίνοντας καὶ κιθαρωδῶν καὶ ῥαψωδῶν ἀκροωμένους, τοιαῦτα | καὶ ὁ Στράτων διετέλει ποιῶν πολὺν χρόνον. καὶ 531b
 τοσοῦτῳ μᾶλλον ἐκείνων παρακεκινήκει πρὸς τὰς ἡδονάς, ὅσον οἱ μὲν Φαίακες, ὡς φησιν Ὅμηρος, μετὰ τῶν οἰκείων γυναικῶν καὶ θυγατέρων ἐποιοῦντο τοὺς πότους, ὁ δὲ Στράτων μετ' αὐλητρίδων
 10 καὶ ψαλτριῶν καὶ κιθαριστριῶν κατεσκεύαστο τὰς συνουσίας. καὶ μετεπέμπετο πολλὰς μὲν ἑταίρας ἐκ Πελοποννήσου, πολλὰς δὲ μουσουργοὺς ἐξ Ἰωνίας, ἐτέρας δὲ παιδίσκας ἐξ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος, τὰς μὲν ὠδικάς, τὰς δὲ ὀρχηστρικές· | ὧν εἴθιστο μετὰ τῶν 531c
 φίλων ἀγῶνας τιθέναι καὶ μεθ' ὧν συνουσιάζων διέτριβε, χαίρων μὲν τῷ βίῳ τῷ τοιοῦτῳ καὶ δούλος ὧν φύσει τῶν ἡδονῶν, ἔτι δὲ μᾶλλον πρὸς τὸν Νικοκλέα φιλοτιμούμενος· ἐτύγχανον γὰρ ὑπερφιλοτίμως ἔχοντες πρὸς ἀλλήλους καὶ σπουδάζων ἑκάτερος αὐτὸς ἥδιον καὶ ῥαθυμότερον ποιεῖσθαι τὸν βίον· οἱ γε προῆλθον εἰς τοσαύτην ἄμιλλαν, ὡς ἡμεῖς ἀκούομεν, ὥστε πυνθανόμενοι
 20 παρὰ τῶν ἀφικνουμένων τὰς τε παρασκευὰς τῶν οἰκιῶν καὶ τὰς πολυτελείας | τῶν θυσιῶν τὰς παρ' ἑκατέρῳ γινομένης ἐφιλονίκουν 531d
 ὑπερβαλέσθαι τοῖς τοιοῦτοις ἀλλήλους. ἐσπουδάζον δὲ δοκεῖν εὐδαίμονες εἶναι καὶ μακαριστοί· οὐ μὲν περὶ γε τὴν τοῦ βίου τελευτὴν διητυύχησαν, ἀλλ' ἀμφοτέροι βιαίῳ θανάτῳ διεφθάρησαν. Ἀναξιμένης δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Βασιλέων Μεταλλαγαί (FGrH 72 F 18) περὶ τοῦ Στράτωνος τὰ αὐτὰ ἱστορήσας διημιλλῆσθαι φησιν αὐτὸν Νικοκλεῖ τῷ τῆς ἐν Κύπρῳ Σαλαμίνος | βασιλεύσαντι ἐσπουδακότι περὶ τρυφὴν καὶ ἀσέλγειαν, ἀποθανεῖν 531e
 25 τ' ἀμφοτέρους βιαίως. [42] ἐν δὲ τῇ πρώτῃ τῶν Φιλιππικῶν
 30 Θεόπομπος (FGrH 115 F 31) περὶ Φιλίππου λέγων φησί· καὶ

2 Σιδωνίων Schweighäuser : Σιδώνιον A : Σιδώνιος (structura mutata) C E et Ael. || 2-3 ὑπερβαλεῖν Kaibel : ὑπερβάλλειν A : ὑπερέβαλεν (structura mutata) C : ὑπερέβαλ¹ (structura mutata) E : ὑπερβαλέσθαι Ael. || 7 ὅσον Kaibel, ducente Schweighäuser (ὅσω), cf. C E πλὴν ὅσον (narratione breviate) : ὅθεν A : ὥς τε Musurus || 10 κατεσκεύαστο A, cf. εἴθιστο infra : κατεσκευάσατο B : κατεσκευάζετο Kaibel || 15 μὲν καὶ A : καὶ delevi : μὲν καὶ <αὐτὸς> et καὶ infra del. Kaibel || 21 ἐφιλονίκουν Kaibel : ἐφιλονέικουν A 22 ὑπερβαλέσθαι Ael. : ὑπερβάλλεσθαι A

- τριταίος εἰς Ὀνόκαρσιν ἀφικνεῖται, χωρίον τι τῆς Θράκης ἄλσος ἔχον πολὺ κατεσκευασμένον καλῶς καὶ πρὸς τὸ ἐνδαιτηθῆναι κεχαρισμένον ἄλλως τε καὶ τὴν θερινὴν ὥραν· ἦν γὰρ καὶ τῶν ὑπὸ Κότυος προκριθέντων, ὃς ἀπάντων τῶν βασιλέων τῶν ἐν τῇ Θράκῃ γεγενημένων μάλιστα πρὸς ἡδυπαθείας καὶ τρυφᾶς 5
- 531f ὥρμησε, καὶ περιιών | τὴν χώραν ὅπου κατῖδοι τόπους δένδρεσι συσχείους καὶ καταρρύτους ὕδασι, τούτους κατεσκεύασεν ἐστιατόρια· καὶ φοιτῶν εἰς ἐκάστους ὁπότε τύχοι θυσίας τε τοῖς θεοῖς ἐποιεῖτο καὶ συνῆν μετὰ τῶν ὑπάρχων, εὐδαίμων καὶ μακαριστὸς ὢν ἕως εἰς Ἀθηναῖν βλασφημεῖν καὶ πλημμελεῖν ἐπεχείρησε. 10
- διηγεῖται τε ἐξῆς ὁ συγγραφεὺς ὅτι δειπνον κατεσκεύασεν ὁ Κότυς ὡς γαμουμένης αὐτῷ τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ θάλαμον κατασκευάσας 532a ἀνέμενε μεθύων τὴν θεόν. ἥδη δ' ἔκφρων γενόμενος ἔπεμπε || τινὰ τῶν δορυφόρων ὀψόμενον εἰ παραγέγονεν ἢ θεὸς εἰς τὸν θάλαμον. ἀφικομένου δὲ ἐκείνου καὶ εἰπόντος μηδένα εἶναι ἐν τῷ θαλάμῳ 15 τοξεύσας τοῦτον ἀπέκτεινε καὶ ἄλλον δεύτερον ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, ἕως ὁ τρίτος συνεῖς παραγενομένην ἔφη πάλαι τὴν θεὸν αὐτὸν ἀναμένειν. ὁ δὲ βασιλεὺς οὗτός ποτε καὶ ζηλοτυπήσας τὴν αὐτοῦ γυναῖκα ταῖς αὐτοῦ χερσὶν ἀνέτεμε τὴν ἄνθρωπον ἀπὸ τῶν αἰδοίων ἀρξάμενος. [43] ἐν δὲ τῇ τρισκαίδεκάτῃ τῶν Φιλιππικῶν 20
- 532b (Theopomp. FGrH 115 F 105) περὶ Χαβρίου τοῦ Ἀθηναίου | ἱστορῶν φησιν· οὐ δυνάμενος δὲ ζῆν ἐν τῇ πόλει τὰ μὲν διὰ τὴν ἀσέλγειαν καὶ τὴν πολυτέλειαν τὴν αὐτοῦ τὴν περὶ τὸν βίον, τὰ δὲ διὰ τοὺς Ἀθηναίους· ἅπασι γὰρ εἰσι χαλεποί· διὸ καὶ εἶλοντο αὐτῶν οἱ ἐνδοξοὶ ἔξω τῆς πόλεως καταβιοῦν, Ἴφικράτης μὲν ἐν Θράκῃ, 25 Κόνων δ' ἐν Κύπρῳ, Τιμόθεος δ' ἐν Λέσβῳ, Χάρης δ' ἐν Σιγείῳ,

532a Eust. p. 1258.42–4 = IV.577.23–578.1

2 ἐνδαιτηθῆναι Meineke : διαιτηθῆναι A || 7–8 ἐστιατόρια C E M P Mus : ἱστιατόρια A || 10 τὴν Ἀθηναῖν A : τὴν om. C E || 17 παραγενομένην Kaibel : παραγενόμενος A C E || 19 τὴν ἄνθρωπον A C E Eust. : fort. ut glossa delenda || 21 Χαβρίου τοῦ Ἀθηναίου M P Mus : Χαβρίου τοῦ Ἀθηναίων A : Χαβρίας ὁ Ἀθηναῖος (structura mutata) C E : Χαβρίου τοῦ Ἀθηναίων <στρατηγοῦ> Kaibel || 23 διὰ τὴν πολυτέλειαν A : διὰ deleui || 24 χαλεποί <τοῖς εὐδοχιμοῦσι> Meineke, cf. Nep. Chabr. 3.3 *libenter de iis detrahant, quos eminere videant altius* || 25 ἐνδοξοὶ <πάντες> vel <σχεδὸν ἅπαντες> Jacoby, cf. Nep. Chabr. 3.4 *sed omnes fere principes fecerunt idem* || 26 Σιγείῳ C E M P Mus : Σιγίῳ A

καὶ αὐτὸς ὁ Χαβρίας ἐν Αἰγύπτῳ. καὶ περὶ τοῦ Χάρητος ἐν τῇ
πέμπτῃ καὶ τεσσαρακοστῇ (Theomp. *FGrH* 115 F 213) φησι·
Χάρητός τε νωθοῦ τε ὄντος καὶ βραδέος, | καίτοι γε καὶ πρὸς 532c
τρυφῇ ἤδη ζῶντος· ὅς γε περιήγετο στρατευόμενος αὐλητρίδας
καὶ ψαλτρίας καὶ πεζᾶς ἑταίρας, καὶ τῶν χρημάτων τῶν εἰσφερο-
μένων εἰς τὸν πόλεμον τὰ μὲν εἰς ταύτην τὴν ὕβριν ἀνήλiske, τὰ δ'
αὐτοῦ κατέλειπεν Ἀθήνησι τοῖς τε λέγουσι καὶ τὰ ψηφίσματα
γράφουσι καὶ τῶν ιδιωτῶν τοῖς δικαζομένοις· ἐφ' οἷς ὁ δῆμος ὁ
τῶν Ἀθηναίων οὐδεπώποτε ἡγανάκτησεν, ἀλλὰ διὰ ταῦτα καὶ
10 μᾶλλον αὐτὸν ἡγάπα. καὶ δικαίως· καὶ γὰρ αὐτοὶ τοῦτον τὸν |
τρόπον ἔζων, ὥστε τοὺς μὲν νέους ἐν τοῖς αὐλητρίδιοις καὶ παρὰ 532d
ταῖς ἑταίραις διατρίβειν, τοὺς δὲ μικρῷ ἐκείνων πρεσβυτέρους ἐν
πότοις <καὶ> κύβοις καὶ ταῖς τοιαύταις ἀσωτίαις, τὸν δὲ δῆμον
ἅπαντα πλείω καταναλίσκειν εἰς τὰς κοινὰς ἐστιάσεις καὶ κρεανο-
15 μίας ἥπερ εἰς τὴν τῆς πόλεως διοίκησιν. ἐν δὲ τῷ ἐπιγραφομένῳ
τοῦ Θεοπόμπου συγγράμματι Περὶ τῶν ἐκ Δελφῶν Συληθέντων
Χρημάτων (*FGrH* 115 F 249), Χάρητι, φησί, τῷ Ἀθηναίῳ † διὰ
Λυσάνδρου † τάλαντα ἐξήχοντα, ἀφ' ὧν ἐδείπνισεν Ἀθηναίους | ἐν 532e
τῇ ἀγορᾷ θύσας τὰ ἐπινίκια τῆς γενομένης μάχης πρὸς τοὺς
20 Φιλίππου ξένους· ὧν ἡγείτο μὲν Ἀδαῖος ὁ Ἀλεκτροῦν ἐπικαλούμε-
νος, περὶ οὗ καὶ Ἡρακλείδης ὁ τῶν κωμωδῶν ποιητῆς (fr. 1)
μέμνηται οὕτως·

Ἀλεκτρούνα τὸν τοῦ Φιλίππου παραλαβὼν
ἄωρὶ κοκκύζοντα καὶ πλανώμενον
25 κατέκοψεν· οὐ γὰρ εἶχεν οὐδέπω λόφον.
ἕνα κατακόψας μάλα συχνοὺς ἐδείπνισε
Χάρης Ἀθηναίων τόθ'· ὥς γενναῖος ἦν. |

5

532d-e Eust. p. 1479.34-8 = i.142.9-14

3 καίτοι γε A : καὶ τι Wilamowitz || 7 κατέλειπεν Cobet : κατέλειπε C E :
κατέλειπεν A || 9-10 καὶ μᾶλλον αὐτὸν ἡγάπα τῶν πολιτῶν A : τῶν πολιτῶν
delevi : καὶ μάλιστα αὐτὸν ἡγάπα τῶν πολιτῶν Kaibel || 11 καὶ A, cf. 12.527a
σὺν ταῖς ὀρχηστρίσι καὶ ταῖς αὐλητρίσι : om. C E : τοῖς et ταῖς fort. delenda
12 μικρῷ C E : μικρὸν A || 12-13 ἐν πότοις <καὶ> κύβοις Kaibel ex 12.527a ἐν
κύβοις καὶ πότοις : ἐν πότοις ἐν τε τοῖς κύβοις A : ἐν κύβοις C E : fort. ἐν
πότοις τε <καὶ> κύβοις || 17-18 διὰ Λυσάνδρου A : διαναλωθῆναι Schweig-
häuser : διαλυθῆναι Wichers || 20 ὁ C E : om. A || 21 ὁ Ἡρακλείδης A : ὁ om.
C E Eust. || 27 Ἀθηναίων A : Ἀθηναίους C E Eust.

- 532f τὰ αὐτὰ ἱστορεῖ καὶ Δοῦρις (FGrH 76 F 35). [44] Ἰδομενεὺς (FGrH 338 F 3) δέ φησι καὶ τοὺς Πεισιστρατίδας Ἰππῖαν καὶ Ἴππαρχον εὐρεῖν θαλίας καὶ κώμους· διὸ καὶ ἵππων καὶ ἐταίρων πολλῶν ἐπιπολάσαι τὸ πλῆθος παρ' αὐτοῖς· ὅθεν βαρεῖαν αὐτῶν γενέσθαι τὴν ἀρχήν. καίτοι ὁ πατὴρ αὐτῶν Πεισίστρατος μετρίως ἐχρήτο 5 ταῖς ἡδοναῖς, ὥστε οὐτ' ἐν τοῖς χωρίοις οὐτ' ἐν τοῖς κήποις
- 533a φύλακας ἐφίστατο, ὡς Θεόπομπος || ἱστορεῖ ἐν τῇ πρώτῃ καὶ εἰκοστῇ (FGrH 115 F 135), ἀλλ' εἶα τὸν βουλόμενον εἰσιόντα ἀπολαύειν καὶ λαμβάνειν ὧν δεηθείη· ὅπερ ὕστερον ἐποίησε καὶ Κίμων μιμησάμενος ἐκείνον. περὶ οὗ καὶ αὐτοῦ ἱστορῶν ἐν τῇ 10 δεκάτῃ τῶν Φιλιππικῶν (FGrH 115 F 89) ὁ Θεόπομπος φησι· Κίμων ὁ Ἀθηναῖος ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ τοῖς κήποις οὐδένα τοῦ καρποῦ καθίστα φύλακα, ὅπως οἱ βουλόμενοι τῶν πολιτῶν εἰσιόν-τες ὁπωρίζονται καὶ λαμβάνωσιν εἴ τινος δέοιντο τῶν ἐν τοῖς
- 533b χωρίοις. | ἔπειτα τὴν οἰκίαν παρεῖχε κοινὴν ἅπασιν· καὶ δεῖπνον 15 ἀεὶ εὐτελὲς παρασκευάζεσθαι πολλοῖς ἀνθρώποις, καὶ τοὺς ἀπόρους προσιόντας τῶν Ἀθηναίων εἰσιόντας δειπνεῖν. ἐθεράπευε δὲ καὶ τοὺς καθ' ἑκάστην ἡμέραν αὐτοῦ τι δεομένους, καὶ λέγουσιν ὡς περιήγετο μὲν ἀεὶ νεανίσκους δύο ἢ τρεῖς ἔχοντας κέρματα τοῦτοις τε διδόναι προσέταττεν, ὅποτε τις προσέλθοι αὐτοῦ δεόμε- 20 νος. καὶ φασὶ μὲν αὐτὸν καὶ εἰς ταφὴν εἰσφέρειν, ποιεῖν δὲ καὶ
- 533c τοῦτο πολλάκις, ὅποτε τῶν πολιτῶν τινα ἴδοι κακῶς | ἡμφιεσμέ- 25 νον, κελεύειν αὐτῷ μεταμφιέννυσθαι τῶν νεανίσκων τινα τῶν συνακολουθούντων αὐτῷ. ἐκ δὴ τούτων ἀπάντων ἡυδοκίμει καὶ πρῶτος ἦν τῶν πολιτῶν. ὁ δὲ Πεισίστρατος καὶ ἐν πότει βαρὺς 25 ἐγένετο, ὅθεν καὶ τὸ Ἀθήνησι τοῦ Διονύσου πρόσωπον ἐκείνου τινὲς φασιν εἰκόνα. [45] Περικλέα δὲ τὸν Ὀλύμπιον φησιν

533b Eust. p. 1376.24–5 = IV.989.18–990.2

3 εὐρεῖν θαλίας καὶ κώμους A : εὐήμερεῖν θαλίαις καὶ κώμοις Jacoby ἐταίρων Meineke : ἐταιρῶν Casaubon : ἐτέρων A || 6 ὥστε vel ὥστ' A C E : ὅς γε Meineke | οὐτ'² ... οὐτ' scripsi : οὐδ' ... οὐδ' A : οὐδ' ... ἢ C E || 7 ἐφίστατο P Mus : ἐφίστα A C E : καθίστα Meineke, cf. infra || 16 ἀεὶ C E B M P Mus : αἰεὶ A || 17 προσιόντας τῶν Ἀθηναίων εἰσιόντας A : εἰσιόντας om. B : προσιόντας del. Kaibel, cf. Plut. *Cim.* 10 ἔφ' ὃ τῶν πενήτων ὁ βουλόμενος εἰσῆγει || 19 ἀεὶ C E B Eust. : αἰεὶ A : om. M P Mus || 20 αὐτοῦ A : αὐτῷ C E : αὐτοῦ <τι> Kaibel : του Wilamowitz || 25 πότοις Wilamowitz : πολλοῖς A C E || 26 ὅθεν scripsi : ὅπου A C E : ὅτου ("tum ἐκείνου fort. delendum") Kaibel

- Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός ἐν τῷ Περὶ Ἡδονῆς (fr. 59 Wehrli = fr. 43 Schütrumpf = Antisth. Socr. SSR V A 144 = FGrH 1004 F 7c) ὡς ἀπῆλλαξεν ἐκ τῆς οἰκίας τὴν γυναῖκα καὶ τὸν μεθ' ἡδονῆς βίον προείλετο ὥκει τε μετ' Ἀσπασίας | τῆς ἐκ Μεγάρων ἐταίρας καὶ τὸ 533d
- 5 πολὺ μέρος τῆς οὐσίας εἰς ταύτην κατανάλωσε. Θεμιστοκλῆς δὲ οὐπω Ἀθηναίων μεθυσκομένων οὐδ' ἐταίραις χρωμένων ἐκφανῶς τέθριππον ζεύξας ἐταιρίδων διὰ τοῦ Κεραμεικοῦ πληθύνοντος ἑωθινὸς ἤλασεν. ἀμφιβόλως δ' αὐτὸ εἴρηκεν Ἰδομενεύς (FGrH 338 F 4b), εἴτε ἐταίρας τέσσαρας συνυπέζευξεν ὡς ἵππους εἴτ' ἀνεβίβασεν 10 αὐτὰς ἐπὶ τὸ τέθριππον. Πόσις δ' ἐν τρίτῳ Μαγνητικῶν (FGrH 480 F 1) τὸν Θεμιστοκλέα φησὶν ἐν Μαγνησίᾳ τὴν στεφανηφόρον | ἀρχὴν ἀναλαβόντα θύσαι Ἀθηνᾶ καὶ τὴν ἑορτὴν Παναθηναία 533e ὀνομάσαι καὶ Διονύσῳ Χοοπότη θυσιάσαντα καὶ τὴν Χοῶν ἑορτὴν αὐτόθι καταδείξαι. Κλέαρχος δὲ ἐν πρώτῳ Περὶ Φιλίας (fr. 17 Wehrli) τὸν Θεμιστοκλέα φησὶ τρίκλινον οἰκοδομησάμενον 15 περικαλλέστατον ἀγαπᾶν <ᾶν> ἔφησεν, εἰ τοῦτον φίλων πληρώσειε. [46] Χαμαιλέων δ' ὁ Ποντικός ἐν τῷ Περὶ Ἀνακρέοντος (fr. 36 Wehrli = fr. 39 Martano) προθεῖς τό· (Anacr. PMG 372)

- ξανθῇ δ' Εὐρυπύλῃ μέλει
20 ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων,
τὴν προσηγορίαν ταύτην λαβεῖν <φησι> τὸν | Ἀρτέμωνα διὰ τὸ 533f τρυφερῶς βιούντα περιφέρεισθαι ἐπὶ κλίνης· καὶ γὰρ Ἀνακρέων (PMG 388) αὐτὸν ἐκ πενίας εἰς τρυφὴν ὁρμήσας φησιν ἐν τούτοις·
- πρὶν μὲν ἔχων βερβέριον, καλύμματ' ἐσφηκωμένα,
25 καὶ ξυλίνους ἀστραγάλους ἐν ὣσιν καὶ ψιλὸν περὶ πλευρῇσι βοός,
νεόπλυτον εἶλυμα κακῆς ἀσπίδος, ἀρτοπώλισι
κάθελοπόρνοισιν || ὀμιλέων ὁ πονηρὸς ὁ Ἀρτέμων, 5 534a
κίβδηλον εὐρίσκων βίον,

533e Eust. p. 1490.42-3 = i.157.46-158.2

8 ὁ Ἰδομενεύς A : ὁ om. C E || 9 τέσσαρας C E : τέτταρας A || 13 Χοοπότη Casaubon : Χοοπότη A || 16 <ᾶν> add. Kaibel || 21 <φησι> addidi || 25 ὥσιν A : ὥσι M P Mus || 27 νεόπλυτον C E : νεόπλουτον A : νήπλυτον Schoemann 28 κάθελοπόρνοισιν Kaibel, ducente Barnes (κῆθελοπόρνοισιν) : καὶ ἐθελοπόρνοισιν A C E | δ² A : del. Musurus

πολλά μὲν ἐν δουρὶ τιθεῖς αὐχένα, πολλά δ' ἐν τροχῷ,
 πολλά δ' ἐν † ὥτω † σκυτίνῳ μάστιγι θωμιχθεῖς, κόμην
 πώγωνά τ' ἐκτετιλμένος·
 νῦν δ' ἐπιβαίνει σατινέων χρύσεια † φαρέων καθέρματα 10
 534b παῖς Κύκης καὶ σκιαδίσκην ἐλεφαντίνην | φορεῖ 5
 γυναιξὶν αὐτῷ.

[47] περὶ δὲ τοῦ καλοῦ Ἀλκιβιάδου Σάτυρος (fr. 1, *FHG* iii.160 = fr. 20 Schorn) ἱστορῶν, λέγεται, φησὶν, ὅτι ἐν Ἰωνία μὲν ὦν Ἰώνων ἐφαίνετο τρυφερώτερος, ἐν Θήβαις δὲ σωμασκῶν καὶ γυμναζόμενος τῶν Θηβαίων αὐτῶν μᾶλλον Βοιωτίας, ἐν Θεσσαλίᾳ δὲ 10
 ἵπποτροφῶν καὶ ἡνιοχῶν τῶν Ἀλευαδῶν ἵππικώτερος, ἐν Σπάρτῃ δὲ καρτερίαν καὶ ἀφέλειαν ἐπιτηδεύων ἐνίκᾳ τοὺς Λάκωνας, ὑπερῆρε δὲ καὶ τὴν τῶν Θρακῶν ἀκρατοποσίαν. τὴν δὲ αὐτοῦ
 534c γυναικα πειρῶν ὡς ἕτερος | ἔπεμψεν αὐτῇ χιλίους Δαρεικούς. 15
 κάλλιστος δὲ ὦν τὴν μορφήν κόμην τε ἔτρεφεν ἐπὶ πολὺ τῆς 15
 ἡλικίας καὶ ὑποδήματα παρηλλαγμένα ἐφόρει, ἃ ἀπ' αὐτοῦ Ἀλκιβιάδεις καλεῖται. ὅτε δὲ χορηγοίη, πομπεύων ἐν πορφυρίδι εἰς τὸ θέατρον ἐθαυμάζετο οὐ μόνον ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν· διὸ καὶ Ἀντισθένης ὁ Σωκρατικός (*SSR* V A 198 = *FGrH* 1004 F 1) ὡς ἂν αὐτὸς αὐτόπτης γεγωνῶς ἰσχυρὸν αὐτὸν καὶ 20
 534d ἀνδρῶδη καὶ εὐπαίδευτον καὶ τολμηρὸν καὶ ὠραῖον ἐφ' ἡλικίας 20
 γενέσθαι φησὶν. εἰς | δὲ τὰς ἀποδημίας ὁπότε στέλλοιτο, τέσσαρσι τῶν συμμαχίδων πόλεων ὥσπερ θεραπεΐναις ἐχρήτο· σκηνην μὲν γὰρ αὐτῷ Περσικὴν ἔπησσαν Ἐφέσιοι, τροφήν δὲ τοῖς ἵπποις αὐτοῦ Κεῖοι παρείχον, ἱερεῖα δὲ παρίστασαν εἰς τὰς θυσίας καὶ 25

534b Eust. p. 1594.36–8 = i.295.1–3 | 534d Plut. *Alc.* 12.1

2 πολλά δ' ἐν † ὥτω † σκυτίνῳ A : πολλά δὲ νῶτω σκυθίνῳ M P : πολλάκις δὲ C E : πολλά δὲ νῶτον σκυτίνῳ Elmsley, Bergk || 4 φαρέων A : φορέων Bedrot || 8 Ἰώνων add. M P Mus : fort. τρυφερώτατος, i.e. τρυφερώ^τ pro τρυφερώτερος, i.e. τρυφερώ^τ || 12 ἀφέλειαν Hemsterhuis : ἀσφάλειαν A C E 13 ὑπερῆρε C E B : ὑπερῆρε A | ἀκρατοποσίαν C E : ἀκρατοπωσίαν A 17 Ἀλκιβιάδεις scripsi : Ἀλκιβιάδες A : Ἀλκιβιάδης C E | καλεῖται] fort. ἐκαλεῖτο || 18 εἰσιὼν εἰς τὸ θέατρον A C E : εἰσιὼν ut glossam del. Kaibel 20 ἂν, i.e. AN A C E : δῆ, i.e. ΔΗ Kaibel | γεγωνῶς τοῦ Ἀλκιβιάδου A : τοῦ Ἀλκιβιάδου (glossam) om. C E || 21 εὐπαίδευτον Dalechamps (*optimis institutis eruditum*) : ἀπαίδευτον A C E | ἡλικίας <πάσης> Kaibel, cf. Plut. 25 Κῖοι vel Κίοι, i.e. Κεῖοι A C E : Χῖοι Casaubon, cf. Plut.

- κρεανομίας Κυζικηνοί, Λέσβιοι δὲ οἶνον παρείχον καὶ τὰ ἄλλα τὰ
 πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν δαίταν. ἀφικόμενος δ' Ἀθήνησιν ἐξ Ὀλυμ-
 πίας δύο πίνακας ἀνέθηκεν, Ἀγλαοφώντος γραφήν· ὧν ὁ μὲν εἶχεν
 Ὀλυμπιάδα καὶ Πυθιάδα στεφανούσας αὐτόν, ἐν δὲ θατέρῳ |
 5 Νεμέα ἦν καθημένη καὶ ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς Ἀλκιβιάδης 534e
 καλλίων φαινόμενος τῶν γυναικείων προσώπων. καὶ στρατηγῶν
 δὲ ἔτι καλὸς εἶναι ἤθελεν· ἀσπίδα γοῦν εἶχεν ἐκ χρυσοῦ καὶ
 ἐλέφαντος πεποιημένην, ἐφ' ἧς ἦν ἐπίσημον Ἔρωσ κεραυνὸν
 ἡγκυλημένος. ἐπικωμάσας δὲ ποτε ὡς Ἄνυτον ἐραστὴν ὄντα καὶ
 10 πλούσιον συνεπικωμάζοντος αὐτῷ τῶν ἐταίρων ἐνὸς Θρασύλλου
 (τῶν πενήτων δ' οὗτος ἦν), προπιῶν τῷ Θρασύλλῳ τὰ ἡμίση τῶν
 ποτηρίων τῶν ἐπὶ τῷ κυλικίῳ προκειμένων ἐκέλευσε τοὺς |
 ἀκολούθους ἀποφέρειν πρὸς τὸν Θράσυλλον· εἶθ' οὕτω φιλοφρονη- 534f
 σάμενος τὸν Ἄνυτον ἀπηλλάσσετο. ὁ δὲ Ἄνυτος πάνυ ἐλευθερίως
 15 καὶ ἐρωτικῶς λεγόντων τινῶν ὡς ἀγνώμονα εἶη πεποιηκῶς
 Ἀλκιβιάδης, “οὐ μὰ Δί,” ἔφη, “ἀλλ' εὐγνωμονέστατα· ἔχων γὰρ
 ἐξουσίαν ἅπαντα λαβεῖν τὰ ἡμίση κατέλιπε.” [48] Λυσίας δὲ ὁ
 ῥήτωρ (fr. 8 Carey) περὶ τῆς τρυφῆς αὐτοῦ λέγων φησὶν· ἐκπλεύ-
 σαντες γὰρ κοινῇ Ἀξίохος καὶ Ἀλκιβιάδης εἰς Ἑλλήσποντον
 20 ἔγχευαν ἐν Ἀβύδῳ δύο ὄντε Μεδοντιάδα || τὴν Ἀβυδονήν καὶ 535a
 ξυνωκείτην. ἔπειτα αὐτοῖν γίνεται θυγάτηρ, ἣν οὐκ ἔφαντο
 δύνασθαι γινῶναι ὁποτέρου εἶη. ἐπεὶ δὲ ἦν ἀνδρὸς ὠραία, ξυνεκοι-
 μῶντο καὶ ταύτη, καὶ εἰ μὲν χρῶτο καὶ ἔχοι Ἀλκιβιάδης, Ἀξίόχου
 ἔφασκεν εἶναι θυγατέρα· εἰ δὲ Ἀξίохος, Ἀλκιβιάδου. κεκωμώδηται
 25 δὲ καὶ ὑπὸ Εὐπόλιδος ὡς καὶ ἀκόλαστος πρὸς γυναίκας ἐν Κόλα-
 ξιν (fr. 171) οὕτως·

(Α.) Ἀλκιβιάδης ἐκ τῶν γυναικῶν ἐξίτω. | (Β.) τί ληρεῖς; 535b
 οὐκ οἶκαδ' ἐλθὼν τὴν σεαυτοῦ γυμνάσεις δάμαρτα;

καὶ Φερεκράτης (fr. 164) δέ φησιν·

6 τῶν γυναικείων προσώπων A C E : fort. τῶν γυναικῶν τὸ πρόσωπον
 7 fort. ἔτι <μᾶλλον> vel ἔτι καλλίων | χρυσοῦ C E : χρυσοῦ A || 12 κυλικίῳ
 M P Mus : κυλικίῳ A || 14 Ἄνυτον M P Mus : αὐτόν A || 16 εὐγνωμονέστατα·
 ἔχων γὰρ C E : εὐγνώμονα ἔχων A || 20 Μεδοντιάδα, i.e. -ΙΑΔΑ A C E :
 Μεδοντίδος (structura alia) 13.574d, ut hic Μεδοντίδα, i.e. -ΙΑΔ || 22 γινῶναι
 A C E : διαγινῶναι Kaibel || 24 ἔφασκεν A : fort. ἔφασκον || 25 καί² del.
 Meineke

οὐκ ὦν ἀνὴρ γὰρ Ἀλκιβιάδης, ὥς δοκεῖ,
ἀνὴρ ἀπασῶν τῶν γυναικῶν ἐστὶ νῦν.

ἐν Σπάρτῃ δὲ ὦν ἔφθειρε τὴν Ἄγιδος τοῦ βασιλέως γυναῖκα
Τιμαίαν· ἐπιπληττόντων δ' αὐτῷ τινων οὐκ ἀκρασίας ἔνεκεν
5 συνελθεῖν ἔφη ἀλλ' ἵνα ὁ γενόμενος ἐξ αὐτοῦ βασιλεύσῃ τε τῆς
Σπάρτης καὶ μηκέτι λέγωνται οἱ βασιλεῖς ἀφ' Ἡρακλέους ἀλλ'
535c ἀπ' Ἀλκιβιάδου. στρατηγῶν δὲ | συμπεριήγετο αὐτῷ τὴν τε
Λαΐδος τῆς Κορινθίας μητέρα Τιμάνδραν καὶ Θεοδότην τὴν
Ἀττικὴν ἐταίραν. [49] μετὰ δὲ τὴν φυγὴν κυρίους Ἀθηναίους
ποιήσας τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ πλείους τῶν πενταχισχιλίων 10
Πελοποννησίους λαβὼν ἀνέπεμψεν εἰς τὰς Ἀθήνας· κατιῶν τε
μετὰ ταῦτα εἰς τὴν πατρίδα ἐστεφάνωσε τὰς Ἀττικὰς τριήρεις
θαλλῶ καὶ μίτραις καὶ ταινίαις, καὶ ἀναψάμενος τὰς αἰχμαλώτους
ναῦς ἡκρωτηριασμένας εἰς διακοσίας ἱππαγωγούς τε ἄγων
535d σκύλων καὶ ὄπλων | Λακωνικῶν καὶ Πελοποννησιακῶν μεστὰς 15
εἰσέπλει. ἡ δὲ τριήρης ἐφ' ἧς αὐτὸς κατέπλει μέχρι μὲν τῶν
κλειθρων τοῦ Πειραιεῶς προέτρεχεν ἀλουργοῖς ἰστίοις. ὥς δ' ἐντὸς
ἦν καὶ τὰς κώπας ἔλαβον οἱ ἐρέται, Χρυσόγονος μὲν ἡῦλει τὸ
τριηρικὸν ἐνδεδυκῶς τὴν Πυθικὴν στολὴν, Καλλιπιδίης δ' ὁ
τραγωδὸς ἐκέλευε τὴν ἐπὶ τῆς σκηνῆς στολὴν ἡμφιεσμένους· διὸ 20
καὶ χαριέντως εἶπέ τις· “οὔτ' ἂν δύο Λυσάνδρους ὑπήνεγκεν ἡ
Σπάρτη οὔτ' ἂν δύο Ἀλκιβιάδας Ἀθηναῖοι.” ἐμμεῖτο δὲ Ἀλκιβιάδης |
535e τὸν Πausανίου Μηδισμόν καὶ καθομιλῶν Φαρνάβαζον τὴν Περσι-
κὴν ἐνεδύετο στολὴν καὶ τὴν Περσικὴν ἔμαθε φωνήν, καθάπερ καὶ
Θεμιστοκλῆς. [50] Δοῦρις δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ τῶν 25
Ἱστοριῶν (FGrH 76 F 14), Πausανίας μὲν, φησὶν, ὁ τῶν Σπαρτια-
τῶν βασιλεὺς καταθέμενος τὸν πάτριον τρίβωνα τὴν Περσικὴν
ἐνεδύετο στολὴν. ὁ δὲ Σικελίας τύραννος Διονύσιος ξυστίδα καὶ
χρυσοῦν στέφανον † ἐπὶ περόνῃ μετελάμβανε τραγικόν †.

535c Eust. p. 1068.27 = III.876.20–1 | 535d Eust. p. 1083.27 = III.920.14–15
535d Eust. p. 214.1–2 = I.325.27–8 | 535d cf. Ael. VH 11.7

2 ἀνὴρ Blaydes : ἀνὴρ A C E || 17 προέτρεχεν C E : προσέτρεχεν A || 20 ἐπὶ
A C E : ἀπὸ Kaibel || 22 Ἀλκιβιάδης A : om. C E, fort. ut glossa delendum
24 ἐνεδύετο Meineke : ἐνεδύσατο A C E || 29 ἐπὶ περόνῃ A : <καὶ> ἐπι-
πόρημα Hullemann, cf. Phot. ξ 72 = Suda ξ 169 ξυστίς ... τραγικόν ἐνδυμα
ἐσκευοποιημένον καὶ ἔχον ἐπιπόρημα

- Ἀλέξανδρος δ' ὡς τῆς Ἀσίας ἐκυρίευσε, Περσικαῖς ἐχρήτο |
στολαῖς. Δημήτριος δὲ πάντας ὑπερέβαλλε· τὴν μὲν γὰρ ὑπόδεσιν 535f
ἦν εἶχε κατεσκευάζετο ἐκ πολλοῦ δαπανήματος· ἦν γὰρ κατὰ μὲν
τὸ σχῆμα τῆς ἐργασίας σχεδὸν ἐμβάτης πῖλημα λαμβάνων τῆς
5 πολυτελεστάτης πορφύρας, τούτῳ δὲ χρυσοῦ πολλὴν ἐνύφαινον
ποικιλίαν ὀπίσω καὶ ἔμπροσθεν ἐνιέντες οἱ τεχνῖται. αἱ δὲ χλαμύ-
δες αὐτοῦ ἦσαν ὄρφνινον ἔχουσαι τὸ φέγγος τῆς χροᾶς, τὸ δὲ πᾶν
ἐνύφαντο χρυσοῦς ἀστέρας ἔχον καὶ τὰ δώδεκα ζῷδια. || μίτρα δὲ 536a
χρυσόπαστος ἦν <καὶ> καυσίαν ἀλουργῇ οὖσαν ἔσφιγγεν ἐπὶ τὸ
10 νῶτον φέρουσα τὰ τελευταῖα καταβλήματα τῶν ὑφασμάτων.
γινομένων δὲ τῶν Δημητρίων Ἀθήνησιν ἐγράφετο ἐπὶ τοῦ
προσκηνίου ἐπὶ τῆς Οἰκουμένης ὀχούμενος. Νύμφης δ' ὁ Ἡρακλε-
ώτης ἐν ἔκτῳ τῶν περὶ τῆς πατρίδος (FGrH 432 F 9), Πausanίας,
φησὶν, ὁ περὶ Πλαταιᾶς νικήσας Μαρδόνιον, τὰ τῆς Σπάρτης
15 ἐξελθὼν νόμιμα καὶ εἰς ὑπερηφανίαν ἐπιδούς περὶ Βυζάντιον
διατρίβων τὸν χαλκοῦν κρατῆρα τὸν ἀνακείμενον τοῖς | θεοῖς τοῖς 536b
ἐπὶ τοῦ στόματος ἰδρυμένοις, ὃν ἔτι καὶ νῦν εἶναι συμβαίνει,
ἐτόλμησεν ἐπιγράψαι ὡς αὐτὸς ἀναθείς, ὑποθεῖς τόδε τὸ
ἐπίγραμμα ('Simon.' FGE 835–8) διὰ τὴν τρυφὴν καὶ <τὴν> ὑπερη-
20 φανίαν ἐπιλαθόμενος αὐτοῦ·

μνάμ' ἀρετᾶς ἀνέθηκε Ποσειδάωνι ἄνακτι 835
Πausanίας ἄρχων Ἑλλάδος εὐρυχόρου
πόντου ἐπ' Εὐξείνου, Λακεδαιμόνιος γένος, υἱὸς
Κλεομβρότου, ἀρχαίας Ἡρακλέος γενεᾶς.

- 25 [51] ἐτρύφησε δὲ καὶ Φάραξ ὁ Λακεδαιμόνιος, ὡς | Θεόπομπος ἐν 536c
τῇ τεσσαρακοστῇ (FGrH 115 F 192) ἱστορεῖ· καὶ ταῖς ἡδοναῖς οὕτως

536a Eust. p. 570.8–9 = II.121.9–10

2 ὑπερέβαλλε C E B : ὑπερέβαλεν A || 3 κατεσκευάζετο Kaibel : κατεσκευάζεν
A C E : κατεσκευάσεν M P Mus || 4 πῖλημα Musurus : πῖλημμα A || 7 τὸ δὲ
πᾶν ὁ πόλος A : ὁ πόλος (glossam) del. Vollgraff || 8 ἔχον Vollgraf : ἔχων A
9 <καὶ> addidi : ἢ vel ἢ pro ἦν M P Mus : ἦν, <ῆ> Schweighäuser || 10 φέρουσα
Schweighäuser : φέρουσαν A || 16 τὸν χαλκοῦν κρατῆρα τὸν ἀνακείμενον
Kaibel : τὸν χαλκοῦν τὸν ἀνακείμενον κρατῆρα A : τὸν χαλκοῦν Ποσειδῶνος
κρατῆρα C E || 18 ἀναθείς A C E : ἀναθείη Wilamowitz || 19 <τὴν> addidi
21 μνάμ' ἀρετᾶς A : μνήμ' ἀρετῆς A^s || 23 Εὐξείνου B M P Mus : Εὐξενου A

- ἀσελγῶς ἐχρήσατο καὶ χύδην ὥστε πολὺ μᾶλλον διὰ τὴν αἰτίαν
ταύτην αὐτὸν ὑπολαμβάνεσθαι Σικελιώτην ἢ διὰ τὴν πατρίδα
Σπαρτιάτην. ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ καὶ πεντηχοστῇ (FGrH 115 F 232)
φησὶν ὡς Ἀρχίδαμος ὁ Λάκων ἀποστάς τῆς πατρὸς διαίτης
συνειθίσθη ξενικῶς καὶ μαλακῶς· διόπερ οὐκ ἠδύνατο τὸν οἶκος
βίον ὑπομένειν, ἀλλ' ἐσπούδαζεν αἰεὶ δι' ἀκρασίαν ἔξω διατρίβειν. 5
536d καὶ Ταραντίνων πρεσβευσαμένων περὶ συμμαχίας ἔσπευσε | συνεξ-
ελθεῖν αὐτοῖς βοηθός· κάκει γενόμενος καὶ ἐν τῷ πολέμῳ ἀποθα-
νὼν οὐδὲ ταφῆς κατηξιώθη καίτοι Ταραντίνων πολλὰ χρήματα
ὑποσχομένων τοῖς πολεμίοις ὑπὲρ τοῦ ἀνελεσθαι αὐτοῦ τὸ σῶμα. 10
Φύλαρχος δὲ ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν Ἱστοριῶν (FGrH 81 F 20) Θρακῶν
φησι τῶν καλουμένων Κροβύζων βασιλέα γενέσθαι Ἰσάνθη τρυφῇ
πάντας τοὺς καθ' ἑαυτὸν ὑπερβαλλόμενον· ἦν δὲ καὶ πλούσιος καὶ
καλός. ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ (FGrH 81 F 40) ὁ αὐτὸς Πτολε-
μαῖόν φησι τὸν δεύτερον Αἰγύπτου | βασιλεύσαντα πάντων σεμνό- 15
τατον γενόμενον τῶν δυναστῶν καὶ παιδείας εἶ τινα καὶ ἄλλον καὶ
αὐτὸν ἐπιμεληθέντα οὕτως ἐξαπατηθῆναι τὴν διάνοιαν καὶ
διαφθαρῆναι ὑπὸ τῆς ἀκαίρου τρυφῆς ὥστε τὸν πάντα χρόνον
ὑπολαβεῖν βιώσεσθαι καὶ λέγειν ὅτι μόνος εὖροι τὴν ἀθανασία.
κατατεινόμενον οὖν ὑπὸ ποδάγρας πλείους ἡμέρας, ὡς ποτ' οὖν 20
ἐρράισε καὶ κατείδε διὰ τινων ὑπολαμπάδων τοὺς Αἰγυπτίους
παρὰ τὸν ποταμὸν ἀριστοποιουμένους καὶ τὰ τυχόντα προσφερο-
μένους ἐπὶ τε τῆς ἄμμου χύδην ἐρριμμένους, εἶπεν· “ὦ τάλας ἐγώ,
τὸ μηδὲ τούτων ἓνα γενέσθαι.” [52] περὶ δὲ Καλλίου καὶ τῶν
536f τούτου κολάκων | φθάνομεν καὶ πρότερον εἰπόντες (5.218b-c)· ἀλλ' 25
ἐπεὶ καινῶς Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός ἐν τῷ Περὶ Ἡδονῆς (fr. 58
Wehrli = fr. 42 Schütrumpf) ἱστορεῖ περὶ αὐτοῦ, ἄνωθεν ἀναλαβὼν
διηγῆσομαι. ὅτε τὸ πρῶτον εἰς Εὐβοίαν ἐστράτευσαν οἱ Πέρσαι,
τότε, ὡς φασι, Ἐρετριεὺς ἀνὴρ Διόμνηστος κύριος ἐγένετο τῶν
τοῦ στρατηγοῦ χρημάτων· ἔτυχε γὰρ ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ ἐκείνου 30
537a σκηνῶν καὶ τὰ χρήματα εἰς οἶκμά τι θέμενος τῆς οἰκίας· || τελευ-

536e Eust. p. 1363.19–21 = IV.946.9–12 | 536e Eust. p. 1542.38–41 =
i.227.23–6

1–2 τὴν αἰτίαν ταύτην A : ταύτην C E : τὴν δίαίταν Maas || 5 συνειθίσθη
scripsi : συνήθισθη A : συνειθίσθαι C E : συνήσθη B M P || 6 αἰεὶ C E B M P
Mus : αἰεὶ A || 20–1 οὖν ἐρράισε A : ἐρράισε C : ἐρράιζε E : ἀνερράισε
Meineke || 21 κατείδε vel κατείδεν C E B Mus : κατίδεν A

- τησάντων δὲ πάντων διέλαθεν ἔχων ὁ Διόμνηστος τὸ χρυσίον. ἐπεὶ δὲ πάλιν ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ἑρέτριαν στρατεύμα προστάξας ἀνάστατον ποιῆσαι τὴν πόλιν, εἰκότως ὑπεξετίθεντο ὅσοι χρημάτων ἠυπόρουν. οἱ οὖν καταλειμμένοι
- 5 τῆς τοῦ Διομνήστου οἰκίας παρ' Ἰππόνικον τὸν Καλλίου τὸν Ἀμμωνα ἐπικαλούμενον ὑπεξέθεντο τὰ χρήματα | εἰς τὰς Ἀθήνας, 537b καὶ ἀνασκευασθέντων ὑπὸ τῶν Περσῶν ἀπάντων <τῶν> Ἑρετριέων κατέσχον οὗτοι τὰ χρήματα πολλὰ ὄντα. ὥστε Ἰππόνικος ὁ ἀπ' ἐκείνου γεγονώς τοῦ τὴν παρακαταθήκην λαβόντος ἤτησεν
- 10 Ἀθηναίους ποτὲ ἐν ἀκροπόλει τόπον ἵν' οἰκοδομήσῃται τοῖς χρήμασιν ὅπου κείσεται, ὥς οὐκ ἀσφαλὲς ὂν ἐν ιδιωτικῇ οἰκίᾳ πολλὰ χρήματα εἶναι. καὶ ἔδοσαν Ἀθηναῖοι· νουθετηθεὶς δ' ὑπὸ τῶν φίλων μετενόησε. τούτων οὖν τῶν χρημάτων Καλλίας κύριος γενόμενος καὶ πρὸς ἡδονὴν βιώσας — ποῖοι γὰρ οὐ κόλακες ἢ τί
- 15 πλήθος οὐχ ἑταίρων περὶ αὐτὸν ἦσαν, ποίας δὲ δαπάνας οὐχ ὑπερεώρα | ἐκεῖνος; — ἀλλ' ὅμως εἰς τοσοῦτον αὐτὸν <ἀπορίας> 537c περιέστησεν ὁ περὶ ἡδονὴν βίος ὥστε μετὰ γραδίου βαρβάρου διατελεῖν ἡναγκάσθη καὶ τῶν ἀναγκαίων τῶν καθ' ἡμέραν ἐνδεῆς γενόμενος τὸν βίον ἐτελεύτησε. τὸν δὲ Νικίου, φησί, τοῦ Περγασῆθεν πλοῦτον ἢ τὸν Ἰσχομάχου τίνες ἀπώλεσαν; οὐκ Αὐτοκλῆς καὶ Ἐπικλῆς, οἱ μετ' ἀλλήλων ζῆν προελόμενοι καὶ πάντ' ἐν ἐλάττονι ποιούμενοι τῆς ἡδονῆς, ἐπειδὴ πάντα κατανάλωσαν, κώνειον πιόντες ἅμα τὸν βίον ἐτελεύτησαν; [53] περὶ δὲ τῆς
- 20 Ἀλεξάνδρου τοῦ | πάνυ τρυφῆς Ἐπιππος μὲν ὁ Ὀλύμπιος ἐν τῷ 537d Περι τῆς Ἡφαιστίωνος καὶ Ἀλεξάνδρου Τελευτῆς (FGrH 126 F 4) φησιν ὅτι ἐν τῷ παραδείσῳ ἔκειτο αὐτῷ χρυσοῦς θρόνος καὶ κλῖναι ἀργυρόποδες, ἐφ' ὧν καθεζόμενος ἐχρημάτιζε μετὰ τῶν ἑταίρων. Νικοβούλη (FGrH 127 F 2) δὲ φησιν ὅτι παρὰ τὸ δεῖπνον πάντες οἱ

537b-c cf. Ael. VH 4.23

2 Ἑρέτριαν Dindorf : Ἑρέτριαν A || 3 γενέσθαι ποιῆσαι A : γενέσθαι om. M P : ποιῆσαι (v.l.) del. Schweighäuser, ducent Casaubon || 7 <τῶν> add. M P Mus || 11 λέγων ὡς A C E : λέγων del. Meineke || 12 ἔδοσαν <ἂν> Wilamowitz || 13 οὖν ὄντων τῶν (v.ll. οὖν τῶν et ὄντων) A : ὄντων om. C E M P Mus || 16 ἐκεῖνος scripsi : κείνος A : 'κεῖνος B | <ἀπορίας> add. Meineke ex Ael. ὁ πρὸς ἡδονὴν βίος ἐς ἀπορίαν περιέστησεν || 23 κώνειον C E M P Mus et Ael. : κώνιον A | κατανάλωσαν· ἐτελεύτησαν (v.ll.) A : ἀπέθανον C E : ἐτελεύτησαν om. M P Mus : κατανάλωσαν del. Schweighäuser

ἀγωνισται ἐσπούδαζον τέρπειν τὸν βασιλέα· καὶ ὅτι ἐν τῷ τελευ-
 ταίῳ δείπνῳ αὐτὸς ὁ Ἀλέξανδρος ἐπεισόδιόν τι ἀπομνημονεύσας
 537e ἐκ τῆς Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας ἡγωνίσαστο καὶ τὸν ἄκρατον προθύ-
 μως προπίνων καὶ τοὺς ἄλλους | ἡνάγκαζεν. Ὡφίππος (FGrH 126
 F 5) δέ φησιν ὡς Ἀλέξανδρος καὶ τὰς ἱεράς ἐσθήτας ἐφόρει ἐν τοῖς 5
 δείπνοις, ὅτε μὲν τὴν τοῦ Ἀμμωνος πορφυρίδα καὶ περισχιδεῖς καὶ
 κέρατα καθάπερ ὁ θεός, ὅτε δὲ τὴν τῆς Ἀρτέμιδος, ἣν καὶ ἐπὶ τοῦ
 ἄρματος ἐφόρει πολλάκις ἔχων τὴν Περσικὴν στολὴν ὑποφαίνων
 ἄνωθεν τῶν ὤμων τό τε τόξον καὶ τὴν σιβύνην, ἐνίοτε δὲ καὶ τὴν
 τοῦ Ἑρμοῦ· τὰ μὲν ἄλλα σχεδὸν καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν 10
 537f χλαμύδα τε πορφυράν καὶ χιτῶνα μεσόλευκον καὶ τὴν καυσίαν
 ἔχουσαν τὸ διάδημα | τὸ βασιλικόν, ἐν δὲ τῇ συνουσίᾳ τὰ τε
 πέδιλα καὶ τὸν πέτασον ἐπὶ τῇ κεφαλῇ καὶ τὸ κηρύκειον ἐν τῇ
 χειρί, πολλάκις δὲ καὶ λεοντὴν καὶ ῥόπαλον ὥσπερ Ἡρακλῆς. τί
 οὖν θαυμαστὸν εἰ καὶ καθ' ἡμᾶς Κόμμοδος ὁ αὐτοκράτωρ ἐπὶ τῶν 15
 ὀχημάτων παρακείμενον εἶχε τὸ Ἡράκλειον ῥόπαλον ὑπεστρωμέ-
 νης αὐτῷ λεοντῆς καὶ Ἡρακλῆς καλεῖσθαι ἤθελεν Ἀλεξάνδρου τοῦ
 Ἀριστοτελικοῦ τοσοῦτοις αὐτὸν ἀφομοιοῦντος θεοῖς, ἀτὰρ καὶ τῇ
 Ἀρτέμιδι; ἔρρανε δὲ ὁ Ἀλέξανδρος καὶ μύρω σπουδαίῳ καὶ οἴνῳ
 538a εὐώδει τὸ δάπεδον, || ἐθυμιάτο δὲ αὐτῷ σμύρνα καὶ τὰ ἄλλα θυμιά- 20
 ματα, εὐφημία δὲ καὶ σιγὴ κατεῖχε πάντας ὑπὸ δέους τοὺς παρόν-
 τας· ἀφόρητος γὰρ ἦν καὶ φονικός· ἐδόκει γὰρ εἶναι μελαγχολι-
 κός. ἐν Ἐκβατάνοις δὲ ποιήσας τῷ Διονύσῳ θυσίαν καὶ πάντων
 δαψιλῶς ἐν τῇ θοίνῃ παρασκευασθέντων † καὶ Σατραβάτης ὁ
 25 σατράπης τοὺς στρατιώτας εἰστίασε πάντας. ἀθροισθέντων δὲ
 πολλῶν ἐπὶ τὴν θέαν, φησὶν ὁ Ὡφίππος, κηρύγματα ἐγίνετο
 538b ὑπερήφανα καὶ τῆς Περσικῆς ὑπεροψίας αὐθαδέστερα· | ἄλλων
 γὰρ ἄλλο τι ἀνακηρυττόντων καὶ στεφανούντων τὸν Ἀλέξανδρον
 εἰς τις τῶν ὀπλοφυλάκων ὑπερπεπαικῶς πᾶσαν κολακείαν κοινω-
 σάμενος τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἐκέλευσε τὸν κήρυκα ἀνειπεῖν ὅτι· 30

537f Eust. p. 1522.5 = i.197.28–9 | 538b–e cf. Ael. VH 8.7

2 ἀπομνημονεύσας Kaibel : μνημονεύσας A || 6 περισχιδεῖς A : περισχιδῆ C
 E B : πολυσχιδεῖς Jacoby || 14 ὁ Ἡρακλῆς A : ὁ om. C E || 19 ἔρρανε C E :
 ἔρανε A || 21 δὲ C E : τε A || 24 Σατραβάτης A : Ἀτροβάτης Arr. An. 3.8.4 :
 Ἀτροπάτης D.S. 18.3.3 : Atropatos Justin. 13.4.13 || 29 ὀπλοφυλάκων
 Schweighäuser, cf. infra : ὀπισθοφυλάκων A

- “Γόργος ὁ ὅπλοφύλαξ Ἀλέξανδρον Ἀμμωνος υἱὸν στεφανοῖ χρυσίοις τρισχιλίοις· καὶ ὅταν Ἀθήνας πολιορκῇ, μυρίαὶς πανοπλίαις καὶ τοῖς ἴσοις καταπέλταις καὶ πᾶσι τοῖς ἄλλοις βέλεσιν εἰς τὸν πόλεμον ἱκανοῖς.” [54] Χάρης δ’ ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν Περὶ Ἀλέξανδρον Ἱστοριῶν (*FGrH* 125 F 4), ὅτε, φησίν, εἶλε Δαρεῖον, γάμους | συνετέλεσεν ἑαυτοῦ τε καὶ τῶν ἄλλων φίλων ἐνενήκοντα καὶ δύο 538c
θαλάμους κατασκευασάμενος ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ. ἦν δὲ ὁ οἶκος ἑκατοντάκλινος, ἐν ᾧ ἐκάστη ἦν κλίνη κεκοσμημένη στολῇ γαμικῇ εἴκοσι μνῶν ἀργυρᾶ· ἡ δὲ αὐτοῦ χρυσόπους ἦν. συμπαρέλαβε δὲ εἰς τὸ συμπόσιον καὶ τοὺς ἰδιοξένους ἅπαντας καὶ 10
κατέκλινεν ἀντιπροσώπους ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις νυμφίοις, τὴν δὲ λοιπὴν δύναμιν πεζὴν τε καὶ ναυτικὴν καὶ τὰς πρεσβείας καὶ τοὺς παρεπιδημοῦντας ἐν τῇ αὐλῇ. | κατεσκευάστο δὲ ὁ οἶκος 538d
πολυτελῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς ἱματίοις τε καὶ ὀθονίοις πολυτελέσιν, ὑπὸ δὲ ταῦτα πορφυροῖς καὶ φοινικοῖς χρυσοῦφέσι. τοῦ δὲ μένειν τὴν σκηνὴν <ἔνεκα> ὑπέκειντο κίονες εἰκοσαπήχεις περιχρυσοὶ καὶ διάλιθοι καὶ περιάργυροι. περιεβέβληντο δὲ ἐν τῷ περιβόλῳ πολυτελεῖς αὐλαῖαι ζωῶν καὶ διάχρυσοι κανόνας ἔχουσιν περιχρύσους καὶ περιαργύρους. τῆς δ’ αὐλῆς ἦν τὸ περίμετρον στάδιο τέσσαρες. ἐγένετο δὲ τὰ δεῖπνα πρὸς σάλπιγγα τότε 20
μὲν ἐν τοῖς γάμοις, καὶ ἄλλως | δ’ αἰεὶ ὅτε τύχοι σπονδοποιούμενος, 538e
ὥστε πᾶν εἰδέναι τὸ στρατόπεδον. ἐπὶ πέντε δὲ ἡμέρας ἐπετελέσθησαν οἱ γάμοι, καὶ ἐλειτούργησαν πάνυ πολλοὶ καὶ βαρβάρων καὶ Ἑλλήνων, καὶ οἱ ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς θαυματοποιοὶ ἦσαν διαπρέποντες <...> Σχύμνος <ὁ> Ταραντίνος καὶ Φιλιστίδης <ὁ> Συρακόσιος Ἡράκλειτός τε ὁ Μιτυληναῖος· μεθ’ οὗς ἐπεδείξατο ῥαψῳδὸς Ἀλεξίς <ὁ> Ταραντίνος. παρήλθον δὲ καὶ ψιλοχιθαρισταὶ Κρατίνος <ὁ> Μηθυμναῖος, Ἀριστώνυμος <ὁ> Ἀθηναῖος, Ἀθηνόδωρος <ὁ> Τήιος. ἐκίθαρῳδῆσαν δὲ Ἡράκλειτός τε ὁ Ταραντίνος καὶ Ἀριστοκράτης | ὁ Θηβαῖος. αὐλῶδοι δὲ παρήλθον Διονύσιος ὁ Ἡρακλεώ- 30 538f

1-2 χρυσίοις scripsi : χρυσοῖς A || 2 πολιορκῇ A : πολιορκήση Wilamowitz
9 ἀργυρᾶ C E : ἀργυρᾶ A : ἀργυρόπους ἦν Ael. || 12 δὲ M P : τε A C E
<ἱππικὴν καὶ> ναυτικὴν Kaibel, cf. Ael. δυνάμεις αἱ πεζαὶ καὶ αἱ ναυτικαὶ καὶ οἱ ἱππεῖς || 16 <ἔνεκα> addidi || 21 αἰεὶ scripsi : αἰεὶ A | σπονδοποιούμενος Dindorf : σπενδοποιούμενος A || 25 lac. indic. Kaibel : καὶ ἔδοξαν δὲ αὐτοὶ κρατεῖν τῶν ἄλλων τῶν ἀλλαχόθεν add. Ael. : fort. ἀπὸ τῆς Ἰνδικῆς delenda sunt | <ὁ> hic et 28 infra ex 1.20a addidi

της, Ὑπέρβολος <ὁ> Κυζικηνός. παρήλθον δὲ καὶ αὐληταί, οἱ
 πρῶτον τὸ Πυθικὸν ἠύλησαν, εἶθ' ἐξῆς μετὰ τῶν χορῶν, Τιμόθεος,
 Φρόνιχος, Καφισίας, Διόφαντος, ἔτι δὲ Εὐβίος ὁ Χαλκιδεύς. καὶ
 ἔκτοτε οἱ πρότερον καλούμενοι Διονυσοκόλακες Ἀλεξανδροκόλακες
 ἐκλήθησαν διὰ τὰς τῶν δώρων ὑπερβολάς· ἐφ' οἷς καὶ ἦσθη ὁ 5
 Ἀλέξανδρος. ὑπεκρίθησαν δὲ τραγωδοὶ μὲν Θεσσαλὸς καὶ Ἀθηνό-
 539a δωρος || καὶ Ἀριστόκριτος, κωμῳδοὶ δὲ Λύκων καὶ Φορμίων καὶ
 Ἀρίστων. παρῆν δὲ καὶ Φασίμηλος ὁ ψάλτης. οἱ δὲ πεμφθέντες,
 φησί, στέφανοι τῆνικαῦτα ὑπὸ τῶν πρεσβευτῶν καὶ τῶν λοιπῶν
 ταλάντων ἦσαν μυρίων πεντακισχιλίων. [55] Πολύκλειτος δ' ὁ 10
 Λαρισαῖος ἐν τῇ ὀγδόῃ τῶν Ἱστοριῶν (*FGrH* 128 F 1) καὶ ἐπὶ
 539b χρυσῆς κλίνης κοιμᾶσθαι φησι τὸν Ἀλέξανδρον | καὶ αὐλητρίδας
 αὐτῷ καὶ αὐλητάς ἀεὶ ἔπεσθαι ἐπὶ τὸ στρατόπεδον· καὶ πίνειν
 ἄχρι τῆς ἑω. Κλέαρχος δ' ἐν τοῖς Περὶ Βίων (fr. 50 Wehrli) περὶ
 Δαρείου λέγων τοῦ καθαιρεθέντος ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου φησὶν· ὁ 15
 Περσῶν βασιλεὺς ἀθλοθετῶν τοῖς τὰς ἡδονὰς αὐτῷ γνωρίζουσιν
 ὑπὸ πάντων τῶν ἡδέων ἡττωμένην ἀπέδειξε τὴν βασιλείαν, καὶ
 καταγωνιζόμενος ἑαυτὸν οὐκ ἦσθετο πρότερον ἢ τὸ σκῆπτρον
 539c ἕτεροι λαβόντες ἀνεκηρύχθησαν. | Φύλαρχος δ' ἐν τῇ τρίτῃ καὶ
 εἰκοστῇ τῶν Ἱστοριῶν (*FGrH* 81 F 41) καὶ Ἀγαθαρχίδης ὁ Κνίδιος 20
 ἐν τῷ δεκάτῳ Περὶ Ἀσίας (*FGrH* 86 F 3) καὶ τοὺς ἐταίρους φασὶ
 τοὺς Ἀλεξάνδρου ὑπερβαλλούσῃ τρυφῇ χρῆσασθαι· ὧν εἷς ὢν καὶ
 Ἄγνων χρυσοῦς ἥλους ἐν ταῖς κρηπίσι καὶ τοῖς ὑποδήμασιν
 ἐφόρει. Κλείτος δ' ὁ Λευκὸς καλούμενος ὅτε χρηματίζειν μέλλοι,
 ἐπὶ πορφυρῶν ἱματίων διαπεριπατῶν τοῖς ἐντυγχάνουσι 25
 διελέγετο. Περδίκκῃ δὲ καὶ Κρατερῷ φιλογυμναστοῦσιν ἠκολού-
 θουν διφθέραι σταδιαῖαι τοῖς μεγέθεσιν, ὅφ' αἷς περιλαμβάνοντες
 τόπον ἐν ταῖς καταστρατοπεδείαις ἐγυμνάζοντο. ἠκολούθει δὲ

539c Eust. p. 869.59–60 = III.278.23–6 | 539c–f cf. Ael. *VH* 9.3

3 Καφισίας Dindorf, ducente Schweighäuser (Καφισίας), cf. 14.629b :
 Σκαφισίας A || 4 Διονυσοκόλακες A, cf. 6.254b : Διονυσοκόλακες C E, cf.
 6.249e–f, 10.435e || 8 Φασίμηλος A : Φρασίμηλος vel Φρασίδημος Kaibel
 9 τῆνικαῦτα C E : om. A || 13 ἀεὶ C E B M P Mus : αἰεὶ A || 16 γνωρίζουσιν A
 C E : πορίζουσιν Kaibel, cf. 12.514e, 529d || 21 φασὶ Jacoby : φησὶ A, cf.
 10.442b, 11.501e || 23 καὶ τοῖς ὑποδήμασιν A C E Eust. : om. Ael., ut glossam
 del. Kaibel || 28 τόπον <ἐμμεγέθη> Jacoby ex Ael. | καταστρατοπεδείαις C E :
 καταστρατοπεδείαις A

- αὐτοῖς καὶ ὑποζύγια πολλὰ κόνιν κομίζοντα πρὸς τὴν | ἐν τῇ 539d
παλαιστρᾷ χρεῖαν. Λεοννάτῳ δὲ καὶ Μενελάῳ φιλοκυνήγοις οὖσιν
αὐλαῖαι σταδίων ἑκατὸν ἡκολούθουν, αἷς περιστάντες τὰς θήρας
ἐκυνήγουν. τὰς δὲ χρυσᾶς πλατάνους καὶ τὴν χρυσὴν ἄμπελον ὕφ'
5 ἦν οἱ Περσῶν βασιλεῖς ἐχρημάτιζον πολλάκις καθήμενοι, σμαρα-
γδίνους βότρυς ἔχουσιν καὶ τῶν Ἰνδικῶν ἀνθράκων ἄλλων τε
παντοδαπῶν λίθων ὑπερβαλλόντων ταῖς πολυτελείαις, ἐλάττω
φῆσιν ὁ Φύλαρχος φαίνεσθαι τῆς καθ' ἡμέραν ἐκάστοτε γινομένης
παρ' Ἀλέξανδρῳ δαπάνης· ἦν γὰρ αὐτοῦ ἡ σκηνὴ κλινῶν ἑκατόν,
10 χρυσοὶ δὲ κίονες πεντήκοντα κατεῖχον αὐτήν, οἱ δὲ ὑπερτείνοντες
οὐρανίσκοι | διάχρυσοι ποικίλμασιν ἐκπεπονημένοι πολυτελέσιν 539e
ἐσκέπαζον τὸν ἄνω τόπον. καὶ πρῶτοι μὲν Πέρσαι πεντακόσιοι
μηλοφόροι περὶ αὐτὴν ἐντὸς εἰστήκεσαν πορφυραῖς καὶ μηλίναῖς
ἐσθήσιν ἐξησχημένοι· μετὰ δὲ τούτους τοξόται τὸν ἀριθμὸν χίλιοι,
15 οἱ μὲν φλόγινα ἐνδεδυκότες, οἱ δὲ ὕσγινοβαφῇ, πολλοὶ δὲ καὶ
κυάνεα εἶχον περιβόλαια. προειστήκεσαν δὲ τούτων ἀργυράσπιδες
Μακεδόνες πεντακόσιοι. κατὰ δὲ μέσσην τὴν σκηνὴν χρυσοῦς
ἐτίθετο δίφρος, ἐφ' οὗ καθήμενος ἐχρημάτιζεν Ἀλέξανδρος τῶν
σωματοφυλάκων πανταχόθεν ἐφειστηκότων. ἔξωθεν δὲ κύκλῳ τῆς
20 σκηνῆς τὸ | τῶν ἐλεφάντων ἄγῃμα διεσκευασμένον ἐφειστήκει καὶ 539f
Μακεδόνες χίλιοι Μακεδονικὰς στολὰς ἔχοντες, εἶτα μύριοι
Πέρσαι· τό τε τὴν πορφύραν ἔχον πλήθος εἰς πεντακοσίους ἦν, οἷς

539d–e Eust. p. 1004.60 = III.698.25–6 | 539f–40a Eust. p. 1213.60–3 = IV.425.8–12

1 τὰ τὴν κόνιν A : τὰ τὴν om. C E et Ael. || 1–2 τῇ παλαιστρᾷ A : παλαιστρᾷ E : παλαιστραῖς C, cf. Ael. ἐς τὰ γυμνάσια λυσιτελεῖς || 6 ἔχουσιν Schweighäuser, cf. 12.514f : ἐχούσας A C E || 7 ἐλάττω A : ἐλάττους ... κατὰ πολὺ C E || 9 αὐτοῦ A : αὐτῷ C E || 11 ἐκπεπονημένοι Polyaen., cf. Ael. ἐκπεπόννητο : ἐκπεμπόμενοι A || 13 εἰστήκεσαν A C E et Ael. : ἵσταντο Polyaen. || 15 ὕσγινοβαφῇ E B M P et Polyaen. : ὕσγινοβαφῇ C : ὕσσινοβαφῇ A || 16 προειστήκεσαν A : προειστήκεισαν C E : προῖσταντο Polyaen. | οἱ ante ἀργυράσπιδες praeb. Ael. || 18 καθήμενος A C E et Ael. : προκαθήμενος Polyaen. | ὁ Ἀλέξανδρος A : om. Polyaen. : ὁ om. C E et Ael. || 20 ἐφειστήκει C E Mus : ἐφειστήκει A et Polyaen. || 21–2 εἶτα μύριοι Πέρσαι A C E : ἐπὶ τούτοις πεντακόσιοι Σούσιοι πορφυροσχήμονες, καὶ μετὰ τούτους ἐν κύκλῳ πάντων Πέρσαι μύριοι οἱ κάλλιστοι καὶ μέγιστοι, κεκαλλωπισμένοι παντὶ κόσμῳ Περσικῷ, πάντες ἀκινάκας ἔχοντες Polyaen. || 22 τε A : καὶ ἔδει 5.210e : δὲ Kaibel

Ἀλέξανδρος ἔδωκε φορεῖν τὴν στολὴν ταύτην. τοσούτων δὲ ὄντων
καὶ τῶν φίλων καὶ τῶν θεραπευόντων οὐδεὶς ἐτόλμα προσπορεύε-
σθαι Ἀλέξανδρῳ· τοιοῦτον ἐγεγόνει τὸ περὶ αὐτὸν ἀξίωμα. ἔγραψε
δὲ καὶ ποτε Ἀλέξανδρος καὶ ταῖς ἐν Ἰωνίᾳ πόλεσι καὶ πρώτοις
540a Χίοις, || ὅπως αὐτῷ πορφύραν ἀποστείλωσιν· ἤθελε γὰρ τοὺς 5
ἐταίρους ἅπαντας ἀλουργὰς ἐνδύσαι στολάς. ἀναγνωσθείσης δὲ
τῆς ἐπιστολῆς Χίοις παρὼν Θεόκριτος ὁ σοφιστὴς νῦν ἐγνωκέναι
ἔφη τὸ παρ' Ὀμήρῳ (*Il.* 5.83) εἰρημένον·

ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

[56] Ἀντίοχον δὲ τὸν Γρυπὸν ἐπικαλούμενον βασιλέα φησὶ Ποσει- 10
δώνιος ἐν τῇ ὀγδόῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν Ἱστοριῶν (*FGrH* 87 F 21a = fr.
72a Edelstein-Kidd = fr. 180a Theiler) τὰς ἐπὶ Δάφνῃ πανηγύρεις
540b ἐπιτελοῦντα ὑποδοχὰς λαμπρὰς ἐπιτελεῖν, | ἐν αἷς τὸ μὲν πρῶτον
ἀναδόσεις ἐγίνοντο ὀλομελῶν βρωμάτων, εἴτ' ἤδη καὶ ζώντων
χηνῶν καὶ λαγῶν καὶ δορκάδων. ἀνεδίδοντο δέ, φησί, καὶ χρυσοὶ 15
στέφανοι τοῖς δειπνοῦσι καὶ ἀργυρωμάτων πλήθος καὶ θεραπόν-
των καὶ ἵππων καὶ καμήλων· ἔδει τε ἀναβάντα ἐπὶ τὴν κάμηλον
ἕκαστον πιεῖν καὶ λαβεῖν τὴν τε κάμηλον καὶ τὰ ἐπὶ τὴν κάμηλον
καὶ τὸν παρεστῶτα παῖδα. ἐν δὲ τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ (*FGrH* 87 F
9a = fr. 61a Edelstein-Kidd = fr. 151a Theiler) περὶ τοῦ ὁμωνύμου 20
αὐτοῦ Ἀντιόχου λέγων τοῦ ἐπ' Ἀρσάκην εἰς Μηδίαν στρατεύσαν-
540c τός | φησιν ὅτι ὑποδοχὰς ἐποιεῖτο καθ' ἡμέραν ὀχλικὰς, ἐν αἷς
χωρὶς τῶν ἀναλίσκομένων καὶ ἐκφατνιζομένων σωρευμάτων
ἕκαστος ἀπέφερε τῶν ἐστιατόρων ὀλομελῇ κρέα χερσαίων τε καὶ
πτηνῶν καὶ θαλαττίων ζῶων ἀδιαίρετα ἐσκευασμένα, ἅμαξαν 25
πληρῶσαι δυνάμενα· καὶ μετὰ ταῦτα μελιπήκτων καὶ στεφάνων
ἐκ σμύρνης καὶ λιβανωτοῦ <σύν> ἀνδρομήχεσι λημνίσκων χρυσῶν
πιλήμασι πλήθη. [57] Κλύτος δ' ὁ Ἀριστοτελικὸς ἐν τοῖς Περὶ

540c Eust. p. 1236.5 = IV.499.2 | 540c Eust. p. 1784.44–5 = ii.103.9

4 ποτε Kaibel : τότε A | καὶ ταῖς A : καὶ om. C E M P Mus || 7 σοφιστῆς
Valesius : σοφὸς A C E Eust. || 14 ἐγίνοντο scripsi : ἐγίνοντο A
15 λαγῶν C E P Mus : λαγῶν A || 17 ἔδει τε A C E : καὶ ἔδει 5.210e
18 ἕκαστον πιεῖν A C E : πιεῖν ἕκαστον 5.210e | τὴν τε Meineke : τε τὴν A C
E : τε om. 5.210e, del. Kaibel || 27 <σύν> add. Schweighäuser ex 5.210d
27–8 χρυσῶν πιλήμασι A : πιλήμασιν χρυσοῖς 5.210d

- Μιλήτου (FGrH 490 F 2) Πολυκράτην φησὶ τὸν Σαμίων τύραννον
 ὑπὸ | τρυφῆς τὰ πανταχόθεν συνάγειν, κύνας μὲν ἐξ Ἑπείρου, 540d
 αἰγας δὲ ἐκ Σκύρου, ἐκ δὲ Μιλήτου πρόβατα, ὕς δ' ἐκ Σικελίας.
 Ἄλεξις δ' ἐν τρίτῳ Σαμίων Ὀρων (FGrH 539 F 2) ἐκ πολλῶν
 5 πόλεων φησι κοσμηθῆναι τὴν Σάμον ὑπὸ τοῦ Πολυκράτους, κύνας
 μὲν Μολοττικὰς καὶ Λακαίνας εἰσαγαγόντος, αἰγας δ' ἐκ Σκύρου
 καὶ Νάξου, πρόβατα δ' ἐκ Μιλήτου καὶ τῆς Ἀττικῆς. μετεστέλ-
 λετο δέ, φησί, καὶ τεχνίτας ἐπὶ μισθοῖς μεγίστοις. πρὸ δὲ τοῦ
 τυραννῆσαι κατασκευασάμενος στρωμνὰς πολυτελεῖς | καὶ ποτῆ- 540e
 10 ρια ἐπέτρεπε χρῆσθαι τοῖς ἢ γάμον ἢ μείζονας ὑποδοχὰς ποιουμέ-
 νοις. ἐκ πάντων οὖν τούτων ἄξιον θαυμάζειν τὸν τύραννον, ὅτι
 οὐδαμῶθεν ἀναγέγραπται γυναῖκας ἢ παῖδας μεταπεμφάμενος,
 καίτοι περὶ τὰς τῶν ἀρρένων ὁμιλίας ἐπτοημένος, ὥστε καὶ
 ἀντερὰν Ἀνακρέοντι τῷ ποιητῇ ὅτε καὶ δι' ὀργὴν ἀπέχειρε τὸν
 15 ἐρώμενον. πρῶτος δ' ὁ Πολυκράτης καὶ ναῦς τινὰς πῆξας ἀπὸ τῆς
 πατρίδος Σαμίας ἐκάλεσε. Κλέαρχος (fr. 44 Wehrli) δὲ φησιν ὡς
 Πολυκράτης ὁ τῆς ἀβρᾶς Σάμου τύραννος διὰ | τὴν περὶ τὸν βίον 540f
 ἀκολασίαν ἀπώλετο ζηλώσας τὰ Λυδῶν μαλακά· ὅθεν τῷ ἐν
 Σάρδεσιν Ἀγκῶνι Γλυκεῖ προσαγορευομένῳ τὴν παρὰ τοῖς Σαμί-
 20 οῖς λαύραν ἀντικατεσκεύασεν ἐν τῇ πόλει, καὶ τοῖς Λυδῶν ἄνθεσιν
 ἀντέπλασε τὰ διαγγεληθέντα Σαμίων ἄνθεα. τούτων δὲ ἡ μὲν
 Σαμίων λαύρα στενωπὴ τις ἦν γυναικῶν δημιουργῶν καὶ τῶν
 πρὸς ἀπόλαυσιν καὶ ἀκρασίαν πάντων ὄντως ἐνέπλησε τὴν
 Ἑλλάδα· || τὰ δὲ Σαμίων ἄνθη γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν † κάλλι 541a
 25 διάφορα, ἔτι δὲ τῆς συμπάσης πόλεως ἐν ἐορταῖς τε καὶ μέθαις †

540f Eust.(1) p. 1082.36-8 = III.918.2-6 | 540f Eust.(2) p. 1922.1-2 =
 ii.275.34-5

1 Σαμίων C E : Σάμιον A || 2 τὰ πανταχόθεν A : τὰ πάντα C E : πάντα
 πανταχόθεν Kaibel || 4 Ὀρων Musurus : Ὀρων A || 8 μεγίστοις A : μεγάλοις
 C E || 13 ὥστε scripsi : ὡς A C E || 15 τινὰς C E : om. A || 16 Σαμίας A C E :
 Σαμαίνας Meineke, cf. Hsch. σ 132, 147 || 18-19 ἐν Σάρδεσιν Kaibel (τ' ἐν
 scripsit) : μὲν Σαρδέων A : Σαρδέων C E : τῶν Σάρδεων Eust.(1) || 20 τοῖς
 Kaibel : τῶν A || 20-1 ἄνθεσιν ἀντέπλασε scripsi : ἄνθεσι πάντ' ἐπλησε A :
 ἄνθεσιν ἀντέπλεξε Meineke || 22 στενωπὴ Toup : στενή A Eust.(1) : στενήν
 (structura mutata) C E Eust.(2) | <ῆ> καὶ Kaibel || 23 πάντων βρωμάτων A :
 βρωμάτων ut glossam delevi || 24-5 τὰ δὲ Σαμίων ἄνθη ... μέθαις]
 γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν <εὐωχηρήρια ἦν> κάλλι διάφορα scripsit et lac. post
 μέθαις indic. Kaibel

καὶ ταῦτα μὲν ὁ Κλέαρχος· οἶδα δὲ καὶ γὰρ παρὰ τοῖς ἐμοῖς Ἀλεξαν-
 δρεῦσι λαύραν τινὰ καλουμένην μέχρι καὶ νῦν Εὐδαιμόνων, ἐν ᾗ
 πάντα τὰ πρὸς τρυφήν ἐπωλεῖτο. [58] Ἀλκισθένην δὲ τὸν Συβαρί-
 την φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Θαυμασίοις (838^a15-21) ὑπὸ
 τρυφῆς ἱμάτιον τοιοῦτο κατασκευάσαι τῇ πολυτελείᾳ ὡς προτίθε- 5
 σθαι αὐτὸ ἐπὶ Λακινίου ἐν τῇ πανηγύρει τῆς Ἡρας, εἰς ἣν συμπο-
 541b ρεύονται | πάντες Ἰταλιῶται, καὶ τῶν δεικνυμένων πάντων ἐκείνο
 θαυμάζεσθαι· οὐ φασι κυριεύσαντα Διονύσιον τὸν πρεσβύτερον
 ἀποδόσθαι Καρχηδονίοις ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ταλάντων. ἱστορεῖ δὲ
 καὶ Πολέμων περὶ αὐτοῦ ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Περί τῶν ἐν 10
 Καρχηδόνι Πέπλων (fr. 85 Preller). περὶ δὲ Σμινδυρίδου τοῦ
 Συβαρίτου καὶ τῆς τούτου τρυφῆς ἱστόρησεν Ἡρόδοτος ἐν τῇ ἑκτῇ
 (6.127.1) ὡς ἀποπλέων ἐπὶ τὴν μνηστείαν τῆς Κλεισθένης τοῦ
 Σικυωνίων τυράννου θυγατρὸς Ἀγαρίστης, φησὶν, ἀπὸ μὲν
 541c Ἰταλίας Σμινδυρίδης ὁ Ἰπποκράτης Συβαρίτης, | ὃς ἐπὶ πλείστον 15
 δὴ χλιδῆς εἰς ἀνὴρ ἀφίκετο· εἶποντο γοῦν αὐτῷ χίλιοι μάγειροι
 καὶ ὀρνιθευταί. ἱστορεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ Τίμαιος ἐν τῇ ἑβδόμῃ
 (FGrH 566 F 9). περὶ δὲ τῆς Διονυσίου τοῦ νεωτέρου <τοῦ> Σικελίας
 τυράννου τρυφῆς Σάτυρος ὁ Περιπατητικὸς ἱστορῶν ἐν τοῖς Βίοις
 (fr. 2, FHG iii.160 = fr. 21 Schorn) πληροῦσθαί φησι παρ' αὐτῷ 20
 τριακοντακλίνους οἴκους ὑπὸ τῶν εὐωχουμένων. καὶ Κλέαρχος δὲ
 ἐν τῷ τετάρτῳ τῶν Βίων (fr. 47 Wehrli) γράφει οὕτω· Διονύσιος δ'

541c Eust. p. 1213.47 = IV.424.4-5 | 541c-e cf. Ael. VH 9.8

3 Ἀλκισθένην A : Ἀλκισθένης (structura mutata) C E : Ἀλκισθένη Musurus :
 Ἀλκιμένει (structura alia) Arist. Mir. 838^a15 || 4 τοῖς περὶ τρυφῆς Θαυμασίοις
 (v.ll.) A : ἐν τῷ Περί Τρυφῆς C E : περὶ τρυφῆς del. Casaubon
 5 κατασκευάσαι A : κατεσκευάσ^(ev) (structura mutata) C ; κατεσκευάζεν
 (structura mutata) E : κατασκευασθῆναι (structura alia) [Arist.] Mir. 838^a15 :
 κατασκευάσασθαι Schweighäuser || 6 ἐπὶ Λακινίου ἐν τῇ πανηγύρει A : ἐν
 πανηγύρεσι C E : ἐπὶ Λακινίῳ τῇ πανηγύρει Arist. Mir. 838^a16-17
 7 μάλιστα post δεικνυμένων praeb. [Arist.] Mir. 838^a18 || 13 ἀποπλέων A :
 fort. vel ἀπόπλει vel e.g. ἀπὸ πολλῶν || 15 <ἦλθε> post Ἰταλίας add. Kaibel ex
 Hdt. ἀπὸ μὲν δὴ Ἰταλίας ἦλθε Σμινδυρίδης | Ἰπποκράτης M P Mus et Hdt. :
 Ἰπποκράτειος A || 16-17 εἶποντο γοῦν αὐτῷ χίλιοι μάγειροι καὶ ὀρνιθευταί
 A : χίλιοι μάγειροι καὶ ὀρνιθευταί εἶποντο C E : καὶ ἐπάγεσθαι χιλίους μὲν
 μαγείρους, τοσοῦτους δὲ ὀρνιθευτάς, καὶ ἀλιεῖς χιλίους Ael. : om. Hdt. || 17 τῇ
 ἑβδόμῃ M : τῇ ζ, i.e. ἑβδόμῃ P : ἑβδόμῃ Mus : τῇ τῆς ἑβδόμης A || 18 <τοῦ>
 add. Kaibel || 21 post οἴκους lac. stat. Kaibel, e.g. <III>

- ὁ Διονυσίου ἀπάσης γενόμενος Σικελίας ἀλάστωρ εἰς τὴν Λοκρῶν
 πόλιν παρελθὼν οὔσαν αὐτῷ | μητρόπολιν (Δωρίς γὰρ ἡ μήτηρ 541d
 αὐτοῦ τὸ γένος ἦν Λοκρίς) στρώσας οἶκον τῶν ἐν τῇ πόλει τὸν
 μέγιστον ἐρπύλλοις καὶ ῥόδοις μετεπέμπετο μὲν ἐν μέρει τὰς
 5 Λοκρῶν παρθένους, καὶ γυμνὸς μετὰ γυμνῶν οὐδὲν αἰσχύνῃς
 παρέλιπεν ἐπὶ τοῦ στρώματος κυλινδούμενος. τοιγαροῦν μετ' οὐ
 πολὺν χρόνον οἱ ὕβρισθέντες γυναῖκα καὶ τέκνα ἐκείνου λαβόντες
 ὑποχείρια ἐπὶ τῆς ὁδοῦ στήσαντες μεθ' ὕβρεως ἐνηκολάσταινον
 αὐτοῖς· καὶ ἐπεὶ τῆς ὕβρεως πλήρεις ἐγένοντο, κεντήσαντες ὑπὸ
 10 τοῦς τῶν χειρῶν ὄνυχας βελόναις ἀνείλον αὐτούς. καὶ τελευτησάν-
 των | τὰ μὲν ὅσῃ κατέκοψαν ἐν ὄλμοις, τὰ δὲ λοιπὰ κρεανομησά- 541e
 μενοι ἐπηράσαντο πάντες τοῖς μὴ γευσαμένοις αὐτῶν· ὅθεν πρὸς
 τὴν ἀνόσιον ἀρὰν κατήλεσαν αὐτῶν τὰς σάρκας, τὰ δὲ λείψανα
 κατεπόντωσαν. αὐτὸς δὲ Διονύσιος τέλος μητραγυρτῶν καὶ
 15 τυμπανοφορούμενος οἰκτρῶς τὸν βίον κατέστρεψεν. εὐλαβητέον
 οὖν τὴν καλουμένην τρυφὴν οὔσαν τῶν βίων ἀνατροπὴν ἀπάντων
 τε † ὀλέθριον ἡγεῖσθαι τὴν ὕβριν. [59] Διόδωρος δ' ὁ Σικελιώτης
 ἐν τοῖς Περὶ Βιβλιοθήκης (11.25.4) | Ἀκραγαντίνους φησὶ 541f
 κατασκευάσαι Γέλωνι κολυμβήθραν πολυτελὴ τὴν περίμετρον
 20 ἔχουσιν σταδίων ἑπτὰ, βάθος δὲ πηχῶν εἴκοσι, εἰς ἣν ἐπαγομέ-
 νων ποταμίων καὶ κρηναίων ὑδάτων ἰχθυοτροφεῖον εἶναι καὶ
 πολλοὺς παρέχεσθαι ἰχθύς εἰς τὴν τρυφὴν καὶ ἀπόλαυσιν τῷ
 Γέλωνι· καθίπτασθαι δὲ καὶ κύκνων πλῆθος εἰς αὐτήν, ὡς

541d-e Eust.(1) p. 1345.33-6 = IV.888.1-6 | 541e Eust.(2) p. 1368.59 =
 IV.965.20 | 541e Eust.(3) p. 1824.11-12 = ii.150.39-40

7 γυναῖκα καὶ τέκνα ἐκείνου A C E : τὴν γυναῖκα τοῦ Διονυσίου καὶ τὰς
 θυγατέρας Ael. | ἐκείνου A C E : τὰ κείνου Kaibel || 9 κεντήσαντες scripsi :
 κεντοῦντες A C E Eust.(1) et Ael. | αὐτὰς post κεντοῦντες praeb. Ael.
 11-12 κρεανομησάμενοι Meineke : κρέα νεμησάμενοι vel κρεανεμησάμενοι
 A E Eust.(1-2) : κρεαμεμησάμενοι C : τὰ κρέα τῶν ὁσῶν ἀφελόντες Ael.
 12 πάντες A : om. C E Eust.(1) et Ael. : πᾶσι Meineke || 13 κατήλεσαν C E :
 καταλέσαντες (structura mutata) Eust.(1) : κατηλέσαν A | ἵν' ἡ τροφὴ
 σιτοποιουμένων κατεδεσθῇ post σάρκας praeb. A C E : ut glossam deleui :
 ὅθεν ... κατεδεσθῇ del. Kaibel || 15 τυμπανοφορούμενος A C E : τυμπα-
 νιζόμενος ἢ τύμπανον κρούων Eust.(3) : κρούων τύμπανα Ael. :
 τυμπανοφορῶν Schweighäuser || 19 τὴν περίμετρον D.S. : τὸ περίμετρον A :
 περίμετρον C E || 21 ποταμίων C E et D.S. : ποταμῶν A || 22 τρυφὴν A C E :
 τροφὴν B et D.S.

- γίνεσθαι ἐπιτερπεστάτην τὴν θέαν. ὕστερον δὲ αὕτη διεφθάρη
καταχωσθεῖσα. Δοῦρις δὲ ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν Περὶ Ἀγαθοκλέα
542a (FGrH 76 F 19) || καὶ πλησίον Ἰππωνίου πόλεως ἄλσος τι δείκνυ-
σθαι κάλλει διάφορον καὶ κατάρρυτον ὕδασιν, ἐν ᾧ καὶ τόπον τινὰ
εἶναι καλούμενον Ἀμαλθείας Κέρας, ὃ τὸν Γέλωνα κατασκευάσαι. 5
Σιληνὸς δ' ὁ Καλλαντιανὸς ἐν τρίτῳ Σικελικῶν (FGrH 175 F 4)
περὶ Συρακούσας φησὶ κῆπον εἶναι πολυτελῶς κατεσκευασμένον
ὃν καλεῖσθαι Μῦθον, ἐν ᾧ χρηματίζειν Ἰέρωνα τὸν βασιλέα. ἡ δὲ
Πανορμίτις τῆς Σικελίας κῆπος προσαγορεύεται διὰ τὸ εἶναι
πᾶσα πλήρης δένδρων ἡμέρων, ὥς φησι Καλλίας ἐν ὀγδῷ τῶν | 10
542b Περὶ Ἀγαθοκλέα Ἱστοριῶν (FGrH 564 F 2). Ποσειδώνιος δ' ἐν τῇ
ὀγδῷ τῶν Ἱστοριῶν (FGrH 87 F 7 = fr. 59 Edelstein-Kidd = fr.
136a Theiler) περὶ Δαμοφίλου λέγων τοῦ Σικελιώτου, δι' ὃν ὁ
δουλικὸς ἐκινήθη πόλεμος, ὅτι τρυφῆς ἦν οἰκεῖος, γράφει καὶ
ταῦτα· τρυφῆς οὖν δούλος ἦν καὶ κακουργίας διὰ μὲν τῆς χώρας 15
τετρακύχλους ἀπήνας περιεγόμενος καὶ ἱππέας καὶ θεράποντας
ὠραίους καὶ παραδρομὴν ἀνάγωγον κολάκων τε καὶ παιδῶν
στρατιωτικῶν. ὕστερον δὲ πανοικίᾳ ἐφυβρίστως κατέστρεψε τὸν
βίον ὑπὸ τῶν οἰκετῶν περιυβρισθεὶς. [60] Δημήτριος δ' ὁ Φαλη-
ρεύς (fr. 34 Wehrli = fr. 43A Fortenbaugh-Schütrumpf), ὥς φησι 20
542c Δοῦρις | ἐν τῇ ἐκκαίδεκάτῃ τῶν Ἱστοριῶν (FGrH 76 F 10), χιλίων
καὶ διακοσίων ταλάντων κατ' ἐνιαυτὸν κύριος γενόμενος καὶ ἀπὸ
τούτων βραχέα δαπανῶν εἰς τοὺς στρατιώτας καὶ τὴν τῆς πόλεως
διοίκησιν τὰ λοιπὰ πάντα διὰ τὴν ἔμφυτον ἀκρασίαν ἠφάνιζε
θοίνας καθ' ἐκάστην ἡμέραν λαμπράς ἐπιτελῶν καὶ πλήθός τι 25
συνδείπνων ἔχων. καὶ ταῖς μὲν δαπάναις ταῖς εἰς τὰ δεῖπνα τοὺς

542a Eust.(1) p. 1293.59 = IV.704.26–705.1 | 542a Eust.(2) p. 1516.18–20 =
i.190.41–3 | 542b–c Eust. p. 1887.42–4 = ii.231.45–232.1 | 542b–d cf. Ael. VH
9.9 | 542b Eust. p. 1236.14–15 = IV.499.16–17

2 δεκάτῃ A : δ', i.e. τετάρτῃ Hullemann || 6 Καλλαντιανὸς B, cf. *Suda* κ
1165 : Καλλατιανὸς A || 7 Συρακούσας M P Mus : Συρακούσης B : Συρα-
κούσας A : Συρακούσαις (structura mutata) C : Συρακού^ς (structura mutata)
E || 9 τῆς Σικελίας πᾶσα A C E : πᾶσα delevi : τῆς Σικελίας del. Jacoby
("ο[der] πάσης?") || 10 πᾶσα A C E : om. Eust.(2) || 16 ἱππέας scripsi,
ducente Schweighäuser (*equites*) : ἵππους A C E || 19–20 Δημήτριος δ' (δὲ C
E : om. Eust.) ὁ Φαληρεύς A C E Eust. : Δημήτριος ὁ Πολιορκητῆς Ael.
25 "aut τι delendum aut adiectivum velut ὑπερβάλλον addendum" Kaibel

Μακεδόνας ὑπερέβαλε, τῇ δὲ καθαρειότητι Κυπρίου καὶ Φοίνικας· ῥάσματά τε μύρων ἐπιπτεν ἐπὶ τὴν γῆν, ἀνθινά τε πολλὰ τῶν ἐδαφῶν | ἐν τοῖς ἀνδρῶσι κατεσκευάζετο διαπεποικιλμένα ὑπὸ δημιουργῶν. ἦσαν δὲ καὶ πρὸς γυναῖκας ὁμιλῖαι σιωπώμεναι καὶ 542d
 5 νεανίσκων ἔρωτες νυκτερινοί, καὶ ὁ τοῖς ἄλλοις τιθέμενος θεσμούς Δημήτριος καὶ τοὺς βίους τάττων ἀνομοθέτητον ἑαυτῷ τὸν βίον κατεσκεύαζεν. ἐπεμελεῖτο δὲ καὶ τῆς ὀψews τὴν τε τρίχα τὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ξανθιζόμενος καὶ παιδέρωτι τὸ πρόσωπον ὑπαλειφόμενος καὶ τοῖς ἄλλοις ἀλείμμασιν ἐγχρίων ἑαυτόν· ἡβούλετο γὰρ 542e
 10 τὴν ὄψιν ἱλαρὸς καὶ τοῖς ἀπαντῶσιν ἡδύς | φαίνεσθαι. ἐν δὲ τῇ πομπῇ τῶν Διονυσίων, ἣν ἐπεμψεν ἄρχων γενόμενος, ἦδεν χορὸς εἰς αὐτὸν ποιήματα Σείρωνος τοῦ Σολέως ἐν οἷς ἡλιόμορφος προσηγορεύετο (PMG 845).

ἑξόχως δ' εὐγενέτας ἡλιόμορφος ζαθεοῖς
 15 ἄρχων σε τιμαῖς γεραίρει.

Καρύστιος δὲ ὁ Περγαμηνὸς ἐν τρίτῳ Ὑπομνημάτων (fr. 10, FHG iv.358), Δημήτριος, φησίν, ὁ Φαληρεὺς Ἱμεραίου τοῦ ἀδελφοῦ ἀναιρεθέντος ὑπ' Ἀντιπάτρου αὐτὸς μετὰ Νικάνορος διέτριβεν αἰτίαν ἔχων ὡς τὰ ἐπιφάνεια τοῦ ἀδελφοῦ θύων. Κασσάνδρῳ δὲ 542f
 20 γενόμενος φίλος μέγα ἴσχυσε. καὶ κατ' | ἀρχὰς μὲν ἦν αὐτοῦ τὸ ἄριστον ὀξύβαφα παντοδαπάς ἐλάας ἔχοντα καὶ τυρὸν νησιωτικόν· ὡς δ' ἐπλούτησε, Μοσχίωνα τὸν ἄριστον τῶν τότε μαγείρων καὶ δειπνοποιῶν ἐωνήσατο, καὶ τοσαῦτα ἦν τὰ παρασκευαζόμενα καθ'

542e Eust. pp. 1557.64–1558.1 = i.247.8–10 | 542f Eust. p. 1402.11–12 = i.36.13–14

1 ὑπερέβαλε B M P Mus : ὑπερέβαλλε A : ὑπερβαλῶν (structura mutata) C E καθαρειότητι C E : καθαριότητι A || 2 ἀνθινά M P Mus : † ἀνθια † A || 4 αὐτῷ post γυναῖκας praeb. C E || 6 Δημήτριος A : om. C E, fort. ut glossa delendum || 11 χορὸς A : ὁ χορὸς C E : ὁ δὲ πανηγυρικός χορὸς Eust. 12 ποιήματα ... ἐν οἷς A : ποιήματα ἐν οἷς C E : ποίημα τὸ ..., ἐν ᾧ Page Σείρωνος A : Σειρόμενος B : Σειρώμενος M P Mus* : Καστορίωνος Leopardi 14 δ' Dindorf : δὲ A : τε C E Eust. | ἡλιόμορφος Kuhn, cf. ἡλιόμορφος προσηγορεύετο supra : ἡλιόμορφον (structura mutata) Eust. : ἡπιόμορφος A : ἡπιόμοιρος C E B M P || 15 σε τιμαῖς A : τιμαῖς σε Page || 17 Ἱμεραίου A^{rec}. M P Mus : Ἱμαιρέου A || 19 τοῦ ἀδελφοῦ A : αὐτοῦ (i.e. Ἀντιπάτρου) Kaibel Κασσάνδρῳ A : Κασάνδρῳ M P Mus || 21 νησιωτικόν B M P Mus : νησιωτικόν A || 23 ἐν δείπνοις intra τὰ et παρασκευαζόμενα praeb. C E

ἡμέραν ὥστε χαρισαμένου τῷ Μοσχίῳ τὰ λείψανα Μοσχίων ἐν
 ἔτεσι δύο τρεῖς συνοικίας ἐωνήσατο παῖδάς τε ἐλευθέρους ὕβριζε
 καὶ γυναικάς τὰς τῶν ἐπιφανεστάτων. ἐζηλοτύπουν δὲ πάντες οἱ
 παῖδες τὸν ἐρώμενον αὐτοῦ Δίογνιν· καὶ τοσοῦτον ἦν τῷ Δημη-
 τρίῳ προσελθεῖν ὥστε μετ' ἄριστον αὐτοῦ περιπατήσαντος παρὰ 5
 543a τοὺς Τρίποδας || συνήλθον εἰς τὸν τόπον παῖδες οἱ κάλλιστοι ταῖς
 ἐξῆς ἡμέραις ἔν' ὀφθεῖν αὐτῷ. [61] Νικόλαος δ' ὁ Περιπατητικὸς
 ἐν τῇ δεκάτῃ καὶ ἑκατοστῇ τῶν Ἱστοριῶν (*FGrH* 90 F 77a) Λεύκολ-
 λὸν φησιν ἀφικόμενον εἰς Ῥώμην καὶ θριαμβεύσαντα λόγον τε
 ἀποδόντα τοῦ πρὸς Μιθριδάτην πολέμου ἐξοκεῖλαι εἰς πολυτελῆ 10
 δίαιταν ἐκ τῆς παλαιᾶς σωφροσύνης τρυφῆς τε πρῶτον εἰς ἅπαν
 Ῥωμαίοις ἡγεμόνα γενέσθαι καρπωσάμενον δυεῖν βασιλέων <τὸν>
 543b πλοῦτον. διαβόητος δ' ἦν παρὰ Ῥωμαίοις καὶ | Σίττιος ἐπὶ τρυφῇ
 καὶ μαλακίᾳ, ὡς φησι Ῥουτίλιος (fr. 6, *FHG* iii.200)· περὶ γὰρ
 Ἀπικίου προειρήκαμεν (1.7a-c). Πausανίαν δὲ καὶ Λύσανδρον ἐπὶ 15
 τρυφῇ διαβοήτους γενέσθαι σχεδὸν πάντες ἱστοροῦσι· διόπερ καὶ
 Ἄγις ἐπὶ Λυσάνδρου ἔφη ὅτι· “δεύτερον τοῦτον ἢ Σπάρτη φέρει
 Πausανίαν.” Θεόπομπος δὲ ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν Ἑλληνικῶν (*FGrH*
 115 F 20) τάναντία φησὶ περὶ τοῦ Λυσάνδρου, ὅτι φιλόπονος ἦν καὶ
 θεραπεύειν δυνάμενος καὶ ιδιώτας καὶ βασιλεῖς σῶφρων ὢν καὶ 20
 τῶν ἡδονῶν ἀπασῶν κρείττων· γενόμενος γοῦν τῆς Ἑλλάδος
 543c σχεδὸν ἀπάσης κύριος | ἐν οὐδεμιᾷ φανήσεται τῶν πόλεων οὔτε
 πρὸς τὰς ἀφροδισίους ἡδονὰς ὁρμήσας οὔτε μέθαις καὶ πότοις
 ἀκαίροις χρησάμενος. [62] οὕτω δὲ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις τὰ τῆς
 τρυφῆς καὶ τῆς πολυτελείας ἡσκεῖτο ὡς καὶ Παρράσιον τὸν 25
 ζωγράφον πορφύραν ἀμπέχεσθαι χρυσοῦν στέφανον ἐπὶ τῆς
 κεφαλῆς ἔχοντα, ὡς ἱστορεῖ Κλέαρχος ἐν τοῖς Βίοις (fr. 42 Wehrli).
 οὗτος γὰρ παρὰ μέλος ὑπὲρ τὴν γραφικὴν τρυφήσας λόγῳ τῆς

543c-d Eust. p. 1594.12-15 = i.294.18-22 | 543c-f cf. Ael. VH 9.11

4 Δίογνιν A C* E : Θεόγνιν M P Mus || 6 παῖδες οἱ κάλλιστοι Kaibel : παῖδες
 κάλλιστοι A : οἱ παῖδες C E || 8 ἑκατοστῇ Valesius : εἰκοστῇ A || 11 ἅπαν A :
 ἅπαντα Kaibel || 12-13 πλοῦτον Μιθριδάτου καὶ Τιγράνου A C E :
 Μιθριδάτου καὶ Τιγράνου ut glossam deleui et <τὸν> addidi || 15 Πausανίαν
 δὲ B M P Mus : Πausανίαν τε A : καὶ Πausανίας δὲ (structura mutata) C E
 18 Θεόπομπος C E B M P Mus : Θεόπος A || 19 τε post φιλόπονος praeb. C
 E || 28 τρυφήσας A : τρυφῶν C E Eust.

ἀρετῆς ἀντελαμβάνετο καὶ ἐπέγραφε τοῖς ὑπ' αὐτοῦ ἐπιτελουμέ-
νοις ἔργοις (FGE 279)· |

ἀβροδίαιτος ἀνὴρ ἀρετὴν τε σέβων τάδ' ἔγραψε. 543d

καὶ τις ὑπεραλγῆσας ἐπὶ τούτῳ παρέγραψε· “ῥαβδοδίαιτος ἀνὴρ”.
5 ἐπέγραψε δ' ἐπὶ πολλῶν ἔργων αὐτοῦ καὶ τάδε (FGE 279-82)·

ἀβροδίαιτος ἀνὴρ ἀρετὴν τε σέβων τάδ' ἔγραψε
Παρράσιος κλεινῆς πατρίδος ἐξ Ἑφέσου. 280
οὐδὲ πατὴρ λαθόμην Εὐήνορος, δς ἀνέφυσε
γνήσιον Ἑλλήνων πρῶτα φέροντα τέχνης.

10 ἠὔχῃσε δ' ἀνεμεσήτως ἐν τούτοις (FGE 283-6)·

εἰ καὶ ἄπιστα | κλύουσι, λέγω τάδε· φημί γὰρ ἤδη 543e
τέχνης εὐρήσθαι τέρματα τῆσδε σαφῇ
χειρὸς ὑφ' ἡμετέρης· ἀνυπέβλητος δὲ πέπτηγεν 285
οὔρος· ἀμώμητον δ' οὐδὲν ἐγένετο βροτοῖς.

15 ἀγωνιζόμενος δὲ ποτε πρὸς καταδεέστερον ἐν Σάμῳ τὸν Αἴαντα
καὶ ἡττηθείς, συναχθόμενων αὐτῷ τῶν φίλων ἔφη ὡς αὐτὸς μὲν
ὀλίγον φροντίζει, Αἴαντι δὲ συνάχθαιτο δεύτερον ἡττηθέντι. |
ἐφόρει δὲ ὑπὸ τρυφῆς πορφυρίδα καὶ στρόφιον λευκὸν ἐπὶ τῆς 543f
κεφαλῆς εἶχε σκίπυνί τε ἐπεστηρίζετο χρυσᾶς ἑλικας ἐμπειραι-
20 σμένῳ χρυσοῖς τε ἀνασπαστοῖς ἐπέσφιγγε τῶν βλαυτῶν τοὺς
ἀναγωγέας. ἀλλ' οὐδὲ τὰ κατὰ τὴν τέχνην ἀηδῶς ἐποιεῖτο ἀλλὰ
ῥαδίως, ὡς καὶ ἄδειν γράφοντα, ὡς ἱστορεῖ Θεόφραστος ἐν τῷ
Περὶ Εὐδαιμονίας (fr. 552B Fortenbaugh). τερατευόμενος δὲ
ἔλεγεν, ὅτε τὸν ἐν Λίνδῳ Ἡρακλέα ἔγραφεν, ὡς ὄναρ αὐτῷ
25 ἐπιφαινόμενος ὁ θεὸς σχηματίζει αὐτὸν πρὸς τὴν τῆς γραφῆς
ἐπιτηδειότητα· ὅθεν καὶ ἐπέγραψε τῷ πίνακι (FGE 287-8)· ||

οἶος δ' ἐννύχιον φαντάζετο πολλάκι φοιτῶν 544a

543e Eust. p. 1593.1-2 = i.292.37-8; Eust. p. 1698.60-3 = i.434.22-5

543f Eust. p. 995.26-8 = III.671.19-22; Eust. p. 1655.58-9 = i.378.15-16

5 αὐτοῦ scripsi : αὐτοῦ A C E || 10-11 τούτοις· εἰ Schweighäuser : τούτοις A
|| 14 ἐγένετο A C E Eust. : ἐγίνετο M P : ἔγεντο Aristid. or. 28.88 et
Musurus || 18-19 ἐπὶ τῆς κεφαλῆς A : περὶ τὴν κεφαλὴν C E || 19 ἐπεστηρί-
ζετο C E Eust. : ἐστηρίζετο A || 27 ἐννύχιον A C E : ἐννύχιος C^s E^s

Παραρσίῳ δι' ὕπνου, τοῖς δδ' ἐστὶν ὄραν.

[63] καὶ φιλοσόφων δὲ αἰρέσεις ὅλαι τῆς περὶ τὴν τρυφὴν αἰρέσεως
 ἀντεποιήσαντο· καὶ ἡ γε Κυρηναϊκὴ καλουμένη ἀπ' Ἀριστίππου
 τοῦ Σωκρατικοῦ (fr. 157; 207 Mannebach = SSR IV A 174) τὴν
 ἀρχὴν λαβοῦσα, ὅς ἀποδεξάμενος τὴν ἡδυπάθειαν ταύτην τέλος 5
 εἶναι ἔφη καὶ ἐν αὐτῇ τὴν εὐδαιμονίαν βεβλήσθαι· καὶ μονόχρονον
 αὐτὴν εἶναι, παραπλησίως τοῖς ἀσώτοις οὔτε τὴν μνήμην τῶν |
 544b γεγονυῖων ἀπολαύσεων πρὸς αὐτὸν ἡγούμενος οὔτε τὴν ἐλπίδα
 τῶν ἐσομένων, ἀλλ' ἐνὶ μόνῳ τὸ ἀγαθὸν κρίνων τῷ παρόντι, τὸ δὲ
 ἀπολελαυκέναι καὶ ἀπολαύσειν οὐδὲν νομίζων πρὸς αὐτόν, τὸ μὲν 10
 ὡς οὐκέτ' ὄν, τὸ δὲ οὕτω καὶ ἄδηλον· ὅποιον καὶ οἱ τρυφῶντες
 πάσχουσι τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν ἀξιοῦντες. ὠμολόγησε δ' αὐτοῦ τῷ
 δόγματι καὶ ὁ βίος (fr. 78 Mannebach = SSR IV A 53), ὃν ἐβίωσεν
 ἐν πάσῃ τρυφῇ καὶ πολυτελείᾳ μύρων καὶ ἐσθῆτων καὶ γυναικῶν·
 Λαίῃδα γοῦν ἀναφανδὸν εἶχε τὴν ἐταίραν καὶ ταῖς Διονυσίου 15
 544c πολυτελείαις | ἔχαιρε καίτοι πολλάκις ἐνυβριζόμενος· Ἠγήσαν-
 δρος (fr. 18, FHG iv.417 = SSR IV A 36) γοῦν φησιν ὡς (fr. 42B
 Mannebach) καὶ ἀδόξου ποτὲ κλισίας παρ' αὐτῷ τυχὼν ἤνεγκεν,
 ἐρωτήσαντός τε τοῦ Διονυσίου τί φαίνεται ἡ κατάκλισις, πρὸς τὴν
 χθὲς ἔφησε παραπλησίαν εἶναι. “ἐκείνη τε γάρ”, ἔφησεν, “ἀδόξει 20
 τήμερον χωρισθεῖσα ἐμοῦ, χθὲς δὲ πασῶν ἦν ἐνδοξοτάτη δι' ἡμᾶς·
 αὕτη τε τήμερον καὶ ἐνδοξος γέγονε διὰ τὴν ἡμετέραν παρουσίαν,
 χθὲς δὲ ἡδόξει μὴ παρόντος ἐμοῦ.” καὶ ἐν ἄλλοις δὲ φησιν ὁ Ἠγή-
 σανδρος· Ἀρίστιππος (fr. 40B Mannebach) ραινόμενος μὲν ὑπὸ |
 544d τῶν τοῦ Διονυσίου θεραπόντων, σκωπτόμενος δ' ἐπὶ τῷ ἀνέχεσθαι 25
 ὑπ' Ἀντιφώντος, “εἰ δ' ἄλιεύόμενος ἐτύγχανον,” ἔφη, “καταλιπὼν
 τὴν ἐργασίαν ἂν ἀπῆλθον;” διέτριβε δ' ὁ Ἀρίστιππος (fr. 108
 Mannebach = SSR IV A 20) τὰ πολλὰ ἐν Αἰγίνῃ τρυφῶν· διὸ καὶ
 Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασί (2.1.21–34) φησιν ὅτι πολλά-
 κς ἐνουθέτει αὐτὸν Σωκράτης καὶ τὴν ἡθοποιίαν πλάσας τῆς 30
 Ἀρετῆς καὶ τῆς Ἡδονῆς εἰσήγεν. ὁ δ' Ἀρίστιππος (fr. 57D
 Mannebach = SSR IV A 96) ἐπὶ τῆς Λαΐδος ἔλεγεν· “ἔχω καὶ οὐκ
 ἔχομαι.” καὶ (fr. 58B Mannebach) παρὰ Διονυσίῳ διηνέχθη τισὶ

22 τε C E : δὲ A | καὶ A : om. C E || 25 τῷ Menagius : τὸ A || 29 ὁ Ξενοφῶν
 A : ὁ deleui || 30 ὁ Σωκράτης A C E : ὁ deleui | πλάσας A C E : fort. delendum

περὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν τριῶν γυναικῶν. καὶ (fr. 93C Mannebach = SSR IV A 31) μύροις ἐλούετο καὶ ἔφασκεν ὅτι (E. Ba. 317-18)· |

κὰν βακχεύμασιν

544e

οὐς' ἢ γε σῶφρων οὐ διαφθαρήσεται.

- 5 κωμῶδων δὲ αὐτὸν Ἀλεξίς ἐν Γαλατείᾳ (fr. 37 = Aristipp. fr. 5 Mannebach = SSR IV A 9) ποιεῖ τινα θεράποντα διηγούμενον περὶ τινος τῶν μαθητῶν τάδε·

ὁ δεσπότης οὐμὸς περὶ λόγους γάρ ποτε

διέτριψεν μειραχίσκος ὢν καὶ φιλοσοφεῖν

- 10 ἐπέθετο. Κυρηναῖος ἦν ἐνταῦθα,

ὥς φασ', Ἀρίστιππὸς τις, σοφιστὴς εὐφυής, |

μᾶλλον δὲ πρωτεύων ἀπάντων τότε,

5 544f

ἀκολαστίᾳ τε τῶν γεγονότων διαφέρων.

τούτῳ τάλαντον δοὺς μαθητὴς γίνεται

- 15 ὁ δεσπότης, καὶ τὴν τέχνην μὲν οὐ πάνυ

ἐξέμαθε, τὴν δ' ἀρτηρίαν συνήρπασεν.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀνταίῳ (fr. 35) περὶ τῆς τῶν φιλοσόφων τρυφερότητος διαλεγόμενός φησιν·

(A.) ὦ τᾶν, κατανοεῖς τίς ποτ' ἐστὶν οὗτοσι

- 20 ὁ γέρων; (B.) ἀπὸ τῆς μὲν ὄψεως Ἑλληνικός· ||

λευκὴ χλανίς, φαιὸς χιτωνίσκος καλός,

545a

πιλίδιον ἀπαλόν, εὐρυθμὸς βακτηρία,

βεβαία τράπεζα. τί μακρὰ δεῖ λέγειν; ὅλως

5

αὐτὴν ὁρᾶν γὰρ τὴν Ἀκαδήμειαν δοκῶ.

- 25 [64] Ἀριστόξενος δ' ὁ μουσικὸς ἐν τῷ Ἀρχύτῃ Βίῳ (fr. 50 Wehrli = Archyt. A9 Huffmann) ἀφικέσθαι φησὶ παρὰ Διονυσίου τοῦ νεωτέρου πρεσβευτᾶς πρὸς τὴν Ταραντίνων πόλιν, ἐν οἷς εἶναι καὶ

3 κὰν A : ἐν C E B : καὶ γὰρ ἐν Eur. || 4 οὐς' Eur. et Mus : οὐσα A C E

5 Γαλατείᾳ M P Mus, cf. 7.314d : Γαλατίᾳ A || 6 ποιεῖ A : παράγει C : παράγ E || 9 διέτριψεν A : διέτριψε B Mus || 11 ὥς φασ', Ἀρίστιππὸς τις A : ὥς φησ' Ἀρίστιππὸς τις M P Mus : τις, / ὥς φησ', Ἀρίστιππος Schweighäuser

14 γίνεται A : γίνετα Morelius || 22 πιλίδιον A^{rec}. C E B : πολίδιον A

23 βεβαία A C^s E^s : βαία C E || 24 Ἀκαδήμειαν A C : Ἀκαδη^μ E : Ἀκαδήμειαν Dindorf || 25 Ἀρχύτῃ B M P Mus : Ἀρχύτῃ A || 26 ἀφικέσθαι φησὶ

Casaubon : ἀφίησι A

Πολύαρχον τὸν Ἡδυπαθῇ ἐπικαλούμενον, ἄνδρα περὶ τὰς σωμα-
 545b τικὰς ἡδονὰς ἐσπουδακότα καὶ οὐ μόνον τῷ ἔργῳ ἀλλὰ καὶ τῷ
 λόγῳ· ὄντα δὲ γνωρίζον τῷ | Ἀρχύτῃ καὶ φιλοσοφίας οὐ παντελῶς
 ἀλλότριον ἀπαντᾶν εἰς τὰ τεμένη καὶ συμπεριπατεῖν τοῖς περὶ τὸν
 Ἀρχύταν ἀκροώμενον τῶν λόγων. ἐμπεσοῦσης δὲ ποτε ἀπορίας 5
 καὶ σκέψεως περὶ τε τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τὸ σύνολον περὶ τῶν
 σωματικῶν ἡδονῶν ἔφη ὁ Πολύαρχος· “ἐμοὶ μὲν, ὦ ἄνδρες,
 πολλάκις ἤδη πέφηνεν ἐπισκοποῦντι κομιδῇ τὸ τῶν ἀρετῶν
 τούτων κατασκευάσμα καὶ πολὺ τῆς φύσεως ἀφεστηκὸς εἶναι· ἡ
 γὰρ φύσις ὅταν φθέγγηται τὴν ἑαυτῆς φωνήν, ἀκολουθεῖν κελεύει 10
 545c ταῖς ἡδοναῖς | καὶ τοῦτό φησιν εἶναι νοῦν ἔχοντος· τὸ δὲ ἀντιτείνειν
 καὶ καταδουλοῦσθαι τὰς ἐπιθυμίας οὐτ’ ἔμφορος οὔτε εὐτυχούς
 οὔτε ξυνιέντος εἶναι τίς ποτε ἐστὶν ἢ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως
 σύστασις. τεκμήριον δ’ ἰσχυρόν εἶναι τὸ πάντας ἀνθρώπους, ὅταν
 ἐξουσίας ἐπιλάβωνται μέγεθος ἀξιόχρεων ἐχούσης, ἐπὶ τὰς σωμα- 15
 τικὰς ἡδονὰς καταφέρεσθαι καὶ τοῦτο νομίζειν τέλος εἶναι τῆς
 ἐξουσίας, τὰ δὲ ἄλλα πάντα σχεδὸν ἀπλῶς εἰπεῖν ἐν παρέργων
 545d τίθεσθαι χώρα. προφέρειν δ’ ἔξεστι νῦν μὲν τοὺς Περσῶν | βασιλεῖς
 καὶ εἴ τις που τυραννίδος ἀξιολόγου κύριος ὢν τυγχάνει, πρότερον
 δὲ τοὺς τε Λυδῶν καὶ τοὺς Μήδων καὶ ἔτι ἀνώτερον καὶ τοὺς 20
 Σύρων, οἷς οὐδὲν γένος ἡδονῆς ἀζήτητον γενέσθαι, ἀλλὰ καὶ δῶρα
 παρὰ τοῖς Πέρσαις προκείσθαι λέγεται τοῖς δυναμένοις ἐξευρίσκειν
 καινὴν ἡδονήν. καὶ μάλα ὀρθῶς· ταχὺ γὰρ ἡ ἀνθρωπίνη φύσις
 ἐμπίπλαται τῶν χρονιζουσῶν ἡδονῶν, καὶ ὥσι σφόδρα διηκριβω-
 μέναι· ὥστε ἐπεὶ μεγάλην ἔχει δύναμιν ἡ καινότης πρὸς τὸ μείζω 25
 545e φανῆναι τὴν ἡδονήν, | οὐκ ὀλιγωρητέον, ἀλλὰ πολλὴν ἐπιμέλειαν
 αὐτῆς ποιητέον. διὰ ταύτην δὲ τὴν αἰτίαν πολλὰ μὲν ἐξηυρέθησαν
 βρωμάτων εἶδη, πολλὰ δὲ πεμμάτων, πολλὰ δὲ θυμιαμάτων καὶ
 μύρων, πολλὰ δὲ ἱματίων καὶ στρωμάτων καὶ ποτηρίων καὶ τῶν

545e Eust. p. 1389.10 = i.16.16–17

8 κομιδῇ <ἄτοπον> Capps : κομιδῇ <κενόν> Wilamowitz || 13 εἶναι
 Casaubon : εἰδέναι A || 17 παρέργων Meineke : παρέργω A C : παρέρω E :
 παρέργου Kaibel || 19 νῦν δὲ καὶ A : νῦν δὲ del. Schweighäuser || 20 τοὺς
 Μήδων Kaibel : τῶν Μήδων A : Μήδων C E || 26 οὐκ ὀλιγωρητέον οὖν A :
 οὖν del. Meineke || 27 ἐξηυρέθησαν scripsi : ἐξευρέθησαν A || 29 ποτηρίων δὴ
 καὶ A : δὴ om. C E : ποτηρίων δὲ καὶ Kaibel : fort. ποτηρίων <καὶ> δὴ καὶ

ἄλλων σκευῶν· πάντα γὰρ δὴ ταῦτα συμβάλλεται τινὰς ἡδονάς,
 ὅταν ἡ ὑποκειμένη ὕλη τῶν θαυματούμενων ὑπὸ τῆς ἀνθρωπίνης
 φύσεως· ὃ δὴ πεπονθέναι δοκεῖ ὃ τε χρυσὸς καὶ ἄργυρος καὶ τὰ
 545f
 5 πολλὰ τῶν εὐοφθαλμων τε καὶ σπανίων, ὅσα | καὶ κατὰ τὰς
 ἀπεργαζομένας τέχνας διηκριβωμένα φαίνεται.” [65] εἰπὼν δὲ
 τούτοις ἐξῆς τὰ περὶ τῆς θεραπείας τῆς τοῦ Περσῶν βασιλέως,
 οἷους καὶ ὅσους ἔχει θεραπευτῆρας, καὶ περὶ τῆς τῶν ἀφροδισίων
 αὐτοῦ χρήσεως καὶ τῆς περὶ τὸν χρώτα αὐτοῦ ὁδμῆς καὶ τῆς
 10 εὐμορφίας καὶ τῆς ὁμιλίας καὶ περὶ τῶν θεωρημάτων καὶ τῶν
 Περσῶν βασιλέα· “πλείσται γὰρ εἰσιν αὐτῷ καὶ τελειόταται
 παρεσκευασμένοι ἡδοναί. δεύτερον δέ”, φησί, “τὸν ἡμέτερον
 τύραννον θεῖη τις ἂν καίπερ πολὺ λειπόμενον· ἐκείνῳ μὲν γὰρ ἡ τε
 546a
 15 Ἀσία ὅλη χορηγεῖ <...>, τὸ δὲ Διονυσίου || χορηγεῖον παντελῶς ἂν
 εὐτελέες τι φανείη πρὸς ἐκεῖνο συγκρινόμενον. ὅτι μὲν οὖν περιμά-
 χητός ἐστιν ὁ τοιοῦτος βίος φανερόν ἐκ τῶν συμβεβηκότων·
 Σύρους μὲν γὰρ Μῆδοι μετὰ τῶν μεγίστων κινδύνων ἀφείλοντο
 τὴν βασιλείαν οὐκ ἄλλου τινὸς ἔνεκα ἢ τοῦ κυριεῦσαι τῆς Σύρων
 ἐξουσίας, Μήδους δὲ Πέρσαι διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν· αὕτη δ’ ἐστὶν ἡ
 20 τῶν σωματικῶν ἡδονῶν ἀπόλαυσις. οἱ δὲ νομοθέται ὁμαλίζουσιν
 βουλευθέντες τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος καὶ μηδὲνα τῶν πολιτῶν
 τρυφᾶν ἀνακῦψαι | πεποιήκασιν τὸ τῶν ἀρετῶν εἶδος· καὶ ἔγραψαν
 546b
 25 νόμους περὶ συναλλαγμάτων καὶ τῶν ἄλλων ὅσα ἐδόκει πρὸς τὴν
 πολιτικὴν κοινωνίαν ἀναγκαῖα εἶναι καὶ δὴ καὶ περὶ ἐσθῆτος καὶ
 τῆς λοιπῆς διαίτης, ὅπως ἡ ὁμαλῆς. πολεμούντων οὖν τῶν
 νομοθετῶν τῷ τῆς πλεονεξίας γένει πρῶτον μὲν ὁ περὶ τὴν δικαιο-
 σύνην ἔπαινος ἡυξήθη, καὶ πού τις καὶ ποιητὴς ἐφθέγγατο (E. fr.
 486(a)).

δικαιοσύνας τὸ χρύσειον πρόσωπον.

30 καὶ πάλιν (S. fr. 12.1-2).

545f-6a Eust. p. 1562.57 = i.253.35-6 | 546b Eust. p. 1389.11-12 = i.16.17-18

1 συμβάλλεται Wilamowitz : συμβάλλεσθαι A C E || 12-13 τὸν ἡμέτερον
 τύραννον M P Mus : τὸν ἡμέτερον τύραννον A : τὸν νεώτερον Διονύσιον C : τὸν
 νεώ^{τε} Διονύ^{ου} E || 14 lac. stat. Casaubon || 15 πρὸς <τό> ἐκείνου Kaibel
 17 ἀφείλοντο Meineke : ἀφείλαντο A || 23 τῶν ἄλλων καὶ A : καὶ om. C E

τὸ χρύσειον ὄμμα τὸ τὰς δίκας.

546c ἀπεθεώθη δὲ καὶ αὐτὸ τὸ τῆς δίκης ὄνομα· ὥστε παρ' ἐνίοις | καὶ
βωμοὺς καὶ θυσίας γίνεσθαι Δίκην. μετὰ ταύτην δὲ καὶ σωφροσύνην
καὶ ἐγκράτειαν ἐπεισεκώμασαν καὶ πλεονεξίαν ἐκάλεσαν τὴν ἐν
ἀπολαύσεσιν ὑπεροχὴν, ὥστε τὸν πειθαρχοῦντα τοῖς νόμοις καὶ τῇ 5
τῶν πολλῶν φήμῃ μετριάζειν περὶ τὰς σωματικὰς ἡδονάς.” [66]
καὶ Δοῦρις δὲ φησιν ἐν τῇ τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ τῶν Ἱστοριῶν (FGrH
76 F 15) ὡς ἦν τὸ παλαιὸν τοῖς δυνάσταις ἐπιθυμία τῆς μέθης, διὸ
ποιεῖν τὸν Ὅμηρον τῷ Ἀγαμέμνονι λοιδορούμενον τὸν Ἀχιλλεῖα
καὶ λέγοντα (Il. 1.225)·

10

οἶνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων. |

546d καὶ τὸν θάνατον δ' ἀποσημαίνων τοῦ βασιλέως φησὶν (Od.
11.419–20)·

ὡς ἀμφὶ χρητῆρα τραπέζας τε πληθούσας
κείμεθα,

15

δεικνύων καὶ τὸν θάνατον αὐτοῦ παρ' αὐταῖς ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς
μέθης γενόμενον. φιλήδονος ἦν καὶ Σπεύσιππος (test. 39b Tarán) ὁ
Πλάτωνος συγγενὴς καὶ διάδοχος τῆς σχολῆς· Διονύσιος γοῦν ὁ
τῆς Σικελίας τύραννος ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῇ κατὰ τῆς
φιληδονίας αὐτοῦ εἰπὼν καὶ φιλαργυρίαν αὐτῷ ὀνειδίζει καὶ τὸν 20
Λασθενείας τῆς Ἀρκαδικῆς ἔρωτα, ἥτις καὶ Πλάτωνος ἠκηχόει.
[67] οὐ μόνος δ' Ἀρίστιππος (fr. 195 Mannemann = SSR IV A 203) |
546e καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ τὴν κατὰ κίνησιν ἡδονὴν ἡσπάζοντο ἀλλὰ καὶ
Ἐπίκουρος καὶ οἱ ἀπὸ τούτου. καὶ ἵνα μὴ τοὺς καταιγισμοὺς λέγω

546e Eust. p. 1910.39–41 = ii.261.19–21

1 τὸ χρύσειον ὄμμα τὸ τὰς (vel τὰς) δίκας A C E : τὸ χρύσειον δὲ τὰς δίκας (vel
Δίκας) / δέδορκεν ὄμμα Stob. 1.3.37 || 2 δὲ A C E : γὰρ Kaibel
3–4 σωφροσύνην καὶ ἐγκράτειαν A C E : Σωφροσύνη καὶ Ἐγκράτεια Cobet
4 ἐπεισεκώμασαν A C E : ἐπεισεκώμασαν Bedrot : ἐπεισεκώμισαν
Schweighäuser || 5 πειθαρχοῦντα C E B M P Mus : πιθαρχοῦντα A || 7 τρίτῃ
καὶ εἰκοστῇ scripsi : εἰκοστῇ καὶ τρίτῃ A || 16 παρ' αὐταῖς ταῖς ἐπιθυμίαις A :
παρ' αὐτὰς τὰς ἐπιθυμίας Kaibel : fort. παρ' αὐτῶν τῶν ἐπιθυμῶν vel παρ'
αὐτῆς τῆς ἐπιθυμίας vel παρὰ ταύτης τῆς ἐπιθυμίας || 20 εἰπὼν A :
διεξερχόμενος 7.279e : ἐπεξιὼν Kaibel

- καὶ τὰ ἐπεντρώματα ἅπερ πολλάκις προφέρεται ὁ Ἐπίκουρος, καὶ τοὺς γαργαλισμοὺς καὶ τὰ νύγματα ἃ ἐν τῷ Περὶ Τέλους (fr. 413, p. 280 Usener) εἶρηκε, τούτων μνηθῆσομαι· φησὶ γάρ (fr. 67, p. 120 Usener)· οὐ γὰρ ἔγωγε δύναμαι νοῆσαι τὰγαθὸν ἀφαιρῶν μὲν τὰς
- 5 διὰ χυλῶν ἡδονάς, ἀφαιρῶν δὲ τὰς δι' ἀφροδισίων, ἀφαιρῶν δὲ τὰς δι' ἀκροαμάτων, ἀφαιρῶν δὲ καὶ τὰς διὰ μορφῆς | κατ' ὄψιν ἡδείας 546f
κινήσεις. καὶ Μητροδόωρος ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς (fr. 39 Körte) φησὶ· περὶ γαστέρα, ὧ φυσιολόγε Τιμόκρατες, περὶ γαστέρα ὁ κατὰ φύσιν βαδίζων λόγος τὴν ἅπασαν ἔχει σπουδὴν. καὶ ὁ Ἐπίκουρος
- 10 (fr. 409, p. 278 Usener = 21M Long–Sedley) δὲ φησιν· ἀρχὴ καὶ ρίζα παντὸς ἀγαθοῦ ἡ τῆς γαστρὸς ἡδονή· καὶ τὰ σοφὰ τὰ περισσὰ ἐπὶ ταύτην ἔχει τὴν ἀναφοράν. κὰν τῷ Περὶ Τέλους (fr. 70, p. 123 Usener) δὲ πάλιν φησὶ· τιμητέον τὸ καλὸν καὶ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ τοιουτότροπα ἐὰν ἡδονὴν παρασκευάζῃ· ἐὰν δὲ μὴ
- 15 παρασκευάζῃ, χαίρειν ἑατέον, σαφῶς ὑπουργὸν ἐν τούτοις ποιῶν τὴν ἀρετὴν τῆς ἡδονῆς || καὶ θεραπαίνης τάξιν ἐπέχουσιν. κὰν 547a
ἄλλοις δὲ φησὶ (fr. 512, p. 315 Usener)· προσπτύω τῷ καλῷ καὶ τοῖς κενῶς αὐτὸ θαυμάζουσιν ὅταν μηδεμίαν ἡδονὴν ποιῇ. [68] καλῶς ἄρα ποιοῦντες Ῥωμαῖοι οἱ πάντα ἄριστοι Ἀλκαῖον καὶ
- 20 Φιλίσκον τοὺς Ἐπικουρείους ἐξέβαλον τῆς πόλεως Λευκίου τοῦ Ποστουμίου ὑπατεύοντος δι' ἃς εἰσηγοῦντο ἡδονάς. ὁμοίως δὲ καὶ Μεσσήνιοι κατὰ ψήφισμα ἐξέωσαν τοὺς Ἐπικουρείους, Ἀντίοχος | 547b
δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ πάντας τοὺς φιλοσόφους τῆς αὐτοῦ βασιλείας γράψας τάδε· βασιλεὺς Ἀντίοχος Φανία. ἐγράψαμεν ὑμῖν καὶ
- 25 πρότερον ὅπως μηδεὶς ἢ φιλόσοφος ἐν τῇ πόλει μὴδ' ἐν τῇ χώρᾳ. πυνθανόμεθα δὲ οὐκ ὀλίγους εἶναι καὶ τοὺς νέους λυμαίνεσθαι διὰ τὸ μὴθὲν πεποιηκέναι ὑμᾶς ὧν ἐγράψαμεν περὶ τούτων. ὥς ἂν οὖν λάβῃς τὴν ἐπιστολὴν, σύνταξον κήρυγμα ποιήσασθαι ὅπως οἱ μὲν φιλόσοφοι πάντες ἀπαλλάσσονται ἐκ τῶν τόπων ἤδη, τῶν δὲ
- 30 νεανίσκων ὅσοι ἂν ἀλίσκωνται πρὸς τούτοις γινόμενοι κρεμήσον-

547a cf. Ael. VH 9.12 | 547b Eust. p. 1214.41–2 = IV.428.1–3

1 ἐπεντρώματα A C E Eust. : ἐπιεντρώματα Meineke || 11–12 τὰ¹ ... περισσὰ A C E : τὰ σοφὰ καὶ τὰ περιττὰ 7.280a || 19 Ἀλκαῖον Ael. : Ἀλκιον A : Ἄλιον C E || 20 Ἐπικουρείους C E M P Mus et Ael. : Ἐπικουρίους A 22 Ἐπικουρείους C E M P Mus et Ael. : Ἐπικουρίους A || 29 ἀπαλλάσσονται Meineke : ἀπαλλάσσονται A C E || 30 ἂν Dindorf : ἐὰν A C E 30–66,1 διότι κρεμήσονται A C E : διότι del. Meineke

547c ται καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἐν αἰτίαις ἔσονται ταῖς μεγίσταις· καὶ
μὴ ἄλλως γένηται. τῆς δ' ἡδονῆς πρὸ Ἐπικούρου εἰσηγητῆς
ἐγένετο Σοφοκλῆς ὁ ποιητῆς ἐν Ἀντιγόνη (1165–71) τοιαῦτα
εἰπών·

τὰς γὰρ ἡδονὰς
ὅταν προδῶσιν ἄνδρες, οὐ τίθημ' ἐγὼ
ζῆν τοῦτον, ἀλλ' ἐμψυχον ἡγοῦμαι νεκρόν.
πλούτει τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα,
καὶ ζῆ τύραννον σχῆμ' ἔχων. ἐὰν δ' ἀπῆ
τούτων τὸ χαίρειν, τᾶλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιαῶς
οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν. |

1165 5
1170 10

547d [69] καὶ Λύκων δὲ ὁ Περιπατητικός (fr. 7 Wehrli), ὡς φησιν
Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος (pp. 84–5 Wilamowitz = fr. 23 Dorandi),
κατ' ἀρχὰς ἐπιδημήσας παιδείας ἔνεκα ταῖς Ἀθήναις περὶ συμβο-
λικοῦ κώθωνος καὶ πόσον ἐκάστη τῶν ἐταιρουσῶν ἐπράττετο
μίσθωμα ἀκριβῶς ἠπίστατο. ὕστερον δὲ καὶ τοῦ Περιπάτου
προστάς ἐδείπνιζε τοὺς φίλους ἀλαζονείᾳ καὶ πολυτελείᾳ πολλῇ
χρῶμενος· χωρὶς γὰρ τῶν παραλαμβανομένων εἰς αὐτὰ ἀχροαμά-
των καὶ ἀργυρωμάτων καὶ στρωμνῆς ἢ λοιπῇ παρασκευῇ καὶ ἡ
τῶν δείπνων περιεργία καὶ ὁ τῶν τραπεζοποιῶν καὶ μαγειρῶν |
547e ὄχλος τοσοῦτος ἦν ὥστε πολλοὺς ὀρρωδεῖν καὶ βουλομένους προσι-
έναι πρὸς τὴν διατριβὴν ἀνακόπτεσθαι καθάπερ εἰς πολίτευμα
πονηρὸν καὶ χορηγιῶν καὶ λειτουργιῶν πλήρες εὐλαβουμένους
προσάγειν· ἔδει γὰρ ἄρξαι τε τὴν νομιζομένην ἐν τῷ Περιπάτῳ
ἀρχὴν (αὕτη δ' ἦν ἐπὶ τῆς εὐκοσμίας τῶν ἐπιχειρούντων) 25
τριάκονθ' ἡμέρας, εἶτα τῇ ἔνῃ καὶ νέᾳ λαβόντα ἀφ' ἐκάστου τῶν
ἐπιχειρούντων ἑννέα ὀβολοὺς ὑποδέξασθαι μὴ μόνον αὐτοὺς τοὺς
τὴν συμβολὴν εἰσενεγκόντας ἀλλὰ καὶ οὓς παρακαλέσειεν ὁ
Λύκων, ἔτι δὲ καὶ τοὺς ἐπιμελῶς συναντῶντας τῶν πρεσβυτέρων |

2 γένηται Casaubon : γίνηται A C E : γένεται Mus || 5–6 τὰς γὰρ ἡδονὰς
ὅταν προδῶσιν ἄνδρες A C E : καὶ γὰρ ἡδοναὶ / ὅταν προδῶσιν ἄνδρός Soph.
6 τίθημ' C E M P Mus et Soph. : τίθημι A || 9 σχῆμ' M P Mus et Soph. :
σχῆμα A || 17 ἀλαζονείᾳ C E M P Mus : ἀλαζονίᾳ A || 20 τραπεζοποιῶν
Meineke : τραπεζῶν A || 22 καὶ καθάπερ A : καὶ del. Schweighäuser
23 χορηγιῶν M P Mus : χορηγίαν A : χορηγείαν B || 24 προσάγειν A :
προάγειν Meineke

- εἰς τὴν σχολήν, ὥστε γίνεσθαι μηδὲ εἰς τὸν μυρισμὸν καὶ τοὺς 547f
 στεφάνους ἱκανὸν τὸ ἐκλεγόμενον ἀργύριον· ἱεροποιῆσαί τε καὶ
 τῶν Μουσειῶν ἐπιμελητὴν γενέσθαι. ἃ δὴ πάντα ἐφαίνετο λόγου
 μὲν ἀλλότρια καὶ φιλοσοφίας εἶναι, τρυφῆς δὲ καὶ περιστάσεως
 5 οἰκειότερα· καὶ γὰρ εἰ παρίεντό τινες τῶν μὴ δυναμένων εἰς ταῦτα
 ἀναλίσκειν ἀπὸ βραχείας καὶ τῆς τυχούσης ὀρμώμενοι χορηγίας,
 ὃ γ' ἐθισμὸς ἱκανῶς ἦν ἄτοπος· οὐ γὰρ ἵνα συρρύνεντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ
 τῆς ἕως ὀρθρου γενομένης τραπέζης || ἀπολαύσωσιν ἢ χάριν 548a
 ἐξιονίας ἐποίησαντο τὰς συνόδους ταύτας οἱ περὶ Πλάτωνα καὶ
 10 Σπεύσιππον (test. 35 Tarán), ἀλλ' ἵνα φαίνωνται καὶ τὸ θεῖον
 τιμῶντες καὶ † φυσικῶς † ἀλλήλοις συμπεριφερόμενοι, καὶ τὸ
 πλεῖστον ἔνεκεν ἀνέσεως καὶ φιλολογίας. ἃ δὴ πάντα γέγονε
 δεύτερα παρὰ τοῖς ὕστερον τῶν τε χλανίδων καὶ τῆς πολυτελείας
 τῆς εἰρημένης· οὐ γὰρ ἔγωγε τοὺς λοιποὺς ὑπεξαιροῦμαι. ὁ δὲ
 15 Λύκων ὑπ' ἀλαζονείας καὶ ἐν τῷ ἐπιφανεστάτῳ τῆς πόλεως τόπῳ
 ἐν τῇ Κόνωνος | οἰκίᾳ εἶχεν εἰκοσάκλινον οἶκον, ὃς ἦν ἐπιτήδειος 548b
 αὐτῷ πρὸς τὰς ὑποδοχάς. ἦν δὲ ὁ Λύκων καὶ σφαιριστὴς ἀγαθὸς
 καὶ ἐπιδέξιος. [70] περὶ δὲ Ἀναξάρχου Κλέαρχος ὁ Σολεὺς ἐν
 πέμπτῳ Βίων (fr. 60 Wehrli) οὕτω γράφει· τῷ εὐδαιμονικῷ καλου-
 20 μένῳ Ἀναξάρχῳ διὰ τὴν τῶν χορηγησάντων ἄγνοιαν περιπεσου-
 σης ἐξουσίας γυμνῇ μὲν ὠνοχόει παιδίσκη πρόσηβος ἢ προκρι-
 θεῖσα διαφέρειν ὥρᾳ τῶν ἄλλων ἀνασύρουσα πρὸς ἀλήθειαν τὴν
 τῶν οὕτως αὐτῇ χρωμένων ἀκρασίαν, ὁ δὲ σιτοποιὸς χειρῖδας
 ἔχων | καὶ περὶ τῷ στόματι κημὸν ἔτριβε τὸ σταῖς, ἵνα μῆτε ἰδρῶς 548c
 25 ἐπιρρέοι μῆτε τοῖς φυράμασιν ὁ τρίβων ἐμπνέοι· διὸ πρεπόντως ἄν

548a Eust. p. 1398.8-9 = i.30.1-3 | 548b Eust. p. 1273.34 = IV.630.10-11
 548b-c Eust. p. 1960.3-5 = ii.321.14-15 | 548c-d, f Eust. p. 1413.47-51 =
 i.53.41-6

3 Μουσειῶν Koehler : μουσῶν A || 7 γ' ἐθισμὸς Wilamowitz : γε μισθὸς A
 8 ὀρθρου Kaibel, ducente Casaubon (τοῦ ὀρθρου) : τοῦ θρίου A : τοῦ ὀρθρίου M
 P Mus || 11 φυσικῶς A C E : φιλικῶς Eust. : μουσικῶς Bergk || 13 παρὰ τοῖς
 Schweighäuser : παρ' αὐτοῖς A || 15 ἀλαζονείας B M P Mus : ἀλαζονίας A
 19-20 τῷ εὐδαιμονικῷ καλουμένῳ Schweighäuser : τῶν εὐδαιμονικῶν
 καλουμένων A || 24 μῆτε E Eust. : μὴ τι C : μὴδὲ A || 25 ἐπιρρέοι C E Eust. :
 ἐπιρρέη A

τις εἴποι τῷ σοφῷ τούτῳ φιλοσόφῳ τὰ ἐκ τοῦ Ἀναξίλα Λυροποιοῦ (fr. 18)·

ξανθοῖς τε μύροις χρώτα λιπαίνων,
 χλανίδας θ' ἔλκων, βλαύτας σύρων,
 βολβοὺς τρώγων, τυροὺς κάπτων,
 ὣὰ κολάπτων, κήρυκας ἔχων,
 Χῖον πίνων, καὶ πρὸς τούτοις
 ἐν σκυταρίοις ῥαπτοῖσι φορῶν
 Ἐφεσῆια γράμματα καλὰ.

5

5

[71] πόσω γὰρ τούτων βελτίων Γοργίας ὁ Λεοντίνος (82 A 11 10
 548d D.-K.), περὶ οὗ | φησιν ὁ αὐτὸς Κλέαρχος ἐν τῷ ὀγδόῳ τῶν Βίων
 (fr. 62 Wehrli) ὅτι διὰ τὸ σωφρόνως ζῆν σχεδὸν ὀγδοήκοντα ἔτη τῷ
 φρονεῖν συνεβίωσε. καὶ ἐπεὶ τις αὐτὸν ἤρετο τίνι διαίτῃ χρώμενος
 οὕτως ἐμμελῶς καὶ μετὰ αἰσθήσεως τοσοῦτον χρόνον ζήσειεν,
 “οὐδὲν πώποτε”, εἶπεν, “ἡδονῆς ἔνεκεν πράξας.” Δημήτριος δ' ὁ 15
 Βυζάντιος ἐν τετάρτῳ Περὶ Ποιημάτων (FHG ii.624), Γοργίας,
 φησίν, ὁ Λεοντίνος ἐρωτηθεὶς τί αὐτῷ γέγονεν αἴτιον τοῦ βιώσαι
 πλείω τῶν ἑκατὸν ἐτῶν, ἔφη· “τὸ μὴ πώποτε ἐτέρου ἔνεκεν
 548e πεποιηκέναι.” Ὡς δὲ πολὺν | χρόνον τὴν βασιλείαν καὶ τὴν
 λοιπὴν περὶ τὸν βίον χορηγίαν διαρκῆ κτησάμενος, ὡς τελευτῶν- 20
 τος ἠρώτησεν ὁ πρεσβύτατος τῶν υἱῶν τί πράσσων τοσαυτ' ἔτη
 διαφυλάξειε τὴν βασιλείαν, ἵνα καὶ αὐτὸς τοῦτο μιμοίτο, “τὰ
 δίκαια πράττων”, εἶπε, “πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους καὶ θεοὺς.”
 Καρύστιος δ' ὁ Περγαμηνὸς ἐν Ἱστορικοῖς Ὑπομνήμασι (fr. 7,
 FHG iv.357-8), Κηφισόδωρος, φησίν, ὁ Θηβαῖος (FGH 112 F 2) 25
 Πολύδωρον τὸν Τήιον ἱατρὸν Ἀντιπάτρῳ συσσιτεῖν ψιλοτάπιδα
 548f ἔχοντα Κρητικὴν εὐτελῆ ἐφ' | ἧς καταχεῖσθαι, κάδους δὲ χαλκοὺς
 καὶ ποτήρια ὀλίγα· γεγονέναι γὰρ ὀλιγοδίατον καὶ τρυφῆς

1 σοφῷ A C : σοῦ E : σῶφρονι Kaibel | Ἀναξίλα Λυροποιοῦ, i.e. -ΙΛΛΥ-
 Casaubon, cf. 4.183b (Ἀναξίλα Λυροποιοῦ iam M P Mus) :
 † ἀναξίλαυροποιοῦ †, i.e. -ΙΛΛΥ- A || 6 ὣὰ κολάπτων A C E : ὥ' ἐκλάπτων
 Meineke || 10 βελτίων A : βέλτιον Kaibel || 12 π' A = ὀγδοήκοντα C E B
 Mus : ρ', i.e. ἑκατὸν Wilamowitz, cf. πλείω τῶν ἑκατὸν ἐτῶν infra || 18 ἐτέρου
 A C E : ἐντέρου Meineke || 19 πολὺν χρόνον scripsi : πολλῷ χρόνῳ A
 22 τοῦτο A : τοῦτον C E || 27 ἔχοντα A : ἔχοντι Dutheil | κρητικὴν καθάπερ
 τοὺς στρωματεῖς A : Κρητικὴν scripsi et καθάπερ τοὺς στρωματεῖς ut
 glossam deleui

- ἀλλότριον. [72] Τιθωνόν δ' ἀπὸ τῆς ἔω μέχρι δυσμῶν κοιμώμενον
μόλις <αἰ> ἐπιθυμῖαι πρὸς ἐσπέραν ἐπήγειρον· ὅθεν Ἡοῖ συγχοι-
μᾶσθαι λεχθεὶς διὰ τὸ ταῖς ἐπιθυμίαις ἐμπεπλέχθαι ἐπὶ τῷ γήρᾳ
καθεῖρκεται κρεμαστός ὢν πρὸς ἀλήθειαν ἐκ τούτων. || καὶ Μελάν- 549a
5 θιος (*TrGF* 23 T 7b) δὲ τὸν αὐτοῦ τράχηλον κατατείνων ἀπήγγχετο
ἐκ τῶν ἀπολαύσεων λιχνότερος ὢν τοῦ Ὀδυσσέως Μελανθίου.
πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι πᾶν τὸ σῶμα διεστράφησαν διὰ τὰς ἀκαίρους
ἡδονάς, οἱ δὲ καὶ εἰς πάχος ἐπέδωκαν, ἄλλοι δὲ καὶ εἰς ἀναισθη-
σίαν διὰ πολλὴν τρυφήν· Νύμφης γοῦν ὁ Ἡρακλεώτης ἐν τῷ
10 δευτέρῳ *Περὶ Ἡρακλείας* (*FGrH* 432 F 10), Διονύσιος, φησὶν, ὁ
Κλεάρχου τοῦ πρώτου τυραννήσαντος ἐν Ἡρακλείᾳ υἱὸς καὶ αὐτὸς
τῆς πατρίδος τυραννήσας ὑπὸ τρυφῆς καὶ τῆς καθ' ἡμέραν |
ἀδωφαγίας ἔλαθεν ὑπερσαρκήσας, ὥστε διὰ τὸ πάχος ἐν δυσπνοιᾷ 549b
αὐτὸν συσχεθῆναι καὶ πνιγμῷ· διὸ συνέταξαν οἱ ἱατροὶ κατασκευ-
15 ἀσαι βελόνας λεπτὰς τῷ μήκει διαφερούσας, ἃς διὰ τῶν πλευρῶν
καὶ τῆς κοιλίας διωθεῖσθαι ὅταν εἰς ὕπνον τύχῃ βαθυτέρον
ἐμπεσῶν. μέχρι μὲν οὖν τινος ὑπὸ τῆς πεπωρωμένης ἐκ τοῦ
στάατος σαρκὸς οὐκ ἐνεποίει τὴν αἴσθησιν· εἰ δὲ πρὸς τὸν καθαρὸν
τόπον ἢ βελόνῃ διελθοῦσα ἔθιγε, τότε διηγείρετο. τοὺς δὲ χρημα-
20 τισμοὺς ἐποιεῖτο τοῖς βουλομένοις προτιθέμενος | κιβωτὸν τοῦ 549c
σώματος, ἵνα τὰ μὲν λοιπὰ μέρη κρύπτοι, τὸ δὲ πρόσωπον μόνον
ὑπερέχων διαλέγοιτο τοῖς ἀπαντῶσι. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Μέναν-
δρος ἥκιστα γ' ὢν λοιδόρος ἐν τοῖς Ἀλιεῦσι (*fr.* 25.1) τὸν μῦθον
ὑποστησάμενος ὑπὲρ τινων φυγάδων ἐξ Ἡρακλείας·

549a Eust.(1) p. 1817.1-3 = ii.140.29-31; (2) p. 1241.36 = IV.520.2-3
549a-c cf. Ael. *VH* 9.13 | 549b-c Eust. p. 962.26-31 = III.561.3-12

2 <αἰ> ἐπιθυμῖαι Kaibel, cf. ταῖς ἐπιθυμίαις *infra* et C E Eust. τῇ ἐπιθυμίᾳ
(structura mutata) : ἐπιθυμία, et ἐπήγειρεν *infra* B P Mus || 3 lac. post
ἐμπεπλέχθαι indic. Dindorf, ducente Schweighäuser || 6 ἐκ A C E Eust.(1) :
ἐνεκα Wilamowitz | λιχνότερος scripsi : κνισότερος A : κνισσότερος C E
Eust.(1-2) : κνισολιχότερος Kaibel || 8 εἰς πάχος σώματος A : εἰς πάθος
σώματος M P : σώματος ut glossam deleui || 10 β', i.e. δευτέρῳ A : ιβ', i.e.
δωδεκάτῳ Müller || 13 ἔλαθεν A C E : λαθεῖν ἑαυτὸν (structura alia) Ael.
15 ἃς Schweighäuser : αἷς A C E : ταύτας (structura alia) Ael. || 16 διωθεῖ-
σθαι scripsi : διωθεῖν A C E || 20 αὐτῷ προσιέναι post τοῖς βουλομένοις praeb.
Ael. || 21 κρύπτοι Meineke : κρύπτῃ A C E : κρύπτοιτο Kaibel, cf. Ael.
ἀποκρύπτοιτο || 23 γ', i.e. Γ Musurus : τ', i.e. T A

παχὺς γὰρ ὅς ἐκειτ' ἐπὶ στόμα.

καὶ πάλιν (fr. 25.2)·

ἐτρώφησεν ὥστε μὴ πολὺν τρυφᾶν χρόνον.

καὶ ἔτι (fr. 25.3–6)·

ἴδιον ἐπιθυμῶν — μόνος μοι θάνατος οὗτος φαίνεται 5
 549d εὐθάνατος — ἔχοντα πολλὰς χολλάδας κεῖσθαι παχὺν |
 ὑπτιον μόλις λαλοῦντα καὶ τὸ πνεῦμ' ἔχοντ' ἄνω, 5
 ἐσθίοντα καὶ λέγοντα· “σῆπομ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.”

ἀπέθανε δὲ βιώσας ἔτη πέντε πρὸς τοῖς πεντήκοντα, ὧν ἐτυράν-
 νησε τρία καὶ τριάκοντα ἀπάντων τῶν πρὸ αὐτοῦ τυράννων πρῶ- 10
 τητι καὶ ἐπιεικείᾳ διενηνοχῶς. [73] τοιοῦτος ἐγεγόνει καὶ Πτολε-
 μαῖος ὁ ἑβδομος Αἰγύπτου βασιλεύσας, ὁ αὐτὸν μὲν Εὐεργέτην
 ἀνακηρύττων, ὑπὸ δὲ Ἀλεξανδρέων Κακεργέτης ὀνομαζόμενος·
 Ποσειδώνιος γοῦν ὁ Στωϊκός (FGrH 87 T 10a = test. 7 Edel-
 stein-Kidd) συναποδημήσας Σκιπίωνι τῷ Ἀφρικανῷ κληθέντι | 15
 549e εἰς Ἀλεξάνδρειαν καὶ θεασάμενος αὐτὸν γράφει ἐν ἑβδόμῃ τῶν
 Ἱστοριῶν (FGrH 87 F 6 = fr. 58 Edelstein-Kidd = fr. 126 Theiler)
 οὕτω· διὰ δὲ τρυφῆν διέφθαρτο τὸ σῶμα ὑπὸ παχύτητος καὶ
 γαστροῦ μεγέθους, ἣν δυσπερίληπτον εἶναι συνέβαινε· ἐφ' ἧς
 χιτωνίσκον ἐνδεδυκὼς ποδήρη μέχρι τῶν καρπῶν χειρὶδας ἔχοντα 20
 <...>· προῆει δὲ οὐδέποτε πεζός, εἰ μὴ διὰ Σκιπίωνα. ὅτι δὲ τρυφῆς
 οὐκ ἦν ἀλλότριος ὁ βασιλεὺς οὗτος, αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ μαρτυρεῖ ἐν
 τῷ ὁγδόῳ τῶν Ὑπομνημάτων (FGrH 234 F 9) διηγούμενος ὅπως
 549f τε ἱερεὺς ἐγένετο τοῦ ἐν Κυρήνῃ Ἀπόλλωνος καὶ ὅπως δέιπνον |
 παρεσκεύασε τοῖς πρὸ αὐτοῦ γενομένοις ἱερεῦσι, γράφων οὕτως· 25
 Ἀρτεμίτια μεγίστη ἐν Κυρήνῃ ἑορτὴ, ἐν ᾗ ὁ ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος
 (ἐνιαύσιος δ' ἐστὶ) δειπνίζει τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἱερευσαμένους καὶ
 παρατίθῃσιν ἐκάστῳ τρυβλίον· τοῦτο δ' ἐστὶ κεραμεοῦν ἄγγος

549f Eust. p. 1271.25 = IV.621.25–6

21 <προῆει> add. Dindorf : <περιῆει> Kaibel | Σκιπίωνα A : σχίπωνα scripsit
 Posidon. || 22 αὐτὸς A : καὶ αὐτὸς C E || 26 μεγίστη ἐν Κυρήνῃ ἑορτὴ M P
 Mus : μεγίστη ἑορτὴ ἐν Κυρήνῃ ἑορτὴ A : μεγίστη ἑορτὴ ἐν Κυρήνῃ C E B :
 ἑορτὴ ἐν Κυρήνῃ del. Jacoby || 28 τρυβλίον Meineke (τρύβλιον scripsit) :
 τρύβλια A

- ἐπιδεχόμενον ὥς εἴκοσιν ἀρτάβας, ἐν ᾧ πολλὰ μὲν τῶν ἀγριμαίων
 ἔγκειται πεπονημένα, πολλὰ δὲ καὶ τῶν ἡμέρων ὀρνίθων, ἔτι δὲ
 θαλασσίων ἰχθύων ταρίχου τε ξενικοῦ πλείονα γένη· || 550a
 5 μιν καὶ καθάριον ἀκολουθίσκον προσδιδόασιν. ἡμεῖς δὲ περιείλο-
 μέν τὰ τοιαῦτα· φιάλας δ' ὀλαργύρους κατασκευάσαντες, τὸ
 τίμημα ἔχουσιν ἐκάστην ἥς προειρήκαμεν δαπάνης, ἵππον τε
 κατεσκευασμένον σὺν ἵπποκόμῳ καὶ φαλάροις διαχρύσοις ἐδώκα-
 μεν, καὶ παρεκαλέσαμεν ἕκαστον ἐπὶ αὐτοῦ καθεσθέντα οἶκαδ'
 ἀπιέναι. εἰς πάχος δ' ἐνδεδώκει καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀλέξανδρος, ὁ τὴν
 10 ἑαυτοῦ μητέρα ἀποκτείνας συμβασιλεύουσιν αὐτῷ· φησὶ γοῦν
 περὶ αὐτοῦ Ποσειδώνιος | ἐν τῇ ἐβδόμῃ καὶ τεσσαρακοστῇ τῶν 550b
 Ἱστοριῶν (*FGrH* 87 F 26 = fr. 77 Edelstein-Kidd = fr. 236 Theiler)
 οὕτως· ὁ δὲ τῆς Αἰγύπτου δυνάστης μισούμενος μὲν ὑπὸ τῶν
 ὄχλων, κολακευόμενος δ' ὑπὸ τῶν περὶ αὐτόν, ἐν πολλῇ δὲ τρυφῇ
 15 ζῶν, οὐδὲ πατεῖν οἶός τε ἦν εἰ μὴ δυσὶν ἐπαπεριδόμενος. εἰς δὲ
 τὰς ἐν τοῖς συμποσίοις ὀρχήσεις ἀπὸ μετεώρων κλινῶν καθαλλό-
 μενος ἀνυπόδητος συντονώτερον αὐτὰς τῶν ἡσκηχότων ἐποιεῖτο.
 [74] Ἀγαθαρχίδης δ' ἐν τῇ ἐκκαίδεκάτῃ Εὐρωπιακῶν (*FGrH* 86 F
 7) Μάγαν φησὶ τὸν Κυρήνης βασιλεύσαντα ἔτη πεντήκοντα
 20 ἀπολέμητον γενόμενον καὶ τρυφῶντα κατάσαρκον | γενέσθαι 550c
 ἐκτόπως τοῖς ὄγκοις κατὰ τὸν ἔσχατον καιρὸν καὶ ὑπὸ τοῦ πάχους
 ἀποπνιγῆναι δι' ἀργίαν σώματος καὶ τῷ προσφέρεσθαι πλήθος
 τροφῆς. παρὰ δὲ Λακεδαιμονίοις ὁ αὐτὸς ἱστορεῖ διὰ τῆς ἐβδόμης
 καὶ εἰκοστῆς (*FGrH* 86 F 10) οὐ τῆς τυχούσης ἀδοξίας νομίζεσθαι,
 25 εἴ τις ἢ τὸ σχῆμα ἀνανδρότερον ἔχων ἢ τὸν ὄγκον τοῦ σώματος
 προπετῇ ἐφαίνετο γυμνῶν κατὰ δέκα ἡμέρας παρισταμένων τοῖς

550b-c Eust. p. 962.26-31 = III.561.3-12 | 550c cf. Ael. VH 14.7

1 ἀγριμαίων C E Eust. : ἀγριμένων A || 2 δὲ¹ σίτα A C E Eust. : σίτα delevi : δ'
 ἐστὶ Kaibel || 3 θαλασσίων scripsi : θαλαττίων A || 4 καθάριον ἀκολουθίσκον
 Casaubon : κιθάριον ἀκολουθίσκον A : κιθάριον ἢ κορδυλίσκον Kaibel
 4-5 περιείλομεν τὰ τοιαῦτα Kaibel : † περιειλομένα † τοιαῦτα A :
 περιειλόμεθα ... τὰ τοιαῦτα C E : περιελόμεθα τοιαῦτα M P Mus || 9 δ'
 ἐνδεδώκει scripsi : δὲ ἐκδεδώκει C E : δὲ ἐδεδώκει A : δὲ ἐπεδεδώκει
 Schweighäuser || 15 πατεῖν A C E : περιπατεῖν Kaibel : ἀποπατεῖν Capps
 ἐπαπεριδόμενος ἐπορεύετο A C E : ἐπορεύετο (glossam) del. Meineke :
 ἐπαπεριδόμενος fort. v.ll. ἐπεριδόμενος et ἀπεριδόμενος in unam
 confusae || 17 συντονώτερον Kaibel : συντονωτέρας A C E || 25 ἦν ἢ A C E : ἦ
 om. M P Mus : ἦν del. Casaubon || 26 προπετῇ C E : προπετῆς A

550d ἐφόροις τῶν νέων. κάφεώρων δ' οἱ ἔφοροι καὶ καθ' ἐκάστην ἡμέραν
 καὶ τὰ | περὶ τὴν ἔνδυσιν καὶ τὴν στρωμνὴν τῶν νέων· εἰκότως. καὶ
 ὀψοποιοὶ ἦσαν παρὰ Λακεδαιμονίοις <πρὸς> κρέως σκευασίας,
 ἄλλου δ' οὐδενός. κὰν τῇ δὲ ἐβδόμῃ καὶ εἰκοστῇ ὁ Ἀγαθαρχίδης
 (FGrH 86 F 11) ἔφη ὡς Λακεδαιμόνιοι Ναυκλείδην τὸν Πολυβιά- 5
 δου παντελῶς ὑπερσαρκούντα τῷ σώματι καὶ παχὺν διὰ τρυφὴν
 γενόμενον καταβιβάσαντες εἰς μέσσην τὴν ἐκκλησίαν καὶ Λυσάν-
 δρου πολλὰ ὀνειδίσαντος ἐν τῷ κοινῷ ὡς τρυφῶντι παρ' ὀλίγον
 550e ἐξέβαλον ἐκ τῆς πόλεως ἀπειλήσαντες τοῦτο ποιήσῃν εἰ μὴ τὸν
 βίον ἐπανορθώσοιτο, | εἰπόντος τοῦ Λυσάνδρου ὅτι καὶ Ἀγησίλαος, 10
 ὅτε διέτριβε περὶ τὸν Ἑλλήσποντον πολεμῶν τοῖς βαρβάροις,
 ὁρῶν τοὺς Ἀσιαγενεῖς ταῖς μὲν στολαῖς πολυτελῶς ἡσχημένους,
 τοῖς σώμασι δ' οὕτως ἀχρεῖους ὄντας, γυμνοὺς πάντας ἐκέλευσε
 τοὺς ἀλίσκομένους ἐπὶ τὸν κήρυκα ἄγειν καὶ χωρὶς πωλεῖν τὸν
 15 τούτων ἱματισμόν, ὅπως οἱ σύμμαχοι γινώσκοντες διότι πρὸς μὲν
 ἄθλα μεγάλα, πρὸς δ' ἄνδρας εὐτελεῖς ὁ ἀγὼν συνέστηκε προθυμό-
 τερον ταῖς ψυχαῖς ὀρμῶσιν ἐπὶ τοὺς ἐναντίους. καὶ Πύθων δ' ὁ
 550f Βυζάντιος ῥήτωρ, ὡς Λέων (FGrH 132 F 1) | ἱστορεῖ ὁ πολίτης
 αὐτοῦ, πάνυ ἦν παχὺς τὸ σῶμα· καὶ ποτε στασιάζουσι πρὸς
 ἀλλήλους τοῖς πολίταις παρακαλῶν εἰς φιλίαν ἔλεγεν· “ὁρᾷτέ με, 20
 ἄνδρες πολῖται, οἷός εἰμι τὸ σῶμα· ἀλλὰ καὶ γυναῖκα ἔχω πολλῷ
 ἐμοῦ παχυτέραν. ὅταν οὖν ὁμονῶμεν, καὶ τὸ τυχὸν ἡμᾶς σκιμπό-
 διον δέχεται· ἐὰν δὲ στασιάζωμεν, οὐδὲ ἡ σύμπασα οἰκία.” [75]
 551a πόσω οὖν κάλλιον ἐστίν, ἀγαθὲ Τιμόχρατες, || πενόμενον εἶναι
 λεπτότερον ὢν καταλέγει Ἑρμιππος ἐν Κέρκωψιν (fr. 36) ἢ 25
 ὑπερπλουτοῦντας τῷ Ταναγραίῳ κῆτει εἰοικέναι, καθάπερ οἱ
 προειρημένοι ἄνδρες. φησὶ δ' οὕτως ὁ Ἑρμιππος πρὸς τὸν Διόνυ-
 σον τὸν λόγον ποιούμενος·

550d Eust. p. 884.3 = III.327.4–5; cf. Ael. VH 14.7 | 550e–f Eust. p. 962.26–31
 = III.561.3–12 | 551a–c Eust. p. 1288.40–6 = IV.684.18–685.9

1 κάφεώρων Kaibel : καθεώρων A C E || 2 καὶ³ γὰρ A : γὰρ delevi || 3 <πρὸς>
 addidi || 4 ἐβδόμῃ καὶ εἰκοστῇ A, sed cf. διὰ τῆς ἐβδόμης καὶ εἰκοστῆς supra :
 ὁγόνῃ καὶ εἰκοστῇ CMüller : τῇ αὐτῇ δὲ Jacoby | ὁ Ἀγαθαρχίδης] ὁ Ἀγα-
 θαρχίδας A : Ἀγαθαρχίδης B : Ἀγαθαρχίδας M P Mus || 10 ἐπανορθώσοιτο
 Wilamowitz : ἐπανορθώσαιο A C E || 12 ταῖς Schweighäuser : τοὺς A : om.
 C E || 15 γινώσκοντες scripsi : γινώσκοντες A || 19 καὶ Βυζαντίους A :
 Βυζαντίοις ut glossam del. Wilamowitz

νῦν οἱ γὰρ πενόμενοι
 ἀνάπηρά σοι θύουσιν ἤδη βοΐδια
 Λεωτροφίδου λεπτότερα καὶ Θουμάντιδος.

καὶ Ἀριστοφάνης δ' ἐν Γηρυτάδῃ (fr. 156) λεπτοὺς τοῦσδε καταλέ-
 5 γει οὖς καὶ πρέσβεις ὑπὸ τῶν ποιητῶν φησιν εἰς | Ἄιδου πέμπε- 551b
 σθαι πρὸς τοὺς ἐκεῖ ποιητάς λέγων οὕτως·

(A.) εἰ καὶ τίς νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας
 ἔτλη κατελθεῖν; (B.) ἓνα δ' ἀφ' ἐκάστης τέχνης
 εἰλόμεθα κοινῇ γενομένης ἐκκλησίας
 10 οὐ † σημαίνοντας αἰδοφοίτας καὶ θαμὰ
 ἐκείσε φιλοχωροῦντας. (A.) εἰσὶ γὰρ τινες 5
 ἄνδρες παρ' ὑμῖν αἰδοφοῖται; (B.) νῆ Δία
 μάλιστά γ'. (A.) ὥσπερ Θρακοφοῖται; (B.) πάντ' ἔχεις.
 (A.) καὶ τίνες ἂν εἶεν; (B.) πρῶτα μὲν Σαννυρίων |
 15 ἀπὸ τῶν τραγῳδῶν, ἀπὸ δὲ τῶν τραγικῶν χορῶν 551c
 Μέλητος, ἀπὸ δὲ τῶν κυλικῶν Κινησίας. 10

εἶθ' ἐξῆς φησιν·

(A.) ὡς σφόδρ' ἐπὶ λεπτῶν ἐλπίδων ὠχεῖσθ' ἄρα·
 20 τούτους γάρ, ἣν πολλῶ ξυνέλθῃ, ξυλλαβῶν
 ὁ τῆς διαρροίας ποταμὸς ἐξοιχῆσεται.

περὶ δὲ τοῦ Σαννυρίωνος καὶ Στράττις ἐν Ψυχασταῖς (fr. 57) φησι·

Σαννυρίωνος σχυτίνην ἐπικουρίαν.

περὶ δὲ Μελήτου αὐτὸς ὁ Σαννυρίων ἐν Γέλῳτι (fr. 2) λέγει οὕτω·

551b-c cf. Ael. VH 10.6

1 οἱ A C E Eust. : del. Cobet || 3 Λεωτροφίδου C E Eust. et Σ^{VER} Ar. Av. 1046 :
 † λεωτρεφίδου † A || 5 Ἄιδου A : Ἄδου C E || 6-7 οὕτως· εἰ καὶ A : οὕτωςί·
 καὶ M P || 10 οὐ σημαίνοντας αἰδοφοίτας A, cf. αἰδοφοίτας (structura mutata)
 C E : οὖς ἦσμεν ὄντας ἄδοφοίτας Tyrwhitt || 12 αἰδοφοῖται A : αἰδοφοίτας
 (structura mutata) C E Eust. : ἄδοφοῖται Meineke || 13 γ' Schweighäuser : γε
 A : δ' M P Mus || 15 τραγῳδῶν A, cf. C E Σαννυρίωνα τραγῳδόν (structura
 mutata) : τρυγῳδῶν Bentley, cf. Ael. Σαννυρίων ὁ κωμῳδίας ποιητής
 16 κυλικῶν A : κυλικῶν Musurus : κυκλίων Ael. || 18 ὠχεῖσθ' Bedrot
 (ὠχεῖσθ' iam Musurus) : ὠχεσθ A : ὀχεῖσθαι (structura mutata) C E Eust.
 20 ἐξοιχῆσεται A : οἰχῆσεται Dawes

Μέλητον τὸν ἀπὸ Ληναίου νεκρόν.

- 551d [76] ἦν δ' ὄντως | λεπτότατος καὶ μακρότατος ὁ Κινησίας, εἰς δὲ
καὶ ὄλον δράμα γέγραφε Στράττις Φθιώτην Ἀχιλλέα αὐτὸν καλῶν
διὰ τὸ ἐν τῇ αὐτοῦ ποιήσει συνεχῶς τὸ Φθιώτα λέγειν. παίζων οὖν
εἰς τὴν ιδέαν αὐτοῦ ἔφη (Stratt. fr. 17)·

5

Φθιώτ' Ἀχιλλεῦ.

- ἄλλοι δ' αὐτόν, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης (Av. 1378), πολλάκις εἰρήκασι
φιλύρινον Κινησίαν διὰ τὸ φιλύρας λαμβάνοντα σανίδα συμπερι-
ζώννυσθαι ἵνα μὴ κάμπηται διὰ τε τὸ μῆκος καὶ τὴν ἰσχύνητα.
ὅτι δὲ ἦν ὁ Κινησίας νοσώδης καὶ δεινὸς τᾶλλα Λυσίας ὁ ῥήτωρ ἐν
551e τῷ | Ὑπὲρ Φανίου Παρανόμων ἐπιγραφομένῳ λόγῳ (fr. 195 Carey)
εἶρηκε φάσκων αὐτὸν ἀφέμενον τῆς τέχνης συκοφαντεῖν καὶ ἀπὸ
τούτου πλουτεῖν. ὅτι δὲ ὁ ποιητὴς ἐστὶ καὶ οὐχ ἕτερος, σαφῶς αὐτὸς
ὣν σημαίνεται ἐκ τοῦ καὶ ἐπὶ ἀθεότητι κωμωδούμενον ἐμφανίζε-
σθαι καὶ διὰ τοῦ λόγου τοιοῦτον δείκνυσθαι. λέγει δ' οὕτως ὁ ῥή-
15 τωρ· θαυμάζω δὲ εἰ μὴ βαρέως φέρετε ὅτι Κινησίας ἐστὶν ὁ τοῖς
νόμοις βοηθός, ὃν ὑμεῖς πάντες ἐπίστασθε ἀσεβέστατον ἀπάντων
καὶ παρανομώτατον ἀνθρώπων γεγονέναι. οὐχ οὗτός ἐστιν | ὁ τοι-
551f αὐτὰ περὶ θεοὺς ἐξαμαρτάνων, ἃ τοῖς μὲν ἄλλοις αἰσχρόν ἐστι καὶ
λέγειν, τῶν κωμωδοδιδασκάλων <δ> ἀκούετε καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν;
οὐ μετὰ τούτου ποτὲ Ἀπολλοφάνης καὶ Μυσταλίδης καὶ Λυσίθεος
20 συνεισιτῶντο μίαν ἡμέραν ταξάμενοι τῶν ἀποφράδων, ἀντὶ δὲ
νουμηνιαστῶν κακοδαιμονιστὰς σφίσιν αὐτοῖς τοῦνομα θέμενοι,
πρέπον μὲν ταῖς αὐτῶν τύχαις· οὐ μὴν ὡς τοῦτο διαπραξόμενοι τὴν
διάνοιαν ἔσχον ἀλλ' ὡς καταγελῶντες τῶν θεῶν καὶ τῶν νόμων ||
25 τῶν ὑμετέρων. ἐκείνων μὲν οὖν ἕκαστος ἀπώλετο, ὥσπερ εἰκὸς τοὺς
τοιούτους· τοῦτον δὲ τὸν ὑπὸ πλείστων γιγνωσκόμενον οἱ θεοὶ
οὕτω διέθεσαν ὥστε τοὺς ἐχθροὺς βούλεσθαι αὐτὸν ζῆν μᾶλλον ἢ
τεθνάναι, παράδειγμα τοῖς ἄλλοις, ἵν' εἰδῶσιν ὅτι τοῖς λίαν

6 Φθιώτ' C E M P Mus : Φθιώτα A || 8 τὸ φιλύρας τοῦ ξύλου A C E : τοῦ
ξύλου ut glossam del. Kaibel | λαμβάνοντα C E : λαμβάνοντας A || 15 τοιοῦ-
τον <ὄντα> Kaibel || 17 βοηθός A : βοηθῶν Stephanopoulos || 20 κωμωδοδι-
δασκάλων Bedrot (κωμωδοδιδασκάλων vel κωμωδοδιδασκάλων iam M P
Mus) : κωμωδιδασκάλων A | <δ> add. Musurus || 22 συνεισιτῶντο Dindorf :
συνεσιτῶντο A || 24 διαπραξόμενοι Kaibel : διαπραττόμενοι A || 29 εἰδῶσιν P
Mus : ἴδωσιν A : ἴδω C : ἴδω E

- ὑβριστικῶς πρὸς τὰ θεῖα διακειμένοις οὐκ εἰς τοὺς παῖδας ἀποτί-
 θενται τὰς τιμωρίας, ἀλλ' αὐτοὺς κακῶς ἀπολλύουσι μείζους καὶ
 χαλεπωτέρας καὶ τὰς συμφορὰς καὶ τὰς νόσους ἢ τοῖς ἄλλοις
 ἀνθρώποις προσβάλλοντες· τὸ μὲν γὰρ ἀποθανεῖν ἢ | καμεῖν 552b
 5 νομίμως κοινὸν ἡμῖν ἅπασιν ἐστὶ, τὸ δ' οὕτως ἔχοντα τοσοῦτον
 χρόνον διατελεῖν καὶ καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἀποθνήσκοντα μὴ
 δύνασθαι τελευτῆσαι τὸν βίον τούτοις μόνοις προσήκει τοῖς τὰ
 τοιαῦτα ἅπερ οὗτος ἐξημαρτηκόσι. περὶ μὲν οὖν Κινησίου ταῦτα ὁ
 ῥήτωρ εἴρηκε. [77] λεπτότερος δ' ἦν καὶ Φιλητᾶς ὁ Κῶρος ποιητῆς
 10 (test. 8 Sbardella = test. 22a Spanoudakis = adesp. com. fr. *122), ὃς
 καὶ διὰ τὴν τοῦ σώματος ἰσχνότητα σφαίρας ἐκ μολύβου πεποιη-
 μένας εἶχε περὶ τῷ πόδε, ὡς μὴ ὑπὸ ἀνέμου ἀνατραπεῖν. Πολέμων
 δ' ὁ περιηγητὴς ἐν τῷ Περὶ | Θαυμασίων (fr. 84 Preller = fr. 1 552c
 Giannini) Ἀρχεστρατὸν φησὶ τὸν μάντιν ἀλόντα ὑπὸ πολέμων καὶ
 15 ἐπὶ ζυγὸν ἀναβληθέντα ὀβολοῦ ὅλκην εὑρεθῆναι ἔχοντα· οὕτως ἦν
 ἰσχνός. ὁ δ' αὐτὸς ἱστορεῖ ὡς καὶ Πανάρετος ἰατρῷ μὲν οὐδενὶ
 ὠμίλησεν, Ἀρχεσιλάου δ' ἠχροᾶτο τοῦ φιλοσόφου, καὶ ὅτι συνεγέν-
 ετο Πτολεμαίῳ τῷ Εὐεργέτῃ τάλαντα δώδεκα τὸν ἐνιαυτὸν
 λαμβάνων· ἦν δὲ ἰσχνότατος, ἄνοσος διατελέσας. Μητρόδωρος δ' ὁ
 20 Σκήψιος ἐν δευτέρῳ Περὶ Ἀλειπτικῆς (FGrH 184 F 6) Ἰππώνακτα
 τὸν ποιητὴν (test. 19 Degani) οὐ μόνον μικρὸν γενέσθαι τὸ σῶμα |
 ἀλλὰ καὶ λεπτόν, ἀκρότονον δ' οὕτως ὡς πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ κενὴν 552d
 λήκυθον βάλλειν μέγιστόν τι διάστημα τῶν ἐλαφρῶν σωματίων διὰ
 τὸ μὴ δύνασθαι τὸν ἀέρα τέμνειν οὐκ ἐχόντων βιαίαν τὴν φορὰν.
 25 λεπτός δ' ἦν καὶ Φιλιππίδης, καθ' οὗ λόγος ἐστὶν Ὑπερείδῃ τῷ
 ῥήτορι (p. 57 Jensen) λέγων αὐτὸν ἓνα τῶν πολιτευομένων εἶναι. ἦν
 δ' εὐτελὲς τὸ σῶμα διὰ λεπτότητα, ὡς ὁ Ὑπερείδης ἔφη· Ἀλεξίς τ'
 ἐν Θεσπρωτοῖς (fr. 93) φησιν·

552b cf. Ael. VH 9.14 | 552b-e cf. Ael. VH 10.6 | 552b-c Eust. p. 1288.40-6 =
 IV.684.18-685.9 | 552c-d Eust. p. 1332.53-6 = IV.847.15-19 | 552d-e Eust. p.
 1646.14-18 = i.365.26-30

2 ἀπολλύουσι A C E : ἀπολύσασι Cobet || 3 νόσους <αὐτοῖς> Kaibel
 9 Φιλητᾶς Ael. : Φιλήτας C E M P Mus : Φιλίτας A || 12 εἶχε C E et Ael. :
 ἔχει A : ἔχειν P Mus || 16 οὐδενὶ C E : οὐδέν A || 17-18 συνεγένετο A C E :
 συνεγίνετο Kaibel || 21 ποιητὴν A et Ael. : ποιητῆς (structura mutata) C E :
 πυκτὴν Hecker || 27 τὸ σῶμα A C E : “videtur glossema” Kaibel

552e Ἑρμῇ θεῶν προπομπὴ καὶ Φιλιππίδου |
κληροῦχε, Νυκτός τ' ὄμμα τῆς μελαμπέπλου.

καὶ Ἀριστοφῶν Πλάτωνι (fr. 8)·

(A.) ἐν ἡμέραις αὐτὸν
τρισὶν ἰσχυρότερον ἀποφανῶ Φιλιππίδου.

5

(B.) οὕτως ἐν ἡμέραις ὀλίγαις νεκροὺς ποιεῖς;

Μένανδρος δὲ Ὀργῇ (fr. 266)·

ὁ λιμὸς ὑμῶν τὸν καλὸν τοῦτον δακῶν
Φιλιππίδου λεπτότερον ἀποδείξει νεκρόν.

ὅτι δὲ καὶ πεφιλιππῶσθαι ἔλεγον τὸ λελεπτύνθαι Ἀλεξίς ἐν 10
Μανδραγοριζομένῃ (fr. 148) φησί·

552f (A.) κακῶς ἔχει † στρουθὶς ἀκαρῆς νῆ Δί' εἰ †
πεφιλιππῶσθαι. (B.) μὴ | σὺ καινῶς μοι λάλει.
ὅσον οὐ τέθνηκε. (A.) τοῦ ταλαιπῶρου πάθους.

πολλῷ οὖν κάλλιον ἐστὶ τοιοῦτόν τινα εἶναι τὴν ιδέα ἢ ὥς φησιν 15
Ἀντιφάνης ἐν Αἰδῶ (fr. 20)·

τοῦτον οὖν
δι' οἰνοφλυγίαν καὶ πάχος τοῦ σώματος
Ἀσκὸν καλοῦσι πάντες οὐπιχώριοι.

Ἡρακλείδης δὲ ὁ Ποντικός ἐν τῷ Περὶ Ἡδονῆς (fr. 61 Wehrli = fr. 20
44 Schütrumpf) Δεινίαν φησὶ τὸν μυροπώλην διὰ τρυφῆν εἰς ἔρωτα
ἐμπεσόντα καὶ πολλὰ χρήματα ἀναλώσαντα, ὥς ἔξω τῶν ἐπιθυ-
μιῶν ἐγένετο, ὑπὸ λύπης ἐκταραχθέντα ἐκτέμνειν αὐτοῦ τὰ

552f Eust. p. 1646.13–14 = i.365.25–6

4–5 αὐτὸν τρισὶν ἰσχυρότερον A C E : τρισὶ τὸν δαίνα ἰσχυρότερον Eust. : τρισὶν
/ ἰσχυρότερον αὐτὸν Jacobs || 8 ὑμῶν A : ὑμῖν Bentley || 10 πεφιλιππῶσθαι A
C E Eust. : πεφιλιππιδῶσθαι Ael. || 12 ἔχει A : ἔχεις Dalechamps (*habes*)
στρουθὶς ἀκαρῆς B M P Mus : † στρουθὶς ακαρῆς † A || 13 πεφιλιππῶσθαι A :
πεφιλιππιδῶσαι Casaubon, cf. Ael. πεφιλιππιδῶσθαι supra || 14 ὅσον οὐ
Toup : † ὅσομου † A : ὅσω μου B M P Mus | τέθνηκε A : τέθνηκα Toup
19 οὐπιχώριοι Dindorf : οἱ ἐπιχώριοι A C E Eust. || 21 ἔρωτα A C E : ἔρωτας
Wilamowitz || 23 ἐκτέμνειν A : ἐξέτεμεν (*structura mutata*) C E, unde
ἐκτεμεῖν Meineke

αἰδοῖα, ταῦτα πάντα ποιούσης || τῆς ἀκολάστου τρυφῆς. [78] ἔθος 553a
 δ' ἦν Ἀθήνησι καὶ τοὺς πόδας τῶν τρυφώντων ἐναλείφειν μύροις,
 ὡς Κηφισόδωρος μὲν ἐν Τροφωνίῳ (fr. 3.1-3) φησίν·

ἔπειτ' ἀλείφεσθαι τὸ σῶμά μοι πρῶν
 5 μύρον ἱρινον καὶ ῥόδινον, ἄγαμαι, Ξανθία·
 καὶ τοῖς ποσὶν χωρὶς πρῶν μοι βάκκαριν.

Εὐβουλος δ' ἐν Σφιγγοκαρίωνι (fr. 107)·

ἐν θαλάμῳ μαλακῶς κατακείμενον· ἐν δὲ κύκλῳ νιν
 παρθενικὰ τρυφερά † χλανιδανα † μαλακὰ κατὰθρυπτοι
 10 τὸν πόδ' ἀμαρακίνοισι μύροισι τρίψουσι τὸν ἐμόν. |

ἐν δὲ Προκρίδι (Eub. fr. 89) λέγει τις πῶς δεῖ ἐπιμελεῖσθαι τοῦ τῆς 553b
 Προκρίδος κυνός, ὡς περὶ ἀνθρώπου τοῦ κυνός τὸν λόγον ποιοῦμε-
 νος·

(Α.) οὐκουν ὑποστορεῖτε μαλακῶς τῷ κυνί;
 15 κάτω μὲν ὑποβαλεῖτε τῶν Μιλησίων
 ἐρίων, ἄνωθεν δ' ἐπιβαλεῖτε ξυστίδα.
 (Β.) Ἄπολλον. (Α.) εἶτα χόνδρον αὐτῷ δεύσετε
 γάλακτι χηνός. (Β.) Ἡράκλεις. (Α.) καὶ τοὺς πόδας 5
 ἀλείψατ' αὐτοῦ τῷ Μεγαλλίῳ μύρῳ.

20 Ἀντιφάνης δὲ ἐν μὲν Ἀλκήστιδι (fr. 31) ἐλαίῳ τινὰ ποιεῖ | χριόμε- 553c
 νον τοὺς πόδας. ἐν δὲ Μητραγύρτῃ (fr. 152) φησί·

τὴν τε παῖδ' ἀλείμματα
 παρὰ τῆς θεοῦ λαβοῦσαν εἶτα τοὺς πόδας
 ἐκέλευ' ἀλείφειν πρῶτον, εἶτα τὰ γόνατα.
 25 ὡς θάττον ἢ παῖς διήψατ' αὐτοῦ τῶν ποδῶν
 ἔτριψέ τ', ἀνεπήδησεν. 5

553a Eust. p. 974.56 = III.603.11-12

4 τὸ σῶμά μοι πρῶν A : πρῶν τὸ σῶμά μοι 15.689f || 6 βάκκαριν A :
 βάκκαριν M^s P^s et 15.689f || 10 μύροισι A : μύροις Jacobs || 11 Προκρίδι M P
 Mus : Προκρίδα A || 12 τοῦ κυνός fort. delenda || 16 δ' M P Mus : δὲ A
 19 ἀλείψατ' A : ἀλείψετ' Meineke | Μεγαλλίῳ C E : † μεγαλλιῳ † A :
 Μεγαλείῳ B M : Μεγαλλείῳ P || 22 παῖδ' M P Mus : παῖδα A || 25 διήψατ'
 A : δ' ἤψατ' Koppiers

καὶ ἐν Ζακύνθῳ (fr. 101)·

εἴτ' οὐ δικαίως εἰμὶ φιλογύνης ἐγὼ
καὶ τὰς ἐταίρας ἡδέως πάσας ἔχω;
τουτὶ γὰρ αὐτὸ πρῶτον ὃ σὺ ποεῖς παθεῖν,
μαλακαῖς καλαῖς τε χερσὶ τριφθῆναι πόδας, | 5
553d πῶς οὐχὶ σεμνὸν ἐστι; 5

καὶ ἐν Θορικίοις (fr. 105)·

(A.) λοῦται δ' ἀληθῶς — (B.) ἀλλὰ τί;
(A.) ἐκ χρυσοκόλλῃ † τε κάλπιδος μύρω
Αἰγυπτίῳ μὲν τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας, 10
φοινικίνῳ δὲ τὰς γνάθους καὶ τιτθία,
σισυμβρίνῳ δὲ τὸν ἕτερον βραχίονα, 5
ἀμαρακίνῳ δὲ τὰς ὀφρῦς καὶ τὴν κόμην,
ἐρπυλλίνῳ δὲ τὸ γόνυ καὶ τὸν αὐχένα.

Ἀναξανδρίδης δὲ ἐν Πρωτεσιλάῳ (fr. 41)· 15

μύρω δὲ παρὰ Πέρωνος, οὐπὲρ ἀπέδοτο |
553e ἐχθρὸς Μελανώπῳ, πολυτελοῦς † εναιπτίῳ †,
ὧ συναλείφει τοὺς πόδας Καλλιστράτου.

καὶ τὸν ἐπὶ Θεμιστοκλέους δὲ βίον Τηλεκλείδης ἐν Πρυτάνεσιν (fr.
25) ἄβρὸν ὄντα παραδίδωσι· Κρατίνος τ' ἐν Χείρῳσι (fr. 257) τὴν 20
τρυφὴν ἐμφανίζων τὴν τῶν παλαιτέρων φησίν·

ἀπαλὸν δὲ σισύμβριον, ῥόδον ἢ κρίνον παρ' οὓς ἐθάχει,
παρὰ χερσὶ δὲ μῆλον ἕκαστος ἔχων σκίπωνά τ' ἡγόραζον.

[79] Κλέαρχος δ' ὁ Σολεὺς ἐν τοῖς Ἑρωτικοῖς (fr. 25 Wehrli), διὰ
τί, φησί, μετὰ χεῖρας ἄνθη καὶ μῆλα καὶ τὰ τοιαῦτα φέρομεν; 25

7 Θορικίοις Casaubon, cf. 15.689f Θορικίοις ἢ Διορύττοντί : † Θορυκίοις †
A || 9 χρυσοκόλλῃ τε A : χρυσοκολλήτου δὲ 15.689e : χρυσοκολλήτου γε
Casaubon || 10 τὰς χεῖρας A : τὰς χέρας Musurus : τὰ σκέλη 15.689e
12 σισυμβρίνῳ M P : σισιμβρίνῳ (vox nihili) A : σισυμβρίῳ 15.689f A et
Musurus : σισύμβρινον (structura mutata) 15.689f C E || 14 ἐρπυλλίνῳ M P
Mus et 15.689f : † ἐρπυλενῳ † A | γόνυ B M P Mus et 15.689f : γύνυ (vox
nihili) A || 16 δὲ A : τε 12.553d || 17 † εναιπτίῳ † A : ἐν Αἰγυπτίῳ B Mus :
Αἰγυπτίου 15.690a || 18 συναλείφει A : νῦν ἀλείφει 15.690a || 23 παρὰ A :
μετὰ Meineke

- 553f
 πότερον ὅτι καὶ διὰ τῆς τούτων ἀγαπήσεως | ἡ φύσις μηνύει τοὺς
 τῆς ὥρας ἔχοντας τὴν ἐπιθυμίαν; διὰ τοῦτ' οὖν οἶονεὶ δείγμα τῆς
 ὀψεως τὰ ὠραῖα μετὰ χεῖρας ἔχουσι καὶ χαίρουσιν αὐτοῖς; ἡ δυοῖν
 χάριν ταῦτα περιφέρουσιν; ἀρχή τε γὰρ ἐντυχίας καὶ παράδειγμα
 5 τῆς βουλήσεως αὐτοῖς γίνεται διὰ τούτων, αἰτηθεῖσι μὲν τὸ
 προσαγορευθῆναι, δοῦσι δὲ <τὸ> προὔπογράφειν ὅτι δεῖ καὶ αὐτοὺς
 μεταδιδόναι τῆς ὥρας· ἡ γὰρ τῶν ὠραίων ἀνθῶν καὶ καρπῶν
 αἵτησις || εἰς ἀντίδοσιν τῆς τοῦ σώματος ὥρας προκαλεῖται τοὺς 554a
 λαβόντας. ἡ τὴν τούτων ὥραν παραψυχὴν καὶ παραμυθίαν τῆς
 10 τῶν ἐρωμένων ὥρας ταῖς ἐπιθυμίαις χαίροντες ἔχουσιν αὐτοῖς·
 ἐκκρούεται γὰρ ὑπὸ τῆς τούτων παρουσίας ὁ τῶν ἐρωμένων πόθος.
 εἰ μὴ ἄρα τοῦ περὶ αὐτοὺς κόσμου χάριν καθάπερ ἄλλο τι τῶν
 πρὸς καλλωπισμὸν συντεινόντων ἔχουσί τε ταῦτα καὶ χαίρουσιν
 αὐτοῖς· οὐ γὰρ μόνον στεφανουμένων τοῖς ὠραίοις ἄνθεσιν ἀλλὰ
 15 καὶ μετὰ χεῖρας ἐχόντων τὸ πᾶν εἶδος ἐπικοσμεῖται. τάχα | δ' ἴσως 554b
 διὰ τὸ φιλοκάλους εἶναι· δηλοῖ δὲ τὸ τῶν καλῶν ἐρᾶν καὶ πρὸς τὰ
 ὠραῖα φιλικῶς ἔχειν· καλὸν γὰρ τὸ τῆς ὀπώρας καὶ τὸ τῆς ὥρας
 ὄντως πρόσωπον ἔν τε καρποῖσι καὶ ἄνθεσι θεωρούμενον. ἡ πάντες
 οἱ ἐρώντες οἷον ἐκτρυφῶντες ὑπὸ τοῦ πάθους καὶ ὠραινόμενοι τοῖς
 20 ὠραίοις ἀβρύνονται; φυσικὸν γὰρ δὴ τι τὸ τοὺς οἰομένους εἶναι
 καλοὺς καὶ ὠραίους ἀνθολογεῖν. ὅθεν αἱ τε περὶ τὴν Φερσεφόνην
 ἀνθολογεῖν λέγονται (*h.Cer.* 5-8) καὶ Σαπφῷ (*fr.* 122) φησιν ἰδεῖν

ἀνθε' ἀμέργουσιν παῖδ' ἄγαν ἀπαλάν.

- [80] οὕτω δ' | ἐξήρτηντο τῶν ἡδυπαθειῶν οἱ τότε ὥς καὶ Καλλιπύ- 554c
 25 γου Ἀφροδίτης ἱερὸν ἰδρύσασθαι ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας· ἀνδρὶ
 ἀγροίκῳ ἐγένοντο δύο καλαὶ θυγατέρες. αὗται φιλονικήσασαί
 ποτε πρὸς ἑαυτὰς προελθοῦσαι ἐπὶ τὴν λεωφόρον διεκρίνοντο

3 ὀψεως A : φύσεως Dalechamps (*naturae*) : ὀρέξεως Jacobs || 4 ἐντυχίας
 Meineke : εὐτυχίας A || 5 μὲν Musurus : δὲ A || 6 <τὸ> add. Kaibel, ducente
 Meineke || 7 fort. <μετὰ> τῶν ὠραίων ἀνθῶν καὶ καρπῶν || 8 αἵτησις <τὴν
 βούλησιν μηνύει τῶν αἰτούντων, ἡ δὲ παράληψις> εἰς ἀντίδοσιν Kaibel
 9-10 τῆς τῶν ἐρωμένων A : ἐπὶ del. Kaibel || 10 χαίροντες ἔχουσιν A :
 ἔχοντες χαίρουσιν Wilamowitz || 17 τὸ τῆς ὀπώρας καὶ Kaibel, ducente
 Casaubon : ὅτι τὰς ὀπώρας καὶ A : del. Dindorf || 21 Φερσεφόνην A :
 Περσεφόνην B || 23 ἀμέργουσιν A : ἀμέργοισιν Neue | ἀπαλάν A : ἀπαλὴν
 A^s M P Mus || 26 φιλονικήσασαί Kaibel : φιλονεικήσασαί A C E

ποτέρα εἶη καλλιπυγοτέρα, καὶ ποτε παρίοντος νεανίσκου πατέρα
 πρεσβύτην ἔχοντος ἐπέδειξαν ἑαυτὰς καὶ τούτῳ. καὶ δὲ θεασάμε-
 νος ἔκρινε τὴν πρεσβυτέραν, ἥς καὶ εἰς ἔρωτα ἐμπεσὼν ἐλθὼν εἰς
 554d ἄστῳ κλινῆρης γίνεται καὶ διηγείται τὰ γεγενημένα τῷ ἀδελφῷ |
 5 ἑαυτοῦ ὄντι νεωτέρῳ. ὁ δὲ καὶ αὐτὸς ἐλθὼν εἰς τοὺς ἀγροὺς καὶ
 θεασάμενος τὰς παῖδας ἐρᾷ καὶ αὐτὸς τῆς ἐτέρας. ὁ οὖν πατήρ ἐπεὶ
 παρακαλῶν αὐτοὺς ἐνδοξοτέρους λαβεῖν γάμους οὐκ ἔπειθεν,
 ἄγεται ἐκ τοῦ ἀγροῦ τὰς παῖδας αὐτοῖς πείσας ἐκείνων τὸν πατέρα
 καὶ ζεύγνυσι τοῖς υἱοῖς. αὗται οὖν ὑπὸ τῶν πολιτῶν Καλλίπυγοι
 10 ἐκαλοῦντο, ὥς καὶ ὁ Μεγαλοπολίτης Κερκιδᾶς ἐν τοῖς Ἰάμβοις (fr.
 14, p. 213 Powell) ἱστορεῖ λέγων·

ἦν καλλιπύγων ζεύγος ἐν Συρακούσαις.

αὗται οὖν ἐπιλαβόμεναι οὐσίας λαμπρᾶς ἰδρύσαντο Ἀφροδίτης
 554e ἱερὸν καλέσασαι Καλλίπυγον τὴν | θεόν, ὥς ἱστορεῖ καὶ Ἀρχέλαος
 15 ἐν τοῖς Ἰάμβοις (SH 131). [81] ἐν μανίᾳ δὲ τρυφὴν ἡδίστην
 γενομένην οὐκ ἀηδῶς ὁ Ποντικὸς Ἡρακλείδης διηγείται ἐν τῷ
 Περὶ Ἡδονῆς (fr. 56 Wehrli = fr. 40 Schütrumpf) οὕτω γράφων· ὁ
 Αἰζωνεὺς Θράσυλλος ὁ Πυθοδώρου διετέθη ποτὲ ὑπὸ μανίας
 τοιαύτης ὥς πάντα τὰ πλοῖα τὰ εἰς τὸν Πειραιᾶ καταγόμενα
 20 ὑπολαμβάνειν ἑαυτοῦ εἶναι, καὶ ἀπεγράφετο αὐτὰ καὶ ἀπέστελλε
 καὶ διώκει, καὶ καταπλέοντα ἀπεδέχετο μετὰ χαρᾶς τοσαύτης
 554f ὅσησπερ ἂν τις τοσοῦτων χρημάτων κύριος ὦν. καὶ τῶν μὲν
 ἀπολομένων οὔτε <... οὔτε> | ἐπέζητησε, τοῖς δὲ σωζομένοις ἔχαιρε
 καὶ διῆγε μετὰ πλείστης ἡδονῆς. ἐπεὶ δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Κρίτων
 25 ἐκ Σικελίας ἐπιδημήσας συλλαβὼν αὐτὸν παρέδωκεν ἱατρῷ καὶ
 τῆς μανίας ἐπαύσατο, διηγείτο οὐδεπώποτε φάσκων κατὰ τὸν

554e-f cf. Ael. VH 4.25

1 ποτε A : τότε Schweighäuser || 6 οὖν Dindorf : γοῦν A : δ' οὖν Kaibel
 12 ἦν M P Mus : † η † A || 18 Αἰζωνεὺς Θράσυλλος, i.e. -ΥΛΛΟΣ Kaibel ex
 Ael. : Ἀζωνεὺς Θρασύλαος, i.e. -ΥΛΛΟΣ A : Θρασύλαος C E || 20 ἀπέστελλε
 Meineke : ἀπέστειλε A : ἐξέπεμπε Ael. || 22 τις εἶη A : εἶη om. C E : τις
 ἡσθεῖη Meineke || 23 lac. indicavi || 25 ἱατρῷ A : ἱατρῷ E : ἱατροῖς C || 26 lac.
 post. διηγείτο indic. Meineke : διηγείτο <πολλάκις περὶ τῆς ἐν μανίᾳ
 διατριβῆς> Kaibel ex Ael.

βίον ἡσθῆναι πλείονα· λύπην μὲν γὰρ οὐδ' ἡντινοῦν αὐτῷ παραγί-
νεσθαι, τὸ δὲ τῶν ἡδονῶν πλῆθος ὑπερβάλλειν.

II

- 555a [1] Ἀντιφάνης ὁ κωμωδιοποιός (test. 8), ἑταῖρε Τιμόκρατες, ὡς ἀνεγίνωσκέ τινα τῷ βασιλεῖ Ἀλεξάνδρῳ τῶν ἑαυτοῦ κωμωδιῶν, ὁ δὲ δῆλος ἦν οὐ πάνυ τι ἀποδεχόμενος, “δεῖ γάρ,” ἔφησεν, “ὦ βασιλεῦ, τὸν ταῦτα ἀποδεχόμενον ἀπὸ συμβόλων τε πολλάκις δεδειπνηκέναι καὶ περὶ ἑταίρας πλεονάκις καὶ εἰληφέναι καὶ 5 δεδωκέναι πληγὰς,” ὥς φησι Λυκόφρων ὁ Χαλκιδεὺς ἐν τοῖς Περὶ
- 555b Κωμωδίας (fr. 13 Strecker). ἡμεῖς οὖν τὸν περὶ ἐρωτικῶν | λόγον ἐνταῦθα μέλλοντες κατατάσσειν (ἐγένοντο γὰρ καὶ περὶ γαμετῶν καὶ ἑταιρῶν πολλάκις λόγοι), κειδόσιν ἐκτιθέμενοι τὴν ἱστορίαν, τῶν Μουσῶν τὴν Ἑρατῷ ἐπικαλεσάμενοι εἰς μνήμην ἡμῖν ἰέναι 10 τὸν ἐρωτικὸν ἐκείνον κατάλογον ἐντεῦθεν τὴν καταρχὴν ποιησόμεθα (A.R. 3.1).

εἰ δ' ἄγε νῦν, Ἑρατῷ, πάρ θ' ἴστασο καὶ μοι ἔνισπε,

- τίνες λόγοι περὶ αὐτοῦ τοῦ ἔρωτος καὶ τῶν ἐρωτικῶν ἐλέχθησαν.
- [2] καὶ γὰρ τὰς γαμετὰς ὁ καλὸς ἡμῶν ἐστιάτωρ ἐπαινῶν Ἑρ- 15 μιπτον ἔφη ἐν τοῖς Περὶ Νομοθετῶν (fr. 87 Wehrli = FGrH 1026 F
- 555c 6) | ἱστορεῖν ὅτι ἐν Λακεδαιμόνι εἰς οἴκημά τι σκοτεινὸν πᾶσαι συνεκλείοντο αἱ κόραι συγχλειομένων καὶ τῶν ἀγάμων νεανίσκων, καὶ ἕκαστος ἧς ἐπιλάβοιτο, ταύτην ἀπῆγεν ἄπροικον· διὸ καὶ Λύσανδρον ἐξημίωσαν, ὅτι καταλιπὼν τὴν προτέραν ἐτέραν 20 ἐβουλεύετο περικαλλεστέραν ἀγαγέσθαι. Κλέαρχος δ' ὁ Σολεὺς ἐν τοῖς Περὶ Παροιμιῶν (fr. 73 Wehrli), ἐν Λακεδαιμόνι, φησί, τοὺς ἀγάμους αἱ γυναῖκες ἐν ἑορτῇ τινι περὶ τὸν βωμὸν ἔλκουσαι
- 555d ῥαπίζουσιν, ἵνα τὴν ἐκ τοῦ πράγματος ὕβριν | φεύγοντες φιλο- 25 στοργῶσί τε καὶ ἐν ὥρᾳ προσίωσι τοῖς γάμοις. ἐν δὲ Ἀθήναις πρῶτος Κέκροψ μίαν ἐνὶ ἔξευξεν ἀνέδην τὸ πρότερον οὐσῶν τῶν συνόδων καὶ κοινογαμίων ὄντων· διὸ καὶ ἔδοξε τισι διφυῆς νομι- σθῆναι οὐκ εἰδότων τῶν πρότερον διὰ τὸ πλῆθος τὸν πατέρα. ἐκ

555b–e, 555d Eust. p. 1361.18–27, 28–30 = IV.940.2–16, 18–20

4 A C E : ἀποδεξόμενον Meineke || 5 πλεονάκις A : πολλάκις C E
8 κατατάσσειν scripsi : κατατάττειν A || 9 κειδόσιν scripsi : εἰδόσιν A
13 πάρ θ'] παρθ' A : παρὰ θ' A.R. || 18 συνεκλείοντο A C E : ἐνεκλείοντο Kaibel | συγχλειομένων A : συνεγκλειομένων Kaibel || 20 ἐτέραν ^{lm}A^{mg} B P Mus : ἑταίρας A C E || 27 συνόδων A : γυναικῶν C : γυν^o E

τούτων οὖν τις ὁρμώμενος μέμψαιτ' ἂν τοὺς περιτιθέντας Σωκρά-
 τει δύο γαμετὰς γυναῖκας, Ξανθίππην καὶ τὴν Ἀριστείδου Μυρ-
 τῶ, οὐ τοῦ Δικαίου καλουμένου (οἱ χρόνοι γὰρ οὐ συγχωροῦσιν) ||
 ἀλλὰ τοῦ τρίτου ἀπ' ἐκείνου· εἰσὶ δὲ Καλλιस्थένης (FGrH 124 F 43), 556a

- 5 Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς (FGrH 228 F 45b = fr. 94 Wehrli = fr. 105
 Fortenbaugh-Schütrumpf), Σάτυρος ὁ Περιπατητικὸς (fr. 15, FHG
 iii.163 = fr. 17b Schorn), Ἀριστόξενος (fr. 57 Wehrli), οἷς τὸ ἐνδόσι-
 μον Ἀριστοτέλης ἔδωκεν ἱστορῶν τοῦτο ἐν τῷ Περὶ Εὐγενείας (fr.
 93 Rose = fr. 71.2 Gigon)· εἰ μὴ ἄρα συγκεχωρημένον κατὰ
 10 ψήφισμα τοῦτο ἐγένετο τότε διὰ σπάνιν ἀνθρώπων, ὥστ' ἐξεῖναι
 καὶ δύο ἔχειν γυναῖκας τὸν βουλόμενον, ὅθεν καὶ τοὺς τῆς κωμω-
 δίας ποιητὰς ἀποσιωπῆσαι τοῦτο πολλάκις τοῦ Σωκράτους μνη-
 μονεύοντας. παρέθετο δὲ <τὸ> περὶ τῶν γυναικῶν ψήφισμα
 Ἰερώνυμος ὁ Ῥόδιος (fr. 44 Wehrli = fr. 53b White), ὅπερ σοι |
 15 διαπέμψομαι εὐπορήσας τοῦ βιβλίου. ἀντεῖπε δὲ τοῖς λέγουσι περὶ 556b
 τῶν Σωκράτους γυναικῶν Παναίτιος ὁ Ῥόδιος (fr. 133 van
 Straten). [3] παρὰ δὲ Πέρσαις ἀνέχεται ἡ βασιλεία τοῦ πλήθους
 τῶν παλλακίδων διὰ τὸ ὡς δεσπότην ἄρχειν τῆς γαμετῆς τὸν
 βασιλέα, ἔτι δὲ καὶ διὰ τὸ τὴν βασιλίδα, ὡς φησι Δίνων ἐν τοῖς
 20 Περσικοῖς (FGrH 690 F 27), ὑπὸ τῶν παλλακίδων θρησκεύεσθαι·
 προσκυνοῦσι γοῦν αὐτήν. καὶ ὁ Πρίαμος δὲ πολλὰς χρῆται
 γυναιξὶ καὶ ἡ Ἑκάβη οὐ δυσχεραίνει· λέγει γοῦν ὁ Πρίαμος (Il.
 24.496-7)· |

ἐννεακαίδεκα μέν μοι ἰῆς ἐκ νηδύος ἦσαν,

556c

- 25 τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.

παρὰ δὲ τοῖς Ἑλλήσιν οὐκ ἀνέχεται ἡ τοῦ Φοίνικος μήτηρ τὴν τοῦ
 Ἀμύντορος παλλακίδα. Μήδεια δὲ καίπερ εἰδυῖα τὸ ἔθος, ὅτι ἐστὶ
 βαρβαρικόν, οὐ φέρει οὐδὲ αὐτὴ τὸν Γλαύκης γάμον, ἥδη εἰς τὰ
 ἀμείνω καὶ Ἑλληνικὰ ἐκδεδιητημένη. καὶ ἡ Κλυταιμῆστρα δὲ
 30 περιπαθῆς γενομένη τὴν Κασσάνδραν σὺν αὐτῷ τῷ Ἀγαμέμνονι

556b-e, 555d Eust. p. 1361.18-27, 28-30 = IV.940.2-16, 18-20 | 556b-c,
 557c Eust. p. 1345.50-5 = IV.889.6-14

2 Ἀριστείδου B M P Mus : Ἀριστίδου A || 12-13 μνημονεύοντας A :
 μνημονεύσαντες (structura mutata) C E || 13 <τὸ> add. Meineke
 25 μεγάροισι B M P Mus et Hom. : μμεγάροισι A || 29 ἡ Κλυταιμῆστρα A :
 Κλυταιμνήστρα (ἡ om.) C E B M P Eust. Mus || 30 τὴν om. C E

ἀποκτείνει, ἣν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ κρείων ἐπηγάγετο ἐν ἔθει
 556d γεγόμενος | βαρβαρικῶν γάμων. (Dioscurid. fr. XXVI Weber) θαυ-
 μάσαι δ' ἂν τις, φησὶν Ἀριστοτέλης (fr. 144 Rose = fr. 42 Gigon),
 ὅτι οὐδαμοῦ τῆς Ἰλιάδος Ὅμηρος ἐποίησε Μενελάω συγκοιμωμέ-
 νην παλλακίδα πᾶσι δοῦς γυναῖκας· κοιμῶνται γοῦν παρ' αὐτῷ 5
 καὶ οἱ γέροντες μετὰ γυναικῶν· οὐ γὰρ ἦσαν οὗτοι ἐκλελυμένοι
 τοῖς σώμασιν ἐν τοῖς τῆς νεότητος χρόνοις ἢ διὰ μέθης ἢ δι'
 ἀφροδισίων ἢ καὶ διὰ τῆς ἐν ταῖς ἀδηφαγίαις ἀπειψίας, ὥστε
 εἰκότως ἔρρωντο τῷ γήρᾳ. ἔοικεν οὖν ὁ Σπαρτιάτης αἰδεῖσθαι
 556e γαμετὴν οὖσαν τὴν Ἑλένην, ὑπὲρ ἧς | καὶ τὴν στρατείαν ἤθροισε· 10
 διόπερ φυλάττεται τὴν πρὸς ἄλλην κοινωνίαν. ὁ δ' Ἀγαμέμνων ὡς
 πολυγύναιος ὑπὸ Θεορίτου λοιδορεῖται (Il. 2.226–8)·

πλείαι τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλὰ δὲ γυναῖκες
 εἰσιν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἅς τοι Ἀχαιοὶ
 πρωτίστῃ δίδομεν.

15

ἀλλ' οὐκ εἰκός, φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης, εἰς χρῆσιν εἶναι τὸ πλῆθος
 τῶν γυναικῶν ἀλλ' εἰς γέρας· ἐπεὶ οὐδὲ τὸν πολὺν οἶνον (cf. Il.
 9.71–2) εἰς τὸ μεθύειν παρεσκευάσατο. [4] ὁ δὲ Ἡρακλῆς πλείστας
 556f δόξας ἐσχηκέναι γυναῖκας (ἣν γὰρ φιλογύνης) ἀνὰ | μέρος αὐτάς 20
 εἶχεν, ὡς ἂν στρατευόμενος καὶ κατὰ διάφορα γινόμενος χωρία· ἐξ
 ὧν καὶ τὸ τῶν τέκνων αὐτῷ πλῆθος ἐγένετο. ἐν ἑπτὰ μέντοι γε
 ἡμέραις <τάς> πεντήχοντα διεπαρθένευσε Θεοτίου κόρας, ὡς
 Ἡρόδωρος (FGrH 31 F 20 = fr. 20 Fowler) ἱστορεῖ. πολυγύναιος δ'
 ἐγένετο καὶ Αἰγεύς· πρώτην μὲν γὰρ ἔγημε τὴν Ὀπλητος
 θυγατέρα, μεθ' ἣν τῶν Χαλκιδόντος μίαν. παραδοὺς δ' ἀμφοτέρας 25
 φίλοις συνῆν πολλαῖς χωρὶς γάμων. ἔπειτα τὴν Πιθέως ἔλαβεν
 557a Αἰθραν, μεθ' ἣν Μήδειαν. || Θησεὺς δὲ Ἑλένην ἀρπάσας ἐξῆς καὶ
 Ἀριάδνην ἤρπασεν· Ἴστρος γοῦν ἐν τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ τῶν
 Ἀττικῶν (FGrH 334 F 10) καταλέγων τὰς τοῦ Θησεῦς γενομένας

2 γάμων A : νόμων C : νόμ E || 6 Νέστωρ καὶ Φοῖνιξ post μετὰ γυναικῶν
 praeb. A C E : ut glossam deleui || 8 τῆς C E : τὰς A || 9 ἔρρωντο C E Mus :
 ἔρρωνται A || 20 στρατευόμενος A : στρεφόμενος C E | γινόμενος C E :
 γιγνόμενος A || 22 <τάς> add. Meineke || 25 Χαλκιδόντος E Eust. Mus :
 Χαλκιδόντος A C || 28 τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ scripsi : τῇ τεσσαρεσκα-
 δεκάτῃ A

- γυναίκας φησι τὰς μὲν αὐτῶν ἐξ ἔρωτος γεγενῆσθαι, τὰς δ' ἐξ
 ἀρπαγῆς, ἄλλας δ' ἐκ νομίμων γάμων· ἐξ ἀρπαγῆς μὲν Ἑλένην,
 Ἀριάδνην, Ἴππολύτην καὶ τὰς Κερκύονος καὶ Σίνιδος θυγατέρας,
 νομίμως δ' αὐτὸν γῆμαι Μελίβοιαν τὴν Αἴαντος μητέρα. Ἡσίοδος
 5 (fr. 147) δὲ φησι καὶ Ἴππην καὶ Αἰγλήν, δι' ἣν καὶ τοὺς πρὸς
 Ἀριάδνην ὄρκους παρέβη, | ὥς φησι Κέρκωψ. Φερεκύδης (FGH 3 557b
 F 153) δὲ προστίθῃσι καὶ Φερέβοιαν. πρὸ δὲ τῆς Ἑλένης καὶ ἐκ
 Τροιζήνος ἥρπασεν Ἀναξίω, μετὰ δὲ τὴν Ἴππολύτην Φαίδραν
 ἔσχε. [5] Φίλιππος δὲ ὁ Μακεδὼν οὐκ ἐπῆγετο μὲν εἰς τοὺς
 10 πολέμους γυναίκας ὥσπερ Δαρεῖος ὁ ὑπ' Ἀλεξάνδρου καταλυθεὶς,
 ὃς περὶ τῶν ὅλων πολεμῶν τριακοσίας ἐξήκοντα περιήγετο παλ-
 λακὰς, ὡς ἱστορεῖ Δικαίαρχος ἐν τρίτῳ Περὶ τοῦ τῆς Ἑλλάδος
 Βίου (fr. 64 Wehrli = fr. 77 Mirhady)· ὁ δὲ Φίλιππος αἰεὶ κατὰ
 πόλεμον ἐγάμει· ἐν ἔτεσι γοῦν εἴκοσι καὶ δυσὶν οἷς ἐβασίλευεν, ὡς
 15 φησι Σάτυρος | ἐν τῷ Περὶ τοῦ Βίου αὐτοῦ (fr. 5, FHG iii.161 = fr. 557c
 25 Schorn), Αὐδάταν Ἰλυρίδα γήμας ἔσχεν ἐξ αὐτῆς θυγατέρα
 Κύνναν· ἔγχε δὲ καὶ Φίλαν ἀδελφὴν Δέρδα καὶ Μαχάτα· οἰκειώ-
 σασθαι δ' ἐθέλων καὶ τὸ Θετταλῶν ἔθνος ἐπαίδοποιήσατο ἐκ δύο
 Θετταλίδων γυναικῶν, ὧν ἡ μὲν ἦν Φεραία Νικησίπολις, ἣτις
 20 αὐτῷ ἐγέννησε Θετταλονίκην, ἡ δὲ Λαρισαία Φίλινα, ἐξ ἧς Ἀρ-
 ριδάϊον ἐτέκνωσε. προσεκλήσατο δὲ καὶ τὴν Μολοττῶν βασιλείαν
 γήμας Ὀλυμπιάδα, ἐξ ἧς ἔσχεν Ἀλέξανδρον καὶ Κλεοπάτραν. καὶ
 τὴν Θράκην δὲ | ὅτε εἶλεν, ἦκε πρὸς αὐτὸν Κοθήλας ὁ τῶν 557d
 Θρακῶν βασιλεὺς ἄγων Μήδαν τὴν θυγατέρα καὶ δῶρα πολλὰ·
 25 γήμας δὲ καὶ ταύτην ἐπεισήγαγε τῇ Ὀλυμπιάδι. ἐπὶ πάσαις δ'
 ἔγχε Κλεοπάτραν ἐρασθεὶς τὴν Ἴπποστράτου μὲν ἀδελφὴν,
 Ἀττάλου δὲ ἀδελφιδὴν, καὶ ταύτην ἐπεισάγων τῇ Ὀλυμπιάδι
 ἅπαντα τὸν βίον τὸν ἑαυτοῦ συνέχεεν· εὐθέως γὰρ ἐν αὐτοῖς τοῖς
 γάμοις ὁ μὲν Ἀτταλος, “νῦν μέντοι γνήσιοι”, ἔφη, “καὶ οὐ νόθοι

556b-c, 557c Eust. p. 1345.50-5 = IV.889.6-14

1 ἐξ ἔρωτος et τὰς δ' del. Jacoby, cf. ἐξ ἀρπαγῆς μὲν ... νομίμως δ' infra
 3 Σίνιδος, i.e. ΣΙΝ- P Mus : † εινιδος †, i.e. ΕΙΝ- A || 5 Ἴππην A : Ἰόπην
 Plut. Thes. 29.1 || 8 Τροιζήνος Jahn, cf. Plut. Thes. 29.1 Τροιζηνίαν : Τροίας A
 13 αἰεὶ B M P Mus : αἰεὶ A || 14 δυσὶν Schweighäuser : δύο A : καὶ δύο/δυσὶν
 del. Musurus : δ' Kaibel | ἐβασίλευεν Kaibel : ἐβασίλευσεν A || 29 μέντοι A C
 E : “suspectum” Kaibel

557e βασιλείς γεννηθήσονται.” και Ἀλέξανδρος ἀκούσας ἔβαλεν ἥ μετὰ
 χεῖρας εἶχε | κύλικι τὸν Ἄτταλον, ἔπειτα κάκεινος αὐτὸν τῷ ποτη-
 ρίῳ. και μετὰ ταῦτα Ὀλυμπιάς μὲν εἰς Μολοττοὺς ἔφυγεν,
 Ἀλέξανδρος δ' εἰς Ἰλλυριούς. και ἡ Κλεοπάτρα δ' ἐγέννησε τῷ
 Φιλίππῳ θυγατέρα τὴν κληθεῖσαν Εὐρώπην. φιλογύνης δ' ἦν και 5
 Εὐριπίδης ὁ ποιητής· Ἰερώνυμος γοῦν ἐν Ἱστορικοῖς Ὑπομνήμασί
 (fr. 36 Wehrli = fr. 33 White) φησιν οὕτως· εἰπόντος Σοφοκλεῖ (test.
 58a) τινος ὅτι μισογύνης ἐστὶν Εὐριπίδης (test. 107a), “ἐν γε ταῖς
 τραγωδίαις,” ἔφη ὁ Σοφοκλῆς· “ἐπεὶ ἐν γε τῇ κλίνῃ φιλογύνης.”
 557f [6] αἱ δὲ γαμεταὶ ἡμῶν γυναῖκες | οὐκ εἰσι τοιαῦται οἷας Εὐβουλός 10
 φησιν ἐν Στεφανοπώλισι (fr. 97)·

μὰ Δί' οὐχὶ περιπεπλασμένοι ψιμυθίοις,
 οὐδ' ὥσπερ ὑμεῖς συκαμίνῳ τὰς γνάθους
 κεχριμένοι. κἂν ἐξίητε τοῦ θέρους,
 ἀπὸ τῶν μὲν ὀφθαλμῶν ὑδρορρόαι δύο 15
 ῥέουσι μέλανος, ἐκ δὲ τῶν γνάθων ἰδρώς 5
 ἐπὶ τὸν τράχηλον ἄλοκα μιλτώδη ποιεῖ,
 ἐπὶ τῷ προσώπῳ δ' αἱ τρίχες φορούμεναι ||
 558a εἷξασι πολιαῖς, ἀνάπλεω ψιμυθίου.

Ἀναξίλας δὲ ἐν Νεοττίδι (fr. 22) φησίν· 20

ὅστις ἀνθρώπων ἐταῖραν ἠγάπησε πῶποτε,
 οὐ γένος τις ἂν δύναιτο παρανομώτατον φράσαι·
 τί γάρ ἢ δράκαιν' ἄμικτος ἢ Χίμαιρα πύρπνοος
 ἢ Χάρυβδις ἢ τρίκρανος Σκύλλα, ποντία κύων,
 Σφίγξ, Ὕδρα, λέαινα, ἔχιδνα, πτηνὰ θ' Ἀρπυιῶν γένη, 5 25
 εἰς ὑπερβολὴν ἀφίεται τοῦ καταπτύστου γένους; |

557f-8a Eust. p. 976.56-9 = III.611.16-21 | 558a Eust. p. 1714.37-9 =
 ii.13.28-31

1 γεννηθήσονται A : γεννήσονται C E | ὁ Ἀλέξανδρος A : ὁ om. C E || 2-3 τῷ
 ποτηρίῳ A C E : fort. ut glossa delenda : τῷ <ἐαυτοῦ> ποτηρίῳ Kaibel || 9 ὁ
 Σοφοκλῆς A : Σοφοκλῆς C E : om. B, fort. recte | γε A C E : del. Kaibel
 12 ψιμυθίοις A : ψιμυθίῳ C E Eust. : fort. ψιμυθίῳ || 14 ἐξίητε C E B Eust.
 Mus : ἐξείητε A || 15 ὑδρορρόαι C E M P Eust. Mus : ὑδρορόαι A || 22 οὐ ...
 τις A C E Eust. : οὐ ... τίς Wytttenbach | παρανομώτατον A C Eust. :
 παρανομώ^{ss} E : παρανομώτερον, i.e. παρανομώ^{sp} Grotius || 23 τί A C E Eust. :
 τίς Grotius | ἄμικτος A C E Eust. : ἄμεικτος Nauck

- οὐκ ἔνεσθ'· αὐταὶ δ' ἀπάντων ὑπερέχουσι τῶν κακῶν. 558b
 ἔστι δὲ σκοπεῖν ἀπ' ἀρχῆς πρῶτα μὲν τὴν Πλαγγόνα,
 ἣτις ὥσπερ ἡ Χίμαιρα πυρπολεῖ τοὺς βαρβάρους.
 εἰς μόνος δ' ἵππεύς τις αὐτῆς τὸν βίον παρείλετο· 10
 5 πάντα τὰ σκευὴ γὰρ ἔλκων ὥχετ' ἐκ τῆς οἰκίας.
 οἱ Σινώπη δ' αὖ συνόντες οὐχ' Ὑδρα σῦνιεισι νῦν;
 γραῦς μὲν αὐτῇ, παραπέφυκε δ' ἡ Γνάθαινα πλησίον, |
 ὥς τὰ πολλὰ γ' εἰσὶ † ταύτης ἐστὶ διπλάσιον κακόν. 558c
 ἡ δὲ Νάννιον τί νῦν διαφέρειν Σκύλλης δοκεῖ; 15
 10 οὐ δὴ ἀποπνίξας ἑταίρους τὸν τρίτον θηρεύεται
 ἔτι λαβεῖν; ἀλλ' ἐξέπεσε † πορθμῖς ἐλατίνῃ πλάτῃ.
 ἡ δὲ Φρύνη τὴν Χάρυβδιν οὐχὶ πόρρω που ποιεῖ
 τόν τε ναύκληρον λαβοῦσα καταπέπωκ' αὐτῷ σκάφει;
 ἡ Θεανῶ δ' οὐχὶ Σειρὴν ἐστὶν ἀποτετιλμένη; | 20
 15 βλέμμα καὶ φωνὴ γυναικός, τὰ σκέλη δὲ κοψίχου. 558d
 Σφίγγα Θηβαίαν δὲ πάσας ἐστὶ τὰς πόρνas καλεῖν,
 αἱ λαβοῦσ' ἀπλῶς μὲν οὐδέν, ἀλλ' ἐν αἰνιγμοῖς τισιν,
 ὥς ἐρώσι καὶ φιλοῦσι καὶ σῦνιεισιν ἡδέως.
 εἶτα, “τετράπους μοι γένοιτο”, φησί, “† τήνπρος † ἡ θρόνος,” 25
 20 εἶτα δὴ “τρίπους τις,” εἶτα, φησί· “παιδίσκη δίπους.”
 εἶθ' ὁ μὲν γνοὺς ταῦτ' ἀπῆλθεν εὐθύς ὥσπερ
 οὐδ' ἰδεῖν δόξας ἐκείνην, σῴζεται δ' ἄκων μόνος. |
 οἱ δ' ἐράσθαι προσδοκῶντες εὐθύς εἰσιν ἡρμένοι 558e
 καὶ φέρονθ' ὑψοῦ πρὸς αἶθραν. συντεμόντι δ' οὐδὲ ἐν 30
 25 ἔσθ' ἑταίρας, ὅσα πέρ ἐστιν θηρί', ἐξωλέστερον.

[7] τοιαῦτα πολλὰ τοῦ Λαρηνσίου λέγοντος ὁ Λεωνίδης ψέγων τὸ
 τῆς γαμετῆς ὄνομα τὰ ἐκ τῶν Μάντεων Ἀλέξιδος (fr. 150) προη-
 νέγκατο ταυτὶ τῶν ἐπῶν·

- ὦ δυστυχεῖς ἡμεῖς πεπραχότες
 30 τὴν τοῦ βίου παρρησίαν καὶ τὴν τρυφήν |
 γυναιξὶ δοῦλοι ζῶμεν ἀντ' ἐλευθέρων. 558f

8 ὥς τὰ πολλὰ γ' εἰσὶ A : ὥστ' ἀπαλλαγεῖσι Dobree || 9 νῦν A : νυνὶ Jacobs
 17 λαβοῦσ' A : λαβοῦσαι C E : λαλοῦσ' Casaubon || 19 † τήνπρος † A :
 σκίμπους C E Mus || 21 γ' post ὥσπερ praeb. C E B M P Mus || 23 εὐθύς C E
 B M P Mus : † εὐθες † A | ἡρμένοι C E B M Mus : ἡρμένοι A

ἔπειτ' ἔχειν προῖκ', οὐχὶ τιμὴν πάσχομεν;
 πικράν γε καὶ μεστήν γυναικείας χολῆς· 5
 ἢ τῶν γὰρ ἀνδρῶν ἐστὶ πρὸς κείνην μέλι.
 οἱ μὲν γε συγγνώμην ἔχουσιν ἀδικούμενοι,
 αὐταὶ δ' ἀδικοῦσαι καὶ προσεγκαλοῦσ' ἔτι. 5
 ὧν οὐκ ἐχρῆν ἄρχουσιν, ὧν δ' ἄρχειν ἐχρῆν
 ἀμελοῦσιν, ἐπιιορχοῦσιν, οὐδὲ ἐν κακὸν 10
 ἔχουσι καὶ κάμνειν λέγουσιν ἐκάστοτε. ||

559a Ξέναρχος δ' ἐν Ὑπνῳ (fr. 14) φησίν·

εἴτ' εἰσὶν οἱ τέττιγες οὐκ εὐδαίμονες,
 ὧν ταῖς γυναιξὶν οὐδ' ὀτιοῦν φωνῆς ἔνι; 10

Φιλέταιρος Κορινθιαστῇ (fr. 5)·

ὡς τακερόν, ὦ Ζεῦ, καὶ μαλακὸν τὸ βλέμμα' ἔχει.
 οὐκ ἐτὸς Ἑταίρας ἱερόν ἐστι πανταχοῦ,
 ἀλλ' οὐχὶ Γαμετῆς οὐδαμοῦ τῆς Ἑλλάδος. 15

Ἄμφις δ' ἐν Ἀθάμαντι (fr. 1)·

εἴτ' οὐ γυναικὸς ἐστὶν εὐνοϊκώτερον
 γαμετῆς ἑταίρα; πολὺ γε καὶ μάλ' εἰκότως· |
 559b ἢ μὲν νόμῳ γὰρ καταφρονοῦσ' ἔνδον μένει,
 ἢ δ' οἶδεν ὅτι ἢ τοῖς τρόποις ὠνητέος 20
 ἄνθρωπός ἐστιν ἢ πρὸς ἄλλον ἀπιτέον. 5

[8] Εὐβουλος δ' ἐν Χρυσίλλᾳ (fr. 115.1–5)·

κακὸς
 κακῶς ἀπόλοιθ' ὅστις γυναιῖκα δεύτερον
 ἔγημε· τὸν γὰρ πρῶτον οὐκ ἐρῶ κακῶς· 25

559a Eust. p. 1423.28–9 = i.67.29–30 | 559a Suda ξ 22

1 προῖκ' Musurus : προῖκα A || 3 πρὸς κείνην B M P Mus : † προσκεινήν †
 A : πρὸς ἐκείνην Dindorf || 3–4 μέλι· / οἱ μὲν γε Musurus : † μενλοιομενγε †
 A || 4 ἔχουσιν A : ἔχουσ' Morelius || 8 λέγουσιν] † λεγουσιν † A : λέγουσ'
 Dindorf || 10 εἴτ' εἰσὶν C E Eust. Mus : † εἰτισιν † A || 11 γυναιξὶν C E B M P
 Eust. Mus : γυναιξὶ A || 13 βλέμμα' C E M P Mus : βλέμμα A || 24 ἀπόλοιθ'
 Musurus : ἀπόλοιο A C E | δεύτερον, i.e. δεύ^{τερο} vel sim. A : δευτέραν C E :
 δεύτερος Meineke

ὁ μὲν γὰρ ἦν ἄπειρος, οἶμαι, τοῦ κακοῦ,
ὁ δ' οἶον ἦν γυνὴ κακὸν πεπεισμένος.

5

καὶ προελθὼν φησιν (fr. 115.6-15)·

ὦ Ζεῦ πολυτίμητ', εἴτ' ἐγὼ ποτε κακῶς |
ἐρῶ γυναῖκας; νῆ Δί' ἀπολοίμην ἄρα,
πάντων ἄριστον κτημάτων. εἰ δ' ἐγένετο
κακὴ γυνὴ Μῆδεια, Πηνελόπη δὲ
μέγα πρᾶγμ'. ἐρεῖ τις ὡς Κλυταιμνήστρα κακὴ·
Ἄλκηστιν ἀντέθηκα χρηστήν. ἀλλ' ἴσως
Φαίδραν ἐρεῖ κακῶς τις· ἀλλὰ νῆ Δία
χρηστή — τίς ἦν μέντοι; τίς; οἶμοι δειλαιοί,
ταχέως γέ μ' αἱ χρησταὶ γυναῖκες ἐπέλιπον,
τῶν δ' αὖ πονηρῶν ἔτι λέγειν πολλὰς ἔχω.

559c

10

15

Ἀριστοφῶν δ' ἐν Καλλωνίδῃ (fr. 6)· |

κακὸς κακῶς γένοιθ' ὁ γήμας δεύτερον
θνητῶν· ὁ μὲν γὰρ πρῶτος οὐδὲν ἡδίκηι·
οὐπω γὰρ εἰδὼς οὗτος οἶον ἦν κακὸν
ἐλάμβανεν γυναῖχ', ὁ δ' ὕστερον λαβὼν
εἰς προὔπτον εἰδὼς αὐτὸν ἐνέβαλεν κακόν.

559d

5

20 καὶ Ἀντιφάνης ἐν Φιλοπάτορι (fr. 220)·

(Α.) γεγάμηκε δῆπου. (Β.) σὺ τί λέγεις; ἀληθινῶς
γεγάμηκεν, ὃν ἐγὼ ζῶντα περιπατοῦντα
κατέλιπον;

Μένανδρος δ' ἐν Ἀρρηφόρῳ ἢ Αὐλητρίδι (fr. 64)· |

(Α.) οὐ γαμεῖς ἂν νοῦν ἔχης,
τοῦτον καταλιπὼν τὸν βίον. γεγάμηκα γὰρ
αὐτός, διὰ τοῦτό σοι παραινῶ μὴ γαμεῖν.

559e

2 πεπεισμένος A C E : πεπυσμένος Porson || 3 προελθὼν C E : προσελθὼν A || 4 πολυτίμητ' Musurus : πολυτίμητε A C E | ποτε κακῶς A C E : κακῶς ποτε Morelius || 8 πρᾶγμ' M P Mus : πρᾶγμα A C E | Κλυταιμνήστρα A C E : Κλυταιμήστρα Nauck || 15 γένοιθ' M P Mus : γένοιτο A || 18 γυναῖχ' Musurus : γυναῖκα A || 21 σὺ τί A : τί C E : τί σὺ Dobree || 25 ἂν C E : ἐάν A

(B.) δεδογμένον τὸ πρᾶγμ'· ἀνερρίφθω κύβος.

(A.) πέραινε, σωθείης δέ. νῦν ἀληθινὸν 5

εἰς πέλαγος σεαυτὸν ἐμβάλλεις γὰρ πραγμάτων,

οὐ Λιβυκὸν οὐδ' Αἰγαῖον,

οὐ τῶν τριάκοντ' οὐκ ἀπόλλυται τρία 5

πλοιάρια. γήμας δ' οὐδὲ εἰς σέσωσθ' ὅλως.

ἐν δὲ Ἐμπιμπραμένη (Men. fr. 119)·

559f ἐξώλης ἀπόλοιθ' ὅστις ποτὲ |
ὁ πρῶτος ἦν ὁ γήμας, ἔπειθ' ὁ δεύτερος,
εἶθ' ὁ τρίτος, εἶθ' ὁ τέταρτος, εἶθ' ὁ μεταγέννης. 10

Καρκίνος δ' ὁ τραγικὸς ἐν Σεμέλῃ, ἥς ἀρχή (TrGF 70 F 2)·

ὦ νύκτες,

φησὶν (TrGF 70 F 3)·

ὦ Ζεῦ, τί χρὴ γυναικάς ἐξειπείν κακόν;
ἀρκοῦν ἂν εἴη καὶ “γυναῖκ” εἵπης μόνον. 15

[9] οὐκ αἰσθάνονται δ' οὐδ' οἱ παρ' ἡλικίαν νέας ἀγόμενοι γυναι-
κάς εἰς προὔπτον κακὸν αὐτοὺς ἐμβάλλοντες, καίτοι τοῦ Μεγαρι-
κοῦ ποιητοῦ (Thgn. 457–60) παραινέσαντος αὐτοῖς· ||

560a οὔτοι σύμφορόν ἐστι γυνὴ νέα ἀνδρὶ γέροντι·
οὐ γὰρ πηδαλίῳ πείθεται ὡς ἄκατος, 20
οὐδ' ἄγκυραν ἔχουσιν· ἀπορρήξασα δὲ δεσμὰ
πολλάκις ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα. 460

καὶ Θεόφιλος δὲ ἐν Νεοπτολέμῳ (fr. 6) ἔφη·

οὐ συμφέρον νέα ὅτι πρεσβύτῃ γυνή·
ὥσπερ γὰρ ἄκατος οὐδὲ μικρὸν πείθεται 25
ἐνὶ πηδαλίῳ, τὸ πείσμ' ἀπορρήξασα

560a Eust. p. 1345.56–7 = IV.889.15–17

1 ἀνερρίφθω Musurus : ἀνερίφθω A || 3 σεαυτὸν A : αὐτὸν M P Mus
ἐμβάλλεις A P^{bc} : ἐμβάλλεις B : ἐμβαλεῖς Pac et Morelius || 9 ὁ γήμας A C E : ὁ
del. Schweighäuser || 21 ἄγκυραν A C E Eust. : ἄγκυραι Thgn. || 26 πείσμ' M
P Mus : πίσμ' (vox nihili) A

ἐκ νυκτὸς ἕτερον λιμέν' ἔχουσ' ἐξευρέθη. |

- [10] οὐδένα δὲ ὑμῶν ἀγνοεῖν οἶμαι, ἄνδρες φίλοι, ὅτι καὶ οἱ 560b
μέγιστοι πόλεμοι διὰ γυναίκα ἐγένοντο, ὁ Ἰλιακὸς δι' Ἑλένην
καὶ ὁ ἱερὸς δὲ καλούμενος πόλεμος δι' ἑτέραν γαμετήν, φησὶ
5 Δοῦρις ἐν δευτέρᾳ Ἱστοριῶν (*FGrH* 76 F 2), Θηβαίαν γένος, ὄνομα
Θεανώ, ἀρπασθεῖσαν ὑπὸ Φωκέως τινός. δεκαετὴς δὲ καὶ οὗτος
γενόμενος τῷ δεκάτῳ ἔτει Φιλίππου συμμαχήσαντος πέρας ἔσχε·
τότε γὰρ εἶλον οἱ Θηβαῖοι τὴν Φωκίδα. καὶ ὁ Κρισαῖκός δὲ
πόλεμος | ὀνομαζόμενος, ὥς φησι Καλλισθένης ἐν τῷ Περὶ τοῦ 560c
10 Ἱεροῦ Πολέμου (*FGrH* 124 F 1), ὅτε Κιρραῖοι πρὸς Φωκεῖς ἐπολέ-
μησαν, δεκαετὴς ἦν ἀρπασάντων Κιρραίων τὴν Πελάγοντος τοῦ
Φωκέως θυγατέρα Μεγιστῶ καὶ τὰς Ἀργείων θυγατέρας ἐπανιού-
σας ἐκ τοῦ Πυθικοῦ ἱεροῦ· δεκάτῳ δὲ ἔτει ἄλλω καὶ ἡ Κίρρα.
ἀνετράπησαν δὲ καὶ ὅλοι οἴκοι διὰ γυναίκα, ὁ Φιλίππου τοῦ
15 Ἀλεξάνδρου πατὴρ διὰ τὸν Κλεοπάτρας γάμον, ὁ Ἡρακλέους διὰ
τὴν Ἰόλης ἐπιγαμίαν τῆς Εὐρύτου θυγατρὸς, ὁ Θησέως διὰ τὴν |
Φαίδρας τῆς Μίνως, ὁ Ἀθάμαντος διὰ τὴν Θεμιστοῦς τῆς 560d
Ὑψέως, ὁ Ἰάσονος διὰ τὴν Γλαύκης τῆς Κρέοντος, ὁ Ἀγαμέμνο-
νος διὰ Κασσάνδραν. καὶ ἡ ἐπ' Αἴγυπτον δὲ Καμβύσου στρατεία,
20 ὥς φησι Κτησίας (*FGrH* 688 F 13a), διὰ γυναίκα ἐγένετο· ὁ γὰρ
Καμβύσης πυθόμενος τὰς Αἰγυπτίας γυναίκα ἐν ταῖς συνουσίαις
διαφέρειν τῶν ἄλλων ἔπεμψε πρὸς Ἄμασιν τὸν Αἰγυπτίων
βασιλέα μίαν αἰτῶν πρὸς γάμον τῶν θυγατέρων. ὁ δὲ τῶν μὲν
ἑαυτοῦ οὐκ ἔδωκεν ὑπονοήσας μὴ γυναικὸς | ἕξιν αὐτὴν τιμὴν 560e
25 ἀλλὰ παλλακίδος, ἔπεμψε δὲ τὴν Ἀπρίου θυγατέρα Νειτήτιν. ὁ δὲ
Ἀπρία ἐκπεπτῶκει τῆς Αἰγυπτίων βασιλείας διὰ τὴν γενομένην
ἡτταν πρὸς Κυρηναίους καὶ ἀνήρητο ὑπὸ Ἀμάσιδος. ἡσθεῖς οὖν ὁ
Καμβύσης τῇ Νειτήτιδι καὶ σφόδρα ἐρεθισθεὶς ἐκμανθάνει παρ'
αὐτῆς τὰ πάντα, καὶ δεηθείσης ἐκδικῆσαι τοῦ Ἀπρίου τὸν φόνον

560b-e Eust. p. 1244.43-8 = IV.531.18-26

1 λιμέν' B M P Mus : λιμένα A || 3 ὁ λοιμός διὰ Χρυσήϊδα, Ἀχιλλέως μῆνις
διὰ Βρισηΐδα post δι' Ἑλένην praeb. A C E : ut glossam deleui || 16 τὴν² A :
τὸν C E Eust. || 17 τὴν Kaibel : τὸν A C E || 18 τὴν Kaibel : τὸν A C E
21 πυθόμενος C E : πυνθανόμενος A | γυναίκα A : om. C E, fort. recte
22 τὸν M P Mus : τὴν A || 28 ἐρεθισθεὶς Musurus : αἰρεθισθεὶς A : ἐρασθεὶς
Kaibel

560f πείθεται πολεμῆσαι Αἰγυπτίοις. Δίνων δ' ἐν τοῖς Περσικοῖς (FGrH 690 F 11) καὶ Λυκέας ὁ Ναυκρατίτης ἐν τρίτῃ Αἰγυπτιακῶν (FGrH 613 F 1) | τὴν Νειτῆτιν Κύρω πεμφθῆναί φασιν ὑπὸ Ἀμάσιδος· ἐξ ἧς γεννηθῆναι τὸν Καμβύσην, ὃν ἐκδικοῦντα τῇ μητρὶ ἐπ' Αἴγυπτον ποιήσασθαι στρατεῖαν. Δούρις δ' ὁ Σάμιος (FGrH 76 F 52) καὶ 5
 πρῶτον γενέσθαι πόλεμόν φησι δύο γυναικῶν <τὸν> Ὀλυμπιάδος καὶ Εὐρυδίκης, ἐν ᾧ τὴν μὲν βακχικώτερον μετὰ τυμπάνων προελθεῖν, τὴν δὲ Μακεδονικῶς καθωπλισμένην, ἀσκηθεῖσαν τὰ πολεμικὰ παρὰ Κυννάνῃ τῇ Ἰλλυρίδι. ||
 561a [11] ἐπὶ τούτοις τοῖς λόγοις ἔδοξε τοῖς παροῦσι τῶν φιλοσόφων 10
 περὶ τοῦ ἔρωτος καὶ αὐτοὺς τι εἰπεῖν καὶ περὶ κάλλους. καὶ ἐλέχθησαν λόγοι φιλόσοφοι πάμπολλοι, ἐν οἷς τινες καὶ ἐμνημόνευσαν τοῦ σκηνικοῦ φιλοσόφου Εὐριπίδου ἀσμάτων, ὧν ἦν καὶ τάδε (fr. 897)·

561b παίδευμα δ' Ἔρως σοφίας † ἀρετῆς 15
 πλείστον, ὑπάρχειν
 καὶ προσομιλεῖν οὗτος ὁ δαίμων
 πάντων ἡδιστος ἔφθ θνητοῖς·
 καὶ γὰρ ἄλυπον τέρψιν τιν' ἔχων 5
 εἰς ἐλπίδ' ἄγει. τοῖς δ' ἀτελέστοις 20
 τῶν τοῦδε πόνων μήτε συνείην |
 χωρὶς τ' ἀγρίων νέοιμι τρόπων.
 τὸ δ' ἐρᾶν προλέγω τοῖσι νέοισιν
 μήποτε φεύγειν, 10
 χρησθῆναι δ' ὀρθῶς ὅταν ἔλθῃ. 25

καὶ κατὰ τὸν Πίνδαρον (fr. 127.1–2) δὲ ἄλλος τις ἔφη·

εἴη καὶ ἐρᾶν καὶ ἔρωτι
 χαρίζεσθαι κατὰ καιρόν.

ἕτερος δὲ τις προσέθηκε τῶν Εὐριπίδου (fr. 136) τάδε·

1 πείθεται Schweighäuser : πείθει A C E || 4 <τὴν> ἐπ' Kaibel || 6 <τὸν> add. Kaibel || 8 τὴν δ' Εὐρυδίκην A C E : Εὐρυδίκην ut glossam delevi | ἀσκηθεῖσαν A : προησκημένην C E || 13 fort. <τῶν> τοῦ || 15 ἀρετῆς A : ἐρατῆς Housman || 16 ὑπάρχειν A : ὑπάρχει, Casaubon || 18 πάντων ἡδιστος ἔφθ θνητοῖς A : θνητοῖς πάντων ἡδιστος ἔφθ Nauck || 21 συνείην Musurus : † συνείην † A || 22 νέοιμι A M^s : ναίοιμι M^{*} Mus || 25 δ' Schweighäuser : δὲ A

- σύ δ', ὦ τύραννε θεῶν τε κἀνθρώπων Ἔρωσ,
 ἢ μὴ δίδασκε τὰ καλὰ φαίνεσθαι καλὰ
 ἢ τοῖς ἐρώσιν, ὧν σύ δημιουργὸς εἶ,
 μοχθοῦσι μόχθους εὐτυχῶς συνεκπόνει. |
 5 καὶ ταῦτα μὲν δρῶν τίμιος θεοῖς ἔσῃ, 5 561c
 μὴ δρῶν δ' ὑπ' αὐτοῦ τοῦ διδάσκεισθαι φιλεῖν
 ἀφαιρεθήσῃ χάριτας αἷς τιμῶσί σε.

- [12] Ποντιανὸς δὲ Ζήνωνας ἔφη τὸν Κιτιέα ὑπολαμβάνειν τὸν
 Ἔρωτα θεὸν εἶναι φιλίας καὶ ἐλευθερίας, ἔτι δὲ καὶ ὁμονοίας
 10 παρασκευαστικόν, ἄλλου δὲ οὐδενός· διὸ καὶ ἐν τῇ Πολιτείᾳ (fr.
 263, SVF i.61 = 67D Long–Sedley) ἔφη τὸν Ἔρωτα θεὸν εἶναι
 συνεργὸν πρὸς | τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν. ὅτι δὲ καὶ οἱ τούτου 561d
 πρεσβύτεροι κατὰ φιλοσοφίαν σεμνὸν τινα τὸν Ἔρωτα καὶ παντὸς
 αἰσχροῦ κεχωρισμένον ἤδεσαν δῆλον ἐκ τοῦ κατὰ τὰ γυμνάσια
 15 αὐτὸν συνιδρῦσθαι Ἑρμῇ καὶ Ἡρακλεῖ, τῷ μὲν λόγου, τῷ δ' ἀλκῆς
 προεστώτι· ὧν ἐνωθέντων φιλία τε καὶ ὁμόνοια γεννᾶται, δι' ὧν ἡ
 καλλίστη ἐλευθερία τοῖς ταῦτα μετιοῦσι συναύξεται. Ἀθηναῖοι δὲ
 τοσοῦτον ἀπέσχον τοῦ συνουσίας τινὸς διαλαβεῖν προεστάναι τὸν
 Ἔρωτα ὥστε τῆς Ἀκαδημείας | ἐκδήλως τῇ Ἀθηνᾷ καθιερωμένης 561e
 20 αὐτόθι τὸν Ἔρωτα ἰδρυσάμενοι συνθύουσιν αὐτῷ· Θεσπιεῖς τε τὰ
 Ἑρωτίδεια τιμῶσι καθάπερ Ἀθηναῖοι τὰ Παν)αθήναια καὶ <τὰ>
 Ὀλύμπια Ἡλείοι Ῥόδιοί τε τὰ Ἀλῖεια· καὶ ἐν ταῖς δημοτελέσι δὲ
 σπονδαῖς ὡς ἐπίπαν ὁ Ἔρωσ τιμᾶται. Λακεδαιμόνιοι δὲ πρὸ τῶν
 παρατάξεων Ἑρωτι προθύονται ὡς ἐν τῇ τῶν παραταττομένων
 25 φιλίᾳ κειμένης τῆς σωτηρίας τε καὶ νίκης. καὶ Κρήτες δ' ἐν ταῖς
 παρατάξεσι τοὺς καλλίστους τῶν πολιτῶν | κοσμήσαντες διὰ 561f
 τούτων θύουσι τῷ Ἑρωτι, ὡς Σωσικράτης (FGrH 461 F 7) ἱστορεῖ.

561e Eust. p. 1375.2 = IV.985.13–14

1 τύραννε θεῶν τε A : θεῶν τύραννε Luc. *Hist.Consacr.* 1 || 11–12 εἶναι
 συνεργὸν ὑπάρχοντα A : συνεργὸν C E : ὑπάρχοντα *delevi* || 12 ὅτι
 Schweighäuser : ἔτι A || 14 τὰ C E : om. A || 19 Ἀκαδημείας *scripsi* :
 Ἀκαδημίας A C E || 21 Ἑρωτίδεια Kaibel : Ἑρωτίδια A C E Eust., cf. Plut.
Mor. 748f τὰ Ἑρωτίδια Θεσπιῶν ἀγόντων | καθάπερ Ἀθηναῖοι τὰ
 Παν)αθήναια Kaibel : καθάπερ Ἀθήναια A C E, cf. Paus. 8.2.1 : ὡς οἶα ...
 Παναθήναια (*structura mutata*) Eust. : καθάπερ Ἀθήναια Ἀθηναῖοι M P :
 καθὰ Παν)αθήναια Ἀθηναῖοι Musurus | <τὰ> add. Kaibel || 22 Ἀλῖεια
 Meineke : † αλῖεια † A : Ἄλῖα Musurus

ὁ δὲ παρὰ Θηβαίοις ἱερὸς λόχος καλούμενος συνέστηκεν ἐξ ἑραστῶν καὶ ἐρωμένων τὴν τοῦ θεοῦ σεμνότητα ἐμφαίνων ἀσπαζομένων θάνατον ἔνδοξον ἀντ' αἰσχροῦ καὶ ἐπονειδίστου βίου. Σάμιοι δέ, ὡς φησιν Ἑρξίας ἐν Κολοφωνιακοῖς (FGrH 449 F 1),
 562a γυμνάσιον || ἀναθέντες τῷ Ἑρωτι τὴν διὰ τοῦτον ἀγομένην ἐορτὴν 5
 Ἑλευθέρεια προσηγόρευσαν· δι' ὃν θεὸν καὶ Ἀθηναῖοι ἐλευθερίας ἔτυχον, καὶ οἱ Πεισιστρατίδαι ἐκπεσόντες ἐπεχείρησαν διαβάλλειν πρῶτον τὰς περὶ τὸν θεὸν τοῦτον πράξεις.

[13] τοῦτων λεχθέντων ὁ Πλούταρχος ἀπεμνημόνευσε τῶν ἐκ Φαίδρου Ἀλέξιδος (fr. 247)·

10

πορευομένων δ' ἐκ Πειραιῶς ὑπὸ τῶν κακῶν
 καὶ τῆς ἀπορίας φιλοσοφεῖν ἐπῆλθέ μοι. |
 562b καὶ μοι δοκοῦσιν ἀγνοεῖν οἱ ζωγράφοι
 τὸν Ἑρωτα, συντομώτατον δ' εἰπεῖν, ὅσοι
 τοῦ δαίμονος τούτου ποιοῦσιν εἰκόνας· 5 15
 ἐστὶν γὰρ οὔτε θῆλυς οὔτ' ἄρσην, πάλιν
 οὔτε θεὸς οὔτ' ἄνθρωπος, οὔτ' ἀβέλτερος
 οὔτ' αὐθις ἔμφρων, ἀλλὰ συνεννηγεγμένος
 πανταχόθεν ἐνὶ τύπῳ πόλλ' εἶδη φέρων·
 ἢ τόλμα μὲν γὰρ ἀνδρός, ἢ δειλία δὲ 10 20
 γυναικός, ἢ δ' ἄνοια μανίας, ὁ δὲ λόγος |
 562c φρονούντος, ἢ σφοδρότης δὲ θηρός, ὁ δὲ πόνος
 ἀδάμαντος, ἢ φιλοτιμία δὲ δαίμονος.
 καὶ ταῦτ' ἐγὼ, μὰ τὴν Ἀθηνᾶν καὶ θεούς,
 οὐκ οἶδ' ὅ τι ἐστίν, ἀλλ' ὅμως ἔχει γέ τι 15 25
 τοιοῦτον, ἐγγύς τ' εἰμὶ τούνοματος.

Εὐβουλος (fr. 40) δ' ἡ Ἀραρῶς ἐν Καμπυλίῳ·

562a–c Eust. p. 988.13–16 = III.649.14–19 | 563b–c, 562c–d Eust. p. 987. 20–6 = III.647.4–10

6 Ἑλευθέρεια scripsi : Ἑλευθέρια A || 8 πρῶτον M P Mus : πρῶτοι A
 11 πορευομένων A : πορευομένων M P Mus || 14 συντομώτατον, i.e. συντομώ^τ
 A : συντομώτερον, i.e. συντομώ^τ C M Eust. : συντομώ^τ(ov) E || 18 συν-
 εννηγεγμένος Kock : συννηγεγμένος A : συννηγεγμένος C E B Eust. || 19 φέρων A
 C E Eust. : φορῶν Herwerden || 20 δειλία δὲ C E Eust. : δειλία A : δὲ δειλία M
 P Mus || 26 εἰμὶ B : † εἰμη † A | τούνοματος Dindorf : τοῦ ὀνόματος A

τίς ἦν ὁ γράψας πρῶτος ἀνθρώπων ἄρα
 ἢ κηροπλαστήσας Ἐρωθ' ὑπόπτερον;
 ὡς οὐδὲν ἤδει πλὴν χελιδόνας γράφειν,
 ἀλλ' ἦν ἄπειρος τῶν τρόπων τῶν τοῦ θεοῦ. |
 5 ἐστὶν γὰρ οὔτε κοῦφος οὔτε ῥάδιος
 ἀπαλλαγῆναι τῷ φέροντι τὴν νόσον,
 βαρὺς δὲ κομιδῇ. πῶς ἂν οὖν ἔχοι πτερά
 τοιοῦτο πρᾶγμα; λήρος, εἰ καὶ φήσειέ τις.

5 562d

Ἄλεξις δ' ἐν Ἀποκοπτομένῳ (fr. 20)·

10 λέγεται γὰρ λόγος
 ὑπὸ τῶν σοφιστῶν, μὴ πέτεσθαι τὸν θεὸν
 τὸν Ἐρωτα, τοὺς δ' ἐρώντας, αἰτίαν δ' ἔχειν
 ἐκείνον ἄλλως, ἡγνοηκότας δὲ τοὺς |
 γραφεῖς ἔχοντα πτέρυγας αὐτὸν ζωγραφεῖν.

5 562e

15 [14] Θεόφραστος δ' ἐν τῷ Ἐρωτικῷ (fr. 559) Χαιρήμονά φησι τὸν
 τραγικὸν (*TrGF* 71 F 16.1) λέγειν ὡς τὸν οἶνον τῶν χρωμένων †
 κεράννυσθαι, οὕτω καὶ τὸν Ἐρωτα· ὃς μετριάζων μὲν ἐστὶν
 εὐχαρις, ἐπιτείνόμενος δὲ καὶ διαταράττων χαλεπώτατος· διόπερ
 ὁ ποιητὴς οὗτος οὐ κακῶς αὐτοῦ τὰς δυνάμεις διαιρῶν φησι·

20 δίδυμα γὰρ
 τόξα αὐτὸν ἐντείνεσθαι χαρίτων,
 τὸ μὲν ἐπ' εὐαίῳνι τύχα,
 τὸ δ' ἐπὶ συγχύσει βιοτάς. (E. *IA* 548–51) |

550

ὁ δ' αὐτὸς οὗτος ποιητὴς καὶ περὶ τῶν ἐρώντων ἐν τῷ ἐπιγραφο- 562f
 25 μένῳ Τραυματίᾳ (Alex. fr. 236) φησὶν οὕτω·

τίς οὐχὶ φησι τοὺς ἐρώντας ζῆν μόνους;
 ἔδει γε πρῶτον μὲν στρατευτικωτάτους

563b–c, 562c–d Eust. p. 987.20–6 = III.647.4–10

2 Ἐρωθ' Musurus : Ἐρωτα A C E || 8 καὶ φήσειέ] καὶ φήσειέ A : καὶ φησέ
 Dindorf || 16–17 τῶν χρωμένων <τοῖς τρόποις> κεράννυσθαι Grotius ex Plut.
Mor. 406b || 18 διαταράττων A : διαταραττόμενος C E | post χαλεπώτατος
 lac. stat. Kaibel, ducente Wilamowitz || 20 γὰρ A : om. C E et Eur.^L
 21 αὐτὸν ἐντείνεσθαι A : ἐντύνεσθαι C E : ἐντείνεται Eur.^L || 22 τύχα C E :
 τύχα A : πότμῳ Eur.^L

εἶναι πονεῖν τε δυναμένους τοῖς σώμασιν
 μάλιστα προσεδρεύειν τ' ἀρίστους τῷ πόθῳ,
 ποιητικούς, ἰταμούς, προθύμους, εὐπόρους
 ἐν τοῖς ἀπόροις, βλέποντας ἀθλιωτάτους. ||

5

563a Θεόφιλος δ' ἐν τῷ Φιλαύλῳ (fr. 12)·

5

τίς φησι τοὺς ἐρώντας οὐχὶ νοῦν ἔχειν;
 ἢ πού τις ἐστὶ τοὺς τρόπους ἀβέλτερος·
 εἰ γὰρ ἀφέλοι τις τοῦ βίου τὰς ἡδονάς,
 καταλείπετ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν τεθνηκέναι.
 ἐγὼ μὲν οὖν καὐτὸς κιθαριστρίας ἐρῶ,
 παιδὸς κόρης. οὐ νοῦν ἔχω πρὸς τῶν θεῶν;
 κάλλει καλῆς, μεγέθει μεγάλης, τέχνη σοφῆς·
 ἦν ἰδεῖν ἰδίον ἐστὶν ἢ τὸ θεωρικὸν |
 563b ἔχουσιν ἡμῖν διανέμειν ἐκάστοτε.

5 10

Ἀριστοφῶν δὲ ἐν Πυθαγοριστῇ (fr. 11)·

15

εἴτ' οὐ δικαίως ἔστ' ἀπειψηφισμένοις
 ὑπὸ τῶν θεῶν τῶν δώδεκ' εἰκότως Ἔρω;
 ἐτάραττε κάκεινους γὰρ ἐμβάλλων στάσεις
 ὅτ' ἦν μετ' αὐτῶν. ὥς δὲ λίαν ἦν θρασὺς
 καὶ σοβαρὸς, ἀποκόψαντες αὐτοῦ τὰ πτερὰ,
 ἵνα μὴ πέτηται πρὸς τὸν οὐρανὸν πάλιν,
 δεῦρ' αὐτὸν ἐφυγάδευσαν ὥς ἡμᾶς κάτω,
 τὰς δὲ πτέρυγας ἃς εἶχε τῇ Νίκῃ φορεῖν |
 563c ἔδοσαν περιφανὲς σκύλον ἀπὸ τῶν πολεμίων.

5 20

περὶ δὲ τοῦ ἐρᾶν Ἄμφις ἐν Διθυράμβῳ (fr. 15) φησί·

25

τί φῆς; σὺ ταυτὶ προσδοκᾷς πείσειν ἐμέ,
 ὥς ἔστ' ἐραστής ὅστις ὠραίων φιλῶν
 τρόπων ἐραστής ἐστι τὴν ὄψιν παρεῖς

563b Eust. p. 880.4–5 = III.310.6–8 | 563b–c, 562c–d Eust. p. 987.20–6 = III.647.4–10

4 ἀθλιωτάτους A : ἀθλιώτατον Arnott || 10 ἐρῶ A C E : ἐρών Casaubon
 13 ἰδεῖν ἰδίον ἐστὶν A : ἰδεῖν ἡδὺν ἐστὶν B M P Mus : ἐστ' ἰδεῖν ἡδὺν Burney
 14 ἡμῖν A : ὑμῖν Dalechamps (vobis) || 16 εἴτ' M P Mus : ἔτ' A || 27 ὠραίων A
 E : def. C : ὠραῖον Jacobs

ἄφρων τ' ἀληθῶς; οὔτε τοῦτο πείθομαι
οὔθ' ὥς πένης ἄνθρωπος ἐνοχλῶν πολλάκις
τοῖς εὐποροῦσιν οὐ λαβεῖν τι βούλεται.

5

Ἄλεξις Ἑλένη (fr. 70)· |

- 5 ὥς ὅστις αὖ τῆς ἀκμῆς τῶν σωματῶν 563d
ἐρᾷ, τὸν ἄλλον δ' οὐδὲ γινώσκει χρόνον,
τῆς ἡδονῆς ἐστ' οὐχὶ τῶν φίλων φίλος
ἀδικοῦν τε τὸν Ἐρωτ' ἐμφανῶς θνητὸς θεόν,
ἄπιστον αὐτὸν πᾶσι τοῖς ἄλλοις ποιῶν. 5

- 10 [15] τούτων τῶν Ἀλέξιδος ἀπομνημονεύσας ὁ Μυρτίλος κᾶτα
ἀποβλέψας εἰς τοὺς τὰ τῆς Στοᾶς αἰρουμένους τὰ Ἑρμείου τοῦ
Κουριέως ἐκ τῶν Ἰάμβων (p. 237 Powell) προσεῖπεν·

- ἀκούσατ', ὦ Στώακες, ἔμποροι λήρου, |
λόγων ὑποκριτῆρες, οἳ μόνοι πάντα 563e
15 τὰν τοῖς πίναξι, πρὶν ἢ τῷ σοφῷ δοῦναι,
αὐτοὶ καταρροφεῖτε κᾶθ' ἀλίσκεσθε
ἐναντία πράσσοντες οἷς τραγωδεῖτε, 5

- παιδοπίπαι ὄντες καὶ τοῦτο μόνον ἐξηλωκότες τὸν ἀρχηγὸν ὕμνων
τῆς σοφίας Ζήνωνα τὸν Φοῖνικα (fr. 247, SVF i.58–9), ὃς οὐδέποτε
20 γυναικὶ ἐχρήσατο, παιδικαῖς δ' αἰεὶ, ὥς Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος
ἱστορεῖ ἐν τῷ Περὶ τοῦ Βίου αὐτοῦ (p. 117 Wilamowitz = fr. 33A
Dorandi)· θρυλεῖτε γὰρ ὅτι δεῖ μὴ τῶν σωματῶν ἀλλὰ τῆς ψυχῆς
ἐρᾶν, μέχρις | ὁκτῶ καὶ εἴκοσι ἐτῶν δεῖν λέγοντες συνέχειν τοὺς 563f
ἐρωμένους. καὶ μοι δοκεῖ Ἀρίστων ὁ Κεῖος ὁ Περιπατητικὸς οὐ

563d–e Eust. p. 1448.2–3 = i.100.42–3 | 563f Eust. p. 1214.52–4 = IV.428.18–429.1

1 ἄφρων A : σώφρων Dobree | τοῦτο A : τούτω E : def. C || 5 αὖ τῆς A : αὐθις C E || 6 γινώσκει A : γινώσκει Dindorf | χρόνον A : λόγον M P^{pc} Mus 7 ἐστ' B M P Mus : ἐσθ' A : ἐστίν C E || 12 προσεῖπεν scripsi : προειπὼν A 13 Στώακες Dindorf : Στόακες A : Στώακας (structura mutata) C E Eust. 14 ὑποκριτῆρες Musurus : ὑποκρητῆρες (vox nihili) A || 15 πρὶν ἢ] πρὶνῇ, i.e. -H A : πρὶν τι, i.e. -TI Porson || 17 πράσσοντες A : πρήσσοντες Meineke 20 αἰεὶ B M P Mus : αἰεὶ A || 22 θρυλεῖτε Dindorf (θρυλλεῖτε iam Musurus) : θρυλεῖται A || 23 οἷτινες μέχρι A : οἷτινες delevi et μέχρι scripsi : οἱ μέχρι Meineke || 24 Κεῖος C Eust. Mus : Κίος A C^s E

κακῶς εἰρηκέναι ἐν τῷ δευτέρῳ Περὶ τῶν Ἑρωτικῶν Ὁμοίων (fr. 18 Wehrli = fr. 13A White) πρὸς τινὰ Ἀττικὸν μέγαν τινὰ κατὰ τὴν ἡλικίαν ἐπιδεικνύντα ὡς καλόν, ᾧ Δῶρος ἦν τοῦνομα· “τὴν πρὸς Δόλωνά μοι”, φησί, “δοκῶ παρ’ Ὀδυσσεώς ἀπάντησιν (Il. 10.401) ἐπὶ σὲ μεταφέρειν·

5

ἢ ῥά νύ τοι μεγάλων Δῶρων ἐπεμαίετο θυμός.” ||

- 564a [16] Ἡγήσανδρος δ’ ἐν τοῖς Ὑπομνήμασι (fr. 26, FHG iv.418) τῶν ἡδυσμάτων φησὶν ἔρᾶν πάντας, οὐ τῶν κρεῶν οὐδὲ τῶν ἰχθύων· ἀπογενομένων γοῦν τούτων οὐδεὶς ἡδέως ἔτι προσφέρεται τὸ κρέας οὐδὲ τὸν ἰχθύν, οὐδ’ ἐπιθυμεῖ τῶν ὤμων καὶ τῶν ἀνηδύντων. 10 καὶ γὰρ τὸ παλαιὸν παιδίων ἤρων, ὡς καὶ Ἀριστοφῶν (Ariston fr. 17 Wehrli = fr. 13A White) ἔφη, ὅθεν καὶ καλεῖσθαι τοὺς ἐρωμένους συνέβη παιδικά· πρὸς ἀλήθειαν γάρ, καθάπερ Κλέαρχος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἑρωτικῶν (fr. 22 Wehrli) Λυκοφρονίδην (PMG 843) εἰρηκέναι φησίν· 15

- 564b οὔτε | παιδὸς ἄρρενος οὔτε παρθένων
τῶν χρυσοφόρων οὐδὲ γυναικῶν βαθυκόλπων
καλὸν τὸ πρόσωπον, ἀλλὰ κόσμιον πεφύκει·
ἢ γὰρ αἰδῶς ἄνθος ἐπισπείρει.

καὶ Ἀριστοτέλης (fr. 96 Rose = fr. 43 Gigon) δὲ ἔφη τοὺς ἐραστὰς 20 εἰς οὐδὲν ἄλλο τοῦ σώματος τῶν ἐρωμένων ἀποβλέπειν ἢ τοὺς ὀφθαλμούς, ἐν οἷς τὴν αἰδῶ κατοικεῖν. Σοφοκλῆς (fr. *474) δέ που περὶ Πέλοπος διαλεγομένην ποιήσας Ἱπποδάμειάν φησι·

- 564c τοιάνδ’ ἐν ὄφει λύγγα θηρατηρίαν |
ἔρωτος, ἀστραπὴν τιν’ ὁμμάτων, ἔχει·
ἢ θ’ ἄλλεται μὲν αὐτός, ἐξοπτᾷ δ’ ἐμέ,

25

2 Ἀττικόν A C E : ἐρωτικόν vel Στωικόν Kaibel || 3 τοῦνομα C E : ὄνομα A
5 ἐπὶ σὲ Musurus : ἔπεισι A || 11 ὁ Ἀριστοφῶν A : ὁ om. B M P Mus : ὁ
Ἀρίστων Kaibel, ducente Meineke || 13 καθάπερ φησί A : φησί delevi
15 φησίν A : del. Meineke || 18 ἀλλὰ A : ἀλλ’ ὁ Page : ἂν μὴ Meineke || 20 ὁ
Ἀριστοτέλης A : ὁ om. C E || 23 τοῦ Πέλοπος A C E : τοῦ delevi κάλλους
post Πέλοπος praeb. C E | τὴν Ἱπποδάμειάν A : τὴν om. C E || 24 τοιάνδ’ ἐν
ὄφει λύγγα A : τοιάνδ’ ἐν ὄφει λύγγα C E : τοιάνδ’ ἐν ὄφει ἱγγᾶ M P : τοίαν
Πέλοφ ἱγγᾶ Valckenaer || 26 ἢ θ’ ἄλλεται] ἢθ’ ἄλλεται A : ἢ θάλλεται
Papageorgiu

ἴσον μετρῶν ὀφθαλμόν, ὥστε τέκτονος
παρὰ στάθμην ἰόντος ὀρθοῦται κανών.

5

- [17] Λικύμνιος δ' ὁ Χῖος Ὑπνον φησὶ ἐρᾶν Ἐνδυμίωνος, οὐδὲ
καθεύδοντος αὐτοῦ κατακαλύπτειν τοὺς ὀφθαλμούς, ἀλλὰ ἀναπε-
5 πταμένων τῶν βλεφάρων κοιμίζειν τὸν ἐρώμενον ὅπως διὰ παντὸς
ἀπολαύῃ τῆς τοῦ θεωρεῖν ἡδονῆς. | λέγει δ' οὕτως (PMG 771). 564d

Ὑπνος δὲ χαίρων
ὀμμάτων αὐγαῖς ἀναπεπταμένοις
ἅσσοις ἐκοίμιζεν κόουρον.

- 10 καὶ Σαπφῶ (fr. 138) δὲ πρὸς τὸν ὑπερβαλλόντως θαυμαζόμενον
τὴν μορφήν καὶ καλὸν εἶναι νομιζόμενόν φησι·

στᾶθι † καντα † φίλος
καὶ τὰν ἐπ' ἅσσοισ' ἀμπέτασον χάριν.

ὁ δ' Ἀνακρέων (PMG 360) τί φησίν;

- 15 ὦ παῖ παρθένιον βλέπων,
δίζημαί σε, σὺ δ' οὐκ αἰεῖς,
οὐκ εἰδὼς ὅτι τῆς ἐμῆς
ψυχῆς ἡνιοχεύεις.

ὁ δὲ μεγαλοφωνότατος Πίνδαρος (fr. 123.2-5)

- 20 τὰς δὲ Θεοξένου (φησίν) ἀκτῖνας | ἅσσων
μαρμαρυζούσας δραχεῖς
ὅς μὴ πόθῳ κυμαίνεται, ἐξ ἀδάμαντος 564e

564d Eust. p. 1321.48 = IV.805.8-9 | 564e-f Eust. p. 1558.15-19 = i.247.27-31

3 φησὶ scripsi : φήσας A | τὸν Ὑπνον ... τοῦ Ἐνδυμίωνος A C E : τὸν et τοῦ
delevi || 4-5 κατακαλύπτειν ... κοιμίζειν Casaubon (κατακαλύπτειν iam
Musurus) : κατακαλύπτει ... κοιμίζει A || 9 κόουρον A C E : χρόνον Fiorillo
10 ἡ Σαπφῶ A C E : ἡ delevi || 12 † καντα † A : κᾶντα C E || 13 ἅσσοισ'
Hoffmann : † οσσοῖς † A : ἅσσοις C E | ἀμπέτασον C E : † ἀμπετασον † A :
ὀμπέτασον Ahrens || 16 οὐκ αἰεῖς, i.e. ΟΥΚΑ- C E M P : οὐ † καιεῖς † A : οὐκ
αἰεῖς Mus : οὐ κλύεις, i.e. ΟΥΚΛ- Erfurdt || 20 ἅσσων] † οσσων † A :
προσώπου 13.601d : πρὸς ἅσσων Kaibel || 21 μαρμαρυζούσας] † μαρμα-
ρυζουσας † A : μαρμαρυζοίσας 13.601d

ἢ σιδάρου κεχάλκευται μέλαιναν ψυχάν. 5

ὁ δὲ τοῦ Κυθηρίου Φιλοξένου (PMG 821) Κύκλωψ ἐρῶν Γαλατείας καὶ ἐπαινῶν αὐτῆς τὸ κάλλος, προμαντευόμενος τὴν τύφλωσιν πάντα μάλλον αὐτῆς ἢ τῶν ὀφθαλμῶν μνημονεύει λέγων ὧδε·

ὦ καλλιπρόσωπε χρυσεοβόστρυχε Γαλάτεια, 5
χαριτόφωνε κάλλος Ἑρώτων.

564f τυφλὸς ἔπαινος καὶ κατ' οὐδὲν ὅμοιος | τῷ Ἴβυκίῳ ἐκείνῳ (PMG 288)·

Εὐρύαλε γλαυκέων Χαρίτων θάλος 10
καλλικόμων μελέδημα, σὲ μὲν Κύπρις
ἅ τ' ἀγανοβλέφαρος Πει-
θῶ ροδέοισιν ἐν ἄνθεσι θρέψαν·

Φρύνιχός (TrGF 3 F 13) τε ἐπὶ Τρωίλου ἔφη·

λάμπειν ἐπὶ πορφυραῖς παρῆσι φῶς ἔρωτος.

[18] ὑμεῖς δὲ ξυρουμένους τὰ γένεια περιφέρετε τοὺς ἐρωμένους 15
565a τοῦ ξύρεσθαι τὸν πώγωνα κατ' Ἀλέξανδρον || εὐρημένου, ὡς φησιν
ὕμων ὁ Χρύσιππος ἐν τῷ τετάρτῳ Περί τοῦ Καλοῦ καὶ τῆς
Ἡδονῆς (xxviii fr. 2, SVF iii.198). οὐκ ἀκαίρως δ', ὡς ἐμαυτὸν
πείθω, μεμνήσομαι τῆς λέξεως· χαίρω γὰρ πάνυ τῷ ἀνδρὶ διὰ τὴν
τε πολυμαθίαν καὶ τὴν τοῦ ἥθους ἐπιείκειαν. λέγει δὲ οὕτως ὁ 20
φιλόσοφος· τὸ ξύρεσθαι τὸν πώγωνα κατ' Ἀλέξανδρον προῆχται
τῶν προτέρων οὐ χρωμένων αὐτῷ· καὶ γὰρ Τιμόθεος ὁ αὐλητῆς

564f, 565b, f, c Eust. p. 1257.13–14 = IV.572.7–9 | 565c, a–b Eust. pp. 1909.62–1910.5 = ii.260.15–22

1 ψυχάν A : καρδίαν 13.601d || 2 τῆς Γαλατείας A C E : τῆς delevi || 4 αὐτῆς ἐπαινῆ A C E : ἐπαινῆ (glossam) delevi || 5 Γαλάτεια A C E : om. (glossam) Eust. || 6 κάλλος A C E Eust. : θάλος Bergk, cf. Ibyc. PMG 288.1 infra 7 τυφλὸς ἔπαινος] sc. ταῦτ' ἐστὶ : ὁ ante ἔπαινος praeb. C E Eust. | Ἴβυκίῳ C E Eust. : Ἴβυκίῳ A || 13 τοῦ Τρωίλου A C E : τοῦ delevi || 14 λάμπειν A C E : λάμπεις Eust. : λάμπει δ' 13.604a | πορφυραῖς A C E Eust. : πορφυρέαις 13.604a | παρῆσι Dindorf : † παρῆσι † A : παρηΐσι C E B et 13.604a B Mus : παρειῆσι Eust. : παρηΐσιν 13.604a A : παρειαῖσι 13.604a C E || 19–20 τὴν τε scripsi : τε τὴν A || 20 οὕτως M P Mus : οὗτος A || 22 προτέρων Meineke : πρώτων A C : πρῶτ' E

πώγωνα μέγαν ἔχων ἡῦλει, καὶ ἐν Ἀθήναις διατηροῦσιν οὐ
σφόδρα ἀρχαῖον τὸν πρῶτον πρόσωπον χειράμενον | παρωνύμιον 565b
ἔχειν Κόρσην· διὸ καὶ Ἀλεξίς (fr. 266) ἔφη που·

πιττοκοπούμενόν τιν' ἢ ξυρούμενον
5 ὀρᾶς, τοῦτον † ἔχει τι θάτερον·
ἢ γὰρ στρατεύειν ἐπινοεῖν μοι φαίνεται
καὶ πάντα τῷ πώγωνι δρᾶν ἐναντία,
ἢ πλουσιακὸν τούτῳ προσπίπτει κακόν. 5
τί γὰρ αἱ τρίχες λυποῦσιν ἡμᾶς, πρὸς θεῶν,
10 δι' ἃς ἀνὴρ ἕκαστος ἡμῶν φαίνεται, |
εἰ μὴ τι ταύταις ἀντιπράττεσθ' ὑπονοεῖς; 565c

Διογένης (Diog. Sinop. SSR V B 404) δὲ ἰδὼν τινα οὕτως ἔχοντα τὸ
γένειον ἔφησε· “μὴ τι ἔχεις ἐγκαλεῖν τῇ φύσει, ὅτι ἄνδρα σε
ἐποίησε καὶ οὐ γυναικά;” ἕτερον δὲ τινα ἐπὶ ἵππου ἰδὼν παρα-
15 πλησίως ἔχοντα καὶ μεμυρισμένον καὶ τούτοις ἀκολούθως ἡμφιε-
σμένον, πρότερον μὲν ἔφησε ζητεῖν τί ἐστὶν ὁ ἱππόπορνος, νῦν δ'
εὐρηκέναι. ἐν Ῥόδῳ δὲ νόμου ὄντος μὴ ξύρεσθαι οὐδ' ὁ ἐπιληψόμε-
νος οὐδεὶς ἐστὶ διὰ τὸ πάντας ξύρεσθαι· ἐν Βυζαντίῳ δὲ ζημίας
ἐπικειμένης | τῷ ἔχοντι ξυρὸν οὐδὲν ἥττον πάντες χρώνται αὐτῷ. 565d
20 καὶ ταῦτα μὲν ὁ θαυμάσιος εἶρηκε Χρύσιππος. [19] ὁ δὲ σοφὸς
ἐκεῖνος Ζήνων (fr. 242, SVF I.57-8), ὡς φησὶν Ἀντίγονος ὁ Καρύ-
στιος (p. 118 Wilamowitz = fr. 37 Dorandi), προμαντευόμενος
ὑμῶν, ὡς τὸ εἶκος, περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς προσποιητοῦ ἐπιτηδεύ-
σεως ἔφη ὡς οἱ παρακούσαντες αὐτοῦ τῶν λόγων καὶ μὴ συνέντες
25 ἔσονται ῥυπαροὶ καὶ ἀνελεύθεροι, καθάπερ οἱ τῆς Ἀριστίππου
παρενεχθέντες αἰρέσεως (SSR IV A 161) ἄσωτοι καὶ θρασεῖς. καὶ δὴ
τοιούτοις ὑμῶν εἰσιν οἱ πλείστοι, | συνεσπασμένοι καὶ κακοπινεῖς 565e
οὐ μόνον τοῖς ἡθεσιν ἀλλὰ καὶ ἔξει· βουλόμενοι γὰρ ἐνδύεσθαι τὴν

564f, 565b, f, c Eust. p. 1257.13-14 = IV.572.7-9 | 565c, a-b Eust. pp.
1909.62-1910.5 = ii.260.15-22 | 565e Eust. p. 1441.22 = i.92.3-4

2 πρόσωπον χειράμενον scripsi : προσχειράμενον A : προχειράμενον C :
προχειρά^{iv} E : προχειραμένων Eust. : περιχειράμενον Kaibel || 4 τιν' C E Mus :
τινα A || 5 τοῦτον A : τούτων C E Mus || 9 ἡμᾶς A Eust. : ὑμᾶς C E Mus
13 ἔφησε] ἔφησεν A : ἔφη C E || 16 ἔφησε A : ἔφη C E Eust. || 19 τῷ ἔχοντι
κουρεῖ A C E : κουρεῖ (glossam) del. Kaibel || 26 παρενεχθέντες A :
παρεξενεχθέντες Kaibel

αὐτάρκειαν καὶ τὴν εὐτέλειαν εὐρίσχεσθε ἐπὶ ταῖς τῆς φιλαργυρίας
 θύραις ῥυπαρῶς ζῶντες καὶ τριβωνάρια περιβαλλόμενοι μικρὰ καὶ
 ἥλων ἐμπιπλάντες τὰ καττύματα καὶ κιναιίδους καλοῦντες τοὺς ἢ
 μύρου προσβάλλοντας ἢ μικρῷ μαλακωτέραν ἡμφιεσμένους
 ἐσθῆτα. οὐ δεῖ οὖν οὕτως ἐσταλμένους περὶ ἀργύριον ἐπτοῆσθαι 5
 565f καὶ ἐρωμένους περιάγεσθαι | ξυρουμένους τὴν ὑπὴν καὶ τὸν
 ὄρρον, τοὺς ἀκολουθοῦντας

ἐν τῷ Λυκίῳ μετὰ σοφιστῶν νῆ Δία
 λεπτῶν, ἀσίτων, σκυτίνων,

κατὰ τὸν Ἀντιφάνην (fr. 120.3–4). [20] ἐπαινῶ δὲ καὶ αὐτὸς τὸ 10
 κάλλος· καὶ γὰρ ἐν ταῖς εὐανδρίαις τοὺς καλλίστους ἐγκρίνουσι καὶ
 τούτους πρωτοφορεῖν ἐπιτρέπουσιν. ἐν Ἡλιδι δὲ καὶ κρίσις
 566a γίνεται κάλλους, καὶ τῷ πρώτῳ τὰ τῆς || θεοῦ φέρειν τεύχη
 δίδονται, τῷ δὲ δευτέρῳ τὸν βούν ἄγειν, ὁ δὲ τρίτος τὰς θυηλάς
 ἐπιτίθησιν. Ἡρακλείδης δ' ὁ Λέμβος (fr. 2, FHG iii.168) ἱστορεῖ ὅτι 15
 κατὰ τὴν Σπάρτην θαυμάζεται μᾶλλον ὁ κάλλιστος καὶ ἡ καλλι-
 στη καλλίστας γεννώσης τῆς Σπάρτης τὰς γυναῖκας· διὸ καὶ
 φασὶν Ἀρχιδάμου τοῦ βασιλέως γυναικὸς αὐτῷ καλῆς φαινομένης,
 ἐτέρας δὲ αἰσχροῦ καὶ πλουσίας, ὡς ἀπέκλινεν ἐπὶ τὴν πλουσίαν,
 ζημιῶσαι τοὺς ἐφόρους αὐτὸν ἐπιλέγοντας ὅτι βασιλίσκους ἀντὶ 20
 βασιλείων τᾷ Σπάρτῃ γεννᾶν προαιρεῖται· Εὐριπίδης (fr. 15.2) τε |
 566b ἔφη·

πρῶτον μὲν εἶδος ἄξιον τυραννίδος.

564f, 565b, f, c Eust. p. 1257.13–14 = IV.572.7–9 | 566d–e, b–c, a Eust. p.
 1375.3–10 = IV.985.15–24

1 εὐρίσχεσθε Musurus : εὐρίσχεσθαι A || 3 τῶν ἥλων A : τῶν del. Meineke
 ἐμπιπλάντες Porson : ἐμπίπλανται· ὁ A || 8 Λυκίῳ A : Λυκίῳ Musurus et
 3.98f Q^s M Mus || 9 σκυτίνων A : σκύνων 3.98f || 10 αὐτὸς Schweighäuser :
 αὐτὸ A || 16–17 ὁ κάλλιστος καὶ γυνή ἢ καλλίστη A C E : γυνή (glossam)
 delevi : <ἀνὴρ> ὁ κάλλιστος καὶ γυνή ἢ καλλίστη Kaibel, ducente Meineke
 17 τὰς A : om. C E, fort. recte || 18 fort. καλῆς <καὶ πενήτου>
 20 βασιλίσκους Eust. : βαλ(κ) C E : βασιλικούς A || 21 τᾷ Σπάρτῃ, i.e.
 ΤΑΙΣΠΙ- Meineke : ταῖς Σπάρταις, i.e. ΤΑΙΣΣΠΙ- A C E : τῇ Σπάρτῃ Eust. :
 τοῖς Σπαρτιάταις M P Mus

καὶ οἱ παρ' Ὀμήρῳ δὲ δημογέροντες θαυμάζοντες τῆς Ἑλένης τὸ
κάλλος φασίν (*Il.* 3.156-8)·

οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς
τοιῇδ' ἄμφι γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
5 αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆς εἰς ὧπα ἔοικεν.

ἐκπέπληχται οὖν καὶ αὐτὸς ὁ Πρίαμος ἐπὶ τῷ | κάλλει καίτοι ἐν 566c
δεινοῖς ὑπάρχων· θαυμάζει γοῦν ἐπὶ κάλλει τὸν Ἀγαμέμνονα
τοιαῦτα ἐκφωνῶν (*Il.* 3.169-70)·

καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὐ πω ἶδον ὀφθαλμοῖσιν,
10 οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῆι δὲ ἀνδρὶ ἔοικεν.

καθίστων δὲ καὶ πολλοὶ τοὺς καλλίστους βασιλέας, ὡς μέχρι νῦν οἱ
Ἀθάνατοι καλούμενοι Αἰθίοπες, ὥς φησι Βίων ἐν Αἰθιοπικοῖς
(*FGrH* 668 F 2)· ὡς ἔοικε γὰρ τὸ κάλλος βασιλείας οἰκεῖόν ἐστι.
θεαὶ περὶ κάλλους ἤρισαν πρὸς ἀλλήλας, καὶ διὰ κάλλος οἱ θεοὶ
15 ἀνηρεῖψαντο | Διὶ οἶνοχόον τὸν Γανυμήδη (*Il.* 20.235)· 566d

κάλλεος εἵνεκα οἶο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.

αἱ θεαὶ δὲ τίνας ἀναρπάζουσιν; οὐ τοὺς καλλίστους; οἷς καὶ
σύνεισιν, Ἡὼς μὲν Κεφάλῳ καὶ Κλείτῳ καὶ Τιθωνῷ, Δημήτηρ
Ἰασίῳνι, Ἀφροδίτῃ Ἀγχίση καὶ Ἀδώνιδι. διὰ κάλλος δὲ καὶ ὁ
20 μέγιστος τῶν θεῶν διὰ κεράμων χρυσὸς ἔρχεται, ταῦρος γίνεται,
ἀετὸς πτεροῦται πολλάκις, ὥσπερ καὶ ἐπ' Αἰγίνῃ. Σωκράτης δ' ὁ
φιλόσοφος ὁ πάντων καταφρονῶν τοῦ Ἀλκιβιάδου κάλλους οὐχ |
ἤττων ἐστίν, ὡς καὶ ὁ σεμνότατος Ἀριστοτέλης τοῦ Φασηλίτου 566e
μαθητοῦ; ἡμεῖς δ' οὐχὶ καὶ τῶν ἀψύχων τὰ κάλλιστα προκρίνομεν;
25 ἐπαινεῖται δὲ καὶ τῶν Σπαρτιατῶν τὸ ἔθος τὸ γυμνοῦν τὰς παρθέ-
νους τοῖς ξένοις. ἐν Χίῳ δὲ τῇ νήσῳ καὶ βαδίζειν ἡδιστόν ἐστιν ἐπὶ

566c Eust. p. 1375.2 = IV.985.14-15 | 566d-e, b-c, a Eust. p. 1375.3-10 =
IV.985.15-24

6 οὖν Kaibel : γοῦν A C E | ἐπὶ τῷ κάλλει τῆς γυναικὸς A C E : τῆς γυναικὸς
ut glossam del. Kaibel || 10 δὲ A : γὰρ Hom. || 15 ἀνηρεῖψαντο Musurus :
ἀνηρέψαντο A || 19 Ἰασίῳνι M P Mus : Ἰάσωνι A : Ἰασίονι C E
25 ἐπαινεῖται δὲ καὶ C E : ἐπαινοῦντες A : lac. ante ἐπαινοῦντες stat. Kaibel
26 Χίῳ A C E : Κέῳ Wilamowitz, cf. Plut. *Mor.* 249d | τῇ νήσῳ A : om. C E,
fort. recte

τὰ γυμνάσια καὶ τοὺς δρόμους καὶ ὁρᾶν προσπαλαίοντας τοὺς νέους ταῖς κόραις.

[21] καὶ ὁ Κύνουλκος·

ταυτὶ καὶ τολμᾶς σὺ λέγειν,

οὐ

5

ρόδοδάκτυλος οὐσα,

κατὰ τὸν Κρατῖνον (fr. 351), ἀλλὰ βολίτινον ἔχων θάτερον σκέλος,
 566f ἐκείνου τοῦ ὁμωνύμου σοι ποιητοῦ τὴν | κνήμην φορῶν, ὃς ἐν τοῖς
 καπηλείοις καὶ τοῖς πανδοχείοις αἰεὶ διαιτᾶται, καίτοι Ἴσοκράτους
 τοῦ ῥήτορος ἐν τῷ Ἀρεοπαγιτικῷ (49) εἰρηκότος· ἐν καπηλείῳ δὲ 10
 φαγεῖν ἢ πιεῖν οὐδεὶς δ' ἂν οἰκέτης ἐτόλμησε· σεμνύνεσθαι γὰρ
 ἐμελέτων οὐ βωμολοχεύεσθαι. Ὑπερείδης δὲ ἐν τῷ Κατὰ Πατρο-
 κλέους (fr. 138 Jensen), εἰ γνήσιος ὁ λόγος, τοὺς Ἀρεοπαγίτας
 φησὶν ἀριστήσαντά τινα ἐν καπηλείῳ κωλύσαι ἀνιέναι εἰς Ἄρειον
 567a πάγον. σὺ δέ, ὦ σοφιστά, ἐν || τοῖς καπηλείοις συναναφύρη οὐ μετὰ 15
 ἑταίρων ἀλλὰ μετὰ ἑταίρων, μαστροπευούσας περὶ σαυτὸν οὐκ
 ὀλίγας ἔχων καὶ περιφέρων αἰεὶ τοιαυτὴ βιβλία Ἀριστοφάνους (Ar.
 Byz. FGrH 347 T 1 = fr. 364A Slater) καὶ Ἀπολλοδώρου (FGrH 244
 T 17) καὶ Ἀμμωνίου (FGrH 350 T 2) καὶ Ἀντιφάνους (FGrH 349 T
 2), ἔτι δὲ Γοργίου τοῦ Ἀθηναίου (FGrH 351 T 1), πάντων τούτων 20
 συγγεγραφότων περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἑταιριδίων. ὦ τῆς καλῆς σου
 πολυμαθίας, ὡς κατ' οὐδὲν ἐμιμήσω Θεόμανδρον τὸν Κυρηναῖον,
 ὃν φησι Θεόφραστος ἐν τῷ Περὶ Εὐδαιμονίας (fr. 489 Fortenbaugh)
 περιόντα ἐπαγγέλλεσθαι διδάσκειν εὐτυχίαν, ἐρωτοδιδάσκαλε. |
 567b οὐδὲν ἄρα διαφέρεις Ἀμάσιος τοῦ Ἡλείου, ὃν Θεόφραστος ἐν τῷ 25
 Ἑρωτικῷ (fr. 561 Fortenbaugh) περὶ τοὺς ἔρωτας δεινὸν γεγονέναι
 λέγει. οὐκ ἂν ἀμάρτοι δέ τίς σε καὶ πορνογράφον καλῶν, ὡς
 Ἀριστείδην καὶ Πausανίαν ἔτι τε Νικοφάνη τοὺς ζωγράφους.
 μνημονεύει δὲ αὐτῶν ὡς ταῦτα καλῶς γραφόντων Πολέμων ἐν τῷ

567a Eust. p. 1363.18–19 = IV.946.8–9

4 ταυτὶ Dobree : † ταυτη † A || 9 αἰεὶ B M P Mus : αἰεὶ A | διαιτᾶται A :
 διαιτᾶ Schweighäuser || 11 δ' A : οὐδ' Schweighäuser ex Isoc. || 17 αἰεὶ B M P
 Mus : αἰεὶ A | βιβλία <οἶα> Kaibel || 22 ὡς M P Mus : ὃς A || 24 διδάσκειν A :
 διδάξειν C E Eust. || 28 Πausανίαν A : Πausανίας (structura mutata) C E :
 Πausίαν Sillig, cf. Paus. 2.27.3

Περὶ τῶν ἐν Σικυῶνι Πινάκων (fr. 16 Preller). ὃ τῆς καλῆς πολυμαθίας, ἄνδρες φίλοι, τῆς τοῦ γραμματικοῦ τοῦδε, δς οὐδ' ἐγκαλύπτεται, ἀλλ' ἀναφανδὸν τὰ Εὐβούλου ἀεὶ ἐκ Κερκώπων (fr. 53) | λέγει·

567c

- 5 Κόρινθον ἦλθον. ἡδέως ἐνταῦθά πως
λάχανόν τι τρώγων Ὡχιμον διεφθάρην·
κάνταῦθα κατελήρησα τὴν ἐξωμίδα.

καλὸς γε ὁ τῶν Κορινθίων σοφιστής, ὁ τοῖς μαθηταῖς διηγούμενος ὅτι Ὡχιμον ἑταίρας ὄνομα. καὶ ἄλλα δὲ πολλά, ὠναιδές, δράματα

- 10 ἀπὸ ἑταιρῶν ἔσχε τὰς ἐπιγραφάς, Θάλαττα Διοκλέους (test. ii),
Φερεκράτους Κοριαννῶ (test. ii), Εὐνίκου ἢ Φιλυλλίου Ἀντεία (test. ii),
Μενάνδρου δὲ Θαῖς (test. i) καὶ Φάνιον (test. i), Ἀλέξιδος Ὀπώρα (test. i),
| Εὐβούλου Κλεψύδρα (test. i). οὕτω δ' ἐκλήθη 567d
αὕτη ἡ ἑταίρα ἐπειδὴ πρὸς κλεψύδραν συνουσίαζεν ἕως κενωθείη,
15 ὡς Ἀσκληπιάδης εἶρηκεν ὁ τοῦ Ἀρείου ἐν τῷ Περὶ Δημητρίου τοῦ
Φαληρέως συγγράμματι (*FGrH* 157 F 1 = 1100 F 1 = Dem. Phal. fr.
40 Wehrli = fr. 3 Fortenbaugh-Schütrumpf) τὸ κύριον αὐτῆς ὄνομα
φάσκων εἶναι Μητίχην.

[22] ἐστὶν δ' ἑταίρα,

- 20 ὡς Ἀντιφάνης φησὶν ἐν Ἀγροίκῳ (fr. 2),

τῷ τρέφοντι συμφορά·
εὐφραίνεται γὰρ κακὸν ἔχων οἴκοι μέγα·

διόπερ καὶ θρηνῶν τις αὐτὸν παράγεται ὑπὸ Τιμοκλέους | ἐν 567e
Νεαίρᾳ (fr. 25)·

- 25 ἀλλ' ἔγωγ' ὁ δυστυχῆς
Φρόνης ἐρασθείς, ἡνίκ' ἔτι τὴν κάππαριν
συνέλεγεν οὕπω τ' εἶχεν ὅσαπερ νῦν ἔχει,
πάμπολλ' ἀναλίσκων ἐφ' ἐκάστῳ τῆς θύρας
ἀπεκλειόμην.

5

3 ἐγκαλύπτεται A : ἐγκαλυπτόμενος Kaibel | ἀεὶ B M P Mus : αἰεὶ A
8 καλὸς A : καλῶς Kaibel || 9 lac. post ὄνομα indic. Kaibel || 10 ἑταιρῶν C E
B M P Mus : ἑτέρων A || 14 κενωθείη vel ἐκενώθη Meineke : κενωθῇ A C E
28 πάμπολλ' M P Mus : πάμπολλα A

καὶ ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δ' Ὀρεσταυτοκλείδης <ὁ> αὐτὸς Τιμοκλῆς (fr. 27) φησι·

περὶ δὲ τὸν πανάθλιον
 567f εὐδουσι γράες, Νάννιον, Πλαγγών, Λύκα, |
 Γνάθαινα, Φρύνη, Πυθιονίκη, Μυρρίνη, 5
 Χρυσίς † κοναλισ † Ἱερόκλεια, Λοπάδιον.

τούτων τῶν ἐταίρων καὶ Ἄμφις μνημονεύει ἐν Κουρίδι (fr. 23) λέγων·

τυφλὸς ὁ Πλούτος εἶναί μοι δοκεῖ,
 ὅστις γε παρὰ ταύτην μὲν οὐκ εἰσέρχεται, || 10
 568a παρὰ δὲ Σινώπῃ καὶ Λύκῃ καὶ Ναννίῳ
 ἐταίραις τε τοιαύταισι, παγίσι τοῦ βίου,
 ἔνδον κάθητ' ἀπόπληκτος, οὐδ' ἐξέρχεται. 5

[23] Ἄλεξις δ' ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Ἴσοστάσιον (fr. 103) τὴν ἐταιρικὴν παρασκευὴν καὶ τὰς δι' ἐπιτεχνήσεως κομμώσεις 15 τῶν ἐταίρων οὕτως ἐκτίθεται·

πρῶτον μὲν γὰρ πρὸς τὸ κέρδος καὶ τὸ συλᾶν τοὺς πέλας
 πάντα τᾶλλ' αὐταῖς πάρεργα γίνεται, ῥάπτουσι δὲ
 πᾶσιν ἐπιβουλάς. ἐπειδὴν δ' εὐπορήσωσιν ποτε,
 ἀνέλαβον καινὰς ἐταίρας, πρωτοπείρους τῆς τέχνης· 20
 εὐθὺς ἀναπλάττουσι ταύτας ὥστε μῆτε τοὺς τρόπους 5
 μῆτε τὰς ὄψεις ὁμοίας διατελεῖν οὐσας ἔτι. |
 568b τυγχάνει μικρά τις οὔσα· φελλὸς ἐν ταῖς βαυκίσιν
 ἐγκεκάττυται. μακρὰ τις· διάβαθρον λεπτὸν φορεῖ
 τὴν τε κεφαλὴν ἐπὶ τὸν ὦμον καταβαλοῦσ' ἐξέρχεται· 25
 τοῦτο τοῦ μήκους ἀφείλεν. οὐκ ἔχει τις ἰσχίαν· 10
 ὑπενέδυσ' ἐρραμμέν' αὐτήν, ὥστε τὴν εὐπυγίαν

568b Eust. p. 1522.9 = i.197.31–2

1 <ὁ> add. Schweighäuser || 6 † χρυσιςκοναλισ † A || 12 ἐταίραις A C E :
 ἐτέραις P Mus || 17 πρῶτον A : πρῶτα Clem.Al. Paed. 3.8.1 || 18 γίνεται A :
 γίγνεται Victorius | ῥάπτουσι C E B M P Mus : ῥάπτουσιν A || 19 πᾶσιν A :
 πᾶσαι C E || 20 καινὰς M P Mus : κενὰς A* || 25 τὸν ὦμον A et Clem.Al. Paed.
 3.8.1 : τὸ νῶτον C E || 27 ἐρραμμέν' Musurus (ἐρραμέν' iam M P) : ἐρραμμένα
 C E B et Clem.Al. Paed. 3.8.1 : † ἐρραμενα † A

- ἀναβοᾶν τοὺς ἰδόντας. κοιλίαν ἔχει·
 στηθὶ ἔστ' αὐταῖσι τούτων ὧν ἔχουσ' οἱ κωμικοί·
 ὀρθὰ προσθεῖσαι τοιαῦτα γοῦν † αὐτῶν τῆς κοιλίας |
 ὥσπερ ἐκ κοντοῖσι τούτοις εἰς τὸ πρόσθ' ἀπήγαγον. 15 568c
 5 τὰς ὀφρὺς πυρράς ἔχει τις· ζωγραφοῦσιν ἀσβόλῳ.
 συμβέβηκ' εἶναι μέλαιναν· κατέπλασεν ψιμυθίῳ.
 λευκόχρως λίαν τις ἐστί· παιδέρωτ' ἐντρίβεται.
 καλὸν ἔχει τοῦ σώματός τι· τοῦτο γυμνὸν δείκνυται.
 εὐφυεῖς ὀδόντας ἔσχεν· ἐξ ἀνάγκης δεῖ γελᾶν, | 20
 10 ἵνα θεωροῖεν οἱ παρόντες τὸ στόμ' ὥς κομφὸν φορεῖ. 568d
 ἂν δὲ μὴ χαίρῃ γελῶσα διὰ τέλους τὴν ἡμέραν
 ἔνδον, ὥσπερ τοῖς μαγείροις ἃ παράκειθ' ἐκάστοτε,
 ἡνίκ' ἂν πωλῶσιν αἰγῶν κρανία, ξυλήφιον
 μυρρίνης ἔχουσι λεπτὸν ὀρθὸν ἐν τοῖς χεῖλεσιν, 25
 15 ὥστε τῷ χρόνῳ σεσηρέναι ἂν τε βούλητ' ἂν τε μὴ.
 ὅψεις διὰ τούτων σκευοποιοῦσι τῶν τεχνῶν·

[24] διὸ συμβουλεύω σοι,

Θετταλὲ ποικιλόδιφρε,

- τὰς ἐπὶ τῶν οἰκημάτων ἀσπάζεσθαι καὶ μὴ καταναλίσκειν εἰς
 20 οὐδὲν δέον τὰ τῶν υἱῶν κέρματα· ὄντως γὰρ ἄριστα | χωλὸς οἰφεῖς 568e
 (cf. Diogen. 2.2) τοῦ κρηπιδοποιοῦ πατρός σου πολλὰ σε σωφρονί-
 σαντος καὶ διδάξαντος σκύτῃ βλέπειν. ἢ οὐκ οἶδας κατὰ τὴν
 Εὐβούλου Παννυχίδα (fr. 82)

τὰς φειδωλοὺς κερμάτων παλευτρίας

1 ἰδόντας A C E : εἰσιόντας Clem.Al. Paed. 3.8.1 : εἰσιδόντας Sylburg || 3 γοῦν αὐτῶν, i.e. ΓΟΥΝΑΥΤΩΝ A : † ου τον τυνδυτον † Clem.Al. Paed. 3.8.1 : τοῦνδυτον, i.e. ΤΟΥΝΔΥΤΟΝ Sylburg || 6 συμβέβηκ' εἶναι C E M P Mus et Clem.Al. Paed. 3.8.1 : συμβεβηκέναι A || 7 ἐστί C E B M P Mus : ἐστιν A et Clem.Al. Paed. 3.8.1 || 8 τοῦτο Clem.Al. Paed. 3.8.1 : † ταυτο † A : τοῦτ' αὐτὸ (v.ll.) C E B || 10 θεωροῖεν A C E : θεωρῶσιν Clem.Al. Paed. 3.8.1, ex quo θεωρῶς Schweighäuser || 11 διὰ τέλους A C E : διατελεῖ Clem.Al. Paed. 3.8.1 || 14 ἔχουσι A C E : ἔχουσα Clem.Al. Paed. 3.8.1 || 15 σεσηρέναι A C E : σέσηρεν Clem.Al. Paed. 3.8.1 | βούλητ' C : βου^τ E : βούλωνται A : βούλωντ' M P Mus : βούλετ' Clem.Al. Paed. 3.8.1 || 16 ὅψεις ... τῶν τεχνῶν A : om. C E et Clem.Al. Paed. 3.8.1 || 21 σου Dobree : οὐ A || 24 φειδωλοὺς, i.e. -ΔΩΔ- A C E : φιλωδοὺς, i.e. -ΛΩΔ- Dobree

πώλους Κύπριδος ἐξησκημένας,
 γυμνάς ἐφεξῆς † ἐπικαιρως † τεταγμένας,
 ἐν λεπτοπῆνοις ὑμέσιν ἐστώσας, οἷας
 Ἑριδανὸς ἀγνοῖς ὕδασι κηπεύει κόρας· 5
 παρ' ὧν βεβαίως ἀσφαλῶς τ' ἔξεστί σοι | 5
 568f μικροῦ πρίασθαι κέρματος τὴν ἡδονήν.

καὶ ἐν Ναννίῳ — Εὐβούλου (fr. 67) τὸ δρᾶμα καὶ μὴ Φιλιππίδου
— φησὶν·

ὅστις λέχη γὰρ σκότια νυμφεύει λάθρα,
 πῶς οὐχὶ πάντων ἐστὶν ἀθλιώτατος; 10
 ἐξὸν θεωρήσαντι πρὸς τὸν ἥλιον
 γυμνάς ἐφεξῆς † ἐπικαιρως † τεταγμένας,
 ἐν λεπτοπῆνοις ὑμέσιν ἐστώσας, οἷας 5
 Ἑριδανὸς ἀγνοῖς ὕδασι κηπεύει κόρας,
 μικροῦ πρίασθαι κέρματος τὴν ἡδονήν, || 15
 569a καὶ μὴ λαθραίαν Κύπριν, αἰσχίστην ὅσων
 πασῶν, διώκειν, ὕβρεως οὐ πόθου χάριν.
 Ἑλλάδος ἔγωγε τῆς τάλαιπύρου περιστένω, 10
 ἥ Κυδίαν ναύαρχον ἐξεπέμψατο.

ἐπιτιμᾷ δὲ καὶ Ξέναρχος ἐν Πεντάθλῳ (fr. 4) τοῖς παραπλησίως 20
 σοι βιοῦσι καὶ ἐσπουδακόσι περὶ τὰς μεγαλομίσθους ἐταίρας καὶ
 τὰς ἐλευθέρας τῶν γυναικῶν ταυτὶ λέγων·

δεινὰ, δεινὰ κοῦκ ἀνασχετὰ
 ἐν τῇ πόλει πράττουσιν οἱ νεώτεροι· |
 569b ὅπου γὰρ οὐσῶν μειράκων μάλ' εὐπρεπῶν 25
 ἐπὶ τοῖσι πορνείοισιν, ἃς ἔξεσθ' ὁράν

569a Suda ξ 22 | 569b Eust. p. 883.35 = III.324.22

2 † ἐπικαιρως † A : ἐπικαίρους C E : ἐπὶ κέρως 13.568f M P Mus
 3 λεπτοπῆνοις C E : λεπτονήτοις A C^s E^s || 7 Ναννίῳ M P Mus, cf. 13.587b :
 † ναννίῳ † A | <εἰ> Εὐβούλου Coraes || 12 † ἐπικαιρως † A : ἐπὶ κέρως M P
 Mus || 16 ὅσων A : νόσων Casaubon || 17 ὕβρεως A : ὕβρεος M^s P^{pc} et Canter
 18 περιστένω] † περιστένω † A : στένω Eur. IA 370 || 19 ἥ Κυδίαν M Mus : ἥ
 Κυσίαν P : † ηκυδία † A || 25 μειράκων A : μειρακίων C : μει^{ρ(ων)} E

- εἰληθερούσας στέρν' ἀπημφιεσμένας, 5
 γυμνάς ἐφεξῆς τ' † ἐπικαιρῶς † τεταγμένας·
 ὧν ἔστιν ἐκλεζάμενον ἥ τις ἤδεται,
 λεπτῇ, παχείᾳ, στρογγύλῃ, μακρᾷ, ρικνῇ,
 5 νέᾳ, παλαιᾷ, μεσοκόπῳ, πεπαιτέρᾳ,
 μὴ κλίμακ' αἰτησάμενον εἰσβῆναι λάθρα, 10
 μηδὲ δι' ὁπῆς κάτωθεν ἐκδύναι στέγης, |
 μηδ' ἐν ἀχύροις εἰσενεχθῆναι τέχνη· 569c
 αὐταὶ βιάζονται γὰρ εἰσέλκουσί τε
 10 τοὺς μὲν γέροντας ὄντας ἐπικαλούμεναι
 πατρίδια, τοὺς δ' ἀπφάρια, τοὺς νεωτέρους. 15
 καὶ τῶνδ' ἕκαστον ἔστιν ἀδεῶς, εὐτελῶς,
 μεθ' ἡμέραν, πρὸς ἐσπέραν, πάντας τρόπους·
 ἃς δ' οὐτ' ἰδεῖν ἔστ' οὐθ' ὁρῶντ' ἰδεῖν σαφῶς,
 15 αἰεὶ δὲ † τετραμένον † τε καὶ φοβούμενον
 δεδιότα, ἐν τῇ χειρὶ τὴν ψυχὴν ἔχοντα· 20
 ἃς πῶς ποτ', ὧ δέσποινα ποντία Κύπρι, |
 βινεῖν δύνανται τῶν Δρακοντείων νόμων 569d
 ὁπόταν ἀναμνησθῶσι προσκινούμενοι;
- 20 [25] καὶ Φιλήμων δὲ ἐν Ἀδελφοῖς (fr. 3, infra) προῖστορῶν ὅτι
 πρῶτος Σόλων διὰ τὴν τῶν νέων ἀκμὴν ἔστησεν ἐπὶ οἰκημάτων
 γύναια πριάμενος, καθὰ καὶ Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος ἱστορεῖ ἐν
 τρίτῳ Κολοφωνιακῶν (FGrH 271–2 F 9) φάσκων αὐτὸν καὶ Πανδῆ-
 μου Ἀφροδίτης ἱερὸν πρῶτον ιδρύσασθαι ἀφ' ὧν ἡργυρίσαντο αἱ
 25 προστάσαι τῶν οἰκημάτων. ἀλλ' ὃ γε Φιλήμων (fr. 3) οὕτω φησί· |

569c Eust. p. 886.34–6 = III.334.27–9 | 569d Eust. p. 1185.2 = IV.331.12–14

1 στέρν' ἀπημφιεσμένας Tyrwhitt : † στερμνατ' † ἡμφιεσμένας A : στέρνα τ' ἡμφιεσμένας C E B M P Mus || 2 † ἐπικαιρῶς † A : ἐπικαίρους C E : ἐπικέρως Musurus || 6 μὴ κλίμακ' αἰτησάμενον Musurus : † μηχαιμακαιτησάμενον †, i.e. -ΚΑΙΜΑΚΑ- A : καὶ μὴ C E : μὴ κλίμακα (i.e. -ΚΛΙΜΑΚΑ-) στησάμενον Meineke | εἰσβῆναι λάθρα A : λάθρα εἰσδύναι C E || 7 ἐκδύναι στέγης, i.e. EK- A E : ἐκδυναστείης C : εἰσδύναι στέγης, i.e. EIC- Dobree || 12 ἕκαστον A : ἐκάστην Dalechamps (*harum singulas*) || 15 τετραμένον τε A : τετρεμαίνοντα Musurus : τετραμαίνοντα Kassel–Austin || 16 δεδιότα ... ἔχοντα A : ut glossam del. Meineke : post φοβούμενον lac. indic. Kock || 20 Ἀδελφοῖς Casaubon : δελφοῖς A | προῖστορῶν Meineke : προσιστορῶν A

Ἑλλησι πᾶσιν ἐκ τριῶν λαικαστριῶν.

570b

[26] τῶν οὖν μεγαλομίσθων ἑταιρῶν ἀποτρέπω σε, γραμματικώ-
τατε, διότι·

τὰς μὲν ἄλλας ἔστιν αὐλούσας ἰδεῖν
αὐλητρίδας πάσας Ἀπόλλωνος νόμον,
Διὸς νόμον·
αὐταὶ δὲ μόνον αὐλοῦσιν Ἰέρακος νόμον,

Ἐπικράτης φησὶν ἐν Ἀντιλαΐδι (fr. 2), ἐν ᾧ δράματι καὶ περὶ τῆς
πολυθρυλήτου Λαΐδος τάδε λέγει (fr. 3)·

αὐτὴ δὲ Λαῖς ἀργός ἐστι καὶ πότις,
τὸ καθ' ἡμέραν ὀρώσα πίνειν χάσθιεν
μόνον. πεπονθέναι δὲ ταῦτά μοι δοκεῖ |
τοῖς ἀετοῖς· οὗτοι γὰρ ὅταν ὦσιν νέοι,
ἐκ τῶν ὀρῶν πρόβατ' ἐσθίουσι καὶ λαγῶς
μετέωρ' ἀναρπάζοντες ἀπὸ τῆς ἰσχύος.
ὅταν δὲ γηράσκωσιν ἤδη, τότε
ἐπὶ τοὺς νεῶς ἵζουσι πεινῶντες κακῶς·
κᾶππειτα τοῦτ' εἶναι νομίζεται τέρας.
καὶ Λαῖς ὀρθῶς νομίζοιτ' ἂν τέρας·
αὕτη γὰρ οὖν ὁπότ' ἦν νεοττὸς καὶ νέα,
ὑπὸ τῶν στατήρων ἦν ἀπηγριωμένη,
εἶδες δ' ἂν αὐτῆς Φαρνάβαζον θάττον ἂν. |
ἐπεὶ δὲ δόλιχον τοῖς ἔτεσιν ἤδη τρέχει
τὰς ἀρμονίας τε διαχαλᾷ τοῦ σώματος,
ἰδεῖν μὲν αὐτὴν ῥᾶόν ἐστιν καὶ πτύσαι·
ἐξέρχεται τε πανταχόσ' ἤδη πιομένη,
δέχεται δὲ καὶ στατήρα καὶ τριώβολον,
προσίσταται δὲ καὶ γέροντα καὶ νέον.
οὕτω δὲ τιθασὸς γέγονεν, ὥστ' ὦ φίλτατε,
τάργυριον ἐκ τῆς χειρὸς ἤδη λαμβάνει.

570c

5

10

570d

15

20

570b, d Eust. p. 1403.55-6 = i.38.41 | 570b, d Eust. p. 1403.55-6 = i.38.41

15 ἀναρπάζοντες A : ἀναρπάσαντες C E | ἀπὸ A C E : ὑπὸ Scaliger
17 ἵζουσι C E B M P Mus : ἵζουσιν A || 25 καὶ A C E : ἢ Herwerden
29 φίλτατε C B M P Mus : φίλτατ' E : φίλταται A

μνημονεύει δὲ τῆς Λαΐδος καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Γερωντομανίᾳ (fr. 570e 9), καὶ ἄλλας ἐταίρας αὐτῇ συγκαταλέγει | διὰ τούτων·

(A.) τὴν ἐκ Κορίνθου Λαΐδ' οἶσθα; (B.) πῶς γὰρ οὐ;
τὴν † ημεριον †. (A.) ἦν ἐκείνη τις φίλη
Ἄντεια. (B.) καὶ τοῦθ' ἡμέτερον ἦν παίγνιον.
(A.) νῆ τὸν Δί' ἦνθι τότε Λαγίσκη. ἦν δὲ τότε
καὶ Θεολύτη μάλ' εὐπρόσωπος καὶ καλή,
ὑπέφαιν' ἐσομένη δ' Ὀγκιμον λαμπρὰ πάνυ.

5

5

[27] ταῦτά σοι παραινεῖν ἔχω, ἐταῖρε Μυρτίλε. καὶ κατὰ τὴν
Φιλεταίρου Κυνηγίδα (fr. 6)· |

10

570f παῦσαι γέρων ὧν τοὺς τρόπους. οὐκ οἶσθ' ὅτι
οὐκ ἔστιν ἥδιστον ἀποθανεῖν βινοῦνθ' ἅμα,
ὥσπερ λέγουσιν ἀποθανεῖν Φορμίσιον;

ἢ ἥδιστόν ἐστί σοι, ὥς ἐν Μαραθωνίοις φησὶ Τιμοκλῆς (fr. 24)·

θεὸν † τὸ μεταξὺ μετὰ κορίσκης ἢ μετὰ
χαμαιτύπης τὴν νύκτα κοιμᾶσθαι. βαβαί,
ἢ στιφρότης, τὸ χρῶμα, πνεῦμα, δαίμονες.
τὸ μὴ σφόδρ' εἶναι πάνθ' ἔτοιμα, δεῖν δέ τι ||
571a ἀγωνιάσαι καὶ ραπισθῆναι γε καὶ
πληγὰς λαβεῖν ἀπαλαῖσι χερσίν· ἡδύ γε
νῆ τὸν Δία τὸν μέγιστον.

15

5

20

ἔτι πολλὰ τοῦ Κυνούλκου θέλοντος λέγειν καὶ τοῦλπιανοῦ ἐπιρα-
πίσαι βουληθέντος αὐτὸν εἰς τιμὴν τοῦ Μυρτίλου φθάσας ὁ
Μυρτίλος (διήχθρευε γὰρ τῷ Σύρῳ) ἔφη·

οὐχ ὧδ' ἐμόγησαν
ἐλπίδες ὥστ' ἐχθρῶν συμμαχίαν καλέσαι,

25

3 Λαΐδ' Musurus : Λαΐδα A || 4 † ημεριον † A : ἡμέρειον Musurus :
ἡμετέρειον Abresch | φίλη, i.e. ΦΙΛΗ Musurus : † φιαλή †, i.e. ΦΙΑΛΗ A
7 Θεολύτη A : Νεαλύτη C E || 8 ἐσομένη B (ἐσομένη Mus) : ἐσομένη A
λαμπρὰ Dobree : λαμπρόν A || 12 οὐκ ἔστιν ἥδιστον A : οὐκ ἐστ' ἥδιστον C
E : ἥδιστόν ἐστιν (del. οὐκ) Toup || 13 Φορμίσιον Schweighäuser : Φορμήσιον
A : Φοριμίσιον E : Φοριμίσι C || 15 θεὸν A Mus* : ὅσον Jacobs : fort. θεῖον
19 γε, i.e. ΓΕ A : τε, i.e. ΤΕ Jacobs || 26 συμμαχίαν A C E : συμμαχίας
Musurus

φησὶ Καλλίμαχος (fr. 477 Pfeiffer)· οὐ γὰρ αὐτάρχεις ἡμεῖς ἀμύνασθαι, ὦ Κύνουλκε;

ὥς σκαιὸς εἶ κᾶγροικος αἰσχροεπῶν,
ἐπαρίστερ' ἐν τῷ | στόματι τὴν γλῶσσαν φορεῖς, 571b

5 κατὰ τὴν Ἐφίππου Φιλύραν (fr. 23)· δοκεῖς γάρ μοι ἐκείνων εἶς εἶναι

οὓς ἐδίδαξαν ἀριστερὰ γράμματα Μοῦσαι,

ὥς τις ἔφη τῶν παρωδῶν (adesp. parod. fr. 6 Olson–Sens)· [28]
ἐγὼ γάρ, ὦ ἄνδρες σύσσιτοι, οὐ κατὰ τὰς Μεταγένους Αὔρας (fr.

10 4) ἢ τὸν Ἀρισταγόρου Μαμμάκυθον

ὕμιν ὀρχηστρίδας εἶπον ἑταίρας
ῥαίαις πρότερον, νῦν δ' οὐχ ὕμιν ἀγορεύω
ἄρτι χνοαζούσας αὐλητρίδας, αἳ τε τάχιστα
ἀνδρῶν φορτηγῶν ὑπὸ γούνατα μισθοῦ ἔλυσαν. |

15 ἀλλὰ περὶ τῶν ὄντως ἑταιρῶν τὸν λόγον πεποιήμαι, τουτέστι τῶν 571c
φιλίαν ἄδολον συντηρεῖν δυναμένων, ἃς ὁ Κύνουλκος τολμᾷ λοιδορεῖν, μόνας <τε> τῶν ἄλλων γυναικῶν τῷ τῆς φιλίας ὀνόματι προσηγορευμένας ἀπὸ τῆς παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις καλουμένης Ἑταίρας Ἀφροδίτης, περὶ ἧς φησιν ὁ Ἀθηναῖος Ἀπολλόδωρος ἐν
20 τοῖς Περὶ Θεῶν (FGrH 244 F 112) οὕτως· Ἑταίραν δὲ τὴν Ἀφροδίτην τὴν τοὺς ἑταίρους καὶ τὰς ἑταίρας συνάγουσαν· τοῦτο δ' ἐστὶ φίλας· καλοῦσι γοῦν καὶ αἱ ἐλεύθεραι γυναῖκες | ἔτι καὶ νῦν καὶ αἱ 571d
παρθένοι τὰς συνήθεις καὶ φίλας ἑταίρας, ὡς Σαπφώ (fr. 160)·

τάδε νῦν ἑταίραις

25 ταῖς ἔμαις † τερπνα † κάλως ἀείσω.

καὶ ἔτι (Sapph. fr. 142)·

571b Eust. p. 1228.48 = IV.476.17–18

1 ὁ Καλλίμαχος A : ὁ om. C E || 3 κᾶγροικος Dindorf : καὶ ἄγροικος A
4 ἐπαρίστερ' Jacobs : † εἰς ἀριστερα † A : ἐπαρίστερος Musurus | γλῶσσαν A : γλῶτταν scripsit Ehippus || 12 δ' οὐχ A : δ' αὐθ' Bergk : δ' del. Kassel–Austin || 17 μόνας <τε> Musurus (μόνος <τε> iam B) : <τάς> μόνας Kaibel || 18 ἢ ἀπὸ A : ἢ del. Kaibel || 19 Ἑταίρας τῆς Ἀφροδίτης A : τῆς om. C E || 23 ἢ Σαπφώ A : ἢ om. C E

Λάτω και Νιόβα μάλα μὲν φίλαι ἦσαν ἑταιραι.

καλοῦσι δὲ καὶ τὰς μισθαρνούσας ἑταίρας καὶ τὸ ἐπὶ συνουσίαις
μισθαρνεῖν ἑταιρεῖν, οὐκέτι πρὸς τὸ ἔτυμον ἀναφέροντες ἀλλὰ πρὸς
τὸ εὐσχημονέστερον, καθὼ δὴ καὶ Μένανδρος ἐν Παρακαταθήκη
(fr. 287) ἀπὸ τῶν ἑταιρῶν τοὺς ἑταίρους διαστέλλων φησί· | 5

571e πεπειθήκατ' ἔργον οὐχ ἑταίρων γάρ·
ταῦτά δ' ὄντα γράμματα
τὴν προσαγόρευσιν οὐ σφόδρ' εὐσημον ποιεῖ.

[29] περὶ δὲ τῶν ἑταιρῶν Ἐπιππος ἐν Ἐμπολῇ (fr. 6) τάδε φησίν·

ἔπειτά γ' εἰσιόντ', ἐὰν λυπούμενος 10
τύχῃ τις ὑμῶν, ἐκολάχευσεν ἥ
κατεφίλησεν οὐχὶ συμπίεσσα τὸ στόμα
ὥσπερ πολέμιον, ἀλλὰ τοῖσι στρουθίοις |
571f χαυνοῦς ὁμοίως † ἥς ἐπαρεμυθήσατο 5
ἐποίησέ θ' ἱλαρὸν εὐθέως τ' ἀφείλε πᾶν 15
αὐτοῦ τὸ λοιπὸν κάπεδειξεν ἴλεων.

Εὐβουλος δ' ἐν Καμπυλίῳ (fr. 41) κοσμίαν ἑταίραν παράγων
φησίν·

ὥς δ' ἐδείπνει κοσμίως,
οὐχ ὥσπερ ἄλλαι τῶν πράσων ποιούμεναι 20
τολύπας ἔσαττον τὰς γνάθους καὶ τῶν κρεῶν ||
572a ἀπέβρυκον αἰσχροῶς, ἀλλ' ἐκάστου μικρὸν ἄν
ἀπεγεύεθ' ὥσπερ παρθένος Μιλησία. 5

Ἀντιφάνης Ὑδρία (fr. 210)·

1 Λάτω] Λατῶ A : Λητῶ A^s C E | Νιόβα A C E : Νιόβη A^s || 8 εὐσημον A :
εὐσχημον Schweighäuser, cf. εὐσχημος infra || 9 Ἐπιππος Casaubon, cf.
8.363c : εὐσχημος A (ex v.l. pro εὐσημον supra?) || 10 εἰσιόντ' Schweighäuser :
εἰσιόντα A : εἰσιόντα γ' Musurus || 11 ὑμῶν A : ἡμῶν 8.363c || 11–12 ἥ
κατεφίλησεν A : ἥ κατεφίλησ' Musurus : ἡδέως / ἐφίλησεν 8.363c
14 χαυνοῦς Casaubon : χαυνοῦσα A : χανοῦς Meineke | ἥς ἐπαρεμυθήσατο
A : ἥ σε παρεμυθήσατο 8.363e || 15 τ' Schweighäuser : τε A : om. M P Mus et
8.363c || 16 λοιπὸν A : λυποῦν 8.363c || 22–3 ἄν / ἀπεγεύεθ', i.e. -ΑΠΕΓ-
Pierson : † ἀναπετευε †, i.e. -ANET- A || 24 Ὑδρία Schweighäuser, cf.
3.104a : † ὕδρα † A

οὗτος δ' ὃν λέγω
 ἐκ γειτόνων αὐτῷ κατοικούσης τινὸς
 ἰδὼν ἑταίρας εἰς ἔρωτ' ἀφίκετο,
 5 ἀστῆς, ἐρήμου δ' ἐπιτρόπου καὶ συγγενῶν,
 ἡθὸς τι χρυσοῦν πρὸς ἀρετὴν κεκτημένης, 5
 ὄντως ἑταίρας· ἃ μὲν ἄλλοι † τοῦνομα
 βλάπτουσι τοῖς τρόποις † γὰρ ὄντως ὃν καλόν. |

Ἀναξίλας Νεοττίδι (fr. 21)·

572b

(A.) ἐὰν δέ τις † μετρια † καὶ λέγουσα
 10 τοῖς δεομένοις τινῶν ὑπουργῇ πρὸς χάριν,
 ἐκ τῆς ἑταιρίας ἑταῖρα τοῦνομα
 προσηγορεύθη. καὶ σὺ νῦν οὐχ ὥς λέγεις
 πόρνης, ἑταίρας δ' εἰς ἔρωτα τυγχάνεις 5
 ἐληλυθὼς ἄρ' ὥς ἀληθῶς· ἔστι γοῦν
 15 ἀπλῇ τις. (B.) ἀστεία μὲν οὖν, νῆ τὸν Δία.

[30] ὁ δὲ ὑμέτερος φιλοσοφομειραχίσκος τοιοῦτος οἶον Ἄλεξίς (fr. 244) ἢ Ἀντιφάνης ἐν Ὑπνῳ παράγει· |

διὰ ταύθ' ὁ πόρνος οὗτος οὐδὲ τῶν πράσων
 20 ἐκάστοτ' ἐπιδειπνεῖ μεθ' ἡμῶν· τοῦτο δ' ἦν,
 ἵνα μὴ τι λυπήσειε τὸν ἐραστὴν φιλῶν.

572c

καλῶς δὲ περὶ τῶν τοιούτων Ἐπιππος ἐν Σαπφοῖ (fr. 20) φησιν·

ὅταν γὰρ ὦν νέος
 ἀλλότριον εἰσελθὼν ὄψον ἐσθίειν μάθη
 ἀσύμβολόν τε χεῖρα προσβάλη βορᾶ,
 25 διδόναι νόμιζ' αὐτὸν σὺ τῆς νυχτὸς λόγον.

τὰ αὐτὰ εἶρηκε καὶ Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ Κατὰ | Τιμάρχου (75). 572d

[31] περὶ δὲ τῶν ἑταιρῶν καὶ Φιλέταιρος ἐν Κυνηγίδι (fr. 8) τάδε φησίν·

2 ἐκ A : ἐν Sauppe || 6 ἃ μὲν ἄλλοι A : αἱ μὲν ἄλλαι Musurus : αἱ γὰρ ἄλλαι Schweighäuser || 7 τρόποις γὰρ A : τρόποισιν Musurus || 9 † μετρια † καὶ λέγουσα A : μέτρια λέγουσι C E : καὶ del. Musurus || 11 ἑταιρίας A C E : ἑταιρείας Meineke || 19 ἐπιδειπνεῖ A : ἐπεδείπνει Bothe

οὐκ ἐτὸς Ἑταίρας ἱερὸν ἐστὶ πανταχοῦ,
ἀλλ' οὐχὶ Γαμετῆς οὐδαμοῦ τῆς Ἑλλάδος.

οἶδα δὲ καὶ ἐορτὴν Ἑταιρίδεια ἀγομένην ἐν Μαγνησίᾳ οὐ διὰ τὰς
ἐταίρας ἀλλὰ δι' ἐτέραν αἰτίαν, ἥς μνημονεύει Ἡγήσανδρος ἐν
Ὑπομνήμασι (fr. 25, FHG iv.418) γράφων ὧδε· τὴν τῶν Ἑταιρι- 5
δείων ἐορτὴν συντελοῦσι Μάγνητες. ἱστοροῦσι δὲ πρῶτον Ἰάσονα
572e τὸν Αἰσονος συναγαγόντα τοὺς Ἀργοναύτας | Ἑταιρείῳ Διὶ θῦσαι
καὶ τὴν ἐορτὴν Ἑταιρίδεια προσαγορεύσαι. θύουσι δὲ καὶ οἱ
Μακεδόνων βασιλεῖς τὰ Ἑταιρίδεια. Πόρνης δὲ Ἀφροδίτης ἱερὸν
ἐστὶ παρὰ Ἀβυδηνοῖς, ὡς φησι Πάμφιλος (fr. XXIX Schmidt) 10
κατεχομένης γὰρ τῆς πόλεως δουλεῖα τοὺς φρουροὺς τοὺς ἐν αὐτῇ
ποτε θύσαντας, ὡς ἱστορεῖ Κλεάνθης ἐν τοῖς Μυθικοῖς (Neanth.
FGrH 84 F 9), καὶ μεθυσθέντας ἐταίρας πλείονας προσλαβεῖν, ὧν
μῖαν κατακοιμηθέντας αὐτοὺς ἰδοῦσαν ἀνελομένην τὰς κλεῖς καὶ
572f τὸ τεῖχος ὑπερβάσαν ἀπαγγεῖλαι τοῖς Ἀβυδηνοῖς· | τοὺς δ' αὐτίκα 15
μεθ' ὅπλων ἀφικομένους ἀνελεῖν μὲν τοὺς φύλακας, κρατήσαντας
δὲ τῶν τειχῶν καὶ γενομένους ἐγκρατεῖς τῆς ἐλευθερίας χαριστή-
ρια τῇ πόρνη ἀποδιδόντας Ἀφροδίτης Πόρνης ναὸν ἰδρύσασθαι.
Ἀλεξίς δ' ὁ Σάμιος ἐν δευτέρῳ Ὀρων Σαμιακῶν (FGrH 539 F 1),
τὴν ἐν Σάμῳ Ἀφροδίτην, ἣν οἱ μὲν Ἐν Καλάμοις καλοῦσιν, οἱ δὲ 20
Ἐν Ἑλει, Ἀττικαί, φησίν, ἐταῖραι ἰδρύσαντο αἱ συνακολουθήσασαι
Περικλεῖ ὅτε ἐπολιόρκει τὴν Σάμον, ἐργασάμεναι ἱκανῶς ἀπὸ τῆς
573a ὥρας. || Εὐάλκης δ' ἐν τοῖς Ἐφεσιακοῖς (FGrH 418 F 2) καὶ ἐν
Ἐφέσῳ φησὶν ἱερὸν ἰδρύσθαι Ἑταίρα Ἀφροδίτῃ. Κλέαρχος δ' ἐν
πρώτῳ Ἑρωτικῶν (fr. 29 Wehrli), Γύγης, φησίν, ὁ Λυδῶν 25
βασιλεὺς οὐ μόνον περὶ ζῶσαν τὴν ἐρωμένην περιβόητος γέγονεν
ἐγχειρίσας αὐτόν τε καὶ τὴν ἀρχὴν ἐκείνη πᾶσαν, ἀλλὰ καὶ τελευ-
τησάσης συναγαγὼν τοὺς ἐκ τῆς χώρας Λυδοὺς πάντας ἔχωσε μὲν

572f Eust. p. 1349.7–8 = IV.900.26–7

1 ἐτὸς B M P Mus et 13.559a (= fr. 5.2) : † ἐτὸς ἐτὸς † A || 3 ἐορτὴν] ἐορτὴν
<τὴν> B M P Mus : ἐορτὴν <τὴν> Kaibel | Ἑταιρίδεια Schweighäuser
(Ἑτερίδεια iam Musurus), cf. Ἑταιριδείων et Ἑταιρίδεια infra : Ἑταιρίδια A
E : Ἑταιρείδια C E^s || 12 Κλεάνθης A : Νεάνθης Müller || 19 Ὀρων
Schweighäuser : ὄρων A || 24 ἱερὸν C E : ἱερά A || 28–117,1 μὲν Λυδίας τὸ
νῦν A : τὸ νῦν C E : Λυδίας ut glossam ad τῆς χώρας (vel ad ἐταίρας?) del.
Kaibel

- τὸ νῦν ἔτι καλούμενον τῆς ἑταίρας μνήμα, εἰς ὕψος <τοσοῦτον>
 ἄρας ὥστε περιοδεύοντος αὐτοῦ τὴν ἐντὸς τοῦ Τιμώλου χώραν, οὗ |
 ἂν ἐπιστραφεῖς τύχη, καθορᾶν τὸ μνήμα καὶ πᾶσι τοῖς τὴν Λυδίαν 573b
 οἰκοῦσιν ἄποπτον εἶναι. Δημοσθένης δ' ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ Κατὰ
 5 Νεαίρας λόγῳ ([D.] 59.122), εἰ γνήσιος, ὃν Ἀπολλόδωρος εἴρηκε,
 φησί· τὰς μὲν ἑταίρας ἡδονῆς ἕνεκα ἔχομεν, τὰς δὲ παλλακὰς τῆς
 καθ' ἡμέραν παλλακειᾶς, τὰς δὲ γυναῖκας τοῦ παιδοποιεῖσθαι
 γνησίως καὶ τῶν ἔνδον φύλακα πιστὴν ἔχειν. [32] καταλέξω δέ
 σοι, Κύνουлке, Ἰωνικὴν τινα ῥῆσιν ἐκτείνας κατὰ τὸν Αἰσχύλου
 10 <...> (fr. 313a) περὶ ἑταιρῶν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς καλῆς | Κορίνθου, 573c
 ἐπειδὴ μοι τὴν αὐτόθι σοφιστεῖαν ὠνείδισας. νόμιμόν ἐστιν
 ἀρχαῖον ἐν Κορίνθῳ, ὡς καὶ Χαμαιλέων ὁ Ἡρακλεώτης ἱστορεῖ ἐν
 τῷ Περὶ Πινδάρου (fr. 31 Wehrli = fr. 35 Martano), ὅταν ἡ πόλις
 εὐχῆται περὶ μεγάλων τῇ Ἀφροδίτῃ, συμπαραλαμβάνεσθαι πρὸς
 15 τὴν ἱκετεῖαν ἑταίρας ὡς πλείστας, καὶ ταύτας προσεύχεσθαι τῇ
 θεῷ καὶ ὕστερον ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς παρεῖναι. καὶ ὅτε δὴ ἐπὶ τὴν
 Ἑλλάδα τὴν στρατεῖαν ἤγεν ὁ Πέρσης, ὡς καὶ Θεόπομπος (FGrH
 115 F 285) ἱστορεῖ καὶ Τίμαιος ἐν τῇ ἐβδόμῃ (FGrH 566 F 10), αἱ
 Κορίνθιοι ἑταῖραι | εὗξαντο ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων σωτηρίας εἰς 573d
 20 τὸν τῆς Ἀφροδίτης ἔλθοῦσαι νεών· διὸ καὶ Σιμωνίδης ἀναθέντων
 τῶν Κορινθίων πίνακα τῇ θεῷ τὸν ἔτι καὶ νῦν διαμένοντα καὶ τὰς
 ἑταίρας ἰδίᾳ γραψάντων τὰς τότε ποιησαμένας τὴν ἱκετεῖαν καὶ
 ὕστερον παρούσας συνέθηκε τόδε τὸ ἐπίγραμμα ('Simon.' FGE
 732-5).
 25 αἰδ' ὑπὲρ Ἑλλήνων τε καὶ εὐθυμάχων πολιητᾶν
 ἐστάθεν εὐχεσθαι Κύπριδι δαιμονίᾳ· |

573b Eust. p. 1758.6-11 = ii.70.4-6

1 <τοσοῦτον> addidi || 3 τύχη C E : τύχοι A : οὗ ἐπιστραφεῖς τύχοι (del. ἂν) Kaibel || 7 παλλακειᾶς A C E Eust. : θεραπείας τοῦ σώματος [Dem.] || 10 lac. indic. Schweighäuser : <Ἀγαμέμνονα> Meineke || 15 τὰς ἑταίρας A : τὰς om. C E || 25 Ἑλλήνων A et Σ Pi. : Ἑλλάνων Plut. Mor. 871a | εὐθυμάχων A : ἰθυμάχων Plut. Mor. 871b : ἀγχεμάχων Σ Pi. O.13.32b | πολιητᾶν, i.e. -HTAN Plut. Mor. 871b Σ Pi. O.13.32b et Musurus : † πολινταν †, i.e. -NTAN A : πολιατᾶν Preger || 26 ἐστάθεν Plut. Mor. 871b : † εσταθεν † A : ἔστασαν Σ Pi. O.13.32b | εὐχεσθαι A : εὐχόμεναι Σ Pi. O.13.32b : εὐξάμεναι Plut. Mor. 871b | δαιμονίᾳ A et Plut. Mor. 871b Σ Pi. O.13.32b : δαιμόνια Bernadakis

573e οὐ γὰρ τοξηφόροισιν ἐμήσατο δῖ' Ἀφροδίτα
Πέρσαις Ἑλλάνων ἀκρόπολιν προδόμεν. 735

καὶ ἰδιῶται δὲ κατεύχονται τῇ θεῷ τελεσθέντων περὶ ὧν ἂν ποιῶν-
ται τὴν δέησιν ἐπάξειν αὐτῇ καὶ τὰς ἐταίρας. [33] ὑπάρχοντος οὖν
τοῦ τοιούτου νομίμου περὶ τὴν θεὸν Ξενοφῶν ὁ Κορίνθιος ἐξίων εἰς 5
573f Ὀλυμπίαν ἐπὶ τὸν ἀγῶνα καὶ αὐτὸς ἐπάξειν ἐταίρας εὕξατο | τῇ
θεῷ νικήσας· Πίνδαρός τε τὸ μὲν πρῶτον ἔγραψεν εἰς αὐτὸν ἐγκώ-
μιον, οὗ ἡ ἀρχή (O. 13.1–2)·

τρισολυμπιονίχαν
ἐπαινέων οἶκον,

10

ὑστερον δὲ καὶ σκόλιον τὸ παρὰ τὴν θυσίαν ἄσθέν, ἐν ᾧ τὴν ἀρχὴν
εὐθέως πεποιήται πρὸς τὰς ἐταίρας αἱ παραγενομένου τοῦ
Ξενοφώντος καὶ θύοντος τῇ Ἀφροδίτῃ συνέθυσαν· διόπερ ἔφη (Pi.
fr. 122.17–20)·

ὦ Κύπρου δέσποινα, τεὸν δεῦτ' ἐς ἄλσος 15
574a φορβάδων || χορὰν ἀγέλαν ἑκατόγγυ-
ον Ξενοφῶν τελείαις
ἐπήγαγ' εὐχολαῖς ἱανθείς. 20

ἤρξατο δ' οὕτω τοῦ μέλους (Pi. fr. 122.1–9)·

πολύζειναι νεάνιδες, ἀμφίπολοι 20
Πειθοῦς ἐν ἀφνειῷ Κορίνθῳ,
† διαιτε † τὰς χεῖρας λιβάνου ξανθὰ δάκρυά

1 τοξηφόροισιν A : τοξοφόροισιν B M P Mus et Plut. Mor. 871b Σ Pi. O.13.32b
ἐμήσατο A : ἐμήδετο Plut. Mor. 871b : ἐβούλετο Σ Pi. O.13.32b | Ἀφροδίτα A
et Plut. Mor. 871b Σ Pi. O.13.32b : Ἀφροδίτη A^s || 2 Πέρσαις A : Μήδοις Plut.
Mor. 871b Σ Pi. O.13.32b | Ἑλλάνων A et Plut. Mor. 871b Σ Pi. O.13.32b :
Ἑλλήνων A^s | προδόμεν A et Plut. Mor. 871b : δόμεναι Σ Pi. O.13.32b || 3 οἱ
ἰδιῶται A C E : οἱ deleui || 4 ἐπάξειν Schweighäuser : ἀπάξειν A C E
6 ἐπάξειν Kaibel, ducente Schweighäuser : ἀπάξειν A || 15 δεῦτ' Casaubon :
δεῦτε A || 16–17 ἑκατόγγυιον Casaubon : ἑκατόνγγυιον A || 17 Ξενοφῶν A :
Ξενοφῶν M P Mus | τελείαις A : τελέαις Boeckh || 18 ἐπήγαγ' A : ἐπάγαγ'
Boeckh || 19 μέλους Casaubon : † τελους † A || 20 πολύζειναι A : πολύζειναι
Boeckh || 22 † διαιτετασχειρας †, i.e. ΔΙΑΙ- (v.ll. ΔΙΑ et AI in unam
confusas?) A : διὰ τε τὰς χεῖρας B M P Mus : αἶ τε τὰν χλωρὰν Zon. p. 1307 :
αἶ τε τὰς χλωρὰς Tittmann | δάκρυά A : δάκρη Hdn. fr. 7b Hunger

τε ἡμῖν πολλάκις ματέρας Ἑρώτων
οὐρανίαν πτάμεναι

νοήματι πρὸς Ἀφροδίταν,

ὕμῖν ἄνωθεν ἀπαγορίας ἔπορεν,

5 ὦ παῖδες, ἐρατειναῖς εὐναῖς

† μαλθακωρας † ἀπὸ καρπὸν δρέπεσθαι.

σὺν δ' ἀνάγκῃ πᾶν καλόν·

ἀρξάμενος θ' οὕτως ἐξῆς φησιν (Pi. fr. 122.13-15)·

ἀλλὰ θαυμάζω, | τί με λεξοῦντι ὁμοῦ

574b

10 δεσπότηι † τοιονδε † μελίφρονος ἀρχάν

εὐρόμενον σχολίου

ξυνάορον ξυναῖς γυναιξί·

15

δῆλον γὰρ ὅτι πρὸς τὰς ἐταίρας διαλεγόμενος ἡγωνία ποῖόν τι
φανήσεται τοῖς Κορινθίοις τὸ πρᾶγμα. πιστεύων δέ, ὡς ἔοικεν,

15 αὐτὸς αὐτῷ πεποίηκεν εὐθέως (Pi. fr. 122.16)·

ἐδιδάξαμεν χρυσὸν κιθάρα βασάνῳ.

ὅτι δὲ καὶ Ἀφροδίσια ἴδια ἄγουσιν αὐτόθι αἱ ἐταῖραι Ἀλεξίς ἐν
Φιλούσῃ (fr. 255) φησίν·

Ἀφροδίσι' ἦγε ταῖς ἐταίραις ἢ πόλιν· |

20 ἔτερα δὲ χωρὶς ἐστί ταῖς ἐλευθέραις.

574c

ταῖς ἡμέραις ταύταις δὲ κωμάζειν ἔθος

ἐστὶν νόμος τε τὰς ἐταίρας ἐνθάδε μεθ' ἡμῶν.

[34] ἐν δὲ Λακεδαιμόνι, ὡς φησι Πολέμων ὁ περιηγητὴς ἐν τῷ
Περὶ τῶν ἐν Λακεδαιμόνι Ἀναθημάτων (fr. 18 Preller), εἰκὼν ἐστί

25 τῆς διαβοήτου ἐταίρας Κοττίνας, ἣν φησι καὶ βοῦν ἀναθεῖναι
χαλκὴν γράφων οὕτω· καὶ τὸ Κοττίνας δὲ τῆς ἐταίρας εἰκόνιον, ἥς

διὰ τὴν ἐπιφάνειαν οἰκημά τι λέγεται | καὶ νῦν ἐγγυτάτῳ τῆς 574d

1 τε ἡμῖν A : θυμιάτε Zon. p. 1307 | πολλάκις A : πολλάκι Boeckh | ματέρας A : μητέρας A^s : ματέρ' Boeckh || 4 ἄνωθεν ἀπαγορίας A : ἀνευθ' ἐπαγορίας Meineke || 6 † μαλθακωρας † A : μαλθακᾶς ὥρας Boeckh || 7 δ' Boeckh : † δε † A || 8 θ' A : δ' B || 9 λεξοῦντι] † λεξοῦντι † A : λέξαντι B M P Mus : λέξοντι Casaubon | ὁμοῦ, i.e. ΟΜΟΥ A : Ἰσθμοῦ, i.e. -ΘΜΟΥ Casaubon 10 † τοιονδε † A : τοιάνδε Schweighäuser || 16 ἐδιδάξαμεν A : διδάξαμεν Hermann | κιθάρα M P Mus : κιθάρα A : καθαρά Casaubon

Κολώνης, ἵνα τὸ Διονύσιόν ἐστιν, ἐπιφανές καὶ πολλοῖς ἐγνωσμέ-
νον τῶν ἐν τῇ πόλει. ἀναθήματα δ' αὐτῆς ἐστὶν ὑπὲρ τὸ τῆς
Χαλκιοῖκου βοιδιόν τι χαλκοῦν καὶ τὸ προειρημένον εἰκόνιον.
Ἀλκιβιάδης δὲ ὁ καλός, ἐφ' οὗ τις τῶν κωμικῶν ἔφη (adesp. com.
fr. 123).

5

Ἀλκιβιάδην τὸν ἄβρόν, ὦ γῆ καὶ θεοί,
δὴν ἡ Λακεδαίμων μοιχὸν ἐπιθυμεῖ λαβεῖν,

- 574e ὑπὸ τῆς Ἁγίδος ἀγαπώμενος γυναικὸς ἐπὶ | τὰς τῶν ἐταιρίδων
θύρας ἐκώμαζεν ἀπολιπὼν τὰς Λακαίνας καὶ τὰς Ἀττικὰς·
Μεδοντίδος γοῦν τῆς Ἀβυδηνῆς ἐξ ἀκοῆς ἐρασθεὶς ἔστερξε καὶ 10
πλεύσας εἰς Ἑλλησποντον σὺν Ἀξιόχῳ, ὃς ἦν αὐτοῦ τῆς ὥρας
ἐραστῆς, ὡς φησι Λυσίας ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ κατ' αὐτοῦ λόγῳ (fr. 8
Carey), καὶ ταύτης ἐκοινώνησεν αὐτῷ. καὶ ἐτέρας δὲ δύο ἐταίρας
περιήγετο αἰεὶ ὁ Ἀλκιβιάδης, Δαμασάνδραν τὴν Λαΐδος τῆς νεωτέ-
ρας μητέρα καὶ Θεοδότην, ὑφ' ἧς καὶ ἀποθανῶν ἐκηδεύθη ἐν 15
574f Μελίσσῃ κώμῃ | τῆς Φρυγίας ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ Φαρναβάζου.
εἵδομεν δὲ καὶ ἡμεῖς τὸ ἐν Μελίσσῃ τοῦ Ἀλκιβιάδου μνῆμα ἐκ
Συννάδων εἰς Μητρόπολιν ἀφικνούμενοι· ἐφ' ᾧ καὶ κατ' ἔτος
θύεται βοῦς διακελευσαμένου τοῦτο τοῦ πάντα ἀρίστου Ἀδριανοῦ
βασιλέως, ὃς καὶ ἀνέστησεν ἐπὶ τῷ μνήματι Παρίου λίθου εἰκόνα 20
575a τοῦ Ἀλκιβιάδου. || [35] οὐ χρὴ δὲ θαυμάζειν εἰ ἐξ ἀκοῆς τινες
ἠράσθησάν τινων ὁπότε Χάρης ὁ Μιτυληναῖος ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν
Ἱστοριῶν τῶν Περὶ Ἀλέξανδρον (FGrH 125 F 5) φησιν ὀνειράτι
θεασαμένους τινὰς οὓς μὴ πρότερον εἶδον ἐρασθῆναι αὐτῶν.
γράφει δὲ οὕτως· Ὑστάσπη νεώτερος ἦν ἀδελφὸς Ζαριάδρης, περὶ 25
575b χώρας, ὃ δὲ Ζαριάδρης τῆς ὑπεράνω Κασπίων | πυλῶν μέχρι τοῦ
Ταναΐδος. τῶν δὲ ἐπέκεινα τοῦ Ταναΐδος Ὀμάρτη βασιλεῖ †

2 ἀναθήματα Kaibel : ἀνάθημα A || 3 τι A : τε Kaibel || 14 περιήγετο, i.e.
πεγήγετο Meineke : ἐπήγετο A C E | αἰεὶ C E B M P Mus : αἰεὶ A || 16 Μελίσσῃ
C E Mus, cf. Μελίσσῃ infra : Μελίσσαις B : Μελίσσης A || 18 ἐφ' Kaibel : ἐν
A C E : fort. ἐν ᾧ (sc. κώμῃ) || 21 τοῦ Ἀλκιβιάδου scripsi : τὸν Ἀλκιβιάδην A
C E || 21-2 τινες ἠράσθησάν τινων A : ἠράσθη τῆς Ἀβυδηνῆς ἐταίρας
Ἀλκιβιάδης C E || 22 τῇ δεκάτῃ Kaibel : τῷ δεκάτῳ A || 24 τινὰς A : πολλοὶ
(structura mutata) C E || 25 ἄμφω καλοὶ post Ζαριάδρης praeb. C E Mus
28 τῆς Kaibel : τῶν A C E

- Μαραθῶν † θυγάτηρ ἦν, ὄνομα Ὀδάτις· περὶ ἧς ἐν ταῖς ἱστορίαις
 γέγραπται ὡς ἄρα κατὰ τὸν ὕπνον ἰδοῦσα τὸν Ζαριάδρην
 ἐρασθεῖη, τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο κάκεινῳ πάθος συμπεσεῖν πρὸς αὐτήν.
 διετέλουν οὖν ἀλλήλων ἐπιθυμοῦντες διὰ τὴν κατὰ τὸν ὕπνον
 5 φαντασίαν. ἦν δὲ ἡ Ὀδάτις καλλίστη τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν γυναι-
 κῶν. καὶ ὁ Ζαριάδρης δὲ ἦν καλός. πέμποντος οὖν τοῦ Ζαριάδρου
 πρὸς τὸν Ὀμάρτην | καὶ φιλοτιμουμένου γῆμαι τὴν ἀνθρωπον οὐ 575c
 συνετίθετο ὁ Ὀμάρτης διὰ τὸ εἶναι ἀρρένων παίδων ἔρημος· ἤθελε
 γὰρ αὐτὴν δοῦναι ἐνὶ τῶν περὶ αὐτὸν οἰκείων. καὶ μετ' οὐ πολὺν
 10 χρόνον ὁ Ὀμάρτης συναγαγὼν τοὺς ἐκ τῆς βασιλείας δυνάστας
 καὶ φίλους καὶ συγγενεῖς ἐποιεῖτο τοὺς γάμους οὐ προειπὼν ὅτι
 μέλλοι διδόναι τὴν θυγατέρα. ἀκμαζούσης οὖν τῆς μέθης εἰσκαλέ-
 σας τὴν Ὀδάτιν ὁ πατὴρ εἰς τὸ συμπόσιον εἶπεν ἀκουόντων τῶν
 15 συνδείπνων· “ἡμεῖς, ὦ θύγατερ Ὀδάτι, νῦν ποιούμεθα | τοὺς σοὺς 575d
 γάμους. περιβλέψασα οὖν καὶ θεωρήσασα πάντας, λαβοῦσα
 χρυσὴν φιάλην καὶ πληρώσασα δὸς ᾧ θέλεις· τούτου γὰρ κεκλήση
 γυνή.” κάκεινη περιβλέψασα πάντας ἀπήει δακρύουσα, ποθοῦσα
 τὸν Ζαριάδρην ἰδεῖν· ἐπεστάλκει γὰρ αὐτῷ ὅτι μέλλουσιν οἱ γάμοι
 20 συντελεῖσθαι. ὁ δὲ στρατοπεδεύων ἐπὶ τοῦ Τανάιδος καὶ διαλαθὼν
 τὴν στρατοπεδείαν διέβη μετὰ μόνου τοῦ ἄρματηλάτου καὶ νυκτὸς
 ὁρμήσας ἐπὶ τοῦ ἄρματος διῆλθε διὰ γῆς πολλῆς διώξας περὶ
 25 ὀκταχοσίους | σταδίους. πλησίον δὲ τῆς κώμης γενόμενος ἐν ᾗ 575e
 τοὺς γάμους συνετέλουν καὶ καταλιπὼν ἕν τινα τόπῳ αὐτῷ ἄρματι
 τὸν ἄρματηλάτην προῆγεν ἐνδεδυκῶς στολὴν Σκυθικὴν. καὶ
 25 παρελθὼν εἰς τὴν αὐλὴν καὶ ἰδὼν τὴν Ὀδάτιν ἐστηκυῖαν πρὸ τοῦ
 κυλικείου καὶ δακρύουσαν κιρνᾶσάν τε βραδέως τὴν φιάλην εἶπε
 πλησίον στάς παρ' αὐτήν· “ὦ Ὀδάτι, πάρειμι δὴ σοι καθάπερ
 ἡξίωσας, ἐγὼ Ζαριάδρης.” ἡ δὲ κατανοήσασα ξένον ἄνδρα καὶ
 30 καλὸν καὶ ὅμοιον τῷ κατὰ τὸν ὕπνον ἑωραμένῳ | περιχαρὴς 575f
 γενομένη δίδωσιν αὐτῷ τὴν φιάλην. καὶ ὃς ἀρπάσας αὐτὴν
 ἀπήγαγεν ἐπὶ τὸ ἄρμα καὶ ἔφυγεν ἔχων τὴν Ὀδάτιν. οἱ δὲ παῖδες
 καὶ αἱ θεράπαιναι συνειδυῖαι τὸν ἔρωτα κατεσιώπησαν καὶ κελεύ-

4 οὖν Kaibel : γοῦν A || 8 Ὀμάρτης C E B M P Mus : ἀμάρτης A
 12 θυγάτερα A : παῖδα C E || 14 Ὀδάτι A : om. C E, fort. recte || 16 ᾧ θέλεις
 γαμηθῆναι A C E : γαμηθῆναι ut glossam del. Kaibel || 21 γῆς πολλῆς, i.e.
 ΓΗΣ- Kaibel : τῆς πόλεως, i.e. ΤΗΣ- A C E || 22 τοὺς ὀκταχοσίους A : τοὺς
 om. C E || 26 κυλικείου C E B Mus : κυλικίου A

οντος τοῦ πατρὸς καταγγέλλειν οὐκ ἔφασαν εἰδέναι ὅπου πεπόμε-
ται. μνημονεύεται δὲ ὁ ἔρως οὗτος παρὰ τοῖς τὴν Ἀσίαν οἰκοῦσι
βαρβάροις καὶ περισσῶς ἐστὶ ζηλωτός, καὶ τὸν μῦθον τοῦτον
ζωγραφοῦσιν ἐν τοῖς ἱεροῖς καὶ τοῖς βασιλείοις, ἔτι δὲ ταῖς ιδιωτι-
καῖς οἰκίαις. καὶ ταῖς ἑαυτῶν θυγατρᾶσιν οἱ πολλοὶ τῶν δυναστῶν 5
576a ὄνομα τίθενται Ὀδάτιν. || [36] τὸ ὅμοιον ἱστορεῖ γενέσθαι καὶ
Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Μασσαλιωτῶν Πολιτείᾳ (fr. 549 Rose = fr. 560
Gigon) γράφων οὕτω· Φωκαεῖς οἱ ἐν Ἰωνίᾳ ἐμπορίᾳ χρώμενοι
ἔκτισαν Μασσαλίαν. Εὐξενος δὲ ὁ Φωκαεὺς Νάνω τῷ βασιλεῖ
(τοῦτο δ' ἦν αὐτῷ <τὸ> ὄνομα) ἦν ξένος. οὗτος ὁ Νάνος ἐπιτελῶν 10
γάμους τῆς θυγατρὸς κατὰ τύχην παραγενόμενον τὸν Εὐξενον
παρακεκλήκει ἐπὶ τὴν θοίνην. ὁ δὲ γάμος ἐγένετο τόνδε <τὸν>
τρόπον· ἔδει μετὰ τὸ δεῖπνον εἰσελθοῦσαν τὴν παῖδα φιάλην
κεκερασμένην ᾧ βούλοιτο δοῦναι τῶν παρόντων μνηστήρων· ᾧ δὲ
576b δοίη, τοῦτον εἶναι νυμφίον. ἡ δὲ παῖς | εἰσελθοῦσα δίδωσιν εἴτε 15
ἀπὸ τύχης εἴτε καὶ δι' ἄλλην τινὰ αἰτίαν τῷ Εὐξένῳ· ὄνομα δ' ἦν
τῇ παιδί Πέττα. τούτου δὲ συμπεσόντος καὶ τοῦ πατρὸς ἀξιούντος
ὥς κατὰ θεὸν γενομένης τῆς δόσεως αὐτὴν ἔλαβεν ὁ Εὐξενος
γυναῖκα καὶ συνώκει μεταθέμενος τοῦνομα Ἀριστοξένην. καὶ ἐστὶ
γένος ἐν Μασσαλίᾳ ἀπὸ τῆς ἀνθρώπου μέχρι νῦν Πρωτιάδαι 20
καλούμενον· Πρώτις γὰρ ἐγένετο υἱὸς <τοῦ> Εὐξένου καὶ τῆς
576c Ἀριστοξένης. [37] Θεμιστοκλῆς | τε, ὥς φησιν Ἰδομενεὺς (FGrH
338 F 4a), οὐχ ἄρμα ζευζάμενος ἐταῖρων πληθούσης ἀγορᾶς
εἰσῆλασεν εἰς τὸ ἄστυ· ἦσαν δ' αὐταὶ Λάμια καὶ Σκιώνη καὶ
Σατύρα καὶ Νάννιον. οὐ καὶ αὐτὸς Θεμιστοκλῆς ἐξ ἐταίρας ἦν 25
γεγεννημένος, ὄνομα Ἀβροτόνου· ὥς Ἀμφικράτης ἱστορεῖ ἐν τῷ
Περὶ Ἐνδόξων Ἀνδρῶν συγγράμματι (fr. 1, FHG iv.300)·

1 καταγγέλλειν scripsi : καλεῖν A : λαλεῖν Kaibel || 8 ἐμπορίᾳ M P Mus :
ἐμπορείᾳ A || 9 Νάνω A : Νάννω C E || 10 <τὸ> addidi || 12 παρακεκλήκει
scripsi : παρακέκληκεν A | ἐγένετο scripsi : ἐγίγνετο A | <τὸν> add. M P Mus
15 νυμφίον B M P Mus : νῦν A || 18–19 ἔχειν αὐτὴν ἔλαβεν ὁ Εὐξενος
γυναῖκα A : σχεῖν αὐτὴν γυναῖκα (structura mutata) C E : ἔχειν delevi : ἔχειν
αὐτὴν γυναῖκα, ἔλαβεν ὁ Εὐξενος Wilamowitz || 21 Πρώτις A : Πρωτίην
(structura mutata) C E : Πρωτίας Kaibel | <τοῦ> addidi : τῆς infra del. M P
Mus || 26 γεγεννημένος M P Mus : γεγεννημένος A | Ἀβροτόνου C E B M P
Mus et Plut. Them. 1.1 A.P., cf. infra : Ἀβροτόνου A | Ἀμφικράτης A :
Ἀμφικτύων C E

Ἀβρότονον Θρήισσα γυνή γένος· ἀλλὰ τεκέσθαι
 τὸν μέγαν Ἑλλησί φασι Θεμιστοκλέα. (A.P. 7.306 =
 anon. FGE 1158-9) |

- Νεάνθης δ' ὁ Κυζικηνὸς ἐν τῇ τρίτῃ καὶ <τῇ> τετάρτῃ τῶν Ἑλληνι- 576d
 5 κῶν Ἱστοριῶν (FGrH 84 F 2a) Εὐτέρπης αὐτὸν εἶναι φησιν υἱόν.
 Κύρος δὲ ὁ ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν ἐπιστρατεύσας οὐχὶ ἐταίραν οὖσαν τὴν
 Φωκαίδα τὴν σοφωτάτην <καὶ> καλλίστην γενομένην εἶχε συστρα-
 τευομένην; ἦν Ζηνοφάνης φησὶ πρότερον Μιλτῶ καλουμένην
 Ἀσπασίαν μετονομασθῆναι. συνηκολούθει δὲ αὐτῷ καὶ ἡ Μιλησία
 10 παλλαχίς. ὁ δὲ μέγας Ἀλέξανδρος οὐ Θαΐδα εἶχε μεθ' ἑαυτοῦ τὴν
 Ἀττικὴν ἐταίραν; περὶ ἧς φησι Κλείταρχος (FGrH 137 F 11) ὥς |
 αἰτίας γενομένης τοῦ ἐμπρησθῆναι τὰ ἐν Περσεπόλει βασίλεια. 576e
 αὕτη δὲ ἡ Θαΐς καὶ μετὰ τὸν Ἀλεξάνδρου θάνατον καὶ Πτολεμαίῳ
 ἐγαμήθη τῷ πρώτῳ βασιλεύσαντι Αἰγύπτου καὶ ἐγέννησεν αὐτῷ
 15 τέκνον Λεοντίσκον, θυγατέρα δὲ Εἰρήνην, ἣν ἔγημεν Εὐνοστος ὁ
 Σόλων τῶν ἐν Κύπρῳ βασιλεὺς. καὶ ὁ δεῦτερος δὲ τῆς Αἰγύπτου
 βασιλεὺς, Φιλάδελφος δ' ἐπὶ κλην, ὥς ἱστορεῖ ὁ Εὐεργέτης Πτολε-
 μαῖος ἐν τῷ τρίτῳ τῶν Ὑπομνημάτων (FGrH 234 F 4), πλείστας
 20 ἔσχεν ἐρωμένας, Διδύμην μὲν μίαν τῶν ἐπιχωρίων γυναικῶν μάλ'
 576f
 εὐπρεπεστάτην τὴν ὄψιν καὶ | Βιλιστίχην, ἔτι δὲ Ἀγαθόκλειαν καὶ
 Στρατονίκην, ἧς τὸ μέγα μνημεῖον ὑπῆρχεν ἐπὶ τῇ πρὸς Ἐλευσίνι
 θαλάσσῃ, καὶ Μύρτιον καὶ ἄλλας δὲ πλείστας ἐπιρρεπέστερος ὢν
 πρὸς ἀφροδίσια. Πολύβιος δὲ ἐν τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τῶν
 Ἱστοριῶν (14.11.2-5) Κλεινοῦς φησι τῆς οἰνοχοοῦσης αὐτῷ εἰκόνας
 25 πολλὰς ἀνακεῖσθαι κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν μονοχίτωνας καὶ ῥυτὸν
 ἐχούσας ἐν ταῖς χερσίν. αἱ δὲ κάλλισται τῶν οἰκημάτων, φησὶν, οὐ
 Μυρτίου καὶ Μνησίδος καὶ Ποθεινῆς προσαγορεύονται; καίτοι
 Μνησίς μὲν ἦν αὐλητρίς, <ὥς> καὶ Ποθεινή, Μύρτιον δὲ μία τῶν
 ἀποδεδειγμένων καὶ κοινῶν δεικτηριάδων. τοῦ δὲ Φιλοπάτορος
 30 βασιλέως Πτολεμαίου οὐκ Ἀγαθόκλεια || ἡ ἐταίρα ἐκράτει, ἡ καὶ 577a

1 γένος A C E et Plut. Them. 1.1 : πέλον A.P. || 2 Ἑλλησί A C E : Ἑλληνίν M
 P Mus et Plut. Them. 1.1 A.P. | φασι A C E : φησι M : φημι Plut. Them. 1.1
 A.P. || 4 <τῇ> addidi : fort. ἐν τῇ τρίτῃ καὶ τεσσαρακοστῇ || 7 <καὶ> add.
 Casaubon || 15 Λεοντίσκον καὶ Λάγον A C E : καὶ Λάγον ut glossam del.
 Berve || 20 Βιλιστίχην A : Βιλιστύχην C* E || 25 καὶ om. 10.425f
 26 οἰκημάτων scripsi : οἰκιῶν A C E || 28 <ὥς> addidi : lac. post Ποθεινῆ
 indic. Kaibel || 29 δεικτηριάδων M P : δικτηριάδων A : δηκτηριάδων B

πᾶσαν ἀνατρέψασα τὴν βασιλείαν; Εὐμαχος δὲ ὁ Νεαπολίτης ἐν
 τῇ δευτέρᾳ τῶν Περί Ἀννίβαν Ἱστοριῶν Ἱερώνυμόν (*FGrH* 178 F 1)
 φησι τὸν τυραννήσαντα Συρακοσίων ἀγαγέσθαι γυναῖκα τῶν ἐπ'
 οἰκήματος προεστηκυῶν, Πειθῶ ὄνομα, καὶ ἀποδεῖξαι βασιλίδα.
 [38] Τιμόθεος δ' ὁ στρατηγὴσας Ἀθηναίων ἐπιφανῶς ἐταίρας ἦν 5
 υἱὸς Θράττης τὸ γένος, σεμνῆς δ' ἄλλως τοὺς τρόπους· μεταβα-
 λούσαι γὰρ αἱ τοιαῦται εἰς τὸ σῶφρον τῶν ἐπὶ τούτῳ σεμνυνομέ-
 577b νων | εἰσὶ βελτίους. ὁ δὲ Τιμόθεος καὶ σκωπτόμενός ποτε ὅτι
 τοιαύτης εἶη μητρός, “καὶ χάριν γε αὐτῇ”, φησὶν, “οἶδα, ὅτι δι'
 αὐτὴν Κόνωνός εἰμι υἱός.” Φιλέταιρον δὲ τὸν Περγάμου καὶ τῆς 10
 Καίνης ταύτης λεγομένης βασιλεύσαντα χώρας Βόας αὐλητρίδος
 τὸ γένος ἀπὸ Παφλαγονίας υἱὸν φησι γενέσθαι Καρύστιος ἐν
 Ἱστορικοῖς Ὑπομνήμασιν (fr. 12, *FHG* iv.358). Ἀριστοφῶν δ' ὁ
 ῥήτωρ ὁ τὸν νόμον εἰσενεγκὼν ἐπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος, ὃς ἂν μὴ
 577c ἐξ ἀστῆς γένηται νόθον εἶναι, αὐτὸς ἀπεδείχθη | ὑπὸ Καλλιάρχου 15
 τοῦ κωμικοῦ (*Call. Com.* fr. *40) ἐκ Χορηγίδος τῆς ἐταίρας παιδο-
 ποιησάμενος, ὡς ὁ αὐτὸς ἱστορεῖ Καρύστιος ἐν τρίτῳ Ὑπομνημά-
 των (fr. 11, *FHG* iv.358). Δημήτριος δ' ὁ Πολιορκητὴς οὐ δαιμονίως
 ἦρα Λαμίας τῆς αὐλητρίδος, ἐξ ἧς ἔσχε καὶ θυγατέρα Φίλαν; τὴν
 δὲ Λάμιαν Πολέμων φησὶν ἐν τῷ Περί τῆς ἐν Σικυῶνι Ποικίλης 20
 Στοᾶς (fr. 14 *Preller*) θυγατέρα μὲν εἶναι Κλεάνορος Ἀθηναίου,
 κατασχευάσαι δὲ Σικυωνίοις τὴν προκειμένην στοάν. ἦρα δὲ καὶ
 577d Λεαίνης καὶ αὐτῆς ἐταίρας Ἀττικῆς ὁ Δημήτριος | καὶ ἄλλων δὲ 25
 πλειόνων. [39] Μάχων δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν ταῖς ἐπιγραφομέ-
 ναις Χρεῖαις (168–73 *Gow*) φησὶν οὕτως·

ὑπερβολῇ δὲ τῆς Λεαίνης σχῆμά τι
 περαιομένης εὖ παρά τε τῷ Δημητρίῳ
 εὐημερούσης (φησί) καὶ τὴν Λαμίαν 170
 τὸν βασιλέ' εὐμελῶς κελητίσαι
 ὑπερεπαινεθῆναι θ'. ἡ δὲ τοῦτ' ἀπεκρίθη·
 “πρὸς ταῦτα καὶ Λεαίναν, εἰ βούλει, κράτει.” 30

3 <μίαν> τῶν Kaibel || 6–7 μεταβαλοῦσαι E : μετακαλοῦσαι C :
 μεταβάλλουσαι A || 10 αὐτὴν A : αὐτῆς C E | Περγάμου M P Mus : περὶ
 γάμου A || 11 αὐλητρίδος ἐταίρας A : ἐταίρας (glossam) del. Kaibel
 15 Καλλιάρχου A C E : Καλλίου Meineke || 22 προκειμένην A : ποικίλην C
 E || 28 φησί A : φασὶ Schweighäuser || 29 βασιλέ' Casaubon : βασιλέα A
 30 θ' Casaubon : τε A

ἦν δὲ ἡ Λάμια σφόδρα εὐθικτος καὶ Ἀττική | πρὸς τὰς ἀποκρίσεις, 577e
καθάπερ καὶ Γνάθαινα, περὶ ἧς ἐροῦμεν. πάλιν δὲ περὶ τῆς Λαμίας
ὁ Μάχων (174-87 Gow) οὕτω γράφει·

- Δημήτριός ποθ' ὁ βασιλεὺς γένη μύρων
5 Λαμία παρὰ πότον παντοδαπῶν ἐπεδείκνυτο 175
(ἡ Λάμια δ' ἦν αὐλητρίς ἧς σφόδρ' ἠδέως
ἔχειν φασὶ κνισθῆναί τε τὸν Δημήτριον).
ἀποδοκιμαζούσης δὲ πάντα καὶ πάνυ
κατεγχιδῶσης τῷ βασιλεῖ, νάρδον τινὰ |
10 διένευσ' ἐνεγκεῖν † εὐχερῇ † τῇ χειρὶ τε 180 577f
ταῖδοιον ἀποτρίψας καὶ θιγῶν τοῖς δακτύλοις,
“τουτί γε, Λάμια,” φησὶν, “ὄσφράνθητι καὶ
εἴσει παρὰ τᾶλλα διαφορὰν ὅσῃν ἔχει.”
ἔκεινῃ δὲ γελάσας, “ἀλλὰ τοῦτ’,” ἔφη, “τάλαν,
15 νομίζειν δοκεῖ μοι σαπρότατον πάντων πολὺ.” 185
Δημήτριος δ' εἶπεν· “ἀλλὰ μὴν, νῆ τοὺς θεοὺς,
ἀπὸ βαλάνου τοῦτ' ἐστί, Λάμια, βασιλικῆς.”

- [40] Πτολεμαῖος δ' ὁ τοῦ Ἀγησάρχου ἐν ταῖς Περὶ τὸν Φιλοπά-
τορα || Ἱστορίαις (FGrH 161 F 4) βασιλέων ἐρωμένas ἀναγράφων 578a
20 φησί· Φιλίππου τοῦ Μακεδόνας αὐξήσαντος Φίλιππον τὴν
ὀρχηστρίδα, ἐξ ἧς καὶ γεννήσῃ Ἀρριδαῖον τὸν μετ' Ἀλέξανδρον
βασιλεύσαντα, Δημητρίου δὲ τοῦ Πολιορκητοῦ μετὰ τὰς προειρη-
μένas Μανίαν, Ἀντιγόνου δὲ Δημῶ, ἐξ ἧς Ἀλκυονέα γεννηθῆναι,
Σελεύκου δὲ τοῦ νεωτέρου Μύσταν καὶ Νύσαν. Ἡρακλείδης δὲ ὁ
25 Λέμβος ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ τριακοστῇ τῶν Ἱστοριῶν (fr. 4, FHG 578b
iii.168-9) Δημῶ φησιν ἐρωμένην γενέσθαι τοῦ Δημητρίου· | ἡ
ἐπιμανῆναι καὶ τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἀντίγονον καὶ ἀποκτείνει
Ὀξύθεμιν ὥς καὶ πολλὰ συνεξαμαρτάνοντα τῷ Δημητρίῳ, καὶ ὅτι
ἀπέκτεινε τὰς τῆς Δημοῦς θεραπαίνας στρεβλῶν. [41] περὶ δὲ τοῦ

1 Ἀττική A C E : ἀστική Schweighäuser, cf. 13.578e ἀστεία || 6 ἧς Lennep : ἡ
A : ἡ Musurus || 7 ἔχειν A : σχεῖν Schweighäuser | κνισθῆναί M P Mus :
κνησθῆναί A || 8 δὲ C E : τε A || 10 † εὐχερῇ † A : εὐτελῇ Dobree || 11 καὶ A
C E : del. Jacobs || 14 ἔκεινῃ A C E : κείνῃ Casaubon | γελάσας Casaubon :
γελάσασα A C E || 15 νομίζειν A : ὄζειν Lennep || 16 εἶπεν A C E : εἶπ'
Schweighäuser || 20 Μακεδόνας Madvig : Μακεδόνας A, cf. C E (structura
mutata) Φίλιππος ... ὁ Μακεδών

εἰρημένου τῆς Μανίας ὀνόματος ὁ Μάχων (188–217 Gow) τάδε φησίν·

- ἴσως δ' ἂν ἀπορήσαι τις εὐλόγως θ' ἅμα
 τῶν νῦν ἀχροατῶν εἴ τις Ἀττικὴ γυνή
 προσηγορεύετ' ἢ ἑνομίσθη Μανία· 190 5
- 578c αἰσχρὸν γὰρ ὄνομα Φρυγιακὸν γυναῖκ' ἔχειν |
 καὶ ταῦθ' ἐταίραν ἐκ μέσης τῆς Ἑλλάδος
 † ἢ τὴν Ἀθηναίων τι † κωλύσαι πόλιν,
 ὑφ' ἧς ἅπαντές εἰσιν ἐπηγορθωμένοι.
 τὸ μὲν οὖν ὑπάρχον εὐθέως ἐκ παιδίου 195 10
 αὐτῇ Μέλिटτ' ἦν ὄνομα. τῷ μὲν μεγέθει
 τῶν τότε γυναικῶν βραχὺ τι καταδεεστέρα,
 φωνῇ δ' ὁμιλίᾳ τε κεχορηγημένη,
 πᾶν δ' εὐπρόσωπος οὔσα καὶ καταπληκτική,
 πολλοὺς ἔραστὰς, καὶ πολίτας καὶ ξένους, | 200 15
- 578d ἔχουσ'. ὅπου περὶ γυναικὸς τις λόγος
 γένοιτο, μανίαν τὴν Μέλιτταν ὡς καλὴν
 ἔφασκον εἶναι, καὶ προσεξεργάζετο
 αὐτὴ τὸ πλεῖον· ἡνίκ' ἂν σκώψειε γάρ,
 ῥημάτιον εὐθὺ τοῦτο “μανίαν” ἀνεβόα· 205 20
 αὐτὴ θ' ὅτ' ἐπαινοίη τιν' ἢ ψέγοι πάλιν,
 ἐπ' ἀμφοτέρων προσέκειτο “μανία” τῶν λόγων·
 διὸ τῆς μανίας ἐπίρρημ' ἐπεκτείνας δοκεῖ
 καλέσαι τις αὐτὴν τῶν ἐραστῶν Μανίαν. |
 578e μᾶλλον τὸ πάρεργον ἐπεκράτησεν ἢ τοῦνομα. 210 25
 ἐδόκει δὲ λιθιάν, ὡς ἔοιχ', ἢ Μανία,
 Γνάθαινα τ' εἰς τὰ στρώμαθ' ὅτι προίεται,
 ἐνομοθετήθη τοῦτό πως ὑπὸ Διφίλου.

578c Eust. p. 898.2–3 = III.370.12–14

5 προσηγορεύετ' Musurus : προσηγορεύετο A C E | ἑνομίσθη Dindorf :
 ἐνομίσθη A C E || 8 † ἢ † τὴν Ἀθηναίων τι A : ἢ τὴν Ἀθηναίων μὴ C E
 9 εἰσιν A C E : εἰς Meineke || 11 Μέλιττ' Musurus : Μέλιττα A : Μέλισσα C
 E | τῷ μὲν μεγέθει A : τῷ μεγέθει C E : μεγέθει μὲν Eust. || 16 ἔχουσ' M P
 Mus : ἔχουσα A : εἶχ', οἷς Headlam || 19 ἡνίκ' ἂν A : ἡνίκα Meineke
 23 † ἐπίρρημ' † A : τὸ ῥήμ' Meineke || 25 ἐπεκράτησεν A : ἐπεκράτησ' M P
 Mus || 27 τ' C E M P Mus : τε A : δ' Kaibel | προίεται A C E : προίετο Kaibel
 28 ἐνομοθετήθη A : ἐνουθετήθη Lobeck

μετὰ ταῦτα δ' ἡ Γνάθαινα πρὸς τὴν Μανίαν
 ἐλοιδορεῖτο καὶ λέγει· “τί τοῦτο, παῖ;
 εἰ δὲ λίθον εἶχες—”, ὑπολαβοῦς ἡ Μανία,
 “ἔδωκ' ἄν, ἔν' ἔχης”, φήσ', “ἀποψάσθαι, τάλαν.” 215

5 [42] ὅτι δ' ἦν καὶ ἀστεία τις ἀποκρίνασθαι, τάδε περὶ | αὐτῆς ὁ 578f
 Μάχων (218–57 Gow) ἀναγράφει·

τῆς Μανίας ἦρα Λεοντίσκος ποτὲ
 ὁ παγκρατιαστῆς καὶ συνεῖχ' αὐτὴν μόνος
 γαμετῆς τρόπον γυναικός, ὑπὸ δ' Ἀντήνορος 220
 μοιχευομένην αἰσθόμενος αὐτὴν ὕστερον
 10 σφόδρ' ἡγανάκτησεν. ἡ δέ, “μηθέν”, φησί, “σοι,
 ψυχῇ, μελέτω· μαθεῖν γὰρ αἰσθέσθαι θ' ἅμα,
 Ὀλυμπιονικῶν νυκτὸς ἀθλητῶν δυεῖν ||
 πληγὴν τί δύναται ποτ', ἤθελον.” 225 579a
 15 αἰτουμένην λέγουσι τὴν πυγὴν ποτε
 ὑπὸ τοῦ βασιλέως Μανίαν Δημητρίου
 ἀνταξιῶσαι δωρεὰν καὐτόν τινα.
 δόντος δ' ἐπιστρέψασα μετὰ μικρὸν λέγει·
 “Ἀγαμέμνωνος παῖ, νῦν ἐκεῖν' ἔξεστί σοι.” 230
 20 εἶναι δοκῶν αὐτόμολος ἄνθρωπος ξένος
 καὶ παρεπιδημήσας Ἀθήνησιν ποτε
 τὴν Μανίαν μετεπέμψαθ', ὅσον ἤτησεν δούς. |
 εἰς τόνδε ἦν συμπαρειληφώς τινας 579b
 ἐκ τῆς πόλεως τῶν ἐπιγελαῶν εἰθισμένων 235
 25 ἅπαντα τοῖς τρέφουσιν αἰεὶ πρὸς χάριν.
 βουλόμενος εἶναι γλαφυρὸς ἀστεϊὸς θ' ἅμα
 τῆς Μανίας ἄριστα παιζούσης σφόδρα
 ἀνισταμένης τε πολλάκις † εἰς δασύποδα
 αὐτὴν ἐπικροῦσαι βουλόμενος, “πρὸς τῶν θεῶν, | 240

1 δ' M P Mus : δὲ A || 3 δὲ A : καὶ C E | ὑπολαβοῦς Musurus : ὑπολαβοῦσα A
 C E || 4 φήσ' C E B M P Mus : φησ' A || 10 αἰσθόμενος C E : αἰσθανόμενος A
 11 σφόδρ' ἡγανάκτησεν P Mus : σφόδρ' ἡγανάκτησεν M : σφόδρα
 ἡγανάκτησεν A : ἡγανάκτησεν C E : σφόδρ' ἡγανάκτησ' Schweighäuser
 12 ψυχῇ (voc.) M P Mus : ψυχῇ A || 19 ἐκεῖν' C E M P Mus, cf. Soph. *El.* 2 :
 ἐκεῖνα A || 21 Ἀθήνησιν P Mus : Ἀθήνησιν A : Ἀθήνησι C E B || 22 ἤτησεν A :
 ἤτῃ E : ἤρη C : ἤτησε M P Mus || 28 εἰς δασύποδα A : ὡς δασύποδα C : ὡς
 δασύποδ' E

- 579c μειράκια, τί δοκεῖ τῶν ἀγρίων ὑμῖν ποτε
 ἐν τοῖς ὄρεσι τάχιστα θηρίον τρέχειν;”
 ἡ Μανία δ’, “αὐτόμολος, ὦ βέλτιστ’,” ἔφη.
 μετὰ ταῦτα δ’, ὡς εἰσῆλθεν πάλιν ἡ Μανία,
 τὸν αὐτόμολον ἔσκωπτε ῥίψασπίν τ’ ἔφη 245 5
 αὐτὸν γεγονέναι προσβολῆς οὔσης ποτέ.
 ὁ δὲ στρατιώτης ὑπὸ τι σκυθρωπάσας
 ἀπέπεμψε ταύτην. διαλιποῦσα δ’ ἡ ἑταῖρα,
 “μηθὲν παρὰ τοῦτο,” φησί, “λυποῦ, φίλτατε·
 οὐ γὰρ σὺ φεύγων ἀπέβαλες τὴν ἀσπίδα, | 250 10
 579d μὰ τὴν Ἀφροδίτην, ἀλλ’ ὅ σοι χρήσας τότε.”
 ἐν συμποσίῳ δ’, ὡς φασι, παρὰ τῇ Μανίᾳ
 παρεδέξατ’ αὐτὴν τῶν πονηρῶν τις πάνυ.
 καὶ ὡς ἐπηρώτησε· “πότερ’ ἄνω θέλεις
 ἐλθοῦς ἅμα βαλεῖν ἢ κάτω;”, γελάσας, “ἄνω, 255 15
 βέλτιστε,” φησὶν· “ὑπὸ τι γὰρ δέδοικά σε
 μή μου προσπεσούσης τοῦμπλόκιον ἐκτράγης.”
- 579e [43] καὶ ἄλλων δὲ ἑταῖρων ἀπομνημονεύματα ὁ Μάχων | συνήγα-
 γεν, ὧν οὐκ ἄκαιρόν ἐστι κατὰ τὸ ἐξῆς μνημονεῦσαι. Γναθαίνης
 μὲν οὕτω (258–332 Gow) 20
- παρὰ Γναθαίνῃ Δίφιλος πίνων ποτέ,
 “ψυχρόν γ’,” ἔφη, “τάγγειον, ὦ Γνάθαιν’, ἔχεις.”
 “τῶν σῶν γάρ,” εἶπεν, “ἐπιμελῶς, ὦ Δίφιλε, 260
 εἰς αὐτό γ’ αἰεὶ δραμάτων ἐμβάλλομεν.”
 πρὸς τὴν Γνάθαιναν Δίφιλος κληθεὶς ποτε 25
 ἐπὶ δεῖπνον, ὡς λέγουσι τοῖς Ἀφροδισίοις,
 τιμώμενος μάλιστα τῶν ἐρωμένων
 † ληθῇ † ὑπ’ αὐτῆς ἐκτενῶς ἀγαπώμενος 265
 παρῆν ἔχων δύο Χῖα, Θάσια τέτταρα,
 μύρον, στεφάνους, τραγήματ’, ἔριφον, ταινίας, 30

2 θηρίον A : θηρίων E : θυρίων C || 4 εἰσῆλθεν A : εἰσῆλθε B M P Mus
 8 ἀπέπεμψε ταύτην A C E : ἀπεπέμψατ’ αὐτὴν Kaibel | ἡ ἑταῖρα vel ἡ ἑταῖρα
 A C E : ἡμέραν Kaibel || 12 δ’ M P Mus : δέ A || 14 καὶ ὡς Hemsterhuys :
 καθὼς A || 15 γελάσας Schweighäuser : γελάσασα A || 17 προσπεσούσης A :
 προπεσούσης M P Mus | τοῦμπλόκιον Jacobs : τὸ ἐμπλόκιον A | ἐκτράγης A :
 ὑπεκτράγης Jacobs || 30 τραγήματ’ M P Mus : τραγήματα A

	ὄψον, μάγειρον, τὰ μετὰ ταῦτ', αὐλητρίδα.	
	καὶ τῶν ἐραστῶν Συριακοῦ τινος ξένου	579f
	πέμφαντος αὐτῇ χιόνα σαπέρδην θ' ἓνα	270
5	αἰσχυνομένη τὰ δῶρα μή τις καταμάθῃ	
	φυλαττομένη τε πολὺ μάλιστα Δίφιλον	
	μὴ δῶ δίκην μετὰ ταῦτα κωμωδουμένη,	
	τὸ μὲν τάριχος εἶπε ταχέως ἀποφέρειν	
	πρὸς τοὺς σπανίζειν ὁμολογουμένως ἁλῶν,	275
	τὴν χιόνα δ' εἰς τὸν ἄκρατον ἐνσεῖσαι λάθρα·	
10	τῷ παιδί τ' ἐπέταξεν ἐγγχεάνθ' ὅσον δέκα	580a
	κυάθους προσενεγκεῖν Διφίλῳ ποτήριον.	
	ὑπερηδέως δὲ τὴν κύλικ' ἐκπιῶν ἄφνω	
	καὶ τὸ παράδοξον καταπλαγεῖς ὁ Δίφιλος,	280
	“νὴ τὴν Ἀθηνᾶν καὶ θεοὺς, ψυχρόν γ',” ἔφη,	
15	“Γνάθαινα, ἔχεις τὸν λάκκον ὁμολογουμένως.”	
	ἡ δ' εἶπε· “τῶν σῶν δραμάτων γὰρ ἐπιμελῶς	
	εἰς αὐτὸν αἰεὶ τοὺς προλόγους ἐμβάλλομεν.”	
	μαστιγίας μῶλωπας ὑψηλοὺς ἔχων	285
	μετὰ τῆς Γναθαίνης ἀπὸ τύχης ἀνεπαύετο.	
20	περιλαμβάνουσα δ' αὐτὸν ὡς ἀνώμαλον	580b
	τὸ νῶτον εἶχε παντελῶς, “τάλαν, τάλαν	
	ἄνερ, πόθεν ἔχεις ταῦτ’”, ἔφη, “τὰ τραύματα;”	
	κάκκεινος αὐτῇ συντόμως ἀπεκρίνατο	290
	ὅτι παῖς ποτ' ὦν ἐνήλατ' εἰς πυρὰν ποτε	
25	† παίζων μετὰ τινων ἡλικιωτῶν ἐνέπεσε.	
	“ναὶ τὴν φίλην Δήμητρα, δικαίως τοιγάρ,	
	ἄνθρωπε,” φησὶν, “ἐξεδάρης ἀκόλαστος ὢν.”	
	παρὰ Δεξιθέα δειπνοῦσα θῆταίρα ποτὲ	295
	Γνάθαινα τοῦψον ἀποτιθείσης πᾶν σχεδὸν	
30	τῆς Δεξιθέας τῇ μητρὶ, “νὴ τὴν Ἄρτεμιν,	580c

580c Eust. p. 1289.17 = IV.688.2

7 ταχέως τ' A : τ' om. C E || 8 ὁμολογουμένως A : ὠμολογουμένως B : ὠμολογημένους C : ὠμολογη^{μν} E : ὁμολογουμένους M P Mus || 10 ἐπέταξεν A : ἐπέταξ Schweighäuser || 12 κύλικ' ἐκπιῶν C : κύλ^(x) ἐκπιῶν E : κύλικά ἐκπιῶν A : κύλικά πιῶν M P Mus || 24 ποτ' M P Mus : ποτε A | ἐνήλατ' M P Mus : ἐνήλατο A : ἀνέλετ' Kaibel | ποτε A : ὅτε Kaibel || 28 θῆταίρα Dindorf : τῇ ἐταίρα A C E

	εἰ”, φησίν, “ἥδειν”, ἡ Γνάθαινα, “τοῦτ’ ἐγώ, τῇ μητρὶ συνεδείπνουν ἄν, οὐχὶ σοί, γύναι.”	
	ἐπεὶ προέβη τοῖς ἔτεσιν ἡ Γνάθαινα καὶ	300
	ἤδη τελέως ἦν ὁμολογουμένως σορός, εἰς τὴν ἀγορὰν λέγουσιν αὐτὴν ἐξίνειαι	5
	καὶ τοῦψον ἐφορᾶν καὶ πολυπραγμονεῖν πόσου πωλεῖθ’ ἕκαστον. εἴτ’ ἰδοῦσα κατὰ τύχην	
58od	ἐστῶτα κρεοπωλὴν τιν’ ἀστεῖον πάνυ	305
	τῇ θ’ ἡλικίᾳ σφόδρα νέον, “ὦ πρὸς τῶν θεῶν μειράκιον ὁ καλός,” φησί, “πῶς ἴστης φράσσον.”	10
	ὁ δὲ μειδιάσας, “κύβδ”, ἔφη, “τριωβόλου.” “τίς δ’ οὐπιτρέψων ἐστὶ σοι,” φησί, “τάλαν, ὄντα γ’ ἐν Ἀθήναις Καρικοῖς χρήσθαι σταθμοῖς;”	310
	Στρατοκλῆς δ’ ἐρίφους προῖκ’ ἐδίδου τοῖς γνωρίμοις † λοπάδας συνάλμους τε συναρτύνει δοκῶν	15
58oe	καὶ διψᾶν ὑπολειπόμενοι εἰς τὴν αὔριον τοῖς ἐπισυνάπτειν βουλομένοις τὸν ἐωθινόν †, μακρὰς δὲ πράττειν εἰς τὰ λοιπὰ συμβολάς.	315
	Γνάθαινα δ’ αὐτῆς εἶπε πρὸς ἐραστήν τινα στρατευόμενον ὁρῶσα περὶ τὰς συμβολάς, “Στρατοκλῆς ἐπ’ ἐρίφοις”, φησίν, “χειμῶνας ποιεῖ.”	20
	ἰδοῦς ἔφηβον ἡ Γνάθαινα ἰσχνὸν πάνυ καὶ μέλανα, λεπτὸν θ’ ὡς ἔοιχ’ ὑπερβολῇ	320
	καὶ λιπαρόν, ἔτι δὲ τῶν ἐφήβων βραχύτερον, ἔσχωπτεν εἰς Ἀδωνιν. ἀναγώγως δὲ πῶς	25
58of	τοῦ μειρακίσκου καὶ τυραννικώτερον αὐτῇ συναντήσαντος ἐμβλέψασα τῇ θυγατρὶ μετὰ ταύτης συμπορευομένη λέγει·	325
	“δικαιότερον ἦν, ὦ τέκνον, νῆ τῷ θεῷ 〈...〉.”	30

5 ἐξίνειαι P Mus (ἐξείναι iam M) : ἐξεῖναι A : ἐξῆι (structura mutata) C E
8 ἐστῶτα A : ἰστώντα Meineke | τιν’ Musurus : τινα A || 12 οὐπιτρέψων
Dindorf : ὁ ἐπιτρέψων A | φησί A : φησίν Schweighäuser || 14 δ’ A : δὲ C E :
δύ’ Meineke || 20 στρατευόμενον, i.e. ΣΤΡΑΤ- A : στραγγευόμενον, i.e.
ΣΤΡΑΓΓ- Casaubon || 21 ἐπ’ M P Mus : ἐπὶ A C E | φησίν A : φησί M P
Mus || 22 ἰδοῦς P Mus : ἰδοῦσα A | Γνάθαινα M P Mus : Γνάθαινα A || 23 ἔοιχ’
Dindorf : ἔοικε A : ἔοικεν B M P Mus || 28 μετὰ ταύτης A : μετ’ αὐτῆς
Casaubon || 29 τῷ θεῷ M P Mus : τῷ θεῷ A

λέγουσι Ποντικόν τι μειρακύλλιον
 ἀναπαυόμενον μετὰ τῆς Γναθαίνης ἀξιούν
 πρῶτῳ γενόμενον ὥστε τὴν πυγὴν ἅπαξ
 αὐτῷ παρασχεῖν, τὴν δὲ τοῦτ' εἰπεῖν· “τάλαν, 330
 5 ἔπειτα τὴν πυγὴν με νῦν αἰτεῖς, ὅτε ||
 τὰς ὕς ἐπὶ νομὴν καιρός ἐστιν ἐξάγειν;” 581a

[44] καὶ Γναθαινίου δέ γε τῆς θυγατριδῆς αὐτῆς τάδε ἀναγράφει
 (Macho 333-401 Gow).

εἰς τὰς Ἀθήνας παρεπιδημήσας ξένος
 10 σατράπης πάνυ γέρων ὡς ἐνενήκοντ' ἔτων
 Κρονίοις ἀπιούσαν εἶδε τὴν Γναθαίνιον 335
 μετὰ τῆς Γναθαίνης ἐξ Ἀφροδισίου τινός.
 τό τ' εἶδος αὐτῆς τοὺς ῥυθμούς τε καταμαθὼν
 ἐπυνθάνετο μίσθωμα πράττεται πόσον |
 15 τῆς νυκτός. ἡ Γνάθαινα δ' εἰς τὴν πορφύραν 581b
 καὶ τὰ δόρατ' ἀποβλέψασα δραχμὰς χιλίας 340
 ἔταξεν. ὁ δ' ἄφρων καιρίμην πληγείς, “παπαῖ,
 ζωγρεῖς, γύναι,” φησίν, “ἔνεκα τοῦ στρατιωτικοῦ.
 20 μνάς πραξαμένη δὲ πέντε τὰς σπονδὰς ποοῦ
 καὶ στρώσον ἡμῖν ἔνδον.” ἡ δ' ἐπιδέξιον
 βουλούμενον εἶναι τὸν σατράπην ἀπεδέξατο, | 345
 εἶπεν δέ· “δὸς ὅσον ἐπιθυμείς, πάτερ· 581c
 οἶδα γὰρ ἀκριβῶς καὶ πέποιθα τοῦθ', ὅτι
 εἰς νύκτ' ἀποδώσεις τῷ θυγατρίῳ μου διπλοῦν.”
 25 ἐν ταῖς Ἀθήναις χαλκοτύπος σφόδρ' εὐφυῆς
 καταλελυκυίας τῆς Γναθαινίου σχεδὸν 350
 οὐκέτι θ' ἔταιρεῖν ὑπομενούσης διὰ τό πως
 τὸν Ἀνδρόνικον ἡδέως αὐτῆς ἔχειν
 τὸν ὑποκριτὴν, τότε δ' ὄντος ἐν ἀποδημίᾳ |
 30 ἐξ οὗ γεγονὸς ἦν ἄρρεν αὐτῷ παιδίον, 581d
 οὐχ ὑπομένουσιν τὴν Γναθαίνιον λαβεῖν 355
 μίσθωμα, λιπαρῶν δὲ καὶ προσκείμενος

14 πράττεται C E : πράσσετε A : πράσσεται M P Mus || 16 δόρατ' M P Mus :
 δόρατα A || 17 ἔταξεν C E : ἔταξε A : ἔταξ' M P Mus | καιρίμην Musurus :
 † κιριμην † A || 18 φησίν φησιν A : φῆσ' Dindorf || 24 νύκτ' B M P Mus :
 νύκτα A

	πολύ δαπανήσας ἔσχεν αὐτὴν χρυσίον. ἀνάγωγος δ' ὦν δὴ καὶ βάναισος παντελῶς ἐν σκυτοτομείῳ μετὰ τινων καθήμενος κατεσχόλαζε τῆς Γναθαινίου λέγων	360	
581e	ἐτέρῳ τρόπῳ μὲν μὴ συγγεγενῆσθαι μηδενί, ἐξῆς καθιππάσθαι δ' ὑπ' αὐτῆς πεντάκις. μετὰ ταῦτ' ἀκούσας Ἀνδρόνικος τὸ γεγονός ἐκ τῆς Κορίνθου προσφάτως ἀφιγμένος πικρῶς τε λοιδορούμενος	365	5
	παρὰ τὸν πότον ταῦτ' ἔλεγε τῇ Γναθαινίῳ· αὐτὸν μὲν ἀξιοῦντα μὴ τετευχέναι τούτου παρ' αὐτῆς μηδέποτε τοῦ σχήματος, ἐν τῷδε δ' ἐτέρους ἐντρυφᾶν μαστιγίας. ἔπειτεν εἰπεῖν φασὶ τὴν Γναθαίνιον·	370	10
581f	“περιλαμβάνειν γὰρ οὐκ ἐδόκει μαζόν, τάλαν, ἄνθρωπον ἄχρι τοῦ στόματος ἡσβολωμένον. διὰ τοῦθ' ὑπέμεινα πολὺ λαβούσα χρυσίον ἐφιλοσόφησά θ', ἔν' ἄκρον ὡς μάλιστα καὶ ἐλάχιστον αὐτοῦ περιλάβω τοῦ σώματος.”	375	15
	ἔπειτα, φασί, τῆς Γναθαινίου ποτὲ τὸν Ἀνδρόνικον οὐ θελούσης παρὰ πότον		20
582a	φιλεῖν καθάπερ ταῖς πρότερον ἡμέραις αἰεὶ, ὀργιζομένης δὲ διὰ τὸ μηδὲν λαμβάνειν, ἔπειθε πῶς, “οὐχὶ ὀρᾶς, Γνάθαιν’,” ἔφη, “ὑπερηφάνως μοι τὴν θυγατέρα χρωμένην;” ἡ γραῦς δ' ἀγανακτήσασα, “τάλαν”, ἔφη, “τέκνον, περίλαβε”, φησί, “καὶ φίλησον, εἰ θέλεις.” ἡ δ' εἶπε· “μήτερ, πῶς”, ἔφη, “μέλλω φιλεῖν τὸν μηδὲν ὠφέλημα, τὸν ὑπὸ τὰς στέγας τὸ κοινὸν Ἄργος δωρεὰν θέλοντ' ἔχειν;”	380	25
		385	30

2 δ' ὦν δὴ A : ὦν δὴ M P Mus : ὦν C E : ὦν δὲ Jacobs || 3 σκυτοτομείῳ Cobet (σχυτοτομείῳ iam M P Mus) : † σχυτοτομειωνι † A || 5 μὴ A : del. B M P Mus
7 ταῦτ' B P Mus : ταῦτα A || 10 ταῦτ' B M P Mus : ταῦτα A || 15 ἐδόκει μαζόν
A : ἐδοκίμαζον Porson || 17 τοῦθ' B M P Mus : τοῦτ' A || 24 οὐχὶ A : οὐχ M P
Mus | Γνάθαιν' M P Mus : Γνάθαινα A || 27 θέλεις A : θέλει Musurus
30 κοινὸν A : κοῖλον Meineke

	πανηγύρεως οὔσης ποθ' ἡ Γναθαίνιον	582b
	εἰς Πειραιᾶ κατέβαινε πρὸς ξένον τινὰ	
	ἔμπορον ἐραστήν εὐτελῶς ἐπ' ἀστράβης	
	τὰ πάντ' ἔχουσ' ὀνάρια μετ' αὐτῆς τρία	390
5	καὶ τρεῖς θεραπαίνας καὶ νέαν † τηθην † μίαν.	
	ἔπειτεν αὐταῖς ἐπὶ τινος στενῆς ὁδοῦ	
	καχὸς παλαιστῆς ἐνέτυχέν τις τῶν αἰ	
	ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἐπιμελῶς ἡττωμένων,	
	δς οὐ δυνάμενος τότε παρελθεῖν ῥαδίως	395
10	ἀλλὰ στενοχωρῶν εἶπεν· “ὦ τρισάθλιε	
	ὄνηλάτ', εἰ μὴ θᾶττον ἐκστήσῃ ποτὲ	582c
	ἐκ τῆς ὁδοῦ, τὰ γύναια ταυτὶ καταβαλῶ	
	σὺν τοῖς ὀναρίοις”, φησί, “καὶ ταῖς ἀστράβαις.”	
	Γναθαίνιον δ' εἶπ· “ὦ τάλαν, μὴ δῆτ', ἄνερ·	400
15	οὐδέποτε γὰρ τοῦτ' ἐστὶ σοι πεπραγμένον.”	

[45] ἐξῆς δὲ καὶ ταῦτα ἀναγράφει (Macho 402-62 Gow)·

	Λαίδα λέγουσι τὴν Κορινθίαν ποτὲ	
	Εὐριπίδην ἰδοῦσαν ἐν κήπῳ τινὶ	
	πινακίδα καὶ γραφεῖον ἐξηρητημένον	
20	ἔχοντ', “ἀπόκριναι,” φησίν, “ὦ ποιητά μοι·	405
	τί βουλόμενος ἔγραψας ἐν τραγωδίᾳ	582d
	“ἔρρ', αἰσχροποιέ;” καταπλαγείς δ' ὁ Εὐριπίδης	
	τὴν τόλμαν αὐτῆς, “σὺ γάρ”, ἔφη, “τίς † εἶναι;	
	αἰσχροποιός;” ἡ δὲ γελάσας ἀπεκρίθη·	
25	“τί δ' αἰσχρόν, εἰ μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκεῖ;”	410
	ἢ Γλυκέριον λαβοῦσα παρ' ἐραστοῦ τινος	
	Κορίνθιον παράπηχυ καινὸν λήδιον	

582b-c Eust. p. 1349.18-20 = IV.901.16-20 | 582c Eust. p. 1410.20-1 = i.48.25-6 | 582d Eust. p. 1686.55-6 = i.418.10

3 εὐτελῶς A : εὐσταλῶς Meineke || 4 μετ' αὐτῆς A C E : μεθ' ἑαυτῆς Meineke || 5 † τηθην † A : τηθην B Mus (rectius τήθην) : τιτθην Meineke || 6 ἔπειτεν αὐταῖς Dindorf : ἔπειτ' ἐν αὐταῖς A : ἐπεὶ δ' C E || 9 παρελθεῖν A : διελθεῖν C E || 11 ὄνηλάτ' Musurus : ὄνηλάτα A || 22 ὁ Εὐριπίδης A C E : ὁ om. M P Mus || 23 εἶναι A : εἰ C E : εἶ, γύναι Elmsley || 27 λήδιον Dindorf : λήδιον A C E : λήδια (structura mutata) Eust. : ληίδιον M P Mus, cf. v. 421 infra

	ἔδωκεν εἰς γναφεῖον. εἴτ', ἐπεὶ τέλος ἔδοξ' ἔχειν, πέμψασα τὴν θεραπαινίδα τὸ μισθάριον ἔχουσιν ἐκέλευ' ἀποφέρειν	415
582e	θοιμάτιον. ὁ γναφεὺς δ' εἶπεν· “ἄν γ' ἐλαδίου τεταρτημόριά μοι”, φησί, “προσενέγκῃς τρία, κόμισαι· τὸ κωλύον γάρ ἐστι τοῦτό με.” ἢ δ' ὡς ἀπήγγειλε, “τάλαινα”, εἶπεν, “κακῶν,” ἢ Γλυκέριον· “μέλλει γὰρ ὥσπερ μαινίδας ἀποτηγανίζειν”, φησί, “μου τὸ λήδιον.” ὁ τοῦ Σοφοκλέους Δημοφῶν ἐρώμενος	5 420 10
582f	τὴν Αἶγα Νικῶ πρεσβυτέραν οὐσάν ποτε νέος ὦν ἔτ' αὐτὸς εἶχεν· ἐπεκαλεῖτο δ' Αἰξ ὅτι τὸν μέγαν κατέφαγ' ἐραστήν ποτε Θαλλόν· παρεγενήθη γὰρ εἰς τὴν Ἀττικὴν ὠνησόμενος χελιδονίους ἰσχάδας Ἵμῆττιόν τε φορτιούμενος μέλι.	425 15
	λέγεται δ' ἐκείνην ἐσχηκέναι τὴν γυναῖκα πυγὴν πάνυ καλὴν, ἣν ποτ' ἡξίου λαβεῖν	430
583a	ὁ Δημοφῶν. ἢ δ' εἶπε γελάσας· “εὖ, ἵνα Σοφοκλεῖ δῶς”, φησί, “παρ' ἐμοῦ λαβῶν, φίλτατε.” Καλλιστοὺς δὲ τῆς Ὑδὸς καλουμένης πρὸς τὴν ἑαυτῆς λοιδορουμένης ποτὲ μητέρα (Κορώνη δ' ἐπεκαλεῖτο τοῦνομα) διέλυεν ἢ Γνάθαινα· ἐρωτηθεῖσα δὲ τί διαφέρονται, “τί γάρ”, ἔφησεν, “ἄλλο πλὴν	20 435 25

583a–b Eust. p. 1224.49–51 = IV.461.14–19

1 γναφεῖον A C E : κναφεῖον Kaibel || 4 γναφεὺς A C E : κναφεὺς Kaibel | ἄν γ', i.e. ANΓ C E Mus : ἀντ', i.e. ANT A || 5 τεταρτημόριά A C E : ταρτημόριά Porson || 6–7 με. / ἢ δ', i.e. MEHA Dindorf : μὲν δὲ, i.e. MENΔ- A : γε. / ἢ δ' Musurus || 7 ἀπήγγειλε A C E : ἀπήγγειλ', “ὦ” Kaibel 9 λήδιον Kaibel : λήϊδιον A E : λήδιον C || 11 ποτε] ποτὲ A : τότε P^{ac} et Gow 13 κατέφαγ' A : κατέφαγε (ordine verborum mutato) C : κατέφαγ' (ordine verborum mutato) E : <δῆ> κατέφαγεν Schweighäuser || 15 χελιδονίους A : χελιδονεῖους vel χελιδονεῖας Schweighäuser || 17 ἐσχηκέναι τὴν γυναῖκα A : τὴν γυναῖκ' ἐσχηκέναι Musurus || 20 “δῶς”, φησί, “παρ' ἐμοῦ λαβῶν” A : “δῶς παρ' ἐμοῦ λαβῶν” C E : “λαβῶν δῶς”, φησί, “παρ' ἐμοῦ” Erfurdt 21 Καλλιστοὺς A : Καλλιστίου Meineke || 24 Γνάθαινα Musurus : Γνάθαινα A

	ἀλλ' ἡ Κορώνη, θάτερ' ἐκείνη μέμφεται;”	
	Ἴππην λέγουσι τὴν ἑταίραν Θεόδοτον	
	ἔχειν ἔραστὴν τὸν ἐπὶ τοῦ χόρτου ποτὲ	440
	γενόμενον. αὕτη δ' ὁψὲ τῆς ὥρας ποτὲ	
5	εἰσῆλθεν ἐπὶ κώθωνα πρὸς τὸν βασιλέα	583b
	Πτολεμαῖον (εἰώθει δὲ συμπίνειν αἰὲ	
	αὐτῷ). λέγει δ' οὖν ὑστεροῦσα παρὰ πολὺ·	
	“Πτολεμαῖε, διψῶ,” φησί, “παπία, σφόδρα·	445
	ἀλλ' ἐγχεέτω μοι τέτταρας κοτύλας † ἔπειτα	
10	εἰς τὴν μεγάλην.” ἔπειθ' ὁ βασιλεὺς λέγει·	
	“εἰς τὴν λεκάνην μὲν οὖν· δοκεῖς γάρ μοι πολύν,	
	Ἴππη, πάνυ χόρτον”, φησί, “καταβεβρωκέναι.”	
	Φρύνην ἐπείρα Μοίριχος τὴν Θεσπικὴν·	450
	κᾶπειτ' αἰτήσασαν αὐτὸν μῆν μίαν	583c
15	ὁ Μοίριχος, “μέγ’,” εἶπεν· “οὐ πρῶν δὺο	
	χρυσοὺς λαβοῦσα παρεγένου ξένῳ τινί;”	
	“περίμενε τοῖνον καὶ σύ”, φησ', “ἕως ἂν οὐ	
	βινητιάσω, καὶ τοσοῦτον λήψομαι.”	455
	Νικῶ λέγεται τὴν Αἶγα Πύθωνός τινος	
20	αὐτὴν ποτ' ἀπολιπόντος, Εὐάρδιν δὲ τὴν	
	παχεῖαν ἀναλαβόντος, εἶπεν ὕστερον	
	μεταπεμπομένου ποθ', ὡς ἔοικ', αὐτὴν, λέγειν	
	πρὸς τὸν μετιόντα παῖδα· “Πύθων,” φήσ', “ἔπει	460
	ἤδη τῶν υἱῶν ἐγένετο διάμεστος,	583d
25	† ἔπει δὴ γίαι † οἷός ἐστιν ἀνακάμπτειν πάλιν.”	

587a, 583c–d Eust. p. 1818.16–18 = ii.142.32–5

1 θάτερ' Jacobs : θ' ἑτερ' A || 3 ποτὲ A C E : τότε Schweighäuser || 4 ποτὲ] ποτε M P Mus et (ordine verborum mutato) C E : ποτ' A || 6 αἰὲ B M P Mus : αἰεὶ A || 8 παπία P Mus : † παπια † A : παππία M || 9 ἀλλ' M P Mus : ἀλλὰ A || 10 ἔπειθ' A : ἔπειτεν Dindorf || 14 κᾶπειτ' M P : κᾶπειτα A C E : κᾶπειτεν Dindorf || 17 σύ C M P Mus : σου A : σοι E || 21 εἶπεν Dindorf : εἶτ' ἐν A : εἶτ' ἐς M P Mus : εἶθ' C E : εἶτα Eust. || 23 φήσ' Meineke : † φη † A : ἔφη C E M P Mus : φη(σί) B | ἔπει C E Eust. : ἐπειδὴ A || 24 τῶν υἱῶν ἐγένετο διάμεστος A : τῶν υἱῶν ἐγένετο διάμεστος C E Eust. : τῶν υἱῶν διάμεστος ἐγένετο Musurus : διάμεστος τῶν υἱῶν ἐγένετο Kaibel | υἱῶν Kaibel : υἱῶν A : υἱόν C E Eust. || 25 † ἔπει δὴ γίαι † A : ἐπὶ τὴν αἰγ' C E Eust. Mus : ἐπ' αἰγ' Kaibel

[46] μέχρι μὲν τούτων μνημονεύω τῶν ὑπὸ τοῦ Μάχωνος εἰρημέ-
 νων· αἱ γὰρ καλαὶ ἡμῶν Ἀθῆναι τοσοῦτο πλῆθος ἤνεγκαν
 ἑταιρῶν, περὶ ὧν ἐπεξελεύσομαι ὅσον γε δύναμαι, ὅσον ὄχλον
 εὐανδροῦσα πόλις οὕτω ἔσχεν· ἀναγέγραφε γοῦν Ἀριστοφάνης
 μὲν ὁ Βυζάντιος (FGrH 347 T 2 = fr. 364b Slater) ἑκατὸν καὶ 5
 τριάκοντα καὶ πέντε, Ἀπολλόδωρος (FGrH 244 F 208) δὲ τούτων
 πλείους, ὁ Γοργίας (FGrH 351 T 2) δὲ πλέονας, παραλειφθῆναι
 583e φάσκοντες ὑπὸ τοῦ Ἀριστοφάνους μετὰ | ἑταιρῶν πλείονων καὶ
 τάσδε, <...> τὴν Πάροιον ἐπικληθεῖσαν καὶ Λαμπυρίδα καὶ
 Εὐφροσύνην· αὕτη δὲ ἦν γναφέως θυγάτηρ. ἄγραφοι δ' εἰσὶν αὐτῷ 10
 Μεγίστη, Ἀγαλλίς, Θαυμάριον, Θεόκλεια (αὕτη δ' ἐπεκαλεῖτο
 Κορώνη), Ἀθηνατόκυστος, Ἄστρα, Γνάθαινα καὶ ταύτης θυγατριδὴ
 Γναθαίνιον, καὶ Σιγὴ καὶ Συνωρίς ἡ Λύχνος ἐπικαλουμένη καὶ
 Εὐκλεία καὶ Γρυμέα καὶ Θρυαλλίς, ἔτι Χίμαιρα καὶ Λαμπάς. τῆς
 δὲ Γναθαίνης ἦρα δεινῶς, ὡς καὶ πρότερον εἴρηται, Δίφιλος ὁ 15
 583f κωμωδιοποιός, ὡς καὶ Λυγκεὺς ὁ | Σάμιος ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύ-
 μασιν (fr. 23 Dalby = Diph. test. 7) ἱστορεῖ. ἐν ἀγῶνι οὖν ποτε
 αὐτὸν ἀσχημονήσαντα σφόδρα ἀρθῆναι ἐκ τοῦ θεάτρου συνέβη καὶ
 οὐδὲν ἥττον ἐλθεῖν πρὸς τὴν Γνάθαιναν· κελεύοντος οὖν τοῦ
 Διφίλου ὑπονίσφαι τοὺς πόδας αὐτοῦ τὴν Γνάθαιναν, ἡ δέ, “τί 20
 γάρ;”, εἶπεν· “οὐκ ἡρμένος ἤκεις;” σφόδρα δ' ἦν εὐθικτος πρὸς τὰς
 ἀποκρίσεις ἡ Γνάθαινα. καὶ ἄλλαι δὲ ἑταῖραι μέγα ἐφρόνουν ἐφ'
 αὐταῖς παιδείας ἀντεχόμεναι καὶ τοῖς μαθήμασι χρόνον ἀπομερί-
 584a ζουσαι· διόπερ καὶ εὐθικτοι πρὸς τὰς ἀπαντήσεις ἦσαν· || κατηγο-
 ρούντος γοῦν ποτε Στίλπωνος (fr. 157 Döring = SSR II O 18) 25
 Γλυκέρας παρὰ πότον ὡς διαφθειρούσης τοὺς νέους, ὡς φησι Σάτυ-
 ρος ἐν τοῖς Βίοις (fr. 19, FHG iii.164 = fr. 19 Schorn), ὑποτυχοῦσα ἡ
 Γλυκέρα, “τὴν αὐτήν”, ἔφη, “ἔχομεν αἰτίαν, ὦ Στίλπων· σέ τε
 γὰρ λέγουσι διαφθεῖρειν τοὺς ἐντυγχάνοντάς σοι ἀνωφελῆ καὶ
 ἐριστικὰ σοφίσματα διδάσκοντα ἐμέ τε ὡσαύτως.” μὴθὲν οὖν 30

4 οὕτω scripsi : οὐκ A C E : οὐδεμία Schweighäuser | ἀναγέγραφε]
 ἀναγέγραφεν C : ἀναγέγραφ E : ἀνέγραφε A || 8 φάσκοντες A : fort. φάσκων
 9 lac. stat. Kaibel, cf. Συνωρίς ἡ Λύχνος ἐπικαλουμένη infra || 14 Γρυμέα
 Kaibel : Γρυμαία A : fort. Γρυμεία || 30 ἐριστικά Bergler : ἐρωτικά A
 <ἐρωτικά> post ὡσαύτως add. Jacobs, cf. A supra

διαφέρει ἐπιτριβομένοις καὶ κακῶς πάσχουσιν μετὰ φιλοσόφου ζῆν
ἢ ἑταίρας· κατὰ γὰρ τὸν Ἀγάθωνα (TrGF 39 F 14)·

γυνή τὸ σῶμα † δι' ἀργίαν |

ψυχῆς φρόνησιν ἐντὸς οὐκ ἀργὸν φορεῖ.

584b

- 5 [47] Γναθαίνης δὲ πολλὰς ἀποκρίσεις ἀνέγραψεν ὁ Λυγκεύς (fr. 24 Dalby)· παρασίτου γὰρ τινος ὑπὸ γραδὸς τρεφομένου καὶ τὸ σῶμα εὖ ἔχοντος, “χαριέντως γ’,” ἔφη, “ὦ νεανίσκε, τὸ σωματίον διάχεισαι.” “τί οὖν οἶει, εἰ μὴ ἐδευτεροκοίτουν;” “τῷ λιμῷ ἄν,” ἔφη, “ἀπέθανες.” Παισανίου δὲ τοῦ Λάκκου ὀρχουμένου καὶ εἰς
10 κάδον τινὰ ἐμπесόντος, “ὁ Λάκκος,” ἔφη, “εἰς τὸν κάδον ἐμπέπτωκεν.” ἐπιδόντος δὲ τινος οἶνον ἐν ψυκτηριδίῳ μικρὸν καὶ εἰπόντος ὅτι ἐκκαϊδεκαέτης, | “μικρὸς γε,” ἔφη, “ὡς τοσοῦτων 584c
ἐτῶν.” νεανίσκων δὲ τινων παρὰ πότον ὑπὲρ αὐτῆς τυπτόντων ἑαυτοὺς ἔφη πρὸς τὸν ἡττώμενον· “θάρρει, παιδίον· οὐ γὰρ στεφανίτης ὁ ἀγὼν ἐστὶν ἀλλ’ ἀργυρίτης.” ὡς δ’ ὁ τὴν μνᾶν τῇ θυγατρὶ δούς αὐτῆς οὐδὲν ἔτι ἔφερεν, ἀλλ’ ἐφοίτα μόνον, “παιδίον,” ἔφη, “ὥσπερ πρὸς Ἰπτόμαχον τὸν παιδοτρίβην μνᾶν δούς οἶει ἀεὶ φοιτήσιν;” Φρύνης δὲ πικρότερον εἰπούσης αὐτῇ, “εἰ δὲ λίθον εἶχες;,” ἔφη· “ἀποψήσασθαι ἄν σοι ἔδωκα.” (ἐτύγχανεν δὲ ἡ μὲν
20 αἰτίαν ἔχουσα λιθιᾶν, | ἢ δὲ κοιλίαν προπετεστέραν ἔχειν.) τῶν δὲ 584d
πινόντων παρ’ αὐτῇ συμβαλλομένων εἰς βολβοφακὴν καὶ τῆς παιδίσκης ἐν τῷ καθαίρειν εἰς τὸν κόλπον ἐμβαλλομένης τῶν φακῶν ἡ Γνάθαινα ἔφη· “κολποφακὴν διανοεῖται ποιεῖν.” Ἀνδρονίκου δὲ τοῦ τραγωδοῦ ἀπ’ ἀγώνος τινος, ἐν ᾧ τοῖς Ἐπιγόνους
25 εὐημερῆκει, πίνειν μέλλοντος παρ’ αὐτῇ καὶ τοῦ παιδὸς κελεύοντος τὴν Γνάθαιναν προαναλῶσαι (S. fr. **185),

ὁλόμενε παίδων (ἔφη), ποῖον εἵρηκας λόγον;

πρὸς δὲ ἀδολέσχην τινὰ διηγούμενον ὅτι παραγέγονεν | ἀφ’ 584e
Ἑλλησπόντου, “πῶς οὖν,” φησὶν, “εἰς τὴν πρώτην πόλιν οὐχ ἦκες

584d-e Eust. p. 889.50-2 = III.344.8-12 | 584d-e cf. Ael. VH 12.13

1 διαφέρει scripsi : διαφέρειν A C E | ἢ μετὰ A C E : ἢ del. Kaibel || 3 τὸ σῶμα A : τοι σώματος Porson, Grotius || 7 γ’, i.e. Γ Schweighäuser : τ’, i.e. T A || 12 ὡς Casaubon, cf. 13.584c : ὅς A C E || 17 αἰεὶ C E : αἰεὶ A 21 συμβαλλομένων Madvig : βαλλομένων A C E || 24 τοῖς Ἐπιγόνους Dobree : τοὺς Ἐπιγόνους A

τῶν ἐκεῖ;” τοῦ δ’ εἰπόντος· “εἰς ποῖαν;”, “εἰς Σίγειον,” εἶπεν. εἰσελθόντος δέ τινος ὡς αὐτὴν καὶ ἰδόντος ἐπὶ τινος ἀγγείου ὥα εἰπόντος τε· “ὦμὰ ταῦτα, Γνάθαινα, ἢ ἐφθάς;”, “ἔγχαλκα,” ἔφη, “παιδίον.” Χαιρεφώντος δ’ ἀκλήτου ἐπὶ δεῖπνον ἐλθόντος προπι-
 οῦσα ποτήριον αὐτῷ ἢ Γνάθαινα, “λαβέ,” ἔφησεν, “ὕπερήφανε.”
 584f Λυγκεύς (fr. 25 Dalby), παρασίτου | τινὸς ἀπαντήσαντος λεπτοῦ ἐξ
 ἄρρωστίας, “ὡς ἰσχνός,” ἔφη. “τί γὰρ οἶε με ἐν τρισὶν ἡμέραις
 καταβεβρωκέναι;” “ἦτοι τὴν λήκυθον,” ἔφη, “ἢ τὰ ὑποδήματα.”
 [48] Μετάνειρα δὲ ἡ ἐταῖρα Δημοκλέους τοῦ παρασίτου Λαγυνίω-
 νος ἐπὶ κλινὴν καταπεσόντος ἐν τινι κονιάματι, “καὶ γὰρ σύ”, φησί,
 “σαυτὸν ἔδωκας οὐ ψῆφοι εἰσί.” διαπηδώντος δ’ αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
 πλησίον κλινὴν, “πρόσεχε,” φησί, “μὴ ἀνατραπῆς.” τοῦτο ἱστορεῖ
 585a Ἡγήσανδρος (fr. 28, FHG iv.419). || Ἀριστόδημος δ’ ἐν δευτέρῳ
 Γελοίων Ἀπομνημονευμάτων (fr. 9, FHG iii.310), Γνάθαιναν, φησί,
 δύο ἐμισθώσαντο, στρατιώτης καὶ μαστιγίας. ἀναγωγότερον οὖν
 τοῦ στρατιώτου λάκκον αὐτὴν εἰπόντος, “πῶς;” ἔφησεν· “ἢ ὅτι
 δύο ποταμῷ ἐμβάλλετόν μοι, Λύκος καὶ Ἐλεύθερος;” ἐπὶ δὲ τὴν
 θυγατέρα τῆς Γναθαίνης πτωχῶν ἐραστῶν κωμαζόντων καὶ
 ἀπειλούντων κατασκάψειν τὴν οἰκίαν, ἐνηνοχέναι γὰρ δικέλλας
 <καὶ> ἄμας, “εἰ ταῦτ’ εἶχεθ’ ὑμεῖς,” εἶπεν ἡ Γνάθαινα, “ἐνέχυρα
 585b θέντες | τὸ μίσθωμα ἂν ἀπεστείλατε.” ἐμμελὴς δ’ ἦν πάνυ ἡ
 Γνάθαινα καὶ οὐκ ἀνάστειος φθέγξασθαι, ἥτις καὶ νόμον συσσιτι-
 κὸν συνέγραψε καθ’ ὃν δεῖ τοὺς ἐραστάς ὡς αὐτὴν καὶ τὴν
 θυγατέρα εἰσιέναι κατὰ ζῆλον τῶν τὰ τοιαῦτα συνταξαμένων
 φιλοσόφων. ἀνέγραψε δ’ αὐτὸν Καλλίμαχος ἐν τῷ τρίτῳ πίνακι
 τῶν Νόμων (fr. 433 Pfeiffer) καὶ ἀρχὴν αὐτοῦ τήνδε παρέθετο· ὅδε
 ὁ νόμος ἴσος ἐγράφη καὶ ὅμοιος, στίχων τριακοσίων εἴκοσι τριῶν.

585a Eust. p. 1349.13–16 = IV.901.8–12

1 Σίγειον E M P Eust. Mus : † σιγιον † A : def. C || 10 ὑποδήματα
 Casaubon : † ὑποματα † A || 19 ποταμῷ ἐμβάλλετόν C E : ποταμούς
 ἐμβάλλετέ E^s : ποταμοὶ ἐμβάλλετέ A : ποταμοὶ ἐμβάλλετόν Eust. | Λύκος καὶ
 Ἐλεύθερος A : ὁ Λύκος καὶ ὁ Μαστιγί^(as) C : ὁ Λύκος καὶ ὁ Μαστιγίος E : ὁ
 Λύκος καὶ ὁ Μαστιγίας Eust. || 22 <καὶ> add. Schweighäuser : sed fort. vel
 δικέλλας vel ἄμας (sic Musurus) ut glossa delendum || 24 φθέγξασθαι A C E :
 ἀποφθέγξασθαι Meineke

- [49] Καλλίστιον δὲ τὴν ἐπικληθεῖσαν Πτωχελήνην | μαστιγίας 585c
ἐμισθώσατο. θέρους δὲ ὄντος ἐπεὶ γυμνὸς κατέκειτο, τοὺς τύπους
τῶν πληγῶν ἰδοῦσα, “πόθεν οὗτοι, τάλαν;” εἶπε. καὶ ὅς· “παιδὸς
ὄντος μου ζωμὸς κατεχύθη.” ἡ δὲ· “δηλαδὴ μόσχειος.” Μενάνδρῳ
5 τῷ ποιητῇ δυσημερήσαντι καὶ εἰσελθόντι εἰς τὴν οἰκίαν Γλυκέρα
προσενέγκασα γάλα παρεκάλει ροφήσαι. ὁ δ’, “οὐ θέλω,” εἶπεν.
ἦν γὰρ ἐφεστηκυῖα γραῦς αὐτῷ. ἡ δὲ, “ἀποφύσα,” εἶπε, “καὶ τῷ
κάτω χρῶ.” Θαιῖς ἐραστοῦ τινος αὐτῆς ἀλαζόνος παρὰ πολλῶν
ποτήρια | χρησαμένου καὶ λέγοντος θέλειν ταῦτα συγχόψαι, ἄλλα 585d
10 δὲ κατασκευάσαι, “ἀπολεῖς,” ἔφη, “ἐκάστου τὸ ἴδιον.” Λεόντιον
κατακειμένη μετ’ ἐραστοῦ ἐπεισελθούσης εἰς τὸ συμπόσιον Γλυκέ-
ρας καὶ τοῦ ἐραστοῦ αὐτῆς ταύτῃ μᾶλλον προσέχοντος κατάστυ-
γνος ἦν. ὡς δ’ ἐπιστρέψας ὁ γνώριμος αὐτὴν ἠρώτησε τί λυπείται,
“ἡ ὑστέρα με λυπεῖ,” ἔφη. πρὸς Λαΐδα τὴν Κορινθίαν ἐραστής
15 ἀποσφράγισμα πέμψας ἐκέλευε παραγίνεσθαι. ἡ δ’, “οὐ δύναμαι,”
εἶπε· “πηλὸς ἐστι.” Θαιῖς πρὸς γράσωνα | πορευομένη ἐραστήν, 585e
ἐπεὶ τις αὐτὴν ἠρώτα ποῦ πορεύεται, εἶπεν·

Αἰγεὶ συνοικήσουσα τῷ Πανδίωνος. (E. Med. 1385)

- Φρόνη συνδειπνοῦσά ποτε γράσωνι ἄρασα φορίνην, “λαβέ,” εἶπε,
20 “καὶ κατὰτραγε.” πέμψαντος δὲ τινος αὐτῇ τῶν γνωρίμων οἶνον
χρηστὸν μὲν, ὀλίγον δέ, καὶ λέγοντος ὅτι δεκαέτης ἐστίν, “μικρὸς
ὡς πολλῶν ἐτῶν,” ἔφη. ζητουμένου δὲ ἐν τινι συμποσίῳ διὰ τίνα
αἰτίαν οἱ στέφανοι κηρύμνεται εἶπεν· “ὅτι ψυχαγωγοῦσι.” μαστι-
γίου δὲ τινος μειρακλιομένου | πρὸς αὐτὴν καὶ φαμένου πολλαῖς 585f
25 συμπεπλέχθαι καθ’ ὑπόκρισιν ἐσκυθρώπασεν. ἐπερωτήσαντος δὲ
τὴν αἰτίαν, “ὀργίζομαί σοι,” εἶπεν, “ὅτι πολλὰς ἔχεις.” φιλόργυ-
ρος δὲ τις ἐραστής ὑποκοριζόμενος αὐτὴν εἶπεν· “Ἀφροδίσιον εἰ
Πραξιτέλους,” ἡ δὲ· “σὺ δ’ Ἐρως Φειδίου.” [50] ἐπεὶ δὲ καὶ τῶν
πολιτικῶν οἶδ’ αἰσιν μνημονεύοντας αὐτῶν ἢ κατηγοροῦντας ἢ
30 ἀπολογουμένους, μνησθήσομαι καὶ τούτων· Δημοσθένης μὲν γὰρ

585c Eust. p. 1428.53-4 = i.74.46-75.1 | 585e Eust. p. 1634.20-3, 25-6 = i.348.40-3, 348.45-349.1

4 μόσχειος C E Mus : μόσχιος A || 7 ἀποφύσα A : ἀποφυσήσασα, et καὶ om. C E B || 18 Αἰγεὶ A C E et Eur. : Αἰγί Eust. || 19 ἄρασα C E B M P : ἄραι (structura mutata) Eust. : ἄρασα A || 20 κατὰτραγε A C E Eust. : ταῦτα τράγε Meineke

- 586a ἐν τῷ Κατὰ Ἀνδροτίωνος (22.56) Σινώπης || μέμνηται καὶ Φανο-
στράτης. καὶ περὶ μὲν τῆς Σινώπης Ἡρόδικος ὁ Κρατήτειος ἐν
ἔκτῳ Κωμωδουμένων (fr. IV.1, p. 125 Düring) φησὶν ὅτι Ἀβυδος
ἐλέγετο διὰ τὸ γραῦς εἶναι. μνημονεύει δ' αὐτῆς Ἀντιφάνης ἐν
Ἀρχάδι (fr. 43) καὶ ἐν Κηπουρῷ (fr. 114), ἐν Ἀχεστρίᾳ (fr. 23), ἐν 5
Ἀλίουμένη (fr. 27.12), ἐν Νεοττίδι (fr. 168), καὶ Ἀλεξίς ἐν Κλεο-
βουλίνῃ (fr. 109) καὶ Καλλικράτης ἐν Μοσχίωνι (fr. 1). περὶ δὲ τῆς
Φανοστράτης Ἀπολλόδωρός φησιν ἐν τῷ Περὶ τῶν Ἀθήνησιν
Ἑταιρίδων (*FGrH* 244 F 209) ὅτι Φθειροπύλῃ ἐπεκαλεῖτο ἐπειδὴ-
περ ἐπὶ τῆς θύρας ἐστῶσα ἐφθειρίζετο. Ὑπερείδης δ' ἐν τῷ Κατὰ 10
Ἀρισταγόρας (fr. 24 Jensen) φησί· καὶ πάλιν τὰς Ἀφύας καλουμέ-
586b νας | τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκαλέσατε. ἑταιρῶν ἐπωνυμίαι αἱ Ἀφύαι
περὶ ὧν ὁ προειρημένος Ἀπολλόδωρός (*FGrH* 244 F 210) φησι·
Σταγόνιον καὶ Ἄνθις ἀδελφαί· αὐταὶ Ἀφύαι ἐκαλοῦντο ὅτι λευκαὶ
καὶ λεπταὶ οὔσαι τοὺς ὀφθαλμοὺς μεγάλους εἶχον. Ἀντιφάνης δὲ ἐν 15
τῷ Περὶ Ἑταιρῶν (Antiph. Jun. *FGrH* 349 F 1) Νικοστρατίδα
φησὶν Ἀφύην ἐπικληθῆναι διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν. ὁ δ' αὐτὸς
Ὑπερείδης ἐν τῷ Κατὰ Μαντιθέου Αἰκίας (fr. 121 Jensen) περὶ
Γλυκέρας τάδε λέγει· ἄγων Γλυκέραν τε τὴν Θαλασσίδος, ζεῦγος
586c ἔχων. ἄδηλον εἰ αὕτη ἐστὶν | ἢ Ἀρπάλῳ συνοῦσα περὶ ἧς φησι 20
Θεόπομπος ἐν τοῖς Περὶ τῆς Χίας Ἐπιστολῆς (*FGrH* 115 F 254a)
ὅτι μετὰ τὸν τῆς Πυθιονίκης θάνατον ὁ Ἀρπαλος μετεπέμψατο
τὴν Γλυκέραν Ἀθήνηθεν· ἦν καὶ ἐλθοῦσαν οἰκεῖν ἐν τοῖς βασιλείοις
τοῖς ἐν Ταρσῷ καὶ προσκυνεῖσθαι ὑπὸ τοῦ πλήθους βασιλίσσαν
προσαγορευομένην· ἀπειρήσθαι τε πᾶσι μὴ στεφανοῦν Ἀρπαλον 25
ἐὰν μὴ καὶ Γλυκέραν στεφανώσιν· ἐν Ῥωσῷ δὲ καὶ εἰκόνα
χαλκὴν αὐτῆς ἰστάναι τολμῆσαι παρὰ τὴν ἑαυτοῦ. τὰ ὅμοια δ'
586d εἶρηκε καὶ Κλείταρχος | ἐν ταῖς Περὶ Ἀλέξανδρον Ἱστορίαις (*FGrH*
137 F 30). ὁ δὲ γράψας τὸν Ἀγῆνα τὸ σατυρικὸν δραμάτιον, εἴτε

2 Κρατήτειος Dindorf : Κρατήτιος A || 3 ζ', i.e. ἔκτῳ A : γ', i.e. τρίτῳ Harp.
σ 15 || 10 θύρας A : πύλης C E | Ὑπερείδης Meineke : Ὑπερίδης A C E
17 ἐπικληθῆναι Kaibel ex C E ἐπεκλήθη (structura mutata) : κληθῆναι A
18 Ὑπερείδης Meineke : Ὑπερίδης A || 21 τοῖς Περὶ τῆς Χίας Ἐπιστολῆς
A : ταῖς περὶ Χίου ἐπιστολαῖς Schweighäuser, cf. Theopomp.Hist. *FGrH* 115 T
20a ἐπιστολάς τε τὰς Χιακάς ἐπιγραφόμενας || 25 ἐπὶ πᾶσι A : ἐπὶ om. C E :
τῇ πόλει Kaibel : fort. ἐπὶ πάγχυ || 27 ἰστάναι Casaubon : ἐστάναι A : στήσαι
C E | παρὰ τὴν B : παρ' αὐτὴν A : παρ' αὐτὴν <τὴν Ἀλεξάνδρου καὶ τὴν>
Jacoby

Πύθων ἐστὶν ὁ Καταναῖος (*TrGF* 91 F 1.14-18) ἢ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος, φησί·

(A.) καὶ μὴν ἀκούω μυριάδας τὸν Ἄρπαλον

αὐτοῖσι τῶν Ἀγῆνος οὐκ ἐλάττονας

15

5 σίτου παραπέμψαι καὶ πολίτην γεγονέναι.

(B.) Γλυκέρας ὁ σίτος οὗτος ἦν, ἔσται δ' ἴσως

αὐτοῖς ὀλέθρου κοῦχ ἑταίρας ἀρραβῶν. |

[51] Λυσίας δ' ἐν τῷ Πρὸς Λαΐδα (fr. 208 Carey), εἴ γε γνήσιος ὁ 586e

λόγος, τούτων μνημονεύει· Φιλύρα γέ τοι ἐπαύσατο πορνευομένη

10 ἔτι νέα οὐσα καὶ Σκιώνη καὶ Ἰππάφεις καὶ Θεόκλεια καὶ

Φαμάθη καὶ Λαγίσκα καὶ Ἀνθεια. μήποτε δὲ δεῖ γράφειν ἀντὶ τῆς

Ἀνθείας Ἀντειαν· οὐ γὰρ εὐρίσκομεν παρ' οὐδενὶ Ἀνθειαν ἀναγε-

γραμμένην ἑταίραν, ἀπὸ δὲ Ἀντείας καὶ ὅλον δράμα ἐπιγραφόμε-

νον, ὡς προεῖπον (13.567c), Εὐνίκου ἢ Φιλυλλίου ἐστὶ. καὶ ὁ τὸν

15 Κατὰ Νεαίρας δὲ λόγον γράψας ([D.] 59.19) μνημονεύει αὐτῆς. ἐν |

δὲ τῷ Κατὰ Φιλωνίδου Βιαίων ὁ Λυσίας (fr. 299 Carey), εἰ 586f

γνήσιος ὁ λόγος, καὶ Ναΐδος τῆς ἑταίρας μέμνηται, κἀν τῷ Πρὸς

Μέδοντα Ψευδομαρτυριῶν (fr. 220 Carey) <Ἀντικύρας>. ἐπώνυμον

δ' ἐστὶ τοῦτο ἑταίρας· τὸ γὰρ κύριον ἦν † οἶα †, ὡς Ἀριστοφάνης

20 εἶρηκεν ἐν τῷ Περὶ Ἑταιρῶν (Ar. Byz. fr. 365 Slater), Ἀντικύραν

αὐτὴν φάσκων κληθῆναι ἥτοι ὅτι συνέπινε παρακινουσί καὶ μεμη-

νόσιν ἢ ὅτι αὐτὴν ἀναλαβὼν ὁ ἱατρὸς Νικόστρατος ἀποθνήσκων

κατέλιπεν αὐτῇ πολὺν ἐλλέβορον, ἄλλο δὲ οὐδέν. καὶ Λυκούργος

ἐν τῷ Κατὰ Λεωκράτους (17) Εἰρηνίδος ἑταίρας μέμνηται ὡς

25 ἑταιρούσης τῷ Λεωκράτει. || Ναννίου δὲ Ὑπερείδης μνημονεύει ἐν 587a

τῷ Κατὰ Πατροκλέους (fr. 141 Jensen)· αὕτη δὲ ὅτι Αἰξ ἐπεκα-

λεῖτο προεῖπομεν (cf. 13.582e-f) διὰ τὸ Θαλλὸν τὸν κάπηλον

587a, 583c-d Eust. p. 1818.16-18 = ii.142.32-5

7 αὐτοῖς A : αὐτοῖσιν 13.596b : αὐτοῖσιν Casaubon | κοῦχ M P Mus : καὶ οὐχ

A || 8 γε A : del. Kaibel || 12 Ἀντειαν M Mus, cf. Harp. α 141 : Ἀντιαν A

13 Ἀντείας M P Mus : Ἀντίας A || 14 ἐστὶ ἀντια ἐστὶν A : Ἀντειά ἐστὶ M P

Mus : ἀντια/Ἀντειά (glossam) del. Kaibel || 18 <Ἀντικύρας> add.

Schweighäuser ex Harp. α 156, cf. Ἀντικύραν αὐτὴν φάσκων κληθῆναι infra

19 † οἶα † A : Οἶα B Mus : Οἶα M || 22 καὶ ἀποθνήσκων A : καὶ om. C E

24 Λεωκράτους Musurus : Λεοκράτους A || 25 Ναννίου A C E : Νικῶ

(structura alia) 13.582e, cf. 13.584e | Ὑπερείδης Meineke : Ὑπερίδης A C E

ἐξαναλώσαι. ὅτι δὲ θαλλῶ χαίρουσιν αἱ αἰγες, διόπερ οὐδ' εἰς ἀκρόπολιν ἄνεισι τὸ ζῶον οὐδ' ὅλως Ἀθηνᾶ θύεται διὰ τοῦτο, ἄλλος ἔσται λόγος. ἀλλ' ὃ γε Σοφοκλῆς ἐν Ποιμέσιν (fr. 502) ὅτι θαλλοφαγῇ τὸ ζῶον φησιν οὕτως·

587b ἑωθινὸς γάρ, πρίν τιν' αὐλητῶν ὁράν,
θαλλὸν χιμαῖρα προσφέρων νέος παῖδα |
εἶδον στρατὸν στείχοντα παραλίαν ἄκραν. 5

μνημονεύει τῆς Ναννίου καὶ Ἀλεξίς ἐν Ταραντίνους (fr. 225) οὕτως·

Νάννιον δὲ μαίνεται
ἐπὶ τῷ Διονύσῳ, 10

κωμῳδῶν αὐτὴν ὡς μέθυσον. Μένανδρος δ' ἐν Ψευδηρακλεῖ (fr. 414) φησιν·

οὐκ ἐπείρα Νάννιον;

Ἀντιφάνης δὲ ἐν τῷ Περί Ἑταιρῶν (Antiph. Jun. FGrH 349 F 2a), Προσχήνιον, φησίν, ἐπεκαλεῖτο ἢ Νάννιον ὅτι πρόσωπόν τε 15
ἀστεῖον εἶχε καὶ ἐχρήτο χρυσίοις καὶ ἱματίοις πολυτελέσι, ἐκδύσα
δὲ ἦν αἰσχροτάτη. ἦν δὲ Κορώνης τῆς Ναννίου θυγάτηρ τὸ τῆς
587c τήθης ἀναφέρουσα | ἐκ τριπορνείας ὄνομα. καὶ Νεμεάδος δὲ τῆς
αὐλητρίδος Ὑπερείδης μνημονεύει ἐν τῷ Κατὰ Πατροκλέους (fr.
142 Jensen), περὶ ἧς ἄξιον θαυμάζειν πῶς περιεῖδον Ἀθηναῖοι οὕτω 20
προσαγορευομένην τὴν πόρνην πανηγύρεως ἐνδοξοτάτης ὀνόματι
κεχρημένην· ἐκεκώλυτο γὰρ τὰ τοιαῦτα τίθεσθαι ὀνόματα οὐ
μόνον ταῖς ἑταιρούσαις ἀλλὰ καὶ ταῖς ἄλλαις δούλαις, ὡς φησι
Πολέμων ἐν τοῖς Περί Ἀκροπόλεως (fr. 3 Preller). [52] καὶ
Ὡκίμου δὲ τῆς ἐμῆς, ὡς σὺ φῆς (13.567c), Κύνουлке, καὶ Ὑπερεί- 25
587d δης μέμνηται ἐν τῷ Κατὰ Ἀρισταγόρας | δευτέρῳ (fr. 13 Jensen)
λέγων οὕτως· ὥστε Λαῖς μὲν ἢ δοκοῦσα τῶν πώποτε διενηνοχέαι

5 τιν' M P Mus et Harp. v 2 : τινὰ A | αὐλητῶν A et Harp. v 2 : αὐλιτῶν Bekker || 6 χιμαῖρα A : χίλια vel χιλίαις Harp. v 2 : χιμαῖραις Brunck | νέος παῖδα A : νεόπαιδα Harp. v 2 : νεοσπάδα Casaubon || 7 εἶδον M Mus et Harp. v 2 : ἶδον A | ἄκραν A : πέτραν Harp. v 2 || 8 μνημονεύει τῆς M P Mus : μνημονευτῆς A || 11 μέθυσον M P Mus : † μεθυσαν † A || 16 χρυσίοις Meineke : † χρυσεοὶς † A : χρυσοῖς C : χρ^{υ0} E || 17 Ναννίου M P Mus, cf. Harp. v 2 : ἄννιου A || 19 αὐλητρίδος C E M P Mus : αὐλητρίας A | Ὑπερείδης B M P Mus : Ὑπερίδης A C E || 25–6 Ὑπερείδης M P Mus : Ὑπερίδης A

τὴν ὄψιν καὶ Ὠχιμον καὶ Μετάνειρα. Νικόστρατος δὲ ὁ τῆς μέσης
κωμωδίας ποιητῆς ἐν Πανδρόσῳ (fr. 20) οὕτως λέγων·

ἔπειτα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ
πρὸς Ἀερόπην ἐλθοῦσα πέμψαι στρώματα
5 αὐτὴν κέλευ', ἔφη, καὶ παρ' Ὠχιμον
χαλκώματα.

Μένανδρος δ' ἐν Κόλακι (Kol. fr. 4 Koerte) τάσδε καταλέγει
ἐταίρας· |

Χρυσίδα, Κορώνην, Ἀντίκυραν, Ἰσχάδα·
10 καὶ Ναννάριον ἔσχηκας ὡραίαν σφόδρα.

587e

Φιλέταιρος ἐν Κυναγίδι (fr. 9)·

οὐχὶ Κερκώπη μὲν ἤδη γέγονεν ἔτη τρισχίλια,
ἢ δὲ Διοπαίθους ἀηδὴς Τέλεσις ἕτερα μυρία;
Θεολύτην δ' οἶδεν οὐδεὶς ὅτε τὸ πρῶτον ἐγένετο.
15 οὐχὶ Λαῖς μὲν τελευτῶσ' ἀπέθανεν βινουμένη, |
Ἰσθμιάς δὲ καὶ Νέαιρα κατασέσηπε καὶ Φίλα;
Κοσσύφας δὲ καὶ Γαλήνας καὶ Κορώνας οὐ λέγω.
περὶ δὲ Ναΐδος σιωπῶ· γομφίους γὰρ οὐκ ἔχει.

5 587f

Θεόφιλος Φιλαύλῳ (fr. 11)·

τοῦ μή ποτ' αὐτὸν ἐμπεσεῖν εἰς Λαΐδα
φερόμενον ἢ Μηκωνίδ' ἢ Σισύμβριον
ἢ Βάραθρον ἢ Θάλλουσαν ἢ τούτων τινὰ
ὦν ἐμπλέκουσι τοῖς λίθοις αἱ μαστροποί,
ἢ † ναυσιον † ἢ Μαλθάκην.
5

25 [53] τοσαῦτ' εἰπὼν μετὰ τινος τροχιλίας ὁ Μυρτίλος, μὴ τι τοιοῦ-
τοι ὑμεῖς || οἱ φιλόσοφοι, ἔφη, οἱ καὶ πρὸ τῶν Ἡδονικῶν καλουμέ- 588a

1 Μετάνειρα Schweighäuser : Μετάνειραν A || 3 ἔπειτα M P Mus : ἐπιτὰ A
5 κέλευ' ἔφη A : κέλευε, φησί Dobree || 12 γέγονεν C E : γεγόνει A : γέγον'
Pierson || 15 βινουμένη A : κινουμένη C E || 16-17 Φίλα; / Κοσσύφας
Schweighäuser : † φιλακος· συφας † A || 17 Γαλήνας M P Mus : † γαλεινας †
A || 21 Μηκωνίδ' Musurus : Μηκωνίδα A || 22 Θάλλουσαν B M P Mus :
† θαλλουσα † A || 23 λίθοις A : λίνοις Dalechamps (retibus) || 24 Μαλθάκην
B M P Mus : † μαλαθακην † A || 25-6 τοιοῦτοι Schweighäuser : τοιοῦτον A

νων αὐτοὶ τὸν τῆς Ἡδονῆς τοῖχον ὑποσχάπτοντες, ὥς που ὁ Ἐρατοσθένης (p. 193 Bernhardt) ἔφη. κάμοι μὲν τὰ καλὰ τῶν ἑταιρῶν ἀποφθέγματα πεπεράνθω μέχρι τούτων· ἐπ' ἄλλο δ' εἶδος μεταβῆσομαι λόγων. καὶ πρῶτόν γε μνησθήσομαι τοῦ φιλαληθεστάτου Ἐπικούρου, ὃς τῆς ἐγκυκλίου παιδείας ἀμύητος ὢν ἐμακάριζε καὶ τοὺς ὁμοίως αὐτῷ ἐπὶ φιλοσοφίαν παρερχομένους τοιαύτας φωνὰς προϊέμενος (fr. 117, p. 137 Usener = 25F Long–Sedley).
 588b μακαρίζω σε, ὦ οὗτος, ὅτι καθαρὸς πάσης παιδείας ἐπὶ | φιλοσοφίαν ὥρμησας· ὅθεν αὐτὸν καὶ ὁ Τίμων (SH 825.2) φησί·

γραμμαδιδασκαλίδην, ἀναγωγότατον ζώντων.

οὗτος οὖν ὁ Ἐπίκουρος οὐ Λεόντιον εἶχεν ἐρωμένην τὴν ἐπὶ ἑταιρεία διαβόητον γενομένην; ἢ δὲ οὐδ' ὅτε φιλοσοφεῖν ἤρξατο ἐπαύσατο ἑταιροῦσα πᾶσί τε τοῖς Ἐπικουρείοις συνῆν ἐν τοῖς κήποις, Ἐπικούρῳ δὲ καὶ ἀναφανδόν· ὥστ' ἐκείνον πολλὴν φροντίδα ποιούμενον αὐτῆς τοῦτ' ἐμφανίζειν διὰ τῶν Πρὸς Ἑρμαρχον ἐπιστολῶν (fr. 121, pp. 138–9 Usener). [54] Λαΐδος τε τῆς ἐξ Ὑκάρων (πόλις δ' αὕτη Σικελική, ἀφ' ἧς αἰχμάλωτος | γενομένη ἦκεν εἰς Κόρινθον, ὡς ἱστορεῖ Πολέμων ἐν τῷ ἕκτῳ τῶν Πρὸς Τίμαιον (fr. 44 Preller)), ἧς καὶ Ἀρίστιππος (SSR IV A 91 = fr. 60 Mannebach) ἦρα καὶ Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ Διογένης τε ὁ κύων (Diog. Sinop. SSR V B 213)· ἢ καὶ Ἀφροδίτη ἢ ἐν Κορίνθῳ ἢ Μελαινὶς καλουμένη νυκτὸς ἐπιφαινομένη ἐμήνυεν ἐραστῶν ἔφοδον πολυταλάντων, οὐχ Ὑπερείδης μνημονεύει ἐν τῷ Κατὰ Ἀρισταγόρας δευτέρῳ (fr. 13 Jensen; cf. 13.587c–d); Ἀπελλῆς δὲ ὁ ζωγράφος ἔτι παρθένον οὔσαν τὴν Λαΐδα θεασάμενος ἀπὸ τῆς Πειρήνης ὕδροφοροῦσαν καὶ θαυμάσας τὸ κάλλος ἡγαγέ ποτε αὐτὴν εἰς φίλων συμπόσιον. | χλευασάντων δ' αὐτὸν τῶν ἐταίρων ὅτι ἀνθ' ἑταίρας παρθένον εἰς τὸ συμπόσιον ἀγάγοι, “μὴ θαυμάσητε,” εἶπεν· “ἐγὼ γὰρ αὐτὴν εἰς μέλλουσαν ἀπόλαυσιν μετ' οὐδ'”

4 γε A : μὲν Kaibel || 5 ὃς τῆς scripsi : ὅστις A : ὅστις τῆς C E || 8 παιδείας Schweighäuser : αἰτίας A C E || 9 ὥρμησας A : ἔρξη C E : ὥρμησαι Kaibel
 10 γραμμαδιδασκαλίδην ἀναγωγότατον A : γραμμοδιδασκαλίδης, ἀναγωγότατος D.L. 10.2 || 11 οὖν A : fort. γοῦν || 12 οὐδ' Meineke : οὐχ A || 13 τε A : μὲν C E : δὲ Kaibel | Ἐπικουρείοις C E M P Mus : Ἐπικουρίοις A
 23 Ὑπερείδης M : Ὑπερίδης A || 25 ἔτι (ordine verborum mutato) C E : ὅτι A

- ὅλην τριετίαν καλὴν δείξω.” τὸ δ’ αὐτὸ καὶ Σωκράτης ἐμαντεύ-
 σατο περὶ Θεοδότης τῆς Ἀθηναίας, ὡς φησι Ξενοφῶν ἐν Ἀπομνη-
 μονεύμασιν (3.11.1)· ὅτι δὲ καλλίστη εἶη καὶ στέρνα κρείττω λόγου
 παντὸς ἔχοι ἔλεγέ τις. “ἴτεον ἡμῖν”, ἔφη, “θεασομένοις τὴν
 5 γυναῖκα· οὐ γὰρ δὴ ἀκούσιον ἐστὶ κρίναι τὸ κάλλος.” οὕτω δ’ ἦν ἡ
 Λαῖς καλὴ ὡς καὶ τοὺς ζωγράφους | ἐρχομένους πρὸς αὐτὴν 588e
 ἀπομιμείσθαι τῆς γυναικὸς τοὺς μαστοὺς καὶ τὰ στέρνα. διαζήλο-
 τυπούμενη δὲ ποτε Φρύνη πολὺν ἐραστῶν ἔσχηκεν ὅμιλον οὐ
 διακρίνουσα πλούσιον ἢ πέννητα οὐδ’ ὕβριστικῶς αὐτοῖς χρωμένη.
 10 [55] Ἀρίστιππος (SSR IV A 92 = fr. 61 Mannebach) δὲ κατ’ ἔτος δύο
 μῆνας συνδιημέρευεν αὐτῇ ἐν Αἰγίνῃ τοῖς Ποσειδωνίοις· καὶ
 ὄνειδιζόμενος ὑπὸ οἰκέτου ὅτι· “σὺ μὲν αὐτῇ τοσοῦτον ἀργύριον
 δίδως, ἡ δὲ προῖκα Διογένει τῷ κυνὶ συγκυλίεται,” ἀπεκρίνατο·
 “ἐγὼ Λαίδει χορηγῶ πολλὰ ἵνα αὐτὸς αὐτῆς ἀπολαύω, | οὐχ ἵνα 588f
 15 μὴ ἄλλος.” τοῦ δὲ Διογένηος εἰπόντος αὐτῷ· “Ἀρίστιππε, κοινῇ
 συνοικεῖς πόρνη. ἡ κύνιζε οὖν, ὡς ἐγώ, ἡ πέπαυσο,” καὶ ὁ
 Ἀρίστιππος (fr. 64A Mannebach)· “ἄρά γε μὴ τί σοι ἄτοπον δοκεῖ
 εἶναι, Διόγενες, οἰκίαν οἰκεῖν ἐν ᾗ πρότερον ὤκησαν ἄλλοι;” “οὐ
 γάρ,” ἔφη. “τί δὲ ναὺν ἐν ᾗ πολλοὶ πεπλεύκασιν;” “οὐδὲ τοῦτο,”
 20 ἔφη. “οὕτως οὖν οὐδὲ γυναικὶ συνεῖναι ἄτοπὸν ἐστὶν ἢ πολλοὶ
 κέχρηται.” Νυμφόδωρος δ’ ὁ Συρακόσιος ἐν τῷ Περὶ τῶν ἐν
 Σικελίᾳ Θαυμαζομένων (FGrH 572 F 1 = fr. 1 Giannini) ἐξ Ὑγκά-
 ρων || φησὶ Σικελικοῦ φρουρίου εἶναι τὴν Λαίδα. Στράτις δ’ ἐν 589a
 25 Μακεδόσιν ἢ Παυσανίᾳ (fr. 27) Κορινθίαν αὐτὴν εἶναι φησὶ διὰ
 τούτων·

(A.) εἰσὶν δὲ ὅθεν αἱ παῖδες αὐταὶ; καὶ τίνες;

(B.) νῦν μὲν ἤκουσιν Μεγαρόθεν, εἰσὶν δὲ

Κορινθιαὶ· Λαῖς μὲν, ἥ μέγα † κλεοσιδί †.

4 ἔλεγέ τις scripsi : λέγοντός <τινος> Kaibel : ἔλεγέν τε A || 5 ἀκούσιον A :
 ἀκούσασί(ν) Xen. et Bedrot : ἀκούουσι Schweighäuser : fort. ἀκούσει || 5-6 ἡ
 Λαῖς (glossam) del. Wilamowitz || 7 τῆς γυναικὸς A : om. C E, fort. recte
 8 ἡ Λαῖς Φρύνη A : τῇ Φρύνῃ ἢ Λαῖς C E : ἡ Λαῖς ut glossam deleui || 12 τοῦ
 ante οἰκέτου prae. C E || 17 ἔφη post ὁ Ἀρίστιππος prae. C E || 19 δὲ C E B
 M P Mus et D.L. 2.74 : δαί A || 22-3 Ὑγκάρων Meursius, cf. infra : Ὑγκάρου
 A || 26 ὅθεν A : πόθεν Schweighäuser || 27 νῦν A : νυνὶ Porson | εἰσὶν A : εἰσὶ
 B P Mus || 28 κλεοσιδί, i.e. κλέος, ἡδί vel sim. A

Τίμαιος δ' ἐν τῇ τρισκαίδεκάτῃ τῶν Ἱστοριῶν (*FGrH* 566 F 24) ἐξ Ὑγκάρων, καθὰ καὶ Πολέμων (fr. 44 Preller) εἶρηκεν ἀναιρεθῆναι φάσκων αὐτὴν ὑπὸ τινων γυναικῶν ἐν Θετταλίᾳ ἐρασθεῖσάν τινος
 589b Πausανίου Θετταλοῦ κατὰ φθόνον καὶ δυσζηλίαν | ξυλίναις χελώ-
 ναις τυπτομένην ἐν Ἀφροδίτης ἱερῷ· διὸ καὶ τὸ τέμενος κληθῆναι 5
 Ἀνοσίας Ἀφροδίτης· δείκνυσθαι δ' αὐτῆς τάφον παρὰ τῷ Πηνειῷ
 σημεῖον ἔχοντα ὕδριαν λιθίνην καὶ ἐπίγραμμα τόδε (anon. *FGE*
 1596–9)·

τῆσδὲ ποθ' ἡ μέγ' ἀλ' αὖχος ἀνίκητός τε πρὸς ἀλκὴν
 Ἑλλάς ἐδουλώθη κάλλεος ἰσοθέου,
 Λαΐδος, ἣν ἐτέκνωσεν Ἔρωσ, θρέψεν δὲ Κόρινθος·
 κεῖται δ' ἐν κλεινοῖς Θετταλικοῖς πεδίοις.

10

589c αὐτοσχεδιάζουσιν οὖν οἱ λέγοντες αὐτὴν ἐν Κορίνθῳ | τεθάφθαι
 πρὸς τῷ Κρανείῳ. [56] Ἀριστοτέλης δ' ὁ Σταγειρίτης οὐκ ἐξ
 Ἑρπυλλίδος τῆς ἐταίρας ἐπαιδοποίησε Νικόμαχον καὶ συνῆν 15
 ταύτῃ μέχρι θανάτου, ὡς φησιν Ἑρμιππος ἐν τῷ Περὶ Ἀριστοτέ-
 λους πρώτῳ (fr. 46 Wehrli = *FGrH* 1026 F 28) ἐπιμελείας φάσκων
 τῆς δεούσης τετυχηκέναι ἐν ταῖς τοῦ φιλοσόφου διαθήκαις; ὁ δὲ
 καλὸς ὕμνων Πλάτων οὐκ Ἀρχαιάνασσαν τὴν Κολοφωνίαν ἐταίραν
 ἡγάπα; ὡς καὶ ἄδειν εἰς αὐτὴν τάδε (*Asclep. A.P.* 7.217 = *HE* 20
 1002–5 = 'Plato' *FGE* 608–11)·

Ἀρχαιάνασσαν ἔχω τὴν ἐκ Κολοφῶνος ἐταίραν,
 ἥς καὶ ἐπὶ ῥυτίδων πικρὸς ἔπεστιν Ἔρωσ· |
 589d ἂν δειλοὶ νεότητος ἀπαντήσαντες ἐκείνης 610
 πρωτοπόρου, δι' ὅσης ἤλθετε πυρκαϊῆς. 1005 25

589b–c Eust. p. 1062.38 = III.857.5–6

4 ταῖς ξυλίναις A : ταῖς om. C E et Σ^{EMatr.V57} Ar. Pl. 179 || 6 Ἀνοσίας A C E et Σ^{EMatr.V57} Ar. Pl. 179 : Ἀνδροφόνου Plut. Mor. 768a || 14 Κρανείῳ B : Κρανίῳ A | Σταγειρίτης M P Mus : Σατυριστῆς A C E || 19 ὕμνων Kaibel, cf. 13.587f–8a ὡμείς οἱ φιλόσοφοι : ἡμῶν A : ἡμῖν Usener | Ἀρχαιάνασσαν A C E : Ἀρχεάνασσαν C^s E^s Mus || 22 Ἀρχαιάνασσαν A C E et D.L. 3.31 : Ἀρχεάνασσαν A.P. et Musurus | ἐταίραν C E et D.L. 3.31 A.P. : ἐταίρην A 23 καὶ ἐπὶ ῥυτίδων D.L. 3.31 A.P. et Musurus (καὶ ἀπὸ ῥυτίδων iam M P) : καπὶ ῥυτίδων C E : καὶ ἀπορρυτίδων A || 25 πρωτοπόρου A C E : πρωτοπλόου D.L. 3.31

- Περικλῆς δὲ ὁ Ὀλύμπιος, ὡς φησι Κλέαρχος ἐν πρώτῳ Ἑρωτι-
κῶν (fr. 30 Wehrli), οὐχ ἔνεκεν Ἀσπασίας — οὐ τῆς νεωτέρας ἀλλὰ
τῆς Σωκράτει τῷ σοφῷ συγγενομένης — καίπερ τηλικούτον
ἀξίωμα συνέσεως καὶ πολιτικῆς δυνάμεως κτησάμενος, συνετά-
5 ραξε πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα; ἦν δ' οὗτος <ὁ> ἀνὴρ πρὸς ἀφροδίσια
πάνυ καταφερέης· ὅστις καὶ τῇ τοῦ υἱοῦ γυναικὶ συνῆν, ὡς Στησίμ-
βροτος ὁ Θάσιος ἱστορεῖ, (FGrH 107 T 2 = 1002 T 2) κατὰ τοὺς 589e
αὐτοὺς | αὐτῷ χρόνους γενόμενος καὶ ἑωρακῶς αὐτόν, ἐν τῷ
ἐπιγραφομένῳ Περὶ Θεμιστοκλέους καὶ Θουκυδίδου καὶ Περικλέ-
10 ους (FGrH 107 F 10a = 1002 F 10a). Ἀντισθένης δ' ὁ Σωκρατικὸς (fr.
35 Declava Caizzi = SSR V A 143 = FGrH 1004 F 7a) ἐρασθέντα
φησὶν αὐτόν Ἀσπασίας δις τῆς ἡμέρας εἰσιόντα καὶ ἐξιόντα ἀπ'
αὐτῆς ἀσπάζεσθαι τὴν ἄνθρωπον· καὶ φευγούσης ποτὲ αὐτῆς
γραφὴν ἀσεβείας λέγων ὑπὲρ αὐτῆς πλείονα ἐδάκρυσεν ἢ ὅτε ὑπὲρ
15 τοῦ βίου καὶ τῆς οὐσίας ἐκινδύνευσε. καὶ Κίμωνος δ' Ἑλπινίκη τῇ
ἀδελφῇ παρανόμως συνόντος, εἴθ' ὕστερον ἐκδοθείσης Καλλιᾶ, καὶ
φυγαδευθέντος | μισθὸν ἔλαβε τῆς καθόδου αὐτοῦ ὁ Περικλῆς τὸ 589f
τῇ Ἑλπινίᾳ μιχθῆναι. Πυθαίνετος δ' ἐν τρίτῳ Περὶ Αἰγίνης
(FGrH 299 F 3) Περίανδρόν φησιν <τόν> ἐξ Ἐπιδαύρου τὴν Προκλέ-
20 ους θυγατέρα Μέλισσαν ἰδόντα Πελοποννησιακῶς ἡσθημένην
(ἀναμπέχονος γὰρ καὶ μονοχίτων ἦν καὶ ὦνοχόει τοῖς ἐργαζομέ-
νοις) ἐρασθέντα γῆμαι. Πύρρου δὲ τοῦ Ἑπειρωτῶν βασιλέως, ὃς
ἦν τρίτος ἀπὸ Πύρρου τοῦ ἐπ' Ἰταλίαν στρατεύσαντος, ἐρωμένη ἦν
Τίγρις ἢ Λευκαδίᾳ· ἦν Ὀλυμπιάς || ἡ τοῦ νεανίσκου μήτηρ 590a
25 φαρμάκοις ἀπέκτεινε.

[57] καὶ ὁ Οὐλπιανὸς ὥσπερ ἔρμαιόν τι ἔτι λαλοῦντος τοῦ
Μυρτίλου ἔφη· εἰ ἔχομεν ἀρρενικῶς εἰρημένον τὸν τίγριν·
Φιλήμονα γὰρ οἶδα τοῦτ' εἰρηκότα ἐν Νεαίρᾳ (fr. 49)·

- (Α.) ὥσπερ Σέλευκος δεῦρ' ἔπεμψε τὴν τίγριν,
30 ἦν εἶδομεν ἡμεῖς, τῷ Σελεύκῳ πάλιν ἔδει
τι ἡμᾶς παρ' ἡμῶν ἀντιπέμψαι θηρίον.
(Β.) τρυγέρανον· οὐ γὰρ γίγνεται τοῦτ' αὐτόθι.

2 οὐ τῆς νεωτέρας ἀλλὰ Kaibel : τῆς νεωτέρας· ἀλλ' οὐ Α : τὴν νεωτέραν — οὐ
(structura mutata) C E : οὐ del. M P Mus || 4-5 οὐ συνετάραξε Α : οὐ delevi
5 <ὁ> add. Kaibel || 19 <τόν> addidi ex ὁ (structura mutata) C E || 30 εἶδομεν
Jacobs : † ἶδομεν † Α || 31 τι ἡμᾶς Α : ἡμᾶς τι Jortin

590b πρὸς ὃν ὁ Μυρτίλος ἔφη· ἐπεὶπερ ἡμῖν ἐμποδὼν ἐγένου κατάλο-
γον γυναικῶν ποιούμενοις οὐ κατὰ | τοὺς Σωσικράτους τοῦ Φανα-
γορείτου Ἡοίου (SH 732) ἢ τὸν τῶν Γυναικῶν Κατάλογον Νικαι-
νέτου τοῦ Σαμίου ἢ Ἀβδηρίτου (fr. 2, p. 2 Powell), μικρὸν ἐπισχῶν
ἐπὶ τὴν παρὰ σοῦ τρέφομαι πεύσιν, 5

Φοῖνιξ ἄττα γεραιέ. (Il. 9.607)

μάθε οὖν ὅτι ἀρσενικῶς εἶρηκε τὸν τίγριν Ἀλεξις ἐν Πυραύνῳ (fr.
207) οὕτως·

ἄνοιγ' ἄνοιγε τὴν θύραν· ἐλάνθανον
πάλαι περιπατῶν ἀνδριάς, ἀλέτων ὄνος,
ποτάμιος ἵππος, τοῖχος, ὁ Σελεύκου τίγρις. 10

590c ἔχων δὲ καὶ ἄλλα μαρτύρια ἀνατίθεμαι | τὰ νῦν, ἕως ἂν ἀπομνη-
μονεύσω τὸν τῶν καλῶν γυναικῶν κατάλογον· [58] Κλέαρχος (fr.
31 Wehrli) γὰρ περὶ Ἐπαμινώνδου φησὶν οὕτως· Ἐπαμινώνδας δ'
ὁ Θηβαῖος σεμνότερον μὲν τούτων, οὐκ εὐσχημόνως δὲ περὶ τὰς 15
ὀμιλίας ἐσφάλλετο τὴν γνώμην, εἴ τις θεωροῖη τὰ πραχθέντα
αὐτῷ περὶ τὴν Λάκωνος γυναῖκα. Ὑπερείδης δ' ὁ ῥήτωρ ἐκ τῆς
πατρῴας οἰκίας τὸν υἱὸν ἀποβαλὼν Γλαύκιππον Μυρρίνην τὴν
πολυτελεστάτην ἐταῖραν ἀνέλαβε, καὶ ταύτην μὲν ἐν ἄστει εἶχεν,
590d ἐν Πειραιεῖ δὲ Ἀρισταγόραν, | Φίλαν δ' ἐν Ἐλευσίνι, ἣν πολλῶν 20
ὠνησάμενος χρημάτων εἶχεν ἐλευθερώσας, ὕστερον δὲ καὶ οἰκου-
ρὸν αὐτὴν ἐποίησατο, ὥς Ἰδομενεὺς (FGH 338 F 14a) ἱστορεῖ. ἐν δὲ
τῷ Ὑπὲρ Φρύνης λόγῳ Ὑπερείδης (fr. 171 Jensen) ὁμολογῶν ἐρᾶν
τῆς γυναικὸς καὶ οὐδέπω τοῦ ἔρωτος ἀπηλλάχθαι τὴν προειρημέ-
νην Μυρρίνην εἰς τὴν οἰκίαν εἰσήγαγεν. [59] ἣν δ' ἡ Φρύνη ἐκ 25
Θεσπιῶν, κρινομένη δὲ ὑπὸ Εὐθείου τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἀπέφυγε·
διόπερ ὀργισθεὶς ὁ Εὐθείας οὐκέτι εἶπεν ἄλλην δίκην, ὥς φησιν

590d-e, 591c Eust. p. 1259.1-8 = IV.579.10-22

2-3 Φαναγορείτου Schweighäuser (Φαναγορίτου iam M P Mus, cf. St.Byz. φ
23-4) : Φαναγοριστοῦ A || 4 ἐπισχῶν Coraes : ἀποσχῶν A || 10 ἀνδριάς P
(ἀνδριάς M Mus) : ἀνδρείας A || 13 τὸν περὶ τῶν A : περὶ del. Meineke
17 Ὑπερείδης M P Mus : Ὑπερίδης A C E || 18 Μυρρίνην A : Μύρριναν C E
23 Ὑπερείδης M P Mus : Ὑπερίδης A C E || 24 ἀπηλλάχθαι C E :
ἀπηλλαγμένος A || 26 Θεσπιῶν M P Mus : Θεσπειῶν A : Θεσπιέων C E

- Ἑρμιππος (fr. 68a I Wehrli = FGrH 1026 F 46a). ὁ δὲ Ὑπερείδης |
 συναγορεύων τῇ Φρύνῃ, ὡς οὐδὲν ἦνυε λέγων ἐπίδοξοί τε ἦσαν οἱ 590e
 δικασταὶ καταψηφιούμενοι, παραγαγὼν αὐτὴν εἰς τοῦμφανὲς καὶ
 περιρρήξας τοὺς χιτωνίσκους γυμνά τε τὰ στέρνα ποιήσας τοὺς
 5 ἐπιλογικούς οἰκτους ἐκ τῆς ὄψεως αὐτῆς ἐπερρητόρευσε δεισιδαι-
 μονῆσαί τε ἐποίησε τοὺς δικαστάς τὴν ὑποφῆτιν καὶ ζάχορον
 Ἀφροδίτης ἐλέω χρησαμένους μὴ ἀποκτείνειν. καὶ ἀφεθείσης
 ἐγράφη μετὰ ταῦτα ψήφισμα, μηδένα οἰκτιζεσθαι τῶν λεγόντων
 ὑπὲρ τινος, μηδὲ βλεπόμενον | τὸν κατηγορούμενον ἢ τὴν κατηγο- 590f
 10 ρουμένην κρίνεσθαι. ἦν δὲ ὄντως μᾶλλον ἢ Φρύνη καλὴ ἐν τοῖς μὴ
 βλεπομένοις, διόπερ οὐδὲ ῥαδίως ἦν αὐτὴν ἰδεῖν γυμνήν· ἐχέσαρ-
 κον γὰρ χιτῶνιον ἡμπείχετο καὶ τοῖς δημοσίοις οὐκ ἐχρήτο βαλα-
 νείοις. τῇ δὲ τῶν Ἐλευσινίων πανηγύρει καὶ τῇ τῶν Ποσειδωνίων
 ἐν ὄφει τῶν Πανελλήνων πάντων ἀποθεμένη θοιμάτιον καὶ
 15 λύσασα τὰς κόμας ἐνέβαινε τῇ θαλάττῃ· καὶ ἀπ' αὐτῆς Ἀπελλῆς ||
 τὴν Ἀναδυομένην Ἀφροδίτην ἀπεγράψατο. καὶ Πραξιτέλης δὲ ὁ 591a
 ἀγαλματοποιὸς ἐρῶν αὐτῆς τὴν Κνιδίαν Ἀφροδίτην ἀπ' αὐτῆς
 ἐπλάσασα καὶ ἐν τῇ τοῦ Ἑρωτος βάσει τῇ ὑπὸ τὴν σκηνὴν τοῦ
 θεάτρου ἐπέγραψε ('Simonides' A.Pl. 204 = FGE 910-13).
 20 Πραξιτέλης ὃν ἔπασχε διηκρίβωσεν Ἑρωτα 910
 ἐξ ἰδίης ἔλκων ἀρχέτυπον κραδίης,
 Φρύνη μισθὸν ἐμείο διδοὺς ἐμέ· φίλτρα δὲ βάλλω
 οὐκέτ' οἰστεύων ἀλλ' ἀτενιζόμενος· |
 ἐκλογὴν τε αὐτῇ τῶν ἀγαλμάτων ἔδωκεν, εἴτε τὸν Ἑρωτα θέλοι 591b
 25 λαβεῖν εἴτε τὸν ἐπὶ Τριπόδων σάτυρον, ἢ δὲ ἐλομένη τὸν Ἑρωτα
 ἀνέθηκεν αὐτὸν ἐν Θεσπιαῖς. αὐτῆς δὲ τῆς Φρύνης οἱ περικτίονες
 ἀνδριάντα ποιήσαντες ἀνέθηκαν ἐν Δελφοῖς χρύσειον ἐπὶ κίονος
 Πεντελικοῦ, κατεσκεύασε δ' αὐτὸν Πραξιτέλης· ὃν καὶ θεασάμενος

1 Ὑπερείδης M P Mus : Ὑπερίδης A C E Eust. || 4 περιρρήξας C E M P Eust.
 Mus : περιρῆξας A || 6 δικαστάς C E B M P Eust. Mus : δικᾶς A
 7 χρησαμένους Casaubon (χρησάμενος iam M) : χαρισαμένους A C E
 11 ῥαδίως A C E : ῥάδιον M P Mus || 13 Ποσειδωνίων B M P Mus :
 Ποσειδονίων A || 14 ἀποθεμένη θοιμάτιον C E : ἀποτιθεμένη θοιμάτια A
 15 θαλάττῃ A : θαλάσση C E || 16 ἀπεγράψατο P Mus : ἀνεγράψατο A C E
 P^s : ἐνεγράψετο M || 18 ὃν αὐτὸς ἔπλασεν post βάσει prae. C E || 22 βάλλω
 A : τίκτω A.Pl. || 23 οἰστεύων A : τοξεύων A.Pl. || 24 τε A C E : δὲ Kaibel
 27 ποιήσαντες A C E : ποιησάμενοι Kaibel

Κράτης ὁ κυνικός (SSR V H 28) ἔφη τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀκρασίας
 ἀνάθημα. ἔστηκε δὲ καὶ ἡ εἰκὼν αὕτη μέση τῆς Ἀρχιδάμου τοῦ
 591c Λακεδαιμονίων βασιλέως καὶ τῆς Φιλίππου | τοῦ Ἀμύντου ἔχουσα
 ἐπιγραφὴν “Φρύνη Ἐπικλέους Θεσπική”, ὡς φησιν Ἀλκέτας ἐν
 δευτέρῳ Περὶ τῶν ἐν Δελφοῖς Ἀναθημάτων (FGrH 405 F 1). [60] 5
 Ἀπολλόδωρος δ’ ἐν τῷ Περὶ Ἑταιρῶν (FGrH 244 F 212) δύο
 ἀναγράφει Φρύνας, ὧν τὴν μὲν ἐπικαλεῖσθαι Κλαυσιγέλωτα, τὴν
 δὲ Σαπέρδιον. Ἡρόδικος δὲ ἐν ἔκτῳ Κωμωδουμένων (IV fr. 2, p.
 126 Düring) τὴν μὲν παρὰ τοῖς ῥήτορσιν φησιν Σηστόν καλεῖσθαι
 591d διὰ τὸ ἀποσῆθαι καὶ ἀποδύειν τοὺς συνόντας αὐτῇ, τὴν δὲ Θεσπι- 10
 κήν. ἐπλούτει | δὲ σφόδρα ἡ Φρύνη καὶ ὑπὶ σχινεῖτο τειχεῖν τὰς
 Θῆβας ἐὰν ἐπιγράψωσιν Θηβαῖοι ὅτι· “Ἀλέξανδρος μὲν κατέσκα-
 ψεν, ἀνέστησε δὲ Φρύνη ἡ ἑταῖρα,” ὡς ἱστορεῖ Καλλίστρατος ἐν
 τῷ Περὶ Ἑταιρῶν (FGrH 348 F 1). εἶρηκε δὲ περὶ τοῦ πλούτου
 αὐτῆς Τιμοκλῆς ὁ κωμικός ἐν Νεαίρα — πρόκειται τὸ μαρτύριον 15
 (13.567d-e) — καὶ Ἄμφις ἐν Κουρίδι (fr. 24). παρεσῖται δὲ τῇ
 Φρύνῃ Γρυλλίων εἷς ὢν τῶν Ἀρεοπαγιτῶν, ὡς καὶ Σάτυρος ὁ
 591e Ὀλύμπιος ὑποκριτὴς Παμφίλῃ. Ἀριστογείτων | δὲ ἐν τῷ Κατὰ 20
 Φρύνης (IV, Baiter-Sauppe ii.310) τὸ κύριόν φησιν αὐτῆς εἶναι
 ὄνομα Μνησαρέτην. οὐκ ἀγνοῶ δὲ ὅτι τὸν ἐπιγραφόμενον κατ’
 αὐτῆς Εὐθίου λόγον Διόδωρος ὁ περιηγητὴς (FGrH 372 F 36)
 Ἀναξιμένους (FGrH 72 T 17a) φησὶν εἶναι. Ποσειδίππος δ’ ὁ κωμι-
 κὸς ἐν Ἐφεσίᾳ (fr. 13) τάδε φησὶ περὶ αὐτῆς·

Φρύνη πρὸ ἡμῶν γέγονεν ἐπιφανεστάτη
 πολὺ τῶν ἑταιρῶν· καὶ γὰρ εἰ νεωτέρα
 τῶν τότε χρόνων εἴη, τὸν γ’ ἀγῶν’ ἀκήχοας.
 βλάβπτειν δοκοῦσα τοὺς βίους μείζους βλάβας |
 591f τὴν ἡλικίαν εἶλε περὶ τοῦ σώματος 5

590d-e, 591c Eust. p. 1259.1-8 = IV.579.10-22 | 591f Eust. p. 1151.9-11 = IV.207.6-9

4 Θεσπική A C E : Θεσπιακή Kaibel || 7 Φρύνας γεγονέναι A : γεγονέναι
 om. C E Eust. || 9 μὲν C E : om. A | ὀνομαζομένην Σηστόν A : ὀνομαζομένην
 om. C E (cf. Eust.) || 10-11 Θεσπικήν A C E : Θεσπική (structura mutata)
 Eust. : Θεσπιακήν Kaibel || 11 τειχεῖν A C E : ἀνατειχεῖν Meineke, cf.
 ἀνέστησε infra || 17 Ἀρεοπαγιτῶν C E B M P Mus : Ἀρεοπαγιτῶν A
 22 Ποσειδίππος Casaubon : Ποσίδιππος A || 26 εἴη A : εἶ Casaubon | γ’
 ἀγῶν’ Casaubon : γε ἀγῶνα A : γε ἀγῶν’ P Mus

καὶ τῶν δικαστῶν καθ' ἓνα δεξιουμένη
μετὰ δακρῶν διέσωσε τὴν ψυχὴν μόλις.

- [61] ἵστε δὲ ὅτι καὶ Δημάδης ὁ ῥήτωρ ἐξ αὐλητρίδος ἐπαιδοποιή-
σατο Δημέαν· ὃν φρουαττόμενόν ποτε ἐπὶ τοῦ βήματος ἐπεστόμι-
5 σεν Ὑπερείδης εἰπὼν· “οὐ σιωπήσῃ, μειράκιον, μείζον τῆς μητρὸς
ἔχων τὸ φύσημα;” καὶ Βίων δ' ὁ Βορυσθενίτης φιλόσοφος (T1
Kindstrand) ἑταίρας ἦν υἱὸς Ὀλυμπίας || Λακαίνης, ὡς φησι 592a
Νικίας ὁ Νικαιεὺς ἐν ταῖς τῶν Φιλοσόφων Διαδοχαῖς (FHG
iv.464). Σοφοκλῆς δ' ὁ τραγωδιοποιὸς (test. 77) ἤδη γέρων ὢν
10 ἡράσθη Θεωρίδος τῆς ἑταίρας. ἰκετεύων οὖν τὴν Ἀφροδίτην φησί·

κλύε μευ εὐχομένου, Κουροτρόφε, δὸς δὲ γυναῖκα
τῇνδε νέων μὲν ἀναινεσθαι φιλότητα καὶ εὐνήν,
ἢ δ' ἐπιτερπέσθω πολιοκροτάφοισι γέρουσιν,
ὣν ἰσχὺς μὲν ἀπήμβλυνται, θεῖος δὲ μενοινᾷ. 420

- 15 ταῦτα μὲν ἔστιν ἐκ τῶν εἰς Ὅμηρον ἀναφερομένων (cf. [Hdt.] *Vita
Homeri* 417–20, vol. 5 p. 211 Allen). τῆς δὲ Θεωρίδος μνημονεύει
λέγων | ἐν τινι στασίμῳ οὕτω (S. fr. 765)· 592b

φίλη γὰρ ἡ Θεωρίς.

- ἐπὶ δὲ δυσμαῖς ὢν τοῦ βίου, ὡς φησιν Ἡγήσανδρος (fr. 27, FHG
20 iv.418–19), Ἀρχίππην ἡγάπησε τὴν ἑταίραν καὶ τοῦ βίου κληρονό-
μον κατέλιπεν. ὅτι δὲ γηραιῷ ὄντι τῷ Σοφοκλεῖ συνῆν ἡ
Ἀρχίππη, ὁ πρότερος αὐτῆς ἐραστὴς Σμικρίνης ἐρωτώμενος ὑπό-
τινος· “τί πράττει Ἀρχίππη;”, χαριέντως ἔφη· “ὥσπερ αἱ γλαῦκες,
ἐπὶ τάφον κάθηται.” [62] ἀλλὰ μὴν καὶ Ἴσοκράτης ὁ τῶν ῥητόρων
25 αἰδημονέστατος Μετάνειραν εἶχεν ἐρωμένην † καὶ καλὴν †, ὡς

3 αὐλητρίδος ἑταίρας A : ἑταίρας (glossam) om. C E Eust. || 5 Ὑπερείδης M P
Mus : Ὑπερίδης A C E Eust. || 10 οὖν A C E : fort. γοῦν || 11 κλύε μευ
εὐχομένου A C E : κλύθι μοι εὐχομένῳ Suda o 251 [Hdt.] Vit.Hom. 417
12 ἀναινεσθαι A C E : ἀπανήνασθαι Suda o 251 : ἀνήνασθαι [Hdt.] Vit.Hom.
418 || 14 ἰσχὺς A : οὐραὶ Suda o 251 : ὥρη [Hdt.] Vit.Hom. 420 | θεῖος A : θυμὸς
Suda o 251 [Hdt.] Vit.Hom. 420 || 17 στασίμῳ Casaubon : στασίμῳς A :
στάσιμος B M P Mus || 24 τάφον C E M P Mus : τάφων A
25 αἰδημονέστατος Schweighäuser, ducente Musurus (αἰδημονέστερος) :
ἀδημονέστερος A | καὶ καλὴν A : τὴν αὐτὴν C E : παγκάλην Meineke :
παλλακὴν Dobree : καὶ Λαγίσχαν Kaibel

- 592c Λυσίας ἱστορεῖ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς (fr. 456 Carey). Δημοσθένης | δ' ἐν τῷ Κατὰ Νεαίρας ([D.] 59.21) τὴν Μετάνειραν τοῦ Λυσίου φησὶν ἐρωμένην εἶναι. ἤττητο δὲ καὶ ὁ Λυσίας Λαγίδος τῆς ἐταίρας, ἧς ἔγραψεν ἐγκώμιον Κέφαλος ὁ ῥήτωρ (fr. 2, Baiter-Sauppe ii.217), καθάπερ καὶ Ἀλκιδάμας ὁ Ἐλαίτης ὁ Γοργίου μαθητῆς 5 ἔγραψε καὶ αὐτὸς ἐγκώμιον Ναΐδος τῆς ἐταίρας (II, Baiter-Sauppe ii.155). τὴν δὲ Ναΐδα ταύτην Λυσίας ἐν τῷ Κατὰ Φιλωνίδου Βιαίων (fr. 299 Carey), εἰ γνήσιος ὁ λόγος, ἐρωμένην φησὶ γενέσθαι Φιλωνίδου γράφων ὧδε· ἔστιν οὖν γυνὴ ἐταίρα, Ναῖς ὄνομα, ἧς Ἀρχίας κύριός ἐστιν, ὁ δ' Ὑμέναιος ἐπιτήδειος, ὁ Φιλω- 10 νίδης δὲ ἐρᾷ φησι. μνημονεύει αὐτῆς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ |
- 592d Γηρυτάδῃ (fr. 179). μήποτε δὲ κἂν τῷ Πλούτῳ (179), ἐν ᾧ λέγει·

ἐρᾷ δὲ Λαῖς οὐ διὰ σὲ Φιλωνίδου;

γραπτέον “Ναῖς” καὶ οὐ “Λαῖς”. Ἑρμιππος δ' ἐν τῷ Περὶ Ἰσοκράτους (fr. 65 Wehrli = FGrH 1026 F 43a) προβαίνοντά φησι 15 τῇ ἡλικίᾳ τὸν Ἰσοκράτη ἀναλαβεῖν Λαγίσκαν τὴν ἐταίραν εἰς τὴν οἰκίαν, ἐξ ἧς καὶ γενέσθαι αὐτῷ θυγάτριον. μνημονεύει δ' αὐτῆς Στράτις (fr. 3.1–3) ἐν τούτοις·

καὶ τὴν Λαγίσκαν τὴν Ἰσοκράτους παλλακὴν
 ἰδεῖν με συκάζουσιν εὐναίαν ἔτι
 τὸν τ' αὐλοτρύπην αὐτόν. |

20

- 592e καὶ Λυσίας δ' ἐν τῷ Κατὰ Λαΐδος (fr. 208 Carey), εἰ γνήσιος ὁ λόγος, μνημονεύει αὐτῆς, καταλέγων καὶ ἄλλας ἐταίρας ἐν τούτοις· Φιλύρα γέ τοι ἐπαύσατο πορνευομένη καὶ ἔτι νέα οὔσα καὶ Σκιώνη καὶ Ἰππάφεις καὶ Θεόκληια καὶ Ψαμάθη καὶ Λαγί- 25 σκα καὶ Ἀνθεια καὶ Ἀριστόκληια. [63] Δημοσθένη δὲ τὸν ῥήτορα καὶ τεκνοποιήσασθαι ἐξ ἐταίρας ἔχει λόγος· αὐτὸς γοῦν ἐν τῷ Περὶ Χρυσίου λόγῳ (IV, Baiter-Sauppe ii.251) προαγόχε τὰ τέκνα ἐπὶ τὸ δικαστήριον ὡς δι' ἐκείνων ἔλεον ἔξω χωρὶς τῆς
- 592f μητρός, καίτοι ἔθος ἔχόντων | τῶν κρινομένων τὰς γυναῖκας 30 ἐπάγεσθαι· ἀλλ' αἰδοῖ τοῦτ' ἐποίησε φεύγων τὴν διαβολήν. ἀκόλαστος δ' ἦν ὁ ῥήτωρ περὶ τὰ ἀφροδίσια, ὡς φησιν Ἰδομενεύς (FGrH

3 καὶ ante Λαγίδος praeb. C E || 20 ἰδεῖν A : εὐρεῖν Zos. p. 103 || 24 καὶ A : om. 13.586e || 28 Χρυσίου B : † χρυσειου † A : Χρ^{υ(ου)} C E | προαγόχε E* Mus : προαγίοχε C : προαγείοχε A

- 338 F 12) Ἀριστάρχου γοῦν τινος ἐρασθεῖς μεираκίου καὶ δι' αὐτὸν παροινήσας εἰς Νικόδημον ἐξέκοψεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς. παρα-
 δέδοται δὲ καὶ περὶ ὄψα καὶ περὶ νέους καὶ περὶ γυναῖκας πολυτε-
 λής. τοιγαροῦν καὶ ὁ γραμματεὺς ποτ' αὐτοῦ εἶπε· “τί δ' ἂν τις
 5 περὶ Δημοσθένους λέγειν δύναιτο; || τὰ γὰρ ἐνιαυτῷ μελετηθέντα 593a
 ἐκείνῳ μία γυνή μιᾷ νυκτὶ συνέχεεν.” ἀναλαβεῖν γοῦν καὶ εἰς τὴν
 οἰκίαν λέγεται τινα Κνωσίωνα μεираκίσκον, καίτοι γυναῖκα ἔχων,
 ὡς καὶ αὐτὴν ἀγανακτήσασαν συγχοιμᾶσθαι τῷ Κνωσίωνι. [64]
 10 Μυρρίνην δὲ τὴν Σαμίαν ἐταίραν Δημήτριος εἶχεν ὁ βασιλεὺς ὁ
 τῆς διαδοχῆς τελευταῖος καὶ ἔξω τοῦ διαδήματος κοινωνὸν εἶχε
 τῆς βασιλείας, ὡς φησι Νικόλαος ὁ Δαμασκηνός (FGrH 90 F 90).
 Πτολεμαῖός τε ὁ τὴν ἐν Ἐφέσῳ διέπων φρουρὰν υἱὸς ὢν τοῦ Φιλα-
 δέλφου βασιλέως Εἰρήνην | εἶχε τὴν ἐταίραν, ἣτις ὑπὸ Θρακῶν ἐν 593b
 Ἐφέσῳ ἐπιβουλευομένου τοῦ Πτολεμαίου καὶ καταφυγόντος εἰς τὸ
 15 τῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν συγκατέφυγε. καὶ ἀποκτεινάντων αὐτὸν
 ἐκείνων ἡ Εἰρήνη ἐχομένη τῶν ρόπτρων τῶν θυρῶν τοῦ ἱεροῦ
 ἔρραине τῷ αἵματι τοὺς βωμοὺς ἕως καὶ αὐτὴν κατέσφαξαν.
 Δανάην δὲ τὴν Λεοντίου τῆς Ἐπικουρείου θυγατέρα ἐταιριζομένην
 καὶ αὐτὴν Σώφρων εἶχεν ὁ ἐπὶ τῆς Ἐφέσου· δι' ἣν αὐτὸς μὲν ἐσώθη
 20 ἐπιβουλεύομενος ὑπὸ Λαοδίκης, ἡ δὲ κατεκρημνίσθη, ὡς γράφει 593c
 Φύλαρχος διὰ τῆς δωδεκάτης (FGrH 81 F 24) | τάδε· ἡ πάρεδρος
 τῆς Λαοδίκης Δανάη πιστευομένη ὑπ' αὐτῆς τὰ πάντα, Λεοντίου
 δ' οὐσα τῆς μετ' Ἐπικούρου τοῦ φυσικοῦ σχολαστάσης θυγάτηρ,
 Σώφρωνος δὲ γεγονυῖα πρότερον ἐρωμένη, παρακολουθοῦσα διότι
 25 ἀποκτεῖναι βούλεται τὸν Σώφρονα ἡ Λαοδίκη, διανεύει τῷ
 Σώφρονι μηνύουσα τὴν ἐπιβουλήν. ὁ δὲ συλλαβὼν καὶ προσποιη-
 θείς συγχωρεῖν περὶ ὧν λέγει δὴ ἡμέρας παρητήσατο εἰς σκέψιν·
 καὶ συγχωρησάσης νυκτὸς ἔφυγεν εἰς Ἐφεσον. μαθοῦσα δὲ ἡ
 Λαοδίκη τὸ ποιηθὲν ὑπὸ τῆς Δανάης κατεκρήμνισεν | τὴν ἄνθρω- 593d

1 δι' αὐτὸν Kaibel : δι' αὐτὸ A : δι' Ἀρίσταρχον C E : fort. διὰ τοῦτο
 3-4 πολυτελής M P Mus : πολυτελεῖς A || 4 αὐτοῦ C E : αὐτοῦς A : αὐτὸς
 Musurus || 17 ἔρραине τῷ αἵματι τοὺς βωμοὺς scripsi : ἔρραινεν τοῦ αἵματος
 τοῖς βωμοῖς A : ἔρραине τοῦ αἵματος τοὺς βωμοὺς Schweighäuser : ἐνέρραине
 τοῦ αἵματος τοῖς βωμοῖς Dobree : ἐπέρραине τοῦ αἵματος τοῖς βωμοῖς Kaibel
 18 Δανάην M P Mus, cf. infra : Δανάιν A | Ἐπικουρείου M P Mus :
 Ἐπικουρίου A

πον οὐδὲν τῶν προγεγενημένων φιλανθρώπων συμβαλομένη. τὴν
 δὲ Δανάνην φασίν, ὡς ἤσθητο τὸν ἐπηρτημένον αὐτῇ κίνδυνον,
 ἀνακρινομένην ὑπὸ τῆς Λαοδίκης οὐδ' ἀποκρίσεως αὐτὴν ἀξιώσαι·
 ἀπαγομένην τε ἐπὶ τὸν κρημνὸν εἰπεῖν ὡς· “δικαίως οἱ πολλοὶ
 καταφρονοῦσι τοῦ θείου, ὅτε ἐγὼ μὲν τὸν γενόμενόν μοι ἄνδρα 5
 σώσασα τοιαύτην χάριτα παρὰ τοῦ δαιμονίου λαμβάνω, Λαοδίκη
 δὲ τὸν ἴδιον ἀποκτείνασα τηλικαύτης τιμῆς ἀξιοῦται.” ὁ δ' αὐτὸς
 Φύλαρχος καὶ περὶ Μύστας ἱστορεῖ ἐν τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ
 593e (FGrH 81 F 30) οὕτω· Μύστα Σελεύκου τοῦ βασιλέως ἐρωμένη ἦν·
 ἥτις ὑπὸ Γαλατῶν Σελεύκου νικηθέντος καὶ μόλις ἐκ τῆς φυγῆς 10
 διασωθέντος αὐτὴ μεταμφιεσαμένη τὴν βασιλικὴν ἐσθήτα καὶ
 ἀναλαβοῦσα <τὴν> θεραπαινίδος τῆς τυχούσης συλληφθεῖσα
 ἀνήχθη μετὰ τῶν ἄλλων αἰχμαλώτων καὶ πραθεῖσα ὁμοίως ταῖς
 ἑαυτῆς θεραπαινίσιν ἤλθεν εἰς Ῥόδον· ἔνθα ἐκφήνασα ἑαυτὴν ἥτις
 ἦν περισπουδᾶστος ὑπὸ τῶν Ῥοδίων τῷ Σελεύκῳ διεπέμφθη. [65] 15
 Δημήτριος δ' ὁ Φαληρεὺς (fr. 37 Wehrli = fr. 5 Fortenbaugh-
 Schütrumpf) Λαμπιτοὺς τῆς Σαμίας ἐταίρας ἐρασθεὶς ἠδέως δι'
 593f αὐτὴν καὶ | Λαμπιτῷ προσηγορεύετο, ὡς φησι Δίυλλος (FGrH 73 F
 4)· ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Χαριτοβλέφαρος. Νικαρέτη δὲ ἡ ἐταῖρα
 ἐρωμένη ἦν Στεφάνου τοῦ ῥήτορος, Λυσίου δὲ τοῦ σοφιστοῦ Μετά- 20
 νειρα· ἦσαν δὲ αὗται δοῦλαι Κασίου τοῦ Ἡλείου μετὰ καὶ ἄλλων
 ἐταῖρων, Ἀντείας, Στρατόλας, Ἀριστοκλείας, Φίλας, Ἰσθμιάδος,
 Νεαίρας. ἡ δὲ Νεαίρα ἦν ἐρωμένη Ξενοκλείδου τοῦ ποιητοῦ καὶ
 Ἰππάρχου τοῦ ὑποκριτοῦ καὶ Φρυνίωνος τοῦ Παιανιέως, ὃς ἦν 25
 Δήμωνος μὲν υἱός, Δημοχάρους δὲ ἀδελφιδούς. τὴν δὲ Νεαίραν
 εἶχον ἡμέραν παρ' ἡμέραν διαιτητῶν γενομένων φίλων Φρυνίων
 594a καὶ Στέφανος || ὁ ῥήτωρ· ὃς καὶ τὴν τῆς Νεαίρας θυγατέρα
 Στρυβήλην τὴν ὕστερον Φανῷ κληθεῖσαν ὡς ἰδίαν θυγατέρα
 ἐξέδοτο Φράστορι τῷ Αἰγιαλεῖ, ὡς φησι Δημοσθένης ἐν τῷ Κατὰ

1 συμβαλομένη scripsi : ἐπισυμβαλομένη (v.l. ἐπιβαλομένη et συμβαλομένη in unam confusas) A : ἐπὶ νοῦν βαλομένη Casaubon || 4 τε A : δὲ B M P Mus 7 τηλικαύτης B M P : τιλικαύτης A : τηλικαύτης Musurus || 8 Μύστας A : Μύστης Kaibel || 12 ἀναλαβοῦσα] ῥάκια λαβοῦσα Kaibel | <τὴν> addidi 13 ἀνήχθη A C E : ἀπήχθη Meineke || 16 Δημήτριος ... 13.594b τῆς ἱερείας del. Kaibel || 17 δι' Jacobs : δ' A || 18 προσηγορεύετο Jacobs : προσηγόρευτο A : προσηγορεύετο B M^s Mus : προσηγορεύσαντο M P | Δίυλλος A : Δίδυμος D.L. 5.76 || 23 ἦν Στρατοκλείδου ἐρωμένη A : Στρατοκλείδου (v.l.) del. Kaibel 28 Στρυβήλην [Dem.] : Στρυμβήλην A || 29 Φράστορι [Dem.] : Φάστορι A

- Νεαίρας ([D.] 59.50)· ὅς καὶ περὶ Σινώπης τῆς ἑταίρας τάδε λέγει ([D.] 59.116)· Ἀρχίαν τὸν ἱεροφάντην ἐξελεγχθέντα ἐν τῷ δικαστηρίῳ ὡς ἀσεβοῦντα καὶ θύοντα παρὰ τὰ πάτρια τὰς θυσίας ἐκολάσατε· καὶ ἄλλα τε κατηγορήθη αὐτοῦ καὶ ὅτι Σινώπῃ τῇ ἑταίρᾳ
- 5 Ἀλώοις ἐπὶ τῆς ἐσχάρας τῆς ἐν τῇ αὐλῇ Ἐλευσίνι | προσαγοῦση 594b
 ἱερεῖον θύσειεν νομίμου ὄντος ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἱερεῖα μὴ θύειν, οὐδὲ ἐκείνου οὔσης τῆς θυσίας ἀλλὰ τῆς ἱερείας. [66] διαβόητος δ' ἑταίρα γέγονε καὶ ἡ Μιλησία Πλαγγών· ἥς περικαλλεστάτης οὔσης ἠράσθη τις Κολοφώνιος νεανίσκος Βακχίδα ἔχων ἐρωμένην
- 10 τὴν Σαμίαν. λόγους οὖν προσενέγκαντος τοῦ νεανίσκου πρὸς αὐτὴν ἡ Πλαγγών ἀκούουσα τῆς Βακχίδος τὸ κάλλος καὶ ἀποτρέψαι θέλουσα τὸν νεανίσκον τοῦ πρὸς αὐτὴν ἔρωτος, ὡς ἀδύνατον ἦν, ἤτησε τῆς συνουσίας | μισθὸν τὸν Βακχίδος ὄρμον διαβόητον 594c
 ὄντα. ὁ δὲ σφοδρῶς ἐρῶν ἠξίωσε τὴν Βακχίδα μὴ περιδεῖν αὐτὸν ἀπολλύμενον· καὶ ἡ Βακχίς τὴν ὁρμὴν κατιδοῦσα τοῦ νεανίσκου ἔδωκε· Πλαγγών τε τὸ ἄζηλον συνιδούσα τῆς Βακχίδος τὸν μὲν ἀπέπεμψεν ἐκείνη, τῷ δὲ ὠμίλησε· καὶ τοῦ λοιποῦ φίλοι ἐγένοντο κοινῶς περιέπουσαι τὸν ἐραστήν· ἐφ' οἷς Ἰωνες ἀχασθέντες, ὡς φησι Μενέτωρ ἐν τῷ Περὶ Ἀναθημάτων (FHG iv.452), Πασιφίλαν
- 15 ἐκάλεσαν τὴν Πλαγγόνα. μαρτυρεῖ δὲ καὶ Ἀρχίλοχος (fr. spur. 331 West² = FGE 540–1) | περὶ αὐτῆς ἐν τούτοις· 594d

συχὴ πετραίη πολλὰς βόσκουσα κορώνας,
 εὐήθης ξείνων δέκτρια Πασιφίλη.

- ὅτι δὲ καὶ Μένανδρος ὁ ποιητῆς (test. 17) ἦρα Γλυκέρας κοινόν.
- 25 ἐνεμεσήθη δέ· Φιλήμονος (fr. dub. 198) γὰρ ἑταίρας ἐρασθέντος καὶ χρηστὴν ταύτην ὀνομάσαντος διὰ τοῦ δράματος ἀντέγραψε Μένανδρος ὡς οὐδεμιᾶς οὔσης χρηστῆς. [67] Ἀρπαλος δ' ὁ Μακεδὼν ὁ τῶν Ἀλεξάνδρου πολλὰ χρημάτων συλήσας | καὶ καταφυγὼν εἰς Ἀθήνας ἐρασθεῖς Πυθιονίκης πολλὰ εἰς αὐτὴν κατανήλωσεν 594e
 30 ἑταίραν οὔσαν καὶ ἀποθανοῦση πολυτάλαντον μνημεῖον

2 ἐξελεγχθέντα M P Mus et [Dem.] : ἐξελεχθέντα A || 3 ὡς ἀσεβοῦντα καὶ θύοντα A : ἀσεβεῖν θύοντα [Dem.] || 5 προσαγοῦση [Dem.] : προσαγοῦσης A || 6 νομίμου ὄντος ... μὴ θύειν A : οὐ νομίμου ὄντος ... θύειν [Dem.] || 16 τε A : δὲ Kaibel || 17 τῷ A : αὐτῷ Kaibel || 22 πολλὰς C E B : παλλὰς A 29–30 κατανήλωσεν Kaibel : κατανάλωσεν A : κατηνάλω C E || 30 μνημεῖον A : μνήμῃ E : μνήμα C

κατεσκεύασεν· ἐκφέρων τε αὐτὴν ἐπὶ τὰς ταφάς, ὥς φησι Ποσει-
δώνιος ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ τῶν Ἱστοριῶν (*FGrH* 87 F 14 = fr.
66 Edelstein-Kidd = fr. 168 Theiler), τεχνιτῶν τῶν ἐπισημοτάτων
χορῶ μεγάλῳ καὶ παντοίοις ὀργάνοις καὶ συμφωνίαις παρέπεμπε
τὸ σῶμα. Δικαίαρχος δ' ἐν τοῖς Περὶ τῆς εἰς Τροφωνίου Καταβά- 5
σεώς (fr. 21 Wehrli = fr. 81 Mirhady) φησι· ταῦτό δὲ πάθοι τις ἂν
594f ἐπὶ τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἀφικνούμενος | κατὰ τὴν ἀπ' Ἐλευσίνος
τὴν ἱερὰν ὁδὸν καλουμένην· καὶ γὰρ ἐνταῦθα καταστάς οὐκ ἂν φανῇ
τὸ πρῶτον ὁ τῆς Ἀθηνᾶς ἀφορώμενος νεὺς καὶ τὸ πόλισμα ὄψεται
παρὰ τὴν ὁδὸν αὐτὴν ὠκοδομημένον μνήμα οἶον οὐχ ἕτερον οὐδὲ 10
σύνεγγυς οὐδὲν ἐστὶ τῷ μεγέθει. τοῦτο δὲ τὸ μὲν πρῶτον, ὅπερ
595a εἰκός, ἢ Μιλτιάδου φήσει σαφῶς ἢ Περικλέους ἢ Κίμωνος || ἢ
τινος ἐτέρου τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν εἶναι, μάλιστα μὲν ὑπὸ τῆς
πόλεως δημοσίᾳ κατεσκευασμένον, εἰ δὲ μὴ, δεδογμένον
κατασκευάσασθαι. πάλιν δ' ὅταν ἐξετάσῃ Πυθιονίκης τῆς ἐταίρας 15
ὄν, τίνα χρὴ προσδοκίαν λαβεῖν αὐτόν; Θεόπομπος δ' ἐν τῇ Πρὸς
Ἀλέξανδρον ἐπιστολῇ (*FGrH* 115 F 253) τὴν Ἀρπάλου διαβάλλων
ἀκολασίαν φησὶν· ἐπίσκεψαι δὲ καὶ διάκουσον σαφῶς παρὰ τῶν ἐκ
Βαβυλῶνος ὃν τρόπον Πυθιονίχην περιέστειλε τελευτήσασαν, ἢ
Βαγχίδος μὲν ἦν δούλη τῆς αὐλητρίδος, ἐκείνη δὲ Σινώπης τῆς 20
595b Θράκης | τῆς ἐξ Αἰγίνης Ἀθήναζε μετενεγκαμένης τὴν πορνεῖαν,
ὥστε γίνεσθαι μὴ μόνον τρίδουλον ἀλλὰ καὶ τρίπορνον αὐτὴν. ἀπὸ
πλειόνων δὲ ταλάντων ἢ διακοσίων δύο μνήματα κατεσκεύασεν
αὐτῆς· ὁ καὶ πάντες ἐθαύμαζον, ὅτι τῶν μὲν ἐν Κιλικίᾳ τελευτη-
σάντων ὑπὲρ τῆς σῆς βασιλείας καὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας 25
οὐδέπω νῦν οὔτε ἐκεῖνος οὔτ' ἄλλος οὐδεὶς τῶν ἐπιστατῶν
κεκόσμηκε τὸν τάφον, Πυθιονίκης δὲ τῆς ἐταίρας φανήσεται τὸ
μὲν Ἀθήνῃσι, τὸ δ' ἐν Βαβυλῶνι μνήμα πολὺν ἤδη χρόνον ἐπιτετε-
595c λεσμένον· | ἦν γὰρ πάντες ἥδεσαν ὀλίγης δαπάνης κοινὴν τοῖς
βουλομένοις γινομένην, ταύτης ἐτόλμησεν ὁ φίλος εἶναι σοῦ 30
φάσκων ἱερὸν καὶ τέμενος ἰδρύσασθαι καὶ προσαγορεῦσαι τὸν ναὸν

1–2 Ποσειδώνιος B M P Mus : Ποσιδώνιος A || 4 συμφωνίαις, i.e. ΣΥΜΦ-
B : εὐφωνίαις, i.e. ΕΥΦ- A || 5 Τροφωνίου M P Mus : † τροφωνείου † A
7 κατὰ τὴν Jacobs : καὶ ταύτην A || 8 φανῇ Valckenaer : ἢ A || 12 φήσει
scripsi : φήσειεν A : φήσειεν <ἂν> Kaibel || 13 <καὶ> μάλιστα Kaibel
14 δεδογμένον A : δεδομένον Kaibel || 29 ὀλίγης Meineke : κοινῆς A
30 γινομένην scripsi : γιγνομένην A

καὶ τὸν βωμὸν Πυθιονίκης Ἀφροδίτης, ἅμα τῆς τε παρὰ θεῶν
τιμωρίας καταφρονῶν καὶ τὰς σὰς τιμὰς προπηλακίζειν ἐπιχει-
ρῶν. μνημονεύει τούτων καὶ Φιλῆμων ἐν Βαβυλωνίῳ (fr. 15)·

βασιλίσσαις † ἢ Βαβυλῶνος, ἂν οὕτω τύχη·

5 τὴν Πυθιονίκην οἶσθα καὶ τὸν Ἄρπαλον. |

μνημονεύει δ' αὐτῆς καὶ Ἀλεξίς ἐν Λυκίσκῳ (fr. 143). [68] μετὰ δὲ 595d

τὴν Πυθιονίκης τελευτὴν ὁ Ἄρπαλος Γλυκέραν μετεπέμψατο καὶ
ταύτην ἐταίραν, ὡς ὁ Θεόπομπος (FGrH 115 F 254b) ἱστορεῖ,
φάσκων ἀπειρηκέναι τὸν Ἄρπαλον μὴ στεφανοῦν ἑαυτόν, εἰ μὴ τις

10 στεφανώσῃ καὶ τὴν πόρνην· ἔστησέ τε εἰκόνα χαλκῇ τῆς Γλυκέ-
ρας ἐν Ῥωσῳ τῆς Συρίας, οὐπὲρ καὶ σὲ καὶ αὐτὸν ἀνατιθέναι
μέλλει· παρέδωκέ τε αὐτῇ κατοικεῖν ἐν τοῖς βασιλείοις τοῖς ἐν

Ταρσῳ καὶ ὄρᾳ ὑπὸ τοῦ λαοῦ προσκυνουμένην καὶ βασιλίσσαν
προσαγορευομένην καὶ ταῖς ἄλλαις | δωρεαῖς τιμωμένην αἷς 595e

15 πρέπον ἦν τὴν σὴν μητέρα καὶ τὴν σοὶ συνοικοῦσαν. συνεπιμαρτυ-
ρεῖ δὲ τούτοις καὶ ὁ τὸν Ἀγῆνα τὸ σατυρικὸν δραμάτιον γεγραφώς
ὑπὲρ ἐδιδάχθη Διονυσίων ὄντων ἐπὶ τοῦ Ὑδάσπου, εἴτε Πύθων ἦν

ὁ Καταναῖος ἢ Βυζάντιος ἢ καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς. ἐδιδάχθη δὲ τὸ
δράμα ἤδη φυγόντος τοῦ Ἀρπάλου ἐπὶ θάλασσαν καὶ ἀποστάντος·

20 καὶ τῆς μὲν Πυθιονίκης ὡς τεθνηκυίας μέμνηται, τῆς δὲ Γλυκέρας
ὡς οὔσης παρ' αὐτῷ καὶ τοῖς Ἀθηναίοις αἰτίας γινομένης | τοῦ 595f
δωρεὰς λαμβάνειν παρὰ Ἀρπάλου, λέγων ὧδε (Python TrGF 91 F

1.1-8)·

(Α.) ἔστιν δ' ὅπου μὲν ὁ κάλαμος πέφυχ' ὅδε

25 † φετωμ † ἄορνον, οὐξ ἀριστεράς δ' ὅδε

πόρνης ὁ κλεινὸς λαός, ὃν δὴ Παλλίδης

τεύξας κατέγνω διὰ τὸ πρᾶγμ' αὐτοῦ φυγῆν.

ἐνταῦθα δὴ τῶν βαρβάρων τινὲς μάγοι

5

ὀρῶντες αὐτὸν παγκάλως διακείμενον

4 βασιλίσσαις ἢ Α : βασιλίσσ' ἔση Bentley || 11 ἐν Ῥωσῳ 13.586c :

† ενερασσω † Α : ἐν Ταρσῳ B Mus || 12 μέλλει Casaubon : μέλλειν Α

17 ἐδιδάχθη scripsi, cf. infra : ἐδίδαξε Α | τοῦ Ὑδάσπου τοῦ ποταμοῦ Α : τοῦ

ποταμοῦ ut glossam delevi : τοῦ solum del. Kaibel || 18 ὁ Βυζάντιος Α : ὁ om.

2.50f, delevi || 19 θάλασσαν scripsi : θάλατταν Α || 24 δ' M P Mus : δὲ Α

πέφυχ' Dindorf : πέφυκε Α || 25 † φετωμαορνον † Α | δ' Musurus : δε Α

26 λαός Α : νόος Casaubon || 29 παγκάλως Α : παγκάκως Jacobs

596a ἔπεισαν ὡς ἀξιούσι τὴν ψυχὴν ἄνω ||
τὴν Πυθιονίχης.

Παλλίδην δ' ἐνταῦθα ἐκάλεσε τὸν Ἄρπαλον. ἐν <δὲ> τοῖς ἐξῆς τῷ κυρίῳ καλέσας αὐτόν φησιν (Python *TrGF* 91 F 1.8–18)·

(A.) ἐκμαθεῖν δέ σου ποθῶ 5
μακρὰν ἀποικῶν κείθεν, Ἀτθίδα χθόνα
τίνες τύχαι καλοῦσιν † ἢ πράττουσι τί. 10
(B.) ὅτε μὲν ἔφασκον δοῦλον ἐκτῆσθαι βίον,
ἱκανὸν ἐδείπνουν· νῦν δὲ τὸν χέδροπα μόνον
καὶ τὸν μάρathon ἔσθουσι, πυροὺς δ' οὐ μάλα. 10
(A.) καὶ μὴν ἀκούω μυριάδας τὸν Ἄρπαλον |
596b αὐτοῖσι τῶν Ἀγῆνος οὐκ ἐλάσσονας 15
σίτου διαπέμψαι καὶ πολίτην γεγονέναι.
(B.) Γλυκέρας ὁ σίτος οὗτος ἦν, ἐστὶ δ' ἴσως
αὐτοῖσιν ὀλέθρου κοῦχ ἑταίρας ἀρραβῶν. 15

[69] ἐνδόξους δὲ ἑταίρας καὶ ἐπὶ κάλλει διαφερούσας ἤνεγκεν καὶ ἡ
Ναύκρατις· Δωρίχαν τε, ἣν ἡ καλὴ Σαπφώ (fr. 254c; cf. fr. 15)
ἔρωμένην γενομένην Χαράξου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς κατ' ἐμπορίαν
εἰς τὴν Ναύκρατιν ἀπαίροντος διὰ τῆς ποιήσεως διαβάλλει ὡς
596c πολλὰ τοῦ Χαράξου νοσφισαμένην. Ἡρόδοτος (2.135.1) | δ' αὐτὴν 20
Ῥοδῶπιν καλεῖ ἀγνοῶν ὅτι ἑτέρα τῆς Δωρίχας ἐστὶν αὕτη, ἡ καὶ
τοὺς περιβοήτους ὀβελίσκους ἀναθεῖσα ἐν Δελφοῖς (cf. Hdt.
2.135.4), ὧν μέμνηται Κρατῖνος (fr. 369) διὰ τούτων· <...>. εἰς δὲ
τὴν Δωρίχαν τόδ' ἐποίησε τοῦπίγραμμα Ποσειδιππος, καίτοι καὶ
ἐν τῇ Αἰθιοπίᾳ (146 Austin–Bastianini) πολλάκις αὐτῆς μνημονεύ- 25
σας. ἐστὶ <δὲ> τόδε (HE 3142–9 = 122 Austin–Bastianini)·

Δωρίχα, ὅστέα μὲν σ' ἀπαλὰ † κοιμήσατο δεσμῶν

1 ἀξιούσι A : ἄξουσι Casaubon || 3 <δὲ> add. Schweighäuser || 5–6 ποθῶ /
μακρὰν Jacobs : ποθῶν † ἀκραν † A || 9 χέδροπα μόνον Porson :
† χέδροπαν † ὠμόν A : χέδροπᾶν ἐμόν Musurus || 10 μάρathon M P Mus :
† μαραθῶν † A || 12 ἐλάσσονας A : ἐλάττονας 13.586d || 14 ἐστὶ A : ἔσται
13.586d : ἐστὶν Musurus || 15 κοῦχ M P Mus : καὶ οὐχ A || 23 lac. indic.
Bedrot : διὰ Πλούτων Meineke || 24 Ποσειδιππος Musurus : Ποσιδιππος A
καίτοι καὶ A : καίτοι M P Mus : καὶ τὸ B : καίτοι del. Wilamowitz || 26 <δὲ>
add. M P Mus || 27 σ' ἀπαλὰ κοιμήσατο δεσμῶν A : σά πάλοι κόνις ἦν ὃ τε
δεσμός Austin

χαίτης ἥ τε μύρων ἔκπνοος ἀμπεχόνῃ, |
 ἥ ποτε τὸν χαρίεντα περιστέλλουσα Χάραξον 596d
 σύγχρους ὀρθρινῶν ἤψαο κισσυβίων· 1345
 Σαπφῶναι δὲ μένουσι φίλης ἔτι καὶ μενέουσιν 122.5
 5 ὠδῆς αἱ λευκαὶ φθεγγόμεναι σελίδες
 οὔνομα σὸν μακαριστόν, ὃ Ναύκρατις ὦδε φυλάξει
 ἔστ' ἂν ἔῃ Νείλου ναῦς ἐφ' ἄλός † γεγανῇ †.

- καὶ Ἀρχεδίκη δ' ἦν ἐκ τῆς Ναυκράτεως καὶ αὐτὴ ἑταῖρα καλὴ·
 φιλεῖ γὰρ πῶς ἡ Ναύκρατις, | ὥς ὁ Ἡρόδοτός (2.135.5) φησιν, 596e
 10 ἐπαφροδίτους ἔχειν τὰς ἑταῖρας. [70] καὶ ἡ ἐξ Ἑρέσου δὲ τῆς
 ἐτέρης <ὀμώνυμος> Σαπφῶ τοῦ καλοῦ Φάωνος ἐρασθεῖσα περιβόη-
 τος ἦν, ὥς φησι Νύμφης ἐν Περίπλῳ Ἀσίας (Nymphodor. *FGrH*
 572 F 6). Νικαρέτη δὲ ἡ Μεγαρίς οὐκ ἀγεννῆς ἦν ἑταῖρα ἀλλὰ καὶ
 γονέων <ἐνεκα> καὶ κατὰ παιδείαν ἐπέραστος ἦν, ἡχροᾶτο δὲ
 15 Στίλπωνος τοῦ φιλοσόφου (fr. 156 Döring = SSR II O 17).
 Βιλιστίχῃ δ' ἡ Ἀργεῖα ἑταῖρα καὶ αὐτὴ ἔνδοξος, τὸ γένος ἀπὸ τῶν
 Ἀτρειδῶν σφύζουσα, ὥς οἱ τὰ Ἀργολικὰ γράψαντες (*FGrH* 311 F 1)
 ἱστοροῦσιν. ἔνδοξος δ' ἐστὶ καὶ Λέαινα | ἡ ἑταῖρα, Ἀρμοδίου 596f
 ἐρωμένη τοῦ τυραννοκτονήσαντος· ἥτις καὶ αἰκίζομένη ὑπὸ τῶν
 20 περὶ Ἰππῖαν τὸν τύραννον οὐδὲν ἐξειποῦσα ἐναπέθανε ταῖς βασά-
 νοις. Στρατοκλῆς δ' ὁ ῥήτωρ ἐρωμένην εἶχε τὴν ἐπικληθεῖσαν
 Λήμην ἑταῖραν, τὴν καλουμένην † Παρόραμα † διὰ τὸ καὶ δύο
 δραχμῶν φοιτᾶν πρὸς τὸν βουλόμενον, ὥς φησι Γοργίας ἐν τῷ
 Περί Ἑταιρῶν (*FGrH* 351 F 1).
 25 ἐπὶ τούτοις ὁ Μυρτίλος μέλλων σιωπᾶν, ἀλλὰ μικροῦ, ἔφη,
 ἄνδρες φίλοι, ἐξελαθόμην ὑμῖν εἰπεῖν τὴν τε Ἀντιμάχου Λυδὴν, ||
 προσέτι δὲ καὶ τὴν ὀμώνυμον ταύτης ἑταῖραν Λυδὴν, ἣν ἡγάπα 597a

596e cf. Ael. *VH* 12.19

2 ἡ Jacobs : ἡ A || 6 ὦδε B M P Mus : ὦδε A || 7 ἔστ' ἂν ἔῃ Νείλου Dindorf
 (ἔστ' ἂν εἴῃ Νείλου iam B M P Mus) : † εστανεινηνελου † A
 † ἐφαλοσγεγανῇ † A : ἐφ' ἄλός πελάγη Meineke || 8 δ' ἦν B M P Mus : δι' ἦν
 A || 10 τὰς A : om. C E, fort. recte || 10-11 τῆς ἐτέρης <ὀμώνυμος> Musurus,
 Casaubon : τῆς ἑταῖρας A : τῆς <ποιητρίας ὀμώνυμος> ἑταῖρα Kaibel
 12 Νύμφης A : Νυμφόδωρος Kaibel, cf. 6.265c, 7.321f, 8.331e || 14 <ἐνεκα>
 Coraes : <εὐγενῶν> Schweighäuser : <εὖ ἤκε> Meineke : <ἀπὸ> γονέων
 <ἐνδοξος> Menagius || 22 Παρόραμα A C E : Πάνορμον Jacobs | lac. post
 Παρόραμα indic. Meineke

Λαμύνθιος ὁ Μιλήσιος· ἐκάτερος γὰρ τούτων τῶν ποιητῶν, ὡς φησι Κλέαρχος ἐν τοῖς Ἑρωτικοῖς (fr. 34 Wehrli = Antim. test. 10 Matthews), τῆς βαρβάρου Λυδῆς εἰς ἐπιθυμίαν καταστάς ἐποίησεν ὁ μὲν ἐν ἐλεγείοις, ὁ δ' ἐν μέλει (PMG 839) τὸ καλούμενον ποίημα Λυδῆν. παρέλιπον δὲ καὶ τὴν Μιμνέρμου αὐλητρίδα Ναννώ καὶ 5 τὴν Ἑρμησιάνακτος τοῦ Κολοφωνίου Λεόντιον· ἀπὸ γὰρ ταύτης ἐρωμένης αὐτῷ γενομένης συνέγραψεν ἐλεγειακὰ τρία βιβλία, | ὧν 597b ἐν τῷ τρίτῳ κατάλογον ποιεῖται ἐρωτικῶν οὕτωςί πως λέγων (fr. 7, pp. 98–100 Powell).

[71] οἷν μὲν φίλος υἱὸς ἀνήγαγεν Οἰάγροιο 10
 Ἀγριόπην Θρήσσαν στειλάμενος κιθάρην
 Ἀιδόθεν· ἔπλευσεν δὲ κακὸν καὶ ἀπειθέα χώρον,
 ἔνθα Χάρων † ἀκοὴν ἔλκεται εἰς ἄκατον
 ψυχὰς οἰχομένων, λίμνη δ' ἐπὶ μακρόν αὐτεῖ 5
 ῥεῦμα διέκ μεγάλων ῥυομένη δονάκων. | 15
 597c ἀλλ' ἔτλη παρὰ κύμα μονόζωστον κιθαρίζων
 Ὀρφεύς, παντοίους δ' ἐξανέπεισε θεοὺς
 Κωκυτόν τ' ἀθέμιστον ὑπ' ὀφρύσι μειδῆσαντα.
 ἡδὲ καὶ αἰνοτάτου βλέμμι' ὑπέμεινε κυνός, 10
 ἐν πυρὶ μὲν φωνὴν τεθωμένου, ἐν πυρὶ δ' ὄμμα 20
 σκληρόν, τριστοίχοις δεῖμα φέρων κεφαλαῖς.
 ἔνθεν Λυδιάων μεγάλους ἀνέπεισεν ἄνακτας
 Ἀγριόπην μαλακοῦ πνεῦμα λαβεῖν βιότου.
 οὐ μὴν οὐδ' υἱὸς Μήνης ἀγέραςτον ἔθηκε | 15
 597d Μουσαῖος, Χαρίτων ἥρανος, Ἀντιόπην, 25
 ἥ τε πολὺν μύστησιν Ἑλευσίνος παρὰ πέζαν
 εὐασμὸν κρυφίων ἐξεφόρει λογίων,

6 Ἑρμησιάνακτος M P Mus, cf. 13.599c : † ἑρμησιάνακτος † A
 7 συνέγραψεν scripsi : ἔγραψεν A : ἐπέγραψεν Kaibel : fort. ἀνέγραψεν, cf. v.
 25 infra || 10 Οἰάγροιο M P Mus : † οἰαγροῖς † A || 11 Ἀγριόπην A :
 Ἀργιόπην Zoega || 13 ἀκοὴν A : κοινὴν Lennep || 16 μονόζωστον A :
 μονόζωστος Ruhnken || 20 φωνὴν Lennep : † φωνή † A : φωνή B M P
 21 φέρων A : φέρον Ruhnken || 22 Λυδιάων, i.e. Λ- A : αἰοδιάων, i.e. A-
 Musurus || 23 Ἀγριόπην A : Ἀργιόπην Zoega || 25 ἥρανος Musurus :
 † ἦραν † δς A || 26 πολὺν μύστησιν Blomfield : † πολυμνηστησιν † A :
 πολυμνήστησιν M P Mus

	Ῥάριον † ὀργιωνανεμῶι διαποιπνωίουσα †	
	Δημήτρα· γνωστὴ δ' ἐστὶ καὶ εἰν Αἴδῃ.	20
	φημί δὲ καὶ Βοιωτὸν ἀποπρολιπόντα μέλαθρον	
	Ἡσίοδον πάσης ἥρανον ἱστορίας	
5	Ἀσκραίων ἐσικέσθαι ἔχων Ἑλικωνίδα κώμην·	
	ἔνθεν ὃ γ' Ἡοίην μνώμενος Ἀσκραϊκὴν	
	πολλ' ἔπαθεν, πάσας δὲ λόγων ἀνεγράψατο βίβλους	25 597e
	ὑμνῶν, ἐκ πρώτης παιδὸς ἀνερχόμενος.	
	αὐτὸς δ' οὗτος ἀοιδός, ὃν ἐκ Διὸς αἴσα φυλάσσει	
10	ἥδιστον πάντων δαίμονα μουσοπόλον,	
	λεπτὴν δ' εἰς Ἰθάκην ἀνετείνετο θεῖος Ὀμηρος	
	ὥδῃσιν πιτυτῆς εἵνεκα Πηνελόπης,	30
	ἦν διὰ πολλὰ παθὼν ὀλίγην εἰσενάσσατο νῆσον,	597f
	πολλὸν ἀπ' εὐρείης λιπόμενος πατρίδος·	
15	ἔκλαιε δ' Ἰκάρου τε γένος καὶ δῆμον Ἀμύκλου	
	καὶ Σπάρτην ἰδίων ἀπτόμενος παθέων.	
	Μίμνερμος δέ, τὸν ἡδὺν ὃς εὔρετο πολλὸν ἀνατλάς	35
	ἥχον καὶ μαλακοῦ πνεύμ' ἀπὸ πενταμέτρου,	598a
	καίετο μὲν Ναννοῦς, πολὺ δ' ἐπὶ πολλάκι λωτῷ	
20	κημῶθεις κώμους εἶχε σὺν Ἑξαμύῃ,	
	ἡδ' ἤχθεε Ἑρμόβιον τὸν αἰεὶ βαρὺν οὐδὲ Φερεκλῆν	
	ἐχθρόν, μισήσας τοῖ' ἀνέπεμψεν ἔπη.	40
	Λυδῆς δ' Ἀντίμαχος Λυσηίδος ἐκ μὲν ἔρωτος	
	πληγείς Πακτωλοῦ ρεῦμ' ἐπέβη ποταμοῦ·	

1 † ὀργιωνανεμῶι † A : ὀργειῶνα νόμῳ Blomfield | † διαποιπνωίουσα † A : διαποιπνώουσα B M P : διαποιπνύουσα Musurus : διαπομπεύουσα Powell
2 Δημήτρα Hermann : Δήμητρα A || 3 μέλαθρον M P : † μελαθραν † A : μελάθρων Musurus || 5 ἔχων A : ἐρῶνθ' Riegler || 10 μουσοπόλον A : μουσοπόλων Musurus || 11 δ' εἰς A : δ' del. Diels : ἥσ' Kaibel | ἀνετείνετο A : ἐνετείνετο Kaibel, ducente Bergk || 13 εἰσενάσσατο A : ἐσενάσσατο Musurus
14 λιπόμενος A : λειπόμενος B Mus || 15 ἔκλαιε A : ἔκλεε Bergk | Ἰκάρου A : Ἰκαρίου Hermann || 18 πνεύμ' ἀπὸ A : πνεῦμα τὸ Dalechamps (*mollis pentametri cantum*) || 19 πολὺ P Mus : πολίω M : † πολλῶι † (v.l. πολὺ et πολλῶ in unam confusas (sic Kaibel)) A || 20 κημῶθεις Hermann : † κνημῶθεις † A | εἶχε, i.e. EIXE Schweighäuser : † σιχε †, i.e. ΣΙΧΕ A | σὺν Ἑξαμύῃ Dindorf : † συνεξαμυη † A || 21 ἡδ' ἤχθεε] † ἡδ' ἤχθεε † A : ἤχθεε Musurus | αἰεὶ A : αἰε B M P Mus | οὐδὲ A : ἡδὲ Casaubon || 22 τοῖ' (vel οἱ') ἀνέπεμψεν Ellis : τ' † οἶαν ἐπεμψεν † A : τοῖανδ' ἔπεμψεν B : τοιάδ' ἔπεμψεν M P Mus || 23 Λυσηίδος A : χρυηίδος M Mus : Λυδηίδος Ruhnken

598b	† δαρδάνη † δὲ θανούσαν ὑπὸ ξηρὴν θέτο γαίαν κλαίων, † αἶζαν † διήλθεν ἀποπρολιπὼν ἄκρον ἐς Κολοφῶνα, γόων δ' ἐνεπλήσατο βίβλους ἱεράς, ἐκ παντὸς παυσάμενος καμάτου. Λέσβιος Ἀλκαῖος δὲ πόσους ἀνεδέξατο κώμους Σαπφούς φορμίζων ἱμερόεντα πόθον γινώσκεις· ὁ δ' αἰοιδὸς ἀηδόνης ἠράσαθ' ὕμνων	45
598c	Τήϊον ἀλγύνων ἄνδρα πολυφραδίη. καὶ γὰρ τὴν ὁ μελιχρὸς ἐφωμίλησ' Ἀνακρέων στελλομένην πολλαῖς ἄμμιγα Λεσβιάσι· φοῖτα δ' ἄλλοτε μὲν λείπων Σάμον, ἄλλοτε δ' αὐτὴν οἰνηρὴν † δοῦριν † κεκλιμένην πατρίδα Λέσβον εἰς εὖιονον· τὸ δὲ Μύσιον εἶσιδε Λεκτὸν πολλάκις Αἰολικοῦ κύματος ἀντιπέρας. αὖθις δ' οἶα μέλισσα πολυπρήωνα Κοδώνην λειποῦσ' ἐν τραγικαῖς ἦδε χοροστασίαις	50
598d	Βάκχον καὶ τὸν ἔρωτ' † ἀγειραιθειαρειδος † Ζεὺς ἔπορεν Σοφοκλεῖ. φημί δὲ κάκείνον τὸν αἰεὶ πεφυλαγμένον ἄνδρα καὶ πάντων μῖσος κτώμενον ἐκ † συνοχῶν † πάσας ἀμφὶ γυναῖκας, ὑπὸ σχολιοῖο τυπέντα τόξου νυκτερινὰς οὐκ ἀποθέσθ' ὁδύνας· ἀλλὰ Μακηδονίης πάσας κατενίσαστο λαύρας † αἰγείων †, μέθεπε δ' Ἀρχελάω ταμίην,	10
598e	εἰς ὅκε δαίμων Εὐριπίδῃ εὔρετ' ὄλεθρον	15

2 κλαίων, i.e. ΚΛΑΙ- Ilgen : † καλλιων †, i.e. ΚΑΛΛΙ- A | διήλθεν A : δῆθεν M P Mus : δ' ἦλθεν Casaubon || 3 ἄκρον A : ἄκραν M P Mus : ἄκρην Hermann || 4 ἱεράς A : ἱράς Musurus || 7 γινώσκεις A : γινώσκεις M P Mus || 9 ἐφωμίλησ' A : ἐφωμίλλητ' Powell || 10 Λεσβιάσι(ν) M P Mus : † λαισβιασιν † A || 12 οἰνηρὴν δοῦριν A : οἰνηρῇ δειρῇ Kaibel, Bergk || 13 εἰς A : ἐς P^{mg} Mus | Μύσιον Wensch : † μυριον † A | Λεκτὸν Hermann : † λεκτρον † A || 15 αὖθις A : Ἀτθίς Ruhnken | πολυπρήωνα Ruhnken : † πολυπριωνα † A | Κοδώνην, i.e. ΚΟΔΩΝ- A : Κολωνόν, i.e. ΚΟΛΩΝ- Ruhnken || 16 χοροστασίαις B M P Mus : † χοροστασίας † A 17 † ἀγειραιθειαρειδος † A : Θεωρίδος latere agnovit Lennep, cf. 13.592a 19 αἰεὶ A : αἰεὶ B M P Mus † A : Θεωρίδος latere agnovit Lennep, cf. 13.592a 24 μέθεπε A : μέθεπεν M P Mus | Ἀρχελάω A : Ἀρχελέω Musurus || 25 Εὐριπίδῃ Bedrot : † εὐριπίδῃ † A

Ἀμφιβίου στυγνῶν ἀντιάσαντα κυνῶν.
 ἄνδρα δὲ τὸν Κυθήρηθεν ἀνεθρέψαντο τιθῆναι
 Βάχχου καὶ λωτοῦ πιστότατον ταμῖν 70
 Μοῦσαι παιδευθέντα Φιλόξενον, οἷα τιναχθεῖς
 5 † ὠρυγη † ταύτης ἦλθε διὰ πτόλεως
 γινωσκει † καὶ οὖσαν μέγαν πόθον ὃν Γαλατεῖης
 αὐτοῖς μηλείοις θήκαθ' ὑπὸ προγόνοις.
 οἶσθα δὲ καὶ τὸν ἀοιδόν τὸν Εὐρυπύλου πολιῆται | 75
 Κῶιο χάλκειον στήσαν ὑπὸ πλατάνῳ 598f
 10 Βιττίδα μολπάζοντα θοήν, περὶ πάντα Φιλίταν
 ῥήματα καὶ πᾶσαν ρυόμενον λαλίην.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' ὁπόσοι σκληρόν βίον ἐστήσαντο
 ἀνθρώπων σχολιὴν μαϊόμενοι σοφίην, 80
 οὖς αὐτὴ περὶ πικρὰ λόγοις ἐσφίγξατο μῆτις
 15 καὶ δεινὴ μύθων κῆδος ἔχουσ' ἀρετῇ,
 οὐδ' οἷδ' αἰνὸν ἔρωτος ἀπεστρέψαντο κυδοιμὸν ||
 φαινόμενον, δεινὸν δ' ἦλθον ὑφ' ἡνίοχον. 599a
 οἷη μὲν Σάμιον μανίη κατέδησε Θεανοῦς 85
 Πυθαγόρην ἐλίκων κομψὰ γεωμετρίας
 20 εὐρόμενον καὶ κύκλον ὅσον περιβάλλεται αἰθήρ
 βίης ἐν σφαίρῃ πάντ' ἀποτασσόμενον.
 οἷψ δ' ἐχλίηνεν, ὃν ἔξοχον ἔχρην πολλῶν δ'
 ἀνθρώπων εἶναι, Σωκράτη ἐν † σοφῇ | 90
 Κύπρις μηνίουσα πυρὸς μένει· ἐκ δὲ βαθείης 599b
 25 ψυχῆς κουφοτέρως ἐξεπόννησ' ἀνίας

1 Ἀμφιβίου Hermann : ἀμφὶ βίου A : Ἀρριβίου Headlam | ἀντιάσαντα A : ἀντιάσαντι Musurus || 2 ἀνεθρέψαντο A : ὃν ἐθρέψαντο Hermann
 5 † ὠρυγη † A : Ὀρτυγίη Couat || 6 γινωσκει καὶ οὖσαν A : γιγνώσκει καὶ οὖσαν M P : γιγνώσκει καὶ οὔσα Musurus : γιγνώσκεις, αἰούσα Dalechamps (nosti), Ruhnken, cf. v. 75 οἶσθα | Γαλατεῖης A : Γαλατεῖη Weston
 7 μηλείοις Heringa : μηλίσις (vox nihili) A || 8 τὸν² A : ὃν Casaubon
 11 ρυόμενον A : τρυόμενον Hermann || 13 σχολιὴν A : σκοτίην Heinrich
 14 πικρὰ A : πυκνὰ Porson || 16 οὐδ' οἷδ' αἰνὸν Weston : οὐδ' οἶδεν ὃν A : οὐδ' οἶ δεινὸν Musurus || 17 φαινόμενον A : μαινομένου Anon. Londin. || 21 βίης A : βαιῇ Musurus (βαιῇ scripsit) | ἐν A : ἐνὶ Dindorf | ἀποτασσόμενον A : ἀποπλασσόμενον Powell || 22 δ' ἐχλίηνεν, ὃν Heringa : † δεχλειημενον † A ἔχρην πολλῶν δ' A : ἔξοχον ἔχρη Ἀπόλλων Porson || 23 σοφῇ A : σοφίη M P Mus || 25 ἐξεπόννησ' M P Mus : ἐξεπόννησαν (dittographiam) A

- οἰκί' ἐς Ἀσπασίης πωλεύμενος· οὐδέ τι τέχμαρ
 εὔρε λόγῳ πολλὰς εὐράμενος διόδους.
 ἄνδρα Κυρηναῖον εἴσω πόθος ἔσπασεν Ἴσθμου 95
 δεινὸν ὅτ' Ἀπιδανῆς Λαΐδος ἠράσατο
 ὁξὺς Ἀρίστιππος, πάσας δ' ἠνήνατο λέσχας 5
 φεύγων † ουδαμενον † ἐξεφόρησε βίῳ. |
- 599c [72] ἐν τούτοις ὁ Ἑρμησιάνναξ σφάλλεται συγχρονεῖν οἰόμενος
 Σαπφῷ (fr. 250) καὶ Ἀνακρέοντα, τὸν μὲν κατὰ Κύρον καὶ Πολυ-
 κράτην γενόμενον, τὴν δὲ κατ' Ἀλυάττην τὸν Κροίσου πατέρα.
 Χαμαιλέων δ' ἐν τῷ Περὶ Σαπφούς (fr. 26 Wehrli = fr. 28 Martano) 10
 καὶ λέγειν τινὰς φησιν εἰς αὐτὴν πεποιήσθαι ὑπὸ Ἀνακρέοντος
 (PMG 358) τάδε·
- σφαίρη δευτέ με πορφυρέη
 βάλλων χρυσοκόμης Ἔρως
 νήνι ποικίλος † λαμβανῶ † 15
 συμπαίζειν προκαλεῖται·
 ἢ δ', ἐστὶ γὰρ ἀπ' εὐκτικοῦ 5
 Λέσβου, τὴν μὲν ἐμὴν κόμην,
 λευκὴ γάρ, καταμέμφεται, |
 599d πρὸς δ' ἄλλην τινὰ χάσκει. 20
- καὶ τὴν Σαπφῷ δὲ πρὸς αὐτὸν ταῦτά φησιν εἰπεῖν (adesp. PMG
 953)·
- κεῖνων, ὦ χρυσόθρονε Μοῦσ', ἔνισπες
 ὕμνον, ἐκ τὰς καλλιγύναικος ἐσθλὰς
 ὁ Τῆιος χώρας ὅσ' ἄειδε τερπνῶς 25
 πρέσβυς ἀγλαός.

2 λόγῳ A : λόγων Heringa, Ruhnken | εὐράμενος A : εὐρόμενος Dindorf
 3 εἴσω A : ἔσω Hermann || 4 δεινὸν A : , δεινός, Ruhnken || 13 δευτέ A :
 δηῦτέ Seidler | πορφυρέη, i.e. -EHI Barnes : † πορφυρενί †, i.e. -ENI A :
 πορφυρῇ Page || 15 ποικίλος † λαμβανῶ † A : ποικιλοσαμβάλῳ Seidler
 17 ἐστὶ A : ἐστὶν Dindorf | ἀπ' εὐκτικοῦ B M P Mus : ἀπευκτικοῦ A : ἀπ'
 εὐκτίτου Barnes || 23 κεῖνων A : κείνον Barnes | Μοῦσ', ἔνισπες Barnes :
 Μοῦσα † εἰσπες † A || 25 ὁ A : del. Barnes | ὅσ' Musurus : ὅς A : ὄν Barnes
 26 ἀγλαός A : ἀγαυός Barnes

ὅτι δὲ οὐκ ἔστι Σαπφούς τοῦτο τὸ ἄσμα παντί που δῆλον· ἐγὼ δὲ
 ἡγοῦμαι παίζειν τὸν Ἑρμησιάνακτα περὶ τοῦτου τοῦ ἔρωτος· καὶ
 γὰρ Δίφιλος ὁ κωμωδιοποιὸς πεποιήκεν ἐν Σαπφοῖ δράματι (fr.
 71) Σαπφούς ἐραστὰς Ἀρχίλοχον καὶ Ἰππώνακτα. ταῦτα ὑμῖν, | ὦ 599e
 5 ἑταῖροι, οὐκ ἀμερίμνωσ' δοκῶ τὸν ἐρωτικὸν τοῦτον πεποιήσθαι
 κατάλογον οὐκ ὦν οὕτως ἐρωτομανῆς ὥς διαβάλλων μ' εἴρηκεν ὁ
 Κύνουλκος· ἀλλ' ἐρωτικὸς μὲν εἶναι ὁμολογῶ, ἐρωτομανῆς δὲ οὐ.

τίς δ' ἔστ' ἀνάγκη δυστυχεῖν ἐν πλείοσιν
 ἔξόν σιωπᾶν κἂν σκότῳ κρύπτειν τάδε;

10 Αἰσχύλος ἔφη ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν Ἀμφιτρύωνι (*TrGF* 179 F 1). οὗτος
 δὲ ἔστιν Αἰσχύλος ὁ καὶ τὰ Μεσσηνιακὰ ἔπη (*SH* 13) συνθείς, ἀνὴρ
 εὐπαίδευτος (*FGrH* 488 T 1). [73] ὑπολαμβάνων οὖν | μέγαν εἶναι 599f
 δαίμονα καὶ δυνατώτατον τὸν Ἑρῶτα προσέτι τε καὶ τὴν Ἀφροδί-
 την τὴν χρυσὴν τὰ Εὐριπίδου (fr. 898) ἐπὶ νοῦν λαμβάνων λέγω·

15 τὴν Ἀφροδίτην οὐχ ὁρᾷς ὄση θεός;
 ἦν οὐδ' ἂν εἴποις οὐδὲ μετρήσειας ἂν
 ὄση πέφυκε κάφ' ὅσον διέρχεται.
 αὕτη τρέφει σὲ κάμῃ καὶ πάντας βροτούς.
 τεκμήριον δέ, μὴ λόγῳ μόνον μάθης· || 5
 20 ἔργῳ δὲ δείξω τὸ σθένος τὸ τῆς θεοῦ.
 ἐρᾷ μὲν ὄμβρου γαῖ' ὅταν ξηρὸν πέδον
 ἄκαρπον αὐχμῷ νοτίδος ἐνδεῶς ἔχῃ,
 ἐρᾷ δ' ὁ σεμνὸς οὐρανὸς πληρούμενος
 ὄμβρου πεσεῖν εἰς γαίαν Ἀφροδίτης ὑπο. 10
 25 ὅταν δὲ συμμιχθῇτον ἐς ταῦτόν δύο,
 φύουσιν ἡμῖν πάντα καὶ τρέφουσ' ἅμα
 δι' ὧν βρότειον ζῇ τε καὶ θάλλει γένος.

καὶ ὁ σεμνότατος δ' Αἰσχύλος ἐν ταῖς Δαναΐσιν (fr. 44) αὐτὴν
 παράγει τὴν Ἀφροδίτην λέγουσαν· |

599e Eust. p. 988.19 = III.649.22-3 | 600a, 599e, 600a-b Eust. p. 978.22-6 =
 III.615.23-616.4 | 600a, 599e, 600a-b Eust. p. 978.22-6 = III.615.23-616.4

3 κωμωδιοποιὸς A : κωμ^(x) E : κωμικός C || 8 ἔστ' M P Mus : ἔσται A
 17 κάφ' ὅσον Dindorf : καὶ ἔφ' ὅσον A C E : καὶ ἐν ὄσῳ, i.e. κἂν ὄσῳ M P
 20 δείξω A : δείξον C E | ἔργῳ ... θεοῦ del. Gomperz || 21 γαῖ' P Mus : γαῖα
 A C E

600b ἔρῃ μὲν ἀγνὸς οὐρανὸς τρῶσαι χθόνα,
 ἔρωι δὲ γαίαν λαμβάνει γάμου τυχεῖν.
 ὄμβρος δ' ἀπ' εὐνάεντος οὐρανοῦ πεσὼν
 ἔκυσσε γαίαν· ἡ δὲ τίκτεται βροτοῖς
 μῆλων τε βοσκὰς καὶ βίον Δημήτριον 5 5
 † δένδρων τις ὥρα δ' ἐκ νοτίζοντος γάμου
 τέλειος ἐστι· τῶν δ' ἐγὼ παραίτιος.

[74] ἐν Ἱππολύτῳ Εὐριπιδεῖω (3-6) πάλιν ἡ Ἀφροδίτη φησίν· |

600c ὅσοι τε Πόντου τερμόνων ταλαντικῶν
 ναίουσιν εἴσω, φῶς ὀρώντες ἡλίου, 10
 τοὺς μὲν σέβοντας τάμᾳ πρεσβεύω κράτη, 5
 σφάλλω δ' ὅσοι φρονοῦσιν εἰς ἡμᾶς † μέτα·

νεανίσκῳ γὰρ τὴν πᾶσαν ἀρετὴν ἔχοντι τοῦτο μόνον τὸ ἀμάρτημα
 προσόν, ὅτι οὐκ ἐτίμα τὴν Ἀφροδίτην, αἵτιον ἐγένετο τοῦ ὀλέθρου·
 καὶ οὔτε ἡ Ἄρτεμις ἡ περισσῶς ἀγαπήσασα οὔτε τῶν ἄλλων θεῶν 15
 τις ἢ δαιμόνων ἐβοήθησεν αὐτῷ. κατὰ τὸν αὐτὸν οὖν ποιητὴν (E.
 fr. 269.1, 3-4)· |

600d ὅστις Ἔρωτα μὴ μόνον κρίνει θεόν
 ἢ σκαιὸς ἐστὶν ἢ καλῶν ἄπειρος ὢν
 οὐκ οἶδε τὸν μέγιστον ἀνθρώποις θεόν· 20

δν (Chamael. fr. [58] Martano) ὁ σοφὸς ὑμῶν ἀεὶ ποτε Ἀνακρέων
 πᾶσιν ἐστὶν διὰ στόματος. λέγει οὖν περὶ αὐτοῦ καὶ ὁ κράτιστος
 Κριτίας (88 B 1 D.-K.) τάδε·

τὸν δὲ γυναικείων μελέων πλέξαντά ποτ' ὦδ' ἄς
 ἡδὺν Ἀνακρεῖοντα Τέως εἰς Ἑλλάδ' ἀνήγεν, 25
 συμποσίων ἐρέθισμα, γυναικῶν ἡπερόπνευμα, |
 600e αὐλῶν ἀντίπαλον, φιλοβάρβιτον, ἡδὺν, ἄλυπον.
 οὐ ποτέ σου φιλότης γηράσεται οὐδὲ θανεῖται 5

6-7 sic A : δένδρων τ' ὀπώραν· ἐκ νοτίζοντος γάμου / τελεῖθ' ὅσ' ἔστι Diels
 8 Εὐριπιδεῖω M P Mus : Εὐριπιδίῳ A || 9 ταλαντικῶν (vox nihili) A : τ'
 Ἀτλαντικῶν M P Mus et Eur. || 12 μέτα, i.e. META A : μέγα, i.e. MEΓA M
 P Mus et Eur. || 14 αἵτιον, i.e. AITION M P Mus : ἀπιόν, i.e. APION A
 18 sic A : Ἔρωτα δ' ὅστις μὴ θεὸν κρίνει μέγαν Stob. 4.20.11 || 21 ἀεὶ B : αἰεὶ
 A : om. M P Mus

ἔστ' ἂν ὕδωρ οἴνω συμμιγνύμενον κυλίκεσσι
 παῖς διαπομπεύη προπόσεις ἐπὶ δεξιὰ νωμῶν
 παννουχίδας θ' ἱερὰς θήλεις χοροὶ ἀμφιέπωσι,
 πλάστιγξ θ' ἡ χαλκοῦ θυγάτηρ ἐπ' ἄκραισι καθίζη
 5 κοττάβου ὑψηλαῖς κορυφαῖς Βρομίου ψακάδεσσιν. | 10

[75] Ἀρχύτας δ' ὁ ἁρμονικός, ὡς φησι Χαμαιλέων (fr. 25 Wehrli = 600f
 fr. 27 Martano), Ἀλκμᾶνα γεγονέναι τῶν ἐρωτικῶν μελῶν
 ἡγεμόνα καὶ ἐκδοῦναι πρῶτον μέλος ἀκόλαστον ὄντα καὶ περὶ τὰς
 10 γυναικάς καὶ τὴν τοιαύτην μοῦσαν εἰς τὰς διατριβάς· διὸ καὶ
 λέγειν ἔν τινι τῶν μελῶν (PMG 59(a)).

Ἔρωσ με δ' αὖτε Κύπριδος ἔκατι
 γλυκὺς κατεῖβων καρδίαν ἰαίνει.

λέγει δὲ καὶ ὡς τῆς Μεγαλοστράτης οὐ μετρίως ἐρασθείη,
 ποιητρίας μὲν οὔσης, δυναμένης δὲ καὶ διὰ τὴν ὁμιλίαν τοῦς
 15 ἐραστὰς προσελκύσασθαι. || λέγει δ' οὕτω περὶ αὐτῆς (Alcm. PMG 601a
 59(b)).

τοῦθ' ἀδείαν Μοῦσαν ἔδειξε
 δῶρον μάκαιρα παρθένων
 ἅ ξανθὰ Μεγαλοστράτα.

20 καὶ Στησίχορος δ' οὐ μετρίως ἐρωτικὸς γενόμενος συνέστησε καὶ
 τοῦτον τὸν τρόπον τῶν ἁσμάτων ἃ δὴ καὶ τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο
 παιδεία καὶ παιδικά. οὕτω δ' ἐναγώνιος ἦν ἡ περὶ τὰ ἐρωτικά
 πραγματεία· καὶ οὐδεὶς ἡγείτο φορτικὸς τοὺς ἐρωτικούς, ὥστε
 καὶ Αἰσχύλος μέγας ὢν ποιητὴς καὶ Σοφοκλῆς ἥγον εἰς τὰ θέατρα

1 συμμιγνύμενον A C E : συμμειγνύμενον Diels || 2 προπόσεις M P Mus :
 πρόποσις A : πρόποσιν C E | ἐπὶ δεξιὰ νωμῶν] ἐπιδέξια νωμῶν E : ἐπὶ δεξιὰ
 κωμῶν C : † ἐπιδέξιαν † ὤμων A : ἐπὶ δεξιὸν ὤμων Musurus || 4 πλάστιγξ C
 E B : πλάστιξ A | θ' M P Mus : τε A : δ' C E | καθίζη B : καθίζει A C : καθίζει
 E || 6 Ἀρχύτας M P Mus : Ἀρχύτης A || 11 με δ' αὖτε A : δ' αὖ με C E : με
 δηῦτε Page || 13 οὐ μετρίως Schweighäuser, cf. infra καὶ Στησίχορος δ' οὐ
 μετρίως ἐρωτικὸς et 13.601c καὶ Πίνδαρος (fr. 127) δ' οὐ μετρίως ὢν
 γενόμενος : συμμέτρως A | ἐρασθείη Cobet : ἐρασθείς A || 17 τοῦθ' ἀδείαν A :
 τοῦτο φαδειᾶν Stephanus, Bergk | Μοῦσαν ἔδειξε A : ἔδειξε Μωσᾶν
 Stephanus, Wilamowitz || 18 παρθένων A : παρσένων Page || 19 ἅ ξανθὰ A : ἡ
 ξανθὴ A* || 22 παιδεία Welcker : παιδιὰ A C E

601b διὰ τῶν τραγωδιῶν τοὺς ἔρωτας, ὁ μὲν | τὸν Ἀχιλλέως πρὸς
Πάτροκλον, ὁ δ' ἐν τῇ Νιόβῃ τὸν τῶν παιδῶν, διὸ καὶ Παιδερά-
στριάν τινες καλοῦσι τὴν τραγωδίαν· καὶ ἐδέχοντο τὰ τοιαῦτα
ἄσματα οἱ θεαταί. [76] καὶ ὁ Ῥηγίνος δὲ Ἰβυκος (PMG 286) βοᾷ
καὶ κέκραγεν·

5

ἦρι μὲν αἶ τε Κυδώνιαι
μηλίδες ἀρδόμεναι ῥοᾶν
ἐκ ποταμῶν, ἵνα Παρθένων
κῆπος ἀκήρατος, αἶ τ' οἶνανθίδος
αὐξόμεναι σκιεροῖσιν ὕφ' ἔρνεσιν
οἶναρέοις θαλέθοισιν· ἐμοὶ δ' ἔρος
οὐδεμίαν κατάχοιτος ὥραν
τε † ὑπὸ στεροπᾶς φλέγων
Θρηίκιαις βορέας

5 10

601c αἰσῶν | παρὰ Κύπριδος ἄζαλέ-
αις μανίαισιν ἐρεμνὸς ἀθάμβησεν
κραταιῶς παιδόθεν † φυλάσσει
ἡμετέρας φρένας.

10 15

καὶ Πίνδαρος (fr. 127) δ' οὐ μετρίως ὦν ἐρωτικός φησιν·

εἶη καὶ ἐρᾶν καὶ ἔρωτι
χαρίζεσθαι καὶ κατὰ καιρόν.
μὴ πρεσβυτέραν ἀριθμοῦ
δίωκε, θυμέ, πράξιν·

20

διόπερ καὶ ὁ Τίμων ἐν τοῖς Σίλλοις (SH 791.2) ἔφη·

ὦρῃ ἐρᾶν, ὦρῃ δὲ γαμεῖν, ὦρῃ δὲ πεπαῦσθαι,

25

καὶ μὴ ἀναμένειν ἔστ' ἂν ἐκείνῳ τις φθέγξῃται κατὰ τὸν αὐτὸν
τοῦτον φιλόσοφον (SH 791.1)· |

1 τοὺς ἔρωτας A : <...>αρτιχοὺς ... ἔρωτας C E (ubi <παιδερασ>τιχοὺς scripsi)
2–3 Παιδεράστριάν Schweighäuser : Παιδεραστάν A || 7 ῥοᾶν Musurus :
ῥοᾶν A || 9 οἶνανθίδος, i.e. οἶνανθι⁸⁰ A : οἶνανθίδες, i.e. οἶνανθι⁸⁰ M P Mus
12 κατάχοιτος Musurus : † κατακητος † A || 14 Θρηίκιαις M P Mus :
† θρηίκιαις † A : Θρηίκιαις Ursinus || 16–17 ἀθάμβησεν κραταιῶς A :
ἀθαμβῆς / ἐγκρατέως Hermann || 17 παιδόθεν B M P Mus : † παιδ' † ὅθεν A :
πεδόθεν Naake || 21 καὶ A : om. C E et 13.561b

ἡνίχ' ἐχρῆν δύνειν, νῦν ἄρχεται ἡδύνεσθαι.

601d

μνησθεὶς δὲ καὶ τοῦ Τενεδίου Θεοξένου ὁ Πίνδαρος (fr. 123), δς ἦν αὐτοῦ ἐρώμενος, τί φησι;

- 5 χρῆν με κατὰ καιρὸν ἐρώ-
 των δρέπεσθαι, θυμέ, σὺν ἡλικίᾳ·
 τὰς δὲ Θεοξένου ἀκτῖνας προσώπου
 μαρμαριζοίσας † δρακίς †
 δς μὴ πόθῳ κυμαίνεται, ἐξ ἀδάμαντος
 ἡὲ σιδάρου κεχάλλευσται μέλαιναν καρδίαν 5
 10 ψυχρᾷ φλογί, πρὸς δ' Ἀφροδί-
 τας ἀτιμασθεὶς ἐλικογλεφάρου
 ἢ περὶ χρήμασι μοχθίζει βιαίως
 ἢ γυναικείῳ θράσει
 ψυχρὰν φορεῖτε † πᾶσαν | ὁδὸν θεραπεύων. 601e
 15 ἀλλ' ἐγὼ δ' ἕκατι τὰς, κηρὸς ὡς δαχθεὶς ἔλα 10
 ἱρᾶν μελισσᾶν, τήκομαι εὖτ' ἂν ἴδω
 παίδων νεόγυιον ἐς ἦβαν.
 ἐν δ' ἄρα καὶ Τενέδῳ
 Πειθῷ τ' ἔναιεν καὶ Χάρις
 20 υἱὸν Ἀγησιλάου. 15

- [77] ὅλως δὲ τοὺς παιδικοὺς ἔρωτας τῶν ἐπὶ ταῖς θηλείαις προκρί-
 νουσι πολλοί· παρὰ γὰρ † ταῖς ἄλλαις † ταῖς εὐνομουμέναις
 πόλεσιν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος σπουδασθῆναι τόδε τὸ ἔθος· Κρήτες
 γοῦν, ὡς ἔφην (cf. 13.561e–f), καὶ οἱ ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῖς περὶ τὰ
 25 παιδικὰ δαιμονίως ἐπτόνῃται· Ἐχεμένης γοῦν ἐν τοῖς Κρητικοῖς 601f
 (FGrH 459 F 1) οὐ τὸν Δία φησὶν ἀρπάσαι | τὸν Γανυμήδην ἀλλὰ

601f Eust. p. 986.40 = III.643.23–5

4 με A : μὲν Hermann || 5 ἡλικίᾳ A : ἀλικίᾳ Boeckh || 6 προσώπου A C E :
 † ὀσσων † 13.564e : πρὸς ὀσσων Kaibel || 7 † δρακίς † A : δρακῶν C E :
 δρακίς 13.564e || 9 ἡὲ A C E : ἡ 13.564e | σιδάρου A et 13.564e : σιδήρου A^s C
 E || 14 φορεῖτε A : φορεῖται M P Mus || 15 δ' ἕκατι τὰς κηρὸς M P Mus :
 † δεκατιτασκηρος † A : τὰς ἕκατι κηρὸς Hermann, Wilamowitz || 15–16 ἔλα
 / ἱρᾶν Bergk : ἐλεηρᾶν (vox nihili) A || 16 μελισσᾶν Hermann : μέλισσαν A
 τήκομαι A : τάκομαι Schneidewin || 17 ἦβαν A : ἦβην A^s || 18 Τενέδῳ M P
 Mus : † τονεδῶ † A || 20 Ἀγησιλάου A : Ἀγησίλα Bergk || 22 ταῖς ἄλλαις A :
 τὰς ἄλλας Wilamowitz : fort. ἄλλαις εὐνομουμέναις πόλεσιν (del. ταῖς ... ταῖς)

Μίνωα. οἱ δὲ προειρημένοι Χαλκιδεῖς παρ' αὐτοῖς φασιν ἀρπασθῆ-
 ναι τὸν Γανυμήδην ὑπὸ τοῦ Διὸς καὶ τὸν τόπον δεικνύντες Ἀρπά-
 γιον καλοῦσιν, ἐν ᾧ καὶ μυρρίναι διάφοροι πεφύκασι. καὶ τὴν πρὸς
 Ἀθηναίους δ' ἐχθραν διελύσατο Μίνως, καίπερ ἐπὶ θανάτῳ παιδὸς
 συστάσαν, Θησέως ἐρασθεῖς, καὶ τὴν θυγατέρα τούτῳ γυναῖκα 5
 ἔδωκε Φαίδραν, ὡς Ζῆνις φησιν ὁ Χίος ἐν τῷ περὶ τῆς πατρίδος
 602a συγγράμματι (FGrH 393 F 1). || [78] Ἱερώνυμος δ' ὁ Περιπατητι-
 κὸς (fr. 34 Wehrli = fr. 35 White) περισπουδάστους φησὶ γενέσθαι
 τοὺς τῶν παίδων ἔρωτας, ὅτι πολλάκις ἢ τῶν νέων ἀκμὴ καὶ τὸ
 πρὸς ἀλλήλους ἐταιρικὸν συμφρονῆσαν πολλὰς τυραννίδας 10
 καθεῖλε· παιδικῶν γὰρ παρόντων ἐραστῆς πᾶν ὀτιοῦν ἔλοιτ' ἂν
 παθεῖν ἢ δειλοῦ δόξαν ἀπενέγκασθαι παρὰ τοῖς παιδικοῖς· ἔργῳ
 γοῦν τοῦτο ἔδειξεν ὁ συνταχθεὶς Θήβησιν ὑπὸ Ἐπαμινώνδου ἱερὸς
 λόχος καὶ ὁ κατὰ τῶν Πεισιστρατιδῶν θάνατος ὑπὸ Ἀρμοδίου καὶ
 Ἀριστογείτονος γενόμενος, περὶ Σικελίαν δ' ἐν Ἀκράγαντι τὰ 15
 602b Χαρίτωνος | καὶ Μελάνιππου. Μελάνιππος δ' ἦν τὰ παιδικά, ὡς
 φησιν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός ἐν τῷ Περί Ἑρωτικῶν (fr. 65
 Wehrli = fr. 37 Schütrumpf)· χοῦτοι φανέντες ἐπιβουλεύοντες
 Φαλάριδι καὶ βασανιζόμενοι ἀναγκαζόμενοι τε λέγειν τοὺς
 συνειδότες οὐ μόνον οὐ κατέειπον, ἀλλὰ καὶ τὸν Φάλαριν αὐτὸν εἰς 20
 ἔλεον τῶν βασάνων ἤγαγον, ὡς ἀπολύσαι αὐτοὺς πολλὰ ἐπαινέ-
 σαντα· διὸ καὶ Ἀπόλλων ἤσθεις ἐπὶ τούτοις ἀναβολὴν τοῦ θανάτου
 τῷ Φαλάριδι ἐχαρίσατο τοῦτο ἐμφήνας τοῖς πυνθανομένοις τῆς
 602c Πυθίας ὅπως αὐτῷ ἐπιθῶνται. ἐχρησε | δὲ καὶ περὶ τῶν ἀμφὶ τὸν
 Χαρίτωνα προτάξας τοῦ ἑξαμέτρου τὸ πεντάμετρον, καθάπερ 25
 ὕστερον καὶ Διονύσιος ὁ Ἀθηναῖος ἐποίησεν ὁ ἐπικληθεὶς Χαλκοῦς
 ἐν τοῖς Ἑλεγείοις. ἐστὶ δ' ὁ χρησμὸς ὅδε (Delphic Oracle Q85
 Fontenrose)·

εὐδαίμων Χαρίτων καὶ Μελάνιππος ἔφυ,

1 φασιν B M P Mus : φησιν A || 2 τὸν Γανυμήδην A : τὸ Τρωϊκὸν μειράκιον C
 E Eust. || 6 Ζῆνις ἢ Ζηνεύς A : ἢ Ζηνεύς (glossam) del. Kaibel || 9–10 vel
 πολλάκις vel πολλὰς delendum || 10 ἐταιρικὸν del. Kaibel || 11 παιδικῶν
 Schweighäuser : παίδων A || 12 παρὰ τοῖς παιδικοῖς A : fort. ut glossa
 delenda vel παρ' αὐτοῖς scribendum || 15 τὰ scripsi : ὁ A : <ἔρως> post
 Μελάνιππου infra add. Schweighäuser || 18 χοῦτοι scripsi : οὔτοι A
 21 ἀπολύσαι C E M P Mus : ἀπολαῦσαι A || 22 ὁ Ἀπόλλων A : ὁ om. C E
 24 δὲ Wilamowitz : τε A || 26 Χαλκοῦς M P Mus : Χαλκεὺς A

θείας ἀγητῆρης ἐφαμερίοις φιλότατος.

- διαβόητα δ' ἐστὶ καὶ τὰ ἐπὶ Κρατίνῳ τῷ Ἀθηναίῳ γενόμενα· δς
 μειράκιον <ὦν> εὖμορφον Ἐπιμενίδου καθαίροντος τὴν Ἀττικὴν
 ἀνθρωπεύει αἵματι διὰ τινὰ μύση παλαιά, ὡς ἱστορεῖ Νεάνθης ὁ
 5 Κυζικηνός | ἐν δευτέρῳ Περὶ Τελετῶν (*FGrH* 84 F 16), ἐκὼν αὐτὸν 602d
 ἐπέδωκεν ὑπὲρ τῆς θρεψαμένης· ὦ καὶ ἐπαπέθανεν ὁ ἐραστής
 Ἀριστόδημος, λύσιν τ' ἔλαβε τὸ δεινόν. διὰ τοὺς τοιοῦτους οὖν
 ἔρωτας οἱ τύραννοι (πολέμιοι γὰρ αὐτοῖς αὐταὶ αἱ φιλῖαι) τὸ παρὰ-
 παν ἐκώλυον τοὺς παιδικοὺς ἔρωτας πανταχόθεν αὐτοὺς
 10 ἐκκόπτοντες. εἴσι δὲ οἱ καὶ τὰς παλαιστρας ὥσπερ ἀντιτειχίσματα
 ταῖς ἰδίαις ἀκροπόλεσιν ἐνεπίμπρασάν τε καὶ κατέσκαψαν, ὡς
 ἐποίησε Πολυκράτης ὁ Σαμίων τύραννος. [79] παρὰ δὲ Σπαρτιά-
 ταις, ὡς Ἀγνων φησὶν ὁ Ἀκαδημαῖκός, | πρὸ τῶν γάμων ταῖς 602e
 παρθένοις ὡς παιδικοῖς νόμος ἐστὶν ὁμιλεῖν· καὶ γὰρ ὁ νομοθέτης
 15 Σόλων (*fr.* 25.2 West²) ἔφη·

μηρῶν ἱμεύρων καὶ γλυκεροῦ στόματος.

Αἰσχύλος τε καὶ Σοφοκλῆς ἀναφανδὸν ἔφασαν, ὁ μὲν Μυρμιδόσιν
 (*A. fr.* 135)·

- σέβας δὲ μηρῶν † ἀγιον † οὐκ ἐπηδέσω,
 20 ὦ δυσχάριστε τῶν πυκνῶν φιλημάτων,
 ὁ δ' ἐν Κολχίσι (*S. fr.* 345) περὶ Γανυμήδους τινὰ λόγον ποιούμε-
 νος·

μηροῖς ὑπαίθων τὴν Διὸς τυραννίδα.

- οὐκ ἄγνοῶ δ' ὅτι τὰ περὶ Κρατίνον καὶ Ἀριστόδημον πεπλάσθαι |
 25 φησὶ Πολέμων ὁ περιηγητὴς ἐν ταῖς Πρὸς τὸν Νεάνθη ἀντιγρα- 602f
 φαῖς (*fr.* 53 Preller). ὑμεῖς δέ, ὦ Κύνουлке, τὰς διηγῆσεις ταύτας,
 καὶ ψευδεῖς ὥσιν, ἀληθεῖς εἶναι πιστεύετε καὶ τὰ τοιαῦτα τῶν

602f–3a cf. *Ael. NA* 6.15; *VH* 13.5

1 ἐφαμερίοις φιλότατος A : ἐφημερίοις φιλότητος A^s || 3 <ὦν> add. Dindorf, ducente Schweighäuser (<δν>) || 6 ἐπέδωκεν ὁ Κρατίνος A : ὁ Κρατίνος ut glossam del. Kaibel || 11 ἐνεπίμπρασάν A : ἐνέπρησάν Kaibel : fort. rectius κατέσκαπτον pro κατέσκαψαν infra || 19 † ἀγιον † A : ἀγνὸν Canter 21 τινὰ A : τὸν Kaibel || 26 δέ Schweighäuser : τε A

- ποιημάτων ἃ περὶ τοὺς παιδικούς ἐστιν ἔρωτας ἡδέως μελετᾶτε
 <...> τοῦ παιδεραστεῖν παρὰ πρῶτων Κρητῶν εἰς τοὺς Ἑλληνας
 παρελθόντος, ὡς ἱστορεῖ Τίμαιος (*FGrH* 566 F 144)· ἄλλοι δὲ φασὶ
 τῶν τοιοῦτων ἐρώτων κατάρξασθαι Λάιον ξενωθέντα παρὰ Πέλοπι
 603a καὶ ἐρασθέντα τοῦ || υἱοῦ αὐτοῦ Χρυσίππου, ὃν καὶ ἀρπάσαντα καὶ 5
 ἀναθέμενον εἰς ἄρμα εἰς Θήβας φυγεῖν. Πράξιλλα δ' ἡ Σικυωνία
 (*PMG* 751) ὑπὸ Διὸς φησὶν ἀρπασθῆναι τὸν Χρυσίππον. καὶ
 Κελτοὶ δὲ τῶν βαρβάρων καίτοι καλλίστας ἔχοντες γυναῖκας
 παιδικοῖς μᾶλλον χαίρουσιν· ὡς πολλάκις ἐνίοις ἐπὶ ταῖς δοραῖς
 μετὰ δύο ἐρωμένων ἀναπαύεσθαι. Πέρσας δὲ παρ' Ἑλλήνων φησὶν 10
 Ἡρόδοτος (1.135) μαθεῖν τὸ παισὶ χρῆσθαι. [8ο] φιλόπαις δ' ἦν
 ἐκμανῶς καὶ Ἀλέξανδρος ὁ βασιλεὺς· Δικαίαρχος γοῦν ἐν τῷ Περὶ
 603b τῆς ἐν Ἰλίῳ Θυσίας (fr. 23 Wehrli = fr. 83 Mirhady) Βαγῶου | τοῦ 15
 εὐνούχου οὕτως αὐτόν φησιν ἡττᾶσθαι ὡς ἐν ὄφει θεάτρου ὄλου
 καταφιλεῖν αὐτὸν ἀνακλάσαντα· καὶ τῶν θεατῶν ἐπιφωνησάντων
 μετὰ κρότου οὐκ ἀπειθήσας πάλιν ἀνακλάσας ἐφίλησε. Καρύστιος
 δ' ἐν Ἱστορικοῖς Ὑπομνήμασι (fr. 5, *FHG* iv.357), Χάρωνι, φησὶ, τῷ
 Χαλκιδεὶ παῖς καλὸς ἦν καὶ εἶχεν εὖ πρὸς αὐτόν. ὡς δ' Ἀλέξανδρος
 παρὰ Κρατερῷ αὐτόν ἐπῆνεσε γενομένου ποτὲ πότου, ὁ Χάρων
 ἐκέλευσε τὸν παῖδα καταφιλῆσαι τὸν Ἀλέξανδρον. καὶ ὅς, “μηδα- 20
 603c μῶς,” εἶπεν· “οὐ γὰρ οὕτως ἐμὲ εὐφρανεῖ | ὡς σὲ λυπήσει.” ὥσπερ
 γὰρ ἦν ἐρωτικὸς ὁ βασιλεὺς οὗτος, οὕτω καὶ πρὸς τὸ καθήκον
 ἐγκρατῆς καὶ πρὸς τὸ πρεπωδέστατον· αἰχμαλώτους γοῦν λαβὼν
 τὰς Δαρείου θυγατέρας καὶ τὴν γυναῖκα κάλλει διαπρεπεστάτην
 οὖσαν οὐ μόνον ἀπέσχετο, ἀλλ' οὐδὲ ἐκείνας μαθεῖν ἐποίησεν ὅτι 25
 εἰσὶν αἰχμάλωτοι, ἀλλ' ὡς ἔτι Δαρείου ἐν τῇ βασιλείᾳ ὄντος πάντα
 αὐταῖς χορηγεῖσθαι ἐκέλευσε· διόπερ καὶ Δαρεῖος τοῦτο μαθὼν
 ἠῤῥατο τῷ Ἡλίῳ τὰς χεῖρας ἀνατείνας ἢ αὐτὸν βασιλεύειν ἢ
 603d Ἀλέξανδρον. Ῥαδαμάνθυος | δὲ τοῦ δικαίου Ἰβυκος (*PMG* 309)
 ἐραστήν φησι γενέσθαι Τάλων. Διότιμος δ' ἐν τῇ Ἡρακλείᾳ (*SH* 30
 393) Εὐρυσθέα φησὶν Ἡρακλέους γενέσθαι παιδικά, διόπερ καὶ
 τοὺς ἄθλους ὑπομείναι· Ἀγαμέμνονά τε Ἀργύννου ἐρασθῆναι
 λόγος ἰδόντα ἐπὶ τῷ Κηφισῷ νηχόμενον· ἐν ᾧ καὶ τελευτήσαντα
 αὐτόν (συνεχῶς γὰρ ἐν τῷ ποταμῷ τοῦτῳ ἀπελούετο) θάψας

1 ἡδέως B M P Mus : ἡδίως A : ἰδίως Kaibel || 2 lac. indic. Kaibel
 15 ἐπιφωνησάντων A : ἐπιφωνούντων C E || 19 Χάρων Dutheil : Κρατερὸς A

- εἶσατο καὶ ἱερὸν αὐτόθι Ἀφροδίτης Ἀργυννίδος. Ἀλκύμνιος δ' ὁ
 Χίος ἐν Διθυράμβοις (Licymn. PMG 768) Ἀργύννου φησὶν ἐρώμε-
 νον Ὑμέναιον γενέσθαι. Ἀντιγόνου δὲ τοῦ βασιλέως ἐρώμενος | ἦν 603e
 Ἀριστοκλῆς ὁ κιθαρωδός, περὶ οὗ Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος ἐν τῷ
 5 Ζήνωνος Βίῳ (p. 117 Wilamowitz = fr. 35A Dorandi = Zeno fr. 23,
 SVF i.10) γράφει οὕτως· Ἀντίγονος ὁ βασιλεὺς ἐπεκώμαζε τῷ
 Ζήνωνι. καὶ ποτε καὶ μεθ' ἡμέραν ἐλθὼν ἔκ τινος πότου καὶ
 ἀναπηδήσας πρὸς τὸν Ζήωνα ἔπεισεν αὐτὸν συγκωμάσαι αὐτῷ
 πρὸς Ἀριστοκλέα τὸν κιθαρωδόν, οὗ σφόδρα ἦρα ὁ βασιλεὺς.
 10 [81] φιλομεῖραξ δὲ ἦν ὁ Σοφοκλῆς (test. 75), ὡς Εὐριπίδης φιλογύ-
 νης· Ἴων γοῦν ὁ ποιητὴς (TrGF 19 T 4b = test. 5b Fowler) ἐν ταῖς
 ἐπιγραφομέναις Ἐπιδημίαις (FGrH 392 F 6) γράφει οὕτω· Σοφο-
 κλεῖ τῷ ποιητῇ ἐν Χίῳ συνήντησα | ὅτε ἔπλει εἰς Λέσβον στρατη- 603f
 γός, ἀνδρὶ παιδιῶδει παρ' οἶνον καὶ δεξιῷ. Ἐρμησίλειω δὲ ξένου οἱ
 15 ἐόντος καὶ προξένου Ἀθηναίων ἐστιῶντος αὐτόν, ἐπεὶ παρὰ τὸ πῦρ
 ἐστεῶς ὁ τὸν οἶνον ἐγγέων παῖς <...> ἐὼν δῆλος ἦν εἰπέ τε· “βούλει
 με ἡδέως πίνειν;” φάντος δ' αὐτοῦ, “βραδέως τοίνυν καὶ πρόσφερε
 μοι καὶ ἀπόφερε τὴν κύλικα.” ἔτι πολὺ μᾶλλον ἐρυθρίασαντος τοῦ
 παιδὸς εἶπε πρὸς τὸν συγκατακείμενον· “ὡς καλῶς Φρύνιχος
 20 (TrGF 3 F 13) ἐποίησεν εἴπας· ||

λάμπει δ' ἐπὶ πορφυρέαις παρήσιν φῶς ἔρωτος.”

604a

- καὶ πρὸς τόδε ἡμειφθῇ ὁ Ἐρετριεὺς γραμματῶν ἐὼν διδάσκαλος·
 “σοφὸς μὲν δὴ σύ γε εἶ, ὦ Σοφόκλεις, ἐν ποιήσει· ὅμως μέντοι γε
 οὐκ εὖ εἶρηκε Φρύνιχος πορφυρέας εἰπὼν τὰς γνάθους τοῦ καλοῦ·
 25 εἰ γὰρ ὁ ζωγράφος χρώματι πορφυρέῳ ἐναλείψει τοῦδε τοῦ
 παιδὸς τὰς γνάθους, οὐκ ἂν ἔτι καλὸς φαίνοιτο. οὐκ ἄρα δεῖ τὸ
 καλὸν τῷ μὴ καλῷ φαινομένῳ εἰκάζειν.” ἀναγελάσας <δ> ἐπὶ τῷ

1 εἶσατο Casaubon : † εἶσαντο † A | Ἀλκύμνιος A : Λικύμνιος Reinesius
 3 Ὑμέναιον B M P Mus : Ὑμαίνεον A || 15 ἐόντος Musurus : † εοντες † A
 16 lac. indic. Schweighäuser || 21 παρήσιν] παρήσις A : παραιαίσι C E :
 παρηίσι B Mus et 13.564f C E B : † παρήσι † 13.564f A || 22 Ἐρετριεὺς ἢ
 Ἐρυθραῖος A : ἢ Ἐρυθραῖος ut glossam del. Jacoby (cf. τῷ Ἐρετριεῖ infra),
 quamquam Ἐρυθραῖος fort. hic aptius est || 25 τοῦδε A : τουδὶ M P Mus
 26 καλὸς φαίνοιτο A : καλαὶ φαίνονται C E | οὐκ ἄρα δεῖ M P Mus : οὐ
 † καρταδὴ † A : οὐ γὰρ δεῖ C E : οὐ κάρτα δεῖ Schweighäuser || 27 εἰκάζειν.”
 ἀναγελάσας <δ> Coraes, Porson : εἰκάζειν ἄν. γελάσας A

604b Ἑρετριεὶς <ὁ> Σοφοκλῆς· “οὐδὲ τόδε σοι ἀρέσκει | ἄρα, ὦ ξένε, τὸ
Σιμωνίδειον (PMG 585) κάρτα δοκέον τοῖς Ἑλλήσιν εὖ εἰρήσθαι·

πορφυρέου ἀπὸ στόματος
εἷσα φωνὰν παρθένος,

οὐδ’ ὁ ποιητῆς (Pi. O. 6.41), ἔφη, <ὁ> λέγων·

5

χρυσοκόμαν Ἀπόλλωνα·

χρυσέας γὰρ εἰ ἐποίησε ζωγράφος τὰς τοῦ θεοῦ κόμας καὶ μὴ
μελαίνας, χειρὸν ἂν ἦν τὸ ζωγράφημα. οὐδὲ ὁ φάς (e.g. Il. 1.477)·

ρόδοδάκτυλον·

εἰ γὰρ τις εἰς ῥόδεον χρῶμα βάψει τοὺς δακτύλους, πορφυροβά- 10
φου χειρὸς καὶ οὐ γυναικὸς καλῆς ποιήσειεν <ἄν>.” γελασάντων δὲ
604c ὁ μὲν Ἑρετριεὺς ἐνωπῆθη τῇ ἐπιραπίξει, ὁ δὲ πάλιν | τοῦ παιδὸς
τῷ λόγῳ εἶχετο· εἶρετο γὰρ μιν ἀπὸ τῆς κύλικος κάρφος τῷ μικρῷ
δακτύλῳ ἀφαιρετέοντα, εἰ καθορᾷ τὸ κάρφος. φάντος δὲ καθορᾶν,
“ἄπο τοίνυν φύσησον αὐτό, ἵνα μὴ πλύνηται ὁ δάκτυλός σευ.” 15
προσαγαγόντος δ’ αὐτοῦ τὸ πρόσωπον πρὸς τὴν κύλικα ἐγγυτέρω
τὴν κύλικα τοῦ ἑαυτοῦ στόματος ἤγεν, ἵνα δὴ ἡ κεφαλὴ τῇ κεφαλῇ
ἄσσοτέρα γένηται. ὥς δ’ ἦν οἱ κάρτα πλησίον, προσλαβὼν τῇ
χειρὶ ἐφίλησεν. ἐπικροτησάντων δὲ πάντων σὺν γέλωτι καὶ βοῇ
604d ὥς εὖ ὑπηγάγετο | τὸν παῖδα, “μελετῶ”, εἶπε, “στρατηγεῖν, ὦ 20
ἄνδρες· ἐπειδὴ περ Περικλῆς ποιεῖν μὲν <με> ἔφη, στρατηγεῖν δ’
οὐκ ἐπίστασθαι. ἄρ’ οὖν οὐ κατ’ ὀρθὸν μοι πέπτωκε τὸ στρατή-
γημα;” τοιαῦτα πολλὰ δεξιῶς ἔλεγέ τε καὶ ἔπρησεν ὅτε πῖνοι. τὰ
μέντοι πολιτικὰ οὔτε σοφὸς οὔτε ῥεκτῆριος ἦν, ἀλλ’ ὥς ἂν τις εἰς
τῶν χρηστῶν Ἀθηναίων. [82] καὶ Ἱερώνυμος δ’ ὁ Πρόδιος ἐν τοῖς 25
Ἱστορικοῖς Ὑπομνήμασί (fr. 35 Wehrli = fr. 34 White) φησιν ὅτι
Σοφοκλῆς εὐπρεπῇ παῖδα ἔξω τείχους ἀπήγαγε χρησόμενος

1 <ὁ> addidi | Σοφοκλῆς M P Mus : Σοφοκλέης A || 4 φωνὰν A : φωνὴν C E
5 <ὁ> add. Kaibel || 7 ὁ ζωγράφος A : ὁ om. C E || 10–11 βάψει ... ποιήσειεν
<ἄν> Jacobs : βάψει ... ποιήσειεν A : βάψει ... ποιήσει C E || 15 πλύνηται
Kaibel : πλύνουτο, i.e. πλύν^{to} A | σευ Dindorf : εὖ A : σοι Jacoby
16 ἐγγυτέρω B P Mus : ἐγγυτέρω A || 18 οἱ M P Mus : ἡ A | προσλαβὼν A :
περιλαβὼν Kaibel || 21 ποιεῖν μὲν <με> ἔφη Kaibel, ducente Musurus (ποιεῖν
μὲν ἔφη <με>) : ποιεῖν μὲν ἔφη A C E : ποιεῖν με ἔφη B || 23 πῖνοι ἢ πράσσοι
A : ἡ πράσσοι del. Kaibel

αὐτῷ. ὁ μὲν οὖν | παῖς τὸ ἴδιον ἱμάτιον ἐπὶ τῇ πόσῃ ὑπέστρωσε, τὴν 604e
 δὲ τοῦ Σοφοκλέους χλανίδα περιεβάλοντο. μετ' οὖν τὴν ὁμιλίαν ὁ
 παῖς ἀρπάσας τὸ τοῦ Σοφοκλέους χλανίδιον ὥχετο καταλιπὼν τῷ
 Σοφοκλεῖ τὸ παιδικὸν ἱμάτιον. οἶα δὲ εἰκὸς διαλαληθέντος τοῦ
 5 συμβεβηκότος Εὐριπίδης πυθόμενος καὶ ἐπιτωθάζων τὸ γεγονὸς
 καὶ αὐτός ποτε ἔφη τούτῳ κεχρῆσθαι τῷ παιδί, ἀλλὰ μὴδὲν
 προσθεῖναι, τὸν δὲ Σοφοκλέα διὰ τὴν ἀκολασίαν καταφρονηθῆναι.
 καὶ ὁ Σοφοκλῆς ἀκούσας ἐποίησεν εἰς | αὐτὸν τὸ τοιοῦτον 604f
 ἐπίγραμμα χρησάμενος τῷ περὶ τοῦ Ἥλιου καὶ Βορέου λόγῳ καὶ
 10 τι πρὸς μοιχείαν αὐτοῦ παραινιττόμενος ("Sophocles" FGE
 1040-3).

Ἥλιος ἦν, οὐ παῖς, Εὐριπίδῃ, ὅς με χλαιῖνων 1040
 γυμνὸν ἐποίησεν· σοὶ δὲ φιλοῦντι ἑταίραν
 Βορρᾶς ὠμίλησε. σὺ δ' οὐ σοφός, ὅς τὸν Ἔρωτα
 15 ἄλλοτρίαν σπεύρων λωποδύτην ἀπάγεις.

[83] Θεόπομπος δὲ ἐν τῷ Περί τῶν Συληθέντων ἐκ || Δελφῶν 605a
 Χρημάτων (FGrH 115 F 247) Ἀσώπιχόν φησι τὸν Ἐπαμινώνδου
 ἐρώμενον τὸ Λευκτρικὸν τρόπαιον ἐντετυπωμένον ἔχειν ἐπὶ τῆς
 ἀσπίδος καὶ θαυμαστῶς αὐτὸν κινδυνεύειν, ἀνακείσθαι τε τὴν
 20 ἀσπίδα ταύτην ἐν Δελφοῖς ἐν τῇ στοᾷ. ἐν δὲ τῷ αὐτῷ συγγράμ-
 ματι Θεόπομπος (FGrH 115 F 248) φιλογύναιον μὲν φησι γεγονέ-
 ναι Φάυλλον τὸν Φωκέων τύραννον, φιλόπαιδα δὲ Ὀνόμαρχον·
 καὶ ἐκ τῶν τοῦ θεοῦ χαρίσασθαι τοῦτον εἰς Δελφοὺς παραγενομένῳ
 <...> τῷ Πυθοδώρου τοῦ Σικυωνίου υἱῷ ἀποκερουμένῳ τὴν κόμην |
 25 ὄντι καλῶ συγγενόμενον τὰ Συβαριτῶν ἀναθήματα, στλεγγίδια 605b
 χρυσᾶ τέσσαρα· τῇ Δεινιάδου δὲ αὐλητρίδι Βρομιάδι Φάυλλος
 καρχήσιον ἀργυροῦν Φωκαέων καὶ σ[τέφα]νον χρυσοῦν κιττοῦ
 Πεπαρηθίων. αὕτη δέ, φησί, καὶ ἔμελλε τὰ Πύθια αὐλεῖν, εἰ μὴ

13 ἐποίησεν C E M P Mus : ἐποίησε A | ἑταίραν A C E : ἐτέραν P Mus
 18 Λευκτρικὸν B M P Mus : Λεκτρικὸν A || 22 Φάυλλον Musurus : Φύλλον
 A || 24 lac. stat. Kaibel ("pueri nomen intercidit"), cf. τῷ δὲ Λυκόλα τοῦ
 Τριχωνίου υἱῷ Φυσχίδα et τῷ Ἐπιλύκου τοῦ Ἀμφιπολίτου υἱῷ ... Δαμίππῳ
 infra | ἀποκερουμένῳ Kaibel : ἀποχειρομένῳ A || 26 Βρομιάδι Dindorf :
 † βρομιάδι † (v.l. Βρομιάδι et Βρομία in unam confusas) A : Βρομία B M P
 Mus || 27 σ[. 4-5.]νον A : suppl. Schweighäuser || 28 καὶ ἔμελλε A : ἔμελλε
 καὶ Meineke

ὑπὸ τοῦ πλήθους ἐκωλύθη. τῷ δὲ Λυκόλα τοῦ Τριχωνέως υἱῷ
 Φυσκίδα ὄντι καλῷ Ὀνόμαρχος ἔδωκε, φησί, στέφανον <χρυσοῦν>
 δάφνης, Ἐφεσίων ἀνάθημα. οὗτος ὁ παῖς πρὸς Φίλιππον ἀχθεῖς
 605c ὑπὸ τοῦ πατρὸς κάκει προαγωγευόμενος οὐδὲν λαβὼν | ἀπεστάλη.
 τῷ Ἐπιλύκου τοῦ Ἀμφιπολίτου υἱῷ ὄντι καλῷ Δαμίππῳ <...> 5
 Πλεισθένους ἀνάθημα Ὀνόμαρχος ἔδωκε. Φαρσαλία τῇ Θεσσα-
 λίδι ὀρχηστρίδι δάφνης στέφανον χρυσοῦν Φιλόμηλος ἔδωκε,
 Λαμψακηνῶν ἀνάθημα. αὕτη ἡ Φαρσαλία ἐν Μεταποντίῳ ὑπὸ
 τῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ μάντεων γενομένης φωνῆς ἐκ τῆς δάφνης τῆς
 χαλκῆς ἦν ἔστησαν Μεταποντῖνοι κατὰ τὴν Ἀριστεά τοῦ Προκον- 10
 νησίου (fr. 18 Bolton) ἐπιδημίαν, ὅτ' ἔφησεν ἐξ Ὑπερβορέων παρα-
 605d γεγονέναι, ὡς τάχιστα ὤφθη εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβαλοῦσα, | ἐμμα-
 νῶν γενομένων τῶν μάντεων διεσπάρθη. καὶ τῶν ἀνθρώπων
 ὕστερον ἀναζητούντων τὴν αἰτίαν εὗρέθη διὰ τὸν τοῦ θεοῦ στέφα-
 νον ἀνηρημένη. [84] ὁρᾶτε οὖν καὶ ὑμεῖς, ὦ φιλόσοφοι, οἱ παρὰ 15
 φύσιν τῇ Ἀφροδίτῃ χρώμενοι καὶ ἀσεβοῦντες εἰς τὴν θεόν, μὴ τὸν
 αὐτὸν διαφθαρήτε τρόπον· τότε γὰρ καὶ οἱ παῖδές εἰσι καλοί, ὡς
 Γλυκέρα ἔφασκεν ἡ ἑταῖρα, ὅσον εἰκάσι γυναικὶ χρόνον, καθάπερ
 ἱστορεῖ Κλέαρχος (fr. 23 Wehrli)· ἐμοὶ μὲν γὰρ καὶ κατὰ φύσιν
 605e δοκεῖ πεποιηθέναι Κλεώνυμος ὁ Σπαρτιάτης, πρῶτος ἀνθρώπων | 20
 εἰς ὁμηρεῖαν λαβὼν παρὰ Μεταποντίνων γυναῖκας καὶ παρθένους
 τὰς ἐνδοξοτάτας καὶ καλλίστας διακοσίας, ὡς ἱστορεῖ Δοῦρις ὁ
 Σάμιος ἐν τῇ τρίτῃ τῶν Περὶ Ἀγαθοκλέα Ἱστοριῶν (FGrH 76 F 18)·
 καγὼ δὲ κατὰ τὴν Ἐπικράτους Ἀντιλαΐδα (fr. 4)

ἐρωτικὰ μεμάθηκα ταῦτα παντελῶς

25

Σαπφούς, Μελήτου, Κλεομένους, Λαμυνθίου.

605e-f Eust. p. 1165.42-5 = IV.266.3-8

1 ὑπὸ M P Mus : ἐπὶ A | τῷ του A : τῷ del. Kaibel | Τριχωνέως scripsi,
 ducente Kaibel (Τριχονείου) : Τριχολέου A || 2 <χρυσοῦν> add. Meineke, cf.
 δάφνης στέφανον χρυσοῦν infra || 5 lac. indic. Schweighäuser || 9 μάντεων A :
 νεανιῶν Schweighäuser, cf. Plut. Mor. 397f || 10-11 Προκοννησίου scripsi :
 Προκονησίου A || 13 τῶν μάντεων fort. ut glossa delenda | διεσπάρθη ὑπ'
 αὐτῶν A : ὑπ' αὐτῶν ut glossam del. Kaibel | τῶν ἀνθρώπων A : del. Kaibel
 18 γυναικὶ A C E : γυναιξὶ Meineke || 21 ὁμηρεῖαν D.S. 20.104.3 : ὁμηρίαν A
 25 ἐρωτικὰ μεμάθηκα A : τάρωτίκ' ἐχμεμάθηκα Dobree

ὕμεις δέ, ὦ φιλόσοφοι, κὰν ἐρασθέντες ποτὲ γυναικῶν ἐν ἐννοίᾳ
λάβητε ὡς ἀδύνατόν ἐστι τὸ τυχεῖν, μάθετε <...> παύονται οἱ
ἔρωτες, ὡς φησι Κλέαρχος (fr. 26 Wehrli)· τῇ τε γὰρ περὶ τὴν
Πειρήνην χαλκῇ βοῖ βοῦς | ἐπανεβή ἀπατηθεὶς τῇ ὁμοιώσει· ἤδη 605f

- 5 δέ που καὶ γεγραμμένη κυνὶ καὶ περιστερᾷ καὶ χηνὶ τῇ μὲν κύων,
τῇ δὲ περιστερᾷ, τῇ δὲ χῆν προσήλθον καὶ ἐπεπῆδησαν· φανέντων
δὲ πᾶσι τούτοις ἀδυνάτων ἀπέστησαν, καθάπερ Κλείσοφος ὁ
Σηλυμβριανός· οὗτος γὰρ τοῦ ἐν Σάμῳ Παρίου ἀγάλματος
ἐρασθεὶς κατέκλεισεν αὐτόν ἐν τῷ ναῷ ὡς πλησιάσαι δυνησόμενος.
10 καὶ ὡς ἡδυνάτει διὰ τε τὴν ψυχρότητα καὶ τὸ ἀντίτυπον τοῦ λίθου,
τηνικαῦτα τῆς ἐπιθυμίας ἀπέστη καὶ προβαλλόμενος τι σαρκίον
ἐπλησίασε. τῆς πράξεως ταύτης μνημονεύει καὶ Ἀλεξίς ὁ ποιητῆς
ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ δράματι Γραφῇ (fr. 41) λέγων ὧδε· ||

- γεγένηται δ', ὡς λέγουσιν, κὰν Σάμῳ 606a
15 τοιοῦθ' ἕτερον. λιθίνης ἐπεθύμησεν κόρης
ἄνθρωπος ἐγκατέκλεισέν θ' ἑαυτὸν τῷ νεῷ.

καὶ Φιλῆμων (fr. 127) τοῦ αὐτοῦ μνημονεύων φησίν·

- ἀλλ' ἐν Σάμῳ μὲν τοῦ λιθίνου ζώου ποτὲ
ἄνθρωπος ἠράσθη τις· εἴτ' εἰς τὸν νεῶν
20 κατέκλεισεν αὐτόν.

- Κτησικλέους δ' ἐστὶν ἔργον τὸ ἄγαλμα, ὡς φησιν Ἀδαῖος ὁ Μιτυ-
ληναῖος ἐν τῷ Περὶ Ἀγαλματοποιῶν. Πολέμων (fr. 28 Preller) δὲ
ἢ ὁ ποιήσας τὸν ἐπιγραφόμενον Ἑλλαδικόν, ἐν Δελφοῖς, φησίν, |
ἐν τῷ Σπινατῶν θησαυρῷ παῖδές εἰσι λίθινοι δύο, ὧν τοῦ ἐτέρου 606b
25 Δελφοὶ φασὶ τῶν θεωρῶν ἐπιθυμήσαντά τινα συγκατακλεισθῆναι
καὶ τῆς ὁμιλίας <...> καταλιπεῖν στέφανον. φωραθέντος δ' αὐτοῦ

606b cf. Ael. NA 12.37 | 606b–c Eust. p. 1166.28–9 = IV.268.13–15

2 lac. indic. Schweighäuser : <ὅτι τοῖς μὴ τυχοῦσι> vel sim. addenda
4–5 ἀπατηθεὶς τῇ ὁμοιώσει· ἤδη δέ που C E Eust. : om. A || 7 καθάπερ <καὶ>
Κλείσοφος Schweighäuser || 9 δυνησόμενος A : δυνάμενος C E || 11 τι
Meineke : τὸ A || 13 ὧδε M P Mus : ὧδε A || 14 δ' M P Mus : δὲ A
16 ἐγκατέκλεισέν θ' ἑαυτὸν A : ἐγκατέκλεισέ θ' ἑαυτὸν B : ἐγκατέκλεισέν τε
αὐτόν M Mus : ἐγκατέκλεισε θ' αὐτόν Casaubon || 24 ἢ ἐν A : ἢ del.
Dalechamps | Σπινατῶν Meineke : † πινακῶν † A || 26 lac. indic. Meineke :
<μνημόσυνον> Meineke : <μισθόν> Kaibel

τὸν θεὸν χρωμένοις τοῖς Δελφοῖς συντάξαι ἀφείναι τὸν ἄνθρωπον·
 δεδωκέναι γὰρ αὐτῷ μισθόν. [85] καὶ ἄλογα δὲ ζῶα ἀνθρώπων
 ἡράσθη, Σεκούνδου μὲν τινος βασιλικοῦ οἰνοχόου ἀλεκτρυῶν·
 ἐκαλεῖτο δὲ ὁ μὲν ἀλεκτρυῶν Κένταυρος, ὁ δὲ Σεκούνδος ἦν οἰκέ-
 606c τῆς Νικομήδους τοῦ Βιθυνῶν βασιλέως, ὡς ἱστορεῖ Νίκανδρος | ἐν 5
 ἔκτῳ Περιπετειῶν (*FGrH* 700 F 2)· ἐν Αἰγίῳ δὲ παιδὸς ἡράσθη
 χήν, ὡς Κλέαρχος ἱστορεῖ ἐν πρώτῳ Ἑρωτικῶν (fr. 27 Wehrli). τὸν
 δὲ παῖδα τοῦτον Θεόφραστος ἐν τῷ Ἑρωτικῷ (fr. 567A
 Fortenbaugh) Ἀμφίλοχον καλεῖσθαι φησι καὶ τὸ γένος Ὠλένιον
 εἶναι· Ἑρμείας δ' ὁ τοῦ Ἑρμοδώρου, Σάμιος δὲ γένος, ἐρασθῆναι 10
 Λακύνδους τοῦ φιλοσόφου. ἐν δὲ Λευκαδίᾳ, φησὶ Κλέαρχος (fr. 28
 Wehrli), οὕτως ἐρασθῆναι τῶν παρθένου ὡς καὶ τὸν βίον
 ἐκλιπούση συναποθανεῖν. δελφίνα δ' ἐν Ἰασῷ παιδὸς ἐρασθῆναι
 λόγος, ὡς ἱστορεῖ Δοῦρις ἐν τῇ ἐνάτῃ (*FGrH* 76 F 7). ὁ δὲ λόγος
 606d ἐστὶν αὐτῷ περὶ | Ἀλεξάνδρου καὶ λέγει οὕτω· μετεπέμψατο δὲ καὶ 15
 τὸν ἐκ τῆς Ἰασοῦ παῖδα· περὶ γὰρ τὴν πόλιν ταύτην Διονύσιός τις
 ἦν παῖς, ὃς μετὰ τῶν ἄλλων ἐκ παλαιστρας παραγινόμενος ἐπὶ
 τὴν θάλασσαν ἐκολύμβᾳ. δελφίς δὲ πρὸς αὐτὸν ἐκ τοῦ πελάγους
 ἀπήντα καὶ ἀναλαβὼν ἐπὶ τὰ νῶτα ἔφερεν ἐπὶ πλείστον νηχόμε-
 νος καὶ πάλιν ἀποκαθίστα εἰς τὴν γῆν. φιλανθρωπότατον δὲ ἐστὶ 20
 καὶ συνετώτατον ζῶον ὁ δελφίς χάριν τε ἀποδιδόναι ἐπιστάμενον·
 Φύλαρχος γοῦν ἐν τῇ δωδεκάτῃ (*FGrH* 81 F 26), Κοίρανος, φησὶν, |
 606e ὁ Μιλήσιος ἰδὼν ἀλιέας τῷ δικτύῳ λαβόντας δελφίνα καὶ μέλλον-
 τας κατακόπτειν ἀργύριον δοῦς καὶ παραιτησάμενος ἀφήκεν εἰς τὸ
 πέλαγος. καὶ μετὰ ταῦτα ναυαγία χρησάμενος περὶ Μύκονον καὶ 25
 πάντων ἀπολομένων μόνος ὑπὸ δελφίνος ἐσώθη. τελευτήσαντος δ'
 αὐτοῦ γηραιοῦ ἐν τῇ πατρίδι καὶ τῆς ἐκφορᾶς παρὰ τὴν θάλασσαν

606c cf. Ael. NA 5.29 | 606c–d cf. Ael. NA 6.15 | 606d–e Eust. p. 1221.31–3
 = IV.451.6–8 | 606d–f cf. Ael. NA 8.3

2 αὐτῷ M P Mus : αὐτὸν A || 6 Αἰγίῳ Schweighäuser et Ael. : † αἰγίῳ † A :
 Ἀγείῳ B M P Mus | ἡράσθη A : fort. delendum || 15 ὁ περὶ A : ὁ om. B Mus
 18 θάλασσαν scripsi : θάλατταν A || 19 ἀναλαβὼν scripsi : ἀναλαμβάνων A
 21 τὸ ζῶον A : τὸ om. C E B || 24 παραιτησάμενος Dobree : παραστησάμενος
 A || 26 ἀπολομένων Casaubon : ἀπολωμένων A | ἐσώθη ὁ Κοίρανος A : ὁ
 Κοίρανος om. C E B || 27 θάλασσαν A C E : θάλατταν B M P Mus

- γίνομένης κατὰ τύχην ἐν τῷ λιμένι πλήθος δελφίνων ἐφάνη ἐν τῇ
 ἡμέρᾳ ἐκείνῃ μικρόν ἀπωτέρω τῶν ἐκχομιζόντων, | ὥσεί συνεκφε- 606f
 ρόντων καὶ συγκηδεύοντων τὸν ἄνθρωπον. ὁ δὲ αὐτὸς ἱστορεῖ
 Φύλαρχος διὰ τῆς εἰκοστῆς (*FGrH* 81 F 36) ὅσῃν ἐλέφας φιλοστορ-
 5 γίαν ἔσχεν εἰς παιδίον. γράφει δ' οὕτω· τοῦτῳ δὲ τῷ ἐλέφαντι
 συνετρέφετο θήλεια ἦν Νίκαιαν ἐκάλουν· ᾧ τελευτῶσα ἡ τοῦ
 τρέφοντος Ἰνδοῦ γυνὴ παιδίον αὐτῆς τριακοσταῖον παρακατέθετο.
 ἀποθανούσης δὲ τῆς ἀνθρώπου δεινὴ τις φιλοστοργία γέγονε τοῦ
 10 θηρίου πρὸς τὸ παιδίον· οὔτε γὰρ ἀπ' αὐτοῦ χωριζόμενον τὸ
 βρέφος ὑπέμενε, τὸ δὲ εἰ μὴ βλέποι τὸ παιδίον, ἤσχαλλεν. ὅτ' οὖν
 ἡ τροφὸς ἐμπλήσειεν αὐτὸ γάλακτος, ἀνὰ μέσον τῶν ποδῶν τοῦ
 15 θηρίου ἐτίθει αὐτὸ ἐν σκάφῃ· || εἰ δὲ μὴ τοῦτο πεποιήκοι, τροφήν 607a
 οὐκ ἐλάμβανεν ἡ ἐλέφας. καὶ μετὰ ταῦτα δι' ὅλης τῆς ἡμέρας τοὺς
 καλάμους λαμβάνων τῶν παρατιθεμένων χορτασμάτων καθεύδον-
 20 τος τοῦ βρέφους τὰς μυίας ἀπεσόβει· ὅτε δὲ κλαῖοι, τῇ προβοσκίδι
 τὴν σκάφην ἐκίνει καὶ κατεχοίμιζεν αὐτό. τὸ δ' αὐτὸ ἐποίει καὶ ὁ
 ἄρρην ἐλέφας πολλάκις. [86] ὑμεῖς δέ, ὦ φιλόσοφοι, καὶ τῶν
 δελφίνων καὶ τῶν ἐλεφάντων ἐστὲ κατὰ τὴν γνώμην ἀγριώτεροι
 25 ἔτι τε ἀνημερώτεροι, καίτοι Περσαίου τοῦ Κιτιέως ἐν τοῖς Συμπο-
 20 τικοῖς Ὑπομνήμασι (*FGrH* 584 F 4 = Persaeus fr. 451, *SVF* i.100) |
 βωόντος καὶ λέγοντος περὶ ἀφροdisίων ἀρμοστὸν εἶναι ἐν τῷ οἴνῳ 607b
 μνεῖαν ποιεῖσθαι· καὶ γὰρ πρὸς ταῦτα ἡμᾶς ὅταν ὑποπίωμεν
 ἐπιρρεπεῖς εἶναι. καὶ ἐνταῦθα τοὺς μὲν ἡμέρως τε καὶ μετρίως
 αὐτοῖς χρωμένους ἐπαινεῖν δεῖ, τοὺς δὲ θηριωδῶς καὶ ἀπλήστως
 25 ψέγειν. καὶ εἰ διαλεκτικοὶ συνελθόντες εἰς πότον περὶ συλλογι-
 σμῶν διαλέγοντο, ἄλλοτρίως ἂν αὐτοὺς ὑπολάβοι τις ποιεῖν τοῦ

606f–7a cf. Ael. NA 11.14

1 γίνομένης C E : γιγνομένης A | κατὰ τύχην ἐν τῇ Μιλήτῳ A : ἐν τῇ
 Μιλήτῳ ut glossam del. Kaibel || 2 ἐκχομιζόντων Kaibel : συνεκχομιζόντων A
 C E τὸν Κοίρανον (glossam ad ἐν τῇ πατρίδι supra) post συνεκχομιζόν-
 των praeb. A C E : om. B || 4 Φύλαρχος A : om. C E B, fort. recte | ἐλέφας τὸ
 ζῶον A : τὸ ζῶον (glossam) om. B M P Mus || 6 θήλεια ἐλέφας A C E : ἐλέφας
 (glossam) del. Kaibel || 7 τρέφοντος Ἰνδοῦ C E : τρέφοντος om. A : fort. vel
 τρέφοντος vel Ἰνδοῦ ut glossa delendum || 10 τὸ¹ Wilamowitz : ὁ A C E
 11 τοῦ γάλακτος A : τοῦ om. C E || 12 σκάφη C E B : σκάφει A | πεποιήκοι C
 E : πεποιήκει A || 13–14 τοὺς καλάμους A C E : τοὺς del. Wilamowitz
 14 καὶ τῶν A : καὶ om. C E : ἐκ τῶν Kaibel

παρόντος καιροῦ· καὶ ὁ καλὸς γὰρ κάγαθος ἀνὴρ μεθυσθεῖη ἄν. οἱ
 δὲ βουλόμενοι σωφρονικοὶ εἶναι σφόδρα μέχρι τινὸς διατηροῦσιν |
 607c ἐν τοῖς πότοις τὸ τοιοῦτον· εἴθ' ὅταν παραλύῃ τὸ οἰνάριον, τὴν
 πᾶσαν ἀσχημοσύνην ἐπιδείκνυνται· ὃ καὶ πρῶτην ἐγένετο ἐπὶ τῶν
 ἐξ Ἀρκαδίας θεωρῶν πρὸς Ἀντίγονον παραγενομένων. ἐκεῖνοι γὰρ 5
 ἡρίστων σφόδρα σκυθρωπῶς καὶ εὐσχημόνως, ὥς ὦντο, οὐχ ὅτι
 ἡμῶν τινα προσβλέποντες ἀλλ' οὐδὲ ἀλλήλους. ὥς δὲ ὁ πότος
 προέβαινε καὶ εἰσῆλθεν ἄλλα τε ἀκροάματα καὶ αἱ Θετταλαὶ αὐταὶ
 ὀρχηστρίδες, καθάπερ αὐταῖς ἔθος ἐστίν, ἐν ταῖς διαζώστραις
 607d γυμναὶ ὠρχοῦντο, οὐκέτι κατεῖχον αὐτοὺς | οἱ ἄνδρες, ἀλλὰ ἐκ τῶν 10
 κλινῶν ἀνῶρων καὶ ἐβόων ὥς θαυμαστόν τι θέαμα θεώμενοι, καὶ
 μακάριον τὸν βασιλέα ἀπεκάλουν ὅτι ἔξεστιν αὐτῷ τούτων
 ἀπολαύειν, καὶ ἕτερα τούτοις παραπλήσια πάνυ πολλὰ τῶν φορτι-
 κῶν ἐποιοῦν. τῶν φιλοσόφων δὲ τις συμπίνων ἡμῖν εἰσελθούσης
 αὐλητρίδος καὶ οὔσης εὐρυχωρίας παρ' αὐτῷ, βουλομένης τῆς 15
 παιδίσκης παρακαθίσαι οὐκ ἐπέτρεψεν, ἀλλὰ σκληρὸν αὐτὸν
 εἰσῆγεν. εἴθ' ὕστερον πωλουμένης τῆς αὐλητρίδος, καθάπερ ἔθος
 607e ἐστίν ἐν τοῖς πότοις γίνεσθαι, ἐν τῷ | ἀγοράζειν πάνυ νεανικὸς ἦν
 καὶ τῷ πωλοῦντι ἄλλῳ τινὶ θάττον προσθέντι ἡμφισβῆται καὶ οὐκ 20
 ἔφη αὐτὸν πεπραχέναι. καὶ τέλος εἰς πυγμὰς ἦλθεν ὁ σκληρὸς
 ἐκεῖνος φιλόσοφος καίπερ ἐν ἀρχῇ οὐδ' ἂν παρακαθίσαι ἐπιτρέπων
 τῇ αὐλητρίδι. μήποτε αὐτός ἐστι Περσαῖος ὁ περὶ τῆς αὐλητρίδος
 διαπυκτεύσας· φησὶ γὰρ Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος ἐν τῷ Περὶ
 Ζήνωνος (p. 117 Wilamowitz = fr. 34A Dorandi) γράφων ὧδε·
 Ζήνων ὁ Κιτιεὺς Περσαίου παρὰ πότον αὐλητρίδιον πριαμένου 25
 607f καὶ διοκνοῦντος εἰσαγαγεῖν πρὸς αὐτὸν | διὰ τὸ τὴν αὐτὴν οἰκεῖν
 οἰκίαν συναισθόμενος εἰσείλκυσε τὴν παιδίσκην καὶ συγκατέκλεισε
 τῷ Περσαίῳ. οἶδα δὲ καὶ Πολύστρατον τὸν Ἀθηναῖον, μαθητὴν δὲ
 Θεοφράστου, τὸν ἐπικαλούμενον Τυρρηνόν, ὅτι τῶν αὐλητρίδων
 τὰ ἱμάτια περιέδυνεν. [87] ἐσπουδάχεσαν δὲ καὶ οἱ βασιλεῖς περὶ 30

1 γὰρ C E : om. A : <ῥτε> ante καὶ add. Kaibel || 3 παραλύῃ, i.e. -ΛΥΗΙ Wilamowitz : παραδύῃ vel παραδυῃ, i.e. -ΔΥΗΙ A C E : παρεισδυῃ Kaibel τὴν A : om. C E, fort. recte || 5 ἐκεῖνοι τε A : τε om. B M P Mus || 18 ἐν τε A : τε om. M P Mus | νεανικὸς Casaubon : νεανίσκος A || 19 προσθέντι Casaubon : προσθέντος A || 21 καίπερ scripsi : καὶ A : <ὁ> καὶ Wilamowitz 22 ὁ Περσαῖος A : ὁ del. Kaibel || 27 συναισθόμενος A : αἰσθόμενος Kaibel εἰσείλκυσε Kaibel : συνείλκυσε A

τάς μουσουργούς, ὡς δῆλον ποιεῖ Παρμενίων ἐν τῇ Πρὸς Ἀλέξανδρον ἐπιστολῇ, ἣν ἐπέστειλεν αὐτῷ μετὰ τὸ Δαμασκὸν ἐλεῖν καὶ τῆς ἀποσκευῆς τῆς Δαρείου ἐγκρατῆς γενέσθαι· καταριθμησάμενος γοῦν τὰ αἰχμάλωτα γράφει καὶ ταῦτα· παλλακίδας εὖρον
 5 μουσουργούς τοῦ βασιλέως || τριακοσίας εἴκοσι ἐννέα, ἄνδρας 608a
 στεφανοπλόκους τεσσαράκοντα ἕξ, ὀφιοποιούς διακοσίους ἐβδομήκοντα ἐπτὰ, χυτρεφούς εἴκοσι ἐννέα, γαλακτουργούς τρισκαίδεκα, ποτηματοποιοὺς ἐπτακαίδεκα, οἰνοθητητὰς ἐβδομήκοντα, μυροποιοὺς τεσσαράκοντα. καὶ ὑμῖν δέ, ὦ ἐταῖροι, λέγω ὅτι οὐδέν
 10 ἔστιν ὀφθαλμῶν οὕτως εὐφραντικὸν ὡς γυναικὸς κάλλος· ὁ γοῦν τοῦ τραγικοῦ Χαιρήμονος Οἰνεὺς (*TrGF* 71 F 14) περὶ παρθένων τινῶν διηγούμενος ὧν ἐθεᾶτό φησιν ἐν τῷ ὁμωνύμῳ δράματι· |

ἔκειτο γὰρ ἡ μὲν λευκὸν εἰς σεληνόφως 608b
 φαίνουσα μαστὸν λελυμένης ἐπωμίδος,
 15 τῆς δ' αὖ χορείας λαγόνᾳ τὴν ἀριστεράν
 ἔλυσε· γυμνῆς δ' αἰθέρος θεάμασιν
 ζῶσαν γραφὴν ἔφαινε, χρῶμα δ' ὁμμασι 5
 λευκὸν μελαίνης ἔργον ἀνταυγεί σκιᾶς.
 ἄλλη δ' ἐγύμνου καλλίχειρας ὠλένας
 20 ἄλλης προσαμπέχουσα θῆλυν αὐχένα.
 ἡ δ' ἐκραγόντων χλανιδίων ὑπὸ πτύχας |
 ἔφαινε μηρόν, κάζεπεσφραγίζετο 10 608c
 ὥρας γελώσης χωρὶς ἐλπίδων ἔρωι.
 ὑπνωμέναι δ' ἐπιπτον ἐλενίων ἐπι
 25 ἱὼν τε μελανόφυλλα συγκλῶσαι πτερὰ
 κρόκον θ', ὃς ἡλιῶδες εἰς ὑφάσματα
 πέπλων οἰκίας εἵδωλον † εἰσομοργνυται, 15

3–4 καταριθμησάμενος A : καταριθμούμενος Kaibel || 4 γοῦν scripsi : οὖν A
 6 τεσσαράκοντα ἕξ scripsi : ἕξ καὶ τεσσαράκοντα A || 7 τρισκαίδεκα Kaibel :
 τρεῖσκαίδεκα A || 8 ποτηματοποιοὺς A : πεμματοποιοὺς Wilamowitz
 10 ὀφθαλμῶν A : ὀφθαλμοῖς ^{lm}A^{mg} : fort. ὀφθαλμούς || 13 γὰρ A : δ' Jacobs
 15 χορείας A : χορεία Casaubon || 16 γυμνῆς A : γυμνοῖς Musurus : γυμνή
 Valckenaer || 17 δ' M P Mus : δὲ A || 18 ἀνταυγεί A : ἀντηγύει
 Schweighäuser || 21 δ' ἐκραγόντων Casaubon : † δεκλαγεν † τῶν A : δὲ
 κλαγόντων M P Mus : δὲ βαγόντων Meineke | πτύχας A : πτυχαῖς Nauck
 24 ὑπνωμέναι Lobeck : † ὑπτωμεναι † A || 26 θ' Musurus : τε A || 27 οἰκίας
 A : σκιᾶς Casaubon | † εἰσομοργνυται † A : ἐξωμόργνυτο Meineke

περσης † δὲ θαλερὸς ἐκτραφεὶς ἀμάρακος
λειμῶσι μαλθακοῖσιν † ἐξέτεινον αὐχένας. |

608d [88] ἐπικατάφορος δὲ ὧν ὁ ποιητῆς οὗτος καὶ ἐπὶ τὰ ἄνθη ἐν
Ἀλφειβοῖα (TrGF 71 F 1) φησί·

καὶ σώματος μὲν ὄψεις κατειργάζετο † 5
στίλβοντα λευκῷ χρώματι διαπρεπῆ.
αἰδῶς δ' ἐπερρύθμιζεν ἡπιώτατον
ἐρύθημα λαμπρῷ προστιθείσα χρώματι·
κόμαι δὲ κηροχρῶτες ὡς ἀγάλματος 5
† αὐτοῖσι βοστρύχοισιν ἐκπεπλασμένοι 10
ξουβοῖσιν ἀνέμοις ἐνετρύφων φορούμενοι.

ἐν δὲ τῇ Ἰοῖ (TrGF 71 F 9) ἔαρος τέχνα προσηγόρευε τὰ ἄνθη· |

608e ἄνθηροῦ τέχνα
ἔαρος πέριξ στρώσαντες.

ἐν δὲ Κενταύρῳ (TrGF 71 F 10), ὅπερ δρᾶμα πολύμετρον ἐστὶ, 15
λειμώνος τέχνα·

ἔνθ' αἱ μὲν αὐτῶν εἰς ἀπείρονα στρατὸν
ἀνθέων ἀλόχων ἐστράτευσαν ἡδοναῖς
θηρώμενον τὰ λειμῶνων τέχνα.

ἐν δὲ Διονύσῳ (TrGF 71 F 5)· 20

χορῶν ἑραστῆς χισσός, ἐνιαυτοῦ δὲ παῖς.

περὶ δὲ ῥόδων ἐν Ὀδυσσεῖ (TrGF 71 F 13) φησιν οὕτω·

κόμαισιν ὥρων σώματ' εὐανθηῇ ῥόδα

608e–f Eust. p. 1658.56–7 = i.381.43–5

1 † περσης † A : ἔρση Bergk, ducente Lobeck || 2 μαλθακοῖσιν A : μαλακούς Wilamowitz | ἐξέτεινον A : ἐξέτεινεν Scaliger || 3 καὶ ἐπὶ τὰ ἄνθη A : ἐπὶ τὰ ἄνθη καὶ Kaibel || 4 Ἀλφειβοῖα Casaubon, cf. Suda χ 170 : † αλεσιβοῖα † A 9 κηροχρῶτες A : κηρόχρωτος Wilamowitz || 10 ἐκπεπλασμένοι A : ἐκπεπλασμένου Meineke || 11 φορούμενοι A : φορούμεναι Hermann 14 ἔαρος Eust., cf. ἔαρος τέχνα supra : ἄερος A || 17 ἔνθ' αἱ μὲν Meineke : † ἐνθεμὲν † A : ἐνθεν μὲν B M P Mus || 18 ἀλόχων A : ἄλογχον Meineke, ducente Hermann || 19 θηρώμενον τὰ A : θηρώμεναι κομώντα Hermann

εἶχον, τιθήνημ' ἕαρος ἐκπρεπέστατον. |

καὶ ἐν Θυέστη (TrGF 71 F 8)·

608f

ρόδ' ὄξυφεγγή κρίνεσιν ἀργεννοῖς ὁμοῦ.

ἐν δὲ Μινύαις (TrGF 71 F 12)·

- 5 πολλὴν ὀπώραν Κύπριδος εἰσορᾶν παρῆν
ἄκραισι περκαζούσαν οἰνάνθαις χρόνου.

[89] ἐπὶ κάλλει δέ —

ἔτι γὰρ γέρων ἀοιδὸς
κελαδεῖ Μναμοσύναν,

- 10 κατὰ τὸν Εὐριπίδην (HF 678-9) — διαβόητοι γεγόνασι γυναῖκες
Θαργηλία ἢ Μιλησία, ἥτις καὶ τεσσαρεσκαίδεκα || ἀνδράσιν 609a
ἐγαμήθη οὖσα καὶ τὸ εἶδος πάνυ καλὴ καὶ σοφὴ, ὥς φησιν Ἰππίας
ὁ σοφιστὴς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Συναγωγῇ (FGrH 6 F 3). Δίνων δ'
ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν Περσικῶν (FGrH 690 F 1) τῆς πρώτης συντά-
15 ξεῶς φησιν ὅτι ἡ Βαγάζου γυνή, ἥτις ἦν ὁμοπάτριος Ξέρξου
ἀδελφῇ, ὄνομα Ἀνοῦτις, καλλίστη ἦν τῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ γυναικῶν
καὶ ἀκολαστοτάτη. Φύλαρχος δὲ ἐν τῇ ἐννεακαίδεκάτῃ (FGrH 81 F
34) Τιμῶσάν φησι τὴν Ὀξύαρτου παλλακίδα πάσας γυναῖκας
ὑπερβεβληκέναι κάλλει· ταύτην δ' ἀπεστάλκει δῶρον | ὁ τῶν 609b
20 Αἰγυπτίων βασιλεὺς Στατίρα τῇ βασιλέως γυναικί. Θεόπομπος
δὲ ἐν τῇ ἕκτῃ καὶ πεντηχοστῇ τῶν Ἱστοριῶν (FGrH 115 F 240)
Ξενοπείθειαν τὴν Λυσανδρίδου μητέρα πασῶν τῶν κατὰ Πελο-
πόννησον γυναικῶν γεγονέναι καλλίονα· ἀπέκτειναν δὲ αὐτὴν
Λακεδαιμόνιοι καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς Χρύσην ὅτε καὶ τὸν Λυσαν-
25 δρίδαν ἐχθρόν ὄντα Ἀγησίλαος ὁ βασιλεὺς καταστασιάσας φυγα-
δευθῆναι ἐποίησεν ὑπὸ Λακεδαιμονίων. καλλίστη δ' ἦν καὶ

1 τιθήνημ' M P Mus : τιθήνημα A C E : τιθηνήματα Eust. || 3 ρόδ' Musurus :
ρόδα A C E Eust. || 8 γάρ A : τοι Eur.^L || 9 κελαδεῖ A et Eur.^L : κελαδῶ
Stephanus | Μναμοσύναν A et Eur.^L : Μνημοσύνην A^s || 14 τῷ πέμπτῳ
scripsi : τῇ πέμπτῃ A || 15 Βαγάζου A : Βαγαβάζου Ruehl, cf. Pomp.Tr.
3.1.5 : Μεγαβύζου Casaubon | Ξέρξου A C E : Ξέρξη B M P Mus : Ἀρταξέρξου
Casaubon || 16 Ἀνοῦτις A C E : Ἀμυτις Casaubon, cf. Ctes. FGrH 688 F 9.5ff :
Ἀμοῦτις Marquart || 20 Στατίρα A : Στατεῖρα Brueckner || 22 Ξενοπείθειαν
B M P Mus : † ξονοπειθειαν † A || 23 καλλίονα A : fort. καλλίστην

Παντίκα ἢ Κυπρία, περὶ ἧς φησι Φύλαρχος ἐν τῇ δεκάτῃ τῶν |
 609c Ἱστοριῶν (FGrH 81 F 21) ὅτι παρ' Ὀλυμπιάδι οὔσαν τῇ Ἀλεξάν-
 δρου μητρὶ ἤτει πρὸς γάμον Μόνιμος ὁ Πυθίωνος. καὶ ἐπεὶ ἦν
 ἀκόλαστος ἢ γυνή, ἔφη ἡ Ὀλυμπιάς· “ὦ πόνηρε, τοῖς ὀφθαλμοῖς
 γαμεῖς καὶ οὐ τῷ νῷ.” καὶ τὴν καταγαγοῦσαν δὲ Πεισίστρατον 5
 ἐπὶ τὴν τυραννίδα, ὡς Ἀθηνᾶς δῆθεν εἶδος ἔχουσαν, καλὴν φασὶ
 γεγονέναι, ἥτις καὶ τῇ θεῷ εἵκαστο τὴν μορφὴν. στεφανόπωλις δ'
 ἦν, καὶ αὐτὴν ἐξέδωκε πρὸς γάμου κοινωνίαν ὁ Πεισίστρατος
 609d Ἰππάρχῳ τῷ υἱῷ, ὡς Κλείδημος ἱστορεῖ ἐν ὀγδόῳ Νόστων
 (Anticleid. FGrH 140 F 6)· ἐξέδωκε | δὲ καὶ Ἰππάρχῳ τῷ υἱεὶ τὴν 10
 παραιβατήσασαν αὐτῷ γυναῖκα Φύην τὴν Σωκράτους θυγατέρα,
 καὶ Χάρμου τοῦ πολεμαρχήσαντος θυγατέρα ἔλαβεν Ἰππία
 περικαλλεστάτην οὔσαν τῷ μετ' αὐτὸν τυραννεύσαντι. συνέβη δέ,
 ὡς φησι, τὸν Χάρμον ἐραστὴν τοῦ Ἰππίου γενέσθαι καὶ τὸν πρὸς
 Ἀκαδημεία Ἔρωτα ιδρύσασθαι πρῶτον, ἐφ' οὗ ἐπιγέγραπται 15
 (anon. FGE 1482–3)·

ποικιλομήχαν' Ἔρωσ, σοὶ τόνδ' ιδρύσατο βωμόν
 Χάρμος ἐπὶ σκιεροῖς τέρμασι γυμνασίου. |

609e Ἡσίοδος δ' ἐν τρίτῳ Μελαμποδίας (fr. 277) τὴν ἐν Εὐβοίᾳ
 Χαλκίδα καλλιγύναικα εἶπεν· εὐπρεπεῖς γὰρ αὐτόθι γίνονται 20
 γυναῖκες, ὡς καὶ Θεόφραστος (fr. 562 Fortenbaugh) εἶρηκε. καὶ
 Νυμφόδωρος δ' ἐν τῷ τῆς Ἀσίας Περίπλῳ (FGrH 572 F 7) καλλιο-
 νὰς φησι γίνεσθαι γυναικας τῶν πανταχοῦ ἐν Τενέδῳ τῇ Τρωϊκῇ
 νήσῳ. [90] οἶδα δὲ καὶ περὶ κάλλους γυναικῶν ἀγῶνά ποτε διατε-
 θέντα, περὶ οὗ ἱστορῶν Νικίας ἐν τοῖς Ἀρχαδικοῖς (FGrH 318 F 1) 25
 διαθεῖναι φησιν αὐτὸν Κύψελον πόλιν χτίσαντα ἐν τῷ πεδίῳ περὶ

609e Eust. p. 875.52–3 = III.294.22–4 | 609e–f Eust. p. 1185.14–16 = IV.332.13–16

5 τὴν καταγαγοῦσαν δὲ Πεισίστρατον Kaibel : τὴν κατάγουσαν δὲ
 Πεισίστρατον A : ἢ κάγουσα Πεισίστρατον (structura mutata) E* : ἢ
 παραιβατήσασα Πεισιστράτῳ (structura mutata) C || 6 δῆθεν C E :
 † πειραν † A | φασὶ Schweighäuser : φησι A || 9 Κλείδημος A : Ἀντικλείδης
 Stiehle || 15 Ἀκαδημεία scripsi : Ἀκαδημία A || 20 γίνονται scripsi :
 γίγνονται A || 23 τῶν πανταχοῦ γυναικῶν A : γυναικῶν del. Kaibel : fort. vel
 καλλίονας ... ἀλλαχοῦ vel καλλίστας ... πανταχοῦ scribendum
 26 <Βασιλίδα> πόλιν Meineke, cf. Paus. 8.29.5

τὸν Ἀλφειὸν | εἰς ἣν κατοικίσαντα Παρρασίων τινὰς τέμενος καὶ 609f
 βωμὸν ἀναστήσαι Δήμητρι Ἐλευσινίᾳ, ἥς ἐν τῇ ἑορτῇ καὶ τὸν τοῦ
 κάλλους ἀγῶνα ἐπιτελέσαι· καὶ νικῆσαι πρῶτον αὐτοῦ τὴν
 γυναῖκα Ἡροδίχην. ἐπιτελεῖται δὲ καὶ μέχρι νῦν ὁ ἀγὼν οὗτος,
 5 καὶ αἱ ἀγωνιζόμεναι γυναῖκες χρυσοφόροι ὀνομάζονται. Θεόφρα-
 στος (fr. 563 Fortenbaugh) δὲ ἀγῶνα κάλλους φησὶ γίνεσθαι παρὰ
 Ἡλείοις καὶ τὴν κρίσιν ἐπιτελεῖσθαι μετὰ σπουδῆς λαμβάνειν τε
 τοὺς νικήσαντας ἄθλα ὅπλα· ἅπερ ἀνατίθεσθαι φησι Διονύσιος ὁ
 Λευκτρικὸς τῇ Ἀθηνᾷ, || τὸν δὲ νικήσαντα ταινιούμενον ὑπὸ τῶν 610a
 10 φίλων καὶ πομπεύοντα ἕως τοῦ ἱεροῦ παραγίνεσθαι. τὸν στέφανον
 δ' αὐτοῖς δίδοσθαι μυρρίνης ἱστορεῖ Μυρσίλος ἐν Ἱστορικοῖς Παρα-
 δόξοις (fr. 16, *FHG* iv.460 = fr. 1 Giannini). ἐνιαχοῦ δὲ φησιν ὁ
 αὐτὸς Θεόφραστος καὶ κρίσεις γυναικῶν περὶ σωφροσύνης
 γίνεσθαι καὶ οἰκονομίας, ὥσπερ ἐν τοῖς βαρβάροις· ἐτέρωθι δὲ
 15 κάλλους, ὡς δέον καὶ τοῦτο τιμᾶσθαι, καθάπερ καὶ παρὰ Τενεδί-
 οῖς καὶ Λεσβίοις· ταύτην δὲ τύχης ἢ φύσεως εἶναι τιμὴν, δέον
 προκεῖσθαι σωφροσύνην· τὸ κάλλος γὰρ οὕτως | καλόν, εἰ δὲ μή, 610b
 κίνδυνον ἔχον ἐπ' ἀκολασίαν.

[91] τοσαῦτα τοῦ Μυρτίλου ἐξῆς καταλέξαντος καὶ πάντων
 20 αὐτὸν ἐπὶ τῇ μνήμῃ θαυμασάντων ὁ Κύνουλκος ἔφη·

πολυμαθημοσύνης, τῆς οὐ κενεώτερον οὐδέν,

Ἴππων ἔφη ὁ ἄθεος (38 B 3 D.-K.). ἀλλὰ καὶ Ἡράκλειτος ὁ θεῖος
 (22 B 40 D.-K.) φησι· πολυμαθὴ νόον ἔχειν οὐ διδάσκει. καὶ ὁ
 Τίμων (*SH* 794) δὲ ἔφη·

25 ἐν δὲ πλατυσμὸς

πολυμαθημοσύνης, τῆς οὐ κενεώτερον ἄλλο. |

τί γὰρ ὄφελος τῶν τοσοῦτων ὀνομάτων, ὧ γραμματικέ, πάντων 610c
 ἐπιτρίψαι μᾶλλον ἢ σωφρονίσαι δυναμένων τοὺς ἀκούοντας; καὶ

1 κατοικίσαντα Schweighäuser : κατοικήσαντας A || 6 γίνεσθαι Meineke :
 γενέσθαι A || 10 πομπεύοντα A : πομπευόμενον Kaibel || 13 κρίσεις ^{rec.}Amg C
 E B M P Mus : κρίσις A || 16 δέον Musurus : † δνεον † A : δὲ δεὸν M P
 17 σωφροσύνην scripsi : σωφροσύνης A || 18 ἔχον Kaibel : ἔσχον A : ἔσχεν M
 P Mus : fort. σχεῖν || 23 πολυμαθὴ Schweighäuser (πολυμαθὴ scripsit), cf.
 D.L. 9.1.1 : πολυμαθὴ A | ἔχειν A : del. Kaibel || 26 πολυμαθημοσύνης A :
 πολυμαθημοσύνης B M P Mus

ἐὰν μὲν τίς σου πύθηται τίνες ἦσαν οἱ εἰς τὸν δούρειον ἵππον
 ἐγκατακλεισθέντες, ἐνὸς καὶ δευτέρου ἴσως ἐρεῖς ὄνομα· καὶ οὐδὲ
 ταύτ' ἐκ τῶν Στησιχόρου (*PMG* 199), σχολῇ γάρ, ἀλλ' ἐκ τῆς †
 σακατου † Ἀργείου Ἰλίου Πέρσιδος (*Il. Pers. test.* 3 Bernabé, p. 87).
 οὗτος γάρ παμπόλλους τινὰς κατέλεξεν. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τῶν 5
 Ὀδυσσέως ἐταίρων ἔχοις ἂν οὕτως εὐρύθμως καταλέξαι τὰς
 610d προσηγορίας | καὶ τίνες οἱ ὑπὸ τοῦ Κύκλωπος αὐτῶν καταβρωθέν-
 τες ἢ ὑπὸ τῶν Λαιστρυγόνων καὶ εἰ ὄντως κατεβρώθησαν· ὅστις
 οὖν οὐδὲ τοῦτ' οἶδας, καίτοι συνεχῶς Φυλάρχου (*FGrH* 81 F 42)
 μνήμην ποιούμενος ὅτι ἐν ταῖς Κείων πόλεσιν οὔτε ἐταίρας οὔτε 10
 αὐλητρίδας ἰδεῖν ἐστι.

[92] καὶ ὁ Μυρτίλος· τοῦτο δὲ ποῦ εἶρηκεν ὁ Φύλαρχος;
 κατανέγων γάρ αὐτοῦ πᾶσαν τὴν Ἱστορίαν. εἰπόντος δ' ἐν τῇ
 τρίτῃ καὶ εἰκοστῇ, ὁ Μυρτίλος ἔφη· εἴτ' οὐκ ἐγὼ δικαίως πάντας
 ὑμᾶς τοὺς φιλοσόφους μισῶ μισοφιλόλογους ὄντας; οὐς οὐ μόνον | 15
 610e Λυσίμαχος ὁ βασιλεὺς ἐξεκήρυξε τῆς ἰδίας βασιλείας ἀπελαύνων,
 ὡς ὁ Καρύστιός φησιν ἐν Ἱστορικοῖς Ὑπομνήμασιν (fr. 9, *FHG*
 iv.358), ἀλλὰ καὶ Ἀθηναῖοι· Ἀλεξίς γοῦν ἐν Ἰππῳ (fr. 99) φησί·

τοῦτ' ἔστιν Ἀκαδήμια, τοῦτο Ξενοκράτης;
 πόλλ' ἀγαθὰ δοῖεν οἱ θεοὶ Δημητρίῳ
 καὶ τοῖς νομοθέταις, διότι τοὺς τὰς τῶν λόγων,
 ὥς φασι, δυνάμεις παραδιδόντας τοῖς νέοις
 ἐς κόρακας ἔρρειν φασὶν ἐκ τῆς Ἀττικῆς. 5

610f καὶ Σοφοκλῆς δὲ τις ψηφίσματι ἐξήλασε πάντας | φιλοσόφους τῆς
 Ἀττικῆς, καθ' οὗ λόγον ἔγραψε Φίλων ὁ Ἀριστοτέλους γνώριμος 25
 (cf. Baiter-Sauppe ii.343) ἀπολογίαν ὑπὲρ τοῦ Σοφοκλέους Δημο-
 χάρους πεποιηχότος τοῦ Δημοσθένους ἀνεψιοῦ (I, Baiter-Sauppe
 ii.341-2). καὶ Ῥωμαῖοι δ' οἱ πάντα ἄριστοι ἐξέβαλον τοὺς σοφιστὰς
 τῆς Ῥώμης ὡς διαφθείροντας τοὺς νέους· ἔπειτ' οὐκ οἶδ' ὅπως

1 δούρειον M P Mus : δούριον A || 3 σχολῇ Casaubon : σχολή A
 4 † σακατου † A : ἀκάτου B M P Mus : Ἀγία τοῦ CFHermann, cf. Arr. An.
 4.9.9 Ἄγιν Ἀργεῖον, ἐποποιόν (sed hic Ἀγιδος scribendum) || 9 οὖν A : del.
 Kaibel || 10 Κείων Broendsted : Κίων A || 18 Ἰππῳ A : Ἰππεῖ Schweig-
 häuser, cf. 11.471e, 481f || 19 Ἀκαδήμια A : Ἀκαδήμεια Dindorf || 29 ἔπειτ' A
 C E : ἔπει Wilamowitz

κατεδέξαντο. ἐμφανίζει δ' ὑμῶν καὶ τὸ ἀνόητον Ἀνάξιππος ὁ
κωμωδιοποιὸς ἐν Κεραυνουμένῳ (fr. 4) λέγων οὕτως·

οἴμοι, φιλοσοφεῖς. ἀλλὰ τοὺς τε φιλοσόφους ||

ἐν τοῖς λόγοις φρονούντας εὐρίσκω μόνον,

611a

5

ἐν τοῖσι δ' ἔργοις ὄντας ἀνοήτους ὀρώ.

εἰκότως οὖν πολλαὶ τῶν πόλεων καὶ μάλιστα ἡ Λακεδαιμονίων,
ὡς Χαμαιλέων φησὶν ἐν τῷ Περὶ Σιμωνίδου (fr. 35 Wehrli = fr. 38
Martano), οὐ προσίενται οὔτε <φιλοσοφίαν οὔτε> ῥητορικὴν διὰ τὰς

ἐν τοῖς λόγοις ὑμῶν φιλοτιμίας καὶ ἔριδας καὶ τοὺς ἀκαίρους
10 ἐλέγχους· δι' οὓς Σωκράτης μὲν ἀπέθανεν ὁ πρὸς τοὺς εἰς τὰ
δικαστήρια διακληρουμένους διαλεγόμενος περὶ τοῦ δικαίου

κλεπτιστάτους ὄντας· ἀπέθανε δὲ διὰ ταῦτα καὶ Θεόδωρος ὁ ἄθεος
(SSR IV H 11) | καὶ Διαγόρας ἐφυγαδεύθη, Θεότιμος δ' ὁ γράψας

611b

τὰ κατ' Ἐπικούρου βιβλία ὑπὸ Ζήνωνος τοῦ Ἐπικουρείου ἐξαιτη-
15 θεις ἀνηρέθη, ὡς φησὶ Δημήτριος ὁ Μάγνης ἐν τοῖς Ὀμωνύμοις
(fr. 7 Mejer). [93] συνελόντι δ' εἰπεῖν κατὰ τὸν Σολέα Κλέαρχον
(fr. 16 Wehrli) οὐ καρτερικὸν βίον ἀσχεῖτε, κυνικὸν δὲ τῷ ὄντι ζῆτε·

καίτοι τοῦ ζώου τούτου ἐν τέτταρσι τὴν φύσιν περιττὴν ἔχοντος,
ὥν περ ὑμεῖς τὰ χεῖρω μερισάμενοι τηρεῖτε· αἰσθήσει τε γὰρ τῇ

20 πρὸς ὀσφρανσιν καὶ πρὸς τὸ οἰκεῖον καὶ ἀλλότριον θαυμαστὸν | καὶ

611c

τῷ συνανθρωπιζόν οἰκουρὸν εἶναι καὶ φυλακτικὸν τοῦ τῶν εὖ
δρῶντων βίου πάντων περιττότατον· ὦν οὐδέτερον πρόσεστιν ὑμῖν
τοῖς τὸν κυνικὸν βίον μιμουμένοις· οὔτε γὰρ συνανθρωπιζετε οὔτε

διαγινώσκετε οὐδένα τῶν ὁμιλούντων, αἰσθήσει τε πολλῶ
25 ὑστεροῦντες ἀργῶς καὶ ἀφυλάκτως ζῆτε. λοιδοροῦ δὲ καὶ παμφά-
γου τοῦ ζώου πεφυκότος, ἔτι δὲ ταλαιπώρου καὶ γυμνοῦ τὸν βίον,

3 τε, i.e. TE A : γε, i.e. GE Grotius || 8 <φιλοσοφίαν οὔτε> add. M P Mus (οὔτε
ῥητορικὴν <οὔτε φιλοσοφίαν>) : hoc ordine Kaibel : fort. <τὴν φιλοσοφίαν οὔτε
τὴν>, cf. C E τὴν ῥητορικὴν || 11 † διακληρουμένους † A : ἀποκληρουμένους
Kaibel || 13 Διαγόρας <ἐξεκηρύχθη καὶ Πρωταγόρας> Wilamowitz
ἐφυγαδεύθη, ὅτε καὶ πλέων ναυαγίῳ (ναυαγία C E) ἐχρήσατο A C E : ὅτε καὶ
κτλ. delevi | Θεότιμος A C E : Διότιμος Ionsius || 14 Ἐπικουρείου C E :
Ἐπικουρίου A || 19 ὥν περ Musurus : ὥσπερ A || 20 ἀλλότριον θαυμαστὸν
οἰκεῖον A : θαυμαστὸν οἰκεῖον om. C E : θαυμαστὸν οἰκεῖον καὶ ἀλλότριον P :
οἰκεῖον del. Musurus || 21 τῷ C E : τὸ A : τό τε Musurus | καὶ ante οἰκουρὸν
praeb. C E Mus | ζῶν post εἶναι praeb. C E || 24 πολλῶ Casaubon : πολλῶν
A C E

ἄμφω ταῦτα μελετᾶτε κακολόγοι καὶ βοροὶ πρὸς τε τούτοις
 611d ἄνοιχοι καὶ ἀνέστιοι βιοῦντες. ἐξ ὧν | ἀπάντων ἀλλότριοι μὲν
 ἀρετῆς, μάταιοι δὲ εἰς τὸ τοῦ βίου χρήσιμον· οὐδὲν γὰρ ἐστὶ τῶν
 καλουμένων φιλοσόφων ἀφιλοσοφώτερον. τίς γὰρ ἤλπισεν <ἄν>
 Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικὸν τοιοῦτον γεγενῆσθαι τοὺς τρόπους 5
 ὁποῖόν φησι Λυσίας ὁ ῥήτωρ ἐν τοῖς τῶν συμβολαίων λόγοις; ὃν ἐκ
 τῶν φερομένων ὡς αὐτοῦ διαλόγων θαυμάζομεν ὡς ἐπιεικὴ καὶ
 μέτριον, πλὴν εἰ μὴ ὡς ἀληθῶς τοῦ σοφοῦ Σωκράτους ἐστὶ
 συγγράμματα, ἐχαρίσθη δὲ αὐτῷ ὑπὸ Ξανθίππης τῆς Σωκράτους
 611e γυναικὸς μετὰ τὸν ἐκείνου | θάνατον, ὡς οἱ ἄμφι τὸν Ἰδομενέα 10
 (FGrH 338 F 17c) φασίν. [94] ἀλλ' ὃ γε Λυσίας ἐν τῷ ἐπιγραφο-
 μένῳ λόγῳ οὕτως, Πρὸς Αἰσχίνην τὸν Σωκρατικὸν Χρέως (fr. 1
 Carey) — ἀπομνημονεύσω δ' ἐγώ, εἰ καὶ πολλὰ ἐστὶ τὰ λεχθέντα,
 διὰ τὸν βρένθον ὑμῶν τὸν πολύν, ὦ φιλόσοφοι — ἄρχεται δ' οὕτως
 ὁ ῥήτωρ· οὐκ ἂν ποτ' ᾤθηην, ἄνδρες δικασταί, Αἰσχίνην τολμῆσαι 15
 οὕτως αἰσχρὰν δίκην δικάσασθαι, νομίζω δ' οὐκ ἂν ῥαδίως αὐτὸν
 ἑτέραν ταύτης συκοφαντωδεστέραν ἐξευρεῖν· οὗτος γάρ, ὦ ἄνδρες
 611f δικασταί, ὀφείλων ἀργύριον | ἐπὶ τρισὶ δραχμαῖς Σωσινόμῳ τῷ
 τραπεζίτῃ καὶ Ἀριστογείτονι προσελθὼν πρὸς ἐμὲ ἐδεῖτο μὴ
 περιιδεῖν αὐτὸν διὰ τοὺς τόκους ἐκ τῶν ὄντων ἐκπεσόντα. “κατα- 20
 σκευάζομαι δέ”, ἔφη, “τέχνην μυρεψικὴν· ἀφορμῆς δὲ δέομαι, καὶ
 612a οἶσω δέ σοι ἐννέ' ὀβολοὺς τῆς μνᾶς τόκους.” καλὸν γε τέλος || τῆς
 εὐδαιμονίας τῷ φιλοσόφῳ ἢ μυρεψικῇ τέχνῃ ἀκόλουθός τε τῇ
 Σωκράτους φιλοσοφίᾳ, ἀνδρὸς καὶ τὴν τοιαύτην χρήσιν τῶν μύρων
 ἀποδοκιμάσαντος (cf. X. *Smp.* 2.3–4), Σόλωνος δὲ τοῦ νομοθέτου 25
 (fr. 73b Ruschenbusch) οὐδ' ἐπιτρέποντος ἀνδρὶ τοιαύτης προϊστα-
 σθαι τέχνης· διὸ καὶ Φερεκράτης ἐν Ἰπνῷ ἢ Παννυχίδι (fr. 70)
 φησί·

κᾶτα μυροπωλεῖν τί μαθόντ' ἄνδρ' ἐχρῆν καθήμενον

612a Eust. p. 974.58 = III.603.14

3 <ἐστὲ> post δὲ add. Kaibel || 4 ἀφιλοσοφώτερον Musurus : φιλοσοφώτερον
 A | <ἄν> add. Kaibel || 15 ὁ ῥήτωρ A : fort. ut glossa delenda | ἄνδρες A : <ὦ>
 ἄνδρες Kaibel || 16 νομίζω δ' Sauppe : νομίζων A || 22 τὸ τέλος A : τὸ deleui
 24 ἀνδρὸς τοῦ A : τοῦ deleui | τοιαύτην A : del. Kaibel || 29 κᾶτα μυροπωλεῖν
 Casaubon : καταμυροπωλεῖν A | ἄνδρ' ἐχρῆν Erfurdt : † ἀνδεχρην † A

ὑψηλῶς ὑπὸ σκιαδίῳ, κατεσκευασμένον
 συνέδριον, οὗ τοῖς μειρακίοις ἐλάλει δι' ἡμέρας;

εἶθ' ἐξῆς φησιν·

αὐτίκ' οὐδεὶς οὔτε μαγεύειναι | εἶδε πώποτε
 οὐ μὴν οὐδ' ἰχθυοπώλαιναν·

612b

5

- ἐκάστω γὰρ γένει ἀρμόζοντα δεῖ εἶναι καὶ τὰ τῆς τέχνης. ἐξῆς δὲ
 τούτοις ὁ ῥήτωρ (Lys. fr. 1 Carey) τάδε λέγει· πεισθεὶς δ' ὑπ' αὐτοῦ
 τοιαῦτα λέγοντος καὶ ἅμα οἰόμενος τοῦτον Σωκράτους γεγονότα
 μαθητὴν καὶ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς πολλοὺς καὶ σεμνοὺς
 10 λέγοντα λόγους οὐκ ἂν ποτε ἐπιχειρήσαι οὐδὲ τολμήσαι ἅπερ οἱ
 πονηρότατοι καὶ ἀδικώτατοι ἄνθρωποι ἐπιχειροῦσι πράττειν. [95]
 καὶ μετὰ ταῦτα ἄλλιν καταδρομὴν αὐτοῦ ποιησάμενος, ὡς ἐδανεί-
 σατο χῶς οὔτε | τόκους οὔτε τάρχαϊον ἀπεδίδου, καὶ ὅτι ὑπερῆμε- 612c
 ρος ἐγένετο γνώμη δικαστηρίου ἐρήμην καταδικασθεὶς, καὶ ὡς
 15 ἠνεχυράσθη οἰκέτης αὐτοῦ στιγματίας, καὶ πολλὰ ἄλλα κατειπὼν
 αὐτοῦ ἐπιλέγει ταῦτα· ἀλλὰ γάρ, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὐκ εἰς ἐμέ
 μόνον τοιοῦτός ἐστιν ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ἅπαντας τοὺς αὐτῷ
 κεχρημένους. οὐχ οἱ μὲν κάπηλοι οἱ ἐγγυὲς οἰκοῦντες, παρ' ὧν
 προδόσεις λαμβάνων οὐκ ἀποδίδωσι, δικάζονται αὐτῷ συγκλεί-
 20 σαντες τὰ καπηλεία, οἱ δὲ γείτονες οὕτως ὑπ' αὐτοῦ | δεινὰ 612d
 πάσχουσιν ὥστ' ἐκλιπόντες τὰς αὐτῶν οἰκίας ἐτέρας πόρρω
 μισθοῦνται; ὅσους δ' ἐράνους συνείλεχται, τὰς μὲν ὑπολοίπους
 φορὰς οὐ κατατίθουσιν (...) ἀλλὰ περὶ τοῦτον τὸν κάπηλον ὡς περὶ
 στήλην διαφθεῖρονται. τοσοῦτοι δὲ ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἅμα τῇ ἡμέρᾳ
 25 ἀπαιτήσοντες τὰ ὀφειλόμενα ἔρχονται ὥστε οἶεσθαι τοὺς παριόν-
 τας ἐπ' ἐκφορὰν αὐτοὺς ἔχειν τούτου τεθνεώτος. οὕτω δ' οἱ ἐν τῷ
 Πειραιεὶ διάκεινται ὥστε πολὺ ἀσφαλέστερον εἶναι δοκεῖν εἰς τὸν
 Ἀδρίαν πλεῖν ἢ | τούτῳ συμβάλλειν· πολὺ γὰρ μᾶλλον ἢ ἂν δανεί- 612e
 σθῇ αὐτοῦ νομίζει εἶναι ἢ ἂν ὁ πατὴρ αὐτῷ κατέλιπεν. ἀλλὰ γάρ
 30 οὐ τὴν οὐσίαν κέκτηται Ἑρμαίου τοῦ μυροπώλου τὴν γυναῖκα

1 σκιαδίῳ A : σκιαδεῖω Erfurdt || 2 οὗ ... ἐλάλει A : οὗ del. Hermann :
 ἐλλαλεῖν Dobree || 5 οὐ A : οὔτε Dindorf || 8 τοῦτον Αἰσχίνην A : Αἰσχίνην ut
 glossam del. Kaibel | γεγονότα Sauppe : γεγονέναι A || 12-13 ὡς ἐδανείσατο
 χῶς scripsi : ὡς ἐδανείσατο ὡς A : ὡς δανεισάμενος Kaibel || 15 οἰκέτης ...
 στιγματίας A : οἰκία ... ἐστιγμένη Carey (ἐστιγμένη scripsit) || 23 lac.
 indic. Sauppe || 28 συμβάλλειν A : συμβαλεῖν C E

διαφθείρας ἐβδομήκοντα ἔτη γεγονυίαν; ἥς ἐρᾶν προσποιησάμενος
 οὕτω διέθηκεν ὥστε τὸν μὲν ἄνδρα αὐτῆς καὶ τοὺς υἱοὺς πτωχοὺς
 ἐποίησεν, αὐτὸν δὲ ἀντὶ καπῆλου μυροπώλην ἀπέδειξεν· οὕτως
 ἐρωτικῶς τὸ κόριον μετεχειρίζετο τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἀπολαύων, ἥς
 612f ῥᾶον τοὺς ὀδόντας ἀριθμῆσαι | ἢ τῆς χειρὸς τοὺς δακτύλους. καὶ 5
 μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες. ὁ μὲν οὖν βίος τοῦ σοφιστοῦ τοιοῦ-
 τος. ὁ μὲν οὖν Λυσίας, ὦ Κύνουλκε, οὕτως· ἐγὼ δέ, κατὰ τὸν
 Ἀρίσταρχον τὸν τραγικὸν ποιητὴν (*TrGF* 14 F 4),

τάδ' οὐχ ὑπάρχων ἀλλὰ τιμωρούμενος,
 καταπαύσω τὸν πρὸς σὲ καὶ τοὺς ἄλλους κύνας ἐνταῦθα λόγον. 10

5 ἀριθμῆσαι ὅσου ἐλάττους ᾗσαν A C E : ὅσου ἐλάττους ᾗσαν ut glossam del. Casaubon || 10 Ἀθηναίου Ναυκρατίτου Δειπνοσοφιστῶν· Π' — περὶ γυναικῶν post λόγον add. A

ΙΑ

[1] τὸν Διόνυσον, ἐταῖρε Τιμόκρατες, μαινόμενον οἱ πολλοὶ 613a
λέγουσιν ἀπὸ τοῦ τοῦς πλείονος ἀκράτου σπῶντας θορυβώδεις
γίνεσθαι (*Od.* 21.293–8)·

οἶνός σε τρώει μελιηδῆς, ὅς τε καὶ ἄλλους
5 βλάπτει, ὃς ἂν μιν χανδὸν ἔλη μῆδ' αἶσιμα πίνῃ.
οἶνος καὶ κένταυρον, ἀγακλυτὸν Εὐρυτίωνα, 295
ὥλεσ' ἐνὶ μεγάρῳ μεγαθύμου Πειριθόοιο,
ἐς Λαπίθας ἐλθόνθ'. ὁ δ' ἐπεὶ φρένας ἄασεν οἴνῳ, |
μαινόμενος κάκ' ἔρεξε δόμοις ἐνὶ Πειριθόοιο· 613b

10 κατιόντος γοῦν τοῦ οἴνου ἐς τὸ σῶμα, ὥς φησιν Ἡρόδοτος
(1.212.2), ἐπαναπλῆει κακὰ ἔπεα καὶ μαινόμενα· Κλέαρχός τε ὁ
κωμωδιοποιὸς ἐν Κορινθίοις (*fr.* 3) φησίν·

εἰ τοῖς μεθυσκομένοις ἐκάστης ἡμέρας
ἀλγεῖν συνέβαινε τὴν κεφαλὴν πρὸ τοῦ πιεῖν
15 τὸν ἄκρατον, ἡμῶν οὐδὲ εἷς ἔπινεν ἄν.
νῦν δὲ πρότερόν γε τοῦ πόνου τὴν ἡδονὴν
προλαμβάνοντες ὑστεροῦμεν τάγαθοῦ. | 5

Ξενοφώντας δὲ τὸν Ἀγησίλαον (*Ages.* 5.1)· μέθης μὲν ἀπέχεσθαι 613c
ὁμοίως ᾤετο χρῆναι καὶ μανίας, σίτων δὲ ὑπερκαίρων ὁμοίως καὶ
20 ἀργίας. ἀλλ' οὐχ ἡμεῖς γε οὔτε τῶν πλείον πινόντων ὄντες <οὔτε>
τῶν ἐξοίωνων γινομένωνων πληθούσης ἀγορᾶς ἐπὶ τὰ μουσικὰ ταῦτα
ἐρχόμεθα συμπόσια· καὶ γὰρ ὁ φιλεπιτιμητῆς Οὐλπιανὸς πάλιν
τινὸς ἐπέιληπτο εἰπόντος· ἔξινος οὐκ εἰμι, λέγων· ὁ δ' ἔξινος
ποῦ; καὶ ὃς· παρ' Ἀλέξιδι ἐν Εἰσοικιζομένῳ (*fr.* 64)·

25 ἔξινος ἐποίει ταῦτά γ',

613a–b Eust. p. 1156.2–4 = IV.226.1–3

2 πλείονος Bedrot : πλείονας A C E Eust. || 7 ὥλεσ' A : ἄσ' Hom. | ἐνὶ
μεγάρῳ Hom. et B M P Mus : † ἐνιμμεγαρωι † A || 8 ἐλθόνθ' Hom. et Mus :
ἐλθόντα A || 9 δόμοις ἐνὶ A : δόμον κατά Hom. || 18 ἀπέχεσθαι A C E :
ἀποσχέσθαι Xen. || 19 ὑπερκαίρων A C E : ὑπὲρ καιρόν Xen. || 20 γε, i.e. ΓΕ
M P Mus : τε, i.e. ΤΕ A | <οὔτε> add. Casaubon || 25 γ', i.e. Γ Kaibel (γε
scripsit) : τ', i.e. Τ A : om. B M P Mus

613d ἔφη. [2] ἐπεὶ δὲ ἐκάστης ἡμέρας μετὰ τοὺς παρ' ἡμῶν καινοὺς αἰεὶ
 λεγομένους | λόγους καὶ ἀχροάματα ἐκάστοτε διάφορα ἐπεισάγει
 ὁ λαμπρὸς ἡμῶν ἐστιάτωρ Λαρήνσιος ἔτι τε καὶ γελωτοποιούς,
 φέρε λέγωμέν τι καὶ ἡμεῖς περὶ τούτων. καίτοι γε οἶδα καὶ
 Ἀνάχαρσιν τὸν Σκύθην (A11A Kindstrand) ἐν συμποσίῳ γελωτο- 5
 ποιῶν εἰσαχθέντων ἀγέλαστον διαμείναντα, πιθήκου δ' ἐπεισα-
 χθέντος γελάσαντα φάναι ὡς· “οὗτος μὲν φύσει γελοῖός ἐστιν, ὁ δ'
 ἄνθρωπος ἐπιτηδεύει.” καὶ Εὐριπίδης δὲ ἐν τῇ Δεσμώτιδι Μελα-
 νίππῃ (fr. 492) ἔφη·

ἀνδρῶν δὲ πολλοὶ τοῦ γέλωτος οὐνεκα 10
 ἀσκοῦσι χάριτας κερτόμους. ἐγὼ δέ πως
 μισῶ γελοίους οἵτινες † τι εἶτι † σοφῶν ||
 614a ἀχάλιν' ἔχουσι στόματα, κᾶς ἀνδρῶν μὲν οὐ
 τελοῦσιν ἀριθμόν, ἐν γέλῳτι δ' εὐπρεπεῖς. 5
 οἰκοῦσι δ' οἴκους καὶ τὰ ναυστολούμενα 15
 ἔσω δόμων σῶζουσι. (E. fr. 494.9–10)

Παρμενίσκος δὲ ὁ Μεταποντίνος, ὡς φησι Σῆμος ἐν πέμπτῳ
 Δηλιάδος (FGrH 396 F 10), καὶ γένει καὶ πλούτῳ πρωτεύων εἰς
 Τροφωνίου καταβάς καὶ ἀνελθὼν οὐκέτι γελᾶν ἠδύνατο· καὶ
 χρηστηριαζομένῳ περὶ τούτου ἡ Πυθία ἔφη (Delphic Oracle Q185 20
 Fontenrose)·

614b εἶρῃ μ' ἀμφὶ γέλωτος, ἀμείλιχε, μειλιχίῳ. |
 δώσει σοι μήτηρ οἴκοι· τὴν ἔξοχα τίε.

ἐλπίζων δ' ἂν ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πατρίδα γελάσειν, ὡς οὐδὲν ἦν 25
 πλέον, οἰόμενος ἐξηπατῆσθαι ἔρχεται ποτε κατὰ τύχην εἰς Δῆλον·
 καὶ πάντα τὰ κατὰ τὴν νῆσον θαυμάζων ἦλθε καὶ εἰς τὸ Λητῶν

613d–14a Eust. pp. 1836.62–3, 1837.1 = ii.166.36–40

1 αἰεὶ B M P Mus : αἰεὶ A || 8 ἐπιτηδεύει A C E : ἐπιτηδεύεται Eust. :
 ἐπιτηδεύσει M P Mus || 10 οὐνεκα A : εἵνεκα E Eust. : ἔνεκα C || 12 † τι εἶτι †
 A : τήτῃ Wilamowitz, ducente Dindorf || 13 ἀχάλιν' M P Mus : ἀχάλινα A C
 E | κᾶς Kaibel : καὶ εἰς A C E : κείς M P Mus || 15 οἰκοῦσι δ' A C E : οἰκοῦσιν
 Meineke : νέμουσι δ' P.Oxy. 1176 || 16 σῶζουσι A C^s E^s : κομίζουσι C E
 19 ἠδύνατο C E : ἐδύνατο A || 23 οἴκοι Meineke : † οἶκω † A : οἶκω vel οἴκω
 C E B M P Mus

νομίζων τῆς Ἀπόλλωνος μητρός ἄγαλμά τι θεωρήσειν ἀξιόλογον. ἰδὼν δ' αὐτὸ ξύλιον ὃν ἄμορφον παραδόξως ἐγέλασε· καὶ τὸν τοῦ θεοῦ χρησμὸν συμβαλὼν καὶ τῆς ἀρρωστίας ἀπαλλαγείς μεγαλω- 614c
 5 10) καὶ εὐρετὰς τῶν γελοίων φησὶ γενέσθαι Ῥαδάμανθυν καὶ Παλαμῆδην λέγων οὕτω·

καίτοι πολλοὶ γε πονοῦμεν.

τὸν ἀσύμβολον εὖρε γέλοια λέγειν Ῥαδάμανθους καὶ Παλαμῆδης.

- 10 γελωτοποιοῦ δὲ μέμνηται Ξενοφῶν ἐν τῷ Συμποσίῳ (1.11) Φιλίπ-
 που, περὶ οὗ καὶ οὕτως λέγει· Φίλιππος δ' ὁ γελωτοποιὸς
 κρούσας τὴν θύραν εἶπε τῷ ὑπακούσαντι εἰσαγγεῖλαι ὅστις τε εἶη
 καὶ διότι κατὰγεσθαι βούλεται· συνεσκευασμένος δὲ ἔφη παρεῖναι 614d
 15 πάντα τάπιτήδεια ὥστε | δειπνεῖν τάλλोटρια, καὶ τὸν παῖδα δ' ἔφη
 ἵππόλοχος δ' ὁ Μακεδὼν ἐν τῇ Πρὸς Λυγκέα ἐπιστολῇ (cf.
 4.130c) γελωτοποιῶν μέμνηται Μανδρογένους καὶ Στράτωνος τοῦ
 Ἀττικοῦ. πλήθος δ' ἦν Ἀθήνησι τῆς σοφιστείας ταύτης· ἐν γοῦν τῷ
 Διομέων Ἡρακλείῳ συνελέγοντο ἐξήκοντα ὄντες τὸν ἀριθμὸν καὶ
 20 ἐν τῇ πόλει δὲ ὠνομάζοντο ὥς· “οἱ ἐξήκοντα τοῦτ' εἶπον”, καί·
 “ἀπὸ τῶν ἐξήκοντα ἔρχομαι.” ἐν δὲ τούτοις ἦσαν Καλλιμέδων τε ὁ 614e
 Κάραβος καὶ | Δεινίας, ἔτι τε Μνασιγείτων καὶ Μέναιχμος, ὥς
 φησι Τηλεφάνης ἐν τῷ Περὶ τοῦ Ἄστεος (FHG iv.507). τοσαύτη δ'
 αὐτῶν δόξα τῆς ῥαθυμίας ἐγένετο ὥστε καὶ Φίλιππον ἀκούσαντα
 25 τὸν Μακεδόνα πέμψαι αὐτοῖς τάλαντον, ἵν' ἐκγραφόμενοι τὰ
 γελοῖα πέμπωσιν αὐτῷ. ὅτι δὲ ἦν περὶ τὰ γελοῖα ἐσπουδακῶς ὁ
 βασιλεὺς οὗτος μαρτυρεῖ Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς
 (2.19). φιλόγελως δὲ ἦν καὶ Δημήτριος ὁ Πολιορκητής, ὥς φησι
 Φύλαρχος ἐν τῇ ἕκτῃ τῶν Ἱστοριῶν (FGH 81 F 12)· ὅς γε καὶ τὴν

2 ξύλιον ὃν scripsi : ξύλινον A C E : ξύλον ὃν Meineke || 3 συμβαλὼν C E :
 συμβάλλων A || 4 θεὸν A : Δητῶ C E || 10 γελωτοποιοῦ C E : γελωτοποιῶν
 A : γελωτοποιῶν B M P : γελωτοποιοῦν Musurus || 10-11 Φιλίππου μέν A :
 μέν delevi || 13 βούλεται A : βούλοιτο Xen. || 18 σοφιστείας C E : σοφίας A
 20 δὲ ὠνομάζοντο A : δὲ ἐλέγετο C E : διωνομάζοντο Kaibel | ὥς A C E : fort.
 οὕτως || 22 Δεινίας C E M P Mus : Δινίας A | Μέναιχμος C E M P Mus :
 Μαίνεχμος A || 24 ὥστε C E : ὥς A || 25 ἐκγραφόμενοι E^s : ἐγγραφόμενοι A
 C E || 26 πέμπωσιν A : πέμπουσιν C E

- 614f Λυσιμάχου αὐλήν | κωμικῆς σκηνῆς οὐδὲν διαφέρειν ἔλεγεν·
 ἐξιέναι γὰρ ἀπ' αὐτῆς πάντας δισυλλάβους, τὸν τε Βίθυν χλευάζων
 καὶ τὸν Πάριν, μεγίστους ὄντας παρὰ τῷ Λυσιμάχῳ, καὶ τινας
 ἐτέρους τῶν φίλων· παρὰ δ' αὐτοῦ Πευκέστας καὶ Μενελάους, ἔτι
 δὲ Ὁξύθემιδας. ταῦτα δ' ἀκούων ὁ Λυσιμάχος, “ἐγὼ τοίνυν”, ἔφη, 5
 “πόρνην ἐκ τραγικῆς σκηνῆς οὐχ ἐώρακα ἐξιούσαν,” τὴν
 615a αὐλητρίδα Λαμίαν λέγων. || ἀπαγγελθέντος δὲ καὶ τούτου πάλιν
 ὑπολαβὼν ὁ Δημήτριος ἔφη· “ἀλλ' ἢ παρ' ἐμοὶ πόρνη σωφρονέστε-
 ρον τῆς παρ' ἐκείνῳ Πηνελόπης ζῇ.” [4] ὅτι δὲ καὶ Σύλλας ὁ
 Ῥωμαίων στρατηγὸς φιλόγελως ἦν προεირηται (6.261c). Λεύκιος 10
 δὲ Ἀνίκιος, καὶ αὐτὸς Ῥωμαίων στρατηγὴσας, Ἰλλυριοὺς καταπο-
 λεμήσας καὶ αἰχμάλωτον ἀγαγὼν Γένθιον τὸν τῶν Ἰλλυριῶν
 βασιλέα σὺν τοῖς τέκνοις ἀγῶνας ἐπιτελῶν τοὺς ἐπινικίους ἐν τῇ
 Ῥώμῃ παντὸς γέλωτος ἄξια πράγματα ἐποίησεν, ὡς Πολύβιος
 615b ἱστορεῖ ἐν τῇ τριακοστῇ (30.22)· | μεταπεμψάμενος γὰρ τοὺς ἐκ 15
 τῆς Ἑλλάδος ἐπιφανεστάτους τεχνίτας καὶ σκηνὴν κατασκευάσας
 μεγίστην ἐν τῷ κίρκῳ πρώτους εἰσήγαγεν αὐλητὰς ἅμα πάντας.
 οὗτοι δ' ἦσαν Θεόδωρος ὁ Βοιώτιος, Θεόπομπος <ὁ ...>, Ἑρμιπ-
 πος ὁ Λυσιμαχεύς, οἵτινες ἐπιφανέστατοι ἦσαν. τούτους οὖν
 20 στήσας ἐπὶ τὸ προσκήνιον μετὰ τοῦ χοροῦ αὐλεῖν ἐκέλευσεν ἅμα
 πάντας. τῶν δὲ διαπορευομένων τὰς κρούσεις μετὰ τῆς ἀρμοζού-
 σης κινήσεως προσπέμψας οὐκ ἔφη καλῶς αὐτοὺς αὐλεῖν, ἀλλ'
 615c ἀγωνίζεσθαι | μᾶλλον ἐκέλευε. τῶν δὲ διαπορούντων ὑπέδειξε τις 25
 τῶν ῥαβδούχων ἐπιστρέψαντας ἐπαγαγεῖν ἐφ' αὐτοὺς καὶ ποιεῖν
 ὥσανεὶ μάχην. ταχὺ δὲ συννοήσαντες οἱ αὐληταὶ καὶ λαβόντες 25
 οἰκείαν <...> ταῖς ἑαυτῶν ἀσελγείαις μεγάλην ἐποίησαν σύγχυσιν.

615a Eust. p. 1015.62 = III.731.1–2

8 ἐμοὶ C E : ἐμοῦ A || 12 Γένθιον Schweighäuser, cf. 10.440a : Γένιον A C E :
 Γένιος (structura mutata) Eust. : Γέντιον E^{corr.} et Bedrot || 17 εἰσήγαγεν C E :
 εἰσήγεν A | αὐλητὰς ἅμα πάντας A : ἅμα πάντας om. C E, cf. αὐλεῖν
 ἐκέλευσεν ἅμα πάντας infra || 18 Θεόπομπος <ὁ Ἑρμιονεύς> Meineke
 18–19 Ἑρμιππος ὁ Λυσιμαχεύς Schweighäuser, ducente Casaubon :
 Ἑρμιππος ὁ Λυσιμάχος A : Ἑρμιππον (structura mutata) C E : ὁ del.
 Kaibel || 23 ἐκέλευε A : ἐκέλευσε C E || 24 ἐπαγαγεῖν ἐφ' αὐτοὺς (vel ἐπ'
 αὐτοὺς) Schweighäuser : ἀπαγαγεῖν ἐπ' αὐτοὺς A : ἀπαγαγεῖν ἑαυτοὺς C E
 26 οἰκείαν Casaubon : οἰκίαν A | lac. indic. Bedrot : post λαβόντες indic.
 Casaubon

συνεπιστρέψαντες δὲ τοὺς μέσους χοροὺς πρὸς τοὺς ἄκρους οἱ μὲν
 αὐλῆται φυσῶντες ἀδιανόητα καὶ διαφέροντες τοὺς αὐλοὺς ἐπῆγον
 ἀνὰ μέρος ἐπ' ἀλλήλους, ἅμα δὲ τούτοις ἐπικτυποῦντες οἱ χοροὶ
 καὶ συνεπισεύοντες τὴν σκευὴν | ἐπεφέροντο τοῖς ἐναντίοις καὶ 615d
 5 πάλιν ἀνεχώρουν ἐκ μεταβολῆς. ὥς δὲ καὶ περιζωσάμενός τις τῶν
 χορευτῶν ἐκ τοῦ καιροῦ στραφεῖς ἤρε τὰς χεῖρας ἀπὸ πυγμῆς πρὸς
 τὸν ἐπιφερόμενον αὐλητὴν, τότε ἤδη κρότος ἐξαίσιος ἐγένετο καὶ
 κραυγὴ τῶν θεωμένων. ἔτι δὲ τούτων ἐκ παρατάξεως ἀγωνιζο-
 μένων ὀρχησται δύο εἰσήγοντο μετὰ συμφωνίας εἰς τὴν ὀρχήστραν,
 10 καὶ πύκται τέσσαρες ἀνέβησαν ἐπὶ τὴν σκηνὴν μετὰ σαλπικτῶν
 καὶ βυκανιστῶν. ὁμοῦ δὲ τούτων πάντων ἀγωνιζομένων ἄλεκτον
 ἦν τὸ συμβαίνειν. | περὶ δὲ τῶν τραγωδῶν, φησὶν ὁ Πολύβιος, ὅ τι 615e
 ἂν ἐπιβάλλωμαι λέγειν, δόξω τισὶν διαχλευάζειν.

[5] ταῦτα τοῦ Οὐλπιανοῦ διεξεληθόντος καὶ πάντων ἀνακαγα-
 15 σάντων ἐπὶ ταῖς Ἀνικίαις ταύταις θεαῖς ἐγένοντό τινες λόγοι καὶ
 περὶ τῶν καλουμένων πλάνων, καὶ ἐζητεῖτο εἰ μνήμη τις καὶ περὶ
 τούτων ἐγένετο παρὰ τοῖς παλαιοτέροις· περὶ γὰρ θαυματοποιῶν
 ἤδη προειρήκαμεν (1.19e-20a). καὶ ὁ Μάγνος ἔφη· Διονύσιος μὲν
 ὁ Σινωπεὺς ὁ τῆς κωμωδίας ποιητῆς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ
 20 Ὀμωνύμῳ (fr. 4) μνημονεύει Κηφισοδώρου τοῦ πλάνου διὰ
 τούτων·

Κηφισόδωρόν φασιν ἐπικαλούμενον
 πλάνον τιν' ἐν Ἀθήναις | γενέσθαι τὴν σχολὴν 615f
 εἰς τοῦτο τὸ μέρος τοῦ βίου καταχρῶμενον.
 25 τοῦτον ἐντυχόντα † πρὸς τὸ σιμὸν ἀνατρέχειν
 ἢ συγκαθεῖναι † τηπι † τῇ βακτηρίᾳ. 5

μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Νικόστρατος ἐν Σύρῳ (fr. 25)·

615d Eust. p. 1242.42-3 = IV.524.3-4

1 συνεπιστρέψαντες A C^s E^s : συνεπιστρέφοντες C E || 2 ἐπῆγον Kaibel :
 ἀπῆγον A C E || 4 συνεπισεύοντες τὴν σκευὴν Hermann : συνεπεισιόντες τὴν
 σκηνὴν A C E || 6 καιροῦ A : χοροῦ B : fort. κέρως || 10-11 σαλπικτῶν καὶ
 βυκανιστῶν E B Eust. : σαλπικτῶν καὶ κυκανιστῶν C : σαλπικτῶν καὶ
 βυκανητῶν A || 13 ἂν Dindorf : ἐὰν A || 15 Ἀνικίαις scripsi : Ἀνικίαις A :
 ἀνοικεῖαις M P Mus || 19 τῆς <μέσης> κωμωδίας Gulick || 20 Ὀμωνύμῳ A :
 Ὀμωνύμοι Schweighäuser, cf. 9.381c || 22 φα(σιν) C E : φησιν A

Κηφισόδωρον οὐ κακῶς μὰ τὸν Δία
τὸν πλάνον φασὶ στενωπὸν εἰς στενὸν στήσαι τινας
ἀγκαλίδας ἔχοντας, ὥστε μὴ παρελθεῖν μηδένα. ||

616a Πανταλέοντος δὲ μνημονεύει Θεόγνητος ἐν Φιλοδεσπότη (fr. 2)·

ὁ Πανταλέων μὲν αὐτὸς αὐτοὺς τοὺς ξένους
τοὺς τ' ἀγνοοῦντας αὐτὸν ἐπλάννα, καὶ σχεδὸν
ἀπεκραιπάλα τὰ πλείστα τοῦ γελάσαι χάριν
ιδίαν τιν' αὐτῷ θέμενος ἀδολεσχίαν.

5

καὶ Χρύσιππος δ' ὁ φιλόσοφος ἐν πέμπτῳ Περὶ τοῦ Καλοῦ καὶ τῆς
Ἥδονῆς (xxviii fr. 7, SVF iii.199) περὶ τοῦ Πανταλέοντος τάδε 10
616b γράφει· ὁ δὲ πλάνος Πανταλέων τελευτᾶν | μέλλων ἐκάτερον τῶν
υἱῶν κατ' ἰδίαν ἐξηπάτησε φήσας μόνῳ αὐτῷ λέγειν ὅπου κατωρύ-
χοι τὸ χρυσίον· ὥστε μάτην ὕστερον κοινῇ σκάπτοντας αἰσθῆσθαι
ἐξηπατημένους.

[6] οὐκ ἠπόρει δ' ἡμῶν τὸ συμπόσιον οὐδὲ τῶν φιλοσκωπτούν- 15
των. περὶ δὲ τοιοῦτου τινὸς πάλιν ὁ Χρύσιππος ἐν τῷ αὐτῷ (xxviii
fr. 8, SVF iii.199) γράφει· φιλοσκώπτῃ τις μέλλων ὑπὸ τοῦ δημίου
σφάττεσθαι † εἰπεῖν † ἔφη θέλειν ὥσπερ τὸ κύκνειον ἄσας
ἀποθανεῖν· ἐπιτρέψαντος δ' ἐκείνου ἔσκωψεν. ὑπὸ δὲ τῶν τοιοῦτων
616c πολλάκις ὁ Μυρτίλος | σκωφθέντα καὶ ἀγανακτήσαντα εἶπε 20
καλῶς Λυσίμαχον τὸν βασιλέα πεποιηκέναι· Τελέσφορον γὰρ ἕνα
τῶν ὑπάρχων αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἔσκωψέ ποτε ἐν συμποσίῳ τὴν
Ἄρσινόην (γυνὴ δ' ἦν τοῦ Λυσιμάχου) ὡς ἐμετικὴν οὔσαν εἰπών·

“κακῶν κατάρχεις τήνδ' ἐμοῦσαν εἰσάγων,” (cf. E. fr. 183.1)

ὁ Λυσίμαχος ἀκούσας ἐμβληθῆναι αὐτὸν ἐκέλευσεν εἰς γαλεάγραν 25
καὶ δίκην θηρίου περιφερόμενον καὶ τρεφόμενον, κολαζόμενον <δ>
οὕτως ἐποίησεν ἀποθανεῖν. σὺ δέ, ὦ Οὐλπιανέ, εἰ τὴν γαλεάγραν

2 στενὸν A : μέσον Kock || 8 τιν' M P Mus : τινὰ A || 12 λέγειν ὅπου A :
λέξειν ὅποι C E || 15 ἡμῶν M P Mus : ὑμῶν A || 17 τις C E : om. A
17–18 ὑπὸ τοῦ δημίου σφάττεσθαι A : ὑπὸ Δημη^τ, i.e. Δημητρίου ...
ἀναρεθῆναι C E || 18 εἰπεῖν ἔφη A : εἶπε C E : ἔτι ἔν τι ἔφη Kaibel : fort.
εἰπών τι ἔφη || 20 σκωφθέντα καὶ ἀγανακτήσαντα Kaibel : σκωφθεὶς καὶ
ἀγανακτήσας A || 22 ἔσκωψέ A : ἔσκωπτέ C E || 24 τήνδ' ἐμοῦσαν A C E :
τήνδε μοῦσαν Eur. || 26 <δ> addidi

ζητείς, ἔχεις παρ' | Ὑπερείδῃ τῷ ῥήτορι (fr. 34 Jensen)· ὅπου δέ, σὺ 616d
 ζήτηι. καὶ Ταχῶς δ' ὁ Αἰγυπτίων βασιλεὺς Ἀγησίλαον σκώψας
 τὸν Λακεδαιμονίων βασιλέα, ὅτ' ἦλθεν αὐτῷ συμμαχήσων (ἦν γὰρ
 βραχὺς τὸ σῶμα), ἰδιώτης ἐγένετο ἀποστάντος ἐκείνου τῆς συμμα-
 5 χίας. τὸ δὲ σκῶμμα τοῦτ' ἦν·

ὠδινεν ὄρος, Ζεὺς δ' ἐφοβείτο, τὸ δ' ἔτεκεν μῦν·

ὅπερ ἀκούσας ὁ Ἀγησίλαος καὶ ὀργισθεὶς ἔφη· “φανήσομαί σοί
 ποτε καὶ λέων.” ὕστερον γὰρ ἀφισταμένων τῶν Αἰγυπτίων, ὥς
 φησι Θεόπομπος (FGrH 115 F 108) καὶ Λυκέας ὁ Ναυκρατίτης ἐν
 10 τοῖς | Αἰγυπτιακοῖς (FGrH 613 F 2), οὐδὲν αὐτῷ συμπράξας ἐποίη- 616e
 σεν ἐκπεσόντα τῆς ἀρχῆς φυγεῖν εἰς Πέρσας.

[7] πολλῶν οὖν πολλάκις ὄντων τῶν ἀχροαμάτων καὶ τῶν
 αὐτῶν οὐκ αἰεὶ, ἐπειδὴ πολλοὶ περὶ αὐτῶν ἐγίνοντο λόγοι, τὰ
 ὀνόματα τῶν εἰπόντων παραλιπὼν τῶν πραγμάτων
 15 μνησθήσομαι· περὶ μὲν γὰρ αὐλῶν ὁ μὲν τις ἔφη τὸν
 Μελανιππίδην καλῶς ἐν τῷ Μαρσύᾳ (PMG 758) διασύροντα τὴν
 αὐλητικὴν εἰρηκέναι περὶ τῆς Ἀθηνᾶς·

ἀ μὲν Ἀθάνᾳ
 ὄργαν' ἔρριψεν θ' ἱερᾶς ἀπὸ χειρὸς
 20 εἶπέ τ'· “ἔρρετ' αἴσχεα, σῶματι λύμα·
 ἐμέ δ' ἐγὼ καχότατι δίδωμι.”

πρὸς δὲ ἀντιλέγων | ἄλλος ἔφη· ἀλλ' ὃ γε Σελινούντιος Τελέστης 616f
 τῷ Μελανιππίδῃ ἀντικορουσόμενος ἐν Ἀργοῖ (PMG 805a) ἔφη· ὁ
 δὲ λόγος ἐστὶ περὶ τῆς Ἀθηνᾶς·

25 δὲν † σοφὸν σοφὰν λαβοῦσαν οὐκ ἐπέλπομαι νόμῳ
 δρυμοῖς ὀρείοις ὄργανον

616d-e Eust. p. 1642.43-54 = i.360.20-6

1 Ὑπερείδῃ M P Mus : Ὑπερίδῃ A || 2 Ταχῶς vel Τάχως C E Eust. Mus :
 † ταχῶς † A || 13 αἰεὶ B M P Mus : αἰεὶ A || 18 Ἀθάνᾳ C E : ἀθάνᾳ A
 19 ὄργαν' Dindorf : ὄργανα A C E : τῶργαν' Bergk | ἔρριψεν θ' Grotefend ap.
 Schweighäuser : ἔρριψέ τε A : ἔρριψεν C E || 20 τ' ἔρρετ' Dindorf : τε ἔρρετε
 vel τε· ἔρρετε A C E | λύμα A C E : λύμη A* || 21 καχότατι A C E : καχότητι
 A* M P Mus || 26 ὀρείοις Musurus : † ορειοὶς † A

617a δίαν Ἀθάναν δυσόφθαλμον αἰσχος ἐκφοβή-
 θεῖσαν αὐθις ἐκ χειρῶν βαλεῖν
 νυμφαγενεῖ χειροκτύπῳ φηρὶ Μαρσύα κλέος· ||
 τί γάρ νιν εὐηράτοιό κάλλεος ὀξύς ἔρωσ ἔτειρεν, 5
 ᾧ γάρ παρθενίαν ἀγανὸν καὶ ἅπαιδ' ἀπένειμε Κλωθῶ;, 5

ὥς οὐκ ἂν εὐλαβηθείσης τὴν αἰσχύροτητα τοῦ εἵδους διὰ τὴν παρθε-
 νίαν· ἐξῆς τέ φησιν (Telest. PMG 805b)·

ἀλλὰ μάταν ἀναχόρευτος ἄδε ματαιολόγων
 φήμα προσέπταθ' Ἑλλάδα μουσοπόλων,
 σοφᾶς ἐπίφθονον βροτοῖς τέχνας ὄνειδος. 10

μετὰ ταῦτα δὲ ἐγκωμιάζων τὴν αὐλητικὴν λέγει (Telest. PMG 805c)·

617b τὰν συνεριθοτάταν Βρομίῳ παρέδωκε σεμνᾶς
 δαίμονος ἀερθὲν πνεῦμ' αἰολοπτερύγων
 σὺν ἀγλαᾶν ὠκύτατι | χειρῶν. 15

κομφῶς δὲ κὰν τῷ Ἀσκληπιῷ ὁ Τελέστης (PMG 806) ἐδήλωσε τὴν
 τῶν αὐλῶν χρεῖαν ἐν τούτοις·

ἦ Φρύγα καλλιπνόνων αὐλῶν ἱερῶν βασιλῆα,
 Λυδὸν δς ἤρμοσε πρῶτος
 Δουρίδος ἀντίπαλον Μούσης † νομοαιολονορφναι † 20
 πνεύματος εὐπτερον αὔραν ἀμφιπλέκων καλάμοις.

1 Ἀθάναν A : Ἀθηνᾶν A^s : Ἀθην^(αν) C : Ἀ^{θν} E || 2 ἐκ χειρῶν βαλεῖν A C E :
 χειρῶν ἐκβαλεῖν Wilamowitz || 4 ἔτειρεν, i.e. -TEIPEN A : ἡγειρεν, i.e.
 -TEIPEN C E || 5 γάρ A : del. Dobree | ἀγανὸν A : ἄγαμον Casaubon
 8 μάταν ἀναχόρευτος C E B P Mus : μὰ τὰν ἀναχόρευτος M :
 † ματαναναχορευτος † A : μάταν ἀχόρευτος Grotefend || 9 φήμα A C E :
 φήμη A^s : φάμα Meineke | προσέπταθ' Dindorf : προσέπτατο A C E
 10 τέχνας A C E : τέχνης A^s || 11–13 λέγει· τὰν, i.e. -TAN Musurus :
 † λεγεγαν †, i.e. -TAN A : λέγει· ἂν Kaibel || 13 συνεριθοτάταν Hecker :
 † ουμεριθοτάταν † A : περιθεοτάταν Musurus | σεμνᾶς A : σεμνῆς A^s
 14 ἀερθὲν, i.e. -ΘEN A : ἀερόεν, i.e. -OEN Bergk | αἰολοπτερύγων A :
 ἀελλοπτερύγων Musurus : αἰολοπτέρυγον Hartung || 15 ὠκύτατι A : ὠκύτητι
 A^s || 16 κομφῶς Schweighäuser : † κομφῶ † A || 19 Λυδὸν δς, i.e. ΛΥΔ-
 Huschke : † ἀυδονος †, i.e. ΑΥΔ- A | ἤρμοσε Grotefend : † ηροσε † A
 20 Δουρίδος A : Δωρίδος Schweighäuser | Μούσης A : Μούσας Page

[8] Πρατίνας δὲ ὁ Φλιάσιος αὐλητῶν καὶ χορευτῶν μισθοφόρων
κατεχόντων τὰς ὀρχήστρας ἀγανακτεῖν τινὰς ἐπὶ τῷ τοῦς αὐλητάς
μὴ συναυλεῖν τοῖς χοροῖς, | καθάπερ ἦν πάτριον, ἀλλὰ τοῦς χοροῦς 617c
συνάδειν τοῖς αὐληταῖς. ὃν οὖν εἶχε κατὰ τῶν ταῦτα ποιούντων
5 θυμὸν ὁ Πρατίνας (PMG 708) ἐμφανίζει διὰ τοῦδε τοῦ ὑπορχήμα-
τος·

τίς ὁ θόρυβος ὅδε; τί τάδε τὰ χορεύματα;
τίς ὕβρις ἔμολεν ἐπὶ Διονυσιάδα πολυπάταγα θυμέλαν;
ἐμὸς ἐμὸς ὁ Βρόμιος, ἐμὲ δεῖ κελαδεῖν, | ἐμὲ δεῖ παταγεῖν 617d
10 ἀν' ὄρεα σύμενον μετὰ Ναϊδῶν
οἷά τε κύκνον ἄγοντα ποικιλόπτερον μέλος. 5
τὰν ἀοιδὰν κατέστασε Πιερίς βασίλειαν· ὁ δ' αὐλὸς
ὑστερον χορευέτω· καὶ γάρ ἐστ' ὑπηρέτας.
κωμῶν μόνον θυραμάχοις τε πυγμαχίαισι | νέων θέλει † 617e
15 [πάροιρον
ἔμμεναι στρατηλάτας.
παῖε τὸν φρυνεοῦ ποικίλαν πνοᾶν ἔχοντα, 10
φλέγε τὸν ὀλοσιαλοκάλαμον
λαλοβαρύοπα παραμελορυθμοβάταν
20 θ' ὑπαὶ τρυπάνῳ δέμας πεπλασμένον.
ἦν ἰδοῦ· ἄδε | σοι δεξιᾶς καὶ ποδὸς διαρριφά· 617f
θριαμβοδιθύραμβε κισσόχαιτ' ἄναξ, 15
ἄκουε τὰν ἐμὰν Δώριον χορεῖαν.

617e Eust. p. 1165.25 = IV.264.11-12

10 Ναϊδῶν, i.e. ΝΑΙΔ- A C E : Ναϊάδων, i.e. ΝΑΙΑΔ- Fiorello || 12 κατέ-
στάσε Πιερίς βασίλειαν Heringa, Bergk : † κατεστὰς ἐπιερεισβασίλεια † A
ὁ δ' C E : οὐδ' A || 14 κωμῶν μόνον A : κώμων μόνων C E : κώμῳ μόνον
Bergk | θυραμάχοις A E^s : θηρομάχοις E : θήροαμάχοις (v.ll. θ' ἦρο- et θ' ἦρα-
in unam confusas) C | θέλει, i.e. ΘΕΛΕΙ scripsi, ducente Wilamowitz (θέλοι) :
† θεα † εἰ, i.e. ΘΕΑΕΙ A : θέα vel θεά C E || 15 πάροιρον A : παρορίνων
Bergk || 17 φρυνεοῦ Girard : † φρυναιου † A || 18 ὀλοσιαλοκάλαμον A C :
ὀλοσιαλοκάλαμος (structura mutata) Eust. : ὀλεσισια-
λοκάλαμον Bergk || 19 λαλοβαρύοπα παραμελορυθμοβάταν Bergk :
† λαλοβαρυοπαραμελορυθμοβάταν † A : λαλοβαρυπαραμελορυθμοβάταν C
E || 20 θ' ὑπαὶ Emperius : † θυπα † A : θ' del. Page || 21 δεξιᾶς Bamberger :
† δεξία † A | ποδὸς, i.e. ΠΟΔΟΣ cens. Ien. : πόλος, i.e. ΠΟΛΟΣ A
22 θριαμβοδιθύραμβε A : θρίαμβε διθύραμβε Page

- δων, ὃς καὶ κατηύλησε τὰ μητρῶα πρῶτος. αὐλήσεως δ' εἰσὶν ὀνομασίαι, ὥς φησι Τρύφων ἐν δευτέρῳ Ὀνομασιῶν (fr. 109 Velsen), αἶδε· κῶμος, βουκολισμός, γίγγρας, τετράκωμος, ἐπίφαλλος, χορεῖος, καλλίνικος, πολεμικόν, ἡδύκωμος, σικινοτύρβη, θυροκο-
 5 πικόν (τὸ δὲ αὐτὸ καὶ χρουσίθυρον), κνισμός, μόθων. ταῦτα δὲ πάντα μετ' ὀρχήσεως ἠϋλείτο. [10] καὶ ὠδῆς δὲ ὀνομασίας κατα-
 λέγει ὁ Τρύφων (fr. 113 Velsen) τάσδε· ἱμαῖος ἢ ἐπιμύλιος | καλου- 618d
 μένη, ἣν παρὰ τοὺς ἀλετοὺς ἥδον, ἴσως ἀπὸ τῆς ἱμαλίδος· ἱμαλὶς δ' ἐστὶ παρὰ Δωριεῦσιν ὁ νόστος καὶ τὰ ἐπίμετρα τῶν ἀλεύρων. ἢ
 10 δὲ τῶν ἱστοργῶν ὠδὴ αἰλινος, ὥς Ἐπίχαρμος ἐν Ἀταλάνταις (fr. 14) ἱστορεῖ, ἢ δὲ τῶν ταλασιουργῶν ἱουλος. Σῆμος δ' ὁ Δήλιος ἐν τῷ Περὶ Παιάνων (FGrH 396 F 23) φησί· τὰ δράγματα τῶν κριθῶν αὐτὰ καθ' αὐτὰ προσηγόρευον ἀμάλας· συναθροισθέντα δὲ καὶ ἐκ πολλῶν μίαν γενόμενα δέσμη οὖλους καὶ ἰούλους· καὶ τὴν Δήμη-
 15 τρα ὅτε μὲν Χλόην, ὅτε δὲ Ἰουλῶ. ἀπὸ | τῶν οὖν τῆς Δήμητρος 618e
 εὐρημάτων τοὺς τε καρποὺς καὶ τοὺς ὕμνους τοὺς εἰς τὴν θεὸν οὖλους καλοῦσι καὶ ἰούλους. Δημητρίουλοι καὶ καλλίουλοι. καὶ (carm. pop. PMG 849)·

πλείστον οὖλον ἔει, ἱουλον ἔει.

- 20 ἄλλοι δὲ φασιν ἐριουργῶν εἶναι τὴν ὠδὴν. αἱ δὲ τῶν τιτθεουσῶν ὠδαὶ καταβαυκαλήσεις ὀνομάζονται. ἣν δὲ καὶ ἐπὶ ταῖς Ἑώραις

618d-e Eust.(3) p. 1162.39-40, 41-2 = IV.253.4-5, 7-9 | 619b-c, 618d, 619a-b Eust.(4) p. 1164.6-10, 11-12 = IV.259.9-16, 16-17

1 κατηύλησε A : ἠϋλησε Meineke | αὐλήσεως ^{lm}A^{mg}, cf. ὠδῆς δὲ ὀνομασίας infra : αὐλήσεων A C E Eust.(1) || 4 χορεῖος A C E Eust.(1) : χορεῖον Hsch. χ 636 | σικινοτύρβη E Eust.(1) : σιλινοτύρβη C : σικυνοτύρβη A || 9 ἀλεύρων Hsch. λ 601 : † ἀλετων † A : ἀλέτων vel ἀλετών C E B M P Eust.(1-2) Mus 10 ἱστοργῶν Kaibel : ἱστορούντων A : ἱστοργούντων C E M P Eust.(4) : ἱστοροούντων Musurus | αἰλινος C E : αἰλινον (structura mutata) Eust.(4) : † ἐλινος † A || 11 τῶν C E Eust.(4) : om. A || 12 Παιάνων M P Mus et 14.622a : Παιώνων A || 15 Χλόην Musurus : Χλόη A || 17 Δημητρίουλοι C E Eust.(3) : † δημητροῦλοι † A || 19 ἔει ... ἔει A C E Eust.(3) : ἔη ... ἔη vel ἔη ... ἔη C^s E^s || 20 τὴν ὠδὴν] τὴν ὠδὴν A : ὠδὴν τὸν ἱουλον C E | τιτθεουσῶν Schweighäuser : † τιτθεουσων † A : τιτθῶν C : τιτθενουσῶν B : τιτθηνουσῶν P : τιθηνουσῶν E M Mus || 21 καταβαυκαλήσεις, i.e. KATABA- Musurus : καταβλυκαλήσεις, i.e. KATABA- A C E | Ἑώραις A, cf. Ἑώρας supra : Αἰώραις Poll. 4.55

τις ἐπ' Ἑριγόνῃ, ἣν καὶ ἀλήτιν λέγουσιν, ὥδῃ· Ἀριστοτέλης γοῦν
 ἐν τῇ Κολοφωνίων Πολιτείᾳ (fr. 515 Rose = fr. 520.1 Gigon) φησὶν·
 ἀπέθανε δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Θεόδωρος (SH 753) ὕστερον βιαίῳ θανάτῳ.
 618f λέγεται δὲ γενέσθαι | τρυφῶν τις, ὡς ἐκ τῆς ποιήσεως δῆλόν ἐστιν·
 619a ἔτι γὰρ καὶ νῦν αἱ γυναῖκες ἄδουσιν αὐτοῦ μέλη || περὶ τὰς Ἑώρας. 5
 ἡ δὲ τῶν θεριστῶν ὥδῃ Λιτυέρσης καλεῖται. καὶ τῶν μισθωτῶν δέ
 τις ἦν ὥδῃ τῶν ἐς τοὺς ἀγροὺς φοιτῶντων, ὡς Τηλεκλείδης φησὶν
 ἐν Ἀμφικτύοσι (fr. 8)· καὶ βαλανέων ἄλλαι, ὡς Κράτης ἐν Τόλμαις
 (fr. 42)· καὶ τῶν πτισσοῦσών ἄλλη τις, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμο-
 φοριαζούσαις (fr. 352) καὶ Νικοχάρης ἐν Ἑρακλεῖ Χορηγῷ (fr. 9). 10
 ἦν δὲ καὶ τοῖς ἡγουμένοις τῶν βοσκημάτων ὁ βουκολιασμός
 καλούμενος. Δίομος δ' ἦν βουκόλος Σικελιώτης ὁ πρῶτος εὐρὼν τὸ
 εἶδος· | μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἐπίχαρμος ἐν Ἀλκυόνι (fr. 4) καὶ ἐν
 619b Ὀδυσσεὶ Ναυαγῷ (fr. 104). ἡ δ' ἐπὶ τοῖς θανάτοις καὶ λύπαις ὥδῃ
 ὀλοφυρμός καλεῖται. αἱ δὲ ἱουλοὶ καλούμεναι ὥδαι Δήμητρι καὶ 15
 Φερσεφόνῃ πρέπουσιν. ἡ δὲ εἰς Ἀπόλλωνα ὥδῃ φηλικίας, ὡς
 Τελέσιλλα (PMG 718) παρίστησιν· οὐπιγγοὶ δὲ αἱ εἰς Ἄρτεμιν.
 ἤδοντο δὲ Ἀθήνῃσι καὶ οἱ Χαρώνδου νόμοι παρ' οἶνον, ὡς Ἑρμιπ-
 πός φησιν ἐν ἔκτῳ Περὶ Νομοθετῶν (fr. 88 Wehrli = FGrH 1026 F
 5). Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ἀττικάῃς φησι Λέξεσιν (Ar. Byz. fr. 340 20
 Slater)· ἱμαῖος ὥδῃ μυλωθρῶν· ἐν δὲ γάμοις ὑμέναιος· ἐν δὲ πένθε-
 619c σιν ἰάλεμος. λίνος | δὲ καὶ αἰλινος οὐ μόνον ἐν πένθεσιν ἀλλὰ καὶ

ἐπ' εὐτυχεῖ
 μολπᾶ,

κατὰ τὸν Εὐριπίδην (HF 348–9). [11] Κλέαρχος δ' ἐν πρώτῳ 25
 Ἑρωτικῶν (fr. 32 Wehrli) νόμιον καλεῖσθαι τινὰ φησιν ὥδῃν ἀπ'
 Ἑριφανίδος γράφων οὕτως· Ἑριφανὶς ἡ μελοποιὸς Μενάλκου
 κυνηγετοῦντος ἐρασθεῖσα ἐθήρευε μεταθέουσα ταῖς ἐπιθυμίαις·

619b–c, 618d, 619a–b Eust.(4) p. 1164.6–10, 11–12 = IV.259.9–16, 16–17

1 ἀλήτιν] ἀλήτις Poll. 4.55 : αὐλήτιν (vox nihili) A | λέγουσιν ὥδῃ Kaibel :
 † λεγούσιν † ὥδῃν A || 4 ἐστιν A : del. Kaibel || 8 βαλανέων Dalechamps
 (balneatorum) : βαλανείων A C E | ἄλλαι A C E : fort. ἄλλη || 11 βουκο-
 λιασμός A : βουκολισμός C E Eust.(4) || 12 ὁ βουκόλος Σικελιώτης A :
 βουκόλος ὁ Σικελιώτης C E : ὁ del. Kaibel || 16 Φερσεφόνῃ] Φερσεφόνῃ A :
 Περσεφόνῃ C E B | φηλικίας A : φιληλιάς M P Mus

φοιτώσα γὰρ καὶ πλανωμένη πάντας τοὺς ὀρείους ἐπεξήκει
 δρυμούς, ὡς μῦθον εἶναι τοὺς λεγομένους Ἰοὺς δρόμους· ὥστε μὴ
 μόνον τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἀστοργία διαφέροντας ἀλλὰ καὶ τῶν
 θηρίων τοὺς ἀνημερωτάτους | συνδακρύσαι τῷ πάθει λαβόντας 619d
 5 αἰσθησιν ἐρωτικῆς ἐλπίδος· ὅθεν ἐποίησέ τε καὶ ποιήσασα περιήκει
 κατὰ τὴν ἐρημίαν, ὡς φασιν, ἀναβοῶσα καὶ ἄδουσα τὸ καλούμενον
 νόμιον, ἐν ᾧ ἐστι (carm. pop. PMG 850)·

μακραι δρύες, ᾧ Μέναλκα.

- Ἀριστόξενος δὲ ἐν τετάρτῳ Περὶ Μουσικῆς (fr. 89 Wehrli), ἥδον,
 10 φησίν, αἱ ἀρχαῖαι γυναῖκες Καλύκην τινὰ ᾠδὴν. Στησιχόρου
 (PMG 277) δ' ἦν ποίημα ἐν ᾧ Καλύκη τις ὄνομα ἐρώσα Εὐάθλου
 νεανίσκου εὐχεται τῇ Ἀφροδίτῃ γαμηθῆναι αὐτῷ· ἐπεὶ δὲ ὑπερεῖ-
 δεν ὁ νεανίσκος, κατεκρήμνισεν ἑαυτήν. ἐγένετο δὲ τὸ πάθος περὶ
 Λευκάδα. σωφρονικὸν | δὲ πάνυ κατεσκεύασεν ὁ ποιητὴς τὸ τῆς 619e
 15 παρθένου ἥθος οὐκ ἐκ παντὸς τρόπου θελούσης συγγενέσθαι τῷ
 νεανίσκῳ ἀλλ' εὐχομένης εἰ δύναιτο γυνὴ τοῦ Εὐάθλου γενέσθαι
 κουριδίᾳ ἢ, εἰ τοῦτο μὴ δυνατόν, ἀπαλλαγῆναι τοῦ βίου. ἐν δὲ τοῖς
 Κατὰ Βραχὺ Ὑπομνήμασιν ὁ Ἀριστόξενος (fr. 129 Wehrli),
 Ἵφικλος, φησίν, Ἀρπαλύκην ἐρασθεῖσαν ὑπερεῖδεν· ἡ δὲ ἀπέθανε,
 20 καὶ γίνεται ἐπ' αὐτῇ παρθένοις ἀγῶν ᾠδῆς ἥτις Ἀρπαλύκη, φησί,
 καλεῖται. Νύμφις δ' ἐν πρώτῳ Περὶ Ἡρακλείας (FGH 432 F 5b)
 περὶ Μαριανδυνῶν διηγούμενός φησιν· ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ᾠδῶν
 ἐνίας κατανοήσειεν ἂν τις ὅς ἐκείνοι κατὰ τινὰ ἐπιχωριαζομένην |
 παρ' αὐτοῖς (...) ἄδοντες ἀνακαλοῦνται τινὰ τῶν ἀρχαίων προσα- 619f
 25 γορεύοντες Βῶρμον. τοῦτον δὲ λέγουσιν υἱὸν γενέσθαι ἀνδρὸς
 ἐπιφανοῦς καὶ πλουσίου, τῷ δὲ κάλλει καὶ || τῇ κατὰ τὴν ἀκμὴν 620a
 ὥρᾳ πολὺ τῶν ἄλλων διενεγκεῖν· ὃν ἐφεστῶτα ἔργοις ἰδίῳι καὶ
 βουλόμενον τοῖς θερίζουσι δοῦναι πειεῖν βαδίζοντα ἐφ' ὕδωρ ἀφανι-
 σθῆναι· ζητεῖν οὖν αὐτὸν τοὺς ἀπὸ τῆς χώρας μετὰ τινος μεμελω-
 30 δημένου θρήνου καὶ ἀνακλήσεως, ᾧ καὶ νῦν ἔτι πάντες χρώμενοι

618b-d, 619d-e Eust.(1) p. 1236.55-60, 61 = IV.502.14-22, 502.23-503.2

1 ὀρείους C E Mus : ὀρίους A || 2 Ἰοὺς Casaubon : Ἰνοὺς A C E || 4 θηρίων B
 M P Mus : † θηριων † A : θηρών C E || 19 ἡ C E M P Mus : om. A
 24 <ἐορτῇ> suppl. Wilamowitz || 25 Βῶρμον Casaubon ex Hsch. β 1394 :
 † βωρβον † A : Βόρβον C E : Βῶρκον B M P Mus || 30 καὶ ἀνακλήσεως ut
 glossam del. Kaibel

διατελοῦσι. τοιοῦτος δ' ἐστὶ καὶ ὁ παρ' Αἰγυπτίοις καλούμενος Μάνερως.

- [12] οὐκ ἀπελείποντο δὲ ἡμῶν τῶν συμποσίων οὐδὲ ῥαψωδοί· |
 620b ἔχαιρε γὰρ τοῖς Ὀμήρου ὁ Λαρῆνσιος ὡς ἄλλος οὐδὲ εἷς, ὡς λήρον
 ἀποφαίνειν Κάσσανδρον τὸν Μακεδονίας βασιλεύσαντα, περὶ οὗ 5
 φησι Καρύστιος ἐν Ἱστορικοῖς Ὑπομνήμασιν (fr. 8, FHG iv.358) ὅτι
 οὕτως ἦν φιλόμηρος ὡς διὰ στόματος ἔχειν τῶν ἐπῶν τὰ πολλά·
 καὶ Ἰλιάς ἦν αὐτῷ καὶ Ὀδυσσεΐα ἰδίως γεγραμμέναι. ὅτι δ'
 ἐκαλοῦντο οἱ ῥαψωδοὶ καὶ Ὀμηρισταὶ Ἀριστοκλῆς εἴρηκεν ἐν τῷ
 Περὶ Χορῶν (fr. 10, FHG iv.331). τοὺς δὲ νῦν Ὀμηριστάς 10
 ὀνομαζομένους πρῶτος εἰς τὰ θεάτρα παρήγαγε Δημήτριος ὁ
 Φαληρεὺς (fr. 33 Wehrli = fr. 55A Fortenbaugh-Schütrumpf).
 620c Χαμαιλέων | δὲ ἐν τῷ Περὶ Στησιχόρου (fr. 28 Wehrli = fr. 30
 Martano) καὶ μελωδηθῆναί φησιν οὐ μόνον τὰ Ὀμήρου ἀλλὰ καὶ
 τὰ Ἡσιόδου καὶ Ἀρχιλόχου, ἔτι δὲ Μιμνέρμου καὶ Φωκυλίδου. 15
 Κλέαρχος δ' ἐν τῷ προτέρῳ Περὶ Γρίφων (fr. 92 Wehrli), τὰ
 Ἀρχιλόχου, φησί, Σιμωνίδης ὁ Ζακύνθιος ἐν τοῖς θεάτροις ἐπὶ
 δίφρου καθήμενος ἐραψώδει. Λυσανίας δ' ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ
 Ἰαμβοποιῶν Μνασίωνα τὸν ῥαψωδὸν λέγει ἐν ταῖς δείξεσι τῶν
 Σιμωνίδου τινὰς ἰάμβων ὑποκρίνασθαι. τοὺς δ' Ἐμπεδοκλέους (31 20
 620d A 12 D.-K.) Καθαρμοὺς ἐραψώδησεν | Ὀλυμπίασι Κλεομένης ὁ
 ῥαψωδός, ὡς φησι Δικαίαιρχος ἐν τῷ Ὀλυμπικῷ (fr. 87 Wehrli = fr.
 85 Mirhady). Ἰάσων δ' ἐν τρίτῳ Περὶ τῶν Ἀλεξάνδρου Ἱερῶν
 (FGrH 632 F 1) ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φησὶν ἐν τῷ μεγάλῳ θεάτρῳ ὑπο-
 κρίνασθαι Ἡγησίαν τὸν κωμωδὸν τὰ Ἡροδότου, Ἐρμόφαντον δὲ 25
 τὰ Ὀμήρου. [13] καὶ οἱ καλούμενοι δὲ ἰλαρωδοί, οὓς νῦν τινες
 σιμωδοὺς καλοῦσιν, ὡς Ἀριστοκλῆς φησιν ἐν πρώτῳ Περὶ Χορῶν
 (fr. 7, FHG iv.331), τῷ τὸν Μάγνητα Σίμον διαπρέψαι μᾶλλον τῶν
 διὰ τοῦ ἰλαρωδεῖν ποιητῶν, συνεχῶς ἡμῖν ἐπεφαίνοντο. καταλέγει |

620b–c Eust. p. 1360.34–41 = IV.937.20–4 | 620d–e, 621d Eust. p. 1941.51–7
 = ii.299.35–42

3 ἀπελείποντο Kaibel : ἀπελίποντο A | τῶν συμποσίων A : τοῦ συμποσίου
 tent. Kaibel || 16 Γρίφων Casaubon : Γραφῶν A || 17 ὁ Σιμωνίδης A : ὁ om. C
 E M P || 20 ὑποκρίνασθαι Kaibel, ut infra : ὑποκρίνεσθαι A || 25 Ἡροδότου A
 C E : Ἡσιόδου Meineke || 27 σιμωδοὺς A : σημωδοί (structura mutata) C E
 Eust. || 28 Σίμον Musurus, cf. Str. 14.648 : Σίμον M P : Σῆμον A C E Eust.
 29 ἐπεφαίνοντο Kaibel : ἐπιφαίνονται A

- δ' ὁ Ἀριστοκλῆς καὶ τούσδε ἐν τῷ Περὶ Μουσικῆς γράφων ὥδε· 620e
μαγῳδός· οὗτος δ' ἐστὶν ὁ αὐτὸς τῷ λυσιῳδῷ. Ἀριστόξενος (fr. 111
Wehrli) δέ φησι τὸν μὲν ἀνδρεία καὶ γυναικεῖα πρόσωπα
ὑποκρινόμενον μαγῳδὸν καλεῖσθαι, τὸν δὲ γυναικεῖα ἀνδρείους
5 λυσιῳδόν· τὰ αὐτὰ δὲ μέλη ἄδουσι, καὶ τᾶλλα πάντα δ' ἐστὶν
ὅμοια. ὁ δὲ Ἰωνικολόγος τὰ Σωτάδου καὶ τῶν πρὸ τούτου Ἰωνικὰ
καλούμενα ποιήματα Ἀλεξάνδρου τε τοῦ Αἰτωλοῦ (fr. 21, p. 129
Powell = fr. 18 Magnelli) καὶ Πύρητος τοῦ Μιλησίου (SH 714) καὶ
Ἀλέξου (SH 41) καὶ ἄλλων τοιούτων | ποιητῶν προφέρεται· 620f
10 καλεῖται δ' οὗτος καὶ κιναιδολόγος. ἤχμασε δ' ἐν τῷ εἶδει τούτῳ
Σωτάδης ὁ Μαρωνεΐτης, ὡς φησι Καρύστιος ὁ Περγαμηνὸς ἐν τῷ
περὶ αὐτοῦ συγγράμματι (fr. 19, FHG iv.359), καὶ ὁ τοῦ Σωτάδου
υἱὸς Ἀπολλώνιος. ἔγραψε δὲ καὶ οὗτος περὶ τῶν τοῦ πατρὸς
ποιημάτων σύγγραμμα, ἐξ οὗ ἐστὶ κατιδεῖν τὴν ἄκαιρον
15 παρρησίαν τοῦ Σωτάδου κακῶς μὲν εἰπόντος Λυσίμαχον τὸν
βασιλέα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Πτολεμαῖον δὲ τὸν Φιλάδελφον παρὰ
Λυσιμάχῳ, καὶ ἄλλους τῶν βασιλέων ἐν ἄλλαις τῶν πόλεων·
διόπερ τῆς δεούσης ἔτυχε τιμωρίας· ἐκπλεύσαντα γὰρ || αὐτὸν τῆς 621a
Ἀλεξανδρείας, ὡς φησιν Ἡγήσανδρος ἐν τοῖς Ὑπομνήμασι (fr. 12,
20 FHG iv.415-16), καὶ δοχοῦντα διαπεφευγέναι τὸν κίνδυνον (εἰρήκει
γὰρ εἰς τὸν βασιλέα Πτολεμαῖον πολλὰ δεινὰ, ἀτὰρ καὶ τότε ὅτε
τὴν ἀδελφὴν Ἀρσινόην ἐγεγαμήκει (Sotad. fr. 1, p. 238 Powell)).

“εἰς οὐχ ὁσίνην τρυμαλιὴν τὸ κέντρον ὠθεῖ”),

- Πάτροκλος ὁ τοῦ Πτολεμαίου στρατηγὸς ἐν Καύνῳ τῇ νήσῳ
25 λαβὼν αὐτὸν | καὶ εἰς μολυβὴν κεραμίδα ἐμβαλὼν καὶ ἀναγαγὼν 621b

620f, 621b Eust.(2) p. 885.15-16 = III.332.5-6 | 620f-1b Eust.(1) p.
1069.10-19 = III.878.22-879.3 | 621a Eust.(3) p. 1565.1-2 = i.256.14-16

5-6 ἐστὶν † ὅμοια † A : εἰσὶν ὅμοιοι Kaibel || 6 Ἰωνικολόγος Dobree :
Ἰωνικός λόγος A : Ἰωνικῷ λόγῳ (structura mutata) C E || 8 Πύρητος B M P
Mus : † πυρητος † A : Πύρης vel Πύρρος (structura mutata) Suda || 9 Ἀλέξου
A : Ἀλέξιου Kaibel || 11 Μαρωνεΐτης C E Eust.(2) : Μαρωνεΐτην (structura
mutata) Eust.(1) : Μαρωνίτης A || 12 αὐτοῦ Σωτάδου A : αὐτοῦ om. B :
Σωτάδου ut glossam del. Wilamowitz || 21 ὅτε C E M P Mus : ὅτι A || 23 ὥθει
vel ὥθει A C E Eust.(1, 3) : ὥθεις M P : ὥθεις [Plut.] Mor. 11a et Musurus
24 Πάτροκλος οὖν A : οὖν om. C E | τῇ νήσῳ A C E Eust.(1) : fort. ut glossa
delenda || 25 ἀναγαγὼν A : ἀπαγαγὼν C E

εἰς τὸ πέλαγος κατεπόντωσε. τοιαύτη δ' ἦν αὐτοῦ ἡ ποιήσις·
Θεοδώρου τοῦ αὐλητοῦ Φιλίνος ἦν πατήρ, εἰς δὲ ταῦτ' ἔγραψεν
(Sotad. fr. 2, p. 238 Powell).

ὁ δ' ἀποστεγάσας τὸ τρήμα τῆς ὀπισθε λαύρης
διὰ δενδροφόρου φάραγος ἐξέωσε βροντὴν
ἠλέματον, ὁκοίην ἀροτὴρ γέρων χαλᾶ βοῦς.

5

[14] σεμνότερος δὲ τῶν τοιούτων ἐστὶ ποιητῶν ὁ ἱλαρωδὸς |
621c καλούμενος· οὐδὲ γὰρ σχινίζεται, χρήται δ' ἐσθῆτι λευκῇ ἀνδρείᾳ
καὶ στεφανοῦται χρυσοῦν στέφανον, καὶ τὸ μὲν παλαιὸν
ὑποδήμασιν ἐχρήτο, ὡς φησιν ὁ Ἀριστοκλῆς (fr. 8, FHG iv.331), νῦν 10
δὲ κρηπίσι, ψάλλει δ' αὐτῷ ἡ ἄρρην ἢ θήλεια, ὡς καὶ τῷ αὐλωδῷ.
δίδοται δὲ ὁ στέφανος τῷ ἱλαρωδῷ καὶ τῷ αὐλωδῷ, οὐ τῷ ψάλτῃ
οὐδὲ τῷ αὐλητῇ. ὁ δὲ μαγῶδὸς καλούμενος τύμπανα ἔχει καὶ
κύμβαλα, καὶ πάντα τὰ περὶ αὐτὸν ἐνδύματα γυναικεῖα·
σχινίζεται τε καὶ πάντα ποιεῖ τὰ ἔξω κόσμου ὑποκρινόμενός ποτε 15
μὲν γυναῖκας καὶ μοιχοὺς καὶ μαστροπούς, ποτὲ δὲ ἄνδρα
μεθύοντα καὶ ἐπὶ κῶμον παραγινόμενον πρὸς τὴν ἐρωμένην. φησὶ
621d δὲ ὁ Ἀριστόξενος (fr. 110 Wehrli) | τὴν μὲν ἱλαρωδίαν σεμνὴν οὔσαν
παρὰ τὴν τραγωδίαν εἶναι, τὴν δὲ μαγῶδιαν παρὰ τὴν κωμωδίαν·
πολλάκις δὲ οἱ μαγῶδοι καὶ κωμικάς ὑποθέσεις λαβόντες 20
ὑπεκρίθησαν κατὰ τὴν ἰδίαν ἀγωγὴν καὶ διάθεσιν. ἔσχε δὲ
τοῦνομα ἡ μαγῶδία ἀπὸ τοῦ οἶονεῖ μαγικά προφέρεσθαι καὶ
φαρμάκων ἐμφανίζειν δυνάμεις. [15] παρὰ δὲ Λακεδαιμονίοις
κωμικῆς παιδιᾶς ἦν τις τρόπος παλαιός, ὡς φησι Σωσίβιος (FGrH
595 F *7 = com. dor. test. 2), οὐκ ἄγαν σπουδαῖος, ἅτε δὴ κἂν 25
τούτοις τὸ λιτὸν τῆς Σπάρτης μεταδιωκούσης· ἐμιμεῖτο γὰρ τις ἐν
εὐτελεῖ λέξει κλέπτοντάς τινας ὁπώραν ἢ ξενικὸν ἰατρὸν τοιαυτὶ

620d–e, 621d Eust. p. 1941.51–7 = ii.299.35–42

1 ἦν C E : ἐστιν A || 2 Φιλίνος Schweighäuser : Φιλίνον (structura mutata) C
E : † φιληνος † A || 15 τε A C E : δὲ Wilamowitz || 16 γυναῖκας καὶ μοιχοὺς
C E : γυναῖκα καὶ μοιχοὺς A : καὶ del. Kaibel : fort. γυναῖκας μοιχικάς
17 παραγινόμενον Meineke : παραγενόμενον A C E || 20 κωμικάς A :
τραγικάς Wilamowitz || 22 τινα post μαγικά praeb. C E Eust. || 27 τῇ λέξει
A C E : τῇ delevi

λέγοντα, ὥς | Ἄλεξις ἐν Μανδραγορίζομένη (fr. 146) διὰ τούτων 621e
παρίστησιν·

- ἐὰν ἐπιχώριος
ἱατρὸς εἶπῃ· “τρύβλιον τούτῳ δότε
5 πτισάνης ἔωθεν”, καταφρονούμεν εὐθέως,
ἐὰν δέ· “πιτσάνας” καὶ “τρύβλιον”, θαυμάζομεν.
καὶ πάλιν ἐὰν μὲν· “σευτλίον”, παρείδομεν, 5
ἐὰν δέ· “τευτλίον”, ἀσμένως ἠκούσαμεν,
ὥς οὐ τὸ σεῦτλον ταῦτόν ὃν τῷ τευτλίῳ.
- 10 ἐκαλοῦντο δ’ οἱ μετιόντες τὴν τοιαύτην παιδιὰν παρὰ τοῖς Λάκωσι
δεικηλισταί, ὥς ἂν τις σκευοποιοὺς εἶπῃ καὶ μιμητάς. τοῦ δὲ
εἵδους τῶν δεικηλιστῶν | πολλὰ κατὰ τόπους εἰσὶ προσηγορίαι· 621f
Σικυῶνιοι μὲν γὰρ φαλλοφόρους αὐτοὺς καλοῦσιν, ἄλλοι δ’
αὐτοκαβδάλους, οἱ δὲ φλύακας, ὥς Ἴταλοί, σοφιστὰς δὲ οἱ πολλοί,
15 Θηβαῖοι δὲ κατὰ πολλὰ ἰδίως ὀνομάζουσιν εἰωθότες ἐβελοντάς. ὅτι
δὲ καινουργοῦσι κατὰ τὰς φωνὰς οἱ Θηβαῖοι Στράττις ἐπιδείκνυ-
σιν ἐν Φοινίσσαις (fr. 49) διὰ τούτων·
- ξυνίετ’ οὐδέν, πᾶσα Θηβαίων πόλις, ||
οὐδὲν ποτ’ ἄλλ’· οἱ πρῶτα μὲν τὴν σηπίαν 622a
20 ὀπιτθοτίλαν, ὥς λέγουσιν, ὀνομάζετε,
τὸν ἀλεκτρύονα δ’ ὀρτάλιχον, τὸν ἱατρὸν δὲ
σάκταν, βλέφυραν δὲ τὴν γέφυραν, τύκα δὲ 5

621e, 622a Eust.(1) pp. 1817.63–1818.3 = ii.142.12–16 | 621e–f Eust.(2) p. 884.21, 23–6 = III.328.14–15, 328.17–329.6 | 621e, 622a Eust.(1) pp. 1817.63–1818.3 = ii.142.12–16

6 ἐὰν A C E Eust.(2) : ἂν Dindorf | πτισάνας C E : πτισσάνας Eust.(2) : πτισάναν A | τρύβλιον A : τρούβλιον Herwerden || 7 σευτλίον A C E Eust.(2) : τευτλίον Meineke || 8 τευτλίον A C E Eust.(2) : σεῦτλον Meineke
11 δεικηλισταί C E Eust.(2) : δεικηλιστάς (structura mutata) Eust.(1) : δικηλισταί A || 12 δεικηλιστῶν scripsi : δικηλιστῶν A || 15 κατὰ B M P Mus, cf. καινουργοῦσι κατὰ τὰς φωνὰς infra : καὶ τὰ A : τὰ (structura mutata) C E : κᾶλλα Kaibel || 19 ἄλλ’ Musurus : ἄλλο A || 20 ὀπιτθοτίλαν C E B M P Mus : † ὀπιτθοτίλαν † A : ὀπισθοτίλαν C^s E^s Eust. | ὥς λέγουσιν A : λέγουσι Eust.(1) : ὡς λέγουσ’ Maltby || 21 δ’ Musurus : δὲ A C E || 22 βλέφυραν δὲ A C E : βλέφυραν Eust. : βέφυραν (δὲ del.) Meineke

τὰ σύκα, κωτιλάδας δὲ τὰς χελιδόνας,
τὴν ἔνθεσιν δ' ἄκχολον, τὸ γελᾶν δ' † ἐκκριδδαιωμεν †,
νεασπάτωτον δ' ἦν τι νεοκάττυτον ἦ.

[16] Σῆμος δ' ὁ Δῆλιος ἐν τῷ Περὶ Παιάνων (*FGrH* 396 F 24), οἱ
622b αὐτοκάβδαλοι, | φησί, καλούμενοι ἐστεφανωμένοι κιττῷ σχέδην 5
ἐπέραινον ῥήσεις· ὕστερον δὲ ἱαμβοὶ ὠνομάσθησαν αὐτοὶ τε καὶ τὰ
ποιήματα αὐτῶν. οἱ δὲ ἰθύφαλλοι, φησί, καλούμενοι προσωπεῖον
μεθυόντων ἔχουσι καὶ ἐστεφάνωνται χειρὶδας ἀνθινὰς ἔχοντες,
χιτῶσί τε χρώνται μεσολεύχοις καὶ περιέζωνται Ταραντίνον
καλύπττον αὐτοὺς μέχρι τῶν σφυρῶν. σιγῇ δὲ διὰ τοῦ πυλῶνος 10
εἰσελθόντες, ὅταν κατὰ μέσσην τὴν ὀρχήστραν γένωνται, ἐπιστρέ-
φουσιν εἰς τὸ θέατρον λέγοντες (*carm. pop. PMG* 851a)· |

622c ἀνάγετ', εὐρυχωρίαν
ποιεῖτε τῷ θεῷ·
ἐθέλει γὰρ ὁ θεὸς ὀρθὸς ἐσφυρωμένος 15
διὰ μέσου βαδίζειν.

οἱ δὲ φαλλοφόροι, φησί, προσωπεῖον μὲν οὐ λαμβάνουσι, † προπό-
λιον † δ' ἐξ ἐρπύλλου περιτιθέμενοι καὶ παιδέρωτος ἐπάνω τούτου
ἐπιτίθενται στέφανον δασὺν ἴων καὶ κιττοῦ· καυνάκας τε περιβε-
βλημένοι παρέρχονται οἱ μὲν ἐκ παρόδου, οἱ δὲ κατὰ μέσας τὰς 20
θύρας, βαίνοντες ἐν ῥυθμῷ καὶ λέγοντες (*carm. pop. PMG* 851b)·

622b–c *Suda*(1) σ 327 | 622b–c *Suda*(2) φ 327

1 κωτιλάδας A Eust. : κωτιλίδας C E || 2 δ' † ἐκκριδδαιωμεν † A : δὲ ἐκκριδ-
δέμεν Musurus : δὲ κριδδέμεν Valckenaer || 6 ἐπέραινον Schweighäuser :
ἐπέρραινον A : περραίνειν (*structura mutata*) C E || 7 προσωπεῖον A C E :
προσωπεῖα *Suda*(1–2), sed cf. infra οἱ δὲ φαλλοφόροι ... προσωπεῖον μὲν οὐ
λαμβάνουσι || 9 τε A C E : δὲ M P Mus || 10 αὐτοὺς scripsi : αὐτοὺς A C E
13 ἀνάγετ' C E : ἀνάγετε A || 14 ποιεῖτε τῷ θεῷ A : τῷ θεῷ ποιεῖτε Porson
15 ἐθέλει A C E : θέλει Meineke | ἐσφυρωμένος A C E : ἐσφυδωμένος
Meineke || 17–19 οἱ δὲ φαλλοφόροι ... κιττοῦ] sic A C E : οἱ δὲ φαλλοφόροι
οὐ χωρὶς ἐξ ἐρπύλλου καὶ παιδέρωτος ἔσκεπον τὰς ὄψεις, κιττῷ καὶ ἴοις
στεφανούμενοι *Suda*(1) : οἱ δὲ φαλλοφόροι ἐκ βύβλου δέρματος ἔσκεπον τὰς
ὄψεις, κιττῷ καὶ ἴοις στεφανούμενοι *Suda*(2) || 17–18 προπόλιον A C E :
προβόλιον Coraes : προκόμιον Meineke : προσκόπιον Kaibel || 18 παιδέρωτος
Suda(1) : παιδέρωτας A C E || 19 στέφανον τε A C E : στέφανον δὲ P : τε del.
Meineke | καυνάκας Casaubon : † αυνάκας † A

σοί, Βάκχε, τάνδε Μοῦσαν ἀγλαίζομεν
 ἀπλοῦν ῥυθμὸν χέοντες αἰόλῳ μέλει, |
 καὶ μὰν ἀπαρθένευτον, οὐ τι ταῖς πάρος
 κεχρημέναν ὠδαῖσιν, ἀλλ' ἀκήρατον
 5 κατάρχομεν τὸν ὕμνον. 5

622d

εἶτα προτρέχοντες ἐτώθαζον οὓς προέλοιντο. στάδην δὲ ἔπραττον·
 ὁ δὲ φαλλοφόρος ἰθὺ ἐβάδιζε καταπασθεῖς αἰθάλῳ.

[17] ἐπεὶ δ' ἐνταῦθα τοῦ λόγου ἐσμέν, οὐκ ἄξιον ἡγοῦμαι
 παραλιπεῖν τὰ περὶ Ἀμοιβέως τοῦ καθ' ἡμᾶς κιθαρωδοῦ,

10 ἀνδρὸς τεχνίτου κατὰ νόμους τοὺς μουσικῆς.

οὗτός ποτε βράδιον ἦκων ἐπὶ τὸ συμπόσιον ἡμῶν ὡς ἔμαθε παρά
 τινος | τῶν οἰκετῶν ἀποδειπνήσαντας, ἐβουλεύετο τί χρὴ ποιεῖν, 622e
 ἕως παρελθὼν ὁ Σόφων αὐτῷ μάγειρος (γεγωνότερον δ' ἐφθέγ-
 γετο ὡς πάντας ἀκούειν) τὰ ἐξ Αὔγης εἶπεν Εὐβούλου (fr. 14)·

15 τί, ὦ πόνηρ', ἔστηκας ἐν πύλαις ἔτι,
 ἀλλ' οὐ βαδίζεις; τοῖσδε γενναίως πάλαι
 διεσπάραχται θερμὰ χηνίσκων μέλη,
 διερράχισται σεμνὰ δελφάκων κρέα,
 20 κατηλόγηται γαστρός ἐν μέσῳ κύκλος, 5
 20 κατησίμωται πάντα τάχροκώλια, |
 νενωγάλισται σεμνὸς ἀλλᾶντος τόμος, 622f
 παρεντέτρωχται τευθὶς ἐξωπτημένη,
 παρεκκέκαπται † στερανὶ † ἐννέ' ἢ δέκα.
 ὥστ' ἐπεὶ βούλει τῶν λελειμμένων φαγεῖν, 10

622f Eust. p. 1163.24 = IV.256.7-8

3 καὶ μὰν A : καινὰν Hemsterhuys || 4 κεχρημέναν, i.e. -MENAN Porson :
 † κεχρημεναν †, i.e. -MEHAN A : κεχρήμεθα Musurus || 6 προτρέχοντες C
 E : προστρέχοντες A | ἐτώθαζον A : τωθάζουσι C E | οὓς ἂν A C E : ἂν del.
 Kaibel || 7 ἐβάδιζε scripsi : βαδίζων A | καταπασθεῖς, i.e. ΚΑΤΑΠΑ- Kaibel :
 καταπλησθεῖς, i.e. ΚΑΤΑΠΑ- A || 10 τοὺς μουσικῆς A : τῆς μουσικῆς B M P
 Mus : τοὺς μουσικούς Kaibel || 19 κατηλόγηται C E Mus : κατηλόϊσται A
 21 νενωγάλισται Meineke : † ενωγαλίσται † A : ἐνωγάλισται C E Eust.
 23 παρεκκέκαπται A : παρεγκέκαπται Valckenaer || 24 ὥστ' ἐπεὶ C E M P
 Mus : ὥστε ἐπεὶ A : ὥστ' εἴ τι Canter

ἔπειγ' ἔπειγε, μή ποθ' ὥς λύκος χανῶν
καὶ τῶνδ' ἁμαρτῶν ὕστερον † συχνῶ δραχμῆς †.

(A.) πάντ' ἐστὶν ἡμῖν,

κατὰ τὸν ἡδίστον Ἀντιφάνην, ὃς ἐν τῷ Φιλοθηβαίῳ (fr. 216) φησίν·

	ἢ τε γὰρ συνώνυμος	5
623a	τῆς ἔνδον οὔσης ἔγχελυς Βοιωτία τμηθεῖσα κοίλοις ἐν βυθοῖσι κακκάβης χλιαίνεται † αἰρεθεζεται † παφλάζεται, προσκάθ' ὥστε μῆδ' ἂν εἰ χαλκεὺς ἔχων μυκτῆρας εἰσέλθοι τις, ἐξελθεῖν πάλιν εἰκῇ· τοσαύτην ἐξακοντίζει πνοήν. (B.) λέγεις μάγειρον ζῶντα. (A.) πλησίον δέ γε ταύτης ἄσιτος ἡμέραν καὶ νύχθ' ὄλην κεστρεύς, λεπισθεῖς, πασθεῖς, στραφεῖς, χρωσθεῖς, ὁμοῦ τι πρὸς τέλος μέρος δρόμου περῶν, σίζει κεκραγῶς, παῖς δ' ἐφέστηκε ράνων ὄξει, Λίβυς τε καυλὸς ἐξηρασμένος ἀκτίσι θεαῖς σιλφίου παραστατεῖ. (B.) εἰτ' οὐκ ἐπωδούς φασιν ἰσχύειν τινές· ἐγὼ γὰρ ἤδη τρεῖς ὀρῶ μασωμένους σοῦ ταῦτα συστρέφοντος. (A.) ἢ τε σύννομος τῆς κουφονώτου σῶμ' ἔχουσα σηπίας ξιφηφόροισι χερσὶν ἐξωπλισμένη τευθὶς μεταλλάξασα λευκαυγὴ φύσιν σαρκὸς πυρωτοῖς ἀνθράκων ῥαπίσμασι ξανθαῖσιν αὔραις σῶμα πᾶν ἀγάλλεται	5 10 10 15 15 20 20 25
623b		
623c		

1 ἔπειγ' ἔπειγε, μή ποθ' C E B : † ἔπειγ' ἔπειγε † μή ποτ' A || 7 τμηθεῖσα A C E : μιχθεῖσα 4.169c || 8 χλιαίνεται', † αἰρεθεζεται † (v.ll. αἶρεθ', ἐξαιρ- et αἶρεται in unam confusas) A : χλιαίνεται, ἐξάιρεται C E : χλιαίνεται', αἶρεθ', ἔψεται 4.169d || 9 χαλκεὺς A : χαλκεὺς C E : χαλκοῦς Schweighäuser 14 λεπισθεῖς A C E : λοπισθεῖς Cobet | πασθεῖς C E : † σπασθεῖς † A : καὶ πασθεῖς Musurus || 15 μέρος A : om. C E || 16 σίζει C E : ἥξει A | ἐφέστηκε C E : ἐφέστηκεν A || 18 παραστατεῖ C E Mus : † παραστρατεῖ † A 19 ἐπωδούς A C E : ἐπωδᾶς C^s E^s || 21 σύννομος A C E : σύννομον Schweighäuser || 22 κουφονώτου A E : κουφονότου C : κυφονώτου Toup | σηπίας C E : σηπία A || 25 ῥαπίσμασι A : ῥαπίσμ^{α(iv)} C : ῥαπίσμ^α E : ῥιπίσμασι Abresch

δείπνου προφήτην λιμὸν ἐκκαλουμένην.

ὥστε γ' εἴσιθι.

μὴ μέλλε, χώρει· δεῖ γὰρ ἡριστηκότας

25

πάσχειν ἐάν τι καὶ παθεῖν ἡμᾶς δέη.

- 5 καὶ ὃς πάνυ ἐμμελέστατα ἀπαντήσας αὐτῷ ἀντεφώνησε τὰ ἐκ τοῦ Κλεάρχου Κιθαρωδοῦ (fr. 2) τάδε·

γόγγρω † τελευκω † πᾶσι τοῖς κολλώδεσι

βρόχιζε· τούτοις γὰρ τρέφεται τὸ πνεῦμα καὶ

τὸ φωνάριον ἡμῶν περίσαργον γίνεται. |

- 10 κρότου δ' ἐπὶ τούτοις γενομένου καὶ πάντων ὁμοθυμαδὸν αὐτὸν 623d
καλεσάντων εἰσελθὼν καὶ πιὼν ἀναλαβὼν τε τὴν κιθάραν εἰς
τοσοῦτον ἡμᾶς ἦσεν ὡς πάντας θαυμάζειν τὴν τε κιθάρισιν μετὰ
τῆς τέχνης ταχίστην οὖσαν καὶ τῆς φωνῆς τὴν ἐμμέλειαν· ἐμοὶ μὲν
γὰρ οὐδὲν ἐλάττων εἶναι νομίζεται τοῦ παλαιοῦ Ἀμοιβέως, ὃν
15 φησιν Ἀριστεὺς ἐν τῷ Περὶ Κιθαρωδῶν ἐν Ἀθήναις κατοικοῦντα
καὶ πλησίον τοῦ θεάτρου οἰκοῦντα, εἰ ἐξέλθοι ἄσόμενος, τάλαντον
Ἀττικὸν τῆς ἡμέρας λαμβάνειν.

[18] περὶ δὲ | μουσικῆς τῶν μὲν τάδε λεγόντων, ἄλλων δ' ἄλλα 623e

γ' ὁσημέραι, πάντων δ' ἐπαινούντων τὴν παιδείαν ταύτην,

- 20 Μασούριος ὁ πάντα ἄριστος καὶ σοφὸς (καὶ γὰρ νόμων ἐξηγητῆς
οὐδενὸς δεύτερος καὶ περὶ μουσικὴν ἐνδιατρίβων ἀεί· ἄπτεται γὰρ
καὶ τῶν ὀργάνων) ἔφη· ὁ μὲν κωμωδιοποιὸς Εὐπολὶς (fr. 366),
ἄνδρες φίλοι, φησί·

καὶ μουσικὴ πρᾶγμ' ἐστὶ βαθύ τι καὶ καμπύλον,

- 25 ἀεὶ τε καινὸν ἐξευρίσκει τι τοῖς ἐπινοεῖν δυναμένοις· διόπερ καὶ
Ἀναξίλας ἐν Ὑακίνθῳ (fr. 27) φησίν· |

623e-f Eust. p. 1422.53-5 = i.66.27-30

2 ὥστε γ' A : ὥστ' C E Mus || 5 ἀντεφώνησε Kaibel : ἀνεφώνησε A
7 γόγγρω † τελευκω † A : γόγγρων τε λευκῶν Emperius || 9 περίσαργον
(vox nihili) A : περίσαρκον Schweighäuser || 19 παιδείαν Casaubon : παιδιάν
A || 21 ἀεὶ B M P Mus : αἰεὶ A | ἄπτεται A : fort. ἤπτετο || 24 καὶ¹ A : ἡ C E
Eust. || 25 ἀεὶ C E B M P Eust. Mus : αἰεὶ A

623f ἡ μουσική δ', ὥσπερ Λιβύη, πρὸς τῶν θεῶν,
 αἰεί τι καινὸν κατ' ἐνιαυτὸν τίττει
 θηρίον·

μέγας

γάρ, ὦ μακάριοι, κατὰ τὸν Θεοφίλου Κιθαρωδὸν (fr. 5),

5

θησαυρὸς ἐστὶ καὶ βέβαιος ἡ μουσική
 ἅπασι τοῖς μαθοῦσι παιδευθεῖσι τε·

καὶ γὰρ τὰ ἥθη παιδεύει καὶ τοὺς θυμοειδεῖς καὶ τὰς γνώμας
 διαφόρους καταπραΰνει· Κλεινίας γοῦν ὁ Πυθαγόρειος, ὡς Χαμαι-
 624a λέων ὁ Ποντικὸς (fr. 4 Wehrli = fr. 5 Martano) ἱστορεῖ, || καὶ τῷ 10
 βίῳ καὶ τοῖς ἥθεσι διαφέρων, εἴ ποτε συνέβαινε χαλεπαίνειν αὐτὸν
 δι' ὀργήν, ἀναλαμβάνων τὴν λύραν ἐκιθάριζε, πρὸς δὲ τοὺς ἐπιζη-
 τούντας τὴν αἰτίαν ἔλεγε· “πραΰνομαι.” καὶ ὁ Ὀμηρικὸς δὲ
 Ἀχιλλεὺς τῇ κιθάρᾳ κατεπραΰνετο (cf. *Il.* 9.186–9), ἣν αὐτῷ ἐκ τῶν
 Ἡετίωνος λαφύρων μόνην Ὀμηρος χαρίζεται, καταστέλλειν τὸ 15
 πυρῶδες αὐτοῦ δυναμένην· μόνος γοῦν ἐν Ἰλιάδι ταύτῃ χρήται τῇ
 μουσικῇ. ὅτι δὲ καὶ νόσους ἰᾶται μουσική, Θεόφραστος ἱστόρησεν
 ἐν τῷ Περὶ Ἐνθουσιασμοῦ (fr. 726B Fortenbaugh) ἰσχυδιακοὺς |
 624b φάσκων ἀνόσους διατελεῖν εἰ καταυλήσοι τις τοῦ τόπου τῇ Φρυγι- 20
 στί ἁρμονίᾳ. ταύτην δὲ τὴν ἁρμονίαν Φρύγες πρῶτοι εὗρον καὶ
 μετεχειρίσαντο· διὸ καὶ τοὺς παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν αὐλητάς Φρυγί-
 οὺς καὶ δουλοπρεπεῖς τὰς προσηγορίας ἔχειν. οἷός ἐστιν ὁ παρὰ
 Ἀλκμᾶνι (*PMG* 109)

Σάμβας καὶ Ἄδων καὶ Τῆλος,

623f–4a Eust.(1) p. 745.56–8 = *Il.* 694.21–695.1 | 623f–4a Eust.(2) p.
 1078.38–9 = *III.* 906.27–907.1 | 623f–4a cf. Ael. *VH* 14.23

1 δ' M P Mus : δὲ B : δει A : om. C E Eust. || 2 αἰεί C E B M P Eust. Mus : αἰεί
 A || 2–3 τίττει θηρίον A C E Eust. : θηρίον / τίττει Morell || 6 ἐστὶ C E B M P
 Mus : ἐστὶν A | ἡ A C E : del. Grotius || 9 Πυθαγόρειος C E M P Eust.(1–2)
 Mus et Ael. : Πυθαγόριος A : Πυθαγορικὸς B || 10–11 τῷ βίῳ A : τῇ γνώμῃ
 C E || 11 διαφέρων Casaubon : διαφορῶν A C E || 15 μόνην A, cf. C E μόνος :
 πρῶτην Eust. et Ael. || 17 ἱστόρησεν A : ἱστορεῖ C E || 18 ἰσχυδιακοὺς scripsi :
 ἰσχυακοὺς A C E

παρά δὲ Ἰππώνακτι (fr. 153 Degani) Κίων καὶ Κώδαλος καὶ Βάβυς, ἐφ' ᾧ καὶ ἡ παροιμία (Zenob. 4.81) ἐπὶ τῶν ἀεὶ πρὸς τὸ χεῖρον αὐλούντων·

κάκιον ἢ Βάβυς αὐλεῖ.

- 5 ὁ δ' Ἀριστόξενος (fr. 78 Wehrli) τὴν εὔρεσιν αὐτῆς Ὑάγνιδι τῷ
Φρυγὶ ἀνατίθησιν. | [19] Ἡρακλείδης δ' ὁ Ποντικός ἐν τρίτῳ Περὶ 624c
Μουσικῆς (fr. 163 Wehrli = fr. 114 Schütrumpf) οὐδ' ἁρμονίαν φησὶ
δεῖν καλεῖσθαι τὴν Φρύγιον, καθάπερ οὐδὲ τὴν Λύδιον· ἁρμονίας
γὰρ εἶναι τρεῖς, τρία γὰρ καὶ γενέσθαι Ἑλλήνων γένη, Δωριεῖς,
10 Αἰολεῖς, Ἰωνας. οὐ μικρὰς οὖν οὔσης διαφορὰς ἐν τοῖς τούτων
ἦθεσι Λακεδαιμόνιοι μὲν μάλιστα τῶν ἄλλων Δωριέων τὰ πάτρια
διαφυλάττουσι, Θεσσαλοὶ δὲ (οὗτοι γὰρ εἰσιν τὴν ἀρχὴν τοῦ
γένους Αἰολεῦσι <οἱ> μεταδόντες) παραπλήσιον ἀεὶ ποιοῦνται τοῦ 624d
βίου τὴν ἀγωγὴν, Ἰώνων δὲ τὸ πολὺ | πλήθος ἡλλοίωται διὰ τὸ
15 συμπεριφέρεσθαι τοῖς ἀεὶ δυναστεύουσιν αὐτοῖς τῶν βαρβάρων.
τὴν οὖν ἀγωγὴν τῆς μελωδίας ἦν οἱ Δωριεῖς ἐποιοῦντο Δώριον
ἐκάλουν ἁρμονίαν, ἐκάλουν δὲ καὶ Αἰολίδα ἁρμονίαν ἦν Αἰολεῖς
ἦδον, Ἰαστὶ δὲ τὴν τρίτην ἔφασκον ἦν ἤκουον ἄδόντων τῶν Ἰώνων.
ἡ μὲν οὖν Δώριος ἁρμονία τὸ ἀνδρώδες ἐμφαίνει καὶ μεγαλοπρε-
20 πές καὶ οὐ διακεχυμένον οὐδ' ἱλαρὸν ἀλλὰ σκυθρωπὸν καὶ
σφοδρὸν, οὔτε δὲ ποικίλον οὔτε πολύτροπον. τὸ δὲ τῶν Αἰολέων
ἦθος ἔχει τὸ γαῦρον καὶ | ὀγκῶδες, ἔτι δὲ ὑπόχαυνον· ὁμολογεῖ δὲ 624e
ταῦτα ταῖς ἵπποτροφίαις αὐτῶν καὶ ξενοδοχίαις· οὐ πανοῦργον δὲ
ἀλλ' ἐξηρμένον καὶ τεθαρρηχὸς, διὸ καὶ οἰκείον ἐστ' αὐτοῖς ἢ
25 φιλοποσία καὶ τὰ ἐρωτικὰ καὶ πᾶσα ἢ περὶ τὴν δίαίταν ἄνεσις·
διόπερ ἔχουσι τὸ τῆς ὑποδωρίου καλουμένης ἁρμονίας ἦθος· αὕτη
γὰρ ἐστὶ, φησὶν ὁ Ἡρακλείδης, ἣν ἐκάλουν Αἰολίδα, ὡς καὶ Λᾶσος
ὁ Ἑρμιονεὺς ἐν τῷ Εἰς τὴν ἐν Ἑρμιόνι Δήμητρα ὕμνῳ (PMG 702)
λέγων οὕτω·

2 ἀεὶ C E B M P Mus : αἰεὶ A || 4 κάκιον ἢ Casaubon : καὶ κίων ἢ A E : καὶ
κάκιον ἢ C : καίκιον ^{γρ} E^{mg} : ἢ del. Kaibel || 13 <οἱ> hic addidi, ducente Kaibel
(post εἰσιν) | ἀεὶ C E B M P Mus : αἰεὶ A || 15 ἀεὶ C E B M P Mus : αἰεὶ A
19–20 τὸ μεγαλοπρεπές A : τὸ om. C E || 24 ἐξηρμένον Dalechamps
(congruit) : ἐξηρημένον A C E || 26 διόπερ ἔχουσι Kaibel : διὸ περιέχουσι A C
E || 28 τῷ M P Mus : τοῖς A | Ἑρμιόνι Dindorf ('Ἑρμιονι iam B) : † ἐρμειονι †
A : Ἑρμιόνῃ (ἐν om.) M P : Ἑρμιόνῃ (ἐν om.) M^s Mus : Ἑρμιόνῃ 10.455c

624f Δάματρα † με άπω † Κόραν τε Κλυμένοι' ἄλοχον
μελίβοιαν | ὕμνον ἀναγνών
Αἰολίδ' ἄμ. βαρύβρομον ἄρμονίαν.

ταῦτα δ' ἄδουσι πάντες ὑποδώρα. ἐπεὶ οὖν τὸ μέλος ἐστὶν ὑποδώ-
ριον, εἰκότως Αἰολίδα φησὶν εἶναι τὴν ἄρμονίαν ὁ Λᾶσος. καὶ 5
Πρατίνας (PMG 712a) δέ ποῦ φησι·

μήτε σύντονον δίωκε
μήτε τὰν ἀνειμέναν Ἰαστὶ
οὔσαν, ἀλλὰ τὰν μέσαν
νεῶν ἄρουραν Αἰόλιζε τῷ μέλει.

10

ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς σαφέστερόν φησι (PMG 712b)·

πρέπει τοι
πᾶσιν ἀοιδὰ † λαβρακταις †
Αἰολὶς ἄρμονία. ||

- 625a πρότερον μὲν οὖν, ὡς ἔφην (14.624d), Αἰολίδα αὐτὴν ἐκάλουν, 15
ὕστερον δ' ὑποδῶριον, ὥσπερ ἔνιοί φασιν, ἐν τοῖς αὐλοῖς τετάρχθαι
νομίσαντες αὐτὴν ὑπὸ τὴν Δῶριον ἄρμονίαν. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ
ὀρώντας αὐτοὺς τὸν ὄγκον καὶ τὸ προσποίημα τῆς καλοκάγαθίας
ἐν τοῖς τῆς ἄρμονίας ἦθεσι Δῶριον μὲν αὐτὴν οὐ νομίζειν, προσεμ-
φερῇ δὲ πῶς ἐκείνη· διόπερ ὑποδῶριον ἐκάλεσαν, ὡς τὸ προσεμφε- 20
ρὲς τῷ λευκῷ ὑπόλευκον καὶ τὸ μὴ γλυκὺ μὲν ἐγγὺς δὲ τούτου
625b λέγομεν ὑπόγλυκον· οὕτω καὶ ὑποδῶριον τὸ μὴ πᾶν | Δῶριον.
[20] ἐξῆς ἐπισκεψώμεθα τὸ τῶν Μιλησίων ἦθος, ὃ διαφαίνουσιν οἱ
Ἴωνες ἐπὶ ταῖς τῶν σωμάτων εὐεξίαις βρενθυόμενοι καὶ θυμοῦ
πλήρεις, δυσκατάλλακτοι, φιλόνικοι, οὐδὲν φιλάνθρωπον οὐδ' 25

1 Δάματρα] Δαμάτρα A : Δήμητρα M P Mus | † με άπω †, i.e. ΜΕΑΠΩ A :
μέλπω, i.e. ΜΕΛΠΩ 10.455d | Κλυμένοι' Kaibel : † κλυμενοι † A :
Κλυμένοιο 10.455d || 2 μελίβοιαν A : μελιβόαν Hartung | ἀναγνών A :
ἀναγνέων Bergk || 4 ὑποδώρα τὰ μέλη A : τὰ μέλη ut glossam del. Kaibel
4–5 ὑποδῶριον τὰ μέλη A : τὰ μέλη (glossam) del. Casaubon || 8 τὰν
ἀνειμέναν A C E : τὴν ἀνειμένην A^s P : τὰν/τὴν del. Musurus || 8–9 Ἰαστὶ
οὔσαν C E Mus : Ἰαστὶν οὔσαν A : Μοῦσαν pro οὔσαν Toup, Valckenaer :
Ἰαστὶ ut glossam del. Page || 9 μέσαν C E B M P Mus : † μεσσαν † A : μέσσαν
B^s || 13 ἀοιδὰ † λαβρακταις † A : ἀοιδῇ † λαβρακταις † A^s : ἀοιδολαβρά-
κταις Bergk || 15 ἔφην B M P Mus : ἔφη A | αὐτὴν A : ταύτην C E
25 φιλόνικοι C : φιλόνεικοι A E

- ἰλαρόν ἐνδιδόντες, ἀστοργίαν καὶ σκληρότητα ἐν τοῖς ἡθεσιν ἐμφανίζοντες· διόπερ οὐδὲ τὸ τῆς Ἰαστί γένος οὔτ' ἀνθηρόν οὔτε ἰλαρόν ἐστιν ἀλλὰ αὐστηρόν καὶ σκληρόν, ὅγκον δ' ἔχον οὐκ ἀγεννή· διὸ καὶ τῇ τραγωδίᾳ προσφιλὴς ἡ ἀρμονία. τὰ δὲ τῶν νῦν Ἰώνων ἦθη
- 5 τρυφερώτερα καὶ πολὺ παραλλάττον τὸ | τῆς ἀρμονίας ἦθος. φασὶ 625c
δὲ Πύθερμον τὸν Τήιον ἐν τῷ γένει τῆς ἀρμονίας τούτῳ ποιῆσαι σχολιὰ μέλη, καὶ διὰ τὸ εἶναι τὸν ποιητὴν Ἰωνικὸν Ἰαστί κληθῆναι τὴν ἀρμονίαν. οὗτός ἐστι <δ> Πύθερμος οὗ μνημονεύει Ἀνάσιος (fr. 2.1 West²) <ῆ> Ἰππῶναξ ἐν τοῖς Ἰάμβοις· <... καὶ> ἐν ἄλλῳ οὕτω
- 10 (fr. spur. 218 Degani)·

χρυσὸν λέγει Πύθερμος ὡς οὐδὲν τᾶλλα.

λέγει δ' οὕτως ὁ Πύθερμος (PMG 910)·

οὐθὲν ἦν ἄρα τᾶλλα πλὴν χρυσός.

- οὐκοῦν καὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον πιθανόν ἐστι τὸν Πύθερμον
- 15 ἐκεῖθεν ὄντα ποιήσασθαι τὴν | ἀγωγὴν τῶν μελῶν ἀρμόττουσαν 625d
τοῖς ἡθεσιν τῶν Ἰώνων· διόπερ ὑπολαμβάνω οὐχ ἀρμονίαν εἶναι τὴν Ἰαστί, τρόπον δὲ τινα θαυμαστὸν σχήματος ἀρμονίας. καταφρονητέον οὖν τῶν τὰς μὲν κατ' εἶδος διαφορὰς οὐ δυναμένων θεωρεῖν, ἐπακολουθούντων δὲ τῇ τῶν φθόγγων ὀξύτῃ καὶ
- 20 βαρύτῃ καὶ τιθεμένων ὑπερμιζολύδιον ἀρμονίαν καὶ πάλιν ὑπὲρ ταύτης ἄλλην· οὐχ ὁρῶ γὰρ οὐδὲ τὴν ὑπερφρύγιον ἴδιον ἔχουσιν ἦθος· καίτοι τινὲς φασιν ἄλλην ἐξευρηκέναι | καινὴν ἀρμονίαν, 625e
<τὴν> ὑποφρύγιον. δεῖ δὲ τὴν ἀρμονίαν εἶδος ἔχειν ἡθους ἢ πάθους, καθάπερ ἡ Λοχριστί· ταύτῃ γὰρ ἔνιοι τῶν γενομένων κατὰ Σιμωνίδην καὶ Πίνδαρον ἐχρήσαντό ποτε, καὶ πάλιν κατεφρονήθη. [21]
- 25 τρεῖς οὖν αὐταί, καθάπερ ἐξ ἀρχῆς εἵπομεν (14.624c) εἶναι

1 <δὲ> post ἀστοργίαν add. Kaibel || 2 γένος ἀρμονίας A C E : ἀρμονίας ut glossam delevi || 6 τῆς ἀρμονίας αὐτοῦ A : αὐτοῦ om. C E | ἀρμόττοντα τοῖς ἡθεσιν τῶν Ἰώνων intra τούτῳ et ποιῆσαι praeb. C E || 7 σχολιὰ, i.e. ΣΚΟΛΙΑ Casaubon : σχολιὰ, i.e. ΣΚΑΙΑ A C E | μέλη A C E : fort. ut glossa delendum καὶ C E Mus : om. A || 8 <δ> addidi || 9 <ῆ> add. Casaubon | lac. indic. et <καὶ> add. Kaibel || 13 οὐθὲν A : οὐδὲν B P et Diogen. 6.94 [Plut.] Prov. 1.96 Suda o 793 | χρυσός A et Diogen. 6.94 : ὁ χρυσός [Plut.] Prov. 1.96 Suda o 793 21 οὐδὲ C E : οὔτε A || 23 <τὴν> add. Kaibel, ducente Wilamowitz <ὑπὸ τὴν> ὑπερφρύγιον || 26-216,1 εἶναι ἀρμονίας ὅσας scripsi : εἶναι ἀρμονίας ὅσα A : ἀρμονίαι ... ὅσα C E

ἁρμονίας ὅσας καὶ τὰ ἔθνη. τὴν δὲ Φρυγιστὶ καὶ τὴν Λυδιστὶ παρὰ
 τῶν βαρβάρων οὐσας γνωσθῆναι τοῖς Ἑλλήσιν ἀπὸ τῶν σὺν
 Πέλοπι κατελθόντων εἰς τὴν Πελοπόννησον Φρυγῶν καὶ Λυδῶν·
 625f Λυδοὶ μὲν γὰρ αὐτῷ συνηκολούθησαν | διὰ τὸ τὴν Σίπυλον εἶναι
 τῆς Λυδίας, Φρύγες δὲ οὐχ ὅτι ὁμοτέρμονες τοῖς Λυδοῖς εἰσιν, ἀλλ' 5
 ὅτι καὶ αὐτῶν ἤρχεν ὁ Τάνταλος. ἴδοις δ' ἂν καὶ τῆς Πελοποννή-
 σου πανταχοῦ, μάλιστα δὲ ἐν Λακεδαιμόνι, χώματα μεγάλα ἃ
 καλοῦσι τάφους τῶν μετὰ Πέλοπος Φρυγῶν. μαθεῖν οὖν τὰς
 ἁρμονίας ταύτας τοὺς Ἑλλήνας παρὰ τούτων· διὸ καὶ Τελέστης ὁ
 Σελινούντιός (PMG 810) φησι· || 10

626a πρῶτοι παρὰ κρατῆρας Ἑλλήνων ἐν αὐλοῖς
 συνοπαδοὶ Πέλοπος Ματρὸς ὁρείας
 Φρύγιον ἄεισαν νόμον·
 τοῖς δ' ὀξύφωνοις πηκτίδων ψαλμοὶ κρέχον
 Λύδιον ὕμνον. 5 15

[22] οὐ παραληπτέον δὲ τὴν μουσικὴν, φησὶ Πολύβιος ὁ Μεγαλο-
 πολίτης (4.20.5–21.9), ὡς Ἐφορος (FGrH 70 F 8) ἱστορεῖ, ἐπὶ
 ἀπάτῃ καὶ γοητείᾳ παρεισῆχθαι τοῖς ἀνθρώποις, οὐδὲ τοὺς παλαι-
 626b οὺς | Κρητῶν καὶ Λακεδαιμονίων αὐλὸν καὶ ρυθμὸν εἰς τὸν
 πόλεμον ἀντὶ σάλπιγγος εἰκῇ νομιστέον εἰσαγαγεῖν, οὐδὲ τοὺς 20
 πρῶτους Ἀρχάδων εἰς τὴν ὅλην πολιτείαν τὴν μουσικὴν παραλα-
 βεῖν ὥστε μὴ μόνον ἐν παισὶν ἀλλὰ καὶ ἐν νεανίσκοις γενομένοις
 ὡς τριάκοντα ἐτῶν κατ' ἀνάγκην σύντροφον ποιεῖν αὐτήν, τᾶλλα
 τοῖς βίοις ὄντας αὐστηροτάτους· παρὰ γοῦν μόνοις Ἀρχάσιν οἱ
 παῖδες ἐκ νηπίων ἄδειν ἐθίζονται κατὰ νόμον τοὺς ὕμνους καὶ 25
 παιᾶνας, οἷς ἕκαστοι κατὰ τὰ πάτρια τοὺς ἐπιχωρίους ἥρωας καὶ
 θεοὺς ὕμνοῦσι. μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς Τιμοθέου καὶ Φιλοξένου νόμους
 μανθάνοντες χορεύουσι κατ' ἐνιαυτὸν τοῖς Διονυσιακοῖς αὐληταῖς |
 626c ἐν τοῖς θεάτροις, οἱ μὲν οὖν παῖδες τοὺς παιδικοὺς ἀγῶνας, οἱ δὲ

11 Ἑλλήνων A : Ἑλλάνων Page || 12 Ματρὸς A : Μητρὸς A^s || 14 τοῖς A :
 τοὶ Musurus | ψαλμοὶ A : ψαλμοῖς M Mus : ψαλμοῖς P || 22 ἐν παισὶν κτλ] sic
 M P Mus : ἐμπεσεῖν ἀλλὰ καὶ ἐν νεανίσκοις A : παισὶν οὖσιν ἀλλὰ καὶ
 νεανίσκοις Plb. || 23 ὡς A : ἕως Plb. || 24 παρὰ γοῦν μόνοις Ἀρχάσιν] παρὰ
 γοῦν μόνοις Ἀρχάδων A : παρ' οἷς μόνοις C E : παρὰ μόνοις Ἀρχάσιν Plb.
 25 νόμον A C E : νόμους P et Plb. || 27 Τιμοθέου καὶ Φιλοξένου A C E :
 Φιλοξένου καὶ Τιμοθέου Plb. || 29–217,1 ὥσῃ τριάκοντα ἐτῶν intra δὲ
 et νεανίσκοι praeb. C E

- νεανίσκοι τοὺς τῶν ἀνδρῶν. καὶ παρ' ὅλον δὲ τὸν βίον ἐν ταῖς
 συνουσίαις ταῖς κοιναῖς οὐ διὰ τῶν ἐπεισάκτων ἀχροαμάτων ὡς δι'
 αὐτῶν ἀνὰ μέρος ἄδειν ἀλλήλοις προστάττοντες. καὶ τῶν μὲν
 ἄλλων μαθημάτων ἀρνηθῆναι τι μὴ εἰδέναι οὐδὲν αὐτοῖς αἰσχρὸν
 5 ἐστὶ, τὸ δὲ ἄδειν ἀποτρίβεσθαι αἰσχρὸν παρ' αὐτοῖς νομίζεται. καὶ
 μὴν ἐμβατήρια μετ' αὐλοῦ καὶ τάξεως ἀσχοῦντες, ἔτι δὲ ὀρχήσεις
 ἐκπονοῦντες μετὰ κοινῆς ἐπιστροφῆς καὶ δαπάνης κατ' | ἐνιαυτὸν 626d
 ἐν τοῖς θεάτροις ἐπιδείκνυνται. ταῦτ' οὖν αὐτοὺς εἵθισαν οἱ παλαιοὶ
 οὐ τρυφῆς καὶ περιουσίας χάριν ἀλλὰ θεωροῦντες τὴν ἐκάστου
 10 κατὰ τὸν βίον σκληρότητα καὶ τὴν τῶν ἡθῶν αὐστηρίαν, ἥτις
 αὐτοῖς παρέπεται διὰ τὴν τοῦ περιέχοντος ψυχρότητα καὶ στυγνό-
 τητα τὴν κατὰ πλείστον ἐν τοῖς τόποις ὑπάρχουσαν, οἷς καὶ συνεξ-
 ομοιοῦσθαι πεφύκαμεν πάντες ἄνθρωποι· διὸ καὶ κατὰ τὰς ἐθνικὰς
 διαστάσεις πλείστον ἀλλήλων διαφέρομεν ἥθει καὶ μορφαῖς καὶ
 15 χρώμασι. πρὸς δὲ τούτοις συνόδους κοινὰς καὶ θυσίας ἀνδράσι καὶ |
 γυναιξὶ κατεῖθισαν, ἔτι δὲ χοροὺς παρθένων ὁμοῦ καὶ παίδων, 626e
 σπεύδοντες τὸ τῆς φύσεως ἀτέραμνον διὰ τῆς τῶν ἐθισμῶν
 κατασκευῆς ἐξημεροῦν καὶ πραύνειν· ὧν Κυναιθεῖς ὀλιγωρήσαντες
 εἰς τέλος, καίτοι σκληρότατον παρὰ πολὺ τῆς Ἀρκαδίας ὁμοῦ τῷ
 20 τόπῳ καὶ τὸν ἀέρα ἔχοντες, πρὸς μὲν αὐτὰς τὰς ἐν ἀλλήλοις παρα-

1-2 ἐν ταῖς συνουσίαις ταῖς κοιναῖς A : τὰς ἀγωγὰς τὰς ἐν ταῖς συνουσίαις Plb. || 2-3 οὐ διὰ ... ὡς δι' αὐτῶν scripsi : οὐ διὰ ... ὡς διὰ τῶν A : οὐχ οὕτως ποιοῦνται διὰ τῶν ἐπεισάκτων ἀχροαμάτων ὡς δι' αὐτῶν Plb. || 4 εἰδέναι A C E : γινώσκειν Plb. | οὐδὲν αὐτοῖς M P Mus : οὐδὲν αὐτόν A : αὐτοῖς ... οὐδὲν C E : οὐδὲν Plb. : οὐδενὶ αὐτῶν Kaibel || 5 τὸ δὲ ἄδειν ἀποτρίβεσθαι αἰσχρὸν παρ' αὐτοῖς νομίζεται A C E : τὴν γε μὴν ὥδην οὐτ' ἀρνηθῆναι δύνανται διὰ τὸ κατ' ἀνάγκην πάντας μαθάνειν, οὐθ' ὁμολογοῦντες ἀποτρίβεσθαι διὰ τὸ τῶν αἰσchrῶν παρ' αὐτοῖς νομίζεσθαι τοῦτο Plb. || 8 αὐτοὺς scripsi : αὐτοὺς A C E || 9-10 θεωροῦντες τὴν ἐκάστου κατὰ τὸν βίον σκληρότητα καὶ τὴν τῶν ἡθῶν αὐστηρίαν A C E : θεωροῦντες μὲν τὴν ἐκάστων αὐτουργίαν καὶ συλλήβδην τὸ τῶν βίων ἐπίπονον καὶ σκληρόν, θεωροῦντες δὲ τὴν τῶν ἡθῶν αὐστηρίαν Plb. || 12 πλείστον A C E : τὸ πλείστον Plb. | οἷς καὶ A C E : ὧ Plb. || 14 ἥθει A C E : ἥθεσι Plb. || 17 φύσεως A C E : ψυχῆς Plb. 19-20 καίτοι σκληρότατον παρὰ πολὺ τῆς Ἀρκαδίας ὁμοῦ τῷ τόπῳ καὶ τὸν ἀέρα ἔχοντες A C E : καὶ ταῦτα πλείστης δεόμενοι τῆς τοιαύτης ἐπικουρίας διὰ τὸ σκληρότατον παρὰ πολὺ τῆς Ἀρκαδίας ἔχειν ἀέρα καὶ τόπον Plb. 20 μὲν A : om. Plb., del. Schweighäuser || 20-218,1 παρατριβάς A : διατριβάς Plb.

626f τριβάς και φιλοτιμίας ὁρμήσαντες τέλος ἀπεθηριώθησαν οὕτως ὡς
 μέγιστα ἀσεβήματα παρὰ μόνοις αὐτοῖς γίνεσθαι. καθ' οὗς δὲ
 καιροὺς τὴν μεγάλην σφαγὴν | ἐποιήσαντο, εἰς ἃς ποτε πόλεις
 Ἀρχαδικὰς κατὰ τὴν δίοδον εἰσῆλθον, οἱ μὲν ἄλλοι παραχρῆμα
 πάντες αὐτοὺς ἐξεκήρυξαν, Μαντινεῖς δὲ καὶ μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν 5
 αὐτῶν καθαρμὸν τῆς πόλεως ἐποιήσαντο σφάγια περιαγαγόντες
 κύκλῳ τῆς χώρας ἀπάσης. [23] Ἀγίας δ' ὁ μουσικὸς (fr. 4, FHG
 iv.293) ἔφη τὸν στύρακα τὸν ἐν ταῖς ὀρχήστραις θυμιώμενον τοῖς
 Διονυσίοις Φρύγιον ποιεῖν ὁδμὴν τοῖς αἰσθανομένοις. τὸ δ'
 627a ἀρχαῖον ἢ μουσικὴ ἐπ' ἀνδρείαν προτροπὴ ἦν. || Ἀλκαῖος γοῦν ὁ 10
 ποιητῆς, εἴ τις καὶ ἄλλος μουσικώτατος γενόμενος, πρότερα τῶν
 κατὰ ποιητικὴν τὰ κατὰ τὴν ἀνδρείαν τίθεται μᾶλλον τοῦ δέοντος
 πολεμικὸς γενόμενος· διὸ καὶ ἐπὶ τοῖς τοιοῦτοις σεμνυνόμενός
 φησι (Alc. fr. 140).

μαρμαίρει δὲ μέγας δόμος 15
 χάλκῳ, πᾶσα δ' Ἄρη κεκόσμηται στέγη
 λαμπραῖσι κυνίαισι, κατ'
 τᾶν λευκοὶ καθύπερθεν ἵππιοι λόφοι 5
 νεύουσιν, κεφαλαῖσιν ἀν-
 627b δρῶν ἀγάλατα· | χάλκιοι δὲ πασσάλους 20
 κρυπτοῖσιν περικείμεναι
 λαμπραὶ κνάμιδες, † ἄρκος † ἰσχυρῶ βέλεος·

627a-d Eust. pp. 1319.64–1320.5 = IV.798.8–15

1–2 ὡς μέγιστα ἀσεβήματα παρὰ μόνοις αὐτοῖς γίνεσθαι A C E : ὥστε μὴδ'
 ἐν ὁποῖα γεγονέναι τῶν Ἑλληνίδων πόλεων ἀσεβήματα μεῖζονα καὶ
 συνεχέστερα Plb. || 3 ποτε πόλεις A C E : πόλεις ποτ' Plb. || 4 κατὰ τὴν
 δίοδον εἰσῆλθον A C E : εἰσῆλθον κατὰ τὴν ὁδόν Plb. || 5 αὐτοὺς C E et Plb. :
 ἑαυτοὺς A || 6 τῆς πόλεως A C E : om., sed τῆς τὴ πόλεως κύκλῳ καὶ τῆς
 χώρας ἀπάσης infra praeb. Plb. || 10 προτροπὴ ἦν C E B Mus : προτροπὴν
 A || 16 πᾶσα A : [π]αῖσα P.Oxy. 2295 | στέγη | † στεγή † A : στέγα Welcker
 17 λαμπραῖσι A : [λάμ]πραισιν P.Oxy. 2295 || 17–18 κατ' / τᾶν, i.e. KATΓ-
 Kaibel (κάτταν iam B M P, καττάν iam Musurus) : † κατγαν †, i.e. KATΓ-
 A || 18 καθύπερθεν A : κατέπ[P.Oxy. 2295 et 2296 || 19 νεύουσιν A : νεύοισιν
 Neue || 20 πασσάλους M P Mus : πασσάλους A || 22 κνάμιδες | † κναμιδες † A :
 † κνημιδες † A^s : κναμιδες B M P | ἄρκος A : ἔρκος Ursinus et Casaubon
 βέλεος] † βελεος † A : βελεύς B M P : βέλεος Fick

θόρρακές τε νέω λίνω, 10
κοιλαί τε κατ' ἀσπίδες βεβλημέναι·

πάρ δὲ Χαλκιδικαί σπάθαι,

πάρ δὲ ζώματα πολλὰ καὶ † κυππατιδες †.

5 τῶν οὐκ ἔστι λάθεσθ' ἐπεὶ

δὴ πρῶτισθ' ὑπὸ ἔργον ἔσταμεν τόδε. 15

καίτοι μᾶλλον ἴσως ἤρμοττε τὴν οἰκίαν πλήρη εἶναι μουσικῶν
ὀργάνων. ἀλλ' οἱ παλαιοὶ τὴν ἀνδρείαν ὑπελάμβανον | εἶναι 627c

μεγίστην τῶν πολιτικῶν ἀρετῶν, καὶ ταύτῃ τὰ πολλὰ προσνέμειν
10 <...> οὐ τοῖς ἄλλοις· Ἀρχίλοχος γοῦν ἀγαθὸς ὢν ποιητὴς πρῶτον
ἐκαυχῆσατο τῷ δύνασθαι μετέχειν τῶν πολιτικῶν ἀγώνων, δεύτε-
ρον δὲ ἐμνήσθη τῶν περὶ τὴν ποιητικὴν ὑπαρχόντων αὐτῷ λέγων
(fr. 1 West²).

εἰμὶ δ' ἐγὼ θεράπων μὲν Ἐνυαλίῳ ἀνακτος

15 καὶ Μουσέων ἐρατὸν δῶρον ἐπιστάμενος.

ὁμοίως (Chamael. fr. [64a] Martano) δὲ καὶ Αἰσχύλος (test. 162)
τηλικαύτην δόξαν ἔχων διὰ τὴν ποιητικὴν οὐδὲν ἥττον ἐπὶ τοῦ
τάφου ἐπιγραφῆναι | ἡξίωσε μᾶλλον τὴν ἀνδρείαν ποιήσας (FGE 627d
478-9).

20 ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθῶνιον ἄλσος ἄν εἴποι

καὶ † βαθυχεταῖκεν μῆδοι † ἐπιστάμενοι·

[24] διόπερ καὶ οἱ ἀνδρειότατοι Λακεδαιμόνιοι μετ' αὐλῶν
στρατεύονται, Κρήτες δὲ μετὰ λύρας, μετὰ δὲ συρίγγων καὶ
αὐλῶν Λυδοί, ὡς Ἡρόδοτος (1.17.1) ἱστορεῖ. πολλοὶ δὲ καὶ τῶν
25 βαρβάρων τὰς ἐπικηρυκείας ποιοῦνται μετ' αὐλῶν καὶ κιθάρας

1 νέω Casaubon : † νεωὶ † A : † νεω † B M P || 4 † κυππατιδες † A :
κυπάσσιδες Casaubon, Ahrens || 5 λάθεσθ' Schweighäuser : λαθέσθαι A
6 πρῶτισθ' ὑπὸ A : πρῶτιστ' ὑπὰ Lobel, Ahrens | † ἐργον † A : τῶργον
Lobel || 9 τὰ πολλὰ A : τὰ πολιτικά C E | προσνέμειν A C E : fort.
προσένεμον || 10 lac. indic. Schweighäuser | γοῦν, i.e. Γ- Schweighäuser : τοῦ,
i.e. T- A : οὖν C E M P Mus || 21 † βαθυχεταῖκεν † A : βαθυχαίται κεν B* :
βαθυχαίται vel βαθυχαίται M P : βαθυχαιτήεις A. test. 1.45 et Musurus
† μῆδοι † ἐπιστάμενοι A : Μῆδος ἐπιστάμενος A. test. 1.45 et Musurus

627e καταπραύνοντες τῶν ἐναντίων τὰς ψυχάς. Θεόπομπος δ' ἐν | ἔκτῃ
καὶ τεσσαρακοστῇ τῶν Ἱστοριῶν (*FGrH* 115 F 216), Γέται, φησί,
κιθάρας ἔχοντες καὶ κιθαρίζοντες τὰς ἐπικηρυκείας ποιοῦνται· ὅθεν
ἔοικε καὶ Ὅμηρος διατηρῶν τὴν ἀρχαίαν τῶν Ἑλλήνων κατάστα-
σιν λέγειν (cf. *Od.* 8.99; 17.270–1).

5

φόρμιγγός θ', ἣν δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἐταίρην,

ὥς καὶ τοῖς εὖωχουμένοις χρησίμης οὔσης τῆς τέχνης. ἦν δ', ὡς
ἔοικε, τοῦτο νενομισμένον πρῶτον μὲν ὅπως ἕκαστος τῶν εἰς
μέθην καὶ πλήρωσιν ὠρμημένων ἱατρὸν λαμβάνῃ τῆς ὕβρεως καὶ
τῆς ἀκοσμίας τὴν μουσικὴν, εἴθ' ὅτι τὴν αὐθάδειαν πραΰνει·
627f περιαιρουμένη | γὰρ τὴν στυγνότητα ποιεῖ πρᾶφότητα καὶ χαρὰν
ἐλευθέριον, ὅθεν καὶ Ὅμηρος εἰσήγαγε τοὺς θεοὺς χρωμένους ἐν
τοῖς πρώτοις τῆς Ἰλιάδος τῇ μουσικῇ μετὰ τὴν περὶ τὸν Ἀχιλλέα
φιλοτιμίαν· διετέλουν γὰρ ἀκροώμενοι (*Il.* 1.603–4)

φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,

15

Μουσάων, αἱ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὅππῃ καλῇ·

παύσασθαι γὰρ ἔδει τὰ νείκη καὶ τὴν στάσιν, καθάπερ ἐλέγομεν.
εἰκόσιν οὖν οἱ πολλοὶ τὴν ἐπιστήμην ἀποδιδόναι ταῖς συνουσίαις
ἐπανορθώσεως χάριν καὶ ὠφελείας. ἀλλὰ μὴν οἱ ἀρχαῖοι καὶ
628a περιέλαβον ἔθεσι καὶ νόμοις τοὺς τῶν θεῶν ὕμνους || ἄδειν ἅπαντας 20
ἐν ταῖς ἐστιάσεσιν, ὅπως καὶ διὰ τούτων τηρῆται τὸ καλὸν καὶ
σωφρονικὸν ἡμῶν· ἐναρμονίῳ γὰρ ὄντων τῶν ᾠσμάτων προσγι-
νόμενος ὁ τῶν θεῶν λόγος ἀποσεμνύνει τὸν ἐκάστων τρόπον.
Φιλόχορος (*FGrH* 328 F 172) δέ φησιν ὡς οἱ παλαιοὶ οὐκ αἰεὶ
διθυραμβοῦσιν, ἀλλ' ὅταν † σπένδωσι, τὸν μὲν Διόνυσον ἐν οἴνῳ |
628b καὶ μέθῃ, τὸν δ' Ἀπόλλωνα μεθ' ἡσυχίας καὶ τάξεως μέλποντες· 25
Ἀρχίλοχος (fr. 120 West²) γοῦν φησιν·

627e–f Eust. p. 1403.61–3 = i.39.1–3

1–2 ἔκτῃ καὶ τεσσαρακοστῇ scripsi : τεσσαρακοστῇ ἔκτῃ A || 5 λέγειν
Casaubon : λέγει A || 6 θ' Hom. et M P Mus : τε A || 13–14 μετὰ δὲ A : δὲ
delevi : · μετὰ γὰρ τὴν ... διετέλουν ἀκροώμενοι Kaibel || 17 ἐλέγομεν
Schweighäuser : λέγομεν A || 22–3 προσγινόμενος Kaibel : προσγενόμενος
A || 24 οἱ παλαιοὶ σπένδοντες A : σπένδοντες del. Wilamowitz | αἰεὶ B M P
Mus : αἰεὶ A

ὥς Διονύσοι' ἄνακτος καλὸν ἐξάρξαι μέλος
οἶδα διθύραμβον οἶνω συγκεραυνωθείς φρένας.

καὶ Ἐπίχαρμος δ' ἐν Φιλοκτῆτῃ (fr. 131) ἔφη·

οὐκ ἔστι διθύραμβος, οὐχ ὕδωρ πίης.

- 5 ὅτι μὲν οὖν οὐχ ἡδονῆς χάριν ἐπιπολαίου καὶ δημοτικῆς ἢ
μουσικῇ προήλθε κατ' ἀρχὰς εἰς τὰς ἐστιάσεις, ὥσπερ ἔνιοι
νομίζουσι, φανερόν ἐκ τῶν εἰρημένων. Λακεδαιμόνιοι δ' εἰ μὲν
ἐμάνθανον τὴν μουσικὴν οὐδὲν λέγουσιν· ὅτι δὲ κρίνουν δύνανται
καλῶς τὴν τέχνην ὁμολογεῖται παρ' αὐτῶν, καὶ φασι τρεῖς ἤδη
10 σεσωκέναι διαφθειρομένην αὐτήν. [25] καὶ πρὸς γυμνασίαν δὲ καὶ
ὀξύτητα | διανοίας συμβάλλεται ἡ μουσική· διὸ καὶ τῶν Ἑλλήνων 628c
ἕκαστοι καὶ τῶν βαρβάρων οἱ γινωσκόμενοι τυγχάνουσι χρώμε-
νοι. οὐ κακῶς δὲ λέγουσιν οἱ περὶ Δάμωνα τὸν Ἀθηναῖον (37 B 6
D.-K.) ὅτι καὶ τὰς ὠδὰς καὶ τὰς ὀρχήσεις ἀνάγκη γίνεσθαι κινου-
15 μένης πως τῆς ψυχῆς· καὶ αἱ μὲν ἐλευθέριοι καὶ καλαὶ ποιοῦσι
τοιαύτας, αἱ δ' ἐναντίαι τὰς ἐναντίας· ὅθεν καὶ τὸ Κλεοσθένους τοῦ
Σικυωνίου τυράννου χάριεν καὶ σημεῖον διανοίας πεπαιδευμένης·
ιδὼν γάρ, ὥς φασι, φορτικῶς ὀρχησάμενον ἕνα τῶν τῆς θυγατρὸς |
μνηστήρων (Ἰπποκλείδης δ' ἦν ὁ Ἀθηναῖος) ἀπωρχῆσθαι τὸν 628d
20 γάμον αὐτὸν ἔφησε νομίζων, ὥς ἔοικε, καὶ τὴν ψυχὴν τάνδρὸς
εἶναι τοιαύτην· καὶ γὰρ ἐν ὀρχήσει καὶ πορείᾳ καλὸν μὲν εὐσχη-
μοσύνη καὶ κόσμος, αἰσχροὺς δὲ ἀταξία καὶ τὸ φορτικόν· διὰ τοῦτο
γὰρ καὶ ἐξ ἀρχῆς συνέταττον οἱ ποιηταὶ τοῖς ἐλευθέροις τὰς
ὀρχήσεις καὶ ἔχρῳντο τοῖς σχήμασι σημείοις μόνον τῶν ἀδομένων
25 τηροῦντες αἰεὶ τὸ εὐγενὲς καὶ ἀνδρώδες ἐπ' αὐτῶν· ὅθεν καὶ
ὑπορχήματα τὰ τοιαῦτα προσηγόρευον. εἰ δέ τις ἀμέτρως | διαθείη 628e
τὴν σχηματοποιίαν καὶ ταῖς ὠδαῖς ἐπιτυγχάνων μηδὲν λέγοι
κατὰ τὴν ὀρχησιν, οὗτος δ' ἦν ἀδόκιμος· διὸ καὶ Ἀριστοφάνης ἢ

628d-f Eust. p. 1078.24-8 = III.906.5-11

1 Διονύσοι'] Διονύσοιο A : Διωνύσοι' Bentley : Διωνύσου Hermann || 4 οὐχ
A : ὅχ' Casaubon || 5 καὶ (ὠφελείας) δημοτικῆς Kaibel || 7 εἰ A C E : ὅτι
Kaibel || 8 οὐδὲν A C E : οὐδὲ Kaibel || 13 δὲ λέγουσιν M P Mus : δὲ λέγομεν
A : δὲ φασι C E : δ' ἔλεγον Kaibel || 19 Ἰπποκλείδης δ' ἦν ὁ Ἀθηναῖος A C E :
fort. ut glossa delenda || 25 αἰεὶ C E B M P Mus : αἰεὶ A

νης ἢ Πλάτων (fr. 138) ἐν ταῖς Σκευαῖς, ὡς Χαμαιλέων (fr. 42 Wehrli = fr. 45 Martano) φησίν, εἴρηκεν οὕτως·

ὥστ' εἴ τις ὀρχοῖτ' εὖ, θέαμ' ἦν· νῦν δὲ δρώσιν οὐδέν,
ἀλλ' ὥσπερ ἀπόπληκτοι στάδην ἐστῶτες ὠρύνονται·

ἦν γὰρ τὸ τῆς ὀρχήσεως γένος τῆς ἐν τοῖς χοροῖς εὐσχημον τότε 5
καὶ μεγαλοπρεπὲς καὶ ὥσανει τὰς ἐν τοῖς ὅπλοις κινήσεις ἀπομι-
μούμενον· ὅθεν καὶ Σωκράτης ἐν τοῖς ποιήμασι (fr. 3 West²) τοὺς
628f κάλλιστα | χορεύοντας ἀρίστους φησὶν εἶναι τὰ πολέμια λέγων
οὕτως·

οἱ δὲ χοροῖς κάλλιστα θεοὺς τιμῶσιν, ἄριστοι 10
ἐν πολέμῳ·

σχεδὸν γὰρ ὥσπερ ἐξοπλισία τις ἦν ἢ χορεία καὶ ἐπιδειξις οὐ μό-
νον τῆς λοιπῆς εὐταξίας ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν σωμάτων ἐπιμελείας. ||
629a [26] Ἀμφίων δ' ὁ Θεσπιδεύς ἐν δευτέρῳ Περὶ τοῦ ἐν Ἑλικῶνι
Μουσείου (FGRH 387 F 1) ἄγεσθαι φησιν ἐν Ἑλικῶνι παίδων 15
ὀρχήσεις μετὰ σπουδῆς παρατιθέμενος ἀρχαῖον ἐπίγραμμα τόδε
(anon. FGE 1844–7)·

ἀμφοτέρ', ὠρχεύμην τε καὶ ἐν Μώσαις ἐδίδασκον
ἄνδρας· ὁ δ' αὐλητὰς ἦν Ἄνακος Φιαλεύς. 1845
εἰμὶ δὲ Βακχίδα Σικυώνιος. ἡ ῥα θεοῖσι 20
ταῖς Σικυῶνι καλὸν τοῦτ' ἀπέχειτο γέρας.

629b οὐ κακῶς δὲ καὶ Καφισίας ὁ αὐλητῆς ἐπιβαλλομένου | τινὸς τῶν
μαθητῶν αὐλεῖν μέγα καὶ τοῦτο μελετῶντος πατάξας εἶπεν οὐκ ἐν
τῷ μεγάλῳ τὸ εὖ κείμενον εἶναι, ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ μέγα. ἐστὶ δὲ
καὶ τὰ τῶν ἀρχαίων δημιουργῶν ἀγάλματα τῆς παλαιᾶς 25
ὀρχήσεως λείψανα· διὸ καὶ συνέστη τὰ κατὰ τὴν χειρονομίαν
ἐπιμελεστέως διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν· ἐζήτουν γὰρ καὶ ταύτη

3 ὥστ' Musurus : ὥστε A | ὀρχοῖτ' Musurus : ὀρχοῖθ' A | οὐδέν C E B : οὐθέν
A || 6–7 ἀπομιμούμενον C E M P Eust. Mus : ἀπομιμουμένων A
15 Μουσείου B M P Mus : † μουσίου † A : Μουσείῳ (structura mutata) E :
Μουσίῳ (structura mutata) C || 20 δὲ Βακχίδα B M P : δ' Βακχίδα A : δὲ
Βακχίδας Musurus : δὲ Βακχιάδας Meineke || 22 Καφισίας Dindorf, cf.
12.538f : Καφισίας A C E

- κινήσεις καλὰς καὶ ἐλευθερίου ἐν τῷ εὖ τὸ μέγα περιλαμβάνοντες,
καὶ τὰ σχήματα μετέφερον ἐντεῦθεν εἰς τοὺς χορούς, ἐκ δὲ τῶν
χορῶν εἰς τὰς παλαιστράς· καὶ γὰρ ἐν τῇ μουσικῇ κὰν τῇ | τῶν 629c
σωμάτων ἐπιμελεία περιποιοῦντο τὴν ἀνδρείαν, καὶ πρὸς τὰς ἐν
5 τοῖς ὅπλοις κινήσεις ἐγυμνάζοντο μετὰ ὤδης· ὅθεν ἐκινήθησαν αἱ
καλούμεναι πυρρίχαι καὶ πᾶς ὁ τοιοῦτος τρόπος τῆς ὀρχήσεως·
πολλαὶ γὰρ αἱ ὀνομασίαι αὐτῶν, ὡς παρὰ Κρησὶν ὀρσίτης καὶ
ἐπικρήδιος. τὴν δ' ἀπόκινον καλουμένην ὀρχησιν, ἥς μνημονεύει
Κρατῖνος ἐν Νεμέσει (fr. 127) καὶ Κηφισόδωρος ἐν Ἀμαζόσιν (fr. 2)
10 Ἀριστοφάνης τ' ἐν Κενταύρῳ (fr. 287) καὶ ἄλλοι πλείονες, ὕστερον
μακτριισμόν ὠνόμασαν· ἦν καὶ πολλὰ γυναῖκες ὠρχοῦντο, ἅς καὶ |
μακτριστρίας ὀνομαζομένας οἶδα. [27] τὰ δὲ στασιμώτερα καὶ 629d
ποικιλώτερα καὶ τὴν ὀρχησιν ἀπλουστέραν ἔχοντα καλεῖται
δάκτυλοι, ἱαμβική, Μολοσσική, ἐμμέλεια, κόρδαξ, σίκινις,
15 Περσική, Φρύγιος, νιβατισμός, Θράκιος, καλαβρισμός, Τελεσιὰς·
Μακεδονική δ' ἐστὶν αὕτη ὀρχησις, ἥ χρησάμενοι οἱ περὶ Πτολε-
μαῖον Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου ἀδελφὸν ἀνεῖλον, ὡς ἱστορεῖ
Μαρσύας ἐν τρίτῳ Μακεδονικῶν (FGrH 135-6 F 11). μανιῶδεις δ'
εἰσὶν ὀρχήσεις κερνοφόρος καὶ | μιγγὰς καὶ θερμαυστρίς. ἦν δὲ καὶ 629e
20 παρὰ τοῖς ἰδιώταις ἡ καλουμένη ἄνθεμα· ταύτην δὲ ὠρχοῦντο
μετὰ λέξεως τοιαύτης μιμούμενοι καὶ λέγοντες (carm. pop. PMG
852)·

- ποῦ μοι τὰ ῥόδα, ποῦ μοι τὰ ἴα,
ποῦ μοι τὰ καλὰ σέλινα;
25 ποῦ μοι ταδὶ τὰ ῥόδα, ταδὶ τὰ ἴα,
ταδὶ τὰ καλὰ σέλινα;

1 περιλαμβάνοντες, i.e. πῆλαμ- Kaibel : παραλαμβάνοντες, i.e. πῆλαμ- A C E
5 τῆς ὤδης A : τῆς om. C E || 7 πολλὰ γὰρ αἱ ὀνομασίαι Kaibel :
† αἱ πολλὰι παραινομασίαι † A : αἱ πολλὰι παρονομασίαι Musurus : fort.
πολλὰ αἱ παρονομασίαι || 8 ἥς Casaubon : ὡς A || 12 μακτριστρίας Coraes :
† μακρυτίας † A || 13 ποικιλώτερα A C E : πυκνότερα Kaibel
15 νιβατισμός A et Hsch. v 588 : νικατισμός B M P Mus : νικτισμός C* E
καλαβρισμός A C E : κολαβρισμός Poll. 4.100 | Τελεσιὰς C E Mus :
† τελεσειας † A || 15-16 ἀπὸ Τελεσίου πρώτου μετὰ ὅπλων ταύτην
ὀρχησαμένου post Τελεσιὰς praeb. C E || 19 μιγγὰς C E : † μογγας † A
25 ποῦ ... ταδὶ! ποῦ μοι ταδὶ A C E : ποῦ μοι del. cens. Ien.

παρὰ δὲ Συρακοσίοις καὶ Χιτωνέας Ἀρτέμιδος ὄρχησις τίς ἐστὶν ἴδιος καὶ αὐλῆσις. ἦν δὲ τις καὶ Ἰωνικὴ ὄρχησις παροίνιος, καὶ τὴν ἀγγελικὴν δὲ πάροιον ἡκρίβουν ὄρχησιν. καλεῖται δὲ τις καὶ ἄλλη ὄρχησις κόσμου ἐκπύρωσις, ἥς μνημονεύει Μένιππος ὁ
 629f κυνικὸς ἐν τῷ Συμποσίῳ (fr. IV, p. 246 Riese). καὶ γελοῖαι | εἰσὶν 5
 ὄρχησεις ἴγδις καὶ μακτρισμός ἀπόκινός τε καὶ σοβάς, ἔτι δὲ μορφασμός καὶ γλαυξ καὶ λέων ἀλφίτων τε ἔκχυσις καὶ χρεῶν ἀποκοπὴ καὶ στοιχεῖα. μετ' αὐλῶν δ' ὠρχοῦντο τὴν τοῦ κελευστοῦ καὶ τὴν καλουμένην πινακίδα. σχήματα δὲ ἐστὶν ὄρχησεως ξιφισμός, καλαθισμός, καλλαβίδες, σκῶψ, σκῶπευμα. ἦν δὲ ὁ 10
 σκῶψ τῶν ἀποσκοπούντων τι σχῆμα ἄκραν τὴν χεῖρα ὑπὲρ τοῦ μετώπου κεκυρτωκότων· μνημονεύει Αἰσχύλος ἐν Θεωροῖς (fr. 79)·

καὶ μὴν παλαιῶν τῶνδ' εἰς σκῶπευμάτων. ||

630a καλλαβίδων δ' Εὐπολὶς ἐν Κόλαξι (fr. 176.2-3)·

καλλαβίδας δὲ βαίνει,
 σησαμίδας δὲ χέζει.

15

θερμαυστρίς, ἑκατερίδες, σκοπός, χεῖρ καταπρηνής, χεῖρ σιμή, διποδισμός, ξύλου παράληψις, ἐπαγκωνισμός, καλαθίσκος, στρόβιλος. καὶ Τελεσιᾶς δ' ἐστὶν ὄρχησις καλουμένη· στρατιωτικὴ δ' ἐστὶν αὕτη ἀπὸ τινος ἀνδρὸς Τελεσίου λαβοῦσα τοῦνομα μεθ' 20
 ὀπλων τὸ πρῶτον αὐτὴν ἐκείνου ὀρχησαμένου, ὡς φησὶν Ἰππαγόρας ἐν τῷ πρώτῳ Περί τῆς Καρχηδονίων Πολιτείας (FGrH 743 F
 630b 1). | [28] καλεῖται δ' ἡ μὲν σατυρικὴ ὄρχησις, ὡς φησὶν Ἀριστοκλῆς ἐν πρώτῳ Περί Χορῶν (fr. 9, FHG iv.331), σίκιννις καὶ οἱ 25
 σάτυροι σικιννισταί· τινὲς δὲ φασὶ Σίκιννόν τινα βάρβαρον εὐρετὴν αὐτῆς γενέσθαι, ἄλλοι δὲ Κρήτα λέγουσι τὸ γένος εἶναι τὸν Σίκιν-

629f Eust. p. 1524.1-3 = i.200.12-14

7 καί² ... ἔκχυσις καὶ λέων ἀλφίτων τε ἔκχυσις Bapp : καὶ † λεων ἀλφίτωντε † ἐκχύσεις A : ἐλαίων, ἀλφίτων ἐκχύσεις C E : fort. καὶ ἐλαίων ἀλφίτων τε ἐκχύσεις vel καὶ ἐλαίου ἀλφίτων τε ἐκχύσεις || 8 καὶ στοιχεῖα καὶ πυρρίχη A : καὶ πυρρίχη delevi, ducente Kaibel || 10 καλαθίσκος A C E : καλαθίσκος Meursius, cf. 14.630a et Hsch. κ 392 | καλλαβίδες A C^s E^s, cf. 14.630a, 646f : κολλαβίδες C E : καλλακίδες B M P Mus || 17 θερμαυστρίς Casaubon, cf. 14.629e : † θαυμαυστρεῖς † A : θαυμαυστρίς Musurus | χεῖρ σιμή Meursius : χερσὶ † μη † A

- νον. ὀρχησται δ' οἱ Κρήτες, ὥς φησιν Ἀριστόξενος (fr. 107 Wehrli). Σκάμων δ' ἐν πρώτῳ Περὶ Εὐρημάτων (FGrH 476 F 2) σίκιννιν αὐτὴν εἰρήσθαι ἀπὸ τοῦ σείεσθαι καὶ πρῶτον ὀρχήσασθαι τὴν σίκιννιν Θέρσιππον. προτέρα δ' εὔρηται ἡ περὶ τοὺς πόδας κίνησις
- 5 τῆς διὰ τῶν χειρῶν· | οἱ γὰρ παλαιοὶ τοὺς πόδας μᾶλλον ἐγυμνάζοντο ἐν τοῖς ἀγῶσι καὶ τοῖς κυνηγεσίοις. οἱ δὲ Κρήτες κυνηγετικοί, διὸ καὶ ποδῶκεις. εἴσι δὲ τινες οἱ φασὶ τὴν σίκιννιν ποιητικῶς ὠνομάσθαι ἀπὸ τῆς κινήσεως, ἣν καὶ οἱ σάτυροι ὀρχοῦνται ταχυτάτην οὖσαν· οὐ γὰρ ἔχει πάθος αὕτη ἡ ὀρχησις, διὸ οὐδὲ
- 10 βραδύνει. συνέστηκε δὲ καὶ πᾶσα ποιήσις τὸ παλαιὸν ἐκ χορῶν, ὥς καὶ ἡ τότε τραγωδία· διόπερ οὐδὲ ὑποκριτὰς εἶχον. τρεῖς δ' εἰσὶ τῆς σκηνικῆς | ποιήσεως ὀρχήσεις, τραγική, κωμική, σατυρική. 630d ὁμοίως δὲ καὶ τῆς λυρικῆς ποιήσεως τρεῖς, πυρρίχη, γυμνοπαιδική, ὑπορχηματική. καὶ ἐστὶν ὁμοία ἡ μὲν πυρρίχη τῇ σατυρικῇ·
- 15 ἀμφοτέραι γὰρ διὰ τάχους. πολεμική δὲ δοκεῖ εἶναι ἡ πυρρίχη· ἔνοπλοι γὰρ αὐτὴν παῖδες ὀρχοῦνται. τάχους δὲ δεῖ <ἐν> τῷ πολέμῳ εἰς τὸ διώκειν καὶ εἰς τὸ ἥττωμένους

φεύγειν μὴδὲ μένειν, μὴδ' αἰδεῖσθαι κακὸς εἶναι.

(cf. Delphic Oracle Q101.3 Fontenrose ap. Hdt. 1.55.2)

- 20 ἡ δὲ γυμνοπαιδικὴ παρεμφερὴς ἐστὶ | τῇ τραγικῇ ὀρχήσει ἥτις 630e ἐμμέλεια καλεῖται· ἐν ἑκατέρᾳ δὲ ὁράται τὸ βαρὺ καὶ σεμνόν. ἡ δ' ὑπορχηματικὴ τῇ κωμικῇ οἰκείουται ἥτις καλεῖται κόρδαξ· παιγνιώδεις δ' εἰσὶν ἀμφοτέραι. [29] Ἀριστόξενος (fr. 103 Wehrli) δὲ φησὶ τὴν πυρρίχην ἀπὸ τινος Πυρρίχου, Λάκωνος τὸ γένος, τὴν
- 25 προσηγορίαν λαβεῖν· Λακωνικὸν δ' εἶναι μέχρι καὶ νῦν ὄνομα τὸν Πύρριχον. ἐμφανίζει δ' ἡ ὀρχησις πολεμικὴ οὖσα, ὥς Λακεδαιμονίου τὸ εὔρημα· πολεμικοὶ δ' εἰσὶν οἱ Λάκωνες, ὧν καὶ οἱ υἱοὶ τὰ ἐμβατήρια | μέλη ἀναλαμβάνουσιν, ἅπερ καὶ ἐνόπλια καλεῖται. 630f

630c-d Eust. p. 1078.28 = III.906.12-13 | 630d, 631a, c Eust. p. 957.47 = III.547.8-10

4 προτέρα Meineke : πρώτη A C E || 9 πάθος A C E : ἥθος Meineke : fort. βάρος || 10 πᾶσα] σατυρικὴ πᾶσα (v.ll.) A : ἡ σατυρικὴ C E || 16-17 <ἐν> τῷ πολέμῳ vel τῷ πολεμοῦντι Kaibel || 18 μὴδ' αἰδεῖσθαι κακὸς C E ex Hdt. : μὴ δὲ δεῖσθαι κακούς A : μὴδ' αἰδεῖσθαι κακούς Musurus || 24 τινος C E : om. A 26 ὥς A : ὅτι C E || 26-7 Λακεδαιμονίου A : Λακεδαιμονίων C E : Λακεδαιμόνιον Schweighäuser || 27 οἱ² C E B : om. A

καὶ αὐτοὶ δ' οἱ Λάκωνες ἐν τοῖς πολέμοις τὰ Τυρταίου ποιήματα ἀπομνημονεύοντες ἔνρυθμον κίνησιν ποιοῦνται. Φιλόχορος (FGrH 328 F 216) δὲ φησὶ κρατήσαντας Λακεδαιμονίους Μεσσηνίων διὰ τὴν Τυρταίου στρατηγίαν ἐν ταῖς στρατείαις ἔθος ποιήσασθαι, ὅταν δειπνοποιήσωνται καὶ παιωνίσωσιν, ἄδειν καθ' ἓνα <τὰ> 5 Τυρταίου· κρίνειν δὲ τὸν πολέμαρχον καὶ ἄθλον διδόναι τῷ 631a νικῶντι χρέας. || ἡ δὲ πυρρίχη παρὰ μὲν τοῖς ἄλλοις Ἑλλήσιν οὐκέτι παραμένει· ἐκλιπούσης δὲ αὐτῆς συμβέβηκε καὶ τοὺς πολέμους καταλυθῆναι. παρὰ μόνοις δὲ Λακεδαιμονίοις διαμένει προγύμνασμα οὐσα τοῦ πολέμου· ἐκμανθάνουσί τε πάντες ἐν τῇ 10 Σπάρτῃ ἀπὸ πέντε ἐτῶν πυρριχίζειν. ἡ δὲ καθ' ἡμᾶς πυρρίχη Διονυσιακὴ τις εἶναι δοκεῖ ἐπεικεστέρα οὐσα τῆς ἀρχαίας· ἔχουσι γὰρ οἱ ὀρχούμενοι θύρσους ἀντὶ δοράτων, προΐενται δὲ ἐπ' ἀλλήλους, καὶ νάρθηκας καὶ λαμπάδας φέρουσιν ὀρχοῦνται τε τὰ 631b περὶ τὸν Διόνυσον καὶ | τοὺς Ἴνδους, ἔτι τε τὰ περὶ τὸν Πενθέα. 15 τακτέον δὲ ἐπὶ τῆς πυρρίχης τὰ κάλλιστα μέλη καὶ τοὺς ὀρθίους ῥυθμούς. [30] ἔοικε δὲ ἡ γυμνοπαιδικὴ τῇ καλουμένῃ ἀναπάλῃ παρὰ τοῖς παλαιοῖς· γυμνοὶ γὰρ ὀρχοῦνται οἱ παῖδες πάντες ἐνρύθμους φοράς τινας ἀποτελοῦντες καὶ σχήματά τινα τῶν 20 χειρῶν κατὰ τὸ ἀνάπαλον, ὥστ' ἐμφαίνειν θεωρήματά τινα τῆς πάλης καὶ τοῦ παγκρατίου κινοῦντες εὐρύθμως τοὺς πόδας· τρόποι δ' αὐτῆς οἷ τε Ὀσχοφορικοὶ καὶ οἱ βακχικοί, ὥστε καὶ τὴν 631c ὄρχησιν ταύτην εἰς τὸν Διόνυσον ἀναφέρεσθαι. | Ἀριστόξενος (fr. 108 Wehrli) δὲ φησιν ὡς οἱ παλαιοὶ γυμναζόμενοι πρῶτον ἐν τῇ γυμνοπαιδικῇ εἰς τὴν πυρρίχην ἐχώρουν πρὸ τοῦ εἰσιέναι εἰς τὸ 25 θέατρον. καλεῖται δ' ἡ πυρρίχη καὶ χειρονομία. ἡ δ' ὑπορχηματικὴ

630d, 631a, c Eust. p. 957.47 = III.547.8–10

2 ἔνρυθμον A : εὐρυθμον C E || 5 ὅταν scripsi : ἂν A | <τὰ> add. Kaibel || 8 καὶ συμβέβηκε] καὶ ἐκλιπούσης supra A : καὶ huc transp. Kaibel, cf. C E παρ' ὃ καὶ οἱ πόλεμοι κατελύθησαν || 15 τὰ περὶ τοὺς Ἴνδους A : Ἴνδους C E : τὰ περὶ del. Kaibel || 16 ὀρθίους M P Mus : ὀρθρίους A || 19 ἐνρύθμους A : εὐρύθμους C E Mus | ἀποτελοῦντες C^s E^s : ἀποτέμνοντες A C E || 20 ἀνάπαλον Kaibel, cf. ἀναπάλη supra : ἀπαλόν A C E || 21 πάλης C E : παλαίστρας A | εὐρύθμως A C E : ἐρρύθμως (i.e. ἐνρύθμους) Dindorf || 22 Ὀσχοφορικοὶ Schweighäuser : ὠσχοφορικοὶ A : Ὀσχοφόροι C E || 22–3 τὴν ὄρχησιν A : ut glossam del. Kaibel

ἐστιν ἐν ἧ ἄδων ὁ χορὸς ὀρχεῖται· φησὶ γοῦν ὁ Βακχυλίδης (fr. 15.1)·

οὐχ ἔδρας ἔργον οὐδ' ἀμβολᾶς.

καὶ Πινδάρους (fr. 112) δέ φησι·

5 Λάκαινα μὲν παρθένων ἀγέλα.

ὀρχοῦνται δὲ ταύτην παρὰ τῷ Πινδάρῳ οἱ Λάκωνες, καὶ ἐστὶν ὀρχησις ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. βέλτιστοι δὲ εἰσι τῶν τρόπων οἵτινες καὶ ὀρχοῦνται, | εἰσὶ δὲ οἷδε· προσοδιακοί, ἀποστολικοί 631d (οὗτοι δὲ καὶ παρθένιοι καλοῦνται), καὶ οἱ τούτοις ὅμοιοι· τῶν γὰρ ὕμνων οἱ μὲν ὠρχοῦντο, οἱ δὲ οὐκ ὠρχοῦντο <...> ἢ τοὺς εἰς Ἀφρο- 10 δίτην καὶ Διόνυσον, καὶ τὸν παιᾶνα δὲ ὅτε μὲν, ὅτε δὲ οὐ. εἰσὶ δὲ καὶ παρὰ τοῖς βαρβάροις, ὥσπερ καὶ παρὰ τοῖς Ἑλλήσι, σπουδαῖαι καὶ φαῦλαι ὀρχήσεις. ὁ μὲν κόρδαξ παρ' Ἑλλήσι φορτι- κός, ἡ δὲ ἐμμέλεια σπουδαία, καθάπερ καὶ ἡ παρὰ Ἀρκάσι κίδαρις 15 παρὰ Σικυωνίοις τε ὁ ἀλητῆρ· οὕτω δὲ καὶ ἐν Ἰθάκῃ καλεῖται, ὡς ἱστορεῖ Ἀριστοξένος ἐν | πρώτῃ Συγκρίσειν (fr. 109 Wehrli). καὶ 631e περὶ μὲν ὀρχήσεως τοσαῦτά μοι ἐπὶ τοῦ παρόντος λέλεκται. [31] τὸ δὲ παλαιὸν ἐτρεῖτο περὶ τὴν μουσικὴν τὸ καλὸν καὶ πάντ' εἶχε κατὰ τὴν τέχνην τὸν οἰκεῖον αὐτοῖς κόσμον· διόπερ ἦσαν ἴδιοι καθ' 20 ἐκάστην ἀρμονίαν αὐλοὶ καὶ ἐκάστοις αὐλητῶν ὑπῆρχον αὐλοὶ ἐκάστη ἀρμονία πρόσφοροι ἐν τοῖς ἀγῶσι. Πρόνομος δ' ὁ Θηβαῖος πρῶτος ἠύλησεν ἀπὸ τῶν <αὐτῶν> αὐλῶν <πάσας> τὰς ἀρμονίας· νῦν δὲ εἰκὴ καὶ ἀλόγως ἄπτονται τῆς μουσικῆς. καὶ πάλαι μὲν τὸ παρὰ τοῖς ὄχλοις εὐδοκιμεῖν σημεῖον | ἦν κακοτεχνίας· ὅθεν καὶ 631f 25 Ἀσωπόδωρος ὁ Φλιάσιος (SH 224) κροταλιζομένου ποτέ τινος τῶν αὐλητῶν διατρίβων αὐτὸς ἔτι ἐν τῷ ὑποσκηνίῳ, “τί τοῦτ’;” εἶπε· “δῆλον ὅτι μέγα κακὸν γέγονεν,” ὡς οὐκ ἂν ἄλλως ἐν τοῖς πολλοῖς εὐδοκιμήσαντος. οἶδα δὲ τινὰς τοῦθ' ἱστορήσαντας ὡς

5 ἀγέλα A : ἀγέλη A^s || 7 ὑπορχηματικὴ ὀρχησις A : ὑπορχηματικὴ del. Kaibel : ὀρχησις om. B | lac. post γυναικῶν indic. Kaibel || 8 προσοδιακοί Dindorf : προσωδιακοί vel προσωδιακοί A C E || 9–10 τῶν γὰρ ὕμνων Villebrune : τὸν γὰρ ὕμνον A || 10 lac. indic. Kaibel || 15 τε A : δ' C E καλεῖται ἀλητῆρ A : ἀλητῆρ ut glossam delevi || 22 <αὐτῶν> add. Casaubon : αὐτῶν pro αὐλῶν Kaibel | <πάσας> pro τὰς add. Meineke

- Ἀντιγενείδου εἰπόντος. καίτοι οἱ καθ' ἡμᾶς τέλος ποιοῦνται τῆς
 632a τέχνης τὴν παρὰ τοῖς θεάτροις || εὐημερίαν· διόπερ Ἀριστόξενος ἐν
 τοῖς Συμμίκτοις Συμποτικαῖς (fr. 124 Wehrli), ὅμοιον, φησί,
 ποιούμεν Ποσειδωνιάταις τοῖς ἐν τῷ Τυρρηνικῷ κόλπῳ κατοικοῦ-
 σιν· οἷς συνέβη τὰ μὲν ἐξ ἀρχῆς Ἑλλήσιν οὖσιν ἐκβεβαρβάρωσθαι 5
 Τυρρηνοῖς γεγονόσι καὶ τὴν τε φωνὴν μεταβεβληκέναι τὰ τε
 λοιπὰ τῶν ἐπιτηδευμάτων, ἄγειν δὲ μίαν τινὰ αὐτοῦς τῶν ἑορτῶν
 τῶν Ἑλληνικῶν ἔτι καὶ νῦν, ἐν ᾗ συνιόντες ἀναμιμνήσκονται τῶν
 ἀρχαίων ἐκείνων ὀνομάτων τε καὶ νομίμων, καὶ ἀπολοφυράμενοι |
 632b πρὸς ἀλλήλους καὶ ἀποδακρῦσαντες ἀπέρχονται. οὕτω δὲ οὖν, 10
 φησί, καὶ ἡμεῖς, ἐπειδὴ καὶ τὰ θεάτρα ἐκβεβαρβάρωται καὶ εἰς
 μεγάλην διαφθοράν προελήλυθεν ἡ πάνδημος αὕτη μουσική, καθ'
 αὐτοῦς γενόμενοι ὀλίγοι ἀναμιμνησκόμεθα οἷα ἦν ἡ μουσική.
 ταῦτα μὲν ὁ Ἀριστόξενος· [32] κάμοι δὲ διὰ τοῦτο φαίνεται
 φιλοσοφητέον εἶναι περὶ μουσικῆς· καὶ γὰρ Πυθαγόρας ὁ Σάμιος 15
 τηλικαύτην δόξαν ἔχων ἐπὶ φιλοσοφίᾳ καταφανής ἐστιν ἐκ πολλῶν
 632c οὐ παρέργως ἀψάμενος | μουσικῆς· ὅς γε καὶ τὴν τοῦ παντός
 οὐσίαν διὰ μουσικῆς ἀποφαίνει συγχειμένην. τὸ δ' ὅλον ἔοικεν ἡ
 παλαιὰ τῶν Ἑλλήνων σοφία τῇ μουσικῇ μάλιστ' εἶναι δεδομένη·
 καὶ διὰ τοῦτο τῶν μὲν θεῶν Ἀπόλλωνα, τῶν δὲ ἡμιθέων Ὀρφέα 20
 μουσικώτατον καὶ σοφώτατον ἔκρινον, καὶ πάντας τοὺς χρωμένους
 τῇ τέχνῃ ταύτῃ σοφιστὰς ἀπεκάλουν, ὥσπερ καὶ Αἰσχύλος (fr.
 314) ἐποίησεν·

εἴτ' οὖν σοφιστὴς καλὰ παραπαίων χέλυν.

- 632d ὅτι δὲ πρὸς τὴν μουσικὴν οἰκειότατα διέκειντο | οἱ ἀρχαῖοι δῆλον 25
 καὶ ἐξ Ὀμήρου, ὅς διὰ τὸ μεμελοποιηκέναι πᾶσαν ἑαυτοῦ τὴν

632d-e Eust. p. 900.21-4 = III.377.17-21

1 Ἀντιγενείδου Dindorf, cf. 4.131b : Ἀντιγενίδου A | καίτοι C E : καὶ A | οἱ
 καθ' ἡμᾶς δὲ A : οἱ πλείους C E : οἱ καθ' ἡμᾶς γε Kaibel : δὲ delevi
 4 Ποσειδωνιάταις M P Mus : Ποσιδωνιάταις A : Ποσειδωνιάται (structura
 mutata) C E | Τυρρηνικῷ C E : Τυρσηνικῷ A || 6 Τυρρηνοῖς ἢ Ρωμαίοις A : ἢ
 Ρωμαίοις del. Wilamowitz || 7 δὲ Kaibel : τε A || 9 νομίμων A : νόμων C E
 10 οὖν A : fort. νῦν || 11 φησί B M P Mus : φασί A || 12 διαφθοράν Casaubon :
 διαφορὰν A || 13 ἀναμιμνησκόμεθα M P Mus : ἀναμιμνησκόμεθα A
 19 δεδομένη A : δεδόσθαι (structura mutata) C E : ἐνδεδεμένη Schweighäuser,
 ducente Casaubon || 25 οἰκειότατα B M P Mus : οἰκειότητα A

ποίησιν ἀφροντιστὶ πολλοὺς ἀκεφάλους ποιεῖ στίχους καὶ λαγα-
 ροὺς, ἔτι δὲ μειούρους. Ξενοφάνης δὲ καὶ Σόλων καὶ Θέογνις καὶ
 Φωκυλίδης, ἔτι δὲ Περίανδρος ὁ Κορίνθιος ἐλεγειοποιὸς καὶ τῶν
 5 λοιπῶν οἱ μὴ προσάγοντες πρὸς τὰ ποιήματα μελωδίαν
 ἐκπονοῦσι τοὺς στίχους τοῖς ἀριθμοῖς καὶ τῇ τάξει τῶν μέτρων καὶ
 σκοποῦσιν ὅπως αὐτῶν μηδεὶς <μήτε> ἀκέφαλος ἔσται μήτε λαγα-
 ρὸς μήτε μείουρος. ἀκέφαλοι | δὲ εἰσιν οἱ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τὴν χωλό- 632e
 τητα ἔχοντες·

ἐπεὶ δὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντος. (Il. 23.2)
 10 ἐπίτονος τετάνυστο βοὸς ἱφι κταμένοιο.

λαγαροὶ δὲ οἱ ἐν μέσῳ, οἶον·

αἶψα δ' ἄρ' Αἰνείαν υἱὸν φίλον Ἀγχίσαιο.
 τῶν αὖθ' ἠγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε. (Il. 2.731)

μείουροι δ' εἰσιν οἱ ἐπὶ τῆς ἐκβολῆς, οἶον· |

15 Τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν. (Il. 12.208) 632f
 καλὴ Κασσιόπεια θεοῖς δέμας εἰκυῖα.
 τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἀσκὸν μέγαν, ἐν δὲ καὶ ἦα. (Od. 9.212)

[33] διετήρησαν δὲ μάλιστα τῶν Ἑλλήνων Λακεδαιμόνιοι τὴν
 μουσικὴν πλεῖστη αὐτῇ χρώμενοι, καὶ συχνοὶ παρ' αὐτοῖς
 20 ἐγένοντο μελῶν ποιηταί· τηροῦσί τε καὶ νῦν τὰς ἀρχαίας ᾠδὰς
 ἐπιμελῶς || πολυμαθεῖς τε εἰς ταύτας εἰσὶ καὶ ἀκριβεῖς· ὅθεν καὶ 633a
 Πρατίνας (PMG 709) φησί·

Λάκων ὁ τέττιξ εὐτυχὸς εἰς χορόν·

διὸ καὶ οἱ ποιηταὶ διετέλουν προσαγορεύοντες οὕτω τὰς ᾠδὰς
 25 (adesp. PMG 954a)·

1 τοὺς πολλοὺς A C E : τοὺς del. Meineke || 5 lac. intra μέτρων et καὶ indic. Kaibel || 6 μηδεὶς C E B : μηθεὶς A | <μήτε> add. Meineke || 9 ἵκοντος A : ἵκοντο Hom. et M P Mus || 10 cf. Od. 12.423 ἐπίτονος βέβλητο, βοὸς ῥινόιο τετευχώς, Il. 3.375 ἢ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοὸς ἱφι κταμένοιο || 12 υἱὸν φίλον A : φίλον υἱὸν Meineke || 16 cf. Il. 8.305 καλὴ Καστιάνειρα δέμας εἰκυῖα θεῇσι
 20 τε, i.e. TE scripsi : γε, i.e. ΓΕ A : δὲ Dindorf || 23 εἰς A C E : ἐς Page

γλυκυτάτων πρύτανιν ὕμνων,
καί (adesp. PMG 954b)·

μέλεα μελιπτέρωτα Μουσᾶν·

ἀπὸ γὰρ τῆς τοῦ βίου σωφροσύνης καὶ αὐστηρίας μετέβαινον
ἀσμένως ἐπὶ τὴν μουσικὴν ἐχούσης τι κηλητικὸν τῆς ἐπιστήμης. 5
εἰκότως οὖν ἐγένετο χαίρειν τοὺς ἀκρωμένους. ἐκάλουν δὲ καὶ
χορηγούς, ὥς φησιν ὁ Βυζάντιος Δημήτριος ἐν τετάρτῳ Περὶ |
633b Ποιημάτων (FHG ii.624), οὐχ, ὥσπερ νῦν, τοὺς μισθουμένους τοὺς
χοροὺς ἀλλὰ τοὺς καθηγουμένους τοῦ χοροῦ (e.g. Alcman. PMG 1.44),
καθάπερ αὐτὸ τοῦνομα σημαίνει. ἦν δὲ αὐτοῖς καὶ τὸ χρηστομου- 10
σεῖν καὶ μὴ παραβαίνειν τοὺς ἀρχαίους τῆς μουσικῆς νόμους.
συνέβαινε δὲ τὸ μὲν παλαιὸν φιλομουσεῖν τοὺς Ἑλληνας· μετὰ δὲ
ταῦτα γενομένης ἀταξίας καὶ γηρασάντων σχεδὸν ἀπάντων τῶν
ἀρχαίων νομίμων ἢ τε προαίρεσις αὕτη κατελύθη καὶ τρόποι 15
μουσικῆς φαῦλοι κατεδείχθησαν· οἷς ἕκαστος τῶν χρωμένων ἀντὶ
633c μὲν πρᾶότητος | περιεποιεῖτο μαλακίαν, ἀντὶ δὲ σωφροσύνης
ἀκολασίαν καὶ ἄνεσιν. ἔτι δ' ἴσως τοῦτο μᾶλλον καὶ ἐπὶ πλέον
προαχθήσεται, ἐὰν μὴ τις ἀγάγη πάλιν εἰς τοῦμφανὲς τὴν
πάτριον μουσικὴν· τὸ παλαιὸν γὰρ καὶ τῶν ἡρώων τὰς πράξεις
καὶ τῶν θεῶν τοὺς ὕμνους δι' ᾧδῆς ἐποιοῦντο· Ὅμηρος γοῦν φησιν 20
ἐπ' Ἀχιλλέως (Il. 9.189)·

ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν ἡρώων.

καὶ τὸν Φήμιον δέ φησιν ὅτι (Od. 1.337–8)·

πολλὰ βροτῶν θελκτήρια οἶδεν,

633b–c Eust. p. 1078.35–7 = III.906.22–5

1 ὕμνων Casaubon : ὕμῶν A || 24–230,3 διὸ καὶ ... Μουσᾶν del.
Wilamowitz || 3 Μουσᾶν Casaubon : Μοῦσαν A || 5 τι Kaibel : τὸ A
6 ἐγένετο A : ἐγένετο Kaibel || 8 Ποιημάτων Dindorf, cf. 10.452d :
Ποιήματος A || 10 ἦν δὲ αὐτοῖς C E : om. A || 13 καὶ γηρασάντων Musurus :
καὶ γηρασάντων P : καὶ γηρασάντων A : γηρασάντων C E Eust. :
καταγηρασάντων B : κατὰ γηρασάντων M || 17 ἔτι Coraes : ἔσται A C E :
ἔσται δ' ἴσως τοῦτο ἔτι μᾶλλον Kaibel || 18 τοῦμφανὲς Kaibel : τὸ συμφανὲς
A C E || 22 ἡρώων A : om. Hom. || 24 οἶδεν A : οἶδας Hom.

ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλείουσιν αἰοιοί. |

τὸ δὲ ἔθος τοῦτο καὶ παρὰ τοῖς βαρβάροις ἐσώζετο, ὥς φησι Δίνων 633d

ἐν τοῖς Περσικοῖς (FGrH 690 F 9): τὴν γοῦν Κύρου τοῦ πρώτου

ἀνδρείαν καὶ τὸν μέλλοντα πόλεμον ἔσεσθαι πρὸς Ἀστυάγην

5 προείδοντο οἱ ὦδοί· ὅτε γάρ, φησὶν, ἠτήσατο τὴν εἰς Πέρσας

ἀποδημίαν ὁ Κύρος (ἐγεγόνει δ' αὐτοῦ πρότερον ἐπὶ τῶν ῥαβδοφό-

ρων, εἴθ' ὕστερον ἐπὶ τῶν ὀπλοφόρων) <...> καὶ ἀπῆλθεν. εὐωχου-

μένου οὖν τοῦ Ἀστυάγους μετὰ τῶν φίλων τότε Ἀγγάρης <τὸ>

ὄνομα (οὗτος δ' ἦν τῶν ὠδῶν ὁ ἐνδοξότατος) ἦδεν εἰσκληθεὶς τά τε

10 ἄλλα τῶν εἰθισμένων καὶ τὸ | ἔσχατον εἶπεν ὡς ἀφεῖται εἰς τὸ ἔλος 633e

θηρίον μέγα, θρασύτερον ὕος ἀγρίου, ὃ ἂν κυριεύσῃ τῶν καθ' αὐτὸ

τόπων, πολλοῖς μετ' ὀλίγον ῥαδίως μαχεῖται. ἐρομένου δὲ τοῦ

Ἀστυάγους· “ποῖον θηρίον;”, ἔφη Κύρον τὸν Πέρσην. νομίσας οὖν

15 ὀρθῶς αὐτὸν ὑπωπτευκέναι καὶ μεταπεμπόμενος <...> οὐδὲν

ὤνησεν. [34] ἐγὼ δὲ ἔχων ἔτι πολλὰ λέγειν περὶ μουσικῆς αὐλῶν

ἀκούων βόμβου καταπαύσω τὸ πολυλογεῖν τὰ ἐκ Φιλαύλου

Φιλεταίρου (fr. 17) ἐπειπὼν·

ὦ Ζεῦ, καλὸν γ' ἔστ' ἀποθανεῖν αὐλούμενον· |

τούτοις ἐν Αἰδοῦ γὰρ μόνοις ἔξουσία

633f

20 ἀφροδισιάζειν ἐστίν, οἱ δὲ τοὺς τρόπους

ῥυπαροὺς ἔχοντες μουσικῆς ἀπειρία

εἰς τὸν πίθον φέρουσι τὸν τετρημένον.

5

μετὰ δὲ ταῦτα ζητήσεως γενομένης περὶ σαμβύκης ἔφη ὁ Μασού-

ριος ὀξύφθογγον εἶναι μουσικὸν ὄργανον τὴν σαμβύκην διειλέχθαι

25 τε περὶ αὐτοῦ Εὐφορίωνα τὸν ἐποποιὸν ἐν τῷ Περὶ Ἰσθμίων (fr. 9,

FHG iii.73 = fr. 181 van Groningen) χρῆσθαι φήσαντα αὐτῷ

Πάρθους καὶ Τρωγλοδύτας || τετραχόρδῳ ὄντι· ἱστορεῖν δὲ τοῦτο 634a

Πυθαγόραν ἐν τῷ Περὶ τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης. καλεῖται δέ τι

καὶ τῶν πολιορκτητικῶν ὀργάνων σαμβύκη, οὗ τό τε σχῆμα καὶ

30 τὴν κατασκευὴν ἀποδείκνυσι Βίτων ἐν τῷ Πρὸς Ἀτταλον περὶ

Ὀργάνων (§ 57-61, Marsden pp. 72-4). καὶ Ἀνδρέας ὁ Πανορμί-

1 ἔργ' Hom. et Musurus : ἔργα A || 5 ἠτήσατο, i.e. HTH- Kaibel : ἡγήσατο,

i.e. HGH- A || 7 lac. indic. Kaibel || 8 <τὸ> addidi || 10 τὸ ἔλος M P Mus : τὸ

ἔλεος A : τοὺς Ἑλληνας C E || 11 αὐτὸ Meineke : αὐτὸν A C E || 14 lac. indic.

Kaibel : ὅμως ante οὐδὲν praeb. C E || 25 Ἰσθμίων M P Mus, cf. 4.182e :

† ἰσμων † A || 26 φήσαντα scripsi : φήσας A

της ἐν τῷ τρίτῳ καὶ τριακοστῷ τῶν Σικελικῶν τῶν κατὰ Πόλιν
(FGrH 571 F 1), ὡς ἀπὸ δύο νεῶν προσάγοιτο τοῖς τῶν ἐναντίων
τείχεσι· καλεῖσθαι δὲ σαμβύκην, ἐπειδὴ ὅταν ἐξαρθῇ, γίνεται
σχῆμα νεὺς καὶ κλίμακος ἐνοποιουμένων, ὅμοιον δὲ τί ἐστι καὶ τὸ
634b τῆς | σαμβύκης. Μόσχος δ' ἐν πρώτῳ Μηχανικῶν Ῥωμαϊκῶν 5
εἶναι λέγει τὸ μηχανήμα καὶ Ἡρακλείδην τὸν Ταραντῖνον εὑρεῖν
αὐτοῦ τὸ εἶδος. Πολύβιος δ' ἐν τῇ ὀγδόῃ τῶν Ἱστοριῶν (8.6.5–6),
Μάρκελλος, φησί, δυσχρηστούμενος ἐν τῇ Συρακουσῶν πολιορκίᾳ
ὑπὸ τῶν Ἀρχιμήδους κατασκευασμάτων ἔλεγε ταῖς μὲν ναυσὶν
αὐτοῦ κυαθίζειν ἐκ θαλάσσης Ἀρχιμήδην, τὰς δὲ σαμβύκας 10
ράπιζομένας ὥσπερ ἐκ πότου μετ' αἰσχύνῃς ἐκπεπτωκέναι.

[35] εἰπόντος δὲ ἐπὶ τούτοις Αἰμιλιανοῦ· ἀλλὰ μὴν, ὦ ἐταῖρε |
634c Μασούριε, πολλάκις καὶ αὐτὸς ἐν ἐννοίᾳ γίνομαι μουσικῆς ὧν 15
ἐραστὴς περὶ τῆς μαγάδιδος καλουμένης, πότερον αὐλῶν εἶδος ἢ
κιθάρας ἐστίν· ὁ μὲν γὰρ ἡδιστος Ἀνακρέων (PMG 374) λέγει που·

ψάλλω δ' εἴκοσι
χορδαῖσι μάγαδιν ἔχων,
ὦ Λεύκασπι, σὺ δ' ἡβᾷς.

Ἴων δ' ὁ Χίος ἐν Ὀμφάλῃ (TrGF 19 F 23) ὡς περὶ αὐλῶν λέγει διὰ
τούτων·

20

Λυδὸς τε μάγαδιν αὐλὸς ἡγείσθω βοῆς·

ὅπερ ἐξηγούμενος ἱαμβεῖον Ἀρίσταρχος ὁ γραμματικὸς, ὃν μάντιν
634d ἐκάλει Παναίτιος ὁ Ῥόδιος | φιλόσοφος (fr. 93 van Straaten) διὰ τὸ 25
ῥαδίως καταμαντεύεσθαι τῆς τῶν ποιημάτων διανοίας, γένος
αὐλοῦ φησὶν εἶναι τὸν μάγαδιν οὔτ' Ἀριστοξένου (fr. 100 Wehrli)
τοῦτ' εἰπόντος ἐν τοῖς Περὶ Αὐλητῶν ἢ Περὶ Αὐλῶν καὶ Ὀργά-
νων, ἀλλὰ μὴν οὐδὲ Ἀρχεστράτου· πεποίηται γὰρ καὶ τούτῳ δύο
βιβλία Περὶ Αὐλητῶν. οὐκ εἶπε δὲ τοῦτο οὐδὲ Πύρρανδρος ἐν τῷ

1 τρίτῳ καὶ τριακοστῷ scripsi : τριακοστῷ τρίτῳ A || 2 νεῶν Lipsius, cf. Plb. 8.4.4 : † ὄνων † A || 3 δὲ C E B : τε A || 4 ἐνοποιουμένων C E : ἐνοποιούμενον A : ἐν ποιούμενον M P Mus : cf. Plb. 8.4.11 ἐνοποιήθην || 8 Συρακουσῶν B M P Mus : Συρακουσσῶν A || 10 θαλάσσης A : θαλάττης Plb. || 11 ράπιζομένας A et Plb. : ἀκρατιζομένας Kaibel | ἐκ πότου B M P Mus : † ἐκποτου † A : ἐκσπόνδους Plb. || 26 ἐν τοῖς Περὶ Αὐλῶν A : ἐν τοῖς delevi | Αὐλῶν καὶ del. Kaibel : fort. ἢ Περὶ Αὐλῶν καὶ Ὀργάνων omnia delenda || 28 βιβλία B : βυβλία A

Περὶ Αὐλητῶν (*FHG* iv.486), οὐδὲ Φίλλις ὁ Δῆλιος (fr. 6, *FHG* iv.476)· ξυνέγραψε γὰρ καὶ οὗτος Περὶ Αὐλητῶν καὶ Εὐφράνων. Τρύφων δ' ἐν δευτέρῳ Περὶ Ὀνομασιῶν (fr. 110 Velsen) λέγει οὕτως· ὁ δὲ μάγαδις καλούμενος αὐλός. καὶ | πάλιν· ὁ μάγαδις ἐν 634e
5 ταύτῳ ὁζὺν καὶ βαρὺν φθόγγον ἐπιδείκνυται, ὡς Ἀναξανδρίδης ἐν Ὀπλομάχῳ (fr. 36) φησί·

μάγαδιν λαλήσω μικρὸν ἅμα σοι καὶ μέγαν.

τὴν ἀπορίαν οὖν μοι ταύτην οὐδεὶς ἄλλος δυνήσεται ἀπολύσασθαι, καλὲ Μασούριε, ἦ σύ.

- 10 [36] καὶ ὃς ἔφη· Δίδυμος ὁ γραμματικὸς ἐν ταῖς Εἰς Ἴωνα Ἀντεξηγήσεσιν (pp. 302-3 Schmidt), ἐταῖρε Αἰμιλιανέ, μάγαδιν αὐλὸν ἀκούει τὸν κιθαριστήριον· οὗ μνημονεύειν Ἀριστόξενον ἐν πρώτῳ Περὶ Αὐλῶν Τρήσεως (fr. 101 Wehrli) λέγοντα πέντε | γένη εἶναι αὐλῶν, παρθενίους, παιδικούς, κιθαριστηρίους, 634f
15 τελείους, ὑπερτελείους. ἢ ἐλλείπειν οὖν δεῖ παρὰ τῷ Ἴωνι (*TrGF* 19 F 23.1) τὸν τε σύνδεσμον, ἔν' ἦ·

μάγαδις αὐλός <θ>·

- ὁ προσαυλούμενος τῇ μαγάδιδι· ἡ γὰρ μάγαδις ὄργανόν ἐστι ψαλτικόν, ὡς Ἀνακρέων (*PMG* 374) φησί, Λυδῶν τε εὖρημα· διὸ 20 καὶ τὰς Λυδὰς ψαλτρίας φησὶν εἶναι ὁ Ἴων ἐν τῇ Ὀμφάλῃ (*TrGF* 19 F 22) διὰ τούτων·

ἄλλ' εἶα, Λυδαὶ ψάλτριά, παλαιθέτων
ὑμνων ἀοιδοί, τὸν ξένον κοσμήσατε. ||

- Θεόφιλος δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Νεοπτολέμῳ (fr. 7) καὶ τὸ τῇ 635a
25 μαγάδιδι ψάλλειν μαγαδίζειν λέγει ἐν τούτοις·

4 ὁ² C E : om. A || 5 Ἀναξανδρίδης Meursius, cf. 4.182d : Ἀλεξανδρίδης A
7 μάγαδιν A : μαγάδι Weston | μέγαν A : μέγα Casaubon || 8 μοι M P Mus :
μου A || 10 Εἰς Wilamowitz : Πρὸς A || 15 δεῖ, i.e. ΔΕΙ A : λέγει, i.e. ΛΕΓΕΙ
Meineke || 17 <θ> add. Kaibel || 18 μαγάδιδι Kaibel : μαγάδι A | μάγαδις A :
μαγὰς C E || 19 Λυδῶν, i.e. ΛΥΔ- M P Mus, cf. Λυδαί infra : αὐδῶν, i.e. ΑΥΔ-
A || 20 Λυδὰς, i.e. ΛΥΔ- M P Mus, cf. Λυδαί infra : αὐδὰς, i.e. ΑΥΔ- A
24 κωμωδιοποιὸς vel κωμικός Schweighäuser : κωμωδικός A | Νεοπτολέμῳ
M P Mus, cf. 13.560a : † νεοπτολεμου † A || 25 μαγάδιδι Kaibel : † μαγιδι †
A : μαγάδι C E

πονηρόν υἷόν καὶ πατέρα καὶ μητέρα
 ἐστὶν μαγαδίζειν ἐπὶ τροχοῦ καθημένους·
 οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ταῦτόν ἄσεται μέλος.

Εὐφορίων δὲ ἐν τῷ Περὶ Ἰσθμίων (fr. 8, *FHG* iii.73) παλαιὸν μὲν
 φησι ὄργανον εἶναι τὴν μάγαδιν, μετασκευασθῆναι δ' ὅψε ποτε 5
 καὶ σαμβύκην μετονομασθῆναι· πλείστον δ' εἶναι τοῦτο τὸ
 ὄργανον ἐν Μιτυλήνῃ, ὡς καὶ μίαν τῶν Μουσῶν ἔχουσιν αὐτὸ |
 635b ὑπὸ Λεσβοθέμιδος ποιηθῆναι <τοῦ> ἀρχαίου ἀγαλματοποιοῦ.
 Μέναιχμος δ' ἐν τοῖς Περὶ Τεχνιτῶν (*FGrH* 131 F 4a) τὴν πηκτίδα,
 ἣν τὴν αὐτὴν εἶναι τῇ μαγάδιδι, Σαπφῷ (fr. 247) φησιν εὑρεῖν. 10
 Ἀριστόξενος (fr. 99 Wehrli) δὲ τὴν μάγαδιν καὶ τὴν πηκτίδα φησὶ
 χωρὶς πλήκτρου διὰ ψαλμοῦ παρέχεσθαι τὴν χρεῖαν, διόπερ καὶ
 Πίνδαρον εἰρηκέναι ἐν τῷ πρὸς Ἰέρωνα σκολίῳ (fr. 125.3) τὴν
 μάγαδιν ὀνομάσαντα·

ψαλμὸν ἀντίφθογγον,

15

διὰ τὸ διὰ δύο γενῶν ἅμα καὶ διὰ πασῶν ἔχειν τὴν συνωδίαν
 635c ἀνδρῶν τε καὶ παιδῶν. καὶ Φρύνιχος | δ' ἐν Φοινίσσαις (*TrGF* 3 F
 11) εἶρηκε·

ψαλμοῖσιν ἀντίσπαστ' αἰδόντες μέλη.

καὶ Σοφοκλῆς ἐν Μυσοῖς (fr. 412)·

20

πολὺς δὲ Φρυγὶς τρίγωνος ἀντίσπαστα
 αὐδῆς ἐφύμνει πηκτίδος συγχορδία.

[37] διαποροῦσι δ' ἔνιοι ὅπως τῆς μαγάδιδος <οὐκ> οὔσης κατὰ
 Ἀνακρέοντα (ὅψε γὰρ ποτε τὰ πολύχορδα ὀφθῆναι) μνημονεύων
 αὐτῆς (*PMG* 374.1–3) λέγει·

25

ψάλλω δ' εἵκοσι

5 τὸ ὄργανον A : τὸ deleui || 8 <τοῦ> addidi, sed fort. ἀρχαίου ἀγαλματοποιοῦ
 ut glossa delenda || 10 μαγάδιδι Kaibel : † μαγιδι † A : μαγάδι C : μάγαδι
 E || 11 φησι CE : om. A || 17 παιδῶν A : γυναικῶν CE || 21 ἀντίσπαστα B M
 P : † ἀντίσπαστα † A : ἀντίσπαστά γε Musurus : ἀντίσπαστά τε 4.183e
 22 αὐδῆς] αὐδῆς, i.e. ΑΥΔ- A : Λυδῆς, i.e. ΛΥΔ- 4.183e | συγχορδία A :
 συγχορδία 4.183e A : συγχορδία M P Mus (cf. 4.183e D B Q M P Mus)
 23 <οὐκ> addidi || 25 αὐτῆς ὁ Ἀνακρέων A : ὁ Ἀνακρέων deleui

χορδαῖσι μάγαδιν ἔχων,
ὦ Λεύκασπι.

καὶ ὁ μὲν Ποσειδώνιος (FGrH 87 F 107 = fr. 292 Edelstein-Kidd = fr. 471 Theiler) φησι τριῶν μελωδιῶν | αὐτὸν μνημονεύειν, 635d

- 5 Φρυγίου τε <καὶ Δωρίου> καὶ Λυδίου· ταύταις γὰρ μόναις τὸν Ἀνακρέοντα κεχρησθαι· ὧν ἑπτὰ χορδαῖς ἐκάστης περαινομένης εἰκότως φάναι ψάλλειν αὐτὸν εἴκοσι χορδαῖς, τῷ ἀρτίῳ χρησάμενον ἀριθμῷ τὴν μίαν ἀφελόντα. ἀγνοεῖ δ' ὁ Ποσειδώνιος ὅτι ἀρχαῖόν ἐστιν ὄργανον ἢ μάγαδις σαφῶς Πινδάρου (fr. 125)
- 10 λέγοντος τὸν Τέρπανδρον ἀντίφθογγον εὑρεῖν τῇ παρὰ Λυδοῖς πηκτίδι τὸν βάρβιτον·

τὸν ῥα Τέρπανδρός ποθ' ὁ Λέσβιος εὔρε
πρώτος, ἐν δείπνοισι Λύδιον
ψαλμὸν ἀντίφθογγος ὑψηλᾶς | ἀκούων πηκτίδος.

635e

- 15 πηκτίς δὲ καὶ μάγαδις ταύτῳ, καθὰ φησιν ὁ Ἀριστοξένος (fr. 98 Wehrli) καὶ Μέναιχμος ὁ Σικυώνιος ἐν τοῖς Περὶ Τεχνιτῶν (FGrH 131 F 4b). καὶ τὴν Σαπφῷ (fr. 247) δὲ φησιν οὗτος, ἥτις ἐστὶν Ἀνακρέοντος πρεσβυτέρα, πρώτην χρησασθαι τῇ πηκτίδι. ὅτι δὲ καὶ Τέρπανδρος ἀρχαιότερος Ἀνακρέοντος δῆλον ἐκ τούτων· τὰ
- 20 Κάρνεια πρώτος πάντων Τέρπανδρος ἐνίκα, ὡς Ἑλλάνικος ἱστορεῖ ἐν τε τοῖς ἐμμέτροις Καρνεονίκαῖς καὶ τοῖς καταλογάδην (FGrH 4 F 85a). ἐγένετο δὲ ἡ θέσις τῶν Καρνείων κατὰ τὴν ἔκτην καὶ εἰκοστὴν Ὀλυμπιάδα, | ὡς Σωσίβιός φησιν ἐν τῷ Περὶ 635f
- Χρόνων (FGrH 595 F 3). Ἰερώνυμος δ' ἐν τῷ Περὶ Κιθαρωδῶν, 25 ὅπερ ἐστὶ πέμπτον Περὶ Ποιητῶν (fr. 33 Wehrli = fr. 41 White), κατὰ Λυκούργον τὸν νομοθέτην τὸν Τέρπανδρόν φησι γενέσθαι, δς ὑπὸ πάντων συμφώνως ἱστορεῖται μετὰ Ἰφίτου τοῦ Ἥλειου τὴν πρώτην ἀριθμηθεῖσαν τῶν Ὀλυμπίων θέσιν διαθεῖναι· Εὐφορίων τε ἐν τῷ Περὶ Ἰσθμίων (fr. 8, FHG iii.73) τὰ πολύχορδὰ φησι τῶν
- 30 ὀργάνων ὀνόμασι μόνον παρηλλάχθαι, παμπάλαιον δ' αὐτῶν εἶναι τὴν χρῆσιν, || [38] Διογένης δ' ὁ τραγικὸς διαφέρειν πηκτίδα 636a
- μαγάδιδος λέγων οὕτως ἐν τῇ Σεμέλῃ (TrGF 45 F 1)·

3 Ποσειδώνιος M^{pc} P Mus, cf. infra : Ποσειδώνιος M^{ac} : Ποσιδώνιος A 5 <καὶ Δωρίου> add. M P Mus, cf. [Plut.] Mor. 1134a || 13 Λύδιον A : Λυδῶν Schneider || 14 † ἀντιφθογγος † A : ἀντίφθογγον B et 14.635b | ὑψηλᾶς A : ὑψηλῆς A^s | πηκτίδος A : πακτίδος Snell || 20 ἐνίκα scripsi : νικᾷ A

- καίτοι κλύω μὲν Ἀσιάδος μιτρηφόρους
 Κυβέλης γυναῖκας, παῖδας ὀλβίων Φρυγῶν,
 τυμπάνοισι καὶ ῥόμβοισι καὶ χαλκοτύπων
 βόμβοις βρεμούσας ἀντίχερσι κυμβάλων †
 σοφὴν θεῶν ὕμνωδὸν ἱατρόν θ' ἅμα. 5 5
 κλύω δὲ Λυδᾶς Βακτρίας τε παρθένους
 ποταμῷ παροίκους Ἄλυϊ Τμωλίαν θεὸν
 δαφνόσκιον κατ' ἄλσος Ἄρτεμιν σέβειν |
 636b ψαλμοῖς τριγῶνων πηκτίδων ἀντιζύγοις
 ὀλκοῖς κρεκούσας μάγαδιν, ἔνθα Περσικῷ 10 10
 νόμῳ ξενωθείς αὐλὸς ὁμονοεῖ χοροῖς.

- καὶ Φίλλις δ' ὁ Δήλιος ἐν δευτέρῳ Περὶ Μουσικῆς (fr. 2, FHG
 iv.476) διαφέρειν φησὶ πηκτίδα μαγάδιδος λέγων οὕτω φοίνικες,
 πηκτίδες, μαγάδιδες, σαμβύκαι, ἱαμβύκαι, τρίγωνα, κλεψιάμβοι,
 σκινδαφοί, ἐννεάχορδα. ἐν οἷς μὲν οὖν, φησί, τοὺς ἱάμβους ἦδον, 15
 636c ἱαμβύκας ἐκάλουν, ἐν οἷς δὲ παρελογίζοντο τὰ ἐν | τοῖς μέτροις,
 κλεψιάμβους, μαγάδιδας δὲ <ἐν οἷς ...> τὰ διὰ πασῶν καὶ πρὸς ἴσα
 τὰ μέρη τῶν ἀδόντων ἡρμοσμένα. καὶ ἄλλα δ' ἦν παρὰ ταῦτα· καὶ
 γὰρ βάρβιτος ἢ † βαρμος †. καὶ ἄλλα πλείονα, τὰ μὲν ἐγχορδα,
 τὰ δὲ ἔνηχα κατεσκευάζον· [39] ἦν γὰρ δὴ τινα καὶ χωρὶς τῶν 20
 ἐμφυσωμένων καὶ χορδαῖς διειλημμένων ἕτερα ψόφου μόνον παρα-
 σκευαστικά, καθάπερ τὰ κρέμβαλα· περὶ ὧν φησι Δικαίαρχος ἐν
 τοῖς Περὶ τοῦ τῆς Ἑλλάδος Βίου (fr. 60 Wehrli = fr. 72 Mirhady)
 636d ἐπιχωριάσαι φάσκων ποτὲ καθ' ὑπερβολὴν | εἰς τὸ προσορχεῖσθαι
 τε καὶ προσάδειν ταῖς γυναιξὶν ὄργανά τινα ποιά, ὧν ὅτε τις 25
 ἄπτοιτο τοῖς δακτύλοις ποιεῖν λιγυρὸν ψόφον, δηλοῦσθαι δὲ ἐν τῷ
 τῆς Ἀρτέμιδος ἄσματι οὐ ἔστιν ἀρχή (adesp. PMG 955)·

636b Eust. p. 1558.6–7 = i.247.16–17

2 Κυβέλης Wecklein : † κυβελασ † A || 3 τυμπάνοισι A : τυπάνοισι
 Casaubon | ῥόμβοισι Pierson : † βομβοισι † A | χαλκοτύπων A :
 χαλκοκτύπων P Mus || 5 θ' M P Mus : τε A || 7 παροίκους Ἄλυϊ Canter :
 παροικούσα † λυι † A || 10 κρεκούσας Casaubon : † κρεκουσας † A :
 κεχρούση C E || 14 ἱαμβύκαι Casaubon : ἱαμβοι καὶ A : ἱαμβοι C E || 15 μὲν
 οὖν C E : γάρ A || 16 παρελογίζοντο A C E : παρακατελογίζοντο Hermann
 17 <ἐν οἷς> add. Kaibel : fort. <ἐν οἷς ἐμάγευσον> vel sim. || 19 † βαρμος † A :
 βάρωμος 4.182f | ἐγχορδα C E M P Mus : ἔνχορδα A || 21–2 παρασκευαστικά
 A : ποιητικά C E

Ἄρτεμι, σοί μέ τι φρὴν ἐφίμερον
 ὕμνον † ὕεναιτε ὄθεν
 αδε † τις ἀλλὰ † χρυσοφάνια †
 κρέμβαλα χαλκοπάραια χερσίν.

- 5 Ἑρμιππος δ' ἐν Θεοῖς (fr. 31) τὸ τούτοις κρούειν κρεμβαλιάζειν
 εἶρηκεν ἐν τούτοις·

λεπάδας δὲ πετρῶν ἀποκόπτοντες κρεμβαλιάζουσι.

- Δίδυμος (14.18, pp. 250-1 Schmidt) δέ φησιν εἰωθῆναι τινὰς ἀντὶ
 τῆς λύρας κογχύλια καὶ ὄστρακα συγκρούοντας ἐνρhythμον | ἤχόν 636e
 10 τина ἀποτελεῖν τοῖς ὀρχουμένοις, καθάπερ καὶ Ἀριστοφάνην ἐν
 Βατράχοις (1304-6) φάναι. [40] Ἀρτέμων δ' ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ
 Διονυσιακοῦ Συστήματος (fr. 11, FHG iv.342) Τιμόθεόν φησι τὸν
 Μιλήσιον παρὰ πολλοῖς δόξαι πολυχорδοτέρῳ συστήματι χρῆσα-
 15 σθαι τῇ μαγάδιδι· διὸ καὶ παρὰ τοῖς Λάκωσιν εὐθυνόμενον ὡς
 παραφθεῖροι τὴν ἀρχαίαν μουσικὴν καὶ μέλλοντός τινος ἐκτέμνειν
 αὐτοῦ τὰς περιττάς τῶν χορδῶν δεῖξαι παρ' αὐτοῖς ὑπάρχοντα |
 Ἀπολλωνίσκον πρὸς τὴν αὐτοῦ σύνταξιν ἰσόχορδον λύραν ἔχοντα 636f
 καὶ ἀφεθῆναι. Δοῦρις δ' ἐν τῷ Περὶ Τραγωδίας (FGrH 76 F 28)
 ὠνομάσθαι φησὶ τὴν μάγαδιν ἀπὸ Μάγδιος, Θρακὸς γένους.
 20 Ἀπολλόδωρος δ' ἐν τῇ Πρὸς τὴν Ἀριστοκλέους Ἐπιστολὴν
 Ἀντιγραφῇ (FGrH 244 F 219), ὃ νῦν, φησὶν, ἡμεῖς λέγομεν ψαλτή-
 ριον, τοῦτ' εἶναι μάγαδιν, ὃ δὲ κλεψίαμβος κληθεῖς, ἔτι δ' ὁ τρίγω-
 νος καὶ ὁ ἑλυμος καὶ τὸ ἐννεάχορδον, ἀμαυρότερα τῇ χρεῖα
 καθέστηκε. καὶ Ἀλκμάν (PMG 101) δέ φησι·
 25 μάγαδιν δ' ἀποθέσθαι. ||

Σοφοκλῆς δὲ ἐν Θαμύρᾳ (fr. 238)·

637a

637a Eust. pp. 1107.64-1108.1 = IV.57.8-9

4 χαλκοπάραια Schweighäuser (χαλκοπάραια scripsit) : χαλκοπάραια A :
 χαλκοπάραια A^s || 5 κρεμβαλιάζειν A et Hsch. κ 4049 : κρεμβαλίζειν C E B M
 P Mus || 7 λεπάδας M P Mus : † λεπαιδασ † A | κρεμβαλιάζουσι Dindorf, cf.
 κρεμβαλιάζειν supra : κρεμβαλίζουσιν A : κρεμβαλίζουσι B M P Mus
 9 ἐνρhythμον A : εὐρhythμον C E || 12 Συστήματος Coraes : Ἐπιστήματος A
 13 τοῖς πολλοῖς A : τοῖς δελεῖν : πρῶτον τοῖς πολλοῖς Kaibel : παραλόγως
 Wilamowitz || 14 τῇ μαγάδιδι M P Mus : τῇ μαγάδι A C E : τῆς μαγάδιδος
 Kaibel || 17 αὐτοῦ A : αὐτὴν C E || 22 ἔτι C E : ἔστι A

πηκται δὲ λύραι καὶ μαγάδιδες
τά τ' ἐν Ἑλλησι ξόαν' ἡδυμελῇ.

Τελέστης δ' ἐν Ὑμεναίῳ διθυράμβῳ (PMG 808) πεντάχορδόν φησιν αὐτὴν εἶναι διὰ τούτων·

ἄλλος δ' ἄλλαν κλαγγὰν ἰεῖς
κερατόφωνον ἐρέθιζε μάγαδιν
ἐν πενταρράβδῳ χορδᾶν ἀριθμῷ
χεῖρα καμψιδίαυλον ἀναστρωφῶν τάχος. |

5

- 637b οἶδα δὲ καὶ ἄλλο ὄργανον ᾧ τῶν Θρακῶν οἱ βασιλεῖς ἐν τοῖς
δεῖπνοις χρώνται, ὡς φησι Νικομήδης ἐν τῷ Περὶ Ὀρφέως (FGrH 10
772 F 3). φοίνικα δὲ Ἐφορος (FGrH 70 F 4) καὶ Σκάμων ἐν τοῖς
Περὶ Εὐρημάτων (FGrH 476 F 4) ὑπὸ Φοινίκων εὐρεθέντα ταύτης
τυχεῖν τῆς προσηγορίας· Σῆμος δὲ ὁ Δῆλιος ἐν πρώτῳ Δηλιάδος
(FGrH 396 F 1) διὰ τὸ ἐκ τοῦ ἐν Δῆλῳ φοινίκος τοὺς ἀγκῶνας
αὐτοῦ ἐξεργάσθαι. τῇ σαμβύκῃ πρώτην φησὶ χρῆσασθαι Σίβυλ- 15
637c λαν, ἧς Σκάμων ὁ | προειρημένος <...>· ὀνομασθῆναι δ' αὐτὴν
εὐρεθείσαν ὑπὸ Σάμβυκος τινός. [41] καὶ περὶ τοῦ τρίποδος δὲ
καλουμένου (ὄργανον δὲ καὶ τοῦτο μουσικόν) ὁ προειρημένος
(14.636e) Ἀρτέμων (fr. 12, FHG iv.342–3) γράφει οὕτως· ὅθεν
πολλὰ τῶν ὀργάνων οὐδ' εἰ γέγονέ ποτε γινώσκεται, καθάπερ ὁ
Πυθαγόρου τοῦ Ζακυνθίου τρίπους· ὀλιγοχρόνιον γὰρ τὴν ἀκμὴν
σχῶν ἢ διὰ τὸ δοκεῖν ἐργώδης εἶναι κατὰ τὴν χειροθεσίαν ἢ δι' ἣν
δὴ ποτ' οὖν αἰτίαν συντόμως καταλυθεὶς διαλέληθε τοὺς πολλούς.
ἦν δὲ παραπλήσιος μὲν Δελφικῷ τρίποδι καὶ τοῦνομ' ἐντεῦθεν
ἔσχε, τὴν δὲ χρῆσιν τριπλῆς κιθάρας παρείχετο· τῶν γὰρ ποδῶν 25
ἐστῶτων ἐπὶ τινος βάσεως εὐστρόφου, καθάπερ αἱ τῶν περιάκτων

1 μαγάδιδες M P Mus : μαγαδίδες A C E : μαγαδίδες Meineke || 3 Ὑμεναίῳ B M P Mus : † ὕμαιναι † A || 7 πενταρράβδῳ Musurus : πενταράβδῳ A : πενταράδῳ C : πενταρόδῳ E | χορδᾶν C E : χορδᾶν A : χορδαῖς Eust. | ἀριθμῷ A C E : ἀρθμῷ Bergk || 8 χεῖρα A C E Eust. : χέρα Wilamowitz καμψιδίαυλον ἀναστρωφῶν C E Eust. : καμψίδαυλον ἀναστροφῶν Musurus : κάμψει δίαυλον ἀναστροφῶν A || 8–9 lac. intra τάχος et οἶδα indic. Kaibel (“instrumenti nomen intercidit”) : melius post ὄργανον || 11 φοίνικα δὲ τὸ ὄργανον A : τὸ ὄργανον ut glossam delevi | Σκάμων Schweighäuser, cf. Σκάμων ὁ προειρημένος infra : Σκάμμων A : Σκάμνων B M P Mus 15 ἐξεργάσθαι Schweighäuser : ἐξεργάσασθαι A || 16 lac. indicavi : “haec mutila et corrupta” Kaibel || 22 ἢ Kaibel : καὶ A

- δίφρων | κατασκευάζονται θέσεις, τὰς μέσας τρεῖς χώρας τὰς ἀπὸ 637d
ποδὸς ἐπὶ πόδα διεστῶσας ἐνέτεινε χορδαῖς ὑπερθεῖς ἐκάστη
πῆχυν καὶ κάτω προσαρμόσας χορδοτόνια καὶ τὸν ἐπάνω κόσμον
κοινὸν τοῦ λέβητος καὶ τῶν παρηρτημένων † ἐνίων † ἀποδούς, ἐξ
5 ὧν καὶ τὴν φαντασίαν εἶχεν ἀστείαν καὶ τὸν ἦχον προσέβαλλεν
ἀδρότερον. διένειμε δ' ἐκάστης χώρας <...> ταῖς τρισὶν ἀρμονίαις,
τῇ τε Δωριστί καὶ Φρυγιστί καὶ Λυδιστί· καὶ καθεζόμενος αὐτὸς
ἐπὶ τινος δίφρου περὶ ταυτὸν συμμετρῶς ἔχοντα τῇ συστάσει,
διάρας δὲ τὴν εὐώνυμον χεῖρα πρὸς τὴν ἐπιβολὴν καὶ τῇ ἐτέρᾳ
10 χρησόμενος τῷ πληκτρῷ, | καθ' ὁποίαν δὴ πρώτην ἤρειτο τῶν 637e
ἀρμονιῶν μετέστρεφε τῷ ποδὶ τὴν βάσιν εὐτροχον οὖσαν, καὶ πρὸς
ἐτέραν πάλιν ἐπιβάλλων ἐχρήτο καὶ πάλιν ἐτέραν. οὕτω δ' ὀξέως
ὑπὸ τὴν χεῖρα προσῆγεν αὐτῷ τὰ συστήματα ἢ τῆς βάσεως
εὐκνησία τῷ ποδὶ ψαυομένη, καὶ τὴν χειροθεσίαν ἐπὶ τοσοῦτον
15 εἰθίσθη κατοξύνειν, ὥστ' εἴ τις μὴ συνορώῃ τὸ γινόμενον ἀλλὰ διὰ
τῆς ἀκοῆς μόνον κρίνει, νομίζειν τριῶν κιθαρῶν ἀκούειν διαφόρως
ἡρμοσμένων. καὶ τοῦτο τὸ ὄργανον θαυμαστὸν ἰσχυρῶς μετὰ τὸν
ἐκείνου βίον ἐξέλιπεν εὐθέως. [42] τὴν δὲ ψιλὴν κιθάρισιν πρώτον
φησι Μέναιχμος (*FGrH* 131 F 5) εἰσαγαγεῖν | Ἀριστόνικον τὸν 637f
20 Ἀργεῖον, τῇ ἡλικίᾳ γενόμενον κατ' Ἀρχίλοχον, κατοικήσαντα ἐν
Κορκύρᾳ. Φιλόχορος δ' ἐν τρίτῃ Ἀτθίδος (*FGrH* 328 F 23), Λύσαν-
δρος, φησὶν, ὁ Σικυώνιος κιθαριστὴς πρῶτος μετέστησε τὴν
φιλοκιθαριστικὴν μακροὺς τοὺς τόνους ἐντείνας καὶ τὴν φωνὴν
εὐογκον ποιήσας, καὶ τὴν ἔναυλον κιθάρισιν, ἣ πρώτη οἱ περὶ
25 Ἐπίγονον || ἐχρήσαντο, <...>. καὶ περιελὼν τὴν συντομίαν τὴν 638a
ὑπάρχουσαν ἐν τοῖς ψιλοῖς κιθαρισταῖς χρώματά τε εὐχροα

4 ἐνίων A : τόνων Wilamowitz || 6 δ' ἐκάστης χώρας ταῖς τρισὶν ἀρμονίαις
A : lac. indicavi : τριῶν γὰρ οὐσῶν τῷ ὄργανῳ χωρῶν ἐκάστη χώρα (ἐκάστη
χώρα scripsi) διένειμε τὰς τρεῖς ἀρμονίας C E : δὲ τὰς τρεῖς χώρας ταῖς τρισὶν
ἀρμονίαις Wilamowitz || 7 τῇ Wilamowitz : τήν A || 9 διάρας Schweighäuser
(διάρας scripsit) : διείρας A | καὶ A : del. Kaibel || 10 δῆ, i.e. ΔΗ Kaibel : ἄν,
i.e. AN A : οὖν Meineke || 11 εὐτροχον δ' A : δ' del. Musurus || 12 ἐτέραν¹
πλευρὰν A : πλευρὰν ut glossam del. Kaibel || 15 εἰθίσθη Schweighäuser :
ἡθίσθη A : εἴθιστο C E || 16 κιθαρῶν Kaibel : κιθαριστῶν A C E || 17 τὸ C E M
P Mus : † τ † A || 18 ἐξέλιπεν C E B Mus : ἐξέλειπεν A || 23 ἐντείνας A C E :
ἐκτείνας Jacoby || 24-5 lac. indicavi : ἐκιθάρισεν pro κιθάρισιν Kaibel

πρώτος ἐκιθάρισε καὶ ἱαμβύκην καὶ μάγαδιν, καὶ ὄργανον
 μετέλαβε μόνος τῶν πρὸ αὐτοῦ, καὶ τὸ πρᾶγμα αὐξήσας χορὸν
 περιεστήσατο πρῶτος· Δίωνα δὲ τὸν Χῖον τὸ τοῦ Διονύσου
 σπονδεῖον πρῶτον κιθαρίσαι Μέναιχμος (*FGrH* 131 F 6). Τιμόμα-
 χος δ' ἐν τοῖς Κυπριακοῖς (*FGrH* 754 F 1) Στήσανδρον λέγει τὸν 5
 Σάμιον ἐπὶ πλείον αὐξήσαι τὴν τέχνην καὶ πρῶτον ἐν Δελφοῖς
 638b κιθαρωδῆσαι | τὰς καθ' Ὅμηρον μάχας ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς Ὀδυσ-
 σείας. ἄλλοι δὲ πρῶτόν φασι παρ' Ἐλευθερναίοις κιθαρίσαι τὰς
 ἐρωτικὰς ᾠδὰς Ἀμήτορα τὸν Ἐλευθερναῖον, οὗ καὶ τοὺς ἀπογό-
 νους Ἀμητορίδας καλεῖσθαι. Ἀριστόξενος (*fr.* 136 Wehrli) δέ φησιν 10
 ὥσπερ τῶν ἐξαμέτρων τινὲς ἐπὶ τὸ γελοῖον παρωδίας ἐξεύρον,
 οὕτω καὶ τῆς κιθαρωδίας πρῶτος Οἰνώπας· ὃν ἐξήλωσαν Πολύευ-
 κτός τε ὁ Ἀχαιοὺς καὶ Διοκλῆς ὁ Κυναιθεύς. καὶ μοχθηρῶν δὲ
 ἄσμάτων γεγόνασιν ποιηταί, περὶ ὧν φησι Φαινίας ὁ Ἐρέσιος ἐν
 638c τοῖς Πρὸς τοὺς | Σοφιστὰς (*fr.* 10 Wehrli) γράφων οὕτω· Τελένικος 15
 ὁ Βυζάντιος, ἔτι δὲ Ἀργᾶς ποιηταὶ μοχθηρῶν ὄντες νόμων πρὸς
 μὲν τὸν ἴδιον χαρακτήρα τῆς ποιήσεως εὐπόρουν, τῶν δὲ Τερπάν-
 δρου καὶ Φρύνιδος νόμων οὐδὲ κατὰ μικρὸν ἡδύναντο ἐπιψαῦσαι.
 τοῦ Ἀργᾶ μνημονεύει Ἀλεξὶς ἐν Ἀποβάτῃ (*fr.* 19) οὕτω·

(A.) Χορόνικος ποιητῆς ὁδί.

20

(B.) τίνων ποιητῆς ἄσμάτων; (A.) σεμνῶν πάνυ.

(B.) τί πρὸς τὸν Ἀργᾶν οὗτος; (A.) ἡμέρας δρόμῳ
 κρείττων.

καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν Ἡρακλεῖ (*fr.* 16)· |

638d ὁ μὲν γὰρ εὐφυῆς τις εἶναι φαίνεται·
 ὥς δ' εὐρυθμὸς λαβὼν τὸ μελετητήριον
 εἶτ' ἐσχεδίασε δριμέως † ενπαπαι †

25

638c Eust. p. 1226.13–14 = IV.467.14–16

1 ἱαμβύκην scripsi : ἱάμβους A | μάγαδιν τὸν καλούμενον συριγμόν A : τὸν
 καλούμενον συριγμόν ut glossam deleui || 9 ᾠδὰς Ἀμήτορα P Mus : ᾠδὰς
 Ἀμύτορα M : ὡς † δα † σαμίτων A || 10 Ἀμητορίδας Meineke, cf. Hsch. α
 3642 : † ἀμίτορας † A : Ἀμήτορας M P Mus || 11 παρωδίας scripsi : παρωδὰς
 A C E | ἐξεύρον C E : εὐρον A || 14 Ἐρέσιος Schweighäuser (Ἐρέσιος iam M
 P Mus) : † αἰρέσιος † A || 20 ὁ ante ποιητῆς add. B M P Mus || 26 εὐρυθμὸς
 A : εὐρύθμῳ Schweighäuser

μεστὸς γενόμενος πρὸς τὸν Ἀργᾶν βούλομαι
 κωδωνίσας πέμψαι σ' ἀγωνιούμενον,
 ἵνα καὶ σὺ νικᾷς τοὺς σοφιστάς, ὧ φίλε.

5

- [43] ὁ δὲ τοὺς εἰς Χιωνίδην ἀναφερομένους ποιήσας Πτωχοὺς (fr.
 5 4) Γνησίππου τινὸς μνημονεύει παιγνιαγράφου τῆς ἱλαρᾶς μούσης
 λέγων οὕτω·

ταῦτ' οὐ μὰ Δία Γνήσιππος οὐδ' ὁ Κλεομένης
 ἐν | ἐννέα χορδαῖσιν κατεγλυκάνατο.

638e

καὶ ὁ τοὺς Εἰλωτας δὲ πεποιηκῶς (Eur. fr. 148) φησι·

- 10 τὰ Στησιχόρου τε καὶ Ἀλκμᾶνος Σιμωνίδου τ'
 ἀρχαῖον αἰεῖδεν, ὁ δὲ Γνήσιππος ἔστ' ἀκούειν.
 κείνος νυκτερίν' εὔρε μοιχοῖς αἰείσματ' ἐκκαλεῖσθαι
 γυναῖκας ἔχοντας ἱαμβύκην τε καὶ τρίγωνον.

Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς (fr. 104)·

- 15 τίς ἄρ' ἔρωτα † μοιδεν † ὧ Γνήσιππε, ἐγὼ † πολλῇ χολῇ †;
 οἶμαι μὴδὲν οὕτως μωρὸν εἶναι καὶ κενόν.

σκώπτει δ' αὐτὸν εἰς τὰ ποιήματα καὶ ἐν Βουκόλοις (fr. 17)· |

- δς οὐκ ἔδωκ' αἰτοῦντι Σοφοκλεῖ χορόν,
 τῷ Κλεομάχῳ δ', ὃν οὐκ ἂν ἡξίουεν ἐγὼ
 20 ἐμοὶ διδάσκειν οὐδ' ἂν εἰς Ἀδώνια.

638f

ἐν δὲ ταῖς Ὠραῖς (fr. 276)·

- ἴτω δὲ καὶ τραγωδίας
 ὁ Κλεομάχου διδάσκαλος
 μετὰ τῶν παρατιλτριῶν
 25 ἔχων χορόν Λυδιστὶ τιλ-
 λουσῶν μέλη πονηρά. ||

5

4 Χιωνίδην Schweighäuser (Χιονίδην iam Musurus) : Χιωνίδη A || 8 ἐννέα χορδαῖσιν A : ἐννέ' ἂν χορδαῖς Porson : χορδαῖσιν om. M P Mus || 9 Εἰλωτας Casaubon : ἱλεώτας A || 10 τ' A : τε M P Mus || 12 νυκτερίν' Dindorf : νυκτερινά A C E | εὔρε A C E : ἡῦρε Herwerden || 13 τρίγωνον A : τρίγωνα C E || 18 Σοφοκλεῖ A : Σοφοκλέει Meineke || 19 Κλεομάχῳ A : Κλεομάχου Dobree | δ' Casaubon : δέ A || 20 Ἀδώνια M P Mus : † αδωνεῖα † A

- 639a Τηλεκλειδης δὲ ἐν τοῖς Στερροῖς (fr. 36) καὶ περὶ μοιχείας ἀναστρέφεσθαι φησιν αὐτόν. Κλέαρχος δὲ ἐν δευτέρῳ Ἑρωτικῶν (fr. 33 Wehrli) τὰ ἐρωτικά φησιν ἄσματα καὶ τὰ Λοκρικὰ καλούμενα οὐδὲν τῶν Σαπφούς καὶ Ἀνακρέοντος διαφέρειν. ἔτι δὲ τὰ Ἀρχιλόχου καὶ τῶν Ὀμήρου Ἐπικιχλίδων τὰ πολλὰ διὰ τῆς 5 ἐμμέτρου ποιήσεως τούτων ἔχεται τινος τῶν παθῶν, ἀλλὰ καὶ τὰ Ἀσωποδώρου περὶ τὸν Ἑρωτα (SH 223) καὶ πᾶν τὸ τῶν ἐρωτικῶν ἐπιστολῶν γένος ἐρωτικῆς τινος διὰ λόγου ποιήσεώς ἐστι.
- 639b [44] τοσαῦτα τοῦ Μασουρίου διεξεληθόντος | περιηγέθησαν ἡμῖν καὶ αἱ δευτεραι καλούμεναι τράπεζαι, πολλάκις ἡμῖν 10 διδόμεναι οὐ μόνον ταῖς τῶν Κρονίων ἡμέραις, ἐν αἷς Ῥωμαίων παισὶν ἔθος ἐστὶν ἐστιᾶν τοὺς οἰκέτας, αὐτοὺς τὰς τῶν οἰκετῶν ἀναδεχομένους λειτουργίας. Ἑλληνικὸν δὲ τοῦτο τὸ ἔθος· ἐν Κρήτῃ γοῦν τῇ τῶν Ἑρμαίων ἑορτῇ τὸ ὅμοιον γίνεται, ὡς φησι Καρύστιος ἐν Ἱστορικοῖς Ὑπομνήμασιν (fr. 13, FHG iv.358–9)· 15 εὐωχομένων γὰρ τῶν οἰκετῶν οἱ δεσπότες ὑπηρετοῦσι πρὸς τὰς διακονίας. καὶ ἐν Τροιζήνι δὲ μηνὶ Γεραισιτίῳ πανήγυρις | δὲ τότε γίνεται πολυήμερος, ἥς ἐν μιᾷ οἱ δοῦλοι τε μετὰ τῶν πολιτῶν κοινῇ ἀστραγαλίζουσι καὶ οἱ κύριοι τοὺς δούλους ἐστιῶσιν, ὡς ὁ αὐτός φησι Καρύστιος. Βήρωσος δ' ἐν πρώτῳ Βαβυλωνιακῶν 20 (FGrH 680 F 2) τῷ Λώῳ φησὶ μηνὶ ἐκκαιδεκάτῃ ἄγεσθαι ἑορτὴν Σακαία προσαγορευομένην ἐν Βαβυλῶνι ἐπὶ ἡμέρας πέντε, ἐν αἷς ἔθος εἶναι ἄρχεσθαι τοὺς δεσπότες ὑπὸ τῶν οἰκετῶν ἀφηγεῖσθαι τε τῆς οἰκίας ἕνα αὐτῶν ἐνδεδυκότα στολὴν ὁμοίαν τῇ βασιλικῇ, ὃν 25 καὶ καλεῖσθαι ζωγάνην. μνημονεύει τῆς ἑορτῆς καὶ Κτησίας | ἐν δευτέρῳ Περσικῶν (FGrH 688 F 4). Κῶοι δὲ τούναντίον δρῶσιν, ὡς ἱστορεῖ Μακαρεὺς ἐν τρίτῳ Κωακῶν· ὅταν γὰρ τῇ Ἡρᾷ θύωσι, δοῦλοι οὐ παραγίνονται ἐπὶ τὴν εὐωχίαν· διὸ καὶ Φύλαρχον (FGrH 81 F 84 = SH 694A) εἰρηκέναι·

† σουριτη † μούνοι μὲν ἐλεύθεροι ἱεροεργοί,

30

639c Eust. p. 1098.56–8 = IV.26.17–19

4 διαφέρειν B M P Mus : διαφθείρειν A || 8 διὰ λόγου Casaubon : διαλόγου A || 12 ἔθος ἐστὶν Musurus : ἔθος ἦν E : ἔθος C : om. A || 18 τε hic statui : post κοινῇ infra A || 22 Σακαία Casaubon ex Hsch. σ 65, cf. Str. 11.512 : Σακέαν A : Σακέα (structura mutata) C E Eust. : Σακέας Musurus || 25 ζωγάνην A : ζογάνης (structura mutata) C E

ἀνδράσι † προσκεινοῖσιν † ἐλεύθερον ἅμαρ ἔχοντες·
 δούλων δ' οὐτις πάμπαν ἐσέρχεται οὐδ' ἡβαιόν.

- [45] Βάτων δ' ὁ Σινωπεὺς ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ Περὶ Θεσσαλίας | καὶ 639e
 Αἰμονίας (FGrH 268 F 5) σαφῶς ἐμφανίζει τὴν τῶν Σατουρναλίων
 5 ἐορτὴν Ἑλληνικωτάτην φάσκων αὐτὴν παρὰ τοῖς Θεσσαλοῖς
 Πελώρια καλεῖσθαι γράφων οὕτω· θυσίας κοινῆς τοῖς Πελασγοῖς
 γινομένης ἀπαγγεῖλαι τινα τῷ Πελασγῷ ἄνδρα, ᾧ ὄνομα ἦν
 Πέλωρος, διότι ἐν τῇ Αἰμονίᾳ σεισμῶν μεγάλων γενομένων
 ῥαγίη τὰ Τέμπη ὄρη ὀνομαζόμενα, καὶ διότι διὰ τοῦ διαστήμα-
 10 τος ὀρμήσαν τὸ τῆς λίμνης ὕδωρ ἐμβάλλοι εἰς τὸ τοῦ Πηνειοῦ
 ῥεῖθρον, καὶ τὴν πρότερον λιμνάζουσαν χώραν ἄπασαν | γεγυμνώ- 639f
 σθαι καὶ ἀναξηραίνουμένων τῶν ὑδάτων πεδία θαυμαστά τῷ
 μεγέθει καὶ τῷ κάλλει ἀναφαίνεσθαι. ἀκούσαντα οὖν τὸν Πελα-
 σγὸν τὴν τράπεζαν ἀφθόνως αὐτῷ κεκοσμημένην τῷ Πελώρῳ
 15 παραθεῖναι, καὶ τοὺς ἄλλους δὲ φιλοφρονουμένους ἕκαστον φέρειν ὃ
 τι ἔχοι παρ' αὐτῷ βέλτιστον καὶ παρατιθέναι ἐπὶ τὴν τράπεζαν τῷ
 ἀπαγγεῖλαντι, καὶ αὐτὸν τὸν Πελασγὸν προθύμως διακονεῖν καὶ
 τῶν ἄλλων τοὺς ἐν ἀξιώματι ὄντας ὑπηρετεῖν καθότι ἐκάστω ὁ
 καιρὸς παρέπιπτε· διόπερ, φασίν, ἐπεὶ τὴν χώραν κατέσχον,
 20 ἀπομίμημα τῆς τότε γενομένης ἐορτῆς καὶ θύοντας Διὶ Πελωρίῳ ||
 τραπέζας τε λαμπρῶς κοσμοῦντας παρατιθέναι καὶ οὕτω φιλάν- 640a
 θρωπον τὴν πανηγυριν συντελεῖν ὥστε καὶ τοὺς ξένους ἅπαντας
 ἐπὶ τὴν θοίνην παραλαμβάνειν καὶ τοὺς δεσμώτας λύειν καὶ τοὺς
 οἰκέτας κατακλίναντας μετὰ πάσης παρρησίας ἐστιάειν διακονούν-
 25 των αὐτοῖς τῶν δεσποτῶν· καὶ τὸ σύνολον ἔτι καὶ νῦν Θεσσαλοὺς
 μεγίστην ἐορτὴν ἄγοντας προσαγορεύειν Πελώρια.

639e-40a Eust. p. 1101.14-26 = IV.34.10-23

1 ἐλεύθερον M P : † ἔλευρον † A | † ἅμαρ † A : ἡμαρ A^s || 7 ἀπαγγεῖλαι
 Meineke, cf. τῷ ἀπαγγεῖλαντι infra : ἀναγγεῖλαι A : ἀνήγγειλέ (structura
 mutata) C E || 8 γενομένων C E B Eust. : γινομένων A || 10 ὀρμήσαν τὸ C E
 Eust. Mus. : ὀρμήσαντος A || 19 φασίν A : φησίν Wilamowitz || 20 καὶ θύοντας
 A : θύουσι (structura mutata) C E : καὶ del. Schweighäuser : lac. intra ἐορτῆς
 et καὶ indic. Kaibel | Πελωρίῳ C E : Πελώρῳ Eust. : Πέλωρι A || 21 παρα-
 τιθέναι Meineke, cf. παραθεῖναι supra : προτιθέναι A : προτιθένται (structura
 mutata) C E Eust. || 21-2 φιλάνθρωπον τε A : τε om. C E Eust. : e.g.
 φιλάνθρωπόν τε <καὶ κοινὴν> Kaibel || 26 Πελώρια Meineke, cf. 14.639e :
 Πελωρίαν A C E Eust.

[46] πολλάκις οὖν, ὡς ἔφην (14.639b), τῶν τοιούτων ἡμῖν παρατιθεμένων ἐπιδορπισμάτων ἔφη τις τῶν παρόντων· |

640b αἱ δευτεραί πως φροντίδες σοφώτεραι. (E. Hipp. 436)

τί γὰρ ποθεῖ τράπεζα; τῷ δ' οὐ βρίθεται;
πλήρης μὲν ὄψων ποντίων, πάρεισι δὲ 5
μόσχων τέρειναι σάρκες χηνεῖα τε δαῖς
καὶ πεπτὰ καὶ κροτητὰ τῆς ξουθοπτέρου
πελανῶ μελίσσης ἀφθόνως δεδευμένα, 5

φησὶν Εὐριπίδης ἐν Κρήσσαις (fr. 467). καὶ ὡς Εὐβουλος δ' ἐν Ὀλβίᾳ (fr. 74) ἔφη· 10

(A.) ἐν τῷ γὰρ αὐτῷ πάνθ' ὁμοῦ πωλήσεται
ἐν ταῖς Ἀθήναις· σύκα, (B.) κλητῆρες (A.) βότρυς, |
640c γογγυλίδες, ἄπιοι, μῆλα, (B.) μάρτυρες (A.) ῥόδα,
μέσπιλα, χόρια, σχαδόνες, ἐρέβινθοι, (B.) δίκαι
(A.) πυός, πυριάτη, μύρτα, (B.) κληρωτήρια 5 15
(A.) ὑάκινθος, ἄρνες, (B.) κλεψύδραι, νόμοι, γραφαί.

μέλλοντος οὖν τοῦ Ποντιανοῦ λέγειν περὶ ἐκάστου τῶν παρακειμένων, οὐ πρότερόν γε, ἔφη ὁ Οὐλπιανός, ἀκουσόμεθα περὶ τούτων, ἕως ἂν περὶ τῶν ἐπιδορπισμάτων εἴπη. καὶ ὁ Ποντιανός· τραγήματα Κράτης (fr. 112 Broggiato) φησὶ Φιλιππίδην λέγειν ἐν Φιλαργύρῳ (fr. 20) οὕτω· | 20

640d πλακοῦντες, ἐπιδορπίσματ', ὡά, σήσαμα·
ὄλην λέγοντά μ' ἐπιλείποι τὴν ἡμέραν.

καὶ Δίφιλος ἐν Τελεσίᾳ (fr. 80)·

640b Eust. p. 1532.16 = i.210.38-9 | 640c, 640f-1a, 641b, 642d-e Eust. p. 1141.3-4, 6-9 = IV.169.5-6, 7-9

4 τῷ C E Mus : τὸ A || 6 τέρειναι C E Eust. Mus : τέριναι A | χηνεῖα C E Mus : χηνία A || 9 ὁ Εὐριπίδης A : ὁ deleui | ὁ Εὐβουλος A : ὁ deleui
12 σύκα, (B.) κλητῆρες Pierson : οὐ † κακλητῆρες † A : οὐκ ἀκλητῆρες Musurus || 19 εἴπης Schweighäuser : εἶπη A || 23 λέγοντά A : λέγοντ' ἂν Jacobs | μ' ἐπιλείποι M P : με ἐπιλείποι A : μ' ἐπιλίποι Musurus

(Α.) τράγημα, μυρτίδες, πλακούς, ἀμυγδαλαί.

(Β.) ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἥδιστα γ' ἐπιδορπίζομαι.

Σώφιλος ἐν Παρακαταθήκη (fr. 5)·

- 5 ἡδύ γε μετ' ἀνδρῶν ἐστιν Ἑλλήνων ἀεὶ
 συνάγειν. τὸ πρᾶγμα χάριεν· “οὐχὶ δύο
 κυάθους” ἀνεβόησέν τις, “ὑποχεῖς; κωμάσαι
 πρὸς τὴν Ταναγρικὴν δεῖ γάρ, ἵν' ἐκεῖ κατακλεισθῇς
 ἐπιδορπίσῃται τὰς ὀνειάς ματτύας.” | 5

- Πλάτων ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ (*Criti.* 115a-b) μεταδόρπια αὐτὰ καλεῖ 640e
 10 ἐν τούτοις· πάντα τε εὐώδη ἐφέρετο τοῖς κατοικοῦσιν ἡ γῆ, καὶ τὸν
 ἡμερον δὲ καρπὸν πλείστον ἔφερε καὶ ἀκροδρύων πλῆθος καὶ ὅσα
 παραμύθια ἡδονῆς μεταδόρπια. [47] Τρύφων (fr. 136 Velsen) δέ
 φησι τὸ παλαιόν, πρὶν εἰσελθεῖν τοὺς δαιτυμόνας, ἐπὶ τῶν τραπε-
 ζῶν κεῖσθαι τὴν ἐκάστου μοῖραν, ὕστερον δὲ πολλὰ τε καὶ ποικίλα
 15 ἐπεισφέρεισθαι, διὸ καὶ ἐπιφορήματα κληθῆναι. Φιλύλλιος δ' ἐν
 Φρεωρύχῳ (fr. 18) φησὶ περὶ τῶν δευτέρων τραπεζῶν λέγων·

ἀμύγδαλα, κάρυα, ἐπιφορήματα.

- καὶ Ἀρχιππος ἐν Ἡρακλεῖ (fr. 11) καὶ Ἡρόδοτος ἐν πρώτῃ
 (1.133.2). καὶ ἐπιδορπίσασθαι δ' ἔλεγον τὸ ἐντραγεῖν καὶ ἐπιδει-
 20 πνῆσαι. ἅπερ | Ἀρχιππος ἐν Ἡρακλεῖ Γαμοῦντι (fr. 11) ἐπιφορή- 640f
 ματα καλεῖ διὰ τούτων·

† ἱτρίοις † ἐπιφορήμασι τ' ἄλλοις γέμουσα.

- καὶ Ἡρόδοτος δὲ ἐν τῇ πρώτῃ (1.133.2)· σιτίοις δὲ ὀλίγοισι χρέον-
 ται, ἐπιφορήμασι δὲ πολλοῖς. || τὸ μέντοι κατὰ τὴν παροιμίαν 641a
 25 λεγόμενον Ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα τέλος τί ἐστιν ἐλλιμένιον, ὡς

640c, 640f-1a, 641b, 642d-e Eust. p. 1141.3-4, 6-9 = IV.169.5-6, 7-9

1 τράγημα A C E : τρωγάλια 2.52e | ἀμυγδαλαί vel ἀμυγδαλαί vel sim. A C
 E : ἀμυγδαλή E^s : ἀμύγδαλα 2.52e || 4 ἀεὶ B M P Mus : αἰεὶ A || 5 β', i.e. δύο
 A : δώδεκα, i.e. ιβ' Cobet || 6 ὑποχεῖς Cobet : † ὑποχεῖ † A || 7 κατακλεισθῆς
 A : κατακλιθῆς P Mus || 10 ἐφέρετο A : τρέφει που Pl., unde ἔφερε που Kaibel
 12 ἡδονῆς A : πλησμονῆς Pl. || 17 ἀμύγδαλα A : ἀμυγδάλια Meineke | κάρυα
 A : καρύδι' 14.641a || 12-20 Τρύφων δέ ... ἐπιδειπνῆσαι del. Kaibel, cf.
 infra || 23-4 σιτίοις ... χρέωνται Hdt. || 25 καὶ ἐλλιμένιον (pro ἐνλιμένιον,
 i.e. ENΛ-) Casaubon : καὶ † εναιμενιον †, i.e. ENA- A : καὶ del. Kaibel

Ἀριστείδης φησὶν ἐν τρίτῳ Περὶ Παροιμιῶν. Διονύσιος δ' ὁ τοῦ Τρύφωνος (fr. 136 Velsen)· τὸ μὲν παλαιόν, πρὶν εἰσελθεῖν τοὺς δαιτυμόνας, ἐπὶ τῶν τραπεζῶν κεῖσθαι τὴν ἐκάστου μοῖραν, ὕστερον δὲ πολλὰ ποικίλα ἐπιφέρεισθαι, διὸ καὶ ἐπιφορήματα
 641b κληθῆναι. | Φιλύλλιος δ' ἐν Φρεωρύχῳ (fr. 18) τὰ ἐπιφερόμενα 5
 μετὰ τὸ δειπνήσαι λέγων ὧδε·

ἀμύγδαλα, καρύδι', ἐπιφορήματα.

Πλάτων δ' ἐν Μενέλειῳ (fr. 76) ἐπιτραπεζώματα αὐτὰ καλεῖ, οἷον τὰ ἐπιτιθέμενα ταῖς τραπέζαις βρώματα, λέγων οὕτως·

(A.) εἰπέ μοι, 10
 ὡς ὀλίγα λοιπὰ τῶν ἐπιτραπεζωμάτων; |
 641c (B.) ὁ γὰρ θεοῖσιν ἐχθρὸς αὐτὰ κατέφαγεν.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ Περὶ Μέθης (fr. 104 Rose = fr. 674 Gigon) τὰ τραγήματ' αὐτὰ φησὶ λέγεσθαι ὑπὸ τῶν ἀρχαίων τρωγάλια· ὥσει γὰρ ἐπιδορπισμὸν εἶναι. Πίνδαρος (fr. 124c) δὲ ἐστὶν ὁ εἰπών· 15

δείπνου δὲ λήγοντος γλυχὺ τρωγάλιον
 καίπερ πεδ' ἄφθονον βοράν·

ὄντως γὰρ κατὰ τὸν Εὐριπίδην (fr. 1052.3) ἀποβλέψαντα ἔστιν εἰς τὰ παρακείμενα εἰπεῖν·

ὁρᾷς τὸν εὐτράπεζον ὡς ἡδὺς βίος· 20

[48] ὅτι γὰρ ἦσαν καὶ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις αἱ δευτέραι τράπεζαι πολυτελῶς μεμεριμνημέναι παρίστησι Πίνδαρος ἐν Ὀλυμπιονίκαις (1.50–2) περὶ τῆς Πέλοπος κρεουργίας διηγούμενος·

τραπέζαισι δ' † ἀμφιδεура † κρεῶν |

641c, e–f Eust.(1) p. 1401.48–54 = i.35.27–35

1 Ἀριστείδης B M P Mus : Ἀριστίδης A || 4 πολλὰ A : πολλὰ τε καὶ 14.640e ἐπιφέρεισθαι A : ἐπεισφέρεισθαι 14.640e || 7 ἀμύγδαλα A : ἀμυγδάλια Meineke || 14 τρωγάλια ὥσει, i.e. -ΑΛΙΑ- Schweighäuser : † τρωγαλιλωσει †, i.e. -ΑΛΙΑ- A : τρωγάλια M P Mus, cf. C E || 17 καίπερ πεδ' ἄφθονον Boeckh, Schneider : καὶ † περιπαιδαφθονον † A : καὶ περὶ παιδ' ἄφθονον Musurus || 22 πολυτελῶς A : πολυτελὺς πάνυ (v.ll.?) C E || 24 δ' δὲ A : τ' Pi. | † ἀμφιδеура † A : ἀμφὶ δεύατα Pi. et Musurus

σέθεν διεδάσαντο καὶ φάγον.
 ἐμοὶ δ' ἄπορα γαστρίμαρ-
 γον † μακαρωτιν † εἰπεῖν.

641d

οἱ δὲ παλαιότεροι ἀπλῶς τραπέζας ἔλεγον, ὡς Ἀχαιοὺς ἐν Ἡφαί-
 5 στῳ σατυρικῷ (TrGF 20 F 17)·

(A.) θοίνην δὲ πρῶτον τέρψομεν· πάρεστι δέ.

(B.) τὸ δεύτερον τῷ με κηλήσεις τρόπῳ;

(A.) μύρῳ σε χρίσω πάμπαν εὐόσμῳ δέμας.

(B.) ὕδωρ δὲ νῖψαι χεῖρας οὐ πρόσθεν δίδως;

10 (A.) † ναι † τράπεζα γ' ἐκποδῶν ἀπαίρεται.

5

Ἀριστοφάνης Σφηξίν (1216)·

ὕδωρ κατὰ χειρός· τὰς τραπέζας εἰσφέρειν.

Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ Περὶ Μέθης (fr. 104 Rose = fr. 675 Gigon) |
 παραπλησίως ἡμῖν δευτέρας τραπέζας προσαγορεύει διὰ τούτων· 641e

15 τὸ μὲν οὖν ὅλον διαφέρειν τράγημα βρώματος νομιστέον ὅσον
 ἔδεσμα τρωγαλίου· τοῦτο γὰρ πάτριον τοῦνομα τοῖς Ἑλλησιν,
 ἐπεὶ ἐν τραγήμασι παρατίθενται· διόπερ οὐ κακῶς ἔοικεν εἰπεῖν ὁ
 πρῶτος δευτέραν προσαγορεύσας τράπεζαν· ὄντως γὰρ ἐπιδορπι-
 σμός τις ὁ τραγηματισμός ἐστι, καὶ δείπνον ἕτερον παρατίθεται
 20 <τὰ> τραγήματα. Δικαίαρχος δ' ἐν πρώτῳ τῆς Εἰς Τροφονίου
 Καταβάσεως (fr. 19 Wehrli) φησιν οὕτως· ἢ γε τὴν πολλὴν δαπά-
 νην ἐν τοῖς δείπνοις παρέχουσα δευτέρα τράπεζα προσεγένετο καὶ
 στέφανοι καὶ μύρα | καὶ θυμιάματα καὶ τὰ τούτοις ἀκόλουθα 641f

641c, e-f Eust.(1) p. 1401.48-54 = i.35.27-35 | 641e Eust.(2) p. 1594.8-9 =
 i.294.14-15

2-3 ἄπορα γαστρίμαργον Pi. : ἄπορον ἀγαστρίμαργον (v.l. ἄπορον
 γαστρίμαργον et ἄπορα γαστρίμαργον in unam confusas) A : ἄπορον
 γαστρίμαργον Musurus || 3 † μακαρωτιν † A : μακάρων τιν' Pi. et Musurus
 6 θοίνην δὲ A : θοίνη σε Casaubon || 8 μύρῳ σε B M P Mus : † μυροσε † A
 10 † ναι † A : ἡνίκα Kaibel || 14 προσαγορεύει Kaibel, cf. προσαγορεύσας
 infra : ἀπαγορεύει A : ἐπαγορεύει M P Mus || 16 ἔδεσμα τρωγαλίου A :
 ἐδέσματος τρωγάλιον Schweighäuser || 17 ἐν τραγήμασι τὰ βρώματα A : τὰ
 βρώματα ut glossam del. Kaibel || 18-19 ἐπιδορπισμός τραγηματισμός τις
 ἐστιν A : ὁ τραγηματισμός (τραγισμός E) ἐπιδορπισμός τις ἐστι C E
 Eust.(1-2) || 20 <τὰ> add. Kaibel

πάντα. [49] ἐδίδδοτο δὲ καὶ ὥα ἐν τῇ δευτέρᾳ τραπέζῃ, ὥσπερ καὶ λαγῶα καὶ κίχλαι κοινῇ μετὰ τῶν μελιπήκτων εἰσεφέροντο, ὡς Ἀντιφάνης ἐν Λεπτινίσκῳ (fr. 138) φησὶν οὕτως·

(A.) οἶνον Θάσιον πίνουσιν ἄν; (B.) εἴ τις ἐγχέαι.

(A.) πρὸς ἀμυγδάλας δὲ πῶς ἔχεις; (B.) εἰρηνικῶς.

μαλακάς † σφοδραδίας † μέλιτι προσπαίζειν βίᾱ.

642a (A.) μελίπηκτα δ' εἴ σοι προσφέρει; (B.) τρώγοιμι καὶ ἥ
ὥδον δὲ καταπίνοιμ' ἄν. (A.) ἄλλου δεῖ τινας; 5

ἐν δὲ Ὅμοιοις (fr. 172.5–6)·

εἴτ' ἐπεισῆγεν χορείαν ἢ τράπεζαν δευτέραν
καὶ παρέθηκε γέμουςαν πέμμασι παντοδαποῖς.

Ἄμφις δὲ ἐν Γυναικομανίᾳ (fr. 9)·

(A.) ἤδη ποτ' ἤκουσας βίον
ἀληγμένον; αἱ † τοῦτ' ἐκεῖν' ἔστιν σαφῶς·

ἄμητες, οἶνος ἡδύς, ὥα, σησαμαί,

642b μύρον, στέφανος, αὐλητρίς. (B.) ὦ Διοσκόρω, |
ὀνόματα τῶν δώδεκα θεῶν διεληλυθας. 5

Ἀναξανδρίδης Ἀγροίκους (fr. 2)·

ὡς δ' ἐστεφανώθην, ἢ τράπεζ' ἐπήγετο
τοσαῦτ' ἔχουσα βρώμαθ' ὅσα μὰ τοὺς θεοὺς
καὶ τὰς θεάς οὐδ' ἔνδον ὄντ' ἤδριν ἐγώ·
οὕτως παρέζων χρηστῶς οὐκ ἔζων τότε.

Κλέαρχος Πανδρόσω (fr. 4)·

1 ὥα C E Eust.(1) : ὥδον A || 2 εἰσεφέροντο scripsi : εἰσεφέρετο A :
προσεφέρετο C E : προεφέροντο Eust.(1) || 4 ἐγχέαι A C E Eust.(1) : ἐγχέοι
Rutherford || 6 μαλακάς † σφοδραδίας † A : μάλλον δι' ἄς C E Eust.(1) :
μαλακάς σφόδρα † διὰς † M P : μαλακάς σφόδρα δι' ἄς B Mus | βίᾱ A : δέει
C* E : δέδοται Eust.(1) || 7 προσφέρει A : προσφέρει C E M P Eust.(1) Mus
τρώγοιμι καὶ A : τρώγοιμ' ἄν· C E Eust.(1) : τρώγοιμ' ἄν καὶ Musurus || 8 δεῖ
Dobree : † δη † A || 14 αἱ A : ναί. (B.) Dobree, ducente Schweighäuser
15 ὥα, σησαμαί Casaubon : † ωσασησμαι † A : ὥα, σήσαμα C : ὥα, σήσαμ
E || 19 ἐπήγετο A : εἰσῆρετο Kassel–Austin, ducente Kock || 20 τοσαῦτ' M P
Mus : † σαυτ † A | βρώμαθ' Musurus : βρώματα A

(A.) λάβ' ὕδωρ κατὰ χειρός. (B.) μηδαμῶς· καλῶς ἔχει.

(A.) λάβ', ὠγάθ'· | οὐδὲν χεῖρον. παῖς, ἐπιτίθει
ἐπὶ τὴν τράπεζαν κάρυα καὶ τραγήματα.

642c

Εὐβουλος Καμπυλίῳ (fr. 44)·

5 (A.) τραγημάτων δ' ἔσθ' ἢ τράπεζά σοι πλέα.

(B.) οὐ φιλοτραγήμων εἰμί πως ἐκάστοτε.

Ἄλεξι Πολυκλείᾳ (fr. 190) (ἐταίρας δ' ὄνομα Πολύκλεια)·

ὁ πρῶτος εὐρὼν κομψὸς ἦν τραγήματα·

τοῦ συμποσίου γὰρ διατριβὴν ἐξεύρε

10 κάργους ἔχειν μηδέποτε τὰς σιαγόνας. |

καὶ ἐν Ὀμοίᾳ (fr. 168) (τὸ δ' αὐτὸ δρᾶμα καὶ ὡς Ἀντιδότου 642d
φέρεται)·

(A.) οὐδὲ φιλόδειπνός εἰμι μὰ τὸν Ἀσκληπιόν,

τραγήμασι δὲ χαίρω μάλλον. (B.) εὖ πάνυ.

15 (A.) τραγήματ' αἰσθάνομαι γὰρ ὅτι νομίζετε

τοῖς νυμφίοις μετιοῦσι τὴν νύμφην † λέγεις

παρέχειν, ἄμητας καὶ λαγῶα καὶ κίχλας.

5

τούτοισι χαίρω, τοῖς δὲ κεκαρυκευμένοις

ὅψοισιν καὶ ζυμοῖσιν ἥδομ', ὦ θεοί.

20 Ἀπίῳ (FGh 616 F 32) δὲ καὶ Διόδωρος (= Gloss. Ital. 204

K.-A.), ὡς φησι Πάμφιλος (fr. IV Schmidt), ἐπαίχλειά | φησι 642e

καλεῖσθαι τὰ μετὰ τὸ δεῖπνον τραγήματα. [50] Ἐφιππος

Ἐφήβοις (fr. 8)·

χόνδρος μετὰ ταῦτ' εἰσῆλθεν, μύρον Αἰγύπτιον,

25 † φοινίκου † βίχός τις ὑπανεώγνυτο,

640c, 640f-1a, 641b, 642d-e Eust. p. 1141.3-4, 6-9 = IV.169.5-6, 7-9

642e Eust. p. 1020.62 = III.743.20 | 642e Eust. p. 948.39 = III.519.12-13

6 οὐ C E : οὐχι A || 10 κάργους A : ἀργούς C E Eust. : καὶ / ἀργούς

Wilamowitz | μηδέποτε C E Eust. : μηδεπώποτε A || 14 τραγήμασι A :

τραγήμασιν Musurus | δὲ χαίρω A : χαίρω δὲ Scaliger || 19 ὅψοισιν A : ὅψοισι

M P Mus | ἥδομ', ὦ θεοί M P Mus : † ἡδ' ὁμωθεοὶ † A || 22 τραγήματα A :

βρώματα C E || 24 μετὰ ταῦτ' Jacobs : † μετὰ † A | εἰσῆλθεν A : εἰσῆλθε

Jacobs || 25 † φοινίκου † A : Φοινικίνου 1.29d : Φοινικικοῦ Casaubon

εἴτ' ἴτρια, τραγήματα θῆκε, πυραμούς, ἄμης,
 ὦν ἑκατόμβη. πάντα ταῦτ' ἐχναύομεν.
 ἔμασώμεθ' οὕτως ἀνδρικῶς ὅς' εἶχομεν· 5
 καὶ γὰρ παραμασύντας τινὰς παρὰ † μασυλτας † τινὰς
 παραβόσκομεν. 5

καὶ ἐν Κύδωνι (fr. 13)·

καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον κόκκος,
 ἐρέβινθος, κύαμος,
 χόνδρος, τυρός, μέλι, σησαμίδες,
 † βράχος † βρυγμός, μνοῦς, πυραμίδες, 10
 μῆλον, κάρυον, γάλα, κανναβίδες, 5
 κόγχαι, χυλός, Διὸς ἐγκέφαλος.

Ἄλεξις Φιλίσκῳ (fr. 252)·

ἀρτέον
 642f τράπεζαν, ἀπονίψασθαι | δοτέον, προσοιστέος 15
 στέφανος, μύρον, σπονδή, λιβανωτός, ἐσχαρίς,
 τραγήματα δοτέον ἔτι, πλακοῦντος ἀπτέον.

ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ Κυθήριος Φιλόξενος ἐν τῷ Δείπνῳ (PMG 836(e))
 643a δευτέρων || τραπεζῶν μνημονεύων πολλὰ καὶ τῶν ἡμῖν παραχειμέ-
 νων ὠνόμασε, φέρε καὶ τούτων ἀπομνημονεύσωμεν· 20

τάς δὲ δὴ πρόσθεν μολούσας
 λιπαραυγεῖς
 πορθμίδας πολ-
 λῶν ἀγαθῶν πάλιν εἰσέφε-
 ρον γεμούσας, 25
 τάς ἐφημέριοι καλέοντι

643a Eust. p. 1192.42-3 = IV.355.4-6

1 εἴτ' A : om. 1.29d | τραγήματα θῆκε (v.ll. -τα et -θ' in unam confusas?) A :
 τραγήματα 1.29d : τραγήμαθ' ἦκε Porson || 4-5 τινὰς παρὰ † μασυλτας †
 τινὰς παραβόσκομεν (v.ll.) A : τινὰς παραβόσκομεν vel τινὰς παραμνήσας
 Casaubon : fort. τινὰς παρεβόσκομεν || 7 τὸ A : del. Meineke || 14-15 ἀρτέον
 / τράπεζαν] † ἀρτεον † τράπεζαν A : ἀρτέα / τράπεζ' Meineke || 20 ubique et
 foede corrupta quae sequuntur || 24-5 εἰσέφερον A C E Eust. : εἰσφερον
 Meineke || 26 ἐφημέριοι A C E Eust. : ἐφήμεροι Meineke

νῦν τραπέζας,
 ἀθάνατοι δέ τ' Ἀμαλθεί-
 ας κέρας· ταῖσι δ' ἐν μέσαις
 ἐγκαθιδρύ- 5
 5 θη μέγα χάρμα βροτοῖς, λευ-
 κὸς μυελὸς γλυκερὸς
 λεπτοῖς ἀράχνας ἐναλιγί-
 οισι πέπλοις
 συγκαλυπτὸν ὄψιν αἰσχύ-
 10 νας ὕπο, μὴ κατίδης
 μηλογενὲς | πῶυ λιπὼν 643b
 ταῖς ἀνάγκαις
 ξηρὸν ἐν ξηροῖς Ἀρισταί-
 ου παλιρρύτοισι παγαῖς·
 15 τὸ δ' ὄνομ' ἥς ἄμυλος, 10
 χερσὶν δ' ἐπέθεντο
 στόμιον μαλεραῖς
 ταν δεξαμένην ὅ τι καὶ
 20 διδῶ τις, ἃ Ζανὸς καλέοντι
 τρώγματ'· ἔπειτ' ἐπένειμεν
 ἐγκαταναχομιγές
 πεφρυγμένον
 πῦροβρο μολευκερεβινθο-
 ακανθουμικτριτυαδῦ
 25 βρώμα τὸ πανταναμικτον
 ἀμπυκιχηροῖδηστι-
 χας παρεγίνετο τούτοις

1 τραπέζας <δευτέρας> Bergk, cf. 14.642f-3a δευτέρων τραπεζῶν
 μνημονεύων || 2 τ' Musurus : τε A C E Eust. || 3 ταῖσι δ' ἐν μέσαις C E B
 Mus : σταισι δ' ἐν μέσαις A : ταῖς δ' ἐν μέσαισιν Meineke || 4-5 ἐγκαθιδρύθη
 C E B M P Mus : ἐγκαθιδρύθη A || 7 λεπτοῖς A : λεπτάς Page
 9 συγκαλυπτὸν A : συγκαλύπτων B M P Mus : συγκαλύπτων Casaubon
 10 κατίδης Casaubon (κατίδης iam M P Mus) : κατιδης A || 11 μηλογενὲς A :
 μαλογενὲς Meineke || 13 ξηροῖς A : ξηραῖς Meineke || 14 παλιρρύτοισι A :
 πολυρρύτοισι Bergk : μελιρρύτοισι Meineke || 15 τὸ] το A : τῷ Meineke
 16 ἐπέθεντο Musurus : ἐπιθεντο A || 18 δεξαμένην M P Mus : δεξαμένην A :
 δεξαμένην Meineke | καὶ A : κεν Page || 23 πῦροβρο A : πυρβρο- Meineke
 25 τὸ Schweighäuser : το A

	ταιτιν ὁ κογχχομανῆς	15
	τοξαισελαιο-	
	ξανθεπιπανκάπυρ-	
	ος χοιρινις,	
	ἀδέα δὲ	5
643c	κυκλωτὰ ὁμοφλωκτὰ ἀνάριθμα	
	καὶ μελίπακτα τετυγμέν'	
	ἄφθονα σασαμοφλωκτα·	
	τυρακίνας δὲ γάλακτι	
	καὶ μέλιτι συγκατάφυρτος	10
	ῆς ἄμυλος πλατανις	
	σασαμορυτοπαγη δὲ	
	καὶ ζεσελαιοπαγη	
	πλατυντο σασαμοπαστα	
	πέμματα καὶ τερεβινθο-	20 15
	κναχοσυμμιγεις ἀπαλαῖς θάλ-	
	λοντες ὥραις	
	ὥα τ' ἄμυδαλίδες	
	τῶν μαλαχόφλοια ὦν	
	τετο τρωκτὰ τε παισὶν	20
	αδῦιδη κάρυ' ἄλλα	
	θ' ὅσσα πρέπει παρὰ θοίαν	
	ὀλβιόπλουτον·	
	πόσις δ' ἐπεραίνετο κότ-	
	ταβοί τε λόγοι τ' ἐπὶ κοινᾶς·	25

1 ταιτιν ὁ κογχχομανῆς A : σταιτινοκογχχομαγῆς Meineke || 3-4 ξανθεπι-
πανκάπυρος A : ξανθεπιπαγκαπύρ(ω)τος Meineke || 4 χοιρινις A : χοιρίνας
Meineke || 5 ἀδέα Meineke : ἀδεα A || 6 κυκλωτὰ ὁμοφλωκτὰ
Schweighäuser : κυκλωτὰ ὁμοφλωκτα A || 7 μελίπακτα A : μελίπηκτα A^s B
M P Mus | τετυγμέν' Meineke : τετυγμένα A || 8 σασαμοφλωκτα A :
σασαμόφωκτα Meineke || 10 μέλιτι A : μέλι- Meineke || 11 πλατανις A :
πλαθανίτας Meineke || 12 σασαμορυτοπαγη A : σασαμοτυροπαγῇ Schmidt
14 πλατυντο A : πλατύνετο Meineke | σασαμοπαστα, i.e. -ΠΑΣΤΑ A :
σασαμόπλαστα, i.e. -ΠΛΑΣΤΑ Page || 15-16 καὶ τερεβινθοκναχοσυμμιγεις
A : κα̂τ' ἐρέβινθοι κναχομιγείς Meineke, Schmidt || 18 τ' Meineke : τε A
19 μαλαχόφλοια ὦν, i.e. -ΟΙΑΩΝ A : μαλαχοφλοῖδων, i.e. -ΟΙΑΩΝ Bergk
21 κάρυ' Meineke : κάρυα A || 22 θ' Meineke : τε A | θοίαν A : θοίνην A^s

ἔνθα τι κηνον ἐλέχθη
κομψὸν | ἄθυρμάτιον, καὶ
ἐθαύμασαν αὐτό, ἔπειτ' ἤνη-
σαν.

643d

5 ταῦτα καὶ ὁ Κυθήριος Φιλόξενος, ὃν ἐπαινῶν Ἀντιφάνης ἐν τῷ
Τριταγωνιστῇ (fr. 207) φησι·

πολύ γ' ἐστὶ πάντων τῶν ποιητῶν διάφορος
ὁ Φιλόξενος· πρῶτα μὲν γὰρ ὀνόμασιν
ἰδίοις καὶ κοινοῖσι χρῆται πανταχοῦ,
10 ἔπειτα μέλη μεταβολαῖς καὶ χρώμασιν
ὥς εὖ κέχραται. θεὸς ἐν ἀνθρώποισιν ἦν
ἐκεῖνος εἰδώς τ' ἀληθῶς μουσικῇ· |
οἱ νῦν δὲ κισσόπληκτα καὶ κρηναῖα καὶ
ἀνθесиπότατα μέλεα μελέοις ὀνόμασι
15 ποιοῦσιν ἐμπλέκοντες ἀλλότρια μέλη.

5

643e

[51] πλακούντων δὲ ὀνόματα πολλῶν καταλεξάντων, ὅσων
μέμνημαι τούτων σοι καὶ μεταδώσω. οἶδα δὲ καὶ Καλλίμαχον ἐν
τῷ τῶν Παντοδαπῶν Συγγραμμάτων Πίνακι (fr. 435 Pfeiffer)
ἀναγράφαντα πλακουντοποικᾶ συγγράμματα Αἰγυμίου καὶ
20 Ἠγησίππου καὶ Μητροβίου, ἔτι δὲ Φαίστου. ἡμεῖς δὲ ἅ
μετεγράψαμεν ὀνόματα | πλακούντων, τούτων σοι καὶ 643f
μεταδώσομεν, οὐχ ὥς τοῦ <ὕπ> Ἀλκιβιάδου πεμφθέντος Σωκράτει·
ὃν Ξανθίππης καταγελασάσης ὁ Σωκράτης, “οὐκοῦν”, ἔφη, “οὐδὲ
σὺ μεθέξεις τούτου.” τοῦτο δὲ ἱστόρησεν Ἀντίπατρος ἐν τῷ πρώτῳ
25 Περί Ὁργῆς (fr. 65, SVF iii.257). || ἐγὼ δὲ φιλοπλάκουντος ὦν οὐκ 644a
ἂν περιεῖδον τὸν θεῖον ἐκεῖνον ἐξυβριζόμενον πλακοῦντα.

643f cf. Ael. VH 11.12 | 644f, a-b Eust. p. 1114.1-3 = IV.77.16-19
644a Eust. p. 1345.29-30 = IV.887.24-6

1 κηνον A : καινὸν Dalechamps (novis) || 3 ἐθαύμασαν αὐτό ἔπειτ' A :
θαύμασαν αὐτ' ἐπὶ τ' Meineke || 8 πρῶτα A : πρώτιστα Dobree || 9 ἰδίοις καὶ
κοινοῖσι A : ἰδίοις καὶ κοινοῖς (prosa) C E : ἰδίοισι καὶ καινοῖσι Morelius,
Grotius || 12 τ' A : τὴν Casaubon || 13 κισσόπληκτα C E M Mus :
κισσόπληκτα A : κισσόπλεκτα P || 14 ἀνθесиπότατα τε A : τε om. C E
19 Αἰγυμίου B^{ac} M P Mus : Αἰγυμίου A || 20 Φαίστου Meineke : † φαιτου †
A || 21 τούτων Coraes : ὦν A || 22 <ὕπ> add. Casaubon || 23 καταγελασάσης
A : κατακλασάσης Kaibel ex Ael. ἢ Ξανθίππη ... κατεπάτησε

μνημονεύων οὖν ὁ κωμικός Πλάτων εἶρηκεν ἐν τῷ Ποιητῇ (fr. 121)
οὕτω·

μόνος δ' ἄγευστος,
ἄσπλαγχνος ἐνιαυτίζομαι, ἀπλάκουντος, ἀλιβάνωτος.

ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τῆς κώμης ἀμνήμων εἰμὶ ἢν Πλακοῦντά φησι 5
καλεῖσθαι Δημήτριος ὁ Σκήψιος ἐν δωδεκάτῳ Τρωϊκοῦ Διακόσμου
(fr. 8 Gaede) τῶν Ὑποπλακίων Θηβῶν φάσκων αὐτὴν ἀπέχειν
644b σταδίου ἑξ. περισπαστέον | δὲ λέγοντας πλακοῦς τὴν ὀνομαστι-
κὴν· συνήρηται γὰρ ἐκ τοῦ πλακόεις, ὡς τυρόεις τυροῦς, σησαμό-
εις σησαμοῦς. εἶρηται δὲ κατ' ἔλλειψιν τοῦ ἄρτος. ὅτι δὲ καλοὺς 10
πλακοῦντας ἐν Παρίῳ τοῦ Ἑλλησπόντου φαγεῖν ἐστὶν οἱ ἐπιδημή-
σαντες μαρτυρήσουσιν· Ἄλεξις γὰρ πεπλάνηται λέγων τοὺς ἐκ
Πάρου. λέγει δὲ οὕτως ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρχιλόχῳ (fr. 22)·

ὦ τὴν εὐτυχὴ ναίων Πάρον, ὄλβιε πρέσβυ,
ἢ κάλλιστα φέρει χώρα δύο τῶν συναπασῶν, | 15
644c κόσμον μὲν μακάρεσσι λίθον, θνητοῖς δὲ πλακοῦντας.

ὅτι δὲ καὶ οἱ Σάμιοι διαφέροντές εἰσι πλακοῦντες Σώπατρος ὁ
φλυακογράφος φησὶν ἐν Βακχίδος Μνηστῆρσι (fr. 4)·

πλακουντοποιὸν ὠνομασμένην Σάμον.

[52] ἐγχύτων δὲ πλακοῦντων μνημονεύει Μένανδρος μὲν ἐν 20
Ψευδορακλεῖ (fr. 409.6–13)·

οὐκ ἔστι κανδύλους ποιεῖν οὐδ' ὅσα σὺ
εἴωθας εἰς ταῦτόν καρκεύειν μέλι, |
644d σεμίδαλιν, ὥα' πάντα γὰρ τάναντία 25
νῦν ἐστίν· ὁ μάγειρος γὰρ ἐγχύτους ποιεῖ,
πλακοῦντας ὀπτούς, χόνδρον ἔψει καὶ φέρει 10
μετὰ τὸ τάριχος, εἶτα θρίον καὶ βότρυσ·

1 μνημονεύων οὖν A : fort. οὐ μνημονεύων || 3 δ' M P Mus : δὲ A
4 ἄσπλαγχνος B Eust. Mus : ἄσπλαγχνος A C E | ἐνιαυτίζομαι, ἀπλάκουντος,
i.e. -ΑΥΤΙΖ- Casaubon : ἐνιαυγιζομαιαβλακούντος, i.e. -ΑΥΤΙΖ- A :
ἀπλάκουντος C E Eust. || 14 εὐτυχῇ A : εὐτειχῇ Dindorf, Meineke : ἡύτυχῇ
Arnott | ὄλβιε Musurus : † ὄλβιαε † A || 17 πλακοῦντες A : fort. ut glossa
delendum || 22 ὅσα A : οἷα 4.172b || 24 σεμίδαλιν, ὥα 4.172b :
† σεμίδαλινωι † & A || 26 ὀπτούς A C E : ὀπτᾶ 4.172b

ἡ δημιουργὸς δ' ἀντιπαρατεταγμένη
κρεάδι' ὀπτᾶ καὶ κίχλας.

Εὐάγγελος δ' ἐν Ἀνακαλυπτομένη (fr. 1)·

- (A.) τέτταρας τραπέζας τῶν γυναικῶν εἰπά σοι,
5 ἔξ δὲ τῶν ἀνδρῶν, τὸ δὲ δεῖπνον ἐντελές καὶ μηδὲν
ἐλλιπές. | λαμπροὺς γίνεσθαι βουλόμεσθα τοὺς γάμους. 644e
οὐ παρ' ἐτέρου δεῖ πυθέσθαι, πάντα δ' αὐτόπτης ἐρῶ.
τῶν μὲν ἐλαῶν ἄφελε πάνθ' ὅσα βούλει γένη. 5
εἰς δὲ τὰ κρέα μόσχον ἔλαβες, δέλφακα, χοίρους, λαγῶους,
10 (B.) ὡς ἀλαζῶν ὁ κατάρατος. (A.) θρία, τυρόν, ἐγχύτους,
(B.) παῖ Δρόμων. (A.) κἀνδύλον ὡς τ', ἀμύλιον.
τὸ πέρας, ὕψος τῆς τραπέζης πῆχεών ἐστι τριῶν, |
ὥστε τὸν δειπνοῦντ' ἐπαίρειν, ἄν τι βούληται λαβεῖν. 10 644f

ἄμης. πλακοῦντος γένος. Ἀντιφάνης (fr. 297)·

- 15 ἄμητες, ἄμυλοι.

Μένανδρος ἐν Ὑποβολιμαίῳ (fr. 381.1)·

τὸν ἄμητα, Χαίριππ', οὐκ ἔἰς πέττειν τινά.

Ἴωνες δέ, ὡς φησι Σιληνὸς ἐν ταῖς Γλώσσαις, ἄμην αὐτὸν
καλοῦσι. καὶ τοὺς μικροὺς ἀμητίσκους Τηλεκλείδης (fr. 1.12)·

- 20 αὐτόματα δὲ κίχλαι μετ' ἀμητίσκων εἰς τὸν φάρυγγ'
εἰσεπέτοντο.

[53] διακόνιον. Φερεκράτης (fr. 167)· ||

644f, a–b Eust. p. 1114.1–3 = IV.77.16–19

1 δ' 4.172b et Musurus : δὲ A || 3 Ἀνακαλυπτομένη ex *Suda* (structura alia) :
Ἀνακαλυπτόμενος Dalechamps : δὲ ἐν † ἀκαλυπτομενη † A : δ' ἐν
ἀκαλυπτομένη B M P Mus || 4 εἰπά σοι Schweighäuser : εἰπας οἱ A || 5 τὸ δὲ
δεῖπνον A : τὸ δεῖπνον δ' Dindorf | μηδὲν A : μηδενὶ Fiorillo || 6 ἐλλιπές B
Mus : ἐλλειπές A | γίνεσθαι A : γενέσθαι Dindorf || 8 ὅσα βούλει A : ὅσα
βούλη B^{pc} : ὅς' ἂν βούλη Dindorf || 9 δέλφακα A : δέλφακας B | λαγῶους]
λαγωούς A : λαγώς Schweighäuser || 12 ἐστι A : ἔσται Bothe || 13 δειπνοῦντ'
Musurus : δειπνοῦντα A || 17 Χαίριππ', οὐκ ἔἰς πέττειν Porson :
† χαίριππουκαεισπεττιν † A || 20 αὐτόματα A : ὀπταί 2.64f, 6.268c | εἰς A :
ἐς Kassel–Austin | φάρυγγ' A : φάρυγ' Pierson

645a ὑπὸ τῆς ἀπληστίας
διακόνιον ἐπήσθεν ἀμφιφῶντ' ἔχων.

ἀμφιφῶν. πλακοὺς Ἀρτέμιδι ἀνακείμενος· ἔχει δ' ἐν κύκλῳ
καόμενα δάδια. Φιλήμων ἐν Πτωχῇ ἢ Ῥοδίᾳ (fr. 70)·

Ἄρτεμι, φίλη δέσποινα, τοῦτόν σοι φέρω,
ὦ πότνι, ἀμφιφῶντα καὶ σπονδήσιμα.

5

μνημονεύει αὐτοῦ καὶ Δίφιλος ἐν Ἑκάτῃ (fr. 27). Φιλόχορος (*FGrH*
328 F 86b) δ' ἀμφιφῶντα αὐτὸν κληθῆναι καὶ εἰς τὰ τῆς Ἀρτέμιδος
ἱερὰ φέρεσθαι ἔτι τε καὶ εἰς τὰς τριόδους, ἐπεὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
645b ἐπικαταλαμβάνεται ἡ σελήνη ἐπὶ ταῖς δυσμαῖς ὑπὸ τῆς | τοῦ ἡλίου 10
ἀνατολῆς, καὶ ὁ οὐρανὸς ἀμφιφῶς γίνεται.

βασυνίας. Σῆμος ἐν δευτέρῳ Δηλιάδος (*FGrH* 396 F 5), ἐν τῇ
τῆς Ἑκάτης, φησί, νήσῳ τῇ Ἰριδι θύουσι Δήλιοι τοὺς βασυνίας
καλούμενους (ἔστι δὲ ἐφθὸν πύρινον, σταῖς σὺν μέλιτι) καὶ τὰ
καλούμενα κόκχωρα, ἰσχᾶς καὶ κάρυα τρία.

15

στρεπτοὶ καὶ νεήλατα. τούτων μνημονεύει Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ
ἐν τῷ Ὑπὲρ Κτησιφώντος περὶ τοῦ Στεφάνου (18.260).

ἐπίχυτον. Νικοχάρης ἐν Χειρογράφτοισιν (fr. 6) |

645c ἐγὼ μὲν ἄρτους, μᾶζαν, ἀθάρην, ἄλφιτα,
κόλλικας, ὀβελίαν, μελιττοῦταν, ἐπιχύτους,
πτισσάνην, πλακοῦντας, δενδαλίδας, ταγηνίας.

20

Πάμφιλος (fr. II Schmidt) δὲ τὸν ἀττανίτην καλούμενον ἐπίχυτόν
φησι καλεῖσθαι. τοῦ δὲ ἀττανίτου Ἰππώναξ (fr. 37 Degani) ἐν
τούτοις μνημονεύει·

† ουκατταστε † καὶ † λαγως † καταβρύκων,
οὐ τηγανίτας σηςάμοισι φαρμάσσω
οὐδ' ἀττανίτας κηρίοισιν ἐμβάπτων. |

25

18 Νικοχάρης A : Νικοφῶν EM p. 367.32 || 20 μελιττοῦταν A : μελιτοῦτταν
EM p. 367.34 || 21 πτισσάνην A : πτισάνην B Mus || 22–3 vel καλούμενον vel
καλεῖσθαι delendum || 25 † ουκατταστε † A : οὐδ' ἀτάγγας τε 9.388b : οὐκ
ἀτταγᾶς τε Degani | † λαγως † A : † σιλαγως † 9.388b : λαγούς Tzetzes
26 τηγανίτας Casaubon : τηγανίας (vox nihili) A

κηρίον πλακοῦς. ἄρτος ὃν Ἀργεῖοι παρὰ τῆς νύμφης πρὸς τὸν 645d
 νυμφίον φέρουσιν. ὀπτᾶται δ' ἐν ἄνθραξι, καὶ καλοῦνται ἐπ' αὐτὸν
 οἱ φίλοι. παρατίθεται δὲ μετὰ μέλιτος, ὥς φησι Φιλητᾶς ἐν
 Ἀτάκτοις (fr. 9 Dettori = fr. 37 Spanoudakis).

- 5 γλυκίνας. ὁ διὰ γλεύκου καὶ ἐλαίου πλακοῦς παρὰ Κρησίν, ὥς
 φησι Σέλευκος ἐν Γλώσσαις (fr. 44 Müller).

ἐμπέπτας, ὁ αὐτός (Seleucus fr. 53 Müller) φησι, πύρινος ἄρτος,
 κοῖλος καὶ σύμμετρος, ὅμοιος ταῖς λεγομέναις κρηπίσιν εἰς ἃς
 ἐντίθενται τὰ διὰ τυροῦ σκευαζόμενα πλακούντια. |

- 10 [54] ἐγκρίδες. πεμμάτιον ἐφόμενον ἐν ἐλαίῳ καὶ μετὰ τοῦτο 645e
 μελιτούμενον. μνημονεύει αὐτῶν Στησίχορος (PMG 179(a).1-2) διὰ
 τούτων·

χόνδρον τε καὶ ἐγκρίδας
 ἄλλα τε πέμματα καὶ μέλι χλωρόν.

- 15 μνημονεύει αὐτῶν καὶ Ἐπίχαρμος (fr. 46.1) καὶ ἐν τοῖς Ἐγχειρο-
 γάστοροι Νικοφῶν (fr. 10.5). Ἀριστοφάνης (fr. 269) δ' ἐν Δαναΐσι
 καὶ πωλητὴν φησιν αὐτῶν εἶναι ἐν τούτοις·

† μητ' αρμα † εἶναι ἐγκριδοπώλην.

Φερεκράτης δ' ἐν Κραπατάλλοις (fr. 99)·

- 20 ταῦτ' ἔχων ἐν ταῖς ὁδοῖς ἀρπαζέτω τὰς ἐγκρίδας.

ἐπικύκλιος. πλακοῦς τις παρὰ | Συρακοσίοις οὕτω καλούμενος· 645f
 καὶ μέμνηται αὐτοῦ Ἐπίχαρμος ἐν Γᾷ καὶ Θαλάσσᾳ (fr. 23).

645e Eust. p. 1139.4 = IV.161.9-10 | 645f-6a Eust. p. 1864.8-9 = ii.201.35-6

1 κηρίον Kaibel, cf. Hsch. κ 2546 : † κηρίον † A || 3 Φιλητᾶς Dindorf
 (Φιλήτας iam M P Mus) : Φιλίτας A || 5 γλεύκου scripsi : γλυκέος A C E
 7 ἐμπέπτας M P Mus, cf. Hsch. ε 2438 : † ἐμπεμπτας † (v.ll. ἐμπεμπάς et
 ἐμπέπτας in unam confusas) A : ἐμπεμπτάς ^{rubr.Cmg} E : ἐμπεμπάς C
 9 ἐντίθενται A C E : ἐντίθηται B | διὰ τοῦ τυροῦ A : διὰ κηροῦ C E : τοῦ del.
 Casaubon || 15-16 ἐν τοῖς Ἐγχειρογάστοροι Kaibel : ἐν τοῖς
 Ἐνχειρογάστοροι A : ἐν τοῖς Χειρογάστοροι B M P Mus : sed cf. 3.126e
 Νικοφῶν ... ἐν τοῖς Χειρογάστορσιν, 14.645b ἐν Χειρογάστορσιν
 17 πωλητὴν (et εἶναι del.) Schweighäuser : † ποιητην † A || 22 Θαλάσσα
 Dindorf, cf. 7.313a, 9.370b, etc. : Θαλάσση A

γούρος. ὅτι πλακοῦντος εἶδος ὁ Σόλων ἐν τοῖς Ἰάμβοις (fr. 38 West²) φησί·

πίνουσι· καὶ τρώγουσιν οἱ μὲν ἴτρια,
οἱ δ' ἄρτον αὐτῶν, οἱ δὲ συμμεμιγμένους
γούρους φακοῖσι· κείθι δ' οὔτε πεμμάτων
ἄπεστιν οὐδ' ἐν, ἅσσ' ἐν ἀνθρώποισι γῆ
φέρει μέλαινα, πάντα δ' ἀφθόνως πάρα. ||

5

5

646a κριβάνας. πλακοῦντάς τινας ὀνομαστικῶς Ἀπολλόδωρος (*FGrH* 244 F 255) παρ' Ἀλκμᾶνι (*PMG* 94.1). ὁμοίως καὶ Σωσίβιος ἐν τρίτῳ *Περὶ Ἀλκμᾶνος* τῷ σχήματι μαστοειδεῖς εἶναι φάσκων αὐτούς, 10
χρῆσθαι δ' αὐτοῖς Λάκωνας πρὸς τὰς τῶν γυναικῶν ἐστιάσεις, περιφέρειν τ' αὐτοὺς ὅταν μέλλωσιν ἄδειν τὸ παρεσκευασμένον ἐγκώμιον τῆς Παρθένου αἰ ἐν τῷ χορῷ ἀκόλουθοι.

κριμνίτης. πλακοῦς ποιὸς διὰ κρίμων γινόμενος, ὡς Ἱατροκλῆς ἐν τῷ *Περὶ Πλακοῦντων* ἀναγράφει. |

15

646b [55] σταιτίτας. πλακοῦς ποιὸς ἐκ σταιτὸς καὶ μέλιτος· μνημονεύει Ἐπίχαρμος ἐν Ἑβας Γάμῳ (fr. 46.1). σταιῖς δ' ἐστὶν ὑγρὸν εἰς τήγανον ὑποχέομενον μέλιτος ἐπιβαλλομένου καὶ σησάμης καὶ τυροῦ, ὡς Ἱεροκλῆς φησί.

χαρίσιος. τούτου μνημονεύει Ἀριστοφάνης ἐν *Δαιταλεῦσιν* (fr. 20 211)·

ἐγὼ † δένων †
πέμψω πλακοῦντ' ἐσπέραν χαρίσιον.

Εὐβουλος δ' ἐν Ἀγκυλίῳνι (fr. 1.2–3) ὥσπερ ἄρτου αὐτοῦ ὄντος οὕτωςι λέγει·

25

ἐξεπίλησας † ἀρτίως

646a–b Eust. p. 1407.24 = i.44.12–13

1 γούρος A, cf. Sol. fr. 38.3 West² γούρους infra : γύρος C : γύρος Eust. : γῶρος E || 6 οὐδ' ἐν, ἅσσ' ἐν Musurus (οὐδέν, ἅσσ' ἐν scripsit) : οὐδ' ἔνασσεν A || 8 κριβάνας Schweighäuser, cf. 3.115a κρίβανα : † κυριβανας † A 18 ὑποχέομενον Kaibel : ἐπιχεόμενον A || 19 Ἱεροκλῆς A : Ἱατροκλῆς Pearson, cf. Ἱατροκλῆς ἐν τῷ *Περὶ Πλακοῦντων* supra || 24 ὥσπερ scripsi : ὡς περὶ A || 26 ἐξεπίλησας (vox nihili), i.e. -ΛΗΣ- A : ἐξεπήδησα, i.e. -ΔΗΣ- 15.668d : ἐξεπήδησ' Schweighäuser

πέττουσα τὸν χαρίσιον.

ἐπίδαιτρον. | πλακουντώδες μάζιον ἐπὶ τῷ δείπνῳ ἐσθιόμενον, 646c
ὥς φησι Φιλήμων ἐν τῷ Περὶ Ἀττικῶν Ὀνομάτων.

νᾶνος. ἄρτος πλακουντώδης διὰ τυροῦ καὶ ἐλαίου σκευαζόμενος.

5 ψωθία. τὰ ψαθύρια. Φερεκράτης Κραπατάλλοις (fr. 86)·

λήψει δ' ἐν Ἰαίδου κραπάταλλον τριωβόλου καὶ ψωθία.

Ἀπολλόδωρος δ' ὁ Ἀθηναῖος (FGrH 244 F 283) καὶ Θεόδωρος ἐν
Ἀττικαῖς Γλώσσαις (FGrH 346 F 2) τοῦ ἄρτου τὰ ἀποθραυόμενα
ψωθία καλεῖσθαι, ἃ τινες ὀνομάζουσιν ἄτταράγους. |

10 ἴτριον. πεμμάτιον λεπτόν διὰ σησάμου καὶ μέλιτος γινόμενον· 646d
μνημονεύει αὐτοῦ Ἀνακρέων (PMG 373.1-2) οὕτως·

ἡρίστησα μὲν ἱτρίου λεπτόν ἀποκλάς,
οἴνου δ' ἐπέπιον κάδον.

Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέυσι (1092)·

15 πλακοῦντες, σησαμοῦντες, ἴτρια.

Σοφοκλῆς Ἑριδι (fr. 199)·

ἐγὼ δὲ † πεινωσαγαν † πρὸς ἴτρια βλέπω.

ἄμοραι. τὰ μελιτώματα Φιλητᾶς ἐν Ἀτάχτοις (fr. 8 Dettori = fr.
36 Spanoudakis) ἄμόρας φησὶ καλεῖσθαι. μελιτώματα δ' ἐστὶ

20 πεπεμμένα.

646c Eust. p. 1635.30-1 = i.350.36-8 | 646d Eust. p. 1139.8 = IV.161.15-162.1

2 πλακουντώδες μάζιον Schweighäuser (μάzion scripsit) : πλακοῦντων
† δεσμαζιον † A : πλακοῦντων δ' ἐξ μάζιον B || 6 κραπάταλλον A :
κραπάταλον Herwerden | τριωβόλου A : ut glossam del. Meineke
7 Θεόδωρος δ' A : δ' del. Jacoby || 8 ἀποθραυόμενα Kaibel, cf. Hsch. ψ 308 :
ἀποψαυόμενα A C E Eust. || 9 ἄτταράγους C E B Eust. Mus, cf. Hsch. α 8189 :
† ἄτταρραγους † A || 12 λεπτόν A : λεπτοῦ 11.472e : λεπτοῦ μικρόν
Hephaest. Ench. p. 34.1 || 13 ἐπέπιον A : ἐξέπιον 11.472e et Hephaest. Ench. p.
34.2 || 17 † πεινωσαγαν † A : † πεινω † σ' ἄγαν B : πεινώσ' αὐ M P Mus
18 Φιλητᾶς Dindorf (Φιλητᾶς iam M P Mus) : Φιλίτας A || 19-20 ἐστὶ
<μέλιτι> πεπεμμένα Kaibel

646e ταγηνίτης. πλακοῦς | ἐν ἐλαίῳ τετηγανισμένος· μνημονεύει
Μάγνης <ῆ> ὁ ποιήσας τὰς εἰς αὐτὸν ἀναφερομένας κωμωδίας ἐν
Διονύσῳ δευτέρῳ (fr. 2)·

ταγηνίας ἤδη τεθέασαι χλιαροῦς
σίζοντας ὅταν αὐτοῖς ἐπιχέῃς μέλι;

5

καὶ Κρατῖνος ἐν Νόμοις (fr. 130)·

καὶ δρόσον βάλλων ἔωθεν χλιαρὸς ταγηνίας.

ἔλαφος. πλακοῦς ὁ τοῖς Ἐλαφηβολίοις ἀναπλασσόμενος διὰ
σταιτὸς καὶ μέλιτος καὶ σησάμου.

ναστός. πλακοῦντος εἶδος, ἔχων ἔνδον καρυκείας.

10

[56] χορία. βρώματα διὰ μέλιτος καὶ γάλακτος γινόμενα.

ἀμορβίτης. πλακοῦντος εἶδος παρὰ Σικελοῖς (Gloss. Ital. 188
K.-A.)· οἱ δὲ <...>

646f παισά. | πλακοῦντια παρὰ Κώοις, ὡς φησιν Ἰατροκλῆς.

σησαμίδες. ἐκ μέλιτος καὶ σησάμων πεφυγμένων καὶ ἐλαίου
σφαιροειδῆ πέμματα. Εὐπολὶς Κόλαξιν (fr. 176)·

15

ὃς Χαρίτων με νομίζει,
καλλαβίδας δὲ βαίνει,
σησαμίδας δὲ χέζει,
μῆλα δὲ χρέμπτεται.

20

Ἀντιφάνης Δευκαλίῳ (fr. 79)·

σησαμίδας ἢ μελίπηχτα ἢ τοιοῦτό τι.

μνημονεύει αὐτῶν καὶ Ἑφιππος ἐν Κύδωνι (fr. 13.3)· πρόκειται τὸ
μαρτύριον (14.642e). ||

647a μύλλοι. Ἡρακλείδης ὁ Συρακόσιος ἐν τῷ Περὶ Θεσμῶν ἐν
Συρακούσαις φησὶ τοῖς Παντελείοις τῶν Θεσμοφορίων ἐκ σησάμου

25

646e Eust. p. 1652.57–8 = i.374.11–13 | 646e Eust. p. 1904.34–5 = ii.254.7–8
647a–b Eust. p. 306.17 = I.474.18

1 ἐν A : om. C E || 2 <ῆ> add. M P Mus || 10 καρυκείας Eust. : καρυκείας C
E : † καρυκίας † A || 13 lac. indic. Kaibel || 17 με νομίζει A : μὲν ὄζει
Porson, cf. v. 3, quo ὄζει pro χέζει prae. C, ὄζει pro χέζει E
23–4 <γελῶνιος. πλακοῦς ...> ex An.Ox. iii.168.21 post πρόκειται τὸ
μαρτύριον add. Kaibel

καὶ μέλιτος κατασκευάζεσθαι ἐφήβαια γυναικεῖα, ἃ καλεῖσθαι κατὰ πᾶσαν Σικελίαν μυλλοὺς καὶ περιφέρεισθαι ταῖς θεαῖς.

ἐχίνος. Λυγκεὺς ὁ Σάμιος ἐν τῇ Πρὸς Διαγόραν ἐπιστολῇ (fr. 15 Dalby) ἐκ παραλλήλου τιθεῖς τὰ κατὰ τὴν Ἀττικὴν ἐξαιρέτως
 5 γινόμενα τοῖς ἐν τῇ Ῥόδῳ γράφει οὕτω· τῇ δὲ | περὶ τὸν ἄμμητα 647b
 δόξῃ τὸν καινὸν ἀνταγωνιστὴν ἐπὶ τῆς δευτέρας εἰσάγουσα
 τραπέζης ἐχίνον· ὑπὲρ οὗ νῦν μὲν ἐπὶ κεφαλαίου, παραγενομένου
 δὲ σοῦ καὶ συντεθέντων κατὰ τοὺς ἐν Ῥόδῳ νόμους διαμαση-
 σαμένου πειράσσομαι πλείω παραθεῖναι λόγον.

10 κοτυλίσκοι. Ἡρακλέων ὁ Ἐφέσιος πλακοῦντάς τινάς φησιν
 οὕτω καλεῖσθαι τοὺς ἐκ τρίτου μέρους τῆς χοίνικος γινομένους.

χοιρίναι. τούτων μνημονεῖ Ἰατροκλῆς ἐν τῷ Περί Πλακοῦν-
 των καὶ τοῦ πυραμοῦντος καλουμένου διαφέρειν | λέγων τῆς πυρα- 647c
 μίδος καλουμένης· γίνεσθαι γὰρ ταύτην ἐκ πυρῶν πεφωσμένων
 15 καὶ μέλιτι δεδευμένων. αὗται δὲ ἄθλα τίθενται ταῖς παννυχίσι τῷ
 διαγρυπνήσαντι.

[57] Χρῦσιππος δ' ὁ Τυανεὺς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἀρτοκοπικῷ
 εἶδη πλακοῦντων καὶ γένῃ τάδε ἀναγράφει· Τερεντίνον, Κρασ-
 σιανόν, Τουτιανόν, Σαβελλικόν κλοῦστρον, Ἰουλιανόν, Ἀπικιανόν,
 20 Κανωπικά, περλούκιδον, Καππαδοκικόν, ἡδύβια, μαρυπτόν,
 πλίχιον, γουττάτον, Μοντιανόν (τοῦτον, φησί, μάξεις ἐξ οἴνου
 σκληρόν· εἰ δέ σοι τυρίον παρέσται, ἡμισυ μάξεις ἐξ οἴνου καὶ
 ἡμισυ ἐκ τυροῦ· ἥδονικώτερον | γὰρ γίνεται), κλοῦστρον Κυριανόν, 647d
 κλοῦστρον γουττάτον, κλοῦστρον Φαβωνιανόν, μουστάκια ἐξ οἶνο-
 25 μέλιτος, μουστάκια σησαμᾶτα, κλοῦστρον πούριον † γωσλω-
 ανιον † Παυλινιανόν. ἐκ τυροῦ δέ, φησί, γίνεται πλακουντηρά
 τάδε· ἔγχυτος, σχριβλίτης, σουβίτυλλος (γίνεται δὲ καὶ ἐξ ἄλικος

647b-c Eust. p. 1753.27-8 = ii.64.42-3 | 647d-e Eust. p. 1753.3-5 = ii.64.12-14

6 εἰσάγουσα A : εἰσάγουσι Meineke || 7 παραγενομένου Kaibel : παραγινομένου A || 8 συντεθέντων scripsi : συντεθέντος A || 8-9 διαμαση-
 σαμένου scripsi : ἀναμασησάμενος A : ἀπομασησάμενος Kaibel
 9 παραθεῖναι, i.e. πῆθεῖναι Kaibel : περιθεῖναι, i.e. πῆθεῖναι A || 13 <οὐ>
 διαφέρειν Kaibel || 14 <καὶ> ταύτην Kaibel || 24 γουττάτον, i.e. ΓΟ-
 Casaubon : † τουττάτον †, i.e. ΤΟ- A | Φαβωνιανόν Buecheler, cf. Plin. Nat.
 15.54 : † ταβωνιανόν † A || 27 σχριβλίτης, i.e. -ΒΑΙΤΗΣ Casaubon, cf. Cato
 RR 78ff : † σχιρβαίτης †, i.e. -ΒΑΙΤΗΣ A

σουβίτυλλος), σπῖρα (καὶ οὗτος ἐκ τυροῦ γίνεται), λούκουντλοι,
 ἀργυροτρύφημα, λίβος, κίρκλος, λιξόλας, κλουστροπλακοῦς. γίνε-
 647e ται δέ, φησί, καὶ ὀρυζίτης πλακοῦς. ὁ δὲ φθόις οὕτω γίνεται· τυρὸν
 ἐκπιέσας τρίβε καὶ ἐμβάλων εἰς | κόσκινον χάλκεον διήθει, εἴτ'
 ἐπίβαλε μέλι καὶ σελίγνεως ἡμῖναν καὶ συμμάλαξον εἰς ἓν. 5
 κάτιλλος δὲ ὀρνᾶτος ὁ λεγόμενος παρὰ Ῥωμαίοις οὕτω γίνεται·
 θρίδακας πλύνας ξέσον καὶ ἐμβάλων οἶνον εἰς θυεῖαν τρίβε τὰς
 θρίδακας, εἴτα τὸν χυλὸν ἐκπιέσας σελίγνιον συμφύρασον αὐτῷ,
 καὶ συμπεσεῖν ἑάσας μετ' ὀλίγον τρίψον εὐτόνως προσβαλὼν
 ὀλίγον στέατος χοιρείου καὶ πέπερι, καὶ πάλιν τρίψας ἔλχυσον 10
 λάγανον, καὶ λειάνας ἐκτεμὼν κατὰτεμνε καὶ ἔψε εἰς ἔλαιον
 647f θερμότατον εἰς ἡθμὸν | βαλὼν τὰ κατακεκομμένα. ἄλλα πλακοῦν-
 των γένη· ὀστρακίτης, ἄττανίται, ἄμυλον, τυροκόσκινον. τυρὸν
 ἐκπιέσας καλῶς θές εἰς ἄγγος, εἴτ' ἄνω κόσκινον χαλκοῦν ἐπιθείς
 διάγε τὸν τυρόν. ὅταν δὲ μέλλης προσφέρειν, βάλε μέλιτος 15
 αὐταρχες ἐπάνω. ὑποτυρίδες δὲ οὕτω γίνονται· εἰς γάλα βαλὼν
 μέλι ἐκπίεσον καὶ βάλε εἰς σκευὸς καὶ ἕα παγῆναι. ἐὰν δέ σοι
 παρῇ κοσκίνια μικρά, ἐπίβαλε εἰς αὐτὰ τὸ σκευὸς καὶ ἕα ἐκρεῖν
 τὸν ὀρόν. καὶ ὅταν σοὶ δόξη πεπηγένη, ἄρας τὸ σκευὸς μετάβαλε 20
 εἰς ἀργύρωμα, καὶ ἔσται ἡ ὄψις ἄνωθεν. ἐὰν δὲ μὴ ἡ κοσκίνια,
 φλαβιλλίοις καινοῖς χρῶ οἷς τὸ πῦρ ῥιπίζεται· τὴν γὰρ αὐτὴν
 ποιεῖ χρεῖαν. κοπτοπλακοῦς. ἐν Κρήτῃ δέ, φησί, πλακουντάριον
 648a ποιοῦσιν ὅπερ ὀνομάζουσι γάστριν. γίνεται δὲ οὕτω· κάρυα Θάσια
 καὶ Ποντικὰ καὶ ἀμύγδαλα, ἔτι δὲ || μῆκων· ἃ φρύξας θεράπευσον
 καλῶς καὶ εἰς θυεῖαν καθαρὰν τρίψον ἐπιμελῶς· συμμίζας τε τὴν 25
 ὀπώραν μάλαξον μέλιτι ἡψημένῳ προσβαλὼν πέπερι πλεον καὶ
 μάλαξον· γίνεται δὲ μέλαν διὰ τὴν μῆκωνα. διαπλατύνας ποιήσον
 τετράγωνον· εἴτα σήσαμον λευκὸν τρίψας μάλαξον μέλιτι ἡψη-
 μένῳ καὶ ἔλχυσον λαγάνια δύο, ἐν θές ὑποκάτω καὶ τὸ ἄλλο

2 κίρκλος, λιξόλας Buecheler : † κίρκοσαιξαφας † A || 3 γίνεται C E B M P
 Mus : γίγνεται A || 4 εἰς C E : ἐς A || 5 σελίγνεως A : σιλίγνεως C E Eust.
 6 γίνεται scripsi : γίγνεται A || 9 εὐτόνως Schweighäuser : ἑαυτὸν ὡς A :
 αὐτὸν ὡς Musurus || 11 λειάνας Musurus : λιάνας A || 14 ἐκπιέσας M P Eust.
 Mus : ἐκπιάσας A || 21 ἐν οἷς A : ἐν delevi || 22 πλακουντάριον Wilamowitz :
 † πλακουντηρον † A || 23 γάστριν] † γαστριν † A : γάστριον Hsch. γ 199
 24 μῆκων ἃ Kaibel : μῆκωνα δν A || 26 μάλαξον (cf. infra) Kaibel : † μαξον †
 A || 27 <καὶ> διαπλατύνας Kaibel || 29 ἐν θές Bedrot : καὶ ἐνθες A : καὶ delevi

ἐπάνω, ἵνα τὸ μέλαν εἰς μέσον γένηται, εὖ ρύθμισόν τε αὐτό.
ταῦτα καὶ ὁ σοφὸς πεμματολόγος Χρύσιππος. [58] Ἀρποκρατίων |
δὲ ὁ Μενδήσιος ἐν τῷ Περί Πλακούντων τὴν παρ' Ἀλεξανδρεῦσι 648b
καλουμένην † πανκαπραν † <...> καλεῖ. Ἰτρια δ' ἐστὶ ταῦτα συντε-
5 θρυμμένα μετὰ μέλιτος ἐφόμενα, καὶ μετὰ τὴν ἔψησιν σφαιρηδὸν
συντεθέντα περιδεῖται βύβλῳ λεπτῇ ἔνεκα τοῦ συμμένειν. πολτοῦ
δὲ μνημονεύει Ἀλκμάν (PMG 96) οὕτως·

ἤδη παρέξει πυάνιον τε πολτὸν
χίδρον τε λευχὸν κηρίναν τ' ὀπώραν.

- 10 ἐστὶ δὲ τὸ πυάνιον, ὥς φησι Σωσίβιος (FGrH 595 F 12), πανσπερ-
μία ἐν γλεύκει ἠψημένη, χίδρον δὲ οἱ ἐφθοῖ πυροί. κηρίναν δὲ
ὀπώραν λέγει τὸ μέλι. καὶ | Ἐπίχαρμος δὲ οὕτω λέγει ἐν Γᾶ καὶ 648c
Θαλάσῃ (fr. 20)·

πολτὸν ἔψιν ὄρθριον.

- 15 καὶ τῶν καλουμένων δὲ μελικηρίδων μνημονεύει Φερεκράτης ἐν
Αὐτομόλοις (fr. 30) οὕτως·

ὥσπερ τῶν αἰγιδίων ὄζειν ἐκ τοῦ στόματος μελικήρας.

- [59] λεχθέντων καὶ τούτων ὁ σοφὸς Οὐλπιανὸς ἔφη· πόθεν
ὑμῖν, ὦ πολυμαθέστατοι γραμματικοί, καὶ ἐκ ποίας βιβλιοθήκης
20 ἀνεφάνησαν οἱ σεμνότατοι οὗτοι συγγραφεῖς Χρύσιππος καὶ
Ἀρποκρατίων διαβάλλοντες καλῶν ὀνόματα φιλοσόφων τῇ
ὁμωνυμίᾳ; τίς δὲ καὶ ἡμῖναν Ἑλλήνων ὠνόμασεν | ἢ τίς ἀμύλου 648d
μνημονεύει; ἀπαντήσαντος δ' αὐτῷ τοῦ Λαρηνσίου καὶ εἰπόντος·
τὴν μὲν ἡμῖναν οἱ τὰ εἰς Ἐπίχαρμον ἀναφερόμενα ποιήματα
25 πεποιηκότες οἶδασι, κὰν τῷ Χείρωνι ἐπιγραφόμενῳ ([Epich.] fr.
289) οὕτω λέγεται·

καὶ πιεῖν ὕδωρ διπλάσιον χλιαρόν, ἡμῖνας δύο.

648b Eust. p. 1563.1 = i.253.45-6 | 648b Eust. p. 1735.50 = ii.42.26

1 εὖ ρύθμισόν Lobeck : εὐρύθμησόν A || 4 † πανκαπραν † A : παγκαρπίαν
Musurus (παγκάρπαν iam M : παγκάρπ P) | lac. indic. Kaibel || 11 γλεύκει
scripsi : † γλυκι † A : γλυκεῖ B M P Mus || 12-13 Γᾶ καὶ Θαλάσῃ Dindorf,
cf. 7.313b, 9.370b, etc. : Γῇ καὶ Θαλάσῃ A : Γᾶ καὶ Θαλάσῃ M P Mus

τὰ δὲ ψευδεπιχάρμεια ταῦτα ([Epich.] *Pseud. test.* i) ὅτι πεποιήκα-
 σιν ἄνδρες ἔνδοξοι <...> Χρυσόγονός τε ὁ αὐλητής, ὡς φησιν
 Ἀριστόξενος ἐν ὀγδῶ Πολιτικῶν Νόμων (fr. 45 Wehrli), τὴν
 Πολιτείαν ἐπιγραφομένην. Φιλόχορος δ' ἐν τοῖς Περι Μαντικῆς
 (FGrH 328 F 79) Ἀξιόπιστον τὸν εἶτε Λοκρὸν γένος ἢ Σικυώνιον | 5
 648e τὸν Κανόνα καὶ τὰς Γνώμας πεποιηκέναι φησίν· ὁμοίως δὲ ἱστορεῖ
 καὶ Ἀπολλόδωρος (FGrH 244 F 226). τοῦ δὲ ἀμύλου μνημονεύει
 Τηλεκλείδης ἐν Στεροῖς (fr. 34) οὕτως·

φιλῶ πλακοῦντα θερμόν, ἀχράδας οὐ φιλῶ,
 χαίρω λαγῶσις ἐπ' ἀμύλῳ καθημένοις. 10

[60] τοῦτων ἀκούσας ὁ Οὐλιπιάδης ἔφη· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ κοπτὴν
 τινα καλεῖτε, ὁρῶ δὲ ἐκάστῳ κειμένην ἐπὶ τῆς τραπέζης, λέγετε
 ἡμῖν, ὦ λίχνοι· τίς τοῦ ὀνόματος τούτου τῶν ἐνδόξων μνημονεύει;
 καὶ ὁ Δημόκριτος ἔφη· τὸ μὲν θαλάσσιον πρᾶσον κοπτὴν φησι
 648f καλεῖσθαι Διονύσιος ὁ Ἰτυκαῖος ἐν ἐβδόμῳ | Γεωργικῶν. τοῦ δὲ 15
 ἡμῖν παρακειμένου μελιπήκτου μέμνηται Κλέαρχος ὁ Σολεὺς ἐν
 τῷ Περι Γρίφων (fr. 87 Wehrli) οὕτως· λέγων· σκεύων κελεύοντι
 λέγειν ὀνόματα εἰπεῖν·

τρίπους, χύτρα, λυχνεῖον, ἀκταία, βάθρον,
 σπόγγος, λέβης, σκαφεῖον, ὄλμος, λήκυθος, 20
 σπυρίς, μάχαιρα, τρύβλιον, κρατήρ, ῥαφίς.

ἢ πάλιν ὅψων οὕτως·

ἔτνος, φακὴ, τάριχος, ἰχθύς, γογγυλῖς,
 649a σκόροδον, || κρέας, θυννίον, ἄλμη, κρόμμυον,
 σκόλυμος, ἐλαία, κάππαρις, βολβός, μύκης. 25

ἐπὶ τε τῶν τραγημάτων ὁμοίως·

1 ψευδεπιχάρμεια Schweighäuser : ψευδεπιχάρμια A || 2 lac. indic.
 Bernhardy : intra ἐπιγραφομένην et Φιλόχορος infra Meineke || 14 πρᾶσον
 Hsch. κ 3569 : πρᾶσσον A | κοπτὴν Hsch. κ 3569 : κόπττην B : κοίτην A
 17 Γρίφων Casaubon : † γραφῶν † A | σκεύων Kaibel : σκεῦη A | κελεύοντι
 Kaibel, cf. 10.457e : κελεύοντα A : κελεύοντος Schweighäuser || 18 ὀνόματα
 Kaibel : ὅμοια A || 24 θυννίον A : θύννειον Schweighäuser | ἄλμη M P Mus :
 † ἀλλή † A

ἄμης, πλακοῦς, ἔντιλτος, ἵτριον, ῥόα,
 ὦόν, ἐρέβινθος, σησάμη, κοπτή, βότρυς,
 ἰσχάς, ἄπιος, πέρσεια, μηλέ', ἀμύγδαλα.

ταῦτα μὲν ὁ Κλέαρχος. ὁ δὲ φλυακογράφος Σώπατρος ἐν τῷ
 5 ἐπιγραφομένῳ Πύλαι δράματί (fr. 16) φησι·

τίς δ' ἀναρίθμου μήκωνος εὖρε κοπτὰς
 ἢ κνηχοπύρους ἡδονὰς τραγημάτων ἔμιξεν;

ἀπέχεις, ὦ καλέ μου λογιστὰ Οὐλπιανέ, τὴν κοπτὴν· ἥς συμβου-
 λεύω | σοι ἀπεσθίειν.

649b

10 καὶ ὅς οὐδὲν μελλήσας ἀνελόμενος ἤσθιε. γελασάντων δὲ
 πάντων ἔφη ὁ Δημόκριτος· ἀλλ' οὐκ ἐσθίειν σοι προσέταξα, καλὲ
 ὀνοματοθήρα, ἀλλὰ μὴ ἐσθίειν· τὸ γὰρ ἀπεσθίειν οὕτως εἴρηκεν ἐν
 Φινεῖ ὁ κωμωδιοποιὸς Θεόπομπος (fr. 63)·

παῦσαι κυβεύων, μειράκιον, καὶ τοῖς βλίτοις
 15 διαχρῶ τὸ λοιπόν. κοιλίαν σκληρὰν ἔχεις·
 τὰ πετραῖα τῶν ἰχθυοδίων ἀπέσθιε.
 ἡ τρυῆ ἄριστόν ἐστιν εἰς εὐβουλίαν.
 ταῦτ' ἦν ποῆς, ῥάων ἔσει τὴν οὐσίαν.

5

χρῶνται δὲ | τῷ ἀπεσθίειν καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τίνος ἐσθίειν, ὥς 649c
 20 Ἑρμιππος ἐν Στρατιώταις (fr. 51)·

οἴμοι τάλας, δάχνει, δάχνει,
 ἀπεσθίει μου τὴν ἀκοήν.

[61] ἐπὶ τούτῳ ἐλεγχθεὶς ὁ Σύρος καὶ δηχθεὶς σφόδρα, ἀλλὰ
 μὴν, ἔφη, παράκειται ἡμῖν ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ ψιττάκια· ἅπερ
 25 ἦν εἴτης παρὰ τίνι κείται,

δώσω σοι

649b-c Eust. p. 1753.25-7 = ii.64.38-41 | 649c-e Eust. p. 1210.40-2 = IV.414.8-12

1-2 ῥόα, / ὦόν, i.e. POA- Salmasius : ῥοδῶιον (vox nihili), i.e. POΔ- A
 3 πέρσεια Salmasius : † περσια † A | μηλέ' Schweighäuser : μηλέα A : μῆλ'
 Schneider || 7 ἔμιξεν A : ἔμιξεν Kassel-Austin || 18 ταῦτ' ἦν ποῆς Scaliger :
 ταύτην † ποῆς † A

οὐ

χρυσέους δέκα στατήρας,

κατὰ τὸν Ποντικὸν λεσχηνευτὴν (Heraclid. Pont. Jun. *SH* 480),
 ἀλλὰ τοῦτ' ἐκπωμα. σιωπήσαντος δὲ τοῦ Δημοκρίτου, ἀλλ'
 ἐπεὶ ἀπορεῖς, ἔφη, ἐγὼ σε διδάξω. Νίκανδρος μὲν ὁ Κολοφώνιος 5
 649d ἐν τοῖς *Θηριακοῖς* (891) | μνημονεύων αὐτῶν φησι·

φιττάκι' ἀκρεμόνεσσιν ἀμυγδαλέοισιν ὅμοια.

γράφεται δὲ καί·

βιστάκια ἀμύγδαλα ὄντα πέφανται.

καὶ Ποσειδώνιος δὲ ὁ ἀπὸ τῆς Στοᾶς ἐν τῇ τρίτῃ τῶν *Ἱστοριῶν* 10
 (*FGrH* 87 F 3 = fr. 55a Edelstein-Kidd = fr. 87 Theiler) γράφει οὕτω·
 φέρει δὲ καὶ τὸ πέρσειον ἢ Ἀραβία καὶ ἡ Συρία καὶ τὸ καλούμενον
 βιστάκιον· ὃ δὲ βοτρυώδη τὸν καρπὸν ἀφίησι λευκόφαιον ὄντα καὶ
 μικρόν, παρεμφερὲς τοῖς δακρύοις, ἃ δὲ ῥαγῶν τρόπον ἀλλήλοις
 ἐπιβάλλει, τὰ δ' ἔνδον ἔγχλωρον καὶ τοῦ κωνίου τῶν στροβίλων 15
 ἦττον μὲν εὐχυμον, εὐώδη δὲ μάλλον. οἱ δὲ τὰ Γεωργικά |
 649e συγγράψαντες ἀδελφοὶ ἐν τῷ τρίτῳ γράφουσιν οὕτω· καὶ τὴν
 μελίαν καὶ τὴν τέρμινθον, ἃ δὲ νῦν πιστάκια οἱ Σύροι καλοῦσι. καὶ
 οὗτοι μὲν διὰ τοῦ π πιστάκια ταῦτα ὠνόμασαν, ὃ δὲ Νίκανδρος
 δασέως φιττάκια, Ποσειδώνιος δὲ βιστάκια. 20

[62] περιβλέψας οὖν ἐπὶ τούτοις τοὺς παρόντας καὶ τυχῶν
 ἐπαίνου ἔφη· ἀλλὰ μὴν καὶ περὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν
 παρακειμένων λελέξεταί μοι, ἵνα με τῆς πολυμαθίας ἀγασθῇτε.
 ἐρῶ δὲ πρότερον περὶ τῶν παρὰ Ἀλεξανδρεῦσι καλουμένων
 649f κοννάρων καὶ παλιούρων. | μνημονεύει δ' αὐτῶν Ἀγαθοκλῆς ὁ 25
Κυζικηνός ἐν τρίτῳ τῶν περὶ τῆς πατρίδος (*FGrH* 472 F 4) λέγων
 οὕτω· κεραυνοῦ δὲ σκήψαντος εἰς τὸν τάφον ἀνεβλάστησεν ἐκ τοῦ
 σήματος δενδρίον ὃ ἐκεῖνοι κόνναρον ἐπονομάζουσιν. ἐστὶ δὲ τὸ
 δενδρίον μεγέθει μὲν πετελής καὶ πεύκης οὐθέν τι μείον,

7 φιττάκι' C E : φιττάκια Eust. : Φιττάκι' A | πιστάκι' ἀκρεμόνεσσιν ἀμυγδα-
 λόνετα πέφανται Nic. || 12 πέρσειον E : πέρσιον A C E^s || 13 λευκόφαιον
 Schweighäuser : † λευκοφαῖον † A : λευκοφαῖ C E : λευκόφλοιοι Musurus
 14 μικρόν scripsi : μακρόν A C E || 15 ἔγχλωρον B M P Mus : ἐνχλωρον A :
 ἐστὶ χλωρόν C E || 21 ἐπὶ Kaibel : ἐν A

ἀκρεμόνας δὲ ἔχει θαμέας καὶ δολιχοὺς καὶ ἐπ' ὀλίγον
 ἀκανθώδεις, τὸ δὲ φύλλον τέρεν καὶ χλωρόν, τῇ φυῇ περιφερές. ||
 καρποφορεῖ δὲ δις τοῦ ἔτους, ἡρὸς τε καὶ φθινοπώρου. γλυκὺς δὲ 650a
 πάνυ ὁ καρπός, μέγεθος κατὰ φαυλίην ἐλάαν καὶ τὴν σάρκα καὶ
 5 τὸ ὀστέον ταύτῃ προσείκελον, διαλλάσσον δὲ τῇ τοῦ χυμοῦ ἡδονῇ.
 καὶ τρώγεται ἔτι χλωρὸς ὁ καρπός. καὶ ἐπὴν αὐανθῇ, ποιοῦσιν ἐξ
 αὐτοῦ ἄλευρα, καὶ πατέονται ταῦτα οὐ μάζαντες οὐδ' ὕδατι
 δεύοντες ἀλλὰ φαύλως ὁκοῖά περ πέφυκε. καὶ Εὐριπίδης ἐν
 Κύκλωπί (394) φησι·

10 παλιούρου κλάδω·

Θεόπομπός τε ἐν πρώτῃ καὶ εἰκοστῇ Φιλιππικῶν (FGrH 115 F
 133) μνημονεύει | αὐτῶν καὶ Δίφιλος ὁ Σίφνιος ἱατρός ἐν τῷ Περὶ 650b
 τῶν Προσφερομένων τοῖς Ὑγιαίνουσι καὶ τοῖς Νοσοῦσι. τούτων δὲ
 πρώτον ἐμνήσθη, ἄνδρες φίλοι, οὐχ ὅτι ἡμῖν παράκειται νῦν, ἀλλ'
 15 ὅτι πολλάκις ἐν τῇ καλῇ Ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ τῶν δευτέρων τραπεζῶν
 παραχείμενα ἔλαβον, καὶ ζητηθέντος ἐκεῖ τοῦ ὀνόματος ἐνθάδε τῷ
 βιβλίῳ ἐντυχῶν ἀνελεξάμην. [63] ἐξῆς οὖν λέξω περὶ τῶν παρα-
 χειμένων ἀπιῶν· ἐπεὶ ἀπ' αὐτῶν καὶ ἡ Πελοπόννησος Ἀπία
 ἐκλήθη διὰ τὸ ἐπιδαψιλεύειν | ἐν αὐτῇ τὸ φυτόν, φησὶν Ἰστρος ἐν 650c
 20 τοῖς Ἀργολικοῖς (FGrH 334 F 39). ὅτι δὲ τὰς ἀπίους ἐν ὕδατι
 εἰσέφερον εἰς τὰ συμπόσια Ἀλεξίς ἐν Βρεττίᾳ (fr. 34) παρίστησι
 διὰ τούτων·

(A.) εἰδές ποτε
 πίνουσιν ἀνθρώποις ἀπίους παραχειμένας
 25 ἐν ὕδατι πολλῶ; (B.) πολλάκις δήπου. τί οὖν;
 (A.) οὐκοῦν ἕκαστος ἐκλεγόμενος λαμβάνει
 τῶν ἐπινεουσῶν τὴν πεπαιτάτην αἰή; 5
 (B.) † δη † ὄντι.

650b-c Eust. p. 1845.16 = ii.177.37-8

4 αὐτοῦ post καρπός praeb. C E B | ἐλάαν C E : ἐλάην A || 7 πατέονται
 Wesseling : † πατεον † A : πατέοντι Musurus : προσφέρονται C E
 11 πρώτη καὶ εἰκοστῇ scripsi : εἰκοστῇ πρώτη A || 21 Βρεττίᾳ Dalechamps,
 cf. Stob. 4.41.4 : Βρευτίᾳ (vox nihili) A || 24 πίνουσιν Dobree : † πεινουςιν †
 A* || 25 ἐν ὕδατι πολλῶ A : ἐν ὕδατι; (B.) πολλά Meineke || 28 † δη † ὄντι A :
 δηλονότι M P Mus

650d αἱ δ' ἀμαμηλίδες οὐκ εἰσιν ἄπιοι, | ὥς τινες οἴονται, ἀλλ' ἕτερόν τι
καὶ ἥδιον καὶ ἀπύρηνον. Ἀριστομένης ἐν Διονύσῳ (fr. 11) φησίν·

ὁ Χῖος οὐκ οἶσθ' ὥς ἀμαμηλίδας ποιεῖ;

ὅτι δ' ἐστὶν ἕτερον τῆς ἀπίου καὶ ἥδιον Αἰσχυλίδης παρίστησιν ἐν
τρίτῳ Γεωργικῶν· περὶ Κέω γοῦν τῆς νήσου λέγων γράφει οὕτως· 5
ἀπίους ἢ νήσος φέρεי κρατίστας κατὰ τάς ἐν Ἰωνίᾳ καλουμένας
ἀμαμηλίδας· εἰσὶ γὰρ ἀπύρηνοί τε καὶ ἡδεῖαι καὶ γλυκεῖαι. Ἀέθ-
λιος δ' ἐν πέμπτῳ Ὁρων Σαμίῳν (FGrH 536 F 1b = fr. 1 Fowler), εἰ
650e γνήσια τὰ συγγράμματα, ὁμομηλίδας αὐτάς | καλεῖ. Πάμφιλος δ'
ἐν τοῖς Περί Γλωσσῶν καὶ Ὀνομάτων (fr. V Schmidt), ἐπιμηλῖς, 10
φησίν· ἀπίου γένος. Ἀντιφῶν δ' ἐν τῷ Περί Γεωργικῶν (Androt.
FGrH 324 F *78) φωκίδας φησὶν εἶδος ἀπίων εἶναι.

[64] ῥῶν δὲ σκληροκόκκων <...>· τῶν γὰρ ἀπυρήνων Ἀριστο-
φάνης ἐν Γεωργοῖς (fr. 120) μνημονεύει. καὶ ἐν Ἀναγύρῳ (fr. 52)·

πλὴν ἀλεύρου καὶ ῥόας.

15

καὶ ἐν Γηρυτάδῃ (fr. 188). Ἑρμιππος δ' ἐν Κέρκωψι (fr. 37) φησιν·

ἤδη τεθέσσαι κόκκον ἐν χιόνι ῥόας;

ροῖδιον μέντοι ὥς βοῖδιον τὸ ὑποκοριστικόν. Ἀντιφάνης ἐν Βοιω-
τίᾳ (fr. 60)·

ἐνεγκεῖν ἐξ ἀγροῦ μοι τῶν ῥῶν
τῶν σκληροκόκκων.

20

Ἐπίλυκος Κωραλίσκῳ (fr. 2)·

μῆλα καὶ ῥόας λέγεις.

Ἀλεξίς Μνηστήρσι (fr. 73)·

ῥόαν γὰρ ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν. |

25

4 <καὶ ἀπύρηνον> post ἥδιον add. Kaibel || 10 Γλωσσῶν Dalechamps
(linguis) : Γλώσσης A || 11 Ἀντιφῶν A : Ἀνδροτίων Kaibel, cf. 3.75d, 78a, 82c
13 lac. hic indicavi : ante ῥῶν Meineke : post ῥῶν Kaibel : λέγονται δέ
τινες ῥοαὶ ἀπύρηνοι καὶ ἕτεραι σκληρόκοκκοι C E | ἀπυρήνων M P Mus : ἀπυ-
ρίνων A : ἀπύρηνοι (structura mutata) C E || 18 ροῖδιον ... τὸ ὑποκοριστικόν]
“ab hoc loco aliena” Kaibel || 20 ῥῶν Schweighäuser : ροιῶν A || 22 Κωρα-
λίσκῳ Schweighäuser, cf. 4.140a, 15.691c : Φωραλίσκῳ A

σίδας δ' ὅτι τὰς ῥόας καλοῦσι Βοιωτοὶ Ἀγαθαρχίδης ἐν τῇ ἐννεα- 650f
 καιδεκάτῃ τῶν Εὐρωπαϊκῶν (FGrH 86 F 8) οὕτω γράφει· ἀμφισβη-
 τούντων Ἀθηναίων πρὸς Βοιωτοὺς περὶ τῆς χώρας ἣν καλοῦσι
 Σίδας, Ἐπαμεινώνδας δικαιολογούμενος ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἀριστε-
 5 ρᾶς μεταλαβὼν κεκρυμμένην ῥόαν καὶ δείξας ἤρετο τί καλοῦσι
 τοῦτο. τῶν δ' εἰπόντων ῥόαν, “ἀλλ' ἡμεῖς”, εἶπε, “σίδαν” || (ὁ δὲ 651a
 τόπος τοῦτ' ἔχει τὸ φυτὸν ἐν αὐτῷ πλείστον, ἀφ' οὗ τὴν ἐξ ἀρχῆς
 εἴληφε προσηγορίαν), καὶ ἐνίκησε. Μένανδρος δ' ἐν Αὐτὸν Τιμω-
 ρομένῳ (fr. 83) ῥοιδία αὐτὰς ὠνόμασε διὰ τούτων·

10 μετ' ἄριστον γὰρ ὡς ἀμυγδάλας † ἐγὼ
 παρέθηκα καὶ τῶν ῥοιδίων ἐτρώγομεν.

λέγεται δέ τι καὶ φυτὸν σίδῃ ὅμοιον ῥόα γινόμενον ἐν τῇ περὶ
 Ὀρχομενὸν λίμνῃ ἐν αὐτῷ τῷ ὕδατι, οὗ τὰ μὲν φύλλα τὰ πρόβατα
 ἐσθίει, τὸν δὲ βλαστὸν αἱ ὕες, ὡς ἱστορεῖ Θεόφραστος ἐν τετάρτῳ
 15 Περί Φυτῶν (fr. 401 Fortenbaugh) γίνεσθαι λέγων καὶ τῷ Νείλῳ
 ὁμώνυμόν τι | αὐτῇ ἄνευ ῥιζῶν. 651b

[65] φοίνικες. Ξενοφὼν μὲν ἐν δευτέρῳ Ἀναβάσεώς (2.3.14-15)
 φησιν· † ἐν † δὲ σῖτος πολὺς καὶ οἶνος φοινίκων καὶ ὄψον † καὶ †
 ἐψητὸν ἀπὸ τῶν αὐτῶν. αὐταὶ δὲ αἱ βάλανοι τῶν φοινίκων οἷας
 20 μὲν ἐν τοῖς Ἑλλησιν ἔστιν ἰδεῖν τοῖς οἰκέταις ἀπέκειντο, αἱ δὲ τοῖς
 δεσπόταις ἀποκείμεναι ἦσαν ἀπόλεκτοι, θαυμάσιοι τὸ κάλλος καὶ
 τὸ μέγεθος, ἡ δὲ ὄψις ἡλέκτρον οὐδὲν διέφερε. τὰς δὲ τινὰς
 ξηραίνοντες τραγήματα παρετίθεντο, καὶ ἦν παρὰ πότον ἡδὺ μὲν,
 κεφαλαλγές δέ. Ἡρόδοτος δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ (1.193.4-5) | περὶ 651c
 25 Βαβυλῶνος λέγων φησὶν· εἰσι δ' αὐτόθι φοίνικες πεφυκότες ἀνά
 πᾶν τὸ πεδῖον, οἱ πλεῖνες αὐτῶν καρποφόροι, ἐκ τῶν καὶ σιτία καὶ
 οἶνον καὶ μέλι ποιέονται. τοὺς συκέων τρόπον θεραπεύουσι· τῶν
 γὰρ φοινίκων οὐς ἔρσενας καλέουσι, τούτων τὸν καρπὸν περιδέουσι
 30 βάλανον ἐνδύνων καὶ μὴ ἀπορρεῖν ὁ καρπὸς τοῦ φοίνικος· ψήνας

1 ῥόας scripsi : ῥοιάς A C E || 4 Ἐπαμεινώνδας Jacoby : Ἐπαμεινώνδας A C
 E || 12 ῥόα scripsi : ῥοιά A C E || 18 ἐν A : ἐνὴν Xen. || 18-19 ὄψον καὶ
 ἐψητὸν A : ὄξος ἐψητὸν Xen. || 19 φοινίκων Xen. : φοινικίων A
 23 παρετίθεντο A : ἀπετίθεσαν Xen. || 24 τῇ β', i.e. τῇ δευτέρᾳ A : τῷ
 δευτέρῳ C E : τῇ πρώτῃ Bedrot || 29 πεπαίνῃ Hdt. et B M P Mus :
 † πεπενη † A || 30 ἐνδύνων A : ἐσδύνων Hdt.

γὰρ δὴ φορέουσιν ἐν τῷ καρπῷ οἱ ἔρσηνες καθάπερ οἱ ὄλονθοι. τὰ
 651d παραπλήσια τοῖς παρὰ τῷ Ἡροδότῳ ἱστορεῖ | περὶ τοῦ ἐν Λιβύῃ
 καλουμένου λωτοῦ αὐτόπτης γενόμενος ὁ Μεγαλοπολίτης Πολύ-
 βιος ἐν τῇ δωδεκάτῃ (12.1.2) τῶν Ἱστοριῶν λέγων οὕτως· ἐστὶ δὲ
 τὸ δένδρον οὐ μέγα, τραχύ δὲ καὶ ἀκανθώδες, ἔχει δὲ φύλλον 5
 χλωρὸν παραπλήσιον τῇ ῥάμνῳ, μικρὸν βαθύτερον καὶ πλατύ-
 τερον. ὁ δὲ καρπὸς τὰς μὲν ἀρχὰς ὁμοῖός ἐστι καὶ τῇ χροῇ καὶ τῷ
 μεγέθει ταῖς λευκαῖς μυρτίσι ταῖς τετελειωμέναις, αὐξανόμενος δὲ
 τῷ μὲν χρώματι γίνεται φοινικοῦς, τῷ δὲ μεγέθει ταῖς γογγύλαις
 651e ἐλαίαις παραπλήσιος, πυρῆνα δὲ ἔχει τελέως | μικρόν. ἐπὶ δὲ 10
 πεπανθῇ, συνάγουσι καὶ τὸν μὲν τοῖς οἰκέταις μετὰ χόνδρου
 κόψαντες σάττουσιν εἰς ἀγγεῖα, τὸν δὲ τοῖς ἐλευθέροις ἐξελόντες
 τὸν πυρῆνα συντιθέασιν ὥσαύτως καὶ σιτέονται τοῦτον. ἐστὶ δὲ τὸ
 χρώμα παραπλήσιον σύκῳ καὶ φοινικοβαλάνῳ, τῇ δὲ εὐωδίᾳ
 βέλτιον. γίνεται δὲ καὶ οἶνος ἐξ αὐτοῦ βρεχομένου καὶ τριβομένου 15
 δι' ὕδατος, κατὰ μὲν τὴν γεῦσιν ἡδὺς καὶ ἀπολαυστικός, οἶνο-
 μέλιτι χρηστῷ παραπλήσιος, ᾧ χρῶνται χωρὶς ὕδατος. οὐ δύναται
 651f δὲ πλεον δέκα μένειν ἡμερῶν, διὸ καὶ ποιοῦσι κατὰ βραχὺ | πρὸς
 τὴν χρείαν. ποιοῦσι δὲ καὶ ὄξος ἐξ αὐτοῦ. [66] Μελανιππίδης δ' ὁ
 Μῆλιος ἐν ταῖς Δαναΐσι (PMG 757) φοίνικας τὸν καρπὸν οὕτως 20
 ὀνομάζει τὸν λόγον ποιούμενος περὶ αὐτῶν τῶν Δαναίδων·

οὐ γὰρ ἀνθρώπων φόρευν μορφὰν † ἐνεῖδος †
 οὐδὲ † ταν † αὐτὰν γυναικίαν ἔχον,
 ἀλλ' ἐν ἀρμάτεσσι διφρού-
 χοις ἐγυμνάζοντ' ἀν' εὐ-
 ήλι' ἄλσεα πολλάκι
 25
 θῆρες φρένα τερπόμεναι,

651d-e Eust. p. 1616.53-7 = i.324.37-43

2 παρὰ (i.e. π^ε) τῷ Ἡροδότῳ scripsi : περὶ (i.e. π^ε) τὸν Ἡρόδοτον A || 5 τὸ
 δένδρον ὁ λωτός A : δένδρον C E Eust. : ὁ λωτός ut glossam deleui, ducente
 Kaibel || 7 αὐτοῦ post καρπὸς praeb. C E Eust. || 8 αὐξανόμενος A : αὐξόμενος
 C E Eust. || 13 σιτέονται A : σιτεύονται B M P Mus || 14 χρώμα C E : βρώμα
 A || 19 αὐτοῦ scripsi : αὐτῶν A C E || 21 Δαναΐδων Dobree, cf. ἐν ταῖς Δαναΐσι
 supra : γὰρ αἰδῶν A || 23 γυναικίαν A : γυναικίαν Casaubon
 25 ἐγυμνάζοντ' Meineke : ἐγυμνάζοντο A || 25-6 ἀν' εὐήλι' ἄλσεα, i.e.
 -ΑΛΣΕΑ Meineke, Emperius : † ἀνευηλιασδεα †, i.e. -ΑΣΔΕΑ A
 26 πολλάκι A : πολλάκις Meineke || 27 θῆρες A : θήραις Porson

ιερόδακρυ λίβανον εὐώ-
 δεις τε φοίνικας κασίαν τε πατεῦσαι
 τέρενα Συρίας τέρματα. ||

5

- καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ Περὶ Φυτῶν (fr. 267 Rose = fr. 326 Gigon) 652a
 5 οὕτω· φοινίκων ἀνόρχων, οὓς τινες εὐνούχους καλοῦσιν, οἱ δ' ἀπυρρήνους. φοίνικα δὲ τὸν καρπὸν καὶ Ἑλλάνικος κέκληκεν ἐν τῇ εἰς Ἄμμωνος Ἀναβάσει (FGrH 4 F 56), εἰ γνήσιον τὸ σύγγραμμα, καὶ Φόρμος ὁ κωμικὸς ἐν Ἀταλάνταις (fr. 1). περὶ δὲ τῶν Νικο-
 10 λάων καλουμένων φοινίκων τοσοῦτον ὑμῖν εἰπεῖν ἔχω τῶν ἀπὸ τῆς Συρίας καταγομένων, ὅτι ταύτης τῆς προσηγορίας ἡζιώθησαν ὑπὸ τοῦ Σεβαστοῦ αὐτοκράτορος σφόδρα χαίροντος τῷ βρώματι Νικο-
 15 λάου τοῦ Δαμασκηνοῦ (FGrH 90 T 10a) ἐταίρου ὄντος | αὐτῷ καὶ 652b πέμποντος φοίνικας συνεχῶς. τῶν ἀπὸ τοῦ Περιπάτου δ' ἦν ὁ Νικόλαος καὶ ἱστορίαν συνέγραψε πολλήν.
 15 [67] ἰσχάδες. σφόδρα τῶν ἰσχάδων ἐθαυμάζοντο αἱ Ἀττικάι· Δίνων γοῦν ἐν τοῖς Περσικοῖς (FGrH 690 F 12) φησι· παρετίθεντο δ' ἐπὶ τῆς τραπέζης τῆς βασιλέως ὅσα ἡ γῆ βρώματα φέροι ἥς ἄρχει βασιλεύς, ἀφ' ἐκάστου ὅσον ἀπαρχήν. ξενικῶ δὲ οὐδενὶ οὔτε βρώματι οὔτε ποτῶ ὦετο δεῖν † ἐξαρχῆς † τοὺς βασιλεῖς χρῆσθαι·
 20 ὅθεν καὶ νόμος τις ὕστερον ἐγένετο· εἰσενέγκαντος | γάρ ποτε τῶν 652c εὐνούχων τινὸς ἐν τοῖς λοιποῖς τραγήμασιν ἰσχάδας Ἀττικὰς ἐρωτῆσαι ποταπαὶ εἶεν. ἐπεὶ δὲ ἐπύθετο ἐξ Ἀθηνῶν, τοῖς ἀγορασταῖς ἐκέλευσε <μῇ> ὠνεῖσθαι ἕως ἂν ἐξουσία γένηται αὐτῷ λαμβάνειν ὅταν ἐθέλῃ καὶ μὴ ἀγοράζειν. λέγεται δὲ τὸν εὐνούχον
 25 ἐπίτηδες τοῦτο ποιῆσαι ἵνα αὐτὸν ὑπομνήσῃ τῆς ἐπὶ τὰς Ἀθήνας στρατείας. Ἀλεξίς δ' ἐν Κυβερνήτῃ (fr. 122) φησίν·

652a Eust. p. 1735.41 = ii.42.15

| 652c Eust. p. 955.7 = III.539.3-4

652c Eust. p. 1411.34 = i.50.26

1 ιερόδακρυ A : ιερόδακρυν Emperius || 2 πατεῦσαι (vox nihili) A : κατεῦσαι P Mus : ματεῦσαι Emperius || 3 Συρίας τέρματα A : Σύρια σπέρματα Fiorillo 5 ἀνόρχων Casaubon : ἐνόρχων A C E Eust. || 13 ἦν C E : ὦν A || 19 ἐξαρχῆς, i.e. ἐξ ἀρχῆς A : ὁ ἐξ ἀρχῆς B M P Mus : ὁ Ξέρξης Ruhnken : fort. ἐξῆν (glossa pro ὦετο δεῖν; delendum) vel ἐξ Ἀθηνῶν || 23 ἐκέλευσε <μῇ> scripsi : ἐκέλευσε(v) C E : ἐκέλευεν A : ἀπηγόρευεν Kaibel | ἕως M P Mus : ὡς A C E αὐτῷ Musurus : αὐτῶν A C E

εἰσέβαινον ἰσχάδες,
τὸ παράσημον τῶν Ἀθηνῶν, καὶ θύμου δέσμαι τινές.

652d Λυγκεὺς δὲ ἐν τῇ Πρὸς τὸν Κωμικὸν Ποσειδίππον | ἐπιστολῇ (fr. 17 Dalby), ἐν τοῖς τραγικοῖς, φησί, πάθεσιν Εὐριπίδην νομίζω Σοφοκλέους οὐδὲν διαφέρειν, ἐν δὲ ταῖς ἰσχάσι τὰς Ἀττικὰς τῶν 5 ἄλλων πολὺ προέχειν. κὰν τῇ Πρὸς Διαγόραν δὲ ἐπιστολῇ (fr. 13 Dalby) γράφει οὕτως· ἡ δὲ γῆ ταῖς μὲν χελιδονεῖσι ἰσχάσιν ἀντιπαρτιθεῖσα τὰς Βριγινδαρίδας καλουμένας, τῷ μὲν ὀνόματι βαρβαρίζουσας, ταῖς δὲ ἡδοναῖς οὐδὲν ἥττον ἐκείνων Ἀττικίζουσας. Φοινικίδης δ' ἐν Μισουμένη (fr. 2) φησί· 10

(Α.) μύρτων λέγουσιν καὶ μέλιτος ἐγκώμια |
652e καὶ τῶν προπυλαίων καὶ τέταρτον ἰσχάδων·
τούτων ἐγευσάμην καταπλεύσας εὐθέως —
(Β.) καὶ τῶν προπυλαίων; (Α.) κοῦδὲν ἦν τούτων ὅλως
πρὸς ἄτταγῆνα συμβάλλειν τῶν βρωμάτων. 5 15

ἐν τούτοις τηρητέον καὶ τὴν τοῦ ἄτταγῆνος μνήμην. Φιλῆμων δ' ἐν τῷ Περί τῶν Ἀττικῶν Ὀνομάτων Αἰγιλίδας φησὶν εἶναι τὰς καλλίστας ἰσχάδας, Αἰγίλα δ' εἶναι δῆμον τῆς Ἀττικῆς ἀπὸ Αἰγίλου τινὸς ἥρωος ὠνομασμένον, χελιδονεῖους δὲ καλεῖσθαι τὰς 652f ἐρυθρομελαίνας ἰσχάδας. Θεόπομπος | δ' Εἰρήνῃ (fr. 12) τὰς 20 Τιθράσιαις ἐπαινῶν ἰσχάδας φησὶν οὕτω·

μᾶζαι, πλακοῦντες, ἰσχάδες Τιθράσιαι.

οὕτω δὲ ἦσαν περισπούδαστοι πᾶσιν ἀνθρώποις αἱ ἰσχάδες —
ὄντως γὰρ κατὰ τὸν Ἀριστοφάνην (fr. 681)·

οὐδὲν γὰρ οὕτως γλυκύτερον τῶν ἰσχάδων —

25

3 Ποσειδίππον M^{Pc} Mus : Ποσίδιππον A || 5 Σοφοκλέους A C E : Σωσιφάνους Wilamowitz || 6 προέχειν C E B M P Mus : προσέχειν A || 7 χελιδονεῖσι Kaibel, ducente Dindorf : χελιδονίσι A C E || 8 Βριγινδαρίδας A C E : Βρυγινδαρίδας Kaibel, ducente Ross || 12 προπυλαίων M P Mus : προσπυλαίων A || 14 προπυλαίων M P Mus : προσπυλαίων A | κοῦδὲν M P Mus : καὶ οὐδὲν A || 15 συμβάλλειν A : συμβαλεῖν Casaubon || 19 χελιδονεῖους scripsi : χελιδονίας A C E | δὲ C E : τε A || 22 Τιθράσιαι A : Τειθράσιαι Kock 25 οὐδὲν γὰρ οὕτως A : γὰρ οὕτως om. C E : ὄντως γὰρ B : οὐδὲν γὰρ ὄντως M P

ὥς καὶ Ἀμιτροχάτην τὸν τῶν Ἰνδῶν βασιλέα γράψαι Ἀντιόχῳ
 ἀξιούντα, φησὶν Ἡγήσανδρος (fr. 43, *FHG* iv.421), πέμψαι αὐτῷ
 γλεῦκον καὶ ἰσχάδας καὶ σοφιστὴν ἀγοράσαντα, || καὶ τὸν Ἀντί- 653a
 χον ἀντιγράψαι· ἰσχάδας μὲν καὶ γλεῦκον ἀποστελοῦμέν σοι,
 5 σοφιστὴν δ' ἐν Ἑλλήσιν οὐ νόμιμον πωλεῖσθαι. ὅτι δὲ καὶ πεφω-
 σμένος ἰσχάδας ἥσθιον Φερεκράτης δείκνυσιν ἐν Κοριαννοῖ (fr. 74)
 λέγων οὕτως·

ἀλλ' ἰσχάδας μοι πρόελε τῶν πεφωσμένων.

καὶ μετ' ὀλίγα δέ·

10 οὐκ ἰσχάδας οἴσεις; τῶν μελαίνων· μανθάνεις;
 ἐν τοῖς Μαριανδυνοῖς ἐκείνοις βαρβάροις
 χύτρας καλοῦσι τὰς μελαίνας ἰσχάδας. |

οἶδα δὲ καὶ Πάμφιλον (fr. XXXI Schmidt) εἰρηκότα πρόκνιδας 653b
 γένος ἰσχάδων.

15 [68] βότρυσ δὲ ὅτι μὲν κοινόν, δῆλον. σταφυλῆς δὲ μέμνηται,
 καίτοι δοκοῦντος τοῦ ὀνόματος Ἀσιαγενοῦς εἶναι, Κράτης ἐν
 δευτέρῳ Ἀττικῆς Διαλέκτου (fr. 109 Broggiato) ἐν τοῖς Ὑμνοῖς τοῖς
 ἀρχαίοις φάσκων ἀντὶ τοῦ βότρου τὴν σταφυλὴν κεῖσθαι διὰ
 τούτων·

20 αὐτῇσι σταφυλῇσι μελαίνῃσι κομόωντες. (*h.Bacch.* fr. B West)

ὅτι δὲ καὶ παρ' Ὀμήρῳ (e.g. *Il.* 18.561; *Od.* 5.69) ἐστὶ παντί, δῆλον.
 Πλάτων δὲ ἐν ὀγδόῳ Νόμων (844d-e) καὶ βότρυσ καὶ σταφυλὰς
 ὀνομάζει διὰ τούτων· ὃς ἂν ἀγροίκου | ὀπώρας γεύσῃται, βοτρυῶν 653c
 εἴτε καὶ σύκων, πρὶν ἐλθεῖν τὴν ὥραν τὴν τοῦ τρυγᾶν Ἀρκτούρῳ
 25 σύνδρομον, εἴτ' ἐν τοῖς αὐτοῦ χωρίοις εἴτε καὶ ἐν ἄλλων, ἱεράς μὲν
 ὀφειλέτω τῷ Διονύσῳ δραχμάς, ἐὰν ἐκ τῶν αὐτοῦ δρέπη, ἐὰν δὲ
 καὶ τῶν γειτόνων, μνᾶν, ἐὰν δ' ἐξ ἄλλων, δύο μέρη τῆς μνᾶς. ὃς δ'

653a Eust. p. 1123.22 = IV.109.2-3

3 γλεῦκον scripsi : γλυκὺν A C E || 4 γλεῦκον scripsi : γλυκὺν A C E
 ἀποστελοῦμέν A : ἀποστελοῦμαι E : ἀποστελοῦμαι C || 8 πεφωσμένων A :
 πεφωγμένων EM p. 803.35 Synag. φ 240 || 13 πρόκνιδας Poll. 6.81 Hsch. π
 3540 : † προσκνιδας † A || 20 μελαίνῃσι A : μελαίνῃσιν Schweighäuser
 25 μὲν <πεντήκοντα>, i.e. <N> add. Casaubon ex Pl. || 26-7 δὲ καὶ A : δ' ἐκ Pl.

653d ἂν τὴν γενναίαν νῦν λεγομένην σταφυλὴν <ἦ> τὰ γενναῖα σῦκα
ἐπονομαζόμενα ὁπωρίζειν βούληται, ἔάν μὲν ἐκ τῶν οἰκείων
λαμβάνη, ὅπως ἂν ἐθέλῃ καὶ ὁπόταν βούληται καρπούσθω, ἔάν δ'
ἐξ ἄλλων μὴ | πείσας, ἐπόμενος τῷ νόμῳ τῷ μὴ κινεῖν ὅτι μὴ
κατέθετο, ἐκείνως αἰεὶ ζημιούσθω. ταῦτα μὲν ὁ θεὸς Πλάτων· ἐγὼ 5
δὲ πάλαι ζητῶ τίς ἡ γενναῖα σταφυλὴ καὶ τίνα τὰ γενναῖα σῦκα.
ὦρα οὖν ὑμῖν ζητεῖν ἕως ἐγὼ περὶ τῶν ἐξῆς παρακειμένων
διεξέλθω.

καὶ ὁ Μασσούριος ἔφη·

μῆδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὔριον ἔς τ' ἔννηφι. (Hes. *Op.* 410) 10

γενναῖα λέγει τὰ εὐγενῆ ὁ φιλόσοφος, ὡς καὶ Ἀρχίλοχος (fr. 225
West²).

πάρελθε, γενναῖος γάρ εἰς·

653e ἢ τὰ ἐπιγεγεννημένα, οἷον τὰ ἐπεμβεβλημένα· ὁ γὰρ Ἀριστοτέ-
λης (fr. 274 Rose = fr. 327 Gigon) καὶ ἐπεμβολάδας ἀπίους | ὀνομά- 15
ζει τὰς ἐγκεκεντρισμένας. Δημοσθένης ἐν τῷ Ὑπὲρ Κτησιφώντος
(18.262)· σῦκα καὶ βότρυς καὶ ἐλαίας συλλέγων. Ξενοφῶν ἐν Οἰκο-
νομικῷ (19.19)· ὑπὸ τοῦ ἡλίου γλυκαίνεσθαι τὰς σταφυλάς. οἶδαςι
δὲ οἱ πρὸ ἡμῶν καὶ τοὺς ἐν οἴνῳ συντιθεμένους βότρυς· Εὐβουλος
γοῦν ἐν Κατακολλωμένῳ (fr. 48) φησίν· 20

ἀλλὰ παραλαβὼν ἀκράτῳ κροῦε καὶ δίδου πυκνάς
καὶ βότρυς τρώγειν ἀνάγκαζ' αὐτὸν ἐξ οἴνου συχνούς.

653f ὁ δὲ τὸν Χείρωνα πεποιηκῶς τὸν εἰς Φερεκράτην (fr. 158) ἀναφερό-
μενόν | φησιν·

653d-e Eust. p. 545.40-4 = II.69.1-5 | 653d-e Eust. p. 1405.41 = i.41.37-8
653f-4a Eust. p. 1573.21-3 = i.267.34-7

1 <ἦ> add. Bedrot ex Pl. || 4 ἐπόμενος A : ἐπομένως Pl. || 5 αἰεὶ Pl. et B P Mus :
αἰεὶ A || 6 πάλαι Kaibel : πάλιν A || 7 <καὶ> ὑμῖν Kaibel || 9 Μασσούριος M P
Mus : Μασσούριος A : Μανσούριος B || 10 τ² A : τε 3.100b et Hes. || 14 ἐπι-
γεγεννημένα C E Eust. : ἐπιγεγεννημένα A || 17 συλλέγων Dem. et B M P
Mus : συλλέγων A

ἀμυγδάλας καὶ μῆλα καὶ μιμαίκυλα
καὶ μύρτα καὶ σέλινα κᾶξ οἴνου βότρυς
καὶ μυελόν.

- ὅτι δ' ἐν ταῖς Ἀθήναις διηνεκεῖς ἦσαν αἱ ὀπώραι πᾶσαι μαρτυρεῖ
5 Ἀριστοφάνης ἐν Ὠραῖς (fr. 581.1-5). τί οὖν παράδοξον ἱστορεῖν
δοκεῖ Ἀέθλιος ὁ Σάμιος ἐν πέμπτῳ Σαμίων Ὠρων (FGrH 536 F 1a
= fr. 1 Fowler) λέγων· σύκον καὶ σταφυλὴ καὶ ὁμομηλὶς καὶ μῆλα
καὶ ῥοὰ δις τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐγένετο; || Λυγκεὺς δ' ἐν τῇ Πρὸς Διαγό- 654a
ραν ἐπιστολῇ (fr. 7 Dalby) ἐπαινῶν τὸν κατὰ τὴν Ἀττικὴν γινόμε-
10 νον Νικοστράτειον βότρυς καὶ ἀντιτιθεῖς αὐτῷ τοὺς Ῥοδιακούς
φησι· τῷ δ' ἐκεῖ καλουμένῳ βότρει Νικοστρατεῖ τὸν Ἰππώνειον
ἀντεκτρέφουσι βότρυς, ὃς ἀπὸ Ἑκατομβαιῶνος μηνὸς ὥσπερ
ἀγαθὸς οἰκέτης διαμένει τὴν αὐτὴν ἔχων εὐνοίαν. [69] ἐπεὶ δὲ
πολλάκις ὑμῖν εἴρηται περὶ τε κρεῶν καὶ ὀρνίθων, ἔρχομαι κἀγὼ
15 λέξων ὅσα ἐκ πολυαναγνωσίας εὐρεῖν ἡδυνήθην παρὰ τὰ προειρη-
μένα. | περιστέριον οὕτως ἐστὶν εὐρεῖν εἰρημένον παρὰ Μενάνδρῳ 654b
ἐν Παλλακῇ (fr. 280)·

μικρὸν ἐπέμεινας· προστρέχει
“ἡγόρακά σοι περιστέρια” λέγων.

- 20 ὁμοίως Νικόστρατος Ἀβρα (fr. 2)·

ταῦτ' ἀξιώ·
εἶτ' ὀρνιθάριον, τὸ περιστέριον, τὸ γαστρίον.

Ἀναξανδρίδης ἐν Ἀντερῶντι (fr. 7)·

περιστέρια γὰρ εἰσάγων καὶ στρουθία.

654b-c Eust. p. 1257.27-8 = IV.573.7-8

5 Ὠραῖς A : Εἰρήγη C : Εἰρῆ E || 7 ἐν Σάμῳ ante σύκον praeb. C E Eust.
8 ῥοὰ, i.e. POA scripsi : ῥόδα, i.e. ΡΟΔΑ A C E Eust. | ἐγένετο A : ἐγένετό
ποτε C E Eust. : ἐγίνετο Kaibel || 10 Νικοστράτειον Musurus, cf. C E
Νικοστρατεῖω infra : Νικοστράτιον A || 11 Νικοστρατεῖω C E : Νικοστρατίω
A | Ἰππώνειον C^s E^s : Ἰππώνιον A C E || 12 ἀντεκτρέφουσι A : ἀντεκφέρουσι
C E B || 14 καὶ ὀρνίθων καὶ περιστεριδίων A : καὶ περιστεριδίων ut glossam
del. Kaibel || 18 ἐπέμεινας A : ἐπιμείνας Clericus || 23 Ἀντερῶντι A :
Ἀντέρῳτι Kaibel, cf. IGUR 218.14

Φρύνιχος Τραγωδοῖς (fr. 53)·

περιστέριον δ' αὐτῷ τι λαβὲ τριωβόλου.

Φασιανικός. Πτολεμαῖος ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ δωδεκάτῳ τῶν
 Ὑπομνημάτων (FGrH 234 F 2a) περὶ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ βασι-
 654c λείων | λέγων καὶ περὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ζῶων τρεφομένων φησί· τά 5
 τε τῶν φασιανῶν, οὓς τετάρους ὀνομάζουσιν, οὐ μόνον ἐκ Μηδίας
 μετεπέμπετο, ἀλλὰ καὶ νομάδας ὄρνιθας ὑποβαλὼν ἐποίησε
 πλῆθος ὥστε καὶ σιτεῖσθαι· τὸ γὰρ βρῶμα πολυτελὲς ἀπο-
 φαίνουσιν. αὕτη <ῆ> τοῦ λαμπροτάτου βασιλέως φωνή, ὃς οὐδὲ
 φασιανικοῦ ὄρνιθός ποτε γεύσασθαι ὡμολόγησεν, ἀλλ' ὥσπερ τι 10
 κειμήλιον ἀνακαίμενον εἶχε τούσδε τοὺς ὄρνιθας. εἰ δ' ἐωράκει ὡς
 654d ἡμῶν ἐκάστῳ εἷς ἐστι παρακαίμενος χωρὶς | τῶν ἤδη κατα-
 νηλωμένων, προσαναπεπληρώκει ἂν (FGrH 234 T 2) ταῖς πολυ-
 θρυλήτοις ἱστορίαις τῶν Ὑπομνημάτων τούτων ταῖς εἰκοσιτέσ-
 σαρσι καὶ ἄλλῃν μίαν. Ἀριστοτέλης (fr. 632 Rose = fr. 991 Gigon) 15
 δὲ ἡ Θεόφραστος ἐν τοῖς Ὑπομνήμασι, τῶν φασιανῶν, φησὶν, οὐ
 κατὰ λόγον ἢ ὑπεροχὴ τῶν ἀρρένων ἀλλὰ πολλῶ μείζων. [70] εἰ
 δ' ὁ προειρημένος βασιλεὺς καὶ τὸ τῶν ταύων πλῆθος ἐωράκει
 τῶν κατὰ τὴν Πρώμην, κατεπεφεύγει ἂν ἐπὶ τὴν ἱερὰν σύγκλητον
 ὡς ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ πάλιν τῆς βασιλείας ἐξεληλαμένος· τοσοῦτο | 20
 654e ἐστι τούτων τῶν ὀρνίθων τὸ πλῆθος ἐν τῇ Πρώμῃ ὡς δοκεῖν
 προμεμαντευμένον τὸν κωμωδιοποιὸν Ἀντιφάνην ἐν Στρατιώτῃ ἢ
 Τύχωνι (fr. 203) εἰρηκέναι τάδε·

τῶν ταῶν μὲν ὡς ἅπαξ τις ζεύγος ἤγαγεν μόνον,
 σπάνιον ὃν τὸ χρῆμα, πλείους εἰσὶ νῦν τῶν ὀρύγων.
 χρηστὸν ἄνθρωπον δ' ἔαν τις ἓνα μόνον ζητῶν ἴδῃ,
 ὅψεται ἐκ τούτου πονηροὺς πέντε παῖδας γεγονότας. | 25

654e, 655b Eust. p. 1035.43-6 = III.778.19-25

1 περιστέριον δὲ Φρύνιχος A : περιστέριον δὲ (dittographiam de infra) del. Schweighäuser || 2 δ' B : δὲ A || 3 δωδεκάτῳ, i.e. ιβ' A : δευτέρῳ, i.e. β' 9.387e || 6 οὓς οὐ A : οὓς del. Kaibel || 7 μετεπέμπετο Casaubon : μετεπόμποντο A : μετεπέμποντο B M P Mus || 9 <ῆ> add. Kaibel 14-15 ταῖς εἰκοσιτέσσαρσι Kaibel : τῶν εἰκοσιτεσσάρων A || 15-17 Ἀριστοτέλης ... μείζων del. Kaibel || 19 κατεπεφεύγει scripsi : καταπεφεύγει A 26 ἄνθρωπον δ' ἔαν Schweighäuser : ἄνθρωπον δὲ ἂν A : δὲ ἄνθρωπον ἔαν C E Eust. | ἴδῃ C E Eust. Mus : † εἶδῃ † A : εἶδῃ M P

Ἄλεξις δ' ἐν Λαμπάδι (fr. 128)·

654f

καταφαγεῖν
αὐτὸς τοσοῦτ' ἀργύριον; οὐδ' εἰ γάλα εἶχον
λαγοῦ, μὰ τὴν Γῆν, καὶ ταῶς κατήσθιον.

- 5 ὅτι δὲ καὶ τιθασοὺς εἶχον αὐτοὺς ἐν ταῖς οἰκίαις Στράττις παρίστη-
σιν ἐν Παυσανίᾳ (fr. 28) διὰ τούτων·

πολλῶν φλυάρων καὶ ταῶν ἀντάξια,
οὓς βόσκειθ' ὑμεῖς ἔνεκα τῶν ὠκυπτέρων.

Ἀναξανδρίδης ἐν Μελιλώτῳ (fr. 29)· ||

- 10 οὐχὶ μανικόν ἐστιν ἐν οἰκίᾳ τρέφειν ταῶς,
ἔξδ' οἱ τοιούτους † ἴδ' οὐ † ἀγάλαματ' ἀγοράσαι;

655a

Ἀναξίλας Ὀρνιθοκόμοις (fr. 24)·

καὶ πρὸς ἐπὶ τούτοις τιθασὸς οἰμῶζων ταῶς.

- 15 Μηνόδοτος δ' ὁ Σάμιος ἐν τῷ Περι τῶν κατὰ τὸ Ἱερὸν τῆς Σαμίας
Ἦρας (FGrH 541 F 2) φησὶν· οἱ ταοὶ ἱεροὶ εἰσι τῆς Ἦρας, καὶ
μήποτε πρῶτιστα καὶ ἐγίνοντο καὶ ἐτράφησαν ἐν Σάμῳ καὶ ἐντεῦ-
θεν εἰς τοὺς ἔξω τόπους διεδόθησαν, ὥς καὶ οἱ ἀλεκτρυόνες ἐν τῇ
Περσίδι καὶ αἱ καλούμεναι μελεαγρίδες ἐν τῇ Αἰτωλίᾳ· διὸ καὶ |
Ἀντιφάνης ἐν τοῖς Ὀμοπατρίοις (fr. 173) φησὶν·

655b

- 20 ἐν Ἡλίου μὲν φασι γίνεσθαι πόλει
φοίνικας, ἐν Ἀθήναις δὲ γλαυκάς. ἡ Κύπρος
ἔχει πελείας διφόρους, ἡ δ' ἐν Σάμῳ
Ἦρα τὸ χρυσοῦν, φασὶν, ὀρνίθων γένος,

654e, 655b Eust. p. 1035.43-6 = III.778.19-25

3 τοσοῦτ' C E B M P Mus : † τουσουτ' † A || 3-4 εἶχον λαγοῦ A C E : λαγοῦ /
εἶχον Dindorf, ducente Schweighäuser || 10 οὐχὶ A C E : οὐ Dindorf | ἐστιν A
C E : ἐστ' Meineke | οἰκία, i.e. ΟΙΚΙΑΙ C E Mus : † οικιδαι †, i.e. ΟΙΚΙΔΑΙ
A || 11 τοιούτους † ἴδ' οὐ † A : τοιούτους ἢ δύο B : τοιούτους δὴ Musurus :
τουτοις δὴ C E : τοσουτου δὴ Dobree || 12 Ἀναξίλας B : Ἀναξίλαος A
16 πρῶτιστα vel <οἱ> πρῶτιστοι Kaibel : πρῶτιστοι A C E | ἐγίνοντο scripsi :
ἐγένοντο A || 20 Ἡλίου A : Ἀλίας C E | γίνεσθαι A C E : γενέσθαι M P Mus :
γίγνεσθαι Dindorf || 22 διφόρους A C E : διάφοροι (structura mutata) Eust. :
διαφόρους B M P Mus || 23 Ἦρα τὸ C E B M P Eust. Mus : ἦρατο A

τοὺς καλλιμόρφους καὶ περιβλέπτους ταῦς·

5

διόπερ καὶ ἐπὶ τοῦ νομίσματος τῶν Σαμίων ταῶς ἐστίν. [71] ἐπεὶ
 δὲ καὶ τῶν μελεαγρίδων Μηνόδοτος ἐμνήσθη, λέξομέν τι καὶ
 ἡμεῖς περὶ αὐτῶν. Κλύτος ὁ Μιλήσιος, Ἀριστοτέλους δὲ μαθητής,
 655c ἐν | τῷ πρώτῳ Περὶ Μιλήτου (FGrH 490 F 1) γράφει περὶ αὐτῶν 5
 οὕτω· περὶ δὲ τὸ ἱερὸν τῆς Παρθένου ἐν Λέρῳ εἰσὶν οἱ καλούμενοι
 μελεαγρίδες ὄρνιθες. ὁ δὲ τόπος ἐστὶν ἐλώδης ἐν ᾧ τρέφονται. ἐστὶ
 δὲ ἄστοργον πρὸς τὰ ἔκγονα τὸ ὄρνεον καὶ ὀλιγωρεῖ τῶν νεωτέ-
 ρων, ὥστε ἀνάγκη τοῖς ἱερεῦσιν ἐπιμελεῖσθαι αὐτῶν. ἔχει δὲ τὸ
 μὲν μέγεθος ὄρνιθος γενναίου, τὴν δὲ κεφαλὴν μικρὰν πρὸς τὸ 10
 σῶμα καὶ ταύτην ψιλὴν, ἐπ' αὐτῆς δὲ λόφον σάρκινον, σκληρόν,
 στρογγύλον, ἐξέχοντα τῆς κεφαλῆς ὥσπερ πάτταλον, καὶ τὸ
 655d χρῶμα | ξυλοειδῆ, πρὸς δὲ ταῖς γνάθοις ἀπὸ τοῦ στόματος ἀρξάμε-
 νην ἀντὶ πώγωνος μακρὰν σάρκα καὶ ἐρυθροτέραν τῶν ὀρνίθων.
 τὴν δὲ τοῖς ὄρνισιν ἐπὶ τῷ ῥύγχει γινομένην, ἣν ἔνιοι πώγωνα 15
 καλοῦσιν, οὐκ ἔχει· διὸ καὶ ταύτῃ κολοβόν ἐστι. ῥύγχος δὲ ὀξύτε-
 ρον καὶ μείζον ἢ ὄρνις ἔχει. τράχηλος μέλας, παχύτερος καὶ
 βραχύτερος τῶν ὀρνίθων. τὸ δὲ σῶμα ἅπαν ποικίλον μέλανος
 ὄντος τοῦ χρώματος ὅλου σπίλοις λευκοῖς καὶ πυκνοῖς διειλημμέ-
 655e νου <οῦ> μείζοσι φακῶν. οὗτοι δ' εἰσὶν ἐν ῥόμβοις | οἱ κυκλίσκοι 20
 <οῦ> μελαντέροις τοῦ ὅλου χρώματος· διὸ καὶ ποικιλίαν τινὰ οἱ
 ῥόμβοι παρέχονται, τοῦ μὲν μέλανος ἔχοντες λευκότερον τὸ
 χρῶμα, τοῦ δὲ λευκοῦ πολὺ μελάντερον. τὸ δὲ κατὰ τὰς πτέρυγας
 αὐταῖς πεποικίλται λευκῷ περιονώδεσι σχήμασι παρ' ἄλληλα
 κειμένοις. σκέλη δὲ ἄκεντρα ὅμοια τοῖς ὀρνιθείοις. παραπλήσιαι δ' 25

6 Λέρῳ, i.e. Λ- Dalechamps, cf. Ael. NA 5.27 : † αερῳ †, i.e. Α- Α || 6-7 οἱ καλούμενοι μελεαγρίδες ὄρνιθες scripsi : οἱ καλούμενοι ὄρνιθες μελεαγρίδες Α : ὄρνιθες οἱ καλούμενοι μελεαγρίδες vel οἱ μελεαγρίδες καλούμενοι ὄρνιθες vel αἱ καλούμεναι μελεαγρίδες (del. ὄρνιθες) Kaibel || 8 ὄρνεον Α : ζῶον C E 13 ξυλοειδῆ Schweighäuser : ξυλοειδές Α : ξυλοειδ^δ C E | στόματος C E Mus : σώματος Α || 14 ἐρυθροτέραν C E M P Mus : ἐρυθρωτέραν Α || 15 γινομένην Α : κειμένην C E : fort. γενομένην || 19 σπίλοις Gesner : πτίλοις Α C E 19-20 διειλημμένου C E : διειλημμένων Α : διειλημμένον B M P Mus 20 <οῦ> add. Schweighäuser || 21 <οῦ> addidi | μελαντέροις C E : μέλασι Α : <ῆσσαν> μέλασι Wilamowitz || 22 ἔχοντες Wilamowitz : ἔχοντος Α C E 23 τὸ Α : τὰ C E || 24 σχήμασι πυρώδεσιν καὶ Α : καὶ om. C E : πυρώδεσιν del. Schweighäuser | παρ' ἄλληλα] παράλληλα Α : πρὸς ἄλληλα C E 25 ὀρνιθείοις C E : ὀρνιθείοις Α C^s E^s

εἰσὶν αἱ θήλειαι τοῖς ἄρρεσι· διὸ καὶ δυσδιάκριτόν ἐστι τὸ τῶν μελεαγρίδων γένος. τοσαῦτα καὶ ὁ Περιπατητικὸς φιλόσοφος περὶ τῶν μελεαγρίδων ἱστορήσεν. | [72] ὁπτῶν δελφάκων δὲ μνημο- 655f
νεύει Ἐπικράτης ἐν Ἐμπόρῳ (fr. 6)·

- 5 ἐπὶ τοῖσδ' ἐγὼ
μάγειρος. οὔτε Σικελία καυχῆσεται
τρέφειν τοιοῦτον ἄρταμον κατ' ἰχθύων,
οὐκ Ἥλις, ἔνθα δελφάκων ἐγὼ κρέα
κάλλιστ' ὄπωπα πυρὸς ἀκμαῖς ἡνθισμένα.

5

- 10 Ἄλεξις δ' ἐν Πονήρῳ (fr. 194)·

τριωβόλου κρεῖσκον ἀστεῖον πάνυ
ὑεῖον ὁπτὸν
καὶ θερμόν, ἐγχυλότερον || ὅταν ῆ, προσφέρων.

656a

- Ἀθηναῖοι δ', ὥς φησι Φιλόχορος (*FGrH* 328 F 173), ταῖς Ὠραις
15 θύοντες οὐκ ὁπτῶσιν ἀλλ' ἐψοῦσι τὰ κρέα παραιτούμενοι τὰς θεὰς
ἀπειργεῖν τὰ περισκελῆ καύματα καὶ τοὺς αὐχμούς, μετὰ δὲ τῆς
συμμέτρου θερμασίας καὶ ὑδάτων ὡραίων ἐκτελεῖν τὰ φυόμενα·
τὴν μὲν γὰρ ὁπτησιν ἐλάττους παρέχεσθαι ὠφελείας, τὴν δὲ ἔψη-
σιν οὐ μόνον τὴν ὠμότητα περαιοῖν ἀλλὰ καὶ τὰ σκληρὰ μαλάτ-
20 τειν δύνασθαι καὶ τὰ λοιπὰ πεπαίνειν. ἔτι δ' εὐμενέστερον καὶ
ἀκινδυνότερον πεπαίνει τὴν τροφήν, διόπερ | ἐφθὸν ἐποπτᾶν οὐ 656b
φασὶ δεῖν οὐδ' ἐφέφειν· τὸ μὲν γὰρ ἀνάλυσιν ἔχειν δοκεῖ τοῦ βελτί-
ονος, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης (cf. *Meteor.* 380^b21-3), τὰ δὲ ὁπτὰ τῶν
ἐφθῶν ὠμότερα καὶ ξηρότερα. τὰ δὲ ὁπτὰ κρέα καλεῖται φλογίδες·
25 Στράτις γοῦν ἐν Καλλιπιδῇ (fr. 12) ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους φησὶν·

αὐτίκα δ' ἥρπασε τεμάχη
θερμάς τε κάπρου φλογίδας ἔβρυχε τε πάνθ' ἅμα.

καὶ Ἀρχιππος ἐν Ἡρακλεῖ Γαμοῦντι (fr. 10)·

ταδὶ δ' ἅμα χοί-

8 οὐκ Ἥλις, ἔνθα Schweighäuser, ducent Casaubon (οὔτ' Ἥλις, ἔνθα : οὐ κήλιν' ἔνθα iam B M P Mus) : οὐ † κηλίσενθα † A || 13 ἐγχυλότερον A : εὐχυλότερον M P Mus || 20 ἔτι C E : ὅτι A || 23 ὁπτὰ B M P : ὄντα A 25 Καλλιπιδῇ M P, cf. 7.304b-c : Καλλιπιδῇ A || 29 ταδὶ δ' ἅμα, i.e. -ΔΑΜΑ Meineke : † ταδιδαλλα †, i.e. -ΔΑΛΛΑ A : τὰ δαίδαλα Musurus

ρων ἀχροκώλια μικρῶν
 ταύρου τ' αὐξίκερω φλογίδες
 656c αἱ δολιχαὶ τε κάπρου | φλογίδες.

[73] περὶ περδίκων τί δεῖ καὶ λέγειν ἐμὲ πλεόνων εἰρημένων ὑφ' ὑμῶν (9.388e–90c); ἀλλ' οὐ παραλείψω τὸ ἱστορηθὲν ὑπὸ Ἡγησάν- 5
 δρου ἐν τοῖς Ὑπομνήμασι (fr. 44, FHG iv.421)· φησὶ γὰρ ὅτι Σάμιοι
 πλεύσαντες εἰς Σύβαριν καὶ κατασχόντες τὴν Σιρίτιν χώραν περ-
 δίκων ἀναπτάντων καὶ ποιησάντων ψόφον ἐκπλαγέντες ἔφυγον
 καὶ ἐμβάντες εἰς τὰς ναῦς ἀπέπλευσαν. περὶ δὲ λαγῶν Χαμαιλέων
 φησὶν ἐν τῷ Περί Σιμωνίδου (fr. 33 Wehrli = fr. 36 Martano) ὡς 10
 656d δειπνῶν παρὰ Ἰέρωνι Σιμωνίδης οὐ παρατεθέντος αὐτῷ ἐπὶ τὴν
 τράπεζαν | καθάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις λαγωῦ, ἀλλ' ὕστερον μεταδι-
 δόντος τοῦ Ἰέρωνος, ἀπεσχεδίασεν·

οὐδὲ γὰρ εὐρύς περ ἐὼν ἐξίκετο δεῦρο. (cf. II. 14.33)

ὄντως δ' ἦν ὡς ἀληθῶς κίμβιξ ὁ Σιμωνίδης καὶ αἰσχροκερδής, ὡς 15
 Χαμαιλέων φησὶν· ἐν Συρακούσαις γοῦν τοῦ Ἰέρωνος ἀποστέλλον-
 τος αὐτῷ τὰ καθ' ἡμέραν λαμπρῶς πωλῶν τὰ πλείω ὁ Σιμωνίδης
 τῶν παρ' ἐκείνου πεμπομένων ἑαυτῷ μικρὸν μέρος ἀπετίθετο.
 ἐρομένου δὲ τινος τὴν αἰτίαν, “ὅπως”, εἶπεν, “ἥ τε Ἰέρωνος μεγα-
 656e λοπρέπεια | καταφανής ἦ καὶ ἡ ἐμὴ κοσμιότης.” οὐθατος δὲ Τηλε- 20
 κλείδης ἐν Στερροῖς (fr. 33) οὕτω μνημονεύει·

ὡς οὔσα θήλυς εἰκότως οὐθαρ φέρω.

ὑπογάστριον δ' αὐτὸ ὠνόμασεν Ἀντίδοτος ἐν Μεμψιμοίρῳ (fr. 1).

[74] σιτευτῶν δὲ ὀρνίθων μὲν μνημονεύει Μάτρων ἐν ταῖς Παρω-
 δίαις (fr. 5 Olson–Sens = SH 538) οὕτως·

25

ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἐγέλασαν, ἐπήνεικάν τ' ἐπὶ τούτῳ

656c Eust. p. 789.64 = III.17.5–7 | 656c–d Eust. p. 1821.37–8 = ii.147.13–15

2 τ' αὐξίκερω Dindorf, ducente Casaubon : † ταξίκερω † A || 11 τῷ Ἰέρωνι ὁ
 Σιμωνίδης A : τῷ et ὁ om. C E || 14 <οὐδ'> εὐρύς Eust. Mus ex Hom.
 21 Στερροῖς, i.e. ΣΤΕΡ- 9.399c : ἐτέροις, i.e. ΕΤΕΡ- A : ἐταίροις M P Mus
 22 φέρω A : φορῶ 9.399c || 24 σιτευτῶν Schweighäuser, cf. σιτευτὰς ὀρνίθας
 infra : σιτιστῶν A C E || 26 ἐγέλασαν A : ἐγέλασαν M P Mus | ἐπήνεικάν τ'
 Musurus (ἐπήννηγkάν τ' iam M : ἐπήνεγκάν τ' Ppc) : † ἐπηνεινκααντ † A

σιτευτὰς ὄρνιθας ἐπ' ἀργυρέοισιν πίναξιν, |
 ἄτριχας, οἰέτεας, λαγάνοις κατὰ νῶτον ἐίσας.

656f

δελφάκων δὲ σιτευτῶν ὁ φλυαχογράφος Σώπατρος ἐν Βακχίδος
 Γάμῳ (fr. 5) οὕτως·

5 εἶ που κλίβανος ἦν, πολὺ δέλφαξ σιτευτὸς ἔτρυξε.

δελφάκια δὲ Αἰσχίνης εἶρηκεν ἐν Ἀλκιβιάδῃ (SSR VI A 45) οὕτως·
 ὥσπερ αἱ καπηλίδες τὰ δελφάκια τρέφουσιν. Ἀντιφάνης δὲ ἐν
 Φυσιογνωμονικῷ (Antisth. SSR V A 62)· καὶ γὰρ ἐκεῖναι τὰ δελφά-
 κια πρὸς βίαν χορτάζουσι. καὶ ἐν Προτρεπτικῷ (SSR V A 63) δέ·
 10 ἀντὶ δελφακίων τρέφεσθαι. || δέλφακα δὲ ἀρσενικῶς εἶρηκε Πλάτων 657a
 ἐν Ποιητῇ (fr. 119)·

δέλφακα δὲ ραιότατον.

Σοφοκλῆς Ὑβρεῖ (fr. 671)·

ἐσθίειν ἐθέλων τὸν δέλφακα.

15 Κρατῖνος Ὀδυσσεύσι (fr. 155)·

δέλφακας μεγάλους.

θηλυκῶς δὲ Νικοχάρης (fr. 22) ἔφη·

κύουσαν δέλφακα.

καὶ Εὐπολὶς Χρυσῷ Γένει (fr. 301)·

20 οὐκ ἀλλ' ἔθουον δέλφακ' ὥδὸν θῆστια
 καὶ μάλα καλήν.

καὶ Πλάτων Ἰοῖ (fr. 56)·

πρόσφερε δεῦρο δὴ τὴν κεφαλὴν τῆς δέλφακος.

Θεόπομπος Πηνελόπῃ (fr. 49)·

1 ἀργυρέοισιν A : ἀργυρέοισι B M P Mus || 3 δὲ Schweighäuser : τε A
 5 ἔτρυξε(ν) (vox nihili), i.e. ET- A C E : ἔγρυξε, i.e. ΕΓ- Schweighäuser
 7 Ἀντιφάνης A : Ἀντισθένης Dindorf, cf. D.L. 6.15 || 20 οὐκ ... θῆστια
 Meineke : † ουκαλλευθιονδελφακαωδονθηστια † A

καὶ τὴν ἱερὰν ἡμῶν σφάττουσιν δέλφακα.

- 657b χηνῶν δὲ σιτευτῶν | καὶ μόσχων Θεόπομπος ἐν τρισκαιδεκάτῃ
 Φιλιππικῶν (FGrH 115 F 106) καὶ ἐνδεκάτῃ Ἑλληνικῶν (FGrH 115
 F 22), ἐν αἷς ἐμφανίζει τὸ περὶ τὴν γαστέρα τῶν Λακωνίων ἐγκρα- 5
 τὲς γράφων οὕτω· καὶ οἱ Θάσιοι ἔπεμψαν Ἀγησίλαῳ προσιόντι
 πρόβατα παντοδαπά καὶ βοῦς εὖ τεθραμμένους, πρὸς τοῦτοις δὲ
 καὶ πέμματα καὶ τραγημάτων εἶδος παντοδαπόν. ὁ δ' Ἀγησίλαος
 τὰ μὲν πρόβατα καὶ τὰς βοῦς ἔλαβε, τὰ δὲ πέμματα καὶ τὰ
 657c τραγήματα πρῶτον μὲν οὐδ' ἔγνω· κατεκεκάλυπτο γάρ. ὥς | δὲ
 κατείδεν, ἀποφέρειν αὐτοὺς ἐκέλευσεν εἰπὼν οὐ νόμιμον εἶναι 10
 Λακεδαιμονίοις χρῆσθαι τοιούτοις τοῖς ἐδέσμασι. λιπαρούντων δὲ
 τῶν Θασίων, “δότε”, φησί, “φέροντες ἐκείνοις,” δείξας αὐτοῖς τοὺς
 εἴλωτας, εἰπὼν ὅτι τούτους δέοι διαφθεῖρεσθαι τρώγοντας αὐτὰ
 πολὺ μᾶλλον ἢ αὐτὸν καὶ τοὺς παρόντας Λακεδαιμονίων. ὅτι δὲ 15
 τοῖς εἴλωσιν ὑβριστικῶς πάνυ ἐχρῶντο Λακεδαιμόνιοι καὶ Μύρων
 ὁ Πριηνεὺς ἱστορεῖ ἐν δευτέρῳ Μεσσηνιακῶν (FGrH 106 F 2)
 657d γράφων οὕτω· τοῖς δ' εἴλωσι | πᾶν ὑβριστικὸν ἔργον ἐπιτάττουσι
 πρὸς πᾶσαν ἄγον ἀτιμίαν· κυνὴν τε γάρ ἕκαστον φορεῖν ἐπάναγ-
 κες ὥρισαν καὶ διφθέραν περιβεβλήσθαι πληγὰς τε τεταγμένους
 λαμβάνειν κατ' ἐνιαυτὸν ἀδικήματος χωρὶς, ἵνα μήποτε δουλεύειν 20
 ἀπομάθωσι. πρὸς δὲ τοῦτοις, εἴ τινες ὑπερακμάζοιεν τὴν οἰκετικὴν
 ἐπιφάνειαν, ἐπέθηκον ζημίαν θάνατον καὶ τοῖς κεκτημένοις
 ἐπιτίμιον, εἰ μὴ ἐπικόπτοιεν τοὺς ἀδρουμένους. καὶ παραδόντες
 657e αὐτοῖς τὴν χώραν ἔταξαν μοῖραν | ἣν αὐτοῖς ἀνοίσουσιν αἰεὶ.
 χηνίζειν δὲ εἴρηται ἐπὶ τῶν αὐλούντων. Δίφιλος Συνωρίδι (fr. 78)· 25

ἐχηνίασας· ποιοῦσι τοῦτο πάντες οἱ

657b–c cf. Ael. VH 3.20 | 657d Eust. p. 1754.58 = ii.66.28–9

1 ἡμῶν σφάττουσιν A : ἡμῖν σφάττουσι M P Mus : σφάττουσιν ἡμῶν Jacobs
 2 τρισκαιδεκάτη scripsi : τρίτῃ καὶ δεκάτῃ A || 4 αἷς scripsi : οἷς A
 6 τεθραμμένους scripsi : τεθραμμένους A C E || 7 τραγημάτων εἶδος
 παντοδαπόν scripsi : τραγημάτων εἶδος παντοδαπῶν A : τραγήματα
 παντοδαπά C E || 8 τὰς A C E : τοὺς B, cf. A C E τεθραμμένους supra
 10 ἐκέλευσεν A : ἐκέλευεν C E || 11 χρῆσθαι A : χρᾶσθαι C E | τοιούτοις C E :
 τοσούτοις A* : τούτοις B M P Mus || 12 αὐτοῖς A : om. C E || 13 δέοι
 διαφθεῖρεσθαι Casaubon : δὲ οἶδα φθεῖρεσθαι A C E || 23 ἀδρουμένους
 Casaubon : ἀνδρουμένους A C E || 24 αἰεὶ C E B M P Mus : αἰεὶ A

παρὰ Τιμοθέω.

- [75] ἐπεὶ δὲ καὶ πετασῶνος μέρος ἐκάστω κεῖται, ἦν πέρναν
καλοῦσι, φέρε τι εἴπωμεν καὶ περὶ αὐτῆς, εἴ τις τοῦ ὀνόματος
μνημονεύει. κάλλισται μὲν γὰρ αἱ Γαλλικαί, οὐκ ἀπολείπονται δὲ
5 αὐτῶν οὔτε <αῖ> ἀπὸ Κιβύρας τῆς Ἀσιατικῆς οὔτε αἱ Λύκιαι.
μνημονεύει δ' αὐτῶν Στράβων ἐν τρίτῳ Γεωγραφουμένων, ἀνὴρ οὐ
πάνυ νεώτερος· | λέγει γὰρ αὐτὸς ἐν τῷ ἐβδόμῳ τῆς αὐτῆς 657f
πραγματείας (fr. 60 Jones) ἐγνωκέναι Ποσειδώνιον τὸν ἀπὸ τῆς
Στοᾶς φιλόσοφον (FGrH 87 T 10b = test. 8 Edelstein-Kidd = test. 27
10 Theiler), οὗ πολλάκις ἐμεμνήμεθα συγγενομένου Σχιπίωνι τῷ τὴν
Καρχηδὸνα ἐλόντι· γράφει γοῦν ὁ Στράβων οὕτως (3.161-2)· ἐν
Σπανίᾳ πρὸς τῇ Ἀκυτανίᾳ πόλιν Πομπάδων, ὡς ἂν εἴποι τις
Πομπηϊόπολιν, || ἐν ᾗ πέρναι διάφοροι συντίθενται ταῖς Κουρικαῖς 658a
ἐνάμιλλοι. ἀλιπάστων δὲ κρεῶν μνημονεύει ὁ τῆς κωμωδίας
15 ποιητῆς Ἀριστομένης ἐν Διονύσῳ (fr. 12)·

ἀλίπαστα ταῦτα παρατίθημί σοι.

καὶ ἐν Γόησιν (fr. 6)·

ἀλίπαστον αἰεὶ τὸν θεράποντ' ἐπεσθίειν.

- [76] ἐπεὶ δὲ καὶ Σικελίας αὔχημα (adesp. com. fr. *124) τροφαλὶς
20 ἦδ' ἐστὶ σοι, φίλε, λέξωμέν τι καὶ περὶ τυρῶν· Φιλήμων μὲν γὰρ ἐν
τῷ ἐπιγραφομένῳ Σικελικῷ (fr. 79)·

ἐγὼ πρότερον μὲν ὦμην τὴν Σικελίαν |
ἐν τοῦτ' ἀπότακτον † αὐτὸν τοὺς τυροὺς ποιεῖν

658b

658a Eust. p. 1178.13 = IV.306.17

3 αὐτῆς A : ταύτης Kaibel || 4 Γαλλικαί, i.e. ΓΑΛΛΙ- Kaibel : γαλᾶ καὶ, i.e. ΓΑΛΑΙ- A : γαλατικαὶ καὶ B : γαλλαὶ καὶ M P Mus || 5 <αῖ> add. Musurus
6 τρίτῳ scripsi : τρίτῃ A || 7 πάνυ A : πολὺ Kaibel ("sed oratio mutila")
αὐτὸς Schweighäuser : αὐτὸν A | τῷ ἐβδόμῳ scripsi : τῇ ζ' A
10 ἐμεμνήμεθα Kaibel : μεμνήμεθα A || 11 γοῦν scripsi : δ' οὖν A || 12 πόλιν
M P Mus et Str. : πόλεις A* | Πομπάδων, i.e. -ΔΩΝ A : Πομπέλων, i.e.
-ΛΩΝ Str. || 13 Κουρικαῖς A : Κουβιρικαῖς B : Κανταβρικαῖς Str. || 17 ἐν
Γόησιν ὁ Στράβων A : ἐν Γόησιν· ὄστρακον Musurus : ὁ Στράβων del.
Wilamowitz || 18 θεράποντ' M P Mus : θεράποντα A || 20 φίλε scripsi : φίλοι
A || 22 ὦμην A : ὦόμην Bentley || 23 αὐτὸν A : αὐτό, Musurus

καλοῦς· ἔτι τε ταῦτα προσετίθην ἀκηκούς,
 ἱμάτια ποικίλ' εἰ λέγοι τις Σικελικά.
 σκεύη μὲν οὖν καὶ κτήματ' ὥμην φέρειν.

5

καὶ ὁ Τρομιλικὸς δὲ τυρὸς ἐνδοξὸς ἐστὶ· περὶ οὗ φησι Δημήτριος ὁ
 Σκήψιος ἐν δευτέρῳ Τρωικοῦ Διακόσμου (fr. 3 Gaede) οὕτω· τῆς 5
 Ἀχαιᾶς πόλιν Τρομίλεια, περὶ ἣν γίνεται τυρὸς αἰγίος ἡδιστος
 658c οὐκ ἔχων σύγκρισιν πρὸς ἕτερον, ὁ προσαγορευόμενος Τρομιλι-
 κός· οὗ καὶ Σιμωνίδης μνημονεύει ἐν ἱάμβῳ (Semon. fr. 22 West²)
 οὗ ἡ ἀρχή·

πολλὰ μὲν δὴ † προεκπονη †, Τηλέμβρωτε,

10

γράφων (Semon. fr. 23 West²)·

ἐνταῦθα μὲν τοι τυρὸς ἐξ Ἀχαιῆς
 Τρομιλικὸς θαυμαστός, δν κατήγαγον.

Εὐριπίδης δ' ἐν Κύκλωπι (136) ὁπῖαν καλεῖ τυρὸν τὸν δριμύν τὸν
 πηγγνύμενον τῷ τῆς συκῆς ὁπῷ·

15

καὶ τυρὸς ὁπῖας ἐστὶ καὶ Διὸς γάλα.

ἐπεὶ δὲ περὶ πάντων εἶπον τῶν παρακειμένων ἀποτράγημά τε
 658d πεποίημαι τὸν Τρομιλικόν, καταπαύσω | τὸν λόγον· τὸ γὰρ
 λείψανον τῶν τραγημάτων καὶ τρωξίμων ἀποτράγημα εἶρηκεν
 Εὐπόλιν (fr. 306.1)· σκώπτων γὰρ Διδυμίαν τινὰ ἀποτράγημα 20
 αὐτὸν εἶρηκεν ἀλώπεκος ἥτοι ὡς μικρὸν τὸ σῶμα ἢ ὡς κακοήθη
 καὶ πανοῦργον, ὡς φησιν ὁ Ἀσκαλωνίτης Δωρόθεος. τοὺς δὲ

658c Eust. p. 1485.30-2 = i.151.4-5 | 658d Eust. p. 1626.32-3 = i.338.26-7

1 ἔτι τε A : τε del. Bentley | τυρὸς Σικελικὸς ὅτι κράτιστος ἦν αἱ τε
 περιστεραὶ σικελικαί post ἀκηκούς praeb. A : ut glossam del. Bentley
 2 ποικίλ' Musurus : ποικίλα A || 3 ὥμην A : ὠόμην Casaubon || 8 Σιμωνίδης
 A, ut codices ubique : Σημωνίδης scribendum hic et infra
 10 † προεκπονη † A : προεκπονέαι Fick, Diehl | Τηλέμβρωτε A :
 Τελέμβρωτε M : Τηλέμβρωτε P Mus || 13 Τρομιλικὸς Meineke, cf. supra :
 Στρομίλιος A : Τρομίλιος M P Mus || 16 Διὸς A C E Eust. : βοδὸς Eur.
 17-18 ἀποτράγημά τε πεποίημαι Kaibel (ἀποτράγημα πεποίημαι iam M^{pc}
 P Mus) : † ἀποτραγημαιεπεποιημαι † A : ἀποτράγημαι πεποίημαι B M^{ac}
 20 ἀποτράγημα, i.e. -ΤΡΑΓΗΜΑ A C E : ἀποπάττημα, i.e. -ΠΙΑΤΗΜΑ EM
 p. 132.13

λεπτους τῶν τυρῶν καὶ πλατεῖς Κρήτες θηλείας καλοῦσιν, ὥς φησι
Σέλευκος (fr. 56 Müller)· οὗς καὶ ἐν θυσίαις τισὶν ἐναγίζουσι.
πυριέφθων δὲ μνημονεύει (οὕτω δὲ καλεῖται τὸ πρῶτον γάλα)
Φιλιππίδης ἐν Αὐλοῖς (fr. 10)· |

5 τοὺς δὲ † πυριεφθας † καὶ τὰ λάγανα ταύτ' ἔχων. 658e

καὶ ἴσως πάντα τὰ τοιαῦτα ἐπιδειπνίδας ἔλεγον Μακεδόνες·
κώθωνος γὰρ ἡδύσματα ταῦτα.

[77] τοιαυτά τινα ἔτι τοῦ Οὐλπιανοῦ διαλεγομένου ἐπελθὼν εἰς
ἐκείνων τῶν σοφιστῶν μαγείρων ἐκήρυσσε μῦμα. καὶ πολλῶν
10 ξενιζομένων ἐπὶ τῷ κηρύγματι — οὐ γὰρ ἐδείκνυνεν ὁ στιγματίας
ὅ τι ἦν — ἔφη· ἀγνοεῖν μοι δοκεῖτε, ὦ ἄνδρες δαιταλῆς, ὅτι καὶ
Κάδμος ὁ τοῦ Διονύσου πάππος μάγειρος ἦν. σιωπησάντων δὲ
καὶ ἐπὶ τούτῳ πάντων, Εὐήμερος, ἔφη, ὁ | Κῶος ἐν τῷ τρίτῳ τῆς 658f
Ἱερᾶς Ἀναγραφῆς (FGrH 63 F 1) τοῦθ' ἱστορεῖ, ὡς Σιδωνίων
15 λεγόντων τοῦτο, ὅτι Κάδμος μάγειρος ὢν τοῦ βασιλέως καὶ
παραλαβὼν τὴν Ἀρμονίαν αὐλητρίδα καὶ αὐτὴν οὖσαν τοῦ
βασιλέως ἔφυγε σὺν αὐτῇ.

ἐγὼ δὲ φεύξομαι ἐλεύθερος γεγώς· (E. fr. **898a = adesp. tr.
fr. 98 Nauck²)

20 οὐδὲ γὰρ ἂν εὖροι τις ὑμῶν δοῦλον μάγειρόν τινα ἐν κωμῳδίᾳ
πλὴν παρὰ Ποσειδίππῳ μόνῳ· || δοῦλοι δ' ὀψοποιοὶ παρήλθον 659a
πρώτων Μακεδόνων τοῦτ' ἐπιτηδευσάντων ἢ δι' ὕβριν ἢ δι'
ἀτυχίαν τῶν αἰχμαλωτισθεῖσων πόλεων. ἐκάλουν δ' οἱ παλαιοὶ
τὸν μὲν πολιτικὸν μάγειρον Μαίσωνα, τὸν δ' ἐκτόπιον τέττιγα.
25 Χρύσιππος δ' ὁ φιλόσοφος (xxviii fr. 13, SVF iii.200) τὸν Μαίσωνα
ἀπὸ τοῦ μασᾶσθαι οἶται κεκλήσθαι, οἶον τὸν ἀμαθῆ καὶ πρὸς
γαστέρα νενευκότα, ἀγνοῶν ὅτι Μαίσων γέγονε κωμῳδίας

659a-b Eust. p. 1751.56-60 = ii.62.14-18

2 καὶ C E Eust. : om. A || 5 τοὺς δὲ † πυριεφθας † A : τὰ δὲ πυριέφθα
Schweighäuser || 6 ἐπιδειπνίδας, i.e. -ΙΔΑΣ A : ἐπιδειπνιάδας, i.e. -ΙΑΔΑΣ C
E || 14 Σιδωνίων B M P Mus : Σιδονίων A || 20 ἂν εὖροι M P Mus :
† ἀνελεύθεροι † A || 21 Ποσειδίππῳ Dindorf : Ποσιδίππῳ A || 22 ὑπὸ
πρώτων Μακεδόνων A C E : ὑπὸ del. Kaibel : fort. πρώτοι || 23 δ' C E M P
Mus : om. A

659b ὑποκριτής, Μεγαρεὺς τὸ γένος, ὃς καὶ τὸ πρόσωπον εὗρε τὸ ἀπ' αὐτοῦ καλούμενον Μαίσιωνα, | ὡς Ἀριστοφάνης φησὶν ὁ Βυζάντιος ἐν τῷ Περὶ Προσώπων (fr. 363 Slater) εὗρεῖν αὐτὸν φάσκων καὶ τὸ τοῦ θεράποντος πρόσωπον καὶ τὸ τοῦ μαγείρου. καὶ εἰκότως καὶ τὰ τούτοις πρέποντα σκώμματα καλεῖται Μαισωνικά· μάλιστα 5 γὰρ εἰσάγονται οἱ μάγειροι σκωπτικοὶ τινες, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Ἐπιτρέπουσι. καὶ Φιλήμων δέ ποῦ φησι (Strato Com. fr. 1.1–4)·

σφίγγ' ἄρρεν', οὐ μάγειρον, εἰς τὴν οἰκίαν
εἴληφ'· ἀπλῶς γὰρ οὐδὲ ἓν, μὰ τοὺς θεοὺς,
ὧν λέγει συνήμι· καινὰ ῥήματα | 10
659c πεπορισμένος γάρ ἐστι.

τὸν δὲ Μαίσιωνα Πολέμων ἐν τοῖς Πρὸς Τίμαιον (fr. 46 Preller) ἐκ τῶν ἐν Σικελίᾳ φησὶν εἶναι Μεγάρων καὶ οὐκ ἐκ τῶν Νισαίων. ἀλλ' ὃ γε Ποσείδιππος περὶ δούλων μαγείρων ἐν Ἀποκλειομένη (fr. 2) φησί·

ταυτὶ μὲν οὖν τοιαῦτα· συμβαίνει δέ τι
νῦν μοι διακονοῦντι παρὰ τῷ δεσπότῃ
ἀστεῖον· οὐχ ἁλώσομ' ἐκφέρων κρέας.

καὶ ἐν Συντρόφοις (fr. 25)·

(A.) ἐβάδιζες ἔξω τῶν πυλῶν μάγειρος ὧν; | 20
659d (B.) ἐντὸς πυλῶν, Παρμένων, ἄδειπνος ἦν.
(A.) πότερον οὖν ἀφείσαι; (B.) κατ' ἀγορὰν ἐργάζομαι·
ἐπρίατο γὰρ τις ὁμότεχνός με γνώριμος.

1 πρόσωπον scripsi, cf. Poll. 4.148 τὰ δὲ δούλων πρόσωπα κωμικά ...
θεράπων Μαίσιων : προσωπεῖον A C E Eust. | εὗρε τὸ C E M P Mus :
† ερευτο † A || 6 οἱ A C E : del. Kaibel || 8 σφίγγ' ἄρρεν' Musurus : σφίγγα
ἄρρενα A : φίγγα ἄρρενα C E || 9 εἴληφ' Musurus : εἴληφα A C E || 10 ὧν
λέγει A C E : ὅς ἂν λέγῃ 9.382b : ὧν ἂν λέγῃ Dindorf || 11 γάρ ἐστι(ν), i.e.
ΓΑΡ- A C E : πάρεστιν, i.e. ΠΑΡ- P.Cair. 65445 et 9.382b || 12 Μαίσιωνα M^{pc}
P Mus : Μάσιωνα A M^{ac} || 13 Μεγάρων Schweighäuser : Μεγαρέων A
Νισαίων Musurus : νησαίων A || 14 Ποσείδιππος Dindorf : Ποσίδιππος A
18 ἁλώσομ' Musurus : ἁλώσομαι A || 21 Παρμένων, i.e. ΠΑΡ- A : γάρ <ἂν>
μένων, i.e. ΓΑΡ- Dindorf || 22 πότερον A : πότερ' Dobree | ἀφείσαι Dobree :
† ἀφείσεα † A

[78] οὐδὲν οὖν ἦν παράδοξον εἰ καὶ θυτικῆς ἦσαν ἔμπειροι οἱ παλαιότεροι μάγειροι· προίσταντο γοῦν καὶ γάμων καὶ θυσιῶν, διόπερ Μένανδρος ἐν Κόλαχι (*Kol. fr. 1 Sandbach*) τὸν τοῖς τετρα-

5 ἑορτῇ ποιεῖ ταυτὶ λέγοντα· |

σπονδῇ. δίδου σὺ σπλάγχν' ἀκολουθῶν. ποῖ βλέπεις; 659e

σπονδῇ. φέρ' ὦ παῖ Σωσία. σπονδῇ. † καλῶ

ἔυχου †. θεοῖς Ὀλυμπίοις εὐχόμεθα

Ὀλυμπίασι, πᾶσι πάσαις — λάμβανε

10 τὴν γλῶτταν ἐν τούτῳ — διδόναι σωτηρίαν, 5

ὑγίειαν, ἀγαθὰ πολλά, τῶν ὄντων τε νῦν

ἀγαθῶν ὄνησιν πᾶσιν. ταῦτ' εὐχόμεθα.

καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ (*Semon. fr. 24 West²*) δέ φησιν ἕτερος·

χῶς | † ἀφευσσα χῶς † ἐμίστυλα κρέα 659f

15 εἰδῶς τι· καὶ γὰρ οὐ κακῶς ἐπίσταμαι.

ἐμφαίνει δ' αὐτῶν τὴν ἐμπειρίαν καὶ ἡ Πρὸς Ἀλέξανδρον Ὀλυμπιάδος ἐπιστολή. προτρεπομένη μάγειρον αὐτῇ πρίασθαι θυσιῶν ἔμπειρον ἢ μήτηρ φησί· Περίγναν τὸν μάγειρον λαβὲ παρὰ τῆς μητρός· οὗτος γὰρ οἶδε τὰ ἱερά σου τὰ πατρῶα πάντα ὃν τρόπον

20 θύεται καὶ τὰ Ἀργαδιστικὰ καὶ τὰ Βακχικὰ, ὅσα τε Ὀλυμπιάς

προθύεται, οὗτος οἶδε. || μὴ οὖν ἀμελήσης, ἀλλὰ λαβὲ καὶ ἀπόστει- 660a

λον πρὸς ἐμέ τὴν ταχίστην. [79] ὅτι δὲ σεμνὸν ἦν ἡ μαγειρικὴ μαθεῖν ἐστὶν ἐκ τῶν Ἀθήνησι Κηρύκων· οἶδε γὰρ μαγείρων καὶ

βουτύπων ἐπεῖχον τάξιν, ὥς φησι Κλείδημος ἐν Πρωτογονίας

25 πρώτῳ (*FGrH 323 F 5a*)· Ὅμηρός τε τὸ ρέζειν ἐπὶ τοῦ θύειν τάσσει,

τὸ δὲ θύειν ἐπὶ τοῦ ψαιστὰ μεταδόρπια θυμῶν. καὶ οἱ παλαιοὶ τὸ

660a Eust. p. 1661.48-9 = i.385.13-14

7 φέρ(ε) ὦ παῖ Σωσία, i.e. ΦΕΡΩΠΑ- Pierson : † φερεωπλειωωσια †, i.e.

ΦΕΡΩΠΑ- A || 7-8 † καλῶ ἔυχου † A : καλῶς. / εὐχου Musurus : καλῶς /

ἔχει Musgrave, Wilamowitz || 12 ὄνησιν Casaubon : † ὄνησιαν † A | πᾶσιν

A : πᾶσι M P Mus || 13 Σιμωνίδῃ A : Σημωνίδῃ scribendum

14 † ἀφευσσα † A : ἀπεύσα Fick (ἄπευσα scripsit) | † χῶς † A : κῶς

Schneidewin || 15 εἰδῶς τι A : ἰρωστί Hecker || 17 fort. ἐπιστολή, <ἐν ᾗ>

19 πάντα M P Mus : πάντα A || 24 βουτύπων M P Mus : βουτύρων A

25 τε A : fort. γε vel δέ

θύειν δρᾶν ὠνόμαζον. ἔδρων δ' οἱ Κήρυκες ἄχρι πολλοῦ βουθυτοῦν-
 τες, φησί, καὶ σκευάζοντες καὶ μιστύλλοντες, ἔτι δ' οἶνοχοοῦντες. |
 660b Κήρυκας δ' αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ κρείττονος ὠνόμαζον· ἀναγέγραπται
 τε οὐδαμοῦ μαγεῖρῳ μισθὸς ἀλλὰ κήρυκι. καὶ Ἀγαμέμνων δὲ παρ'
 Ὀμήρῳ θύει βασιλεὺς ὦν· φησί γάρ ὁ ποιητής (*Il.* 3.292-4). 5

ἦ, καὶ ἀπὸ στομάχους ἄρνῶν τάμε νηλεί χαλκῶ.
 καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
 θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκός.

660c καὶ Θρασυμήδης ὁ τοῦ Νέστορος υἱὸς ἀναλαβὼν | πέλεκυν κόπτει
 τὸν βούν (*Od.* 3.442-3), ἐπεὶ διὰ τὸ γήρας ὁ Νέστωρ οὐκ ἠδύνατο· 10
 συνεπόνουν δ' αὐτῷ καὶ οἱ ἄλλοι ἀδελφοί (*Od.* 3.439-2, 444). οὕτως
 ἔνδοξον ἦν καὶ μέγιστον τὸ τῆς μαγειρικῆς τέχνης ἀξίωμα. καὶ
 παρὰ Ῥωμαίοις δ' οἱ τιμηταί — μεγίστη δ' αὕτη ἀρχή — τὴν
 περιπόρφυρον ἐνδεδυκότες καὶ ἐστεφανωμένοι πελέκει τὰ ἱερεῖα
 κατέβαλλον. οὐ παρέργως δὲ παρὰ τῷ Ὀμήρῳ καὶ τὰ ὄρκια καὶ 15
 τὰ ἱερόθυτα κήρυκες κομίζουσιν, ὡς παλαιᾶς οὔσης καὶ προσηκού-
 σης αὐτοῖς τῆς λειτουργίας (*Il.* 3.116-17). |

660d Ἔκτωρ δὲ προτὶ ἄστῳ δύο κήρυκας ἔπεμπεν
 καρπαλίμως ἄρνάς τε φέρειν Πριάμόν τε καλέσαι.

καὶ πάλιν (*Il.* 3.118-20). 20

αὐτὰρ δὲ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἀγαμέμνων
 νῆας ἔπι γλαφυράς ἰέναι, ἥδ' ἄρν' ἐκέλευσεν
 οἰσέμεναι.

καὶ (*Il.* 19.250-1).

Ταλθύβιος δὲ θεῷ ἐναλίγκιος αὐδὴν
 κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ παρίστατο ποιμένι λαῶν. 25

[80] ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῆς Ἀτθίδος (*FGrH* 323 F 5b) Κλείδημος
 660e φῶλον | ἀποφαίνει μαγεῖρων ἐχόντων δημιουργικὰς τιμὰς, οἷς καὶ

3 ἀπὸ τοῦ κρείττονος A : ἀπὸ Κήρυκος τοῦ Ἑρμοῦ Harp. κ 52 Hsch. κ 2560
Suda κ 1542 || 5 βασιλεὺς ὦν Kaibel : βασιλεύων A || 15 τὰ παρὰ A : τὰ om. B
 M P Mus || 18 δύο A : δύο Hom. || 19 καλέσαι A : καλέσσαι Hom. et
 Musurum || 25 θεῷ Hom. et M P Mus : † εὖ † A || 27 Κλείδημος, i.e. ΚΛ-
 Casaubon : καὶ † δημος †, i.e. KA- A

τὸ πλῆθος ἀγείρειν ἔργον ἦν. οὐκ ἀπεικότως δὲ καὶ Ἀθηνίων ἐν
Σαμόθραξιν (fr. 1), ὡς φησιν Ἰόβας (FGrH 275 F 86), μάγειρον
εἰσάγει φυσιολογούντα διὰ τούτων·

- (A.) οὐκ οἶσθ' ὅτι πάντων ἡ μαγειρικὴ τέχνη
5 πρὸς εὐσέβειαν πλείστα προσενήνεχθ' ὅλως;
(B.) τοιοῦτόν ἐστι τοῦτο; (A.) πάνυ γε, βάμβαρε·
τοῦ θηριώδους καὶ παρασπόνδου βίου
ἡμᾶς γὰρ ἀπολύσασα καὶ τῆς δυσχεροῦς | 5
ἀλληλοφαγίας ἡγαγ' εἰς τάξιν τινὰ 660f
10 καὶ τουτονὶ περιῆψεν δν νυνὶ βίον
ζῶμεν. (B.) τίνα τρόπον; (A.) πρόσσεχε, καὶ γὰρ σοὶ φράσω.
ἀλληλοφαγίας καὶ κακῶν ὄντων συχνῶν
γενόμενος ἀνθρωπὸς τις οὐκ ἀβέλτερος 10
ἔθυσ' ἱερεῖον πρῶτος, ὥπτησεν κρέας,
15 ἴσως δ' ἦν τὸ κρέας ἥδιον ἀνθρώπου κρεῶν.
αὐτοὺς μὲν οὐκ ἐμασῶντο, τὰ δὲ βοσκήματα
θύοντες ὥπτων. ὡς δ' ἅπαξ τῆς ἡδονῆς ||
ἐμπειρίαν τιν' ἔλαβον, ἀρχῆς γενομένης 15 661a
ἐπὶ πλεῖον † τινηῦξον † τὴν μαγειρικὴν τέχνην·
20 ὁθεν ἔτι καὶ νῦν τῶν πρότερον μεμνημένοι
τὰ σπλάγχνα τοῖς θεοῖσιν ὀπτῶσι φλογί
ἄλλας οὐ προσάγοντες· οὐ γὰρ ἦσαν οὐδέπω
εἰς τὴν τοιαύτην χρῆσιν ἐξευρημένοι. 20
ὡς δ' ἤρεσ' αὐτοῖς ὕστερον, καὶ τοὺς ἄλλας
25 προσάγουσιν ἤδη τῶν ἱερῶν † γεγραμμένων
τὰ πάτρια διατηροῦντες. ἅπερ ἡμῖν μόνα
ἅπασιν ἀρχὴ γέγονεν τῆς σωτηρίας, |
τὸ προσφιλοτεχνεῖν διὰ τε τῶν ἡδυσμάτων 25 661b
ἐπὶ πλεῖον αὖξιν τὴν μαγειρικὴν τέχνην.
30 (B.) καινὸς γὰρ ἐστὶν οὗτοσὶ Παλαίφατος.

661b Eust. p. 1859.44-6 = ii.195.46-196.1

1 ἀγείρειν Wilamowitz : ἐνεργεῖν A || 14 κρέας Porson : κρέα A C E
15 ἴσως A C E : ὡς Casaubon || 17 θύοντες ὥπτων A : ὥπτων θύοντες C E
19 † τινηῦξον † A : τινες ἡῦξον C E : ἡῦξον Schweighäuser || 21 ὀπτῶσι A C
E : ὀπτῶσιν Dindorf || 23 ἐξευρημένοι A : ἐξηυρημένοι C E || 24 ἤρεσ' A :
ἤρεσεν C E || 27 γέγονεν A : γέγονε B

- (A.) μετὰ ταῦτα γαστρίον τις ὠνθυλευμένον
 προϊόντος εἰσηνέγκατ' ἤδη τοῦ χρόνου·
 ἀκριβῶς ἐρίφιον ἐτακέρωσε, πνικτῷ διέλαβε 30
 περιχομματίῳ, διεγίγγρασ' ὑποκρούσας γλυκεῖ,
 ἰχθὺν παρεισεκύκλησεν οὐδ' ὀρώμενον, | 5
 661c λάχανον, τάριχος πολυτελές, χόνδρον, μέλι.
 ὥς πολὺ διὰ τὰς ἡδονὰς ἅς νῦν λέγω
 ἀπείχ' ἕκαστος τοῦ φαγεῖν ἂν ἔτι νεκροῦ· 35
 αὐτοῖς ἅπαντες ἡξίουσιν συζῆν, ὅχλος
 ἡθροΐζετ', ἐγένονθ' αἱ πόλεις οἰκούμεναι 10
 διὰ τὴν τέχνην, ὅπερ εἶπα, τὴν μαγειρικὴν.
 (B.) ἄνθρωπε χαίρε, περὶ πόδ' εἰ τῷ δεσπότη.
 (A.) καταρχόμεθ' ἡμεῖς οἱ μάγειροι, θύομεν, 40
 σπονδὰς ποιούμεν, τῷ μάλιστα τοὺς θεοὺς
 ἡμῖν ὑπακούειν διὰ τὸ ταῦθ' εὐρηκέναι | 15
 661d τὰ μάλιστα συντείνοντα πρὸς τὸ ζῆν καλῶς.
 (B.) ὑπὲρ εὐσεβείας οὖν ἄφες, παῦσαι λέγων.
 ἡμαρτον. ἀλλὰ δεῦρο συνέσθιέ 45
 μοι, τὰ τ' ἔνδον εὐπρεπῇ πόει λαβῶν.
- [81] καὶ Ἀλέξις δ' ἐν Λεβητίῳ (fr. 134) δηλοῖ ὅτι ἡ μαγειρικὴ 20
 τέχνη ἐπιτήδευμα ἦν ἐλευθέρων· πολίτης γάρ τις οὐκ † ἀπίνης †
 ἐν αὐτῷ δείκνυται ὁ μάγειρος. καὶ οἱ τὰ Ὀψαρτυτικά δὲ συγγρά-
 661e ψαντες | Ἡρακλείδης τε καὶ Γλαῦκος ὁ Λοκρὸς οὐχ ἀρμόττειν
 φασὶ <δούλοισι> τὴν μαγειρικὴν ἀλλ' οὐδὲ τοῖς τυχοῦσι τῶν ἐλευθέ-
 ρων. ἐκσεμνύνει δὲ τὴν τέχνην καὶ ὁ νεώτερος Κρατῖνος ἐν τοῖς 25
 Γίγασι (fr. 1) λέγων·

(A.) ἐνθυμεῖ δὲ τῆς γῆς ὡς γλυκὺ
 ὄζει καπνός τ' ἐξέρχεται εὐωδέστερος;

3 ἀκριβῶς A : del. Dobree || 4 διεγίγγρασ' Dobree (δι' ἐγίγγρασ', i.e. ΔΙΕΓΓ-
 iam Musurus) : † διεπιγγρασ †, i.e. ΔΙΕΠΙ- A || 10 ἡθροΐζετ' M P Mus :
 ἡθροΐζετο A || 13 καταρχόμεθ' M P Mus : καταρχόμεθα A || 15 ταῦθ'
 εὐρηκέναι Musurus (ταῦτ' εὐρηκέναι iam M P) : ταῦτ' εἰρηκέναι A || 17 ἄφες
 A : ἀφεις Jacobs || 18–19 συνέσθιέ μοι A : συνείσθι / ἐμοί Cobet
 19 εὐπρεπῇ, i.e. ΕΥΠΡ- A : εὐτρεπῇ, i.e. ΕΥΤΡ- Grotius || 21 ἀπίνης A :
 ἀπηνῆς Valckenaer : ἀγεννῆς Cobet : ἀγενῆς Kaibel || 24 <δούλοισι> add.
 Kaibel || 28 ἐξέρχεται Musurus : ἐξέρχεται A C E | εὐωδέστερος, i.e. -δέσ^{στ} A C
 E : εὐωδέστατος, i.e. -δέσ^{στ} Bergk

οἰκεῖ τις, ὡς ἔοικεν, τῷ χάσματι
 λιβανωτοπώλης ἢ μάγειρος Σικελικός. |
 (B.) παραπλησίαν ὁσμήν λέγεις ἀμφοῖν γλυκύς.

5 661f

καὶ Ἀντιφάνης δ' ἐν Δυσπράτῳ (fr. 90) ἐπαινῶν τοὺς Σικελικοὺς
 5 μαγείρους λέγει·

Σικελῶν δὲ τέχναις ἡδυνθεῖσαι
 δαιτὸς διαθρυμματίδες.

καὶ Μένανδρος ἐν Φάσματι (73-4)·

ἐπισημαίνεσθαι ἄν
 10 ἢ σκευασία καθάριος ἢ καὶ ποικίλη.

Ποσειδίππος ἐν Ἀναβλέποντι (fr. 1)·

ἐγὼ μάγειρον ἀναλαβὼν ἀκήκοα ||
 τὰ τῶν μαγείρων πάντα καθ' ἐκάστου κακὰ 662a
 ἀντεργολαβοῦντος. ἐλέγομεν ὡς οὐκ ἔχει
 15 ῥίνα Κρητικὴν πρὸς τοῦτον, ὁ δ' ὅτι στόμα
 πονηρόν, ὁ δὲ τὴν γλῶτταν εἰς ἀσχήμονας 5
 ἐπιθυμίας ἔνια τε τῶν ἡδυσμάτων,
 κάθαλος, κάτοξος, χναυστικός, προσκαυστικός,
 καπνὸν οὐ φέρων, οὐ πῦρ. οὐ φέρων δ' ἐκ τοῦ πυρὸς
 20 εἰς τὰς μαχαίρας ἦλθον· ὦν εἰς οὐτοσί |
 διὰ τῶν μαχαιρῶν τοῦ πυρὸς τ' ἐλήλυθεν. 10 662b

Ἀντιφάνης δ' ἐν Φιλώτιδι (fr. 221) τὴν σοφίαν τῶν μαγείρων
 ἐμφανίζων φησίν·

(A.) οὐκοῦν τὸ μὲν † γλυκίδον †, ὥσπερ ἄλλοτε,
 25 ἐλεῖν ἐν ἄλμῃ φημί. (B.) τὸ δὲ λαβράκιον;

7 διαθρυμματίδες Casaubon : διὰ † θριμματιδεσ † A : διαθριμματίδες M P Mus || 9 ἐπισημαίνεσθαι ἄν A : ἐπισημαίνεσθ' ἔαν Bentley || 10 καθάριος A : καθάρειος Cobet || 11 Ποσειδίππος Dindorf : Ποσιδίππος A || 13 πάντα A : πάνθ' & Hirschig || 14 † ἐλέγομεν † A : ἔλεγον· ὁ μὲν Scaliger || 15 Κρητικὴν A : κριτικὴν B || 18 κάτοξος Grotius : † κατοξους † (v.l. κάτοξος et κάτοξος in unam confusas) A || 19 οὐ πῦρ. οὐ φέρων δ' A : δ' om. B : πῦρ οὐ φέρων Grotius || 24 † γλυκίδον † A : γλαυκίδιον 7.295d || 25 ἐλεῖν A : ἔψειν 7.295d

(A.) ὀπτάν ὄλον. (B.) τὸν γαλεόν; (A.) ἐνυποτριμματί-
 ζεσθαι. (B.) τὸ δ' ἐγγέλιον; (A.) ἄλας, ὀρίγανον,
 ὕδωρ. (B.) ὁ γόγγρος; (A.) ταυτόν. (B.) ἡ βατίς; (A.) χλόη. 5
 (B.) πρόσεστι θύννου τέμαχος ὀπτῆς. (B.) εἰς κρέας
 ἐρίφιον; (A.) ὀπτόν. (B.) θάτερον; (A.) τάναντία. | 5
 662c (B.) ὁ σπλήν; (A.) σεσάχθω. (B.) νήστις; (B.) ἀπολεῖ μ'
 [οὔτοσί.

ἀοιδίμων δ' ὀφαρτυτῶν ὀνόματα καταλέγει Βάτων ἐν Εὐεργέταις
 (fr. 4) οὕτως·

(A.) εὖ γ', ὦ Σιβύνη, τὰς νύκτας οὐ καθεύδομεν 10
 οὐδ' ἀνατετράμμεθ', ἀλλὰ καίεται λύχνος,
 καὶ βιβλίον ταῖς χερσί, καὶ φροντίζομεν
 τί Σόφων καταλέλοιπεν ἢ τί Σημωνακτίδης |
 662d ὁ Χίος ἢ Τυνδαρικός ὁ Σικυώνιος 5
 ἢ Ζωπυρίνος. (B.) αὐτὸς εὖρηκας δὲ τί; 15
 (A.) τὰ μέγιστα. (B.) πόσα ταῦτα; (A.) τοὺς τεθνηκότας.

[82] ἐγὼ δὲ τοιουτονὶ βρώμα ὑμῖν, ἄνδρες φίλοι, τὸ μῦμα φέρω·
 περὶ οὗ Ἀρτεμίδωρος μὲν ὁ Ἀριστοφάνειος ἐν Ὀφαρτυτικαῖς Γλῶσ-
 σαις φησὶν ὅτι σκευάζεται ἐκ κρεῶν καὶ αἵματος πολλῶν ἀρτυμά-
 των συνεμβαλλομένων. Ἐπαίνετος δ' ἐν Ὀφαρτυτικῷ λέγει ταῦτα· 20
 662e μῦμα δὲ παντὸς ἱερείου, καὶ ὄρνιθος δὲ χρὴ ποιεῖν τὰ | ἀπαλὰ τῶν
 κρεῶν μικρὰ συντεμόντα καὶ τὰ σπλάγχχνα καὶ τὸ ἔντερον καὶ τὸ
 αἷμα διαθρύψαντα καὶ ἀρτύσαντα ὅξει, τυρῷ ὀπτῷ, σιλφίῳ,
 κυμίνῳ, θύμῳ χλωρῷ καὶ ξηρῷ, θύμβρα, κοριάννῳ χλωρῷ τε καὶ
 ξηρῷ καὶ γητίῳ καὶ κρομμύῳ καθαριῷ πεφωσμένῳ ἢ μήκωνι καὶ 25
 σταφίδι ἢ μέλιτι καὶ ῥόας ὀξείας κόκκοις. εἶναι δὲ σοὶ τὸ αὐτὸ
 μῦμα καὶ ὄψου.

1-2 ἐνυποτριμματίζεσθαι A : ἐν ὑποτρίμματι / ζέσθαι M P Mus : ἐν
 ὑποτρίμματι / ζέσαι Casaubon || 2 ἐγγέλιον A : ἐγγέλειον Schweighäuser
 ἄλας A : ἄλες 7.295d || 4 ὀπτῆς εἰς A : ὀπτῆσεις. 7.295d || 5 ἐρίφιον A :
 ἐρίφειον 7.295d || 11 ἀνατετράμμεθ', i.e. -TET- Boissonnade :
 † ἀναγεγραμμεθα †, i.e. -ΓΕΓ- A : ἀναγεγράμμεθ' M P Mus || 12 βιβλίον A :
 βιβλί' ἐν Porson || 13 σοφῶν καταλέλοιπεν † ητις ἡμωνακτειδης † A :
 Σόφων καταλέλοιπ' ἢ τί Σημωνακτίδης Porson || 14 Τυνδαρικός A :
 Τυνδάριχος Porson || 16 πόσα A : ποῖα Schweighäuser || 25 καθαριῷ scripsi :
 καθαρῷ A || 27 ὄψου Schweighäuser : ὄψον A

- [83] τοσαῦτα καὶ τούτου κατακόψαντος οὐ μόνον τὰ προειρημένα ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς ἄλλος ἐπεισῆλθε τὴν ματτύην | κομίζων· ὑπὲρ ἧς καὶ ζητήσεως γενομένης καὶ τοῦ Οὐλπιανοῦ 662f
 εἰπόντος τὰ ἐκ τῶν Ὀφαρτυτικῶν Γλωσσῶν τοῦ προειρημένου
 5 (14.662d) Ἀρτεμιδώρου Αἰμιλιανὸς Δωροθέω ἔφη τῷ Ἀσκαλωνίτῃ
 σύγγραμμα ἐκδεδόσθαι ἐπιγραφόμενον Περὶ Ἀντιφάνους καὶ περὶ
 τῆς παρὰ τοῖς Νεωτέροις Κωμικοῖς Ματτύης (= Antiph. test. 7)·
 ἦν Θετταλῶν φησιν εἶναι εὖρημα, ἐπιχωριάσαι δὲ κἂν ταῖς 663a
 Ἀθήναις κατὰ τὴν τῶν Μακεδόνων || ἐπικράτειαν. ὁμολογοῦνται
 10 δ' οἱ Θετταλοὶ πολυτελέστατοι τῶν Ἑλλήνων γεγενῆσθαι περὶ τὰς
 ἐσθῆτάς τε καὶ τὴν δίαίταν· ὅπερ αὐτοῖς αἴτιον ἐγένετο καὶ τοῦ
 κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπαγαγεῖν τοὺς Πέρσας ἐξηλωκόντι τὴν τούτων
 τρυφὴν καὶ πολυτέλειαν. ἱστορεῖ δὲ περὶ τῆς πολυτελείας αὐτῶν
 καὶ Κρατῖνος ἐν τῇ Πολιτείᾳ αὐτῶν (Critias 88 B 31 D.-K.).
 15 ὠνομάσθη δὲ ἡ ματτύη, ὡς μὲν ὁ Ἀθηναῖος Ἀπολλόδωρός φησιν ἐν
 τῷ πρώτῳ τῶν Ἑτυμολογουμένων (FGH 244 F 222), ἀπὸ τοῦ
 μασᾶσθαι, ὥσπερ καὶ ἡ μαστίχη καὶ † τὰ μάλιστα †· καὶ ἡμεῖς 663b
 δὲ φαμεν ἀπὸ τοῦ μάττειν, ἀφ' οὗ καὶ ἡ μᾶζα αὐτῇ ὠνομάσθη καὶ
 ἡ παρὰ Κυπρίοις καλουμένη μαγίς καὶ τὸ τρυφᾶν καθ' ὑπερβολὴν
 20 ὑπερμαζᾶν. κατ' ἀρχὰς μὲν οὖν τὴν δημοτικὴν καὶ κοινὴν ταύτην
 τροφὴν τὴν ἐκ τῶν ἀλφίτων μᾶζαν ὠνόμαζον καὶ μάττειν τὸ
 παρασκευάζειν αὐτήν. ὕστερον δὲ ποικίλλοντες τὴν ἀναγκαίαν
 τροφὴν ἀκολάστως καὶ περιέργως μικρὸν παραγαγόντες τοῦνομα
 τῆς μᾶζης ματτύην ὠνόμαζον τὸ πᾶν πολυτελὲς ἔδεσμα,
 25 ματτυάζειν δὲ | τὸ παρασκευάζειν αὐτό, εἴτε ἰχθὺς εἴη εἴτε ὄρνις 663c
 εἴτε λάχανον εἴτε ἱερεῖον εἴτε πεμμάτιον. τοῦτο δὲ δῆλόν ἐστιν ἐξ
 οὗ καὶ ὁ Ἀρτεμίδωρος παρέθετο μαρτυρίου Ἀλέξιδος· συνεμφῆναι
 γὰρ βουλόμενος ὁ Ἄλεξις τὴν ἀκολασίαν τῆς παρασκευῆς

663a-d Eust. pp. 1751.60-1752.4 = ii.62.18-27

7 Κωμικοῖς M P Mus : κωμικῆς A || 8 δὲ C E : τε A || 9 τῶν C E : om. A
 10-11 περὶ τὰς ἐσθῆτάς τε scripsi : περὶ τε τὰς ἐσθῆτας A C E
 14 Κρατῖνος A : Κριτίας Casaubon || 15 ὠνομάσθη A : ὠνόμασαι C E
 17 τὰ μάλιστα A : ἡ μᾶσταξ Heyne, Kaibel : ἡ μᾶζα Schweighäuser : τὰ
 μάγματα Meineke || 22 ποικίλλοντες A : ποικίλαντες C E Eust. || 24 τὸ πᾶν
 πολυτελὲς scripsi : πᾶν τὸ πολυτελὲς A C E : πᾶν πολυτελὲς Eust.
 25 ματτυάζειν δὲ scripsi : τὸ δὲ ματτυάζειν A : καὶ ματτυάζειν E : καὶ
 μάττειν C | αὐτό C E Eust. : αὐτά A || 26 πεμμάτιον A : σπερμάτιον C E Eust.

προσέθηκε τὸ λέπεσθαι. ἔχει δ' ἡ σύμπασα ἐκλογὴ <οὕτως> οὕσα
ἐκ τοῦ διεσκευασμένου δράματος δ' ἐπιγράφεται Δημήτριος (fr. 50)·

663d τοῦψον λαβοῦσαι τοῦτο τάπεσταλμένον
 σκευάζετ', εὐωχεῖσθε, προπόσεις πίνετε, |
 λέπεσθε, ματτυάζετε. 5

τῷ δὲ λέπεσθαι χρώνται οἱ Ἀθηναῖοι ἐπ' ἀσελγούς καὶ φορτικῆς δι'
ἀφροδισίων ἡδονῆς. [84] καὶ ὁ Ἀρτεμίδωρος ἐν ταῖς Ὀψαρτυτικαῖς
Γλώσσαις τὴν ματτὴν ἀποφαίνει κοινὸν εἶναι πάντων ὄνομα τῶν
πολυτελῶν ἐδεσμάτων γράφων οὕτως· ἔστι τις ὄρνιθος ματτῆς.
ἐσφάχθω μὲν διὰ τοῦ στόματος εἰς τὴν κεφαλὴν, ἔστω δὲ ἔωλος 10
καθάπερ ὁ πέρδιξ· ἂν δὲ θέλῃς, ὥς ἔχει αὐτοῖς πτεροῖς ἂν <μῆ>
663e τετιλμένην. εἶτα τὸν τρόπον ἐκθεις τῆς ἀρτύσεως καὶ | τῆς
 ἐψήσεως ἐπιφέρει εὐθύς· καὶ νομάδα παχεῖαν ἔψε καὶ νεοσσοὺς τῶν
 ἤδη κοκκυζόντων, ἂν θέλῃς παρὰ πότον χρῆσθαι. εἴτ' ἐξελὼν τὰ
 λάχανα εἰς τρυβλίον καὶ τῆς ὄρνιθος τῶν κρεῶν ἐπιθείς παρατίθει, 15
 τοῦ θέρους ἀντὶ τοῦ ὄξους τῆς ὀμφακος ἐμβαλὼν εἰς τὸν ζυμὸν ὥς
 ἔχει τοὺς βότρυς. ἐπειδὰν δὲ ἐφθῇ γένηται, ἔξελε μετὰ τοῦ βοτρυ-
 δίου πρὸ τοῦ τὸ γίγαρτον ἐξαφεῖναι, εἴθ' οὕτω τὸ λάγανον
 κατὰθρυπτε. οὗτος <ὁ> ματτῆς ἐν τοῖς ἡδίστοις. ὅτι μὲν οὖν κοινὸν
 ἦν τοῦνομα <πάντων> τῶν πολυτελεστάτων ἐδεσμάτων φανερόν· 20
663f ὅτι δὲ καὶ ὁ τρόπος τῆς | τοιαύτης εὐωχίας ὁμοίως ἐλέγετο Φιλή-
 μων φησὶν ἐν Ἀρπαζομένῳ (fr. 11)·

 γυμνῷ φυλακῇ ἐπίταττε καὶ διὰ τριῶν
 ποτηρίων με ματτῆς εὐφραίνετω.

καὶ ἐν Ἀνδροφόνῳ (Philem. fr. 8)·

 πιεῖν τις ἡμῖν ἐγχεάτω, καὶ ματτῆν
 ποιεῖτε θάττον.

1 <οὕτως> add. Schweighäuser || 3 τάπεσταλμένον B M P Mus :
† ταπεταλμενον † A || 6 τῷ C E M P Mus : τὸ A || 8 Γλώσσαις B, cf. 14.662f :
Γλώτταις A || 9 ἐδεσμάτων Kaibel, cf. infra : ἡδυσμάτων A C E | ἔστι τις
Kaibel : εἴ τις τῆς (v.ll.?) A : ἔστι καὶ τις Schweighäuser || 11 αὐτοῖς Kaibel :
τοῖς A | <μῆ> add. Dalechamps (*plumis minime vulsis*) || 13 καί² A : fort. ἢ
19 <ὁ> add. Kaibel : οὕτως pro οὗτος M P Mus || 20 <πάντων> addidi, cf.
14.663d

Ἄλεξις δ' ἐν Πυραύνῳ (fr. 208) ἀμφιβόλως εἶρηκεν· ||

ἐγὼ δ' ἐπειδὴν ἀσχολουμένους λάβω,
ἀνέκραγον· “οὐ δώσει τις ἡμῖν ματτύνη;”, 664a

ὥσπερ ἂν εἰ τὸ δεῖπνον ἔλεγε· πιθανὸν δὲ καὶ ἰδίως ἐπὶ <τι> τῶν
5 ἐδεσμάτων ἀναφέρειν. Μάχων δ' ὁ Σικυώνιος (test. 1) τῶν μὲν
κατὰ Ἀπολλόδωρον τὸν Καρύστιον (test. 1) κωμωδιοποιῶν εἷς ἐστὶ
καὶ αὐτός· οὐκ ἐδίδαξε δ' Ἀθήνησι τὰς κωμωδίας τὰς ἑαυτοῦ ἀλλ'
ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. ἦν δ' ἀγαθὸς ποιητὴς εἰ τις ἄλλος τῶν μετὰ τοῦς
ἐπτὰ· διόπερ ὁ γραμματικὸς Ἀριστοφάνης (test. 13B Slater)
10 ἐσπούδασε συσχολάσαι αὐτῷ νέος ὢν. | ἐποίησε δὲ καὶ οὗτος ἐν 664b
δράματι Ἀγνοίᾳ (fr. 1 = 463-6 Gow) ταυτί·

ἥδιον οὐδὲν ἐστὶ μοι τῆς ματτύνης.
τοῦτ' εἴτε πρῶτοι Μακεδόνες τοῖς Ἀττικοῖς
κατεδίδαξαν ἡμῖν, εἴτε πάντες οἱ θεοί,
15 οὐκ οἶδα πλὴν ἐστὶν γε μουσικωτάτου τινός. 465

[85] ὅτι δὲ ὕστατον καὶ ἐπὶ πᾶσιν εἰσεφέρετο Νικόστρατός φησιν
ἐν Ἀπελαυνομένῳ (fr. 7). μάγειρος δ' ἐστὶν διηγούμενος ὡς
λαμπράν καὶ εὐτακτον παρεσκεύασεν εὐωχίαν· προδιηγησάμενός
τε οἶον ἦν τὸ ἄριστον καὶ τὸ δεῖπνον καὶ τρίτης μνησθεὶς παραθέ-
20 σεως | ἐπιφέρει· 664c

εὖ γ', ἄνδρες, εὖ σφόδρ'· ἀλλὰ μὴν τῇ ματτύνῃ
οὕτω διαθήσω τὰ μετὰ ταῦθ' ὥστ', οἶομαι,
οὐδ' αὐτὸν ἡμῖν τοῦτον ἀντερεῖν ἔτι.

καὶ ἐν Μαγείρῳ (fr. 16.2-3)·

25 θρῖον δὲ καὶ κἀνδυλον ἢ τούτων τι τῶν
εἰς ματτύνην οὐδέτερον εἶδε πώποτε.

ἄλλος δὲ τίς φησι (adesp. com. fr. 125)·

4 <τι> add. Kaibel || 6 κωμωδιοποιῶν Schweighäuser (κωμωδοποιῶν iam M P Mus) : κωμωδιοποιὸν A : κωμικός (structura mutata) C E || 7-8 ἀλλ' ἐν (ἐν om. B) Ἀλεξανδρείᾳ. ἦν δ' ἀγαθός C E B M P Mus : ἀλλ' Ἀλεξανδρείην δ' ἀγαθός A || 14 κατεδίδαξαν A C E : κατέδειξαν Casaubon || 17 ὁ διηγούμενος A : ὁ delevi || 19 fort. <τῆς> τρίτης || 21 γ' Casaubon : γε τ' (v.l.) A 25 κἀνδυλον A : κἀνδαυλον 12.517a

664d περιφέρειν ματτύην, ποδάριον, |
καὶ γαστρίον τακερόν τι καὶ μήτρας ἴσως.

Διονύσιος δ' ἐν Ἀκοντιζομένῳ (fr. 1)· μάγειρος δ' ἐστὶν ὁ λέγων·

ὥστ' ἐνίοτ' ἂν τούτοισι ποιῶν ματτύην
σπεύδων ἅμ' εἰσήνεγκα διαμαρτῶν μίαν
ἄκων περιφορὰν τῶν νεκρῶν ὡς τὸν νεκρόν.

5

Φιλήμων ἐν Πτωχῇ (fr. 71)·

ἐξὸν ἀποσάττεσθαι δ' ὅλην τὴν ἡμέραν
ποιούντα καὶ διδόντα ματτύας ἐκεῖ.

664e Μόλπις δ' ὁ Λάκων (FGrH 590 F *2a) τὰ παρὰ τοῖς Σπαρτιάταις | 10
ἐπαίχλια, ὃ σημαίνει τὰς ἐπιδειπνίδας, ματτύας φησὶ λέγεσθαι
παρὰ τοῖς ἄλλοις. ὁ δὲ κυνικὸς Μένιππος ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ
Ἀρχεσιλάῳ (fr. II, p. 245 Riese) γράφει οὕτω· πότος ἦν ἐπικωμα-
σάντων τινῶν καὶ ματτύην ἐκέλευσεν εἰσφέρειν Λάκαινάν τις· καὶ
εὐθέως περιεφέρετο περδίκεια ὀλίγα καὶ χήνεια ὅπτα καὶ τρύφη 15
πλακούντων. τὸ δὲ τοιοῦτο δεῖπνον οἱ μὲν Ἀττικοὶ προσηγόρευον
ἐπιδόρπισμα, οἱ δὲ Δωριεῖς ἐπαίχλιον, τῶν δ' ἄλλων Ἑλλήνων οἱ
πλείστοι ἐπίδειπνα.

664f τοσούτων καὶ περὶ | τῆς ματτύης λεχθέντων ἔδοξεν ἀπιέναι· καὶ
γὰρ ἐσπέρα ἦν ἤδη. διελύθημεν οὖν οὕτως. 20

4 τούτοισι Musurus : τούτου τοῖσι (v.l. τούτου et τούτοισι) A || 11 ἐπαίχλια
C^s E : † ἐπαιχλεια † A : ἐπαίχλεια C E^s Mus | δ C E Mus : & Kaibel : om. A
13 πότος <τις> Riese || 14 Λάκαινάν Kaibel : Λάκαινά A C E || 15 περδίκεια
C^s E^s : περδίκια A C E | χήνεια C E : χηνία A || 17 ἐπαίχλιον C E : † ἐπαι-
κλον † A : ἔπαικλον B M P Mus || 18 ἐπίδειπνα A C E : ἐπιδειπνίδα Kaibel
20 διελύθημεν οὖν οὕτως A : καὶ διελύθημεν οὕτως P Mus : καὶ διελύθημεν
οὕτως M

ΙΕ

[1] εἴ μοι τὸ Νεστόρειον εὐγλωσσον μέλος
Ἀντήνορός τε τοῦ Φρυγὸς δοίη θεός,

665a

κατὰ τὸν πάνσοφον Εὐριπίδην (fr. 899), ἐταίρε Τιμόκρατες,

οὐκ ἂν δυναίμην

- 5 ἀπομνημονεύειν ἔτι σοι τῶν πολλάκις λεχθέντων ἐν τοῖς περι-
σπουδάστοις τούτοις συμποσίοις διὰ τὴν τε ποικιλίαν καὶ τὴν
ὁμοιότητα τῶν αἰὲ καὶνῶς προσευρισκομένων· καὶ γὰρ καὶ περὶ
τάξεως τῶν περιφορῶν | πολλάκις ἐλέχθη καὶ περὶ τῶν μετὰ τὸ 665b
δεῖπνον ἐπιτελουμένων, ἅπερ καὶ μόλις ἀναπεμπάζομαι εἰπόντος
10 τινὸς τῶν ἐταίρων τὰ ἐκ τῶν Λακίωνων Πλάτωνος (fr. 71) ἱαμβεῖα·

(Α.) ἄνδρες δεδαιπνήκασιν ἤδη; (Β.) σχεδὸν ἅπαντες. (Α.) εὐ γε·
τί οὐ τρέχων τὰς τραπέζας ἐκφέρεις; ἐγὼ δὲ

λίτρον παραχέων εἰσέρχομαι. (Β.) καὶ γὰρ δὲ παρακορήσων.

(Α.) σπονδὰς δ' ἔπειτα παραχέας τὸν κότταβον παροίσω. |

- 15 τῇ παιδὶ τοὺς αὐλοὺς ἐχρῆν ἤδη προχείρους εἶναι 5 665c
καὶ προσαναφυσᾶν. τὸ μῦρον ἤδη παραχέων † βαδίζων
Αἰγύπτιον κᾶτ' ἱρινον. στέφανον δ' ἔπειθ' ἐκάστω
δώσω φέρων τῶν ξυμποτῶν. νεοκράτά τις ποιείτω.

(Β.) καὶ δὴ κέκραται. (Α.) τὸν λιβανωτὸν ἐπιτιθεῖς | † εἶπε. 665d

- 20 σπονδὴ μὲν ἤδη γέγονε, καὶ πίνοντες ἤδη πόρρω, 10
καὶ σκόλιον ἦσται, κότταβος δ' ἐξοίχεται θύραζε.
αὐλοὺς δ' ἔχουσά τις κορίσκη Καρικὸν μέλος
μελίζεται τοῖς συμπόταις, καλὴν τρίγωνον εἶδον
ἔχουσαν, εἶτ' ἦδε πρὸς αὐτὸ μέλος Ἴωνικόν τι.

665a Eust. p. 1301.36–8 = IV.731.18–19

6 τὴν τε scripsi : τε τὴν, i.e. TE- M P Mus : γε τὴν, i.e. GE- A || 10 ἱαμβεῖα B
M P Mus : ἱαμβία A || 11 ἄνδρες Dindorf : ἄνδρες A || 13 λίτρον A : νίπτρον
Casaubon | εἰσέρχομαι A : ἔρχομαι Hermann || 15 προχείρους A : πρὸ χειρὸς
Hermann || 16 προσαναφυσᾶν A : προσαναφυσᾶν Cobet | παραχέων βαδίζων
A : παραχέων βαδίζω Bergk : παραχέω βαδίζων Kaibel || 20 μὲν
Schweighäuser : με A | ἤδη² A : εἰσι Porson || 21 δ' B M P Mus : δὲ A
23 καλὴν A : κάλλην Schweighäuser, ducente Casaubon || 24 † εἰτ' ἦδε † A :
ἦτε ἦδε M : ἦτ' ἦδε Musurus : εἶτ' ἦδεν Schweighäuser

[2] μετὰ ταύτ', οἶμαι, καὶ περὶ κοττάβων ζήτησις ἦν καὶ τῶν ἀποκοτταβιζόντων· οὓς οἰηθεῖς τις τῶν παρόντων ἰατρῶν εἶναι τούτους οἱ ἀπὸ βαλανείου καθάρσεως ἕνεκα τοῦ στομάχου πίνοντες ἄμυστι ἀποβλύζουσιν, ἔφη οὐκ εἶναι παλαιὰν ταύτην παράδοσιν οὐδ' εἰδέναι τινὰ τῶν ἀρχαίων ταύτῃ τῇ καθάρσει χρησάμενον·
 666a διὸ καὶ Ἑρασίστρατον τὸν Ἰουλιήτην || ἐν τῇ Περὶ τῶν Καθόλου 5
 πραγματείᾳ (fr. 152 Garofalo) ἐπιτιμᾶν τοῖς τοῦτο ποιοῦσι βλαπτικὸν ὀφθαλμῶν τὸ ἐπιχείρημα δεικνύντα καὶ τῆς κάτω κοιλίας ἐπισχετικόν. πρὸς δὲ Οὐλπιανὸς ἔφη·

ὄρσ', Ἀσκληπιάδῃ, καλέει κρείων σε Χαρωνεύς· (cf. *Il.* 4.204) 10

οὐ γὰρ κακῶς τινι τῶν ἐταίρων ἡμῶν ἐλέχθη τό· εἰ μὴ ἱατροὶ ἦσαν, οὐδὲν ἂν ἦν τῶν γραμματικῶν μωρότερον. τίς γὰρ ἡμῶν οὐκ οἶδεν ὅτι οὐκ ἦν οὗτος ὁ ἀποκοτταβισμὸς ἀρχαῖος; εἰ μὴ τι σὺ καὶ τοὺς Ἀμειψίου <Ἀποκοτταβίζοντας> ἀποβλύζειν ὑπολαμβάνεις. ἐπεὶ οὖν | ἄπειρος εἰ τῆς τοιαύτης θεωρίας, μάθε παρ' ἐμοῦ
 666b 15 ὅτι πρῶτον μὲν ἡ τῶν κοττάβων εὔρεσις Σικελικὴ ἐστὶ <τὴν> παιδιὰν ταύτην πρῶτων εὐρόντων Σικελῶν, ὡς Κριτίας φησὶν ὁ Καλλιάρχου ἐν τοῖς Ἑλεγείοις (fr. B 2.1–2 West²) διὰ τούτων·

κότταβος ἐκ Σικελῆς ἐστὶ χθονός, ἐκπρεπὲς ἔργον,

δὲ σκοπὸν ἐκ λατάγων τόξα καθιστάμεθα.

20

Δικαίαρχος ὁ Μεσσήνιος, Ἀριστοτέλους μαθητῆς, ἐν τῷ Περὶ Ἀλκαίου (fr. 95 Wehrli = fr. 106 Mirhady) καὶ τὴν λατάγην φησὶν
 666c εἶναι Σικελικὸν ὄνομα. λατάγη δ' ἐστὶ τὸ ὑπολειπόμενον | ἀπὸ τοῦ 25
 ἐκποθέντος ποτηρίου ὑγρόν, ὃ συνεστραμμένη τῇ χειρὶ ἄνωθεν ἐρρίπτουν οἱ παίζοντες εἰς τὸ κοττάβιον. Κλείταρχος δ' ἐν τῇ Περὶ
 Γλωττῶν πραγματείᾳ λατάγην Θεσσαλοῦς καὶ Ῥοδίου τὸν ἀπὸ τῶν ποτηρίων κότταβον λέγειν. [3] κότταβος δ' ἐκαλεῖτο καὶ τὸ

666a Eust. p. 859.38 = III.243.24–5 | 666b–c, 667e, 668b Eust. p. 1170.55–8 = IV.283.9–13

3 τούτους scripsi : τούτων A || 8 δεικνύντα scripsi : δεικνύων A
 14 <Ἀποκοτταβίζοντας> add. Meineke || 16–17 <τὴν> παιδιὰν Kaibel : παιδιὰ A C E || 20 ἐκ A : ἐς 1.28b || 22 λατάγην A : λατάγη (structura mutata) C E : λάταγα Σ^{VT} Ar. Pax 1244 || 24 ἄνωθεν A C E Σ^{VT} Ar. Pax 1244 : fort. ἄπωθεν 25 κοττάβιον C E Σ^{VT} Ar. Pax 1244 : † κοτταβειον † A || 27 καὶ C E Σ^{VT} Ar. Pax 1244 : om. A

τιθέμενον ἄθλον τοῖς νικῶσιν ἐν τῷ πότῳ, ὡς Εὐριπίδης παρίστη-
σιν ἐν Οἰνεῖ (fr. 562) λέγων οὕτω·

πυκνοῖς δ' ἔβαλλον Βακχείου τοξεύμασι
κάρα γέροντος· τὸν βαλόντα δὲ στέφειν
ἐγὼ ἑτετάγμην ἄθλα κοττάβων διδούς. |

ἐκαλεῖτο δὲ κότταβος καὶ τὸ ἄγγος εἰς ὃ ἔβαλλον τὰς λατάγας, ὡς 666d
Κρατῖνος ἐν Νεμέσει (fr. 124) δείκνυσι. Πλάτων δὲ ἐν Διὶ Κακου-
μένῳ (fr. 46) παιδιᾶς εἶδος παροίνιον τὸν κότταβον εἶναι ἀποδίδω-
σιν ἐν ᾗ ἐξίσταντο καὶ τῶν σκευαρίων οἱ δυσκυβούντες. λέγει δ'
οὕτω·

(Α.) πρὸς κότταβον παίζειν, ἕως ἂν σφῶν ἐγὼ
τὸ δεῖπνον ὃν ἐν † σκευάσω. (Β.) πᾶνυ βούλομαι.
† αλλανεμος † ἐστ'. (Α.) ἀλλ' εἰς θυίαν παιστέον.
(Β.) φέρε τὴν θυίαν, αἶρ' ὕδωρ, ποτήρια |
παράθετε. παίζωμεν δὲ περὶ φιλημάτων.
(Α.) ἀγεννῶς οὐκ ἐῷ
παίζειν. τίθεμαι κοττάβεια σφῶν ἐγὼ
τασδί γε τὰς κρηπίδας, ἃς αὕτη φορεῖ,
καὶ τὸν κότυλον τὸν σόν. (Β.) βαβαιάξ· οὐτοσί
† μίζωνι † ἀγωνιστῆς Ἰσθμιάδος ἐπέρχεται.

[4] ἐκάλουν δὲ καὶ κατακτούς τινας κοττάβους· ἐστὶ δὲ λυχνία ἀν-
αγόμενα πάλιν τε συμπίπτοντα. Εὐβουλος Βελλεροφόντη (fr. 15)·

668d-e Eust. p. 1843.23-6 = ii.175.15-18

3 Βακχείου A C E : Βακχίου Musurus || 5 κοττάβων A C E : κοσσάβων
Nauck || 7 <ὅτι δὲ καὶ χαλκοῦν ἦν, Εὐπολις ἐν Βάπταις (fr. 95) λέγει· χαλκῷ
περὶ κοττάβῳ> post δείκνυσι add. Kaibel ex Σ^{VT} Ar. Pax 1244 || 8 εἶδος Σ^{VT}
Ar. Pax 1244 : οἶνος A || 9 δυσκυβούντες A : διακυβεύοντες Σ^{VT} Ar. Pax 1244
12 ὃν ἐν A : ἔνδον Dindorf, ducento Jacobs || 13 θυίαν A : θυείαν Musurus
παιστέον Naeke : παῖς † τεον † A || 14 θυίαν A : θυείαν Musurus || 17 τίθεμαι
A : τίθημι Cobet | κοττάβεια A : κοττάβια B M P Mus || 18 γε, i.e. ΓΕ A : τε,
i.e. TE Elmsley | αὕτη Elmsley : αὕτη A || 19 οὐτοσί Casaubon : † ουτοισί †
A || 20 † μίζωνι † ἀγωνιστῆς A : μείζων ἀγωνιστῆς Musurus : μείζων ἀγών
τῆς Casaubon

666f τίς ἂν λάβοιτο τοῦ σκέλους † κάτω θέμενοι; |
ἄνω γὰρ ὥσπερ κοττάβειον αἵρομαι.

Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀφροδίτης Γοναῖς (fr. 57)·

(A.) τονδὶ λέγω, σὺ δ' οὐ συνιείς; κότταβος
τὸ λυχνίον ἐστί. πρόσεχε τὸν νοῦν· ὥα μὲν 5
πέντε νικητήριον.
(B.) περὶ τοῦ; γελοῖον. κοτταβιεῖτε τίνα τρόπον;
(A.) ἐγὼ διδάξω· καθ' ὅσον ἂν τὸν κότταβον 5
ἄφεις ἐπὶ τὴν πλάστιγγα —
(B.) ποῖαν; (A.) τοῦτο τοῦπιχείμενον 10
ἄνω τὸ μικρόν (B.) τὸ πινακίσκιον λέγεις; ||
667a (A.) τοῦτ' ἐστὶ πλάστιγγ' — οὗτος ὁ κρατῶν γίνεται.
(B.) πῶς δ' εἴσεται τις τοῦτ'; (A.) ἂν τύχη μόνον 10
αὐτῆς, ἐπὶ τὸν μάνην πεσεῖται καὶ ψόφος
ἔσται πάνυ πολὺς. (B.) πρὸς θεῶν, τῷ κοττάβῳ 15
πρόσεστι καὶ Μάνης τις ὥσπερ οἰκέτης;

καὶ μετ' ὀλίγα·

(B.) ὦ δέῃ λαβὼν τὸ ποτήριον δεῖξον νόμῳ.
(A.) αὐλητικῶς δεῖ καρκινουῖν τοὺς δακτύλους 15
οἶνόν τε μικρὸν ἐγχέαι καὶ μὴ πολύν· | 20
667b ἔπειτ' ἀφήσεις. (B.) τίνα τρόπον; (A.) δεῦρο βλέπε·
τοιοῦτον. (B.) Πόσειδον, ὡς ὑφοῦ σφόδρα.
(A.) οὕτω ποιήσεις. (B.) ἀλλ' ἐγὼ μὲν σφενδόνη
οὐκ ἂν ἐφικοίμην αὐτόσ'. (A.) ἀλλὰ μάθανε· 20

[5] ἀγκυλοῦντα γὰρ δεῖ σφόδρα τὴν χεῖρ' εὐρύθμως πέμπειν τὸν 25
κότταβον, ὡς Δικαίαρχός (fr. 96 Wehrli = fr. 107 Mirhady) φησι

1 κάτω θέμενοι A : κάτω θέμενος C E B : κάτωθι μοι Musurus || 4 τονδὶ
Schweighäuser : † τονδε † A : τὸν δὴ Musurus || 5 λυχνίον vel λύχνιον A C
E : λυχνεῖον Blaydes || 8 διδάξω A C E : ἐπιδείξω, i.e. 'πιδείξω 11.487d
12 ἐστί vel ἔστι C E B M^{pc} P Mus et 11.487e : ἔστιν A M^{ac} | γίνεται 11.487e :
γίνεταί A : γίγνεταί Dindorf || 13 τοῦτ' Musurus : τοῦτο A et 11.487e | ἂν A
C E : ἔάν 11.487e | τύχη A C E : θίγη Jacobs || 16 πρόσεστι C E B M P Mus et
11.487e : πρόσεστιν A || 19 δεῖ καρκινουῖν C E : δικαρκινουῖν A || 22 ὑφοῦ C E :
ὑφούς A || 24 αὐτόσ' Casaubon : αὐτόσε A : αὐτό γε C E : αὐτὸς M P Mus

καὶ Πλάτων δ' ἐν τῷ Διὶ τῷ Κακουμένῳ (fr. 47)· παρακελεύεται δέ
 τις τῷ Ἡρακλεῖ μὴ σκληρὰν ἔχειν τὴν χεῖρα μέλλοντα κοτταβί-
 ζειν. ἐκάλουν | δ' "ἀπ' ἀγκύλης" τὴν τοῦ κοττάβου πρόεσιν διὰ τὸ 667c
 ἐπαγκυλοῦν τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐν τοῖς ἀποκοτταβισμοῖς· οἱ δὲ
 5 ποτηρίου εἶδος τὴν ἀγκύλην φασί. Βακχυλίδης ἐν Ἑρωτικοῖς (fr.
 17 Snell-Maehler)·

εὖτε
 τὴν ἀπ' ἀγκύλης ἦσι τοῖσδε τοῖς νεανίαις
 λευκὸν ἀντεῖνασα πῆχυν.

10 καὶ Αἰσχύλος δ' ἐν Ὀστολόγοις (fr. 179) ἀγκυλητοὺς λέγει κοττά-
 βους διὰ τούτων·

Εὐρύμαχος, οὐκ ἄλλος, οὐδὲν ἦσσον
 ὕβριζ' ὕβρισμοὺς οὐκ ἐναισίους ἐμοί· |
 ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ κότταβος αἰεὶ τοῦ μὲν † κάρα,
 15 τοῦ δ' ἀγκυλητοῦ κοσσάβιός ἐστιν σκοποῖς
 † ἐκτεμῶν ἡβῶσα χεὶρ ἐφίετο. 5

ὅτι δὲ ἄθλον προὔκειτο τῷ εὖ προεμένῳ τὸν κότταβον προεῖρηκε
 μὲν καὶ ὁ Ἀντιφάνης (fr. 57.2-3 ap. 15.666f)· ὥα γὰρ ἐστὶ καὶ
 πεμμάτια καὶ τραγήματα. ὁμοίως δὲ διεξέρχονται Κηφισόδωρος
 20 ἐν Τροφωνίῳ (fr. 5) καὶ Καλλίας (fr. 12) ἢ Διοκλῆς ἐν Κύκλωψι καὶ
 Εὐπολῖς (fr. 399) Ἑρμιππὸς τε ἐν τοῖς Ἰάμβοις (fr. 7 West²). τὸ δὲ
 καλούμενον κατακτὸν κοττάβιον τοιοῦτόν ἐστι· λυχνίον ἐστὶν
 ὕψηλόν | ἔχον τὸν μάνην καλούμενον, ἐφ' ὃν τὴν καταβαλλομένην 667e
 ἔδει πεσεῖν πλάστιγγα, ἐντεῦθεν δὲ πίπτειν εἰς λεκάνην ὑποκειμέ-
 25 νην πληγείσαν τῷ κοττάβῳ. καὶ τις ἦν ἀκριβὴς εὐχέρεια τῆς
 βολῆς. μνημονεύει δὲ τοῦ μάνου Νικοχάρης ἐν Λάκωσιν (fr. 13).
 [6] ἕτερον δ' ἐστὶν εἶδος παιδιᾶς τὸ ἐν λεκάνῃ. αὕτη δ' ὕδατος
 πληροῦται ἐπινεῖ τε ἐπ' αὐτῆς ὀξύβαφα κενά, ἐφ' ἃ βάλλοντες τὰς

666b-c, 667e, 668b Eust. p. 1170.55-8 = IV.283.9-13

1 τῷ² A : del. Kaibel || 4 ἐπαγκυλοῦν Σ^{VT} Ar. Pax 1244 : ἀπαγκυλοῦν A C E
 5 φασί C E M P Mus : φησί A | Βακχυλίδης M P Mus : Βακχυλλίδης A
 13 ἐναισίους Blaydes : † αἰνεσίους † A || 14 τοῦ μὲν A : τοῦμόν Petit
 15 ἐστὶν A : ἐστι B M P || 24 δὲ πίπτειν Kaibel : δ' ἔπιπτεν A || 25 εὐχέρεια
 Σ^{VT} Ar. Pax 1244 : εὐχειρία A || 25-6 καὶ τις ἦν ἀκριβὴς εὐχέρεια τῆς βολῆς]
 "poetae verba sunt" Kaibel || 27 τὸ scripsi : τῆς A C E

λατάγας ἐκ καρχησίων ἐπειρώντο καταδύειν· ἀνηρείτο δὲ τὰ κοττάβια ὁ πλείω καταδύσας. Ἀμειψίας Ἀποκοτταβίζουσιν (fr. 2)· |

667f ἡ Μανία, φέρ' ὀξύβαφα καὶ κανθάρους
καὶ τὸν ποδανιπτῆρ' ἐγχείασα θύδατος.

Κρατῖνος ἐν Νεμέσει (fr. 124)· † τὸ δὲ κοττάβω προθέντας ἐν 5
πατριχοῖσι νόμοις τὸ κεινευ ὀξυβάφοις βάλλειν μὲν τῷ πόντῳ δὲ
βάλλοντι νέμω πλείστα τύχης τὸ δ' ἄθλον †. Ἀριστοφάνης Δαιτα-
λεῦσιν (fr. 231)· ἔγνωκ' † ἐγὼ δὲ χάλκειον, τοῦτ' ἐστὶν κοττάβειον,
668a ἰστάναι καὶ μυρρίνας. || Ἑρμιππος Μοίραις (fr. 48)·

χλανίδες δ' οὖλαι καταβέβληνται, 10
θώρακα δ' ἅπας ἐμπερονάται,
κνημίδες περὶ σφυρὸν ἀρθροῦνται,
βλαύτης δ' οὐδεὶς ἔτ' ἔρωσ λευκῆς.
ῥάβδον δ' ὄψει τὴν κοτταβικὴν 5
ἐν τοῖς ἀχύροισι κυλινδομένην, 15
μάνης δ' οὐδὲ λατάγων † αἰ †·
τὴν δὲ τάλαιναν πλάστιγγα ἴδοις
παρὰ τὸν στροφέα τῆς κηπαίας
ἐν τοῖσι κορήμασιν οὔσαν. 10

Ἀχαιὸς δ' ἐν Λίνῳ (TrGF 20 F 26) περὶ τῶν σατύρων λέγων φησί· 20

668b ῥιπτοῦντες, ἐκβάλλοντες, ἀγνύντες, τί μ' οὐ |
λέγοντες· ὦ κάλλιστον Ἡρακλεῖ
λάταξ.

τοῦτο δὲ “λέγοντες” παρ' ὅσον τῶν ἐρωμένων ἐμέμνητο ἀφιέντες
ἐπ' αὐτοῖς τοὺς λεγομένους κοσσάβους· διὸ καὶ Σοφοκλῆς ἐν 25
Ἰνᾷχῳ (fr. 277) Ἀφροδισίαν εἶρηκε τὴν λάταγα·

666b–c, 667e, 668b Eust. p. 1170.55–8 = IV.283.9–13

2 κοττάβια A^{pc} C E B M P Mus : κοττάβεια A^{ac} || 4 ποδανιπτῆρ' Dindorf :
ποδανιπτῆρα A || 8 χάλκειον A : χαλκίον Musurus || 12 κνημίδες ...
ἀρθροῦνται A : κνημίδες δὲ ... ἀρθροῦνται B M P Mus : κνημῖς δὲ ... ἀρθροῦται
Porson || 13 ἔτ' ἔρωσ Valckenaer : ἐτέρως A || 16 οὐδὲ A : οὐδὲν 11.487e | αἰ
A : αἰεί B et 11.487e : αἰεί Jacobs || 17 πλάστιγγα A : πλάστιγγ' ἂν 11.487e
21 μ' οὐ Dindorf : μου A

ξανθά δ' Ἀφροδισία λάταξ
πᾶσιν ἐπεκύπτει δόμοις.

καὶ Εὐριπίδης ἐν Πλεισθένει (fr. 631)·

πολὺς δὲ κοσσάβων ἀραγ-
μὸς Κύπριδος προσωδὸν ἄ-
χει μέλος ἐν δόμοισι.

καὶ Καλλίμαχος (fr. 69 Pfeiffer) δέ φησι·

πολλοὶ καὶ φιλέοντες Ἀκόντιον ἦκαν ἔραζε |
οἰνοπόται Σικελᾶς ἐκ κυλίκων λάταγας.

668c

10 [7] ἦν δέ τι καὶ ἄλλο κοτταβίων εἶδος προτιθέμενον ἐν ταῖς παννου-
χίσιν, οὗ μνημονεύει Κάλλιππος ἐν Παννουχίδι (Callim. fr. 227.5-7
Pfeiffer) διὰ τούτων·

ὁ δ' ἀγρυπνήσας
τὸν πυραμούντα λήψεται τὰ κοττάβεια
15 καὶ τῶν παρουσῶν ἦν θέλει φιλήσει.

ἐγίνετο δὲ καὶ πεμμάτια τινα ἐν ταῖς παννουχίσιν, ἐν αἷς πλείστον
ὅσον χρόνον διηγρύπνουν χορεύοντες· καὶ διωνομάζετο τὰ πεμμά-
τια τότε χαρίσιοι ἀπὸ τῆς τῶν ἀναιρουμένων χαρᾶς. μνημονεύει |
Εὐβουλος ἐν Ἀγκυλίῳ (fr. 1) λέγων οὕτως·

668d

20 καὶ γὰρ πάλαι πέττει τὰ νικητήρια.

εἶθ' ἐξῆς φησιν·

ἐξεπήδησ' ἀρτίως
πέττουσα τὸν χαρίσιον.

1 λάταξ, i.e. ΛΑ- M P Mus, cf. λάταγα supra : † ἀλάταξ †, i.e. ΑΛΑ- A
2 πᾶσιν Meineke : † παισιν † A : παισίν B M P Mus | ἐπεκύπτει A :
ἐπεκτύπει Nauck || 8 ἔραζε P Mus et Σ^{VT} Ar. Pax 1244 : ἔργαζε A
11 Κάλλιππος A : Καλλίμαχος Wilamowitz || 17-18 τὰ πεμμάτια τότε A :
ταῦτα C E : fort. τὰ πεμμάτια ταῦτα || 18 χαρίσιοι Schweighäuser, cf. τὸν
χαρίσιον infra et Hsch. χ 199 Suda χ 121 : † χαρισιαί † A : χαρίσια C E M P
Mus | αὐτὰ post ἀναιρουμένων praeb. C E || 20 πέττει M P Mus : † πεττι †
A || 22 ἐξεπήδησ' ἀρτίως Schweighäuser : ἐξεπήδησα ἀρτίως A : εἶτ' εὐθὺς
ἐξεπήδησα C E Eust.

ὅτι δὲ καὶ φίλημα ἦν ἄθλον ἐξῆς λέγει ὁ Εὐβουλος (fr. 2)·

εἶέν γυναικες· νῦν ὅπως τὴν νύχθ' ὄλην
ἐν τῇ δεκάτῃ τοῦ παιδίου χορεύσετε.
θήσω δὲ νικητήριον τρεῖς ταινίας
καὶ μῆλα πέντε καὶ φιλήματ' ἑννέα.

5

668e ὅτι δὲ ἐσπούδαστο παρὰ τοῖς Σικελιώταις ὁ | κότταβος δῆλον ἐκ
τοῦ καὶ οἰκήματα ἐπιτήδεια τῇ παιδιᾷ κατασκευάζεσθαι, ὡς
ἱστορεῖ Δικαίαιρχος ἐν τῷ Περὶ Ἀλκαίου (fr. 94 Wehrli = fr. 108
Mirhady = Alc. fr. 462). οὐκ ἀπεικότως οὖν ὁ Καλλίμαχος (fr. 69.2
Pfeiffer ap. 15.668c) Σικελὴν τὴν λάταγα προσηγόρευσε. μνημο- 10
νεύει τῶν λατάγων καὶ τῶν κοττάβων καὶ ὁ Χαλκοῦς καλούμενος
Διονύσιος ἐν τοῖς Ἑλεγείοις (fr. 3 West²) διὰ τούτων·

668f κότταβον ἐνθάδε σοι τρίτον ἐστάναι οἱ δυσέρωτες |
ἡμεῖς προστίθεμεν γυμνασίῳ Βρομίῳ
κώρυκον. οἱ δὲ παρόντες ἐνείρετε χεῖρας ἅπαντες 15
ἐς σφαίρας κυλίκων· καὶ πρὶν ἐκείνον ἰδεῖν,
ὄμματι βηματίσαισθε τὸν αἰθέρα τὸν κατὰ κλίνην,
εἰς ὅσον αἱ λάταγες χωρίον † ἐκτέταται †. 5

[8] ἐπὶ τούτοις ὁ Οὐλπιανὸς ἤτει πιεῖν μεγάλη κύλικι
ἐπιλέγων ἐκ τῶν αὐτῶν Ἑλεγείων (Dionys. Eleg. fr. 4 West²) καὶ 20
τόδε· ||

669a ὕμνους οἶνοχοεῖν ἐπιδέξια σοὶ τε καὶ ἡμῖν·
τόν τε σὸν ἀρχαῖον τηλεδαπόν τε φίλον
εἰρεσίῃ γλώσσης ἀποπέμψομεν εἰς μέγαν αἶνον
τοῦδ' ἐπὶ συμποσίου· δεξιότης τε λόγου 25
Φαίακος Μουσῶν ἐρέτας ἐπὶ σέλματα πέμπει· 5

κατὰ γὰρ τὸν νεώτερον Κρατῖνον, ὃς ἐν Ὀμφάλῃ (fr. 4) φησί·

πίνειν μένοντα τὸν καλῶς εὐδαίμονα |

9 οὖν οὐδ' (v.ll.) A : οὐδ' deleui || 11 Χαλκοῦς Musurus, cf. 15.669d : χαλκός
A || 15 ἐνείρετε B M Mus : ἐνείρεται A || 16 ἐς σφαίρας M P : ἐσφαίρας (vox
nihili) A || 17 βηματίσαισθε A : βηματίσασθε M^{pc} P Mus | κατὰ κλίνην M P :
κατὰ † κλινὴν † A : κατακλινῇ Musurus || 18 ἐκτέταται A : ἐκτατέαι
Buecheler || 23 τηλεδαπόν Casaubon : † τηλεπαδον † A || 25 τε A : δὲ Bergk

κρείττον· μάχαι δ' ἄλλοισι καὶ πόνοι μέλοι.

669b

πρὸς δὲν ὁ Κύνουλκος ἀεὶ τῷ Σύρῳ ἀντικουρυσσόμενος καὶ οὐδέποτε τῆς φιλονικίας παυόμενος ἧς εἶχε πρὸς αὐτόν, ἐπεὶ θόρυβος κατεῖχεν τὸ συμπόσιον, ἔφη· τίς οὗτος ὁ τῶν συρβηνέων
5 χορός; καὶ αὐτὸς δὲ τούτων τῶν ἐπῶν μεμνημένος τινῶν ἐρῶ, ἵνα μὴ ὁ Οὐλπιανὸς βρενθῇται ὡς ἐκ τῶν ἀποθέτων τοῖς Ὀμηρίδαις μόνος ἀνασπάσων τὰ κοττάβια (Dionys. Eleg. fr. 2 West²).

ἀγγελίας ἀγαθῆς δεῦρ' ἵτε πεσσόμενοι, |
καὶ κυλίκων ἔριδας διαλύσατε, καὶ κατάθεσθε
10 τὴν ξύνεσιν παρ' ἐμοί, καὶ τάδε μανθάνετε

669c

εἰς τὴν παρούσαν ζήτησιν ἐπιτήδεια ὄντα· ὁρῶ γὰρ καὶ τοὺς παῖδας ἤδη φέροντας ἡμῖν στεφάνους καὶ μύρα. διὰ τί δὲ λέγεται, τῶν ἐστεφανωμένων ἐὰν λύωνται οἱ στέφανοι, ὅτι ἐρῶσιν; τοῦτο γὰρ ἐν παισὶ τὰ Καλλιμάχου ἀναγινώσκων Ἐπιγράμματα, ὧν
15 ἔστι καὶ τοῦτο, ἐπεζήτουν μαθεῖν | εἰπόντος τοῦ Κυρηναίου (Call. 669d
A.P. 12.134.3-4 = HE 1105-6).

τὰ δὲ ρόδα φυλλοβολεῦντα
τῶνδρὸς ἀπὸ στεφάνων πάντ' ἐγένοντο χαμαί.

σὸν οὖν ἐστιν, ὦ μουσικώτατε, τὴν χιλιέτη μου ταύτην ζήτησιν
20 ἀπολύσασθαι, Δημόκριτε, καὶ διὰ τί οἱ ἐρῶντες στεφανοῦσι τὰς τῶν ἐρωμένων θύρας.

[9] καὶ ὁ Δημόκριτος, ἀλλ' ἵνα καὶ γώ, φησί, μνημονεύσω τῶν τοῦ Χαλκοῦ ποιητοῦ καὶ ῥήτορος Διονυσίου — Χαλκοῦς δὲ προσηγορεύθη διὰ τὸ συμβουλευσαι Ἀθηναίους χαλκῶ νομίσματι
25 χρήσασθαι, καὶ τὸν λόγον τοῦτον ἀνέγραψε | Καλλιμάχος ἐν τῇ 669e
τῶν Ῥητορικῶν Ἀναγραφῇ (fr. 430 Pfeiffer) — λέξω τι καὶ αὐτὸς

669d Eust. p. 1243.16-17 = IV.526.12-14

1 πόνοι A : πόνος Bergk || 3 φιλονικίας Kaibel : φιλονεικίας A || 4 συρβηνέων Meineke, cf. Hsch. σ 2766 : συρβηναίων A || 5 δὲ Kaibel : δ' ἐκ A 7 ἀνασπάσων scripsi : ἀνασπάσας A : ἀνασπάσας <λήψεται> Wilamowitz κοττάβια C E B M P Mus : κοττάβεια A || 8 πεσσόμενοι A : πευσόμενοι Casaubon || 12 λέγεται scripsi : λέγονται A || 26 Ἀναγραφῇ M P Mus : Ἀπογραφῇ A M^s P^{mg}

ἐκ τῶν Ἑλεγείων (Dionys. Eleg. fr. 1 West²). σὺ δέ, ὦ Θεόδωρε
(τοῦτο γὰρ σου τὸ κύριον ὄνομα),

δέχου τήνδε προπινομένην
τὴν ἀπ' ἐμοῦ ποιήσιν· ἐγὼ δ' ἐπιδέξια πέμπω
σοὶ πρώτῳ, Χαρίτων ἐγκεράσας χάριτας.
καὶ σὺ λαβὼν τόδε δῶρον ἀοιδὰς ἀντιπρόπιθι
συμπόσιον κοσμῶν καὶ τὸ σὸν εὖ θέμενος. |

5

5

- 669f φῆς οὖν, διὰ τί, τῶν ἐστεφανωμένων ἐὰν λύηται ὁ στέφανος, ἐρᾶν
λέγονται; πότερον ὅτι ὁ ἔρωσ τοῦ τῶν ἐρώντων ἥθους περιαιρεῖται
τὸν κόσμον, διὰ τοῦτο τὴν τοῦ ἐπιφανοῦς κόσμου περιαιρέσιν 10
φρυκτόν τινα, φησὶ Κλέαρχος ἐν πρώτῳ Ἑρωτικῶν (fr. 24 Wehrli),
καὶ σημεῖον νομίζουσι τοῦ καὶ τὸν τοῦ ἥθους κόσμον περιηροῦσθαι
τοὺς τοιοῦτους; ἢ καθάπερ ἐπὶ τῆς μαντικῆς ἄλλα πολλά, καὶ
670a τοῦτο σημειοῦνται τινες; || ὁ γὰρ ἐκ τοῦ στεφάνου κόσμος οὐδὲν
ἔχων μόνιμον σημεῖόν ἐστι πάθους ἀβεβαίου μέν, κεκαλλωπισμέ- 15
νου δέ. τοιοῦτος δ' ἐστὶν ὁ ἔρωσ· οὐδένες γὰρ μᾶλλον τῶν ἐν τῷ
ἐρᾶν ὄντων καλλωπίζονται. εἰ μὴ ἄρα ἡ φύσις οἰονεῖ τι δαιμόνιον
δικαίως βραβεύουσα τῶν πραγμάτων ἕκαστον οἶεται δεῖν τοὺς
ἐρώντας μὴ στεφανοῦσθαι πρὶν κρατήσωσι τοῦ ἔρωτος· τοῦτο δ'
ἐστὶν ὅταν κατεργασάμενοι τὸν ἐρώμενον ἀπαλλαγῶσι τῆς ἐπιθυ- 20
μίας. τὴν ἀφαίρεσιν οὖν τοῦ στεφάνου σημεῖον τοῦ ἔτι ἐν τῷ
670b διαγωνιζέσθαι εἶναι ποιούμεθα. | ἢ ὁ ἔρωσ αὐτὸς οὐκ ἐὼν καθ'
αὐτοῦ στεφανοῦσθαι καὶ ἀνακηρύττεσθαι τῶν μὲν τὸν στέφανον
περιαιρεῖ, τοῖς δὲ λοιποῖς ἐνδίδωσιν αἴσθησιν μηνῶν ὅτι ἡττώνται
ὑπὸ αὐτοῦ; διὸ ἐρᾶν οἱ λοιποὶ τοὺς τοιοῦτους φασίν. ἢ ὅτι λύεται 25
μὲν πᾶν τὸ δεδεμένον, ὁ δὲ ἔρωσ στεφανομένων τινῶν δεσμός
ἐστὶν (οὐθένες γὰρ ἄλλοι τῶν δεδεμένων περὶ τὸ στεφανοῦσθαι
σπουδάζουσι πλὴν οἱ ἐρώντες), τὴν τοῦ στεφάνου δὴ λύσιν σημεῖον
τοῦ περὶ τὸν ἔρωτα δεσμοῦ νομίζοντες ἐρᾶν φασὶ τοὺς τοιοῦτους; |
670c ἢ διὰ τὸ πολλάκις τοὺς ἐρώντας διὰ τὴν πτοίησιν, ὡς ἔοικε, 30
στεφανομένους περιαιρεῖν αὐτῶν τὸν στέφανον ἀντιστρέφωμεν τῇ

6 δῶρον P Mus : † δῶρος † A || 10 τοῦτο Schweighäuser : τὸ πρὸς A || 20 τὸν
A : τὸ C E || 24 περιαιρεῖ C E : περιαιρεῖσθαι A || 28 δὴ λύσιν B Mus : δήλυσιν
P : δήλωσιν A C E || 28–30 στεφάνου δὴ ... ὡς ἔοικε bis A : corr. C E B P
Mus || 31 περιαιρεῖν M^{Pc} P Mus : περιερεῖν M^{ac} : περιερεῖν A : περιρρεῖν C E B

ὑπονοίᾳ τὸ πάθος, ὥς οὐκ ἂν ποτε τοῦ στεφάνου περιρρέοντος, εἰ
 μὴ ἤρων; ἢ ὅτι ἀναλύσεις περὶ μόνους μάλιστα τοὺς ἐρώντας καὶ
 καταδεδεμένους γίνονται, τὴν δὲ τοῦ στεφάνου ἀνάλυσιν καταδεδε-
 μένων τινῶν εἶναι νομίζοντες ἐρᾶν φασι τοὺς τοιούτους; καταδέ-
 5 δονται γὰρ οἱ ἐρώντες. εἰ μὴ ἄρα διὰ τὸ κατεστέφθαι τῷ Ἑρωτι
 τοὺς ἐρώντας οὐκ ἐπίμονος αὐτῶν ὁ στέφανος γίνεται· | χαλεπὸν 670d
 γὰρ ἐπὶ μεγάλῳ καὶ θείῳ στεφάνῳ μικρὸν καὶ τὸν τυχόντα μέναι.
 στεφανοῦσι δὲ τὰς τῶν ἐρωμένων θύρας ἤτοι τιμῆς χάριν καταπε-
 ρεῖ τινος θεοῦ τὰ πρόθυρα, ἢ οὐ τοῖς ἐρωμένοις ἀλλὰ τῷ Ἑρωτι
 10 ποιούμενοι τὴν τῶν στεφάνων ἀνάθεςιν τοῦ μὲν Ἑρωτος τὸν
 ἐρώμενον ἄγαλμα, τοῦτου δὲ ναὸν ὄντα τὴν οἴκησιν στεφανοῦσι·
 διὰ ταῦτα δὲ καὶ θύουσιν ἔνιοι ἐπὶ ταῖς τῶν ἐρωμένων θύραις. ἢ
 μᾶλλον ὕφ' ὧν οἶονταί | τε καὶ πρὸς ἀλήθειαν τὸν τῆς ψυχῆς 670e
 κόσμον ἐσκύλευνται, καὶ τούτοις καὶ τὸν τοῦ σώματος κόσμον ὑπὸ
 15 τοῦ πάθους ἐξαγόμενοι καὶ σκυλεύοντες ἑαυτοὺς ἀνατιθέασιν. πᾶς δ'
 ὁ ἐρῶν τοῦτο δρᾷ μὲν <παρόντος>, μὴ παρόντος δὲ τοῦ ἐρωμένου
 τοῦ ἐμποδῶν ποιεῖται τὴν ἀνάθεςιν· ὅθεν Λυκοφρονίδης (PMG 844)
 τὸν ἐρώντα ἐκείνον αἰπόλον ἐποίησε λέγοντα·

τόδ' ἀνατίθην σοι ῥόδον,
 20 καλὸν νόημα, καὶ πέδιλα καὶ κυνέαν
 καὶ τὴν θηροφόνον λογχίδ', ἐπεὶ μοι νόος ἄλλα κέχυται
 ἐπὶ τὰν Χάρισι | φίλαν παῖδα καὶ καλάν.

670f

[10] ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ ἱερώτατος Πλάτων ἐν ἐβδόμῳ Νόμῳ (819b)
 πρόβλημα τι προβάλλει στεφανωτικόν, ὅπερ ἄξιόν ἐστιν ἐπιλύσα-
 25 σθαι οὕτω λέγοντος τοῦ φιλοσόφου· μῆλων τέ τινων διανομαὶ καὶ

1 περιρρέοντος C : περιρέοντος A : def. E : fort. τὸν στέφανον περιαιροῖντο
 2 ἐρώντας καὶ A C : def. E : fort. delenda || 7 μέναι Meineke : θείναι A C E
 9 τὰ πρόθυρα στεφανοῦσιν αὐτῶν A : del. Wilamowitz : στεφανοῦσιν αὐτῶν
 del. Meineke || 11 στεφανοῦσι] στεφάνου τὰ τῶν ἐρωμένων πρόθυρα A :
 στεφανοῦσι τὰς τῶν ἐρωμένων θύρας M P Mus : τὰ ... πρόθυρα del.
 Wilamowitz || 14 ἐσκύλευνται, καὶ A : ἐσκυλεύθαι Musurus | τούτοις
 Musurus : τοῦτον A || 15 καὶ del. Kaibel || 16 <παρόντος> add. Schweighäuser,
 ducente Dalechamps (*illo praesente quem amant*) || 19 τόδ' Schweighäuser :
 τόδε A || 20 νόημα, i.e. ΝΟΗΜΑ A : ἀνθημα, i.e. ΑΝΘΗΜΑ Casaubon
 21 τὴν A : τὰν Dindorf | λογχίδ' Schweighäuser : λογχίδα A || 22 Χάρισι A :
 Χάρισιν Fiorillo || 24 προβάλλει M P Mus : προβάλλῃ C E : προβάλλω A
 25 καὶ C E M P Mus et Pl. : om. A

στεφάνων πλείοσιν ἅμα καὶ ἐλάττωσιν ἀρμοττόντων τῶν ἀριθμῶν
 τῶν αὐτῶν. ὁ μὲν Πλάτων οὕτως εἶπεν, ἐστὶ δ' ὃ λέγει τοιοῦτον·
 ἓνα βούλεσθαι ἀριθμὸν εὐρεῖν ᾧ ἕως τοῦ τελευταίου εἰσελθόντος ἐξ
 671a ἴσου πάντες ἔξουσιν ἤτοι μῆλα ἢ στεφάνους. || φημί οὖν τὸν τῶν
 ἐξήκοντα ἀριθμὸν εἰς ἐξ συμπότας δύνασθαι τὴν ἰσότητα πληροῦν· 5
 οἶδα γὰρ ὅτι κατ' ἀρχὰς ἐλέγομεν (1.4e) μὴ συνδειπνεῖν τῶν πέντε
 γε πλείους· ὅτι δ' ἡμεῖς ψαμμαχόσιοι ἐσμέν δῆλον. ὁ οὖν <τῶν>
 ἐξήκοντα ἀριθμὸς εἰς ἐξ συμπληρωθέντος τοῦ συμποσίου ἀρχέσει
 οὕτως· εἰσῆλθεν εἰς τὸ συμπόσιον ὁ πρῶτος καὶ ἔλαβε στεφάνους
 ἐξήκοντα· ἐπεισελθόντι τῷ δευτέρῳ δίδωσι τοὺς ἡμίσεις καὶ 10
 671b ἑκατέρῳ γίνονται τριάκοντα· καὶ τρίτῳ ἐπεισελθόντι | συνδιαιρού-
 μενοι τοὺς πάντας ἐξ εἴκοσιν ἔχουσι, τετάρτῳ πάλιν ὁμοίως
 κοινωνήσαντες ἐκ δεκαπέντε, πέμπτῳ δὲ ἐκ δώδεκα καὶ ἕκτῳ ἐκ
 δέκα. καὶ οὕτως ἰσότης ἀναπληροῦται τῶν στεφάνων.

[11] ταύτ' εἰπόντος τοῦ Δημοκρίτου ὁ Οὐλπιανὸς ἀποβλέψας 15
 πρὸς τὸν Κύνουλον,

οἶω μ' ὁ δαίμων (ἔφη) φιλοσόφῳ συνώκισε,

κατὰ τὸ Θεογνήτου τοῦ κωμωδιοποιοῦ Φάσμα (fr. 1.6–10)·

ἐπαρίστερ' ἔμαθες, ὦ πόνηρε, γράμματα· |
 671c ἀντέστροφέν σου τὸν βίον τὰ βιβλία. 20
 πεφιλοσόφηκας γῇ τε κούρανῳ λαλῶν,
 οἷς οὐθέν ἐστιν ἐπιμελὲς τῶν σῶν λόγων· 10

πόθεν γὰρ σοι καὶ ὁ τῶν συρβηγνέων ἐπῆλθε χορός; τίς τῶν ἄξιων
 λόγου μέμνηται τοῦ μουσικοῦ τούτου χοροῦ; καὶ ὅς, οὐ πρότερον,
 ἔφη, ὦ οὗτος, διδάξω σε, πρὶν ἂν τὸν ἄξιον παρὰ σοῦ λάβω μισθόν· 25

1 τῶν A C E : om. Pl. || 3 ᾧ C E Mus : ὅς A || 7 <τῶν> add. Kaibel, cf. τὸν τῶν
 ἐξήκοντα ἀριθμὸν supra || 8 συμπληρωθέντος C E : τοὺς συμπληρωθέντας A :
 τοὺς συμπότας πληρωθέντος M P Mus | ἀρχέσει Rohde : ἀρξεται A C E
 11 ἑκατέρῳ C E : ἐκάστῳ A || 12 ἐξ εἴκοσιν Casaubon : ξ' = ἐκήκοντα A : ἀνά
 εἴκοσιν C E || 13 κοινωνήσαντες ἐκ δεκαπέντε A : κοινωνήσασιν ἐκ δεκαπέντε
 γίνεται C : κοινωνήσασιν ἐκ δεκαπέντε γί^{(0τ(α))} E : γίνονται/γίνεται del. Kaibel
 ("debebat ἔχουσιν") | τῷ ἕκτῳ A C E : τῷ delevi || 17 συνώκισε Musurus
 (συνώκισε scripsit) : συνώκισεν 3.104b : συνώκησεν A* || 19 ἐπαρίστερ'
 Casaubon (ἐπ' ἀρίστερ' scripsit) : ἐπαρίστερα A || 20 ἀντέστροφέν A :
 ἀνέστροφέν Porson || 21 κούρανῳ M P Mus : καὶ οὐρανῳ A || 23 συρβηγνέων
 Meineke, cf. Hsch. σ 2766 : συρβηγαίων A

οὐ γὰρ ἐγὼ τὰς ἐκ τῶν βιβλίων ἀκάνθας ὥσπερ σὺ ἀναγινώσκων
ἐκλέγω ἀλλὰ τὰ χρησιμώτατα καὶ ἀκοῆς ἄξια. ἐπὶ τούτοις ὁ
Οὐλπιανὸς | δυσχεράνας ἀνεβόησε τὰ ἐξ Ὑπονοίας Ἀλέξιδος (fr. 671d
243)·

- 5 οὐδ' ἐν Τριβαλλοῖς ταῦτά γ' ἐστὶν ἔννομα·
οὐ φασιν τὸν θύοντα τοῖς κεκλημένοις
δείξαντ' ἰδεῖν τὸ δείπνον εἰς τὴν αὖριον
πωλεῖν ἀδείπνοις ἃ παρέθηκ' αὐτοῖς ἰδεῖν.

- 10 τὰ αὐτὰ ἱαμβεῖα φέρεται καὶ παρὰ Ἀντιφάνει ἐν Ὑπνῳ. καὶ ὁ
Κύνουλκος· ἐπεὶ περὶ στεφάνων | ζητήσεις ἤδη γεγόνασιν, εἰπέ 671e
ἡμῖν τίς ἐστὶν ὁ παρὰ τῷ χαρίεντι Ἀνακρέοντι Ναυκρατίτης
στέφανος, ὃ Οὐλπιανέ· φησὶ γὰρ οὕτως ὁ μελιχρὸς ποιητῆς (PMG
434)·

- 15 στεφάνου † ὁ δ' ἀνὴρ τρεῖς ἑκάστος εἶχε,
τοὺς μὲν ῥοδίνους, τὸν δὲ Ναυκρατίτην.

καὶ διὰ τί παρὰ τῷ αὐτῷ ποιητῇ λύγω τινὲς στεφανοῦνται· φησὶ
γὰρ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Μελῶν (PMG 352)·

Μεγιστῆς δ' ὁ φιλόφρων, δέκα δὴ | μῆνες ἐπεί τε 671f
στεφανοῦνται τε λύγω καὶ τρύγα † πίνουσιν μελιηδέα·

- 20 ὁ γὰρ τῆς λύγου στέφανος ἄτοπος· πρὸς δεσμούς γὰρ καὶ
πλέγματα ἢ λύγος ἐπιτήδειος. εἰπέ οὖν ἡμῖν τι περὶ τούτων
ζητήσεως ἀξίων ὄντων καὶ μὴ ὀνόματα θήρα, φιλότης.

- [12] σιωπῶντος δ' αὐτοῦ καὶ ἀναζητεῖν προσποιουμένου ὁ
Δημόκριτος ἔφη· Ἀρίσταρχος ὁ γραμματικώτατος, ἐταῖρε,
25 ἐξηγούμενος || τὸ χωρίον ἔφη ὅτι καὶ λύγοις ἐστεφανοῦντο οἱ 672a
ἀρχαῖοι. † Τεναρος † δὲ ἀγροίκων εἶναι λέγει στεφάνωμα τὴν
λύγον· καὶ οἱ ἄλλοι δὲ ἐξηγῆται ἀπροσδιόνυσά τινα εἰρήκασι περὶ
τοῦ προκειμένου. ἐγὼ δ' ἐντυχὼν τῷ Μηνοδότου τοῦ Σαμίου

3 Ὑπονοίας A : Ὑπνου Schweighäuser, cf. 10.449d, 13.572b || 6 φασιν A :
φασι B M P Mus || 7 δείξαντ' Casaubon : δείξαντα A || 9 ἱαμβεῖα B M P Mus :
ἱαμβια A || 14 στεφάνου ὁ A : στεφάνους ὁ B M P : ὁ del. Musurus
19 στεφανοῦνται A : στεφανοῦνται 15.673d et Musurus | πίνουσιν A : πίνει
15.673d et Musurus || 22 ὀνόματα Schweighäuser : ὀνομάτων A
26 † Τεναρος † A : Ταίναρος Meineke || 27 δὲ Kaibel : γε A

- συγγράμματι ὅπερ ἐπιγράφεται Τῶν κατὰ τὴν Σάμον Ἐνδόξων
 Ἀναγραφή (FGrH 541 F 1) εὖρον τὸ ζητούμενον· Ἀδμήτην γάρ
 φησι τὴν Εὐρυσθέως ἐξ Ἄργους φυγοῦσαν ἐλθεῖν εἰς Σάμον,
 672b θεασαμένην δὲ τὴν τῆς Ἥρας ἐπιφάνειαν καὶ τῆς οἰκοθεν
 σωτηρίας χαριστήριον βουλομένην ἀποδοῦναι | ἐπιμεληθῆναι τοῦ 5
 ἱεροῦ τοῦ καὶ νῦν ὑπάρχοντος, πρότερον δὲ ὑπὸ Λελέγων καὶ
 νυμφῶν καθιδρυμένου· τοὺς δ' Ἀργεῖους πυθομένους καὶ
 χαλεπαίνοντας πείσαι χρημάτων ὑποσχέσει Τυρρηνοὺς ληστρικῶ
 βίῳ χρωμένους ἀρπάσαι τὸ βρέτας, πεπεισμένους τοὺς Ἀργεῖους
 ὥς, εἰ τοῦτο γένοιτο, πάντως τι κακὸν πρὸς τῶν τὴν Σάμον 10
 κατοικούντων ἢ Ἀδμήτη πείσεται. τοὺς δὲ Τυρρηνοὺς ἐλθόντας εἰς
 τὸν Ἡραίτην ὄρμον καὶ † διαβάντας εὐθέως ἔχεσθαι τῆς πράξεως.
 672c ἀθύρου δὲ ὄντος τότε τοῦ νεῶ | ταχέως ἀνελέσθαι τὸ βρέτας καὶ
 διακομίσαντας ἐπὶ θάλασσαν εἰς τὸ σκάφος ἐμβαλέσθαι·
 λυσαμένους δ' αὐτοὺς τὰ πρυμνήσια καὶ τὰς ἀγκύρας ἀνελομένους 15
 εἰρεσίᾳ τε πάσῃ χρωμένους ἀπαίρειν οὐ δύνασθαι. ἡγησαμένους
 οὖν θεῖόν τι τοῦτ' εἶναι πάλιν ἐξενεγκαμένους τῆς νεῶς τὸ βρέτας
 ἀποθέσθαι παρὰ τὸν αἰγιαλόν, καὶ ψαιστὰ αὐτῷ παραθέντας
 περιδεεῖς ἀπαλλάττεσθαι. τῆς δὲ Ἀδμήτης ἔωθεν δηλωσάσης ὅτι
 τὸ βρέτας ἠφανίσθη καὶ ζητήσεως γενομένης εὐρεῖν μὲν αὐτὸ τοὺς 20
 672d ζητούντας ἐπὶ | τῆς ἡόνος, ὥς δ' ἂν βαρβάρους ὑπονοήσαντας
 αὐτόματον ἀποδεδρακέναι πρὸς τι λύγου θωράκιον ἀπερείσασθαι
 καὶ τοὺς εὐμηκεστάτους τῶν κλάδων ἐκατέρωθεν ἐπισπασαμένους
 περιελῆσαι πάντοθεν. τὴν δὲ Ἀδμήτην λύσασαν αὐτὸ ἀγνίσαι καὶ
 25 στήσαι πάλιν ἐπὶ τοῦ βάθρου, καθάπερ πρότερον ἴδρυτο· διόπερ ἐξ
 ἐκείνου καθ' ἕκαστον ἔτος ἀποκομίζεσθαι τὸ βρέτας εἰς τὴν ἡόνα
 καὶ ἀφαγνίζεσθαι ψαιστὰ τε αὐτῷ παρατίθεσθαι. καὶ καλεῖσθαι
 672e Τόνεια τὴν ἐορτὴν, ὅτι | συντόνως συνέβη περιεληθῆναι τὸ βρέτας
 ὑπὸ τῶν τὴν πρώτην αὐτοῦ ζήτησιν ποιησαμένων. [13] ἱστορεῖται
 δ' ὑπ' αὐτὸν ἐκείνον τὸν χρόνον τῶν Καρῶν δεισιδαιμονία 30

7 νυμφῶν A, cf. Hsch. α 7926 ἄστν νυμφῶν· τὴν Σάμον Ἀνακρέων : Μιλυῶν
 Meineke || 8 ληστρικῶ τε A : τε del. Schweighäuser || 12 διαβάντας A :
 ἀποβάντας Kaibel : lac. intra διαβάντας et εὐθέως indic. Jacoby || 15 ἀγκύρας
 B M P Mus : ἀγκύλας A || 18 παραθέντας scripsi, cf. 15.672d : ποιήσαντας A :
 παρὰνῆσαντας Wilamowitz || 21 δ' ἂν A : δὲ δὴ Kaibel | βαρβάρους Kāρας A :
 βάρβαροι (structura mutata) C E : Kāρας del. Kaibel || 22 αὐτόματον A :
 αὐτομάτως E : αὐτομάτ^(ως) C || 28 Τόνεια Meineke : Τόνεια A : Τόναια Kaibel

- περισχεθέντων ἐπὶ τὸ μαντεῖον τοῦ θεοῦ παραγενομένων εἰς
 Ὑβλαν καὶ πυνθανομένων περὶ τῶν ἀπηντημένων θεσπίσαι τὸν
 Ἀπόλλωνα ποινὴν αὐτοὺς ἀποδοῦναι τῇ θεῷ δι' ἐαυτῶν ἐκούσιον
 καὶ χωρὶς δυσχεροῦς συμφορᾶς, ἦν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις
 5 ἀφώρισεν ὁ Ζεὺς τῷ Προμηθεὶ χάριν τῆς κλοπῆς | τοῦ πυρὸς 672f
 λύσας αὐτὸν ἐκ τῶν χαλεπωτάτων δεσμῶν· καὶ τίσιν ἐκούσιον ἐν
 ἀλυπία κειμένην δοῦναι θελήσαντος ταύτην ἐκείνῳ ἐπιτάξαι τὸν
 καθηγούμενον τῶν θεῶν· ὅθεν οὐτ' ἐκείνου <...> τὸν δεδηλωμένον
 στέφανον τῷ Προμηθεὶ περιγενέσθαι καὶ μετ' οὐ πολὺ τοῖς
 10 εὐεργετηθεῖσιν ἀνθρώποις ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὴν τοῦ πυρὸς δωρεάν·
 διόπερ καὶ τοῖς Καρσί κατὰ τὸ παραπλήσιον ἔθος παρεκελεύσατο
 στεφανώματι χρωμένους τῇ λύγῳ καταδεῖν τὴν ἐαυτῶν κεφαλὴν
 τοῖς κλάδοις οἷς αὐτοὶ κατέλαβον τὴν θεόν. || καταλῦσαι δὲ καὶ 673a
 τᾶλλα γένη τῶν στεφάνων ἐπέταξε χωρὶς τῆς δάφνης· ταύτην δ'
 15 αὐτὸς ἔφη τοῖς τὴν θεὸν θεραπεύουσι μόνοις ἀπονέμειν δῶρον τοῖς
 τε χρησθεῖσιν ἐκ τῆς μαντείας κατακολουθήσαντας αὐτοὺς
 ἀβλαβεῖς ἔσεσθαι δίκην ἐν εὐωχίαις ἀποδιδόντας τῇ θεῷ τὴν
 προσήκουσαν· ὅθεν τοὺς Κᾶρας ὑπακοῦσαι βουλομένους τοῖς ἐκ
 τοῦ χρηστηρίου καταλῦσαι τὰς ἔμπροσθεν εἰθισμένας στεφανώσεις
 20 αὐτοὺς τε κατὰ πλήθος χρῆσθαι μὲν τῇ λύγῳ, τοῖς δὲ θεραπεύουσι
 τὴν θεὸν ἐπιτρέψαι | φορεῖν τὸν καὶ νῦν ἔτι διαμένοντα τῆς δάφνης 673b
 στέφανον. [14] μνημονεύειν δ' ἔοικεν ἐπὶ ποσὸν τι τῆς κατὰ τὴν
 λύγον στεφανώσεως καὶ Νικαίνετος ὁ ἐποποιὸς ἐν τοῖς
 Ἐπιγράμμασι (fr. 6, p. 3 Powell = HE 2703-10) ποιητῆς ὑπάρχων
 25 ἐπιχώριος καὶ τὴν ἐπιχώριον ἱστορίαν ἡγαπηκῶς ἐν πλείοσι.
 λέγει δ' οὕτως·

οὐκ ἐθέλω, Φιλόθρε, κατὰ πτόλιν ἀλλὰ παρ' Ἥρη
 δαίνυσθαι Ζεφύρου πνεύμασιν τερπόμενος. |

ἄρχει μοι λιτὴ μὲν ὑπὸ πλευροῖσι χάμευνα·

2305 673c

- 30 ἐγγύθι γὰρ προμάλου δέμνιον ἐνδαπίης

7 ἐκείνῳ Kaibel : ἔχειν A || 8 lac. indicavi : αὐτίκα pro οὐτ' ἐκείνου Kaibel
 11 ἔθος A C E : Ἀπόλλων ante κατὰ τὸ παραπλήσιον praeb. C E : ὁ θεὸς
 Kaibel || 14 ταύτην E : ταύτη C : τὴν A || 17 καὶ δίκην A : καὶ del.
 Wilamowitz || 22 τὴν Casaubon : τὸν A || 28 πνεύμασιν A : πνεύμασι B M P
 Mus || 29 λιτὴ, i.e. ΛΙΤΗ Dindorf : † αιτη †, i.e. ΑΙΤΗ A : κοίτη Musurus
 χάμευνα B M P Mus : † χαμμευνα † A || 30 ἐγγύθι, i.e. -ΘΙ Dindorf : ἔγγυοι,
 i.e. -ΟΙ A : ἐγγύς Musurus

καὶ λύγος, ἀρχαίων Καρῶν στέφος. ἀλλὰ φερέσθω 5
οἶνος καὶ Μουσῶν ἢ χαρίεσσα λύρη,
θυμῆρες πίνοντες ὅπως Διὸς εὐκλέα νύμφην
μέλπωμεν, νήσου δεσπότην ἡμετέρης· 2310

ἐν τούτοις γὰρ ἀμφιβόλως εἰρηκῶς ὁ Νικαίνετος πότερον 5
673d στρωμνῆς ἔνεκεν ἢ στεφανώσεως ἀρκεῖται | τῇ λύγῳ, τῷ λέγειν
αὐτὴν τῶν Καρῶν ἀρχαῖον στέφος πρόδηλον καθίστησι τὸ ζητού-
μενον. συνέβη δὲ τὴν τῆς λύγου στεφάνωσιν καὶ μέχρι τῶν κατὰ
Πολυκράτην χρόνων, ὡς ἂν τις εἰκάσειε, τῇ νήσῳ συνηθεστέραν
ὑπάρχειν· ὁ γοῦν Ἀνακρέων φησί (PMG 352)· 10

Μεγιστῆς ὁ φιλόφρων δέκα δὴ μῆνες † ἐπειδὴ
στεφανοῦται τε λύγῳ καὶ τρύγα πίνει μελιγδέα.

[15] ταῦτα ἴσασιν οἱ θεοί, ὡς πρῶτος αὐτὸς ἐν τῇ καλῇ Ἀλεξαν-
δρεῖα εὖρον κτησάμενος τὸ τοῦ Μηνοδότου συγγραμμάτιον καὶ 15
673e ἐπιδείξας πολλοῖς ἐξ αὐτοῦ τὸ | παρὰ τῷ Ἀνακρέοντι ζητούμενον.
λαβὼν δὲ παρ' ἐμοῦ ὁ πᾶσι κλοπὴν ὀνειδίζων Ἑφαιστίων ἐξιδιο-
ποιήσατο τὴν λύσιν καὶ σύγγραμμα ἐξέδωκεν ἐπιγράφας Περὶ
τοῦ παρ' Ἀνακρέοντι Λυγίνου Στεφάνου, ὅπερ νῦν ἐν τῇ Ῥώμῃ
εὕρομεν παρὰ τῇ † ἀντικοττυραι † Δημητρίῳ. τοιοῦτος δὲ τις καὶ 20
περὶ τὸν καλὸν ἡμῶν Ἀδραστον ἐγένετο· ἐκδότος γὰρ τούτου
πέντε μὲν βιβλία Περὶ τῶν παρὰ Θεοφράστῳ ἐν τοῖς Περὶ Ἡθῶν
καθ' Ἱστορίαν καὶ Λέξιν Ζητουμένων (= Thphr. fr. 437
673f Fortenbaugh), ἔκτον δὲ Περὶ τῶν ἐν τοῖς | Ἠθικοῖς Νικομαχείοις
Ἀριστοτέλους, ἐννοίας ἀμφιλαφεῖς παραθεμένον περὶ τοῦ παρὰ
Ἀντιφῶντι τῷ τραγωδιοποιῷ (TrGF 55 F 1b) Πληξίππου καὶ 25
πλείστα ὅσα καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ Ἀντιφώντος εἰπόντος σφετερισά-
μενος καὶ ταῦτα ἐπέγραψε τι βιβλίον Περὶ τοῦ παρὰ Ξενοφῶντι ἐν
τοῖς Ἀπομνημονεύμασιν Ἀντιφώντος οὐδὲν ἴδιον προσεξευρών,
ὥσπερ καὶ τῷ Περὶ τοῦ Λυγίνου Στεφάνου· μόνον γὰρ τοῦτ' ἴδιον
εἵρηκεν, ὅτι Φύλαρχος ἐν τῇ ἐβδόμῃ τῶν Ἱστοριῶν (FGH 81 F 14) 30

1 ἀρχαίων A : ἀρχαῖον B M P Mus || 2 Μουσῶν A : Μουσέων Page || 6 τῷ δὲ
λέγειν A : δὲ del. Musurus || 11 ἐπειδὴ A : ἐπεὶ τε 15.671f || 17 Περὶ, i.e. πᾶσι B
M P Mus : παρὰ, i.e. πᾶσι A || 19 τοιοῦτος δὲ τις καὶ ὁ Ἑφαιστίων συγγραφεὺς
καὶ A : ὁ Ἑφαιστίων συγγραφεὺς καὶ (glossam) del. Casaubon
20 Ἀδραστον Casaubon : Ἀδραντον A || 23 Νικομαχείοις M P Mus :
Νικομαχείους A || 24 ἀμφιλαφεῖς Kaibel : ἀμφιλαφῶς A

- οἶδεν τὴν κατὰ <τὴν> λύγον ἱστορίαν καὶ ὅτι οὔτε τὰ Νικαινέτου ||
οἶδεν οὔτε τὰ Ἀνακρέοντος ὁ συγγραφεύς· ἀπέδειξε τε καὶ διαφω- 674a
νούντα αὐτὸν κατ' ἓνα τῶν ἱστορηθέντων παρὰ τῷ Μηνοδότῳ.
δύναται δέ τις λέγειν περὶ τῆς λύγου ἀπλούστερον, ὅτι ὁ Μεγί-
5 στης τῇ λύγῳ ἐστεφανοῦτο, ὡς παρακειμένης ἐκ τοῦ δαψιλοῦς ἐν
ᾧ εὐωχεῖτο τόπῳ, συνδέσεως ἕνεκα τῶν κροτάφων· καὶ γὰρ καὶ
Λακεδαιμόνιοι καλάμῳ στεφανοῦνται ἐν τῇ τῶν Προμαχείων
ἐορτῇ, ὡς φησι Σωσίβιος ἐν τοῖς Περί τῶν ἐν Λακεδαίμονι Θυσιῶν
(FGrH 595 F 4) γράφων οὕτως· ἐν ταύτῃ συμβαίνει τοὺς | μὲν ἀπὸ 674b
10 τῆς χώρας καλάμοις στεφανοῦσθαι ἢ στλεγγίδι, τοὺς δ' ἐκ τῆς
ἀγωγῆς παῖδας ἀστεφανώτους ἀκολουθεῖν. [16] Ἀριστοτέλης δ' ἐν
δευτέρῳ Ἑρωτικῶν (fr. 41 Gigon) καὶ Ἀρίστων ὁ Περιπατητικός,
Κεῖος τὸ γένος, ἐν δευτέρῳ Ἑρωτικῶν Ὁμοίων (fr. 22 Wehrli = fr.
10 Fortenbaugh-White) φασὶν ὅτι οἱ ἀρχαῖοι διὰ τοὺς περὶ τὸν
15 οἶνον πόνους τῶν κεφαλαλγιῶν δεσμοὺς εὗρισκον τοὺς τυχόντας
τῆς τῶν κροτάφων συνδέσεως ὠφελεῖν δοκούσης· οἱ δ' ὕστερον ἅμα
τῷ κροτάφῳ προσέβαλόν τινα καὶ κόσμον οἰκείον τῇ παρὰ τὸν
οἶνον διαγωγῇ μηχανησάμενοι | τὸν στέφανον· βέλτιον δὲ διὰ τὸ 674c
πάσας τὰς αἰσθήσεις ἐν τῇ κεφαλῇ εἶναι ταύτην στεφανοῦσθαι διὰ
20 τὸ συμφέρειν ἐσκεπάσθαι καὶ συνδεῖσθαι τοὺς κροτάφους πρὸς
τὸν οἶνον. ἐστεφανοῦντο δὲ καὶ τὸ μέτωπον, ὡς ὁ καλὸς Ἀνακρέων
(PMG 410) ἔφη·

- ἐπὶ δ' ὀφρύσι σελίνων στεφανίσκους
θέμενοι θάλειαν ἐορτὴν ἀγάγωμεν
25 Διονύσι.

674c Eust. p. 1908.58 = ii.258.45-6

1 <τὴν> add. Wilamowitz || 2 τε A : del. Musurus : δὲ Wilamowitz || 5 λύγῳ
ἐστεφανοῦτο, i.e. ΛΥΓΩΣ- Schweighäuser (λύγῳ στεφανοῦτο iam P Mus) :
† λυγωσσεφανοῦτο †, i.e. ΛΥΓΩΣΣ- A | post παρακειμένης lac. indic.
Musurus : ἐν ᾧ εὐωχεῖτο τόπῳ κτλ-15.696a om. M P Mus || 7 Προμαχείων
Kaibel : Προμαχίων A C E || 13 Κεῖος Casaubon : Κίος A C E | δὲ post Κίος
praeb. A : delevi | Ὁμοίων Casaubon : ὁμοίως A || 16 ὠφελεῖν C E : ὀφελεῖν
A || 19 ἢ διὰ A C E : ἢ delevi || 23 ἐπὶ C E Eust. : ἐπεὶ A | ὀφρύσι A C E Eust. :
ὀφρύσιν Dindorf || 24 θάλειαν C E Eust. : † θαλίαν † A | ἀγάγωμεν C E B
Eust. : † ἀγαγωμε † A

ἐστεφανοῦντο δὲ καὶ τὰ στήθη καὶ ἐμύρουν ταῦτα, ἐπεὶ αὐτόθι ἡ
καρδία. ἐκάλουν δὲ καὶ οἷς περιεδέοντο τὸν τράχηλον στεφάνους
674d ὑποθυμιάδας, ὡς Ἀλκαῖος (fr. 362.1–2) | ἐν τούτοις·

ἀλλ' ἀννήτω μὲν περὶ ταῖς δέραις
περθέτω † πλεκτας ὑποθυμιάδας † τις.

5

καὶ Σαπφῷ (fr. 94.15–16)·

καὶ πόλλαις ὑποθυμιάδαις
πλέκταις ἀμπ' ἀπάλα δέρα.

καὶ Ἀνακρέων (PMG 397)·

πλεκτάς
δ' ὑποθυμιάδας περὶ στήθεσι λωτίνας ἔθεντο.

10

Αἰσχύλος δ' ἐν τῷ Λυομένῳ Προμηθεῖ (fr. 202) σαφῶς φησιν ὅτι
ἐπὶ τιμῇ τοῦ Προμηθέως τὸν στέφανον περιτίθεμεν τῇ κεφαλῇ,
ἀντίποινα τοῦ ἐκείνου δεσμοῦ, καίτοι ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Σφιγγί
(fr. 235) εἰπὼν·

15

τῷ δὲ ξένῳ γε στέφανον, ἀρχαῖον στέφος, |
674e δεσμῶν ἄριστος ἐκ Προμηθέος λόγου.

Σαπφῷ (fr. 81.4–7) δ' ἀπλούστερον τὴν αἰτίαν ἀποδίδωσιν τοῦ
στεφανοῦσθαι ἡμᾶς λέγουσα τάδε·

σὺ δὲ στεφάνοις, ὦ Δίκα, πέρθεσθ' ἐράταις φόβαισι

20

674e–5a Eust. p. 1138.46–9, 49–51 = IV.159.20–160.2, 160.3–5

3 ὑποθυμιάδας A C E, cf. infra et 11.688b, 15.687b : ὑποθυμίδας Kaibel, cf. 15.678d et Plut. Mor. 647e || 4 ἀλλ' Schweighäuser : ἀλλὰ A | ἀννήτω A : ἀνήτω Ursinus | δέραις A : δέραισι Jacobs || 5 † πλεκτας † A : πλέκταις Blomfield | † ὑποθυμιάδας †, i.e. -ΙΑΔΑΣ A : ὑποθυμίδας, i.e. -ΙΔΑΣ Blomfield : ὑποθυμίδας Fick || 7 ὑποθυμιάδαις A : [υπα]θυμίδας P.Berol. 9722 || 8 ἀμπ' ἀπάλα, i.e. ΑΜΠΑ- cens. Ien., Ursinus : † ἀντιαπαλαι †, i.e. ANTIA- A || 11 ὑποθυμιάδας A C E : ὑποθυμίδας Dindorf | στήθεσι C E : στήθεσιν A || 13 ἐπὶ τε τιμῇ A : τε om. C E || 17 ἄριστος A : ἄριστον Villebrune || Προμηθέος A : Προμηθέως Canter || 20 πέρθεσθ' Seidler : † παρθεσθ' † A | ἐράταις A : ἐράτοις Fick

ὄρπακας ἀνήτω συναέρραις † ἀπαλλαγισῇ † χερσίν· 5
 εὐάνθεα γὰρ † πέλεται καὶ Χάριτες μάκαιραι
 μᾶλλον † προτερην †, ἀστεφανώτοιςιν δ' ἀπυστρέφονται·

ὥς εὐανθέστερον γὰρ καὶ κεχαρισμένον μᾶλλον τοῖς θεοῖς παραγ-
 5 γέλλει στεφανοῦσθαι τοὺς θύοντας. Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ Συμπο-
 σίῳ (fr. 48 Gigon) φησὶν ὅτι | οὐδὲν κολοβὸν προσφέρομεν πρὸς 674f
 τοὺς θεοὺς ἀλλὰ τέλεια καὶ ὅλα. τὸ δὲ πλήρες τέλειόν ἐστιν, τὸ δὲ
 στέφειν πλήρωσιν τινα σημαίνει. "Ὁμηρος (*Il.* 1.470)·

κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο.

10 καὶ (*Od.* 8.170)·

ἀλλὰ θεὸς μορφήν ἔπεσι στέφει·

τοὺς γὰρ αὖ τὴν ὄψιν ἀμόρφους, φησὶν, ἀναπληροῖ ἢ τοῦ λέγειν 675a
 πιθανότης. || ἔοικεν οὖν ὁ στέφανος τοῦτο ποιεῖν βούλεσθαι· διὸ καὶ
 περὶ τὰ πένθη τούναντίον παρασκευάζομεν· ὁμοπαθεία γὰρ τοῦ
 15 κεκμηχότος κολοβοῦμεν ἡμᾶς αὐτοὺς τῇ τε κουρᾷ τῶν τριχῶν καὶ
 τῇ τῶν στεφάνων ἀφαιρέσει. [17] Φιλωνίδης δ' ὁ ἰατρός ἐν τῷ
 Περὶ Μύρων καὶ Στεφάνων, ἐκ τῆς Ἑρυθράς, φησὶν, θαλάσσης 675b
 ὑπὸ Διονύσου μετενεχθείσης εἰς τὴν Ἑλλάδα | τῆς ἀμπέλου καὶ
 πρὸς ἄμετρον ἀπόλαυσιν τῶν πολλῶν ἐκτρεπομένων ἄκρατόν τε
 20 προσφερομένων αὐτῶν, οἱ μὲν μανιωδῶς ἐκτρεπόμενοι παρέπαιον,
 οἱ δὲ νεκροῖς ἐώκεσαν ἀπὸ τῆς καρώσεως. ἐπ' ἀκτῆς δὲ τινων
 πινόντων ἐπιπεσῶν ὄμβρος τὸ μὲν συμπόσιον διέλυσε, τὸν δὲ
 κρατῆρα, ὃς εἶχεν ὀλίγον οἶνον ὑπολελειμμένον, ἐπλήρωσεν
 ὕδατος. γενομένης δ' αἰθρίας εἰς τὸν αὐτὸν ὑποστρέψαντες | τόπον, 675c
 25 γευσάμενοι τοῦ μίγματος προσηνῇ καὶ ἄλυτον ἔσχον ἀπόλαυσιν.
 καὶ διὰ τοῦθ' οἱ Ἕλληνες τῷ μὲν παρὰ δεῖπνον ἀκράτῳ προσδιδό-

675b-c Eust. p. 1816.10-18 = ii.139.20-4

1 ἀνήτω Casaubon : † αννητω † A | συναέρραις Ahrens : † συνερραις † A
 † ἀπαλλαγισῇ † A : ἀπαλαῖσι Casaubon || 3 ἀστεφανώτοιςιν A :
 ἀστεφανώτοιςι Schweighäuser || 9 δὲ A C E : μὲν Hom. || 20 αὐτῶν A : αὐτόν
 C E : del. Kaibel | ἐκτρεπόμενοι A : om. C E, fort. recte | παρέπαιον C E :
 παρέπαιον A || 23 ὑπολελειμμένον C : ὑπολελειμμένον A : ὑπολελεγμένον E
 24 ὑποστρέψαντες C E : ἐπιστρέψαντες A

μένω τὸν Ἀγαθὸν ἐπιφωνοῦσι Δαίμονα τιμῶντες τὸν εὐρόντα
 δαίμονα· ἦν δ' οὗτος ὁ Διόνυσος· τῷ δὲ μετὰ δεῖπνον κεκραμένῳ
 πρώτῳ προσδιδόμενῳ ποτηρίῳ Δία Σωτήρα ἐπιλέγουσι τῆς ἐκ
 τοῦ μίγματος ἀλύπου κράσεως τὸν καὶ τῶν ὄμβρων ἀρχηγὸν
 αἴτιον ὑπολαβόντες. ἐδέησεν οὖν βοηθημάτων τοῖς ἐν τῷ πότῳ 5
 κεφαλὴν ἐπιθλιβεῖσιν, ἦν δὲ δεσμός ἐξ αὐτῶν προχειρότατος καὶ
 τῆς φύσεως ἐπὶ τοῦτο ὁδηγούσης· ἀλγίστας γάρ τις κεφαλὴν, ὥς
 675d φησιν Ἀνδρέας, εἶτα πιέσας καὶ κουφισθεὶς εὔρε | κεφαλαλγίας
 δεσμὸν φάρμακον. τούτῳ οὖν <τῷ> βοηθήματι πρὸς τοὺς πότους
 χρώμενοι τοῖς παραπίπτουσι τὴν κεφαλὴν ἐδέσμευον· καὶ ἐπὶ τὸν 10
 κίσσινον στέφανον ἦλθον αὐτόματόν τε καὶ πολὺν ὄντα καὶ κατὰ
 πάντα τόπον γεννώμενον, ἔχοντα καὶ πρόσοψιν οὐκ ἀτερπῆ,
 χλωροῖς πετάλοις καὶ κορύμβοις σκιάζοντα τὸ μέτωπον καὶ τοὺς
 ἐν τῷ σφίγγειν τόνους ὑπομένοντα, προσέτι δὲ ψύχοντα χωρὶς
 ὁδμῆς καρούσης. καὶ ταύτῃ μοι δοκεῖ Διονύσῳ ὁ βίος ἀνεῖναι τὸ 15
 στέφος, τὸν εὐρετὴν τοῦ πώματος καὶ τῶν δι' αὐτὸ ἐλασσωμάτων
 675e ἀλεξητήρα βουλόμενος εἶναι. ἐντεῦθεν δὲ εἰς ἡδονὴν τραπέντες | τὸ
 μὲν εἰς συμφέρον καὶ τοῖς ἐκ μέθης παραβοηθοῦν ἐλαττώμασιν
 <...>, τοῦ δὲ πρὸς ὄψιν ἢ πρὸς ὄσμην ἐπιτερποὺς ἐφρόντισαν· διὸ
 μυρσίνης μὲν στέφανον στύφοντα καὶ τὴν οἴνων ἀναθυμιάσιν 20
 ἀποκρουόμενον, ἔτι δὲ ῥόδιον ἔχοντά τι καὶ κεφαλαλγίας παρη-
 γορικὸν σὺν τῷ καὶ κατὰ ποσὸν ψύχειν, πρὸς δὲ τούτοις δάφνινον
 οὐκ ἀλλότριον πότου ἡγητέον. λευκώϊνον δὲ κινητικὸν ὄντα
 κεφαλῆς καὶ ἀμαράκινον καὶ ἅπαντας τοὺς καροῦν δυναμένους ἢ
 βαρύνειν ἄλλως κεφαλὴν περιστατέον. τὰ αὐτὰ εἶρηκε καὶ Ἀπολ- 25
 λόδωρος ἐν τῷ Περὶ Μύρων καὶ Στεφάνων <ταῖς> αὐταῖς λέξεσι.
 675f καὶ | περὶ μὲν τούτων, ὧ ἑταῖροι, ταῦτα. [18] περὶ δὲ τοῦ Ναυκρα-
 τίτου στεφάνου τίς ἐστι τὴν ἄνθην, πολλὰ ἀναζητήσας καὶ πολλῶν
 πυθόμενος ὥς οὐδὲν ἐμάνθανον, ἐνέτυχον ὁψέ ποτε Πολυχάρμου

1–2 εὐρόντα δαίμονα A : εὐρόντα Διόνυσον (et ἦν δ' οὗτος ὁ Διόνυσος om.) C
 E : δαίμονα/Διόνυσον del. Meineke || 3 προσδιδόμενῳ A C E : διδομένῳ
 Kaibel | ἐπιλέγουσι C E B : ἐπιλέγουσα A || 4 κράσεως A C E : ἀπολαύσεως
 Kaibel || 5 ἐδέησεν A : ἐδέησαν C E : ἔδει μὲν Nauck || 9 <τῷ> addidi | πότους
 C E : om. A || 14 τόνους C E B : τόνος A || 18–19 ἐλαττώμασιν ὁ στέφανος
 ἀφῆχαν, τοῦ δὲ C E : ἐλαττώματος ὁ στέφανος τοῦ A : ὁ στέφανος ut glossam
 delevi et lac. indicavi, ducente Kaibel || 22 τούτοις scripsi : τοῖς A C E
 23 πότου C E : πότοις A | λευκώϊνον Schweighäuser : λευκώϊον A C E
 25 περιστατέον A : παραιτητέον C E || 26 <ταῖς> add. Kaibel

- Ναυκρατίτου <τῷ> ἐπιγραφομένῳ βιβλίῳ Περί Ἀφροδίτης (FGrH 640 F 1), ἐν ᾧ ταυτὶ γέγραπται· κατὰ δὲ τὴν τρίτην πρὸς ταῖς εἴκοσιν Ὀλυμπιάδα Ἡρόστρατος, πολίτης ἡμέτερος ἐμπορίᾳ χρώμενος καὶ χώραν πολλὴν || περιπλέων, προσσχὼν ποτε καὶ 676a
- 5 Πάφῳ τῆς Κύπρου ἀγαλμάτιον Ἀφροδίτης σπιθαμιαῖον, ἀρχαῖον τῇ τέχνῃ, ὠνησάμενος ἦει φέρων εἰς τὴν Ναύκρατιν. καὶ αὐτῷ πλησίον φερομένῳ τῆς Αἰγύπτου ἐπεὶ χειμῶν αἰφνίδιον ἐπέπεσε καὶ συνιδεῖν οὐκ ἦν ὅπου γῆς ἦσαν, κατέφυγον ἅπαντες ἐπὶ τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἄγαλμα σῶζειν αὐτοὺς αὐτὴν δεόμενοι. ἡ δὲ θεὸς 676b
- 10 (προσφιλῆς γὰρ τοῖς Ναυκρατίταις ἦν) αἰφνίδιον ἐποίησε πάντα τὰ παρακείμενα αὐτῇ μυρρίνης χλωρᾶς πλήρη ὁδμῆς τε ἡδίστης | ἐπλήρωσε τὴν ναῦν ἥδη ἀπειρηκόσι τοῖς ἐμπλέουσι τὴν σωτηρίαν διὰ τὴν πολλὴν ναυτίαν· καὶ ἡλίου ἐκλάμψαντος κατιδόντες τοὺς ὅρμους ἦγον εἰς τὴν Ναύκρατιν. καὶ ὁ Ἡρόστρατος ἐξορμήσας τῆς 676c
- 15 νεὼς μετὰ τοῦ ἀγάλματος ἔχων καὶ τὰς αἰφνίδιον αὐτῷ ἀναφανείσας χλωρᾶς μυρρίνας ἀνέθηκεν ἐν τῷ τῆς Ἀφροδίτης ἱερῷ· θύσας τε τῇ θεῷ καὶ ἀναθείς τὸ ἄγαλμα, καλέσας δὲ καὶ ἐφ' ἐστίασιν ἐν αὐτῷ τῷ ἱερῷ τοὺς προσήκοντας καὶ τοὺς οἰκειοτάτους | ἔδωκεν 676c
- 20 Ναυκρατίτην. ὁ μὲν οὖν Πολύχαρμος ταῦτα· οἷς ἀγῶ πείθομαι ἡγούμενος οὐκ ἄλλον τινὰ εἶναι Ναυκρατίτην στέφανον ἢ τὸν ἐκ τῆς μυρρίνης τῷ καὶ μετὰ τῶν ῥόδων ὑπὸ τοῦ Ἀνακρέοντος (PMG 434.1) φορεῖσθαι. καὶ ὁ Φιλωνίδης δὲ εἴρηκεν ὥς ὁ τῆς μυρρίνης στέφανος τὴν ἐκ τῶν οἶνων ἀναθυμίασιν ἀποκρούεται καὶ ὁ τῶν 676d
- 25 ῥόδων ἔχει τι κεφαλαλγίας παρηγορικὸν πρὸς τῷ καὶ ἐμφύχειν. γελοῖοι οὖν εἰσι καὶ οἱ λέγοντες Ναυκρατίτην εἶναι στέφανον | τὸν ἐκ τῆς βίβλου τῆς στεφανωτρίδος καλουμένης παρ' Αἰγυπτίοις,

1 <τῷ> addidi || 3 ὁ Ἡρόστρατος A : ὁ deleui | ἐμπορίᾳ A^{rec} B : ἐμπορείᾳ A
 4 προσσχὼν Dindorf : προσχὼν A || 8 οὐ συνιδεῖν A : οὐ del. Casaubon | ὅπου B : ὅποι A : fort. ὅποι ... ἦσαν || 11 μυρρίνης χλωρᾶς Musurus : μυρρίνας χλωρᾶς A || 13 διὰ τὴν πολλὴν ναυτίαν γενομένου τε ἐμουτοῦ (ἐμέτου B) πολλοῦ A : γενομένου τε ἐμουτοῦ/ἐμέτου πολλοῦ ut glossam deleui : συνιδεῖν οὐκ ἦν ὅπου γῆς ἦσαν, γενομένου τε ἐμέτου πολλοῦ διὰ τὴν πολλὴν ναυτίαν, κατέφυγον Kaibel || 14 ὅρμους Meineke : ὅρους A || 16 θύσας Canter : θυσίας A || 17 τε A : δὲ Kaibel | ἀναθείς τῇ Ἀφροδίτῃ A : τῇ Ἀφροδίτῃ ut glossam deleui | τὸ ἄγαλμα Kaibel (τᾷγαλμα scripsit) : ἄγαλμα A | δὲ καὶ Kaibel : τε καὶ A : καὶ del. Dindorf || 27 βίβλου A C : βύβλου E | παρ' Αἰγυπτίοις στεφόμενον A : στεφόμενον om. C E

παρατιθέμενοι Θεοπόμπου ἐκ τῆς τρι<σκαιδεκάτης τῶν Φιλιππικῶν καὶ τῆς ἐνδεκάτης τῶν Ἑλληνικῶν (*FGrH* 115 F 106b), ὃς φησιν Ἀγησιλάῳ τῷ Λάκωνι παραγενομένῳ εἰς Αἴγυπτον δῶρα πέμψαι τοὺς Αἰγυπτίους ἄλλα τέ τινα καὶ δὴ καὶ τὴν στεφανω-
 τρίδα βίβλον. ἐγὼ δὲ οὐκ οἶδα τίνα ὠφέλειαν ἢ ἡδονὴν ἔχει τὸ 5
 βίβλω στεφανοῦσθαι μετὰ ῥόδων, πλὴν εἰ μὴ τι οἱ τούτοις χαίρον-
 τες στέψονται ὁμοῦ σκορόδοις καὶ ῥόδοις. παμπόλλους δὲ οἶδα
 676e λέγοντας τὸν ἐκ τῆς σαμψύχου | στέφανον εἶναι τὸν Ναυκρατίτην·
 πολὺ δὲ τὸ ἄνθος τοῦτο κατὰ τὴν Αἴγυπτον. διάφορος δὲ γίνεται
 κατὰ τὴν ὁδμὴν ἢ ἐν Αἰγύπτῳ μυρρίνη παρὰ τὰς ἐν ἄλλαις 10
 χώραις, ὡς καὶ Θεόφραστος (*HP* 6.8.5) ἱστορεῖ.

[19] ἔτι τούτων λεγομένων ἐπεισῆλθον παῖδες στεφάνους
 φέροντες τῶν ἀκμαζόντων κατὰ τοὺς καιροὺς. καὶ ὁ Μυρτίλος,
 λέγε, καλέ, εἶπεν, Οὐλπιανέ, στεφάνων ὀνόματα· οἱ γὰρ παῖδες
 κατὰ τὸν Χαιρήμονος Κένταυρον (*TrGF* 71 F 11) 15

στεφάνους ἐτοιμάζουσιν, οὓς εὐφημίας
 κήρυκας εὐχαὶ προὔβαλλοντο δαιμόνων.

καὶ ἐν τῷ Διονύσῳ δὲ ὁ αὐτὸς ἔφη ποιητῆς (*TrGF* 71 F 6)·

στεφάνους τεμόντες ἀγγέλους εὐφημίας. |

676f σὺ δὲ μὴ τὰ ἐκ τῶν ἐπιγραφομένων Αἰλίου Ἀσκληπιάδου Στεφά- 20
 νων φέρε ἡμῖν ὡς ἀνηκόοις αὐτῶν, ἀλλ' ἄλλο τι παρ' ἐκεῖνα λέγε·
 δεῖξαι γὰρ οὐκ ἔχεις ὅτι † διαλελυμένως † τις εἴρηκε ῥόδων στέφα-
 νον καὶ ἱὼν στέφανον· τὸ γὰρ παρὰ Κρατίνῳ (fr. 394) κατὰ
 παιδιὰν εἴρηται·

ναρχισίνους † ὀλίσκους †.

καὶ ὃς γελάσας, πρῶτον ἐν τοῖς Ἑλλήσι στέφανος ὠνομάσθη,
 ὡς φησι Σῆμος ὁ Δῆλιος ἐν τετάρτῳ Δηλιάδος (*FGrH* 396 F 8), τὸ
 677a παρὰ || μὲν ἡμῖν στέφος, παρὰ δέ τισι στέμμα προσαγορευόμενον·

1–2 suppl. Grenfell–Hunt ex 9.384a || 5 βίβλον A : βύβλον Kaibel, cf. βύβλω
 infra || 6 βίβλω scripsi, cf. βίβλου et βίβλον supra : βύβλω A || 7 σκορόδοις
 καὶ ῥόδοις scripsi : σκορόδοις καὶ ῥόδα A C E : ῥόδοις καὶ σκορόδα Kaibel
 17 εὐχαὶ A : εὐχαῖς Dalechamps (*precibus*) | προὔβαλλοντο A : προὔβαλοντο
 Canter || 26 πρῶτον Kaibel : πρῶτος A C E || 28 στέφος Canter : στέφανος A
 C E

διὸ καὶ τούτῳ πρώτῳ στεφανωσάμενοι δεύτερον περιτιθέμεθα τὸν δάφνινον. κέκληται δὲ στέφανος ἀπὸ τοῦ στέφειν. σὺ δὲ οἶμι με, ἔφη,

Θετταλὲ ποιικιλόμυθε,

- 5 τῶν κοινῶν τούτων καὶ κατημαξευμένων ἐρεῖν τι; διὰ δὲ τὴν σὴν γλώσσαν τῆς ὑπογλωττίδος μνησθήσομαι ἥς Πλάτων ἐμνήσθη ἐν Διὶ Κακουμένῳ (fr. 51)·

καίτοι φορεῖτε γλώσσαν ἐν ὑποδήμασι,
στεφάνους δ' † ὑπογλωττίσιν, ὅτε πίνητέ που· |
10 καὶ καλλιερεῖτε, γλώτταν ἀγαθὴν πέμπεται.

677b

Θεόδωρος δ' ἐν ταῖς Ἀττικαῖς Φωναῖς (FGrH 346 F 3a), ὡς φησι Πάμφιλος ἐν τοῖς Περὶ Ὀνομάτων (fr. XXXVII Schmidt), πλοκῆς στεφάνων γένος τι τὴν ὑπογλωττίδα ἀποδίδωσι. λαβὲ οὖν καὶ παρ' ἐμοῦ· κατὰ τὸν Εὐριπίδην (fr. 189)

- 15 ἐκ παντὸς (γὰρ) ἂν τις πράγματος δισσῶν λόγων
ἀγῶνα θεῖτ' ἂν, εἰ λέγειν εἴη σοφός.

[20] Ἰσθμιακόν. τὸν οὕτω καλούμενον στέφανον Ἀριστοφάνης μνήμης ἠξίωσεν ἐν Ταγηνισταῖς (fr. 505) λέγων οὕτω· |

- τί οὖν ποιῶμεν; χλανίδ' ἐχρῆν λευκὴν λαβεῖν·
20 εἰτ' Ἰσθμιακὰ λαβόντες ὥσπερ οἱ χοροὶ
ἄδωμεν ἐς τὸν δεσπότην ἐγκώμιον.

677c

- Σιληνὸς δ' ἐν ταῖς Γλώσσαις φησίν· Ἰσθμίων· στέφανον. Φιλητᾶς (fr. 13 Dettori = fr. 41 Spanoudakis) δὲ φησι· στέφανος ἡγουν ὁμωθυμία ἀμφοτέρωθι οἶον τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ † πρώτου † κόσμου. λέγω δὲ τὸ ἐπὶ τοῦ φρέατος καὶ τοῦ ἐγχειριδίου Ἰσθμίων. Τιμαχίδας (fr. 28 Blinkenberg) δὲ καὶ Σιμμίας (fr. 27, p. 120

677b Eust. p. 1192.48-9 = IV.355.14-15

2 στέφειν Schweighäuser : στεφάνου A || 8 γλώσσαν A : γλώτταν Casaubon
9 στεφάνους δ' A : στεφανούσθ' Porson | ὅτε A : ὅταν Schweighäuser | πίνητέ B : † πεινήτε † A || 10 καὶ A : καὶ Casaubon | γλώτταν B : γλώτταν A
πέμπεται A : πέμπετε B || 17 τὸν οὕτω scripsi : οὕτω τοῦτον A | <τόν>
στεφάνων Kaibel || 22 Φιλητᾶς Dindorf (Φιλήτας iam B) : Φιλιτας A
24 πρώτου A : προσώπου Pursanus : περὶ αὐτῆς Spanoudakis

Powell) οἱ Ῥόδιοι ἀποδιδόασιν ἐν ἀνθ' ἐνός· Ἰσθμίων· στέφανον· οὐ
 677d μνημονεύει καὶ Καλλιξείνος, Ῥόδιος καὶ αὐτὸς | γένος, ἐν τοῖς
 Περὶ Ἀλεξανδρείας (FGrH 627 F 4) γράφων οὕτως· <...> [21] ἐπεὶ δὲ
 Ἀλεξανδρείας ἐμνημόνευσα, οἶδά τινα ἐν τῇ καλῇ ταύτῃ πόλει
 καλούμενον στέφανον Ἀντινόειον γινόμενον ἐκ τοῦ αὐτόθι καλου- 5
 μένου λωτοῦ. φύεται δ' οὗτος ἐν λίμναις θέρους ὥρα, καὶ εἰσιν
 αὐτοῦ χροιαὶ δύο, ἡ μὲν τῷ ῥόδῳ εἰκυῖα· ἐκ τούτου δὲ ὁ πλεχόμε-
 νος στέφανος κυρίως Ἀντινόειος καλεῖται· ὁ δὲ ἕτερος λώτινος
 ὀνομάζεται κυανέαν ἔχων τὴν χροίαν. καὶ Παγκράτης (FGrH 625
 T 1) τις τῶν ἐπιχωρίων ποιητῆς, ὃν καὶ ἡμεῖς ἔγνωμεν, Ἀδριανῷ 10
 677e τῷ αὐτοκράτορι | ἐπιδημήσαντι τῇ Ἀλεξανδρείᾳ μετὰ πολλῆς
 τερατείας ἐπέδειξε τὸν ῥοδίζοντα λωτὸν φάσκων αὐτὸν δεῖν καλεῖν
 Ἀντινόειον ἀναπεμφθέντα ὑπὸ τῆς γῆς ὅτε τὸ αἶμα ἐδέξατο τοῦ
 Μαυρουσίου λέοντος, ὃν κατὰ τὴν πλησίον τῇ Ἀλεξανδρείᾳ
 Λιβύῃ ἐν κυνηγίῳ καταβεβλήκει ὁ Ἀδριανὸς μέγα χρῆμα ὄντα 15
 καὶ πολλῷ χρόνῳ κατανεμηθέντα πᾶσαν τὴν Λιβύην, ἥς καὶ
 πολλὰ αἰκίητα ἐπεποιήκει οὗτος ὁ λέων. ἡσθεῖς οὖν ἐπὶ τῇ τῆς
 ἐννοίας εὐρέσει καὶ καινότητι ἐν Μουσῶν αὐτῷ σίτησιν ἔχειν |
 677f ἐχαρίσατο. καὶ Κρατῖνος δ' ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Ὀδυσσεύει (fr. 157)
 κέκληκε τὸν λωτὸν στεφάνωμα διὰ τὸ πάντα τὰ φυλλώδη ὑπὸ τῶν 20
 Ἀθηναίων στεφανώματα λέγεσθαι. ὁ δὲ Παγκράτης ἐν τῷ
 ποιήματι οὐκ ἀγλαφύρως εἶρηκεν (fr. 3, p. 54 Heitsch)·

οὐλὴν ἔρπυλλον, λευκὸν κρίνον ἢ ὕακινθον
 πορφυρέην λευκοῦ τε χελιδονίῳ πέτηλα
 καὶ ῥόδον εἰαρνοῖσιν ἀνοιγόμενον Ζεφύροισιν·
 οὐπὼ γὰρ φύεν ἄνθος ἐπώνυμον Ἀντινόειο. ||

25

677d-f Eust. p. 1616.57-62 = i.324.43-325.2 | 682c, 683b, 677f, 688c-d,
 691b, 686f-7a, 680e-f, 681b Eust.(2) p. 1295.14-25 = IV.708.9-709.3

2 ὁ Ῥόδιος A : ὁ δελεῖ || 3 lac. indic. A || 5 Ἀντινόειον B, cf. Ἀντινόειος infra :
 Ἀντινόειος (structura mutata) C E : Ἀντινόειον A || 13 Ἀντινόειον C E B :
 Ἀντινόειον A | ἀναπεμφθέντα C E B : ἀναπεμφθῆναι (structura mutata) Eust. :
 ἀναπεφθέντα A || 18 τὴν ἐν Μουσῶν αὐτῷ σίτησιν A C E : τὴν δελεῖ :
 Μουσεῖω pro Μουσῶν Casaubon || 20 τὸν B et Hsch. σ 1795 : τὸ A
 24 λευκοῦ A C E : γλαυκοῦ Schweighäuser | τε C E : δὲ A | πέτηλα A C E :
 πέτηλον C^s

[22] πυλεών. οὕτω καλεῖται ὁ στέφανος ὃν τῇ Ἑρᾷ περιτιθέασι 678a
 Λάκωνες, ὥς φησι Πάμφιλος (fr. XXXII Schmidt). ἀλλὰ μὴν καὶ
 Ἰάκχαν τινὰ καλούμενον οἶδα στέφανον ὑπὸ Σικυωνίων, ὥς φησι
 Τιμαχίδας ἐν ταῖς Γλώσσαις (fr. 19 Blinkenberg). Φιλητᾶς (Philit.
 5 fr. 12 Dettori = fr. 40 Spanoudakis) δ' οὕτω γράφει· Ἰάκχα· ἐν τῇ
 Σικυωνίᾳ στεφάνωμα εὐώδες·

ἔστηκ' ἀμφικόμα εὐώδεις ἀγχόθι πατρός
 καλὸν Ἰακχαῖον θηκαμένη στέφανον.

Σέλευκος δ' ἐν ταῖς Γλώσσαις (fr. 52 Müller) Ἑλλωτίδα 678b
 10 καλεῖσθαι φησι τὸν ἐκ μυρρίνης πλεκόμενον στέφανον | ὄντα τὴν
 περίμετρον πηχῶν εἴκοσι πομπεύειν τε ἐν τῇ τῶν Ἑλλωτίων
 ἑορτῇ. φασὶ δ' ἐν αὐτῷ τὰ τῆς Εὐρώπης ὅστ' ἀ κομίζεσθαι, ἣν
 ἐκάλουν Ἑλλωτίδα· ἄγεσθαι δὲ καὶ ἐν Κορίνθῳ τὰ Ἑλλώτια.

Θυρατικοί. οὕτω καλοῦνται τινες στέφανοι παρὰ
 15 Λακεδαιμονίοις, ὥς φησι Σωσίβιος ἐν τοῖς Περὶ Θυσιῶν (FGrH 595
 F 5) ψιλίνους αὐτοὺς φάσκων νῦν ὀνομάζεσθαι ὄντας ἐκ φοινίκων·
 φέρειν δ' αὐτοὺς ὑπόμνημα τῆς ἐν Θυρέᾳ γενομένης νίκης τοὺς
 προστάτας τῶν ἀγομένων χορῶν ἐν τῇ ἑορτῇ ταύτῃ, ὅτε καὶ τὰς 678c
 20 δ' ἐκ δεξίου ...), τὸ δ' ἐξ ἀρίστου ἀνδρῶν, γυμνῶν ὀρχουμένων καὶ
 ἀδόντων Θαλητᾶ καὶ Ἀλκμᾶνος ἄσματα καὶ τοὺς Διονυσιοδότου
 τοῦ Λάκωνος παιᾶνας.

μελιλωτίνων δὲ στεφάνων μνημονεύει Ἀλεξὶς ἐν Κρατείᾳ ἢ
 Φαρμακοπώλῃ (fr. 119) οὕτω·

25 στεφάνους τε πολλοὺς κρεμαμένους μελιλωτίνους.

ἐπιθυμείς. Σέλευκος (fr. 54 Müller) φησι· τὰ πάντα στεφανώ-
 ματα. Τιμαχίδας (fr. 25 Blinkenberg) δὲ φησι τὰ παντοδαπὰ στε-
 φανώματα ἃ | τὰς γυναῖκας φορεῖν οὕτω καλεῖσθαι. ὑποθυμὶς δὲ 678d

3 Ἰάκχαν Casaubon, cf. Philit. infra et Hsch. ι 21 : Ἰακχα A || 4 Φιλητᾶς
 Dindorf : Φιλιτᾶς A || 7 ἀμφικόμα A : ἀμφὶ κόμας Schweighäuser, ducente
 Casaubon || 11 πομπεύειν τε A C E : πομπεύοντα Kaibel || 18–19 ὅτε καὶ
 τὰς γυμνοπαιδιάς ἐπιτελοῦσι ut glossam del. Jacoby || 19–20 <τὸ δ' ἐκ δεξίου
 ...> add. Wytttenbach || 23 Κρατείᾳ Kaibel, cf. 3.107a, 6.254a : Κρατίᾳ A
 26 ἐπιθυμείς A : ἐπιθυμὶς Dindorf

καὶ ὑποθυμιάδες στέφανοι παρ' Αἰολεῦσιν καὶ Ἴωσιν, οὓς περὶ τοὺς τραχήλους περιετίθεντο, ὡς σαφῶς ἐστὶν μαθεῖν ἐκ τῆς Ἀλκαίου καὶ Ἀνακρέοντος ποιήσεως. Φιλητᾶς δ' ἐν τοῖς Ἀτάκτοις (fr. 14 Dettori = fr. 42 Spanoudakis) ὑποθυμίδα Λεσβίου φησὶ καλεῖν μυρσίνης κλῶνα, περὶ δὲν πλέκειν ἴα καὶ ἄλλα ἄνθη. καὶ 5 ὑπογλωττὶς δὲ στεφάνου ἐστὶν εἶδος. Θεόδωρος δ' ἐν Ἀττικάῖς Γλώσσαις (FGrH 346 F 3b) στεφάνων πλοκῆς γένος παρὰ Πλάτωνι ἐν Διὶ Κακουμένῳ (fr. 51.2).

678e [23] εὐρίσχω δὲ καὶ παρὰ τοῖς κωμικοῖς | ἐκκυλιστόν τινα καλούμενον στέφανον καὶ μνημονεύοντα αὐτοῦ Ἀρχίππον ἐν 10 Πίνωνι (fr. 42) διὰ τούτων·

ἀθῶος ἀποδοὺς θοιμάτιον ἀπέρχεται
στέφανον ἔχων τῶν ἐκκυλιστῶν οἴκαδε.

Ἀλεξίς δ' ἐν μὲν Ἀγωνίδι ἢ Ἰππίσκῳ (fr. 4)·

(A.) ὁ τρίτος δ' οὗτος ἔχει
σύκων κυλιστόν στέφανον. (B.) ἀλλ' ἔχαιρε καὶ
ζῶν τοῖς τοιούτοις.

15

ἐν δὲ τῷ Σχείρωνί (fr. 210) φησιν·

ὥσπερ κυλιστὸς στέφανος αἰωρούμενος.

μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Ἀντιφάνης ἐν Ἐαυτοῦ Ἑρώντι (fr. 53), | 20 678f Εὐβουλος δ' ἐν Οἰνομάῳ ἢ Πέλοπι (fr. 73)·

περιφοραῖς κυκλούμενος
ὥσπερ κυλιστὸς στέφανος.

678f Eust. p. 1538.41-3 = i.220.35-7

1 ὑποθυμιάδες A, cf. 15.674c-d, 687b : ὑποθυμίδες Kaibel, cf. ὑποθυμίδα(ς) infra || 3 Φιλητᾶς Dindorf (Φιλήτας iam C E) : Φιλίτας A || 4 ὑποθυμίδα Kaibel : ὑποθυμίδας A C E || 9 ἐκκυλιστόν scripsi, cf. ἐκκυλιστῶν infra et Poll. 7.200 στεφάνων δὲ εἶδη ἐκκύλιστος, ὥσπερ Ἀρχίππῳ εἴρηται ἐν Πίνωνι : κυλιστόν A : κυλιστός (structura mutata) C E || 15 δ' οὗτος A : οὗτος δ' Meineke || 18 Σχείρωνί A : Σκίρωνί Kaibel

τίς οὖν οὗτος ὁ κυλιστός; οἶδα γὰρ τὸν Θυατειρηγὸν Νίκανδρον ἐν τοῖς Ἀττικοῖς Ὀνόμασι (FGrH 343 F 7) λέγοντα τάδε· ἐκκύλιστοι στέφανοι· καὶ μάλιστα οἱ ἐκ ῥόδων. καὶ τὸ εἶδος ὁποῖον ζητῶ, ὦ Κύνουλκε. καὶ μή μοι εἴπῃς ὅτι δεῖ τοὺς ἀδρούς ἀκούειν· σὺ γὰρ εἶ
 5 ὁ τὰ ἐν τοῖς βιβλίοις ἀπόρρητα οὐ μόνον ἐκλέγων ἀλλὰ καὶ ἀνορύττων, καθάπερ οἱ παρὰ Βάτῳ τῷ κωμωδιοποιῷ ἐν Συνεξαπατῶντι (fr. 6) φιλόσοφοι, περὶ ὧν καὶ Σοφοκλῆς Συνδείπνοις (fr. 564) φησὶν οὐσί σοι παραπλησίσις· ||

οὔτοι γένειον ὧδε χρὴ διηλιφές
 10 φοροῦντα κἀντίπαιδα καὶ γένει μέγαν
 γαστρὸς καλεῖσθαι παῖδα, τοῦ πατρὸς παρόν.

679a

ἐπειδὴ οὖν ἤδη καὶ σὺ πεπλήρωσαι οὐ μόνον τῶν τοῦ γλαύκου κρανίων ἀλλὰ καὶ τῆς αἰζώου βοτάνης ἧς ὁ Ἀθηδόνιος ἐκείνος δαίμων ἐμφορηθεὶς ἀθάνατος πάλιν † ητις † γέγονε, λέγε ἡμῖν
 15 περὶ τοῦ προκειμένου, ἵνα μὴ κατὰ τὸν θεῖον Πλάτωνα (Phd. 81e-2a) ὑπολάβωμέν σε ἀποθανόντα μεταμορφωθῆναι· τοὺς μὲν γὰρ γαστριμαργίας | τε καὶ ὕβρεις καὶ φιλοποσίας μεμελετηκότας 679b καὶ μὴ διευλαβουμένους εἰς τὰ τῶν ὄνων γένη καὶ τῶν τοιούτων θηρίων εἰκὸς ἐνδύεσθαι.
 20 [24] ἀποροῦντος δ' αὐτοῦ, ἐπὶ ἕτερον, φησί, στέφανον μεταβήσομαι, ὁ Οὐλπιανός, τὸν στρουθίον καλούμενον, οὗ μέμνηται μὲν ὁ Ἀσκληπιάδης παρατιθέμενος τὰ ἐκ τῶν Εὐβούλου Στεφανοπωλίδων (fr. 102) ταῦτα·

ὦ μάκαρ ἥτις ἔχουσ' ἐν δωματίῳ
 25 στρουθίον ἀεροφόρητον

1 Θυατειρηγὸν B : Θυατειρηγός (structura mutata) C E : Θυατειρηγὸν A
 2 ἐκκύλιστοι Schweighäuser, cf. 15.678e στέφανον ... τῶν ἐκκυλίστων : ἐκκυλίσιοι A E Eust. : ἐκκῆλίσιοι C || 5 ἀπόρρητα οὐ μόνον Meineke : οὐ μόνον ἀπόρρητα A C E || 6 ἀνορύττων Kassel : διορύττων A C E : ἐξορύττων Meineke || 7 Συνδείπνοις Musurus : Συνδείπνοι A : Συνδείπνω Casaubon
 9 διηλιφές Casaubon : διηλειφές A || 10 κἀντίπαιδα Casaubon : καὶ ἀντίπαιδα A || 12 σὺ πεπλήρωσαι B : συμπεπλήρωσαι A : σὺ ἐμπεπλήρωσαι Schweighäuser || 13 αἰζώου B : αἰζώου A || 16 μεταμορφωθῆναι ἐν τῷ Περὶ Ψυχῆς A : ἐν τῷ Περὶ Ψυχῆς ut glossam del. Schweighäuser || 17 τὰς γαστριμαργίας A : τὰς om. C E || 21 στρουθίον] στρουθιον A : στρουθιον Kaibel, sed cf. Eub. fr. 102.2 στρουθιον infra || 25 στρουθίον] στρουθιον C E : † στρουθιον † A : fort. στρουθιον

- λεπτότατον περὶ σῶμα συνίλλεται τε
 † ἡδυπότατον † περὶ νυμφίον εὐτριχα,
 κισσὸς ὅπως καλάμῳ περιφύεται 5
 αὐξόμενος ἕαρος, ὀλολυγόνος |
 679c ἔρωτι κατατετηκώς. 5
- πλέκεται δ' οὗτος ἐκ τοῦ στρουθίου καλουμένου ἄνθους, οὗ μνημο-
 νεύει Θεόφραστος ἐν ἔκτῳ Φυτικῆς Ἱστορίας (6.8.3) ἐν τούτοις·
 ἀνθεῖ δὲ καὶ ἡ ἴρις τοῦ θέρους καὶ τὸ στρουθίον καλούμενον, ὃ τῇ
 μὲν ὄψει καλὸν ἄνθος, ἄοσμον δέ. Γαλήνη δ' ἡ Σμυρναία † στρου-
 θιον † αὐτὸν ὀνομάζει. 10
- πόθος. οὕτω τις στέφανος ὀνομάζεται, ὡς Νικανδρὸς φησιν ὁ
 Κολοφώνιος ἐν Γλώσσαις (fr. 144 Schneider)· καὶ ἴσως ὁ ἀπὸ τοῦ
 οὕτω καλουμένου ἄνθους πλεκόμενος, οὗ μνημονεύει ὁ αὐτὸς
 679d Θεόφραστος | ἐν τῷ ἔκτῳ τῶν Φυτικῶν (HP 6.8.3) γράφων ὧδε· τὰ 15
 δὲ θερινὰ μᾶλλον, ἢ τε λυχνίδας καὶ τὸ Διὸς <ἄνθος> καὶ τὸ κρίνον
 καὶ <τὸ> ἴφυον καὶ ἀμάρακος ὁ Φρύγιος, ἔτι δὲ ὁ πόθος
 καλούμενος. οὗτος δὲ ἐστὶ διττός, ὁ μὲν ἔχων τὸ ἄνθος ὅμοιον
 ὑακίνθῳ, ὁ δὲ ἕτερος ἄχρως, ἔκλευκος, ᾧ χρώνται πρὸς τοὺς
 τάφους.
 καταλέγει δὲ Εὐβουλος (fr. 103) καὶ ἄλλους στεφάνους· 20
- Αἰγίδιον, σὺ δὲ τόνδε φορήσεις
 στέφανον πολυποίχιλον ἀνθέων
 γρυπότατον, χαριέστατον, ὦ Ζεῦ.
 679e τίς γὰρ αὐτὸν | ἔχουσα φιλήσει; 25
- κᾶν τοῖς ἐξῆς τάδε φησί (fr. 104)·
- (Α.) στεφάνους ἴσως βούλεσθε· πότερον ἐρπυλλίνους
 ἢ μυρτίνους ἢ τῶν διηνηθέντων;

679d Eust. p. 1679.12–14 = i.407.26–9 | 679e Suda ξ 22

1 τε A : del. Schweighäuser || 9 ἄνθος A : om. C E, fort. recte
 13 καλουμένου πόθου ἄνθους A : πόθου ἄνθους C E : πόθου ut glossam del.
 Kaibel || 15 ἄνθος praeb. 15.680f et Thphr. : om. A || 16 τὸ praeb. 15.680f et
 Thphr. : om. A | ἀμάρακος ὁ Φρύγιος A C E Eust. : ἀμάρακος Φρύγιος
 15.680f : ὁ ἀμάρακος ὁ Φρύγιος Thphr. || 18 ἔκλευκος A C Eust. : εὐλευκος E :
 λευκός Thphr. || 26 πότερον A : πότερ' Canter

(B.) τῶν μυρτίνων βουλόμεθα τούτῳ· σὺ
τᾶλλα πῶλει πάντα πλὴν τῶν μυρτίνων.

[25] φιλύρινος. Ξέναρχος Στρατιώτῃ (fr. 13)·

φιλύρας εἶχε γὰρ

5 ὁ παῖς ἀφύλλου στέφανον ἀμφικείμενον.

καλοῦνται δέ τινες καὶ ἐλικτοὶ στέφανοι, ὥσπερ παρὰ |
Ἀλεξανδρεῦσι μέχρι καὶ νῦν. μνημονεύει δ' αὐτῶν Χαιρήμων ὁ 679f
τραγωδιοποιὸς ἐν Διονύσῳ (TrGF 71 F 7) διὰ τούτων·

κισσῷ τε ναρκίσσῳ τε τριέλικας κύκλῳ

10 στεφάνων ἐλικτῶν.

περὶ δὲ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἀεὶ ἀνθούντων στεφάνων Ἑλλάνικος ἐν
τοῖς Αἰγυπτιακοῖς (FGrH 4 F 54) οὕτω γράφει· πόλις ἐπιποταμίη,
Τίνδιον ὄνομα αὐτῇ, θεῶν ὁμήγουρις· καὶ ἱερὸν μέγα καὶ ἄγνόν ἐν
μέσῃ τῇ πόλει λίθινον καὶ θύρετρα λίθινα. ἔσω τοῦ ἱεροῦ ἄκανθα

15 πεφύκασι || λευκαὶ καὶ μέλαιναί. ἐπ' αὐτῇσι στέφανοι ἐπιβέβληνται 680a

ἄνω ἀκάνθου τοῦ ἄνθους καὶ ῥοιῆς καὶ ἀμπέλου πεπλεγμένοι, καὶ
οὗτοι ἀεὶ ἀνθέουσι· τοὺς στεφάνους ἀπέθεντο οἱ θεοὶ ἐν Αἰγύπτῳ
πυθόμενοι βασιλεύειν τὸν Βάβυν, ὃς ἐστὶ Τυφῶν. Δημήτριος δ' ἐν
τῷ Περὶ τῶν κατ' Αἰγυπτὸν (FHG iv.383) περὶ Ἀβυδὸν πόλιν τὰς

20 ἀκάνθας ταύτας εἶναι φησι γράφων οὕτως· ἔχει δὲ ὁ κάτω τόπος

καὶ ἄκανθάν τινα δένδρον ὃ τὸν καρπὸν φέρει στρογγύλον ἐπὶ
τινῶν κλωνίων περιφερών. ἀνθεὶ δ' | οὗτος ὅταν ὥρα ᾗ, καὶ ἐστὶ τῷ 680b
χρῶματι τὸ ἄνθος <...> καὶ εὐφεγγές. λέγεται δὲ τις μῦθος ὑπὸ

τῶν Αἰγυπτίων ὅτι οἱ Αἰθίοπες στελλόμενοι εἰς Τροίαν ὑπὸ τοῦ

25 Τιθωνοῦ, ἐπεὶ ἤκουσαν τὸν Μέμνονα τετελευτηκέναι, ἐν τούτῳ
<τῷ> τόπῳ τοὺς στεφάνους ἀνέβαλον ἐπὶ τὰς ἀκάνθας. ἐστὶ δὲ
παραπλήσια στεφάνοις τὰ κλωνία ἐφ' ὧν τὸ ἄνθος φύεται. ὁ δὲ

1 τούτῳ A : τούτων B : τουτωνί Hermann || 11 ἀεὶ B : αἰεὶ A || 15 ἐπ' αὐτῇσι
Meineke, ducent Salmasius : ἐπ' αὐτοῖς οἱ A : ἐπὶ τῇσι Wilamowitz || 16 τῆς
ἀκάνθου A : τῆς delevi | ἄνθους A : ἄνθεος Canter | ῥοιῆς ἄνθος A : ἄνθος ut
glossam del. Meineke || 17 ἀεὶ B : αἰεὶ A | στεφάνους A : del. Kaibel
18 Τυφῶν A : fort. Τυφών || 19 Ἀβυδὸν, i.e. -ΔΟΝ Berkel : Ἀβυλὸν, i.e.
-ΛΟΝ A || 23 <λευκόν> καὶ εὐφεγγές Schoell : καλλιφεγγές Salmasius
26 <τῷ> add. B || 27 στεφάνοις τὰ κλωνία scripsi : τὰ κλωνία στεφάνοις A
ἐφ' Kaibel : ἀφ' A

προειρημένος Ἑλλάνικος (FGrH 4 F 55) καὶ Ἄμασιν Αἰγύπτου
 βασιλεύσαι ἰδιώτην ὄντα καὶ τῶν τυχόντων κατὰ τὸν πρῶτον βίον
 680c διὰ στεφάνου δωρεὰν ὃν ἔπεμψεν ἀνθέων πλεξάμενος | τῇ ὥρᾳ
 περικαλλεσμάτων γενέθλια ἐπιτελοῦντι Πατάρμιδι τῷ τῆς Αἰγύ-
 πτου τότε βασιλεύοντι· τοῦτον γὰρ ἡσθέντα τῷ κάλλει τοῦ στεφά- 5
 νου καὶ ἐπὶ δεῖπνον καλέσαι τὸν Ἄμασιν καὶ μετὰ ταῦτα τῶν
 φίλων ἓνα αὐτὸν ἔχοντα ἐκπέμψαι ποτὲ καὶ στρατηγὸν Αἰγυ-
 πτίων αὐτῷ πολεμούντων· ὅφ' ὧν διὰ τὸ τοῦ Πατάρμιδος μῖσος
 ἀποφανθῆναι βασιλέα.

[26] συνθηματιαῖοι στέφανοι· ἡργολαβημένοι καὶ ἐκδόσιμοι. 10
 Ἀριστοφάνης ἐν Θεσμοφοριαζούσαις (458)·

στεφάνους πλέξαι συνθηματιαίους εἶκοσιν. |

680d χορωνόν. Ἀπίων ἐν τῷ Περὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς Διαλέκτου (FGrH 616
 F 25) φησὶ τὸν στέφανον πάλαι χορωνὸν καλεῖσθαι ἀπὸ τοῦ τοὺς
 χορευτὰς ἐν τοῖς θεάτροις αὐτῷ χρῆσθαι αὐτοὺς τε περιχειμένους 15
 καὶ ἐπὶ τὸν στέφανον ἀγωνιζομένους, καθὼς ἐν τοῖς Σιμωνίδου
 Ἐπιγράμμασιν (fr. 176 Bergk) ἰδεῖν ἐστὶν οὕτω καλούμενον·

Φοῖβος † εσαγεται † Τυνδαρίδῃσιν αἰοιδῆς
 † αναμετροι † τέττιγες ἐπεστέψαντο χορωνόν.

ἀκίνινοι. στέφανοί τινες καλοῦνται οὕτως οἱ ἐκ τῆς ἀκίνου τοῦ 20
 φυτοῦ πλεχόμενοι, ὥς φησιν Ἀνδρῶν ὁ ἱατρός. παρέθετο δ' αὐτοῦ
 680e τὴν λέξιν Παρθένιος ὁ τοῦ Διονυσίου ἐν τῷ | πρώτῳ τῶν Παρὰ τοῖς
 Ἱστορικοῖς Λέξεων.

682c, 683b, 677f, 688c–d, 691b, 686f–7a, 680e–f, 681b Eust.(2) p.
 1295.14–25 = IV.708.9–709.3 | 680e, 681e Eust.(1) p. 1049.38 = III.819.4–7

1 Ἑλλάνικος B : Ἑλάνικος A || 10 συνθηματιαῖοι] συνθηματιαίων (structura
 mutata) C E, cf. συνθηματιαίους infra et Poll. 7.200 συνθηματιαίους δὲ
 στεφάνους εἶρηκεν Ἀριστοφάνης τοὺς ἡργολαβημένους : συνθηματιαῖοι A
 12 στεφάνους πλέξαι A : πλέξαι στεφάνους Ar. || 14 καλεῖσθαι C E :
 καλούμενον A || 17 καλούμενον Pursanus : καλούμενου A || 18 Φοῖβος
 † εσαγεται † A : Φοῖβον, δς ἀγείται Wilamowitz || 18–19 αἰοιδῆς /
 † αναμετροι †] † αἰοιδῆσαναμετροι † A : αἰοιδᾶς / ἀμέτεροι Hartung
 20 ἀκίνινοι Kaibel : ἀκίννιοι A : ἀκίννιοι Schweighäuser | ἀκίνου Canter, cf.
 Diosc. 3.43.1 ἄκινος ἢ ἄκονος· πόα ... στεφανωματικῇ : † ακιδος † A
 21 Ἀνδρῶν] “fort. i. q. Ἀνδρέας” Kaibel

- [27] στεφανωματικά δὲ ἄνθη καταλέγει Θεόφραστος (HP 6.6.11-6.8.3) τάδε· Ἴον, Διὸς ἄνθος, ἴφυον, φλόγα, ἡμεροκαλλές· πρῶτον τε τῶν ἀνθέων ἐκφαίνεσθαι φησι τὸ λευκόιον, ἅμα δὲ αὐτῷ καὶ τὸν † φλονον † καλούμενον τὸν ἄγριον, ἔπειτα νάρκισσον καὶ
- 5 λείριον καὶ τῶν ὀρείων ἀνεμώνης γένος τὸ καλούμενον ὄρειον καὶ τὸ τοῦ βολβοῦ κώδουν· συμπλέκουσι γὰρ καὶ τοῦτ' ἔνιοι εἰς τοὺς στεφάνους. ἐπὶ τούτοις ἥ τε οἰάνθη καὶ τὸ μέλαν Ἴον καὶ τῶν ἀγρίων ὃ τε ἐλίχρυσος καὶ τῆς ἀνεμώνης ἡ λειμωνία καλουμένη καὶ ξίφιον καὶ ὑακίνθος. τὸ δὲ ῥόδον ὕστερὲ τούτων καὶ τελευταῖον
- 10 μὲν φαίνεται, | πρῶτον δὲ παύεται. τὰ δὲ θερινὰ μᾶλλον, ἥ τε 680f λυχνὶς καὶ τὸ Διὸς ἄνθος καὶ τὸ κρίνον καὶ τὸ ἴφυον καὶ ἀμάρακος <ὁ> Φρύγιος, ἔτι δὲ ὁ πόθος καλούμενος. ἐν δὲ τῷ ἐνάτῃ (HP 9.19.3) ὁ αὐτὸς Θεόφραστος φησιν· ἐάν τις τοῦ ἐλιχρύσου τῷ ἄνθει στεφανῶται, εὐκλειαν ἴσχει μύρῳ ῥαίνων. μνημονεύει αὐτοῦ
- 15 Ἀλκμάν (PMG 60) ἐν τούτοις· ||

καὶ τὴν εὐχομαι φέροισα
τόνδ' ἐλιχρύσῃ † πυλεω
ακηράτων κυπερω †.

681a

καὶ Ἰβυκος (PMG 315)·

- 20 μύρτα τε καὶ ἴα καὶ ἐλίχρυσος,
μᾶλά τε καὶ ῥόδα καὶ τέρεϊνα δάφνα.

Κρατῖνος δὲ ἐν Μαλθακοῖς (fr. 105.4) φησιν·

ἐρπύλλῳ, κρόκοις, ὑακίνθοις, ἐλιχρύσου κλάδοις.

2 Ἴον A C E Eust.(1) : ἰωνιά Thphr. || 3 τε A C E : δὲ Casaubon || 4 τὸν † φλονον † ... τὸν A : τὸ φλόγα ... τὸν B, cf. φλόγα supra : τὸ φλόγιον ... τὸ Thphr. || 5 λείριον (i.e. ΛΕΙΡΙΟΝ) καὶ τῶν ὀρείων ἀνεμώνης Casaubon, Schweighäuser : † αιριον † (i.e. ΑΙΡΙΟΝ) καὶ τῶν † ὀριων μανεμώνης † (v.ll. -ης et -ην in unam confusas) A : om. Thphr. | ὄρειον Thphr. : ὄριον A 6 συμπλέκουσι A : ἐμπλέκουσι Thphr. || 8 λειμωνία Thphr. : λιμωνία A 11-12 ἀμάρακος ὁ Φρύγιος 15.679d : ὁ om. A : ὁ ἀμάρακος ὁ Φρύγιος Thphr. || 14 στεφανῶται Casaubon : στεφανῶτε A | ῥαίνων B : ῥαίων A 17 τόνδ' Schweighäuser : τόνδε A | ἐλιχρύσῃ A : ἐλιχρύσω B 17-18 † πυλεω ακηράτων κυπερω † A : πυλεῶνα / κήρατῳ κυπαίρω Casaubon, Boissonade, Welcker || 21 μᾶλά A : μῆλά A^s | τέρεϊνα δάφνα, i.e. -ΔΑΦΝΑ Canter et Ursinus : † τερεϊνα δαφνα †, i.e. -ΔΑΦΝΑ A

681b ἐστὶ δὲ τὸ ἄνθος ὁμοιον λωτῷ. Θεμισταγόρας δ' ὁ Ἐφέσιος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Χρυσῇ Βίβλῳ (fr. 2, *FHG* iv.512) ἀπὸ | τῆς πρώτης δρεψαμένης νύμφης Ἐλιχρύσης ὄνομα τὸ ἄνθος ὀνομασθῆναι. τὰ δὲ κρίνα φησὶν ὁ Θεόφραστος (*HP* 6.6.3) εἶναι καὶ πορφυρανθῆ. Φιλίνος δὲ τὸ κρίνον ὑφ' ὧν μὲν λείριον, ὑφ' ὧν δὲ ἴον καλεῖσθαι. 5
Κορίνθιοι δ' αὐτὸ ἀμβροσίαν καλοῦσιν, ὥς φησι Νίκανδρος ἐν Γλώσσαις (fr. 126 Schneider). Διοκλῆς δὲ ἐν τῷ Περὶ Θανασίμων Φαρμάκων (fr. 206a van der Eijk), ἀμάρακον, φησὶν, ὃν σάμψυχόν τινες καλοῦσι. [28] κοσμοσανδάλων δὲ μνημονεύει Κρατίνος ἐν Μαλθακοῖς (fr. 105.1-2) διὰ τούτων 10

κεφαλὴν ἀνθέμοις ἐρέπτομαι·

λείριοις, ῥόδοις, κρίνοισι † κοσμοσάνδαλλος. |

681c Κλέαρχος δ' ἐν δευτέρῳ Βίων (fr. 39 Wehrli), ὅρα, φησί, τοὺς τὸ κοσμοσάνδαλον ἀνείροντας Λακεδαιμονίους, οἳ τὸν παλαιότατον τῆς πολιτικῆς κόσμον συμπατήσαντες ἐξετραχλίσθησαν· διόπερ 15
καλῶς περὶ αὐτῶν εἴρηκεν ὁ κωμωδιοποιὸς Ἀντιφάνης ἐν Κιθαριστῇ (fr. 115)·

οὐκ ἐφύσων οἱ Λάκωνες ὥς ἀπόρθητοί ποτε;

νῦν δ' ὁμηρεύουσ' ἔχοντες πορφυροὺς κεχυφάλους.

Ἰκέσιος δ' ἐν δευτέρῳ Περὶ Ὑλῆς τὸ λευκίον φησι μεσότητά τινα 20
681d ἔχειν ἐν τῷ στύφειν, πολὺ δ' ἀρίστην | εὐωδίαν καὶ δυναμένην τέρπειν, ἀλλὰ πρὸς ὀλίγιστον. τὸ δὲ μέλαν, φησί, τὴν μὲν αὐτὴν θεωρίαν ἔχει, εὐώδες δ' ἐστὶ πολὺ μᾶλλον. Ἀπολλόδωρος δὲ ἐν τῷ Περὶ Θηρίων φησί· χαμαίπιτυν, οἱ δὲ ὀλόκυρον, οἱ δὲ Ἀθήνησιν ἰωνιάν, οἱ δὲ κατ' Εὐβοίαν σιδηρίτιν. Νίκανδρος δ' ἐν δευτέρῳ 25
Γεωργικῶν (τὰ δὲ ἔπη ὀλίγον ὕστερον παραθήσομαι (15.683a), ὅταν περὶ πάντων τῶν στεφανωματικῶν ἀνθῶν διεξέρχωμαι), τὸ

682c, 683b, 677f, 688c-d, 691b, 686f-7a, 680e-f, 681b Eust.(2) p. 1295.14-25 = IV.708.9-709.3

2 Βίβλῳ B : Βύβλῳ A || 4 πορφυρανθῆ C E B : πορφυροανθῆ A || 8 σάμψυχόν C E : σάμψυχον A || 12 κρίνοισι A : κρίνοις 15.685b-c : κρίνεσιν Porson κοσμοσάνδαλλος A : κοσμοσανδάλλοις 15.685b || 14 ἀνείροντας Schweighäuser : ἀνευρόντας A || 19 ὁμηρεύουσ' Elmsley : † ὁμηρέους † A 24 οἱ δ' ἐ(ν Πόντῳ) ὀλόκυρον Kaibel, cf. Diosc. 3.155

Ἴον, φησίν, Ἰωνιάδες τινὲς νύμφαι Ἰωνι ἐχαρίσαντο πρώτῳ. τὸν δὲ
 νάρκισσον ἐν τῷ ἕκτῳ Περὶ | Φυτῶν Ἱστορίας (6.6.9) ὁ Θεόφρα- 681e
 στος καλεῖσθαι φησι καὶ λείριον. εἰθ' ὑποβὰς (HP 6.8.1) ὡς
 διαλλάσσοντα τίθησι νάρκισσον καὶ λείριον. Εὐμαχος δ' ὁ Κορκυ-
 5 ραῖος ἐν Ῥιζοτομικῷ καὶ ἀκακαλλίδα φησὶ καλεῖσθαι τὸν νάρκισ-
 σον καὶ κρόταλον. τοῦ δὲ ἡμεροκαλλοῦς καλουμένου ἀνθους, ὃ τὴν
 μὲν νύκτα μαραίνεται, ἅμα δὲ τῷ ἡλίῳ ἀνατέλλοντι θάλλει,
 μνημονεύει Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς (fr. 105.5) λέγων οὕτως·

ἡμεροκαλλεῖ τε τῷ φιλουμένῳ.

- 10 τῆς δ' ἐρπύλλου, φησὶ Θεόφραστος (HP 6.7.2), τὴν ἄγριον κομίζον-
 τες | ἐκ τῶν ἀγρῶν φυτεύουσιν ἐν Σικυῶνι, καὶ Ἀθήνησιν ἐκ τοῦ 681f
 Ὑμηττοῦ· παρ' ἄλλοις δὲ ὄρη πλήρη ἐστὶ τοῦ ἀνθους, καθάπερ ἐν
 Θράκῃ. Φιλῖνος δὲ φησιν αὐτὴν ζυγίδα καλεῖσθαι. περὶ δὲ τῆς
 λυχνίδος λέγων Ἀμερίας ὁ Μακεδὼν ἐν τῷ Ῥιζοτομικῷ (p. 5
 15 Hoffmann) φησιν ἀναφῦναι αὐτὴν ἐκ τῶν Ἀφροδίτης λουτρῶν, ὅτε
 Ἠφαίστῳ συγκοιμηθεῖσα λούεται· εἶναι δ' ἀρίστην ἐν Κύπρῳ καὶ
 Λήμνῳ, ἔτι δὲ Στρογγύλῃ καὶ Ἑρυκὶ καὶ Κυθήροις. ἡ δὲ ἴρις,
 φησὶ Θεόφραστος (HP 6.8.3; 9.7.3), ἀνθεῖ τοῦ θέρους μόνη τε τῶν
 Εὐρωπαϊῶν ἀνθέων εὖοσμός ἐστιν. ἀρίστη δὲ ἐστὶν ἐν Ἰλλυριοῖς ||
 20 τοῖς ἀνωχισμένοις τῆς θαλάσσης. Φιλῖνος δὲ φησὶ τὰ ἀνθη τῆς 682a
 ἱριδος λέγεσθαι λύκους διὰ τὸ ἐμπερὴ εἶναι λύκου χεῖλεσι. Νικό-
 λαος δ' ὁ Δαμασκηνὸς ἐν τῇ ὁγδόῃ τῶν Ἱστοριῶν πρὸς ταῖς ἑκατὸν
 (FGrH 90 F 76) περὶ τὰς Ἀλπεις λίμνην τινὰ φησιν εἶναι πολλῶν
 σταδίων οὔσαν, ἧς περὶ τὸν κύκλον πεφυκέναι δι' ἔτους ἀνθη
 25 ἥδιστα καὶ εὐχρούστατα, ὅμοια ταῖς καλουμέναις κάλχαις. τῶν δὲ
 καλχῶν μέμνηται καὶ Ἀλκιμᾶν (PMG 91) ἐν τούτοις·

χρύσειον ὄρμον ἔχων ῥαδινᾶν πετάλοισι καλχᾶν. |

680e, 681e Eust.(1) p. 1049.38 = III.819.4-7

1 ὅθεν καὶ ἐκλήθη post πρώτῳ praeb. C E || 4 λείριον, i.e. ΛΕΙΡ- Thphr. :
 † αἰριον †, i.e. ΑΙΡ- A || 6 ἀνθους A : ἀνθος (structura mutata) C E :
 καλουμένου ἀνθους om. B : ἀνθους fort. ut glossa delendum || 11 ἀγρῶν A :
 ὁρῶν Thphr. || 16 συγκοιμηθεῖσα ἢ Ἀφροδίτῃ A : ἢ Ἀφροδίτῃ (glossam) om. C
 E | λούεται C E : λούοιτο A : ἐλούσατο Kaibel || 17 ἴρις C E B : † ἱερὶς † A
 20-1 τῆς ἱριδος Casaubon : τῆς † ἱεριδος † A : ταύτης C E || 27 χρύσειον A :
 χρύσιον B

- 682b μνημονεύει αὐτῶν καὶ Ἐπίχαρμος ἐν Ἀγρωστίνῳ (fr. 2). [29] τῶν
δὲ ῥόδων, φησὶ Θεόφραστος ἐν τῷ ἐκκαιδεκάτῳ (cf. *HP* 6.6.4–5),
πολλαὶ εἰσι διαφοραί· τὰ μὲν γὰρ πλείστα αὐτῶν εἰσι πεντάφυλλα,
τὰ δὲ δωδεκάφυλλα, ἕνια δ' ἐστὶ καὶ ἑκατοντάφυλλα περὶ Φιλίπ-
πους· λαμβάνοντες γὰρ ἐκ τοῦ Παγγαίου φυτεύουσιν· ἐκεῖ γὰρ 5
γίνεται πολλά. μικρὰ δὲ σφόδρα τὰ ἐντὸς φύλλα· ἡ γὰρ ἔκφυσις
αὐτῶν οὕτως ἐστὶν ὥστ' εἶναι τὰ μὲν ἐντὸς, τὰ δὲ ἐκτός· οὐκ
εὖοσμα δὲ οὐδὲ μεγάλα τοῖς μεγέθεσι. τὰ δὲ πεντάφυλλα εὐώδη
682c μᾶλλον ὧν τραχὺ τὸ | κάτω. εὖοσμότατα δὲ τὰ ἐν Κυρήνῃ· διὸ καὶ
τὸ μύρον ἡδιστον. καὶ τῶν ἱῶν δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἀνθέων ἄκρατοι 10
μάλιστα καὶ θεῖαι αἱ ὀσμαί· διαφερόντως δὲ ἡ τοῦ κρόκου. Τιμα-
χίδας δὲ ἐν τοῖς Δείπνοις (fr. 4 Blinkenberg = *SH* 773) τὸ ῥόδον
φησὶ τοὺς Ἀρχάδας καλεῖν εὖομφον ἀντὶ τοῦ εὖοσμον. Ἀπολλόδω-
ρος δ' ἐν τετάρτῳ Παρθικῶν (*FGrH* 779 F 1) ἄνθος τι ἀναγράφει
καλούμενον φιλάδελφον κατὰ τὴν Παρθικὴν χώραν, περὶ οὗ τάδε 15
φησί· καὶ μυσίνης γένῃ ποικίλα μιλᾷς τε καὶ τὸ καλούμενον
682d φιλάδελφον, ὃ τὴν ἐπωνυμίαν ἔλαβε τῇ φύσει | πρόσφορον· ἐπειδὴν
γὰρ ἐκ διαστήματος αὐτομάτως κράδαί συμπέσωσιν, ἐμφύχων
περιπλοκῇ ἐν ταύτῳ μένουσιν ἡνωμένοι καὶ καθάπερ ἀπὸ ρίζης
μιᾶς τὸ λοιπὸν ἀνατρέχουσι καὶ ζωοφυτοῦσι· διὸ καὶ τοῖς ἡμέροις 20
φυλακῇ ἀπ' αὐτῶν κατασκευάζουσιν· ἀφαιροῦντες γὰρ τῶν ῥάβ-
δων τὰς λεπτοτάτας καὶ διαπλέξαντες δικτύου τρόπῳ φυτεύουσι
κύκλῳ τῶν κηπευμάτων, καὶ ταῦτα συμπλεκόμενα περιβόλου
παρέχεται δυσπάροδον ἀσφάλειαν. [30] ἀνθῶν δὲ στεφανωτικῶν
682e μέμνηται | ὁ μὲν τὰ Κύπρια Ἑπη (test. 8, p. 37 Bernabé) πεποιη- 25
κῶς Ἡγησίας ἢ Στασίνο· Δημοδάμας δ' ὁ Ἀλικαρνασσεὺς ἢ

682c, 683b, 677f, 688c–d, 691b, 686f–7a, 680e–f, 681b Eust.(2) p.
1295.14–25 = IV.708.9–709.3

1 Ἀγρωστίνῳ B, cf. 3.120c : Ἀγρωστεινῳ A || 2 ἱς', i.e. ἐκκαιδεκάτῳ A : ἔκτῳ, i.e. ζ' Casaubon || 3 αὐτῶν εἰσὶν A : om. Thphr. : εἰσί(ν) del. Kaibel || 6 γίνεται B et Thphr. : γίγνεται A : γίνονται C E || 7 ἐστὶν A C E : om. Thphr. || 8 τὰ δὲ πεντάφυλλα A : τὰ πεντάφυλλα C E : ἐν δὲ τοῖς μεγάλοις Thphr. || 11 καὶ θεῖαι A C E : ἐκείθι Thphr. || 13 εὖομφον Nauck : εὐόμφαλον A C E Eust.(2) 19 περιπλοκῇ C E : περιπλοκῇ A | ταύτῳ Canter : τῷ A : lac. post τῷ indic. Schweighäuser || 20 μιᾶς καὶ A C E : καὶ intra ἡνωμένοι et καθάπερ supra transp. Kaibel || 22 διαπλέξαντες τε A : τε del. Schweighäuser || 26 δ' Kaibel : γάρ A

Μιλήσιος ἐν τῷ Περὶ Ἀλικαρνασσοῦ (*FGrH* 428 F 1) Κυπρία Ἀλικαρνασσέως αὐτὰ εἶναι φησι. λέγει δ' οὖν ὅστις ἐστὶν ὁ ποιή-
σας αὐτὰ ἐν τῷ πρώτῳ οὕτωςί (*Cypr. fr.* 4, pp. 46-7 Bernabé).

5 ἱμάτια μὲν χροιάς τότε οἱ Χάριτες τε καὶ ὦραι
ποίησαν καὶ ἔβαψαν ἐν ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν,
οἷα φόρους ὦραι, ἐν τε χρόκῳ, ἐν θ' ὑακίνθῳ,
ἐν τε ἴῳ θαλέθοντι ρόδου τ' ἐνὶ ἄνθεϊ καλῷ,
ἡδέι νεκταρέῳ, ἐν τ' ἀμβροσίαις καλύκεσσιν 5
ἄνθεσι ναρκίσσου καλλιρρόου δ' † οἷα † Ἀφροδίτη
10 ὦραις παντοίαις τεθυωμένα εἴματα ἔστο.

οὗτος ὁ ποιητὴς καὶ τὴν τῶν στεφάνων χρῆσιν εἰδῶς φαίνεται δι'
ὧν λέγει (*Cypr. fr.* 5, pp. 47-8 Bernabé).

ἥ δὲ σὺν ἀμφιπόλοισι φιλομειδῆς Ἀφροδίτη |
πλεξάμεναι στεφάνους εὐώδεις ἄνθεα γαίης 682f
15 ἂν κεφαλαῖσιν ἔθεντο θεαὶ λιπαροκρήδεμνοι,
νύμφαι καὶ Χάριτες, ἅμα δὲ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ,
καλὸν αἰεΐδουσαι κατ' ὅρος πολυπιδάκου Ἰδης. || 5

[31] Νίκανδρος δ' ἐν δευτέρῳ Γεωργικῶν (*fr.* 74 Schneider) 683a
καταλέγων καὶ αὐτὸς στεφανωτικὰ ἄνθη καὶ περὶ Ἰωνιάδων
20 νυμφῶν καὶ περὶ ρόδων τάδε λέγει·

ἀλλὰ τὰ μὲν σπείροις τε καὶ ὡς ὠραῖα φυτεύοις,
ἄνθη Ἰαονίηθε. γένη γε μὲν ἰάσι δισσά,
ὥχρόν τε χρυσῷ τε φυὴν εἰς ὦπα προσεικές,
ἄσσα τ' Ἰωνιάδες νύμφαι στέφος ἄγνὸν Ἴωνι
25 Πισαίοις ποθέσασαι ἐνὶ κλήροισιν ὄρεξαν. 5

2 δ' αὐτὰ εἶναι φησι ποιήματα A : δ' del. Hecker, ποιήματα delevi || 4 ἱμάτια
A : εἴματα Canter | χροιάς τότε A : χροῖ ἔστο, τά Meineke || 6 φόρους A :
φέρους Köchly || 9 ἄνθεσι A : αἰθέσι Ludwig | καλλιρρόου A : καλλιπνόου
Ludwig | δ' † οἷα † A : ὦδ' Ludwig || 11 τῶν B : τον A || 13 φιλομειδῆς A :
φιλομηδῆς B : φιλομειδῆς Casaubon || 14 γαίης A : ποιῆς Hecker
15 κεφαλαῖσιν A^s B : κεφαλεσιν A || 16 χρυσῇ A : χρυσῇ Meineke
19 Ἰωνιάδων Kaibel, cf. infra vv. 4, 8, 15.681d Ἰωνιάδες τινὲς νύμφαι et Str.
8.356 : τῶν Ἰάδων A || 21 ὡς A : ὅσ' OSchneider || 22 ἄνθη A : ἄνθε'
OSchneider || 23 ὦπα προσεικές Schweighäuser, Kaibel : ὦ † πατροσειδες †
A

- 683b ἤνυσσε γὰρ χλοῦνηνδε μετεσσύμενος σκυλάχεσσιν, |
 Ἀλφειῷ καὶ λύθρον ἑὼν ἐπλύνατο γυίων
 ἐσπέριος, νύμφαισιν Ἰαονίδεσσι νυχεύσων.
 αὐτὰρ ἀκανθοβόλοιο ῥόδου κατατέμνεο βλάστας
 τάφροις τ' ἐμπήξειας, ὅσον διπάλαιστα τελέσκων — 10 5
 πρῶτα μὲν Ὠδονίηθε Μίδης ἅπερ Ἀσίδος ἀρχὴν
 λείπων ἐν κλήροισιν ἀνέτρεφεν Ἡμαθίοισιν
 αἰὲν ἐς ἐξήκοντα πέριξ κομόωντα πετῆλοις·
 683c δεύτερα Νισαίης Μεγαρηίδος· οὐδὲ Φάσηλις | 15 10
 οὐδ' αὐτὴ Λεύκοφρον ἀγασσαμένης ἐπιμεμφῆς
 Ληθαίου Μάγνητος ἐφ' ὕδασιν εὐθαλέουσας,
 χισσοῦ δ' ἄλλοτε κλώνες ἐυρρίζου καπέτοισι.
 πολλάκι δὲ στέφος αὐτὸ κορυμβήλοιο φυτεύσαις
 Θράσκιον ἢ ἀργωπὸν ἢ κλαδέεσσι πλανήτην·
 βλαστοδρεπὴ δ' ἐχυροῖο καὶ εἰς μίαν ὄρσεο κόρσῃν 20 15
 σπείραν ὑπὸ σπυρίδεσσι νεοπλέκτοισι καθάπτων
 ὄφρα δύο κροκόωντες ἐπιζυγέοντε κορύμβοις |
 683d μέσσα συνωρίζωσιν ὑπερφιάλοιο μετώπου
 χλωροῖς ἀμφοτέρωθεν ἐπηρεφές πετάλοισιν.
 σπέρματι μὴν κάλυκες κεφαληγόνοι ἀντελέουσιν, 25 20
 ἀργῆεις πετάλοισι κρόκῳ μέσα χροισθεῖσαι,
 ἃ κρίνα, λείρια δ' ἄλλοι ἐπιφθέγονται αἰοιδῶν,
 οἱ δὲ καὶ ἀμβροσίην, πολέες δὲ γε χάρμ' Ἀφροδίτης·

682c, 683b, 677f, 688c-d, 691b, 686f-7a, 680e-f, 681b Eust.(2) p. 1295.14-25 = IV.708.9-709.3

1 χλοῦνηνδε OSchneider : χλοῦν ἦν δὲ A || 2 Ἀλφειῷ Casaubon : † αλφω † A || 3 νύμφαισιν A : νύμφῃσιν OSchneider || 5 ὅσον Meineke : † οδον † A διπάλαιστα τελέσκων Scaliger : † διπαλεστα τελεσχω † A || 6 Ὠδονίηθε Μίδης Schweighäuser : † ωδονιηθεμιδης † A || 7 Ἡμαθίοισιν Weston : † ηματίοισιν † A || 9 Νισαίης Canter : Νισέης A || 10 ἀγασσαμένης A : ἀγασσαμένη Schweighäuser || 12 κλώνες A : κλώνας Casaubon | ἐυρρίζου A : ἐυρίζου B || 14 ἢ ἀργωπὸν ἢ OSchneider : † ηαργωπωνη † A 15 βλαστοδρεπὴ δ' ἐχυροῖο Gow-Scholfield, ducente Wilamowitz : † βλαστοδρεπιδεχυτοιο † A | ὄρσεο κόρσῃν JGSchneider : † οροχορσῃν † A 17 κορύμβοις A : κόρυμβοι Canter || 18 μέσσα A : μέσφα Meineke 20 σπέρματι μὴν OSchneider : † σπερματινην † A | ἀντελέουσιν A : ἀντέλλουσιν Brodaeus || 21 χροισθεῖσαι Casaubon : χροῖσθεῖσαι A || 23 γε, i.e. GE A : τε, i.e. TE OSchneider

- ἤρισε γὰρ χοροῖ· τὸ δὲ που ἐπὶ μέσσον ὄνειδος |
 ὄπλον βρωμήταο διεκτέλλον πεφάτισται. 30 683e
 ἴρις δ' ἐν ῥίζησιν ἀγαλλιᾷς ἢ θ' ὑακίνθω
 αἰαστῇ προσέοικε, χελιδονίοισι δὲ τίλλει
 5 ἄνθεςιν ἰσοδρομεύσα χελιδόσιν, αἶ τ' ἀνὰ κόλπῳ
 φυλλάδα νηλείην ἐγχεύετον, ἀρτίγονοι δὲ
 εἶδοντ' ἡμύουσαι αἰεὶ κάλυκες στομίοισιν· 35
 σὺν καίπερ τ' ὀξεῖα χορῇ, λυχνὶς οὐδὲ θρυαλλίς,
 οὐδὲ μὲν ἀνθεμίδων κενεὴ γηρύσσεται ἀκμῇ
 10 οὐδὲ βοάνθεμα κεῖνα τά τ' αἰπύτατον κάρη ὑψοῦ,
 φλόξ δὲ θεοῦ αὐγῇσιν ἀνερχομένης ἰσάουσα. |
 ἔρπυλλον δὲ † φριαλευσοτενβωλοισι † φυτεύσεις, 40 683f
 ὄφρα κλάδοις μακροῖσιν ἐφερπύζων διάηται
 ἡὲ κατακρεμάησιν ἐφιμείρων ποτὰ νυμφέων.
 15 καὶ δ' αὐτῆς μήκωνος † ἄπο πλαταγώνια βάλλοις,
 ἄβρωτον κώδειαν ὄφρα κνώπεσσι φυλάξῃ·
 φυλλάσιν ἢ γὰρ πάντα διοιγομένοισιν ἐφίξει 45
 ἔρπετά, τὴν δὲ δρόσοισιν εἰσκομένην βοτέονται ||
 κώδειαν καρποῖο μελιχροτέρου πλήθουσιν. 684a
 20 θρίων διοιχομένων ρέα μὲν φλόγες, ἄλλοτε ῥιπαὶ
 πῆξαν σάρκα τυπῆσι· τὰ δ' οὐ βάσιν ἐστήριξαν
 † οὐτετιπαι † βρώμην ποτιδεγμένα· πολλὰκι δ' ἔχνη 50
 στιφοροῖς ὠλίσθησαν ἐνιχρίμψαντα καρεῖοις.

3 ἀγαλλιᾷς ἢ θ' OSchneider : † ἀγαλλιασῇδ † A || 4 τίλλει A : τέλλει
 Canter || 6 ἐγχεύετον] ἐγχευε τὸν A : ἐκχεύετον Casaubon | ἀρτίγονοι
 Casaubon : † ἀρτιγονον † A || 7 εἶδοντ' Casaubon : † εἶδοντετ' † (v.ll. εἶδοντ'
 et εἶδετ' in unam confusas) A | αἰεὶ A : αἰεὶ B || 8 καίπερ A : καὶ ἄπερ
 OSchneider | τ' ὀξεῖα χορῇ Meineke : † τοξιαχορῇ † A | οὐδὲ B : οὐδ' A : ἡδὲ
 Gow || 10 αἰπύτατον κάρη Schweighäuser : † επυτατονκορη † A | ὑψοῦ A :
 ὑψοῖ Casaubon || 11 δὲ A : τε Schweighäuser | ἀνερχομένης A : ἀνερχομέναις
 Gow | ἰσάουσα Kaibel : † αουσα † A || 14 ἐφιμείρων Scaliger : ἐφ' † μίρων †
 A || 16 κώδειαν Casaubon : † κωδιαν † A || 17 φυλλάσιν ἢ γὰρ B :
 † φυλλάσινγηαρ † A | † διοιγομεναισιν † A : διοιγομένησιν Gow
 18 δρόσοισιν Casaubon : † δροσισιν † A || 19 κώδειαν Casaubon : † κωδιαν †
 A || 20 διοιχομένων A : δ' οἰχομένων Schweighäuser | ῥιπαὶ JGSchneider :
 † ρειπη † A || 21 πῆξαν OSchneider : † πληξαν † A | σάρκα τυπῆσι
 JGSchneider : † σαρκοτυπησι † A | θρία δ' οὐ λέγει τὰ τῆς συκῆς, ἀλλὰ τὰ
 τῆς μήκωνος post ἐστήριξαν prae. A : ut glossam del. Kaibel || 23 ὠλίσθησαν
 OSchneider : † ὠλίσθησαν † A | ἐνιχρίμψαντα Casaubon : ἐνιχρίμψαντε A

684b	<p>ἀδρύνει δὲ βλαστὰ βαθεῖ ἐν τεύχεϊ καρπὸν, σαμφύχου λιβάνου τε νέας κλάδας ἥδ' ὅσα κῆποι ἀνδράσιν ἐργοπόνους στεφάνους ἔπι πορσαίνουσιν. ἦ γὰρ καὶ λεπταὶ πετιρίδες καὶ παιδὸς ἔρωτες λεύκη ἰσαιόμενοι, ἐν καὶ κρόκος εἶαρι μύων, κύπρος τ' ὀσμηρόν τε σισύμβριον ὅσα τε κοίλοις ἄσπορα ναιομένοισι τόποις ἀνεθρέψατο λειμῶν κάλλεα, βούφθαλμόν τε καὶ εὐώδες Διὸς ἄνθος, </p>	55	5
684c	<p>χάλλεα, σὺν δ' ὑάκινθον ἰωνιάδας τε χαμηλὰς ὀρφνοτέρας, ἃς στύξε μετ' ἄνθεσι Φερσεφόνεια. σὺν δὲ καὶ ὑψῆέν τε πανόσμεον, ὅσα τε τύμβοι φάσγανα παρθενικαῖς νεοδουπέσιν ἀμφιχέονται, αὐταὶ τ' ἡίθειαι ἀνεμωνίδες ἀστράπτουσαι τηλόθεν ὀξυτέρησιν ἐφελκόμεναι χροιῇσιν. </p>	60	10
684d	<p>πᾶς δέ τις ἢ ἐλένειον ἢ ἀστέρα φωτίζοντα δρέψας εἰνοδοίοισιν θεῶν παρακάββαλε σηκοῖς ἢ αὐτοῖς βρετάεσσιν, ἅτε πρῶτιστον ἴδωνται· πολλάκι θερμία καλὰ, τοτὲ χρυσανθὲς ἀμέργων λείριά τε στήλεσιν ἐπιφθίνοντα καμώντων καὶ γεραὸν πώγωνα καὶ ἐντραπέας κυκλαμίνους σαύρην θ' ἢ χθονίου πέφαται στέφος Ἥγεσιλάου.</p>	65	15
		70	20

684b Eust. p. 1504.42 = i.176.13

1 βαθεῖ ἐν τεύχεϊ καρπὸν A : βαθεῖ ἐν τεύχεϊ κόπρος OSchneider || 2 κῆποι B : † κηποπ † A || 5 εἶαρι μύων Schweighäuser, ducente Casaubon : † ἱαριμυῶν † A || 6 τ' Schweighäuser : τε A | κοίλοις, i.e. KOIAOIS Porson : κ' † οιαοισ †, i.e. KOIAOIS A || 7 ναιομένοισι τόποις Casaubon : † νεομενοισιποτοισ † A || 9 ἰωνιάδας, i.e. -ΙΑΔΑΣ Scaliger : † ἰωνιδας †, i.e. -ΙΑΔΣ A || 10 Φερσεφόνεια] Φερσεφονεία A : Περσεφόνεια Casaubon 11 ὑψῆέν τε πανόσμεον Casaubon, Meineke : ὑψῆεντα † ταπανοσμεον † A 12 νεοδουπέσιν Meineke : † νεοχουπαισιν † A || 13 αὐταὶ τ' ἡίθειαι A : αὐτάς τ' ἡιθέας Gow, OSchneider || 14 ἐν ἐνίοις δὲ γράφεται ἐφελκόμεναι φιλοχραιοῖς (glossam) post χροιῇσιν praeb. A : del. Gow || 16 † εἰνοδοίοισιν † A : εἰνοδοίοισι Casaubon || 17 βρετάεσσιν B : βρεττάεσσιν A | ἅτε A : ὅτε Meineke || 18 θερμία Wilamowitz : † θερμια † A || 19 λείριά τε Canter : † λιριάστε † A* | στήλεσιν A : στήλησιν OSchneider || 20 κυκλαμίνους Casaubon : † κυκλαμινου † A || 21 θ' Dindorf : τε A | Ἥγεσιλάου Salmasius : † ηγσειλιου † A

[32] ἐκ τούτων τῶν ἐπῶν δῆλον γίνεται ὅτι ἕτερόν ἐστιν | τὸ 684e
 χελιδόνιον τῆς ἀνεμώνης· τινὲς γὰρ ταῦτό εἶναι φασί. Θεόφραστος
 (cf. *HP* 7.15.1) δὲ φησὶ· τὰς δ' ἀνθήσεις λαμβάνειν δεῖ συνακολου-
 θοῦντα τοῖς ἄστροις τὸ ἡλιοτρόπιον καλούμενον καὶ τὸ χελιδόνιον·
 5 καὶ γὰρ τοῦτο ἅμα τῇ χελιδόνι ἀνθεῖ. καὶ ἀμβροσίαν δὲ ἄνθος τι
 ἀναγράφει ὁ Καρύστιος ἐν Ἱστορικοῖς Ὑπομνήμασι (fr. 6, *FHG*
iv.357) λέγων οὕτω· Νίκανδρός (fr. 127 Schneider) φησιν ἐξ ἀνδρι-
 άντος τῆς κεφαλῆς Ἀλεξάνδρου τὴν καλουμένην ἀμβροσίαν
 φύεσθαι ἐν Κῶ. προεῖρηται δ' ἄνω (15.681b) περὶ αὐτῆς ὅτι τὸ
 10 κρίνον οὕτω λέγουσι. Τιμαχίδας δ' ἐν τετάρτῳ Δείπνῳ (fr. 1
Blinkenberg = *SH* 770) καὶ Θῆσειόν τι ἀναγράφει καλούμενον
 ἄνθος· |

Θῆσειόν θ' ἀπαλὸν μῆλ' ἑναλίγκιον ἄνθος, 684f
 Λευκερῆς ἱερὸν περικαλλές, ὃν ῥα μάλιστα
 15 φίλατο.

ἀπὸ τούτου δὲ φησὶ τοῦ ἄνθους καὶ τὸν τῆς Ἀριάδνης καλούμενον
 στέφανον πεπλέχθαι. καὶ ὁ Φερεκράτης (fr. 138) || δὲ ἡ ὁ πεποιτη- 685a
 κῶς τὸ δράμα τοὺς Πέρσας μνημονεύει καὶ αὐτὸς ἀνθῶν τινων
 στεφανωτικῶν φησιν·

20 ὦ μαλάχας μὲν ἐξερῶν, ἀναπνέων δ' ὑάκινθον,
 καὶ μελιλώτινον λαλῶν καὶ ῥόδα προσσεσηρῶς·
 ὦ φιλῶν μὲν ἀμάρακον, προσκινῶν δὲ σέλινα,
 γελῶν δ' ἵπποσέλινα καὶ κοσμοσάνδαλα βαίνων,
 ἔγχει κάπιβόα τρίτον παιῶν', ὡς νόμος ἐστίν. 5

25 ὁ δὲ πεποιηκῶς τοὺς εἰς αὐτὸν ἀναφερομένους Μεταλλεῖς (test. iii)
 φησιν (*Pherecr.* fr. 114)·

ὕπ' ἀναδενδράδων ἀπαλὰς ἀσπαλάθους πατοῦντες
 ἐν λειμῶνι λωτοφόρῳ κύπειρόν | τε δροσῶδη 685b
 κἀνθρύσκου μαλακῶν τ' ἔων λείμακα καὶ τριφύλλου.

5 χελιδόνι A C E : χελιδονία Thphr. || 14 περικαλλές, ὃν A : περικαλλέος, ὃ
 Casaubon || 22 προσκινῶν A C^s E^s : προσκινῶν C E || 23 κοσμοσάνδαλα, i.e.
 -ΔΑΛΑ C E B : κοσμοσάνδαλλα, i.e. -ΔΑΛΛΑ A || 29 λείμακα Canter :
 λίμακα (vox nihili) A

ἐν τούτοις ζητῶ τί τὸ τρίφυλλον· καὶ γὰρ εἰς Δημαρέτην ἀναφέρεται τι ποιημάτων ὃ ἐπιγράφεται Τρίφυλλον (*SH* 372). κὰν τοῖς ἐπιγραφομένοις δὲ Ἀγαθοῖς ὁ Φερεκράτης (*fr.* 2) ἢ Στράττις φησί·

λουσάμενοι δὲ πρὸ λαμπρᾶς ἡμέρας
ἐν τοῖς στεφανώμασιν, οἱ δ' ἐν τῷ μύρῳ
λαλεῖτε περὶ σισυμβρίων κοσμοσανδάλων τε. 5

καὶ Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς (*fr.* 105)·

παντοίοις γε μὴν κεφαλὴν ἀνθέμοις ἐρέπτομαι·
685c λειρίοις, ῥόδοις, κρίνοις, κοσμοσανδαλοῖς, | ῥοῖς,
καὶ σισυμβρίοις ἀνεμυνῶν κάλυξί τ' ἡριναῖς, 10
ἐρπύλλῳ, κρόκοις, ὑακίνθῳ, ἐλιχρύσου κλάδοις,
οἰνάνθησιν, ἡμεροκαλλεῖ τε τῷ φιλουμένῳ, 5
† ἀνθρυσκισσουφοβῆ †
τῷ τ' αἰφροῦρῳ μελιλώτῳ κάρα πυκάζομαι,
καὶ κύτισος αὐτόματος παρὰ Μέδοντος ἔρχεται. 15

[33] ἡ δὲ τῶν στεφάνων καὶ μύρων πρότερον εἴσοδος εἰς τὰ συμπόσια ἡγεῖτο τῆς δευτέρας τραπέζης, ὡς παρίστησι Νικόστρατος ἐν Ψευδοστιγματίᾳ (*fr.* 27) διὰ τούτων· |

685d καὶ σὺ μὲν
τὴν δευτέραν τράπεζαν εὐτρεπῆ ποιεῖ,
κόσμησον αὐτὴν παντοδαποῖς τραγήμασιν, 20
μύρον, στεφάνους, λιβανωτόν, αὐλητρίδα λαβέ.

Φιλόξενος δ' ὁ διθυραμβοποιὸς ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Δείπνῳ (*PMG* 836(a)) ἀρχὴν ποιεῖται τὸν στέφανον τῆς εὐωχίας οὕτως λέγων·

κατὰ χειρὸς δ'
ἤλυθ' ὕδωρ· ἀπαλὸς
παιδίσκος ἐν ἀργυρέᾳ
προχόῳ φέρων ἐπέχευεν,
εἴτ' ἔφερεν στέφανον 25

6 λαλεῖτε Dobree : λαλεῖται A || 9 κρίνοις A : κρίνοισι 15.681b : κρίνεσιν Porson || 11 ὑακίνθῳ A : ὑακίνθοις Dindorf || 26 ἤλυθ' A : ἤλιθ' Page 28 προχωροφέρων A : πρόχῳ φορέων Page || 29 ἔφερεν A : ἔφερε Casaubon 29–337,1 στέφανον λεπτάς Grotefend et Fiorello : † στεφανολεπτασ † A

λεπτὰς † ἀπὸ μυρτίδων εὐ-
γνήτων κλάδων δισύναπτον. |

Εὐβουλος Τιτθαῖς (fr. 111)·

685e

ὥς γὰρ εἰσῆλθε τὰ γερόντια τότ' εἰς δόμους,
5 εὐθύς ἀνεκλίνετο· παρῆν ὁ στέφανος ἐν τάχει,
ἤρετο τράπεζα, παρέκειθ' ἅμα τετριμμένη
μᾶζα χαριτοβλέφαρος.

τοῦτο δ' ἦν ἔθος καὶ παρ' Αἰγυπτίοις, ὡς Νικόστρατός φησιν ἐν
Τοκιστῇ (fr. 26)· Αἰγύπτιον γὰρ ὑποστησάμενος τὸν τοκιστὴν
10 φησι·

καταλαμβάνομεν τὸν πορνοβοσκὸν καὶ δὺ
ἐτέρους κατὰ χειρὸς ἀρτίως εἰληφότας
καὶ στέφανον. εἶέν· καλὸς ὁ καιρὸς, | Χαιρεφών.

685f

σὺ δὲ γαστρίζου, Κύνουлке· καὶ μετὰ ταῦτα ἡμῖν εἰπέ διὰ τί
15 Κρατίνος (fr. 105.7) εἶρηκε τὸν μελilώντον·

τῷ τ' ἀειφροῦρῳ μελιλώτῳ.

ἐπεὶ δέ σε ὁρῶ ἔξοινον ἤδη γεγεννημένον — οὕτω δ' εἶρηκε τὸν
μεθύσιν Ἀλεξίς ἐν Εἰσοικιζομένῳ (fr. 64.1) — παύσομαί σε
ἐρεσχλῶν καὶ τοῖς παισὶ παρακελεύσομαι κατὰ τὸν Σοφοκλέα, ὃς
20 ἐν Συνδείπνοις (fr. 563) φησί· ||

φορεῖτε, μασσέτω τις, ἐγχείτω βαθὺν
κρατῆρ'· ὃδ' ἀνὴρ οὐ πρὶν ἂν φάγη καλῶς,
ὁμοία καὶ βοῦς ἐργάτης, ἐργάζεται.

686a

καὶ κατὰ τὸν Φλιάσιον δὲ Ἀριστίαν· καὶ γὰρ οὗτος ἐν ταῖς ἐπιγρα-
25 φομέναις Κηρσὶν (*TrGF* 9 F 3) ἔφη·

σύνδειπνος ἢ 'πίκωπος ἢ μαζαγρέτας,

685e Eust. p. 1843.27 = ii.175.19-20

1 μυρτίδων A : μυρτίδος Grotefend et Fiorillo || 2 κλάδων A : κλαδέων Bergk || 5 ὁ A : del. Erfurdt || 11 δὺ A : δύο Schweighäuser
19 παρακελεύσομαι scripsi : παρακελεύομαι A || 22 κρατῆρ' Dindorf :
κρατήρα A : κρητήρα C E || 26 'πίκωπος A C E : 'πίκωμος LDindorf

Ἄιδου τραπεζεὺς ἀκρατέα νηδὺν ἔχων.

ἐπεὶ δὲ τοσούτων λεχθέντων μηδὲν ἀποκρίνεται, κελεύω αὐτὸν
κατὰ τοὺς Ἀλέξιδος Διδύμους (fr. 54) χυδαίοις στεφανωθέντα
686b στεφάνοις ἐξάγεσθαι τοῦ | συμποσίου. τῶν δὲ χυδαίων στεφάνων
μνημονεύων ὁ κωμωδιοποιὸς φησι·

5

στεφάνων τε τούτων χύδην πεπλεγμένων.

κἀγὼ δ' ἐπὶ τούτοις τοῦ λέγειν ἤδη παύσομαι τὸ τήμερον παρα-
χωρῶν τε τὸν περὶ τῶν μύρων λόγον τοῖς βουλομένοις διεξέρχε-
σθαι τῷ τε παιδί προστάττων ἐπὶ τῇ στεφανηφόρῳ ταύτῃ μου
διαλέξει κατὰ τὸν Ἀντιφάνους <...> (fr. 269)

10

686c στεφάνους> ἐνεγκεῖν δεῦρο τῶν χρηστῶν δύο |
καὶ δᾶδα χρηστὴν ἡμμένην χρηστῷ πυρί·

οὕτω γὰρ τὴν τῶν λόγων ἔξοδον ὥσπερ δράματος ποιήσομαι. καὶ
μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας, ὥσπερ αὐτοῦ σιωπὴν καταμαντευσάμενος,
ἀπέθανεν εὐτυχῶς οὐδένα καιρὸν νόσῳ παραδούς, πολλὰ δὲ λυπή-
σας ἡμᾶς τοὺς ἐταίρους.

15

[34] περιενεγκόντων δὲ τῶν παιδῶν ἐν ἀλαβάστοις καὶ ἄλλοις
χρυσοῖς σκεύεσι μύρα, <...> τὸν Κύνουλχον θεασάμενός τις πολλῶ
μύρῳ τὸ πρόσωπον ἐπέχρισεν. ὁ δὲ διεγερθεὶς καὶ μόλις ἑαυτὸν
686d ἀναλαβὼν, τί τοῦτ', | εἶπεν, Ἡράκλεις; οὐ σπογγιᾶ τίς μου
παρελθὼν τὸ πρόσωπον ἐκκαθαρίσει μεμολυσμένον μαγγανείαις
πολλαῖς; ἢ οὐκ οἶδατε καὶ τὸν καλὸν Ξενοφῶντα ἐν τῷ Συμποσίῳ
(2.2–4) ποιοῦντα τὸν Σωκράτην τοιαυτὴ λέγοντα· “νῆ Δί', ὦ
Καλλία, τελέως ἡμᾶς ἐστιᾶς· οὐ γὰρ μόνον δεῖπνον ἄμεμπτον
παρέθηκας, ἀλλὰ καὶ ἀκροάματα καὶ θεάματα ἥδιστα παρέχεις.”
25 “τί οὖν εἰ καὶ μύρον ἐνέγκαι τις ἡμῖν, ἵνα καὶ εὐωδία ἐστιώμεθα;”
“μηδαμῶς,” ἔφη ὁ Σωκράτης· “ὥσπερ γὰρ τοι ἐσθῆς ἄλλη μὲν
686e γυναικεία, | ἄλλη δὲ ἀνδρεία καλλή, οὕτω καὶ ὁσμὴ ἄλλη μὲν

1 ἀκρατέα C E : † ακραταιαν † A || 7–8 παραχωρῶν Kaibel : παραχωρῶ A
10–11 Ἀντιφάνους <... (titulus dramatis) στεφάνους> Casaubon || 13 ἔξοδον
Meineke : διεξοδον A || 14 ὥσπερ <αὐτὸς> Kaibel || 15–16 λυπήσας A : “voluit
Athenaeus λυπῶν” Kaibel || 18 <νυστάζοντα>, <ὑπνωμένον> vel <καθεύδοντα>
add. Schweighäuser, ducente Dalechamps (dormitantem) || 18–19 πολλῶ τῷ
μύρῳ A : τῷ delevi || 26 ἐστιώμεθα Xen. : ἱστιώμεθα A || 28 γυναικεία A C
E : γυναικί Xen. | ἀνδρεία καλλή A : καλλή om. C E : ἀνδρὶ καλλή Xen.

γυναικί, ἄλλη δὲ ἀνδρὶ πρέπει· καὶ γὰρ ἀνδρὸς μὲν δῆπου ἔνεκεν
 οὐδεὶς μύρῳ χρίεται. αἶ γε μὴν γυναῖκες ἄλλως τε ἂν καὶ νύμφαι
 τύχωσιν οὔσαι, ὥσπερ ἡ Νικηράτου τε τούτου καὶ ἡ Κριτοβούλου,
 μύρου μὲν τί καὶ προσδέονται; αὐταὶ γὰρ τούτου ὄζουσιν. ἐλαίου
 5 δὲ τοῦ ἐν γυμνασίοις ὁσμὴ καὶ παρουσία ἀνδρῶν ἢ μύρου γυναιξὶν
 ἡδίων, καὶ ἀπουσία ποθεινότερα· καὶ γὰρ δὴ μύρῳ μὲν
 ἀλειψάμενος δοῦλος καὶ ἐλεύθερος εὐθύς ἅπας ὁμοιον ὄζει· αἱ δὲ |
 ἀπὸ τῶν ἐλευθέρων μόχθων ὁσμαι ἐπιτηδευμάτων τε πρῶτον 686f
 χρηστῶν καὶ χρόνου πολλοῦ δέονται, εἰ μέλλουσιν ἡδεῖαι τε καὶ
 10 ἐλευθέραι ἔσσεσθαι.” καὶ ὁ θαυμασιώτατος δὲ Χρῦσιππος (xxviii fr.
 12, SVF iii.200) τὴν ὀνομασίαν φησὶ λαβεῖν τὰ μύρα ἀπὸ τοῦ μετὰ
 πολλοῦ μόρου καὶ πόνου ματαίου γίνεσθαι· Λακεδαιμόνιοι τε
 ἐξελαύνουσι τῆς Σπάρτης τοὺς τὰ μύρα κατασκευάζοντας ὡς
 διαφθείροντας τοῦλαιον, καὶ τοὺς τὰ ἔρια δὲ βάπτοντας ὡς
 15 ἀφανίζοντας τὴν λευκότητα τῶν ἐρίων. || Σόλων (fr. 73a 687a
 Ruschenbusch) τε ὁ σοφὸς διὰ τῶν νόμων κεκώλυκε τοὺς ἄνδρας
 μυροπωλεῖν. [35] νῦν δὲ τῶν ἀνθρώπων οὐχ αἱ ὁσμαι μόνον, ὡς
 φησι Κλέαρχος ἐν τρίτῳ Περὶ Βίων (fr. 41 Wehrli), ἀλλὰ καὶ αἱ
 χροιαὶ τρυφερόν ἔχουσαι τι συνεκθλύνουσι τοὺς μεταχειριζο-
 20 μένους. ὑμεῖς δὲ οἴεσθε τὴν ἀβρότητα χωρὶς ἀρετῆς ἔχειν τι
 τρυφερόν; καίτοι Σαπφώ (fr. 58.25–6), γυνὴ μὲν πρὸς ἀλήθειαν
 οὔσα καὶ ποιήτρια, ὅμως ἠδέσθη τὸ καλὸν τῆς ἀβρότητος ἀφελεῖν
 λέγουσα ὧδε·

25 ἔγω δὲ φίλημι· ἀβροσύναν, καὶ μοι
 τὸ λάμπρον ἔρωσ ἀελίῳ | καὶ τὸ καλὸν λέλογχε, 687b

682c, 683b, 677f, 688c–d, 691b, 686f–7a, 680e–f, 681b Eust.(2) p.
 1295.14–25 = IV.708.9–709.3 | 686f, 692b Eust. p. 1679.23–5 = i.407.39–42

2 οὐδεὶς A : ἀνδρῶν οὐδεὶς C E : ἀνὴρ οὐδεὶς Xen. | τε ἂν καὶ A C : τε ἂν E :
 τε καὶ ἂν Xen. || 3 Κριτοβούλου B et Xen. : Κριτοβόλου A || 4 μὲν Xen. : με
 A | αὐταὶ Xen. : † ναυταὶ † A || 5 παρουσία ἀνδρῶν A : παρούσα ἡδίων Xen.
 5–6 γυναιξὶν ἡδίων A : ἡδίων om. Xen., del. Schweighäuser (“correctio
 vocabuli ἀνδρῶν” Kock) || 6 ἀπουσία A : ἀποῦσα Xen. || 8 ἐλευθέρων A :
 ἐλευθερίων Xen. || 12 πόνου C E : πόνῳ (structura mutata) Eust. : † ποτου †
 A || 21 “† τρυφερόν † sensus καλὸν vel aliquid simile postulare videtur”
 Wehrli || 24 φίλημι Lobel–Page : † φιλημι † A || 25 ἔρωσ ἀελίῳ cens. Ien. :
 † εροσαελίῳ † A

φανερὸν ποιοῦσα πᾶσιν ὡς ἡ τοῦ ζῆν ἐπιθυμία τὸ λαμπρὸν καὶ τὸ καλὸν εἶχεν αὐτῇ· ταῦτα δ' ἐστὶν οἰκεῖα τῆς ἀρετῆς. Παρράσιος δὲ ὁ ζωγράφος, καίπερ παρὰ μέλος ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ τέχνην τρυφῆσας καὶ τὸ λεγόμενον ἐλευθέριον ἐκ ῥαβδίων ἐλκύσας, λόγῳ γ' ἀντελάβετο τῆς ἀρετῆς ἐπιγραφάμενος τοῖς ἐν Λίνδῳ πᾶσιν αὐτοῦ 5 ἔργοις (FGE 279–80)·

ἀβροδίαίτος ἀνὴρ ἀρετὴν τε σέβων τάδ' ἔγραψε
Παρράσιος·

687c ὦ κομφός τις, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ὑπεραλγῆσας | ῥυπαίνονται τὸ τῆς
ἀρετῆς ἀβρόν καὶ καλόν, ἅτε φορτικῶς μετακαλεσαμένῳ εἰς 10
τρυφὴν τὴν δοθεῖσαν ὑπὸ τῆς τύχης χορηγίαν, παρέγραψε τό·
ῥαβδοδίαίτος ἀνὴρ. ἀλλ' ὅμως διὰ τὸ τὴν ἀρετὴν φῆσαι τιμᾶν
ἀνεκτέον. ταῦτα μὲν ὁ Κλέαρχος, Σοφοκλῆς δ' ὁ ποιητὴς ἐν Κρησί
τῷ δράματι (fr. *361.1) τὴν μὲν Ἀφροδίτην Ἥδονην οὖσαν μύρῳ τε
ἀλειφομένην παράγει καὶ κατοπτριζομένην, τὴν δὲ Ἀθηνᾶν 15
Φρόνησιν οὖσαν καὶ Νοῦν, ἔτι δ' Ἀρετὴν, ἐλαίῳ χριομένην καὶ |
687d γυμναζομένην.

[36] τούτοις ἀπαντήσας ὁ Μασούριος ἔφη· ὦ δαιμόνιε ἀνδρῶν,
οὐκ οἶδας ὅτι αἱ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ἡμῶν αἰσθήσεις ὁδμαῖς ἡδεῖαις
παρηγοροῦνται προσέτι τε θεραπεύονται, καθὰ καὶ Ἀλεξίς φησιν 20
ἐν Πονήρᾳ (fr. 195.2–3) οὕτως·

ὑγιείας μέρος
μέγιστον ὁσμάς ἐγκεφάλῳ χρηστὰς ποιεῖν.

καὶ ὁ ἀνδρείοτατος δέ, προσέτι δὲ καὶ πολεμικὸς ποιητῆς Ἀλκαῖος
(fr. 362.3–4) ἔφη· | 25

687e καὶ δὲ χευάτω μύρον ἀδὺ κατ τῷ
στήθεος ἄμμι.

687e, d Eust. p. 974.59 = III.603.16

4 ἐκ ῥαβδίων ἐκ τινων ποτηρίων A : ἐκ τινων ποτηρίων ut glossam del. Kaibel | γ' scripsi : γοῦν A || 10–11 εἰς τρυφὴν τὴν δοθεῖσαν Perizon : τὴν εἰς τρυφὴν δοθεῖσαν A || 13 Κρησί A : Κρίσει Tyrwhitt || 14 Ἥδονην τινα οὖσαν δαίμονα A C E : τινα delevi, δαίμονα del. Kaibel || 16 χριομένην Nauck : χρωμένην A C E || 21 οὕτως Casaubon : οὔτος A || 26 καὶ δὲ χευάτω Bergk : καδδεχευάτω C E : † καδδ' † ἐχεύσατω A

καὶ ὁ σοφὸς δὲ Ἀνακρέων (PMG 363) λέγει που·

τί † μην † πέτεται
 συρίγγων κοιλότερα
 στήθεα χρισάμενος μύρῳ;

- 5 τὰ στήθη παρακελεύόμενος μυροῦν, ἐν οἷς ἐστὶν ἡ καρδιά, ὡς καὶ
 ταύτης δηλονότι παρηγορουμένης τοῖς εὐώδεσι. τοῦτο δ' ἐπρασσον
 οὐ μόνον τῆς εὐωδίας ἀπὸ τοῦ στήθους κατὰ φύσιν ἀναφερομένης
 ἐπὶ τὴν ὄσφρηριν ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ νομίζειν ἐν τῇ καρδίᾳ τὴν ψυχὴν
 καθιδρύσθαι, ὡς Πραξαγόρας (fr. 30 Steckerl) καὶ Φυλότιμος οἱ
 10 ἱατροὶ παραδεδώκασιν. | καὶ Ὅμηρος δέ φησι (Od. 20.17)· 687f

στήθος δὲ πλῆξας κραδίην ἡνίπαπε μύθῳ.

〈καί〉 (Od. 20.13)·

κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάχτει.

καί (Il. 7.216)·

- 15 Ἐκτορι δ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσε·

ὁ δὴ καὶ σημεῖον φέρουσι τοῦ τὸ κυριώτερον τῆς ψυχῆς ἐνταῦθα
 κεῖσθαι· κατὰ γὰρ τὰς ἐν τοῖς φόβοις γινομένης ἀγωνίας πάλλε-
 σθαι τὴν καρδίαν ἐπιδηλότατα συμβαίνει. || καὶ ὁ Ἀγαμέμνων δέ 688a
 φησιν ὁ Ὀμηρικός (Il. 10.93-5)·

- 20 αἰνῶς γὰρ Δαναῶν περιδείδια, οὐδέ μοι ἦτορ
 ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτῃμαι, κραδίη δέ μοι ἔξω
 στηθέων ἐκθρῶσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα.

καὶ Σοφοκλῆς (fr. 766) δὲ τὰς ἀπολελυμένας τοῦ φόβου πεποίηκε
 λεγούσας·

- 25 θυμῷ δ' οὔτις φαιδρὰ χορεύει
 τάρβους θυγάτηρ.

Ἀναξανδρίδης (fr. 60) δὲ τὸν ἀγωνιῶντα παράγει λέγοντα· |

2 † μην † A : μὲν Page || 3 κοιλότερα A C E : κοῖλῶτερα Bergk || 12 〈καί〉
 add. Casaubon || 17 φόβοις Muret : φόφοις A || 23 ὁ Σοφοκλῆς A : ὁ om. C E
 25 δ' C E : δὲ A || 27 τὸν A : fort. τινά

688b ὦ πονηρά καρδιά,
ἐπιχαιρέκακον ὡς εἶ μόνον τοῦ σώματος·
ἀρχῇ γὰρ εὐθύς, ἂν ἴδῃς δεδοικότα.

Πλάτων (*Ti.* 70c) δέ φησι τὸν τῶν ὅλων δημιουργὸν καὶ τὴν τοῦ
πλευμόνος φύσιν αὐτῇ περιθεῖναι, πρῶτον μὲν μαλακὴν καὶ 5
ἄναιμον, εἴτα σήραγγας ἔχουσιν οἷον σπόγγου κατατετρημένας,
ἵν' ἐν τῇ τῶν δεινῶν προσδοκίᾳ πολλάκις ἀλλομένη τὸν παλμὸν
εἰς ὑπεῖκον καὶ μαλακὸν ποιῇται. ἀλλὰ μὴν καὶ τοὺς στεφάνους
688c τοὺς περιχειμένους τῷ στήθει ὑποθυμιάδας | οἱ ποιῇται κεκλήκα-
σιν ἀπὸ τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀναθυμιάσεως, οὐκ ἀπὸ τοῦ τὴν ψυχὴν 10
θυμὸν καλεῖσθαι, ὡς τινες ἀξιοῦσι. [37] τῷ δὲ τοῦ μύρου ὀνόματι
πρῶτος Ἀρχίλοχος (fr. 205 West²) κέχρηται λέγων·

οὐκ ἂν μύροισι γραῦς ἐοῦς ἤλείφετο.

καὶ ἀλλαχοῦ δ' ἔφη (fr. 48.5–6 West²)·

ἐσφυριχμένας κόμην 15
καὶ στήθος, ὡς ἂν καὶ γέρων ἡράσσατο·

μύρρα γὰρ ἢ σμύρνα παρ' Αἰολεῦσιν, ἐπειδὴ τὰ πολλὰ τῶν μύρων
διὰ σμύρνης ἐσκευάζετο καὶ ἥ γε στακτὴ καλουμένη διὰ μόνης
ταύτης. ὁ δὲ Ὅμηρος τὴν μὲν χρῆσιν οἶδε τῶν μύρων, ἔλαιον δ'
688d αὐτὰ | καλεῖ μετ' ἐπιθέτου (*Il.* 23.186)· 20

δροσόνεντι δ' ἔχριεν ἔλαιω.

καὶ ἀλλαχοῦ (*Il.* 14.172) δὲ λέγει τι τεθυωμένον. καὶ (cf. *Il.*
23.186–7) ἡ Ἀφροδίτη δὲ παρ' αὐτῷ τὸν Ἑκτορος νεκρὸν

688c–d Eust.(3) p. 1300.39–40 = IV.728.10–11 | 682c, 683b, 677f, 688c–d,
691b, 686f–7a, 680e–f, 681b Eust.(2) p. 1295.14–25 = IV.708.9–709.3

3 ἀρχῇ] ἀρχῇ A^{ac} : ἀρχῇ A^{rec}. B : ὀρχεῖ Kassel–Austin, ducente Canter
(ὀρχῇ) || 5 φύσιν αὐτῇ scripsi : αὐτῇ φύσιν A : φύσιν τῇ καρδίᾳ C E
περιθεῖναι, i.e. πεθεῖναι C : παραθεῖναι, i.e. πεθεῖναι A E || 6 κατατετρημένας
E B et Pl. : κατατετρημένας A : κατατετρημένας C || 9 ὑποθυμιάδας A : fort.
ὑποθυμίδας, cf. 15.678d et Plut. *Mor.* 647e || 13 γραῦς A : γρηῦς Schneidewin
ἤλείφετο A : ἤλείφεο Plut. *Per.* 28.7 || 19 χρῆσιν C E Eust.(2–3) : κρίσιν A
ἔλαιον Kaibel : ἔλαια A C E Eust.(2–3) || 21 δροσόνεντι A C E : ῥοδόνεντι Hom.
et C^s E^s | δ' ἔχριεν A C E : δὲ χρίεν Hom. || 23 δὲ C E : τε A

ροδόεντι δ' ἔχριεν ἐλαίῳ
ἀμβροσίῳ.

καὶ τοῦτο μὲν ἐξ ἀνθέων, περὶ δὲ τοῦ ἐκ τῶν ἀρωμάτων σκευαζο-
μένου, ἃ δὴ θυώματα ἐκάλουν, ἐπὶ τῆς Ἑρας λέγει (Il. 14.170-4).

- 5 ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἱμερόεντος 170
λύματα πάντα ἀθήρεν, ἀλείψατο δὲ χροά λευκὸν
ἀμβροσίῳ ἐανῶ, τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν |
τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ 688e
ἔμπης ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἔκετ' αὐτμή.
- 10 [38] γίνεται δὲ μύρα κάλλιστα κατὰ τόπους, ὡς Ἀπολλωνίος
φησιν ὁ Ἡροφίλειος ἐν τῷ Περὶ Μύρων (fr. 8 von Staden) γράφων
οὕτως· ἴρις μὲν ἐν Ἑλιδι χρηστοτάτη καὶ ἐν Κυζίκῳ· ῥόδιον δὲ
κράτιστον ἐν Φασήλιδι, καὶ τὸ ἐκ Νέας πόλεως καὶ Καπύης·
15 κρόκινον δὲ ἐν Σόλοις τῆς Κιλικίας καὶ ἐν Ῥόδῳ· νάρδιον δὲ τὸ ἐν
Τάρσῳ· οἰνάνθη δὲ ἀρίστη ἢ Κυπρία καὶ <ῥ> Ἀδραμυτηνῇ· ἀμαρά-
κινον δὲ <τὸ> Κῶν καὶ μῆλινον. κύπρινον δὲ προκέχριται τὸ ἐν
Αἰγύπτῳ, δευτερεῦον δ' ἐστὶ τὸ Κυπριακόν | καὶ τὸ ἐν Φοινίκῃ καὶ 688f
ταύτης τὸ ἀπὸ Σιδῶνος. τὸ δὲ Παναθηναϊκὸν λεγόμενον ἐν
Ἀθήναις, τὸ δὲ μετώπιον καὶ <τὸ> Μενδήσιον κάλλιστα ἐν Αἰγύ-
20 πτῳ σκευάζεται· σκευάζεται δὲ τὸ μετώπιον ἐξ ἐλαίου τοῦ ἀπὸ
τῶν πικρῶν καρύων. οἱ δὲ χορηγοῦντες, φησί, καὶ ἡ ὕλη καὶ οἱ
τεχνῖται τὸ χρηστότατον ποιοῦσι μύρον, ἀλλ' οὐχ οἱ τόποι.
Ἐφεσὸς γέ τοι πρότερον, φασί, τοῖς μύροις || διέφερε καὶ μάλιστα 689a
τῷ Μεγαλλίῳ, νῦν δὲ οὐ. ἤχμαζε δὲ καὶ τὰ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ διὰ
25 <τὸν> πλοῦτον καὶ διὰ τὴν Ἀρσινόης καὶ Βερενίκης σπουδὴν.

688f Eust. p. 975.5-6 = III.604.9-11

6 χροά λευκόν A : λίπ' ἐλαίῳ Hom. || 11 Ἡροφίλειος Dindorf : Ἡροφίλιος A :
Ἡρόφιλος C E || 12 sic A : ῥόδιον δὲ μύρον C E || 13 ἐκ Νέας δὲ πόλεως A :
δὲ delevi || 14 τῆς Κιλικίας Kaibel : τοῖς Κιλικίοις A C E || 15 ἀρίστη C E :
om. A | Κυπρία A C E : fort. Κυπριακά, cf. Κυπριακόν infra | <ῥ> addidi
Ἀδραμυτηνῇ C E : Ἀδραμυττηνῇ A || 16 δὲ¹ C E : om. A | <τὸ> addidi
19 <τὸ> addidi || 20 σκευάζεται· σκευάζεται A : σκευάζεται¹ om. C E, fort.
recte || 23 φασί A : φησί Kaibel || 24 ἐν τῷ A C E : ἐν del. Kaibel : μὲν τῷ
Pursanus | Μεγαλλίῳ A E, cf. 15.690f-1a : Μεγαλίῳ C : Μεγαλείῳ B :
Μεγαλλεῖῳ Meineke | ἤχμαζε Canter : ἤχμασε A C E || 25 <τὸν> addidi

ἐγίνετο δὲ καὶ ἐν Κυρήνῃ ῥόδιον χρηστότατον καθ' ὃν χρόνον ἔζη
 Βερενίκη ἢ μεγάλη. οἰνάνθινον δὲ ἐν Ἀδραμυτίῳ πάλαι μὲν
 μέτριον, ὕστερον δὲ πρῶτον διὰ Στρατονίκην τὴν Εὐμένους. ἡ δὲ
 Συρία τὸ παλαιὸν χρηστὰ πάντα παρείχετο, μάλιστα δὲ τὸ
 689b τήλινον, νῦν δὲ οὐ. ἐν δὲ Περγάμῳ πρότερον μὲν | ἐξόχως, νῦν δὲ 5
 οὐ, μυρεψοῦ τινος ἐκπονήσαντος τὸ παρ' οὐδενὶ πω γεγονὸς ἐσκευ-
 ᾶζετο λιβανώτινον μύρον. μύρον δὲ χρηστὸν μύρῳ εὐτελεῖ ἐπιχεό-
 μενον ἐπιπολῆς μένει, μέλι δὲ χρηστὸν χεῖρονι ἐπιχεόμενον εἰς τὸ
 κάτω βιάζεται· λαμβάνει γὰρ αὐτοῦ καθύπερθε τὸ ἥττον. [39]
 τοῦ δὲ Αἰγυπτίου μύρου μνημονεύων Ἀχαιοὺς ἐν Ἀθλοῖς (TrGF 20 F 10
 5) φησίν·

εἰς ἀργυροῦν τις χεῖρα † Κυπρίου λίθου
 δώσουσι κόσμον χριμμάτων τ' Αἰγυπτίων.

μῆποτε, φησὶν ὁ Δίδυμος (pp. 305–6 Schmidt), τὴν καλουμένην
 689c στακτὴν | λέγει διὰ τὴν σμύρναν τὴν εἰς Αἴγυπτον καταγομένην 15
 κομίζεσθαι πρὸς τοὺς Ἕλληνας. Ἰκέσιος δ' ἐν δευτέρῳ Περὶ Ὑλῆς,
 τῶν μύρων, φησὶν, ἃ μὲν ἐστὶ χρίματα, ἃ δ' ἀλείμματα. καὶ
 ῥόδιον μὲν πρὸς πότον ἐπιτήδειον, ἔτι δὲ μύρσινον, μήλινον·
 τοῦτο δ' ἐστὶ καὶ εὐστόμαχον καὶ ληθαργικοῖς χρήσιμον. τὸ δὲ
 οἰνάνθινον εὐστόμαχον ὃν καὶ τὴν διάνοιαν ἀπαραπόδιστον φυλάσ- 20
 σει. καὶ τὸ σαμφύχινον δὲ καὶ <τὸ> ἐρπύλλινον ἐπιτήδεια πρὸς
 689d πότον καὶ <τὸ> κρόκινον τὸ χωρὶς σμύρνης πολλῆς. καὶ ἡ | στακτὴ 25
 δὲ ἐπιτήδεια πρὸς πότον, ἔτι δὲ <ῆ> νάρδος. τὸ δὲ τήλινον καὶ
 γλυκύ ἐστὶ καὶ ἀπαλόν. τὸ δὲ λευκόνινον καὶ εὐώδες καὶ σφόδρα
 πεπτικόν. Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ Περὶ Ὀσμῶν (27–8) συντίθεσθαι
 φησι μύρα ἀπ' ἀνθέων μὲν ῥόδιον καὶ λευκόνινον καὶ σούσινον (καὶ
 γὰρ τοῦτ' ἐκ τῶν κρίνων), ἔτι δὲ τὸ σισύμβρινον καὶ <τὸ> ἐρπύλλι-

1 Κυρήνη Canter : Κορύνη A || 2 μεγάλη A : Μάγα Schweighäuser
 Ἀδραμυτίῳ scripsi : Ἀδραμυτίῳ A C E | ἐγίνετο post μὲν prae. C E
 4 παλαιὸν A : πρῶτον C E || 5 πρότερον A : πάλαι C E | ἐξόχως Kaibel :
 ἐξόχη A || 6–7 ἐσκευάζετο Kaibel : ἐσκευάσθη A C E || 8 χρηστὸν χεῖρονι A :
 χεῖρονι μέλιτι C E || 12 εἰς ἀργυροῦν τις A : ἰσάργυρόν τ' εἰς Heringa
 13 χριμμάτων A : χριμάτων Schweighäuser || 15 τὴν² scripsi : ἦν A : fort. ἡ
 εἰς Αἴγυπτον καταγομένη κομίζεται || 18 πότον Canter : τὸν A
 21 σαμφύχινον C E : σαμφούχινον A | <τὸ> addidi || 22 <τὸ> addidi || 23 <ῆ>
 addidi || 27–345,1 σισύμβρινον καὶ ἐρπύλλινον A : σύμβρινον καὶ ἐρπύλλινον
 Thphr. || 27 <τὸ> addidi

νον, ἐν δὲ Κύπρῳ καὶ τὸ κρίκινον· βέλτιστον δ' ἐν Αἰγίνῃ καὶ
Κιλικίᾳ. ἀπὸ δὲ φύλλων τὸ μύρρινον καὶ τὸ οἰνάνθινον· αὕτη δ' ἐν
Κύπρῳ φύεται ὀρεινῇ καὶ πολύγονος· ἐν δὲ Ἑλλάδι οὐ γίνεται διὰ
τὸ ἄοσμον. | διὰ δὲ ῥιζῶν τό τ' ἵρινον καὶ τὸ νάρδινον καὶ τὸ 689e
5 ἀμαράκινον ἐκ τοῦ κόστου. [40] ὅτι δὲ διὰ σπουδῆς ἦν τοῖς παλαι-
οτέροις ἢ τῶν μύρων χρήσις δῆλον ἐκ τοῦ καὶ ἐπίστασθαι ποῖόν τι
ἐκάστω τῶν μελῶν ἡμῶν ἐστιν ἐπιτήδειον· Ἀντιφάνης γοῦν ἐν
Θορικίοις ἢ Διορύττοντί (fr. 105) φησι·

(Α.) λουτ' † αἰδουοαληθῶς † (Β.) ἀλλὰ τί;

10 (Α.) ἐκ χρυσοκολλήτου δὲ κάλπιδος μύρων
Αἰγυπτίῳ μὲν τοὺς πόδας καὶ τὰ σκέλη,
φοινικίνῳ δὲ τὰς γνάθους καὶ τιτθία, |
σισυμβρίνῳ δὲ τὸν ἕτερον βραχίονα, 5 689f
ἀμαρακίνῳ δὲ τὰς ὀφρὺς καὶ τὴν κόμην,
15 ἐρπυλλίνῳ δὲ τὸ γόνυ καὶ τὸν αὐχένα.

καὶ Κηφισόδωρος ἐν Τροφωνίῳ (fr. 3)·

(Α.) ἔπειτ' ἀλείφεσθαι πρῶν τὸ σῶμά μοι
μύρον τ' ἵρινον καὶ ῥόδινον, ἄγαμαι Ξανθίου·
καὶ τοῖς ποσὶν † πρῶν † χωρὶς μοι βάκχαριν.

20 (Ξα.) ὦ λακκόπρωκτε, βάκχαριν τοῖς σοῖς ποσὶν
ἐγὼ πρῶμαι; λαικάσομ' ἄρα. βάκχαριν; 5

Ἀναξανδρίδης Πρωτεσιλάῳ (fr. 41)·

μύρον τε παρὰ Πέρωνος, οὔπερ ἀπέδοτο ||
χθῆς Μελάνῳπῳ, πολυτελοῦς Αἰγυπτίου,
25 ὦ νῦν ἀλείφει τοὺς πόδας Καλλιστράτου. 690a

1 ἐν δὲ Κύπρῳ A : ἔτι δὲ κύπρινον Dindorf, Kaibel : καὶ ἡ κύπρος Thphr.
κρίκινον Thphr. : κρίνον A : fort. κρίνινον || 3 πολύγονος A C E : πολυόδομος
Thphr. || 4 διὰ A C E : ἀπὸ Thphr. || 6 χρήσις C E : χρήσις A || 9 λουτ'
† αἰδουοαληθῶς † (v.ll. λούται δ' ἀληθῶς et (ἐ)λούτο δ' ἀληθῶς in unam
confusas) A : λούται δ' ἀληθῶς 12.553d || 10 δὲ A : τε, i.e. TE 12.553d : γε, i.e.
ΓΕ Casaubon || 13 σισυμβρίνῳ Casaubon : σισύμβρινον (structura mutata) C
E : σισυμβρίῳ A : σισιμβρίνῳ 12.553d || 17 πρῶν τὸ σῶμά μοι A : τὸ σῶμά
μοι πρῶν 12.553a || 18 τ' A : om. 12.553a | Ξανθίου A : Ξανθία 12.553a
19 πρῶν χωρὶς A : χωρὶς πρῶν 12.553a | βάκχαριν A, cf. v. 4 : βάκχαριν
12.553a || 21 βάκχαριν A et ubique infra : βάκχαριν Schweighäuser, cf. vv.
3-4 || 23 τε A : δὲ 12.553d || 24 χθῆς A : ἐχθῆς 12.553d

μνημονεύει τοῦ μυροπώλου τούτου τοῦ Πέρωνος καὶ Θεόπομπος ἐν Ἀδμήτῳ (fr. 1) καὶ Ἡδυχάρει (fr. 17). Ἀντιφάνης δ' ἐν Ἀντείᾳ (fr. 37)·

πρὸς τῷ μυροπώλῃ γευόμενον κατελίμπανον
αὐτὸν περὶ μύρων, μέλλει τε συνθείς σοι φέρειν
τὰ κιννάμωμα ταῦτα καὶ τὰ νάρδινα.

5

[41] παρὰ πολλοῖς δὲ τῶν κωμωδιοποιῶν ὀνομάζεται τι μύρον βακκαρίς· οὗ μνημονεύει καὶ Ἰππῶναξ (fr. 107.21–2 Degani) διὰ | 690b τούτων·

βακκάρι δὲ τὰς ῥίνας
ῥλειφον· ἐστὶ δ' οἷηπερ κρόκος.

10

Ἀχαιὸς δ' ἐν Αἰθωνί σατυρικῷ (*TrGF* 20 F 10)·

βακκάρει χρισθέντα καὶ ψυκτηρίοις
πτεροῖς ἀναστήσαντα πρὸς θείαν τρίχα.

Ἴων Ὀμφάλῃ (*TrGF* 19 F 24)·

15

βακκαρίς δὲ καὶ μύρα
καὶ Σαρδιανὸν κόσμον εἰδέναι χροὸς
ἄμεινον ἢ τὸν Πέλοπος ἐν νήσῳ τρόπον.

ἐν τούτοις Σαρδιανὸν κόσμον εἶρηκε τὸ μύρον, ἐπεὶ διαβόητοι ἐπὶ
690c ἡδυπαθείᾳ οἱ Λυδοί· καὶ τὸ παρὰ | Ἀνακρέοντι (*PMG* 481)

20

Λυδοπαθῆς

ἀκούουσιν ἀντὶ τοῦ ἡδυπαθῆς. μνημονεύει τῆς βακκαρίδος καὶ Σοφοκλῆς (fr. 1032). Μάγνης δ' ἐν Λυδοῖς (fr. 3)·

λούσαντα χρὴ καὶ βακκαρίδι κεχριμένον.

690b–c Eust. p. 1144.14–15 = IV.180.17–18

4 μυροπώλῃ A : Πέρωνι Schweighäuser ex περι infra || 5 περι A : del. Edmonds || 6 κιννάμωμα A : κινναμώμινα Schweighäuser || 10 βακκάρι A^{ac} C^s E^s : βακκάρει A C E || 11 ἐστὶ δ' C E : ἔσθ' A | οἷηπερ κρόκος, i.e. -ΚΡΟΚΟC A C E : οἷηπερ Κροίσος, i.e. -ΚΡΟΙCΟC *P.Oxy.* 2175 || 14 πρὸς θείαν A : προσθίαν Canter

καὶ μήποτε οὐκ ἔστι μύρον ἢ βάκκαρις· Αἰσχύλος γὰρ ἐν Ἀμυμώνῃ (fr. 14) ἀντιδιαστέλλων φησί·

κᾶγωγε τὰς σὰς βακκάρεις τε καὶ μύρα.

καὶ Σιμωνίδης (Semon. fr. 16.1-2 West²)·

- 5 κῆλειφόμην μύροις καὶ θυώμασι
καὶ βακκάρει.

Ἀριστοφάνης δ' ἐν Θεσμοφοριαζούσαις (fr. 336)· |

ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', οἶον ἔπνευσ' ὁ μιαρὸς
φάσκωλος εὐθύς λουόμενός μοι τοῦ μύρου
10 καὶ βακκάριδος.

690d

[42] βρενθείου δὲ μύρου μνημονεύει Φερεκράτης ἐν Λήροις (fr. 105)
οὕτως·

ἔστην δὲ κἀκέλευον ἐγχέασθαι νῶν μύρον
βρένθειον, ἵνα τοῖς εἰσιούσι ἐγχέῃ.

- 15 βασιλείου δὲ μύρου μνημονεύει Κράτης ἐν Γείτοσι (fr. 2) λέγων
οὕτω·

γλυκύτατον δ', ὦ Ζεῦ, βασιλείου μύρου. |

Σαπφῷ (fr. 94.19-20) δ' ὁμοῦ μέμνηται τοῦ τε βασιλείου καὶ τοῦ βρενθείου λέγουσα οὕτω· 690e

- 20 βρενθείῳ
βασιληίῳ.

ψάγδης Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσι (fr. 213)·

2 Ἀμυμώνη Canter : Ἀμυμόνη A || 4 Σιμωνίδης A : Σημωνίδης scribendum est || 5 κῆλειφόμην A : ῆλειφόμην C E : κᾶλειφόμην Clem.Al. Paid. 2.8.64.3-4 || 6 βακκάρει C E : βακκάρει A : βάκκαριν Clem.Al. Paid. 2.8.64.3-4 || 8 πολυτίμηθ' Schweighäuser : πολυτίμητε A | ἔπνευσ' A : ἐνέπνευσ' Dobree || 9 λουόμενός A C E : λυόμενός Dalechamps (*soluta*) || 11 βρενθείου C E : βρενθίου A || 13 ἐγχέασθαι νῶν μύρον] † ἐνχεασθαινων μύρον † A : ἐγχέασθε νῶν (μύρον del.) Meineke || 14 βρένθειον Dobree, cf. supra : βρένθιον A | εἰσιούσι A : ιούσιν B : εἰσιούσιν Meineke || 17 δ', ὦ Ζεῦ] δέ, ὦ Ζεῦ A : δ' ὦζε Porson || 19 βρενθείου C E : βρενθίου B : βρεντείου A || 20 βρενθείῳ C E B : † βρεντεῖῳ † A

φέρ' ἴδω, τί σοι δῶ τῶν μύρων; ψάγδαν φιλεῖς;

Εὐπολὶς δ' ἐν Μαρικᾷ (fr. 204.1)·

ψάγδαν ἐρυγγάνοντα.

Εὐβουλος ἐν Στεφανοπώλιν (fr. 100)·

Αἰγυπτίῳ ψαγδᾶνι τρίς λελουμένη.

5

Πολέμων δ' ἐν τοῖς Πρὸς Ἀδαῖον (fr. 74 Preller) παρὰ Ἡλείοις
φῃσι μύρον τι Πλαγγόνιον καλεῖσθαι εὐρεθὲν ὑπὸ τινος Πλαγγό-
νος. ὁμοίως ἱστορεῖ καὶ Σωσίβιος ἐν Ὀμοιότησιν (*FGrH* 595 F 9). |
690f ὥς καὶ τὸ Μεγάλλιον· ὠνομάσθη γὰρ καὶ τοῦτο ἀπὸ Μεγάλλου
τοῦ Σικελιώτου· οἱ δ' Ἀθηναῖον φασιν εἶναι τὸν Μέγαλλον. 10
μνημονεύει δ' αὐτοῦ Ἀριστοφάνης ἐν Τελμισσεῦσι (fr. 549.1) καὶ
Φερεκράτης ἐν Πετάλῃ (fr. 149) Στράττις τ' ἐν Μηδείᾳ (fr. 34)
οὕτω·

καὶ λέγ' ὅτι † μυρον † φέρεις † αὐτὴ †
τοιοῦτον οἶον οὐ Μέγαλλος πώποτε
ἤψησεν, οὐδὲ Δεινίας Αἰγύπτιος
οὔτ' εἶδεν οὔτ' ἐκτῆσατο. ||

15

691a τοῦ Μεγαλλίου δὲ μύρου μνημονεύει καὶ Ἄμφις ἐν Ὀδυσσεῖ (fr.
27) διὰ τούτων·

(A.) ἐρίοισι τοὺς τοίχους κύκλῳ Μιλησίοις,
ἔπειτ' ἀλείφειν τῷ Μεγαλλίῳ μύρῳ,
καὶ τὴν βασιλικὴν θυμιάτε μίνδαχα.
(B.) ἀκῆχοας σύ, δέσποτ', ἤδη πώποτε
τὸ θυμίαμα τοῦτο;

20

5

690f Eust. p. 1161.30 = IV.248.2-3

1 φέρ' Casaubon : φέρε A || 5 Αἰγυπτίῳ B : Αἰγυπτίῳ A || 9 Μεγάλλιον C E*,
προπαροξυτόν(ως) add. ^{rubr}C^s : Μεγαλείον A : Μεγάλλειον Meineke
11 Τελμισσεῦσι A : Τελμησσεῦσι Kaibel || 12 Μηδείᾳ Schweighäuser, cf.
11.467e : Μῆδᾳ A || 14 μυρον φέρεις αὐτὴ A : φέρεις αὐτῇ μύρον Erfurd
16 Δεινίας Schweighäuser : Δινίας A | Αἰγύπτιος Kock : Αἰγύπτιος A
18 Μεγαλλίου A : Μεγαλλεῖου Meineke || 21 Μεγαλλίῳ A : Μεγαλλεῖῳ
Cobet

Ἀναξανδρίδης Τηρεῖ (fr. 47)·

ἀλλ' οἶα νύμφη βασιλὶς ὠνομασμένη
μύροις Μεγαλλίοισι σῶμ' ἀλείφεται.

ναρδίνου δὲ μύρου μέμνηται Μένανδρος ἐν Κεχυφάλῳ (fr. 210)

5 οὕτως· |

(A.) ἡδὺ τὸ μύρον, παιδίον. (B.) ἡδύ; πῶς γὰρ οὐ;
νάρδινον.

691b

[43] τὸ δὲ χρίσασθαι τῷ τοιούτῳ ἀλείμματι μυρίσασθαι εἶρηκεν
Ἀλκαῖος ἐν Παλαίστραις (fr. 23) διὰ τούτων·

10 μυρίσας † συγκατέκλεισεν ἀνθ' αὐτῆς λάθρα.

μυρώμασι μέντοι οὐ μυρίσμασιν ἔλεγον. Ἀριστοφάνης ἐν Ἑκκλη-
σιαζούσαις (1117)·

ἥτις μεμύρισμαι τὴν κεφαλὴν μυρώμασι.

τῆς δὲ λεγομένης σάγδας (μύρον δ' ἐστὶ καὶ | τοῦτο) Ἐπίλυκος ἐν 691c

15 Κωραλίσκῳ (fr. 1.1)·

βάκκαρίς τε καὶ σάγδας ὁμοῦ.

καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Δαιταλεῦσι (fr. 213) καὶ ἐν Μαριχᾷ Εὐπολὶς
(fr. 204.1)

σάγδαν ἐρυγγάνοντα

20 λέγων· ὅπερ ὁ Θυατειρηγὸς Νίκανδρος (*FGrH* 343 F 18) ἐπὶ τοῦ
ἄγαν χλιδῶντος εἰρῆσθαι ἀκούει, Θεόδωρος (*FGrH* 346 F 5) δὲ
θυμίαμά τί φησιν αὐτὸ εἶναι. [44] παμπόλλου δ' ἐπιπράσκετο
Ἀθήνησιν ἢ τοῦ μύρου κοτύλη, καὶ ὥς μὲν Ἴππαρχός φησιν ἐν
Παννυχίδι (fr. 4), πέντε μνῶν, ὥς δὲ Μένανδρος ἐν Μισογύνῃ (fr.

682c, 683b, 677f, 688c-d, 691b, 686f-7a, 680e-f, 681b Eust.(2) p.
1295.14-25 = IV.708.9-709.3

3 Μεγαλλίοισι A : Μεγαλλείοισι Cobet || 6 παιδίον A : παιδάριον Dindorf
10 μυρίσας A : μυρίσασα Dalechamps || 11 ἔλεγον A C E : ἔλεγεν Casaubon
16 σάγδας] cf. 14 supra : † σαγδας † A : ψάγδας Phot.² s.v. ψάγδας
19 σάγδαν A C E : ψάγδαν 15.690e

691d 243), δέκα. Ἀντιφάνης δ' ἐν Φρεαρρίῳ (fr. 222) | στακτῆς μύρου
μνημονεύων φησί·

στακτῇ δυοῖν μναῖν οὐκ ἀρέσκει μ' οὐδαμῶς.

οὐ μόνον δὲ τὸ τῶν Σαρδιανῶν γένος φιλόμυρον ἦν, ὡς Ἀλεξίς
φησιν ἐν Ἐκπωματοποιῳ̃ (fr. 67)·

5

ἀεὶ φιλόμυρον πᾶν τὸ Σάρδεων γένος,

ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ Ἀθηναῖοι οἱ πάντων τῶν καλλίστων εἰσηγῆται
τῷ τῶν ἀνθρώπων βίῳ γενόμενοι, παρ' οἷς ἀνυπερβλήτου τιμῆς,
ὡς προεῖρηται, τῶν μύρων ὑπαρχόντων οὐκ ἀπείχοντο τῆς
691e χρήσεως, | ὥσπερ οὐδὲ ἡμεῖς νῦν οὕτω πολυτίμων καὶ καλλίστων 10
ὑπαρχόντων, ὡς λῆρον εἶναι τὰ ἐν τῷ Εἰσοικιζομένῳ Ἀλέξιδος (fr.
63) ταυτί·

οὐ γὰρ ἐμυρίζετ' ἐξ ἀλαβάστου, πρᾶγμα τι

γινόμενον ἀεὶ, Κρονικόν, ἀλλὰ τέτταρας

περιστεράς ἀφήκεν ἀποβεβαμμένας

15

εἰς οὐχὶ ταυτόν μὰ Δία τὴν αὐτὴν μύρον,

ιδίῳ δ' ἐκάστην. πετόμεναι δ' αὐταὶ κύκλῳ

5

ἔρραινον ἡμῶν θαίματια, τὰ στρώματα.

μή μοι φθονήσῃτ', ἄνδρες Ἑλλήνων ἄκροι· |

691f ἡλειφόμην θυόμενος ἱρίνῳ μύρῳ.

20

[45] πρὸς θεῶν, φίλοι, ποῖα ἡδονή, μᾶλλον δ' ὕοσαλακωνία,
θαίματια μολύνεσθαι, ἐξὸν ταῖς χερσίν, ὥσπερ ἡμεῖς νῦν ποιούμεν,
ἀρυσάμενους ἀλείφεσθαι πᾶν τὸ σῶμα καὶ μάλιστα τὴν κεφαλὴν·
φησὶ γὰρ Μυρωνίδης ἐν τῷ Περὶ Μύρων καὶ Στεφάνων τὴν
ἀφορμὴν τοῦ τὴν κεφαλὴν ἐν τοῖς πότοις λιπαίνειν ἐντεῦθεν ||
692a γενέσθαι· τοῖς αὐχμῶσι γὰρ τὰς κεφαλὰς εἰς τὸ μετέωρον ἔλκεσθαι 25
τὸ λαμβανόμενον· καὶ διὰ τοῦτο τῶν πυρετῶν διακαίωντων τὰ

1 Φρεαρρίῳ Porson : † φρεαρρω † A | τοῦ μύρου A : τοῦ delevi || 8 παρ' οἷς
del. Kaibel : καίτοι Wilamowitz || 9 ὑπαρχόντων scripsi : ὑπαρχούσης A
10 χρήσεως C E : χρίσεως A E^s | καὶ A : τῶν Wilamowitz || 12 ταυτί] ταυτι
A^{corr.} : ταύτη A^{ac} B || 14 γινόμενον A C E : γιγνόμενον Casaubon || 17 ιδίῳ]
ιδίῳ A : ἰδία, i.e. ἰδίᾳ C E || 18 τὰ A C E : καὶ Dindorf || 20 θυόμενος A :
ύόμενος Meineke | ἱρίνῳ Canter : † ηρινῳ † A || 21 ὕοσαλακωνία Meineke :
† ουσάλακωνια † A || 24 Μυρωνίδης C E : ὁ Μυρωνίδης A : ὁ Φιλωνίδης
Reinesius, cf. 15.675a, 676c : ὁ <Φιλωνίδης, μᾶλλον δὲ> Μυρωνίδης Kaibel

- σώματα τέγγουσι τὴν κεφαλὴν ἐπιβρέγμασιν, ἵνα μὴ πρὸς τὸ
 ξηρόν, ταύτη δὲ καὶ πολύκενον, ὁρμὴν τὰ παρακείμενα λαμβάνη.
 τοῦτο δὴ λογισάμενοι καὶ ἐπὶ τῶν πότων τὴν εἰς τὸ μετέωρον τῶν
 οἴνων φορὰν ὑποπτεύσαντες ἐπεσπάσθησαν κεφαλὴν λιπαίνειν ὥς
 5 ἐλάσσονος βίας γενησομένης εἰ ταύτην προτέγγαιεν. προστιθείς δ'
 ὁ βίος αἰεὶ τοῖς χρειώδεσι | καὶ τῶν εἰς ἀπόλαυσιν καὶ τρυφὴν 692b
 ἀγόντων ἐπὶ τὴν τῶν μύρων χρήσιν ὥρμησε. χρηστέον οὖν, ὦ
 Κύνουлке Θεόδωρε, μύροις παρὰ πότον τοῖς ἐλάχιστα καροῦν
 δυναμένοις, τοῖς στύφουσι δὲ καὶ ψύχουσιν ἐπ' ὀλίγον. ζητεῖ δ' ὁ
 10 πολυμαθέστατος Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Φυσικοῖς Προβλήμασι (fr.
 763 Gigon)· διὰ τί οἱ μυριζόμενοι πολιώτεροι; ἢ ὅτι τὸ μύρον διὰ
 τὰ ἀρώματα ξηραντικόν ἐστι, διὸ καὶ αὐχμηροὶ οἱ μυριζόμενοι, ὁ
 δὲ αὐχμὸς πολιωτέρους ποιεῖ; εἴτε γὰρ αὐανσις τριχὸς ἢ πολιά εἴτ'
 15 ἔνδεια θερμοῦ, ἢ ξηρότης μαραίνει· | διὸ καὶ τὰ πιλία θάττον ποιεῖ 692c
 20 πολιοῦς· ἐκπίνεται γὰρ ἡ οἰκεία τῆς τριχὸς ὑγρότης. [46] ἥδιστον
 δέ, ἄνδρες φίλοι, ἀναγινώσκων τὴν ὁγδόην καὶ εἰκοστὴν τῶν
 Ποσειδωνίου Ἱστοριῶν (FGrH 87 F 20 = fr. 71 Edelstein-Kidd = fr.
 179 Theiler) περὶ μύρων τι λεγόμενον ἐτήρησα οὐκ ἀλλότριον
 ἡμῶν τοῦ συμποσίου· φησὶ γὰρ ὁ φιλόσοφος· ἐν Συρίᾳ ἐν τοῖς
 25 βασιλικοῖς συμποσίοις, ὅταν τοῖς εὐωχουμένοις δοθῶσιν οἱ στέφα-
 νοι, εἰσίασί τινες μύρων Βαβυλωνίων ἔχοντες ἀσκίδια καὶ πόρρω-
 θεν ἐκ τούτων περιπορευόμενοι τοὺς μὲν στεφάνους τῶν κατακει-
 μένων δροσίζουσι | τοῖς μύροις, ἄλλο μηδὲν ἔξωθεν παραραίνοντες. 692d
 ἐπεὶ δ' ἐνταῦθα τοῦ λόγου ἐσμέν,
- 25 συμβαλοῦμαί τι μέλος ὑμῖν εἰς ἔρωτα,

692b-c Eust. p. 1679.25-8 = i.407.42-5 | 686f, 692b Eust. p. 1679.23-5 = i.407.39-42 | 692c Eust. p. 1645.57-8 = i.365.2 | 692d-e Eust. p. 1533.3-5 = i.212.10-13

2 τὰ παρακείμενα A C E : τὰ παρακαίόμενα Dalechamps (*quae aduruntur*)
 5 ἐλάσσονος <τῆς> Wilamowitz || 6 χρειώδεσι E B : χρειώδεσι C : χριώδεσιν A || 12 αὐχμηροὶ οἱ C E Eust. : αὐχμηρότεροι οἱ Clem.Al. Paed. 2.8.69.4 : † αὐχμηρον † A || 14 ἔνδεια C E B Eust. et Clem.Al. Paed. 2.8.69.4 : ἐνδείαι A
 17 Ποσειδωνίου B : Ποσειδώνιος (structura mutata) C E : † ποσιδωνίου † A
 18 ἀλλότριον Casaubon : † ἀλλότριος † A || 20 δοθῶσιν C E B : δωθῶσιν A
 21 μύρων C E Eust. : † μυρω † A

κατὰ τὸν Κυθήριον ποιητὴν (Philox. Cyth. PMG 833), ὅτι Ἴανός ὁ
 παρ' ἡμῖν θεός, ὃν καὶ πατέρα προσαγορεύομεν, πρῶτος εὖρε
 στέφανον. ἱστορεῖ δὲ τοῦτο Δράκων ὁ Κερκυραῖος ἐν τῷ Περὶ
 Λίθων (FHG iv.402-3) γράφων οὕτως· Ἴανὸν δὲ λόγος ἔχει διπρό-
 σωπον γεγονέναι, τὸ μὲν ὀπίσω, τὸ δ' ἔμπροσθεν ἔχοντα πρόσω- 5
 πον. ἀπὸ τούτου καὶ τὸν Ἴανὸν ποταμὸν καὶ τὸ ὄρος Ἴανὸν ὀνομά-
 692e ζεσθαι κατοικήσαντος | αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὄρους. τοῦτον δὲ καὶ στέφα-
 νον πρῶτον εὖρεῖν καὶ σχεδίας καὶ πλοῖα, καὶ νόμισμα χαλκοῦν
 πρῶτον χαράξαι· διὸ καὶ τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα πολλὰς πόλεις
 καὶ τῶν κατὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν ἐπὶ τοῦ νομίσματος ἐγγχα- 10
 ράττειν πρόσωπον δικέφαλον καὶ ἐκ θατέρου μέρους ἢ σχεδίαν ἢ
 στέφανον ἢ πλοῖον. τοῦτον δὲ τὴν ἀδελφὴν γήμαντα † καμίσην †
 υἱὸν μὲν Αἰθήκα, θυγατέρα δὲ Ὀλιστήνην γεννῆσαι. καὶ αὐτὸν ὡς
 μεζόνων ὀρεγόμενον πραγμάτων εἰς τὴν Ἰταλίαν διαπλεύσαι καὶ
 692f οἰκίσαι τὸ πλησίον Ῥώμης ὄρος κείμενον | τὸ ἀπ' αὐτοῦ Ἰανούκλον 15
 ὀνομαζόμενον.

[47] τοσαῦτα καὶ περὶ μύρων ἐλέχθη. καὶ μετὰ ταῦτα πλείστων
 τῶν μὲν Ἀγαθοῦ Δαίμονος αἰτούντων ποτήριον, τῶν δὲ Διὸς
 Σωτήρος, ἄλλων δὲ Ὑγείας, καὶ ἐτέρων ἐτέρου ἐπιλεγόντων, τοὺς
 τούτων τῶν χράσεων μεμνημένους τῶν ποιητῶν ἔδοξε 20
 παρατίθεσθαι, ὧν καὶ αὐτὸς μνησθήσομαι· Ἀντιφάνης μὲν γὰρ ἐν
 Ἀγροικίῃσιν (fr. 3) ἔφη·

Ἀρμόδιος ἐκαλεῖτο, παιὰν ἤδετο,
 μεγάλην Διὸς Σωτήρος ἄκατον ἦρέ τις.

Ἄλεξις δ' ἐν Τοκιστῇ ἢ Καταψευδομένῳ (fr. 234)·

25

693a (A.) ἀλλ' ἔγχεον ||
 αὐτῷ Διὸς γε τήνδε Σωτήρος, θεῶν
 θνητοῖς ἀπάντων χρησιμώτατον πολὺ.
 (B.) ὁ Ζεὺς ὁ Σωτήρ, ἐὰν ἐγὼ διαρραγῶ,

6-7 ὀνομάζεσθαι Casaubon : † ὀνομάζεται † A || 7 τοῦτον Kaibel : οὗτος
 (structura mutata) C E Eust. : πρῶτον A || 12 † καμίσην † A : Καμήσσην
 Kaibel || 15 οἰκίσαι scripsi : οἰκῆσαι A : ὥκησε C E || 19 Ὑγείας B : Ὑγείας
 A | ἐτέρου Kaibel : ἐτέρους A : fort. ἕτερα || 21 αὐτὸς scripsi : αὐτῶν A
 23 ἐκαλεῖτο] ἐκαλεῖτο A : ἐπεκαλεῖτο Koppiers || 24 ἦρέ Kock : † ἦρε † A
 26 ἔγχεον B : † ενχεον † A || 28 χρησιμώτατον A : χρησιμώτατου Meineke
 29 ἐὰν] † εαν † A : ἄν Dindorf

οὐδέν μ' ὀνήσει. (A.) πῖθι θαρρῶν.

5

Νικόστρατος Πανδρόσω (fr. 18)·

(A.) κάγώ, φιλτάτη·

† μετανιπριαδ' † αὐτῷ τῆς Ὑγείας ἔγχεον.

5 (B.) λαβέ τῆς Ὑγείας δὴ σύ. (A.) φέρε, τύχ' ἀγαθῇ.

τύχη τὰ θνητῶν πράγματα, πρόνοια δὲ

τυφλόν τι ἀσύντακτόν ἐστιν, ὦ πάτερ. |

5

ἐν δὲ τῷ αὐτῷ δράματι καὶ τῆς τοῦ Ἀγαθοῦ Δαίμονος κράσεως 693b
μνημονεύει, ἧς καὶ σχεδὸν πάντες οἱ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας

10 ποιηταί. ἀλλ' ὃ γε Νικόστρατος (fr. 19) οὕτω φησίν·

ἀλλ' ἐγχεάσα θάπτον Ἀγαθοῦ Δαίμονος

ἀπενεγκάτω μοι τὴν τράπεζαν ἐκποδῶν·

ἱκανῶς κεχόρτασμαι γάρ. Ἀγαθοῦ Δαίμονος

δέχομαι. λαβοῦς' ἀπένεγκε ταύτην ἐκποδῶν.

15 Ξέναρχος ἐν Διδύμοις (fr. 2)·

ὥς ὑπό τι νυστάζειν γε καὐτὸς ἄρχομαι· |

ἢ τάγαθοῦ Δαίμονος συνέσεισέ με

693c

ἄκρατος ἐκποθεῖσα φιάλη παντελῶς.

ἢ τοῦ δὲ Σωτῆρος Διὸς τάχιστα γε

20 ἀπώλεσε ναύτην καὶ κατεπόντωσέ μ', ὀρᾶς.

5

Ἐριφος Μελιβοῖα (fr. 4)·

ἐκπεπήδηκας πρὶν Ἀγαθοῦ πρῶτον Δαίμονος λαβεῖν,

πρὶν Διὸς Σωτῆρος.

[48] Θεόφραστος δ' ἐν τῷ Περὶ Μέθης (fr. 572 Fortenbaugh), τὸν

25 ἄκρατον, φησίν, οἶνον τὸν ἐπὶ τῷ δείπνῳ διδόμενον, ὃν δὴ λέγου-

1 μ' ὀνήσει Pierson : † μονησει † A | πῖθι Canter : † πειθει † A

4 † μετανιπριαδ' †, i.e. -ΙΑΔ A : μετανιπτρίδ', i.e. -ΙΔ 11.487b (= Nicostr.

Com. fr. 3) || 5 τύχ' ἀγαθῇ B : † τυχαγαθαη † A || 6 πράγματα B :

† πραγματα † A : πράγμαθ', <ή> Jacobs || 11 ἐγχεάσα B : † ἐνχεασα † A

16 ὑπό τι Porson : † εὐποσι † A || 17 συνέσεισέ Canter : † σύνεσισε † A

20 ἀπώλεσε ναύτην Canter : † απώλεσεν αὐτην † A | κατεπόντωσέ A :

κατεπόντωσέν Schweighäuser || 22 ἐκπεπήδηκας Cobet : † ἐκπεπιηδεκας †

A | πρῶτον A : πρῶτα Dindorf

- 693d σιν | Ἀγαθοῦ Δαίμονος εἶναι πρόποσιν ὀλίγον τε προσφέρουσιν, ὥσπερ ἀναμιμνήσκοντες μόνον τῇ γεύσει τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ καὶ τὴν τοῦ θεοῦ δωρεάν, καὶ μετὰ τὴν πλήρωσιν διδόασιν, ὅπως ἐλάχιστον ἦ τὸ πινόμενον· καὶ τρίτον προσκυνήσαντες λαμβάνουσιν ἀπὸ τῆς τραπέζης, ὥσπερ ἱκετεῖαν τινὰ ποιούμενοι τοῦ θεοῦ μηθὲν 5 ἀσχημονεῖν μηδ' ἔχειν ἰσχυρὰν ἐπιθυμίαν τοῦ ποτοῦ τούτου καὶ λαμβάνειν ἐξ αὐτοῦ τὰ καλὰ καὶ χρήσιμα. Φιλόχορος δ' ἐν δευτέρᾳ Ἀτθίδος (FGrH 328 F 5a), καὶ θέσμιον, φησίν, ἐτέθη τότε προσφέρε-
 693e σθαι | μετὰ τὰ σιτία πᾶσιν ἀκράτου μὲν ὅσον γεῦμα καὶ δείγμα τῆς δυνάμεως τοῦ Ἀγαθοῦ Θεοῦ, τὸν δὲ λοιπὸν ἤδη κεκραμένον· 10 διὸ καὶ τροφούς τοῦ Διονύσου τὰς νύμφας ὀνομασθῆναι. ὅτι δὲ δοθείσης τῆς τοῦ Ἀγαθοῦ Δαίμονος κράσεως ἔθος ἦν βαστάζεσθαι τὰς τραπέζας ἔδειξε διὰ τῆς αὐτοῦ ἀσεβείας ὁ Σικελιώτης Διονύσιος· τῷ γὰρ Ἀσκληπιῷ ἐν ταῖς Συρακούσαις ἀνακειμένης τραπέζης χρυσῆς προπιῶν αὐτῷ ἄκρατον Ἀγαθοῦ Δαίμονος ἐκέλευσε 15 βασταχθῆναι τὴν τράπεζαν. παρὰ δὲ τοῖς Ἑμεσηνοῖς | θύοντες τῷ Ἥλιῳ, ὡς φησι Φύλαρχος ἐν τῇ δωδεκάτῃ τῶν Ἱστοριῶν (FGrH 81 F 25), μέλι σπένδουσιν οἶνον οὐ φέροντες τοῖς βωμοῖς, δεῖν λέγοντες τὸν τὰ ὅλα συνέχοντα καὶ διακρατοῦντα θεὸν καὶ αἰεὶ περιπο-
 693f λεύοντα τὸν κόσμον ἀλλότριον εἶναι μέθης. 20
 [49] ἐμέμνητο δὲ πολλοὶ καὶ τῶν Ἀττικῶν ἐκείνων σχολίων· ἅπερ καὶ αὐτὰ ἄξιόν ἐστί σοι ἀπομνημονεῦσαι διὰ τε τὴν ἀρχαιότητα καὶ <τὴν> ἀφέλειαν τῶν ποιησάντων, ἐπαινουμένων ἐπὶ τῇ ιδέᾳ ταύτῃ τῆς ποιητικῆς Ἀλκαίου τε καὶ Ἀνακρέοντος, ὡς
 694a Ἀριστοφάνης παρίστησιν ἐν Δαιταλεῦσι (fr. 235) || λέγων οὕτως· 25
 ἄσον δὴ μοι σκόλιόν τι λαβὼν Ἀλκαίου κἀνακρέοντος.

693e Eust. p. 1525.60–2 = i.203.3–5 | 693e cf. Ael. VH 1.20 | 693e–f Eust. p. 1668.24–6 = i.393.33–5

1 Ἀγαθοῦ] † αγαθοῦ † A : Ἀθηναῖοι C E : fort. Ἀθηναῖοι Ἀγαθοῦ || 5 καὶ ὥσπερ A : καὶ om. C E || 6 τούτου del. Herwerden || 7 Φιλόχορος C E B : Φιλόχωρος A | δευτέρᾳ scripsi : δευτέρῳ A || 16 Ἑμεσηνοῖς, i.e. EM-Wilamowitz : † ἐλλησιν † ὡς, i.e. ΕΛΛ- A : Ἑλλήνες (structura mutata) C E Eust. || 18 δεῖν C E Eust. : † δεινα † A || 19–20 περιπολεῦοντα A : περιπολοῦντα C E Eust. || 21 δὲ πολλοὶ (“i.e. τῶν δειπνοσοφιστῶν”) Kaibel : δ' οἱ πολλοὶ A || 23 <τὴν> addidi | ἐπαινουμένων] καὶ τῶν ἐπαινουμένων A : καὶ τῶν ἐπαινουμένων Casaubon : καὶ τῶν del. Kaibel || 26 κἀνακρέοντος Brunk : καὶ Ἀνακρέοντος A

καὶ Πράξιλλα δ' ἡ Σικυωνία ἐθαυμάζετο ἐπὶ τῇ τῶν σχολίων
 ποιήσει. σκόλια δὲ καλοῦνται οὐ κατὰ τὸν τῆς μελοποιίας τρόπον,
 ὅτι σχολιὸς ἦν (λέγουσι γὰρ τὰ ἐν ταῖς ἀνειμέναις εἶναι σχολιά),
 ἀλλὰ τριῶν γενῶν ὄντων, ὡς φησιν Ἀρτέμων ὁ Κασσανδρεὺς ἐν
 5 δευτέρῳ Βιβλίων Χρήσεως (fr. 10, FHG iv.342), ἐν οἷς τὰ παρὰ τὰς
 συνουσίας ἦν ἀδόμενα, ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἦν ὃ δὴ πάντας ἄδειν
 νόμος ἦν, τὸ δὲ δεύτερον ὃ δὴ πάντες μὲν ἦδον, οὐ μὴν ἀλλά γε |
 κατὰ τινὰ περίοδον ἐξ ὑποδοχῆς, τρίτον δὲ † καὶ τὴν ἐπὶ πᾶσι 694b
 τάξιν ἔχον, οὗ μετεῖχον οὐκέτι πάντες ἀλλ' οἱ συνετοὶ δοκοῦντες
 10 εἶναι μόνοι καὶ κατὰ τόπον τινὰ εἰ τύχοιεν ὄντες· διόπερ ὡς
 ἀταξίαν τινὰ μόνον παρὰ τᾶλλα ἔχον τὸ μῆθ' ἅμα μῆθ' ἐξῆς
 γινόμενον ἀλλ' ὅπου ἔτυχον εἶναι σκόλιον ἐκλήθη. τὸ δὲ τοιοῦτον
 ἦδeto ὁπότε τὰ κοινὰ καὶ πᾶσιν ἀναγκαῖα τέλος λάβοι· ἐνταῦθα
 γὰρ ἤδη τῶν σοφῶν ἕκαστον ὥδῃν τινὰ καλὴν εἰς μέσον ἤξιουν
 15 προφέρειν, καλὴν δὲ ταύτην ἐνόμιζον τὴν παραίνεσιν | τινὰ 694c
 γνώμην ἔχειν δοκοῦσαν χρησίμην εἰς τὸν βίον. [50] τῶν οὖν
 δειπνοσοφιστῶν ὁ μὲν τις ἔλεγε τῶν σχολίων τόδε, ὁ δὲ τις τόδε·
 πάντα δ' ἦν τὰ λεχθέντα ταῦτα·

20 Παλλὰς Τριτογένει' ἄνασσ' Ἀθηνᾶ,
 ὄρθου τήνδε πόλιν τε καὶ πολίτας
 ἄτερ ἀλγέων τε καὶ στάσεων
 καὶ θανάτων ἁώρων, σύ τε καὶ πατήρ. (PMG 884)

Πλούτου μητέρ' Ὀλυμπίαν αἰίδω
 25 Δήμητρα στεφανηφόροις ἐν ὥραις
 σέ τε, παῖ Διὸς Φερσεφόνη·
 χαίρετον, εὖ δὲ τάνδ' ἀμφέπετον πόλιν. (PMG 885)

3 ὅτι Schweighäuser : † οστις † A : δς C E || 5 Βιβλίων Ionsius : βιβλίω A
 παρὰ, i.e. π^ε Kaibel : περι, i.e. π^ε A C E || 8 <τὸ> τρίτον δὲ Kaibel : sed <τὸ> δὲ
 τρίτον vel rectius <τὸ> δὲ τρίτον <ὃ δὴ> (cf. τὸ μὲν πρῶτον ἦν ὃ δὴ ... τὸ δὲ
 δεύτερον ὃ δὴ supra) scribendum || 12 ἀλλ' ὅπου ἔτυχον εἶναι A : ἀλλ' ὅπη
 ἔτυχον εἶναι C E : del. Ruhnken || 13 λάβοι· ἐνταῦθα Cobet : λάβοιεν· ταῦτα
 A : λάβοιεν· τηνικαῦτα C E || 15 προφέρειν Coraes : προσφέρειν A : εἰσφέρειν
 C E | τέ τινὰ καὶ A : τέ et καὶ om. (structura mutata) C E || 16 χρησίμην τε A :
 τε om. (structura mutata) C E || 19 Τριτογένει' Schweighäuser : Τριτογένεια
 A C E || 21 τε A C E : del. Jacobs et Hermann || 23 αἰίδω Ilgen : † εἰδω † A
 24 Δήμητρα Casaubon : † δημητραστε † A || 26 ἀμφέπετον Canter :
 † ἀμφετον † A

- 694d ἐν Δήλῳ ποτ' | ἔτικτε τέκνα Λατώ,
Φοῖβον χρυσοκόμαν ἄνακτ' Ἀπόλλων'
ἐλαφηβόλον τ' ἀγροτέραν
Ἄρτεμιν, ἃ γυναικῶν μέγ' ἔχει κράτος. (PMG 886)
- ἰὼ Πᾶν Ἀρκαδίας μεδέων κλεεννάς,
ὀρχηστὰ Βρομίαις ὀπαδὲ νύμφαις,
† γελασίαισιϖ † Πᾶν, ἐπ' ἐμαῖς
εὐφροσύναις ταῖσδ' † ἀοιδαισαοιδε † κεχαρημένος. (PMG 887)
- ἐνικήσαμεν ὡς ἐβουλόμεθα,
καὶ νίκην ἔδοσαν θεοὶ φέροντες
παρὰ Πανδρόσου ὡς φίλην Ἀθηνᾶν. (PMG 888)
- εἴθ' ἐξῆν ὁποῖός τις ἦν ἕκαστος
τὸ στῆθος διελόντ', ἔπειτα τὸν νοῦν
694e εἰσιδόντα, κλείσαντα | πάλιν
ἄνδρα φίλον νομίζειν ἀδόλῳ φρενί. (PMG 889)
- ὕγιαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνητῷ,
δεύτερον δὲ καλὸν φυὰν γενέσθαι,
τὸ τρίτον δὲ πλουτεῖν ἀδόλως,
καὶ τὸ τέταρτον συνηβᾶν μετὰ τῶν φίλων. (PMG 890)
- ἀσθέντος δὲ τούτου καὶ πάντων ἡσθέντων ἐπ' αὐτῷ καὶ 20
μνημονευσάντων ὅτι καὶ ὁ καλὸς Πλάτων (cf. Grg. 451e) αὐτοῦ
μέμνηται ὡς ἄριστα εἰρημένου, ὁ Μυρτίλος ἔφη Ἀναξανδρίδην
αὐτὸ διακεχλευακέναι τὸν κωμωδιοποιὸν ἐν Θησαυρῷ (fr. 18)
λέγοντα οὕτως·
- ὁ τὸ σκόλιον εὐρὼν ἐκείνος, ὅστις ἦν, |
694f τὸ μὲν ὕγιαίνειν πρῶτον ὡς ἄριστον ἦν,

695a, 694d–e, 695d Eust. p. 1574.10–15 = i.269.11–12, 13–14, 18–19

1 τέκνα B : † τεκνα † A : παῖδα C E || 2 Ἀπόλλων' A : Ἀπόλλωνα C E :
Ἀπόλλω Ilgen || 5 ἰὼ A C E : ὦ Hermann || 7 † γελασίαισιϖ † A : ἰὼ C E :
γελάσειας, ὦ Valckenaer || 8 † ἀοιδαισαοιδε † A : ἀοιδαῖς ἄειδε C E
9 ἐβουλόμεθα A C E : ἐβουλόμεσθα Hermann || 11 ὡς φίλην Ἀθηνᾶν A : fort.
ut glossa delenda || 13 διελόντ' C E : διελόντα A Eust. || 14 εἰσιδόντα A :
ιδόντα E Eust. : εἰδόντα C : ἐσιδόντα Hermann || 19 συνηβᾶν A C E : ἡβᾶν
Stob. 4.39.9 Σ Pl. Grg. 451e || 26 ἦν A C E : ὄν Bergk

ὠνόμασεν ὀρθῶς. δεύτερον δ' εἶναι καλόν,
 τρίτον δὲ πλουτεῖν, τοῦθ' ὁρᾷς, ἐμαίνετο·
 μετὰ τὴν ὑγίειαν γὰρ τὸ πλουτεῖν διαφέρει,
 καλὸς δὲ πίνων ἐστὶν αἰσχροὺς θηρίων. ||

5

5 ἐξῆς δ' ἐλέχθη καὶ τάδε·

695a

ἐκ γῆς χρὴ κατίδην πλόον,
 εἴ τις δύναίτο καὶ παλάμην ἔχει.
 ἐπεὶ δέ κ' ἐν πόντῳ γένηται,
 τῷ παρεόντι τρέχειν ἀνάγκη. (PMG 891)

10

ὁ δὲ καρκίνος ᾧδ' ἔφη
 χαλᾷ τὸν ὄφιν λαβῶν·
 “εὐθὺν χρὴ τὸν ἐταῖρον ἔμ-
 μεν καὶ μὴ σκολιὰ φρονεῖν.” (PMG 892)

15

ἐν μύρτου κλαδί τὸ ξίφος φορήσω,
 ὥσπερ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων
 ὅτε τὸν τύραννον κτανέτην |
 ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποισάτην. (PMG 893)

695b

20

φίλταθ' Ἀρμόδι', οὐ πῶ τέθνηκας,
 νήσοις δ' ἐν μακάρων σέ φασιν εἶναι,
 ἵνα περ ποδώκης Ἀχιλλεύς
 Τυδεΐδην τέ φασιν τὸν ἐσθλὸν Διομήδεα. (PMG 894)

25

ἐν μύρτου κλαδί τὸ ξίφος φορήσω,
 ὥσπερ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων
 ὅτ' Ἀθηναίης ἐν θυσίαις
 ἄνδρα τύραννον Ἴππαρχον ἐκαινέτην. (PMG 895)

695a, 694d-e, 695d Eust. p. 1574.10-15 = i.269.11-12, 13-14, 18-19

695a Eust. p. 1400.17 = i.33.7

4 πίνων A C E Eust. : πεινῶν Canter || 8 κ' ἐν Casaubon : καὶ ἐν A C E
 10 ἔφη A C E : ἔφα Schweighäuser || 11 χαλᾷ τὸν, i.e. ΧΑΛΑΙ- C E Eust. :
 χηλῇ τὸν C^s E^s : † χαλλίτον †, i.e. ΧΑΛΛΙ- A || 12 εὐθὺν] † εὐθυον † A : εὐθέα
 C E Eust. || 12-13 ἔμμεν Casaubon : ἐνμὲν A : ἔμμεν C E Eust. || 18 Ἀρμόδι',
 οὐ C E B : Ἀρμοδίου A : Ἀρμόδι', οὐ τι Σ^{REF} Ar. Ach. 980 || 19 νήσοις C E :
 † νησσοις † A || 20 Ἀχιλλεύς A C E : Ἀχιλεὺς Lowth || 21 τὸν ἐσθλὸν]
 † τονεσθλὸν † A

αἰεὶ σφῶν κλέος ἔσσεται κατ' αἶαν,
 φίλταθ' Ἀρμόδιε καὶ Ἀριστόγειτον,
 ὅτι τὸν τύραννον κτανέτην
 ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποίησάτην. (PMG 896)

695c Ἀδμήτου λόγον, ὦ ἐταῖρε, | μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει, σέβου, 5
 τῶν δειλῶν δ' ἀπέχου γνοὺς ὅτι δειλοῖς ὀλίγη χάρις. (PMG 897)

παῖ Τελαμῶνος, Αἶαν αἰχμητά, λέγουσί σ'
 ἐς Τροίαν ἄριστον ἐλθεῖν Δαναῶν καὶ Ἀχιλλέα. (PMG 898)

τὸν Τελαμῶνα πρῶτον, Αἶαντα δὲ δεύτερον
 ἐς Τροίαν λέγουσιν ἐλθεῖν Δαναῶν καὶ Ἀχιλλέα. (PMG 899) 10

εἴθε λύρα καλὴ γενοίμην ἐλεφαντίνη
 καὶ με καλοὶ παῖδες φέροιεν Διονύσιον ἐς χορόν. (PMG 900)

695d εἴθ' ἄπυρον καλὸν γενοίμην μέγα χρυσίον |
 καὶ με καλὴ γυνὴ φοροίη καθαρόν θεμένη νόον. (PMG 901)

σύν μοι πῖνε, συνήβα, συνέρα, συστεφανηφόρει, 15
 σύν μοι μαινομένῳ μαίνεο, συσσωφρόνει σῶφρονι. (PMG 902)

ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος, ὦ 'ταῖρ', ὑποδύεται.
 φράζευ μὴ σε βάλη· τῷ δ' ἀφανεῖ πᾶς ἔπεται δόλος. (PMG 903) |

695e ἅ ὕς τὰν βάλανον τὰν μὲν ἔχει, τὰν δ' ἔραται λαβεῖν· 20
 καὶ γὰρ παῖδα καλὴν τὴν μὲν ἔχων † τὴν δ' ἔραμαι λαβεῖν.
 (PMG 904)

πόρνη καὶ βαλανεύς τωὐτὸν ἔχουσ' ἐμπεδέως ἔθος·
 ἐν ταῦτ'α πυέλω τόν τ' ἀγαθὸν τόν τε κακὸν λόει. (PMG 905)

695c Eust.(1) p. 285.3 = I.438.27-9 | 695c Eust.(2) p. 1698.45-6 = i.434.4-5
 695a, 694d-e, 695d Eust. p. 1574.10-15 = i.269.11-12, 13-14, 18-19

5 φίλει † σεβου † A : φίλους σέβου C E : σέβου om. Σ^{REF} Ar. Ach. 980, ut v.l. delendum || 7 λέγουσί σ' C E B Eust.(1-2) : λεγούσης A : λέγουσί σε Fiorillo
 8 καὶ A C E Eust.(2) : μετ' Eust.(1) || 10 καὶ A : μετ' Casaubon
 15 συστεφανηφόρει C E : συσσεφανηφόρει C^s E^s : συνστεφανηφόρει A : συγκανηφόρει Eust. || 16 μαίνεο C E Eust. : μένεο A | συσσωφρόνει σῶφρονι C E Eust. : συνσωφρονήσω σῶφρονι A : σὺν σῶφρονι σωφρόνει Canter || 17 'ταῖρ' Casaubon : ἐταῖρε A C E || 20 καλὴν τὴν ... τὴν A : καλὰν τὰν ... τὰν scribendum | ἔχω A : ἔχω Schweighäuser

ἔγχει καὶ Κήδωνι, διάκονε, μῆδ' ἐπιλήθου,
εἰ δὴ χρὴ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσιν οἰνοχοεῖν. (PMG 906)

αἰαὶ Λιψύδριον προδωσέταιρον,
οἷους ἀνδρας ἀπώλεσας μάχεσθαι
5 ἀγαθοὺς τε καὶ εὐπατρίδας,
οἳ τότε ἔδειξαν οἷων πατέρων κύρησαν. (PMG 907) |

ὅστις ἀνδρα φίλον μὴ προδίδωσιν, μεγάλην ἔχει 695f
τιμὴν ἔν τε βροτοῖς ἔν τε θεοῖς κατ' ἐμὸν νόον. (PMG 908)

σχόλιον δέ φασί τινες καὶ τὸ ὑπὸ Ὑβρίου τοῦ Κρητὸς ποιηθέν
10 (PMG 909). ἔχει δ' οὕτως·

ἐστὶ μοι πλοῦτος μέγας δόρυ καὶ ξίφος
καὶ τὸ καλὸν λαισῆιον, || πρόβλημα χρωτὸς· 699a
τούτῳ γὰρ ἄρῳ, τούτῳ θερίζω,
τούτῳ πατέω τὸν ἄδυν οἶνον ἀπ' ἀμπέλων,
15 τούτῳ δεσπότης μονοίας κέκλημαι. 5
τοὶ δὲ μὴ τολμῶντες ἔχειν δόρυ καὶ ξίφος
καὶ τὸ καλὸν λαισῆιον πρόβλημά τε χρωτὸς
πάντες γόνυ πεπτηότες † ἐμὸν
κυνέοντι δεσπότην
20 καὶ μέγαν βασιλέα φωνέοντες. 10

[51] τούτων λεχθέντων ὁ Δημόκριτος ἔφη· ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ
ὑπὸ τοῦ πολυμαθεστάτου γραφὲν Ἀριστοτέλους (fr. 675 Rose =
PMG 842) εἰς Ἑρμείαν τὸν Ἀταρνέα οὐ παιάν ἐστιν, ὡς ὁ τὴν τῆς
ἀσεβείας κατὰ τοῦ φιλοσόφου γραφὴν ἀπενεγχάμενος | Δημόφιλος 696b
25 † εἰς αἰδῶτε † παρασκευασθεῖς ὑπ' Εὐρυμέδοντος, ὡς ἀσεβοῦντος

695f-6a Eust. p. 1574.5-10 = i.269.1-6

2 δὴ A : om. [Arist.] *Ath.* 20.5 || 3 Λιψύδριον A : Λειψύδριον [Arist.] *Ath.* 19.3
(ex quo Eust.) et Schweighäuser | προδωσέταιρον [Arist.] *Ath.* 19.3 et
Schweighäuser : † προδωσεταιροον † A : προδοσέταιρον Eust. || 6 κύρησαν
A : ἔσαν [Arist.] *Ath.* 19.3 || 8 θεοῖς A : θεοῖσιν Casaubon || 9 Κρητὸς C E B :
Κρής (structura mutata) Eust. : κριτὸς A || 16 τολμῶντες A C Eust. :
τολμων⁽⁶⁵⁾ E : τολμῶντ' Hermann || 17 τε A C E : del. Casaubon, cf. v. 2
18 hic incip. de novo M P Mus | πεπτηότες A C E : πεπτηώτες Eust.
20 βασιλέα A C E Eust. : βασιλῆα Hermann || 23 Ἀταρνέα C E M P Mus :
† αταρνεαν † A || 24 εἶπε post ἀπενεγχάμενος praeb. C E

καὶ ἄδοντος ἐν τοῖς συσσιτίοις ὁσημέραι εἰς τὸν Ἑρμείαν παιᾶνα.
ὅτι δὲ παιᾶνος οὐδεμίαν ἔμφασιν παρέχει τὸ ἄσμα, ἀλλὰ τῶν
σκολίων ἐν τι καὶ αὐτὸ εἶδος ἐστίν, ἐξ αὐτῆς τῆς λέξεως φανερόν
ὕμιν ποιήσω·

	Ἄρετὰ πολύμοχθε γένει βροτείῳ,	5
	θήραμα κάλλιστον βίῳ,	
696c	σᾶς τε πέρι, παρθένε, μορφᾶς καὶ θανεῖν ζηλωτὸς ἐν Ἑλλάδι πότμος καὶ πόνους τλήναι μαλεροῦς ἀκαμάτους·	5
	τοῖον ἐπὶ φρένα βάλλεις	10
	καρπὸν τ' ἀθάνατον χρυσοῦ τε κρείσσω καὶ γονέων μαλακαυγήτοιο θ' ὕπνου.	
	σεῦ δ' ἔνεκεν ὁ δῖος	
	Ἡρακλῆς Λήδας τε κοῦροι	10
	πόλλ' ἀνέτλασαν ἔργοις	15
	σάν ἀγρεύοντες δύναμιν·	
696d	σοῖς δὲ πόθοις Ἀχιλλεὺς Αἴ- ας τ' Αἶδαο δόμους ἦλθον·	
	σᾶς δ' ἔνεκεν φιλίου μορφᾶς καὶ Ἀταρνέος	15
	ἔντροφος ἡελίου χήρωσεν αὐγᾶς.	20
	τοιγὰρ αἰοίδιμον ἔργοις	
	ἀθάνατόν τέ μιν αὐξήσουσι Μοῦσαι,	
	Μνημοσύνης θυγατέρες, Δι-	

3 αὐτῆς Casaubon : † αρχῆς † A || 5 γένει C E B M P Mus et *P.Berol.* 9780 D.L. 5.7 : † ενει † A || 6–7 βίῳ, / σᾶς *P.Berol.* 9780 D.L. 5.7 et Musurus : βιώσας A : σᾶς C E || 7 τε A C E : om. *P.Berol.* 9780 D.L. 5.7 et Musurus || 8 ἐν C E et *P.Berol.* 9780 D.L. 5.7 : om. A || 9 ἀκαμάτους A C E : ἀκάμαντας *P.Berol.* 9780 D.L. 5.7 et Musurus || 11 τ' ἀθάνατον A : ἰσαθανατον *P.Berol.* 9780 : εἰς ἀθάνατον D.L. 5.7 || 12 ὕπνου M P Mus et *P.Berol.* 9780 D.L. 5.7 : † ὕπνουσ † A || 15 πόλλ' C E B et D.L. 5.7 : † πολλα † A || 16 σάν ἀγρεύοντες C E B : † σαναγρεύοντες † A : ἀναγορεύοντες D.L. 5.7 || 17 Ἀχιλλεὺς A C E et D.L. 5.7 : Ἀχιλεὺς *P.Berol.* 9780 || 18 τ' *P.Berol.* 9780 : τε A C E || 19 καὶ A C E : om. *P.Berol.* 9780 D.L. 5.8 | Ἀταρνέος M P Mus et *P.Berol.* 9780 D.L. 5.8, cf. 15.696e : † αταρτανεος † A : Ἀταρνέως C E B || 20 ἡελίου A C E : [άλιο]ν *P.Berol.* 9780 : ἀελίου D.L. 5.8 || 21 αἰοίδιμον A C E et *P.Berol.* 9780 : αἰοίδιμος D.L. 5.8 et Musurus || 22 μιν C E B M P Mus et *P.Berol.* 9780 D.L. 5.8 : † μην † A αὐξήσουσι C B M P Mus et D.L. 5.8 : αὐξήσουσιν A E || 23 Μνημοσύνης θυγατέρες A : μνημοσύνη *P.Berol.* 9780 : Μναμοσύνας θύγατρεις D.L. 5.7

ὅς Ξενίου σέβας αὔξου-
σαι φιλίας τε γέρας βεβαίας.

20

[52] ἐγὼ μὲν οὐκ οἶδα εἴ τις τι κατιδεῖν ἐν τούτοις | δύναται 696e
παιανικὸν ἰδίωμα σαφῶς ὁμολογοῦντος τοῦ γεγραφότος τετελευ-
5 τηθέναι τὸν Ἑρμείαν δι' ὧν εἴρηκε (PMG 842.15-16)·

σᾶς † γαρ † φιλίου μορφᾶς Ἀταρνέος
ἔντροφος ἡελίου χήρωσεν αὐγᾶς.

οὐκ ἔχει δ' οὐδὲ τὸ παιανικὸν ἐπίρρημα, καθάπερ ὁ εἰς Λύσανδρον
τὸν Σπαρτιάτην γραφεὶς ὄντως παιάν, ὃν φησι Δούρις ἐν τοῖς
10 Σαμίων ἐπιγραφομένοις Ὀροις (FGrH 76 F 26) ἄδεσθαι ἐν Σάμῳ.
παιάν δ' ἐστὶ καὶ ὁ εἰς Κρατερόν τὸν Μακεδόνα γραφεὶς, ὃν
ἐτεκμήνατο Ἀλεξίνος ὁ διαλεκτικός (SH 40 = SSR II C 15), | φησὶν 696f
Ἑρμῖππος ὁ Καλλιμάχειος ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ Ἀριστοτέλους (fr.
48 Wehrli = FGrH 1026 F 30)· ἄδεται δὲ καὶ οὗτος ἐν Δελφοῖς
15 λυρίζοντός τινος παιδός. καὶ ὁ εἰς Ἀγήμεονα δὲ τὸν Κορίνθιον
Ἀλκυόνης πατέρα, ὃν ἄδουσι Κορίνθιοι, ἔχει τὸ παιανικὸν ἐπίφθε-
γμα· παρέθετο δ' αὐτὸν Πολέμων ὁ περιγηγητής ἐν τῇ Πρὸς Ἀράν-
θιον ἐπιστολῇ (fr. 76 Preller). καὶ ὁ εἰς Πτολεμαῖον δὲ τὸν πρῶτον
Αἰγύπτου βασιλεύσαντα παιάν ἐστίν, ὃν ἄδουσι Ῥόδιοι· ἔχει γὰρ
20 τὸ ἰη παιάν ἐπίφθεγμα, || ὥς φησι Γόργων ἐν τῷ Περὶ τῶν ἐν 697a
Ῥόδῳ Θυσιῶν (FGrH 515 F *19). ἐπ' Ἀντιγόνῳ δὲ καὶ Δημητρίῳ
φησὶ Φιλόχορος (FGrH 328 F 165) Ἀθηναίους ἄδειν παιᾶνας τοὺς
πεποιημένους ὑπὸ Ἑρμίππου τοῦ Κυζικηνοῦ (Hermodot. SH 492)
ἐφαμίλλων γενομένων τῶν παιᾶνας ποιησάντων καὶ τοῦ Ἑρμο-
25 κλέους προκριθέντος. ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτὸς <ὁ> Ἀριστοτέλης ἐν τῇ
Ἀπολογίᾳ τῆς Ἀσεβείας (fr. 645 Rose), εἰ μὴ κατέψευσται ὁ λόγος,

2 τε γέρας P.Berol. 9780 D.L. 5.8 et Musurus : † τεγαρας † A | βεβαίας A :
βεβαίου D.L. 5.8 || 4 παιανικὸν C E B : παιωνικὸν A | γεγραφότος]
† γεγραφοτος † A : πεποιηκότος C E || 6 † γαρ † A : δ' ἔνεκεν 15.696d
7 ἡελίου 15.696d : † ηελίου † A : [άλιο]ν P.Berol. 9780 : αελίου D.L. 5.8
8 οὐδὲ C E : οὔτε A | τὸ ἰη παιάν post ἐπίρρημα praeb. C E
13 Καλλιμάχειος Dindorf : Καλλιμάχιος A || 15 λυρίζοντός γέ A : γε om. C
E || 16-17 ἐπίφθεγμα B M P Mus : ἐπίφθεγγμα A || 20 Γόργων
Schweighäuser : † γεωργος † A || 22-4 τοὺς πεποιημένους ... παιᾶνας om.
M P Mus || 23 Ἑρμίππου A C E : Ἑρμοκλέους Casaubon, cf. infra
24 ποιησάντων <πολλῶν> M P Mus : <πάντων> vel e.g. <Υ>, i.e. <τρεῖς>
Kaibel || 25 <ὁ> addidi

697b φησίν· οὐ γὰρ ἂν ποτε Ἑρμείᾳ θύειν ὡς ἀθανάτῳ προαιρούμενος
ὡς θνητῷ μνήμα κατεσκευάζον καὶ ἀθανατίζειν | τὴν φύσιν βουλό-
μενος ἐπιταφίους ἂν τιμαῖς ἐκόσμησα.

[53] τοιαῦτα λέγοντος τοῦ Δημοκρίτου ὁ Κύνουλκος ἔφη·

τί μ' ἀνέμνασας κείνων κυλίκων;

5

κατὰ τὸν σὸν Φίλωνα (SH 689A), δέον μηδένα τῶν σπουδῆς ἀξίων
λέγειν τι τοῦ γάστρωνος παρόντος Οὐλπιανοῦ· οὗτος γὰρ τὰς
καπυρωτέρας ᾧδὰς ἀσπάζεται μάλλον τῶν ἐσπουδασμένων· οἳαί
εἰσιν αἱ Λοχρικαὶ καλούμεναι, μοιχικαὶ τινες τὴν φύσιν ὑπάρχου-
σαι, ὡς καὶ ἤδε (carm. pop. PMG 853)·

10

697c ὦ τί πάσχεις; μὴ προδῶς ἄμμ', ἱκετεύω·
πρὶν καὶ μολεῖν κείνον, | ἀνίστω,
μὴ κακὸν μέγα ποιήσης
καὶ με τὴν δειλάκραν.
ἀμέρα καὶ ἤδη· τὸ φῶς
διὰ τὰς θυρίδος οὐκ εἰσορῆς;

5 15

τοιούτων γὰρ ᾠσμάτων αὐτοῦ πᾶσα πλήρης ἡ Φοινίκη, ἐν ἧ καὶ
αὐτὸς περιῆει καλαμίζων μετὰ τῶν τοὺς κολάβρους καλουμένους
συντιθέντων· εἴρηται γάρ, ὦ καλὲ Οὐλπιανέ, τοῦνομα. καὶ ὁ γε
Σκῆψιος Δημήτριος ἐν τῷ δεκάτῳ τοῦ Τρωικοῦ Διακόσμου (fr. 6 20
Gaede) φησὶν οὕτω· Κτησιφῶν ὁ Ἀθηναῖος ποιητὴς τῶν καλουμέ-
νων κολάβρων (SSH 369A), ὃν καὶ ὁ πρῶτος μετὰ Φιλέταιρον |
697d ἄρξας Περγάμου Ἄτταλος δικαστὴν καθεστάνει βασιλικῶν τῶν
περὶ τὴν Αἰολίδα. ὁ δ' αὐτὸς οὗτος συγγραφεὺς κἂν τῷ ἑννεακαι-
δεκάτῳ τῆς αὐτῆς πραγματείας (fr. 13 Gaede) Μνησιπτολέμου 25
(FGrH 164 T 1) φησί ποτε τοῦ ἱστοριογράφου τοῦ παρὰ Ἀντιόχῳ
τῷ προσαγορευθέντι Μεγάλῳ πλείστον ἰσχύσαντος υἱὸν γενέσθαι

2 καὶ A C E : fort. οὐδ' || 3 ἐκόσμησα Schweighäuser : † ἐκοσμήσατο † A :
ἐκόσμουν C E : ἐκόσμησα τὸ <σῶμα> Kaibel || 6–7 μηδένα Kaibel : μηδὲν A :
fort. τι post λέγειν delendum || 8 οἳαί C E M P Mus : † οἳα † A :
9 καλούμεναι B M P Mus : καλούμενοι A || 12 μολεῖν Kaibel : † μολιν † A :
μόλεν M P Mus || 13–14 ποιήσης / καὶ με] ποιήσης † καιμε † A : ποιήση σε
κάμει Bergk || 16 εἰσορῆς, i.e. EIC- Meineke : † εχορησ †, i.e. EK- A : ἐσορῆς
Musurus

Σέλευκον τὸν τῶν ἱλαρῶν ἄσμάτων ποιητὴν· οὐπερ συνεχῶς ἄδειν
εἰώθασι (p. 176 Powell)·

κάγῳ παιδοφιλήσω· πολὺ μοι κάλλιον ἢ γαμεῖν· |
παῖς μὲν γὰρ παρεὼν κῆν πολέμῳ μάλλον ἐπωφελεί.

697e

- 5 [54] καὶ μετὰ ταῦτα ἀποβλέψας εἰς αὐτὸν ἔφη· ἀλλ' ἐπειδὴ μοι
ὀργίζῃ, ἔρχομαί σοι λέξων τὸν συρβηνέων χορὸν ὅστις ἐστὶ. καὶ ὁ
Οὐλπιανός, οἷε γὰρ, ἔφη, κάθαρμα, θυμοῦσθαι με ἐφ' οἷς εἵρηκας
ἢ κάπ' ὀλίγον σου πεφροντικέναι,

κύον ἀδδεές; (Il. 21.481)

- 10 ἀλλ' ἐπεὶ διδάσκειν μέ τι ἐπαγγέλλῃ, σπονδὰς σοι ποιούμεαι οὐ
τριακοντούτιδας ἀλλ' ἑκατοντούτιδας. σὺ δὲ μόνον δίδασκε τίς ὁ
συρβηνέων χορός. <καὶ ὅς> Κλέαρχος, | ὦ λῶστε, ἐν δευτέρῳ Περὶ 697f
Παιδείας (fr. 15 Wehrli) οὕτως φησι· λείπεται τίς ὁ συρβηνέων
χορός, ὧν ἕκαστος τὸ δοκοῦν ἑαυτῷ † κατασαι † δεῖ, προσέχων
15 οὐδὲν τῷ προκαθημένῳ καὶ διδάσκοντι τὸν χορὸν, ἀλλ' αὐτὸς πολὺ
† τούτων ἀτακτοτέρως ἐστὶ θεατῆς. καὶ κατὰ τὸν παρωδὸν
Μάτρωνα (fr. 7 Olson-Sens = SH 540)·

οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
Εὐβοίος τε καὶ Ἑρμογένης διόι τε Φίλιπποι,
20 οἱ μὲν δὴ τεθνᾶσι καὶ εἰν Ἀίδαο δόμοισιν· ||
ἔστι δέ τις Κλεόνικος, ὃν ἀθάνατον λάχε γῆρας,
οὔτε ποιητῶν ἀδάημων οὔτε θεάτρων,
ὦ καὶ τεθνηῶτι λαλεῖν πόρε Φερσεφόνεια.

698a

5

697f-8a Eust. p. 1665.33-6 = i.389.35-9

6 συρβηνέων Meineke, cf. Hsch. σ 2766 : † συρβηναιων † A || 8 κάπ' ὀλίγον
σου Kaibel : κατολίγον σοι A : κᾶν ὀλίγον σου Casaubon || 10 ἐπαγγέλλῃ
Schweighäuser : † επαγγέλλῃσ † A : ἐπαγγέλλῃ Musurus || 12 συρβηνέων
Meineke : συρβηνάων A : βυρσηναίων C E | <καὶ ὅς> add. Schweighäuser
13 συρβηνέων Meineke : † συρβηναιων † A || 14 † κατασαι † δεῖ A :
κατᾶσαι δεῖ C E || 15-16 fort. οὗτος (i.e. ὁ διδάσκαλος) πολὺ <μᾶλλον>
τούτων ἀτακτοτέρων ἐστὶ θεατῆς vel sim. || 20 τεθνᾶσι C E B M P Eust. Mus :
† τεθνασιν † A || 21 ἔστι C E B M P Eust. Mus : ἐστὶν A | ὃν ἀθάνατον λάχε
γῆρας A C E Eust. : ὃς ἀθάνατον λάχε γῆρυν Stadtmüller || 23 Φερσεφόνεια
A : Περσεφόνεια C E Eust. Mus

σύ δὲ καὶ ζῶν, καλὲ Οὐλπιανέ, πάντα μὲν ζητεῖς, λέγεις δὲ οὐδὲ ἔν.

καὶ ὅς, τίς ἡδέως, ἔφη, τῶν ἐπῶν <...>, ὦ καλὲ μου ἑταῖρε, ἔως ἔτι ἐμμένομεν ταῖς σπονδαῖς; [55] καὶ ὁ Κύνουλκος· πολλοὶ τινες παρωδιῶν ποιηταὶ γεγόνασιν, ὦ ἑταῖρε. ἐνδοξότατος δ' ἦν Εὐ-
 698b βοῖος ὁ Πάριος (SH 410) γενόμενος τοῖς χρόνοις κατὰ Φίλιππον· οὗτός ἐστιν ὁ καὶ Ἀθηναίοις λοιδορησάμενος, | καὶ σῶζεται αὐτοῦ τῶν Παρωδιῶν βιβλία τέσσαρα. μνημονεύει δ' αὐτοῦ Τίμων ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Σίλλων (SH 776). Πολέμων δ' ἐν τῷ δωδεκάτῳ τῶν Πρὸς Τίμαιον (fr. 45 Preller) περὶ τῶν τὰς παρωδίας γεγραφότων
 10 ἱστορῶν τάδε γράφει· καὶ τὸν Βοιωτὸν δὲ καὶ τὸν Εὐβοῖον τοὺς τὰς παρωδίας γράψαντας λογίους ἂν φῆσαιμι διὰ τὸ παίζειν ἀμφιδεξίως καὶ τῶν προγενεστέρων ποιητῶν ὑπερέχειν ἐπιγεγονότας. εὐρετὴν μὲν οὖν τοῦ γένους Ἰππώνακτα φατέον τὸν ἱαμβοποιόν· λέγει γὰρ οὗτος ἐν τοῖς ἐξαμέτροις (fr. 126 Degani)· | 15

698c Μοῦσά μοι † ευρυμεδοντιαδεα † τὴν ποντοχάρυβδιν,
 τὴν ἐν γαστρὶ μάχαιραν, ὅς ἐσθίει οὐ κατὰ κόσμον,
 ἔννεφ', ὅπως ψηφίδι κακὸν οἶτον ὀληται
 βουλῇ δημοσίῃ παρὰ θιν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο.

κέχρηται δὲ καὶ Ἐπίχαρμος ὁ Συρακόσιος (test. 20) ἐν τισι τῶν
 20 δραμάτων ἐπ' ὀλίγον καὶ Κρατῖνος ὁ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιητῆς ἐν τοῖς Εὐνείδαις (test. i) καὶ τῶν κατ' αὐτὸν Ἠγήμων ὁ Θάσιος, ὃν ἐκάλουν Φακὴν· λέγει γὰρ οὕτως· |

698d ἔς δὲ Θάσον μ' ἐλθόντα μετεωρίζοντες ἔβαλλον
 πολλοῖσι σπελέθοισι, καὶ ὧδέ τις εἶπε παραστάς·

25

698b, 699a-b Eust. p. 1224.55-6 = IV.462.1-4

3 lac. indic. Casaubon || 10 Πρὸς Schweighäuser : † περι † A
 14 Ἰππώνακτα B M P : Ἰππώνακτα Musurus : Ἰππώνακτε A : Ἰππώναξ (structura mutata) E : Ἰππώναξ (structura mutata) C
 16 † ευρυμεδοντιαδεα † A : Εὐρυμεδοντία διὰ C E B : Εὐρυμέδοντ' ἄδοις Musurus : Εὐρυμεδοντιάδεω Wilamowitz || 17 ἐν γαστρὶ μάχαιραν C E : † ενγαστριμαχαιραν † A : ἐγγαστριμάχαιραν M P Mus || 20 τισι C E : τινι A || 21 κωμωδίας, i.e. ΚΩΜ- B M P Mus : κωνιωδίας, i.e. ΚΩΝΙ- A
 22 Εὐνείδαις Schweighäuser : Εὐνίδαις A : Εὐνοίδαις M P Mus
 25 σπελέθοισι Casaubon : σπέλθοισι (vox nihili) A : λίθοισι C E B

- “ὦ πάντων ἀνδρῶν βδελυρώτατε, τίς σ’ ἀνέπεισε
 καλὴν κρηπίδα ποσὶν τοιοῖσδ’ ἀναβῆναι;” |
 τοῖσι δ’ ἐγὼ πᾶσιν μικρὸν μετὰ τοῦτ’ ἔπος εἶπον· 5 698e
 “μνή μ’ ἀνέπεισε γέροντα καὶ οὐκ ἐθέλοντ’ ἀναβῆναι
 καὶ σπάνις, ἢ πολλοὺς Θασίων εἰς ὀλκάδα βάλλει
 εὐκούρων βδελυρῶν, ὀλλύντων τ’ ὀλλυμένων τε
 ἀνδρῶν, οἳ καὶ νῦν κείθι κακῶς κακὰ ῥαψοδοῦσιν·
 οἷς καὶ ἐγὼ μετὰ τοῖσιν † τα † χρηίζων ἐπίθησα. 10
 αὖθις δ’ οὐκ ἐπὶ κέρδος ἀποίσομαι, εἰς Θασίους
 μηθὲν πημαίνων κλυτὸν ἄργυρον ἐγγυαλίζων,
 μὴ τίς μοι κατὰ οἶκον Ἀχαιϊάδων νεμεσῇ |
 πεσσομένης ἀλόχου τὸν ἀχαινὸν ἄρτον ἐν οἴκοις, 698f
 καὶ ποτέ τις εἴπησι μικρὸν τυροῦντ’ ἐσιδοῦσα,
 † “ὥσφιλιωνορμην † παρ’ Ἀθηναίοισιν ἀείσας 15
 πεντήκοντ’ ἔλαβε δραχμάς, σὺ δὲ μικρὸν ἐπέψω.””
 ταῦτά μοι ὁρμαίνοντι παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη
 χρυσὴν ῥάβδον ἔχουσα καὶ ἤλασεν εἰπέ τε φωνή· ||
 “δεινὰ παθεῖσα, Φακὴ βδελυρά, χώρει ἔς τὸν ἀγῶνα.” 20 699a
 καὶ τότε δὴ θάρσησα καὶ ἤειδον πολὺ μᾶλλον.
- 20 [56] πεποίθηκε δὲ παρωδίας καὶ Ἑρμιππος ὁ τῆς ἀρχαίας κωμω-
 δίας ποιητῆς (test. 7). τούτων δὲ πρῶτος εἰσῆλθεν εἰς τοὺς ἀγῶνας
 τοὺς θυμελικοὺς Ἡγήμων καὶ παρ’ Ἀθηναίοις ἐνίκησεν ἄλλαις τε
 παρωδαῖς καὶ τῇ Γιγαντομαχίᾳ. γέγραφε (test. 2) δὲ καὶ κωμω-
 δίαν εἰς τὸν ἀρχαῖον τρόπον ἣν ἐπιγράφουσι Φιλίννην. ὁ δὲ
 25 Εὐβοῖος πολλὰ μὲν εἴρηκεν ἐν τοῖς ποιήμασι χαρίεντα, | περὶ μὲν 699b
 τῆς τῶν βαλανεῶν μάχης (SH 411).

698b, 699a-b Eust. p. 1224.55-6 = IV.462.1-4

1 τίς σ’ ἀνέπεισε C E B M P : τίς σ’ ἀνέπεισεν / ἔς Musurus : † τιςσαν ἐπίσε †
 A || 7 κείθι Casaubon : † κιθι † A || 8 μετὰ τοῖσιν † τα † A : σιτοῖο μέγα
 Brandt | ἐπίθησα M P Mus : ἐποίησα (vox nihili) A || 9 ἀποίσομαι A :
 ἀπείσομαι Bedrot || 10 μηθὲν A : μηδὲν Brandt : μηδέναι Kaibel
 12 πεσσομένης A : fort. πεττομένης scribendum est | ἐν οἴκοις A : ἀεικῶς
 Brandt || 13 εἴπησι μικρὸν A : εἴπη σμικρὸν Meineke
 14 † ὥσφιλιωνορμην † A : ὦ φίλη, ὦνῆρ μὲν Wilamowitz || 22 ἄλλαις M P
 Mus : ἄλλως A || 24 Φιλίννην A : Φιλίνην Meineke : Φιλίνναν Kassel-Austin,
 cf. Suda η 53 || 26 βαλανεῶν Conti (balneatorum) : βαλανεῖων A C E :
 βαλανεῖοις (structura mutata) Eust.

βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείρῃσι,

περὶ δὲ τοῦ λοιδορουμένου κουρέως τῷ κεραμεῖ τῆς γυναικὸς χάριν
(SH 412)·

μήτε σὺ τόνδ' ἀγαθὸς περ ἐὼν ἀποαίρεο, κουρεῦ,
μήτε σύ, Πηλείδῃ.

5

ὅτι δὲ ἦν τις περὶ αὐτοὺς δόξα παρὰ τοῖς Σικελιώταις Ἀλέξανδρος
ὁ Αἰτωλὸς (fr. 5, p. 125 Powell) ὁ τραγωδοδιδάσκαλος ποιήσας
ἐλεγείον τρόπον τοῦτον δηλοῖ· |

- 699c ὡς Ἀγαθοκλείος λάσαιι φρένες ἤλασαν ἔξω
πατρίδος. ἀρχαίων ἦν ὃδ' ἀνὴρ προγόνων 10
εἰδὼς ἐκ νεότητος αἰεὶ ξείνοισιν ὁμιλεῖν
 ξείνος, Μιμνέρμου δ' εἰς ἔπος ἄκρον ἰὼν
 παιδομανεῖ σὺν ἔρωτι † ποτὴν ἴσον· ἔγραφε δ' ὠνὴρ 5
 εὖ παρομηρέην ἀγλαΐην ἐπέων
 πισύγγους ἢ φῶρας ἀναιδέας ἢ τινα χλούνην 15
 † φλοιων † ἀνθηρῇ σὺν κακοδαιμονίῃ,
 τοῖα Συρηκόσιοις καὶ ἔχων χάριν· ὡς δὲ Βοιωτοῦ
 ἔκλυεν, Εὐβοίῳ τέρψεται οὐδ' ὀλίγον. | 10
- 699d [57] πολλῶν οὖν ἐκάστοτε τοιούτων λεγομένων, ἐπεὶ ποτε
 ἐσπέρα κατελάμβανεν ἡμᾶς, ὁ μὲν τις ἔλεγε· παῖ, λυχνίον, ὁ δέ· 20

700e, 699d–e, 701a, 700a–c, 699e–f, 700e–f, 701a–b Eust. p. 1571.4–23 =
i.263.43–264.19

4 μήτε C E : † μηδε † A || 5 μήτε C E : μηδὲ A || 7 τραγωδοδιδάσκαλος M P
Mus : τραγωδιδάσκαλος A || 11 ξείνοισιν B M P Mus : † ξενοισιν † A || 12 εἰς
ἔπος ἄκρον ἰὼν Casaubon : † δεισεποσακρονίων † A || 13 ποτὴν ἴσον B :
πότῃν ἴσον A : πότῃν ἴσον M P Mus || 14 παρομηρέην A : παρ' Ὀμηρείην
Musurus : παρ' Ὀμηρέην M P || 15 πισύγγους ἢ φῶρας ἀναιδέας Weston :
† πισυγασσηφωρασσαναῖδεας † A || 16 † φλοιων † A : φλύων Schweighäuser :
φλύοντ' Powell | ἀνθηρῇ Schweighäuser : † ανθηρη † A || 17 τοῖα
Συρηκόσιοις † † τοιασυρηχοσιοις † A : οἷα Συρηκόσιος Powell | ὡς A : ὅς
Jacobs | Βοιωτοῦ Casaubon : † βοιωτους † A || 20 λυχνίον Kaibel, ducente
Casaubon : † λυχνειον † A | ὁ² Dalechamps (*alius*) : οἱ A

- λυχνέα, ὁ δέ· λοφνίδα, οὕτω καλεῖσθαι φάσκων τὴν ἐκ φλοιοῦ
 λαμπάδα, ὁ δέ· πανόν, ἄλλος δέ· φανόν, ὁ δέ· λυχνοῦχον, ὁ δέ·
 λύχνον, καὶ διμυξον δὲ λύχνον ἕτερος, ἄλλος δέ· ἐλάνην, ὁ δέ τις·
 ἐλάνας, τὰς λαμπάδας οὕτω φάσκων καλεῖσθαι παρὰ τὴν ἑλλην,
 5 οὕτω δ' εἰπεῖν Νεάνθηον ἐν πρώτῃ τῶν Περὶ Ἀτταλον Ἱστοριῶν
 (FGrH 171 F 1), καὶ ἄλλος ὃ τι δὴ ποτε, ὡς τάραχον γίνεσθαι οὐ
 τὸν τυχόντα τῶν | ἐπὶ τούτοις πίστεων παρὰ πάντων λεγομένων· 699e
 Σιληνὸν μὲν γάρ τις τὸν γλωσσογράφον ἔφασκεν Ἀθηναῖους
 λέγειν τὰς λαμπάδας φανούς, Τιμαχίδας δὲ ὁ Ῥόδιος (fr. 23
 10 Blinkenberg) δέλετρον τὸν φανὸν καλεῖσθαι, οἶον, φησὶν, οἱ
 νυκτερευόμενοι τῶν νέων ἔχουσιν <...> οὕς οὗτοι ἐλάνας καλοῦσιν,
 Ἀμερίας (p. 10 Hoffmann) δὲ γράβιον τὸν φανόν. Σέλευκος (fr. 46
 Müller) δὲ οὕτως ἐξηγεῖται ταύτην τὴν λέξιν· γράβιον ἐστὶ τὸ
 πρίνινον ἢ δρύινον ξύλον ὃ περιεθλασμένον καὶ κατεσχισμένον
 15 ἐξάπτεσθαι καὶ φαίνειν τοῖς ὁδοιποροῦσι· Θεοδωρίδας γοῦν ὁ |
 Συρακόσιος ἐν Κενταύροις διθυράμβῳ (SH 739) φησί· 699f

πίσσα δ' ἀπὸ γραβίων ἔσταζεν, |

- οἶον ἀπὸ [...7-9...]πάδων. μν[ημονεῦει δὲ] γραβίων κα[ὶ Στράττις]
 ἐν Φοινίσσαις (fr. 53). [58] ὅτι δὲ λυχνοῦχοι οἱ νῦν καλούμενοι
 20 φανοὶ ὠνομάζοντο Ἀριστοφάνης ἐν Αἰολοσίκωνι (fr. 8) παρίστησι·

καὶ διαστίλβονθ' ὀρώμεν,
 ὥσπερ ἐν κενῷ λυχνοῦχῳ,
 πάντα τῆς ἐξωμίδος.

ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ Νιόβῳ (fr. 290) προειπὼν λυχνοῦχον·

1 ὁ Casaubon : οἱ A | λοφνίδα, i.e. -ΙΔΑ Kaibel, cf. 15.701a et Lyc. 48, Call. fr.
 dub. 755, Hsch. λ 1292 λοφνίς· λαμπάς : † λοφνια †, i.e. -ΙΑ A : λοφνία
 (structura mutata) C E Eust. | τ** φλοιοῦ A : τ** om. C E : τοῦ φλοιοῦ
 Schweighäuser, cf. 15.701a τὴν ἐκ τοῦ φλοιοῦ τῆς ἀμπέλου λαμπάδα || 5 ἐν α'
 (i.e. πρώτῃ) τῶν B : † εατων † A : ἕνα τῶν M P Mus || 11 <ἐπὶ> τῶν νεῶν
 Wilamowitz | lac. indic. Wilamowitz || 12 Ἀμερίας Casaubon : † αμερις † A
 14 ὃ περιεθλασμένον Kaibel : ὅπερ ἐθλασμενον A : ὃ ἐθλασμένον C E Eust.
 16 ἐν Κενταύροις M P Mus : † ενεκενταυροις † A || 18-368,21 οἶον ἀπὸ ...
 Ἐπικρά- om. B M P Mus || 18 [ξύλολαμ]πάδων suppl. Kaibel, ducente
 Schweighäuser | μν[ημονεῦει δὲ] suppl. Schweighäuser | κα[ὶ Στράττις]
 suppl. Schweighäuser, cf. 4.160b, 14.621f || 22 κενῷ A : καινῷ Poll.^{AB} 10.116 :
 κενῷ et καινῷ Poll.^{FS} 10.116

οἷμοι κακόδαιμον (φησίν), ὁ λυχνοῦχος ἡμῖν οἴχεται.

εἶτ' ἐπιφέρει·

καὶ πῶς ὑπερβᾷς τὸν λυχνοῦχον ἔλαθες;

ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς καὶ λυχνίδιον αὐτὸν καλεῖ διὰ τούτων (fr. 291)·

ἀλλ' ὥσπερ ὁ λύχνος

5

ὁμοιότατα † καθεύδεται † ἐπὶ τοῦ λυχνίδιου.

Πλάτων δ' ἐν Νυκτὶ Μακρᾷ (fr. 91)·

ἔξουσιν οἱ πομπεῖς λυχνοῦχους δηλαδὴ.

Φερεκράτης Δουλοδιδασκάλῳ (fr. 44)·

ἄνυσόν ποτ' ἐξελθὼν, [σκ]ότος γὰρ γίγνεται,

10

καὶ τὸν λυχνοῦχον ἔκφερ' ἐνθεις τὸν λύχνον.

Ἀλεξίς δ' ἐν Κηρυττομένῳ (fr. 107)·

ὥστ' ἐξελὼν τοῦ λυχνοῦχου τὸν λύχνον

μικροῦ κατακαύσας ἔλαθεν ἑαυτὸν ὑπὸ μάλης

τῇ γαστρὶ μᾶλλον τοῦ δέοντος προσαγαγών.

15

Εὐμήδης δ' ἐν Σφαττομένῳ (fr. 1) προειπών·

† ηγουμένην † δὲ λυχνὸν εἰς τὸ πρόσθ' ἰδὼν

[.....]ατο . ὑμένιδι[.....]ς,

ἐπιφέρει·

[... λυχνο]ύχω... κο[|

20

699f Ἐπικράτης δ' ἐν Τριόδοντι ἢ Ῥωποπώλῃ (fr. 7) προειπών·

(Α.) λαβὲ τριόδοντα καὶ λυχνοῦχον,

1 λυχνοῦχος A : λύχνος vel λύχνιον Schweighäuser || 3 ἔλαθες A : ἔλαθέ σε Cobet || 5 ὁ A : om. Poll. 10.119 || 6 καθεύδεται A : καθεύδε vel καθηῦδ' Poll. || 10 [σκ]ότος suppl. Schweighäuser : ..ότος A || 10–11 γίγνεται**.. ἰ A : suppl. Schweighäuser || 13 λυχνοῦχου τὸν Elmsley : † λυχνουτονχουτον † (v.l. λύχνου τὸν et λυχνοῦχου τὸν in unam confusas) A || 14 ἔλαθεν A : ἔλαθ' Elmsley | ἑαυτὸν ὑπὸ μάλης] † ἑαυτὸν υπομάλης † A || 20 [λυχνο]ύχω suppl. Schoell || 21 -της] incip. de novo B M P Ald

ἐπιφέρει·

(B.) ἐγὼ δὲ δεξιᾷ γε τόνδ' ἔχω τινά,
σιδηρότευκτον ἐναλίων θηρῶν μέλος
κερατίνου τε φωσφόρου λύχνου σέλας. ||

5 Ἄλεξις Μίδωνι (fr. 152)·

700a

ὁ πρῶτος εὐρών μετὰ λυχνούχου περιπατεῖν
τῆς νυκτὸς ἦν τις κηδεμῶν τῶν δακτύλων.

[59] ἐν δὲ Θεοφορήτῳ ὁ αὐτὸς Ἄλεξις (fr. 91)·

οἶμαι γὰρ ἐπιτιμᾶν τῶν ἀπαντῶντων τινὰς
10 ἡμῖν, ὅτι τηνικαῦτα μεθύων περιπατῶ·
ποῖος γὰρ ἐστὶν φανός, ὦ πρὸς τῶν θεῶν,
τοιούτος οἷος ὁ γλυκύτατος ἥλιος;

Ἀναξανδρίδης δὲ ἐν Ὑβρει (fr. 49)·

οὐκουν λαβὼν τὸν | φανὸν ἄψεις μοι λύχνον;

700b

15 ἄλλοι δὲ ἔφασκον φανὸν λέγεσθαι τὴν λαμπάδα, οἱ δὲ τὴν ἔκ τινων
ξύλων τετμημένων δέσμην. Μένανδρος Ἀνεψιοῖς (fr. 60)·

ὁ φανός ἐστι μεστὸς ὕδατος οὐτοσί·
δεῖ τ' οὐχὶ σείειν † ἀλλὰ ποδιεῖν † αὐτόν.

Νικόστρατος ἐν Πατριώταις (fr. 22)·

20 ὁ κάπηλος γὰρ οὐκ τῶν γειτόνων
ἄν τ' οἶνον, ἄν στέφανον ἀποδῶταί τινι,
ἄν τ' ὄξος, ἀπέπεμψεν ὁ κατάρατος δοὺς ὕδωρ. |

Φιλιππίδης Συμπλεούσαις (fr. 16)·

700c

700e, 699d-e, 701a, 700a-c, 699e-f, 700e-f, 701a-b Eust. p. 1571.4-23 =
i.263.43-264.19 | 700b-d Eust. p. 1854.55 = ii.189.37-8

3 μέλος A : βέλος Casaubon || 9 γὰρ A : γ' Jacobs || 13 ἐν Ὑβρει Casaubon :
† ενυβρι † A || 16 Ἀνεψιοῖς M P Mus, cf. 15.700e : ἀνεψιὸς A || 18 δεῖ τ'
Musurus : δεῖ τε vel δεῖ τε M P : † δεῖτε † A | † ἀλλὰ ποδιεῖν † A : ἀλλ'
ἀποσεῖν Bentley | αὐτόν A : αὐτόθεν Bentley || 21 στέφανον A : τε φανὸν B :
τ' ἔλαιον Musurus || 22 ἀπέπεμψεν A : ἀπέπεμψ' Musurus

(A.) ὁ φανὸς ἡμῖν οὐκ ἔφαινεν οὐδὲ ἓν.

(B.) ἔπειτα φυσᾶν δυστυχῆς οὐκ ἠδύνω;

[60] Φερεκράτης δὲ ἐν Κραπατάλοις (fr. 90) τὴν νῦν λυχνίαν καλουμένην λυχνίον κέκληκε διὰ τούτων·

(A.) τίς τῶν λυχνίων ἡργασία; (B.) Τυρρηνική·

5

ποικίλαι γὰρ ἦσαν αἱ παρὰ τοῖς Τυρρηνοῖς ἐργασίαι φιλοτέχνων ὄντων τῶν Τυρρηνῶν. Ἀριστοφάνης δ' Ἰππεῦσι (Antiph. fr. 109)·

τῶν δ' ἀκοντίων

συνδοῦντες ὀρθὰ τρία λυχνίῳ χρώμεθα.

700d Δίφιλος δ' ἐν | Ἀγνοίᾳ (fr. 2)·

10

ἄψαντες λύχνον

λυχνεῖον ἐζητούμεν.

Εὐφορίων δ' ἐν Ἱστορικοῖς Ὑπομνήμασι (fr. 5, FHG iii.72 = fr. 174 van Groningen) Διονύσιόν φησι τὸν νεώτερον Σικελίας τύραννον Ταραντίνους εἰς τὸ πρυτανεῖον ἀναθεῖναι λυχνεῖον δυνάμενον 15 καίειν τοσοῦτους λύχνους ὅσος ὁ τῶν ἡμερῶν ἐστὶν ἀριθμὸς εἰς τὸν ἐνιαυτόν. Ἑρμιππος δὲ ὁ κωμωδιοποιὸς ἐν Ἰάμβοις (fr. 8 West²) τὸ στρατιωτικὸν σύνθετον οὕτως ὀνομάζει, ἐν δὲ Φορμοφόροις δράματι (fr. 62)·

τῇδ' ἐξιόντι δεξιᾷ, ὦ λυχνίδιον.

20

700e πανὸς δ' ὀνομάζεται τὸ διακεκομμένον ξύλον καὶ | συνδεδεμένον· τούτῳ δ' ἐχρῶντο λαμπάδι. Μένανδρος Ἀνεψιοῖς (fr. 59)·

εἰσιῶν

πανόν, λύχνον, λυχνοῦχον, ὃ τι πάρεστιν· φῶς

700e, 699d-e, 701a, 700a-c, 699e-f, 700e-f, 701a-b Eust. p. 1571.4-23 = i.263.43-264.19

3 λυχνίαν C E P Mus : † λυχνεῖαν † A || 4 λυχνίον C E : † λυχνεῖον † A : λυχνεῖαν B : λύχνειον M P Mus, cf. 15.700d λυχνεῖον || 5 λυχνίων A : λυχνεῖων Musurus || 7 Ἀριστοφάνης A C E : Ἀντιφάνης Porson || 9 λυχνίῳ vel λυχνίῳ A C E Eust. : λυχνεῖῳ Musurus || 18 λυχνεῖον σύνθετον A : λυχνεῖον σύνθετον Schweighäuser : λυχνεῖον delevi || 24 πάρεστιν A : πάρεστι B M P Mus

μόνον πολὺ ποίει.

Δίφιλος Στρατιώτη (fr. 6)·

ἀλλ' ὁ πανὸς ὕδατός ἐστι μεστός.

πρότερος δὲ τούτων Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι (284) μέμνηται τοῦ
 5 πανοῦ | [καὶ Εὐριπίδης] ἐν Ἴωνι (195). ἔλεγ[ον δὲ τοῦτον οἱ] πρὸ
 ἡμῶν κ[αὶ ξυλολυχνοῦ]χον, οὗ μνη[μονεύει Ἀλέξιος] ἐν Εἰσοι-
 κιζ[ομένῳ] (fr. 66) οὕτως·

ὁ δὲ ξυλο[λυχνοῦχος] ...

πυρὸς[...

10 γι[

χ[

ο[

κ[... μνημο]νε[ύει δὲ Θεόπομπος ἐν Εἰρή]ν[η] (fr. 8) λέγων οὕτως·

ἡμᾶς δ' ἄ]παλ[λαχθέντας ἐπ' ἀγαθαῖς] τύχα[ις

15 ὀβελισκολυχνίου] καὶ ξ[ιφομαχαίρας πικράς].

επακ[

επισ[

ασελ[

ωτι[

20 πῶς[

μεν[

δαίν[υ

γωδ[

οισπ[

25 φη[

ενο[

1 ποίει Dalechamps (*cura*) : ποιεῖ A || 3 ἐστι C E B P Eust. Mus : ἐστίν A
 4–5 τοῦ πανοῦ κτλ om. M P Mus : ἐν Ἴωνι κτλ om. B || 5 [καὶ Εὐριπίδης]
 suppl. Meineke | ἔλεγ[ον δὲ τοῦτον οἱ] suppl. Kaibel : ἔλει ... A || 6 κ[αὶ
 ξυλολυχνοῦ]χον suppl. Kaibel, Meineke | μνη[μονεύει Ἀλέξιος] suppl.
 Meineke, cf. C E ξυλολύνουχον δὲ μέμνηται Ἀλέξιος, Eust. ὁ δὲ παρὰ Ἀλέξιδι
 ξυλολυχνοῦχος || 6–7 Εἰσοικιζ[ομένῳ] suppl. Meineke || 7 [οὕτως] suppl.
 Kaibel || 13–15 [μνημο]νε[ύει δὲ Θεόπομπος] ... ξ[ιφομαχαίρας πικράς]
 suppl. Kaibel ex Poll. 10.118, cf. Eust. τῷ παρὰ Θεοπόμπῳ ὀβελισκολύνῳ

νειμ[
απτ[
Φιλύ[λλιος (fr. 29)	
π[
δι[5
λα[
φ[
φ[
τ[
ξ[10
δ[
.[
.[
.[
(adesp. com. fr. *126)]	15
] μετὰ χερσὶν	
] δὲ τῶν ἄλλων	
]έμενον ἔν	
]δέοι κατα	
]ῥπερ ἔτι	20
]νι	
]. ρων	
]ιη	
.	
.	25
.	
.	
]κάν	
]ῆι	
]ο φησὶ	30
]λεί	
]οδω	
]ι εἰς	
]ωλι	
]δ' ἐνι	35
]λύ	

5]υθέ
]υτί
]όν
]ῆσ
]εκ
]ου
]ψη
]χρυ
]αφά
 10]ει:
]ον
]υ
]ξου
]ει
 15]ἄ
]σ
]αῖ
 .
]α
 20 .
 .

ΕΚ ΤΟΥ ΙΕ

| [61] ξυλολύχνου δὲ μέμνηται Ἀλεξίς (fr. 66)· καὶ τάχα τούτῳ 700e
 ὁμοίον ἐστὶ τὸ παρὰ Θεοπόμπῳ (fr. 8.2) ὀβελισκόλυχνον. Φιλύλ-
 λιος (fr. 29) δὲ τὰς λαμπάδας δᾶδας καλεῖ. οὐ παλαιὸν | δ' εὕρημα 700f
 25 λύχνος· φλογὶ δ' οἱ παλαιοὶ τῆς τε δαδὸς καὶ τῶν ἄλλων ξύλων
 ἐχρῶντο.

700f Eust. p. 440.29-30 = I.695.5-6

22 ξυλολύχνου δὲ κτλ praeib. B Mus ex Epitome | ξυλολύχνου C E : χ E^s :
 ξυλολυχνοῦχος (structura mutata) Eust. : ξυλολυχνούχου B Mus || 24 δ' C B
 Mus : δὲ E

IE

κοιμίσαι λύχνον,

Φρύνιχος (fr. 25.1) φησί.

† σω † καὶ θρυαλλίδ', ἣν δέη. (Philyll. fr. *25)

καὶ Πλάτων ἐν Νυκτὶ Μακρᾷ (fr. 90)·

ἐνταῦθ' ἐπ' ἄκρων τῶν κροτάφων ἔξει λύχνον
δίμυξον.

5

μνημονεύει τοῦ διμύξου λύχνου καὶ Μεταγένης ἐν Φιλοθύτῃ (fr.
701a 13.1) καὶ Φιλωνίδης ἐν Κοθόρνοις (fr. 3.1). || Κλείταρχος δ' ἐν ταῖς
Γλώσσαις λοφνίδα φησὶ καλεῖν Ῥοδίου τὴν ἐκ τοῦ φλοιοῦ τῆς
ἀμπέλου λαμπάδα. Ὅμηρος δὲ τὰς λαμπάδας δετὰς ὀνομάζει· 10

καϊόμεναί τε δεταί, τὰς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ. (Il. 11.554 =
17.663)

ἐλάνη δὲ ἡ λαμπὰς καλεῖται, ὡς Ἀμερίας (p. 10 Hoffmann) φησί.
Νίκανδρος δ' ὁ Κολοφώνιος (fr. 89 Schneider) ἐλάνην τὴν τῶν
καλάμων δέσμην. λύχνα δὲ οὐδετέρως εἴρηκεν Ἡρόδοτος ἐν 15
701b δευτέρᾳ Ἱστοριῶν (2.62.1, 2). λυχνοκαυτίαν | δέ, ἣν οἱ πολλοὶ
λέγουσι λυχναψίαν, Κηφισόδωρος ἐν Ὑί (fr. 11).

καὶ ὁ Κύνουλκος αἰεὶ ποτε τῷ Οὐλπιανῷ ἀντικορουσσόμενος
ἔφη· ἐμοὶ δέ, παῖ δωρόδειπνε, ἀσσαρίου κανδήλας πρίω, ἵνα καὶ γὼ
κατὰ τὸν καλὸν Ἀγάθωνα (TrGF 39 F 15) ἀναφωνήσω τάδε τὰ τοῦ 20
ἡδίστου Ἀριστοφάνους (fr. 592.35)·

ἐκφέρετε πεύκας κατ' Ἀγάθωνα φωσφόρους.

καὶ ταῦτ' εἰπὼν·

701a Eust. p. 1653.16–17 = i.374.40–1 | 700e, 699d–e, 701a, 700a–c, 699e–f,
700e–f, 701a–b Eust. p. 1571.4–23 = i.263.43–264.19

1–2 κοιμίσαι λύχνον, Φρύνιχος φησὶ praeb. B Mus || 1 κοιμίσαι λύχνον B
Mus : λύχνον κατακοιμίση Poll. 7.178 || 2 Φρύνιχος B : Κλείταρχος Mus
3 † σω †] hic incip. de novo A | ἣν δέη, i.e. HNDENI Porson : † ηνδενι †,
i.e. HNDENI A || 4 καὶ Πλάτων κτλ praeb. M P Mus || 9 λοφνίδα Musurus :
λοφίδα A : λοφνία C E Eust. || 17 Ὑί Schweighäuser : υἱεὶ A : ὕγιεῖ M P Mus

οὐραν ὑπίλας ὑπὸ λεοντόπουν βάσιν (cf. E. fr. 540.1.2),

ὑπεξήλθε τοῦ συμποσίου ὑπνηλὸς κάρτα γενόμενος.

- [62] τῶν δὲ πολλῶν τὸ ἰὴ παιῶν ἐπιφθεγγόμενων | ὁ Πον- 701c
τιανὸς ἔφη· τὸ ἰὴ παιῶν, ἄνδρες φίλοι, μαθεῖν βούλομαι εἴτε
5 παροιμία ἐστὶν εἴτε ἐφύμνιον εἴτε τι ἄλλο. πρὸς δὲ ὁ Δημόκριτος
ἔφη· Κλέαρχος ὁ Σολεὺς οὐδενὸς ὦν δεύτερος τῶν τοῦ σοφοῦ
Ἀριστοτέλους μαθητῶν ἐν τῷ προτέρῳ Περὶ Παροιμιῶν (fr. 64
Wehrli) τὴν Λητώ φησιν ἐκ Χαλκίδος τῆς Εὐβοίας ἀνακομίζουσιν
εἰς Δελφοὺς Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν γενέσθαι παρὰ τὸ τοῦ
10 κληθέντος Πύθωνος σπήλαιον. καὶ φερομένου τοῦ Πύθωνος ἐπ’
αὐτοὺς ἡ Λητώ τῶν παίδων τὸν ἕτερον | ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἔχουσα, 701d
προσβάσα τῷ λίθῳ τῷ νῦν ἔτι κειμένῳ ὑπὸ τῷ ποδὶ τῆς χαλκῆς
εἰργασμένης Λητοῦς, ὃ τῆς τότε πράξεως μίμημα γενόμενον ἀνά-
κειται παρὰ τὴν πλάτανον ἐν Δελφοῖς, εἶπεν· “ἴε παῖ”· τυχεῖν δὲ
15 τόξα μετὰ χειρὸς ἔχοντα τὸν Ἀπόλλωνα. τοῦτο δ’ ἐστὶν ὡς ἂν
εἴποι τις· “ἄφιε παῖ” καὶ “βάλε παῖ”· διόπερ ἀπὸ τούτου λεχθῆναι
φασὶ τὸ “ἴε παῖ” καὶ “ἴε παιῶν”. ἔνιοι δὲ παρεγκλίνοντές τε τὴν
λέξιν καὶ <φιλοῦντες> ἐπὶ τοῖς δεινοῖς ἀλεξητήριόν τινα παροιμίαν |
λέγουσιν· “ἰὴ παιῶν” καὶ οὐχὶ “ἴε παῖ”. πολλοὶ δὲ καὶ ἐπὶ τοῖς 701e
20 τέλοισι ἔχουσιν ἐπιφθεγγόμενοι οἱ μὲν ἐν παροιμίᾳ φασὶν οὕτω
τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον “ἰὴ παιῶν”, διὰ δὲ τὸ λίαν ἡμῖν εἶναι
σύνηθες λανθάνον ὃν ἐν παροιμίᾳ, οἱ δὲ τὸ τοιοῦτο λέγοντες οὐχ
ὡς παροιμίαν <...> τὸ δὲ ὑφ’ Ἡρακλείδου τοῦ Ποντικοῦ (fr. 158
Wehrli = fr. 110 Schütrumpf) λεχθὲν φανερώς πέπλασται, ἐπὶ
25 σπονδαῖς τοῦτο πρῶτον εἰς τρεῖς εἰπεῖν τὸν θεὸν οὕτως· “ἰὴ παιάν,
ἰὴ παιάν, <ἰὴ παιάν>”· ἐκ ταύτης γὰρ τῆς πίστεως τὸ τρίμετρον
καλούμενον ἀνατίθῃσι | τῷ θεῷ φάσκων τοῦ θεοῦ τούτων ἐκάτερον 701f
εἶναι τῶν μέτρων, ὅτι μακρῶν μὲν τῶν πρώτων δύο συλλαβῶν

1 ὑπίλας Schweighäuser : ὑπήλας A : ὑπίλλας Ael. NA 12.7 : ὑπέλλαι Erot. u
23 || 3 ἰὴ M P Mus : ἰη A : ἰη B || 4 ἰη Dalechamps : ἰη A : ἰη B
12 προσβάσα A C : προβάσα E : ἐπιβάσα Kaibel || 14 παρὰ A : πῆ E : περὶ C
18 <φιλοῦντες> add. Kaibel, cf. Σ^{AT} Il. 15.365 || 18–19 δεινοῖς ἀλεξητήριόν
τινα παροιμίαν λέγουσιν· ἰὴ παιῶν, καὶ οὐχὶ· ἴε παῖ om. M P || 19 λέγουσιν
A : φασιν C E B Mus || 22 λανθάνον ὃν A C E : λανθάνομεν B M P || 23 lac.
indic. Kaibel || 26 <ἰὴ παιάν> add. Kaibel, ducente Dalechamps || 27 τούτων
scripsi : τοῦθ’ A C E : <διὰ> τοῦθ’ Kaibel (“nisi τοῦθ’ delendum”)

λεγομένων “ἰὴ παιάν” ἥρῳον γίνεται, βραχέως δὲ λεχθεισῶν ἱαμβείον. διὰ δὲ τοῦτο δῆλον ὅτι καὶ τὸν χωλῖαμβον ἀναθετέον αὐτῷ· βραχειῶν γὰρ γινομένων, εἰ δύο τὰς ἀπασῶν τελευταίας συλλαβάς εἰς μακράν ποιήσει τις, ὁ Ἰππώνακτος ἱαμβος ἔσται.

[63] μετὰ ταῦτ’ ἤδη μελλόντων καὶ ἡμῶν ἀνίστασθαι ἐπεισηλ- 5
θον παῖδες φέροντες ὁ μὲν τις θυμιατήριον, ὁ δὲ ...

τοῦ συμποσίου ... δε

[λιβ]α[ν]ωτοῦ ... ἱμποι

... δὴ ...

... ηἰθυταυ

... τὰ τὸν

... αν. τήν

... ξνορ ... οι

... ὁ ... καὶ τόδε

ε ... ε . τοῦ θ[υμι]ατηρίου

702a ... καὶ ἐ . τοῦ [λι]βανωτοῦ, τοῖς θεοῖς πᾶσι καὶ πάσαις εὐξάμενος,
ἐπισπείσας τοῦ οἴνου καὶ δοὺς κατὰ τὸ νόμιμον ἐπιχώριον τὸ λοι-
πόν τοῦ ἀκράτου τῷ διδόντι ἐκπιεῖν παιδί, || τὸν εἰς τὴν Ὑγίειαν
παιάνα ἄσας τὸν ποιηθέντα ὑπὸ Ἀρίφρωνος τοῦ Σικυωνίου (PMG
813) τόνδε·

Ὑγίεια, πρεσβίστα μακάρων, μετὰ σοῦ

ναίοιμι τὸ λειπόμενον βιοτᾶς, σὺ δέ μοι πρόφρων σύννοικος εἴης·

εἰ γὰρ τις ἢ πλούτου χάρις ἢ τεκέων

τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληίδος ἀρχᾶς ἢ πόθων

1 βραχέως C E : βραχέων A | λεχθεισῶν A C E : del. Kaibel || 1–2 ἱαμβείον C E M P Mus : ἱαμβίον A || 2 χωλῖαμβον Kaibel : ἱαμβον A C E || 7 τοῦ συμποσίου ... 379,9 Σώπατρος γὰρ ὁ φλυαχογράφος om. B M P Mus 8 [λιβ]α[ν]ωτοῦ suppl. Schoell | ἱμποι] ινποι leg. Schoell || 15 θ[υμι]ατηρίου suppl. Schoell || 16 [λι]βανωτοῦ suppl. Schoell || 17 ἐπισπείσας Kaibel : ἐπισπάσας A : σπείσασι (structura mutata) C E | ὁ νόμιμον <τὸ> ἐπιχώριον Kaibel || 19 ἄσας Kaibel : ἄσαντες leg. Cobet : fort. ἤσε || 20 ἔθος δὲ ἦν ἀναστᾶσι τοῦ δείπνου καὶ σπείσασι τὸ λοιπὸν τῷ διδόντι παιδί ἐκπιεῖν διδόναι. παιάνα εἰς Ὑγίειαν ἐποίησε τόνδε Ἀρίφρων ὁ Σικυώνιος hic praeb. Musurus ex Epitome || 21 σοῦ A C E et IG II² 4533.9 Max.Tyr. 7.1 : σεῦ IG IV²,1 132.1 Luc. Laps. 6 : σ' εὐ- Ott. || 22 σύννοικος εἴης A C E : ξυνείης Ott. : ξυ(ν)είη(ς) IG II² 4533.11 || 23 εἰ γὰρ τις ἢ C E Mus et Ott. : ἡ γὰρ τις A : εἰ δ' αὖθις IG II² 4533.11 || 24 ἰσοδαίμονος C E et Plut. Mor. 450b, 479a S.E. M. 11.49 Ott. : εἰσοδαίμονος A : εὐδαίμονος IG II² 4533.12

οὓς κρυφίοις Ἀφροδίτας ἄρχουσι θηρεύομεν, | 5
 ἢ εἴ τις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποισι τέρψις ἢ πόνων
 ἄμπνοᾶ πέφανται,
 μετὰ σείο, μάκαιρ' Ὑγεία,
 5 τέθαλε πάντα καὶ λάμπει Χαρίτων ὄαροι·
 σέθεν δὲ χωρὶς οὔτις εὐδαίμων. 10

καὶ ἀσπασάμενος ἡμᾶς φιλοφρό-
 [νωσ] . . . ἀπομάττοντας . . .
 . . . οἶδασιν ο[ἱ πα]λαιοί· Σώπατρος γὰρ ὁ φλυαχογράφος ἐν τῷ
 10 ἐπιγραφομένῳ δράματι Φακῇ (fr. 19) λέγει οὕτω·

κρεανομοῦμαι, καὶ τὸν ἐκ Τυρρηνίας
 οἶνον σὺν ὀκτὼ λαμβάνειν ἐπίσταμαι.

ταῦτα, φίλτατε Τιμόκρατες, κατὰ τὸν Πλάτωνα (cf. *Epist.* II 314c) |
 οὐ Σωκράτους νέου καὶ καλοῦ παίγνια ἀλλὰ τῶν δειπνοσοφιστῶν 702c
 15 σπουδάσματα· κατὰ γὰρ τὸν Χαλκοῦν Διονύσιον (fr. 6 West²)·

τί κάλλιον ἀρχομένοις
 ἢ καταπαυομένοις ἢ τὸ ποθεινότατον;

702c Eust. p. 1164.23 = IV.260.18-19

1 ἄρχουσι C E et IG IV²,1 132.6 : ἄρχουσιν Musurus : ἄρχουσι A : ἔρχεσι Ott. :
 ἔλκεσι IG II² 4533.13-15 || 3 ἄμπνοᾶ C E Mus et Ott. : ἀνπνοᾶ A || 4 μάκαιρ'
 Schweighäuser : μάκαιρα A C E et Ott. | Ὑγεία C E Mus : † ὕγεια † A :
 Ὑγεία IG II² 4533.16 et Ott. || 5 πάντα A C E : om. IG II² 4533 et Ott.
 ὄα[ρ]ο[ι] IG II² 4533 : ὄαροι A (sic Kaibel, ἔαρ σε leg. Cobet) : ὄαρ C ⁷⁰ E^{mus} :
 ὄαρι E : ὄαρ⁰ Ott. : ἔαρ Musurus : ὄαροις Page || 7-8 φιλοφρό[νωσ] suppl.
 Schoel || 9 ο[ἱ πα]λαιοί suppl. Schoell || 11 Τυρρηνίας M P Mus : Τυρρηνέας
 A || 16 ἀρχομένοις A C E Eust. : ἀρχομένοισιν Casaubon || 17 ποθεινότατον
 A C E Eust. : πιθανότατον M P Mus | Ἀθηναίου Ναυκρατίτου Δειπνο-
 σοφιστῶν ἐξ add. A

ἐκ τοῦ δυοκαιδεκάτου λόγου

ἄνθρωπος εἶναι μοι (φησί) Κυρηναῖος δοκεῖς·
κάκει γάρ τις,

510a

κατὰ τὸν Ἀλεξίν (fr. 241.1–5),

5

ἂν ἐπὶ δεῖπνον ἕνα καλῇ,
πάρεισιν ὀκτωκαίδεξ' ἄλλοι καὶ δέκα
ἄρματα καὶ συνωρίδες πεντεκαίδεκα·
τούτοις δὲ δεῖ σε τάπιτήδει' ἐμβαλεῖν,
ὥς ἦν κράτιστον μηδὲ καλέσαι μηδέναι. |

5

- 10 ὅτι ἡ ἀπολαυσις μετ' ἐπιθυμίας πρῶτον, εἶτα μεθ' ἡδονῆς. 510b
καίτοι Σοφοκλῆς γε ὁ ποιητής (test. 80e; cf. Pl. R. 329b–c) τῶν
ἀπολαυστικῶν εἰς ὧν, ἵνα μὴ κατηγορῇ τοῦ γήρωσ, εἰς σωφ-
ροσύνην ἔθετο τὴν ἀσθένειαν αὐτοῦ τὴν περὶ τὰς τῶν ἀφροδισίων
ἀπολαύσεις φήσας ἀσμένως ἀπηλλάχθαι αὐτῶν ὥς εἴπερ τινὸς
15 δεσπότης. ἐγὼ δὲ φημι καὶ τὴν τοῦ Πάριδος κρίσιν ὑπὸ τῶν |
παλαιότερων πεποιῆσθαι ἡδονῆς πρὸς ἀρετὴν οὐσαν σύγκρισιν· 510c
προκριθείσης οὖν τῆς Ἀφροδίτης (αὕτη δ' ἐστὶν ἡ ἡδονή) πάντα
συνεταράχθη. καὶ μοι δοκεῖ καὶ ὁ καλὸς Ξενοφῶν (*Mem.* 2.1.21–34)
τὸν περὶ τὸν Ἡρακλέα καὶ τὴν Ἀρετὴν μῦθον ἐντεῦθεν πεπλα-
20 κέναι· κατὰ γὰρ τὸν Ἑμπεδοκλέα (31 B 128.1–3 D.–K.):

οὐδὲ τις ἦν κείνοισιν Ἄρης θεὸς οὐδὲ Κυδοιμὸς
οὐδὲ Ζεὺς βασιλεὺς οὐδὲ Κρόνος οὐδὲ Ποσειδῶν,
ἀλλὰ Κύπρις βασίλεια. |

- καίτοι τινὲς φασὶ κατὰ φύσιν εἶναι τὴν ἡδονὴν ἐκ τοῦ πάντα ζῶα 511a
25 δεδουλωσθαι ταύτῃ, ὥσπερ οὐχὶ καὶ δειλίας καὶ φόβου καὶ τῶν
ἄλλων παθημάτων κοινῶς μὲν ἐν ἅπασιν ὄντων, παρὰ δὲ τοῖς
λογισμῶ χρωμένοις ἀποδοκιμαζομένων. τὸ οὖν ἡδονὰς διώκειν
προπετῶς λύπας ἐστὶ θηρεύειν. | Ζεὺς οὖν ὅσα ἐφρόντιζεν ὑπὲρ 511b
Τρώων ἀγρυπνῶν, ταύτ' ἀπώλεσε μεθ' ἡμέραν ὑφ' ἡδονῆς κρατη-
30 θείς. καὶ Ἄρης ἀλκιμώτατος ὢν ὑπὸ τοῦ ἀσθενεστάτου Ἡφαίστου
συνεποδίσθη καὶ ὠφλεν αἰσχύνῃ καὶ ζημίαν ἐκδοὺς ἑαυτὸν ἔρωσιν

- 511c ἀλογίστοις. | οὐδείς (Chamael. fr. [53] Manzano) δὲ λέγει τὸν
Ἀριστείδου βίον ἡδὺν ἀλλὰ τὸν Σμινδυρίδου τοῦ Συβαρίτου καὶ τὸν
Σαρδαναπάλου. καίτοι κατὰ τὴν δόξαν, φησὶ Θεόφραστος (fr. 551
Fortenbaugh), οὐχ ὁμοίως λαμπρός ἐστιν, ἀλλ' οὐκ ἐτρύφησεν ὡς
ἐκεῖνοι. οὐδὲ τὸν Ἀγησιλάου τοῦ Λακεδαιμονίων βασιλέως ἀλλὰ 5
- 511d μᾶλλον, εἰ ἔτυχε, τὸν Ἀνάνιος οὕτως ἀοράτου κατὰ | τὴν δόξαν
ὄντος, οὐδὲ τὸν τῶν ἡμιθέων τῶν ἐπὶ τῆς Τροίας ἀλλὰ πολλῶ
μᾶλλον τῶν νῦν. Πλάτων Φιλήβῳ (65c-d)· ἡδονὴ μὲν γὰρ ἀπάν-
των ἀλαζονίστατον. ὡς δὲ λόγος, καὶ ἐν ταῖς ἡδοναῖς ταῖς περὶ τὰ
- 511e ἀφροδίσια, ἃ δὴ μέγιστα δοκοῦσιν εἶναι, καὶ | τὸ ἐπιπορκεῖν συγ- 10
γνώμην εἴληφε παρὰ θεῶν, ὥσπερ καθάπερ παιδῶν τῶν ἡδομένων
οὐδὲ τὸν λογισμὸν κεκτημένων. καὶ ὁγδόῳ τῆς Πολιτείας
(559a-c) βούλεται τῶν ἐπιθυμιῶν τὰς μὲν εἶναι φυσικὰς μὲν, οὐκ
- 512a ἀναγκαίας δέ, τὰς δὲ οὔτε φυσικὰς οὔτ' ἀναγκαίας. | Ἡρακλείδης 15
ὁ Ποντικός (fr. 55 Wehrli = fr. 39 Schütrumpf) φησιν· οἱ τύραννοι
καὶ οἱ βασιλεῖς τῶν ἀγαθῶν ὄντες κύριοι καὶ πάντων εἰληφότες
πεῖραν τὴν ἡδονὴν προκρίνουσι μεγαλοψυχότερας ποιοῦσαν τὰς
τῶν ἀνθρώπων φύσεις. ἅπαντες οὖν οἱ τὴν ἡδονὴν τιμῶντες καὶ
τρυφᾶν προηρημένοι μεγαλόψυχοι καὶ μεγαλοπρεπεῖς εἰσιν, ὡς
- 512b Πέρσαι καὶ | Μῆδοι· μάλιστα γὰρ πάντων ἀνθρώπων τὴν ἡδονὴν 20
οὗτοι καὶ τὴν τρυφὴν τιμῶσιν ἀνδρειότατοι καὶ μεγαλοψυχότατοι
τῶν ἀνθρώπων ὄντες· ἐστὶ γὰρ τὸ μὲν ἡδεσθαι καὶ τὸ τρυφᾶν
ἐλευθέρων, ἀνιῆσι γὰρ τὰς ψυχὰς καὶ αὖξει, τὸ δὲ πονεῖν δούλων
καὶ ταπεινῶν· διὸ καὶ συστέλλονται οὗτοι. καὶ ἡ Ἀθηναίων πόλις,
ἕως μὲν ἐτρύφα, μεγίστη τε ἦν καὶ μεγαλοψυχότατους ἔτρεφεν 25
ἄνδρας· ἀλουργῇ μὲν γὰρ ἡμπίσχοντο ἱμάτια, ποικίλους δ' ὑπέ-
δυνον χιτῶνας, κορύμβους δ' ἀναδούμενοι | τῶν τριχῶν χρυσοῦς
- 512c τέττιγας περὶ τὸ μέτωπον καὶ τὰς κόμας ἐφόρουν· ὀκλαδίας τε
αὐτοῖς δίφρους ἔφερον οἱ παῖδες, ἵνα μὴ καθίζοιεν ὡς ἔτυχε. καὶ
οὗτοι ἦσαν οἱ τοιοῦτοι οἱ τὴν ἐν Μαραθῶνι νικῆσαντες μάχην καὶ 30
μόνοι τὴν τῆς Ἀσίας ἀπάσης δύναμιν χειρωσάμενοι. Σιμωνίδης
(PMG 584.1-4)·

τίς ἄδονᾷς ἄτερ θνη-
τῶν βίος ποθεινὸς ἢ ποι-

3 Σαρδαναπάλου C : Σαρδανα^{πα} E : Σαρδαναπάλλου A || 5 Λακεδαιμονίων
A : Λακεδαιμον^(ων) E : Λακεδαιμόνων C || 11 ἡδομένων] ἡδο^{μν} C E : ἡδονῶν A

α τυραννίς; |
τᾶσδ' ἄτερ οὐδὲ θεῶν ζηλωτὸς αἰών.

512d

Πίνδαρος (fr. 126) πρὸς Ἰέρωνα·

μηδ' ἀμαύρου τέρψιν ἐν βίῳ· πολὺ τι
5 φέριστον ἐν βίῳ τερπνὸς αἰών.

τοὺς δὲ θεοὺς φασι (e.g. *Il.* 6.138) ρεῖα ζῶντας — τὸ δὲ ρεῖα ἐστὶν
ἀπόνως — | διὸ καὶ Μεγακλείδης (*FHG* iv.443-4) ἐπιτιμᾷ τοῖς 512e
μεθ' Ὅμηρον καὶ Ἡσίοδον ὅσοι περὶ Ἡρακλέους εἰρήκασιν ὡς
στρατοπέδων ἡγείτο καὶ πόλεις ἤρει· ὃς μεθ' ἡδονῆς πλείστης τὸν
10 βίον διετέλει, πλείστας μὲν γυναῖκας γήμας, ἐκ πλείστων δὲ
λάβθρα παρθένων παιδοποιήσάμενος· εἴποι γὰρ ἂν τις πρὸς τοὺς
ταῦτα παραδεχομένους· “πόθεν, ὦ οὔτοι, τὴν περὶ τὰς ἐδωδᾶς
αὐτῷ σπουδὴν ἀνατίθετε, ἢ πόθεν παρήλθεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους τὸ 512f
τῆς λοιβαίας κύλικος | μηδὲν ὑπολείπεσθαι, εἰ μὴ τὰ περὶ τὰς
15 ἡδονᾶς ἐδοκίμαζεν; ἢ διὰ <τί> τὰ θερμὰ λουτρά τὰ φαινόμενα ἐκ
τῆς γῆς πάντες Ἡρακλέους φασὶν εἶναι ἱερά, ἢ διὰ <τί> τὰς μαλα-
κὰς στρωμνὰς Ἡρακλέους κοίτας εἰώθασι καλεῖν, εἰ κατεφρόνει
τῶν ἡδέως ζώντων;” τοῦτον οὖν οἱ νεώτεροι κατασκευάζουσιν ἐν
ληστοῦ σχήματι μόνον περιπορευόμενον ξύλον ἔχοντα καὶ λεοντὴν
20 καὶ τόξα· καὶ τοῦτο ἔπλασε πρῶτος Στησίχορος ὁ Ἱμεραῖος (*PMG*
229). | Ἀντισθένης (fr. 110 Declava Caizzi = *SSR* V A 127) τὴν 513a
ἡδονὴν ἀγαθὸν εἶναι φάσκων προσέθηκε τὴν ἀμεταμέλητον. ὁ δὲ
παρ' Ὀμήρῳ Ὀδυσσεὺς ἡγεμὼν δοκεῖ γενέσθαι Ἐπικούρῳ τῆς
πολυθρυλλήτου ἡδονῆς, ὃς φησιν (*Od.* 9.5)· |

25 οὐ γὰρ ἐγὼ γέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι 513b

καὶ τὰ ἐξῆς. Μεγακλείδης δέ φησι τὸν Ὀδυσσεᾶ καθομιλοῦντα τοὺς
καιροὺς ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν ὁμοήθη τοῖς | Φαίαξιν εἶναι τὸ ἀβροδίαι- 513c
τον αὐτῶν ἀσπάζεσθαι, προπτυθόμενον τοῦ Ἀλκίνου (*Od.* 8.248)·

αἰεὶ δ' ἡμῖν δαῖς τε φίλη κιθαρὶς τε

30 καὶ τὰ ἐξῆς. τοιοῦτόν τι καὶ ἕτερός τις φησιν (Pi. fr. 43)·

ὦ τέκνον, ποντίου θηρὸς πετραίου

15 <τί> ex A addidi || 16 <τί> ex A addidi || 24 πολυθρυλλήτου C E :
πολυθρυλήτου A || 27 ὁμοήθη A^{pc} : ὁμοή^g C E : ὁμοιοήθη A^{ac}

- χρωτὶ μάλιστα νόον
 προσφέρων πάσαις πολίεσσιν ὁμίλει·
 τὸ παρεὸν δ' ἐπαινήσας ἐκὼν |
 513d ἄλλοτ' ἄλλοῖα φρόνει. 5
- καὶ Θεόγνις (215)· 5
 πολύπου ὀργὴν ἴσχε πολυπλόκου.
 εἴσι δ' οἱ φασὶ ταύτης τῆς γνώμης εἶναι τὸν Ὅμηρον προτάττοντα
 τοῦ σπουδαίου βίου τὸν καθ' ἡδονὴν λέγοντα (Il. 4.1–2)·
 οἱ δὲ θεοὶ πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι ἡγορόωντο·
 μετὰ δὲ σφισι πότνια Ἥβη | 10
 513e καὶ τὰ ἐξῆς. καὶ (Od. 4.178–9)·
 οὐδέ κεν ἡμέας
 ἄλλο διέκρινε φιλέοντέ τε τερπομένω τε.
 καὶ (Od. 9.162 = 557)·
 ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ· 15
 διὸ καὶ Ὀδυσσεὺς τρυφὴν καὶ λαγνείαν τέλος βίου παρὰ τῷ
 Ἀλκίῳ τίθεται (Od. 9.5–11). διαβόητοι δὲ ἐπὶ τρυφῇ πρῶτοι |
 513f ἀνθρώπων Πέρσαι, ὧν καὶ οἱ βασιλεῖς ἐχείμαζον μὲν ἐν Σούσοις,
 οὕτω κληθεῖσιν, ὡς Ἀριστόβουλός (FGrH 139 F 18) φησὶ καὶ Χάρης
 (FGrH 125 F 11), διὰ τὴν ὠραιότητα τοῦ τόπου· σοῦσον γὰρ τῇ 20
 Ἑλλήνων φωνῇ τὸ κρίνον. ἐθέριζον δὲ ἐν Ἐκβατάνοις, ἐν Περσε-
 πόλει δὲ διέτριβον φθινοπώρου καὶ ἐν Βαβυλῶνι τὸ λείπον τοῦ
 ἐνιαυτοῦ μέρος. καὶ οἱ Πάρθων βασιλεῖς ἐαρίζουσι μὲν ἐν Ῥάγαις,
 514a χειμάζουσι δ' ἐν Βαβυλῶνι τὸ λοιπὸν τοῦ ἐνιαυτοῦ. | καὶ τὸ παρά-
 σημον δὲ ὃ ἐπετίθεντο τῇ κεφαλῇ οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς οὐδ' 25
 αὐτὸ ἡρνεῖτο τὴν τῆς ἡδυπαθείας ἀπόλαυσιν· κατεσκευάζετο γὰρ
 ἐκ σμύρνης καὶ λαβύζου, ἥ ἐστὶν εὐώδης, πολυτιμωτέρα σμύρνης.
 ὁπότε δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἄρματος κατίοι ὁ βασιλεὺς, οὔτε καθήλλετο
 ὀλίγου ὄντος ἐπὶ γῆν τοῦ ὕψους οὔτε διὰ χειρῶν ἐρειδόμενος, ἀλλ'
 αἰεὶ αὐτῷ χρυσοῦς δίφρος ἐτίθετο, καὶ οὕτω ἐπιβαίνων κατῆει· καὶ 30

17 Ἀλκίῳ C E : Ἀλκινόω A || 23–4 μέρος. καὶ ... τοῦ ἐνιαυτοῦ om. E
 27 εὐώδης A : εὐώδ^δ C E : εὐώδες Kaibel || 30 οὕτω C E : τούτῳ A

- ὁ βασιλέως διφροφόρος εἰς | τοῦτο εἶπετο· φυλάσσουσί τε αὐτὸν καὶ 514b
 τριακόσαι γυναῖκες, αἱ τὰς μὲν ἡμέρας κοιμῶνται, ἵνα νυκτὸς
 ἐγρηγορώσι, τῆς δὲ νυκτὸς ἄδουσαι καὶ ψάλλουσαι διατελοῦσι
 λύχων καιομένων· χρήται δ' αὐταῖς καὶ πολλάκις ὁ βασιλεὺς διὰ
 5 τῆς τῶν μελοφόρων αὐλῆς. ἦσαν δὲ οὗτοι δορυφόροι πάντες Πέρ-
 σαι, ἐπὶ τῶν στυράκων μῆλα χρυσᾶ ἔχοντες, χίλιοι τὸν ἀριθμόν,
 ἀριστίνδην ἐκλεγόμενοι ἐκ τῶν μυρίων Περσῶν τῶν Ἀθανάτων |
 καλουμένων. καὶ διῆει διὰ τῆς τούτων αὐλῆς πεζὸς ὑποτιθεμένων 514c
 ψιλοταπίδων Σαρδιανῶν ἐφ' ὧν οὐδεὶς ἄλλος ἐπέβαινεν ἢ βασι-
 10 λεύς. ὅτε δὲ εἰς τὴν ἐσχάτην αὐλὴν ἔλθοι, ἀνέβαινεν ἐπὶ ἄρμα,
 ἐνίοτε δὲ καὶ ἐφ' ἵππον· πεζὸς δὲ οὐδέποτε ἐωράθη ἔξω τῶν
 βασιλείων. εἰ δὲ ἐπὶ θήραν ἐξίει, καὶ αἱ παλλακίδες αὐτῷ συνεξήε-
 σαν. ὁ δὲ θρόνος ἐφ' ᾧ ἐχρημάτιζε καθημένος χρυσοῦς ἦν, ὃν
 περιεστῆκεισαν τέσσαρες κιονίσκοι λιθοκόλλητοι χρυσοῖ, ἐφ' ὧν
 15 διετέτατο ἱμάτιον ποικίλον | πορφυροῦν. Κλέαρχος (fr. 51a Wehrli) 514d
 δέ φησι τοῖς πορίσασί τι τῷ βασιλεῖ ἡδὺ βρώμα δίδοσθαι | ἄθλον 514e
 τοῦ πορισθέντος. Χάρης δὲ ὁ Μιτυληναῖός (FGrH 125 F 2) φησιν·
 εἰς τοῦθ' ἦκον τρυφῆς οἱ τῶν Περσῶν βασιλεῖς ὥστε ἔχεσθαι τῆς
 βασιλικῆς κλίνης ὑπὲρ κεφαλῆς οἴκημά τι πεντάκλινον ἐν ᾧ
 20 χρυσίου πεντακισχίλια | διὰ παντὸς ἔκειντο τάλαντα, καὶ τοῦτο 514f
 ἐκαλεῖτο προσκεφάλαιον βασιλικόν· καὶ πρὸ ποδῶν ἕτερον οἴκημα
 τρίκλινον οὐ τάλαντα τρισχίλια ἔκειντο ἀργυρίου, καὶ προσηγο-
 ρεῦετο βασιλικὸν ὑποπόδιον. ἦν δ' ἐν τῷ κοιτῶνι καὶ λιθοκόλλητος
 ἄμπελος χρυσῇ ὑπὲρ τῆς κλίνης ἦν φασι καὶ βότρυας ἔχειν ἐκ τῶν
 25 πολυτελεστάτων ψήφων συντεθειμένους, οὐ μακράν τε ταύτης
 ἀνακείσθαι | κρατῆρα χρυσοῦν, Θεοδώρου Σαμίου ποίημα. Ἀγα- 515a
 θοκλῆς (FGrH 472 F 3) δέ φησιν εἶναι παρὰ Πέρσαις καὶ χρυσοῦν
 καλούμενον ὕδωρ, εἶναι δὲ τοῦτο λιβάδας ἐβδομήκοντα, καὶ
 μηδένα πίνειν ἀπ' αὐτοῦ ἢ βασιλέα καὶ τὸν πρεσβύτατον αὐτοῦ
 30 τῶν παίδων· τῶν δ' ἄλλων ἐάν τις πίνη, θάνατος ἢ ζημία. ἐν δὲ
 ὀγδὼ Παιδείας (Cyr. 8.8.15-17) Ξενοφὼν πολλὴν αὐτῷ ὑπογρά-
 φει ἀβρότητα· καὶ ζητεῖ τὸ βιβλίον. | Ξάνθος ὁ Λυδός (FGrH 765 F 515d
 4a) ἱστορεῖ Λυδοὺς εἰς τοσοῦτο τρυφῆς ἐλάσαι ὥς πρῶτους γυναι-
 κας εὐνουχίσαι, | πρώτου Ἀνδραμύτου τοῦ Λυδῶν βασιλέως γυναι- 515e

10 ἄρμα] ἄρμ E : ἄρματος C : τὸ ἄρμα A || 14 περιεστῆκεισαν C E :
 περιεστῆκεσαν A : περιεστῆκεσαν M P Mus || 32 καὶ ζητεῖ τὸ βιβλίον verba
 epitomatoris

- κας εὐνουχίσαντος ἐφ' ᾧ χρῆσθαι αὐταῖς ἀντὶ ἀνδρῶν εὐνούχων.
 Κλέαρχος (fr. 43a Wehrli) δέ φησι· Λυδοὶ διὰ τρυφὴν παραδείσους
 κατασκευασάμενοι καὶ κηπαίους αὐτοὺς ποιήσαντες ἐσκιατρα-
 515f φοῦντο, ἡγησάμενοι | τρυφερώτερον τὸ μὴ αὐτοῖς ὅλως ἐπιπίπτειν
 τὰς τοῦ ἡλίου αὐγὰς. καὶ τέλος πόρρω προάγοντες ὕβρεως τὰς τῶν 5
 ἄλλων γυναῖκας καὶ παρθένους εἰς τὸν τόπον τὸν διὰ τὴν πράξιν
 Ἀγνεῶνα κληθέντα συνάγοντες ὕβριζον. καὶ τέλος τὰς ψυχὰς ἀπο-
 θηλυθέντες ἡλλάξαντο τὸν τῶν γυναικῶν βίον, διὸ καὶ γυναῖκα
 τύραννον ὁ βίος εὔρατο αὐτοῖς, μίαν τῶν ὑβρισθεισῶν, Ὀμφάλην,
 ἣτις πρώτη κατήρξε τῆς εἰς Λυδοὺς πρεπούσης τιμωρίας· τὸ γὰρ 10
 ὑπὸ γυναικὸς ἄρχεσθαι ὑβριζομένους σημείον ἐστὶ βίας. οὐσα οὖν
 516a καὶ αὕτῃ ἀκόλαστος | καὶ ἀμυνομένη τὰς γενομένας αὐτῇ πρότε-
 ρον ὕβρεις τοῖς ἐν τῇ πόλει δούλοις τὰς τῶν δεσποτῶν παρθένους
 ἐξέδωκεν ἐν ᾧ τόπῳ πρὸς ἐκείνων ὑβρίσθη. εἰς τοῦτον οὖν συν-
 αθροίσασα μετ' ἀνάγκης συγκατέκλεισε τοῖς δούλοις τὰς δεσποί- 15
 νας· ὅθεν οἱ Λυδοὶ τὸ πικρὸν τῆς πράξεως ὑποκοριζόμενοι τὸν
 τόπον καλοῦσι Γυναικῶν Ἀγῶνα Γλυκὺν Ἀγκῶνα. οὐ μόνον δὲ
 Λυδῶν γυναῖκες ἄφεται οὐσαί τοις ἐντυχούσιν ἀλλὰ καὶ Λοκρῶν
 τῶν Ἐπιζεφυρίων, ἔτι δὲ τῶν περὶ Κύπρον καὶ πάντων ἀπλῶς
 516b τῶν ἐταιρισμῷ | τὰς ἑαυτῶν κόρας ἀφοσιούντων, παλαιᾶς τιнос 20
 ὕβρεως εἰκόασιν εἶναι πρὸς ἀλήθειαν ὑπόμνημα καὶ τιμωρία. πρὸς
 ἣν εἰς τῶν Λυδῶν εὐγενῆς ἀνὴρ ὀρμήσας καὶ τῇ παρ' αὐτοῖς
 Μίδου βασιλείᾳ βαρυνθείς, τοῦ μὲν Μίδου ὑπ' ἀνανδρίας καὶ τρυ-
 φῆς ἐν πορφύρᾳ κειμένου καὶ ταῖς γυναιξὶν ἐν ἱστοῖς συνταλασι-
 ουργοῦντος, Ὀμφάλῃς δὲ πάντας τοὺς συγκατακλιθέντας αὐτῇ 25
 ξενοκτονούσης, ἀμφοτέρους ἐκόλασε, τὸν μὲν ὑπὸ ἀπαιδευσίας
 κεκωφημένον τῶν ὠτων ἐξελκύσας, ὃς διὰ τὴν τοῦ φρονεῖν |
 516c ἔνδειαν τοῦ πάντων ἀναισθητοτάτου ζώου τὴν ἐπωνυμίαν ἔσχε,
 τὴν δὲ <...> πρῶτοι δὲ Λυδοὶ καὶ τὴν καρύκην ἐξεύρον, περὶ ἧς τῆς
 σκευασίας οἱ τὰ Ὀψαρτυτικὰ συνθέντες εἰρήκασι, Γλαῦκος ὁ 30
 Λοκρός, Μίθαικος, Διονύσιος, Ἄγις, Ἐπαίνετος, Ἡγήσιππος,
 Ἐρασίστρατος (fr. 290 Garofalo), Εὐθύδημος, Κρίτων, Στέφανος,
 516d Ἀρχύτας καὶ ἄλλοι. καὶ κάνδαυλον δὲ τινα ἔλεγον | οἱ Λυδοί.

3–4 ἐσκιατραφοῦντο C E : ἐσκιατροφοῦντο A || 17 Γυναικῶν Ἀγῶνα et
 Γλυκὺν Ἀγκῶνα v.ll. || 21 εἰκόασιν C E : ἔοικεν A | τιμωρία A : τιμω^ρ E :
 τιμωρίαν C : τιμωρίας B || 28–9 ἔσχε· τὴν δὲ <...¹⁶...> C : ἔσχε· <...⁴...> τὴν
 δὲ <...⁴...> E : ἔσχεν A || 29 καρύκην C E^{ms} : καρύκην A E

γίνεσθαι δ' αὐτὸν Ἡγήσιππὸς φησιν ὁ Ταραντίνος ἐξ ἐφθοῦ κρέ-
ως, κνηστοῦ ἄρτου, Φρυγίου τυροῦ ἀνήθου τε καὶ ζωμοῦ πίονος.
Ἄλεξις (fr. 178.1, 5)·

κάνδαυλον |

5 ἐὰν παραθῶ σοι, προσκατεδεί τοὺς δακτύλους. | 516e

Νικόστρατος (fr. 16.1-2)·

517a

δς μέλανα ποιεῖν ζωμὸν οὐκ ἠπίστατο,
θρίον δὲ καὶ κάνδαυλον.

Μένανδρος (fr. 351.10-11)·

10 Ἰωνικὸς πλούταξ ποιῶν
κάνδαυλον.

εἰς τοὺς πολέμους δὲ ἐξιόντες οἱ Λυδοὶ παρατάττονται μετὰ συρίγ-
γων καὶ αὐλῶν, ὥς φησιν Ἡρόδοτος (1.17.1). καὶ Λακεδαιμόνιοι
δὲ μετ' αὐλῶν ἐξορμῶσιν εἰς τὸν πόλεμον, καθάπερ Κρήτες μετὰ |
15 λύρας. Ἡρακλείδης ὁ Κυμαῖός (FGrH 689 F 4) φησιν· ὁ ἐν τῇ 517b

λιβανοφόρῳ βασιλεὺς αὐτόνομός τέ ἐστι καὶ οὐδενὸς ὑπήκοος.
οὗτος ὑπερβάλλει τρυφῇ καὶ ῥαθυμίᾳ· διατρίβει γὰρ αἰὲν ἐν βαλα-
νείοις ἐν τρυφῇ καὶ δαπάνῃ τὸν βίον διάγων, καὶ πράττει οὐδὲν
πρᾶγμα οὐδὲ πολλοῖς πλησιάζει, ἀλλὰ δικαστὰς αὐτὸς ἀποδει-

20 κνύει. καὶ ἐὰν τις ἡγήται μὴ δικαίως δεδικασθαι, | ἐστι θυρίς ἐν τῷ 517c

ὑψηλοτάτῳ τῶν βασιλείων καὶ αὕτη ἀλύσει δέδεται. ὁ οὖν ἡγούμε-
νος ἀδίκως δεδικασθαι ἐπιλαμβάνεται τῆς ἀλύσεως καὶ ἔλκει τὴν
θυρίδα, καὶ ὁ βασιλεὺς εἰσκαλεῖ καὶ αὐτὸς δικάζει. καὶ ἐὰν φαίνων-
ται οἱ δικασταὶ ἀδίκως δικάσαντες, ἀποθνήσκουσιν· ἂν δὲ δικαίως,

25 ὁ κινήσας τὴν θυρίδα ἀπόλλυται. ἀναλώματα δὲ τῆς ἡμέρας εἰς
τὸν βασιλέα καὶ τὰς περὶ αὐτὸν γυναῖκας καὶ φίλους γίνεται
τάλαντα πεντεκαίδεκα Βαβυλώνια. | παρὰ δὲ Τυρρηνοῖς ἐκτόπως 517d

τρυφήσασιν αἱ θεράπαινοι γυμναὶ τοῖς ἀνδράσι διακονοῦνται, ὥς
ἱστορεῖ Τίμαιος (FGrH 566 F 1b). καὶ νόμος αὐτοῖς, ὥς φησι Θεό-
πομπος (FGrH 115 F 204), κοινὰς ὑπάρχειν τὰς γυναῖκας, ταῦτας
30 δ' ἐπιμελεῖσθαι σφόδρα τῶν σωματῶν καὶ γυμνάζεσθαι πρὸς
ἐαυτάς τε καὶ μετ' ἀνδρῶν· οὐ γὰρ αἰσχρὸν αὐταῖς γυμναῖς φαίνε-

16 χώρᾳ post λιβανοφόρῳ praeб. A || 17-18 βαλανεῖοις C E : βασιλῆοις A
20-2 ἐστι θυρίς ... δεδικασθαι om. E

- 517e σθαι· δειπνεῖν τε αὐτάς παρ' οἷς ἔαν | τύχωσι τῶν παρόντων, καὶ
προπίνουσιν οἷς ἔαν βουληθῶσιν· εἶναι δὲ καὶ πιεῖν δεινὰς καὶ τὰς
ῥῆψεις πάνυ καλὰς· τρέφειν τε τοὺς Τυρρηνοὺς πάντα τὰ γινόμενα
παιδιά οὐκ εἰδότας ὅτου πατρός ἕκαστον. ζῶσι δὲ καὶ οὗτοι τὸν
αὐτὸν τρόπον ταῖς θρεψαμέναις, πότους τὰ πολλὰ ποιούμεναι καὶ 5
πλησιάζοντες ταῖς γυναιξίν ἀπάσαις. οὐδὲν δ' αἰσχρὸν Τυρρηνοῖς
οὐ μόνον ἐν τῷ μέσῳ τι ποιοῦσιν ἀλλ' οὐδὲ ἀσχοῦσιν· ἐπιχώριον
γὰρ καὶ τοῦτο παρ' αὐτοῖς. καὶ τοσοῦτου δέουσιν αἰσχρὸν ὑπολαμ-
518b βάνειν ὥστε καὶ ὁμολογοῦσι. | πάντες δὲ οἱ πρὸς ἐσπέραν οἰκοῦν-
τες βάρβαροι πιττοῦνται καὶ ξυροῦνται τὰ σώματα· καὶ παρὰ γε 10
τοῖς Τυρρηνοῖς ἐργαστήρια κατεσκευάσται πολλὰ καὶ τεχνίται
τούτου τοῦ πράγματός εἰσιν, ὥσπερ παρ' ἡμῖν οἱ κουρεῖς· παρ'
οὓς ὅταν εἰσέλθῃσι, παρέχουσιν ἑαυτοὺς οὐδὲν αἰσχυνόμενοι τοὺς
ὀρώντας ἢ παριόντας. χρῶνται δὲ τούτῳ τῷ νόμῳ πολλοὶ καὶ τῶν
Ἑλλήνων καὶ τῶν Ἰταλῶν μαθόντες ὑπὸ Σαυνιτῶν καὶ Μεσαπ- 15
518c πίων. ὑπὸ δὲ τρυφῆς | οἱ Τυρρηνοὶ πρὸς αὐλὸν καὶ μάττουσι καὶ
πυκτεύουσι καὶ μαστιγοῦσι. διαβόητοι δ' ἐπὶ τρυφῇ καὶ αἱ τῶν
Σικελῶν τράπεζαι, οἱ καὶ τὴν παρ' αὐτοῖς θάλασσαν φασιν εἶναι
γλυκεῖαν, χαίροντες τοῖς παρ' αὐτοῖς γινομένοις ἐδέσμασι. περὶ δὲ
Συβαριτῶν τί δεῖ λέγειν; οἱ πρῶτοι εἰσῆγαγον εἰς τὴν Βαβυλῶνα 20
λουτροχόους περιχύτας πεπεδημένους, τοῦ μὴ θάπτον ἵεναι καὶ
ὅπως μὴ σπεύδοντες κατακαίωσι τοὺς λουομένους. πρῶτοι δὲ
Συβαρίται καὶ τὰς ψοφούσας τέχνας ἐξώρισαν τῆς πόλεως, οἷον
518d χαλκῶν καὶ τεκτόνων καὶ τῶν ὁμοίων, ὅπως | αὐτοῖς πανταχόθεν
ἄθρουβοι ὧσιν οἱ ὕπνοι· οὐκ ἐξῆν δ' οὐδ' ἄλεκτρουόνα ἐν τῇ πόλει 25
τρέφεσθαι. ἱστορεῖ δὲ Τίμαιος (FGrH 566 F 48) ὅτι ἀνὴρ Συβαρίτης
εἰς ἀγρόν ποτε πορευόμενος ἔφη ἰδὼν τοὺς ἐργάτας σκάπτοντας
αὐτὸς ῥήγμα λαβεῖν· πρὸς δὲ ἀποκρίνασθαι τινα τῶν ἀκουσάντων·
“αὐτὸς δὲ σοῦ διηγουμένου ἀκούων πεπονεκέναι τὴν πλευράν.” ἐν
Κρότωνι δὲ σκάπτοντί τινι τὴν τῶν ἀθλούντων κόνιν ἐπιστάντες 30
Συβαρίται ἐθαύμαζον, εἰ τηλικαύτην ἔχοντες πόλιν οἰκέτας μὴ
κέκτηνται τοὺς σκάφοντας ἑαυτοῖς τὴν παλαιόστραν. ἄλλος δὲ
518e παραγενόμενος | εἰς Λακεδαίμονα καὶ κληθεὶς εἰς φειδίτιον, ἐπὶ
ξύλου κατακείμενος καὶ δειπνῶν πρότερον μὲν ἔφη καταπεπλη-

5 ταῖς θρεψαμέναις C E : τοῖς θρεψαμένοις A | ποιούμεναι C E : ποιούμενοι A || 20 τὴν Βαβυλῶνα C E : τὰ βαλανεῖα A || 21 περιχύτας, i.e. πῆχυντας C E : παραχύτ-, i.e. πῆχυντ- A

χθαι τὴν τῶν Λακεδαιμονίων ἀνδρίαν ἀκούων, νῦν δὲ ἰδὼν νομίζειν μηδὲν τῶν ἄλλων αὐτοὺς διαφέρειν· καὶ γὰρ τὸν ἀνανδρότατον μᾶλλον ἂν ἐλέσθαι ἀποθανεῖν ἢ τοιοῦτο βίον ζῶντα καρτερεῖν. ἔθος δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ τοὺς παῖδας μέχρι ἐφήβων ἀλουργίδας φορεῖν καὶ πλοκαμίδας ἀναδεδεμένους χρυσοφορεῖν· ἐπιχωριάζειν δὲ παρ' αὐτοῖς ἀνθρωπάρια μικρὰ καὶ τοὺς σκωπαίους, ὥς φησι | Τίμων (Timae. *FGrH* 566 F 49), τοὺς καλουμένους παρά τισι 518e στίλπωνας, καὶ κυνάρια Μελιταῖα. | καίτοι Εὐβουλος ὁ κωμικός 519a (fr. 114.1-4) φησι·

10 πόσω κάλλιον ἐστι τρέφειν
 ἄνθρωπον
 ἢ χῆνα πλατυγίζοντα καὶ κεχηνότα
 ἢ στρουθὸν ἢ πίθηκον, ἐπίβουλον κακόν. |

πρὸς οὓς Μασσανάσσης ὁ Μαυρουσίω βασιλεὺς εἶπε ζητοῦσι 518f
15 συνωνεῖσθαι πιθήκους· “παρ' ὑμῖν, ὦ οὔτοι, αἱ γυναῖκες οὐ
 τίκτουσι παιδία;” παιδίοις γὰρ ἔχαιρεν ὁ Μαυρούσιος | καὶ εἶχε 519a
 παρ' ἑαυτῷ τρεφόμενα τῶν υἱῶν (πολλοὶ δὲ ἦσαν) τὰ τέκνα καὶ
 τῶν θυγατέρων μέχρι τριῶν ἐτών, μεθ' ἃ ἀπέπεμπε πρὸς τοὺς
 γεγεννηχότας παραγινομένων ἄλλων. | καὶ Ἀρχύτας δὲ ὁ Ταραν- 519b
20 τίνος (A8 Huffmann) πλείστους οἰκέτας ἔχων, πολιτικὸς ἅμα καὶ
 φιλόσοφος γενόμενος, αἰεὶ τούτοις παρὰ τὴν δίαίταν ἀφικνουμένοις
 ἤδeto. ἀλλ' οἱ Συβαρίται ἔχαιρον τοῖς Μελιταίοις κυνιδίοις καὶ
 ἀνθρώποις οὐκ ἀνθρώποις, ἐφόρου δὲ καὶ ἱμάτια Μιλησίων ἐρίων
 πεποιημένα. ἡγάπων δὲ τῶν μὲν ἐξ Ἰταλίας Τυρρηγνούς, τῶν | δ' 519c
25 ἔξωθεν Ἴωνας, ὅτι τρυφῇ προσείχον. οἱ δ' ἱππεῖς τούτων ὑπὲρ
 τοὺς πενταχιλίου ὄντες ἐπόμευον ἔχοντες κροκωτοὺς ἐπὶ τοῖς
 θώραξιν. οἱ δ' εὐποροί, ὅτ' εἰς ἀγρὸν παραβάλοιεν, καίπερ ἐπὶ
 ζευγῶν πορευόμενοι τὴν ἡμερησίαν πορείαν ἐν τρισὶν ἡμέραις
 διήνουν. ἦσαν δὲ τινες αὐτοῖς καὶ τῶν εἰς τοὺς ἀγροὺς φερουσῶν
30 ὁδῶν κατὰστεγοί. τοῖς | δὲ πλείστοις ἦσαν οἰνῶνες ἐγγὺς τῆς 519d
 θαλάσσης, εἰς οὓς δι' ὀχετῶν τῶν οἶνων ἐκ τῶν ἀγρῶν ἀφειμένων
 τὸν μὲν ἕξω τῆς χώρας πιπράσκεισθαι, τὸν δ' εἰς τὴν πόλιν τοῖς
 πλοίοις διακομίζεσθαι. ἐποιοῦντο δὲ καὶ δημοσίᾳ πυκνάς ἐστιά-
 σεις, καὶ τοὺς λαμπρῶς φιλοτιμηθέντας χρυσοῖς στεφάνοις ἐτίμων

14 Μασσανάσσης C E : Μασσανάσσης A || 25 ἔξωθεν A C E : ἔωθεν C^s E^s

31 ἀφειμένων A : ἀφει^{μν} vel ἀφει^{μν(ον)} C E

519e καὶ δημοσίαις θυσίαις ἀνεκήρυττον. | ἐστεφάνουν δὲ καὶ τῶν
μαγείρων τοὺς ἄριστα τὰ παρατεθέντα διασκευάσαντας.

ὅτι παρὰ Συβαρίταις εὐρέθησαν πύελοι, ἐν αἷς κατακείμενοι
ἐπυριῶντο. πρῶτοι δὲ καὶ ἀμίδας ἐξεύρον, ἃς εἰσέφερον εἰς τὰ
συμπόσια. καταγελῶντες δὲ τῶν ἀποδημούντων ἐκ τῶν πατρίδων 5
αὐτοὶ ἐσεμνύνοντο ἐπὶ τῷ γεγηρακέναι ἐπὶ ταῖς τῶν ποταμῶν
519f γεφύραις. | ἡ δὲ πόλις αὐτῶν ἐν κοίλῳ κειμένη τοῦ μὲν θέρους
ἔωθεν καὶ πρὸς ἐσπέραν ψυχὸς ὑπερβάλλον ἔχει, τὸ δὲ μέσον τῆς
ἡμέρας καύμα ἀνύποιστον· ὥστε τοὺς πλείστους αὐτῶν ὑπειλη-
520a φέναι πρὸς ὑγίαν διαφέρειν τοὺς ποταμούς· | ὅθεν καὶ ῥηθῆναι τὸν 10
βουλούμενον ἐν Συβάρει μὴ πρὸ μοίρας θανεῖν οὔτε δυσόμενον οὔτ'
ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ὁρᾶν δεῖ. πυνθανομένοις δὲ Πυθῶδε μέχρι
520b τίνος εὐδαιμονήσουσιν, ἡ Πυθία ἔφη (Delphic Oracle Q122 Fonten-
rose) μέχρι τὸτ' εὐδαιμονεῖν, | ἔστ' ἂν πρότερον θνητὸν θεοῦ ἄνδρα 15
σεβισῶσι. καὶ οἱ μὲν ἐδόκουν οὐδέποτε παύσεσθαι τρυφῶντες· οὐδὲ
520c γὰρ τιμήσειν ποτὲ ἄνθρωπον μᾶλλον θεοῦ. ἐγένετο δ' αὐτοῖς | ἡ
τῆς τύχης μεταβολὴ ἐπεὶ τις οἰκέτην μαστιγῶν καταφυγόντα εἰς
τὰ ἱερὰ πάλιν ἐμαστίγου· ὡς δὲ τέλος κατέφυγεν ἐπὶ τὰ τοῦ πατ-
ρός αὐτοῦ μνήματα, ἀφήκεν αἰδεσθεῖς. ἐξαναλώθησαν δὲ τρυφαῖς 20
φιλοτιμούμενοι πρὸς ἑαυτοὺς τε καὶ πρὸς τὰς ἄλλας ἀπάσας
πόλεις. εἰς τηλικούτον δὲ τρυφῆς ἤλασαν ὡς καὶ τοὺς ἵππους
ἐθίσαι πρὸς αὐλὸν ὀρχεῖσθαι· ὃ εἰδότες οἱ Κροτωνιάται, ὅτε αὐτοῖς
ἐπολέμουν, ὡς Ἀριστοτέλης (fr. 583 Rose = fr. 600.1 Gigon) ἱστορεῖ, |
520d ἐνέδοσαν τοῖς ἵπποις τὸ ὀρχηστικὸν μέλος· συμπαρήσαν γὰρ
αὐτοῖς καὶ αὐληταὶ ἐν στρατιωτικῇ σκευῇ. καὶ ἅμα αὐλούντων 25
ἀκούοντες οἱ ἵπποι οὐ μόνον ἐξωρχήσαντο, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀνα-
βάτας ἔχοντες ἡτομόλησαν πρὸς τοὺς Κροτωνιάτας. τὰ ὅμοια
ἱστορεῖ καὶ περὶ Καρδιανῶν ὁ Λαμψακηνὸς Χάρων (FGrH 262 F 1), |
520e οὓς καὶ αὐτοὺς οἱ Βησάλται εἶλον τῷ αὐτῷ τρόπῳ κτησάμενοι
πρῶτον αὐλητρίδα ἀφικομένην εἰς αὐτοὺς καὶ διδάξασαν πολλοὺς 30
520f αὐλητάς, μεθ' ὧν στρατευσάμενοι ἐπὶ τὴν Καρδίην. | καὶ ἐπεὶ ἡ
μάχη συνεστήκει, αὐλήσαντες τὰ αὐλήματα ὅσα οἱ ἵπποι τῶν
Καρδιηνῶν ἐξεπίσταιντο, ἐνίκησαν τοὺς Καρδιανούς, τῶν ἵππων

10 ὑγίαν C E : ὑγίαιαν A || 14 εὐδαιμονεῖν E* : εὐδαιμονήσαι C
29 Βησάλται C : Βησάλτ E : Βισ- passim A || 33 Καρδιανούς C : Καρδ^{δν} E :
Καρδιη- passim A

ἐπὶ τῶν ὀπισθίων στάντων ποδῶν καὶ πρὸς ὀρχησμὸν τραπομένων
συνήθως τοῖς προσθίοις ποσὶ καὶ ἀποσεισαμένων τοὺς ἐπιβάτας. |

ὅτι παρὰ Συρακουσίοις νόμος ἦν τὰς γυναῖκας μὴ κοσμεῖσθαι 521b

χρυσῷ μῆδ' ἀνθινὰ φορεῖν, ὡς φησι | Φύλαρχος (*FGrH* 81 F 45), | 521a

5 μῆδ' ἐσθήτας ἔχειν πορφυρὰς ἐχούσας παρυφὰς εἰ μὴ τις αὐτῶν 521b

συγχωροίη ἑταῖρα εἶναι κοινή, καὶ τὸν ἄνδρα μὴ καλλωπίζεσθαι

μῆδ' ἐσθήτι περιέργῳ χρῆσθαι καὶ διαλλαττούσῃ εἰ μὴ ὁμολογῶν

μοιχεύειν ἢ κίναϊδος εἶναι, καὶ τὴν ἐλευθέραν μὴ ἐκπορεύεσθαι

ἡλίου δεδυκότος ἂν μὴ μοιχευησομένην. ἐκωλύετο δὲ καὶ ἡμέρας

10 ἐξίναται ἄνευ τῶν | γυναικονόμων ἀκολουθούσης αὐτῇ μᾶς θερα- 521c

παινίδος. Συβαρίται δὲ νόμον ἔγραψαν τὰς γυναῖκας εἰς τὰς

ἐορτὰς καλεῖν καὶ τοὺς καλοῦντας πρὸ ἐνιαυτοῦ τὴν παρασκευὴν

ποιεῖσθαι· εἰ δὲ τις τῶν ὀψοποιῶν ἢ μαγείρων ἴδιον εὖροι βρῶμα

καὶ περιττόν, ἐξουσίαν μὴ εἶναι χρήσασθαι τούτῳ ἕτερον πρὸ

15 ἐνιαυτοῦ ἀλλ' αὐτῷ τῷ εὐρόντι, τὸν χρόνον τοῦτον ὅπως ὁ πρῶτος 521d

εὐρὼν καὶ τὴν | ἐργασίαν ἔχη, πρὸς τὸ τοὺς ἄλλους φιλοπονούντας

αὐτοὺς ὑπερβάλλεσθαι τοῖς τοιούτοις. ὡσαύτως ἐνομοθέτησαν μῆδὲ

τοὺς τὰς ἐγχείλεις πωλοῦντας τέλος αὐτοὺς ἀποτίνειν μῆδὲ τοὺς

θηρεύοντας, καὶ τοὺς τὴν θαλασσίαν δὲ πορφύραν βάπτοντας καὶ

20 τοὺς εἰσάγοντας ἀτελεῖς ἐποίησαν. τελευταῖον δὲ παρὰ Κροτωνια- 521e

τῶν τριάκοντα πρεσβευτῶν ἡκόντων ἅπαντας ἀπέκτειναν καὶ πρὸ

τοῦ τείχους ῥίψαντες ὑπὸ θηρίων εἶασαν διαφθαρῆναι. | αὕτη δ' 521e

αὐτοῖς καὶ τῶν κακῶν ἀρχὴ ἐγένετο μηνίσαντος τοῦ δαιμονίου·

ἔδοξαν γοῦν οἱ ἄρχοντες αὐτῶν μετ' ὀλίγον ἰδεῖν τὴν Ἥραν

25 ἐλθοῦσαν εἰς μέσσην τὴν ἀγορὰν καὶ ἐμοῦσαν χολήν, ἀνέβλυσε δὲ 521f

καὶ αἷματος πηγὴ | ἔν τινι τῶν βωμῶν, ὥστε τὸν συνέγγυς ἅπαν-

τα τόπον κατεχάλλωσαν θυρίσι βουλόμενοι στήσαι τὴν τοῦ αἵμα-

τος ἀναφορὰν· διὸ καὶ ἀνάστατοι πάντες ἐγένοντο, οἱ καὶ τὸν τῶν

30 Ὀλυμπίων | τὸν πᾶν ἀγῶνα ἀμαυρῶσαι θελήσαντες· καθ' ὃν γὰρ 522a

ἄγεται καιρὸν ἐπιτηρήσαντες ἄθλων ὑπερβολῇ ὡς αὐτοὺς καλεῖν

ἐπεχειροῦν τοὺς ἀθλητάς. |

ὅτι Συβαρίτης ἀνὴρ ἀκούσας τινὸς πορθημευομένου ὡς παρὰ τὴν 521a

γῆν πλευσεῖται, ἀπεκρίνατο ἀστεῖως ὅτι, “μόλις ἂν σου ὑπὴ-

κουσα, εἰ παρὰ τὴν θάλασσαν ἔμελλες πεζεύειν καὶ μὴ παρὰ τὴν

35 γῆν πλεῖν.” |

ὅτι καὶ Κροτωνιάται ἐξελόντες Συβαρίτας ἐξώκειλαν εἰς τρυ- 522a

φήν, ὥστε καὶ τὸν ἄρχοντα αὐτῶν περιεῖναι κατὰ τὴν πόλιν

ἀλουργίδα ἡμφιεσμένον καὶ ἐστεφανωμένον χρυσῷ στεφάνῳ καὶ

- 522c λευκάς ὑποδεδεμένον κρηπίδας. | ἐπεχείρησαν δὲ καὶ αὐτοὶ ὕστε-
 522d | 522c ρον τὴν Ὀλυμπικὴν πανήγυριν καταλύσαι τῷ αὐτῷ χρόνῳ προ-
 522d θέντες ἀργυρικὸν | σφόδρα πλούσιον ἀγῶνα, | ὥς φησι Τίμαιος
 (FGrH 566 F 45). | Ταραντίνους δὲ φησι Κλέαρχος (fr. 48 Wehrli)
 ἀλκὴν καὶ δύνανται κτησαμένους εἰς τοσοῦτο τρυφῆς προελθεῖν 5
 ὥστε τὸν ὅλον χρόνῳ παραλαΐνεσθαι καὶ τῆς ψιλώσεως ταύτης
 τοῖς λοιποῖς προκατάρξαι. ἐφόρου δὲ καὶ παρυφὴν διαφανῆ πάν-
 522e τες, οἷς νῦν ὁ τῶν γυναικῶν ἀβρύνεται βίος. ὕστερον δὲ ἀνάστατον
 μίαν πόλιν Ἰαπύγων ἐποίησαν, | ἐξ ἧς τὰς ἐν ἀκμῇ γυναικάς 10
 ἀθροίσαντες καὶ σκηνοποιήσαντες γυμνά πᾶσι τῆς ἡμέρας τὰ
 σώματα παρεῖχον θεωρεῖν· καὶ ὁ βουλούμενος καθάπερ εἰς ἀτυχῇ
 παραπηδῶν ἀγέλην ἐθιόνατο ταῖς ἐπιθυμίαις τὴν τῶν ἀθροισθέν-
 522f των ὥραν πάντων μὲν ὀρώντων, μάλιστα δὲ ὧν ἥκιστα ἐκείνοι
 προσεδόκων, θεῶν. ἐκεραυνώθησαν οὖν | πάντες.
 ὅτι τὸ τῶν Ἰαπύγων γένος ἐκ Κρήτης ὃν τῶν κατὰ Γλαύκου 15
 523a ζήτησιν ἀφικομένων καὶ κατοικησάντων | λήθην λαβὼν τῆς Κρη-
 τῶν περὶ τὸν βίον εὐχοσμίας εἰς τοῦτο τρυφῆς, εἴθ' ὕστερον ὕβρεως
 ἦλθον ὥστε πρῶτοι τὸ πρόσωπον ἐντριψάμενοι καὶ προκόμια
 περιθετὰ λαβόντες στολὰς ἀνθινὰς φορῆσαι, τὸ δ' ἐργάσασθαι καὶ 20
 523b πονεῖν αἰσχρὸν νομίσαι· καὶ τοὺς πολλοὺς αὐτῶν καλλίονας οἰκίας
 ποιῆσαι τῶν ἱερῶν | καὶ ἐφυβρίζειν τὸ θεῖον καὶ πορθεῖν τὰ ἀγάλ-
 ματα προειπόντας μεθίστασθαι τοῖς κρείττοσι· διόπερ ἀπ' οὐρανοῦ
 ἐβλήθησαν πυρί. καὶ πάντες οἱ ἀπ' ἐκείνων μέχρι τήμερον ἐν χρωῖ 25
 523c κεκαρμένοι καὶ στολὴν πένθιμον ἀμπεχόμενοι ζῶσιν. | Ἰβηρες δὲ
 καί τοι ἐν στρατηγικαῖς στολαῖς καὶ ποικίλαις προϊόντες καὶ χιτῶ-
 25
 σι ποδῆρεσι χρώμενοι οὐδὲν ἐμποδίζονται τῆς πρὸς τοὺς πολέμους
 ῥώμης. Μασσαλιῶται δὲ Ἰβηρικῶς μὲν εἰσιν ἐσταλμένοι, ἐθελύν-
 523d θησαν δὲ καὶ ἀσχημονοῦσι διὰ τὴν ἐν ψυχαῖς μαλακίαν διὰ τρυφὴν
 γυναικοπαθοῦντες· ὅθεν καὶ ἡ παροιμία “πλεύσειας εἰς Μασσα-
 30
 λίαν.” καὶ οἱ τὴν Σίριν δὲ κατοικοῦντες, | οὕτως ὀνομασθεῖσαν ἢ
 523c ἀπὸ γυναικὸς τινος κατ' Εὐριπίδην (fr. 496) ἢ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ
 κατ' Ἀρχιλόχον (fr. 22.2 West²), | ἦν πρῶτοι κατέσχον οἱ ἀπὸ
 Τροίας ἐλθόντες. ὕστερον δὲ Κολοφώνιοι εἰς τρυφὴν ἐξώκειλαν οὐχ
 523d ἥσσαν Συβαριτῶν· καὶ γὰρ | ἰδίως ἐπεχωρίασεν αὐτοῖς φορεῖν
 35
 ἀνθινούς χιτῶνας, οὓς ἐζώννυντο μίτραις πολυτελεσί, καὶ ἐκα-

λοῦντο διὰ τοῦτο ὑπὸ τῶν περιοίκων μιτροχίτωνες, ἐπεὶ Ὅμηρος (Il. 16.419) τοὺς ἀζώστους ἀμιτροχίτωνας καλεῖ. |

ὅτι Μεγάλη Ἑλλάς ἐκλήθη πᾶσα σχεδὸν ἢ κατὰ τὴν Ἰταλίαν 523e
κατοίκησις.

- 5 ὅτι Μιλήσιοι ἕως μὲν οὐκ ἐτρύφων, ἐνίκων Σκύθας καὶ τὰς ἐφ' Ἑλλησπόντῃ πόλεις ἔκτισαν καὶ τὸν Εὐξείνιον Πόντον κατώκισαν πόλεσι λαμπραῖς· καὶ πάντες ὑπὸ τὴν Μίλητον ἔθρον. ὡς δ' ὑπήχθησαν ἡδονῇ καὶ τρυφῇ, κατερρύη τὸ τῆς πόλεως ἀνδρεῖον, φησὶν Ἀριστοτέλης (fr. 557 Rose = fr. 565.1 Gigon). | καὶ παροιμία 523f
10 τις ἐγεννήθη ἐπ' αὐτῶν·

πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. (cf. Ar. Pl. 1002)

- οὐ μόνον δὲ διὰ τρυφῆν, φησὶν Ἡρακλείδης (fr. 50 Wehrli = fr. 23 Schütrumpf), ἀλλὰ καὶ διὰ πολιτικὴν ἔχθραν ἠτύχησαν· | πρῶτον 524a
μὲν γὰρ ὁ δῆμος τοὺς πλουσίους ἐκβαλὼν καὶ τὰ τέκνα τῶν
15 φυγόντων εἰς ἀλωνίας συναγαγὼν βουσί συνηλοῖησαν καὶ παρανόμῳ θανάτῳ διέφθειραν. τοιγαροῦν πάλιν οἱ πλούσιοι τοὺς δημότας κρατήσαντες, οὓς αὐτοὶ Γέργηθας ἐκάλουν, μετὰ τῶν τέκνων κατεπίττωσαν, ὧν καιομένων ἄλλα τε γέγονε τέρατα καὶ 524b
20 μαντείου, ὡς δ' ἡρώτων τὴν αἰτίαν, ἤκουσαν (Didyma Oracle 3 Fontenrose)·

καὶ μοι Γεργήθων τε φόνος μέλει ἀποτολεμίστων
πισσηρός τε μόρος καὶ δένδρεον ἀειθαλές.

- διαδιδόντες δέ, φησὶ Κλέαρχος (fr. 45 Wehrli), τὴν τρυφῆν καὶ τοῖς
25 πλησιοχώροις, ἔπειτ' ὀνειδιζόμενοι ἔλεγον ἑαυτοῖς· “οἵκοι τὰ Μιλήσια κάπιχώρια καὶ | μὴ ἐν τῷ μέσῳ.” ὁ αὐτός (Clearch. fr. 46 524c
Wehrli) φησι πρῶτον ἔθνος τὸ Σκυθῶν νόμοις κοινοῖς χρήσασθαι, εἶτα γενέσθαι πάντων ἀθλιωτάτους διὰ τὴν ὕβριν· ἐτρύφησαν μὲν γὰρ ὡς οὐδένες, | καὶ ὕβρεως εἰς τοῦτο προήλθον ὥστε πάντων εἰς 524d
30 οὓς ἀφίκοντο ἡκρωτηρίαζον τὰς ρίνας· ἀφ' ὧν οἱ ἀπόγονοι μεταστάντες ἔτι καὶ νῦν ἀπὸ τοῦ πάθους ἔχουσι τὴν ἐπωνυμίαν. αἱ δὲ γυναῖκες αὐτῶν τὰς πρὸς ἐσπέραν καὶ ἄρκτον Θρακικὰς γυναῖ-
κας ἐποίκιλλον τὰ σώματα περόναις γραφὴν ἐνεῖσαι· ὅθεν ὕστερον

αἱ ὕβρισθεῖσαι τῶν Θρακῶν γυναῖκες ἐξηλείψαντο τὴν συμφορὰν |
 524e προσαναγραψάμεναι τὰ λοιπὰ τοῦ χρωτός, ἔν' ὁ τῆς ὕβρεως χαρ-
 κτῆρ εἰς ποικιλίαν καταριθμηθεῖς κόσμος προσηγορίᾳ τοῦνιδος
 ἐξαλείψῃ. οὕτω δ' ὑπερῃφάνως προΐσταντο ὥστε οὐδένων ἄδακρυς
 ἢ τῆς δουλείας ὑπουργία γινομένη διήγγειλεν εἰς τοὺς ἐπιγινομέ- 5
 νους τὴν ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσιν οἷα τις ἦν· οἱ καὶ τὰς κόμας ὑπὸ τῶν
 524f Σκυθῶν περισπώμενοι διὰ τὸ πένθος | τὴν ἐφ' ὕβρει κουρὰν
 ἀπεσχυθίσθαι προσηγόρευσαν. Καλλίας (fr. 8.1) δὲ τοὺς σύμπαν-
 τας Ἴωνας ἐπισκώπτων φησί·

τί γὰρ ἢ τρυφερά καὶ καλλιτράπεζος Ἴωνία;

10

καὶ Ἀβυθῆνοι δὲ — Μιλησίων δ' εἰσὶν ἄποικοι — ἀνειμένοι τὴν
 525c δίαίταν εἰσι καὶ κατεαγότες. | ἀπώλονται δὲ καὶ Μάγνητες οἱ πρὸς
 τῷ Μαιάνδρῳ διὰ τὸ πλεόν ἀνεθῆναι· ἐάλωσαν γὰρ ὑπὸ Ἑφείων.
 καὶ αὐτοὶ δὲ Ἑφέσιοι ἐτρύφον ἱμάτια φοροῦντες, ὥς φησιν ὁ
 Ἑφέσιος Δημόκριτος (FGrH 267 F 1), πορφυρὰ καὶ χρόκινα 15
 525d ῥόμβοις ὕφαντά καὶ σαράπεις μηλίνους καὶ | πορφυροῦς καὶ
 λευκοῦς καὶ καλασίρεις Κορινθιουργεῖς πορφυρὰς τε καὶ ἰοβαφεῖς
 καὶ ὑακινθίνας καὶ φλογίνας καὶ θαλασσοειδεῖς — εἰσὶ δὲ καὶ
 Περσικαί, αἵπερ εἰσὶ κάλλισται πασῶν — φοροῦντες δὲ καὶ
 ἀκταίας. ἐστὶ δὲ τοῦτο σπαθητὸν ἰσχύος καὶ κουφότητος χάριν 20
 καταπέπλασται δὲ χρυσοῖς κέγχροις· οἱ δὲ κέγχροι νήματι
 525e πορφυρῷ πάντες | εἰς τὴν εἴσω μοῖραν ἅμματ' ἔχουσιν ἀνὰ μέσον.
 ἐν δὲ τῷ σχολίῳ τοῦ βιβλίου ὅθεν αἱ παρεκβολαὶ τάδε ἦσαν περὶ
 τοῦ ἄνω γεγραμμένου ῥόμβου· ῥόμβος ἐστὶ τροχίσκος ὃν τύπτον-
 τες ἱμάσι καὶ στρέφοντες ποιοῦσι περιδινεῖσθαι καὶ ψόφον ἀποτε- 25
 λεῖν· ῥύμβον δὲ αὐτὸν Εὐπολὶς (fr. 83.1) εἶπε· καλεῖται δὲ καὶ
 βρυτήρ.

ὅτι καὶ Σάμιοι ἐτρύφον βαδίζοντες κατεκτενισμένοι τὰς τρίχας
 526a ἐπὶ τὸ μετάρφρενον καὶ τοὺς ὤμους. | Κολοφώνιοι δὲ τὴν ἀρχὴν
 ὄντες σκληροὶ ἐν ταῖς ἀγωγαῖς, ἐπεὶ εἰς τρυφὴν ἐξώκειλαν πρὸς 30
 Λυδοὺς φιλίαν ποιησάμενοι, προήεσαν διησχημένοι τὰς κόμας
 χρυσῷ κόσμῳ, |

526b παναλουργέα φάρε' ἔχοντες, |

κατὰ Ξενοφάνην (fr. 3.3 West²). | οὕτω δ' ἐξελύθησαν ὥστε τινὲς 526a | 526b
 αὐτῶν οὔτε ἀνατέλλοντα τὸν ἥλιον οὔτε δυόμενον ἐωράκασι. |
 Θεόπομπος (FGrH 115 F 117) δὲ χιλίους φησὶν αὐτῶν ἄνδρας 526c
 ἀλουργεῖς φοροῦντας στολὰς ἀστυπολεῖν· ὅθεν καὶ βασιλεῦσι
 5 σπάνιον ἦν τότε καὶ περισπούδαστον· ἰσοστάσιος γὰρ ἦν ἡ
 πορφύρα πρὸς ἄργυρον ἐξεταζομένη· ὅθεν ἐν τυραννίδι γενόμενοι
 αὐτῇ πατρίδι διεφθάρησαν. | κοινῶς δὲ περὶ πάντων Ἰώνων 526d
 Ἀντιφάνης (fr. 91) φησί·

πόθεν οἰκήτωρ εἴ; τίς Ἰώνων
 10 τρυφεραμπεχόνων ἀβρὸς ἡδυπαθῆς
 ὄχλος ὠρμηται;

περὶ δὲ Βυζαντίων | φησὶ Θεόπομπος (FGrH 115 F 62) ὅτι διὰ τὸ 526e
 δημοκρατεῖσθαι πολὺν χρόνον καὶ τὴν πόλιν ἐπ' ἐμπορίου κειμέ-
 νην ἔχειν καὶ τὸν δῆμον περὶ τὴν ἀγορὰν καὶ τὸν λιμένα διατρί-
 15 βειν ἀκόλαστοι ἦσαν καὶ συνουσιάζειν καὶ πίνειν εἰθισμένοι ἐπὶ
 τῶν καπηλείων. καὶ Καλχηδόνιοι δέ, φησὶν, ἐν ἐπιτηδεύμασι καὶ
 βίῳ βελτίονι διατελοῦντες πρίν, ἐπεὶ τῆς Βυζαντίων δημοκρατίας
 ἐγεύσαντο, διεφθάρησαν εἰς τρυφὴν ἐκ σωφρονεστάτων | καὶ μετρι- 526f
 ωτάτων φιλοπόται καὶ πολυτελεῖς γενόμενοι. | καὶ Θετταλοὺς δέ 527a
 20 φησι (Theopomp. FGrH 115 F 49) ζῆν σὺν ὀρχηστρίσι καὶ αὐλητρίσι
 διατρίβοντας καὶ ἐν κύβοις καὶ πότοις διημερεύοντας, | πολυτελε- 527b
 στάτους γενομένους περὶ δίκαιταν καὶ ἐσθήτα· ὅπερ αὐτοῖς αἴτιον
 ἐγένετο καθ' Ἑλλάδος ἐπαγαγεῖν τοὺς Πέρσας ζηλώσαντας τὴν
 τούτων τρυφὴν καὶ πολυτέλειαν. | Φαρσάλιοι δέ, φησὶν, ἀνθρώπων 527a
 25 ἀργότατοι καὶ πολυτελέστατοι. | Αἰτωλοὶ δέ, ὥς φησι Πολύβιος 527b
 (13.1.1), διὰ τὴν τῶν πολέμων συνέχειαν καὶ τὴν τῶν βίων
 πολυτέλειαν κατὰχρεοι ἐγένοντο, οἱ τοσούτῳ τῶν λοιπῶν ἐτοιμό-
 τερον ἔχουσι πρὸς | θάνατον ὅσωπερ καὶ ζῆν πολυτελῶς καὶ 527c
 30 Σικελιώται καὶ Συρακούσιοι· Ἀριστοφάνης (fr. 225.2-3) γοῦν φησί·

Συρακουσίους τράπεζαν
 Συβαρίτιδάς τ' εὐωχίας.

9 εἴ] εἰ C E : ἤ A || 22 ἐσθήτα] τὴν ἐσθήτα A : ἐσθήτ̃ E : αἰσθήτ̃ C : τὰς
 ἐσθήτας 14.662f

- 527d καὶ Πλάτων δέ φησιν ἐν Ἐπιστολαῖς (VII 326b–c)· | ἐλθόντα με |
 527c | 527d εἰς Σικελίαν | ὁ ταύτῃ βίος οὐδαμῇ οὐδαμῶς ἤρесе, δὶς τε τῆς
 ἡμέρας ἐμπιπλάμενον ζῆν καὶ μηδέποτε κοιμώμενον μόνον
 νύκτωρ, καὶ ὅσα τούτων ἐπιτηδεύματα συνέπεται τῷ βίῳ· ἐκ γὰρ
 τούτων τῶν ἐθῶν οὐτ' ἂν φρόνιμος οὐδεὶς ποτε γενέσθαι τῶν ὑπὸ 5
 τὸν οὐρανὸν ἀνθρώπων ἐκ νέου ἐπιτηδεύων δύναιτο, σῶφρων δ'
 527e οὐδ' ἂν μελλήσαι ποτὲ γενέσθαι. | Ποσειδώνιος (FGrH 87 F 10 = fr.
 62a Edelstein–Kidd) δὲ τὰς κατὰ Συρίαν πόλεις τρυφώσας
 παριστῶν φησι τοὺς ἐν αὐταῖς συνεχῶς εὐχουμένους τοῖς μὲν
 527f γυμνασίοις ὡς βαλανείοις χρᾶσθαι, ἀλείφεσθαι δ' ἐλαίῳ πολυτελεῖ 10
 καὶ μύροις, τοῖς δὲ γραμματίοις — οὕτω δ' | ἐκάλουν τὰ κοινὰ τῶν
 συνδείπνων — ἐν οἰκητηρίοις διαιτᾶσθαι, καὶ τὸ πλεῖον τῆς
 528a ἡμέρας γαστρίζεσθαι. | Ζακυνθίους δέ φησιν ἀπείρους εἶναι
 πολέμου διὰ τὸ ἐν εὐπορίᾳ καὶ πλούτῳ τρυφῶντας ἐθίζεσθαι.
 528b Πολύβιος (7.1.1–3) δέ φησι Καπυησίους τοὺς ἐν | Καμπανίᾳ διὰ 15
 τὴν ἀρετὴν τῆς γῆς πλουτήσαντας καὶ εἰς τρυφὴν καὶ πολυτέλειαν
 † ὑπερβαλλομένους τὴν περὶ Κρότωνα καὶ Σύβαριν φήμην καὶ μὴ
 δυναμένους φέρειν τὴν παρούσαν εὐδαιμονίαν καλεῖν τὸν Ἀννίβαν·
 διὸ ὑπὸ Ῥωμαίων ἀνήκεστα ἔπαθον.
 ὅτι Πετηλῖνοι τηρήσαντες τὴν πρὸς Ῥωμαίους πίστιν ἐς 20
 τοσοῦτον ἐκαρτέρησαν πολιορκούμενοι ὑπ' Ἀννίβα ὥστε μετὰ τὸ
 528c πάντα τὰ κατὰ τὴν πόλιν δέρματα καταφαγεῖν, | ἀπάντων δὲ τῶν
 κατὰ τὴν πόλιν δένδρων τοὺς φλοιοὺς καὶ τοὺς ἀπαλοὺς πτόρθους
 ἀναλῶσαι, ἔνδεκα μῆνας ὑπομείναντες τὴν πολιορκίαν οὐδενὸς
 βοηθοῦντος οὐδὲ συνευδοκοῦντος Ῥωμαίων παρέδωκαν ἑαυτοὺς. 25
 τοὺς δὲ Κουρήτας φησι Φύλαρχος (FGrH 81 F 23) διὰ τὴν τρυφὴν
 σχεῖν τὴν προσηγορίαν λέγων·

χλιδῶν τε πλόκαμος ὥστε παρθένου ἀβράς·

ὅθεν καλεῖν Κουρήτα λοιπὸν ἤνεσαν. (A. fr. 313) |

- 528d Ἀγάθων (TrGF 39 F 3) δὲ περὶ τῶν αὐτῶν φησι τοὺς τὴν Πρώνα- 30
 κτος θυγατέρα μνηστεύοντας τοῖς τε λοιποῖς πᾶσιν ἐξησχημένους
 ἐλθεῖν καὶ κομώντας τὰς κεφαλὰς, ἐπεὶ δ' ἀπέτυχον τοῦ γάμου·

11 γραμματίοις A C : γραμματείοις (recte) E et 5.210f || 12 ἐν C E : ὡς ἐν A :
 ὡς 5.210f || 14 πλούτῳ A : πλούῳ E* : πλείῳ C || 17 <ἐξοκέλει> ex A
 addendum est || 20 ὅτι scripsi : ὅτε C E : δὲ post Πετηλῖνοι A : fort. οἱ τε

κόμας ἐκειράμεθα (φησί) μάρτυρας τρυφῆς,
 ἥ που ποθεινὸν χρῆμα παιζούσῃ φρενί·
 ἐπώνυμον γοῦν εὐθύς ἔσχομεν κλέος
 Κούρητες εἶναι κουρίμου χάριν τριχός.

5 καὶ ἐν Ἰταλίᾳ δὲ Κυμαῖοι | ἐτρόφων χρυσοφοροῦντες καὶ ἀνθινὰ 528e
 φοροῦντες καὶ μετὰ γυναικῶν εἰς τοὺς ἀγροὺς ἐξιόντες ἐπὶ ζευγῶν
 ὁχοῦμενοι.

ὅτι Νινύας ὁ Νίνου καὶ Σεμιράμιδος ἔνδον μένων καὶ τρυφῶν
 ὑπ' οὐδενὸς ἐωρᾶτο εἰ μὴ ὑπὸ τῶν εὐνούχων | καὶ τῶν ιδίων 528f
 10 γυναικῶν. τοιοῦτος καὶ Σαρδανάπαλος ὁ Ἀνακυνδαράξῃ ἢ Ἀνα-
 βαραξάρου. ὅτε δὴ Ἀρβάκης ὁ Μῆδος, εἰς τῶν ὑπ' αὐτὸν
 στρατηγῶν, διεπράξατο δι' εὐνούχου θεάσασθαι Σαρδανάπαλον
 καὶ μόλις αὐτῷ ἐπετράπη ἐκείνου θελήσαντος, ὡς εἰσελθὼν εἶδεν
 αὐτὸν ἐψιμυθιωμένον καὶ κεκοσμημένον γυναικιστὶ καὶ μετὰ τῶν 529a
 15 παλλακίδων ξαίνοντα πορφύραν | ἀναβάδην τε μετ' αὐτῶν καθή-
 μενον γυναικειᾶν τε στολὴν ἔχοντα, κατεξυρῆμένον τὸν πώγωνα
 καὶ κατακεκισσηρισμένον — ἦν δὲ καὶ γάλακτος λευκότερος καὶ
 ὑπεγέγραπτο τοὺς ὀφθαλμούς — Δοῦρις (FGrH 76 F 42) μὲν φησιν,
 ἀγανακτήσας, εἰ τοιοῦτος αὐτῶν βασιλεύει, συγκεντήσας αὐτὸν
 20 ἀνείλε. Κτησίας (FGrH 688 F 1q) δὲ φησιν εἰς πόλεμον καταστήναι
 τῷ Ἀρβάκῃ ἀθροίσαντα πολλὴν στρατιὰν καὶ καταλυθέντα |
 ἑαυτὸν ἐμπρῆσαι ἐν τοῖς βασιλείοις πυρὰν νήσαντα ὕψος τεσσάρων 529b
 πλέθρων, ἐφ' ἧς ἐπέθηκε χρυσᾶς κλίνας ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα
 καὶ ἴσας τραπέζας καὶ ταύτας χρυσᾶς. ἐποίησε δὲ ἐν τῇ πυρᾷ καὶ
 25 οἶκημα ἑκατόμποδον ἐκ ξύλων, κἀνταῦθα κλίνας ὑπεστόρεσεν, αἷς
 κατεκλίθη αὐτὸς καὶ ἡ γυνὴ καὶ αἱ παλλακίδες· τοὺς γὰρ τρεῖς
 υἱοὺς καὶ δύο θυγατέρας ὁρῶν τὰ πράγματα κακούμενα πεπτόμφει
 εἰς Νίνον | δούς αὐτοῖς τρισχίλια χρυσίου τάλαντα. ἐπεστέγασε δὲ 529c
 30 τὸ οἶκημα δοκοῖς μεγάλαις καὶ παχείαις, ἔπειτα ἐν κύκλῳ περι-
 ἔθηκε πολλὰ ξύλα καὶ παχέα, ὡς μὴ εἶναι ἔξοδον. ἐνταῦθα ἐπέ-
 θεκε χρυσίου μυριάδας χιλιάς, ἀργυρίου ταλάντων μυριάς, ἱμάτια,
 πορφύρας καὶ στολὰς παντοδαπὰς. ἔπειτα ὑφάψαι ἐκέλευσε τὴν
 πυρὰν· καὶ ἑκαίετο πεντεκαίδεκα ἡμέρας. οἱ δὲ ἐθαύμαζον ὁρῶντες

10 Σαρδανάπαλος C E : Σαρδανάπαλλος A || 11 Ἀρβάκης A C E : Ἀρσάκης
 C^s E^s || 12 Σαρδανάπαλον C E : Σαρδανάπαλλον A || 17 κατακεκισσηρι-
 μένον C E : κατακεκισσηρισμένον A || 25 ἑκατόμποδον C E B : ἑκατόνπεδον A :
 ἑκατόμπεδον Schweighäuser || 27 πεπτόμφει C E : προτεπτόμφει A

529d τὸν καπνὸν καὶ ἐδόκουν θυσίας ἐπιτελεῖν· ταῦτα | δὲ μόνοι ἤδεσαν
οἱ εὐνοῦχοι. καὶ οὕτως ἐκτόπως ἡδυπαθήσας ὡς ἐνὴν γενναίως
529e νοῦν οὐκ ἔχων. | οὐ καὶ ἐπιγέγραπται τῷ μνήματι· Σαρδανάπαλος
Ἀνακυνδαράξω Ἀγχιάλῃν ἔδειμε καὶ Ταρσὸν μιῇ ἡμέρῃ, ἀλλὰ 5
529f νῦν τέθνηκεν. | ἐπιγέγραπται δὲ καὶ ἐν λιθίνῃ στήλῃ Χαλδαϊκοῖς
γράμμασιν ὃ μετενεγκὼν Χοιρίλος ἔμμετρον ἐποίησεν· ἐγὼ δ’
ἔβασίλευσα καὶ ἄχρι ἐώρων τοῦ ἡλίου φῶς ἔπιον, ἔφαγον, ἡφροδι-
530a σίασα, εἰδὼς τὸν τε χρόνον ὄντα | βραχὺν ὃν ζῶσιν οἱ ἄνθρωποι
καὶ τοῦτον πολλὰς ἔχοντα μεταβολάς, καὶ ὅτι ὢν ἂν καταλίπω 10
ἀγαθῶν ἄλλοι ἐξουσι τὰς ἀπολαύσεις· διὸ καὶ γὰρ ἡμέραν οὐδεμίαν
παρέλιπον τοῦτο ποιῶν. Κλείταρχος (FGrH 137 F 2) δὲ ἀποπεσόν-
530b τα τῆς τῶν Σύρων ἀρχῆς αὐτόν φησι γήρᾳ τελευτῆσαι. | Ἀριστό-
βουλος (FGrH 139 F 9a) δὲ ἐν Ἀγχιάλῃ φησὶν ἐστάναι τύπον
Σαρδαναπάλου λίθινον συμβεβληκότα τῆς δεξιᾶς χειρὸς τοῦς 15
δακτύλους, ὡς ἂν ἐπικροτοῦντα, ἐπιγεγράφθαι δ’ αὐτῷ Ἀσσυριοῖς
γράμμασι· Σαρδανάπαλος Ἀνακυνδαράξου παῖς Ἀγχιάλῃν καὶ
Τάρσον ἔδειμεν ἡμέρῃ μιᾷ. ἔσθιε, πίνε, | παῖζε· ὡς τᾶλλα τούτου
530c οὐκ ἄξια. ἔοικε δὲ λέγειν τοῦ ἀποκροτήματος | καὶ δεικνύειν
529d ἐνταῦθα οἴου καταγέλωτος | ἄξια τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα, 20
529e οὐκ ἄξια ὄντα φόφου δακτύλων ὃν χορεῦν πεποίηται. | διετέ-
530c θρυπτο δὲ καὶ ὁ Φρυξ Ἀνδρόκοτος, ὃς ἀνθινὴν ἐνεδέδυτο ἐσθῆτα
καὶ γυναικὸς ἐκοσμεῖτο εὐπρεπέστερον. Σάγαρις δὲ ὁ Μαρυαν-
δηνὸς ὑπὸ τρυφῆς ἐσιτεῖτο μέχρι μὲν γήρως ἐκ τοῦ τῆς τιτθῆς
στόματος, ἵνα μὴ μασώμενος πονέσειεν, οὐ πώποτε δὲ τὴν χεῖρα 25
530d | 530c κατωτέρω | τοῦ ὀμφαλοῦ προσηνέγκατο, | φησὶ Κλέαρχος (fr. 53
530d Wehrli). | Ἀριστοτέλης (test. 51b Düring) δὲ Ξενοκράτην τὸν
Χαλκηδόνιον (fr. 68 Isnarde Parente) σκώπτων ὅτι οὐρῶν οὐ
προσῆγε τὴν χεῖρα τῷ αἰδοίῳ ἔλεγε·

χεῖρες μὲν ἀγναί, φρὴν δ’ ἔχει μίασμά τι. (E. Hipp. 317) 30

Ἀνάρῳ δὲ τῷ Βαβυλωνίῳ στολὴ καὶ κόσμος ἦν γυναικεῖος, καὶ
βασιλέως ὄντι δούλῳ εἰσῆσαν εἰς τὸ δειπνον πεντήκοντα καὶ

4 Σαρδανάπαλος C E : Σαρδανάπαλλος A || 15 Σαρδαναπάλου C : Σαρδαναπάλ E : Σαρδαναπάλλου A || 17 Σαρδανάπαλος C E : Σαρδανάπαλλος A 22 Ἀνδρόκοτος C E : Ἀνδρόκοτος A || 23–4 Μαρυανδηνός C E : Μαριανδυν- A

ἐκατὸν ψάλλουσαι καὶ ἄδουσαι γυναῖκες, ἱστορεῖ Κτησίας (FGrH 688 F 6). | ἐτρύφα δὲ καὶ Νίνος ὁ Ἀσσύριος, δς κατὰ τὸν Κολοφώνιον Φοίνικα (fr. 1.2-4, 7-11, 16-23, pp. 231-2 Powell) 530e

- χρυσίου
5 τάλαντα εἶχε πολλῶ πλείονα Κασπίης ψάμμου,
δς οὐκ ἴδ' ἀστέρα, (φησὶν) 4
οὐ μυήθη, οὐ δικασπόλος ἦν, 7
οὐ λεωλογεῖν ἐμάνθανεν, οὐκ ἀμιθρήσαι, |
ἀλλ' ἦν ἄριστος ἐσθίειν τε καὶ πίνειν 530f
10 κήρᾱν, τὰ δ' ἄλλα πάντα κατὰ πετρῶν ὥθει.
ὥς δ' ἀπέθαν' ὠνήρ, πᾶσι κατέλιπε ῥήσιν· 10
“ἐγὼ Νίνος πάλαι ποτ' ἐγενόμην πνεῦμα, 11
νῦν δ' οὐκέτ' οὐδέν, ἀλλὰ γῇ πεποιήται· 16
ἔχω δ' ὀκόσον ἔδεσα
15 χῶκόσσ' ἐράσθην,
τὰ δ' ὄλβι' ἡμῶν δήιοι συνελθόντες | 20
φέρουσιν ὥσπερ ὦμόν ξριφον αἱ Βάχχαι· 531a
ἐγὼ δ' ἐς Αἰδὴν οὔτε χρυσὸν οὔθ' ἵππον
οὔτ' ἀργυρὴν ἀμαξαν ὠχόμεν ἔλκων.”
- 20 Στράτων δὲ ὁ Σιδώνιος βασιλεύς, ὥς φησι Θεόπομπος (FGrH 115 F 114), ἡδυπαθεῖα πάντας ὑπερέβαλεν οὐδὲν τῆς Φαιάκων τρυφῆς 531b
ἀποδέων, πλὴν | ὅσον οἱ μὲν μετὰ τῶν οἰκείων γυναικῶν καὶ
θυγατέρων ἐποιοῦντο τοὺς πότους, ὁ δὲ μετ' αὐλητρίδων καὶ ψαλ-
τριῶν καὶ κιθαριστριῶν, ὧν αἱ μὲν ἐκ Πελοποννήσου μετὰπεμπτοι
25 ἦσαν, αἱ δ' ἐξ Ἰωνίας, αἱ δ' ἐκ πάσης τῆς Ἑλλάδος. | ἦν μὲν οὖν 531c
οὗτος καὶ φύσει δοῦλος τῶν ἡδονῶν, ἐφιλοτιμεῖτο δὲ καὶ | ἡμιλ- 531d
λᾶτο καὶ πρὸς Νικοκλέα τὸν τῆς ἐν Κύπρῳ Σαλαμῖνος | βασιλέα 531e
ἀσελγῇ καὶ αὐτὸν ὄντα καὶ τρυφῶντα. ἀπέθανον οὖν ἀμφοτέρω
βιαίως. καὶ Κότυς δὲ πάντων βασιλέων τῶν ἐν Θράκῃ μάλιστα,
30 φησὶν ὁ αὐτός (Theopomp. FGrH 115 F 31), πρὸς ἡδυπαθείας καὶ
τρυφᾶς ὥρμησε, καὶ περιῶν | τὴν χώραν ὅπου κατίδοι τόπους 531f
δένδρεσι συσχείους καὶ καταρρύτους ὕδασι, τοὺτους κατεσκεύασεν
ἐστιάτορία· καὶ φοιτῶν εἰς ἐκάστους ὅτε τύχοι, ἔθυε, καὶ ἦν μακα-

14 ἔδεσα C E : ἔδαισα A : ἔπαισα Kaibel || 21 ὑπερέβαλεν C : ὑπερέβαλ' E :
ὑπερβάλλειν A (ὑπερβαλεῖν Kaibel) : fort. ὑπερέβαλλεν || 26 φύσει A : φυst C :
φύει E

- ριστὸς ἕως εἰς Ἀθηναῖαν πλημμελεῖν ἐπεχείρησε. δεῖπνον οὖν ποτε
κατεσκεύασεν ὡς γαμουμένης αὐτῷ τῆς Ἀθηναίας, καὶ θάλαμον
κατασκευάσας ἀνέμενον αὐτὴν μεθύων. ἤδη δ' ἐκφρων γενόμενος
532a ἔπεμπε | δορυφόρον ὀφόμενον εἰ παραγέγονεν εἰς τὸν θάλαμον. ὡς
δ' ἐκεῖνος εἶπε μηδένα εἶναι ἐν τῷ θαλάμῳ, τοξεύσας τοῦτον 5
ἀπέθανε καὶ ἄλλον δεύτερον ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς, ἕως ὁ τρίτος συνεῖς
παραγενόμενος ἔφη πάλαι τὴν θεὸν αὐτὸν ἀναμένειν. οὗτός ποτε
καὶ τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ζηλοτυπήσας ἀνέτεμε τὴν ἄνθρωπον ἀπὸ
τῶν αἰδοίων ἀρξάμενος.
- 532b ὅτι Χαβρίας ὁ Ἀθηναῖος | μὴ δυνάμενος ἐν τῇ πόλει ζῆν 10
ἀπεδήμησε τὰ μὲν διὰ τὴν ἀσέλγειαν αὐτοῦ τὴν περὶ τὸν βίον, τὰ
δὲ διὰ τοὺς Ἀθηναίους· πᾶσι γάρ εἰσι χαλεποί· διὸ καὶ εἶλοντο
αὐτῶν οἱ ἔνδοξοι ἔξω τῆς πόλεως καταβιοῦν, Ἴφικράτης μὲν ἐν
Θράκῃ, Κόνων δ' ἐν Κύπρῳ, Τιμόθεος ἐν Λέσβῳ, αὐτὸς δ' ὁ
Χαβρίας ἐν Αἰγύπτῳ, Χάρης δὲ ἐν Σιγείῳ. ὃν νωθρόν τε ὄντα καὶ 15
532c βραδὺν | καὶ πρὸς τρυφὴν ἤδη ζῶντα, ὃς καὶ στρατευόμενος αὐλη-
τριδὰς περιήγετο καὶ ψαλτρίας καὶ πεζᾶς ἐταίρας, καὶ τῶν εἰς-
φερομένων εἰς τὸν πόλεμον τὰ μὲν εἰς ταύτην τὴν ὕβριν ἀνήλiske,
τὰ δ' Ἀθήνησι κατέλειπε τοῖς τε λέγουσι καὶ τὰ ψηφίσματα
γράφουσιν, ἡγάπων οἱ πολῖται. καὶ δικαίως· καὶ γὰρ αὐτοὶ τοῦτον 20
532d τὸν | τρόπον ἔζων, ὡς τοὺς μὲν νέους ἐν τοῖς αὐλητριδίῳις παρὰ
ταῖς ἐταίραις διατρίβειν, τοὺς δὲ μικρῷ ἐκείνων πρεσβυτέρους ἐν
κύβοις, τὸν δὲ δῆμον ἅπαντα πλείω καταναλίσκειν εἰς τὰς κοινὰς
ἐστιάσεις καὶ κρεανομίας ἥπερ εἰς τὴν τῆς πόλεως διοίκησιν.
- 532e οὗτος ὁ Χάρης ποτὲ πολυτελῶς Ἀθηναίους ἐδείπνισεν | ἐν τῇ ἀγο- 25
ρᾷ θύσας τὰ ἐπινίκια τῆς πρὸς τοὺς Φιλίππου ξένους μάχης· ὧν
ἡγείτο Ἀδαῖος ὁ Ἀλεκτροῦν ἐπικαλούμενος, περὶ οὗ Ἡρακλείδης
ὁ κωμικὸς (fr. 1.1–5) λέγει·

Ἀλεκτρούνα τὸν τοῦ Φιλίππου λαβὼν
ἄωρὶ κοκκύζοντα καὶ πλανώμενον
κατέκοψεν· οὐ γὰρ εἶχεν οὐδέπω λόφον.
κᾶτα κόψας μάλα συχνοὺς ἐδείπνισε
Χάρης Ἀθηναίους τόθ'· ὡς γενναῖος ἦν. |

30

5

5 ὅτι Ἰππίας καὶ Ἰππαρχος κωμασται ἦσαν, ὅθεν βαρεῖα αὐτῶν 532f
 ἐγένετο ἡ ἀρχή. καίτοι ὁ πατήρ αὐτῶν Πεισίστρατος μετρίως
 ἐχρήτο ταῖς ἡδοναῖς, ὥστ' οὐδ' ἐν τοῖς χωρίοις ἢ τοῖς κήποις
 φύλακας ἐφίστα, ὡς φησι Θεόπομπος (*FGrH* 115 F 135), | ἀλλ' εἶα 533a
 10 τὸν βουλόμενον εἰσιόντα ὀπωρίζεσθαι καὶ λαμβάνειν εἴ τινος
 δέοιτο τῶν ἐν τοῖς χωρίοις. | εἶτα τὴν οἰκίαν παρεῖχε κοινὴν 533b
 ἅπασι· καὶ δείπνον ἀεὶ εὐτελὲς παρεσκευάζετο πολλοῖς ἀνθρώποις.
 ἐθεράπευε δὲ καὶ τοὺς αὐτοῦ τι δεομένους, καὶ φασιν ὡς περιήγετο
 ἀεὶ νεανίσκους δύο ἢ τρεῖς ἔχοντας κέρματα τούτοις τε διδόναι
 15 προσέταττεν, ὅποτε τις προσέλθοι αὐτῷ δεόμενος. καὶ φασι μὲν
 αὐτὸν καὶ εἰς ταφὴν εἰσφέρειν, ποιεῖν δὲ τοῦτο καὶ ὅτε τῶν
 πολιτῶν τινα ἴδοι κακῶς | ἡμφιεσμένον. ἐκ δὴ τούτων πάντων 533c
 ἠυδοκίμει καὶ πρῶτος ἦν τῶν πολιτῶν. ἐγένετο δὲ καὶ βαρὺς ἐν
 πολλοῖς, ὅπου καὶ τὸ Ἀθήνησι Διονύσου πρόσωπον ἐκείνου φασί
 15 τινες εἰκόνα.

ὅτι ὁ Ὀλύμπιος Περικλῆς ἀπαλλάξας ἐκ τῆς οἰκίας τὴν γυν-
 αῖκα ὥκει μετ' Ἀσπασίας | τῆς ἐκ Μεγάρων ἐταίρας καὶ τὸ πολὺ 533d
 τῆς οὐσίας εἰς ταύτην κατανάλωσε. Θεμιστοκλῆς δὲ οὐπω Ἀθη-
 ναίων μεθυσκομένων οὐδ' ἐταίραις χρωμένων ἐκφανῶς τέθριππον
 20 ζεύξας ἐταιρίδων διὰ τοῦ Κεραμεικοῦ πληθύοντος ἐωθινὸς ἤλαυνεν.
 ἀμφιβόλως δ' αὐτὸ εἴρηκεν Ἰδομενεύς (*FGrH* 338 F 4b), εἶτε ἐταί-
 ρας τέσσαρας συνυπέζευξεν ὡς ἵππους εἴτ' ἀνεβίβασεν αὐτὰς ἐπὶ
 τὸ τέθριππον. | οὗτος τρίκλινον οἰκοδομησάμενος περικαλλέστα- 533e
 τον ἀγαπᾶν ἔφη, εἰ τοῦτον φίλων πληρώσειε, φησί Κλέαρχος (fr.
 25 17 Wehrli).

ὅτι ὁ παρὰ τῇ παροιμίᾳ περιφόρητος Ἀρτέμων οὕτως ἐκλήθη |
 διὰ τὸ τρυφερῶς βιῶν· καίτοι πρῶην, ὡς Ἀναχρέων (*PMG* 388.2-9) 533f
 φησί, πένης ἦν

ψιλὸν

30 μὲν ἔχων

περὶ
 πλευρῇσι βοός,
 νεόπλυτον εἶλυμα κακῆς ἀσπίδος, ἀρτοπώλησι
 καὶ ἐθελοπόρνοισιν | ὁμιλέων,
 35 κίβδηλον εὐρίσχω βίον,
 πολλὰ μὲν ἐν δουρὶ τιθεῖς αὐχένα, πολλὰ δ' ἐν τροχῷ,

5 534a

πολλάκις δὲ κόμην
πώγωνά τ' ἔκτετιλμένος. |

533e μέμνηται δ' αὐτοῦ Χαμαιλέων ὁ Ποντικός (fr. 36 Wehrli)·

ξανθῇ δ' Εὐρυπύλῃ μέλει
ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων. (Anacr. PMG 372) |

5

- 534b περὶ δὲ τοῦ καλοῦ Ἀλκιβιάδου Σάτυρος (fr. 1, FHG iii.160 = fr. 20 Schorn) ἱστορῶν φησι· λέγεται ὅτι ἐν Ἰωνίᾳ μὲν ὦν ἐφαίνετο τρυφερώτερος, ἐν Θήβαις δὲ σωμασκῶν καὶ γυμναζόμενος τῶν Θηβαίων αὐτῶν μᾶλλον Βοιώτιος, ἐν Θετταλίᾳ δὲ ἵπποτροφῶν καὶ ἡνιοχῶν τῶν Ἀλευαδῶν ἱππικώτερος, ἐν Σπάρτῃ δὲ καρτερίαν 10 καὶ ἀσφάλειαν ἐπιτηδεύων ἐνίκᾳ τοὺς Λάκωνας, ὑπερῆρε δὲ καὶ τὴν τῶν Θρακῶν ἀκρατοποσίαν. τὴν δὲ αὐτοῦ γυναῖκα πειρῶν ὡς
- 534c ἕτερος | ἔπεμψεν αὐτῇ χιλίους Δαρεικοὺς. κάλλιστος δὲ ὦν τὴν μορφήν κόμην τε ἔτρεφεν ἐπὶ πολὺ τῆς ἡλικίας καὶ ὑποδήματα παρηλλαγμένα ἐφόρει, ἃ ἀπ' αὐτοῦ Ἀλκιβιάδης καλεῖται. ὅτε δὲ 15 χορηγοίη πομπέων ἐν πορφυρίδι, εἰσιὼν εἰς τὸ θέατρον ἔθαυμάζετο οὐ μόνον ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν. Ἀντισθένης δὲ ὁ Σωκρατικός (SSR V A 198) ὡς ἂν αὐτόπτης αὐτοῦ γεγωνῶς ἰσχυρὸν αὐτὸν καὶ ἀνδρώδη καὶ ἀπαίδευτον καὶ τολμη- 20 ρὸν καὶ ὠραίον ἐφ' ἡλικίας γενέσθαι φησίν. ὅτε δὲ εἰς | ἀποδημίας
- 534d στέλλοιτο, τέσσαρσι τῶν συμμαχίδων πόλεων ὡς θεραπεῖναις ἐχρήτο· σκηνὴν μὲν γὰρ αὐτῷ Περσικὴν ἔπησσαν Ἐφέσιοι, τροφήν δὲ τοῖς ἵπποις αὐτοῦ Κίοι παρείχον, ἱερεῖα δὲ παρίστασαν εἰς θυσίας καὶ κρεανομίας Κυζικηνοί, Λέσβιοι δὲ οἶνον παρείχον καὶ τᾶλλα τὰ πρὸς τὴν καθ' ἡμέραν δίαιταν. ἀφικόμενος δ' ἐν 25 Ὀλυμπίᾳ δύο πίνακας ἀνέθηκεν, Ἀγλαοφώντος γραφήν· ὦν ὁ μὲν εἶχεν Ὀλυμπιάδα καὶ Πυθιάδα στεφανούσας αὐτόν, ἐν δὲ θατέρῳ |
- 534e Νεμέα ἣν καθημένη καὶ ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς Ἀλκιβιάδης καλλίων φαινόμενος τῶν γυναικείων προσώπων. καὶ στρατηγῶν δὲ ἔτι καλὸς εἶναι ἤθελεν· ἀσπίδα γοῦν εἶχεν ἐκ χρυσοῦ καὶ 30 ἐλέφαντος πεποιημένην, ἐφ' ἧς ἦν ἐπίσημον Ἔρωσ κεραυνὸν ἡγκυλημένος. ἐπικωμάσας δὲ ποτε εἰς Ἄνυτον ἐραστὴν ὄντα καὶ πλούσιον συνεπικωμάζοντος καὶ Θρασύλλου, προπιῶν τῷ Θρα- 35
- 534f σύλλῳ τὰ ἡμίση τῶν ποτηρίων ἐκέλευσε τοὺς | ἀκολούθους ἀποφέ-

ρειν πρὸς τὸν Θράσυλλον | πένητα ὄντα. | λεγόντων δέ τινων ὡς 534e | 533f
 ἀγνώμονα εἶη πεποιηκὼς Ἀλκιβιάδης, ὁ Ἄνυτος ἐλευθερίως καὶ
 ἐρωτικῶς, “οὐ μὰ Δί’,” ἔφη, “ἀλλ’ εὐγνώμονέστατα· ἔχων γὰρ
 ἐξουσίαν πάντα λαβεῖν τὰ ἡμίση κατέλιπεν.”

- 5 ὅτι Ἀξίοχος καὶ Ἀλκιβιάδης εἰς Ἑλλήσποντον ἐκπλεύσαντες
 ἔγνημαν ἐν Ἀβύδῳ δύο ὄντε Μεδοντιάδα | τὴν Ἀβυδηνὴν καὶ 535a
 ξεινόκοιτιν. καὶ γίνεται αὐτοῖν θυγάτηρ, ἣν οὐκ ἔφαντο δύνασθαι
 γνῶναι ὁποτέρου εἶη. ἐπεὶ δὲ ἦν ἀνδρὸς ὡραία, ξυνεκοιμῶντο καὶ
 ταύτῃ, καὶ εἰ μὲν χρῶτο καὶ ἔχοι Ἀλκιβιάδης, Ἀξίοχου ἔφασκεν
 10 εἶναι θυγατέρα· εἰ δὲ Ἀξίοχος, Ἀλκιβιάδου. | περὶ τούτου Φερε- 535b
 κράτης (fr. 164) φησίν·

οὐκ ὦν ἀνὴρ γὰρ Ἀλκιβιάδης, ὡς δοκεῖν,
 ἀνὴρ ἀπασῶν τῶν γυναικῶν ἐστι νῦν.

- ἐν Σπάρτῃ δ’ ὦν ἔφθειρε τὴν Ἀγιδος τοῦ βασιλέως γυναῖκα
 15 Τιμαίαν, οὐκ ἀκρασίας ἔνεκα φάσκων συνελθεῖν ἀλλ’ ἵν’ ὁ γενόμε-
 νος ἐξ αὐτοῦ βασιλεύσῃ Σπάρτης καὶ οὐκέτι λέγωνται οἱ βασιλεῖς
 ἀφ’ Ἡρακλέους ἀλλ’ ἀπ’ Ἀλκιβιάδου. στρατηγῶν δὲ | συμπεριή- 535c
 γετο Τιμάνδραν τε τὴν Λαίδος τῆς Κορινθίας μητέρα καὶ Θεοδό-
 την τὴν Ἀττικὴν ἐταίραν. μετὰ δὲ τὴν φυγὴν κυρίου Ἀθηναίους
 20 ποιήσας τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ πλείους τῶν πεντακισχιλίων
 Πελοποννησίους λαβὼν ἀνέπεμψεν εἰς Ἀθήνας· κατιῶν τε μετὰ
 ταῦτα εἰς τὴν πατρίδα ἐστεφάνωσε τὰς Ἀττικὰς τριήρεις θαλλῶ
 καὶ μίτραις καὶ ταινίαις, ναῦς ἄγων αἰχμαλώτους ἡκρωτηριασμέ-
 νας εἰς διακοσίας ἱππαγωγούς τε ἄγων σκύλων καὶ ὄπλων |
 25 Λακωνικῶν τε καὶ Πελοποννησιακῶν μεστὰς εἰσέπλει. ἡ δὲ 535d
 τριήρης ἐφ’ ἧς αὐτὸς κατέπλει μέχρι μὲν τῶν κλειθρῶν τοῦ
 Πειραιέως προέτρεχεν ἀλουργοῖς ἰστίοις. ὡς δ’ ἐντὸς ἦν καὶ τὰς
 κώπας ἔλαβον οἱ ἐρέται, Χρυσόγονος μὲν ἠύλει τὸ τριηρικὸν
 ἐνδεδυκὼς τὴν Πυθικὴν στολὴν, Καλλιππίδης δὲ ὁ τραγωδὸς
 30 ἐκέλευε τὴν ἐπὶ τῆς σκηνῆς στολὴν ἡμφιεσμένους· διὸ καὶ χαριέν-
 τως εἶπέ τις· “οὕτ’ ἂν δύο Λυσάνδρους ὑπήνεγκεν ἡ Σπάρτη οὗτ’
 ἂν δύο Ἀλκιβιάδας Ἀθῆναι.” ἐμιμείτο δὲ | τὸν Πausανίου Μηδι- 535e
 σμὸν καὶ καθομιλῶν Φαρνάβαζον τὴν Περσικὴν ἐνεδύσατο στολὴν
 καὶ τὴν Περσικὴν ἔμαθε φωνήν, καθὰ καὶ Θεμιστοκλῆς. φασὶ δ’

7 ξεινόκοιτιν C E : ξυνόκοιτιν C^s E^s : ξυνωκείτην A || 23-4 ἄγων ... ἄγων C
 E : ἄγων¹ om. A

- ὅτι καὶ Πausanías ὁ Σπαρτιατῶν βασιλεὺς καταθέμενος τὸν
 πάτριον τρίβωνα Περσικὴν στολὴν ἐνεδύετο, καὶ Ἀλέξανδρος δέ,
 535f ὡς τῆς Ἀσίας ἐκυρίευσεν. | Δημήτριος δὲ πάντας ὑπερέβαλλε· τὴν
 μὲν γὰρ ὑπόδεσιν ἦν εἶχε κατεσκευάζεν ἐκ πολλοῦ δαπανήματος
 536a ἔχοντος καὶ τὰ δώδεκα ζώδια, | μίτραν δὲ χρυσόπαστον καυσίας
 ἀλουργῇ οὖσαν ἔσφιγγεν ἐπὶ τῶν νώτων. γινομένων δὲ τῶν
 Δημητρίων Ἀθήνησιν ἐγράφετο ἐπὶ τοῦ προσκηνίου ἐπὶ τῆς
 Οἰκουμένης ὀχοῦμενος.
- ὅτι Πausanías περὶ Πλαταιᾶς νικήσας Μαρδόνιον, τὰ τῆς 10
 Σπάρτης ἐξελθὼν νόμιμα καὶ εἰς ὑπερηφανίαν ἐπιδοὺς περὶ
 536b Βυζάντιον διατρίβων τὸν χαλκοῦν Ποσειδῶνος κρατῆρα | ἐτόλμη-
 536c σεν ἐπιγράψαι ὡς αὐτὸς ἀναθεῖς. καὶ Φάραξ δὲ ὁ Λάκων | οὕτως
 ἀσελγῶς καὶ χυδὴν ἐχρήσατο ταῖς ἡδοναῖς ὡς μᾶλλον αὐτὸν
 ὑπολαμβάνεσθαι Σικελιώτην διὰ ταύτην ἢ Σπαρτιάτην. καὶ 15
 Ἀρχίδαμος δὲ ὁ Λάκων ἀποστάς τῆς πατρὸς διαίτης συνηθίσθη
 ξενικῶς καὶ μαλακῶς· διὸ οὐκ ἡδύνατο τὸν οἶκον βίον ὑπομένειν,
 ἀλλ' ἐσπούδαζεν αἰεὶ δι' ἀκρασίαν ἔξω διατρίβειν. καὶ Ταραντίνοις
 536d πρεσβευσαμένοις περὶ συμμαχίας | συνεξήλθε βοηθός· καὶ κεῖ ἐν
 πολέμῳ ἀποθανὼν οὐδὲ ταφῆς κατηξιώθη, καίτοι Ταραντίνων 20
 πολλὰ ὑποσχομένων τοῖς πολεμίοις ὑπὲρ τοῦ ἀνελεῖσθαι τὸ σῶμα.
- 536e | 536d Πτολεμαῖος δὲ ὁ δεῦτερος Αἰγύπτου | βασιλεύσας, | ὡς φησι Φύλ-
 536e αρχος (FGrH 81 F 40), | πάντων σεμνότατος γενόμενος καὶ παι-
 δείας ἐπιμεληθεὶς, οὕτω διεφθάρη ὑπὸ τρυφῆς ὡς τὸν πάντα 25
 χρόνον ὑπολαβεῖν βιώσεσθαι καὶ λέγειν ὅτι μόνος εὖροι τὴν ἀθα-
 νασίαν. κατατεινόμενος οὖν ὑπὸ ποδάγρας, ὡς ποτ' ἐρράισε καὶ
 κατεῖδε τοὺς Αἰγυπτίους παρὰ τὸν ποταμὸν ἀριστοποιουμένους
 καὶ τὰ τυχόντα προσφερομένους ἐπὶ τε τῆς ἄμμου χυδὴν ἐρριμ-
 μένους, εἶπεν· “ὦ τάλας ἐγώ, τὸ μὴδὲ τούτων ἓνα γενέσθαι.” |
- 537a ὅτι Ἰππώνικος ὁ Διομνήστου τοσοῦτον ἦν πλούσιος ἀπὸ 30
 537b χρημάτων Ἐρετριέως τινὸς στρατηγοῦ, ἃ διέλαθεν ἔχων ὁ
 Διόμνηστος μετὰ τελευτὴν αὐτοῦ, | ὥστε Ἀθηναίους αἰτῆσαι ἐν
 ἀχροπόλει τόπον ἵν' οἰκοδομήσῃται τοῖς χρήμασιν ὅπου κείσεται,
 λέγων ὡς οὐκ ἀσφαλὲς ἐν ιδιωτικῇ οἰκίᾳ πολλὰ χρήματα εἶναι.
 καὶ ἔδοσαν Ἀθηναῖοι· νουθετηθεὶς δ' ὑπὸ τῶν φίλων μετενόησε. 35

16 συνηθίσθη A : συνειθίσθαι C E || 26 ἐρράισε A C : ἐρράιζε E || 27 παρὰ, i.e.
 π^ε A : π^ε E : περὶ C

τούτων οὖν τῶν χρημάτων Καλλίας κύριος γενόμενος καὶ πρὸς
 ἡδονὴν βιώσας — ποῖοι γὰρ οὐ κόλακες περὶ αὐτὸν ἦσαν; — |
 τέλος μετὰ γραδίου βαρβάρου διατελῶν καὶ τῶν ἀναγκαίων 537c
 ἐνδεὴς ὢν τὸν βίον ἐτελεύτησε. τὸν δὲ Νικίου τοῦ Περγασήθεν
 5 πλοῦτον καὶ τὸν Ἰσχομάχου Αὐτοκλέης καὶ Ἐπικλῆς ἀπώλεσαν,
 οἱ μετ' ἀλλήλων ζῆν προελόμενοι καὶ πάντ' ἐν ἐλάττονι
 ποιούμενοι τῆς ἡδονῆς, οἱ ἐπεὶ πάντα κατανάλωσαν, κύνειον
 πιόντες ἀπέθανον.

ὅτι Ἀλεξάνδρῳ | χρυσοὺς ἔκειτο θρόνος ἐν παραδείσῳ καὶ κλῖναι 537d
 10 ἀργυρόποδες, ἐφ' ὧν καθεζόμενος ἐχρημάτιζε μετὰ τῶν ἐταίρων. |
 ἐφόρει δ' ἐν τοῖς δείπνοις, ὅτε μὲν τὴν τοῦ Ἀμμωνος πορφυρίδα 537e
 καὶ περισχιδῆ καὶ κέρατα καθάπερ ἐκείνος, ὅτε δὲ τὴν τῆς
 Ἀρτέμιδος, ἣν καὶ ἐπὶ τοῦ ἄρματος ἐφόρει πολλάκις ὑποφαίνων
 ἄνωθεν τῶν ὤμων τό τε τόξον καὶ τὴν σιβύνην, ἐνίοτε δὲ καὶ τὴν
 15 τοῦ Ἑρμοῦ, | τὰ τε πέδιλα καὶ τὸν πέτασον ἐπὶ τῇ κεφαλῇ καὶ τὸ 537f
 κηρύκειον ἐν τῇ χειρὶ, πολλάκις δὲ καὶ λεοντὴν καὶ ρόπαλον ὡς
 Ἡρακλῆς. τί οὖν θαυμαστὸν εἰ καὶ Κόμοδος ὁ αὐτοκράτωρ ἐπὶ
 τῶν ὀχημάτων παρακείμενον εἶχε τὸ Ἡράκλειον ρόπαλον
 ὑπεστρωμένης αὐτῷ λεοντῆς καὶ Ἡρακλῆς καλεῖσθαι ἤθελεν
 20 Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἀριστοτελικοῦ τοσοῦτοις αὐτὸν ἀφομοιούντος
 θεοῖς, ἀτὰρ καὶ τῇ Ἀρτέμιδι; ἔρρανε δὲ Ἀλέξανδρος καὶ μύρῳ
 σπουδαίῳ καὶ οἴνῳ εὐώδει τὸ δάκρυον, | ἐθυμιάτο δὲ αὐτῷ σμύρνα 538a
 καὶ τᾶλλα θυμιάματα, εὐφημία δὲ καὶ σιγὴ κατεῖχε πάντας ὑπὸ
 δέους τοὺς παρόντας· ἀφόρητος γὰρ ἦν καὶ φονικός· ἐδόκει γὰρ
 25 εἶναι μελαγχολικός. | ὅτε δ' εἶλε Δαρεῖον, γάμους | συνετέλεσεν 538b | 538c
 ἑαυτοῦ τε καὶ ἄλλων φίλων ἐνενήκοντα ἐν οἴκῳ ἑκατοντακλίνῳ. ἦν
 δ' ἐκάστη κλίνη κεκοσμημένη στολῇ γαμικῇ εἵκοσι μνῶν ἀργυρᾶ·
 ἡ δὲ αὐτοῦ χρυσόπους ἦν. συμπαρέλαβε δὲ εἰς τὸ συμπόσιον καὶ
 τοὺς ἰδιοξένους ἅπαντας καὶ κατέκλινεν ἀντιπροσώπους ἑαυτῷ καὶ
 30 τοῖς νυμφίοις, τὴν τε πεζὴν καὶ ναυτικὴν δύναμιν καὶ τὰς
 πρεσβείας καὶ τοὺς παρεπιδημούντας ἐν τῇ αὐλῇ. | κατεσχεύαστο 538d
 δὲ ὁ οἶκος μεγαλοπρεπῶς καὶ πολυτελῶς ἱματίοις καὶ ὀθονίοις
 πολυτελέσι καὶ πορφυροῖς καὶ φοινικοῖς χρυσοῦφέσι. τοῦ δὲ μένειν
 τὴν σκηνὴν ὑπέκειντο κίονες εἰκοσαπήχεις περίχρυσοι καὶ

5 Αὐτοκλέης A : Ἀ(.³⁻⁴.)τοκλέης C : Ἀτοκλέης E* || 12 περισχιδῆ C E :
 περισχιδεῖς A || 17 Κόμοδος C E : Κόμμοδος A || 22 δάκρυον C E : δάπεδον
 A

διάλιθοι καὶ διάργυροι. περιεβέβληντο δὲ ἐν τῷ περιβόλῳ πολυ-
 τελεῖς αὐλαῖαι ζῶντοὶ καὶ διάχρυσοι κανόνες ἔχουσαι περιχρύσους
 καὶ περιαργύρους. τῆς δ' αὐλῆς ἦν τὸ περίμετρον στάδιοι τέσ-
 538e σαρες. | ἐπὶ πέντε δὲ ἡμέρας ἐπετετέλεσθησαν οἱ γάμοι, καὶ
 ἐλειτούργησαν πάνυ πολλοὶ καὶ βαρβάρων καὶ Ἑλλήνων, καὶ οἱ 5
 538f | 539a κιθαρισταὶ | καὶ αὐλῶδοι καὶ ποιηταὶ τραγικοὶ τε | καὶ κωμικοί,
 538f ὧν ἐκτίθεται ὁ ῥήτωρ οὗτος Ἀθήναιος καὶ τὰ ὀνόματα. | παρῆλθον
 δὲ καὶ οἱ πρότερον μὲν καλούμενοι Διονυσιοκόλακες, τότε δὲ
 Ἀλεξανδροκόλακες διὰ τὰς τῶν δώρων ὑπερβολάς, ἐφ' οἷς καὶ 10
 539a ἦσθη Ἀλέξανδρος. | οἱ δὲ πεμφθέντες στέφανοι τῆνικαῦτα ὑπὸ τῶν
 πρεσβευτῶν καὶ τῶν λοιπῶν ταλάντων ἦσαν μυρίων πεντα-
 χισχιλίων. ἄλλοι δὲ φασὶ καὶ ἐπὶ χρυσῆς κλίνης κοιμᾶσθαι τὸν
 539b Ἀλέξανδρον | καὶ αὐλητρίδας καὶ αὐλητὰς αὐτῷ ἀεὶ ἔπεσθαι· καὶ
 538d | 538e πίνειν ἄχρι τῆς ἑω, | δειπνεῖν δὲ καὶ πρὸς σάλπιγγα, | ὥστε πᾶν 15
 539c εἰδέναι τὸ στρατόπεδον. | τούτου καὶ οἱ ἐταῖροι ὑπερβαλλοῦση τρο-
 φῇ ἐχρήσαντο· ὧν εἷς ὢν ὁ Ἄγων χρυσοὺς ἥλους ἐν ταῖς κρηπίσι
 καὶ τοῖς ὑποδήμασιν ἐφόρει. Κλείτος δὲ χρηματίζων ἐπὶ πορ-
 φυρῶν ἱματίων διαπεριπατῶν τοῖς ἐντυγχάνουσι διελέγετο.
 Περδίκχα δὲ καὶ Κρατερῶ φιλογυμναστοῦσιν ἠκολούθουν διφθέραι 20
 σταδιαῖαι τοῖς μεγέθεσιν, ὧς αἷς καταλαμβάνοντες τόπον ἐν ταῖς
 καταστρατοπεδείαις ἐγυμνάζοντο. ἠκολούθουν δὲ αὐτοῖς καὶ
 539d ὑποζύγια πολλὰ κόνιν κομίζοντα πρὸς τὴν | ἐν παλαίστραις
 χρεῖαν. Λεοννάτῳ δὲ καὶ Μενελάῳ φιλοκυνήγοις οὖσιν αὐλαῖαι
 σταδίων ἑκατὸν ἠκολούθουν, αἷς περιστάντες τὰς θήρας ἐκυν- 25
 ῆγουν. τὰς δὲ χρυσὰς πλατάνους καὶ τὴν χρυσὴν ἄμπελον ὧς ἦν
 οἱ Περσῶν βασιλεῖς ἐχρημάτιζον πολλάκις καθήμενοι, σμαραγ-
 δίνους βότρυς ἐχούσας καὶ τῶν Ἰνδικῶν ἀνθράκων, ἐλάττους φησὶν
 ὁ Φύλαρχος (FGrH 81 F 41) φαίνεσθαι κατὰ πολὺ τῆς καθ' ἡμέραν
 παρ' Ἀλεξάνδρῳ γινομένης δαπάνης· ἦν γὰρ αὐτῷ ἡ σκηνὴ κλινῶν 30
 ἑκατὸν, χρυσοὶ δὲ κίονες πεντήκοντα κατεῖχον αὐτήν, οἱ δὲ ὑπερ-
 539e τείνοντες οὐρανίσκοι | διάχρυσοι ἦσαν. καὶ πρῶτοι μὲν Πέρσαι
 πενταχόσιοι μνηοφόροι περὶ αὐτὴν ἐντὸς εἰστήκεσαν πορφυραῖς

8 ὧν ἐκτίθεται ὁ ῥήτωρ οὗτος Ἀθήναιος καὶ τὰ ὀνόματα verba epitomatoris
 9 Διονυσιοκόλακες C E, cf. 10.435e C E : Διονυσοκόλακες A || 16–17 τροφῇ C
 E : τροφῇ A || 17 Ἄγων C E : Ἄγων A || 23 παλαίστραις C : παλαί^{στρο} E : τῇ
 παλαίστρᾳ A

καὶ μῆλιναις ἐσθήσιν ἐξησχημένοι· μετὰ δὲ τοξόται χίλιοι φλόγινα
καὶ ὕσγινοβαφή καὶ κυάνεα ἔχοντες περιβόλαια. προειστήκεισαν
δὲ τούτων ἀργυράσπιδες Μακεδόνες πενταχόσιοι. ἐν μέσῃ δὲ τῇ
σκηνῇ χρυσοῦς δίφρος, ἐφ' οὗ καθήμενος Ἀλέξανδρος ἐχρημάτιζε
5 τῶν σωματοφυλάκων πανταχόθεν ἐστηκότων. ἔξωθεν δὲ κύκλῳ
τῆς σκηνῆς τὸ | τῶν ἐλεφάντων ἄγλημα διεσκευασμένον ἐφειστήκει 539f
καὶ Μακεδόνες χίλιοι, εἴτα μύριοι Πέρσαι· τό τε τὴν πορφύραν
ἔχον πλήθος εἰς πενταχοσίους ἦν, οἷς Ἀλέξανδρος ἔδωκε φορεῖν
τὴν στολὴν ταύτην. οὐδεὶς δὲ τῶν τοσούτων ἐτόλμα προσ-
10 πορεύεσθαι Ἀλεξάνδρῳ· τοιοῦτον ἐγεγόνει τὸ περὶ αὐτὸν ἀξίωμα.

ὅτι γράψαντος Ἀλεξάνδρου ταῖς ἐν Ἰωνίᾳ πόλεσι καὶ πρώτοις
Χίοις, | ὅπως αὐτῷ πορφύραν ἀποστείλωσιν, ἀναγνωσθείσης τῆς 540a
ἐπιστολῆς Χίοις παρὼν Θεόκριτος ὁ σοφὸς νῦν ἐγνωκέναι ἔφη τὸ
παρ' Ὀμήρῳ (*Il.* 5.83) εἰρημένον·

15 ἔλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή. |

φησὶ Κλέαρχος (fr. 50 Wehrli) περὶ Δαρείου ὡς ἀθλοθετῶν τοῖς τὰς 539b
ἡδονὰς αὐτῷ γνωρίζουσιν ὑπὸ πάντων τῶν ἡδέων ἡττωμένην
ἀπέδειξε τὴν βασιλείαν, καὶ καταγωνιζόμενος ἑαυτὸν οὐκ ἤσθετο
πρότερον ἢ τὸ σκῆπτρον ἕτεροι λαβόντες ἀνεκηρύχθησαν. |

20 ὅτι Ἀντίοχος ὁ Γρυπὸς ἐπικαλούμενος τὰς ἐπὶ Δάφνῃ πανηγύ- 540a
ρεις ἐπιτελῶν | τὸ μὲν πρῶτον ἀναδόσεις ὀλομελῶν ἐποιεῖτο 540b
βρωμάτων, εἴτ' ἡδὴ καὶ ζώντων χηνῶν καὶ λαγῶν καὶ δορ-
κάδων. ἀνεδίδου δὲ καὶ χρυσοῦς στεφάνους τοῖς δειπνοῦσι καὶ
ἀργυρώματα καὶ θεράποντας καὶ ἵππους καὶ καμήλους· ἔδει τε

25 ἀναβάντα ἐπὶ τὴν κάμηλον ἕκαστον πιεῖν καὶ λαβεῖν τε τὴν 540c
κάμηλον καὶ τὰ ἐπὶ τὴν κάμηλον καὶ τὸν παρεστῶτα παῖδα. καὶ
Ἀντίοχος δὲ ὁ ἐπ' Ἀρσάκην στρατεύσας | ὑποδοχὰς ἐποιεῖτο καθ' 540c
ἡμέραν ὀχλικὰς, ἐν αἷς χωρὶς τῶν ἀναλίσκομένων καὶ ἐκφατ-
νιζομένων σωρευμάτων, | φησὶ Ποσειδώνιος (*FGrH* 87 F 9a = fr. 540b
61a Edelstein-Kidd), | ἕκαστος ἀπέφερε τῶν ἐστιατόρων ὀλομελῇ 540c

κρέα καὶ χερσαίων καὶ πτηνῶν καὶ θαλαττίων ζώων ἀδιαίρετα
ἐσκευασμένα, ἅμαξαν πληρῶσαι δυνάμενα. Πολυκράτης δὲ ὁ
Σαμίων τύραννος ὑπὸ | τρυφῆς τὰ πάντα συνήγε, κύνας μὲν ἐξ 540d
Ἠπείρου, Μολοττικὰς καὶ Λακαίνας, αἶγας δὲ ἐκ Σκύρου καὶ
35 Νάξου, ἐκ δὲ Μιλήτου καὶ Ἀττικῆς πρόβατα, ὧς δ' ἐκ Σικελίας.
μετεστέλλετο δὲ καὶ τεχνίτας ἐπὶ μεγάλοις μισθοῖς. πρὸ δὲ τοῦ
τυραννῆσαι κατασκευασάμενος στρωμνὰς πολυτελεῖς | καὶ ποτῆ- 540e

- ρια ἐπέτρεπε χρῆσθαι τοῖς ἢ γάμον ἢ μείζους ὑποδοχὰς ποιου-
 μένοις. καίπερ δὲ ὢν τύραννος καὶ περὶ φαύλας ὁμιλίας ἐπτο-
 ημένος, ὡς καὶ ἀντερᾶν Ἀνακρέοντι τῷ ποιητῇ ὅτε καὶ δι' ὀργὴν
 ἀπέχειρε τὸν ἐρώμενον, οὐδαμῶθεν ἀναγέγραπται γυναῖκας ἢ
 540f | 540e παῖδας μεταπεμφόμενος. πρῶτος δὲ οὗτος ναῦς τινὰς πῆξας ἀπὸ 5
 540f Κλέαρχος (fr. 44 Wehrli), | τὰ Λυδῶν μαλακά· ὃς τῷ Σαρδέων
 Ἀγχῶνι Γλυκεῖ προσαγορευομένῳ τὴν παρὰ Σαμίους λαύραν
 ἀντεσχεύαζε στενὴν τινὰ οὖσαν καὶ γυναικῶν δημιουργῶν
 πληθύνουσιν καὶ τῶν πρὸς ἀπόλαυσιν. | 10
- 541a ὅτι Ἀλκισθένης ὁ Συβαρίτης τοιοῦτον ἱμάτιον πολυτελέστατον
 541b κατεσχεύασεν ὡς ἐν πανηγύρεσι προτιθεσθαι | καὶ δεικνύμενον
 πρὸς πάντων θαυμάζεσθαι· οὗ κυριεύσας Διονύσιος ὁ πρεσβύτερος
 541a ἀπέδοτο Καρχηδονίοις ἑκατὸν καὶ εἴκοσι ταλάντων. | ἱστορεῖ
 541b Ἀριστοτέλης ἐν τῷ Περὶ Τρυφῆς (838^a15–21). | Σμινδουρίδῃ δὲ τῷ 15
 541c Συβαρίτῃ | ἐπὶ πλείστον χλιδῆς ἀφικομένῳ χίλιοι μάγειροι καὶ
 ὀρνιθευταὶ εἶποντο. ἐτρώφα δὲ πάνυ καὶ Διονύσιος ὁ νεώτερος
 Σικελίας τύραννος, περὶ οὗ Κλέαρχος (fr. 47 Wehrli) γράφει·
 Διονύσιος ὁ Διονυσίου πάσης γενόμενος Σικελίας ἀλάστωρ εἰς τὴν
 541d Λοκρῶν παρελθὼν οὖσαν αὐτοῦ | μητρόπολιν (Δωρὶς γὰρ αὐτῷ ἢ 20
 μήτηρ τὸ γένος Λοκρὶς) στρώσας οἶκον μέγιστον ἐρπύλλοις καὶ
 ῥόδοις μετεπέμπετο τὰς Λοκρῶν παρθένους, καὶ γυμνὸς μετὰ
 γυμνῶν οὐδὲν αἰσχύνῃς παρέλιπεν ἐπὶ τοῦ στρώματος κυλινδου-
 μένος· οἱ γοῦν ὕβρισθέντες μετ' οὐ πολὺ γυναῖκα καὶ τέκνα
 ἐκείνου λαβόντες ὑποχείρια ἐπὶ τῆς ὁδοῦ στήσαντες μεθ' ὕβρεως 25
 ἐνεκολάσταινον αὐτοῖς· καὶ ἐπεὶ τῆς ὕβρεως πλήρεις ἐγένοντο,
 κεντοῦντες ὑπὸ τοὺς τῶν χειρῶν ὄνυχας βελόναϊς ἀνείλυν αὐτούς.
 541e εἶτα | τὰ μὲν ὅσῃ ἐν ὄλμοις κατέκοψαν, τὰ δὲ λοιπὰ κρέα
 νεμυσάμενοι ἐπηράσαντο τοῖς μὴ γευσαμένοις αὐτῶν· ὅθεν κατῆ-
 λεσαν αὐτῶν τὰς σάρκας, ἢν' ἡ τροφή σιτοποιουμένων κατεδεσθῇ· 30
 τὰ δὲ λείψανα κατεπόντωσαν. αὐτὸς δὲ Διονύσιος τέλος μητρα-
 γυρτῶν καὶ τυμπανοφορούμενος οἰκτρῶς τὸν βίον κατέστρεψεν.
 εὐλαβητέον οὖν τὴν καλουμένην τρυφὴν οὖσαν τῶν βίων
 541f ἀνατροπὴν. | Γέλωνι δὲ Ἀκραγαντῖνοι κολυμβήθραν πολυτελεῖ

2 φαύλας verbum epitomatoris : τῶν ἀρρένων A || 8 Σαμίους A C E : Σαμίους
 vel Σάμου E^s || 12 κατεσχεύασεν] κατεσχεύασ(ε^v) C : κατεσχεύαζεν E :
 κατασχευάσαι (structura alia) A || 26 ἐνεκολάσταινον C E : ἐνηκολάσταινον A

- κατεσκεύασαν περίμετρον ἔχουσιν σταδίων ἑπτὰ, βάθος δὲ πηχῶν
 εἴκοσι, εἰς ἣν ἐπαγομένων ποταμίων καὶ κρηναίων ὑδάτων
 ἰχθυοτροφεῖον εἶναι εἰς τρυφήν τῷ Γέλωνι· καθίπτασθαι δὲ καὶ
 κύκνων πλῆθος εἰς αὐτήν, καὶ ἣν ἐπιτερπῆς ἡ θέα. κατεχώσθη δὲ
 5 ὕστερον. | ἐν δὲ Συρακούσαις κῆπος ἦν πολυτελής ὃς ἐκαλεῖτο 542a
 Μῦθος, ἐν ᾧ Ἰέρων ἐχρημάτιζεν. ἡ δὲ Πανορμίτις τῆς Σικελίας
 πᾶσα κῆπος προσαγορεύεται διὰ τὸ πᾶσα εἶναι πλήρης δένδρων
 ἡμέρων. | Δαμόφιλος δὲ ὁ Σικελιώτης, ὡς φησι Ποσειδώνιος 542b
 (*FGrH* 87 F 7 = fr. 59 Edelstein-Kidd), τρυφῆς δοῦλος ἦν καὶ
 10 κακουργίας τετρακύκλους ἀπήνας διὰ τῆς χώρας περιαγόμενος
 καὶ ἵππους καὶ θεράποντας ὠραίους καὶ παραδρομὴν κολάκων
 ἀνάγων. ὕστερον δὲ πανοικίᾳ κατέστρεψε τὸν βίον ὑπὸ τῶν
 οἰκετῶν περιυβρισθεῖς. Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεὺς (fr. 34 Wehrli =
 fr. 43A Fortenbaugh-Schütrumpf) | χιλίων διακοσίων ταλάντων 542c
 15 κατ' ἐνιαυτὸν κύριος γενόμενος καὶ βραχέα δαπανῶν εἰς τὴν τῆς
 πόλεως διοίκησιν τὰ λοιπὰ πάντα διὰ τὴν ἔμφυτον ἀκρασίαν
 ἠφάνιζε, ταῖς μὲν εἰς τὰ δεῖπνα δαπάναις, | φησὶ Δοῦρις (*FGrH* 76 542b
 F 10), | τοὺς Μακεδόνας ὑπερβαλὼν, τῇ δὲ καθαρειότητι Κυπρίους 542c
 καὶ Φοίνικας· ῥάσματά τε μύρων πίπτειν ποιῶν ἐπὶ γῆν. | ἦσαν δὲ 542d
 20 καὶ πρὸς γυναικάς αὐτῷ ὁμιλίας σιωπώμεναι καὶ νεανίσκων
 ἔρωτες νυκτερινοί, καὶ ὁ τοῖς ἄλλοις τιθέμενος θεσμούς καὶ βίους
 τάττων ἀνομοθέτητον ἑαυτῷ τὸν βίον κατεσκεύαζεν. ἐπεμελεῖτο δὲ
 καὶ τῆς ὄψεως τὴν τε τρίχα ξανθίζόμενος καὶ παιδέρωτι τὸ
 πρόσωπον ὑπαλειφόμενος καὶ τοῖς ἄλλοις ἀλείμμασιν ἐγχείρων
 25 ἑαυτόν· ἠβούλετο γάρ καὶ τὴν ὄψιν ἱλαρὸς καὶ ἡδὺς | φαίνεσθαι. 542e
 ἄγοντι δὲ τὴν τῶν Διονυσίων πομπὴν ἦδεν ὁ χορὸς ποιήματα ἐν
 οἷς ἡλιόμορφος προσηγορεύετο (*PMG* 845.1).

ἐξόχως τε εὐγενέτας ἠπιόμοιρος. |

- τοσαῦτα δὲ ἦν αὐτῷ τὰ ἐν δείπνοις παρασκευαζόμενα καθ' ἡμέραν 542f
 30 ὥστε χαρισαμένου τῷ Μοσχίῳ τὰ λείψανα Μοσχίων ἐν ἔτεσι
 δύο τρεῖς συνοικίας ἐωνήσατο. ἐζηλοτύπουν δὲ οἱ παῖδες τὸν ἐρώ-
 μενον αὐτοῦ Δίογνιν· καὶ τοσοῦτον ἦν τῷ Δημητρίῳ προσελθεῖν
 ὥστε περιπατοῦντος αὐτοῦ | οἱ παῖδες συνήρχοντο ἵν' ὀφθεῖν 543a
 αὐτῷ.

28 ἠπιόμοιρος C E B : ἡλιόμορφον (structura mutata) Eust., cf. supra :
 ἠπιόμορφος A

ὅτι τρυφῆς ἡγεμῶν Ῥωμαίοις Λεύκολλος ἐγένετο δυεῖν βασι-
 543b λέων καρπωσάμενος πλοῦτον Μιθριδάτου καὶ Τιγράνου καὶ ἀφι-
 κόμενος εἰς Ῥώμην καὶ θριαμβεύσας. | καὶ Παυσανίας δὲ καὶ
 Λύσανδρος ἐπὶ τρυφῇ διαβόητοι. καίτοι Θεόπομπος (*FGrH* 115 F
 20) περὶ Λυσάνδρου φησὶν ὅτι φιλόπονος τε ἦν καὶ ἡδονῶν 5
 543c ἅπασων κρείττων. γενομένης οὖν τῆς Ἑλλάδος σχεδὸν ἀπάσης
 ὑπ' αὐτὸν κύριον | ἐν οὐδεμιᾷ φανήσεται τῶν πόλεων πρὸς ἡδονὰς
 ὁρμήσας ἢ πότοις ἀκαίροις χρυσάμενος.

543d | 543c ὅτι Παρράσιος | ὁ Ἐφέσιος | ζωγράφος πορφύραν ἀμπεχόμενος
 καὶ χρυσοῦν στέφανον ἐπὶ κεφαλῆς ἔχων καὶ παρὰ μέλος ὑπὲρ τὴν 10
 γραφικὴν τρυφῶν, λόγῳ δὲ τῆς ἀρετῆς ἀντιλαμβανόμενος
 ἐπέγραψε τοῖς αὐτοῦ ἔργοις (*FGE* 279). |

543d ἀβροδίαιτος ἀνὴρ ἀρετὴν τε σέβων τάδε ἔγραψε.

καὶ τις ὑπεραλγῆσας παρέγραψε· “ἀβροδίαιτος ἀνὴρ.” ἤρχει δὲ
 οὗτος τὰ τῆς (*FGE* 284) | 15

543e τέχνης εὐρῆσθαι (αὐτῷ) τέρματα,

ἐπάγων καὶ ὅτι (*FGE* 285–6).

ἀνυπέρβλητος (αὐτῷ) πέπηγεν

οὐρος· ἀμώμητον δ' οὐδὲν ἐγένετο βροτοῖς.

ἀγωνιζόμενος δὲ ποτε πρὸς καταδεέστερον ἐν Σάμῳ τὸν Αἴαντα 20
 καὶ ἡττηθείς, συναχθομένων αὐτῷ τῶν φίλων ἔφη ὡς αὐτὸς μὲν
 ὀλίγον φροντίζει, Αἴαντι δὲ συνάχθοιτο δεύτερον ἡττηθέντι. |
 543f ἐφόρει δὲ ὑπὸ τρυφῆς πορφυρίδα καὶ στρόφιον λευκὸν περὶ τὴν
 κεφαλὴν εἶχε σκίπωνί τε ἐπεστηρίζετο χρυσᾶς ἑλικας ἐμπεπαιγ-
 μένῳ χρυσοῖς τε ἀνασπαστοῖς ἐπέσφιγγε τῶν βλαυτῶν τοὺς 25
 ἀναγωγέας. ἀλλ' οὐδὲ τὰ κατὰ τὴν τέχνην ἀηδῶς ἐποιεῖτο ἀλλὰ
 ῥαδίως, ὡς καὶ ἄδειν γράφοντα. τερατευόμενος δὲ ἔλεγεν, ὅτε τὸν
 ἐν Λίνδῳ Ἡρακλέα ἔγραφεν, ὡς ὄναρ αὐτῷ ἐπιφαινόμενος ὁ θεὸς
 σχηματίζει αὐτὸν πρὸς τὴν τῆς γραφῆς ἐπιτηδειότητα. ἐπέγρα-
 ψεν οὖν τῷ πίνακι (*FGE* 287–8). | 30

544a οἷος δ' ἐννύχιον φαντάζετο πολλάκι φοιτῶν

Παρρασίῳ δι' ὕπνου, τοῖος ὁδ' ἐστὶν ὁράν.

- καὶ φιλοσόφων δ' αἰρέσεις ὅλαι τῆς περὶ τρυφῆν αἰρέσεως ἀντεποι-
 ῆσαντο, ὡς ἡ Κυρηναϊκὴ καλουμένη ἀπ' Ἀριστίππου τοῦ Σωκρα-
 τικοῦ (fr. 157; 207 Mannebach = SSR IV A 174) τὴν ἀρχὴν
 5 λαβοῦσα, ὃς ἀποδεξάμενος τὴν ἡδυπάθειαν ταύτην τέλος εἶναι ἔφη
 καὶ ἐν αὐτῇ τὴν εὐδαιμονίαν βεβλήσθαι· καὶ μονόχρονον αὐτὴν
 εἶναι, παραπλησίως τοῖς ἀσώτοις | ἐνὶ μόνῳ τὸ ἀγαθὸν κρίνων τῷ 544b
 παρόντι, τὸ δὲ ἀπολελαυκέναι καὶ ἀπολαύσειν οὐδὲν νομίζων πρὸς
 αὐτόν, τὸ μὲν ὡς οὐκέτ' ὄν, τὸ δὲ οὐπω καὶ ἄδηλον. ὠμολόγησε δ'
 10 αὐτοῦ τῷ δόγματι καὶ ὁ βίος (fr. 78 Mannebach = SSR IV A 53), ὃν
 ἐν πάσῃ τρυφῇ ἐβίωσε καὶ πολυτελεῖα μύρων καὶ ἐσθήτων καὶ
 γυναικῶν· Λαῖδα γοῦν ἀναφανδὸν εἶχε τὴν ἑταίραν καὶ ταῖς
 Διονυσίου πολυτελείαις | ἔχαιρε καίτοι πολλάκις ἐνουβριζόμενος· 544c
 (fr. 42B Mannebach) ἀδόξου γοῦν ποτε κλισίας παρ' αὐτῷ τυχὼν
 15 ἤνεγκεν, ἐρωτηθεὶς δὲ τί φαίνεται ἡ κατὰ κλισίαν, πρὸς τὴν χθὲς
 ἔφη παραπλησίαν εἶναι. “ἐκείνη τε γὰρ ἀδόξει τήμερον χωρι-
 σθεῖσα ἐμοῦ, χθὲς δὲ πασῶν ἦν ἐνδοξοτέρα δι' ἡμᾶς· αὕτη τε
 τήμερον ἐνδοξος γέγονε διὰ τὴν ἡμετέραν παρουσίαν, χθὲς δὲ οὐκ
 ἐδόκει μὲν παρόντος ἐμοῦ.” | (fr. 108 Mannebach = SSR IV A 20) 544d
 20 διέτριβε δὲ τὰ πολλὰ ἐν Αἰγίνῃ τρυφῶν· πολλάκις δὲ ἐνουθέτει
 αὐτόν ὁ Σωκράτης καὶ τὴν ἡθοποιίαν πλάσας τῆς Ἡδονῆς καὶ τῆς
 Ἀρετῆς εἰσήγεν. ὁ δ' Ἀριστίππος (fr. 57D Mannebach = SSR IV A
 96) ἐπὶ τῆς Λαΐδος ἔλεγεν· “ἔχω καὶ οὐκ ἔχομαι.” καὶ (fr. 58B
 Mannebach) παρὰ Διονυσίῳ δὲ διηνέχθη τισὶ περὶ ἐκλογῆς τριῶν
 25 γυναικῶν. καὶ μύροις ἐλούετο καὶ ἔφασκεν ὅτι (E. Ba. 317-18)· |

ἐν βακχεύμασιν

544e

οὔσα ἢ γε σώφρων οὐ διαφθαρήσεται.

- τοῦτον κωμῳδῶν Ἀλεξίς (fr. 37.8-9 = Aristipp. fr. 5 Mannebach =
 SSR IV A 9) παράγει οἰκέτην μαθητοῦ αὐτοῦ λέγοντα ὡς ἄρα
 30 φοιτήσας σοφιστῇ εὐφυεῖ, | μᾶλλον δὲ πάντων πρωτεύοντι ἀκολα- 544f
 σία·

τὴν τέχνην μὲν οὐ πάνυ

ἐξέμαθε, τὴν δ' ἀρτηρίαν συνήρπασεν.

17 ἐνδοξο^{TP}, i.e. ἐνδοξοτέρα C E : ἐνδοξοτάτη, i.e. ἐνδοξο^{TT} A || 18-19 οὐκ
 ἐδόκει] οὐ δόξει E : ἐδόκει C* : ἡδόξει μή (et μὲν om.) A

Ἀντιφάνης (fr. 35.1–6) δὲ περὶ τῆς τῶν φιλοσόφων τρυφερότητος διαλεγόμενός φησιν·

- (A.) ὦ τᾶν, κατανοεῖς τίς ποτ' ἐστὶν οὗτος |
 545a ὁ γέρων; (B.) ἀπὸ τῆς μὲν ὄψεως Ἑλληνικός· | 5
 λευκὴ χλανίς, φαιὸς χιτωνίσκος καλός,
 πιλίδιον ἀπαλόν, εὐρυθμός βακτηρία,
 βαιὰ τράπεζα. τί μακρὰ δεῖ λέγειν; ὅλως 5
 αὐτὴν ὁρᾶν τὴν Ἀκαδημίαν δοκῶ.
- 545b ὅτι Πολύαρχος ὁ Ἡδυπαθῆς ἐπικαλούμενος | ἐμπεσοῦσης ποτὲ
 ἀπορίας καὶ σκέψεως περὶ τε τῶν ἐπιθυμιῶν καὶ τὸ σύνολον περὶ 10
 τῶν σωματικῶν ἡδονῶν ἔφη· “ἐμοὶ μὲν, ὦ ἄνδρες, πολλάκις ἤδη
 πέφηνεν ἐπισκοποῦντι κομιδῇ τὸ τῶν ἀρετῶν τούτων κατα-
 σκεύασμα καὶ πολὺ τῆς φύσεως ἀφεστηκὸς εἶναι· ἡ γὰρ φύσις ὅταν
 545c φθέγγηται τὴν ἑαυτῆς φωνήν, ἀκολουθεῖν κελεύει ταῖς ἡδοναῖς | 15
 καὶ τοῦτό φησιν εἶναι νοῦν ἔχοντος. τεκμήριον δὲ τὸ πάντας
 ἀνθρώπους, ὅταν ἐξουσίας ἐπιλάβωνται μέγεθος ἀξιόχρεων
 ἐχούσης, ἐπὶ τὰς σωματικὰς ἡδονὰς καταφέρεσθαι, τὰ δ' ἄλλα ἐν
 545d παρέργῳ τίθεσθαι χώρᾳ.” εἶτα προφέρει τοὺς Περσῶν | καὶ Λυδῶν
 καὶ Μήδων καὶ Σύρων βασιλεῖς, οἷς οὐδὲν γένος ἡδονῆς ἀζήτητον
 γέγονεν, ἀλλὰ καὶ δῶρα παρὰ τοῖς Πέρσiais προὔκειτο τοῖς 20
 δυναμένοις ἐξευρίσκειν καινὴν ἡδονήν· ἡ γὰρ καινότης μεγάλην
 ἔχει δύναμιν πρὸς τὸ μείζω φανῆναι τὴν ἡδονήν, τῶν δὲ χρονι-
 ζουσῶν ἡδονῶν, κἂν ὥσι σφόδρα διηκριβωμέναι, ταχὺ ἡ ἀνθρω-
 545e πίνη φύσις ἐμπίπλεται. | ἐντεῦθεν πολλὰ βρωμάτων εἶδη, πολλὰ
 δὲ πεμμάτων, πολλὰ δὲ θυμιαμάτων καὶ μύρων, πολλὰ δὲ 25
 ἱματίων καὶ στρωμάτων καὶ ποτηρίων καὶ τῶν ἄλλων σκευῶν·
 πάντα γὰρ δὴ ταῦτα συμβάλλεσθαι τινὰς ἡδονάς, ὅταν ἡ
 ὑποκειμένη ὕλη τῶν θαυματομένων· ὃ δὴ πεπονθέναι δοκεῖ χρυσὸς
 545f καὶ ἄργυρος καὶ τὰ πολλὰ τῶν εὐοφθάλμων τε καὶ σπανίων. | εἶτα
 μέμνηται καὶ τῆς περὶ τὸν χρῶτα τοῦ Περσῶν βασιλέως ὁδμῆς 30
 καὶ τῆς εὐμορφίας καὶ τῆς ὁμιλίας καὶ τῶν θεωρημάτων καὶ
 ἀχροαμάτων, καὶ κρίνει τοῦτον εὐδαιμονέστατον. “πλείσται γὰρ
 αὐτῷ”, φησί, “καὶ τελειόταται παρεσκευασμένοι εἰσὶν ἡδοναί.”
 μετὰ δ' ἐκείνον τάττει τὸν νεώτερον Διονύσιον, καίπερ πολὺ λει-

7 βαιὰ C E : βεβαία A C^s E^s | μακρὰ A : μ.^(ακ) E : μικρ^(ὀν) C || 34 τὸν νεώτερον
 Διονύσιον C : τὸν νεω⁷⁹ Διονύ^(ὀν) E : τὸν ὑμέτερον τύραννον A

5 πόμενον· “ἐκείνω μὲν γὰρ ἡ Ἀσία ὅλη χορηγεῖ, τὸ δὲ Διονυσίου |
 χορηγεῖον”, φησί, “παντελῶς εὐτελὲς πρὸς ἐκεῖνο συγκρινόμενον. 546a
 οἱ δὲ νομοθέται, φησί, ὁμαλίζουσιν βουλευθέντες τὸ τῶν ἀνθρώπων
 γένος καὶ μηδὲνα τῶν πολιτῶν τρυφᾶν ἀνακῦψαι | πεποιήκασιν τὸ 546b
 5 τῶν ἀρετῶν εἶδος· καὶ ἔγραψαν νόμους περὶ συναλλαγμάτων καὶ
 τῶν ἄλλων καὶ δὴ καὶ περὶ ἐσθλήτος καὶ τῆς λοιπῆς διαίτης, ὅπως
 ἡ ὁμαλῆς. πολεμοῦντων οὖν τῶν νομοθετῶν τῷ τῆς πλεονεξίας
 γένει πρῶτον μὲν ὁ περὶ τὴν δικαιοσύνην ἔπαινος ἠϋξήθη, καὶ ποῦ
 τις ποιητῆς εἶπε (E. fr. 486(a)).

10 δικαιοσύνας τὸ χρύσειον πρόσωπον.

καὶ πάλιν (S. fr. 12.1-2).

τὸ χρύσειον ὄμμα τὸ τᾶς δίκας.

ἀπεθεώθη δὲ καὶ αὐτὸ τὸ τῆς δίκης ὄνομα· ὥστε παρ’ ἐνίοις | καὶ 546c
 βωμοὺς καὶ θυσίας γίνεσθαι Δίκη. μετὰ ταύτην δὲ σωφροσύνην καὶ
 15 ἐγκράτειαν ἐπεισεκώμασαν καὶ πλεονεξίαν ἐκάλεσαν τὴν ἐν
 ἀπολαύσειν ὑπεροχὴν· ὥστε τὸν πειθαρχοῦντα τοῖς νόμοις καὶ τῇ
 τῶν πολλῶν φήμῃ μετριάζειν περὶ τὰς σωματικὰς ἡδονάς.”

ὅτι τὸ παλαιὸν τοῖς δυνάσταις ἐπιθυμία ἦν μέθης, ὡς φησι
 Δοῦρις (FGH 76 F 15), διὸ ποιεῖν τὸν Ὅμηρον τῷ Ἀγαμέμνονι
 20 λοιδορούμενον τὸν Ἀχιλλέα καὶ λέγοντα (Il. 1.225).

οἶνοβαρές, κυνὸς ὄμματ’ ἔχων. |

καὶ τὸν θάνατον δ’ ἀποσημαίνων τοῦ βασιλέως φησὶν (Od. 546d
 11.419-20).

25 ὡς ἀμφὶ κρητῆρα τραπέζας τε πληθούσας
 κείμεθα.

φιλήδονος δ’ ἦν καὶ Σπεύσιππος (test. 39b Tarán) ὁ Πλάτωνος
 συγγενὴς καὶ διάδοχος τῆς σχολῆς· Διονύσιος γοῦν ἐπιστεῖλας
 αὐτῷ φιληδονίας καὶ φιλαργυρίας ὀνειδίζει καὶ τὸν Λασθeneίας τῆς
 Ἀρκαδικῆς ἔρωτα, ἡ καὶ Πλάτωνος ἠκηχόει. | καὶ Ἐπίκουρος δὲ 546e
 30 καὶ οἱ ἀπὸ τούτου τὴν κατὰ κίνησιν ἡδονὴν ἡσπάζοντο, ἵνα μὴ
 τοὺς κατατιγισμοὺς λέγω καὶ τὰ ἐπεντρώματα ἃ πολλάκις προφέ-
 ρεται ὁ Ἐπίκουρος, καὶ τοὺς γαργαλισμοὺς καὶ τὰ νύγματα, ὅς
 καὶ φησί που (fr. 67, p. 120 Usener)· οὐ γὰρ ἔγωγε δύναμαι νοῆσαι
 τάγαθὸν ἀφαιρῶν μὲν τὰς διὰ χυλῶν ἡδονάς, ἀφαιρῶν δὲ τὰς δι’

- 546f ἀχροαμάτων, ἀφαιρῶν δὲ καὶ τὰς διὰ μορφῆς | κατ' ὄψιν ἡδείας
κινήσεις. καὶ πάλιν (fr. 409, p. 278 Usener = 21M Long–Sedley)·
ἀρχὴ καὶ ρίζα παντὸς ἀγαθοῦ ἢ τῆς γαστροδὸς ἡδονῆ· καὶ τὰ σοφὰ
τὰ περισσὰ ἐπὶ ταύτην ἔχει τὴν ἀναφοράν. πάλιν (fr. 70, p. 123
Usener)· τιμητέον τὸ καλὸν καὶ τὰς ἀρετὰς καὶ τὰ τοιουτότροπα, 5
ἐὰν ἡδονὴν παρασκευάζῃ, σαφῶς ὑπουργὸν ἐν τούτοις ποιῶν τὴν
547a ἀρετὴν τῆς ἡδονῆς. | πάλιν (fr. 512, p. 315 Usener)· προσπτύω τῷ
καλῷ καὶ τοῖς κενῶς αὐτὸ θαυμάζουσιν ὅταν μηδεμίαν ἡδονὴν
ποιῇ. καλῶς ἄρα ποιοῦντες Ῥωμαῖοι οἱ πάντ' ἄριστοι Ἄλιον καὶ
Φιλίσκον τοὺς Ἐπικουρείους ἐξέβαλον τῆς πόλεως δι' ἃς εἰση- 10
γούντο ἡδονάς. ἀλλὰ καὶ Μεσσήνιοι κατὰ ψήφισμα ἐξέωσαν τοὺς
547b Ἐπικουρείους, Ἀντίοχος | δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ πάντας τοὺς φιλοσό-
φους τῆς αὐτοῦ βασιλείας γράψας τάδε· βασιλεὺς Ἀντίοχος Φανία.
ἐγράψαμεν ὑμῖν καὶ πρότερον ὅπως μηδεὶς ἢ φιλόσοφος ἐν τῇ
πόλει μηδ' ἐν τῇ χώρᾳ. πυνθανόμεθα δὲ οὐκ ὀλίγους εἶναι καὶ τοὺς 15
νέους λυμαίνεσθαι διὰ τὸ μηθὲν πεποιηκέναι ὑμᾶς ὧν ἐγράψαμεν
περὶ τούτων. ὥς ἂν οὖν λάβῃς τὴν ἐπιστολὴν, σύνταξον κήρυγμα
ποιήσασθαι ὅπως οἱ μὲν φιλόσοφοι πάντες ἀπαλλάσσωνται ἐκ τῶν
τόπων ἤδη, τῶν δὲ νεανίσκων ὅσοι ἐὰν ἀλίσκωνται πρὸς τούτοις 20
γινόμενοι, διότι κρεμῆσονται, καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἐν αἰτίαις
547c ἔσονται ταῖς μεγίσταις· | καὶ μὴ ἄλλως γίνηται. εἰσηγεῖτο δὲ τὴν
ἡδονὴν καὶ Σοφοκλῆς εἰπὼν ἐν Ἀντιγόνη (1165–8)·

τὰς γὰρ ἡδονὰς 1165

ὅταν προδῶσιν ἄνδρες, οὐ τίθημ' ἐγὼ

ζῆν τοῦτον, ἀλλ' ἔμψυχον ἡγοῦμαι νεκρόν.

25

πλούτει τε γὰρ κατ' οἶκον,

- 547d καὶ τὰ ἐξῆς. | Λύκων δὲ ὁ Περιπατητικὸς (fr. 7 Wehrli) κατ' ἀρχὰς
ἐπιδημήσας παιδείας ἔνεκα ταῖς Ἀθήναις περὶ συμβολικοῦ κώθω-
νος καὶ πόσον ἐκάστη τῶν ἐταιρουσῶν ἐπράττετο μίσθωμα
ἀκριβῶς ἡπίστατο. ὕστερον δὲ καὶ τοῦ Περιπάτου προστάς 30
547e ἐδείπνιζε τοὺς φίλους ἀλαζονείᾳ πολλῇ χρώμενος· | πολλοὶ γοῦν
548a βουλόμενοι προσιέναι πρὸς τὴν διατριβὴν ἀνεχόπτοντο. | καίτοι οἱ
περὶ Πλάτωνα, φασί, καὶ Σπεύσιππον (test. 35 Tarán) οὐ χάριν
ἐξοινίας τὰς συνόδους ταύτας ἐποίησαντο, ἀλλ' ἵνα φαίνωνται καὶ
τὸ θεῖον τιμῶντες καὶ φυσικῶς ἀλλήλοις συμπεριφερόμενοι, καὶ τὸ 35

πλείστον ἔνεκα ἀνέσεως καὶ φιλολογίας. | ὁ δὲ Λύκων καὶ σφαιρι- 548b
στης ἀγαθὸς ἦν, καὶ εἰκοσίκλινον εἶχεν οἶκον ἐπιτήδειον πρὸς τὰς
ὑποδοχάς.

5 ὅτι Ἀναξάρχῳ περιπεσούσης ἐξουσίας γυνὴ μὲν οἰνοχόει
παιδίσκη πρόσηβος ἀνασύρουσα πρὸς ἀλήθειαν τὴν τῶν οὕτως
αὐτῇ χρωμένων ἀκρασίαν, ὁ δὲ σιτοποιὸς χειρίδας ἔχων | καὶ περὶ 548c
τῷ στόματι κημὸν ἔτριβε τὸ σταῖς, ἵνα μὴτε ἰδρῶς ἐπιρρέοι μὴτε
τοῖς φυράμασιν ὁ τρίβων ἐμπνέοι· διὸ ἐκεῖνά τις ἂν εἴποι τῷ σοφῷ
τούτῳ φιλοσόφῳ·

10 ξανθοῖς μύροις χρώτα λιπαίνων,
χλανίδας θ' ἔλκων, βλαύτας σύρων,
βολβούς τρώγων, τυροὺς κάπτων,
ὥα κολάπτων, κήρυκας ἔχων,
Χῖον πίνων, 5
15 κὰν σκυταρίοις ῥαπτοῖς φορῶν
Ἐφεσῆα γράμματα καλὰ. (Anaxil. fr. 18.1–7)

Γοργίας γε μὴν ὁ Λεοντίνος (82 A 11 D.–K.) | διὰ τὸ σωφρόνως ζῆν 548d
σχεδὸν ὀγδοήκοντα ἔτη τῷ φρονεῖν συνεβίωσε. καὶ ἐπεὶ τις αὐτὸν
ἤρετο τίνι διαίτῃ χρώμενος οὕτως ἐμμελῶς καὶ μετὰ αἰσθήσεως
20 τοσοῦτον χρόνον ζήσειεν, “οὐδὲν πώποτε”, εἶπεν, “ἡδονῆς ἔνεκα
πράξας.” οἱ δὲ φασιν ὅτι ἐρωτηθεὶς τί αὐτῷ γέγονεν αἴτιον τοῦ
βιώσαι πλεῖον τῶν ἑκατὸν ἐτῶν, ἔφη· “τὸ μῆθὲν πώποτ’ ἐτέρου
ἔνεκα πεποιηκέναι.” Ὡς δέ, | ὡς τελευτώντα ἡρώτησεν ὁ πρεσ- 548e
βύτατος τῶν υἱῶν τί πράσσων τοσαῦτ’ ἔτη διαφυλάξειε τὴν βασι-
25 λείαν, ἵνα καὶ αὐτὸς τοῦτον μιμοίτο, “τὰ δίκαια πράττων”,
εἶπεν. |

ὅτι Τιθωνὸς ἀπὸ τῆς ἔω μέχρι δυσμῶν κοιμώμενος μόλις πρὸς 548f
ἐσπέραν τῇ ἐπιθυμίᾳ ἐπηγείρετο· ὅθεν Ἡοὶ συγκοιμάσθαι λεχθεὶς
διὰ τὸ ταῖς ἐπιθυμίαις ἐμπεπλέχθαι ἐπὶ τῷ γήρᾳ καθεῖρκεται
30 κρεμαστός ὢν πρὸς ἀλήθειαν ἐκ τούτων. | καὶ Μελάνθιος (TrGF 23 549a
T 7b) δὲ τὸν αὐτοῦ τράχηλον κατατείνων ἀπήγγχετο ἐκ τῶν
ἀπολαύσεων κνισσώτερος ὢν τοῦ Ὀδυσσέως Μελανθίου. Διονύσιος
δὲ ὁ Ἡρακλείας τύραννος ὑπὸ τῆς καθ’ ἡμέραν | ἀδηφαγίας ἔλαθεν 549b
ὑπερσαρκήσας, ὥστε διὰ τὸ πάχος ἐν δυσπνοιᾷ αὐτὸν συσχεθῆναι

4 γυνή C E : γυμνή A | οἰνοχόει C E : ὦνοχόει A || 7 μῆτε¹ E Eust. : μῆ τι C :
μηδὲ A

καὶ πνιγμῷ· διὸ συνέταξαν οἱ ἱατροὶ κατασκευάσαι βελόνας
λεπτὰς τῷ μήκει διαφερούσας, αἷς διὰ τῶν πλευρῶν καὶ τῆς
κοιλίας διωθεῖν ὅταν εἰς ὕπνον τύχῃ βαθυτέρον ἐμπεσῶν. μέχρι
μὲν οὖν τινος ὑπὸ τῆς πεπωρωμένης ἐκ τοῦ στέατος σαρκὸς οὐκ
ἐνεποίει τὴν αἴσθησιν· εἰ δὲ πρὸς τὸν καθαρὸν τόπον ἢ βελόνη 5
διελθοῦσα ἔθιγε, τότε διηγείρετο. ἐχρημάτιζε δὲ τοῖς βουλομένοις
549c προτιθέμενος | κιβωτὸν τοῦ σώματος, ἵνα τὰ μὲν λοιπὰ μέρη
κρύπτῃ, τὸ δὲ πρόσωπον μόνον ὑπερέχων διαλέγοιτο τοῖς
ἀπαντῶσι· περὶ οὗ φησι Μένανδρος (fr. 25.1)·

παχὺς γὰρ ὅς ἔχειτ' ἐπὶ στόμα.

10

καὶ πάλιν (fr. 25.2)·

ἐτρύφησεν ὥστε μὴ πολὺν τρυφᾶν χρόνον.

καὶ πάλιν (fr. 25.3–6)·

μόνος μοι θάνατος οὗτος φαίνεται
549d εὐθάνατος, ἔχοντα πολλὰς χολάδας κείσθαι παχὺν | 15
ὑπτιον μόλις λαλοῦντα καὶ τὸ πνεῦμ' ἔχοντ' ἄνω, 5
ἐσθίοντα καὶ λέγοντα· “σῆπομ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.”

ἦν δὲ τῶν πρὸ αὐτοῦ τυράννων ἐπιεικέστατος.

ὅτι Πτολεμαῖος ὁ ἑβδόμος Αἰγύπτου βασιλεὺς, ὁ αὐτὸν μὲν
Εὐεργέτην ἀνακηρύττων, ὑπὸ δὲ Ἀλεξανδρέων Κακεργέτης 20
549e ὀνομαζόμενος, | διέφθαρτο τὸ σῶμα ὑπὸ παχύτητος καὶ γαστροῦ
δυσπεριλήπτου τὸ μέγεθος, ὃς οὐδέποτε προῆει πεζός. ὅτι δὲ
549f τρυφῆς ἦν οὐκ ἀλλότριος, καὶ αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ μαρτυρεῖ φάσκων
(Ptol. *Euerget. FGrH* 234 F 9)· | Ἀρτεμίτις μεγίστη ἑορτὴ ἐν Κυρήνῃ,
ἐν ἣ ὁ ἱερεὺς (ἐνιαύσιος δ' ἐστὶ) δειπνίζει τοὺς πρὸ ἑαυτοῦ 25
ἱερευσαμένους <...>· τοῦτο δ' ἐστὶ κεραμεοῦν ἄγγος ἐπιδεχόμενον
ὡς εἴκοσιν ἀρτάβας, ἐν ᾧ πολλὰ μὲν τῶν ἀγριμαίων ἔγκειται
πεπονημένα, πολλὰ δὲ σῖτα καὶ τῶν ἡμέρων ὀρνίθων καὶ ἄλλα
550a | 549e τοιαῦτα. | ἡμεῖς δέ — | ἐγένετο δὲ καὶ οὗτος ἱερεὺς τοῦ Κυρηναίου
550a Ἀπόλλωνος — | περιειλόμεθα, φησί, τὰ τοιαῦτα· φιάλας δ' 30
ὀλαργύρους ἵππον τε κατεσκευασμένον σὺν ἵπποκόμῃ καὶ
φαλάροις διαχρύσοις ἐδώκαμεν. εἰς πᾶχος δὲ ἐκδεδώκει καὶ ὁ υἱὸς

26 lac. indicavi : καὶ παρατίθησιν ἐκάστω τρυβλίον A || 30 περιειλόμεθα ...
τὰ τοιαῦτα C E : περιειλομεν τὰ τοιαῦτα Kaibel : † περιειλομενα † τοιαῦτα A

- αὐτοῦ Ἀλέξανδρος, ὁ τὴν μητέρα ἀποκτείνας συμβασιλεύουσιν
αὐτῷ· | ὃς οὐδὲ πατεῖν οἶός τε ἦν εἰ μὴ δυσὶν ἐπαπερειδόμενος 550b
ἐπορεύετο. εἰς δὲ τὰς ἐν τοῖς συμποσίοις ὀρχήσεις ἀπὸ μετεώρων
κλινῶν καθαλλόμενος ἀνυπόδητος συντονωτέρας αὐτὰς τῶν ἡσκη-
5 κότων ἐποιεῖτο. Μάγης δὲ ὁ Κυρήνης βασιλεὺς ἔτη πεντήκοντα
ἀπολέμητος γενόμενος | καὶ δι' ἀργίαν σώματος καὶ πλήθος 550c
τροφῆς | κατὰσαρκος | γενόμενος ὑπὸ τοῦ πάχους ἀπεπνίγη. παρὰ 550b | 550c
δὲ Λακεδαιμονίοις οὐ τῆς τυχούσης ἀδοξίας ἐνομίζετο, εἴ τις ἦν ἢ
τὸ σχῆμα ἀνανδρότερον ἔχων ἢ τὸν ὄγκον τοῦ σώματος προπετῇ
10 γυμνῶν κατὰ δέκα ἡμέρας παρισταμένων τοῖς ἐφόροις τῶν νέων.
οἱ ἔφοροι καὶ τὰ | περὶ τὴν ἔνδυσιν καὶ στρωμνὴν τῶν νέων | καθ' 550d | 550c
ἐκάστην καθεώρων. | ἦσαν δὲ καὶ ὀψοποιοὶ Λακεδαιμονίοις κρέως 550d
σκευσίας, ἄλλου δ' οὐδενός· Ναυκλείδην γοῦν ὑπερσαρκούντα τῷ
σώματι καταβιβάσαντες εἰς μέσσην τὴν ἐκκλησίαν παρ' ὀλίγον
15 ἐξέβαλον ἐκ τῆς πόλεως ἀπειλήσαντες τοῦτο ποιήσιν εἰ μὴ τὸν
βίον ἐπανορθώσαιοτο, πολλὰ καὶ Λυσάνδρου ὀνειδίσαντος ἐν τῷ
κοινῷ ὡς τρυφῶντι | καὶ εἰπόντος ὅτι καὶ Ἀγησίλαος, ὅτε διέτριβε 550e
περὶ τὸν Ἑλλήσποντον πολεμῶν τοῖς βαρβάροις, ὁρῶν τοὺς
Ἀσιαγενεῖς στολαῖς μὲν πολυτελῶς ἡσχημένους, τοῖς σώμασι δ'
20 ἀχρεῖους, γυμνοὺς ἐκέλευσε τοὺς ἀλίσκομένους ἐπὶ τὸν κήρυκα
ἄγειν καὶ χωρὶς πωλεῖν τῶν τούτων ἱματισμῶν, ὅπως οἱ
σύμμαχοι εἰδότες διότι πρὸς μὲν ἄθλα μεγάλα, πρὸς δ' ἄνδρας
εὐτελεῖς ὁ ἀγὼν συνέστηκε, προθυμότερον ὁρμῶσιν ἐπὶ τοὺς
ἐναντίους. Λέων δ' ὁ Βυζάντιος | πάνυ παχὺς ὢν τὸ σῶμα τοῖς 550f
25 πολίταις ποτὲ στασιάζουσι πρὸς ἀλλήλους παρακαλῶν εἰς φιλίαν
ἔλεγεν· “ὁράτέ με, ἄνδρες πολῖται, οἶός εἰμι τὸ σῶμα· ἀλλὰ καὶ
γυναῖκα ἔχω πολλῷ ἐμοῦ παχύτεραν. ὅταν οὖν ὁμονώμεν, καὶ τὸ
τυχὸν ἡμᾶς σχιμπόδιον δέχεται· ἐὰν δὲ στασιάζωμεν, οὐδ' ἡ
σύμπασα οἰκία.” κάλλιον οὖν | πενομένους εἶναι λεπτοτέρους 551a
30 Λεωτροφίδου καὶ Θουμάντιδος, ὧν καταλέγει Ἑρμιππος (fr.
36.1-3)·

οἱ γὰρ πενόμενοι

ἀνάπνῃρά σοι θύουσιν ἤδη βοῖδια

Λεωτροφίδου λεπτότερα καὶ Θουμάντιδος,

551b | 551c ἡ ὑπερπλουτοῦντα τῷ Ταναγραίῳ κήτει ἑοικέναι. καὶ Ἀριστοφά-
 551a νης (fr. 156.8–10) δὲ λεπτοὺς καταλέγει | Σαννουρίωνα | τραγωδὸν
 551b φησιν εἰς | Ἄδου πέμπεσθαι πρὸς τοὺς ἐκεῖ ποιητάς, καὶ (fr. 156.4,
 551c 6) αἰδοφοίτας τούτους καλεῖ, | οὗς φησι καὶ (fr. 156.11)

5

ἐπὶ λεπτῶν ἐλπίδων

551d ὀχεῖσθαι. | εἰς δὲ τὸν Κινησίαν καὶ ὅλον δρᾶμα γέγραφε Στράττις,
 Φθιώτην Ἀχιλλέα αὐτὸν καλῶν διὰ τὸ ἐν τῇ αὐτοῦ ποιήσει
 συνεχῶς τὸ Φθιώτα λέγειν. παίζων οὖν εἰς τὴν ἰδέαν αὐτοῦ ἔφη
 (Stratt. fr. 17).

10

Φθιώτ' Ἀχιλλεῦ.

Ἀριστοφάνης (Av. 1378) δὲ φιλύρινον ἐκάλει διὰ τὸ φιλύρας τοῦ
 ξύλου λαμβάνοντα σανίδα συμπεριζώννυσθαι ἵνα μὴ κάμπτηται
 551e διὰ τε τὸ μῆκος καὶ τὴν ἰσχνότητα. | ἦν δὲ καὶ ἀσεβῆς καὶ παρά-
 551d | 552a νομος, | ὡς Λυσίας ὁ ῥήτωρ (fr. 195 Carey) φησίν, | ὃν καὶ οὕτω 15
 φησὶν ὑπὸ τῶν θεῶν διατεθεῖσθαι ὥστε τοὺς ἐχθροὺς βούλεσθαι
 αὐτὸν ζῆν μᾶλλον ἢ τεθνάναι παράδειγμα τοῖς ἄλλοις, ἵν' ἴδωσιν
 ὅτι τοῖς λίαν ὕβριστικῶς πρὸς τὰ θεῖα διακειμένοις οὐκ εἰς τοὺς
 παῖδας ἀποτίθενται τὰς τιμωρίας, ἀλλ' αὐτοὺς κακῶς ἀπολλύουσι.
 552b τὸ μὲν γὰρ ἀποθανεῖν ἢ | καμεῖν νομίμως κοινὸν ἡμῖν ἅπασι, τὸ δ' 20
 οὕτως ἔχοντα διατελεῖν καὶ καθ' ἐκάστην ἀποθνήσκοντα μὴ δύνα-
 σθαι τελευτῆσαι τὸν βίον τούτοις μόνοις προσήκει τοῖς τοιαῦτα
 ἅπερ οὗτος ἐξημαρτήκει. λεπτότερος δ' ἦν Φιλῆτας ὁ Κῶος
 ποιητής (test. 8 Sbardella = test. 22a Spanoudakis = adesp. com. fr.
 *122), ὃς διὰ τὴν τοῦ σώματος ἰσχνότητα σφαίρας ἐκ μολίβου 25
 πεπονημένας εἶχε περὶ τῷ πόδε, ὡς μὴ ὑπὸ ἀνέμου ἀνατραπείη. |
 552c | 552b Ἀρχέστρατον δὲ φησι τὸν μάντιν | Πολέμων (fr. 84 Preller) |
 552c ἀλόντα ὑπὸ πολεμίων καὶ ἐπὶ ζυγὸν ἀναβληθέντα ὀβολοῦ ὀλκὴν
 εὐρεθῆναι ἔχοντα· οὕτως ἦν ἰσχνός. ὁ αὐτὸς ἱστορεῖ καὶ ὅτι Πανά-
 ρετος ἰατρῷ μὲν οὐδενὶ ὠμίλησεν, ἦν δὲ ἰσχνότατος, ἄνθος διατε- 30
 λέσας, Ἀρκεσιλάου δ' ἡχροᾶτο τοῦ φιλοσόφου, καὶ ὅτι συνεγένετο
 Πτολεμαίῳ τῷ Εὐεργέτῃ τέσσαρα δώδεκα τὸν ἐνιαυτὸν λαμβά-
 552d νων. Ἰππώναξ δ' ὁ ποιητὴς (test. 19 Degani) οὐ μόνον | λεπτός

ἀλλὰ καὶ | μικρὸς ἦν τὸ σῶμα, | ἀκρότονος δ' οὕτως ὡς πρὸς τοῖς 552c | 552d
 ἄλλοις καὶ καινὴν λήκυθον βάλλειν μέγιστόν τι διάστημα τῶν
 ἐλαφρῶν σωματίων οὐκ ἐχόντων βιαίαν τὴν φορὰν διὰ τὸ μὴ
 δύνασθαι τὸν ἀέρα τέμνειν. εὐτελὴς δ' ἦν τὸ σῶμα διὰ λεπτότητα
 5 καὶ Φιλιππίδης, | ὡς Ἀριστοφῶν (fr. 8). 552e

(A.) ἐν ἡμέραις αὐτὸν

τρισὶν ἰσχνότερον ἀποφανῶ Φιλιππίδου.

(B.) οὕτως ἐν ἡμέραις ὀλίγαις νεκροὺς ποιεῖς;

ἀπὸ τούτου δὲ καὶ Ἄλεξις (fr. 148.2) πεφιλιππῶσθαι εἶπε τὸ
 10 λελεπτύνθαι. | πολλῶ οὖν κάλλιον τοιοῦτον εἶναι τὴν ιδέαν ἢ ὡς 552f
 Ἀντιφάνης (fr. 20) φησί·

τοῦτον οὖν

δι' οἶνοφλυγίαν καὶ πάχος τοῦ σώματος

Ἄσχον καλοῦσι πάντες οἱ ἐπιχώριοι.

15 ὅτι Δεινίας ὁ μυροπώλης διὰ τρυφὴν εἰς ἔρωτα ἐμπεσὼν καὶ
 πολλὰ ἀναλώσας, ὡς ἔξω τῶν ἐπιθυμιῶν ἐγένετο, ὑπὸ λύπης
 ἐκταραχθεὶς ἐξέτεμεν αὐτοῦ τὰ αἰδοῖα. | ἔθος δ' ἦν Ἀθήνησι καὶ 553a
 τοὺς πόδας τῶν τρυφόντων ἐναλείφειν μύροις, ἱρίνῳ ἢ ῥοδίνῳ ἢ
 ἀμαρακίνῳ | ἢ Μεγαλλίῳ ἢ ἄλλοις τοιοῦτοις. | 553b

20 ὅτι οὕτως | ἐξήρτηντο τῶν ἡδυπαθειῶν οἱ τότε, ὡς καὶ 554b | 554c-d
 Καλλιπύγου Ἀφροδίτης ἱερὸν ἰδρύσασθαι δεῖν θυγατέρων ἀνδρὸς
 ἀγροίκου ταύτην ἰδρυσαμένων. ἐπεὶ περ οὐσίας λαμπρᾶς ἐπε-
 λάβοντο πλουσίου τινὸς υἱοῖς συζευγθεῖσαι, οἱ ἡράσθησαν αὐτῶν
 ὅτε φιλονεικήσασαι πρὸς ἑαυτὰς προῆλθον ἐπὶ τὴν λεωφόρον
 25 διακρινόμεναι ποτέρα εἶη καλλιπυγωτέρα καὶ εἵλοντο αὐτοὺς
 κριτάς. |

ὅτι καὶ τὸν Θεμιστοκλέους βίον ἀβρόν τινες παραδιδόασιν. | 553e

φυσικὸν δὲ τί φησι Κλέαρχος (fr. 25 Wehrli) τοὺς οἰομένους εἶναι 553e-4b
 καλοὺς καὶ ὠραίους ἀνθολογεῖν. |

30 ὅτι Θρασύλαος διετέθη ποτὲ ὑπὸ μανίας τοιαύτης ὡς πάντα τὰ 554e
 πλοῖα τὰ εἰς τὸν Πειραιᾶ καταγόμενα ὑπολαμβάνειν ἑαυτοῦ εἶναι,
 καὶ ἀπεγράφετο αὐτὰ καὶ διώκει, καὶ καταπλέοντα ἀπεδέχετο
 μετὰ χαρᾶς τοσαύτης ὅση σπερ ἂν τις τοσοῦτων χρημάτων κύριος
 ὦν. καὶ τῶν μὲν ἀπολλυμένων οὐδὲν | ἐπεζήτησε, τοῖς δὲ σφω- 554f
 35 μένοις ἔχαιρεν. ἐπεὶ δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Κρίτων συλλαβὼν αὐτὸν

παρέδωκεν ἰατροῖς καὶ τῆς μανίας ἐπαύσατο, διηγείτο οὐδέποτε κατὰ τὸν βίον ἡσθῆναι πλέονα· λύπην μὲν γὰρ οὐδ' ἦντινοῦν αὐτῷ παραγίνεσθαι, τὸ δὲ τῶν ἡδονῶν πλήθος ὑπερβάλλειν.

1 ἰατροῖς C : ἰα^{τρ} E : ἰατρῷ A || 3 παραγίνεσθαι, i.e. π^ε-γ- A : π^ε-γίνεσθαι, i.e. παραγίνεσθαι E^s : περιγίνεσθαι C E | τέλος τῶν ἐκ τοῦ δωδεκάτου λόγου add. E

ἐκ τοῦ τρισκαιδεκάτου λόγου

- Ἀντιφάνης ὁ κωμωδιοποιός (test. 8), ὡς ἀνεγίνωσκέ τινα τῷ 555a
 Ἀλεξάνδρῳ τῶν ἐαυτοῦ κωμωδιῶν, ὁ δὲ δῆλος ἦν οὐ πάνυ τι ἀπο-
 δεχόμενος, “δεῖ γάρ,” ἔφησεν, “ὦ βασιλεῦ, τὸν ταῦτα ἀποδεχό-
 5 μενον ἀπὸ συμβόλων τε πολλάκις δεδειπνηκέναι καὶ περὶ ἐταίρας
 πολλάκις καὶ εἰληφέναι καὶ δεδωκέναι πληγὰς.” |
- ὅτι ἐν Λακεδαιμόνι εἰς οἶκημα σκοτεινὸν πᾶσαι συνεχλείοντο αἱ 555c
 κόραι καὶ οἱ ἄγαμοι νεανίσκοι, καὶ ἕκαστος ἧς ἐπιλάβοιτο, ταύτην
 ἀπῆγεν ἄπροικον, | φησὶν Ἑρμιππος (fr. 87 Wehrli)· | διὸ καὶ 555b | 555c
 10 Λύσανδρον ἐζημίωσαν, ὅτι καταλιπὼν τὴν προτέραν ἐταίραν
 ἐβουλεύετο περικαλλεστέραν ἀγαγέσθαι. Κλέαρχος (fr. 73 Wehrli)
 δὲ φησιν ὅτι ἐν Λακεδαιμόνι τοὺς ἀγάμους αἱ γυναῖκες ἐν ἑορτῇ
 τινὶ ἔλκουςαι περὶ τὸν βωμὸν ῥαπίζουσιν, ἵνα τὴν ἐκ τοῦ πράγ-
 ματος ὕβριν | φεύγοντες φιλοστοργῶσι καὶ ἐν ὥρᾳ προσίωσι τοῖς 555d
 15 γάμοις. Κέκροψ δὲ πρῶτος Ἀθήνησι μίαν ἐνὶ ἔξευξεν ἀνέδην τὸ
 πρότερον οὐσῶν τῶν γυναικῶν καὶ κοινογαμίων ὄντων· διὸ καὶ
 ἔδοξε τισὶ διφυῆς νομισθῆναι οὐκ εἰδότεων τῶν πρότερον διὰ τὸ
 πλήθος τὸν πατέρα. ἐκ τούτων οὖν τις ὁρμώμενος μέμφαιτ’ ἂν
 τοὺς περιτιθέντας Σωκράτει δύο γαμετάς, Ξανθίππην τε καὶ
 20 Μυρτώ, | εἰ μὴ ἄρα τότε τοῦτο ἐψήφιστο διὰ σπάνιν ἀνθρώπων, 556a
 ὡς ἐξεῖναι καὶ δύο ἔχειν γυναῖκας τὸν βουλόμενον, ὅθεν καὶ οἱ
 κωμωδιοποιοὶ ἀπεσιώπησαν τοῦτο πολλάκις Σωκράτους μνημο-
 νεύσαντες. | παρὰ δὲ Πέρσαις ἀνέχεται ἡ βασιλεία τοῦ πλήθους 556b
 τῶν παλλακίδων διὰ τὸ ὡς δεσπότην ἄρχειν τῆς γαμετῆς τὸν
 25 βασιλέα καὶ διὰ τὸ τὴν βασιλίδα ὑπὸ τῶν παλλακίδων θρησ-
 κεύεσθαι· προσκυνοῦσι γοῦν αὐτήν. καὶ ὁ Πρίαμος δέ, ὡς φησιν
 “Ὀμηρος (Il. 24.496–7), πολλάς χρηταὶ γυναῖξιν καὶ ἡ Ἑκάβη οὐ
 δυσχεραίνει. | παρὰ δὲ Ἑλλήσιν οὐκ ἀνέχεται ἡ τοῦ Φοίνικος 556c
 30 μήτηρ τὴν τοῦ Ἀμύντορος παλλακίδα. Μήδεια δὲ καίπερ εἰδυῖα τὸ
 ἔθος, ὅτι ἐστὶ βαρβαρικόν, οὐ φέρει τὸν Γλαύκης γάμον, ἥδη εἰς τὰ
 ἄμεινα καὶ Ἑλληνικὰ ἐκδεδιητημένα. καὶ Κλυταιμνήστρα δὲ διὰ
 Κασάνδραν Ἀγαμέμνονα κτείνει, ἣν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ κρείων

1 ἐκ τοῦ ιγ' λόγου E : Ἀθηναίου ἐκ τοῦ τρισκαιδεκάτου βιβλίου C
 16 γυναικῶν C : γυν^ο E : συνόδων A || 22 κωμωδιοποιοὶ E : κωμικοὶ C : τοὺς
 τῆς κωμωδίας ποιητάς (structura alia) A || 32 Κασάνδραν C E : Κασσάνδραν
 A

- 556d ἐπήγετο ἐν ἔθει γενόμενος | βαρβαρικῶν νόμων. θαυμάσαι δ' ἂν
 τις, φησὶν Ἀριστοτέλης (fr. 144 Rose = fr. 42 Gigon), ὅτι οὐδαμοῦ
 τῆς Ἰλιάδος Ὅμηρος ἐποίησε Μενελάω συγκοιμωμένην παλλα-
 κίδα πᾶσι δούς γυναῖκας. κοιμῶνται οὖν παρ' αὐτῷ καὶ οἱ
 γέροντες μετὰ γυναικῶν, Νέστωρ καὶ Φοῖνιξ· οὐ γὰρ ἦσαν 5
 ἐκλελυμένοι τοῖς σώμασιν ἐν νεότητι διὰ μέθης ἢ ἀφροδισίων ἢ
 τῆς ἐν ἀδδηφαγίᾳ ἀπεψίας. εἰκότως οὖν ἔρρωντο τῷ γήρᾳ. ἔοικεν
 οὖν ὁ Σπαρτιάτης αἰδεῖσθαι γαμετὴν οὖσαν τὴν Ἑλένην, ὑπὲρ ἧς |
 556e καὶ τὴν στρατείαν ἤθροισε· διὸ φυλάττεται τὴν πρὸς ἄλλην
 κοινωνίαν. ὁ δ' Ἀγαμέμνων ὡς πολυγύναιος ὑπὸ Θεορσίτου 10
 λοιδορεῖται (*Il.* 2.226–8). ἀλλ' οὐκ εἰκός, φησὶν Ἀριστοτέλης, εἰς
 χρῆσιν εἶναι τὸ πλῆθος τῶν γυναικῶν ἀλλ' εἰς γέρας· ἐπεὶ οὐδὲ τὸν
 πολὺν οἶνον (cf. *Il.* 9.71–2) εἰς τὸ μεθύειν παρεσκευάσατο. ὁ δ'
 Ἡρακλῆς πλείστας δόξας ἐσχηκέναι γυναῖκας (ἦν γὰρ φιλογύνης)
 556f ἀνὰ | μέρος αὐτὰς εἶχεν, ὡς ἂν στρεφόμενος καὶ κατὰ διάφορα 15
 γινόμενος χωρία· ἐξ ὧν καὶ τὸ τῶν τέκνων πλῆθος αὐτῷ ἐγένετο.
 ἐν ἑπτὰ μέντοι γε ἡμέραις πεντήκοντα διεπαρθένευσε Θεοστίου
 θυγατέρας, ὡς Ἡρόδωρος (*FGrH* 31 F 20) ἱστορεῖ. πολυγύναιος δὲ
 καὶ Αἰγεὺς πρώτην γῆμας τὴν Ὀπλητος θυγατέρα, εἶτα τὴν
 Χαλκόδοντος. παραδοὺς δ' ἀμφοτέρας φίλοις συνῆν πολλαῖς χωρὶς 20
 557a γάμων. εἶτα ἔλαβεν Αἴθραν, μεθ' ἣν Μήδειαν. | Ὡσηεὶ δὲ Ἴστρος
 (*FGrH* 334 F 10) φησὶ γυναῖκας γενέσθαι τὰς μὲν ἐξ ἔρωτος, τὰς δ'
 557b ἐξ ἀρπαγῆς, ὡς Ἑλένην, Ἀριάδνην, Ἰππολύτην, | μεθ' ἣν καὶ
 557a | 557b Φαίδραν ἔσχεν, | ἄλλας δ' ἐκ νομίμων γάμων. | Φίλιππος δὲ |
 557c οἰκειώσασθαι θέλων τὸ Θετταλῶν ἔθνος τῇ Ἰλλυρίδι Αὐδάτᾳ ἐπέ- 25
 γημε δύο Θετταλίδας γυναῖκας, ὧν ἡ μὲν Φεραία Νικησίπολις,
 ἣτις αὐτῷ ἐγέννησε Θετταλονίκην, ἡ δὲ Λαρισσαία Φίλινα, ἐξ ἧς
 Ἀρριδαῖον ἐτέκνωσε. προσεκτήσατο δὲ καὶ τὴν Μολοττῶν
 βασιλείαν γῆμας Ὀλυμπιάδα, ἐξ ἧς ἔσχεν Ἀλέξανδρον καὶ
 557d Κλεοπάτρην. καὶ τὴν Θράκην δ' | ἐλών, Μήδαν γῆμας τὴν τοῦ 30
 Θρακῶν βασιλέως ἐπεισῆγαγε καὶ ταύτην τῇ Ὀλυμπιάδι. ἐπὶ
 πάσαις δὲ Κλεοπάτρην τὴν Ἀττάλου ἀδελφιδὴν ἐπεισάγων τῇ
 Ὀλυμπιάδι πάντα τὸν ἑαυτοῦ βίον συνέχεεν· εὐθὺς γὰρ ἐν αὐτοῖς
 τοῖς γάμοις ὁ μὲν Ἀτταλος, “νῦν μέντοι”, ἔφη, “γνήσιοι καὶ οὐ

1 νόμων C : νόμ E : γάμων A || 7 ἀδδηφαγία C E : ἀδηφαγίαις A
 20 Χαλκόδοντος A C : Χαλκιδοντος E Eust. || 27 Λαρισσαία C E : Λαρισσαία A

νόθοι βασιλείς γεννήσονται.” καὶ Ἀλέξανδρος ἀκούσας ἔβαλεν ἡ
 μετὰ χεῖρας εἶχε | κύλικι τὸν Ἄτταλον, ἔπειτα κάκεινος αὐτὸν τῷ 557e
 ποτηρίῳ. καὶ μετὰ ταῦτα Ὀλυμπιάς μὲν εἰς Μολοττὸν φεύγει,
 Ἀλέξανδρος δὲ εἰς Ἰλλυριούς. | εἰς τοὺς πολέμους μέντοι γε οὐκ 557b
 5 ἐπήγετο γυναῖκας ὁ Φίλιππος ὥσπερ Δαρείος ὁ ὑπ’ Ἀλεξάνδρου
 καταλυθεῖς, ὃς περὶ τῶν ὅλων πολεμῶν τριακοσίας ἐξήκοντα
 περιήγετο παλλακάς. |

ὅτι εἰπόντος Σοφοκλεῖ (test. 58a) τινος ὅτι μισογύνης ἐστὶν 557e
 Εὐριπίδης (test. 107a), “ἐν γε ταῖς τραγωδίαις,” ἔφη Σοφοκλῆς·
 10 “ἐπεὶ ἐν γε τῇ κλίνῃ φιλογύνης.” | φησὶν Εὐβουλος (fr. 97.1-8) 557f
 περὶ τινων γυναικῶν·

οὐ περιπεπλασμένοι ψιμμουθίῳ,
 οὐδ’ ὥσπερ ὑμεῖς συκαμίνῳ τὰς γνάθους
 κεχρισμένοι. καὶ ἐξίητε τοῦ θέρους,
 15 ἀπὸ μὲν τῶν ὀφθαλμῶν ὑδρορροαὶ δύο
 ῥέουσι μέλανος, ἐκ δὲ τῶν γνάθων ἰδρώς 5
 ἐπὶ τὸν τράχηλον ἄλοκα μιτῶδῃ ποιεῖ,
 ἐπὶ τῷ προσώπῳ δ’ αἱ τρίχες φορούμεναι |
 εἷξασι πολιαῖς, ἀνάπλεω ψιμμουθίου. 558a

20 Ἀναξίλας (fr. 22.1-6, 8-12, 15-30) δὲ καὶ αὐτὸς φησιν·

ὅστις ἀνθρώπων ἑταίραν ἠγάπησεν,
 οὐ γένος ἂν δύναίτο παρανομώτατον φράσαι·
 τί γὰρ ἢ δράκαιν’ ἄμικτος ἢ Χίμαιρα πύρπνοος
 ἢ Χάρυβδις ἢ τρίκρανος Σκύλλα, ποντία κύων,
 25 Σφίγξ, Ὑδρα, λέαιν’, ἔχιδνα, πτηνὰ θ’ Ἀρπυιῶν γένη, 5
 εἰς ὑπερβολὴν ἀφίχται τοῦ καταπτύστου γένους; | 6
 ἔστι δὲ σκοπεῖν ἀπ’ ἀρχῆς πρῶτον μὲν τὴν Πλαγόνα, 8 558b
 ἥτις ὥσπερ ἡ Χίμαιρα πυρπολεῖ τοὺς βαρβάρους.
 εἰς μόνος δ’ ἵππεύς τις αὐτῆς τὸν βίον παρείλετο· 10
 30 πάντα τὰ σκευὴ γὰρ ἔλκων ὥχετ’ ἐκ τῆς οἰκίας.
 οἱ Σινώπη δ’ αὖ συνόντες οὐχ’ Ὑδρα συνείσι νῦν; | 12
 ἢ δὲ Νάννιον τί διαφέρειν Σκύλλης δοκεῖ; 15 558c
 οὐ δὴ ἀποπνίξας ἑταίρους τὸν τρίτον θηρεύετ’
 ἔτι λαβεῖν; ἀλλ’ ἐξέπεσε πορθμῖς ἐλατίνῳ πλάτῃ.

- ἡ δὲ Φρύνη τὴν Χάρυβδιν οὐχὶ πόρρω που ποιεῖ
 τόν τε ναύκληρον λαβοῦσα καταπέτρωκ' αὐτῷ σκάφει;
 ἡ Θεανῶ δ' οὐχὶ Σειρήν ἐστιν ἀποτετιλμένη; | 20
 558d βλέμμα καὶ φωνὴ γυναικός, τὰ σκέλη δὲ κοφίχου.
 Σφίγγα Θηβαίαν δὲ πάσας ἐστὶ τὰς πόρνas καλεῖν, 5
 αἱ λαβοῦσαι ἀπλῶς μὲν οὐδέν, ἀλλ' ἐν αἰνιγμοῖς τισιν
 ἐρώσι καὶ φιλοῦσι καὶ σύνεισιν ἡδέως.
 εἶτα, “τετράπους μοι”, φησί, “γένοιτο σκίμπους ἢ θρόνος,” 25
 εἶτα δὴ “τρίπους τις,” εἶτα, φησί· “παιδίσκη δίπους.”
 εἶθ' ὁ μὲν γνοὺς ταῦτ' ἀπήλθεν εὐθύς ὥσπερ γ' 10
 οὐδ' ἰδεῖν δόξας ἐκείνην, σῶζεται δ' ἄκων μόνος. |
 558e οἱ δ' ἐῤῥασθαι προσδοκῶντες εὐθύς εἰσιν ἡρμένοι
 καὶ φέρονθ' ὑψοῦ πρὸς αἴθραν. 30
- Ἄλεξις (fr. 150.1–3) φησί που·
 ὦ δυστυχεῖς ἡμεῖς πεπρακότες 15
 τὴν τοῦ βίου παρρησίαν καὶ τὴν τρυφήν |
 558f γυναιξὶ δούλοι ζῶμεν ἀντ' ἐλευθέρων. |
- 559a Ξέναρχος (fr. 14) δὲ φησιν·
 εἴτ' εἰσὶν οἱ τέττιγες οὐκ εὐδαίμονες,
 ὧν ταῖς γυναιξὶν οὐδ' ὅτιοῦν φωνῆς ἔνι; 20
- Φιλέταιρος (fr. 5)·
 ὡς τακερόν, ὦ Ζεῦ, καὶ μαλακὸν τὸ βλέμμ' ἔχει.
 οὐκ ἐτός Ἑταίρας ἱερόν ἐστι πανταχοῦ,
 ἀλλ' οὐχὶ Γαμετῆς οὐδαμοῦ τῆς Ἑλλάδος.
- Ἄμφις (fr. 1.1–5)· 25
 εἴτ' οὐ γυναικός ἐστιν εὐνοϊκωτέρα
 γαμετῆς ἑταίρα; |
 559b ἡ μὲν νόμῳ γὰρ καταφρονουσ' ἔνδον μένει,
 ἡ δ' οἶδεν ὅτι ἢ τοῖς τρόποις ὠνητέος
 ἄνθρωπός ἐστιν ἢ πρὸς ἄλλον ἀπιτέον. 5 30
- Εὐβουλος (fr. 115.1–5)·
 κακὸς
 κακῶς ἀπόλοιτο ὅστις γυναικα δευτέραν

ἔγχε· τὸν γὰρ πρῶτον οὐκ ἐρῶ κακῶς·
ὁ μὲν γὰρ ἦν ἄπειρος, οἶμαι, τοῦ κακοῦ,
ὁ δ' οἶον ἦν γυνὴ κακὸν πεπεισμένος.

5

καὶ προελθὼν φησιν (fr. 115.6-15)·

5 ὦ Ζεῦ πολυτίμητε, εἴτ' ἐγὼ ποτε κακῶς |
ἐρῶ γυναῖκας; νῆ Δί' ἀπολοίμην ἄρα.
εἰ δ' ἐγένετο
κακὴ γυνὴ Μήδεια, Πηνελόπη δὲ
μέγα πρᾶγμα. ἐρεῖ τις ὡς Κλυταιμνήστρα κακὴ·
10 Ἄλκηστιν ἀντέθηκα χρηστήν. ἀλλ' ἴσως
Φαίδραν ἐρεῖ κακῶς τις· ἀλλὰ νῆ Δία
χρηστή — τίς ἦν μέντοι; τίς; οἶμοι δειλῖος,
ταχέως γέ μ' αἱ χρησταὶ γυναῖκες ἐπέλιπον,
τῶν δ' αὖ πονηρῶν ἔτι λέγειν πολλὰς ἔχω. |

559c

10

15

15 Ἀντιφάνης (fr. 220.1-3)·

559d

(Α.) γεγάμηκε δῆπου. (Β.) τί λέγεις; ἀληθινῶς
γεγάμηκεν, ὃν ἐγὼ ζῶντα περιπατοῦντα
κατέλιπον;

Μένανδρος (fr. 64.1-3)· |

20 οὐ γαμῆς ἂν νοῦν ἔχης.
γεγάμηκα γὰρ
αὐτός, διὰ τοῦτό σοι παραινῶ μὴ γαμῆν.

559e

πάλιν (Men. fr. 119)·

25 ἐξώλης ἀπόλοιθ' ὅστις ποτὲ |
ὁ πρῶτος ἦν ὁ γήμας, ἔπειθ' ὁ δεύτερος,
εἴθ' ὁ τρίτος, εἴθ' ὁ τέταρτος, εἴθ' ὁ μεταγένης.

559f

Καρκίνος (TrGF 70 F 2-3)·

30 ὦ νύκτες,
ὦ Ζεῦ, τί χρὴ γυναῖκας ἐξειπεῖν κακόν;
ἀρκοῦν ἂν εἴη καὶ “γυναῖχ” εἴπης μόνον.

ὁ δὲ Μεγαρικὸς ποιητὴς Θεόγνις (457-60) φησιν· |

οὔτοι σύμφορόν ἐστι γυνὴ νέα ἀνδρὶ γεραιῷ·

560a

οὐ γὰρ πηδαλίῳ πείθεται ὡς ἄκατος,
οὐδ' ἄγκυραν ἔχουσιν· ἀπορρήξασα δὲ δεσμὰ
πολλάχis ἐκ νυκτῶν ἄλλον ἔχει λιμένα. |

460

- 560b ὅτι οἱ μέγιστοι πόλεμοι διὰ γυναικάς ἐγένοντο, ὁ Ἰλιακὸς δι'
560c Ἑλένην, ὁ λοιμὸς διὰ Χρυσηΐδα, Ἀχιλλέως μῆνις διὰ Βρισηΐδα. | ὁ 5
Φιλίππου δὲ οἶκος ἀνετράπη διὰ τὸν Κλεοπάτρας γάμον, ὁ
560d Ἡρακλέους διὰ τὸν Ἰόλης, ὁ Θησέως διὰ τὸν | Φαίδρας τῆς
Μίνως, ὁ Ἀθάμαντος διὰ τὸν Θεμιστοῦς τῆς Ὑψέως, ὁ Ἰάσονος
διὰ τὸν Γλαύκης, ὁ Ἀγαμέμνονος διὰ Κασάνδραν. καὶ ἡ ἐπ'
Αἴγυπτον δὲ Καμβύσου στρατεία διὰ γυναικα ἐγένετο· πυθόμενος 10
γὰρ τὰς Αἰγυπτίας ἐν ταῖς συνουσίαις διαφέρειν τῶν ἄλλων
ἔπεμψε πρὸς Ἀμασιν αἰτῶν θυγατέρα πρὸς γάμον. ὁ δὲ τῶν μὲν
560e ἑαυτοῦ οὐκ ἔδωκεν ὑπονοήσας | παλλαχίδος ἕξιν αὐτὴν τιμῇ,
ἔπεμψε δὲ τὴν Ἀπρίου θυγατέρα, ὃς ἦν ὑπ' αὐτοῦ τῆς τῶν 15
Αἰγυπτίων βασιλείας ἐκπεπτωκώς. ἤσθεις οὖν ὁ Καμβύσης τῇ
παιδί ἐκμανθάνει παρ' αὐτῆς πάντα, καὶ δεηθείσης ἐκδίκησιν τὸν
Ἀπρίου φόνον, πείθει πολεμήσαι Αἰγυπτίοις. Νιτίτις δὲ ἐκαλείτο
560f ἡ παῖς. Δείνων (FGrH 690 F 11) | δέ φησι τὴν παῖδα ταύτην Κύρῳ
πεμφθῆναι ὑπὸ Ἀμάσιδος· ἐξ ἧς γεννηθῆναι Καμβύσην, ὃν 20
560b ἐκδικοῦντα τῇ μητρὶ ἐπ' Αἴγυπτον στρατεῦσαι. | καὶ ὁ ἱερός δὲ
καλούμενος πόλεμος διὰ Θεανῶ τὴν Θηβαίαν, ὡς φησι Δοῦρις
(FGrH 76 F 2), ἐγένετο ἀρπασθεῖσαν ὑπὸ Φωκέως τινός. δεκαετῆς
δὲ γενόμενος ἔτει δεκάτῳ Φιλίππου συμμαχήσαντος πέρας ἔσχε·
τότε γὰρ εἶλον Θηβαῖοι Φωκίδα. καὶ ὁ Κρισαϊκὸς δὲ πόλεμος, |
560c ὅτε Κιρραῖοι πρὸς Φωκεῖς ἐπολέμησαν, δεκαετῆς ἦν ἀρπασάντων 25
Κιρραίων τὴν Πελάγοντος τοῦ Φωκέως Μεγιστώ· δεκάτῳ δὲ ἔτει
560f ἔάλω καὶ ἡ Κίρρα. | Δοῦρις (FGrH 76 F 52) δέ φησι πρῶτον
γενέσθαι πόλεμον δύο γυναικῶν Ὀλυμπιάδος καὶ Εὐριδίκης, ἐν ᾧ
τὴν μὲν βακχικώτερον μετὰ τυμπάνων προελθεῖν, τὴν δ' Εὐρι-
δίκην Μακεδονικῶς ὠπλισμένην, προησχημένην τὰ πολεμικά. | 30
561b εἶη καὶ ἐρᾶν καὶ ἔρωτι
χαρίζεσθαι κατὰ καιρόν,

9 Κασάνδραν C E : Κασσάνδραν A || 16 ἐκδίκησιν C : ἐκδικῆ⁹⁰ E : ἐκδικῆσαι
A || 17 Νιτίτις C E : Νειτήτιν (structura alia) A || 18 Δείνων C E : Δίνων A
24 Κρισαϊκὸς C E : Κρισαϊκός A

φησὶ Πίνδαρος (fr. 127.1-2). | Ζήνων δὲ ὁ Κιττιεύς (fr. 263, SVF i.61 561c
 = 67D Long-Sedley) ᾤετο τὸν Ἑρωτα θεὸν φιλίας καὶ ὁμονοίας
 καὶ ἐλευθερίας παρασκευαστικόν, ἄλλου δ' οὐδενός· διὸ καὶ συνερ-
 γόν που τοῦτόν φησι πρὸς | πόλεως σωτηρίαν. καὶ οἱ ἄλλοι δὲ 561d
 5 σοφοὶ σεμνὸν τὸν Ἑρωτα καὶ παντὸς αἰσχροῦ κεχωρισμένον
 ᾔδεσαν. καὶ κατὰ τὰ γυμνάσια Ἑρμῇ καὶ Ἡρακλεῖ συνίδρουν, τῷ
 μὲν λόγου, τῷ δ' ἀλκῆς προεστῶτι· ὧν ἐνωθέντων φιλία καὶ
 ὁμόνοια γεννᾶται. Ἀθηναῖοι δὲ τῆς Ἀκαδημίας | Ἀθηνᾶ καθιερω- 561e
 μένης αὐτόθι τὸν Ἑρωτα ἰδρυσάμενοι συνθύουσιν αὐτῷ· Θεσπιεῖς
 10 τε τὰ Ἑρωτίδια τιμῶσι καθάπερ Ἀθήναια ἢ Ὀλύμπια. Λακεδαι-
 μόνιοι δὲ πρὸ τῶν παρατάξεων Ἑρωτι προθύονται ὥς ἐν τῇ τῶν
 παραταττομένων φιλίᾳ κειμένης τῆς νίκης· Κρηῆτες δ' ἐν ταῖς
 παρατάξεσι τοὺς καλλίστους τῶν πολιτῶν | κοσμήσαντες διὰ 561f
 τούτων θύουσι τῷ Ἑρωτι. ὁ δὲ παρὰ Θηβαίοις ἱερός λόχος καλού-
 15 μενος συνέστηκεν ἐξ ἐραστῶν καὶ ἐρωμένων. | φησὶ που Ἄλεξις (fr. 562a
 247.3-13)· |

καὶ μοι δοκοῦσιν ἀγνοεῖν οἱ ζωγράφοι 562b
 τὸν Ἑρωτα, συντομώτερον δ' εἰπεῖν, ὅσοι
 τοῦ δαίμονος τούτου ποιοῦσιν εἰκόνας· 5
 20 ἐστὶ γὰρ οὔτε θῆλυς οὔτ' ἄρσην, πάλιν
 οὔτε θεὸς οὔτ' ἄνθρωπος, οὔτ' ἀβέλτερος
 οὔτ' αὖθις ἔμφρων, ἀλλὰ συνηνεγμένος
 πανταχόθεν, ἐνὶ τύπῳ πόλλ' εἶδη φέρων·
 ἢ τόλμα μὲν γὰρ ἀνδρός, ἢ δειλία δὲ 10
 25 γυναικός, ἢ δ' ἄνοια μανίας, ὁ δὲ λόγος |
 φρονούντος, ἢ σφοδρότης δὲ θηρός, ὁ δὲ πόνος 562c
 ἀδάμαντος, ἢ φιλοτιμία δὲ δαίμονος.

Εὐβουλος (fr. 40.1-8) δὲ φησι·

τίς ἦν ὁ γράψας πρῶτος ἀνθρώπων ἄρα
 30 ἢ κηροπλαστήσας Ἑρωτα ὑπόπτερον;
 ὥς οὐδὲν ἤδει πλὴν χελιδόνας γράφειν,
 ἀλλ' ἦν ἄπειρος τῶν τρόπων τῶν τοῦ θεοῦ. |
 ἐστὶ γὰρ οὔτε κοῦφος οὔτε ῥάδιος 5 562d

ἀπαλλαγῆναι τῷ φέροντι τὴν νόσον,
βαρὺς δὲ κομιδῇ. πῶς ἂν οὖν ἔχοι πτερὰ
τοιούτο πρᾶγμα;

Ἄλεξις (fr. 20.1–5)·

	λέγεται λόγος	5
	ὑπὸ τῶν σοφιστῶν, μὴ πέτεσθαι	
	τὸν Ἑρωτα, τοὺς δ' ἐρώντας, αἰτίαν δ' ἔχειν	
	ἐκείνον ἄλλως, ἡγνοηκότας δὲ τοὺς	
562e	γραφεῖς πτερωτὸν αὐτὸν ζωγραφεῖν.	5

Χαιρήμων δὲ ὁ τραγικός (*TrGF* 71 F 16) φησιν ὡς τὸν οἶνον τῶν
χρωμένων κεράννυσθαι, οὕτω καὶ τὸν Ἑρωτα· ὃς μετριάζων μὲν
ἐστὶν εὐχαρις, ἐπιτεινόμενος δὲ καὶ διαταραττόμενος χαλεπώτα-
τος. φησὶ δ' αὐτὸν καί·

	δίδυμα	
	τόξα ἐντύνεσθαι,	15
	τὸ μὲν ἐπ' εὐαίῳνι τύχα,	
	τὸ δ' ἐπὶ συγχύσει βιοτάς. (<i>E. IA</i> 548–51)	550

563a Θεόφιλος (fr. 12.1–7) δὲ φησι·

	τίς φησι τοὺς ἐρώντας οὐχὶ νοῦν ἔχειν;	
	ἢ πού τις ἐστὶ τοὺς τρόπους ἀβέλτερος·	20
	εἰ γὰρ ἀφέλοι τις τοῦ βίου τὰς ἡδονάς,	
	καταλείπετ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν τεθνηκέναι.	
	ἐγὼ μὲν οὖν καὶ αὐτὸς κιθαριστρίας ἐρῶ,	5
	παιδὸς κόρης. οὐ νοῦν ἔχω πρὸς τῶν θεῶν;	
	κάλλει καλῆς, μεγέθει μεγάλης, τέχνη σοφῆς.	25

563b Ἀριστοφῶν (fr. 11.1–9) δὲ φησιν·

	ἀπεψηφισμένος ἐστὶν	
	ὑπὸ τῶν θεῶν τῶν δώδεκ' εἰκότως Ἑρωτος;	
	ἐτάραττε κάκεινους γὰρ ἐμβάλλων στάσεις	
	ὅτ' ἦν μετ' αὐτῶν. ὥς δὲ λίαν ἦν θρασὺς	30
	καὶ σοβαρὸς, ἀποκόψαντες αὐτοῦ τὰ πτερὰ,	5
	ἵνα μὴ πέτηται πρὸς τὸν οὐρανὸν πάλιν,	
	δεῦρ' αὐτὸν ἐφυγάδευσαν ὥς ἡμᾶς κάτω,	
	τὰς δὲ πτέρυγας ἃς εἶχε τῇ Νίκῃ φορεῖν	

ἔδοσαν περιφανές σχῆλον ἀπὸ τῶν πολεμίων.

563c

περὶ δὲ τοῦ ἔρᾶν Ἄμφις (fr. 15.1-6) φησί·

τί φῆς; σὺ ταυτὶ προσδοχᾶς πείσειν ἐμέ,
ὥς ἔστ' ἐραστῆς ὅστις ὠραίων φιλῶν
5 τρόπων ἐραστῆς ἐστὶ τὴν ὄψιν παρεῖς;
οὔτε τούτῳ πείθομαι
οὔθ' ὥς πένης ἄνθρωπος ἐνοχλῶν πολλάκις
τοῖς εὐποροῦσιν οὐ λαβεῖν τι βούλεται.

5

Ἄλεξις (fr. 70.1-3)· |

10 ὥς ὅστις αὖθις ἀκμῆς τῶν σωματῶν
ἔρᾳ,
τῆς ἡδονῆς ἐστὶν οὐχὶ τῶν φίλων φίλος.

563d

ὅτι Ἑρμείας ὁ Κουριεὺς (vv. 1-2, p. 237 Powell) τοὺς Στωικοὺς

Στώακας

15 καλεῖ,

ἐμπόρους λήρου |

λόγων,

563e

καὶ παιδοπίπας καὶ τοῦτο μόνον ἐζηλωκότας τὸν τῆς σοφίας σφῶν
ἀρχηγὸν Ζήνωνα τὸν Φοῖνικα. |

20 ὅτι Ἀρίστων ὁ Κῆος (fr. 18 Wehrli = fr. 13A Fortenbaugh-
White) πρὸς τινὰ Ἀττικὸν ἐπιδεικνύντα τινὰ μέγαν τὴν ἡλικίαν
ὥς καλόν, ᾧ Δῶρος ἦν τοῦνομα, τὸ Ὀδυσσέως ἔφη πρὸς Δόλωνα
(Il. 10.401)·

563f

“ἦ ῥά νύ τοι μεγάλων Δώρων ἐπεμαίετο θυμός.” |

25 φησὶν Ἡγήσανδρος (fr. 26, FHG iv.418) τῶν ἡδυσμάτων ἔρᾶν
πάντας, οὐ τῶν κρεῶν οὐδὲ τῶν ἰχθύων. ἀπογενομένων οὖν
τούτων οὐδεὶς ἡδέως ἔτι προσφέρεται τὸ κρέας οὐδὲ τὸν ἰχθύν, οὐδ'
ἐπιθυμεῖ τῶν ὠμῶν καὶ ἀνηδύντων. | Ἀριστοτέλης (fr. 96 Rose = fr.
43 Gigon) ἔφη τοὺς ἐραστὰς εἰς οὐδὲν ἄλλο τοῦ σώματος ἀποβλέ-
564a
564b

πειν ἢ τοὺς ὀφθαλμούς, ἐν οἷς τὴν αἰδῶ κατοικεῖν. Σοφοκλῆς (fr. *474.1–2) δὲ περὶ τοῦ Πέλοπος κάλλους παράγει λέγουσαν Ἴπποδάμειαν·

564c τοιάνδ' ἐν ὄψει λύγχα θηρατηρίαν |
 ἔρωτος, ἀστραπὴν τιν' ὁμμάτων, ἔχει. 5

564d Λιχύμνιος δὲ τὸν Ὑπνον φήσας ἐρᾶν τοῦ Ἐνδυμίωνος, οὐδὲ
καθεύδοντος αὐτοῦ κατακαλύπτει τοὺς ὀφθαλμούς· | φησὶ γοῦν
(PMG 771)·

 Ὑπνος δὲ χαίρων
 ὁμμάτων αὐγαῖς ἀναπεπταμένοις 10
 ὅσσοις ἐκοίμιζε κούρον.

καὶ ἡ Σαπφώ (fr. 138) δὲ πρὸς τὸν πάνυ καλὸν τὴν μορφήν φησι·

 στᾶθι κᾶντα φίλος
 καὶ τὰν ἐπ' ὅσσοις ἀμπέτασον χάριν.

ὁ δ' Ἀνακρέων (PMG 360.1–4) τί φησίν; 15

 παρθένιον βλέπουσαν
 δίζημαί σε, σὺ δ' οὐκ αἶεις·
 οὐ γὰρ οἶδας ὅτι τῆς ἐμῆς
 ψυχῆς ἡνιοχεύεις. |

564e ὁ δὲ τοῦ Κυθηρίου Φιλοξένου (PMG 821) Κύκλωψ ἐρῶν τῆς Γαλα- 20
τείας καὶ ἐπαινῶν αὐτῆς τὸ κάλλος, προμαντευόμενος τὴν τύφλω-
σιν πάντα μᾶλλον αὐτῆς ἐπαινεῖ ἢ τῶν ὀφθαλμῶν μνημονεύει
λέγων ὥδε·

 ὦ καλλιπρόσωπε χρυσεοβόστρυχε Γαλάτεια,
 χαριτόφωνε κάλλος Ἑρώτων. 25

564f τυφλὸς ὁ ἔπαινος καὶ κατ' οὐδὲν ὅμοιος | τῷ Ἴβυκεῖω ἐκείνῳ (PMG
288.1–4)·

 Εὐρύαλε γλαυκέων Χαρίτων θάλος
 καλλικόμων μελέδημα, σὲ μὲν Κύπρις
 ἅ τ' ἀγανοβλέφαρος Πει- 30
 θῶ ῥοδέοισιν ἀνθεσι θρέψαν·

Φρόνιχός (TrGF 3 F 13) τε ἐπὶ τοῦ Τρωΐλου ἔφη·

λάμπειν ἐπὶ πορφυραῖς παρηΐσι φῶς ἔρωτος.

ὅτι τὸ ξύρεσθαι τὸν πῶγωνα κατ' Ἀλέξανδρον | εὐρηται, ὥς 565a
 φησι Χρύσιππος (xxviii fr. 2, SVF iii.198), τῶν πρώτων οὐ
 χρωμένων αὐτῷ· καὶ γὰρ Τιμόθεος ὁ αὐλητῆς πῶγωνα μέγαν
 5 ἔχων ἡύλει, καὶ ἐν Ἀθήναις διατηροῦσιν οὐ σφόδρα ἀρχαῖον τὸν
 πρῶτον προχειράμενον | παρωνύμιον ἔχειν Κόρσην· διὸ καὶ 565b
 Ἄλεξις (fr. 266) ἔφη·

πιττοκοπούμενόν τιν' ἢ ξυρόμενον
 ὀρᾶς, τούτων ἔχει τι θάτερον·

10 ἢ γὰρ στρατεύειν ἐπινοεῖν μοι φαίνεται
 καὶ πάντα τῷ πῶγωνι δρᾶν ἐναντία,
 ἢ πλουσιακὸν τούτῳ προσπίπτει κακόν. 5
 τί γὰρ αἱ τρίχες λυποῦσιν ὑμᾶς, πρὸς θεῶν,
 δι' ἃς ἀνὴρ ἕκαστος ἡμῶν φαίνεται, |
 15 εἰ μὴ τι ταύταις ἀντιπράττεσθ' ὑπονοεῖς; 565c

Διογένης (Diog. Sinop. SSR V B 404) δὲ ἰδὼν τινα οὕτως ἔχοντα τὸ
 γένειον ἔφη· “μὴ τι ἔχεις ἐγκαλεῖν τῇ φύσει, ὅτι ἄνδρα σε ἐποίησε
 καὶ οὐ γυναῖκα;” ἕτερον δὲ τινα ἐπὶ ἵππου ἰδὼν παραπλησίως
 ἔχοντα καὶ μεμυρισμένον καὶ τούτοις ἀκολούθως ἡμφιεσμένον,
 20 πρότερον μὲν ἔφη ζητεῖν τί ἐστὶν ὁ ἱππόπορνος, νῦν δ' εὐρηκέναι.
 ἐν Ῥόδῳ δὲ νόμου ὄντος μὴ ξύρεσθαι οὐδ' ὁ ἐπιληψόμενος οὐδεὶς
 ἐστὶ διὰ τὸ πάντας ξύρεσθαι· ἐν Βυζαντίῳ δὲ ζημίας ἐπικειμένης |
 τῷ ἔχοντι κουρεῖ ξυρὸν οὐδὲν ἥττον πάντες χρῶνται αὐτῷ. | 565d
 ξυρομένους τὴν ὑπὲρ τὴν φησὶ καὶ τὸν ὄρρον. | συνεσπασμένοι καὶ 565f | 565e
 25 κακοπινεῖς οὐ μόνον τοῖς ἡθεσιν ἀλλὰ καὶ ἔξει. |

ὅτι ἐν Ἡλιδι κρίσις γίνεται κάλλους· | κατὰ τὴν Σπάρτην τε 565f | 566a
 θαυμάζεται μᾶλλον ὁ κάλλιστος καὶ γυνὴ ἢ καλλίστη καλλίστας
 γεννώσης τῆς Σπάρτης γυναῖκας· διὸ καὶ Ἀρχιδάμου τοῦ
 βασιλέως γυναικὸς αὐτῷ καλῆς φαινομένης, ἐτέρας δὲ αἰσχροῦ καὶ
 30 πλουσίας, ὥς ἀπέκλινεν ἐπὶ τὴν πλουσίαν, ζημιῶσαι φασὶ τοὺς
 ἐφόρους αὐτὸν ἐπιλέγοντας ὅτι βασιλίσκους ἀντὶ βασιλέων ταῖς
 Σπάρταις γεννᾶν προαιρεῖται. Εὐριπίδης (fr. 15.2) τε | ἔφη· 566b

πρῶτον μὲν εἶδος ἄξιον τυραννίδος.

6 προχειράμενον C : προχειρά^{uv} E : προχειραμένων Eust. : προσχειράμενον
 A || 31 βασιλίσκους Eust. : βα^{αλ(κ)} C E : βασιλίκους A

καὶ οἱ παρ' Ὀμήρῳ δὲ δημογέροντες θαυμάζοντες τῆς Ἑλένης τὸ κάλλος φασίν (*Il.* 3.156).

οὐ νέμεσις Τρώας καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς

καὶ τὰ ἐξῆς· ἐκπέπληκται γοῦν καὶ αὐτὸς ὁ Πρίαμος ἐπὶ τῷ |
566c κάλλει τῆς γυναικὸς καίτοι ἐν δεινοῖς ὦν· θαυμάζει γοῦν ἐπὶ 5
κάλλει τὸν Ἀγαμέμνονα τοιαῦτα ἐκφωνῶν (*Il.* 3.169).

καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὐ πω ἴδον.

καθίστων δὲ καὶ πολλοὶ τοὺς καλλίστους βασιλέας, ὡς μέχρι νῦν οἱ
Ἀθάνατοι καλούμενοι Αἰθίοπες, ὡς φησι Βίων (*FGrH* 668 F 2)· ὡς
ἔοικε γὰρ τὸ κάλλος βασιλείας οἰκείον ἐστί. θεαὶ περὶ κάλλους 10
566d ἤρισαν πρὸς ἀλλήλας, διὰ τοῦτο | Γαννυμήδης ἠρπάγη. θεαὶ δὲ
τίνας ἀρπάζουσιν; οὐ τοὺς καλλίστους; οἷς καὶ σύνεισιν, Ἥως μὲν
Κεφάλῳ καὶ Κλείτῳ καὶ Τιθανῷ, Δημήτηρ Ἰασίονι, Ἀφροδίτῃ
Ἀγχίσῃ καὶ Ἀδώνιδι. διὰ κάλλος καὶ Ζεὺς διὰ κεράμων χρυσὸς 15
ἔρχεται, ταῦρος γίνεται, αἰτὸς πετεροῦται πολλάκις, ὥσπερ καὶ ἐπ'
Αἰγίνῃ. Σωκράτης δὲ ὁ πάντων καταφρονῶν οὐ τοῦ Ἀλκιβιάδου
566e κάλλους | ἤττων ἐστίν, ὡς καὶ ὁ σεμνότατος Ἀριστοτέλης τοῦ
Φασηλίτου μαθητοῦ; ἡμεῖς δ' οὐχὶ καὶ τῶν ἀψύχων τὰ κάλλιστα
προκρίνομεν; ἐπαινεῖται δὲ καὶ τῶν Σπαρτιατῶν τὸ ἔθος τὸ
γυμνοῦν τὰς παρθένους τοῖς ξένοις. ἐν Χίῳ δὲ καὶ βαδίζειν τοῖς 20
πολλοῖς ἡδὺ πρὸς τὰ γυμνάσια καὶ ὄραν προσπαλαίοντας τοὺς
νέους ταῖς κόραις. |

566f ὅτι οἱ Ἀρεοπαγῖται ἀριστήσαντά τινα ἐν καπηλείῳ ἐκώλυον
ἀνιέναι εἰς τὸν Ἀρειον πάγον. |

567a ὅτι Ἀριστοφάνης (*Ar. Byz.* *FGrH* 347 T 1 = fr. 364A Slater), 25
Ἀπολλόδωρος (*FGrH* 244 T 17), Ἀμμώνιος (*FGrH* 350 T 2),
Ἀντιφάνης (*FGrH* 349 T 2) καὶ Γοργίας ὁ Ἀθηναῖος (*FGrH* 351 T 1)
περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἐταιρίδων συγγεγράφασιν.

ὅτι Θεόμανδρος ὁ Κυρηναῖος περιῶν ἐπηγγέλλετο διδάξειν
εὐτυχίαν. | 30

567b ὅτι Ἀριστείδης καὶ Πausανίας καὶ Νικοφάνης οἱ ζωγράφοι
567c | 567b πορνογράφοι ἦσαν ἐπιτυχεῖς. | Ὡχιμον Κορινθία ἐταῖρα, | περὶ ἧς
567c Εὐβουλὸς (fr. 53.1–3) | φησι·

11 Γαννυμήδης C E : Γανυμήδης A || 13 Τιθανῷ C E : Τιθωνῷ A | Ἰασίονι C
E : Ἰάσωνι A : Ἰασίωνι M P Mus

Κόρινθον ἦλθον. ἡδέως ἐνταῦθά πως
 λάχανον τρώγων Ὠχιμον διεφθάρην·
 κἀνταῦθα κατελήρησα τὴν ἐξωμίδα.

5 ὀνόματα δ' ἑταιρῶν ἀφ' ὧν καὶ δράματα ἐπεγράφη ἄλλα τε καὶ
 τάδε· Θάλαττα, Κοριαννώ, Ἀντεία, Θαίς, Φάνιον, Ὀπώρα, |
 Κλεψύδρα (οὕτω κληθεῖσα ἐπεὶ πρὸς κλεψύδραν συνουσίαζεν ἕως 567d
 κενωθῆ, ὄνομα δὲ αὐτῇ κύριον Μητίχη), |

Νάννιον, Πλαγγών, Λύκα, | 567e

Γνάθαινα, Φρόνη, Μυρρίνη. (Timocl. fr. 27.2-3) | 567f

10 ἐστὶ δ' ἑταῖρα, 567d

ὥς Ἀντιφάνης (fr. 2) φησί,

τῷ τρέφοντι συμφορά·
 εὐφραίνεται γὰρ κακὸν ἔχων οἴχοι μέγα. |

Ἄμφις (fr. 23.1-5) δὲ πού φησι· 567f

15 τυφλὸς ὁ Πλοῦτος εἶναι μοι δοκεῖ,
 ὅστις |
 παρὰ Σινώπῃ καὶ Λύκα καὶ Ναννίῳ 568a
 ἑταίραις τε τοιαύταισι, παγίσιν βίου,
 ἔνδον κάθητ' ἀπόπληκτος, οὐδ' ἐξέρχεται. 5

20 Ἄλεξις (fr. 103.2-3, 7-12, 16-26) δὲ τοιαῦτα περὶ τῶν ἑταιρῶν
 φησιν, ὅτι

ῥάπτουσι
 πᾶσαι ἐπιβουλᾶς. | 3
 25 τυγχάνει μικρά τις οὔσα· φελλὸς ἐν ταῖς βαυκίσιν 7 568b
 ἐγχεκάττυται. μακρά τις· διάβαθρον λεπτὸν φορεῖ
 τὴν τε κεφαλὴν ἐπὶ τὸ νῶτον καταβαλοῦς' ἐξέρχεται·
 τοῦτο τοῦ μήκους ἀφείλεν. οὐκ ἔχει τις ἰσχία· 10
 ὑπενέδυσ' ἐρραμμένα αὐτὴν, ὥστε τὴν εὐπυγίαν
 ἀναβοᾶν τοὺς ἰδόντας. | 12
 30 τὰς ὀφρυς πυρρὰς ἔχει τις· ζωγραφοῦσιν ἀσβόλῳ. 16 568c
 συμβέβηκ' εἶναι μέλαιναν· κατέπλασε ψιμυθίῳ.

- λευκόχρως λίαν τις ἐστί· παιδέρωτ' ἐντρίβεται.
καλὸν ἔχει τοῦ σώματός τι· τοῦτ' αὐτὸ γυμνὸν δείκνυται.
εὐφρεῖς ὀδόντας ἔσχεν· ἐξ ἀνάγκης δεῖ γελᾶν, | 20
568d ἵνα θεωροῖεν οἱ παρόντες τὸ στόμ' ὡς κομφὸν φορεῖ.
ἂν δὲ μὴ χαίρη γελῶσα διὰ τέλους τὴν ἡμέραν 5
ἔνδον, ὥσπερ τοῖς μαγείροις παράκειθ' ἐκάστοτε,
ἥνικ' ἂν πωλῶσιν αἰγῶν κρανία, ξυλήφιον
μυρρίνης ἔχουσι λεπτὸν ὀρθὸν ἐν τοῖς χεῖλεσιν, 25
ὥστε τῷ χρόνῳ σεσηρῆναι ἂν τε βούλητ' ἂν τε μὴ. |
- 568e φησί που Εὐβουλος (fr. 82)· 10
- τάς φειδωλοὺς κερμάτων παλευτρίας
πῶλους Κύπριδος ἐξησκημένας,
γυμνάς ἐφεξῆς ἐπικαίρους τεταμένας,
ἐν λεπτοπῆνοις ὑμέσιν ἐστῶσας, οἷας
Ἵριδανὸς ἀγνοῖς ὕδασι κηπεύει κόρας· 5 15
παρ' ὧν βεβαίως ἀσφαλῶς τ' ἔξεστί σοι |
568f μικροῦ πρίασθαι κέρματος τὴν ἡδονήν. |
- 569a ἐπιτιμῶν δὲ καὶ Ξέναρχος (fr. 4.1–15) τοῖς περὶ τοὺς μεγάλους
μισθοὺς ἐσπουδαχόσι τῶν ἐταιρῶν φησι·
- δεινὰ 20
πράττουσιν οἱ νεώτεροι· |
569b ὅπου γὰρ οὐσῶν μειρακίων μάλ' εὐπρεπῶν
ἐπὶ τοῖσι πορνείοισιν, ἃς ἔξεσθ' ὁρᾶν
εἰληθερούσας στέρνα τ' ἡμφιεσμένας, 5
γυμνάς ἐφεξῆς τ' ἐπικαίρους τεταγμένας· 25
ὧν ἔστιν ἐκλεξάμενον ἥ τις ἥδεται,
λεπτῇ, παχείᾳ, στρογγύλῃ, μακρᾷ, ρικνῇ,
νέᾳ, παλαιᾷ, μεσοκόπῳ, πεπαιτέρᾳ,
καὶ μὴ λάθρα εἰσδῦναι, 10
μηδὲ δι' ὀπῆς κάτωθεν ἐκδῦναι στέγης, | 30
569c μηδ' ἐν ἀχύροισιν εἰσενεχθῆναι·

9 βούλητ' C : βου^τ E : βούλωνται A || 14 λεπτοπῆνοις C E : λεπτονήτοις A
C^s E^s || 18–19 τοὺς μεγάλους μισθοὺς] τοὺς μ^{γλ} μισθοὺς C : τοὺς μ^{γλ} μι^{σθ} E :
τάς μεγαλομίσθους A || 19 ἐσπουδαχόσι A : ἐσπουδαχός C E || 22 μειρακίων
C : μει^{ρ(ων)} E : μειράκων A

αὐταὶ βιάζονται γάρ· εἰσέλκυσαι
 τοὺς μὲν γέροντας ὄντας ἐπικαλούμεναι
 πατρίδια, τοὺς δ' ἀπφάρια, τοὺς νεωτέρους. | 15

ὅτι πρῶτος Σόλων διὰ τὴν τῶν νέων ἀχμὴν ἔστησεν ἐπὶ 569d
 5 οἰκημάτων γύναια πριάμενος· ἱστορεῖ Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος
 (FGrH 271 F 9) φάσκων αὐτὸν καὶ Πανδήμου Ἀφροδίτης ἱερὸν
 πρῶτον ιδρύσασθαι ἀφ' ὧν ἡργυρίσαντο αἱ προστάσαι τῶν οἰκη-
 μάτων. | καὶ Ἀσπασία δὲ ἡ Σωκρατικὴ ἐνεπορεύετο πλήθη καλῶν 569f
 γυναικῶν, καὶ ἐπλήθυνεν ἀπὸ τῶν ταύτης ἐταιρίδων ἡ Ἑλλάς, ὡς
 10 Ἀριστοφάνης ὁ χαρίεις | ἐν Ἀχαρνεῦσι (527) παραδηλοῖ. | αἱ μὲν 570a
 ἄλλαι αὐλητρίδες Ἀπόλλωνος νόμον αὐλοῦσιν, αἱ δὲ μεγαλόμισθοι | 570b
 ἐταῖραι Ἰέρακος νόμον, Ἐπικράτης (fr. 2.1-4) φησὶν· ὃς καὶ περὶ
 Λαΐδος φησὶν (fr. 3.1-21)·

ἀργός ἐστι καὶ πότις,
 15 τὸ καθ' ἡμέραν ὀρώσα πίνειν κάσθιειν
 μόνον. πεπονθέναι δὲ ταῦτά μοι δοκεῖ |
 τοῖς ἀετοῖς· οὗτοι γὰρ ὅταν ὦσι νέοι, 570c
 ἐκ τῶν ὀρῶν πρόβατ' ἐσθίουσι καὶ λαγῶς 5
 μετέωρ' ἀναρπάσαντες ἀπὸ τῆς ἰσχύος.
 20 ὅταν δὲ γηράσκωσιν ἤδη, τότε
 ἐπὶ τοὺς νέους ἵζουσι πεινῶντες κακῶς·
 κάππειτα τοῦτ' εἶναι νομίζεται τέρας.
 καὶ Λαῖς ὀρθῶς νομίζοιτ' ἂν τέρας· 10
 αὕτη γὰρ οὖν ὅπότε ἦν νεοττός καὶ νέα,
 25 ὑπὸ τῶν στατήρων ἦν ἀπηγριωμένη,
 εἶδες δ' ἂν αὐτῆς Φαρνάβαζον θάττον ἄν. |
 ἐπεὶ δὲ δόλιχον τοῖς ἔτεσιν ἤδη τρέχει 570d
 τὰς ἀρμονίας τε διαχαλᾷ τοῦ σώματος, 15
 ἰδεῖν μὲν αὐτὴν ῥᾶόν ἐστι καὶ πτύσαι·
 30 ἐξέρχεται τε πανταχόσ' ἤδη πιομένη,
 δέχεται δὲ καὶ στατήρα καὶ τριώβολον,
 προσίεται δὲ καὶ γέροντα καὶ νέον.
 οὕτω δὲ τιθασὸς γέγονεν, ὥστ', ὦ φίλτατε, 20
 τάργυριον ἐκ τῆς χειρὸς ἤδη λαμβάνει. |

35 συνήκμαζον δὲ Λαΐδι Λαγίσκη, Νεαλύτη καὶ Ὠχιμον, | φησὶν 570e | 570d
 Ἀναξανδρίδης (fr. 9.4-6). |

- 570f οὐκ ἐσθ' ἥδιστον ἀποθανεῖν, |
 570e φησὶ Φιλέταιρος (fr. 6.2-3), |
 570f βινοῦνθ' ἅμα,
 ὥσπερ λέγουσιν ἀποθανεῖν Φοριμίσιον. |
 571a οὐχ ὥδ' ἐμόγησαν 5
 ἐλπίδες ὥστ' ἐχθρῶν συμμαχίαν καλέσαι,
 φησὶ Καλλίμαχος (fr. 477 Pfeiffer). |
 571b οὓς ἐδίδαξαν ἀριστερὰ γράμματα Μοῦσαι,
 ὥς τις ἔφη τῶν παρωδῶν (adesp. parod. fr. 6 Olson-Sens). |
 571c ὅτι παρὰ Ἀθηναίοις ἑταῖρα Ἀφροδίτῃ ἐκαλεῖτο ἢ τοὺς ἑταίρους 10
 καὶ τὰς ἑταίρας συνάγουσα, ὃ ἐστὶ φίλας· καλοῦσι γοῦν καὶ αἱ
 571d ἐλεύθεραι γυναῖκες | τὰς συνήθεις καὶ φίλας ἑταίρας, ὡς Σαπφώ
 (fr. 142).
 Λητῶ καὶ Νιόβῃ μάλα μὲν φίλαι ἦσαν ἑταῖραι.
 καλοῦσι δὲ καὶ τὰς μισθαρνούσας ἑταίρας καὶ τὸ ἐπὶ συνουσίᾳ 15
 μισθαρνεῖν ἑταιρεῖν, οὐ πρὸς τὸ ἔτυμον ἀναφέροντες ἀλλὰ πρὸς τὸ
 572b εὐσχημονέστερον. | Ἀναξίλας (fr. 21.1-4).
 ἐὰν δέ τις μέτρια λέγουσι
 τοῖς δεομένοις ὑπουργῇ πρὸς χάριν,
 ἐκ τῆς ἑταιρίας ἑταῖρα τοῦνομα 20
 προσηγορεύθη. |
 572c ὅταν νέος
 ἀλλότριον εἰσελθὼν ὄψον ἐσθίειν μάθη
 ἀσύμβολόν τε χεῖρα προσβάλη βορᾶ,
 διδόναι νόμιζ' αὐτόν σοι τῆς νυκτὸς λόγον, | 25
 572b φησὶν Ἀντιφάνης (Ephipp. fr. 20.1-4). |
 572d ὅτι ἑορτὴ ἄγεται ἐν Μαγνησίᾳ ἑταιρεΐδια. συντελοῦσι δ'
 αὐτὴν Μάγνητες, ὡς φησὶν Ἡγήσανδρος (fr. 25, FHG iv.418),
 572e πρῶτου Ἰάσονος συναγαγόντος τοὺς Ἀργοναύτας | καὶ ἑταιρεΐῳ

- Διὶ θύσαντος καὶ τὴν ἑορτὴν Ἑταιρείδια προσαγορεύσαντος.
 θύουσι δὲ ταῦτα καὶ οἱ Μακεδόνων βασιλεῖς. Πόρνης δ' Ἀφροδίτης
 ἱερὸν ἔστιν ἐν Ἀβύδῳ· κατεχομένης γὰρ τῆς πόλεως δουλεία οἱ
 φρουροὶ θύσαντες καὶ μεθυσθέντες ἑταίρας πλείους προσελάβοντο,
 5 ὧν μία κοιμωμένους αὐτοὺς ἰδοῦσα ἀνελομένη τὰς κλείς καὶ τὸ
 τεῖχος ὑπερβάσα ἀπήγγειλε τοῖς Ἀβυδηνοῖς· | οἱ δὲ μεθ' ὅπλων 572f
 ἀφικόμενοι ἀνείλον τοὺς φύλακας, καὶ ἐλευθερωθέντες Ἀφροδίτης
 Πόρνης ναὸν ἰδρύσαντο χαριστήρια ἀποδιδόντες τῇ πόρνη. τὴν δ'
 10 ἐν Σάμῳ Ἀφροδίτην ἑταῖραι ἰδρύσαντο αἱ συνακολουθήσασαι
 Περικλεί· ὅτε ἐπολιόρκει τὴν Σάμον, ἐργασάμεναι ἱκανῶς ἀπὸ τῆς
 ὥρας. | καὶ ἐν Ἐφέσῳ δὲ ἱερὸν ἵδρυτο Ἑταῖρα Ἀφροδίτη. Γύγης δ' 573a
 ὁ Λυδῶν βασιλεὺς, ὡς φησι Κλέαρχος (fr. 29 Wehrli), οὐ μόνον
 περὶ ζῶσαν τὴν ἐρωμένην περιβόητος γέγονεν ἐγγχειρίσας αὐτόν
 τε καὶ τὴν ἀρχὴν ἐκείνη πᾶσαν, ἀλλὰ καὶ τελευτησάσης
 15 συναγαγὼν πάντας Λυδοὺς ἔχωσε τὸ νῦν ἔτι καλούμενον τῆς
 ἑταίρας μνήμα, εἰς ὕψος ἄρας ὥστε περιοδεύοντος αὐτοῦ τὴν ἐντὸς
 τοῦ Τμώλου χώραν, οὗ | ἂν ἐπιστραφεῖς τύχη, καθορᾶν τὸ μνήμα 573b
 καὶ πᾶσι τοῖς Λυδῖαν οἰκοῦσιν ἀποπτον εἶναι. Δημοσθένης ἐν τῷ
 Κατὰ Νεαίρας ([D.] 59.122) φησί· τὰς μὲν ἑταίρας ἡδονῆς ἔνεκα
 20 ἔχομεν, τὰς δὲ παλλακὰς τῆς καθ' ἡμέραν παλλακείας, τὰς δὲ
 γυναῖκας τοῦ παιδοποιεῖσθαι γνησίως καὶ τῶν ἔνδον φύλακα
 πιστὴν ἔχειν. |
 ὅτι ἔθος Κορινθίους, ὅταν ἡ πόλις εὖχεται περὶ μεγάλων τῇ 573c
 Ἀφροδίτῃ, συμπαραλαμβάνεσθαι πρὸς τὴν ἱκετείαν ἑταίρας ὡς
 25 πλείστας, καὶ ταύτας προσεύχεσθαι καὶ τοῖς ἱεροῖς παρεῖναι. καὶ
 ὅτε δὴ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα τὴν στρατείαν ἤγεν ὁ Πέρσης, ὡς φησι
 Θεόπομπος (FGrH 115 F 285), αἱ Κορίνθιαι ἑταῖραι | εὗξαντο 573d
 Ἀφροδίτῃ ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων σωτηρίας. | καὶ οἱ ἰδιῶται δὲ 573e
 κατεύχονται τῇ Ἀφροδίτῃ τελεσθέντων περὶ ὧν ἂν ποιῶνται τὴν
 30 δέησιν ἀπάξειν αὐτῇ καὶ ταῖς ἑταίραις. | ἄγουσι δὲ καὶ Ἀφροδίσια 574b
 αὐτόθι αἱ ἑταῖραι. | ἐν δὲ Λακεδαίμονι, ὡς φησι Πολέμων ὁ 574c
 περιηγητής (fr. 18 Preller), εἰκὼν ἔστι τῆς διαβοήτου ἑταίρας
 Κοττίνας, ἣ καὶ βοῦν ἀνέθηκε χαλκῇν. |
 ὅτι Ἀλκιβιάδης, ἐφ' οὗ τις τῶν κωμικῶν ἔφη (adesp. com. fr. 574d
 35 123)·

1 Ἑταιρείδια C E : Ἑταιρίδια C^s : Ἑταιρώδια E^s : Ἑταιρίδεια A || 2 ταῦτα]
 ταῦ^c C E : τὰ Ἑταιρίδεια A || 30 ταῖς ἑταίραις C E : τὰς ἑταίρας A

Ἀλκιβιάδην τὸν ἄβρόν, ὦ γῆ καὶ θεοί,
ὃν ἡ Λακεδαίμων μοιχὸν ἐπιθυμεῖ λαβεῖν,

- 574e ὑπὸ τῆς Ἀγίδος ἀγαπώμενος γυναικὸς ἐπὶ | τὰς τῶν ἐταιρίδων
θύρας ἐκώμαζεν ἀπολιπὼν τὰς Λακαίνας καὶ τὰς Ἀττικὰς·
Μεδοντίδος γοῦν τῆς Ἀβυδηνῆς ἐξ ἀκοῆς ἐρασθεὶς ἔστερξε, καὶ 5
πλεύσας εἰς Ἑλλήσποντον σὺν Ἀξιόχῳ, ὃς ἦν αὐτοῦ τῆς ὥρας
ἐραστής, ὡς φησι Λυσίας ἐν τῷ κατ' αὐτοῦ λόγῳ (fr. 8 Carey), καὶ
ταύτης ἐκοινωνήσεν αὐτῷ. καὶ ἐταίρας δὲ δύο ἐπήγετο αἰεὶ, Δαμα-
σάνδραν τὴν Λαΐδος τῆς νεωτέρας γυναῖκα καὶ Θεοδότην, ὅφ' ἥς
574f καὶ θανὼν ἐκηδεύθη ἐν Μελίσσῃ κώμῃ | Φρυγίας ἐπιβουλευθεὶς 10
ὑπὸ Φαρναβάζου· ἐν ᾧ καὶ κατ' ἔτος ἐθύετο βούς διακελευσαμένου
τοῦτο τοῦ πάντα ἀρίστου Ἀδριανοῦ βασιλέως, ὃς καὶ ἀνέστησεν
575a ἐπὶ τοῦ μνήματος Παρίου λίθου εἰκόνα τὸν Ἀλκιβιάδην. | καὶ
οὐδὲν θαυμαστὸν εἰ ἐξ ἀκοῆς ἠράσθη τῆς Ἀβυδηνῆς ἐταίρας
Ἀλκιβιάδης, ὁπότε, ὡς φησι Χάρης (FGrH 125 F 5), πολλοὶ 15
ὄνειρατι θεασάμενοι οὐς μὴ πρότερον εἶδον, ἠράσθησαν· Ὑστάσπη
γοῦν, φησί, νεώτερος ἦν ἀδελφὸς Ζαριάδρης, ἄμφω καλοί. Ἀφρο-
δίτης οὖν καὶ Ἀδωνίδος αὐτοὺς φασιν οἱ ἐπιχώριοι. ἐκυρίευσεν δὲ ὁ
μὲν Ὑστάσπης Μηδίας καὶ τῆς ὑποκάτω χώρας, ὁ δὲ Ζαριάδρης
575b τῶν ὑποκάτω Κασπίων | πυλῶν μέχρι Τανάιδος. τῶν δὲ ἐπέκεινα 20
τοῦ Τανάιδος Ὀμάρτη βασιλεῖ θυγάτηρ ἦν, ὄνομα Ὀδάτις. αὕτη
κατὰ τὸν ὕπνον ἰδοῦσα τὸν Ζαριάδην ἠράσθη, τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο
κἀκείνῳ πάθος συνέπεσε πρὸς αὐτήν. καὶ ἐπεθύμουν ἀλλήλων διὰ
τὴν κατὰ τὸν ὕπνον φαντασίαν. ἦν δὲ ἡ Ὀδάτις καλλίστη τῶν
κατὰ Ἀσίαν γυναικῶν, καὶ ὁ Ζαριάδρης δὲ ἦν καλός. πέμποντος 25
575c οὖν τοῦ Ζαριάδρου πρὸς τὸν Ὀμάρτην | καὶ φιλοτιμουμένου γῆμαι
τὸν ἄνθρωπον οὐ συνετίθετο ὁ Ὀμάρτης· ἤθελε γὰρ αὐτὴν δοῦναι
ἐνὶ τῶν περὶ αὐτὸν οἰκείων. συναγαγὼν οὖν τοὺς δυνάστας καὶ
φίλους μετ' οὐ πολὺ ἐποιεῖτο τοὺς γάμους οὐ προειπὼν ὅτῳ μέλλοι
575d διδόναι τὴν παῖδα. ἀχμαζούσης οὖν τῆς μέθης εἰσκαλέσας ὁ πατὴρ 30
τὴν Ὀδάτιν εἶπεν· “ἡμεῖς, ὦ θύγατερ, νῦν ποιοῦμεθα | τοὺς σοὺς
γάμους. περιβλέψασα οὖν καὶ θεωρήσασα πάντας, λαβοῦσα
χρυσὴν φιάλην καὶ πληρώσασα δὸς ᾧ θέλεις γαμηθῆναι· τούτου
γὰρ κεκλήση γυνή.” κἀκείνη περιβλέψασα πάντας ἀπῆει δακρύ-
ουσα, ποθοῦσα τὸν Ζαριάδην ἰδεῖν· ἐπεστάλκει γὰρ αὐτῷ ὅτι 35

- μέλλουσιν οἱ γάμοι συντελεῖσθαι. ὁ δὲ στρατοπεδεύων ἐπὶ τοῦ
Τανάιδος διαλαθὼν τὴν στρατοπεδείαν διήλθε μετὰ μόνου τοῦ
ἀρματηλάτου διὰ τῆς πόλεως διώξας ὀκτακοσίους | σταδίους. 575e
πλησίον δὲ τῆς κώμης γενόμενος ἐν ἧ τούτους γάμους ἐτέλουν,
5 καταλιπὼν ἐν τινι τόπῳ αὐτῷ ἄρματι τὸν ἀρματηλάτην προῆγεν
ἐνδεδουκῶς στολὴν Σκυθικὴν. καὶ παρελθὼν εἰς τὴν αὐλὴν καὶ ἰδὼν
τὴν Ὀδάτιν ἐστηκυῖαν πρὸ τοῦ κυλικείου καὶ δακρύουσαν κινρῶ-
σαν τε βραδέως τὴν φιάλην ἔφη· “ὦ Ὀδάτι, πάρειμι δὴ σοι
καθάπερ ἡξίωσας, ἐγὼ Ζαριάδρης.” ἡ δὲ κατανοήσασα ξένον
10 ἄνδρα καὶ καλὸν καὶ ὅμοιον τῷ κατὰ τὸν ὕπνον ἑωραμένῳ |
περιχαρῆς γενομένη δίδωσιν αὐτῷ τὴν φιάλην. καὶ ὃς ἀρπάσας 575f
αὐτὴν ἀπήγαγεν ἐπὶ τὸ ἄρμα καὶ ἔφυγεν ἔχων τὴν Ὀδάτιν. οἱ δὲ
παῖδες καὶ αἱ θεράπαιναι συνειδυῖαι τὸν ἔρωτα κατεσιώπησαν καὶ
οὐκ ἔφασαν εἰδέναι ὅπου πεπόρευται ἐρωτώμενοι. μνημονεύεται δ’
15 ὁ ἔρωσ οὗτος τοῖς τὴν Ἀσίαν οἰκοῦσι βαρβάροις καὶ περισσῶς ἐστὶ
ζηλωτός, καὶ τὸν μῦθον τοῦτον ζωγραφοῦσι. καὶ ταῖς θυγατρᾶσιν
οἱ πολλοὶ τῶν δυναστῶν ὄνομα τίθενται Ὀδάτιν. | καὶ Ἀριστοτέ- 576a
λης δὲ ἐν τῇ Μασσαλιωτῶν Πολιτείᾳ (fr. 549 Rose = fr. 560 Gigon)
φησὶν Εὐξενὸν τὸν Φωκαέα Νάννῳ τῷ βασιλεῖ ἐπιδημήσαντα
20 ξένον κατὰ τὸν ἄνω ῥηθέντα τρόπον γάμους τελοῦντι τῆς
θυγατρὸς | Πέττας λαβεῖν παρ’ αὐτῆς τὴν φιάλην εἴτε τύχη εἴτ’ 576b
ἄλλῃ τινὶ αἰτίᾳ, καὶ ὥς κατὰ θεὸν γενομένης τῆς δόσεως σχεῖν
αὐτὴν γυναῖκα καὶ γεννώσαι υἱὸν Πρωτίν. καὶ ἐστὶ γένος ἀπὸ τῆς
ἀνθρώπου ἐν Μασσαλίᾳ οἱ Πρωτιάδαι καλούμενον.
25 ὅτι Θεμιστοκλῆς | ἄρμα ζευζάμενος ἑταιρῶν, ὥς φησιν 576c
Ἰδομενεὺς (*FGrH* 338 F 4a), πληθούσης ἀγορᾶς εἰσήλασεν εἰς τὸ
ἄστυ· ἦσαν δ’ αὐταὶ Λάμια, Σκιώνη, Σατύρα, Νάννιον. ἦν δὲ καὶ
αὐτὸς ἐξ ἑταίρας, ὄνομα Ἀβροτόνου, ὥς Ἀμφικτύων (*Amphicrates*
FGrH 338 F 4a) φησὶν·
30 Ἀβρότονον Θρήισσα γυνὴ γένος· ἀλλὰ τεκέσθαι
τὸν μέγαν Ἑλληνσί φασι Θεμιστοκλέα.
(*A.P.* 7.306 = anon. *FGE* 1158-9) |
Νεάνθης (*FGrH* 84 F 2a) δὲ Εὐτέρπης αὐτόν φησιν υἱόν. Κύρῳ δὲ 576c
ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν στρατεύσαντι Ἀσπασία ἡ σοφωτάτη, Φωκαῖς
35 ἑταῖρα οὖσα, συνεστρατεύετο, Μιλτῷ πρότερον καλούμένη. συνη-

576e κολουθει δὲ αὐτῷ καὶ ἡ Μιλησία παλλακίς. ὁ δὲ μέγας Ἀλέξαν-
 δρος Θαΐδα εἶχε μεθ' ἑαυτοῦ τὴν Ἀττικὴν ἑταίραν, | ἥ μετὰ τὸν
 Ἀλεξάνδρου θάνατον καὶ Πτολεμαίῳ ἐγαμύθη τῷ πρώτῳ βασι-
 λεύσαντι Αἰγύπτου καὶ ἐγέννησεν αὐτῷ Λεοντίσκον καὶ Λάγον, 5
 θυγατέρα δὲ Εἰρήνην, ἣν ἔγημεν Εὐνοστος ὁ Σόλων τῶν ἐν
 Κύπρῳ βασιλεὺς. καὶ ὁ δεῦτερος δὲ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς, ὁ
 Φιλάδελφος, ὡς ὁ Εὐεργέτης Πτολεμαῖος (*FGrH* 234 F 4) ἱστορεῖ,
 576f πλείστας ἔσχεν ἐρωμένας, Διδύμην ἐπιχωρίαν εὐπρεπεστάτην, |
 Βιλιστύχην, Ἀγαθόκλειαν, Στρατονίκην, ἥς τὸ μέγα μνημεῖον ἐπὶ 10
 τῇ πρὸς Ἐλευσίνι θαλάσσῃ, Μύρτιον καὶ ἄλλας. Κλεινοὺς δὲ τῆς
 οἰνοχοοῦσης αὐτῷ εἰκόνες πολλαὶ ἀνάκεινται κατὰ Ἀλεξάνδρειαν
 μονοχίτωνες ῥυτὸν ἔχουσαι ἐν ταῖς χερσίν. αἱ δὲ κάλλισται τῶν
 οἰκιῶν, φησὶ Πολύβιος (14.11.3-4), Μυρτίου καὶ Ποθεινῆς καὶ
 577a Μνησίδος τῆς αὐλητρίδος προσαγορεύονται· ἦν δὲ καὶ ἡ Ποθεινὴ 15
 αὐλητρίς. τοῦ δὲ Φιλοπάτορος Πτολεμαίου Ἀγαθόκλεια | ἡ ἑταῖρα
 ἐκράτει, ἥ καὶ πᾶσαν ἀνατρέψασα τὴν βασιλίαν. Ἰέρων δὲ τυραν-
 νήσας Συρακουσίοις ἡγάγετο γυναῖκα τῶν ἐπ' οἰκήματος προ-
 εστηκυῶν, Πειθῷ ὄνομα, καὶ ἀπέδειξε βασιλίδαν. Τιμόθεος δὲ ὁ
 στρατηγὴσας Ἀθηναίων ἐπιφανῶς ἑταῖρας ἦν υἱὸς Θράττης τὸ
 577b γένος, σεμνῆς δ' ἄλλως τοὺς τρόπους· μεταβαλοῦσαι γὰρ αὐταὶ εἰς 20
 τὸ σῶφρον τῶν ἐπὶ τούτων σεμνυνομένων | εἰσὶ βελτίους. ὁ δὲ
 Τιμόθεος καὶ σκωπτόμενός ποτε ὅτι τοιαύτης εἶη μητρός, “καὶ
 χάριν γε αὐτῇ”, φησὶν, “οἶδ', ὅτι δι' αὐτῆς Κόνωνός εἰμι υἱός.”
 Ἀριστοφῶν δ' ὁ ῥήτωρ νόμον εἰσενεγκὼν ἐπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος,
 577c ὃς ἂν μὴ ἐξ ἀστῆς γένηται νόθον εἶναι, αὐτὸς ἀπεδείχθη | ὑπὸ 25
 Καλλιάρχου τοῦ κωμικοῦ (*Call. Com. fr. *40*) ἐκ Χορηγίδος τῆς
 ἑταῖρας παιδοποιησάμενος· ἱστορεῖ Καρύστιος (*fr. 11, FHG* iv.358).
 Δημήτριος δὲ ὁ Πολιορκητὴς δαιμονίως ἦρα τῆς αὐλητρίδος
 Λαμίας, ἐξ ἥς ἔσχε θυγατέρα Φίλαν. ἦν δὲ Λάμια θυγάτηρ Κλεά-
 νορος, κατεσχεύασε δὲ τὴν ἐν Σικυῶνι ποικίλῃν στοάν. ἦρα δὲ καὶ 30
 577d Λαΐνης τῆς Ἀττικῆς. | ἦν δὲ ἡ Λαμία σφόδρα εὐθιχτος καὶ Ἀττικὴ |
 577e | 577d πρὸς τὰς ἀποκρίσεις· | περὶ ἥς Μάχων (173 Gow) φησὶν ὅτι, ἐπεὶ
 ποτε ἡδέως ταύτῃ ὁμιλήσοι ὁ Δημήτριος κελητίσας, εἶπε·

9 Βιλιστύχην C* E : Βιλιστίχην A || 16 Ἰέρων C E : Ἰερώννυμόν (*structura alia*) A || 20 μεταβαλοῦσαι E : μετακαλοῦσαι C : μεταβάλλουσαι A
 21 τούτων C E : τούτῳ A

“πρὸς ταῦτα καὶ Λέαιναν, εἰ βούλει, κράτει.” |

πάλιν ὁ αὐτός φησιν ὅτι (Macho 174-5, 178-87 Gow)· 577e

Δημήτριός ποθ' ὁ βασιλεὺς γένη μύρων
Λαμῖα παρὰ πότον παντοδαπῶν ἐπεδείκνυτο. 175

5 ἀποδοκιμαζούσης δὲ πάντα καὶ πάνυ 178

κατεγχιδύσης τῷ βασιλεῖ, νάρδον τινά |
διένευσ' ἐνεγκεῖν τῇ χειρὶ 180 577f

ταῖδοιον ἀποτρίψας καὶ θιγῶν τοῖς δακτύλοις,

10 “τουτί γε, Λάμια,” φησίν, “ὄσφράνθητι καὶ

εἷση παρὰ τάλλα διαφορὰν ὅσῃν ἔχει.”

ἔκλειν δὲ γελάσασα, “ἀλλὰ τοῦτ’,” ἔφη, “τάλαν,
δοκεῖ μοι σαπρότατον πάντων πολὺ.” 185

ὁ δ' εἶπεν, “ἀλλὰ μὴν

ἀπὸ βαλάνου τοῦτ' ἐστίν, ὦ Λαμῖα, βασιλικῆς.” |

15 Φίλιππος δὲ ὁ Μακεδὼν ἠϋξῆσε Φίλινναν τὴν ὀρχηστρίδα, ἐξ ἧς 578a

Ἀρριδαῖος ὁ μετ' Ἀλέξανδρον βασιλεύσας, Δημήτριος δὲ ὁ Πολιορ-
κητὴς μετὰ τὰς προειρημένας Μανίαν, Ἀντίγονος δὲ Δημῶ. | περὶ 578b
δὲ τῆς Μανίας ὁ Μάχων (188-98 Gow) τὰδε φησίν·

ἴσως ἂν ἀπορήσῃ τις εὐλόγως

20 τῶν ἀχροατῶν εἴ τις Ἀττικὴ γυνή
προσηγορεύετο ἢ ἐνομίσθη Μανία· 190

αἰσχρὸν γὰρ ὄνομα Φρυγιακὴν γυναῖκα ἔχειν |
καὶ ταῦθ' ἐταίραν ἐκ μέσης τῆς Ἑλλάδος 578c

ἢ τὴν Ἀθηναίων μὴ κωλύσαι πόλιν,

25 ὑφ' ἧς ἅπαντές εἰσιν ἐπληρωθῶμενοι.
τὸ μὲν οὖν ὑπάρχον εὐθύς ἐκ παιδίου 195

αὐτῇ Μέλισσα ἦν ὄνομα. τῷ μεγέθει

τῶν τότε γυναικῶν βραχὺ τι καταδεεστέρα,

φωνῇ δ' ὁμιλίᾳ τε κεχορηγημένη,

30 καὶ τὰ ἐξῆς. | εἰτ' ἐπιφέρει (Macho 211-12)· 578e

ἐδόκει δὲ λιθιάν, ὡς ἔοιχ', ἡ Μανία,

Γνάθαινα τ' εἰς τὰ στρώμαθ' ὅτι προΐεται.

31 τοῦτό ἐστιν ὃ ἀλλαχοῦ φησι προπετεστέραν ἔχειν κοιλίαν rubr C^{mg} Emg

ἐπεὶ δέ ποθ' (Macho 214–17 Gow)

ἢ Γνάθαινα πρὸς τὴν Μανίαν
ἐλοιδορεῖτο καὶ λέγει· “τί τοῦτο, παῖ;
εἰ καὶ λίθον εἶχες—”, ὑπολαβοῦσα ἡ Μανία,
“ἔδωκ' ἄν, ἴν' ἔχης”, φήσ', “ἀποψᾶσθαι, τάλαν.” | 215 5

578f φησί δέ καὶ ὅτι (Macho 218–25 Gow)·

Μανίας ἦρα Λεοντίσκος
ὁ παγκρατιαστὴς καὶ συνεῖχ' αὐτὴν μόνος
γαμετῆς τρόπον γυναικός, ὑπὸ δ' Ἀντήνωρος 220
μοιχευομένην αἰσθόμενος 10
ἡγανάκτησεν. ἡ δέ, “μὴ σοι
μελέτω,” φησί· “μαθεῖν γὰρ αἰσθῆσθαι θ' ἅμα,
Ὀλυμπιονικῶν νυκτὸς ἀθλητῶν δυεῖν |
579a πληγὴν τί δύνатаί ποτ', ἤθελον.” 225

αἰτοῦντος δέ Δημητρίου μιγῆναι αὐτῇ ἀντηξίωσε δοῦναι 15

καὶ αὐτὸν δωρεάν τινα.
δόντος δ' ἐπιστρέψασα λέγει·
“Ἀγαμέμνωνος παῖ, νῦν ἐκεῖν' ἔξεστί σοι.” 230
(Macho 228–30 Gow)

αὐτόμολος δέ ξένος παρεπιδημήσας Ἀθήνησι καὶ μισθωσάμενος 20
579b αὐτὴν ὅσου ἤτησεν, | ἀνισταμένης πολλάκις καὶ παίζουσιν ὡς
δασύποδα

ἐπικροῦσαι βουλόμενος, | 240
579c “τί (ἔφη), μειράκια, δοκεῖ τῶν ἀγρίων ὑμῖν ποτ'
ἐν τοῖς ὄρεσι τάχιστα θηρίων τρέχειν;” 25
ἡ Μανία δ', “αὐτόμολος, ὦ βέλτιστ’,” ἔφη. (Macho 240–3 Gow)

τοῦτον

ρίψασπιν ποτ' ἔφη 245
γεγονέναι προσβολῆς οὔσης.
ὁ δέ στρατιώτης ὑπὸ τι σκυθρωπάσας 30

21 ἤτησεν ἀνισταμένης A : ἤτ^η ἀνισταμ.⁰ E : ἤρη ἀνισταμένην C || 25 θηρίων
E : θυρίων C : θηρίων A

ἀπέπεμψε ταύτην, διαλιπούσα δ' ἡ ἑταίρα,
 “μὴ παρὰ τοῦτο λυποῦ,” ἔφη, “φίλτατε·
 οὐ γὰρ σὺ φεύγων ἀπέβαλες τὴν ἀσπίδα | 250
 ἀλλ' ὃ σοι χρήσας τότε.” (Macho 245-51 Gow) | 579d

5 Διφίλου δὲ παρὰ Γναθαίνῃ πίνοντός ποτε καὶ εἰπόντος· 579e

“ψυχρόν τάγγειον, ὦ Γνάθαιν', ἔχεις”,
 “τῶν σῶν γάρ”, εἶπεν, “ἐπιμελῶς, ὦ Δίφιλε,
 εἰς αὐτό γ' αἰεὶ δραμάτων ἐμβάλλομεν.” 260
 κληθεὶς δὲ ποτε πρὸς τὴν Γνάθαιναν Δίφιλος
 10 ἐπὶ δείπνον Ἀφροδισίοις,
 τιμώμενος μάλιστα τῶν ἐρωμένων 264
 παρὴν ἔχων δύο Χῖα, Θάσια τέσσαρα, 266
 (Macho 259-64, 266 Gow)

καὶ ἄλλα καὶ μάγειρον. |

15 Συριακοῦ δὲ τινος ξένου 579f
 πέμψαντος αὐτῇ χιόνα σαπέρδην θ' ἓνα 270
 αἰσχυνομένη τὰ δῶρα μὴ τις καταμάθῃ
 φυλαττομένη τε πολὺ μάλιστα Δίφιλον
 μὴ δώσει δίκην μετὰ ταῦτα κωμωδουμένη,
 20 τὸ μὲν τάριχος εἶπε ταχέως ἀποφέρειν
 πρὸς τοὺς σπανίζειν ὠμολογημένους ἁλῶν, 275
 τὴν χιόνα δ' εἰς τὸν ἄκρατον ἐνσείσασα | 276
 προσήνεγκε Διφίλῳ. 278 580a
 ὑπερηδέως δὲ τὴν κύλικ' ἐκπιὼν ἄφνω
 25 καὶ τὸ παράδοξον καταπλαγεὶς ὁ Δίφιλος, 280
 “ψυχρόν γ',” ἔφη,
 “Γνάθαιν', ἔχεις τὸν λάκκον ὁμολογουμένως.”
 ἢ δ' εἶπε· “τῶν σῶν δραμάτων γὰρ
 εἰς αὐτὸν αἰεὶ τοὺς προλόγους ἐμβάλλομεν.”
 30 (Macho 269-76, 278-84 Gow) |

συνδειπνοῦσα δὲ ποτε 580b

Δεξιθέα τῇ ἑταίρᾳ 295
 τοῦψον ἀποτιθείσης πᾶν |

21 ὠμολογημένους C : ὠμολογη^{μν} E : ὁμολογουμένως A

- 580c τῆς Δεξιθέας τῇ μητρὶ,
 “εἰ”, φησὶν, “ἥδιν τοῦτ’ ἐγώ,
 τῇ μητρὶ συνεδείπνουν ἄν, οὐχὶ σοί, γύναι.”
 (Macho 295–9 Gow)
- γῆράσασα δὲ καὶ ἤδη οὔσα σορός, εἰς τὴν ἀγορὰν ἐξήκει καὶ τοῦψον 5
 ἐφορᾷ καὶ ἐπολυπραγμόνει
- πόσου
 πωλεῖθ’ ἕκαστον. (Macho 303–4 Gow) |
- 580d Στρατοκλέους δὲ ἐρίφους διδόντος
- τοῖς γνωρίμοις 10
 λοπάδας τε συνάλμους (Macho 311–12 Gow)
- ἄφ’ ὧν συνέβαινε διψᾶν τε καὶ |
- 580e μακρὰς πράττειν εἰς τὰ λοιπὰ συμβολάς,
 Γνάθαινα (Macho 315–16 Gow)
- ἔφη· 15
- “Στρατοκλῆς ἐπὶ ἐρίφοις χειμῶνα ποιεῖ.” (Macho 318 Gow) |
- 581a καὶ Γναθαίνιον δέ, φησὶ Μάχων (333–8 Gow), ἡ θυγατριδῇ
 Γναθαίνης, σατράπη πάνυ γέροντι ἰδόντι αὐτῆς
- τό τ’ εἶδος καὶ τοὺς ῥυθμοὺς (Macho 337 Gow)
- καὶ πυθομένῳ 20
- πόσον μίσθωμα πράττεται, | 338
 581b δραχμὰς χιλίας 340
 ἔταξεν. (Macho 338, 340–1 Gow)
- 581c εἶτα πέντε ἐπράξατο. | καὶ πολλὰ τοιαῦτα ληρεῖ περὶ τε τῆς
 Γναθαίνιου καὶ ἐτέρων. | 25
- 581d ἀνάγωγος ὧν (φησὶ) καὶ βάναισος. (Macho 358 Gow) |
- 582b ὅτι
- ἡ Γναθαίνιον,
 φησὶ Μάχων (387–94 Gow),

εἰς Πειραιᾶ ποτε κατέβαινε πρὸς ξένον τινὰ
 ἔμπορον ἐραστὴν ἐπ' ἀστράβης
 ἔχουσ' ὀνάρια μετ' αὐτῆς τρία
 καὶ θεραπαίνας.

390

5 ἐπεὶ δ' ἐπὶ στενῆς ὁδοῦ
 κακὸς αὐταῖς παλαιστῆς συνήντησε τῶν ἀεὶ
 ἐπιμελῶς ἡττωμένων,

καὶ μὴ δυνάμενος διελθεῖν | ἠπειλήσατο τῷ ὀνηλατῇ τὰ γύναια 582c
 καταβαλεῖν

10 “σὺν τοῖς ὀναρίοις καὶ ταῖς ἀστράβαις,”
 Γναθαίνιον εἶπε· “μὴ δῆτ', ἄνερ· 400
 οὐδέποτε γὰρ τοῦτ' ἐστὶ σοι πεπραγμένον.”

(Macho 399-401 Gow)

φησὶ δὲ Μάχων (402-26 Gow) καὶ ὅτι Λαῖς ἡ Κορινθία

15 ποτὲ
 Εὐριπίδην ἰδοῦσ' ἐν κήπῳ
 πινακίδα καὶ γραφεῖον ἐξηρτημένον
 ἔχοντα, “ἀπόκριναι,” φησὶν, “ὦ ποιητά μοι· | 405
 τί βουλόμενος ἔγραψας ἐν τραγωδίᾳ 582d
 20 “ἔρρ', αἰσχροποιέ;” καταπλαγείς δ' ὁ Εὐριπίδης
 τὴν τόλμαν αὐτῆς, “σὺ γάρ”, ἔφη, “τίς εἶ;
 αἰσχροποιός;” ἡ δὲ γελάσασα ἀπεκρίθη·
 “τί δ' αἰσχρόν, εἰ μὴ τοῖσι χρωμένοις δοκεῖ;” 410
 ἡ Γλυκέριον δὲ λαβοῦσα παρὰ ἐραστοῦ τινος
 25 Κορίνθιον καινὸν λήδιον
 ἔδωκεν εἰς γναφεῖον. εἶτ', ἐπεὶ τέλος
 ἔδοξ' ἔχειν, πέμψασα τὴν θεραπαινίδα
 τὸ μισθάριον ἔχουσαν ἐκέλευ' ἀποφέρειν | 415
 30 θοιμάτιον. ὁ γναφεὺς δ', “ἂν γ' ἐλαδίου 582e
 τεταρτημόριά μοι”, φησί, “προσενέγκῃς τρία,
 κόμισαι.”
 ὥς δ' ἀπήγγειλε, “τάλαινα”, εἶπεν
 ἡ Γλυκέριον· “μέλλει γὰρ ὥσπερ μαινίδας 420
 ἀποτηγανίζειν”, φησί, “μου τὸ ληΐδιον.”
 35 ὁ τοῦ Σοφοκλέους Δημοφῶν ἐρώμενος
 τὴν Αἶγα Νικῶ πρεσβυτέραν οὔσαν

- 582f νέος ὢν ἔτ' αὐτὸς εἶχεν· ἐπεκαλεῖτο δ' Αἴξ |
 ὅτι τὸν μέγαν ἑραστήν ποτε κατέφαγε 425
 Θαλλὸν
- τὸν κάπηλον. ἐπεὶ δ' ἡξίου ποτὲ τῆς πυγῆς αὐτῆς λαβέσθαι ὁ
 Δημοφών, 5
- 583a εἶπε γελάσασα· “ἵνα |
 Σοφοκλεῖ δῶς παρ' ἐμοῦ λαβὼν, φίλτατε.” | 432
 583c Πύθωνος δὲ 456
 αὐτὴν ἀπολιπόντος, Εὐάρδιν δὲ τὴν
 παχείαν ἀναλαβόντος, εἶθ' ὕστερον 10
 μεταπεμπομένου αὐτὴν,
 “Πύθων,” ἔφη, “ἐπεὶ | 460
 583d ἤδη τῶν ὑῶν ἐγένετο διάμεστος,
 ἐπὶ τὴν αἰγ' οἶός ἐστιν ἀνακάμπτειν πάλιν.”
 (Macho 431–2, 456–62 Gow) | 15
- 583a Ἴππη δὲ Θεόδοτον σχοῦσα
- ἑραστήν τὸν ἐπὶ τοῦ χόρτου ποτὲ 440
 γενόμενον, ὁψὲ τῆς ὥρας |
 583b εἰσῆλθέ ποτε ἐπὶ κώθωνα πρὸς
 Πτολεμαῖον. (Macho 440–3 Gow) 20
- ἐπεὶ
- “Πτολεμαίε,” ἔφη, “διψῶ σφόδρα· 445
 ἐγχεέτω μοί τις τέσσαρας κοτύλας ἔπειτ'
 εἰς τὴν μεγάλην”, ὁ βασιλεὺς λέγει·
 “εἰς τὴν λεκάνην μὲν οὖν· δοκεῖς γάρ μοι πολύν, 25
 Ἴππη, πάνυ χόρτον καταβεβρωκέναι.” (Macho 445–9 Gow) |
- 583d ὅτι αἱ καλαὶ Ἀθῆναι τοσοῦτο πλήθος ἡνεγκαν ἑταιρῶν, ὅσον
 ὄχλον εὐανδροῦσα πόλις οὐκ ἔσχεν. ἀναγέγραphen οὖν Ἀριστοφά-
 νης μὲν ὁ Βυζάντιος (FGrH 347 T 2 = fr. 364b Slater) ἑκατὸν καὶ
 583e τριάκοντα καὶ πέντε, Ἀπολλόδωρος (FGrH 244 F 208) δὲ πλείους, 30
 καὶ ἄλλοι. | εἰσὶ δὲ καὶ ἄγραφοι ἄλλαι τε καὶ Ἀγαλλίς, Θαυμά-
 ριον, Σιγῆ, Συνωρίς ἢ καὶ Λύχνος, Θρυαλλίς, Χίμαιρα, Λαμπάς.
 583f ὅτι Δίφιλος | ἐν ἀγῶνι ἀσχημονήσας ἦρθη ἐκ τοῦ θεάτρου καὶ
 οὐδὲν ἤττον ἐλθὼν εἰς τὴν Γνάθαιναν ἐκέλευεν ὑπονίσφαι τοὺς

πόδας. ἡ δέ, “τί γάρ;”, εἶπεν· “οὐκ ἡρμένος ἦχεις;” σφόδρα δ’ ἦν ἡ Γνάθαινα εὐθικτος πρὸς τὰς ἀποκρίσεις. καὶ ἄλλαι δ’ ἐταῖραι μέγα ἐφρόνουν ἐφ’ ἑαυταῖς παιδείας ἀντεχόμεναι καὶ τοῖς μαθήμασι χρόνον ἀπομερίζουσαι· διὸ καὶ εὐθικτοι πρὸς τὰς ἀπαντήσεις
 5 ἦσαν. | κατηγοροῦντος οὖν ποτε Στίλπωνος (fr. 157 Döring = SSR 584a
 Π Ο 18) Γλυκέρας παρὰ πότον ὡς διαφθειρούσης τοὺς νέους, ὑπο-
 τυχοῦσα ἡ Γλυκέρα, “τὴν αὐτὴν ἔχομεν αἰτίαν,” εἶπεν, “ὦ Στίλ-
 πων,” ὡς μηδὲν διαφέρειν ἐπιτριβομένοις καὶ κακῶς πάσχουσιν ἢ
 μετὰ φιλοσόφου ζῆν ἢ ἐταίρας. |

10 Φρύνην δ’ ἐπείρα Μοίριχος τὴν Θεσπικὴν· | 450 583b
 κάπειτα αἰτήσασαν αὐτὸν μνᾶν μίαν 583c
 ὁ Μοίριχος, “μέγ’,” εἶπεν· “οὐ πρόωγν δύο
 χρυσοὺς λαβοῦσα παρεγένου ξένῳ τινί;”
 ἡ δέ, “περίμενε τοῖνυν καὶ σύ”, φησίν, “ἕως οὔ
 15 βινητιάσω, καὶ τοσοῦτον λήψομαι.” 455
 (Macho 450–5 Gow) |

παρασίτου δέ τινος ὑπὸ γράδος τρεφομένου καὶ τὸ σῶμα εὖ ἔχοντος 584b
 Γνάθαινα ἔφη· “χαριέντως, ὦ νεανίσκε, τὸ σῶμα διάχεισαι.” “τί
 οὖν οἶει, εἰ μὴ ἐδευτεροκοίτουν;” “τῷ λιμῷ ἄν”, ἔφη, “ἀπέθανες.”
 20 φησὶ Λυγκεύς (fr. 24 Dalby). Πausανίου δὲ τοῦ Λάκκου ὀρχουμέ-
 νου καὶ εἰς κάδδον τινὰ ἐμπεσόντος, “ὁ Λάκκος”, ἔφη, “εἰς τὸν
 κάδδον ἐμπέπτωκεν.” ἐπιδόντος δέ τινος οἶνον ἐν ψυκτηρίῳ μικρῷ
 καὶ εἰπόντος ὅτι ἐκδεκαέτης, | “μικρὸς γε,” ἔφη, “ὅς τοσοῦτων 584c
 ἐτῶν.” | οἱ δὲ Φρύνης τοῦτο φασί. | νεανίσκων δέ τινων παρὰ πότον cf. 585e | 584c
 25 ὑπὲρ αὐτῆς τυπτόντων ἑαυτοὺς ἔφη πρὸς τὸν ἡττώμενον· “θάρρει,
 παιδίον· οὐ γὰρ στεφανίτης ὁ ἀγὼν ἐστὶν ἀλλ’ ἀργυρίτης.” ὡς δ’ ὁ
 τὴν μνᾶν τῇ θυγατρὶ δοὺς αὐτῆς οὐδὲν ἔτι ἔφερεν, ἀλλ’ ἐφοῖτα
 μόνον, “παιδίον,” ἔφη, “ὥσπερ πρὸς Ἰπτόμαχον τὸν παιδοτρίβην
 μνᾶν δοὺς οἶει αἰεὶ φοιτήσῃ;” | τῶν δὲ πινόντων παρ’ αὐτῇ βαλλο- 584d
 30 μένων εἰς βολβοφακὴν καὶ τῆς παιδίσκης εἰς τὸν κόλπον ἐμβαλ-
 λομένης τῶν φακῶν ἡ Γνάθαινα ἔφη· “κολποφακὴν διανοεῖται
 ποιεῖν.” πρὸς δὲ ἀδολέσχην διηγούμενον ὅτι παραγέγονεν | ἀφ’ 584e
 Ἑλλησπόντου, “πῶς οὖν”, φησίν, “εἰς τὴν πρώτην πόλιν οὐχ ἦκες

6 παρὰ Α : πεῖ Ε : περὶ C || 14 σύ C : σοι Ε : σου Α || 21 κάδδον C Ε : κάδον Α
 22 κάδδον C Ε : κάδον Α || 23 ἐκδεκαέτης C Ε : ἐκκαιδεκαέτης Α

τῶν ἐκεῖ;” τοῦ δ’ εἰπόντος· “εἰς ποῖαν;”, “εἰς Σίγειον,” εἶπεν. εἰσελθόντος δέ τινος ὡς αὐτὴν καὶ ἰδόντος ἐπὶ τινος ἀγγείου ὥα καὶ εἰπόντος· “ὦμά ταῦτα, Γνάθαινα, ἢ ἐφθά;”, “ἔγχαλκα,” ἔφη, “παιδίον.” Χαιρεφώντος δ’ ἀκλήτου ἐπὶ δεῖπνον ἐλθόντος προπι-
 οῦσα ποτήριον αὐτῷ, “λαβέ,” ἔφησεν, “ὑπερήφανε.” καὶ ὅς· “ἐγὼ 5
 584b | 584f μενος ἔρχη;”· | ταῦτα ὁ Λυγκεύς (fr. 24 Dalby). | Μετάνειρα δὲ ἡ
 ἑταῖρα Δημοκλέους τοῦ παρασίτου Λαγυνίωνος ἐπὶ κλινὴν διαπη-
 δῶντος ἐπὶ τὴν πλησίον κλίνην ἔφη· “πρόσεχε, μὴ ἀνατραπῆς”
 585a φησὶν Ἡγήσανδρος (fr. 28, FHG iv.419). | Ἀριστόδημος (fr. 9, FHG 10
 iii.310) δὲ φησι· Γνάθαιναν δύο ἐμισθώσαντο, στρατιώτης καὶ
 μαστιγίας. ἀναγωγότερον οὖν τοῦ στρατιώτου λάκκον αὐτὴν
 εἰπόντος, “πῶς;” ἔφη· “ἢ ὅτι δύο ποταμῷ ἐμβάλλετόν μοι, ὁ
 Λύκος καὶ ὁ Μαστιγίας;” ἐπὶ δὲ τὴν τῆς Γναθαίνης θυγατέρα
 πτωχῶν ἐραστῶν κωμαζόντων καὶ ἀπειλούντων κατασκάψειν τὴν 15
 οἰκίαν, ἐννοχέειν γὰρ δικέλλας ἅμας, “εἰ ταῦτ’ εἴχῃς ὑμεῖς,”
 585b εἶπεν ἡ Γνάθαινα, “ἐνέχυρα ἂν θέντες | τὸ μίσθωμα ἀπεστείλατε.”
 ἐμμελὴς δ’ ἦν πάνυ ἡ Γνάθαινα καὶ οὐκ ἀνάστειος φθέγγασθαι, ἢ
 καὶ νόμον συσσιτικὸν συνέγραψε κατὰ ζῆλον τῶν ταῦτα συνταξα-
 585c μένων φιλοσόφων. Καλλίστιον δὲ τὴν Πτωχελένην | μαστιγίας 20
 ἐμισθώσατο. θέρους δὲ ὄντος ἐπεὶ γυμνὸς κατέκειτο, τοὺς τύπους
 τῶν πληγῶν ἰδοῦσα, “πόθεν οὗτοι, τάλαν;” εἶπε. καὶ ὅς· “παιδὸς
 ὄντος μου ζωμὸς κατεχύθη.” ἡ δὲ· “δηλαδὴ μόσχειος.” Μενάνδρῳ
 δὲ τῷ ποιητῇ δυσσημερήσαντι εἰσελθόντι εἰς τὴν οἰκίαν Γλυκέρα
 προσενέγκασα γάλα παρεκάλει ῥοφήσαι. ὁ δ’, “οὐ θέλω,” εἶπεν· 25
 ἦν γὰρ ἐφεστηκυῖα γραυὶς αὐτῷ. ἡ δὲ ἀποφυσήσασα εἶπε· “τῷ
 κάτω χρῶ.” Θαιὶς δὲ ἐραστοῦ τινος αὐτῆς ἀλαζόνος παρὰ πολλῶν
 585d ποτήρια | χρησαμένου καὶ λέγοντος θέλειν ταῦτα συγκόψαι, ἄλλα
 δὲ κατασκευάσαι, “ἀπολεῖς,” ἔφη, “ἐκάστου τὸ ἴδιον.” Λεόντιον δὲ
 κατακειμένη μετ’ ἐραστοῦ ἐπεισελθούσης εἰς τὸ συμπόσιον Γλυκέ- 30
 ρας καὶ τοῦ ἐραστοῦ αὐτῆς ταύτῃ μᾶλλον προσέχοντος κατάστυ-
 γνος ἦν. ὡς δ’ ἐπιστρέψας ὁ γνώριμος αὐτὴν ἠρώτησε τί λυπεῖται,

1–3 εἰς ποῖαν; ... εἰπόντος om. C || 1 Σίγειον E Eust. : † σιγιον † A : def. C
 13 ποταμῷ ἐμβάλλετόν C E : ποταμοὺς ἐμβάλλετέ E^s : ποταμοὶ ἐμβάλλετέ
 A : ποταμοὶ ἐμβάλλετόν Eust. || 13–14 ὁ Λύκος καὶ ὁ Μαστιγί(ας) C : ὁ
 Λύκος καὶ ὁ Μαστιγίος E : Λύκος καὶ Ἐλεύθερος A || 23 κατεχύθη A :
 κατεχέθη (vox nihili) C E

“ἡ ὑστέρα με λυπεῖ,” ἔφη. πρὸς Λαΐδα τὴν Κορινθίαν ἐραστής ἀποσφράγισμα πέμψας ἐκέλευε παραγίνεσθαι. ἡ δ’, “οὐ δύναμαι,” εἶπε· “πηλὸς ἐστι.” Θαῖς πρὸς γράσωνα | πορευομένη ἐραστήν, 585e ἐπεὶ τις αὐτὴν ἤρετο ποῦ πορεύεται, ἔφη·

5 Αἰγεὶ συνοικήσουσα τῷ Πανδίωνος. (E. Med. 1385)

Φρόνη δέ ποτε συνδειπνοῦσα γράσωνι ἄρασα φορίνην, “λαβέ,” εἶπε, “καὶ κατὰτραγε.” ζητουμένου δὲ ἐν τινι συμποσίῳ διὰ τί οἱ στέφανοι κρήμανται εἶπεν· “ὅτι ψυχαγωγοῦσι.” μαστιγίου δέ 585f τινος μειρακλιομένου | πρὸς αὐτὴν καὶ φαμένου πολλαῖς συμπε-

10 πλέχθαι καθ’ ὑπόκρισιν ἐσχυρώπασεν. ἐρομένου δὲ τὴν αἰτίαν, “ὀργίζομαί σοι,” εἶπεν, “ὅτι πολλὰς ἔχεις.” φιλάργυρος δὲ τις ὑποχοριζόμενος αὐτὴν εἶπεν· “Ἀφροδίσιον εἰ Πραξιτέλους,” ἡ δέ· “σὺ δ’ Ἔρωσ Φειδίου.” ὅτι Σινώπη, ἥς Δημοσθένης ἐν τῷ Κατ’ Ἀνδροτίωνος (22.56) | μέμνηται, Ἄβυδος ἐλέγετο διὰ τὸ γραῦς 586a

15 εἶναι, φησὶν Ἡρόδικος (fr. IV.1, p. 125 Düring). Φανοστράτη δέ, ἥς καὶ αὐτῆς | ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ Δημοσθένης (22.56) | μέμνηται, 585f | 586a

Φθειροπύλη ἐκαλεῖτο ἐπεὶ ἐπὶ τῆς πύλης ἐστῶσα ἐφθειρίζετο. | ἡ 586b δὲ Σταγόνιον καὶ Ἄνθις, | ὡς Ὑπερίδης (fr. 24 Jensen) φησὶν, | 586a

Ἀφύαι ἐκαλοῦντο ὅτι λευκαὶ καὶ λεπταὶ οὔσαι τοὺς ὀφθαλμοὺς 586b

20 μεγάλους εἶχον. καὶ ἡ Νικοστρατίς δὲ διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν Ἀφύη ἐπεκλήθη. |

ὅτι Ἄρπαλος τὴν Ἀθήνηθεν Γλυκέραν, ὡς φησι Θεόπομπος 586c (FGh 115 F 254a), μετεπέμψατο· ἡ καὶ ἐλθοῦσα ὥκει ἐν τοῖς βασι-

25 λείοις τοῖς ἐν Ταρσῷ καὶ προσεκυνεῖτο ὑπὸ τοῦ πλήθους ὡς βασι-

λισσα· ἀπείρητό τε πᾶσι μὴ στεφανοῦν Ἄρπαλον ἔαν μὴ Γλυκέ- 586e ραν. ἐν Ῥωσῷ δὲ καὶ εἰκόνα χαλκὴν αὐτῆς στήσαι ἐτόλμησε. |

Λυσίας δὲ ἐν τῷ Πρὸς Λαΐδα (fr. 208 Carey) φησί· Φιλύρα δέ τοι 586e ἐπαύσατο πορνευομένη νέα ἔτι οὔσα καὶ Σχιώνη καὶ Ἰππάφεις

καὶ Θεόκλεια καὶ ἄλλαι. |

30 ὅτι Ναΐδι τῇ ἐταίρᾳ ὁ ἰατρὸς Νικόστρατος ὁ ταύτην ἀναλαβὼν 586f ἀποθνήσκων κατέλιπε πολὺν ἐλλέβορον, ἄλλο δ’ οὐδέν. μέμνηται

δὲ καὶ Λυκοῦργος (1.17) Εἰρηνίδος ἐταίρας, | καὶ Ὑπερίδης (fr. 141 587a Jensen) Ναννίου τῆς καὶ Αἰγός, | ἡ καὶ Προσχύνιον ἐπεκαλεῖτο 587b

8 κρήμανται C* E : κρήμανται A || 24 προσεκυνεῖτο E : ἐπροσκυνεῖτο C : προσκυνεῖσθαι (structura alia) A || 26 Ῥωσῷ C E : Ῥωσῷ A

587c ὅτι πρόσωπον ἀστεῖον εἶχε καὶ ἐχρήτο χρυσοῖς ἱματίοις πολυτελέσι, ἐκδύσα δὲ ἦν αἰσχροτάτη. | μέμνηται δὲ Ὑπερίδης (fr. 142 Jensen) καὶ Νεμεάδος αὐλητρίδος, περὶ ἧς ἄξιον θαυμάζειν πῶς περιεῖδον Ἀθηναῖοι οὕτω προσαγορευομένην τὴν πόρνην πανηγύρεως ἐνδοξοτάτης ὀνόματι κεχρημένην· κεκώλυτο γὰρ τὰ 5 τοιαῦτα τίθεσθαι ὀνόματα οὐ μόνον ταῖς ἐταιρούσαις ἀλλὰ καὶ ταῖς 587e ἄλλαις δούλαις, ὥς φησι Πολέμων (fr. 3 Preller). | Φιλέταιρος (fr. 9.1–5, 7) δὲ φησὶ πού·

οὐχὶ Κερκώπη μὲν ἤδη γέγονεν ἔτη τρισχίλια,
ἡ δὲ Διοπείθους ἀηδὴς Τελέσιλλα ἔτερα μυρία; 10
Θεολύτην δ' οἶδεν οὐδεὶς ὅτε τὸ πρῶτον ἐγένετο.

οὐχὶ Λαῖς μὲν τελευτῶσ' ἀπέθανε κινουμένη, |
587f Ἴσθμιάς δὲ καὶ Νέαιρα κατασέσηπε; 5
περὶ δὲ Ναίδος σιωπῶ· γομφίους γὰρ οὐκ ἔχει. | 7

588a τὸν τῆς Ἡδονῆς τοίχον ὑποσκάπτοντες, Ἐρατοσθένης (p. 193 Bernhardt) ἔφη.

ὅτι Ἐπικούρος τῆς ἐγκυκλίου παιδείας ἀμύητος ὢν ἐμακάριζε τοὺς ὁμοίως αὐτῷ ἐπὶ φιλοσοφίαν παρερχομένους λέγων (fr. 117, p. 137 Usener = 25F Long–Sedley)· μακαρίζω σε, ὦ οὗτος, ὅτι 588b καθαρὸς πάσης αἰτίας ἐπὶ | φιλοσοφίαν ἔρχῃ. οὗτος Λεόντιον τὴν 20 ἑταίραν ἐρωμένην εἶχεν, ἡ καὶ πᾶσι μὲν τοῖς Ἐπικουρείοις συνῆν ἐν τοῖς κήποις, Ἐπικούρω δὲ καὶ ἀναφανδόν. ὅτι Λαῖς ἐξ 588c Ὑκκάρων, πόλεως Σικελικῆς, αἰχμάλωτος | γενομένη ἦκεν εἰς Κόρινθον, φησὶ Πολέμων (fr. 44 Preller), ἧς καὶ Ἀρίστιππος (SSR IV A 91 = fr. 60 Mannebach) ἦρα καὶ Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ 25 Διογένης τε ὁ κύων (Diog. Sinop. SSR V B 213)· ἡ καὶ Ἀφροδίτη ἡ ἐν Κορίνθῳ ἡ Μελαίνις νυκτὸς ἐπιφαινομένη ἐμήνυεν ἐραστῶν ἔφοδον πολυταλάντων. Ἀπελλῆς δὲ ὁ ζωγράφος παρθένον ἔτι οὖσαν ταύτην ἰδὼν ἀπὸ Πειρήνης ὑδροφοροῦσαν θαυμάσας τὸ 588d κάλλος ἤγαγεν εἰς συμπόσιον. | χλευασάντων δ' αὐτὸν τῶν ἐταί- 30 ρων ὅτι ἀνθ' ἑταίρας παρθένον εἰς τὸ συμπόσιον ἀγάγοι, “μὴ θαυμάσητε,” ἔφη· “ἐγὼ γὰρ αὐτὴν εἰς μέλλουσαν ἀπόλαυσιν μετ' οὐδ' ὅλην τριετίαν καλὴν δείξω.” τὸ δ' αὐτὸ καὶ Σωκράτης ἐμαντεύσατο περὶ τῆς Ἀθηναίας Θεοδότης. οὕτω δ' ἦν ἡ Λαῖς

1 χρυσοῖς C : χρ⁹⁰ E : † χρυσεοὶς † καὶ A || 5 κεκώλυτο C E : ἐκεκώλυτο A 6–7 ταῖς ἄλλαις δούλαις A : τὰς ἄλλας δούλας C E

- καλή ὡς καὶ τοὺς ζωγράφους | ἐρχομένους πρὸς αὐτὴν ἀπο- 588e
μιμῆσθαι τοὺς μαστοὺς καὶ τὰ στέρνα. διαζηλοτυπουμένη δέ ποτε
τῇ Φρύνῃ ἡ Λαΐς πολλὴν ἐραστῶν ἔσχηκεν ὄμιλον οὐ διακρίνουσα
πλούσιον ἢ πένητα. Ἀρίστιππος (SSR IV A 92 = fr. 61 Mannebach)
5 δὲ δύο τοῦ ἔτους μῆνας συνδιημέρευεν αὐτῇ ἐν Αἰγίνῃ. ὄνει-
διζόμενος δὲ ὑπὸ τοῦ οἰκέτου, ὅτι ὁ μὲν αὐτῇ τοσοῦτον ἀργύριον
δίδωσιν, ἡ δὲ προίκα Διογένει τῷ κυνὶ συγκυλίεται, ἔφη. “ἐγὼ
Λαΐδι χορηγῶ ἵν’ αὐτῆς ἀπολαύω, | οὐχ ἵνα μὴ ἄλλο.” Διογένους 588f
δ’ εἰπόντος αὐτῷ. “Ἀρίστιππε, κοινῇ συνοικεῖς πόρνη· ἡ κύνιζε
10 γοῦν, ὡς ἐγώ, ἡ πέπαυσο,” Ἀρίστιππος (fr. 64A Mannebach) ἔφη.
“ἄρά γε μὴ τί σοι ἄτοπον δοκεῖ εἶναι, Διόγενες, οἰκίαν οἰκεῖν ἐν ᾗ
πρότερον ὤκησαν ἄλλοι;” “οὐ γάρ,” ἔφη. “τί δὲ ναῦν ἐν ᾗ πολλοὶ
πεπλεύκασιν;” “οὐδὲ τοῦτο,” ἔφη. “οὕτως οὖν οὐδὲ γυναικὶ
15 συνεῖναι ἄτοπον ἢ πολλοὶ κέχρηται.” | Στράτις (fr. 27.3) δὲ οὐ 589a
Σικελὴν ἀλλὰ Κορινθίαν εἶναι φησὶ αὐτήν. ἀνηρέθη δὲ ὑπὸ τινων
γυναικῶν ἐν Θετταλίᾳ ἐρασθεῖσα Πausανίου Θετταλοῦ, κατὰ
φθόνον καὶ δυσζηλίαν | ξυλίναις χελώναις τυπτομένη ἐν Ἀφροδίτης 589b
ιερῷ· διὸ καὶ τὸ τέμενος ἐκλήθη Ἀνοσίας Ἀφροδίτης. καὶ ἦν τάφος
αὐτῆς παρὰ τῷ Πηνειῷ σημείον ἔχων ὕδριαν λιθίνην καὶ
20 ἐπίγραμμα τόδε (anon. FGE 1596-9).

τῇσδὲ ποθ’ ἡ μέγалаυχος ἀνίκητός τε πρὸς ἀλκὴν
Ἑλλάς ἐδουλώθη κάλλεος ἰσοθέου,
Λαΐδος, ἣν ἐτέκνωσεν Ἔρως, θρέψε δὲ Κόρινθος·
κεῖται δ’ ἐν κλεινοῖς Θετταλικαῖς πεδίοις.

- 25 αὐτοσχεδιάζουσιν οὖν οἱ λέγοντες αὐτήν ἐν Κορίνθῳ | τεθάρθαι. 589c
Ἀριστοτέλης δ’ ὁ Σατυριστὴς ἐξ Ἑρπυλλίδος ἐταίρας ἐπαιδοποίησε
Νικόμαχον καὶ συνῆν ταύτῃ μέχρι θανάτου, φησὶν Ἑρμιππος (fr.
46 Wehrli = FGrH 1026 F 28). Πλάτων δὲ τὴν Κολοφωνίαν ἐταίραν
Ἀρχαιάνασσαν ἡγάπα καὶ ἦδεν εἰς αὐτήν τάδε (Asclep. A.P. 7.217
30 = HE 1002-5 = ‘Plato’ FGE 608-11).

Ἀρχαιάνασσαν ἔχω τὴν ἐκ Κολοφῶνος ἐταίραν,
ἣς χάπτι ρυτίδων πικρὸς ἔπεστιν Ἔρως· |
ἂ δειλοὶ νεότητος ἀπαντήσαντες ἐκείνης 610 589d
πρωτοπόρου, δι’ ὅσης ἤλθετε πυρκαϊῆς. 1005

- Περικλῆς δ' ὁ Ὀλύμπιος δι' Ἀσπασίαν τὴν νεωτέραν — οὐ τὴν
 Σωκράτει συγγενομένην — συνετάραξε πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα. ἦν δὲ
 πρὸς ἀφροδίσια πάνυ καταφερής· ὃς καὶ τῇ τοῦ υἱοῦ γυναικὶ
 589e συνῆν, | ὃς καὶ φευγούσης ποτὲ Ἀσπασίας γραφὴν ἀσεβείας λέγων
 ὑπὲρ αὐτῆς πλείω ἐδάκρυσεν ἢ ὅτε ὑπὲρ τοῦ βίου καὶ τῆς οὐσίας 5
 ἐκινδύνευε. καὶ Κίμωνος δὲ Ἑλπινίκη τῇ ἀδελφῇ παρανόμως
 589f συνόντος καὶ φυγαδευθέντος | μισθὸν ἔλαβε τῆς καθόδου ὁ Περι-
 589e κλῆς τὸ τῇ Ἑλπινίκη μιγῆναι | καίτοι τῷ Καλλιᾷ ἐκδοθείσῃ. |
 589f Περίανδρος δὲ ὁ ἐξ Ἐπιδαύρου Μέλισσαν ἰδὼν Πελοποννησιακῶς
 ἡσθημένην (ἀναμπέχονος γὰρ καὶ μονοχίτων ἦν καὶ ὠνοχόει τοῖς 10
 ἐργαζομένοις) ἐρασθεὶς ἔγημε. Πύρρου δὲ τοῦ Ἡπειρώτου ἐρω-
 590a μένη ἦν ἡ Λευκαδία Τίγρις· ἦν Ὀλυμπιάς | ἡ τοῦ νεανίσκου
 μήτηρ φαρμάκοις ἔκτεινεν. |
 590b ὅτι εὗρηται παρὰ τοῖς ἀρχαίοις καὶ ὁ τίγρις τὸ ζῶον ἀρσενικῶς. |
 590c ὅτι Ὑπερίδης ὁ ῥήτωρ ἐκ τῆς πατρῴας οἰκίας τὸν υἱὸν 15
 ἀποβαλὼν Γλαύκιππον Μύρριναν τὴν πολυτελεστάτην ἀνέλαβε,
 καὶ ταύτην μὲν ἐν ἄστει εἶχεν, ἐν Πειραιεὶ δὲ Ἀρισταγόραν, |
 590d Φίλαν δ' ἐν Ἐλευσίνι πολλῶν χρημάτων ὠνησάμενος. ἐν δὲ τῷ
 Ὑπὲρ Φρύνης λόγῳ Ὑπερίδης (fr. 171 Jensen) ὁμολογεῖ ἐρᾶν τῆς 20
 γυναικὸς καὶ οὐδέπω τοῦ ἔρωτος ἀπηλλάχθαι. ἦν δ' ἡ Φρύνῃ ἐκ
 Θεσπιέων, κρινομένη δ' ὑπὸ Εὐθίου τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἀπέφυγε· διὸ
 ὀργισθεὶς ὁ Εὐθίας οὐκέτι εἶπεν ἄλλην δίκην. ὁ δὲ Ὑπερίδης |
 590e συναγορεύων τῇ Φρύνῃ, ὡς οὐδὲν ἦνυε λέγων ἐπίδοξοί τε ἦσαν οἱ
 δικασταὶ καταψηφιούμενοι, παραγαγὼν αὐτὴν εἰς τοῦμφανὲς καὶ
 περιρρήξας τοὺς χιτωνίσκους γυμνά τε τὰ στέρνα ποιήσας τοὺς 25
 ἐπιλογικούς οἴκτους ἐκ τῆς ὕψεως αὐτῆς ἐπερρητόρευσε δεισιδαι-
 μονῆσαί τε ἐποίησε τοὺς δικαστάς τὴν ὑποφήτιν καὶ ζάχορον
 Ἀφροδίτης ἐλέω χαρισαμένους μὴ ἀποκτεῖναι. καὶ ἀφεθείσης
 ἐγράφη ψήφισμα, μηδένα οἰκτιζεσθαι τῶν λεγόντων ὑπὲρ τινος,
 590f μηδὲ βλεπομένους | τὸν κατηγοροῦν ἢ τὴν κατηγορουμένην κρίνε- 30
 σθαι. ἦν δὲ ἡ Φρύνῃ μάλλον καλὴ ἐν τοῖς μὴ βλεπομένοις, διὸ
 οὐδὲ ῥαδίως ἦν ἰδεῖν αὐτὴν γυμνήν· ἐχέσαρχον γὰρ χιτῶνιον
 ἡμπίσχετο καὶ τοῖς δημοσίοις οὐκ ἐχρῆτο βαλανείois. τῇ δὲ τῶν
 Ἐλευσινίων πανηγύρει ἐν ὄψει τῶν Πανελλήνων ἀποθεμένη θοι-
 μάτιον καὶ λύσασα τὰς κόμας ἐνέβαινε τῇ θαλάσῃ· καὶ ἀπ' αὐτῆς 35
 591a Ἀπελλῆς | τὴν Ἀναδυομένην Ἀφροδίτην ἀνεγράψατο. καὶ Πραξι-

τέλης δὲ ὁ ἀγαλματοποιὸς ἐρών αὐτῆς τὴν Κνιδίαν Ἀφροδίτην ἀπ’ αὐτῆς ἐπλάσαστο καὶ ἐν τῇ τοῦ Ἔρωτος βάσει, ὃν αὐτὸς ἔπλασεν, ἐπέγραψε (‘Simonides’ *A.Pl.* 204.1-3 = *FGE* 910-12).

Πραξιτέλης ὃν ἔπασχε διηχρίβωσεν Ἔρωτα

5 ἐξ ἰδίης ἔλκων ἀρχέτυπον κραδίης,

Φρύνη μισθὸν ἐμείο διδοὺς ἐμέ· |

ἐκλογὴν τε αὐτῇ τῶν ἀγαλμάτων ἔδωκεν, ἡ δὲ ἐλομένη τὸν 591b

Ἔρωτα ἀνέθηκεν ἐν Θεσπιαῖς. αὐτῆς δὲ Φρύνης οἱ περικτιόνες ἀνδριάντα ποιήσαντες ἀνέθηκαν ἐν Δελφοῖς χρύσειον ἐπὶ κίονος

10 Πεντελικοῦ, κατεσκεύασε δ’ αὐτὸν Πραξιτέλης· ὃν ἰδὼν Κράτης ὁ κυνικός (*SSR* V H 28) ἔφη τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀκρασίας ἀνάθημα. ἔστηκε δ’ ἡ εἰκὼν αὕτη μέση Ἀρχιδάμου καὶ Φιλίππου | ἔχουσα 591c

ἐπιγραφὴν “Φρύνη Ἐπικλέους Θεσπική”. Ἀπολλόδωρος (*FGrH* 244 F 212) δὲ δύο ἀναγράφει Φρύνας, ὧν τὴν μὲν ἐπικαλεῖσθαι

15 Κλαυσιγέλωτα, τὴν δὲ Σαπέρδιον. Ἡρόδικος (*IV* fr. 2, p. 126 *Düring*) δὲ τὴν μὲν φησὶ καλεῖσθαι Σηστόν διὰ τὸ ἀποσῆθαι καὶ ἀποδύειν τοὺς συνόντας αὐτῇ, τὴν δὲ Θεσπικήν. ἐπλούτει | δὲ 591d

σφόδρα ἡ Φρύνη καὶ ὑπισχνεῖτο τειχεῖν Θήβας εἰ ἐπιγράψαιαν Θηβαῖοι ὅτι· “Ἀλέξανδρος μὲν κατέσκαψεν, ἀνέστησε δὲ Φρύνη ἡ

20 ἑταῖρα.” παρεσῖται δὲ ταύτῃ Γρυλλίων εἷς τῶν Ἀρεοπαγιτῶν. | τὸ 591e

δὲ κύριον αὐτῆς ὄνομα Μνησαρέτη, φησὶν | Ἀριστογείτων (*IV*, 591d

Baiter-Sauppe ii.310). | Δημάδης δὲ ὁ ῥήτωρ ἐξ αὐλητρίδος ἐπαι- 591f

δοποιήσαστο Δημέαν· ὃν φρουαττόμενον ἐπὶ τοῦ βήματος ἐπεστόμι- σεν Ὑπερίδης εἰπὼν· “οὐ σιωπήσῃ μείζον τῆς μητρὸς ἔχων τὸ

25 φύσημα;” Βίων δ’ ὁ Βορυσθενίτης φιλόσοφος (*T1 Kindstrand*) ἑταῖρας ἦν υἱὸς Ὀλυμπίας | Λαχαίνης. Σοφοκλῆς (*test.* 77) δ’ ἤδη 592a

γέρων ὧν ἠράσθη Θεωρίδος ἑταῖρας. ἰκετεύων οὖν τὴν Ἀφροδίτην φησὶν ἐκεῖνα τὰ εἰς Ὀμηρον ἀναφερόμενα (*cf.* [*Hdt.*] *Vita Homeri* 417-19, vol. 5 p. 211 *Allen*).

30 κλύε μευ εὐχομένου, Κουροτρόφε, δὸς δὲ γυναῖκα

τῇδε νέων μὲν ἀναίνεσθαι φιλότητα καὶ εὐνὴν,

ἡ δ’ ἐπιτερπέσθω πολιοκροτάφοισι γέρουσιν. |

ἐπὶ δὲ δυσμαῖς ὧν τοῦ βίου Ἀρχίππην ἠγάπησε τὴν ἑταῖραν καὶ 592b

τοῦ βίου κληρονόμον κατέλιπε. περὶ ἧς ἐρωτώμενος ὁ πρότερος

35 αὐτῆς ἐραστὴς Σμικρίνης· “τί ποιεῖ Ἀρχίππη;”, χαριέντως ἔφη· “ὥσπερ αἱ γλαῦκες, ἐπὶ τάφον κάθηται.” ἀλλὰ μὴν καὶ Ἰσοκρά-

592c της Μετάνειραν εἶχεν ἐρωμένην, | τὴν αὐτὴν δὲ καὶ Λυσίας, ὡς
 592b | 592c φησι | Δημοσθένης | ἐν τῷ Κατὰ Νεαίρας ([D.] 59.21). ἡττητο δ' ὁ
 Λυσίας καὶ Λαγίδος, ἧς ἔγραψεν ἐγκώμιον ὁ ῥήτωρ Κέφαλος (fr.
 2, Baiter-Sauppe ii.217), καθὰ καὶ Ἀλκιδάμας ὁ Γοργίου μαθητῆς
 (II, Baiter-Sauppe ii.155) Ναΐδος. ταύτης δὲ καὶ Φιλωνίδης ἦρα. | 5
 592d μῆποτε οὖν καὶ ἐν τῷ Ἀριστοφάνους Πλούτῳ (179), ἐν ᾧ λέγει·

ἐρᾷ δὲ Λαῖς οὐ διὰ σὲ Φιλωνίδου;

γραπτέον “Ναῖς” καὶ οὐ “Λαῖς”. Ἴσοκράτης δὲ καὶ Λαγίσκαν τὴν
 592e ἑταίραν ἀνελάβετο εἰς τὴν οἰκίαν. | Δημοσθένη δὲ τὸν ῥήτορα καὶ
 τεκνοποιήσασθαι ἐξ ἑταίρας ἔχει λόγος· αὐτὸς γοῦν ἐν τῷ Περὶ 10
 Χρυσίου λόγῳ (IV, Baiter-Sauppe ii.251) προαγῆχε τὰ τέκνα ἐπὶ
 τὸ δικαστήριον ὡς δι' ἐκείνων ἔλαιον ἔξω χωρὶς τῆς μητρός, καί-
 592f | 592e | 592f τοι ἔδει | καὶ ταύτην ἐπάγεσθαι | κατὰ τὸ ἔθος· | ἀλλ' αἰδοῖ τοῦτ'
 ἐποίησε φεύγων τὴν διαβολήν. ἀκόλαστος δὲ ἦν περὶ τὰ ἀφροδί-
 593a δύναιτο; | τὰ γὰρ ἐνι αὐτῷ μελετηθέντα ἐκείνῳ μία γυνὴ μιᾷ νυκτὶ
 συνέχεεν.” ἀνελάβετο δὲ εἰς τὴν οἰκίαν καὶ τινὰ Κνωσσίωνα
 592f μειρακίσκον, καίτοι γυναικα ἔχων· ὡς καὶ αὐτὴν ἀγανακτήσασαν
 συγκοιμάσθαι τῷ Κνωσσίῳ. | καὶ δι' Ἀρίσταρχον δὲ ποτε τὸ μει- 20
 ράκιον παροινήσας εἰς Νικόδημον ἐξέκοψεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς. |
 593d | 593e ὅτι Μύστα ἢ Σελεύκου | ἐρωμένη ἡττηθέντος ὑπὸ Γαλατῶν τοῦ
 βασιλέως καὶ μόλις διασωθέντος μεταμφιασμένη τὰ βασιλικά
 συλληφθεῖσα ἀνήχθη μετὰ τῶν αἰχμαλώτων καὶ πραθεῖσα ὡς
 593f θεραπαινὶς ἦλθεν εἰς Ῥόδον· ἔνθα ἐκφήνασα ἑαυτὴν ἥτις ἦν 25
 594b | 594c ὅτι Πλαγγῶν ἢ Μιλησία ἑταίρα | Πασιφίλα ἐπεκαλεῖτο. Ἀρχί-
 λοχος (fr. spur. 331 West² = FGE 540-1)· | 30
 594d συκῇ πετραίῃ πολλὰς βόσκουσα κορώνας,
 εὐήθης ξείνων δέκτρια Πασιφίλη.

11 Χρυσίου B : Χρυσείου A : Χρ^{υ(ου)} C E | προαγῆχε E* : προαγίοχε C :
 προαγείοχε A || 12 ἔλαιον C E : ἔλεον A || 18 Κνωσσίωνα C E : Κνωσίωνα A
 20 Κνωσσίῳ C E : Κνωσίῳ A || 23 μεταμφιασμένη C E :
 μεταμφιεσμένη A

- Φιλήμονος (fr. dub. 198) δὲ ἑταίρας ἐρασθέντος καὶ χρηστὴν
ταύτην ὀνομάσαντος ἐν γράμματι ἀντέγραψε Μένανδρος ὡς
οὐδεμιᾶς οὔσης χρηστῆς. Ἄρπαλος δὲ ὁ Μακεδὼν ὁ τῶν Ἀλεξάν-
δρου πολλὰ χρήματα συλήσας | καὶ καταφυγὼν εἰς Ἀθήνας πολλὰ 594e
5 χρήματα εἰς Πυθιονίχην κατηγάλωσε καὶ θανούσῃ πολυτάλαντον
μνήμα κατεσκεύασε, περὶ οὗ Δικαίαρχος (fr. 21 Wehrli = fr. 81
Mirhady) φησιν | ὡς ἰδὼν τις Μιλτιάδου φήσειεν ἢ Περικλέους ἢ 594f
Κίμωνος | εἶναι. περὶ δὲ τῆς Πυθιονίχης Θεόπομπός (FGrH 115 F 595a
253) φησιν ὡς Βαγχίδος ἥν δούλη τῆς αὐλητρίδος, ἐκείνη δὲ
10 Σινώπης τῆς Θράττης | τῆς ἐξ Αἰγίνης Ἀθήναζε μετενεγκαμένης 595b
τὴν πορνεῖαν, ὥστε γίνεσθαι μὴ μόνον τριδουλον ἀλλὰ καὶ τρίπορ-
νον αὐτήν. ταύτης δύο μνήματα, φησί, κατεσκεύασεν Ἄρπαλος, ὃ
μηδὲ τοῖς ἐν Κιλικίᾳ τελευτήσασιν ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθε-
ρίας γέγονεν. |
15 ὅτι φιλεῖ καὶ ἡ Ναύκρατις | ἐπαφροδίτους ἔχειν ἑταίρας. | 595d | 596e
Δωρίχαν γοῦν ἡ καλὴ Σαπφῶ (fr. 254c, cf. fr. 15) ἐρωμένην 596b
γενομένην Χαράξου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς κατ' ἐμπορίαν εἰς
Ναύκρατιν ἀπαίροντος διὰ τῆς ποιήσεως διαβάλλει ὡς πολλὰ τοῦ
Χαράξου νοσφισαμένην. Ἡρόδοτος (2.135.1) | δ' αὐτὴν Ῥοδῶπιν 596c
20 καλεῖ ἀγνοῶν ὡς ἑτέρα τῆς Δωρίχης ἐστὶν αὕτη, ἡ καὶ τοὺς
περιβοήτους ὀβελίσκους ἀναθεῖσα ἐν Δελφοῖς (cf. Hdt. 2.135.4). |
ὅτι Στίλπωνος τοῦ φιλοσόφου (fr. 156 Döring = SSR II O 17) 596e
ἡχροᾶτο Νικαρέτῃ ἢ Μεγαρίδι ἑταίρα. Λέαινα δὲ | ἡ Ἀρμοδίου 596f
ἑταίρα τοῦ τυραννοκτονήσαντος αἰκίζομένη ὑπὸ τῶν περὶ Ἰππίαν
25 τὸν τύραννον οὐδὲν ἐξειποῦσα ἐναπέθανε ταῖς βασάνοις. ἑταίρα δὲ
τις ἐπεκαλεῖτο Λήμη καὶ Παρόραμα διὰ τὸ καὶ δύο δραχμῶν
φοιτᾶν πρὸς τὸν βουλούμενον, φησὶ Γοργίας (FGrH 351 F 1). |
ὅτι οὐ συνεχρόνισε Σαπφῶ (fr. 250) καὶ Ἀνακρέων, ὡς τινες 599c
οἶονται· ὁ μὲν γὰρ κατὰ Κῦρον καὶ Πολυκράτην ἐγένετο, ἡ δὲ κατ'
30 Ἀλυάτην τὸν Κροίσου πατέρα. | Δίφιλος δὲ ὁ κωμικὸς (fr. 71) ἐν 599d
τινὶ δράματι αὐτοῦ Σαπφoῦς ἐραστὰς πεποίηκεν Ἀρχίλοχον καὶ
Ἰππώνακτα. | ἐρωτικὸς μὲν εἶναι ὁμολογῶ, ἐρωτομανὴς δὲ οὐ. | 599e
φησὶν Εὐριπίδης (fr. 898.1-13). 599f

2 γράμματι C E : διὰ τοῦ δράματος A || 5 κατηγάλωσε] κατηγάλω C E :
κατανάλωσεν A : κατανήλωσεν Kaibel || 6 μνήμα C : μνήμ^α E : μνημεῖον A
30 Ἀλυάτην C E : Ἀλυάτην A | κωμικὸς C : κωμ^(α) E : κωμωδιοποιὸς A

- Ἀφροδίτην οὐχ ὀράς ὅση θεός;
 ἦν οὐδ' ἂν εἴποις οὐδὲ μετρήσειας
 ὅση πέφυκε καὶ ἔφ' ὅσον διέρχεται.
 αὕτη τρέφει σὲ κάμῃ καὶ πάντας βροτούς.
 τεκμήριον δέ, μὴ λόγῳ μόνον μάθῃς· | 5 5
 600a ἔργῳ δὲ δείξον τὸ σθένος τὸ τῆς θεοῦ.
 ἐρᾷ μὲν ὄμβρου γαῖα ὅτε ξηρὸν πέδον
 ἄκαρπον αὐχμῷ νοτίδος ἐνδεῶς ἔχει,
 ἐρᾷ δ' ὁ σεμνὸς οὐρανὸς πληρούμενος
 ὄμβρου πεσεῖν εἰς γαῖαν Ἀφροδίτης ὕπο. 10 10
 ὅταν δὲ συμμιχθῇτον ἐς ταῦτόν δύο,
 φύουσιν ἡμῖν πάντα καὶ τρέφουσ' ἅμα
 δι' ὧν βρότειον ζῇ τε καὶ θάλλει γένος.
- 599e καὶ παρ' Αἰσχύλῳ (fr. 44.1–5) δὲ | τῷ Ἀλεξανδρεῖ ἀνδρὶ εὐπαιδεύτῳ |
 600a Ἀφροδίτη φησὶν· | 15
- 600b ἐρᾷ μὲν ἄγνὸς οὐρανὸς τρῶσαι χθόνα,
 ἔρωι δὲ γαῖαν λαμβάνει γάμου τυχεῖν.
 ὄμβρος δ' ἀπ' εὐνᾶεντος οὐρανοῦ πεσὼν
 ἔχυσε γαῖαν· ἥ δὲ τίχτεται βροτοῖς
 μήλων τε βοσκὰς καὶ βίον Δημήτριον. | 5 20
- 600d καὶ Κριτίας (88 B 1.5–10 D.–K.) δὲ φησιν· |
- 600e οὐ ποτε φιλότης γηράσκεται οὐδὲ θανεῖται 5
 ἔστ' ἂν ὕδωρ οἴνῳ συμμιγνύμενον κυλίκεσσι
 παῖς διαπομπεὺς πρόποσιν ἐπὶ δεξιᾷ νωμῶν
 παννυχίδας θ' ἱερὰς θήλεις χοροὶ ἀμφιέπωσι, 25
 πλάστιγξ δ' ἡ χαλκοῦ θυγάτηρ ἐπ' ἄκραισι καθίζει
 κοττάβου ὑψηλαῖς κορυφαῖς Βρομίου ψακάδεσσιν. | 10
- 600f ἡγεμῶν δὲ μελῶν ἐρωτικῶν Ἀλκμᾶν γέγονε καὶ ἐξέδωκε πρῶτος
 μέλος ἀκόλαστον· ὃς καὶ φησί που τῶν μελῶν (PMG 59(a)).
 Ἔρωι δ' αὖ με Κύπριδος ἔκατι 30
 γλυκὺς κατεΐβων καρδίαν ἰαίνει. |

καὶ Στησίχορος οὐ μετρίως ἐρωτικός ἐγένετο καὶ ἄσματα συνέστη- 601a
 σεν ἅ παιδιὰ καὶ παιδικὰ ἐκαλεῖτο. οὕτω δ' ἐναγώνιος ἦν ἡ περὶ
 τὰ ἐρωτικά πραγματεία, ὥστε καὶ Αἰσχύλος μέγας ὢν ποιητῆς

5 καὶ ἐδέχοντο οἱ θεαταί. | καὶ Πίνδαρος (fr. 127.1-2) δὲ ὢν ἐρωτικός 601b | 601c
 φησί που·

εἶη καὶ ἐράν καὶ ἔρωτι
 χαρίζεσθαι κατὰ καιρόν.

καὶ Τίμων δὲ ἐν τοῖς Σίλλοις (SH 791.2) ἔφη·

10 ὦρῃ ἐράν, ὦρῃ δὲ γαμείν, ὦρῃ δὲ πεπαύσθαι,

καὶ μὴ ἀναμένειν ἔστ' ἂν ἐκεῖνό τις φθέγγηται (SH 791.1)· |

ἤνικ' ἐχρῆν δύνειν, νῦν ἄρχεται ἡδύνεσθαι. | 601d

Χαλκιδεῖς δὲ ληροῦντες δεικνύουσι παρ' αὐτοῖς τόπον δν Ἀρπάγιον 601f
 καλοῦσιν, ἐν ᾧ μυρρίναι διάφοροι πεφύκασιν, ὅθεν τὸ Τρωϊκὸν
 15 μειράκιον ἡρπάγη παρὰ Διός. |

ὅτι Χαρίτων | καὶ τὰ αὐτοῦ παιδικὰ Μελάνιππος φανέντες ἐπι- 602a | 602b
 βουλευόντες Φαλάριδι καὶ βασανιζόμενοι ἐφ' ᾧ εἰπεῖν τοὺς
 συνειδότας οὐ μόνον οὐ κατεῖπον, ἀλλὰ καὶ τὸν Φάλαριν εἰς ἔλεον
 τῶν βασάνων ἤγαγον, ὡς ἀπολύσαι αὐτοὺς πολλὰ ἐπαινέσαντα·
 20 διὸ καὶ Ἀπόλλων ἤσθεις ἐπὶ τούτοις ἀναβολὴν θανάτου τῷ
 Φαλάριδι ἐχαρίσατο. |

ὅτι φιλόπαις ἦν ἐκμανῶς Ἀλέξανδρος· Βαγῶου γοῦν | τοῦ 603a | 603b
 εὐνούχου οὕτως ἤττητο ὡς ἐν ὅφει θεάτρου ὅλου καταφιλεῖν αὐτὸν
 ἀνακλάσαντα τῶν θεατῶν ἐπιφωνούντων μετὰ χροῦτο. |

25 ὅτι τῇ περὶ τὴν Πειρήνην χαλκῇ βοῖ βοῦς | ἐπανεστῇ ἀπα- 605e | 605f
 τηθεὶς τῇ ὁμοίῳσει· ἤδη δὲ που καὶ γεγραμμένη κυνὶ καὶ
 περιστερᾷ καὶ χηνὶ τῇ μὲν κύων, τῇ δὲ περιστερᾷ, τῇ δὲ χην
 προσήλθον καὶ ἐπεπῆδησαν· φανέντων δὲ πᾶσι τούτοις ἀδυνάτων
 ἀπέστησαν. Κλείσοφος δὲ ὁ Σηλυβριανὸς τοῦ ἐν Σάμῳ Παρίου
 30 ἀγάλματος ἐρασθεὶς κατέκλεισεν αὐτὸν τῷ ναῷ ὡς πλησιάσαι
 δυνάμενος. καὶ ὡς ἡδυνάτει διὰ τε τὴν ψυχρότητα καὶ τὸ
 ἀντίτυπον τοῦ λίθου, τῆς ἐπιθυμίας ἀπέστη. | Κτησικλέους δ' ἦν 606a

4 <παιδερασ>τικούς scripsi : αρτικούς C E* || 12 vide finem || 21 vide finem
 24 vide finem || 29 Σηλυβριανὸς C E : Σηλυμβριανὸς A

- 606b τὸ ἄγαλμα. | καὶ ἄλογα δὲ ζῶα ἀνθρώπων ἡράσθη, Σεκούνδου μὲν
οἰκέτου οἰνοχόου Νικομήδους Βιθυνῶν βασιλέως ἀλεκτρύων, δς
606c ἐκαλεῖτο Κένταυρος, | Ἀμφιλόχου δὲ παιδὸς Ὡλενίου χήν. ἐν δὲ
Λευκαδίᾳ ταῶς οὕτως ἡράσθη παρθένου, ὡς καὶ τὸν βίον ἐκλι-
πούση συναποθανεῖν. ὁ δὲ τοῦ δελφίνος ἔρως κεῖται παρ' Ὀππια- 5
606d νῶ. | ἐστὶ δὲ συνετώτατον ζῶον ὁ δελφὶς καὶ φιланθρωπότατον καὶ
χάριν ἀποδοῦναι ἐπιστάμενον. Φύλαρχος (*FGrH* 81 F 26) οὖν φησι
606e Κοίρανον | τὸν Μιλήσιον ἰδόντα ἀλιέας δελφίνα λαβόντας καὶ
μέλλοντας κατακόπτειν ἀργύριον δοῦναι καὶ ἀφείναι εἰς τὸ
πέλαγος· εἶτα ναυαγία χρησάμενον καὶ μετὰ πολλῶν περὶ 10
Μύκονον μόνον ὑπὸ δελφίνος σωθῆναι. τελευτήσαντος δὲ γηραιοῦ
καὶ τῆς ἐκφορᾶς παρὰ τὴν θάλασσαν γενομένης πλήθους δελφίνων
606f ἐφάνη μικρὸν ἀπωτέρω τῶν συνεκχομιζόντων τὸν Κοίρανον, | ὥσει
συνεκφέρων καὶ συγκηδεῦον τὸν ἄνθρωπον. ὁ αὐτὸς (*Phylarch.*
FGrH 81 F 36) ἱστορεῖ ὅτι ἐλέφαντι Ἰνδιχῶ συνετρέφετο θήλεια 15
ἐλέφας ἦν Νίκαιαν ἐκάλουν· ᾧ τελευτώσα ἡ τοῦ τρέφοντος Ἰνδοῦ
γυνὴ παιδίον αὐτῆς τριακοστέον παρέθετο. καὶ γέγονε δεινὴ
φιλοστοργία τοῦ θηρίου πρὸς τὸ παιδίον· οὔτε γὰρ ἀπ' αὐτοῦ
χωριζόμενον τὸ βρέφος ὑπέμενε, ὁ δὲ εἰ μὴ βλέποι τὸ παιδίον
ἥσχαλλεν. ὅτ' οὖν ἡ τροφὸς ἐμπλήσῃ αὐτὸ γάλακτος, ἀνὰ μέσον 20
607a τῶν ποδῶν τοῦ θηρίου ἐτίθει αὐτὸ ἐν σκάφῃ· | εἰ δὲ μὴ τοῦτο
πεποιήκοι, τροφὴν οὐκ ἐλάμβανεν ἡ ἐλέφας. εἶτα τοὺς καλάμους
λαμβάνων τῶν παρατιθεμένων χορτασμάτων καθεύδοντας τοῦ
βρέφους τὰς μυίας ἀπεσόβει· ὅτε δὲ κλαῖοι, τῇ προβοσκίδι τὴν
σκάφην ἐκίνει καὶ κατεκοίμιζεν αὐτό. τὸ δ' αὐτὸ ἐποίει καὶ ὁ ἄρρην 25
ἐλέφας πολλάκις. |
607b ὅτι εἰ διαλεκτικοὶ συνελθόντες εἰς πότον περὶ συλλογισμῶν
διαλέγοντο, ἄλλοτρίως ποιοῦσι τοῦ παρόντος καιροῦ· καὶ ὁ καλὸς
γὰρ κάγαθος ἀνὴρ μεθυσθεῖν ἄν. οἱ δὲ βουλόμενοι σωφρονικοὶ εἴ-
607c ναι σφόδρα μέχρι τινὸς διατηροῦσιν | ἐν ταῖς πότοις τὸ τοιοῦτον· εἴθ' 30
ὅταν παραδυῇ τὸ οἰνᾶριον, πᾶσαν ἀσχημοσύνην ἐπιδείκνυνται. |
608a | 608d ὅτι Χαιρήμων (*TrGF* 71 F 9.1–2) | ἕαρος τέκνα προσαγορεύει τὰ
608e ἄνθη, | τὸν δὲ κισσὸν (*TrGF* 71 F 5.1) χορῶν ἑραστὴν καὶ ἐνιαυτοῦ

2 οἰκέτου οἰνοχόου (v.ll.) C E : οἰνοχόου A || 5–6 ὁ δὲ τοῦ δελφίνος ἔρως
κεῖται παρ' Ὀππιανῶ verba epitomatoris (cf. Ael. NA 6.15) || 12 παρὰ A : πᾶ-
E : περὶ C || 17 τριακοστέον C E : τριακοσταῖον A

παῖδα, τὰ ῥόδα (TrGF 71 F 13.2) δὲ ἕαρος τιθήνημα, | καὶ ἀλλαχοῦ 608f
(TrGF 71 F 8.1) ῥόδα ὀξυφεγγή.

- ὅτι διαβόητοι γυναικες ἐγένοντο Θαργηλία τε ἡ Μιλησία | σοφή, | 609a
ἡ καὶ τεσσαρεσκαίδεκα | ἀνδράσιν ἐγαμήθη. καὶ Ἀνοῦτις δὲ ἡ 608f | 609a
5 Ξέρξου ὁμοπάτριος καλλίστη ἦν τῶν ἐν Ἀσίᾳ. | καὶ Παντίκα ἡ 609b
Κυπρία, | ἦν παρ' Ὀλυμπιάδι τῇ Ἀλεξάνδρου μητρὶ οὖσαν ἤτει 609c
Μόνιμος. καὶ ἐπεὶ ἦν ἀκόλαστος ἡ γυνή, ἔφη Ὀλυμπιάς· “ὦ
πόνηρε, τοῖς ὀφθαλμοῖς γαμεῖς καὶ οὐ τῷ νῷ.” καλὴ δὲ ἐγένετο
καὶ ἡ κατὰγούσα Πεισίστρατον ἐπὶ τὴν τυραννίδα, ὡς Ἀθηνᾶ
10 δῆθεν, ἡ στεφανόπωλις· ἦν καὶ ἐξέδωκε πρὸς γάμον Πεισίστρατος
Ἱππάρχῳ τῷ υἱῷ. | Ἡσίοδος (fr. 277) δὲ πού τὴν ἐν Εὐβοίᾳ Χαλ- 609e
κίδα καλλιγύναικα εἶπε. Νυμφόδωρος (FGrH 572 F 7) δὲ τοιαύτην
ἱστορεῖ τὴν Τρωϊκὴν νῆσον Τένεδον. διετέθη δὲ καὶ περὶ κάλλους
γυναικῶν ἀγῶν ἐν τῷ περὶ Ἀλφειὸν πεδίῳ παρὰ Κυψέλλῳ, | καὶ 609f
15 ἐνίκησεν ἡ αὐτοῦ γυνὴ Ἡροδίκη. καὶ ἐκράτησεν ὁ ἀγὼν παρ'
Ἡλείοις, φησὶ Θεόφραστος (fr. 563 Fortenbaugh), καὶ αἱ ἀγω-
νιζόμεναι γυναικες χρυσοφόροι ὠνομάζοντο. ἀνδράσι δὲ τοῖς
νικήσασιν ἅθλα δίδονται ὅπλα | καὶ στέφανος μυρρίνης. ἐνιαχοῦ δὲ 610a
φησὶ Θεόφραστος κρίσεις γυναικῶν περὶ σωφοσύνης γίνεσθαι καὶ
20 οἰκονομίας, ὡς ἐν τοῖς βαρβάροις· ἐτέρωθι δὲ κάλλους, ὡς δὲ καὶ
τοῦτο τιμᾶσθαι, καθὰ καὶ παρὰ Τενεδίοις καὶ Λεσβίοις. |

- ὅτι Σοφοκλῆς τις ψηφίσματι ἐξήλασε πάντας | φιλοσόφους τῆς 610e | 610f
Ἀττικῆς, καθ' οὗ λόγον ἔγραψε Φίλων ὁ Ἀριστοτέλους γνώριμος
(cf. Baiter-Sauppe ii.343). ἀπελογήσατο δ' αὖθις ὑπὲρ Σοφοκλέους
25 Δημοχάρης ὁ Δημοσθένους ἀνεψιός (I, Baiter-Sauppe ii.341-2).
καὶ Ῥωμαῖοι δ' οἱ πάντα ἄριστοι ἐξέβαλον τοὺς σοφιστὰς τῆς
Ῥώμης ὡς διαφθείροντας τοὺς νέους· ἔπειτ' οὐκ οἶδ' ὅπως
κατεδέξαντο. Ἀνάξιππος ὁ κωμικός (fr. 4.1-3) φησιν·

- οἴμοι, φιλοσοφεῖς. ἀλλὰ τοὺς φιλοσόφους |
30 ἐν τοῖς λόγοις φρονούντας εὐρίσκω μόνον, 611a
ἐν τοῖσι δ' ἔργοις ἀνοήτους ὄντας ὀρώ.

9 ἡ κατὰγούσα Πεισίστρατον Peppink : ἡ κάγούσα Πεισίστρατον E* : ἡ
παραιβατήσασα Πεισιστράτῳ C : τὴν κατὰγούσαν ... Πεισίστρατον
(structura alia) A || 14 Κυψέλλῳ C E : Κύψελον (structura alia) A || 20 δὲ² C
E : δέον A

- εικότως οὖν οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐ προσίενται, ὥς φησι Χαμαιλέων
(fr. 35 Wehrli), τὴν ῥητορικὴν διὰ τὰς ἐν τοῖς λόγοις ὑμῶν φιλοτι-
μίας καὶ ἔριδας καὶ τοὺς ἀκαίρους ἐλέγχους· δι' οὗς Σωκράτης μὲν
611b ἀπέθανε καὶ Θεόδωρος ὁ ἄθεος (SSR IV H 11), | Διαγόρας δ'
ἐφυγαδεύθη, ὅτε καὶ πλέων ναυαγία ἐχρήσατο, Θεότιμος δ' ὁ 5
γράφας κατ' Ἐπικούρου ὑπὸ Ζήνωνος τοῦ Ἐπικουρείου ἐξαιτηθεὶς
ἀνηρέθη.
- ὅτι τοῦ κυνὸς τὴν φύσιν περιττὴν ἔχοντος, αἰσθήσει τε τῇ πρὸς
611c ὄσφρανσιν καὶ πρὸς τὸ οἰκεῖον καὶ ἀλλότριον | καὶ τῷ συνανθρω-
πίζον καὶ οἰκουρὸν εἶναι ζῶον καὶ φυλακτικὸν τοῦ τῶν εἰδῶντων 10
βίου, οὐδὲν τούτων πρόσεστι τοῖς κυνικοῖς· οὔτε γὰρ συνανθρω-
πίζουσιν οὔτε διαγινώσκουσιν οὐδένα τῶν ὁμιλούντων, αἰσθήσει τε
πολλῶν ὑστεροῦντες ἀργῶς καὶ ἀφυλάκτως ζῶσι. λοιδοροῦ δὲ καὶ
παμφάγου τοῦ ζώου πεφυκός, ἔτι δὲ ταλαιπώρου καὶ γυμνοῦ
τὸν βίον, ταῦτα μελετῶσι κακολόγοι καὶ βοροὶ καὶ ἄνοικοι καὶ 15
611e ἀνέστιοι βιοῦντες | διὰ τὸν βρένθον ὑμῶν τὸν πολύν. |
- 611d ὅτι διάλογοί τινες φέρονται Λυσίου θαυμαζόμενοι μὲν, ὑποπτεύο-
μενοι δὲ Σωκράτους εἶναι συγγράμματα χαρισθέντα αὐτῷ ὑπὸ
611e Ξανθίππης τῆς Σωκράτους γυναικὸς μετὰ τὸν ἐκείνου | θάνατον. |
- 612a ὅτι Σόλων (fr. 73b Ruschenbusch) οὐκ ἐπέτρεπεν ἀνδρὶ 20
611e μυρεψικῆς τέχνης προϊστασθαι. | Λυσίας ἐν τῷ Πρὸς Αἰσχίνην τὸν
612d Σωκρατικὸν (fr. 1 Carey) τάδε φησί· | τοσοῦτοι ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἅμα
ἡμέρᾳ ἀπαιτήσοντες τὰ ὀφειλόμενα ἔρχονται ὥστε οἶεσθαι τοὺς
παριόντας ἐπ' ἐκφορὰν αὐτοὺς ἡκεῖν τοῦ τεθνεώτος. οὕτω δ' οἱ ἐν
τῷ Πειραιεὶ διάκεινται ὥστε πολὺ ἀσφαλέστερον εἶναι εἰς τὸν 25
612e Ἀδρίαν πλεῖν ἢ | τούτῳ συμβαλεῖν· πολὺ γὰρ μᾶλλον ἢ ἂν δανεί-
σῃται αὐτοῦ νομίζει ἢ ἢ ὁ πατήρ αὐτῷ κατέλιπε. καὶ περὶ τῆς
ἐρωμένης δὲ αὐτὴν ἐπάγει ῥᾶον εἶναι τοὺς ὀδόντας ἀριθμῆσαι |
612f ὅσου ἐλάττους ἦσαν ἢ τῆς χειρὸς τοὺς δακτύλους.

16 βρένθον A C E : ἀλαζονείαν E^s || 28 αὐτὴν C E : fort. αὐτῆς, cf. A ἥς
29 τέλος τῶν ἐκ τοῦ ιγ' λόγου E | quae sequuntur praeb. C fol. 183r-v (post
13.612f), E fol. 398r-v (post 15.702c) : om. B M P Mus

ἐκ τοῦ τρεισκαιδεκάτου βιβλίου

φησὶ Πίνδαρος (fr. 123.3–6)· ὃς τὰς τοῦ προσώπου τῆσδ' ἀκτῖνας 601d

μαρμαριζοίσας δρακῶν
μὴ πόθῳ κυμαίνεται, ἐξ ἀδάμαντος
5 ἥε σιδήρου κεχάλκευται μέλαιναν καρδίαν 5
ψυχρᾷ φλογί. |

τῶν δὲ φαύλων ἐρώτων, ὧν πολὺς ἀριθμὸς ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ τῷ 602f
ρήτορι, Λαίον τινὲς φασὶν ἄρξασθαι ξενισθέντα Πέλοπι καὶ ἀρπά-
ξαντα κατ' ἔρωτα τὸν | υἱὸν Χρυσίππον. | 603a

10 ὅτι ἦν μὲν ἐρωτικὸς Ἀλέξανδρος, ἦν δὲ καὶ περὶ τὸ καθήκον 603c
ἐγκρατῆς· αἰχμαλώτους γοῦν λαβὼν τὰς Δαρείου παῖδας καὶ τὴν
γυναῖκα οὐ μόνον ἀπέσχετο, ἀλλ' οὐδὲ μαθεῖν ἐκείνας ἐποίησεν ὅτι
εἰσὶν αἰχμάλωτοι, ἀλλ' ὥς ἔτι Δαρείου ἐν τῇ βασιλείᾳ ὄντος πάντα
αὐταῖς χορηγεῖσθαι ἐκέλευσε. καὶ τοῦτο μαθὼν Δαρεῖος ἠὔξατο
15 Ἥλιῳ τὰς χεῖρας ἀνατείνας ἢ αὐτὸν βασιλεῦειν ἢ Ἀλέξανδρον. |

“οἱ παῖδές εἰσι καλοί”, Γλυκέρα ἡ ἑταῖρα ἔφη, “ὅσον εἰκόλασι 605d
γυναικὶ χρόνον.” |

ὅτι Σοφοκλῆς ποτε κατ' ἔρωτα γυμνὸς συνὼν τινι | ἀπώλεσε 604d | 604e
τὴν χλανίδα ὑπεστρωμένην οὔσαν καὶ ἀρπασθεῖσαν. Εὐριπίδου δὲ
20 τὸ γεγονὸς διατωθάζοντος Σοφοκλῆς | τῷ περὶ Ἥλιου καὶ Βορέου 604f
λόγῳ χρησάμενος εἶπεν, ὥς ἐμὲ μὲν (“Sophocles” FGE 1040–3)

Ἥλιος χλιαίωνν 1040

γυμνὸν ἐποίησεν· σοὶ δὲ φιλοῦντι ἑταῖραν
Βορρᾶς ὠμίλησε. σὺ δ' οὐ σοφός, ὃς τὸν Ἔρωτα
25 ἄλλοτρίαν σπεύρων λωποδύτην ἀπάγεις. |

ὅτι οὐ καλῶς ὁ Φρύνιχος (*TrGF* 3 F 13) εἶπε· | 603f

λάμπει δ' ἐπὶ πορφυρεαῖς παρειαῖσι φῶς ἔρωτος· 604a

εἰ γὰρ ὁ ζῳγράφος χρώματι πορφυρέῳ ἄλειψε γνάθους, οὐκ ἂν ἔτι
καλαὶ φαίνοντο· οὐ γὰρ δεῖ τὸ καλὸν τῷ μὴ καλῷ εἰκάζειν. οὐδ'
30 ἐκεῖνο δέ με ἀρέσκει | τὸ Σιμωνίδειον (*PMG* 585.1–2) κάρτα δοκέον 604b
τοῖς Ἑλλησιν εὖ εἰρήσθαι·

1 sic C : τὰ λείποντα ἐκ τῶν ἀπὸ τοῦ τρεισκαιδεκάτ⁰ λόγ⁰ E || 7–8 τούτῳ τῷ
ρήτορι C E : fort. τούτου τοῦ ρήτορος

πορφυρέου ἀπὸ στόματος
 ἰεῖσα φωνήν,

οὐδ' ὁ ποιήσας (Pi. O. 6.41).

χρυσοκόμην Ἀπόλλωνα·

χρυσέας γὰρ εἰ ἐποίησε ζωγράφος τὰς τοῦ θεοῦ κόμας καὶ μὴ 5
 μελαίνας, χειρον ἂν ᾗν τὸ ζωγράφημα. οὐδ' ὁ φάς·

ῥοδοδάκτυλον·

εἰ γὰρ τις εἰς ῥόδεον χρῶμα βάψει τοὺς δακτύλους, πορφυροβά-
 604d φους χεῖρας καὶ οὐ γυναικὸς καλῆς ποιήσει. | “Περικλῆς,” φησι,
 “ποιεῖν μὲν ἔφη, στρατηγεῖν δ' οὐκ ἐπίστασθαι.” 10

ἐκ τοῦ τεσσαρεσκαίδεκάτου βιβλίου

τὸν Διόνυσον μαινόμενον οἱ πολλοὶ λέγουσιν ἀπὸ τοῦ τοῦς 613a
 πλείονας ἀκράτου σπώντας θορυβῶδεις γίνεσθαι. | τοῦ οἴνου ἐς τὸ 613b
 σῶμα, ὥς φησιν Ἡρόδοτος (1.212.2), κατιόντος ἐπαναπλέει κακὰ
 5 ἔπεα καὶ μαινόμενα. | Ξενοφῶν (Ages. 5.1) φησι μέθης ἀπέχεσθαι 613c
 ὁμοίως χρῆναι καὶ μανίας, σίτων τε ὑπερκαίρων ὁμοίως καὶ
 ἀργίας. |

ὅτι Ἀνάχαρσις ὁ Σκύθης (A11A Kindstrand) ἐν συμποσίῳ 613d
 γελωτοποιῶν εἰσαχθέντων ἀγέλαστος διέμεινε, πιθήκου δ'
 10 ἐπεισαχθέντος γελάσας ἔφη· “οὗτος μὲν φύσει γελοῖός ἐστιν, ὁ δ'
 ἀνθρωπος ἐπιτηδεύει.” Εὐριπίδης (fr. 492.1–5) δὲ πού φησιν·

ἀνδρῶν δὲ πολλοὶ τοῦ γέλωτος εἵνεκα
 ἀσχοῦσι χάριτας κερτόμους· ἐγὼ δὲ πως
 μισῶ γελοῖους οἵτινες |
 15 ἀχάλινα ἔχουσι στόματα, καὶ εἰς ἀνδρῶν μὲν οὐ 614a
 τελοῦσιν ἀριθμόν, ἐν γέλῳτι δ' εὐπρεπεῖς. 5

οἰκοῦσι δ' οἴκους καὶ τὰ ναυστολούμενα
 ἔσω δόμων κομίζουσι. (E. fr. 494.9–10) 10

Παρμενίσκος δ' εἰς Τροφωνίου καταβάς καὶ ἀνελθὼν οὐκέτι γελᾶν
 20 ἠδύνατο· καὶ χρηστηριαζομένῳ ἡ Πυθία ἔφη (Delphic Oracle Q185
 Fontenrose)·

εἶρη μ' ἀμφὶ γέλωτος, ἀμείλιχε, μειλιχίοιο. |
 δώσει σοι μήτηρ οἴκῳ· τὴν ἔξοχα τίε. 614b

ἐλπίζων δ' ἂν ἐπανεέλθῃ εἰς τὴν πατρίδα γελάσειν, ὥς οὐδὲν ἦν
 25 πλεόν, οἰόμενος ἐξηπατῆσθαι ἔρχεται κατὰ τύχην εἰς Δῆλον· καὶ
 θαυμάζων τὰ κατὰ τὴν νῆσον ἦλθε καὶ εἰς τὸ Λητῶνον νομίζων
 ἰδεῖν ἄγαλμά τι ἀξιόλογον. ἰδὼν δ' αὐτὸ ξύλινον ἄμορφον παραδό-
 ξως ἐγέλασε· καὶ τὸν χρησμόν συμβαλὼν καὶ τῆς ἀρρωστίας
 ἀπαλλαγεῖς μεγαλωστί τὴν Λητῶν ἐτίμησεν. | εὐρετὰς δὲ γελοίων | 614c
 30 Ἀναξανδρίδης (fr. 10.2) | Ῥαδάμανθυν καὶ Παλαμῆδην φησί. γελω- 614b | 614c
 τοποιοῦ δὲ Ξενοφῶν μέμνηται Φιλίππου λέγων ἐν τῷ Συμποσίῳ

1 ἐκ τοῦ ιδ' λόγου E : Ἀθηναίου ἐκ τοῦ τεσσαρεσκαίδεκάτου βιβλίου C
 12 εἵνεκα E Eust. : ἔνεκα C : οὐνεκα A || 18 κομίζουσι C E : σφύζουσι A C^s E^s

(1.11)· Φίλιππος ὁ γελωτοποιὸς κρούσας τὴν θύραν εἶπε τῷ
 ὑπακούσαντι εἰσαγγεῖλαι ὅστις εἴη καὶ ὅτι συνεσκευασμένος ἦκει
 614d πάντα τάπιτῆδεα ὥστε | δειπνεῖν τὰ ἀλλότρια, καὶ τὸν παῖδα δ'
 ἔφη πάνυ πιέζεσθαι διὰ τε τὸ φέρειν μηδὲν καὶ διὰ τὸ ἀνάριστον
 εἶναι. Ἰππόλοχος δὲ γελωτοποιῶν μέμνηται Μανδρογένους καὶ 5
 Στράτωνος τοῦ Ἀττικοῦ. πλήθος δ' ἦν Ἀθήνησι τῆς σοφιστείας
 ταύτης· ἐν γοῦν τῷ Διομέων Ἡρακλεῖω συνελέγοντο ἐξήκοντα
 ὄντες τὸν ἀριθμόν, καὶ ἐν τῇ πόλει δὲ ἐλέγετο ὡς· “οἱ ἐξήκοντα
 614e τοῦτ' εἶπον”, καί· “ἀπὸ τῶν ἐξήκοντα ἔρχομαι.” ἐν δὲ τούτοις
 ἦσαν Καλλιμέδων ὁ Κάραβος καὶ | Δεινίας καὶ Μνασιγείτων καὶ 10
 Μέναιχμος. τοσαύτη δ' αὐτῶν δόξα τῆς ῥαθυμίας ἐγένετο ὥστε
 καὶ Φίλιππον ἀκούσαντα τὸν Μακεδόνα πέμψαι αὐτοῖς τάλαντον,
 ἵν' ἐγγραφόμενοι τὰ γελοῖα πέμποιεν αὐτῷ· ἦν γὰρ φιλογελοια-
 στῆς Φίλιππος, ὡς μαρτυρεῖ Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς
 (2.19). φιλόγελως δ' ἦν καὶ Δημήτριος ὁ Πολιορκητῆς, ὡς φησι 15
 614f Φύλαρχος (FGrH 81 F 12)· ὃς καὶ τὴν Λυσιμάχου αὐλὴν | κωμικῆς
 σκηνῆς οὐδὲν διαφέρειν εἶπεν· ἐξιέναι γὰρ ἀπ' αὐτῆς πάντας δισυλ-
 λάβους, τὸν Βίθυν χλευάζων καὶ τὸν Πάριν, ὄντας παρὰ Λυσι-
 μάχῳ μεγίστους, καὶ τινας τοιούτους· παρ' αὐτοῦ δὲ Πευκέστας
 καὶ Μενελάους, ἔτι δὲ Ὀξυθέμιδας. ταῦτα δ' ἀκούων ὁ Λυσίμαχος, 20
 “ἐγὼ τοίνυν”, ἔφη, “πόρνην ἐκ τραγικῆς σκηνῆς οὐχ ἐώρακα ἐξι-
 615a οὔσαν,” τὴν αὐλητρίδα Λαμίαν λέγων. | ἀπαγγελθέντος δὲ τούτου
 ὑπολαβὼν ὁ Δημήτριος εἶπεν· “ἀλλ' ἢ παρ' ἐμοὶ πόρνη σωφρονέ-
 στερον τῆς παρ' ἐκείνῳ Πηνελόπης ζῇ.” καὶ Σύλας δὲ ὁ Ῥωμαίων
 στρατηγὸς φιλόγελως ἦν. Λεύκιος δὲ Ἀννίκιος Ῥωμαίων στρατη- 25
 γήσας, Ἰλλυριοὺς καταπολεμήσας καὶ αἰχμάλωτον ἀγαγὼν
 Γένιον τὸν αὐτῶν βασιλέα ἀγῶνας ἐπιτελῶν τοὺς ἐπινικίους ἐν τῇ
 Ῥώμῃ παντὸς γέλωτος ἄξια πράγματα ἐποίησεν, ὡς φησι Πολύ-
 615b βιος (30.22)· | μεταπεμφάμενος γὰρ τοὺς ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐπιφανε-
 στάτους τεχνίτας καὶ σκηνὴν ποιήσας μεγίστην πρῶτους εἰσήγα- 30
 γεν αὐλητάς, Θεόδωρον τὸν Βοιώτιον, Θεόπεμπτον, Ἑρμιππον·
 καὶ τούτους στήσας ἐπὶ τὸ προσκῆνιον μετὰ τοῦ χοροῦ αὐλεῖν
 ἐκέλευσεν ἅμα πάντας. τῶν δὲ διαπορευομένων τὰς κρούσεις

13 ἐγγραφόμενοι A C E : ἐκγραφόμενοι E^s || 16 Δημη^τ καὶ τὴν Λυσιμάχου
 αὐλὴν C E : Δημη^τ om. A, ut glossam delevi || 24 Σύλας C E : Σύλλας A
 25 Ἀννίκιος C E : Ἀνίκιος A || 27 Γένιον A C E, cf. (structura mutata) Eust.
 Γένιος : Γέντιον E^{corr.} || 31 Θεόπεμπτον C E : Θεόπομπος (structura alia) A

- ἀρμοζούση κινήσει προσπέμψας οὐκ ἔφη καλῶς αὐτοὺς αὐλεῖν,
ἀλλ' ἀγωνίζεσθαι | μᾶλλον ἐκέλευσε. τῶν δὲ διαπορούντων ἐκέ- 615c
λευσέ τις τῶν ῥαβδούχων ἐπιστρέψαντας ἀπαγαγεῖν ἑαυτοὺς καὶ
ποιεῖν ὡσανεὶ μάχην. ταχὺ δὲ συννοήσαντες οἱ αὐληταὶ ταῖς ἑαυ-
5 τῶν ἀσελγείαις μεγάλην ἐποίησαν σύγχυσιν. συνεπιστρέφοντες
τοὺς μέσους χοροὺς πρὸς τοὺς ἄκρους οἱ μὲν αὐληταὶ φυσῶντες
ἀδιανόητα καὶ διαφέροντες τοὺς αὐλοὺς ἀπῆγον ἀνὰ μέρος ἐπ'
ἀλλήλους, ἅμα δὲ τούτοις ἐπικυτοῦντες οἱ χοροὶ καὶ συνεπεισίνον- 615d
τες τὴν σκηνὴν | ἐπεφέροντο τοῖς ἐναντίοις καὶ πάλιν ἀνεχώρουν
10 ἐκ μεταβολῆς. ὥς δὲ καὶ περιζωσάμενός τις τῶν χορευτῶν στρα-
φεῖς ἦρε τὰς χεῖρας ἀπὸ πυγμῆς πρὸς τὸν ἐπιφερόμενον αὐλητὴν,
τότ' ἤδη κρότος ἐξάίσιος ἐγένετο καὶ κραυγὴ τῶν θεωμένων. ἔτι δὲ
τούτων ἐκ παρατάξεως ἀγωνιζομένων ὀρχησται δύο εἰσῆγοντο
μετὰ συμφωνίας εἰς τὴν ὀρχήστραν, καὶ πύκται τέσσαρες ἀνέβη-
15 σαν ἐπὶ τὴν σκηνὴν μετὰ σαλπιγκτῶν καὶ βυκανιστῶν. ὁμοῦ δὲ
τούτων πάντων ἀγωνιζομένων ἄλεκτον ἦν τὸ συμβαῖνον. |
ὅτι τῶν καλουμένων πλάνων ἐτέρων ὄντων παρὰ τοὺς θαυματο- 615e
ποιοὺς πολλοὶ μέμνηνται. Κηφισόδωρον οὖν τινὰ φασιν (Dionys.
Com. fr. 4.3)* |
20 εἰς τοῦτο τὸ μέρος τοῦ βίου καταχρώμενον. | 615f
Χρῦσιππος (xxviii fr. 7, SVF iii.199) δέ φησιν· ὁ πλάνος Πανταλέων 616a
τελευτᾶν | μέλλων ἑκάτερον τῶν υἱῶν κατ' ἰδίαν ἐξηπάτησε φήσας 616b
μόνῳ αὐτῷ λέξειν ὅποι καταwürχοι τὸ χρυσίον· ὥστε μάτην
ὑστερον κοινῇ σκάπτοντας αἰσθῆσθαι ἐξηπατημένους. ὁ αὐτός
25 (xxviii fr. 8, SVF iii.199) φησιν ὅτι φιλοσκώπτῃς τις ὑπὸ Δημητρίου 616c
μέλλων ἀναιρεθῆναι εἶπε θέλειν ὥσπερ τὸ κύκνειον ἄσας ἀποθα-
νεῖν· ἐπιτρέψαντος δ' ἐκείνου ἔσκωψε. | Λυσίμαχος δὲ ὁ βασιλεὺς
Τελέσφορον ἕνα τῶν ὑπάρχων αὐτοῦ, ἐπεὶ ἔσκωπτέ ποτε ἐν
συμποσίῳ Ἀρσινόῃ τὴν Λυσιμάχου γυναῖκα ὡς ἐμετικὴν εἰπὼν·
30 “κατάρχεις τήνδ' ἐμοῦσαν εἰσάγων,” (cf. E. fr. 183.1)

4 συννοήσαντες A : συνόησαντες C E || 5 συνεπιστρέφοντες C E :
συνεπιστρέψαντες A C^s E^s || 14 τὴν A : τ^(όν) E : τὸ C || 15 σαλπιγκτῶν καὶ
βυκανιστῶν E B Eust. : σαλπιγκτῶν καὶ κυκανιστῶν C : σαλπικτῶν καὶ
βυκανητῶν A || 23 ὅποι C E : ὅπου A || 25 Δημητρίου] Δημητ^{ης} C E : τοῦ
δημίου A

ἐμβληθῆναι ἐκέλευσεν εἰς γαλεάγραν καὶ δίκην θηρίου περιφερό-
μενον καὶ τρεφόμενον, κολαζόμενον οὕτως ἐποίησεν ἀποθανεῖν. |
616d Ταχὺς δ' ὁ Αἰγυπτίων βασιλεὺς Ἀγησίλαον σκώψας τὸν Λακεδαι-
μονίων βασιλέα, ὅτ' ἦλθεν αὐτῷ συμμαχήσων (ἦν γὰρ βραχὺς τὸ
σῶμα), καὶ εἰπών·

5

“ὦδινεν ὄρος, Ζεὺς δ' ἐφοβεῖτο, τὸ δ' ἔτεκε μῦν,”

ἤκουσεν ὡς· “φανήσομαί σοί ποτε καὶ λέων.” ὕστερον οὖν ἀφιστα-
616e μένων Αἰγυπτίων | οὐδὲν αὐτῷ συμπράξας ἐκπεσόντα τῆς ἀρχῆς
ἐποίησε φυγεῖν εἰς Πέρσας.

ὅτι Μελανιππίδης (PMG 758.1–4) διασύρει τὴν αὐλητικὴν 10
λέγων ὅτι·

Ἀθάνα

ὄργανα ἔρριψεν ἱερᾶς ἀπὸ χειρὸς

εἶπέ τε· “ἔρρετε αἶσχεα, σῶματι λύμα·

ἐμέ δ' ἐγὼ καχότατι δίδωμι.” |

15

616f ὦ ἀντικουρυσσόμενος οἶον ὁ Σελινούντιος Τελέστης (PMG 805a.3–5)
φησὶ ψεῦδος εἶναι τὸ τὴν

Ἀθηνᾶν δυσόφθαλμον αἰσχος ἐκφοβη-

θεῖσαν ἐκ χειρῶν βαλεῖν

νυμφαγενεῖ χειροκτύπῳ φηρὶ Μαρσύα κλέος· |

20

617a οὐ γὰρ νιν εὐηράτοιο κάλλους ὀξὺς ἔρωσ ἤγειρεν, 5

ὡς οὐκ ἂν εὐλαβηθείσης τὴν αἰσχύρῳτητα τοῦ εἵδους διὰ τὴν παρθε-
νίαν· ἐξῆς τέ φησιν (Telest. PMG 805b)·

ἀλλὰ μάταν ἀναχόρευτος ἄδε ματαιολόγων

φήμα προσέπτατο Ἑλλάδα μουσοπόλου,

25

σοφᾶς ἐπίφθονον βροτοῖς τέχνας ὄνειδος. |

617b-c ὅτι πάτριον ἦν τοὺς αὐλητὰς συναυλεῖν τοῖς χοροῖς καὶ οὐχὶ
617c ἀνάπαλιν. | Πρατίνας οὖν φησιν ὁ Φλιάσιος (PMG 708.1–8, 11–13)
ἐν τινι ὑπορχήματι·

τί τάδε τὰ χορεύματα;

30

τίς ὕβρις ἔμολεν ἐπὶ Διονυσιάδα πολυπάταγα θυμέλαν;

- ἐμός ἐμός ὁ Βρόμιος, | ἐμέ δεῖ παταγεῖν 617d
 ἄν' ὄρεα σύμενον μετὰ Ναΐδων
 οἶά τε κύκνον ἄγοντα ποικιλόπτερον μέλος. 5
 ὁ δ' αὐλὸς
 5 ὕστερον χορευέτω· καὶ γάρ ἐσθ' ὑπηρέτης.
 κώμων μόνων θηρομάχοις τε πυγμαχίαισι | νέων θέα. 8 617e
 φλέγε τὸν ὀλοσιαλοκάλαμον, 11
 λαλοβαρυπαραμελορυθμοβάταν
 τρυπάνῳ δέμας πεπλασμένον. |
 10 περὶ δὲ τῆς αὐλῶν πρὸς λύραν κοινωνίας Ἐφίππος (fr. 7.3-5) 617f
 φησιν ὡς· |
 ὅταν εὖ 618a
 συναρμόση τις,
 τόθ' ἡ μεγίστη τέρψις ἐξευρίσκεται.
 15 συναυλία δέ ἐστιν, ὡς φησι Σῆμος (FGrH 396 F 11), ἀγῶν συμφω-
 νίας ἀμοιβαίως αὐλοῦ καὶ ρυθμοῦ, χωρὶς λόγου τοῦ προσμελω-
 δοῦντος. | Λίβυν δὲ τὸν αὐλὸν καλοῦσιν οἱ ποιηταί, | ἐπεὶ Λίβυς τις 618b | 618c
 νομάς τὴν αὐλητικὴν πρῶτος εὗρεν. αὐλήσεων δ' ὀνομασίαι αἶδε·
 κῶμος, βουκολισμός, γίγγρας, τετράκωμος, ἐπίφαλλος, χορεῖος,
 20 καλλίνικος, πολεμικόν, ἡδύκωμος, σικινοτύρβη, θυροκοπικόν (τὸ
 καὶ χρουσίθυρον), κνισμός, μόθων. ταῦτα δὲ πάντα μετ' ὀρχήσεως
 ἡϋλεῖτο, φησὶ Τρύφων (fr. 109 Velsen), ὃς (fr. 113 Velsen) καὶ ὠδῆς
 ὀνομασίας καταλέγει τάσδε· ἱμαῖος ἢ ἐπιμύλιος | καλουμένη, ἣν 618d
 παρὰ τοὺς ἀλετοὺς ἦδον, ἴσως ἀπὸ τῆς ἱμαλίδος· ἱμαλὶς δὲ παρὰ
 25 Δωριεῦσιν ὁ νόστος καὶ τὰ ἐπίμετρα τῶν ἀλέτων. ἢ δὲ τῶν ἱστουρ-
 γούντων ὠδὴ αἴλινος, ὡς φησιν Ἐπίχαρμος (fr. 14), ἢ δὲ τῶν
 ταλασιουργῶν ἱουλος. Σῆμος δ' ὁ Δήλιός (FGrH 396 F 23) φησιν
 ὅτι τὰ δράγματα τῶν κριθῶν αὐτὰ καθ' αὐτὰ προσηγορεύοντο
 ἀμάλαι· συναθροισθέντα δὲ καὶ εἰς μίαν γενόμενα δέσμην ἱουλος, |
 30 ὅθεν καὶ ἱουλοι εἰς τὴν Δήμητραν ὕμνοι καὶ Δημητρίουλοι καὶ 618e
 καλλίουλοι. καὶ (carm. pop. PMG 849)·

6 θηρομάχοις E : θῆροαμάχοις, i.e. v.ll. θηρο- et θηρα- in unam confusas C :
 θυραμάχοις A E^s || 7 ὀλοσιαλοκάλαμον A C : ὀλοσιαλοκάλαμος (structura
 mutata) Eust. : ὀλοσιακάλαμον E || 20 σικινοτύρβη E Eust.(1) : σιλιννοτύρβη
 C : σικυννοτύρβη A

πλείστον οὔλον οὔλον ἔει, ἔουλον ἔει.

ἄλλοι δὲ ἐριουργῶν φασιν ὦδὴν τὸν ἔουλον. αἱ δὲ τῶν τιτθῶν ὦδαι
 619a καταβλυκαλήσεις καλοῦνται. | ἡ δὲ τῶν θεριστῶν ὦδὴ Λιτυέρσης
 καλεῖται. καὶ τῶν μισθωτῶν δὲ τις ἦν ὦδὴ τῶν ἐς τοὺς ἀγροὺς
 φοιτῶντων· καὶ βαλανείων ἄλλαι· καὶ τῶν πισσουσῶν ἄλλη. ἦν δὲ 5
 619b καὶ τοῖς ἡγουμένοις τῶν βοσκημάτων ὁ βουκολισμός, ὃν εὖρε
 Δίομος βουκόλος ὁ Σικελιώτης. | ἡ δ' ἐπὶ θανάτοις καὶ λύπαις ὦδὴ
 ὀλοφυρμός καλεῖται. ἔουλοι δὲ ὦδαι Δήμητρι καὶ Περσεφόνῃ
 πρέπουσιν· οὔπιγγοι δὲ αἱ εἰς Ἄρτεμιν. ἡδοντο δὲ Ἀθήνησι καὶ οἱ
 Χαρώνδου νόμοι παρ' οἶνον, ὥς φησιν Ἑρμιππος (fr. 88 Wehrli). 10
 Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Ἀττικάῃς Λέξεσι (Ar. Byz. fr. 340 Slater) φησιν·
 ἱμαῖος ὦδὴ μυλωθρός· ἐν δὲ γάμοις ὑμέναιος· ἐν δὲ πένθεσιν
 619c ἰάλεμος. λῖνος | δὲ καὶ αἰλινος οὐ μόνον ἐν πένθεσιν ἀλλὰ καὶ

ἐπ' εὐτυχεῖ

μολπῇ,

15

κατ' Εὐριπίδην (HF 348–9). Κλέαρχος (fr. 32 Wehrli) δὲ πού φησιν·
 Ἑριφανῆς ἡ μελοποιὸς Μενάλκου κυνηγούντος ἐρώσα ἐθήρευε
 μεταθέουσα ταῖς ἐπιθυμίαις· φοιτῶσα γὰρ καὶ πλανωμένη πάντας
 τοὺς ὀρείους ἐπεξῆει δρυμούς, ὥς μῦθον εἶναι τοὺς λεγομένους
 Ἴνοὺς δρόμους· ὥς μὴ μόνον τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἀστοργίᾳ διαφέ- 20
 619d ροντας ἀλλὰ καὶ τῶν θηρῶν τοὺς ἀνημερωτάτους | συνδακρῦσαι τῷ
 πάθει λαβόντας αἰσθήσιν ἐρωτικῆς· ὅθεν ἐποίησέ τε καὶ ποιήσασα
 περιῆει κατὰ τὴν ἐρημίαν ἀναβοῶσα καὶ ἄδουσα τὸ καλούμενον
 νόμιον, ἐν ᾧ ἐστι (carm. pop. PMG 850)·

μακραι δρύες, ὦ Μενάλκα.

25

Ἀριστόξενος (fr. 89 Wehrli) δὲ φησιν· ἡδον αἱ ἀρχαῖαι Καλύκην
 τινὰ ὦδὴν. Στησιχόρου (PMG 277) δ' ἦν ποίημα ἐν ᾧ Καλύκη τις
 ἐρώσα Εὐάθλου νεανίσκου σωφρόνως εὐχεται τῇ Ἀφροδίτῃ γαμη-
 619e | 619d θῆναι αὐτῷ | ἥ, εἰ μὴ τοῦτο, ἀπαλλαγῆναι τοῦ βίου· | ἐπεὶ γοῦν
 619e ὑπερεῖδεν ὁ νεανίσκος, κατεκρήμνισεν ἑαυτήν. | καὶ Ἴφικλος δὲ 30
 Ἀρπαλύκην ἐρασθεῖσαν ὑπερεῖδεν· ἡ δὲ ἀπέθανε, καὶ γίνεται ἐπ'

1 ἔει ... ἔει A C E Eust.(2) : ἔη ... ἔη vel ἔη ... ἔη C^s E^s || 5 πισσουσῶν C E :
 πεισσουσῶν E^{ac} : πτισσουσῶν A || 6 βουκολισμός C E Eust.(3) : βουκολιασμός
 A || 8 Περσεφόνῃ C E : Φερσεφόνῃ A || 12 μυλωθρός C E : μυλωθρῶν A
 17 Ἑριφανῆς C E : Ἑριφανίς A

- αὐτῇ παρθένους ἀγῶν ὥδης ἢ Ἀρπαλύκη καλεῖται. Νύμφις (FGrH 432 F 5b) δέ φησι Μαρυανδηνούς | ἀνακαλεῖσθαι τινα τῶν ἀρχαίων 619f
 Βόρβον. τοῦτον δέ φασιν υἷὸν γενέσθαι ἀνδρὸς ἐπιφανοῦς | ὠραῖον 620a
 ὃν ἐφεστῶτα ἰδίους ἔργοις καὶ βουλόμενον τοῖς θερίζουσι δοῦναι
 5 πτεῖν βαδίζοντα ἐφ' ὕδωρ ἀφανισθῆναι· ζητεῖν οὖν αὐτὸν τοὺς ἀπὸ
 τῆς χώρας μετὰ τινος μεμελωδημένου θρήνου καὶ ἀνακλήσεως.
 τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ παρ' Αἰγυπτίοις καλούμενος Μάνερως. |
 ὅτι Κάσανδρος ὁ Μακεδόνων βασιλεὺς οὕτως ἦν φιλόμηρος, ὥς 620b
 φησι Καρύστιος (fr. 8, FHG iv.358), ὥς διὰ στόματος ἔχειν τῶν
 10 ἔπων τὰ πολλά. ἐκαλοῦντο δ' οἱ ῥαψῳδοὶ καὶ Ὀμηρισταί. τοὺς δὲ
 Ὀμηριστὰς πρῶτος εἰς τὰ θεάτρα παρήγαγε Δημήτριος ὁ
 Φαληρεὺς (fr. 33 Wehrli = fr. 55A Fortenbaugh-Schütrumpf). | οὐ 620c
 μόνον δὲ τὰ Ὀμήρου μελωδηθῆναι φησι | Χαμαιλέων (fr. 28 620b
 Wehrli = fr. 30 Martano) | ἀλλὰ καὶ τὰ Ἡσιόδου καὶ Ἀρχιλόχου 620c
 15 καὶ Μιμνέρμου καὶ Φωκυλίδου. τὰ δ' Ἀρχιλόχου Σιμωνίδης ὁ
 Ζακύνθιος ἐν τοῖς θεάτροις ἐπὶ δίφρου καθεζόμενος ἐρραψώδει,
 τοὺς δ' Ἐμπεδοκλέους (31 A 12 D.-K.) Καθαρμοὺς ἐρραψώδησεν |
 Ὀλυμπίασι Κλεομένης ὁ ῥαψῳδός. ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ ἐν τῷ 620d
 μεγάλῳ θεάτρῳ ὑπεκρίνατο Ἡγησίας ὁ κωμῳδός τὰ Ἡροδότου,
 20 Ἰάσων (FGrH 632 F 1) φησὶν, Ἐρμόφαντος δὲ τὰ Ὀμήρου.
 ἐκαλοῦντο δὲ τινες καὶ ἱλαρῳδοί, οἳ καὶ σημῳδοὶ διὰ τὸ τὸν
 Μάγνητα Σῆμον ἐν τοῖς τοιούτοις διαπρέψαι. | Ἀριστοξένος (fr. 620e
 111 Wehrli) δέ φησι τὸν μὲν ἀνδρεία καὶ γυναικεῖα πρόσωπα
 ὑποκρινόμενον μαγῳδὸν καλεῖσθαι, τὸν δὲ γυναικεῖα ἀνδρείους
 25 λυσιῳδόν. ἐν δὲ τῷ Ἰωνικῷ λόγῳ | τῷ καὶ κιναιδολόγῳ 620f
 καλουμένῳ ἤχμασε Σωτάδης ὁ Μαρωνεῖτης καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ
 Ἀπολλώνιος· ὃς ἀκαίρως παρρησιασάμενος καὶ κακῶς εἰπὼν
 Λυσίμαχον μὲν τὸν βασιλέα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Πτολεμαῖον δὲ τὸν
 Φιλάδελφον παρὰ Λυσιμάχῳ, καὶ ἄλλους τῶν βασιλέων ἐν ἄλλαις
 30 τῶν πόλεων, τῆς δεούσης ἔτυχε τιμωρίας· ἐκπλεύσαντα γὰρ | τῆς 621a
 Ἀλεξανδρείας καὶ διαπεφευγέναι δοκοῦντα τὸν κίνδυνον (εἰρήκει

2 Μαρυανδηνούς C^{pc} E : Μαρυανδυνούς C^{ac} : Μαριανδυνών (structura alia)
 A || 3 Βόρβον C E : † βωρβον † A : Βῶρμον Hsch. β 1394 || 8 Κάσανδρος C E
 Eust. : Κάσσανδρον (structura alia) A || 21 σημῳδοὶ C E Eust. : σιμῳδούς
 (structura alia) A || 27 ὃς Σωτάδης C E : Σωτάδης ut glossam delevi

γάρ εἰς τὸν βασιλέα Πτολεμαῖον πολλὰ δεινά, ἀτὰρ καὶ τόδε ὅτε
τὴν ἀδελφὴν Ἀρσινόην γεγαμήκει (Sotades fr. 1, p. 238 Powell).

“εἰς οὐχ ὁσίην τρυμαλὶν τὸ κέντρον ὠθεῖ”),

Πάτροκλος ὁ τοῦ βασιλέως στρατηγὸς ἐν Καύνῳ τῇ νήσῳ λαβὼν
621b αὐτὸν | καὶ εἰς μολιβὴν κεραμίδα ἐμβαλὼν καὶ ἀπαγαγὼν εἰς τὸ 5
πέλαγος κατεπόντωσε. τοιαύτη δ' ἦν αὐτοῦ ἡ ποίησις (Sotades fr.
2, p. 238 Powell).

ὁ δ' ἀποστεγάσας τὸ τρήμα τῆς ὀπισθε λαύρας
διὰ δενδροφόρου φάραγγος ἐξέωσε βροντὴν
ἠλέματον, ὁκοίην ἀροτὴρ γέρων χαλᾶ βούς.

10

ἔγραψε δὲ ταῦτα εἰς Φιλῖνον τὸν τοῦ αὐλητοῦ Θεοδώρου πατέρα.
621c σεμνότερος δὲ τῶν τοιούτων ποιητῶν ὁ ἱλαρωδός· | οὐδὲ γὰρ σχινί-
ζεται, χρήται δ' ἐσθῆτι λευκῇ ἀνδρείᾳ καὶ στεφανοῦται χρυσοῦν
στέφανον, καὶ πάλαι μὲν ὑποδήμασιν ἐχρήτο, νῦν δὲ κρηπίσι,
ψάλλει δ' αὐτῷ ἢ ἄρρην ἢ θήλεια, ὡς καὶ τῷ αὐλωδῷ. ὁ δὲ μαγω- 15
δὸς τύμπανα ἔχει καὶ κύμβαλα, καὶ πάντα τὰ περὶ αὐτὸν
ἐνδύματα γυναικεῖα· σχινίζεται τε καὶ πάντα ποιεῖ τὰ ἔξω κόσμου
ὑποκρινόμενός ποτε μὲν γυναικας καὶ μοιχοὺς καὶ μαστροπούς,
ποτέ δὲ ἄνδρα μεθύοντα καὶ ἐπὶ κῶμον παραγενόμενον εἰς τὴν
621d ἔρωμένην. | ἐστὶ δὲ ἡ μὲν ἱλαρωδία περὶ τὴν τραγωδίαν σεμνὴ 20
621c οὔσα, ἡ δὲ μαγωδία περὶ τὴν κωμωδίαν, | φησὶν Ἀριστόξενος (fr.
621d 110 Wehrli). | ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ οἰονεῖ μαγικά τινα προφέρε-
σθαι καὶ φαρμάκων ἐμφανίζειν δυνάμεις. παρὰ δὲ Λακεδαιμονίοις
κωμικῆς παιδιᾶς ἦν τρόπος παλαιὸς λιτὸς καὶ οὔτος αὐτοῖς ὡς
τᾶλλα· ἐμμεῖτο γάρ τις ἐν εὐτελεῖ τῇ λέξει κλέπτοντάς τινας 25
621e ὀπώραν ἢ ξενικὸν ἱατρὸν τοιαυτὶ λέγοντα, ὡς | Ἄλεξις (fr.
146.1-7).

ἐὰν ἐπιχώριος
ἱατρὸς εἴπῃ· “τρύβλιον τούτῳ δότε
πτισάνης,” καταφρονούμεν εὐθέως,
ἐὰν δέ· “πτισάνας”, θαυμάζομεν.
καὶ εἰ μὲν· “σευτλίον”, παρείδομεν,

30

5

2 γεγαμήκει C E : ἐγεγαμήκει A || 5 μολιβὴν C E : μολυβὴν A || 20 περὶ, i.e.
π^ε C E : παρὰ, i.e. π^ε A || 21 περὶ, i.e. π^ε E : π^ε C : παρὰ, i.e. π^ε A

εἰ δέ· “τευτλίον”, ἀσμένως ἠκούσαμεν,
ὥς οὐ τὸ σεῦτλον ταῦτόν ὃν τῷ τευτλίῳ.

ἐκαλοῦντο δὲ οἱ ταύτην τὴν τέχνην μετιόντες παρὰ Λάκωσι δεικ-
λισταί, ὥς ἂν τις σκευοποιούς εἴπη καὶ μιμητάς. | Σικυώνιοι δὲ 621f
5 φαλλοφόρους αὐτοὺς καλοῦσιν, ἄλλοι αὐτοκαβδάλους, Ἴταλοι δὲ
φλύακας, Θηβαῖοι δὲ ἐβελοντάς· οἱ τὰ πολλὰ ἰδίως ὀνομάζοντες
καινουργοῦσι κατὰ τὰς φωνάς. Στράτις (fr. 49.1-7) οὖν φησι·

συνιέτ' οὐδέν, πᾶσα Θηβαίων πόλις· |
οἱ πρῶτα μὲν τὴν σηπίαν 622a
10 ὀπιτθοτίλαν ὀνομάζετε,
τὸν ἀλεκτρυόνα δὲ ὀρτάλιχον, τὸν ἱατρὸν δὲ
σάκταν, βλέφυραν δὲ τὴν γέφυραν, τύκα δὲ 5
τὰ σύκα, κωτιλίδας δὲ τὰς χελιδόνας,
τὴν ἔνθεσιν δ' ἄχολον.

15 Σῆμος (FGrH 396 F 24) δὲ φησι τοὺς αὐτοκαβδάλους | ἐστεφανωμέ- 622b
νους κιττῷ περαίνειν ῥήσεις· ὕστερον δὲ ἰάμβους ὀνομασθῆναι
αὐτοὺς καὶ τὰ ποιήματα αὐτῶν. οἱ δὲ ἰθύφαλλοι προσωπεῖον
μεθυόντων ἔχουσι καὶ ἐστεφάνωνται χειρίδας ἀνθινὰς ἔχοντες,
χιτῳσί τε χρώνται μεσολεύκοις περιέζωνται τε Ταραντίνον
20 καλύπττον αὐτοὺς μέχρι σφυρῶν. σιγῇ δὲ διὰ τοῦ πυλῶνος
εἰσελθόντες, ὅταν κατὰ μέσσην τὴν ὀρχήστραν γένωνται, ἐπιστρέ-
φουσιν εἰς τὸ θέατρον λέγοντες (carm. pop. PMG 851a.1-4)· |

ἀνάγετ', εὐρυχωρίαν 622c
ποιεῖτε·
25 ἐθέλει γὰρ ὁ θεὸς ἐσφυρωμένος
διὰ μέσου βαδίζειν.

οἱ δὲ φαλλοφόροι προσωπεῖον μὲν οὐ λαμβάνουσι, προπόλιον δ' ἐξ
ἐρπύλου περιτίθενται καὶ παιδέρωτας ἐπάνω τούτου ἐπιτίθενται
στέφανόν τε δασὺν ἱὼν καὶ κιττοῦ. καὶ πρῶτα μὲν ἄδουσί τι ἐν
30 ῥυθμῷ, | εἶτα προτρέχοντες τωθάζουσι στάδην οὓς ἂν προέλοιτο. | 622d
φησί που Εὐβουλος (fr. 14.1-8, 10-12)· 622e

τί, ὦ πόνηρ', ἔστηκας ἐν πύλαις ἔτι,

10 ὀπιτθοτίλαν C E : ὀπισθοτίλαν C^s E^s Eust. : † ὀπιτθοτίλαν † A || 28 ἐρ-
πύλου C E : ἐρπύλλου A

	ἀλλ' οὐ βαδίζεις; τοῖσδε γενναίως πάλιν διεσπάρακται θερμὰ χηνίσκων μέλη, διερράχισται σεμνὰ δελφάκων κρέα, κατηλόηται γαστρός ἐν μέσῳ κύκλῳ, κατησίμωται πάντα τάχροκώλια,	5	5
622f	ἐνωγάλισται σεμνὸς ἀλλάντος τόμος, παρεντέτρωκται τευθὶς ἐξωπτημένη, ὥστ' ἐπεὶ βούλει τῶν λελειμμένων φαγεῖν, ἔπειγ' ἔπειγε, μή ποθ' ὥς λύκος χανῶν καὶ τῶνδ' ἀμάρτης.	8 10	10
Ἀντιφάνης (fr. 216.1–26) δέ φησιν·			
	(Α.) ἥ τε γὰρ συνώνυμος τῆς ἔνδον οὔσης ἔγχελυς Βοιωτία τμηθεῖσα κοίλοις ἐν βυθοῖσι κακκάβης χλιαίνεται, ἐξαίρεται, παφλάζεται, προσκάεθ' ὥστε μὴδ' ἂν εἰ χαλκεὺς ἔχων μυκτῆρας εἰσέλθῃ τις, ἐξέλθῃ πάλιν εἰκῇ· τοσαύτην ἐξαχοντίζει πνοήν. πλησίον δὲ ταύτης ἄσιτος ἡμέραν καὶ νύχθ' ὅλην κεστρεὺς, λεπισθεῖς, πασθεῖς, στραφεῖς, χρωσθεῖς, ὁμοῦ τι πρὸς τέλος δρόμου περῶν,	15 5	15
623a	σίζει κεκραγῶς, παῖς δ' ἐφέστηκε ραίνων ᾧξει, Λίβυς τε καυλὸς ἐξηραμμένος ἀκτῖσι θείαις σιλφίου παραστατεῖ.	10	20
623b	(Β.) εἴτ' οὐκ ἐπωδούς φησιν ἰσχύειν τινάς· ἐγὼ γὰρ ἤδη τρεῖς ὁρῶ μασωμένους σοῦ ταῦτα συστρέφοντος. (Α.) ἥ τε σύννομος τῆς κουφονώτου σώμ' ἔχουσα σηπίας ξιφηφόροισι χερσὶν ἐξωπλισμένη τευθὶς μεταλλάξασα λευκαυγῇ φύσιν	15	25
	σαρκὸς πυρωτοῖς ἀνθρώκων ῥαπίσμασι ξανθαῖσιν αὔραις σῶμα πᾶν ἀγάλλεται δείπνου προφήτην λιμὸν ἐκχαλουμένη. ὥστ' εἴσιθι.	20	30
623c			35

μὴ μέλλε, χώρει· δεῖ γὰρ ἡριστηκότας 25
πάσχειν ἂν τι καὶ παθεῖν ἡμᾶς δέη. |

ὅτι Ἀμοιβεύς ὁ Ἀθηναῖος κιθαρωδὸς πλησίον τοῦ θεάτρου 623d
οἰκῶν, εἰ ἐξέλθοι ἄσόμενος, τάλαντον Ἀττικὸν ἐλάμβανεν. |

5 ἡ μουσικὴ πρῶγμ' ἐστὶ βαθύ τι καὶ καμπύλον, 623e
φησὶν Εὐπολὶς (fr. 366), αἰεὶ τε καινὸν ἐξευρίσκει τι τοῖς ἐπινοεῖν
δυναμένοις. |

ἡ μουσική, | 623f

φησὶν Ἀναξίλας (fr. 27.1-3), | 623e

10 ὥσπερ Λιβύη, 623f
αἰεὶ τι καινὸν κατ' ἐνιαυτὸν τίχτει
θηρίον.

κατὰ δὲ τὸν Θεοφίλου Κιθαρωδὸν (fr. 5)·

μέγας
15 θησαυρὸς ἐστὶ καὶ βέβαιος ἡ μουσικὴ
πᾶσι τοῖς μαθοῦσι παιδευθεῖσι τε·

καὶ γὰρ τὰ ἥθη παιδεύει καὶ τοὺς θυμοειδεῖς καὶ τὰς γνώμας
διαφόρους καταπραΰνει· Κλεινίας γοῦν ὁ Πυθαγόρειος | καὶ τῇ 624a

γνώμη καὶ τοῖς ἥθεσι διαφορῶν, | ὡς φησι Χαμαιλέων (fr. 4 623f

20 Wehrli = fr. 5 Martano), | ὅτε ἐχαλέπαιεν, ἀναλαμβάνων τὴν 624a

λύραν ἐκιθάριζε, πρὸς δὲ τοὺς ἐπιζητοῦντας τὴν αἰτίαν ἔλεγε·

“πραΰνομαι.” καὶ ὁ Ὀμηρικὸς δὲ Ἀχιλλεὺς μόνος τῶν ἐν Τροίᾳ

Ἑλλήνων τῇ Ἡετίωνος κιθάρᾳ κατεπραΰνετο (cf. *Il.* 9.186-9).

Θεόφραστος δὲ ἱστορεῖ ἐν τῷ Περὶ Ἐνθουσιασμοῦ (fr. 726B

25 Fortenbaugh) ἰσχυαχοὺς | ἀνόσους διατελεῖν εἰ καταυλήσει τις τοῦ 624b

τόπου τῇ Φρυγιστὶ ἀρμονίᾳ· ἦν Φρύγες πρῶτοι, καὶ παρὰ Φρυγῶν

δὲ Ὑαγνίς, εὖρον καὶ μετεχειρίσαντο· διὸ καὶ τοὺς παρ' Ἑλλήσιν

αὐλητάς Φρυγίους καὶ δουλοπρεπεῖς κλήσεις ἔχειν, οἷος ὁ παρὰ

Ἀλκμᾶνι (*PMG* 109)

30 Σάμβας καὶ Ἄδων καὶ Τῆλος,

καὶ παρ' Ἰππώνακτι (fr. 153 Degani) Κίων <καὶ> Κώδαλος καὶ
Βάβυς, ἐφ' ᾧ καὶ ἡ παροιμία (Zenob. 4.81) ἐπὶ τῶν ἀεὶ πρὸς τὸ
χειρόν αὐλούντων·

καὶ κίων ἢ Βάβυς αὐλεῖ. |

- 624c Ἡρακλείδης (fr. 163 Wehrli = fr. 114 Schütrumpf) δ' οὐδ' ἀρμονίαν 5
φῆσι δεῖν καλεῖσθαι τὴν Φρύγιον, ὡς οὐδὲ τὴν Λύδιον· ἀρμονίας
γὰρ εἶναι τρεῖς, τρία γὰρ καὶ γενέσθαι Ἑλλήνων γένη, Δωριεῖς,
Αἰολεῖς, Ἴωνας. οὐ μικρὰς οὖν οὔσης διαφορᾶς ἐν τοῖς τούτων
ἦθρεσι Λακεδαιμόνιοι μὲν μάλιστα τῶν ἄλλων Δωριέων τὰ πάτρια
διαφυλάττουσι, Θεσσαλοὶ δὲ (οὗτοι γὰρ τὴν ἀρχὴν τοῦ γένους 10
Αἰολεῦσι μετέδωκαν) παραπλήσιον ἀεὶ ποιοῦνται τοῦ βίου τὴν
624d ἀγωγὴν, Ἴωνων δὲ τὸ πολὺ | πλήθος ἡλλοίωται διὰ τὸ συμπεριφέ-
ρεσθαι τοῖς ἀεὶ δυναστεύουσι τῶν βαρβάρων. τὴν οὖν ἀγωγὴν τῆς
μελωδίας ἦν οἱ Δωριεῖς ἐποιούντο Δώριον ἐκάλουν ἀρμονίαν,
Αἰολίδα δὲ ἦν Αἰολεῖς ἤδον, Ἰαστὶ δὲ τὴν τρίτην ἦν ἤκουον 15
ἁδόντων Ἴωνων. ἡ μὲν οὖν Δώριος τὸ ἀνδρῶδες ἐμφαίνει καὶ
μεγαλοπρεπὲς καὶ οὐ διακεχυμένον οὐδ' ἱλαρὸν ἀλλὰ σκυθρωπὸν
καὶ σφοδρὸν, οὔτε δὲ ποικίλον οὔτε πολύτροπον. τὸ δὲ τῶν
624e Αἰολέων ἦθος ἔχει τὸ γαῦρον καὶ | ὀγκῶδες, ἔτι δὲ ὑπόχαινον·
ὁμολογεῖ δὲ ταῦτα ταῖς ἵπποτροφίαις αὐτῶν καὶ ξενοδοχίαις· οὐ 20
πανοῦργον δὲ ἀλλ' ἐξηρημένον καὶ τεθαρρηχός, διὸ καὶ οἰκεῖον
αὐτοῖς ἡ φιλοποσία καὶ τὰ ἐρωτικά καὶ πᾶσα ἡ περὶ δίκαιαν
ἄνεσις· διὸ περιέχουσι τὸ τῆς ὑποδωρίου καλουμένης ἀρμονίας
ἦθος· αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ Αἰολίς, ὡς Ἡρακλείδης καὶ Λᾶσός (PMG
624f 702.3) φησι. | καὶ Πρατίνας (PMG 712a) δὲ φησι· 25

μήτε σύντονον δίωκε
μήτε τὰν ἀνειμέναν Ἰαστὶ
οὔσαν, ἀλλὰ τὰν μέσαν
νεῶν ἄρουραν Αἰόλιζε τῷ μέλει. |

- 625a πρότερον μὲν οὖν Αἰολίδα ταύτην ἐκάλουν, ὕστερον δὲ ὑποδῶριον· 30
ὁρῶντες γὰρ τὸν ὄγκον καὶ τὸ προσποίημα τῆς καλοκάγαθίας ἐν
τοῖς τῆς ἀρμονίας ἦθρεσι Δώριον μὲν αὐτὴν οὐ νομίζουσι, προσεμ-
φερῇ δὲ πῶς ἐκείνη· διὸ ὑποδῶριον ἐκάλεσαν, ὡς ὑπόλευκον καὶ
625b ὑπόγλυκον τὸ λευκῷ καὶ γλυκεῖ προσεμφερέας. | Ἴωνες δὲ τὸ Μιλη-

- σίων ἦθος διαφαίνουσιν ἐπὶ ταῖς τῶν σωμάτων εὐεξίαις βρενθυόμε-
νοι καὶ θυμοῦ πλήρεις, δυσκατάλλακτοι, φιλόνοικοι, οὐδὲν φιλάν-
θρωπον οὐδ' ἱλαρὸν ἐνδιδόντες, ἀστοργίαν καὶ σκληρότητα ἐν τοῖς
ἦθεσιν ἐμφανίζοντες· διὸ οὐδὲ τὸ τῆς Ἰαστί γένος ἀρμονίας οὐτ'
5 ἀνθηρὸν οὔτε ἱλαρὸν ἐστὶν ἀλλ' αὐστηρὸν καὶ σκληρὸν καὶ ὄγκον
ἔχον οὐκ ἀγεννῆ· διὸ τῇ τραγωδίᾳ προσφιλὴς ἡ ἀρμονία. τὰ δὲ
τῶν νῦν Ἰώνων ἦθη τρυφερώτερα καὶ πολὺ παραλλάττον τὸ | τῆς 625c
ἀρμονίας ἦθος. φασὶ δὲ Πύθερμον τὸν Τήιον ἐν τῷ γένει τῆς
ἀρμονίας τούτῳ ἀρμόττοντα τοῖς ἦθεσι τῶν Ἰώνων ποιῆσαι σκαιὰ
10 μέλη, καὶ διὰ τὸ εἶναι τὸν ποιητὴν Ἰωνικὸν Ἰαστί κληθῆναι τὴν
ἀρμονίαν· | διόπερ οὐχ ἀρμονία ἡ Ἰαστί, τρόπος δὲ τις θαυμαστὸς 625d
σχήματος ἀρμονίας. καταφρονητέον οὖν τῶν τὰς κατ' εἶδος διαφο-
ρὰς οὐ θεωρούντων, ἐπακολουθούντων δὲ τῇ τῶν φθόγγων ὀξύτητι
καὶ βαρύτητι καὶ τιθεμένων ὑπερμιξολύδιον ἀρμονίαν καὶ ὑπὲρ
15 ταύτης ἄλλην· οὐχ ὁρῶ γὰρ οὐδὲ τὴν ὑπερφρύγιον ἔχουσιν ἦθος·
ἦν οἴονται τινες ἐξευρηκέναι. | δεῖ δὲ τὴν ἀρμονίαν εἶδος ἔχειν 625e
ἦθους ἢ πάθους, καθάπερ ἡ Λοκριστί· ταύτη γὰρ ἔνιοι τῶν
γενομένων κατὰ Σιμωνίδην καὶ Πίνδαρον ἐχρήσαντό ποτε, καὶ
πάλιν κατεφρονήθη. τρεῖς οὖν αὗται ἀρμονίαι, ὡς εἵπομεν
20 (14.624c) ἐξ ἀρχῆς, ὅσα καὶ τὰ ἔθνη. τὴν δὲ Φρυγιστὶ καὶ Λυδιστὶ
παρὰ τῶν βαρβάρων οὔσαν ἔγνων Ἑλληνες ἀπὸ τῶν σὺν Πέλοπι
κατελθόντων εἰς Πελοπόννησον Φρυγῶν καὶ Λυδῶν, Λυδῶν μὲν
συνακολουθησάντων | διὰ τὸ τὸ Σίπυλον εἶναι Λυδίας, Φρυγῶν δὲ 625f
οὐχ ὅτι ὁμοτέρμονες Λυδοῖς, ἀλλ' ὅτι καὶ αὐτῶν ἦρχεν ὁ Τάντα-
25 λος. ἔστι δὲ καὶ ἐν Λακεδαιμόνι μάλιστα χῶματα μεγάλα ἃ
καλοῦσι τάφους τῶν μετὰ Πέλοπος Φρυγῶν. | οὐ παραληπτέον δὲ 626a
ἐπὶ ἀπάτῃ καὶ γοητείᾳ τὴν μουσικὴν παρεισῆχθαι τοῖς ἀνθρώ-
ποις, οὐδὲ | Κρήτας καὶ Λακεδαιμονίους αὐλὸν καὶ ρυθμὸν ἀντὶ 626b
σάλπιγγος εἰκὴ νομιστέον εἰσαγαγεῖν, οὐδὲ τοὺς πρῶτους Ἀρχά-
30 δας εἰς τὴν ὅλην πολιτείαν τὴν μουσικὴν παραλαβεῖν, παρ' οἷς
μόνοις τᾶλλα αὐστηροτάτοις οὔσι τῷ βίῳ οἱ παῖδες ἐκ νηπίων
ᾄδειν ἐθίζονται κατὰ νόμον τοὺς πατέρας ὕμνους καὶ παιᾶνας.
μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς Τιμοθέου καὶ Φιλοξένου νόμους μανθάνοντες
χορεύουσι κατ' ἐνιαυτὸν τοῖς Διονυσιακοῖς αὐληταῖς | ἐν τοῖς 626c
35 θεάτροις, οἱ παῖδες τοὺς παιδικοὺς ἁγῶνας, οἱ δ' ὥσει τριάκοντα

2 φιλόνοικοι A E : φιλόνοικοι C || 15 ταύτης A C^s E^s : ταύτην C E || 17 ἦθους
A : εἶδους E : εἶδος C || 23 Φρυγῶν C E : Φρύγες A

- ἐτῶν νεανίσκοι τοὺς τῶν ἀνδρῶν. καὶ τῶν μὲν ἄλλων αὐτοῖς μαθη-
μάτων ἀρνηθῆναι τι μὴ εἰδέναι οὐδὲν αἰσχρὸν, τὸ δὲ ἄδιν ἀποτρί-
βεσθαι αἰσχρὸν παρ' αὐτοῖς νομίζεται. καὶ μὴν ἐμβατήρια μετ'
αὐλοῦ καὶ τάξεως ἀσχοῦντες μετὰ κοινῆς ἐπιστροφῆς καὶ δαπάνης
626d κατ' | ἐνιαυτὸν ἐν τοῖς θεάτροις ἐπιδείκνυνται. τοῦτ' οὖν αὐτοὺς 5
εἵθισαν οἱ παλαιοὶ οὐ τρυφῆς καὶ περισυίας χάριν ἀλλὰ θεωροῦν-
τες τὴν ἐκάστου κατὰ τὸν βίον σκληρότητα καὶ τὴν τῶν ἡθῶν
αὐστηρίαν, ἥτις αὐτοῖς παρέπεται διὰ τὴν τοῦ περιέχοντος ψυχρό-
τητα καὶ στυγνότητα τὴν κατὰ πλεῖστον ἐν τοῖς τόποις οὖσαν, οἷς
καὶ συνεξομοιοῦμεθα ἄνθρωποι· διὸ καὶ κατὰ τὰς ἐθνικὰς διαστά- 10
σεις πλεῖστον ἀλλήλων διαφέρομεν ἥθει καὶ μορφαῖς καὶ χρώμασι.
626e πρὸς δὲ τούτοις συνόδους κοινὰς ἀνδράσι καὶ | γυναιξὶ κατεῖθισαν
καὶ χοροὺς κοινούς, τὸ τῆς φύσεως ἀτέραμνον διὰ τῶν ἐθισμῶν
ἐξημεροῦντες καὶ πραΰνοντες· ὧν Κυναιθεῖς ὀλιγωρήσαντες εἰς
τέλος, καίτοι σκληρότατον πολὺ τῆς Ἀρκαδίας ὁμοῦ τῷ τόπῳ καὶ 15
τὸν ἀέρα ἔχοντες, οὕτως ἀπεθριώθησαν ὥς μέγιστα ἀσεβήματα
παρὰ μόνοις αὐτοῖς γίνεσθαι. καθ' οὓς δὲ καιροὺς τὴν μεγάλην
626f σφαγὴν | ἐποιήσαντο, εἰς ἃς τε πόλεις Ἀρκαδικὰς κατὰ τὴν δίοδον
εἰσῆλθον, οἱ μὲν ἄλλοι πάντες αὐτοὺς ἐξεκήρυξαν, Μαντινεῖς δὲ
μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν αὐτῶν καθαρμὸν τῆς πόλεως ἐποιήσαντο 20
σφάγια περιγαγόντες κύκλῳ τῆς χώρας ἀπάσης.

ὅτι στύραξ ἐν ταῖς ὀρχήστραις ἐθυμιάτο τοῖς Διονυσίοις.

- 627a ὅτι τὸ ἀρχαῖον ἢ μουσικὴ προτροπὴ ἦν ἐπ' ἀνδρίαν. | Ἀλκαῖος
οὖν ὁ ποιητής, μουσικώτατος γενόμενος, πρότερα τῶν κατὰ
ποιητικὴν τὰ κατὰ τὴν ἀνδρίαν τίθεται μᾶλλον τοῦ δέοντος 25
πολεμικὸς γενόμενος· διὸ σεμνυνόμενός φησι (Alc. fr. 140.2–3)·

μαρμαίρει δὲ μέγας δόμος
χαλκῷ,

- 627b καὶ ἄλλα τοιαῦτα. | καίτοι ἤρμοττεν ἴσως τὴν οἰκίαν πλήρη εἶναι
μουσικῶν ὀργάνων. ἀλλ' οἱ παλαιοὶ τὴν ἀνδρίαν ὑπελάμβανον | 30
627c εἶναι μεγίστην τῶν πολιτικῶν ἀρετῶν, καὶ ταύτη τὰ πολιτικὰ
προσνέμειν. Ἀρχίλοχος οὖν ἀγαθὸς ὢν ποιητῆς πρῶτον ἐκαυχῆ-

6 οὐ τρυφῆς καὶ A : καὶ τρυφῆς οὐ C E || 18 τε C E : ποτε A et Plb.
23 ἀνδρίαν C E : ἀνδρείαν A || 25 τὴν ἀνδρίαν] τὴν ἀνδρείαν A : τὴν ἀνδρ^δ E :
τὸν ἄνδρα C || 30 ἀνδρίαν C E : ἀνδρείαν A

σατο δύνασθαι μετέχειν τῶν πολιτικῶν ἀγώνων, εἶτα ἐπὶ ποιητικῇ εἰπὼν (fr. 1 West²).

εἰμὶ δ' ἐγὼ θεράπων μὲν Ἐνυαλίῳ ἀνακτος
καὶ Μουσάων ἐρατὸν δῶρον ἐπιστάμενος.

- 5 καὶ Αἰσχύλος (test. 162) δὲ τηλικαύτην δόξαν ἔχων διὰ τὴν ποιητικὴν οὐδὲν ἤττον ἐπὶ τοῦ τάφου ἐπιγραφῆναι | ἠξίωσε μᾶλλον τὴν 627d
ἀνδρίαν· διὸ καὶ οἱ ἀνδρεϊότατοι Λακεδαιμόνιοι μετ' αὐλῶν
στρατεύονται, Κρήτες μετὰ λύρας, μετὰ δὲ συρίγγων καὶ αὐλῶν
Λυδοί, ὡς φησιν Ἡρόδοτος (1.17.1). | Γέται δὲ κιθάρας ἔχοντες τὰς 627e
10 ἐπικηρυκαίας ποιοῦνται | καταπραΰνοντες τῶν ἐναντίων τὰς 627d
ψυχάς, φησὶ Θεόπομπος (FGrH 115 F 216). | ἐστὶ δὲ ἡ φόρμιγξ καὶ 627e
δαιτὶ ἐταίρη καθ' Ὅμηρον (cf. *Od.* 8.99; 17.270-1)· ἰατρεῦει γάρ
τὴν ὕβριν καὶ τὴν ἀκοσμίαν ἢ μουσικὴ καὶ αὐθάδειαν παύει·
περιαιρουμένη | γὰρ τὴν στυγνότητα ποιεῖ πραότητα καὶ χαρὰν 627f
15 ἔλευθέριον. ἀποδέδοται οὖν ταῖς συνουσίαις ἐπανορθώσεως χάριν
καὶ ὠφελείας. | φησὶ δὲ Φιλόχορος (FGrH 328 F 172) ὅτι οἱ παλαιοὶ 628a
ἔσπενδον Διόνυσον μὲν ἐν οἴνῳ | καὶ μέθῃ | διθυραμβοῦντες, | 628b | 628a
Ἀπόλλωνα δὲ μεθ' ἡσυχίας καὶ τάξεως μέλποντες. 628b

οἴνῳ συγκεραυνωθείς φρένας,

- 20 φησὶν Ἀρχίλοχος (fr. 120.2 West²). Λακεδαιμόνιοι εἰ μὲν ἐμάνθανον τὴν μουσικὴν οὐδὲν λέγουσιν· ὅτι δὲ κρίνειν δύνανται καλῶς τὴν τέχνην ὁμολογεῖται παρ' αὐτῶν, καὶ φασὶ τρεῖς ἤδη σεσωκέναι διαφθειρομένην αὐτήν.
ὅτι καὶ πρὸς γυμνασίαν καὶ δξύτητα | διανοίας συμβάλλεται ἡ 628c
25 μουσικὴ. οὐ κακῶς δὲ φασιν οἱ περὶ Δάμωνα τὸν Ἀθηναῖον (37 B 6 D.-K.) ὅτι τὰς ᾠδὰς καὶ τὰς ὀρχήσεις ἀνάγκη γίνεσθαι κινουμένης πῶς τῆς ψυχῆς· καὶ αἱ μὲν ἔλευθέριοι καὶ καλαὶ ποιοῦσι τοιαύτας, αἱ δ' ἐνανταὶ τὰς ἐναντίας. Κλεοσθένης οὖν ὁ Σικυώνιος τύραννος ἰδὼν φορτικῶς ὀρχησάμενον ἕνα τῶν τῆς θυγατρὸς | μνηστήρων 628d
30 (Ἴπποκλείδης δ' ἦν ὁ Ἀθηναῖος) ἀπωρχήσθαι τὸν γάμον αὐτὸν ἔφη νομίζων, ὡς ἔοικε, καὶ τὴν ψυχὴν τάνδρὸς εἶναι τοιαύτην· καὶ γὰρ ἐν ὀρχήσει καὶ πορείᾳ καλὸν μὲν εὐσχημοσύνη καὶ κόσμος, αἰσχροὺν δὲ ἀταξία καὶ τὸ φορτικόν· διὸ ἐξ ἀρχῆς συνέταττον οἱ ποιηταὶ τοῖς ἔλευθέροις τὰς ὀρχήσεις καὶ ἐχρῶντο τοῖς σχήμασι

σημείοις μόνον τῶν ἁδομένων τηροῦντες αἰεὶ τὸ εὐγενὲς καὶ
 ἀνδρῶδες ἐπ' αὐτῶν· ὅθεν καὶ ὑπορχήματα τὰ τοιαῦτα προσηγό-
 628e ρεουν. | Ἀριστοφάνης (Pl. Com. fr. 138.1–2) οὖν φησί·

νῦν δὲ δρῶσιν οὐδὲν οἱ ὀρχούμενοι,
 ἀλλ' ὥσπερ ἀπόπληκτοι στάδην ἐστῶτες ὠρύονται·

5

ἦν γὰρ τὸ τῆς ὀρχήσεως γένος τῆς ἐν τοῖς χοροῖς εὐσχημον καὶ
 μεγαλοπρεπὲς καὶ τὰς ἐν τοῖς ὅπλοις κινήσεις ἀπομιμούμενον.
 628f Σωκράτης (fr. 3 West²) | οὖν φησιν·

οἱ δὲ χοροῖς κάλλιστα θεοὺς τιμῶσιν, ἄριστοι
 ἐν πολέμῳ·

10

σχεδὸν γὰρ ὥσπερ ἐξοπλισία τις ἦν ἡ χορεία καὶ ἐπιδειξις τῆς τε
 629a λοιπῆς εὐταξίας καὶ τῆς τῶν σωμάτων ἐπιμελείας. | Ἀμφίων
 (FGrH 387 F 1) δὲ παίδων φησὶν ὀρχήσεις ἐν τῷ Ἑλικῶνος Μου-
 σείῳ ἄγεσθαι κατὰ σπουδὴν, καὶ ἐπίγραμμα παρατίθεται λέγον
 (anon. FGE 1844–5)·

15

ἀμφοτέρ', ὠρχεύμην τε καὶ ἐν Μώσαις ἐδίδασκον
 ἄνδρας.

629b Καφησίας ὁ αὐλητῆς ἐπιβαλλομένου | τινὸς τῶν μαθητῶν αὐλεῖν
 μέγα καὶ τοῦτο μελετῶντος ἐπάταξεν εἰπὼν οὐκ ἐν τῷ μεγάλῳ τὸ
 εὖ κείμενον εἶναι, ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ μέγα. οὐ μάτην δὲ οὐδὲ τὰ κατὰ
 20 τὴν χειρονομίαν συνέστη ἐπιμελεστέρας· ἐζήτουν γὰρ κἂν ταύτη
 κινήσεις καλὰς καὶ ἐλευθερίους ἐν τῷ εὖ τὸ μέγα παραλαμβάνον-
 τες, καὶ τὰ σχήματα μετέφερον ἐντεῦθεν εἰς τοὺς χορούς, ἐκ δὲ τῶν
 629c χορῶν εἰς τὰς παλαίστρας· καὶ γὰρ ἐν τῇ μουσικῇ καὶ τῇ | τῶν
 σωμάτων ἐπιμελείᾳ περιεποιοῦντο τὴν ἀνδρίαν, καὶ πρὸς τὰς ἐν
 25 τοῖς ὅπλοις κινήσεις ἐγυμνάζοντο μετὰ ὥδῆς· ὅθεν ἐκινήθησαν αἱ
 καλούμεναι πυρρίχαι καὶ πᾶς ὁ τοιοῦτος τρόπος τῆς ὀρχήσεως.
 τὴν δ' ἀπόκινον καλουμένην ὄρχησιν ὕστερον μακτριισμόν ὠνόμα-
 629d σαν. | τὰ δὲ στασιμώτερα καὶ ποικιλώτερα καὶ τὴν ὄρχησιν ἀπλο-
 υστέραν ἔχοντα καλεῖται δάκτυλοι, ἱαμβικῇ, Μολοσσικῇ, ἐμμέ-
 30 λεια, κόρδαξ, σίκινις, Περσικῇ, Φρύγιος, νικτισμός, Θράκιος,

13–14 Μουσειῳ E : Μουσίῳ C : † μουσθίου † (structura alia) A || 25 ἀνδρίαν
 C : ἀν^{δρ} E : ἀνδρεῖαν A || 31 νικτισμός C* E : νιβατισμός A et Hsch. v 588

καλαβρισμός, Τελεσιὰς | ἀπὸ Τελεσίου πρώτου μετὰ ὀπλων 630a
 ταύτην ὀρχησαμένου· | ἐστὶ δὲ Μακεδονικὴ ὀρχησις, ἣ χρησάμενοι 629d
 οἱ περὶ Πτολεμαῖον ἀνείλον Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου ἀδελφόν.
 εἷσι δὲ καὶ μανιώδεις ὀρχήσεις, κερνοφόρος, | μιγγάς, θερμαυ- 629e
 5 στρίς. ἦν δὲ καὶ παρὰ τοῖς ἰδιώταις ἡ καλουμένη ἄνθεμα λέγουσα
 (carm. pop. PMG 852.1-4).

ποῦ μοι τὰ ῥόδα, ποῦ μοι τὰ ἴα,
 ποῦ μοι τὰ καλὰ σέλινα;
 ποῦ μοι ταδὶ τὰ ῥόδα, ταδὶ τὰ ἴα,
 10 ταδὶ τὰ σέλινα;

ἦν δὲ τις καὶ Ἰωνικὴ παροίνιος ὀρχησις. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ τις
 ὀρχησις κόσμου ἐκπύρωσις. ἦσαν δὲ καὶ γελοῖαι | ὀρχήσεις Ἱγδῖς, 629f
 μακτρισμός, ἀπόκινος, σοβάς, μορφασμός, γλαύξ, χρεῶν ἀπο-
 κοπή, ἐλαίων, ἀλφίτων ἐκχύσεις. σχήματα δ' ὀρχήσεων ξιφισμός,
 15 καλαθισμός, κολλαβίδες, σκώψ, σκώπευμα. ἦν δὲ ὁ σκώψ τῶν
 ἀποσκοπούντων τι σχῆμα ἄκραν τὴν χεῖρα ὑπὲρ τοῦ μετώπου
 κεκυρτωκότων. | διποδισμός, ἐπαγκωνισμός. | καλεῖται δ' ἡ σατυ- 630a | 630b
 ρικὴ ὀρχησις σίκιννις καὶ οἱ σάτυροι σικιννισταί· οἱ δὲ φασὶ Σίκιν-
 νον εὐρετὴν αὐτῆς γενέσθαι βάρβαρον, κατὰ δὲ τινὰς Κρήτας.
 20 ὀρχησται δ' οἱ Κρήτες. Σκάμων (FGrH 476 F 2) δὲ ἀπὸ τοῦ
 σείεσθαι λέγει εἰρῆσθαι σίκιννιν καὶ πρῶτον Θέρσιππον ταύτην
 ὀρχήσασθαι. πρώτη δ' εὕρηται ἡ περὶ τοὺς πόδας κινήσεις τῆς διὰ
 τῶν χειρῶν· | οἱ γὰρ παλαιοὶ τοὺς πόδας μᾶλλον ἐγυμνάζοντο ἐν 630c
 τοῖς ἀγῶσι καὶ τοῖς κυνηγεσίαις. οἱ δὲ Κρήτες κυνηγετικοί, διὸ
 25 καὶ ποδώκεις. οἱ δὲ τὴν σίκιννιν ἀπὸ τῆς κινήσεως φασὶ λέγεσθαι.
 ἦν δὲ ταχυτάτη· οὐ γὰρ ἔχει πάθος, διὸ οὐδὲ βραδύνει. συνέστηκε
 δὲ καὶ ἡ σατυρική ποίησις ἐκ χορῶν, ὡς καὶ ἡ τότε τραγωδία·
 διόπερ οὐδὲ ὑποκριτὰς εἶχον. τρεῖς δ' εἰσὶ τῆς σκηνηκῆς | ποιήσεως 630d
 ὀρχήσεις, τραγική, κωμική, σατυρική. τρεῖς δὲ καὶ τῆς λυρικῆς
 30 ποιήσεως, πυρρίχη, γυμνοπαιδική, ὑπορχηματική. καὶ ἐστὶν
 ὁμοία ἡ μὲν πυρρίχη τῇ σατυρικῇ· ἀμφοτέραι γὰρ διὰ τάχους.
 πολεμικὴ δὲ δοκεῖ εἶναι ἡ πυρρίχη· ἔνοπλοι γὰρ αὐτὴν παῖδες
 ὀρχοῦνται. τάχους δὲ δεῖ τῷ πολέμῳ εἰς τὸ διώκειν ἦ

1-2 ἀπὸ Τελεσίου ... ὀρχησαμένου glossa (om. A) || 4 μανιώδεις A E^s :
 μανιώδης C E || 15 κολλαβίδες C E : καλλαβίδες A C^s E^s

φεύγειν μηδὲ μένειν, μηδ' αἰδεῖσθαι κακὸς εἶναι.

(cf. Delphic Oracle Q101.3 Fontenrose ap. Hdt. 1.55.2)

- 630e ἡ δὲ γυμνοπαιδικὴ παρεμφορῆς | τῇ τραγικῇ ἢ ἐμμέλεια καλεῖται·
 ἐν ἑκατέρᾳ δὲ ὁράται τὸ βαρὺ καὶ σεμνόν. ἡ δ' ὑπορχηματικὴ τῇ
 κωμικῇ οἰκείουται ἢ καλεῖται κόρδαξ· παιγνιώδεις δ' εἰσὶν ἀμφο- 5
 τεραι. πυρρίχη δὲ καλεῖται ἀπὸ τινος Πυρρίχου Λάκωνος, φησὶν
 Ἀριστόξενος (fr. 103 Wehrli)· καὶ ἐστὶ Λακωνικὸν ὄνομα ὁ Πύρρι-
 χος. ἐμφανίζει δὲ ἡ ὄρχησις πολεμικὴ οὐσα, ὅτι Λακεδαιμονίων τὸ
 εὖρημα· πολεμικοὶ δ' οἱ Λάκωνες, ὧν καὶ οἱ υἱοὶ τὰ ἐμβατήρια |
 630f μέλη ἀναλαμβάνουσιν, ἃ καὶ ἐνόπλια καλεῖται. καὶ αὐτοὶ δ' οἱ 10
 Λάκωνες ἐν τοῖς πολέμοις τὰ Τυρταίου ποιήματα ἀπομνημονεύ-
 οντες εὖρυθμον κίνησιν ποιοῦνται. Φιλόχορος (FGrH 328 F 216) δέ
 φησι Λακεδαιμονίοις κρατήσασσι Μεσσηνίων διὰ τὴν Τυρταίου
 στρατηγίαν ἔθος δειπνοποιουμένοις καὶ παιανίζουσι καθ' ἓνα ἄδειν
 Τυρταίου· κρίνειν δὲ τὸν πολέμαρχον καὶ ἄθλον διδόναι τῷ νικ- 15
 631a ῶντι κρέας. | ἡ δὲ πυρρίχη παρὰ μὲν τοῖς ἄλλοις Ἑλλήσιν οὐκέτι
 μένει, παρ' ὃ καὶ οἱ πόλεμοι καταλύθησαν. παρὰ μόνους δὲ Λακε-
 δαιμονίοις διαμένει οὐσα τοῦ πολέμου προγύμνασμα· ἐκμανθά-
 νουσί τε πάντες ἐν Σπάρτῃ ἀπὸ πέντε ἐτῶν πυρριχίζουσιν. ἡ δὲ καθ'
 ἡμᾶς πυρρίχη Διονυσιακὴ τις δοκεῖ ἐπιεικεστέρα οὐσα τῆς 20
 ἀρχαίας· ἔχουσι γὰρ οἱ ὀρχούμενοι θύρσους ἀντὶ δοράτων, προίεν-
 ται δὲ ἐπ' ἀλλήλους, καὶ νάρθηκας καὶ λαμπάδας φέρουσιν
 631b ὀρχοῦνται τε τὰ περὶ τὸν Διόνυσον καὶ | Ἰνδοῦς καὶ Πενθέα. ἡ δὲ
 γυμνοπαιδικὴ ἔοικε τῇ πάλαι καλουμένη ἀναπάλῃ· γυμνοὶ γὰρ
 ὀρχοῦνται οἱ παῖδες πάντες εὐρύθμους φορὰς τινὰς ἀποτέμνοντες 25
 καὶ σχήματα χειρῶν κατὰ τὸ ἀπαλόν, ὥστ' ἐμφαίνειν θεωρήματα
 πάλης καὶ παγκρατίου κινοῦντες εὐρύθμως τοὺς πόδας· Διονυσι-
 ακὴ γοῦν καὶ αὕτη, τρόποι δ' αὐτῆς οἱ Ὠσχοφόροι καὶ οἱ βακχι-
 631c κοί. | γυμναζόμενοι δ' ἐν τῇ γυμνοπαιδικῇ οἱ παλαιοὶ εἰς τὴν
 πυρρίχην ἐχώρουν, ἡ δὲ χειρονομία καλεῖται. ὑπορχηματικὴ δὲ 30
 ἐστὶν ἐν ἣ ἄδων ὁ χορὸς ὀρχεῖται ἐξ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. ὀρχοῦν-
 ται δὲ ταύτην παρὰ Πινδάρῳ (fr. 112) Λάκωνες. βέλτιστοι δὲ εἰσι
 631d τῶν τρόπων οἱ καὶ ὀρχοῦνται, | εἰσὶ δὲ οἵδε· προσωδιακοί, ἀποστο-
 λικοὶ (οἱ καὶ παρθένιοι). εἰσὶ δὲ καὶ παρὰ βαρβάροις σπουδαῖαι καὶ

φαῦλαι ὀρχήσεις, ὥς καὶ παρ' Ἑλλησι· κόρδαξ μὲν γὰρ Ἑλλησι
φορτικός, ἡ δ' ἐμμέλεια σπουδαία, ὥς Ἀρκάσι κίδαρις, Σικυωνίοις
δ' ὁ ἀλητὴρ καὶ Ἰθακησίοις. | ἴδιοι δ' ἦσαν τὸ παλαιὸν καθ' ἐκά- 631e
στην ἁρμονίαν αὐλοὶ καὶ ἐκάστη ἁρμονία πρόσφοροι. Πρόνομος δ'
5 ὁ Θηβαῖος πρῶτος ἠύλησεν ἀπὸ τῶν αὐλῶν τὰς ἁρμονίας· νῦν δ'
εἰκὴ καὶ ἀλόγως ἄπτονται τῆς μουσικῆς. |

ὅτι Ἀσωπόδωρος ὁ Φλιάσιος (SH 224) κροταλιζομένου ποτέ 631f
τινος αὐλητοῦ αὐτὸς ἔτι ὦν ἐν τῷ ὑποσκηνίῳ, “τί τοῦτ’;” εἶπε·
“δῆλον ὅτι μέγα κακὸν γέγονεν,” | ὥς σημεῖον ὃν | κακοτεχνίας | 631e | 631f
10 τὸ παρὰ τοῖς ὄχλοις εὐδοκιμεῖν. | καίτοι οἱ πλείους τέλος ποιοῦν- 631e | 631f
ται τῆς τέχνης τὴν παρὰ τοῖς θεάτροις | εὐημερίαν. 632a

ὅτι Ποσειδωνιάται οἱ ἐν τῷ Τυρρηνικῷ κόλπῳ τὰ ἐξ ἀρχῆς
Ἑλληνες ὄντες καὶ ἐκβαρβαρωθέντες καὶ τὴν τε φωνὴν μεταβε-
βλημένοι καὶ τὰ λοιπὰ ἐπιτηδεύματα ἄγουσι μίαν τῶν Ἑλλη-
15 νικῶν ἑορτῶν, ἐν ᾗ συνιόντες ἀναμιμνήσκονται τῶν ἀρχαίων 632b
ἐκεῖνων ὀνομάτων καὶ νόμων, καὶ ἀπολοφυράμενοι | πρὸς ἀλλή-
λους καὶ ἀποδακρύσαντες ἀπέρχονται.

ὅτι Πυθαγόρας οὐ παρέργως μουσικῆς | ἤψατο· ὅς γε καὶ τὴν 632c
τοῦ παντὸς οὐσίαν διὰ μουσικῆς ἀποφαίνει συγκειμένην. τὸ δ'
20 ὅλον ὅμοιον ἢ παλαιὰ σοφία τῇ μουσικῇ δεδόσθαι. διὰ τοῦτο θεῶν 632c
μὲν Ἀπόλλων, ἡμιθέων δ' Ὀρφεὺς σοφώτατοι, ὅτι μουσικώτατοι,
καὶ πάντας τοὺς ταύτῃ χρωμένους σοφιστὰς ἀπεκάλουν, ὥς
Αἰσχύλος (fr. 314)·

εἴτ' οὖν σοφιστῆς καλὰ παραπαίων χέλυν. |

25 καὶ Ὅμηρος δὲ διὰ τὸ μεμελοποιηκέναι πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ποίησιν 632d
ἀφροντιστὶ τοὺς πολλοὺς ἀκεφάλους ποιεῖ στίχους καὶ λαγαροὺς,
ἔτι δὲ μειούρους. οἱ δὲ μὴ προσάγοντες πρὸς τὰ ποιήματα μελω-
δίαν ἐκπονοῦσι τοὺς στίχους ἀριθμοῖς καὶ τάξει μέτρων, ὥς ἂν
μηδεὶς αὐτῶν τοιοῦτος ἔσται, ὥς Σόλων, Θέογνις, Φωκυλίδης καὶ
30 ἄλλοι. εἰσὶ δὲ | ἀκέφαλοι οἱ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τὴν χωλότητα ἔχοντες, 632e
λαγαροὶ δὲ οἱ ἐν μέσῳ, μείουροι δὲ οἱ ἐπὶ τῆς ἐκβολῆς. | συχνοὶ δὲ 632f
μελῶν ποιηταὶ παρὰ Λάκωσιν ἐγένοντο, πλείστη τῇ μουσικῇ
χρῶμενοι καὶ διατηροῦντες αὐτήν· | φησὶ γοῦν Πρατίνας (PMG 633a
709)·

1 γὰρ, i.e. GAP C E : παρ', i.e. ΠΑΡ A || 9 σημεῖον A : ση^μ E : σῆμα C

Λάκων ὁ τέττιξ εὐτυχὸς εἰς χορόν·

ἀπὸ γὰρ τῆς τοῦ βίου σωφροσύνης καὶ αὐστηρίας μετέβαινον
 633b ἀσμένως ἐπὶ τὴν μουσικὴν κηλητικὴν οὖσαν· | οἱ καὶ τοὺς καθη-
 633a | 633b γουμένους αὐτοῖς τοῦ χοροῦ | χορηγοὺς ἐκάλουν | καὶ οὐχ, ὡς νῦν,
 τοὺς μισθουμένους τοὺς χορούς. ἦν δὲ αὐτοῖς καὶ τὸ χρηστομουσεῖν 5
 καὶ μὴ παραβαίνειν τοὺς ἀρχαίους τῆς μουσικῆς νόμους. ὕστερον
 δὲ γηρασάντων τῶν ἀρχαίων νομίμων ἢ προαίρεσις αὕτη καταλέ-
 λυται καὶ τρόποι μουσικῆς φαῦλοι κατεδείχθησαν περιποιούμενοι |
 633c ἀντὶ μὲν πραότητος μαλακίαν, ἀντὶ δὲ σωφροσύνης ἀκολασίαν καὶ
 ἄνεσιν. ἔσται δ' ἴσως τοῦτο μᾶλλον καὶ ἐπὶ πλέον προαχθήσεται, 10
 εἰ μὴ τις ἀγάγη πάλιν εἰς τὸ συμφανὲς τὴν πάτριον μουσικὴν· τὸ
 παλαιὸν γὰρ καὶ τῶν ἡρώων τὰς πράξεις δι' ᾧδῆς ἐποιοῦντο, ὡς ὁ
 633d παρ' Ὀμήρῳ Ἀχιλλεύς (*Il.* 9.189). | τὸ δ' ἔθος τοῦτο καὶ παρὰ
 βαρβάρους ἦν· ὅτε γοῦν Κῦρος ὁ πρῶτος εἰς Πέρσας ἀπεδήμησεν,
 εὐωχουμένου Ἀστυάγου μετὰ φίλων Ἀγγάρης ὁ ᾧδὸς εἰσκληθεὶς 15
 633e ἄλλα τε ἦδε καὶ τὸ | ἔσχατον εἶπεν ὡς ἀφείται εἰς τοὺς Ἑλληνας
 θηρίον μέγα, θρασύτερον ὑὸς ἀγρίου, ὃ ἂν κυριεύσῃ τῶν καθ' αὐτὸν
 τόπων, πολλοῖς μετ' ὀλίγον ῥαδίως μαχεῖται. ἐρομένου δ' Ἀστυά-
 γους· “ποῖον θηρίον;”, ἔφη Κῦρον τὸν Πέρσῃν. νομίσας οὖν ὀρθῶς
 αὐτὸν ὑπωπτευκέναι ὁμῶς οὐδὲν ὤνησεν. | 20

633f οἱ τοὺς τρόπους
 ῥυπαροὺς ἔχοντες μουσικῆς ἀπειρία
 εἰς τὸν πίθον φέρουσι τὸν τετρημένον, |

633e φησὶ Φιλέταιρος (*fr.* 17.3–5). |

633f ὅτι σαμβύκη ὀξύφθογγον μουσικὸν ὄργανον, χρῶνται δ' αὐτῷ 25

634a Πάρθοι καὶ Τρωγλοδύται | τετραχόρδῳ ὄντι. καλεῖται δέ τι καὶ
 πολιορκητικὸν ὄργανον σαμβύκη. καλεῖται δὲ σαμβύκη, ἐπεὶ ὅταν
 ἐξαρθῇ προσαγόμενον τοῖς τείχεσι, γίνεται σχῆμα νεῶς καὶ
 634b κλίμαχος ἐνοποιουμένων, ὅμοιον δέ τί ἐστι καὶ τὸ τῆς | σαμβύκης.
 Ῥωμαϊκὸν δ' ἐστὶ τὸ μηχανήμα. | 30

634c ὅτι ἡ μάγαδις παρὰ μὲν Ἀνακρέοντι κιθάρα ἐστί· φησὶ γὰρ
 (*PMG* 374.1–2)·

ψάλλω δ' εἵχοσι

7–8 καταλέλυται C : καταλέλυτ E : κατελύθη A || 25 ὀξύφθογγον A :
 ὀξύφθογγ E : ὀξύφθογγος C

χορδαῖσι μάγαδιν ἔχων.

Ἴων δ' ὁ Χῖος (TrGF 19 F 23) ὡς περὶ αὐλῶν λέγει·

Λυδὸς τε μάγαδιν αὐλὸς ἡγείσθω βοῆς.

καὶ Ἀρίσταρχος δὲ ὁ γραμματικὸς, ὃν μάντιν ἐκάλει Παναίτιος ὁ
5 Ῥόδιος | φιλόσοφος (fr. 93 van Straaten) διὰ τὸ ῥαδίως καταμαν- 634d
τεύεσθαι τῆς τῶν ποιημάτων διανοίας, γένος αὐλοῦ φησι τὸν
μάγαδιν. καὶ Τρύφων (fr. 110 Velsen) δὲ φησιν· | ὁ μάγαδιν ἐν 634e
ταύτῳ ὁξὺν καὶ βαρὺν φθόγγον ἐπιδείκνυται.

ὅτι πέντε | γένη αὐλῶν, παρθένιοι, παιδικοί, κιθαριστήριοι, 634f
10 τέλειοι, ὑπερτέλειοι.

ὅτι μαγὰς ὄργανόν ἐστι ψαλτικόν, | καὶ τὸ τῇ μαγάδι 635a
διαψάλλειν μαγαδίξειν ἐλέγετο. Εὐφορίων (fr. 8, FHG iii.73) δὲ τὴν
μάγαδιν φησιν ὅψε ποτε σαμβύκην μετονομασθῆναι· πλείστον δ'
εἶναι τοῦτο τὸ ὄργανον ἐν Μιτυλήνῃ. | τὴν δὲ πηκτίδα, ἣν τὴν 635b
15 αὐτὴν εἶναι τῇ μαγάδι Μέναιχμος (FGrH 131 F 4a) λέγει, Σαπφῶ
(fr. 247) εὗρεν. Ἀριστόξενος (fr. 99 Wehrli) δὲ τὴν μάγαδιν καὶ τὴν
πηκτίδα φησὶ χωρὶς πλήκτρου διὰ ψαλμοῦ παρέχεσθαι τὴν
χρεῖαν. εἶπε δὲ Πίνδαρος (fr. 125.3) τὴν μάγαδιν·

ψαλμὸν ἀντίφθογγον,

20 διὰ τὸ διὰ δύο γενῶν καὶ διὰ πασῶν ἔχειν τὴν συνωδίαν ἀνδρῶν
καὶ γυναικῶν. |

ὅτι Κρέων Φρυγίῳ καὶ Λυδίῳ ἀρμονίᾳ ἐκέχρητο, ὧν ἑκατέρα 635d
ἐπτὰ χορδαῖς ἐπεραίνετο. | Διογένης δὲ ὁ τραγικὸς (TrGF 45 F 636a
1.9-11) διαφέρειν οἶεται πηκτίδα μαγάδιδος λέγων· |

25 ψαλμοῖς τριγώνων πηκτίδων ἀντιζύγοις 636b
ὀλκοῖς κεκρούσῃ μάγαδιν, ἔνθα Περσικῶ
νόμῳ ξενωθείς αὐλὸς ὁμονοεῖ χοροῖς.

Φίλλης δὲ ὁ Δῆλιος (fr. 2, FHG iv.476) μουσικὰ ὄργανα καταλέγει
ταῦτα· φοίνικες, πηκτίδες, μαγάδιδες, σαμβύκαι, ἱάμβοι,
30 τρίγωνα, κλεψιάμβοι, σκινδαψοί, ἐννεάχορδα. ἐν οἷς μὲν οὖν, 636c
φησὶ, τοὺς ἱάμβους ἥδον, ἱαμβύκας ἐκάλουν, ἐν οἷς δὲ παρελογί-
ζοντο τὰ | τοῦ μέτρου, κλεψιάμβους, μαγάδιδας δὲ τὰ διὰ πασῶν

καὶ πρὸς ἴσα τὰ μέρη τῶν ἀδόντων ἡρμωσμένα. ἦν δὲ καὶ βάρβιτος
καὶ ἄλλα πλείω τὰ μὲν ἔγχορδα, τὰ δὲ ἔνηχα· ἦν γὰρ δὴ τινα καὶ
χωρὶς τῶν ἐμφυσωμένων καὶ χορδαῖς διειλημμένων ψόφου μόνον
636d ποιητικά, ὡς τὰ κρέμβαλα, | ὧν ὅτε τις ἄπτοιτο τοῖς δακτύλοις
ποιεῖν λιγυρὸν ψόφον. καὶ τὸ τούτοις κρούειν κρεμβαλίζειν 5
Ἑρμιππὸς (fr. 31.1) φησι. Δίδυμος (14.8, pp. 250–1 Schmidt) δὲ
φησιν εἰωθῆναι τινὰς ἀντὶ λύρας κογχύλια καὶ ὄστρακα συγκρού-
636e οντας εὐρυθμον | ἦχον ἀποτελεῖν τοῖς ὀρχουμένοις, ὡς Ἀριστοφά-
νης ἐν Βατράχοις (1304–6) φησί. Τιμόθεος δὲ ὁ Μιλήσιος δόξας
πολυχορδοτέρῳ χρήσασθαι συστήματι τῇ μαγάδι καὶ παρὰ 10
Λάκωσιν εὐθυνόμενος ὡς παραφθεῖροι τὴν ἀρχαίαν μουσικὴν καὶ
μέλλοντός τινος ἐκτέμνειν αὐτοῦ τὰς περιττὰς τῶν χορδῶν ἔδειξε
636f παρ' αὐτοῖς | Ἀπολλωνίσκον πρὸς τὴν αὐτὴν σύνταξιν ἰσόχορδον
λύραν ἔχοντα καὶ ἀφείθη. ὠνομάσθη δὲ μάγαδις ἀπὸ Μάγδιος
Θορακός, φησὶ Δούρις (*FGrH* 76 F 28). Ἀπολλόδωρος (*FGrH* 244 F 15
219) δέ, ὃ νῦν, φησὶν, ἡμεῖς λέγομεν ψαλτήριον, τοῦτ' εἶναι μάγα-
διν, ὃ δὲ κλεψίαμβος, ἔτι δ' ὁ τρίγωνος καὶ ὁ ἔλυμος καὶ τὸ ἐννεά-
χορδον, ἀμαυρότερα τῇ χρειᾷ. ὡς Ἀλκμάν (*PMG* 101).

μάγαδιν δ' ἀποθέσθαι. |

637a Σοφοκλῆς (fr. 238).

20

πηκταὶ δὲ λύραι καὶ μαγαδίδες
τὰ τ' ἐν Ἑλλήσι ξόαν' ἠδυμελῆ.

Τελέστης (*PMG* 808) δὲ πεντάχορδον τὴν μάγαδιν ἐμφαίνει· φησὶ
γάρ·

ἄλλος δ' ἄλλαν κλαγγὰν εἰς
κερατόφωνον ἐρέθειζε μάγαδιν
ἐν πενταράδῳ χορδᾶν ἀριθμῶ
χεῖρα καμψιδίαυλον ἀναστρωφῶν τάχος. |

25

637b σαμβύκη δὲ πρώτη Σίβυλλα ἐχρήσατο, φησὶ Σῆμος (*FGrH* 396 F
637c 1). | ἢ ὠνομάσθη ἀπὸ Σάμβυκος. Ἀρτέμων (fr. 12, *FHG* iv.342–3) δὲ 30
τρίποδος καλουμένου ὀργάνου μέμνηται Πυθαγόρα Ζακυνθίῳ
ποιηθέντος· ὃ καί, φησὶν, ὀλιγοχρόνιον σχεῖν τὴν ἀκμὴν διὰ τὸ

5 κρεμβαλίζειν C E : κρεμβαλιάζειν A et Hsch. κ 4049 || 27 πενταράδῳ C :
πενταρόδῳ E : πενταράβδῳ A

- κατὰ τὴν χειροθεσίαν ἐργῶδες καταλυθέν. ἦν δ' ὅμοιος Δελφικῶ
 τρίποδι καὶ χρήσιν τριπλὴν κιθάρας παρείχετο· | οὐδ' οὕτω τὴν 637e
 χειροθεσίαν εἵθιστο κατοξύνειν Πυθαγόρας, ὥστ' εἴ τις ἀκοῇ μόνον
 κρίνοι μὴ συνορῶν, νομίζειν τριῶν κιθαριστῶν ἀκούειν διαφόρως
 5 ἡρμοσμένων· | τριῶν γὰρ οὐσῶν τῷ ὀργάνῳ χωρῶν ἐκάστη χώρα 637d
 διένειμε τὰς τρεῖς ἀρμονίας. | καὶ τοῦτο τὸ ὄργανον θαυμασθὲν 637e
 ἰσχυρῶς μετὰ τὸν ἐκείνου βίον ἐξέλιπεν εὐθέως | φαντασίαν τε ἔχον 637d
 ἀστείαν καὶ τὸν ἦχον προσβάλλον ἀδρότερον. | ψιλὴν δὲ κιθάρισιν 637e
 πρῶτος | Ἀριστόνικος ὁ Ἀργεῖος εἰσήγαγε. μετέστησε δὲ ταύτην 637f
 10 πρῶτος Λύσανδρος ὁ Σικυώνιος μακροὺς τόνους ἐντείνας καὶ τὴν
 φωνὴν εὖογκον ποιήσας. | καὶ περιελὼν τὴν συντομίαν τὴν ἐν τοῖς 638a
 ψιλοῖς κιθαρισταῖς χρώματά τε εὐχροα πρῶτος ἐκίθαρισε, καὶ τὸ
 πρᾶγμα αὐξήσας χορὸν περιεστήσατο πρῶτος, | φησὶ Φιλόχορος 637f
 (FGrH 328 F 23). | Τιμόμαχος (FGrH 754 F 1) δὲ φησὶ τὸν Σάμιον 638a
 15 Στήσανδρον ἐπὶ πλείον αὐξήσαι τὴν τέχνην· ὃς πρῶτος ἐν Δελφοῖς
 ἐκίθαρώδησε | τὰς καθ' Ὅμηρον μάχας ἀρξάμενος ἀπ' Ὀδυσσεύς. 638b
 ὥσπερ τῶν ἐξαμέτρων τινὲς ἐπὶ τὸ γελοῖον παρωδᾶς ἐξεύρον, οὕτω
 καὶ τῆς κιθαρωδίας πρῶτος Οἰνώπας· ὃν ἐζήλωσαν καὶ ἄλλοι. καὶ
 μοχθηρῶν δὲ ἄσμάτων γεγόνασιν ποιηταί, | οἱ πρὸς μὲν τὸν ἴδιον 638c
 20 χαρακτῆρα εὐπόρουν, τῶν δὲ Τερπάνδρου καὶ Φρύνιδος νόμων
 οὐδὲ μικρὸν ἐπέψαυον· ὧν εἷς Ἀργᾶς, περὶ οὗ Ἀλεξίς (fr. 19.1-4)
 φησι·

(A.) Χορόνικος ποιητῆς

ἄσμάτων σεμνῶν πάνυ.

- 25 (B.) τί πρὸς τὸν Ἀργᾶν; (A.) ἡμέρας δρόμῳ
 κρείττων. |

καὶ Γνήσιππος δὲ παιγνιαγράφος ἦν τῆς ἰλαρᾶς μούσης, | περὶ οὗ 638d | 638e
 τίς φησὶ (Eur. fr. 148.2-4)·

Γνήσιππος ἀκούειν

- 30 νυκτερινὰ εὖρε μοιχοῖς αἰείσματ' ἐκκαλεῖσθαι
 γυναικάς ἔχοντας ἱαμβύκην τε καὶ τρίγωναν. |

ὅτι Ῥωμαίων παισὶν ἔθος ἦν ἐν ταῖς τῶν Κρονίων ἡμέραις 639b
 ἐστιᾶν τοὺς οἰκέτας, αὐτοὺς τὰς τῶν οἰκετῶν ἀναδεχομένους

- λειτουργείας. Ἑλληνικὸν δὲ τοῦτο τὸ ἔθος. γίνεται δὲ καὶ ἐν
 Κρήτῃ τῇ τῶν Ἑρμαίων ἑορτῇ καὶ ἐν Τροϊζῆνι δὲ Γεραιστίῳ μηνί. |
 639c Λῶω δὲ μηνὶ ἐκκαιδεκάτῃ ἐν Βαβυλῶνι ἑορτὴ ἄγεται Σακέα
 καλουμένη ἐφ' ἡμέρας πέντε, ἐν αἷς ἄρχονται οἱ δεσπότες ὑπὸ τῶν
 οἰκετῶν ἀφηγουμένου τῆς οἰκίας ἐνὸς αὐτῶν ἐνδεδυκότος στολὴν 5
 639d βασιλικήν, ὃς καλεῖται ζογάνης. | Κῶοι δὲ τοῦναντίον· ὅτε Ἥρα
 639e θύουσι, δούλους οὐκ ἐῷσι παραγίνεσθαι ἐπὶ τὰς εὐχίας. | θυσίας
 δέ ποτε Πελασγοῖς γινομένης ἀνήγγειλέ τις τῷ Πελασγῷ ἀνὴρ,
 ᾧ ὄνομα Πέλωρος, διότι ἐν τῇ Αἰμονίᾳ σεισμῶν γενομένων
 ῥαγεῖν τὰ Τέμπη ὄρη ὀνομαζόμενα, καὶ διότι διὰ τοῦ 10
 διαστήματος ὁρμήσαν τὸ τῆς λίμνης ὕδωρ ἐμβάλλοι εἰς τὸ τοῦ
 Πηνειοῦ ρεῖθρον, καὶ τὴν πρότερον λιμνάζουσαν χώραν πᾶσαν |
 639f γεγυμνώσθαι καὶ ἀναξηραιομένων τῶν ὑδάτων πεδία θαυμαστὰ
 τῷ μεγέθει καὶ τῷ κάλλει ἀναφαίνεσθαι. ἀκούσας οὖν ὁ Πελασγὸς
 τὴν τράπεζαν ἀφθόνως κεκοσμημένην τῷ Πελῶρῳ παρέθετο, καὶ 15
 οἱ ἄλλοι δὲ ἕκαστος ὃ τι ἔχοι παρετίθει τῷ ἀπαγγέλαντι, καὶ ὁ
 Πελασγὸς δὲ καὶ οἱ ἐν ἀξιώματι ὑπηρέτου καθότι ἐκάστῳ ὁ
 καιρὸς παρέπιπτεν. ἐπεὶ δὲ τὴν χώραν κατέσχον, μίμημα τῆς
 640a τότε ἑορτῆς θύουσι Διὶ Πελωρίῳ | τραπέζας τε κοσμοῦντες
 προτίθενται. καὶ οὕτω φιλάνθρωπον πανήγυριν συντελοῦσιν, ὥστε 20
 καὶ τοὺς ξένους ἐπὶ τὴν θοίνην παραλαμβάνειν καὶ τοὺς δεσμώτας
 λύειν καὶ τοὺς οἰκέτας κατακλίναντας ἐστιᾶν μετὰ παρρησίας
 διακονούντων αὐτοῖς τῶν δεσποτῶν. καὶ τὸ σύνολον ἔτι καὶ νῦν
 Θεσσαλοὶ μεγίστην ἑορτὴν ἄγοντες προσαγορεύουσι Πελωρίαν. |
 639d | 639e γράφει ταῦτα Βάτων ὁ Σινωπεὺς (FGrH 268 F 5) | καὶ φησι τὴν 25
 Πελωρίαν τὴν Θεσσαλικὴν τὴν αὐτὴν εἶναι τῇ τῶν Σατουρναλίων. |
 640b αἱ δευτέραὶ πῶς φροντίδες σοφώτεραι. (E. Hipp. 436)
 τί γὰρ ποθεῖ τράπεζα; τῷ δ' οὐ βρίθεται;
 πλήρης μὲν ὄψων ποντίων, πάρεισι δὲ
 μόσχων τέρειναι σάρκες χηνεῖα τε δαῖς 30
 καὶ πεπτὰ τῆς ξουθοπτέρου
 πελανῶ μελίσσης ἀφθόνως δεδευμένα. (E. fr. 467.1–5) | 5
 640c | 640d ὅτι τὰ τραγήματα ἐπιδορπίσματά τινές φασι. | Δίφιλος (fr. 80)·

(A.) τράγημα, μυρτίδες, πλακοῦς, ἀμυγδαλαί.

(B.) ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἥδιστα γ' ἐπιδορπίζομαι. |

ἐπιφορήματα δὲ ἐκάλουν τὰ μετὰ τὰς μοίρας ἐκάστου τῶν δαιτυ- 640e
μόνων. | Ἡρόδοτος (1.133.2)· σιτίοις ὀλίγοισι χρέονται, ἐπιφορή- 640f
5 μασι δὲ πολλοῖς. | τὰ δὲ ἐπιφορήματα Πλάτων ὁ κωμικός (fr. 76) 641b
ἐπιτραπεζώματα καλεῖ. | ἐλέγοντο δὲ καὶ τρωγάλια τὰ τραγή- 641c
ματα. Πίνδαρος (fr. 124c.1)·

δείπνου δὲ λήγοντος γλυκὺ τρωγάλιον. |

δευτέρας δὲ τραπέζας ἐκάλουν τὰς τῶν τραγημάτων· ὄντως γὰρ ὁ 641e
10 τραγηματισμὸς ἐπιδορπισμὸς τίς ἐστι καὶ δείπνον ἕτερον. | καὶ 641c
ἦσαν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις αἱ δευτεραὶ τράπεζαι πολυτελῶς πάνυ
μεμεριμνημέναι· | ἐν αἷς λαγῶα καὶ κίχλαι καὶ μελίπηχτα καὶ ὦα 641f
προσέφεροτο. Ἀντιφάνης (fr. 138.1-5) οὖν φησιν·

(A.) οἶνον Θάσιον πίνεις ἄν; (B.) εἴ τις ἐγχέαι.

15 (A.) πρὸς ἀμυγδάλας δὲ πῶς ἔχεις; (B.) εἰρηνικῶς.
μᾶλλον δι' ἃς μέλιτι προσπαίζειν δέει.

(A.) μελίπηχτα δ' εἴ σοι προσφέρει; (B.) τρώγοιμ' ἄν, |
ὥδ' ὅν δὲ καταπίνοιμ' ἄν.

5 642a

Ἄμφις (fr. 9.1-5)·

20 (A.) ἦδη ποτ' ἤκουσας βίον
ἀληγεμένον; τοῦτ' ἐκεῖν' ἔστι σαφῶς·
ἄμητες, οἶνος ἠδύς, ὦα, σήσαμα,
μύρον, στέφανος. |

(B.) ὀνόματα τῶν δώδεκα θεῶν διελέλυθας. |

5 642b

25 οὐ φιλοτραγήμων εἰμί πως ἐκάστοτε,

642c

φησὶν Εὐβουλος (fr. 44.2). Ἄλεξις (fr. 190.1-2) δὲ τοῦ συμποσίου
διατριβὴν φησι τὰ τραγήματα, ὥστε (fr. 190.3)

ἀργοὺς ἔχειν μηδέποτε τὰς σιαγόνας. |

1 ἀμυγδαλαί vel ἀμυγδαλαί vel sim. A C E : ἀμυγδαλή E^s || 22 σήσαμα C :
σήσαμ^u E : † σησάμαι † A

- 642d | 642e Ἀπίων (FGrH 616 F 32) δὲ ἐπαίκλιά | φησι καλεῖσθαι τὰ μετὰ τὸ
δεῖπνον βρώματα. Ἐπιππος (fr. 13.1–6) δὲ τραγήματα ἀπαριθ-
μούμενός φησι·
- κόκκος,
ἐρέβινθος, κύαμος, 5
χόνδρος, τυρός, μέλι, σησαμίδες,
βρυγμός, μνοῦς,
μῆλον, κάρυον, γάλα, κανναβίδες, 5
Διὸς ἐγκέφαλος. |
- 642f Φιλόξενος δ' ὁ Κυθῆριός (PMG 836(e).1–5) φησι· | 10
- 643a λιπαραυγεῖς
πορθμίδας πολ-
λῶν ἀγαθῶν εἰσέφε-
ρον γεμούσας,
τὰς ἐφημέριοι καλέοντι 15
νῦν τραπέζας,
ἀθάνατοι δέ τε Ἀμαλθεί-
ας κέρας· ταῖσι δ' ἐν μέσαις
ἐγκαθιδρύ- 5
θη μέγα χάρμα βροτοῖς, λευ-
κὸς μυελός. | 20
- 643d τοῦτον δὲ ἐπαινῶν Ἀντιφάνης (fr. 207.1–5) φησὶ πολὺ διάφορον
εἶναι τῶν ποιητῶν ἰδίοις καὶ κοινοῖς ὀνόμασι πανταχοῦ χρώμενον
καὶ μεταβολαῖς καὶ χρώμασιν εὖ κεχρωσμένον. |
- 643e οἱ δὲ νῦν (φησί) κισσόπληκτα καὶ κρηναῖα καὶ 25
ἀνθεσιπτότατα μέλεα μελέοις ὀνόμασι
ποιοῦσιν. (Antiph. fr. 207.7–9) |
- 644a ἄγευστος.
ἄσπλαχνος, ἀπλάκουντος, ἀλιβάνωτος,
φησὶ Πλάτων ὁ κωμωδιοποιός (fr. 121.1–2). 30

1 ἐπαίκλιά C E : ἐπαίκλειά A C^s E^s || 24 κεχρωσμένον C E : εὖ κέχραται
(structura alia) A || 29 ἄσπλαχνος A C E : ἄσπλαγχνος Eust.

ὅτι κώμη τις τῶν Ὑποπλακίων Θηβῶν ἀπέχουσα σταδίους ἕξ
Πλακοὺς ἐκαλεῖτο, ὡς φησιν ὁ Σκήψιος Δημήτριος (fr. 8 Gaede). |

ὅτι τὸ πλακοὺς ἐκ τοῦ πλακόεις | περισπᾶται, | ὡς τυρόεις 644b | 644a | 644b
τυροὺς, σησαμόεις σησαμοὺς. εἴρηται δὲ κατ' ἔλλειψιν τοῦ ἄρτος.

5 ὅτι καλοὺς πλακοῦντας ἐν Παρίῳ τοῦ Ἑλλησπόντου φαγεῖν
ἐστίν. Ἀλεξίς (fr. 22.1-3) δὲ ἀπατᾶται τοὺς ἐν Πάρῳ πλακοῦντας
νοῶν λέγων·

Πάρος

δύο τῶν συναπασῶν κάλλιστα φέρει, |

10 κόσμον μὲν μακάρεσσι λίθον, θνητοῖς δὲ πλακοῦντας. 644c

Σώπατρος (fr. 4.1) δὲ καὶ τὴν Σάμον

πλακουντοποιὸν

καλεῖ. Μένανδρος (fr. 409.9-10) δὲ φησί τινας |

εὐχύτους

644d

15 πλακοῦντας ὀπτούς. |

ἄμης. πλακοῦντος εἶδος.

644f

καὶ τὸ διακόνιον δὲ καὶ ὁ ἀμφιφῶν, ὡς Φερεκράτης (fr. 167.2)· |

διακόνιον ἐπῆσθεν ἀμφιφῶντ' ἔχων.

645a

ἐφέρετο δ' ὁ ἀμφιφῶν εἰς τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν καὶ εἰς τὰς
20 τριόδους. οὕτω δὲ καλεῖται, ἐπεὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐπικαταλαμ-
βάνεται ἡ σελήνη ἐπὶ ταῖς δυσμαῖς ὑπὸ τῆς | τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς, 645b
καὶ ὁ οὐρανὸς ἀμφιφῶς γίνεται.

βασυνίας. ἐφθὸν πύρινον, σταῖς σὺν μέλιτι, ἰσχάσι καὶ καρύοις.
ἔθιον δὲ τοῦτον Δήλιοι Ἴριδι. |

25 ἀττανίτης· | ὃν Ἀργεῖοι παρὰ τῆς νύμφης πρὸς τὸν νυμφίον 645c | 645d
φέρουσιν. ὀπτᾶται δ' ἐν ἄνθραξι. παρατίθεται δὲ μετὰ μέλιτος.

γλυκίνας. ὁ διὰ γλυκέος καὶ ἐλαίου παρὰ Κρησίν.

ἐμπεμπτάς. πύρινος ἄρτος, κοῖλος, σύμμετρος, ὅμοιος κρη-
πίσιν εἰς ἃς ἐντίθενται τὰ διὰ κηροῦ πλακοῦντια. |

30 ἐγκρίδες. πεμμάτιον ἐσόμενον ἐν ἐλαίῳ, εἶτα μελιτούμενον. 645e

ἐπικύκλιος. πλακοῦς | Συρακούσιος. 645f

3 πλακοὺς A : πλακοῦ C E || 28 ἐμπεμπτάς^{rubrC^{mg}} E : † ἐμπεμπτας † A :
ἐμπεμπτάς C

- 646a γῦρος. | οὗτος τῷ σχήματι μαστοειδής ἐστίν, ὥς φησιν Ἀλκμάν.
 χρῶνται δ' αὐτῷ Λάκωνες πρὸς τὰς τῶν γυναικῶν ἐστιάσεις.
 κριμνίτης. ὁ ἀπὸ κρίμνων. |
- 646b σταιτίτης. ὁ ἐκ σταιτὸς καὶ μέλιτος.
 χαρίσιος. πλακοῦς καὶ οὔτος. | 5
- 646c νᾶνος. ἄρτος πλακουντώδης διὰ τυροῦ καὶ ἐλαίου σκευαζόμενος.
 ψωθία. τὰ ψαθύρια. Ἀπολλόδωρος (FGrH 244 F 283) δὲ τοῦ
 ἄρτου τὰ ἀποψαυόμενα, ἃ τινες καλοῦσιν ἀτταράγους. |
- 646d ἵτριον. πέμμα λεπτὸν διὰ σησάμου καὶ μέλιτος γινόμενον.
 ἀμόραι. τὰ μελιτώματα τὰ πεπεμμένα. | 10
- 646e ταγηνίτης. πλακοῦς | ἐλαίῳ τετηγανισμένος, ὁ καὶ ταγηνίας.
 ἔλαφος. ὁ τοῖς Ἐλαφηβολίοις ἀναπλασσόμενος διὰ σταιτὸς καὶ
 μέλιτος καὶ σησάμου.
 νάστος. ὁ ἔχων ἔνδον καρυκχείας.
 χόρια. βρώματα διὰ μέλιτος καὶ γάλακτος γινόμενα. | 15
 ἀμορβίτης. Σικελὸς πλακοῦς. |
- 646f σησαμίδες. ἐκ μέλιτος καὶ σησάμων πεφρυγμένων καὶ ἐλαίου
 σφαιροειδῆ πέμματα. Εὐπόλις (fr. 176.3-4).
 σησαμίδας ὄζει,
 μῆλα δὲ χρέμπτεται. | 20
- 647a ἐχίνος. Ἀττικὸς καὶ οὔτος πλακοῦς. |
- 647b κοτυλίσκοι. πλακοῦντες ἐκ τρίτου μέρους τῆς χοίνικος γινόμενοι.
- 647c χοιρίναι. | αὗται ἄθλα τίθενται ταῖς παννυχίσι τῷ διαγρυπνήσαντι. | 25
- 647c-d Χρύσιππος δὲ ὁ Τυανεὺς μυρία εἶδη πλακοῦντων ἐν τῷ
- 647d Ἀρτοκοπικῷ καταλέγει, βάρβαρα τὰ πλείω. | ἔστι δέ τις καὶ ὀρυζίτης πλακοῦς.
 ὁ δὲ φθόις οὕτω γίνεται· τυρὸν ἐκπιέσας τρίβε καὶ ἐμβαλὼν εἰς |
- 647e κόσκινον χάλκεον διήθει, εἴτ' ἐπίβαλε μέλι καὶ σιλίγνεως ἡμίανον | 30
- 647f καὶ συμμάλαξον εἰς ἓν | φλαβιλλίοις, φησί, καινοῖς ἐν οἷς τὸ πῦρ ῥιπίζεται· ταῦτα τὴν αὐτὴν τῷ κοσκίνῳ φησὶ χρεῖαν, ὅτε κόσκινον μὴ πάρεστιν ἐν τῇ τοῦ τυροκοσκίνου κατασκευῇ. |

1 γῦρος C : γῶρος E : γούρος A || 14 καρυκχείας C E : καρυκείας Eust. :
 † καρυκχίας † A || 19 ὄζει C : ὄξει E : χέζει A

ὅτι χίδρον οἱ ἐφθοῖ πυροὶ παρὰ Ἀλκμᾶνι (PMG 96.2), καὶ 648b
κηρίνη ὀπώρα παρὰ τῷ αὐτῷ τὸ μέλι. |

φιλῶ πλακοῦντα θερμόν, ἀχράδας οὐ φιλῶ, 648e
χαίρω λαγῳοῖς ἐπ' ἀμύλῳ καθημένους. (Telecl. fr. 34) |

5 ὅτι ἀπεσθίειν τὸ μὴ ἐσθίειν ὁ κωμικός που Θεόπομπός (fr. 649b
63.1-3) φησι·

τοῖς βλίτοις
διαχρῶ. τὴν κοιλίαν σκληρὰν ἔχεις·
τὰ πετραῖα τῶν ἰχθύων ἀπέσθιε. |

10 σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀπὸ τινος ἐσθίειν· 649c

οἷμοι τάλας, δάχνει, δάχνει,
ἀπεσθίει μου τὴν ἀκοήν. (Hermipp. fr. 51) |

φιττάκι' ἀκρεμόνεσσι ἀμυγδαλέοισιν ὅμοια. (Nic. Th. 891) 649d

γράφεται δὲ καὶ βιστάκια. Ποσειδώνιος δὲ ὁ Στωικός (FGrH 87 F 3
15 = fr. 55a Edelstein-Kidd) γράφει· φέρει δὲ καὶ τὸ πέρσιον ἢ
Ἀραβία καὶ ἡ Συρία καὶ τὸ καλούμενον βιστάκιον· ὁ βοτρυώδης τὸν
καρπὸν ἀφίησι λευκοφαῖ ὄντα καὶ μακρόν, παρεμφερῇ τοῖς δακρύ-
οις, ἃ δὴ ῥαγῶν τρόπον ἀλλήλοις ἐπιβάλλει, τὰ δ' ἔνδον ἐστὶ
χλωρόν καὶ τοῦ κωνίου τῶν στροβίλων ἦττον μὲν εὐχυμον, εὐώδης
20 δὲ μάλλον. οἱ δὲ τὰ Γεωργικά | συγγράφαντες γράφουσιν οὕτω· 649e
τὴν μελίαν καὶ τὴν τέρμινθον, ἃ δὴ νῦν πιστάκια οἱ Σύροι
καλοῦσι. καὶ οὗτοι μὲν διὰ τοῦ π πιστάκια ταῦτα ὠνόμασαν,
Νίκανδρος δὲ δασέως φιττάκια, Ποσειδώνιος δὲ βιστάκια. |
Ἀγαθοκλῆς ὁ Κυζικηνός (FGrH 472 F 4) μέμνηται φυτοῦ κοννάρου 649f
25 μεγέθει ἴσου πετελέη καὶ πεύκη, | ὁ καρποφορεῖ δις τοῦ ἔτους, ἥρος 650a
καὶ φθινοπώρου. γλυκὺς δὲ πάνυ ὁ καρπὸς αὐτοῦ, μέγεθος κατὰ
φαυλίαν ἐλάαν καὶ τὴν σάρκα καὶ τὸ ὁστέον ταύτη προσείκελον,
διαλλάσσον δὲ τῇ τοῦ χυμοῦ ἡδονῇ. καὶ τρώγεται ἔτι χλωρὸς ὁ
καρπός. καὶ ἐπὶ τὴν αὐανθήν, ποιοῦσιν ἐξ αὐτοῦ ἄλευρα, καὶ προσφέ-
30 ρονται ταῦτα οὐ μᾶξαντες οὐδ' ὕδατι δεύσαντες ἀλλὰ φαύλως ὁκοῖα
περ πέφυκεν. |

- 650b ὅτι ἡ Πελοπόννησος ἀπὸ τῶν ἀπίων Ἀπία ἐκλήθη διὰ τὸ
 650c ἐπιδαψιλεύειν | ἐν αὐτῇ τὸ φυτόν, φησὶν Ἰστρος (*FGrH* 334 F 39). |
 650e | 650d Πάμφιλος (fr. V Schmidt) δὲ φησιν· ἐπιμηλὶς· ἀπίου γένος· | ἄς
 Ἀέθλιος (*FGrH* 536 F 1b) ὁμομηλίδας φησὶν, οἱ δ' ἄλλοι ἀμα-
 μηλίδας. Αἰσχυλίδης· ἀπιούς ἡ Κέως φέρει κρατίστας κατὰ τὰς ἐν 5
 Ἰωνίᾳ καλουμένας ἀμαμηλίδας· εἰσὶ γὰρ ἀπύρνηοί τε καὶ ἡδεῖαι
 650e καὶ γλυκεῖαι. | εἰσὶ δὲ καὶ φωκίδες εἶδος ἀπίων. λέγονται δὲ τινες
 650f ῥοαὶ ἀπύρνηοι καὶ ἔτεραι σκληρόκοκκοι· ὧν τὸ ὑποκοριστικὸν
 ῥοῖδιον ὡς βοῖδιον. | σίδας δὲ τὰς ῥοιάς καλοῦσι Βοιωτοί· φησὶ
 γοῦν Ἀγαθαρχίδης (*FGrH* 86 F 8)· ἀμφισβητούντων Ἀθηναίων 10
 πρὸς Βοιωτοὺς περὶ τῆς χώρας ἣν καλοῦσι Σίδας, Ἐπαμινώνδας
 δικαιολογούμενος ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἀριστερᾶς μεταλαβὼν κεκρυμ-
 μένην ῥοάν καὶ δεῖξας ἤρετο τί καλοῦσι τοῦτο. τῶν δ' εἰπόντων
 651a ῥοάν, “ἀλλ’ ἡμεῖς”, εἶπε, “σίδαν” | (ὁ δὲ τόπος τοῦτ’ ἔχει τὸ φυτόν
 ἐν αὐτῷ πλείστον, ἀφ’ οὗ ἐξ ἀρχῆς ἐκλήθη), καὶ ἐνίκησεν. ἔστι δὲ 15
 τι καὶ φυτὸν σίδη ὅμοιον ῥοιᾷ ἐν τῇ περὶ Ὀρχομενὸν λίμνῃ ἐν
 αὐτῷ τῷ ὕδατι, οὗ τὰ μὲν φύλλα τὰ πρόβατα ἐσθίει, τὸν δὲ
 651b βλαστὸν αἱ ὕες ἱστορεῖ Θεόφραστος (fr. 401 Fortenbaugh). | περὶ
 δὲ φοινίκων Ξενοφῶν λέγει ἐν δευτέρῳ Ἀναβάσεως (2.3.14–15) ὡς
 εἰς οἶνόν τε συντελοῦσι καὶ ὅτι κεφαλαλγεῖς εἰσὶ. λέγει δὲ περὶ 20
 651d αὐτῶν καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῷ δευτέρῳ (1.193.4–5). | περὶ δὲ λωτοῦ ὁ
 Μεγαλοπολίτης Πολύβιος (12.1.2) ἱστορεῖ, αὐτόπτης γενόμενος,
 εἶναι δένδρον οὐ μέγα, τραχύ καὶ ἀκανθώδες, φύλλα ἔχον χλωρὰ
 ὅμοια ῥάμνῳ. ὁ δὲ καρπὸς αὐτοῦ τὰς μὲν ἀρχὰς ὁμοῖός ἐστι καὶ τῇ
 25
 χροᾷ καὶ τῷ μεγέθει ταῖς λευκαῖς μυρτίσιν, αὐξόμενος δὲ τῷ μὲν
 651e χρώματι γίνεται φοινικοῦς, τῷ δὲ μεγέθει γογγύλαις ἐλαίαις
 ὅμοιος, πυρῆνα δὲ ἔχει τελέως | μικρόν. ἐπὰν δὲ πεπανθῇ, τὸν μὲν
 τοῖς οἰκέταις μετὰ χόνδρου κόψαντες σάπτουσιν εἰς ἀγγεῖα, τὸν δὲ
 τοῖς ἐλευθέροις ἐξελόντες τὸν πυρῆνα συντιθέασιν. ἐστὶ δὲ τὸ
 χρῶμα παραπλήσιον σύκῳ καὶ φοινικοβαλάνῳ, τῇ δὲ εὐωδίᾳ 30
 βέλτιον. γίνεται δὲ καὶ οἶνος ἐξ αὐτοῦ βρεχομένου καὶ τριβομένου
 δι’ ὕδατος, τὴν γεῦσιν ἡδὺς καὶ ἀπολαυστικός, ὃ χρώνται χωρὶς
 ὕδατος. οὐ δύναται δὲ πλέον μένειν δέκα ἡμερῶν, διὸ καὶ ποιοῦσι
 651f κατὰ βραχύ | πρὸς τὴν χρεῖαν. ποιοῦσι δὲ καὶ ὄξος ἐξ αὐτῶν. |
 652a ὅτι Ἀριστοτέλης ἐν τῷ Περὶ Φυτῶν (fr. 267 Rose = fr. 326 Gigon) 35
 καὶ τὸν καρπὸν τῶν φοινίκων φοινικά φησι λέγων· φοινίκων

ἐνόρχων, οὓς τινες εὐνούχους καλοῦσιν, οἱ δ' ἀπυρρήνους. οἱ δὲ Νικόλαοι φοίνικες οἱ ἀπὸ Συρίας καταγόμενοι ταύτης τῆς προσ-
 ηγορίας ἔτυχον ὑπὸ τοῦ Σεβαστοῦ αὐτοκράτορος σφόδρα χαίρον-
 τος τῷ βρώματι, Νικολάου τοῦ Δαμασκηνοῦ (*FGrH* 90 T 10a)

5 ἑταίρου ὄντος | αὐτῷ καὶ πέμποντος φοίνικας συνεχῶς. ἦν δὲ τῶν 652b
 ἀπὸ Περιπάτου Νικόλαος.

ὅτι ἰσχάδες ἐθαυμάζοντο αἱ Ἀττικαί· ἐπὶ γοῦν τῆς βασιλέως
 τραπέζης πάντων παρατιθεμένων ὅσα γῆ βρώματα φέρει ἥς
 βασιλεὺς ἄρχει, ξενικοῦ δὲ οὐδενός, | εὐνούχός τις ἐν τοῖς λοιποῖς 652c

10 τραγγήμασιν εἰσῆγαγεν ἰσχάδας Ἀττικάς. ὥς δὲ ἐρωτήσας ὁ
 βασιλεὺς ἐπύθετο ὅτι Ἀττικαὶ εἶναι, ἐκέλευσε τοῖς ἀγορασταῖς, | ὥς 652d
 Δείνων (*FGrH* 690 F 12) φησὶν, | ὠνεῖσθαι, ὥς ἂν ἐξουσία γένηται 652c

αὐτῶν λαμβάνειν ὅταν θέλῃ καὶ μὴ ἀγοράζῃ. λέγεται δὲ τὸν
 εὐνούχον ἐπίτηδες τοῦτο ποιῆσαι ἵν' αὐτὸν ὑπομνήσῃ τῆς ἐπὶ

15 Ἀθήνας στρατείας.

εἰσέβαινον ἰσχάδες,

τὸ παράσημον τῶν Ἀττικῶν, καὶ θύμου δέσμαι τινές,

φησὶν Ἀλεξίς (fr. 122). Λυγκεὺς (fr. 17 Dalby) δ'· | ἐν τοῖς τραγι- 652d
 κοῖς πάθεσιν Εὐριπίδην νομίζω Σοφοκλέους οὐδὲν διαφέρειν· ἐν δὲ

20 ταῖς ἰσχάσι τὰς Ἀττικὰς τῶν ἄλλων πολὺ προέχειν. φησὶ δὲ καὶ
 (fr. 13 Dalby) ταῖς χελιδονίοις ἰσχάσιν ἀντιπαραθεῖναι τὴν γῆν τὰς
 Βριγινδαρίδας, τῷ μὲν ὀνόματι βαρβαρίζουσας, ταῖς δὲ ἡδοναῖς
 οὐδὲν ἥττον ἐκείνων Ἀττικιζούσας. | Φιλῆμων δὲ Αἰγυλίδας φησὶν 652e

εἶναι τὰς καλλίστας ἰσχάδας, Αἶγυλα δ' εἶναι δῆμον Ἀττικῆς ἀπὸ
 25 Αἰγίλου ἥρωος, χελιδονίας δὲ καλεῖσθαι τὰς ἐρυθρομελαίνας
 ἰσχάδας. Θεόπομπος (fr. 12.1) | δὲ τὰς Τιθρασίας ἰσχάδας ἐπαινεῖ. 652f

οὕτω δὲ ἦσαν αἱ ἰσχάδες περισπούδαστοι, ὥς Ἀμιτροχάτην τὸν
 Ἰνδῶν βασιλέα γράφαι Ἀντιόχῳ ἀξιούντα πέμψαι αὐτῷ γλυκὺν
 καὶ ἰσχάδας καὶ σοφιστὴν ἀγοράσαντα, | καὶ τὸν Ἀντίοχον ἀντι- 653a

30 γράφαι· ἰσχάδας καὶ γλυκὺν ἀποστελοῦμαί σοι, σοφιστὴν δ' ἐν
 Ἑλλήσιν οὐ νόμιμον πωλεῖσθαι, | φησὶν Ἡγήσανδρος (fr. 43, *FHG* 652f
 iv.421).

10 εἰσῆγαγεν C E : εἰσενέγκαντος (structura alia) A : fort. εἰσῆνεκχεν

12 Δείνων C E : Δίνων A || 30 ἀποστελοῦμαί C : ἀποστελοῦμ' E : ἀποστελοῦ-
 μέν A

οὐδὲν γλυκύτερον τῶν ἰσχάδων,

653a Ἀριστοφάνης (fr. 681.1) φησίν. | ἥσθιον δὲ καὶ πεφωσμένας ἰσ-
χάδας. |

653b | 653c | 653d ὅτι Ἀσιαγενὲς ὄνομα ἢ σταφυλή. | γενναία σύκα | Πλάτων ἐν
653d ὀγδόῳ Νόμων (844e) | τὰ εὐγενῆ φησιν ἢ τὰ ἐπιγεγεννημένα οἶον 5
τὰ ἐπεμβεβλημένα· ὁ γὰρ Ἀριστοτέλης (fr. 327) καὶ ἐπεμβολάδας
653e | 653c ἀπίους | ὀνομάζει τὰς ἐγκεκεντρισμένας. | τοιαύτη δὲ καὶ ἡ παρὰ
τῷ αὐτῷ (Pl. R. 844e) γενναία σταφυλή. ζημιοὶ δὲ ἐν τούτῳ τῷ
λόγῳ Πλάτων τὸν βοτρυῶν ἢ σύκων γευσάμενον πρὶν ἔλθειν τὴν
ὥραν τοῦ τρυγᾶν Ἀρχτούρῳ σύνδρομον. | 10

653f ὅτι ἐν Ἀθήναις διηνεγκεῖς ἦσαν αἱ ὀπῶραι, μαρτυρεῖ Ἀριστο-
φάνης ἐν Εἰρήνῃ (fr. 581.1–5). τί οὖν παράδοξον ἱστορεῖ Ἀέθλιος ὁ
Σάμιος (FGrH 536 F 1a) λέγων· ἐν Σάμῳ σύκον, σταφυλή,

654a ὁμομηλὶς, μῆλα καὶ ῥόδα δις τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐγένετό ποτε; | Λυγκεύς
(fr. 7 Dalby), τῷ καλουμένῳ, φησί, Νικοστρατεῖῳ Ἀττικῷ βότρυι 15
τὸν Ἰππώνιον οἱ Ῥόδιοι ἀντεκφέρουσι βότρυον, ὃς ἀπὸ Ἑκατομ-
βαιῶνος μηνὸς ὥσπερ ἀγαθὸς οἰκέτης διαμένει τὴν αὐτὴν ἔχων
εὐνοίαν. ἢ πολυαναγνωσία, φησίν. |

654b ὅτι τὸ περιστέριον παρὰ πολλοῖς τῶν ἀρχαίων κεῖται.

654c ὅτι Πτολεμαῖος ὁ βασιλεὺς (FGrH 234 F 2a) | μὴ γεύσασθαι 20
655a φασιανικοῦ ὄρνιθος ὠμολόγησεν· | ἐχρῶντο γὰρ οἱ παλαιοὶ αὐτοῖς
654d ὡς ἀγάλασιν. | ἐστὶ δέ, ὡς Ἀριστοτέλης (fr. 632 Rose = fr. 991
Gigon) φησί, τῶν ἀρρένων φασιανῶν οὐ κατὰ λόγον ἢ ὑπεροχὴ
ἀλλὰ πολὺ μείζων. |

654e ὅτι πολὺ πλήθος ταύων ἐν τῇ Ῥώμῃ, ὡς δοκεῖν προμεμαν- 25
τευμένον τὸν Ἀντιφάνην (fr. 203.1–4) εἰπεῖν τόδε·

τὸν ταῶν ὡς ἅπαξ τις ζευγὸς ἤγαγεν μόνον,
σπάνιον ὃν χρῆμα, πλείους εἰσὶ νῦν τῶν ὀρτύγων.
χρηστὸν δὲ ἄνθρωπον ἑάν τις ἕνα μόνον ζητῶν ἴδῃ,
ὄψετ' ἐκ τούτου πονηροὺς πέντε παῖδας γεγονότας. | 30

654f καταφαγεῖν
τοσοῦτ' ἀργύριον αὐτός; οὐδ' εἰ γάλα εἶχον
λαγοῦ, μὰ τὴν Γῆν, καὶ ταῶς κατήσθιον. (Alex. fr. 128.1–3) |

655a οὐχὶ μανικόν ἐστιν ἐν οἰκίᾳ τρέφειν ταῶς,

ἔξὸν τουτοισὶ δὴ ἀγάλατ' ἀγοράσαι, |

φησὶν Ἀναξανδρίδης (fr. 29). | Ἀντιφάνης (fr. 173.1-5) δὲ φησιν·

654f | 655b

ἐν Ἀλῖαις γίνεσθαι πόλει

φοίνικας, ἐν Ἀθήναις γλαῦκας. ἡ Κύπρος

5 ἔχει πελείας διφόρους, ἡ δ' ἐν Σάμῳ

Ἦρα τὸ χρυσοῦν ὀρνίθων γένος,

τοὺς καλλιμόρφους καὶ περιβλέπτοὺς ταῶς· |

5

ταύτης γὰρ ἦσαν ἱεροί, καὶ μήποτε πρῶτιστοι ἐγένοντο καὶ 655a
ἐτράφησαν ἐν Σάμῳ καὶ ἐντεῦθεν εἰς τοὺς ἔξω τόπους διεδόθησαν,

10 ὡς καὶ οἱ ἀλεκτρούνες ἐν Περσίδι καὶ αἱ καλούμεναι μελεαγρίδες

ἐν Αἰτωλίᾳ· | διὸ καὶ ἐπὶ τοῦ νομίσματος τῶν Σαμίων ταῶς ἐστίν. |

655b

ὁ δὲ τόπος ἐν ᾧ αἱ μελεαγρίδες τρέφονται ἐστὶν ἐλώδης. ἐστὶ δὲ 655c

ἄσποργον τὸ ζῶον πρὸς τὰ ἔκγονα. ἔχει δὲ μέγεθος ὄρνιθος

γενναίου, τὴν δὲ κεφαλὴν μικρὰν πρὸς τὸ σῶμα καὶ ψιλὴν, ἐπ'

15 αὐτῆς δὲ λόφον σάρκινον, σκληρόν, στρογγύλον, ἐξέχοντα τῆς

κεφαλῆς ὡς πάτταλον, καὶ τὸ χρῶμα | ξυλοειδές, πρὸς δὲ ταῖς 655d

γνάθοις ἀπὸ τοῦ στόματος ἀρξαμένην ἀντὶ πώγωνος μακρὰν

σάρκα καὶ ἐρυθροτέραν τῶν ὀρνίθων. τὴν δὲ τοῖς ὄρνισιν ἐπὶ τῷ

20 ῥύγχει κειμένην, ἣν ἔνιοι πώγωνα καλοῦσιν, οὐκ ἔχει· διὸ καὶ

ταύτη κολοβὸν ἐστὶ. ῥύγχος δὲ ὀξύτερον ἢ ὄρνις ἔχει. σῶμα ποικί-

λον μέλανος ὄντος τοῦ χρώματος ὅλου πτίλοις λευκοῖς καὶ πυκνοῖς

διειλημμένου μείζοσι φακῶν. οὗτοι δ' εἰσὶν ἐν ῥόμβοις | οἱ κυκλί-

655e

σκοι μελαντέροις τοῦ ὅλου χρώματος· διὸ καὶ ποικιλίαν οἱ ῥόμβοι

παρέχονται, τοῦ μέλανος ἔχοντος λευκότερον τὸ χρῶμα, τοῦ δὲ

25 λευκοῦ πολὺ μελάντερον. τὰς δὲ πτέρυγας πεποίκιλται πριονώ-

δεσι σχήμασι πυρώδεσι πρὸς ἄλληλα κειμένοις. σκέλη δὲ ἄκεντρα

ὅμοια τοῖς ὀρνιθίοις. παραπλήσιαι δὲ εἰσὶν αἱ θήλειαι τοῖς ἄρρεσι·

διὸ καὶ δυσδιάκριτον αὐτῶν τὸ γένος. | Ἀθηναῖοι ταῖς Ὠραῖς θύον-

656a

30 κρέα παραιτούμενοι ταύτας ἀπείργειν τὰ περισκελῆ καύματα καὶ

τοὺς αὐχμούς, μετὰ δὲ τῆς συμμέτρου θερμασίας καὶ ὑδάτων

ὑδαίων ἐκτελεῖν τὰ φυόμενα· τὴν μὲν γὰρ ὀπτῆσιν ἐλάττους παρ-

16 ξυλοειδές A : ξυλοειδ^δ C E : ξυλοειδῆ Schweighäuser || 25 τὰς δὲ πτέρυγας]
τὰ δὲ πτέρυγας C E : τὸ δὲ κατὰ τὰς πτέρυγας A || 27 ὀρνιθίοις A C^s E^s :
ὀρνιθείοις C E

έχεσθαι ὠφελείας, τὴν δὲ ἔψησιν οὐ μόνον τὴν ὠμότητα περιαιρεῖν ἀλλὰ καὶ τὰ σκληρὰ μαλάττειν δύνασθαι καὶ τὰ λοιπὰ πεπαίνειν. ἔτι δ' εὐμενέστερον καὶ ἀκινδυνότερον πεπαίνει τὴν τροφήν, διόπερ | 5
656b ἐφθὸν ἐποπτᾶν οὐ δεῖ, φασίν, οὐδ' ἐφέψειν· ἀνάλυσιν γὰρ ἔχειν δοκεῖ τοῦ βελτίονος. τὰ δὲ ὀπτὰ κρέα καλεῖται φλογίδες. |

656c ὅτι Σάμιοι, φησὶν Ἡγήσανδρος (fr. 44, FHG iv.421), πλεύσαντες εἰς Σύβαριν καὶ κατασχόντες τὴν Σιρίτιν χώραν, περδίκων ἀνα- πάντων καὶ ποιησάντων ψόφον ἐκπλαγέντες ἔφυγον καὶ ἐμβάντες εἰς τὰς ναῦς ἀπέπλευσαν.

656d ὅτι Σιμωνίδης δειπνῶν παρ' Ἰέρωνι οὐ παρατεθέντος αὐτῷ | κα- 10

656c | 656d θάπερ καὶ τοῖς ἄλλοις | ἐπὶ τὴν τράπεζαν | λαγωοῦ, ἀλλ' ὕστερον μεταδιδόντος τοῦ Ἰέρωνος, ἀπεσχεδίασεν·

οὐδὲ γὰρ εὐρύς περ ἑὼν ἐξίκετο δεῦρο (cf. II. 14.33), |

656c | 656d Χαμαιλέων (fr. 33 Wehrli) φησίν. | ἦν δὲ κίμβιξ ὁ Σιμωνίδης καὶ αἰσχροκέρδης· ἐν Συρακούσαις γοῦν τοῦ Ἰέρωνος ἀποστέλλοντος 15 αὐτῷ τὰ καθ' ἡμέραν λαμπρῶς πωλῶν τὰ πλείω τῶν πεμπομένων ἑαυτῷ μικρὸν μέρος ἀπετίθετο. ἐρομένου δὲ τινος τὴν αἰτίαν, 656e “ὅπως”, εἶπεν, “ἦ τε Ἰέρωνος μεγαλοπρέπεια | καταφανῆς ἦ καὶ ἡ ἐμὴ κοσμιότης.”

ὅτι τὸ οὐθαρ καὶ ὑπογάστριον καλεῖται.

656f ὅτι σιτιστῶν ὀρνίθων | καὶ δελφάκων πολλοὶ μέμνηνται. Σώπατρος (fr. 5)· 20

εἷ που κλίβανος ἦν, πολὺ δέλφαξ σιτευτὸς ἔτρυξε. |

657a | 657b δέλφαξ τε εὖρηται καὶ ἀρσενικῶς καὶ θηλυκῶς. | Θεόπομπός (FGrH 115 F 22, 106) φησιν ὅτι Θάσιοι ἐπεμψαν Ἀγησιλάῳ προσι- 25 ὄντι πρόβατα παντοδαπὰ καὶ βοῦς εὖ τεθραμμένους καὶ πέμματα καὶ τραγήματα παντοδαπά. ὁ δ' Ἀγησίλαος τὰ μὲν πρόβατα καὶ τὰς βοῦς ἔλαβε, τὰ δὲ πέμματα καὶ τὰ τραγήματα πρῶτον μὲν 657c οὐδ' ἔγνω· κατεχεκάλυπτο γάρ. ὥς | δὲ κατείδεν, ἀποφέρειν αὐτοὺς ἐκέλευεν εἰπὼν οὐ νόμιμον εἶναι Λακεδαιμονίοις χρᾶσθαι 30 τοιούτοις ἐδέσμασι. λιπαρῶντων δὲ τῶν Θασίων, “δότε”, φησί, “φέροντες ἐκείνοις,” δείξας τοὺς ἔλωτας, εἰπὼν ὅτι· “τούτους δὲ οἶδα φθείρεσθαι τρώγοντας αὐτὰ πολὺ μᾶλλον” ἢ αὐτὸν καὶ τοὺς παρόντας Λακεδαιμονίων. ὕβριστικῶς δὲ πάνυ Λακεδαιμόνιοι τοῖς

- εἰλωσιν ἐχρῶντο, ὡς Μύρων φησὶν ὁ Πριηνεύς (FGrH 106 F 2), καὶ |
 πᾶν ὑβριστικὸν ἔργον ἐπιτάττουσι· κυνὴν τε γὰρ ἔκαστον φορεῖν 657d
 ἐπ' ἀνάγκης ὥρισαν καὶ διφθέραν περιβεβλησθαι πληγὰς τε
 τεταγμένας λαμβάνειν κατ' ἐνιαυτὸν ἀδικήματος χωρὶς, ἵνα
 5 μῆποτε δουλεῦν ἀπομάθωσι. πρὸς δὲ τούτοις, εἴ τινες ἀκμάζουσιν
 τὴν οἰκετικὴν ἐπιφάνειαν, ἐπέθηκάν τινες ζῆμιαν θάνατον καὶ τοῖς
 κεκτημένοις ἐπιτίμιον, εἴ μὴ ἐπικόπτοιεν τοὺς ἀνδρουμένους. καὶ
 παραδόντες αὐτοῖς τὴν χώραν ἔταξαν μοῖραν | ἣν αὐτοῖς ἀνοίσου- 657e
 σιν αἰεὶ.
- 10 ὅτι χηνίζων εἴρηκε Δίφιλος (fr. 78.1) ἐπὶ τῶν αὐλούντων. |
 ὅτι εὖρηται τὸ ἀλίπαστον κράας ἐν χρήσει. 658a
 ὅτι Σικελίας αὖχνημα (adesp. com. fr. *124) τροφαλὶς· | καλοῦς 658b
 γὰρ ποιεῖ τυρούς. ἔνδοξος δὲ καὶ ὁ Στρομιλικός. φησὶ δὲ
 Δημήτριος ὁ Σκῆψιος (fr. 3 Gaede) ὅτι πόλις Ἀχαΐας Στρομίλεια,
 15 περὶ ἣν γίνεται τυρὸς αἰγίος ἡδιστος οὐκ ἔχων σύγκρισιν πρὸς |
 ἕτερον, ὁ προσαγορευόμενος Στρομιλικός. Εὐριπίδης δ' ὅτιαν 658c
 καλεῖ τυρὸν τὸν δριμὺν τὸν πηγνύμενον τῷ τῆς συκῆς ὀπῷ· φησὶ
 γοῦν (Cyc. 136)·
 καὶ τυρὸς ὅπιας ἐστὶ καὶ Διὸς γάλα. |
- 20 ὅτι τὸ λείψανον τῶν τραγημάτων ἀποτράγημα λέγεται. 658d
 Εὐπολὶς (fr. 306) οὖν σκώπτων Διδυμίαν τινὰ ἀποτράγημα αὐτὸν
 εἶπεν ἀλώπεκος ἦτοι ὡς μικρὸν τὸ σῶμα ἢ ὡς κακοήθη καὶ
 πανούργον.
 ὅτι τοὺς λεπτοὺς τῶν τυρῶν καὶ πλατεῖς Κρήτες θηλείας
 25 καλοῦσι, φησὶ Σέλευκος (fr. 56 Müller)· οὓς καὶ ἐν θυσίαις τισὶν
 ἐναγίζουσι. πυριέφθα δὲ καλεῖται παρὰ Φιλιππίδῃ (fr. 10.1) τὸ
 πρῶτον γάλα. | πάντα δὲ ταῦτα ἐπιδειπνιάδας ἔλεγον Μακεδόνες· 658e
 κώθωνος γὰρ ἡδύσματα ταῦτα. |
- ὅτι δοῦλοι ὁποιοὶ παρήλθον ὑπὸ πρῶτων Μακεδόνων τοῦτ' 659a
 30 ἐπιτηδευσάντων ἢ δι' ὕβριν ἢ δι' ἀτυχίαν τῶν αἰχμαλωτισθεῖσων
 πόλεων. ἐκάλουν δ' οἱ παλαιοὶ τὸν μὲν πολιτικὸν μάγειρον
 Μαίσιωνα, τὸν δ' ἐκτόπιον τέττιγα. Χρύσιππος (xxviii fr. 13, SVF
 iii.200) δὲ τὸν Μαίσιωνα ἀπὸ τοῦ μασᾶσθαι οἶεται κεκλησθαι, οἷον

13 Στρομιλικός C E : Τρομιλικός A || 14 Στρομίλεια E : Στομίλεια C :
 Τρομίλεια A || 16 Στρομιλικός C E : Τρομιλικός A || 27 ἐπιδειπνιάδας, i.e.
 -ΙΑΔΑΣ C E : ἐπιδειπνιάδας, i.e. -ΙΑΔΣ A

τὸν ἀμαθῆ καὶ πρὸς γαστέρα νενευκότα, ἀγνοῶν ὅτι Μαίσιων
 γέγονε κωμῳδίας ὑποκριτής, Μεγαρεὺς τὸ γένος, δς καὶ τὸ
 659b προσωπεῖον εὔρε τὸ ἀπ' αὐτοῦ καλούμενον μαίσιωνα. | καλοῦνται
 δὲ καὶ σκώμματα μαισιωνικά· μάλιστα γὰρ εἰσάγονται οἱ
 μάγειροι σκωπτικοί. Φιλήμων (Strato Com. fr. 1.1–4) οὖν πού 5
 φησι·

φίγγα ἄρρενα, οὐ μάγειρον, εἰς τὴν οἰκίαν
 εἴληφα· ἀπλῶς γὰρ οὐδὲ ἓν, μὰ τοὺς θεούς,
 ὧν λέγει συνίημι· καινὰ ῥήματα |
 659c πεπορισμένος γάρ ἐστιν. | 10

660a | 660c ὅτι οἱ παλαιοὶ τὸ θύειν δρᾶν ὠνόμαζον. | οὕτω δὲ μέγιστον ἦν
 660b τὸ τῆς μαγειρικῆς ἀξίωμα, | ὥστε καὶ Ἀγαμέμνων παρ' Ὀμήρῳ
 θύει (Il. 3.292–4) καὶ Θρασυμήδης ὁ Νέστορος υἱὸς ἀναλαβὼν |
 660c πέλεκυν κόπτει τὸν βούν (Od. 3.442–3)· οὐ γὰρ ἡδύνατο Νέστωρ
 διὰ τὸ γῆρας· συνεπόνουν δ' αὐτῷ καὶ οἱ ἄλλοι ἀδελφοί (Od. 15
 3.439–2, 444). καὶ παρὰ Ῥωμαίοις οἱ τιμηταί — μεγίστη δὲ αὕτη
 ἀρχή — τὴν περιπόρφυρον ἐνδεδυκότες καὶ ἐστεφανωμένοι
 660e πελέκει τὰ ἱερεῖα κατέβαλλον. | Ἰόβας δὲ μάγειρον εἰσάγει
 φυσιολογοῦντα καὶ λέγοντα ὅτι ἡ μαγειρικὴ

(A.) τῆς δυσχεροῦς | 5 20
 660f ἀλληλοφαγίας | 6
 660e ἡμᾶς ἀπολύσσασα | 5
 660f ἥγαγ' εἰς τάξιν τινὰ 6
 καὶ τουτονὶ περιήψεν ὃν νῦν βίον
 ζῶμεν· 25
 ἀλληλοφαγίας γὰρ καὶ κακῶν ὄντων συχνῶν
 γενόμενος ἄνθρωπός τις οὐκ ἀβέλτερος 10
 ἔθυσ' ἱερεῖον πρῶτος, ὥπτησε κρέα,
 ἴσως δ' ἦν τὸ κρέας ἥδιον ἀνθρώπου κρεῶν.
 εἶθ' αὐτοὺς μὲν οὐκ ἐμασῶντο, τὰ δὲ βοσκήματα 30
 ὥπτων θύοντες. ὥς δ' ἅπαξ τῆς ἡδονῆς |
 661a ἐμπειρίαν τιν' ἔλαβον, ἀρχῆς γενομένης 15
 ἐπὶ πλείον τινες ἡὔξον τὴν μαγειρικὴν τέχνην.
 ὅθεν ἔτι καὶ νῦν τῶν πρότερον μεμνημένοι

τὰ σπλάγχνα τοῖς θεοῖς ὀπτῶσι φλογί
 ἄλας οὐ προσάγοντες· οὐδὲ γὰρ ἦσαν ἔτι
 εἰς τὴν τοιαύτην χρῆσιν ἐξηυρημένοι. 20

ὥς δ' ἤρεσεν αὐτοῖς ὕστερον, καὶ τοὺς ἄλας
 5 προσάγουσιν. (Athenio fr. 1.5-6, 5-22) |

οἷς ἐπάγει·

661b

(B.) καινός ἐστιν οὗτοσι Παλαίφατος. (Athenio fr. 1.27) |

οἱ δὲ Ὀφαρτυτικά γράψαντες | Ἡρακλείδης καὶ Γλαῦκος ὁ Λοκρός 661d | 661e
 οὐχ ἀρμόττειν φασὶ τὴν μαγειρικὴν ἀλλ' οὐδὲ τοῖς τυχοῦσι τῶν
 10 ἐλευθέρων. ὁ δὲ νεώτερός που Κρατῖνός (Cratin. Jun. fr. 1.1-5)
 φησι·

(A.) τῆς γῆς ὥς γλυκὺ
 ὄζει καπνός τ' ἐξέρχεται εὐωδέστερος.

οἰκεῖ τις, ὥς ἔοικε, τῷ χάσματι
 15 λιβανωτοπόλης ἢ μάγειρος Σικελικός. |

(B.) παραπλησίαν ὁσμὴν λέγεις ἀμφοῖν. |

5 661f

ὅτι τὸ μῦμα σκευάζεται ἐκ κρεῶν καὶ αἵματος πολλῶν 662d
 ἄρτυμάτων συνεμβαλλομένων. | ἡ δὲ ματτὴ Θετταλῶν εὖρεμα, 662f
 ἐπεχωρίασε δὲ καὶ ἐν Ἀθήναις κατὰ τὴν τῶν Μακεδόνων |
 20 ἐπικράτειαν. ὁμολογοῦνται δὲ οἱ Θετταλοὶ πολυτελέστατοι 663a
 Ἑλλήνων γεγενῆσθαι περὶ τε τὰς ἐσθῆτας καὶ τὴν διαίταν· ὁ
 αὐτοῖς αἴτιον ἐγένετο τοῦ κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπαγαγεῖν τοὺς
 Πέρσας. ὠνόμασται δὲ ματτὴ ἀπὸ τοῦ μασᾶσθαι, ὥς φησιν ὁ
 Ἀθηναῖος Ἀπολλόδωρος (FGrH 244 F 222), ὥσπερ καὶ ἡ μαστίχη· |
 25 ἡμεῖς δὲ φαμεν ἀπὸ τοῦ μάττειν, ἀφ' οὗ καὶ ἡ μᾶζα αὕτη καὶ ἡ 663b
 παρὰ Κυπρίοις καλουμένη μαγίς καὶ τὸ ἄγαν τρυφᾶν ὑπερμαζᾶν.
 κατ' ἀρχὰς μὲν οὖν τὴν κοινὴν καὶ δημοτικὴν ταύτην τροφὴν τὴν
 ἐκ τῶν ἀλφίτων μᾶζαν ἐκάλουν καὶ μάττειν τὸ παρασκευάζειν
 αὐτήν. ὕστερον δὲ ποικίλαντες τὴν ἀναγκαίαν τροφὴν ἀκολάστως
 30 καὶ περιέργως μικρὸν παραγαγόντες τοῦνομα τῆς μᾶζης ματτὴν 663c
 ὠνόμαζον πᾶν τὸ πολυτελὲς ἔδεσμα, καὶ ματτυάζειν | τὸ
 παρασκευάζειν αὐτό, εἴτε ἰχθὺς εἴτε ὄρνις εἴτε λάχανον εἴτε
 ἱερεῖον εἴτε σπερμάτιον· ἐν γοῦν τῷ Ἀλέξιδος μαρτυρίῳ

πρόσκειται τῷ ματτυάζειν τὸ λέπεσθαι εἰς δήλωσιν τῆς ἀκολάστου
 παρασκευῆς· φησὶ γάρ (Alex. fr. 50.2–3)·

663d προπόσεις πίνετε, |
 λέπεσθε, ματτυάζετε.

τῷ δὲ λέπεσθαι χρώνται Ἀθηναῖοι ἐπ' ἀσελγούς καὶ φορτικῆς δι' 5
 ἀφροδισίων ἡδονῆς. κοινὸν δὲ ὄνομα πάντων τῶν πολυτελῶν
 664a ἡδυσμάτων τὴν ματτύην ἀποφαίνει Ἀρτεμίδωρος. | Μάχων δὲ ὁ
 Σικυώνιος κωμικός (test. 1) οὐκ ἐδίδαξεν Ἀθήνησι τὰς κωμωδίας
 αὐτοῦ ἀλλ' ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. ἦν δ' ἀγαθὸς ποιητῆς εἴ τις ἄλλος τῶν
 μετὰ τοὺς ἐπτά· διὸ ὁ γραμματικὸς Ἀριστοφάνης (test. 13B Slater) 10
 664b συνεσχόλασεν αὐτῷ νέος ὢν. | οὗτός φησιν (Macho fr. 1)·

ἥδιον οὐδέν ἐστί μοι τῆς ματτύης.
 τοῦτ' εἴτε πρῶτοι Μακεδόνες τοῖς Ἀττικοῖς
 κατεδίδαξαν ἡμῖν, εἴτε πάντες οἱ θεοί,
 οὐκ οἶδα πλὴν ἐστί γε μουσικωτάτου τινός.

15

ῥστατον δὲ καὶ ἐπὶ πᾶσιν εἰσεφέρετο, Νικόστρατός (fr. 7) φησι. |
 664d Μόλπις δ' ὁ Λάκων (FGrH 590 F *2a) τὰ παρὰ τοῖς Σπαρτιάταις |
 664e ἐπαίχλια, ὃ ἐστί τὰς ἐπιδειπνίδας, ματτύας φησὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις
 λέγεσθαι. ὁ δὲ κυνικός Μένιππός (Arcesilaus fr. II, p. 245 Riese)
 φησι· πότος ἦν ἐπικωμασάντων τινῶν καὶ ματτύην ἐκέλευσεν 20
 εἰσφέρειν Λάκαινά τις· καὶ εὐθέως περιεφέρετο περδίκια ὀλίγα καὶ
 χήνεα ὅπτα καὶ τρύφη πλαχούντων. τὸ δὲ τοιοῦτον δεῖπνον οἱ μὲν
 Ἀττικοὶ προσηγόρευον ἐπιδόρπισμα, οἱ δὲ Δωριεῖς ἐπαίχλιον, τῶν
 δ' ἄλλων Ἑλλήνων οἱ πλείστοι ἐπίδειπνα.

18 ἐπαίχλια C^s E : ἐπαίχλεια A C E^s || 21 περδίκια A C E : περδίχεια C^s E^s
 23 ἐπαίχλιον] ἐπαίχλιον C E : † ἐπαικλον † A || 24 τέλος τῶν ἐκ τοῦ ιδ'
 λόγου E

ἐκ τοῦ πεντεκαίδεκάτου λόγου

εἶ μοι τὸ Νεστόρειον εὐγλωττον μέλος 665a
Ἀντήνορός τε τοῦ Φρυγὸς δοίη θεός,

κατὰ τὸν Εὐριπίδην (fr. 899). | τὸ ἀπὸ βαλανείου καθάρσεως ἔνεχεν 665d

5 τοῦ στομάχου πίνοντες ἄμυστιν ἀποκλύζειν ὁ Ἰουλιήτης Ἑρασί- 666a
στρατος (fr. 152 Garofalo) | ἀποτρέπεται ἐπιτιμῶν τοῖς τοῦτο 666a
ποιοῦσι, βλαπτικὸν ὀφθαλμῶν τὸ ἐπιχείρημα δεικνύων καὶ τῆς
κάτω κοιλίας ἐπισχετικόν. εἰ μὴ ἰατροί, φησίν, ἦσαν, οὐδὲν ἂν ἦν
τῶν γραμματικῶν μωρότερον. |

10 ὅτι ἡ τῶν κοττάβων εὔρεσις Σικελικὴ ἐστὶ παιδιὰ ταύτην 666b
πρώτων εὐρόντων Σικελῶν. καὶ ἡ λατάγη δὲ Σικελικόν ἐστὶν
ὄνομα. λατάγη δ' ἐστὶ τὸ ὑπολειπόμενον | ἀπὸ τοῦ ποθέντος 666c

ποτηρίου ὑγρόν, ὃ συνεστραμμένη τῇ χειρὶ ἄνωθεν ἐρρίπτουν οἱ 666c
παίζοντες εἰς τὸ κοττάβιον. Θεσσαλοὶ δὲ καὶ Ῥόδιοι λατάγην τὸν
15 ἀπὸ τῶν ποτηρίων κότταβον λέγουσι. κότταβος δ' ἐκαλεῖτο καὶ τὸ 666c
τιθέμενον ἄθλον τοῖς νικῶσιν ἐν τῷ πότῳ. Εὐριπίδης Οἶνεί (fr.
562)·

πυκνοῖς δ' ἔβαλλον Βακχείου τοξεύμασι
κάρα γέροντος· τὸν βαλόντα δὲ στέφειν
20 ἐγὼ ἑτετάγμην ἄθλα κοττάβων διδούς. |

ἐκαλεῖτο δὲ κότταβος καὶ τὸ ἄγγος εἰς ὃ ἔβαλλον τὰς λατάγας. | 666d

ἐκαλοῦντο δὲ καὶ κατακτοῖ τινες κότταβοι· ἐστὶ δὲ λυχνία ἀναγό- 666e
μενα πάλιν τε συμπύπτοντα. Εὐβουλος (fr. 15)·

τίς ἂν λάβοιτο τοῦ σκέλους κάτω θέμενος; |
25 ἄνω γὰρ ὥσπερ κοττάβιον αἵρομαι. 666f

Ἀντιφάνης (fr. 57.1–13)·

(A.) κότταβος

τὸ λυχνίον ἐστὶ. πρόσεχε τὸν νοῦν· ὥα μὲν
πέντε νικητήριον.

30 (B.) κοτταβίη τίνα τρόπον;

(A.) ἐγὼ διδάξω· καθ' ὅσον ἂν τὸν κότταβον

5

1 ἐκ τοῦ ιε' λόγου E : Ἀθηναίου ἐκ τοῦ πεντεκαίδεκάτου βιβλίου C || 5 ἀπο-
κλύζειν C E, rectius ἀποβλύζειν : ἀποβλύζουσι (structura alia) A

- ἀφῆς ἐπὶ τὴν πλάστιγγα —
 (B.) ποίαν; (A.) τοῦτο τοῦπικείμενον
 ἄνω τὸ μικρόν (B.) τὸ πινακίσχιον λέγεις; |
 667a (A.) τοῦτ' ἔστι πλάστιγξ — οὗτος ὁ κρατῶν γίνεται.
 (B.) πῶς δ' εἴσεται τις τοῦτο; (A.) ἂν τύχῃ μόνον 10 5
 αὐτῆς, ἐπὶ τὸν μάνην πεσεῖται καὶ φόφος
 ἔστι πάνυ πολὺς. (B.) πρὸς θεῶν, τῷ κοττάβῳ
 πρόσσεσι καὶ Μάνης τις ὥσπερ οἰκέτης;
- καὶ μετ' ὀλίγα φησί (Antiph. fr. 57.15–20)·
- (A.) δεῖ καρκινοῦν τοὺς δακτύλους 15 10
 οἶνόν τε μικρόν ἐγχείαι καὶ μὴ πολύν· |
 667b ἔπειτ' ἀφήσεις. (B.) τίνα τρόπον; (A.) βλέπε·
 τοιοῦτον. (B.) Πόσειδον, ὡς ὑψοῦ σφόδρα.
 (A.) οὕτω ποιήσεις. (B.) ἀλλ' ἐγὼ μὲν σφενδόνῃ
 οὐκ ἂν ἐφικοίμην αὐτό γε. (A.) ἀλλὰ μάνθανε· 20 15
- ἀγκυλοῦντα γὰρ δεῖ σφόδρα τὴν χεῖρα εὐρύθμῳ πέμπειν τὸν
 κότταβον. καὶ παρὰ Πλάτωνι (fr. 47) δέ τις παρακελεύεται τῷ
 Ἡρακλεῖ μὴ σκληρὰν ἔχειν τὴν χεῖρα μέλλοντα κοτταβίζειν.
 667c ἐχάλουν | δ' ἀπ' ἀγκύλης τὴν τοῦ κοττάβου πρόεσιν διὰ τὸ ἀπαγ-
 κυλοῦν τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐν τοῖς ἀποκοτταβισμοῖς· οἱ δὲ ποτηρίου 20
 εἶδος τὴν ἀγκύλην φασί. καὶ λέγονται δέ τινες κότταβοι ἀγκυλη-
 667d τοί. | ἄθλον δὲ τῷ προεμένῳ τὸν κότταβον ὥα καὶ πεμμάτια καὶ
 667e τραγήματα. | ἕτερον δ' ἐστὶν εἶδος παιδιᾶς τῆς ἐν λεκάνῃ. αὕτη δι'
 ὕδατος πληροῦται ἐπινεῖ τε ἐπ' αὐτῆς ὀξύβαφα κενά, ἐφ' ᾧ
 βάλλοντες τὰς λατάγας ἐκ καρχησίων ἐπειρῶντο καταδύειν· 25
 668b ἀνηρεῖτο δὲ τὰ κοττάβια ὁ πλείω καταδύσας. | λέγονται δὲ καὶ
 κόσσαβοι. Εὐριπίδης (fr. 631.1–2)·
- πολὺς δὲ κοσσάβων ἀραγ-
 μός. |
- 668c ὅτι πυραμοὺς ἐδίδοτο τοῖς διαγρυπνήσασιν καὶ πεμμάτιά τινα 30
 ἐν ταῖς παννυχίσιν, ἐν αἷς πλείστον ὅσον χρόνον διηγρύπνουν

1 ἀφῆς] ἀφῆς C E : ἀφείς A et Σ^{EA} Luc. Lex. 3 || 27 κόσσαβοι C : κότταβοι E :
 κοσσάβους (structura alia) A

χορεύοντες· διωνομάζετο δὲ ταῦτα χαρίσια ἀπὸ τῆς τῶν
ἀναιρουμένων αὐτὰ χαρᾶς. | Εὐβουλος (fr. 1.2-3)· 668d

εἴτ' εὐθύς ἐξεπήδησα
πέπτουσα τὸν χαρίσιον. |

- 5 ἐκ τῶν ἀποθέτων τοῖς Ὀμηρίδαις ἀνασπάσας, φησί, τὰ κοττάβια. | 669b
ὅτι Διονύσιος ὁ ῥήτωρ καὶ ποιητῆς Χαλκοῦς ἐκλήθη διὰ τὸ 669d
συμβουλευσαι Ἀθηναίοις χαλκῶ νομίσματι χρῆσασθαι. |
ὅτι τῶν ἐρωμένων ἐὰν ἐλύθη ὁ στέφανος, ἐρᾶν ἐλέγετο· καὶ ἦν 669f
σημεῖον τοῦ καὶ τὸν τοῦ ἥθους κόσμον περιηρῆσθαι τοὺς τοιούτους. |
10 ὁ δ' ἐκ τοῦ στεφάνου κόσμος οὐδὲν ἔχων μόνιμον σημεῖόν ἐστι 670a
πάθους ἀβεβαίου μὲν, κεκαλλωπισμένου δέ. τοιούτος δ' ὁ ἔρως·
οὐδένες γὰρ μᾶλλον τῶν ἐν τῷ ἐρᾶν ὄντων καλλωπίζονται. εἰ μὴ
ἄρα ἡ φύσις οἶονεῖ τι δαιμόνιον δικαίως βραβεύουσα τῶν πραγ-
μάτων ἕκαστον οἶεται δεῖν τοὺς ἐρώντας μὴ στεφανοῦσθαι πρὶν
15 κρατήσουσι τοῦ ἔρωτος· τοῦτο δ' ἐστὶν ὅταν κατεργασάμενοι τὸ
ἐρώμενον ἀπαλλαγῶσι τῆς ἐπιθυμίας. τὴν ἀφαίρεσιν οὖν τοῦ
στεφάνου σημεῖον τοῦ ἔτι ἐν τῷ διαγωνίζεσθαι εἶναι ποιούμεθα. | ἢ 670b
ὁ Ἔρως αὐτὸς οὐκ ἐὼν καθ' αὐτοῦ στεφανοῦσθαι καὶ ἀνακηρύττε-
σθαι τῶν μὲν τὸν στέφανον περιαιρεῖ, τοῖς δὲ λοιποῖς ἐνδίδωσιν
20 αἵσθησιν μηνύων ὥς ἡττώνται ὑπ' αὐτοῦ· διὸ ἐρᾶν οἱ λοιποὶ τοὺς
τοιούτους φασίν. ἢ ὅτι λύεται μὲν πᾶν τὸ δεδεμένον, ὁ δὲ ἔρως
στεφανουμένων τινῶν δεσμός ἐστιν (οὐθένες γὰρ ἄλλοι τῶν δεδε-
μένων περὶ τὸ στεφανοῦσθαι σπουδάζουσι πλὴν οἱ ἐρώντες), τὴν
τοῦ στεφάνου δῆλωσιν σημεῖον τοῦ περὶ τὸν ἔρωτα δεσμοῦ νομί-
25 ζοντες ἐρᾶν φασὶ τοὺς τοιούτους. | ἢ διὰ τὸ πολλάκις τοὺς ἐρώντας 670c
διὰ τὴν πτοίησιν, ὥς ἔοικε, στεφανουμένους περιρρεῖν αὐτῶν τὸν
στέφανον ἀντιστρέφει ὁμοίως τῇ ὑπονοίᾳ τὸ πάθος, ὥς οὐκ ἂν
ποτε τοῦ στεφάνου περιρρέοντος, εἰ μὴ ἤρων. ἢ ὅτι ἀναλύσεις περὶ
μόνους μάλιστα τοὺς ἐρώντας καὶ καταδεδεμένους γίνονται, τὴν
30 δὲ τοῦ στεφάνου ἀνάλυσιν καταδεδεμένων τινῶν εἶναι νομίζοντες
ἐρᾶν φασὶ τοὺς τοιούτους· καταδέδενται γὰρ οἱ ἐρώντες. εἰ μὴ ἄρα
διὰ τὸ κατεστέφθαι τῷ Ἔρωτι τοὺς ἐρώντας οὐκ ἐπίμονος αὐτῶν ὁ
στέφανος γίνεται· | χαλεπὸν γὰρ ἐπὶ μεγάλῳ καὶ θείῳ στεφάνῳ 670d
μικρὸν καὶ τὸν τυχόντα θεῖναι. |

- 670f ὅτι Πλάτων ἐν ἐβδόμῳ Νόμων (819b) πρόβλημα προβάλλει στεφανωτικὸν λέγων· μῆλων τινῶν καὶ στεφάνων διανομαὶ πλείοσιν ἅμα καὶ ἐλάττοσιν ἀρμοττόντων τῶν ἀριθμῶν τῶν αὐτῶν. ἐστὶ δὲ ὃ λέγει τοιοῦτον· ἕνα βούλεσθαι ἀριθμὸν εὐρεῖν ὃ ἕως τοῦ τελευταίου εἰσελθόντος πάντες ἔξουσιν ἥτοι μῆλα ἢ 5
- 671a στεφάνους. | φημὶ οὖν τὸν τῶν ἐξήκοντα ἀριθμὸν εἰς ἕξ συμπότας δύνασθαι τὴν ἰσότητά πληροῦν· οἶδα γὰρ ὅτι οὐκ ἐξῆν συνδειπνεῖν τῶν πέντε γε πλείους. ὁ οὖν ἐξήκοντα ἀριθμὸς εἰς ἕξ συμπληρωθέντος τοῦ συμποσίου ἄρξεται οὕτως. εἰσῆλθεν εἰς τὸ συμπόσιον ὁ πρῶτος καὶ ἔλαβε στεφάνους ἐξήκοντα· ἐπεισελθόντι 10
- 671b τῷ δευτέρῳ δίδωσι τοὺς ἡμίσεις καὶ ἐκατέρῳ γίνεται τριάκοντα· τῷ τρίτῳ ἐπεισελθόντι | συνδιαιρούμενοι τοὺς πάντας ἀνὰ εἴκοσιν ἔχουσι, τετάρτῳ πάλιν ὁμοίως κοινωνήσασιν ἐκ δεκαπέντε γίνεται, πέμπτῳ δὲ ἐκ δωδέκα καὶ τῷ ἕκτῳ ἐκ δέκα. καὶ οὕτως 15
- 671c ἰσότης ἀναπληροῦται τῶν στεφάνων. | οὐκ ἐγὼ τὰς ἐκ τῶν βίων ἀκάνθας ὥσπερ σὺ ἀναγινώσκων ἐκλέγω ἀλλὰ τὰ χρησιμώτατα καὶ ἀκοῆς ἄξια. |
- 672a ὅτι καὶ λύγοις ἐστεφανοῦντο οἱ ἀρχαῖοι. ἀγροίκων δ' ἐστὶ 20
- 672b-c στεφάνωμα ὁ λύγος. | ἔστι δὲ ἐπ' αὐτῷ ἀπεραντολογία τις μυθική, ἣν οὐκ ἀναγκαῖον ἐκθεῖναι, πλην ὅτι Κᾶρες τούτῳ ἐστεφανώθησαν πρῶτοι· ἀρπασάντων γὰρ ἐκ Σάμου Τυρρηνῶν εἰδῶλον Ἥρας καὶ 25
- 672d φυγόντων | οἱ περὶ Σάμον Κᾶρες, ἅτε βάρβαροι, ὑπονοήσαντες αὐτομάτως ἀποδεδραχένοι πρὸς τι λύγου θωράκιον ἀπηρεισάμενοι καὶ τοὺς εὐμηκεστάτους κλάδους ἐπισπασάμενοι περιείλησαν αὐτὸ 25
- 672f παντόθεν· | διὸ παρεκελεύσατο αὐτοῖς Ἀπόλλων κατὰ τὸ 30
- 671f παραπλήσιον ἔθος στεφανώματι χρῆσθαι τῇ λύγῳ, | ἀτόπῳ καὶ εἰς 672f πλέγματα ἐπιτηδείῳ δεσμῷ, | καὶ καταδεῖν τὴν ἑαυτῶν κεφαλὴν 673a τοῖς κλάδοις οἷς αὐτοὶ κατέλαβον τὴν θεόν. | καταλῦσαι δὲ καὶ τᾶλλα γένη τῶν στεφάνων ἐπέταξε χωρὶς τῆς δάφνης· ταύτην δὲ 30
- αὐτὸς ἔφη τοῖς τὴν Ἥραν θεραπεύουσι μόνοις ἀπονέμειν δῶρον τοῖς τε χρησθεῖσιν ἐκ τῆς μαντείας. |

1 προβάλλει M P Mus : προβάλλ C E : προβάλλω A || 11 γίνεται C : γί^{(0τ(αι))} E : γίνονται A || 14 γίνεται C : γίνονται A || 15 βίων C E : βιβλίων A 19–20 ἔστι ... ἐκθεῖναι verba epitomatoris || 30 ταύτην E : ταύτη C : τὴν A

- ὅτι Λακεδαιμόνιοι καλάμῳ στεφανοῦνται ἐν τῇ τῶν 674a
 Προμαχίων ἑορτῇ. | Ἀρίσταρχος δὲ ὁ Κίος (fr. 22 Wehrli = fr. 10 674b
 Fortenbaugh-White) φησιν ὅτι οἱ ἀρχαῖοι διὰ τοὺς περὶ τὸν οἶνον
 πόνους τῶν κεφαλαλγιῶν δεσμοὺς εὕρισκον τοὺς τυχόντας τῆς τῶν
 5 κροτάφων συνδέσεως ὠφελεῖν δοκούσης· οἱ δ' ὕστερον ἅμα τῷ
 κροτάφῳ προσέβαλόν τινα καὶ κόσμον οἰκείον τῇ παρὰ τὸν οἶνον
 διαγωγῇ μηχανησάμενοι | τὸν στέφανον. βέλτιον δὲ διὰ τὸ πάσας 674c
 τὰς αἰσθήσεις ἐν τῇ κεφαλῇ εἶναι ταύτην στεφανοῦσθαι ἢ διὰ τὸ
 συμφέρειν ἐσκεπασθαι καὶ συνδεδέσθαι τοὺς κροτάφους πρὸς τὸν
 10 οἶνον. ἐστεφανοῦντο δὲ καὶ τὸ μέτωπον, ὡς ὁ καλὸς Ἀνακρέων
 (PMG 410) ἔφη·

ἐπὶ δ' ὀφρύσι σελίνων στεφανίσκους
 θέμενοι θάλειαν ἑορτὴν ἀγάγωμεν
 Διονύσω.

- 15 ἐστεφανοῦντο δὲ καὶ τὰ στήθη καὶ ἐμύρουν ταῦτα, ἐπεὶ αὐτόθι ἡ
 καρδιά. ἐκάλουν δὲ καὶ οἷς περιεδέοντο τὸν τράχηλον στεφάνους
 ὑποθυμιάδας. | Ἀνακρέων (PMG 397)· 674d

πλεκτὰς
 δ' ὑποθυμιάδας περὶ στήθεσι λωτίνας ἔθεντο.

- 20 Αἰσχύλος (fr. 202) δὲ φησιν ὅτι ἐπὶ τιμῇ τοῦ Προμηθέως τὸν
 στέφανον περιτίθεμεν τῇ κεφαλῇ, ἀντίποινα τοῦ ἐκείνου δεσμοῦ. |
 Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ Συμποσίῳ (fr. 48 Gigon) φησὶ διὰ τοῦτο ἐν 674e
 θυσίαις στεφανοῦσθαι, ὅτι | οὐδὲν κολοβὸν προσφέρομεν θεοῖς ἀλλὰ 674f
 τέλεια καὶ ὅλα. τὸ δὲ πλήρες τέλειον, τὸ δὲ στέφειν πλήρωσίν τινα
 25 σημαίνει. Ὅμηρος (Il. 1.470)·

κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο.

καί (Od. 8.170)·

θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει·

- τοὺς γὰρ τὴν ὄψιν ἀμόρφους ἀναπληροῖ ἡ τοῦ λέγειν πιθανότης· |
 30 ἔοικεν οὖν ὁ στέφανος τοῦτο ποιεῖν βούλεσθαι· διὸ καὶ περὶ τὰ 675a
 πένθη τοῦναντίον παρασκευάζομεν· ὁμοπαθεία γὰρ τοῦ κεκμηχό-
 τος κολοβοῦμεν ἡμᾶς κουρᾷ τε τριχῶν καὶ στεφάνων ἀφαιρέσει.

675b Φιλωνίδης δέ φησιν ἐκ τῆς Ἑρυθρᾶς θαλάσσης ὑπὸ Διονύσου
 μετενεχθείσης εἰς τὴν Ἑλλάδα | τῆς ἀμπέλου καὶ πρὸς ἄμετρον
 ἀπόλαυσιν τῶν πολλῶν ἐκτρεπομένων ἄκρατόν τε προσφερομένων
 αὐτόν, οἱ μὲν μανιωδῶς παρέπαιον, οἱ δὲ νεκροῖς ἐώκεσαν ἀπὸ τῆς
 καρώσεως. ἐπ' ἀκτῆς δέ τινων πινόντων ἐπιπεσὼν ὄμβρος τὸ μὲν 5
 συμπόσιον διέλυσε, τὸν δὲ κρατῆρα, ὃς εἶχεν ὀλίγον οἶνον ὑπολε-
 λειμμένον, ἐπλήρωσεν ὕδατος. γενομένης δ' αἰθρίας εἰς τὸν αὐτὸν
 675c ὑποστρέψαντες | τόπον, γευσάμενοι τοῦ μίγματος προσηνῇ καὶ
 ἄλυπον ἔσχον ἀπόλαυσιν· διὸ Ἕλληνες τῷ μὲν περὶ δεῖπνον
 ἄκράτῳ προσδοιδομένῳ τὸν Ἀγαθὸν ἐπιφωνοῦσι Δαίμονα τιμῶντες 10
 τὸν εὐρόντα Διόνυσον. τῷ δὲ μετὰ δεῖπνον πρώτῳ κεκραμένῳ
 προσδοιδομένῳ ποτηρίῳ Δία Σωτήρα ἐπιλέγουσι τῆς ἐκ τοῦ
 μίγματος ἀλύπου κράσεως τὸν καὶ τῶν ὄμβρων ἀρχηγὸν αἴτιον
 ὑπολαβόντες. ἐδέξαντο οὖν βοηθημάτων τοῖς ἐν τῷ πότῳ κεφαλὴν
 ἐπιθλιβεῖσιν, ἣν δὲ δεσμός ἐξ αὐτῶν προχειρότατος καὶ τῆς 15
 φύσεως ἐπὶ τοῦτο ὁδηγούσης· ἀλγήσας γάρ τις κεφαλὴν, ὥς φησιν
 675d Ἀνδρέας, εἴτα πιέσας καὶ κουφισθεὶς εὖρε | κεφαλαλγίας δεσμὸν
 φάρμακον. τούτῳ οὖν βοηθήματι πρὸς τοὺς πότους χρώμενοι τοῖς
 παραπίπτουσι τὴν κεφαλὴν ἐδέσμευον· καὶ ἐπὶ τὸν κίσσινον
 στέφανον ἦλθον αὐτόματόν τε καὶ πολὺν ὄντα, ἔχοντα καὶ πρόσο- 20
 ψιν οὐκ ἀτερπῆ, χλωροῖς πετάλοις καὶ κορύμβοις σκιάζοντα τὸ
 μέτωπον καὶ τοὺς ἐν τῷ σφίγγειν τόνους ὑπομένοντα, προσέτι δὲ
 ψύχοντα χωρὶς ὁδμῆς καρούσης. καὶ ταύτῃ μοι δοκεῖ Διονύσῳ ὁ
 βίος ἀνεῖναι τὸ στέφος, τῷ εὐρέτῃ τοῦ πόματος καὶ τῶν δι' αὐτὸ
 ἐλασσωμάτων ἀλεξητῆρι βουλομένῳ εἶναι. ἐντεῦθεν δ' εἰς ἡδονὴν 25
 675e τραπέντες | τὸ μὲν τοῖς ἐκ μέθης παραβοηθοῦν ἐλαττώμασιν
 ἀφήκαν, τοῦ δὲ πρὸς ὄψιν ἢ πρὸς ὀσμὴν ἐπιτερποὺς ἐφρόντισαν·
 διὸ μυρσίνης στέφανον στύφοντα καὶ τὴν οἶνων ἀναθυμιάσιν
 ἀποκρουόμενον, ἔτι δὲ ῥόδινον ἔχοντά τι καὶ κεφαλαλγίας παρη-
 γορητικὸν σὺν τῷ καὶ κατὰ ποσὸν ψύχειν, πρὸς δὲ τοῖς δάφνινον 30
 οὐκ ἀλλότρια πότου ἡγητέον. λευκόϊον δὲ κινητικὸν ὄντα κεφαλῆς

6-7 ὑπολελειμμένον C : ὑπολελεγμένον E : ὑπολελιμμένον A || 9 περὶ, i.e. π^ε
 C E : παρὰ, i.e. π^ε A || 12 ποτηρίῳ A : πο^{τω} E : ποτέρῳ C || 22 σφίγγειν A :
 σφίγγει C : σφίγγι E || 24 πόματος C E : πώματος A || 29-30 παρη-
 γορητικόν C : παραγορητικόν E : παρηγορικόν A || 31 ἀλλότρια C E :
 ἀλλότριον A

καὶ ἀμαράκινον καὶ ἅπαντας τοὺς καροῦν δυναμένους ἢ βαρύνειν ἄλλως κεφαλὴν παραιτητέον. |

- ἔτι ὁ Ναυκρατίτης στέφανος ἐκ μυρρίνης ἐκ μύθου σχὼν τὴν ἀρχήν· οἱ γὰρ πρῶτοι τοῦτον στεφανωσάμενοι ἐκ μυρρίνης αὐτὸν 675f-6a
 5 περιέθεντο ἐκ ξηρᾶς ἀναθηλησάσης καινῶς ἐν Ναυκράτει πόλει Ἀφροδίτης τάχα βουλῇ· | προσφιλὴς δὲ αὕτη τοῖς Ναυκρατίταις. | 676a
 γελοῖοι οὖν οἱ λέγοντες Ναυκρατίτην στέφανον | τὸν ἐκ τῆς βίβλου 676c | 676d
 τῆς στεφανωτρίδος καλουμένης παρ' Αἰγυπτίοις καὶ ἐκ ῥόδων.
 10 τίνα γὰρ ὠφέλειαν ἢ ἡδονὴν ἔχει τὸ βύβλω στεφανοῦσθαι μετὰ ῥόδων, πλὴν εἰ μὴ τι οἱ τοῦτοις χαίροντες στέφονται ὁμοῦ
 σκορόδοις καὶ ῥόδα; παμπόλλους δὲ οἶδα λέγοντας τὸν ἐκ τῆς
 σαμψύχου | στέφανον εἶναι τὸν Ναυκρατίτην· πολὺ δὲ τὸ ἄνθος 676e
 τοῦτο κατὰ τὴν Αἴγυπτον. διάφορος δὲ γίνεται κατὰ τὴν ὁδμὴν ἢ
 ἐν Αἰγύπτῳ μυρρίνη παρὰ τὰς ἐν ἄλλαις χώραις, ὡς Θεόφραστος
 15 (HP 6.8.5) ἱστορεῖ.

στεφάνους τεμόντες ἀγγέλους εὐφημίας,

φησὶ Χαιρήμων (TrGF 71 F 6). |

- ἔτι πρῶτος παρ' Ἑλλήσι στέφανος ὠνομάσθη, ὡς φησι Σῆμος 676f
 (FGrH 396 F 8), τὸ παρὰ | μὲν ἡμῖν στέφανος, παρὰ δὲ τισι στέμμα 677a
 20 προσαγορευόμενον. |
 ἔτι στεφάνων γένος ἢ ὑπογλωττίς. 677b

ἐκ παντὸς ἂν τις πράγματος δισσὼν λόγων
 ἀγῶνα θεῖτ' ἂν, εἰ λέγειν εἴη σοφός,

Εὐριπίδης (fr. 189) φησίν. |

- 25 ἔτι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καλεῖται τις στέφανος Ἀντινόειος γινόμενος 677d
 ἐκ τοῦ αὐτόθι λωτοῦ. φύεται δ' οὗτος ἐν λίμναις θέρους ὥρα, καὶ
 εἰσιν αὐτοῦ χροαὶ δύο, ἡ μὲν τῷ ῥόδῳ ἐοικυῖα, ἐξ οὗ πλεχόμενος
 στέφανος κυρίως Ἀντινόειος καλεῖται· ὁ δὲ ἕτερος λώτινος καλεῖται
 κυανέαν ἔχων τὴν χροιάν. Παγκράτης (FGrH 625 T 1) δὲ τις
 30 ποιητῆς ἐπιχώριος Ἀδριανῷ τῷ αὐτοκράτορι | ἐπιδημήσαντι τῇ 677e
 Ἀλεξανδρείᾳ μετὰ πολλῆς τερατείας ἐπέδειξε τὸν ῥοδίζοντα λωτὸν
 φάσκων αὐτὸν δεῖν καλεῖν Ἀντινόειον ἀναπεμφθέντα ὑπὸ τῆς γῆς
 ὅτε τὸ αἷμα ἐδέξατο τοῦ Μαυρουσίου λέοντος, ὃν κατὰ τὴν πλη-

2 παραιτητέον C E : περιστατέον A || 7 βίβλου A C : βύβλου E, cf. βύβλω
 infra || 10 στέφονται C E : στέφονται A

σίον τῇ Ἀλεξανδρείᾳ Λιβύην ἐν κυνηγίῳ καταβεβλήκει ὁ Ἀδριανὸς μέγα χρήμα ὄντα καὶ πολλῷ χρόνῳ κατανεμηθέντα πᾶσαν Λιβύην, ἥς καὶ πολλὰ ἀοίκητα ἐπεποιήκει οὗτος ὁ λέων. ἡσθεῖς οὖν ἐπὶ τῇ τῆς ἐννοίας εὐρέσει καὶ καινότητι τὴν ἐν Μουσῶν αὐτῷ

677f σίτησιν ἔχειν | ἐχαρίσατο.

5

ὅτι τὰ φυλλώδη πάντα ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων στεφανώματα λέγονται. ὁ ἄνω ῥηθεὶς Παγκράτης οὐκ ἀγλαφύρως που εἶρηκεν (fr. 3, p. 54 Heitsch).

οὐλὴν ἔρπυλλον, λευκὸν κρίνον ἢ δ' ὑάκινθον
πορφυρέην λευκοῦ τε χελιδονίοιο πέτηλα
καὶ ῥόδον εἰαρινοῖσιν ἀνοιγόμενον Ζεφύροισιν·
οὐπω γὰρ φύεν ἄνθος ἐπώνυμον Ἀντινόοιο. |

10

678a πυλεών. οὕτω καλεῖται στέφανος ὃν τῇ Ἥρᾳ περιτιθέασι Λάκωνες.

Σέλευκος (fr. 52 Müller) δὲ Ἑλλωτίδα φησὶ τὸν ἐκ μυρρίνης

15

678b πλεκόμενον στέφανον | ὄντα τὴν περίμετρον πηχῶν εἴκοσι πομπεύειν τε ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν Ἑλλωτίων Κορινθόθι ἐπὶ Εὐρώπῃ, ἣν ἐκάλουν Ἑλλωτίδα.

στέφανοι δὲ τινες καλοῦνται Θυρεατικοὶ παρὰ Λακεδαιμονίοις ὑπόμνημα τῆς ἐν Θυρέᾳ νίκης. |

20

678c μελιλωτίνων δὲ στεφάνων μνημονεύει Ἀλέξις (fr. 119.1). |

678d Φιλητᾶς (fr. 14 Dettori = fr. 42 Spanoudakis) δὲ φησιν ὑποθυμίδας Λεσβίους καλεῖν μυρσίνης κλώνα, περὶ ὃν πλέκειν ἴα καὶ ἄνθη. |

678e | 678f ἦν δὲ τις καὶ κυλιστὸς καλούμενος στέφανος. | Εὐβουλος (fr. 73.1-2).

25

κυκλούμενος
ὥσπερ τις κυλιστὸς στέφανος.

Νίκανδρος δὲ ὁ Θυατειρηνὸς (FGrH 343 F 7), ἐκκυλίσιοι, φησί, στέφανοι· καὶ μάλιστα οἱ ἐκ ῥόδων· εἶεν δ' ἂν οἱ ἄδροι. ὁ τὰ ἐν τοῖς βιβλίοις οὐ μόνον ἀπόρρητα ἐκλέγων, φησί, ἀλλὰ καὶ διορύττων. |

30

679a | 679b ὅτι Πλάτων τοὺς γαστριμαργίας | καὶ ὕβρεις καὶ φιλοποσίας μεμελετηκότας καὶ μὴ διευλαβουμένους εἰς τὰ τῶν ὄνων γένη καὶ τῶν τοιοῦτων θηρίων θανόντας οἶεται ἐνδύεσθαι.

7 λέγονται (epitomatoris more)] λέγονται E : λέ(ο)ται C || 10 πέτηλα A C E : πέτηλον C^s || 22 Φιλητᾶς Kaibel (Φιλήτας iam C E) : Φιλίτας A

ὅτι ὁ Ἀσκληπιάδης στέφανόν τινα

στρούθιον (φησίν) ἀεροφόρητον
λεπτότατον (Eub. fr. 102.2-3), |

ἀπὸ τοῦ στρουθίου ἄνθους, ὃ τῇ μὲν ὄψει ἐστὶ καλόν, ἄοσμον δέ. 679c

5 ὅτι πόθου ἄνθους μέμνηται Θεόφραστος (HP 6.8.3) | λέγων· 679d
θερινὰ δὲ ἢ τε λυχνὶς καὶ τὸ κρίνον καὶ ἵφυον καὶ ἀμάρακος ὁ
Φρύγιος, ἔτι δὲ ὁ πόθος καλούμενος. οὗτος δὲ ἐστὶ διττός, ὁ μὲν
ἔχων ἄνθος ὅμοιον ὑακίνθῳ, ὁ δ' ἕτερος ἄχρως, ἔκλευκος, ᾧ
χρῶνται πρὸς τοὺς τάφους. |

10 εἴσι δὲ παρ' Ἀλεξανδρεῦσιν ἐλικτοὶ στέφανοι. | Χαιρήμων 679e-f | 679f
(TrGF 71 F 7)·

κισσῷ τε ναρκίσσῳ τε τριέλικας κύκλῳ
στεφάνων ἐλικτῶν. |

ὅτι Ἀμασις ἰδιώτης ὢν καὶ τῶν τυχόντων τὸν πρῶτον βίον διὰ 680b
15 στεφάνου δωρεὰν ὃν ἔπεμψεν ἀνθέων περικαλλῶν | πλεξάμενος 680c
Πατάρμιδι Αἰγύπτου βασιλεῖ, ἐπὶ δεῖπνον ἐκλήθη. εἶτα τῶν
φίλων εἰς γεγρονῶς καὶ στρατηγὸς Αἰγυπτίων ἐκπεμφθεὶς ἐβασί-
λευσε διὰ τὸ τοῦ Πατάρμιδος μῖσος ἀποφανθεὶς βασιλεύς.

συνθηματιαίων δὲ στεφάνων ἡργολαβημένων καὶ ἐκδοσιμαίων
20 μέμνηται Ἀριστοφάνης (Th. 458). |

Ἀπίων (FGH 616 F 25) δὲ φησὶ τὸν στέφανον πάλαι χορωνδὸν 680d
καλεῖσθαι ἀπὸ τοῦ τοὺς χορευτὰς ἐν τοῖς θεάτροις αὐτῷ χρῆσθαι. |
στεφανωματικὰ δὲ ἄνθη καταλέγει Θεόφραστος (HP 6.8.1-3) ἄλλα 680e
τε καὶ δὴ καὶ τὰδε· Ἴον, Διὸς ἄνθος, ἵφυον, φλόγα, ἡμεροκαλλές.
25 πρῶτόν τε ἀνθέων ἐκφαίνεσθαι φησὶ τὸ λευκόιον, εἶτα νάρκισσον.
τὸ δὲ ῥόδον ὕστερεϊ τούτων καὶ ὕστερον μὲν φαίνεται, | πρῶτον δὲ 680f
παύεται. |

ὅτι ἐλίχρυσον τὸ ἄνθος ἀπὸ | τῆς πρώτης δρεψαμένης Ἐλιχρύ- 681a | 681b
σης νύμφης ἔσχε τὸ ὄνομα. κρίνα δὲ φησὶ Θεόφραστος (cf. HP
30 6.6.3) εἶναι καὶ πορφυρανθῇ. Φιλίνος δὲ τὸ κρίνον ὑφ' ᾧ μὲν λεί-
ριον, ὑφ' ᾧ δὲ Ἴον καλεῖσθαι φησὶ. Κορίνθιοι δὲ αὐτὸ ἀμβροσίαν
καλοῦσι, φησὶ Νίκανδρος ἐν Γλώσσαις (fr. 126 Schneider). ἀμά-
ρακον δὲ τινες τὸν σάμψυχον καλοῦσιν, ἱστορεῖ Διοκλῆς (fr. 206a

7 ἔτι A : ἔστι C E Eust. || 19 ἐκδοσιμαίων C E, mel. ἐκδοσίμων : ἐκδόσιμοι
(structura alia) A || 26 ὕστερον C E : τελευταῖον A

- 681c van der Eijk). | Ἰκέσιος δὲ τὸ λευκοῖόν φησι μεσότητά τινα ἔχειν ἐν
 681d τῷ στύφειν, ἀρίστην δ' | εὐωδίαν ἔχειν καὶ δυναμένην τέρπειν,
 ἀλλὰ πρὸς ὀλίγιστον. τὸ δὲ μέλαν τὴν μὲν αὐτὴν θεωρίαν ἔχει,
 εὐώδες δ' ἐστὶ πολὺ μᾶλλον. Ἴων δὲ φησιν ὅτι τὸ Ἴον Ἰάδες τινὲς
 νύμφαι Ἴωνι ἐχαρίσαντο πρῶτω· ὅθεν καὶ ἐκλήθη. τὸν δὲ νάρκισ- 5
 681e σον | Θεόφραστος (HP 6.6.9) καλεῖσθαι φησι καὶ λείριον. καὶ
 ἀκακαλλίς δὲ ὁ νάρκισσος καλεῖται καὶ κρόταλον. τὸ δὲ ἡμερο-
 καλλὲς ἄνθος τὴν μὲν νύκτα μαραίνεται, ἅμα δ' ἡλίῳ ἀνιόντι
 θάλλει. ἔρπυλλον δὲ τὴν ἀγρίαν, φησὶ Θεόφραστος (HP 6.7.2),
 681f Σικυώνιοι μετακομιζόντες | φυτεύουσι, καὶ Ἀθηναῖοι ἐξ Ὑμηττοῦ 10
 ἐν Θράκῃ δὲ ὄρη πλήρη ἐστί. καλεῖται δὲ καὶ ζυγίς, ὡς φησι
 Φιλίνος. ἡ λυχνίς ἐκ τῶν Ἀφροδίτης λουτρῶν φύεται, ὅτε Ἥφαι-
 στῷ συγκοιμηθεῖσα λούεται, Ἀμερίας (p. 5 Hoffmann) φησίν. ἡ δὲ
 ἱρίς ἀνθεῖ θέρους μόνῃ τε τῶν Εὐρωπαϊῶν ἀνθῶν εὖοσμός ἐστιν.
 682a ἀρίστη δὲ ἐστὶν ἐν Ἰλλυριοῖς | τοῖς ἀνωκισμένοις τῆς θαλάσσης. τὰ 15
 δὲ ἄνθη ταύτης λύκοι λέγονται διὰ τὸ ἐμφερῆ εἶναι λύκου χεῖλεσι.
 περὶ δὲ Ἄλπεις λίμνην τινὰ φησιν εἶναι Νικόλαος (FGrH 90 F 76)
 πολλῶν σταδίων, ἧς περὶ τὸν κύκλον πεφυκέναι δι' ἔτους ἄνθη
 ἥδιστα καὶ εὐχρούστατα, ὅμοια ταῖς καλούμεναις κάλχαις, ὧν
 Ἀλκμάν (PMG 91.1) μέμνηται· 20

ῥαδινὰν πετάλοισι καλχᾶν. |

- 682b τῶν δὲ ῥόδων κατὰ Θεόφραστον (cf. HP 6.6.4–5) διαφοραὶ πολλαί·
 τὰ μὲν γὰρ πεντάφυλλα, τὰ δὲ δωδεκάφυλλα, περὶ δὲ Φιλίππους
 ἔνια ἑκατοντάφυλλα. λαμβάνοντες δὲ ἐκ τοῦ Παγγαίου φυτεύου-
 σιν· ἐκεῖ γὰρ γίνονται πολλὰ. εὐώδη δὲ μᾶλλον τὰ πεντάφυλλα, | 25
 682c εὖοσμότατα δὲ τὰ ἐν Κυρήνῃ· διὸ καὶ τὸ μύρον ἥδιστον. καὶ τῶν
 Ἴων δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἀνθέων ἄκρατοι καὶ θεῖαι αἱ ὀσμαί· διαφε-
 ρόντως δὲ ἡ τοῦ κρόκου. Ἀρχάδες δὲ τὸ ῥόδον εὐόμφαλον καλοῦσιν
 ἀντὶ τοῦ εὖοσμον. Ἀπολλόδωρος (FGrH 779 F 1) δὲ ἄνθος τι
 ἀναγράφει φιλάδελφον καλούμενον κατὰ τὴν Παρθικὴν χώραν 30
 682d προσφόρως | οὕτω κληθεῖσαν· ἐπειδὴ γὰρ ἐκ διαστήματος αὐτο-
 μάτως κράδαι συμπέσωσιν, ἐμψύχων περιπλοκῇ μένουσιν ἡνωμέ-
 ναι καθάπερ ἀπὸ ρίζης μιᾶς καὶ τὸ λοιπὸν ἀνατρέχουσι καὶ
 683b ζωοφυτοῦσι. | Νίκανδρος (fr. 74.9, 57, 64–5 Schneider) ἀκανθοβό-
 684b | 684c λον που τὸ ῥόδον φησί, | τὸ δὲ σισύμβριον ὀσμηρόν, | τὰς δ' ἀνε- 35

- μωνίδας τηλόθεν ἀστραπτούσας ὀξυτέρησιν ἐφελκομένας χροίῃσι. |
χωρίζει δὲ καὶ τὸ χελιδόνιον τῆς ἀνεμώνης | οἰομένων τινῶν ταῦτά 684d-e | 684e
εἶναι. Θεόφραστος (cf. *HP* 7.15.1) δέ φησι τὸ ἡλιοτρόπιον διανθή-
σεις λαμβάνειν συνακολουθοῦν τοῖς ἄστροις, τὸ χελιδόνιον δὲ ἅμα
5 τῇ χελιδόνι ἀνθεῖν. καὶ Θῆσειον δέ τι ἄνθος Τιμαχίδας (fr. 1.1
Blinkenberg = *SH* 770.1) ἀναγράφει, | ἀφ' οὗ καὶ τὸν Ἀριάδνης 684f
καλούμενον στέφανον πεπλέχθαι. |
- ὦ μαλάχας μὲν ἐξερῶν, ἀναπνέων δ' ὑάκινθον, 685a
καὶ μελιλώτινον λαλῶν καὶ ῥόδα προσσεσηρῶς·
10 ὦ φιλῶν μὲν ἀμάρακον, προσκυνῶν δὲ σέλινα,
γελῶν δ' ἱπποσέλινα καὶ κοσμοσάνδαλα βαίνων,
ἔγχει κάπιβόα παιῶν, ὡς νόμος ἐστί, | 5
- Φερεκράτης (fr. 138.1-5) φησί. | 684f
μᾶζαν χαριτοβλέφαρον, 685e
- 15 Εὐβουλός (fr. 111.4) πού φησιν. |
ὅτι ἔξοινον Ἄλεξις (fr. 64.1) τὸν μέθυσόν φησι. | 685f
φορεῖτε, μασσέτω τις, ἐγχείτω βαθὺν 686a
κρητῆρα· ὁδ' ἄνθρωπος οὐ πρὶν ἢ φάγοι καλῶς,
ὁμοία καὶ βοῦς, ἐργάζεται, |
- 20 φησὶ Σοφοκλῆς (fr. 563.1-3). | 685f
σύνδειπνος ἢ ἰκίωπος ἢ μαζαγρέτας, 686a
αἰδοῖ τραπεζεὺς ἀκρατέα νηδὺν ἔχων,
φησὶν Ἀριστίας (*TrGF* 9 F 3).
ὅτι Ἄλεξις (fr. 54.1) | μέμνηται χυδαίων στεφάνων ἥτοι 686b
- 25 χύδην πεπλεγμένων. |
ὅτι Ξενοφῶν ἐν τῷ Συμποσίῳ (2.3) μύρου εἰσενεχθέντος 686d
παράγει Σωκράτην λέγοντα· “μηδαμῶς· ὡς γὰρ τοι ἐσθῆς ἄλλη
μὲν γυναικεία, | ἄλλη δ' ἀνδρεία, οὕτω καὶ ὁσμὴ ἄλλη μὲν 686e
γυναικί, ἄλλη δὲ ἀνδρὶ πρέπει· καὶ γὰρ ἀνδρὸς μὲν δήπου ἔνεκα

3-4 διανθήσεις C E : δ' ἀνθήσεις A || 10 προσκυνῶν C E : προσκινῶν A C^s E^s16 μέθυσόν C E : μεθύσην A E^s

- ἀνδρῶν οὐδεὶς μύρῳ χρίσεται. αἶ γε μὴν γυναῖκες ἄλλως τε ἂν καὶ
 686f νύμφαι τύχῳσιν οὔσαι.” | εἶτα προῖων ἐπάγει· καὶ ὁ
 θαυμασιώτατος δέ φησι Χρύσιππος (xxviii fr. 12, SVF iii.200) τὴν
 ὀνομασίαν λαβεῖν τὰ μύρα ἀπὸ τοῦ μετὰ πολλοῦ μόρου καὶ πόνου
 ματαίου γίνεσθαι· Λακεδαιμόνιοι τε ἐξελαύνουσι Σπάρτης τοὺς τὰ 5
 μύρα κατασκευάζοντας ὡς διαφθείροντας τοῦλαιον, καὶ τοὺς τὰ
 ἔρια δὲ βάπτοντας ὡς ἀφανίζοντας τὴν λευκότητα τῶν ἐρίων. |
 687a Σόλων (fr. 73a Ruschenbusch) δὲ ὁ σοφὸς κεκώλυκε διὰ τῶν νόμων
 τοὺς ἄνδρας μυροπωλεῖν. νῦν δὲ τῶν ἀνθρώπων, φησὶ Κλέαρχος
 (fr. 41 Wehrli), οὐχ αἰ ὅσμαι μόνον ἀλλὰ καὶ αἰ χροιαὶ τρυφερὸν 10
 ἔχουσαι τι συνεχθλύνουσι τοὺς μεταχειριζομένους. ὑμεῖς δὲ οἴεσθε
 τὴν ἀβρότητα χωρὶς ἀρετῆς ἔχειν τι τρυφερόν· καίτοι Σαπφώ (fr.
 58.25–6), γυνὴ πρὸς ἀλήθειαν οὔσα καὶ ποιήτρια, ὅμως ἠδέσθη τὸ
 687c καλὸν τῆς ἀβρότητος ἀφελεῖν. | Κλέαρχος δὲ Ἀφροδίτην Ἥδονήν
 τινα οὔσαν δαίμονα μύρῳ ἀλειφομένην παράγει καὶ 15
 κατοπτριζομένην, τὴν δὲ Ἀθηνᾶν Φρόνησιν οὔσαν καὶ Νοῦν καὶ
 687d Ἀρετὴν, ἐλαίῳ χρωμένην καὶ | γυμναζομένην.

ὅτι αἰ ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ ἡμῶν αἰσθήσεις ὁδμαῖς ἡδείαις
 παρηγοροῦνται ἔτι τε θεραπεύονται. Ἄλεξις (fr. 195.2–3) οὖν·

υγείας μέρος

20

μέγιστον (φησὶν) ὁσμάς ἐγκεφάλῳ χρηστάς ποιεῖν.

καὶ ὁ ἀνδρείοτατος δὲ καὶ πολεμικὸς Ἀλκαῖος (fr. 362.3–4) ἔφη· |

- 687e καδδεχεύατο μύρον ἀδὺ κατ τῷ
 στήθεος ἄμμι.

καὶ Ἀνακρέων (PMG 363.2–3)·

25

συρίγγων κοιλότερα

στήθεα χρισάμενος μύρῳ,

τὰ στήθεα παρακελεύόμενος μυροῦν, ἐν οἷς ἐστὶν ἡ καρδία, ὡς καὶ
 ταύτης παρηγορουμένης δηλονότι τοῖς εὐώδεσι. τοῦτο δ' ἔπρασσον
 οὐ μόνον τῆς εὐωδίας κατὰ φύσιν ἀπὸ τοῦ στήθους ἀναφερομένης 30
 ἐπὶ τὴν ὄσφρησιν ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ νομίζειν ἐν τῇ καρδίᾳ τὴν ψυχὴν
 καθιδρῶσθαι, ὡς Πραξαγόρας (fr. 30 Steckerl) καὶ Φυλότιμος οἱ

1 χρίσεται] χρίσε^(αι) E : χρήσεται C : χρίεται A E^s et Xen. || 14 Κλέαρχος C
 E : Σοφοκλῆς δ' ὁ ποιητῆς ἐν Κρησί (Κρίσει Tyrwhitt) τῷ δράματι A

ιατροὶ παραδεδώκασι. | καὶ Ὅμηρῳ δὲ ἐν πολλοῖς τόποις ἔοικεν ἢ 687f-8a
τοιαύτῃ δόξα ἀρέσκειν. |

θυμῷ δ' οὐτις φαιδρὰ χορεύει 688a
τάρβους θυγάτηρ,

- 5 φησὶ Σοφοκλῆς (fr. 766). | Πλάτων (Ti. 70c) φησὶ τὸν τῶν ὅλων 688b
δημιουργὸν τὴν τοῦ πνευμονοῦ φύσιν τῇ καρδίᾳ παραθεῖναι,
πρῶτον μὲν μαλακὴν καὶ ἄναιμον, εἶτα σήραγγας ἔχουσιν οἶον
σπόγγου κατατετρημένας, ἵν' ἐν τῇ τῶν δεινῶν προσδοκίᾳ πολλὰ-
κίς ἀλλομένη τὸν παλμὸν εἰς ὑπεῖκον καὶ μαλακὸν ποιῇται.
10 στέφανοι οἱ περικείμενοι τῷ στήθει ὑποθυμιάδες | καλοῦνται οὐκ 688c
ἀπὸ τοῦ τὴν ψυχὴν θυμὸν καλεῖσθαι, ὥς τινες ἀξιούσιν, ἀλλ' ἀπὸ
τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀναθυμιάσεως.

- ὅτι τῷ τοῦ μύρου ὀνόματι πρῶτος Ἀρχίλοχος (fr. 205.1 West²)
κέχρηται. μύρρα δὲ ἢ σμύρνα παρ' Αἰολεῦσιν, ἀφ' ἧς τὰ πολλὰ
15 τῶν μύρων ἐσκευάζετο καὶ ἡ γε στακτὴ καλουμένη διὰ μόνης 688d
ταύτης. Ὅμηρος δὲ μύρων μὲν χρήσιν οἶδεν, ἔλαια δ' αὐτὰ | καλεῖ
μετ' ἐπιθέτου (Il. 23.186).

δροσόνεντι δ' ἔχριεν ἐλαίῳ.

- λέγει δὲ τι καὶ τεθυωμένον (Il. 14.172). καὶ (cf. Il. 23.186) Ἀφροδίτῃ
20 δὲ Ἑκτορᾷ

ρόδόνεντι ἔχριεν ἐλαίῳ. |

- γίνεται δὲ ἴρις μὲν ἐν Ἡλίδι καὶ Κυζίκῳ χρηστοτάτῃ· ρόδιον δὲ 688e
μύρον κράτιστον ἐν Φασήλιδι καὶ Νεαπόλει καὶ Καπύῃ· κρόκινον
δὲ ἐν Σόλοις τοῖς Κιλικίοις καὶ Ῥόδῳ· νάρδιον δὲ ἐν Ταρσῷ·
25 οἰνάνθη δὲ ἀρίστη ἡ Κυπρία καὶ Ἀδραμυτηνὴ· ἀμαράκινον δὲ 688f
Κῶν καὶ μήλινον. κύπρινον δὲ προκέχριται τὸ ἐν Αἰγύπτῳ. |
μετώπιον δὲ καὶ Μενδήσιον κάλλιστον ἐν Αἰγύπτῳ· σκευάζεται δὲ 688f
τὸ μετώπιον ἐξ ἐλαίου τοῦ ἀπὸ τῶν πικρῶν καρύων. οἱ δὲ
χορηγοῦντες, φησὶν | Ἡρόφιλος (fr. 8 von Staden), | καὶ ἡ ὕλη καὶ 688e | 688f
30 οἱ τεχνῖται τὸ χρηστότατον ποιοῦσι μύρον, οὐχ οἱ τόποι. Ἐφεσὸς
τοι πρότερον τοῖς μύροις | διέφερε καὶ μάλιστα ἐν τῷ Μεγαλλίῳ, 689a

6 παραθεῖναι, i.e. πᾶθεῖναι A E : περιθεῖναι, i.e. πᾶθεῖναι C || 8 κατατε-
μημένας A E : κατατετριμμένας C : κατατετρημένας B et Pl. || 18 δροσόνεντι
A C E : ροδόνεντι C^s E^s et Hom.

- νῦν δ' οὐ. ἤχμασε δὲ καὶ τὰ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ διὰ πλοῦτον καὶ τὴν
 Βερενίκης καὶ Ἀρσινόης σπουδὴν. οἰνάνθινον δὲ ἐν Ἀδραμυττίῳ
 πάλαι μὲν ἐγένετο μέτριον, ὕστερον δὲ πρῶτον διὰ Στρατονίχην
 τὴν Εὐμενοῦς. ἡ δὲ Συρία τὸ πρῶτον χρηστὰ πάντα παρείχετο καὶ
 689b μάλιστα τὸ τήλινον, νῦν δ' οὐ. ἐν δὲ Περγάμῳ πάλαι μὲν, | νῦν δ' 5
 οὐ, μυρεψοῦ τινος ἐκπονήσαντος ἐσκευάσθη τὸ παρ' οὐδενὶ πω
 γεγονὸς λιβανώτινον μύρον. μύρον δὲ χρηστὸν μύρῳ εὐτελεῖ
 ἐπιχεόμενον ἐπιπολῆς μένει, χεῖροني δὲ μέλιτι μέλι χρηστὸν
 689c ἐπιχεόμενον εἰς τὸ κάτω βιάζεται. | Ἰκέσιός φησι· τῶν μύρων ἅ
 μὲν ἐστὶ χρίσματα, ἅ δὲ ἀλείμματα. καὶ ὅτι τὸ μήλινον εὐστόμα- 10
 χόν ἐστὶ καὶ ληθαργικοῖς χρήσιμον. τὸ δὲ οἰνάνθινον εὐστόμαχον
 ὄν καὶ τὴν διάνοιαν ἀπαραπόδιστον φυλάσσει. σαμφύχινον δὲ καὶ
 689d ἐρπύλλινον ἐπιτήδεια πρὸς πότον. | τὸ δὲ τήλινον γλυκύ ἐστὶ καὶ
 ἀπαλόν. τὸ δὲ λευκόνινον εὐώδες καὶ σφόδρα πεπτικόν. Θεόφρα-
 στος (*Od.* 27–8) δὲ φησι μύρα ἀπ' ἀνθέων μὲν ῥόδινον, λευκόνινον, 15
 σουσίσιον (καὶ γὰρ τοῦτ' ἐκ τῶν κρίνων), ἀπὸ φύλλων δὲ τὸ μύρρι-
 νον καὶ οἰνάνθινον· αὕτη δ' ἐν Κύπρῳ φύεται ὀρεινὴ καὶ πολὺγο-
 νος· ἐν δὲ Ἑλλάδι οὐ γίνεται διὰ τὸ ἄοσμον. | διὰ δὲ ριζῶν τὸ
 689e ἱρίνον, νάρδινον, ἀμαράκινον ἐκ τοῦ κόστου. οὕτω δ' ἦν τοῖς πάλαι
 ἢ τῶν μύρων χρήσις περισπούδαστος, ὥς ἐπίστασθαι ποῖόν τι 20
 ἐκάστω τῶν μελῶν ἡμῶν ἐστὶν ἐπιτήδειον, οἶον τὸ Αἰγύπτιον μὲν
 κατ' Ἀντιφάνην (*fr.* 105.3–6) τοῖς ποσὶν ἡμῶν καὶ τοῖς σκέλεσι,
 689f φοινίκινον γνάθοις καὶ τιτθίοις, | σισύμβρινον βραχίσιον, ἀμαράκι-
 690a νον ὀφρύσι καὶ κόμῃ. | παρὰ πολλοῖς δὲ τῶν κωμωδιοποιῶν
 ὀνομάζεται τι μύρον βάκκαρις. Ἰππῶναξ (*fr.* 107.21–2 Degani)· | 25
 690b βακκάρει τὰς ῥίνας
 ἥλειφον· ἐστὶ δ' οἷη περ κρόκος.

- Ἴων (*TrGF* 19 F 24.2) δὲ Σαρδιανὸν κόσμον εἴρηκε τὸ μύρον·
 690c ἡδυπαθεῖς γὰρ οἱ Λυδοί· | Λυδοπαθῆ γοῦν Ἀνακρέων (*PMG* 481)
 τὸν ἡδυπαθῆ καλεῖ. Αἰσχύλος δὲ καὶ Ἀριστοφάνης ἔοικε διαστέλ- 30
 λειν τὴν βάκκαριν τοῦ μύρου, λέγοντες Αἰσχύλος μὲν (*Semon.* *fr.*
 16.1–2 West²).

ἥλειφόμην μύροισι
 καὶ βακκάρει,

Ἀριστοφάνης (fr. 336.2-3) δέ· |

λούμενός μοι μύρου
καὶ βακκαρίδος.

690d

βρενθείου δὲ μύρου μνημονεύει Φερεκράτης (fr. 105.2), | βασιλείου 690e
5 δὲ Σαπφώ (fr. 94.19-20), ἅμα δὲ καὶ βρενθείου· φησὶ γάρ·

βρενθείω
βασιληίω.

Πολέμων (fr. 74 Preller) δὲ Πλαγγόνιον τι μύρον καλεῖ παρ' Ἡλείοις ἀπὸ Πλαγγόνος. Σωσίβιος δὲ | τὸ Μεγάλλιον ἀπὸ 690f
10 Μεγάλλου τοῦ Σικελιώτου ἢ Ἀθηναίου. | τὸ χρίσασθαι δὲ τοιοῦτω 691b
ἀλείμματι μυρίσασθαι εἴρηκεν Ἀλκαῖος (fr. 23.1). μυρώμασι μέντοι
οὐ μυρίσμασιν ἔλεγον. μύρον δὲ καὶ ἡ σάγδα. | Εὐπολῖς (fr. 204.1)· 691c

σάγδαν ἐρυγγάνοντα.

εἴρηται δὲ ἐπὶ ἄγαν χλιδῶντος. Θεόδωρος (*FGrH* 346 F 5) δὲ
15 θυμίαμά τί φησιν αὐτὸ εἶναι. παμπόλλου δ' ἐπιπράσκετο Ἀθήνη-
σιν ἢ τοῦ μύρου κοτύλη. | οὐ μόνον δὲ οἱ Σαρδιανοὶ φιλόμυροι, ὥς 691d
Ἄλεξις (fr. 67)·

ἀεὶ φιλόμυρον πᾶν τὸ Σάρδεων γένος,

ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ Ἀθηναῖοι οἱ πάντων τῶν καλλίστων εἰσηγηταὶ τῷ
20 τῶν ἀνθρώπων βίῳ γενόμενοι οὐκ ἀπείχοντο τῆς τούτων χρήσεως. |
Ἄλεξις (fr. 63.1-6) οὖν παίζων φησὶν· 691e

οὐ γὰρ ἐμυρίζετ' ἐξ ἀλαβάστου, πρᾶγμα τι
γινόμενον ἀεὶ, Κρονικόν, ἀλλὰ τέσσαρας
περιστεράς ἀφήκε βεβαμμένας
25 εἰς οὐχὶ ταῦτόν μύρον,
ιδίᾳ δ' ἐκάστην. πετόμεναι δ' αὖται κύκλῳ 5
ἔρραινον ἡμῶν θαίματ' αἶα, τὰ στρώματα. |

φησὶ Μυρωνίδης τὴν ἀφορμὴν τοῦ τὴν κεφαλὴν ἐν τοῖς πότοις 691f
λιπαίνειν ἐντεῦθεν | γενέσθαι· τοῖς αὐχμῶσι γὰρ τὰς κεφαλὰς εἰς 692a
30 τὸ μετέωρον ἔλκεσθαι τὸ λαμβανόμενον· διὸ τῶν πυρετῶν διακαί-

9 Μεγάλλιον C E*, προπαροξυτόν(ως) add. ^{rubr}C^s : Μεγάλειον A || 20 χρή-
σεως C E : χρίσεως A E^s

- όντων τὰ σώματα τέγγουσι τὴν κεφαλὴν ἐπιβρέγμασιν, ἵνα μὴ
 πρὸς τὸ ξηρόν, ταύτη δὲ καὶ πολύκενον, τὰ παρακείμενα ὀρμὴν
 λαμβάνη. τοῦτο δὴ λογισάμενοι καὶ ἐπὶ τῶν πότων τὴν εἰς τὸ
 μετέωρον τῶν οἴνων φορὰν ὑποπτεύσαντες ἐπεσπάσθησαν
 κεφαλὰς λιπαίνειν ὡς ἐλάσσονος βίας γενησομένης εἰ ταύτην 5
 692b προτέγγαιεν. προστιθείς δ' ὁ βίος ἀεὶ τοῖς χρειώδεσι | τὰ εἰς
 ἀπόλαυσιν ἄγοντα ἐπὶ τὴν τῶν μύρων χρῆσιν ὥρμησε. χρηστέον
 οὖν παρὰ πότον μύροις τοῖς ἐλάχιστα καροῦν δυναμένοις, τοῖς
 στύφουσι δὲ καὶ ψύχουσιν ἐπ' ὀλίγον. ζητεῖ δ' ὁ πολυμαθέστατος
 Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Φυσικοῖς Προβλήμασι (fr. 763 Gigon)· διὰ τί 10
 οἱ μυριζόμενοι πολιώτεροι; ἢ ὅτι τὸ μύρον διὰ τὰ ἀρώματα ξηραν-
 τικόν ἐστι, διὸ καὶ αὐχμηροὶ οἱ μυριζόμενοι, ὁ δὲ αὐχμὸς πολιωτέ-
 ρους ποιεῖ; εἴτε γὰρ αὐανσις τριχὸς ἢ πολιά εἴτ' ἔνδεια θερμοῦ, ἢ
 692c ξηρότης μαραίνει· | διὸ καὶ τὰ πιλία θάττον ποιεῖ πολιοῦς· ἐκπίνε-
 ται γὰρ ἢ οἰκεία τῆς τριχὸς ὑγρότης. Ποσειδώνιος (*FGrH* 87 F 20 = 15
 fr. 71 Edelstein-Kidd = fr. 179 Theiler) δὲ φησιν· ἐν Συρίᾳ ἐν τοῖς
 βασιλικαῖς συμποσίοις, ὅταν τοῖς εὐωχομένοις δοθῶσιν οἱ στέφα-
 νοι, εἰσάσι τινες μύρων Βαβυλωνίων ἔχοντες ἀσκίδια καὶ πόρρω-
 θεν ἐκ τούτων περιπορευόμενοι τοὺς στεφάνους τῶν κατακειμένων
 692d δροσίζουσι | μύροις, ἄλλο μὴδὲν ἔξωθεν παραρραίνοντες. Δράκων ὁ 20
 Κερκυραῖος (*FGH* iv.402–3) ἱστορεῖ· Ἰανὸν λόγος διπρόσωπον
 γεγονέναι, τὸ μὲν ὀπίσω, τὸ δ' ἔμπροσθεν ἔχοντα πρόσωπον. |
 692e οὗτος εὗρε πρῶτος, φησί, στέφανον καὶ σχεδίας καὶ πλοῖα, καὶ
 νόμισμα χαλκοῦν πρῶτος ἐχάραξε· διὸ τῶν κατὰ Ἑλλάδα καὶ
 Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν πολλὰ πόλεις ἐπὶ τοῦ νομίσματος ἐνεχά- 25
 ραττον πρόσωπον δικέφαλον καὶ ἐκ θατέρου μέρους ἢ σχεδίαν ἢ
 στέφανον ἢ πλοῖον. διέπλευσε δὲ οὗτος εἰς Ἰταλίαν μειζόνων
 692f ὀρεγόμενος καὶ ὤκησε τὸ πλησίον Ῥώμης ὄρος | τὸ ἀπ' αὐτοῦ
 693c Ἰανούκλον ὀνομασθέν. | Θεόφραστος (fr. 572 Fortenbaugh) δὲ φησι·
 693d τὸν ἄκρατον τὸν ἐπὶ τῷ δείπνῳ διδόμενον, ὃν λέγουσιν | Ἀθηναῖοι 30
 Δαίμονος εἶναι πρόποσιν ὀλίγον τε προσφέρουσιν, ὥσπερ ἀναμι-
 μνήσκοντες τῇ γεύσει τὴν Διονύσου δωρεάν καὶ τὴν ἰσχὺν
 αὐτοῦ, καὶ μετὰ τὴν πλήρωσιν διδόασιν, ὅπως ἐλάχιστον ἢ τὸ
 πινόμενον· καὶ τρίτον προσκυνήσαντες λαμβάνουσιν ἀπὸ τῆς
 τραπέζης, ὥσπερ ἱκετεῖαν ποιούμενοι μὴδὲν ἀσχημονεῖν. Φιλόχο- 35
 ρος (*FGrH* 328 F 5a) δὲ φησι καὶ θέσμιον τεθῆναι προσφέρεσθαι |

μετὰ τὰ σιτία πᾶσιν ἀκράτου μέρος, γεῦμα καὶ δείγμα τῆς 693e
 Ἀγαθοῦ Θεοῦ δυνάμεως, τὸν δὲ λοιπὸν ἤδη κεκραμένον· διὸ καὶ
 τροφούς τοῦ Διονύσου τὰς νύμφας ὀνομασθῆναι. ὅτι δὲ δοθείσης
 τῆς τοῦ Ἀγαθοῦ Δαίμονος κράσεως ἔθος ἦν βαστάζεσθαι τὰς
 5 τραπέζας ὁ Σικελιώτης Διονύσιος ἔδειξε διὰ τῆς αὐτοῦ ἀσεβείας·
 τῷ γὰρ ἐν Συρακούσαις Ἀσκληπιῷ ἀνακειμένης χρυσῆς τραπέζης
 προπιῶν αὐτῷ ἄκρατον Ἀγαθοῦ Δαίμονος ἐκέλευσε βασταχθῆναι
 τὴν τράπεζαν.

ὅτι Ἕλληνες | θύοντες Ἡλίῳ, ὥς φησι Φύλαρχος (FGrH 81 F 693f
 25), μέλι σπένδουσιν οἶνον οὐ φέροντες τοῖς βωμοῖς, δεῖν λέγοντες
 τὸν πάντα περιπολοῦντα καὶ συνέχοντα ἀλλότριον εἶναι μέθης.

ὅτι Ἀλκαῖος καὶ Ἀνακρέων ἐπαινοῦνται ἐπὶ τῇ τῶν σχολίων
 ποιήσει | καὶ Πράξιλλα ἢ Σικυωνία. τριῶν δὲ γενῶν ὄντων, ὥς 694a
 φησιν Ἀρτέμων (fr. 10, FHG iv.342), ἐν οἷς τὰ περὶ τὰς συνουσίας ἦν
 15 ἀδόμενα, ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἦν ὁ πάντας ἄδειν νόμος ἦν, τὸ δὲ
 δεῦτερον ὁ πάντες μὲν ἡδον, οὐ μὴν ἀλλὰ | κατὰ τινα περίοδον ἐξ 694b
 ὑποδοχῆς, τρίτον δὲ οὐ μετεῖχον οὐ πάντες ἀλλ' οἱ συνετοὶ
 δοκοῦντες, καὶ κατὰ τόπον τινὰ εἰ τύχοιεν ὄντες· ὥς ἀταξίαν τινὰ
 μόνον παρὰ τᾶλλα ἔχον τὸ μῆθ' ἅμα μῆθ' ἐξῆς γινόμενον ἀλλ'
 20 ὅπη ἔτυχον εἶναι σχόλιον ἐκλήθη. ἤδετο δὲ ὅτε τὰ κοινὰ καὶ πᾶσιν
 ἀναγκαῖα τέλος λάβοιεν· τηνικαῦτα γὰρ τῶν σοφῶν ἕκαστον ὥδῃν
 τινα καλὴν εἰς μέσον εἰσφέρειν ἡξίου, καλὴν δὲ ταύτην ἔλεγον ὥς
 παραίνεσιν | καὶ γνώμην ἔχουσιν τῷ βίῳ χρησίμην. ἦσαν δὲ τὰ 694c
 σχόλια τοιαῦτά τινα·

25 Παλλὰς Τριτογένεια ἄνασσ' Ἀθηνᾶ,
 ὄρθου τήνδε πόλιν τε καὶ πολίτας
 ἄτερ ἀλγέων τε καὶ στάσεων
 καὶ θανάτων εὐώρων. (PMG 884.1-4)

ἐν Δήλῳ ποτ' | ἔτικτε παῖδα Λατῷ,
 30 Φοῖβον χρυσοκόμαν ἄνακτ' Ἀπόλλωνα
 ἐλαφηβόλον τ' ἀγροτέραν
 Ἄρτεμιν, ἃ γυναικῶν μέγ' ἔχει κράτος. (PMG 886)

ἰὼ Πᾶν Ἀρχαδῆς μεδέων κλεεννᾶς,

1 μέρος C E : μὲν ὅσον A et 2.38d || 20 ὅπη] ὅπη C E : ὅπου A
 21 τηνικαῦτα C E : ταῦτα A

- ὀρχηστὰ Βρόμιε,
 ἰὼ Πάν, ἐπ' ἐμαῖς
 εὐφροσύναις ταῖσδ' αἰδοαῖς ἄειδε κεχαρημένος. (PMG 887.1-4)
- ἐνικήσαμεν ὡς ἐβουλόμεθα,
 καὶ νίκην ἔδωσαν θεοὶ φέροντες. (PMG 888.1-2) 5
- εἴθ' ἐξῆν ὁποῖός τις ἦν ἕκαστος
 τὸ στήθος διελόντ', ἔπειτα τὸν νοῦν
 694e ἰδόντα, κλείσαντα | πάλιν
 ἄνδρα φίλον νομίζειν ἀδόλῳ φρενί. (PMG 889)
- ὑγιαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνητῷ,
 δεύτερον δὲ καλὸν φυὰν γενέσθαι,
 τὸ τρίτον δὲ πλουτεῖν ἀδόλως,
 καὶ τὸ τέταρτον συνηβᾶν μετὰ τῶν φίλων. (PMG 890) | 10
- 694a τινὲς δὲ σκόλιόν φασι λεχθῆναι κατὰ τὸν τῆς μελοποιίας τρόπον,
 694e ὃς ἦν σχολιός. | τὸ δὲ προεκτεθὲν σκόλιον διαχλευάζων ὁ κωμικὸς 15
 Ἀναξανδρίδης (fr. 18.1-6) φησίν·
- 694f ὁ τὸ σκόλιον εὐρὼν ἐκείνος, ὅστις ἦν, |
 τὸ μὲν ὑγιαίνειν πρῶτον ὡς ἄριστον ἦν,
 ὠνόμασεν ὀρθῶς.
 τρίτον δὲ πλουτεῖν, τοῦθ', ὁρᾷς, ἐμαίνετο· 20
 μετὰ τὴν ὑγίαν γὰρ τὸ πλουτεῖν διαφέρει,
 5 καλὸς δὲ πίνων ἐστὶν αἰσχροὺς θηρίων. |
- 695a ἀρχαῖον σκόλιον κάκεϊνο·
 ἐκ γῆς χρὴ κατιδεῖν πλόον,
 εἴ τις δύναιτο καὶ παλάμην ἔχει. 25
 ἐπεὶ δὲ καὶ ἐν πόντῳ γένηται,
 τῷ παρεόντι τρέχειν ἀνάγκη. (PMG 891)
- ὁ δὲ καρχίνος ὧδ' ἔφη
 χαλᾷ τὸν ὄφιν λαβών·
 “εὐθέα χρὴ τὸν ἐταῖρον ἔ- 30
 μεν καὶ μὴ σχολιὰ φρονεῖν.” (PMG 892)

ἐν μύρτου κλαδί τὸ ξίφος φορήσω,
ὥσπερ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων
ὅτε τὸν τύραννον χτανέτην |
ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποίησάτην. (PMG 893) 695b

5 φίλταθ' Ἀρμόδι', οὐ πω τέθνηκας,
νήσοις δ' ἐν μακάρων σέ φασιν εἶναι,
ἵνα περ ποδώκης Ἀχιλλεύς. (PMG 894.1-3)

Ἀδμήτου λόγον, ὦ ἐταῖρε, | μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλους σέβου, 695c
τῶν δειλῶν δ' ἀπέχου γυνὸς ὅτι δειλοῖς ὀλίγη χάρις. (PMG 897)

10 παῖ Τελαμῶνος, Αἶαν αἰχμητά, λέγουσί σ'
ἐς Τροίαν ἄριστον ἐλθεῖν Δαναῶν καὶ Ἀχιλλέα. (PMG 898)

εἴθε λύρα καλὴ γενοίμην ἐλεφαντῖνα
καὶ με καλοὶ παῖδες φέροιεν Διονύσιον ἐς χορόν. (PMG 900)

15 εἴθ' ἄπυρον καλὸν γενοίμαν μέγα χρυσίον |
καὶ με καλὴ γυνὴ φοροίη καθαρὸν θεμένη νόον. (PMG 901) 695d

σύν μοι πῖνε, συνήβη, συνέρα, συστεφανηφόρει,
σύν μοι μαινομένῳ μαινέο, συσσωφρόνει σῶφρονι. (PMG 902)

ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος, ὦ ἐταῖρε, ὑποδύεται.
φράττει μὴ σε βάλῃ· τῷ δ' ἀφανεῖ πᾶς ἔπεται δόλος.

20 (PMG 903) |

πόρνη καὶ βαλανεύς τὸ αὐτὸ ἔχουσ' ἔθος· 695e

ἐν ταύτῃ πυέλῳ τὸν τ' ἀγαθὸν τὸν τε κακὸν λῶει.

(PMG 905.1-2) |

σκόλιον δέ φασιν εἶναι καὶ τὸ ὑπὸ Ὑβρίου τοῦ Κρητὸς ποιηθέν 695f
25 (PMG 909.1-10)·

ἐστὶ μοι πλοῦτος μέγα δόρυ καὶ ξίφος
καὶ τὸ καλὸν λαισήιον, | πρόβλημα χρωτὸς· 696a

τούτῳ γάρ ἄρῳ, τούτῳ θερίζω,

τούτῳ πατέω τὸν ἄδυν οἶνον ἀπ' ἀμπέλων,

30 τούτῳ δεσπότης κέκλημαι. 5

16 συστεφανηφόρει C E : συστεφανηφόρει C^s E^s : συνστεφανηφόρει A :
συγκανηφόρει Eust.

τοὶ δὲ μὴ τολμῶντες ἔχειν δόρυ καὶ ξίφος
καὶ τὸ καλὸν λαισήιον πρόβλημά τε χρωτός,
πάντες γόνυ πεπτηότες ἑμὸν
κυνέοντι δεσπότεαν
καὶ μέγαν βασιλέα φωνέοντες.

10 5

ὅτι τὸ ὑπ' Ἀριστοτέλους εἰς Ἑρμείαν τὸν Ἀταρνέα γραφὲν οὐ
παιάν ἐστιν, ὡς ὁ τὴν τῆς ἀσεβείας κατὰ τοῦ φιλοσόφου γραφὴν
696b ἀπενεγκάμενος εἶπε | Δημόφιλος, ὡς ἀσεβοῦντος καὶ ἄδοντος ἐν
τοῖς συσσιτίοις ὁσημέραι εἰς τὸν Ἑρμείαν παιᾶνα· οὐδεμίαν γὰρ
παιᾶνος ἔμφασιν ἔχει, ἀλλὰ τῶν σχολίων ἐν τι ἐστὶ καὶ αὐτό. ἔχει 10
δὲ ὧδε (PMG 842.1–7)·

Ἄρετὰ πολύμοχθε γένει βροτείῳ,
θήραμα κάλλιστον,
σᾶς τε πέρι, παρθένε, μορφᾶς |
696c καὶ θανεῖν ζηλωτὸς ἐν Ἑλλάδι πότμος 15
καὶ πόνους τλῆναι μαλεροῦς ἀκαμάτους· 5
τοῖον ἐπὶ φρένα βάλλεις
καρπὸν.

εἶτα μετ' ὀλίγα (PMG 842.9–18)·

σεῦ δ' ἔνεχ' ὁ δῖος 20
Ἡρακλῆς Λήδας τε κοῦροι 10
πόλλ' ἀνέτλασαν ἔργοις
σὰν ἀγρεύοντες δύναμιν·
696d σοῖς δὲ πόθοις Ἀχιλλεὺς | Αἴ- 25
ας τε Αἶδαο δόμους ἦλθον·
σᾶς δ' ἔνεκα φίλιου μορφᾶς καὶ Ἀταρνέως 15
ἔντροφος ἡελίου χήρωσεν αὐγᾶς.
τοιγὰρ αἰοίδιμον ἔργοις
ἀθάνατόν τέ μιν αὐξήσουσιν Μοῦσαι.

696e ἐγὼ μὲν οὐκ οἶδ' εἴ τίς τι κατιδεῖν ἐν τούτοις | δύναται παιανικὸν 30
ιδίωμα σαφῶς ὁμολογοῦντος τοῦ πεποιηκότος τετελευτηχέναι τὸν
Ἑρμείαν. ἀλλ' οὐδὲ τὸ παιανικὸν ἐπίρρημα ἔχει, τὸ ἰὴ παιάν,
καθάπερ ὁ εἰς Λύσανδρον τὸν Σπαρτιάτην ἐν Σάμῳ ἄδόμενος καὶ

- ὁ εἰς Κρατερόν τὸν Μακεδόνα γραφεὶς Ἀλεξίνῳ τῷ διαλεκτικῷ
(SH 40 = SSR II C 15), | ὃς ἄδεται ἐν Δελφοῖς λυρίζοντός τινος 696f
παιδός, καὶ ὁ εἰς Ἀγήμονα τὸν Κορίνθιον καὶ ὁ εἰς Πτολεμαῖον
τὸν πρῶτον Αἰγύπτου βασιλεύσαντα, ὃν ἄδουσι Ῥόδιοι. | ἦδον δὲ 697a
5 καὶ Ἀθηναῖοι ἐπ’ Ἀντιγόνῳ καὶ Δημητρίῳ παιᾶνας πεποιημένους
ὑπὸ Ἑρμίππου τοῦ Κυζικηνοῦ (SH 492). καὶ αὐτὸς δὲ Ἀριστοτέλης
ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ τῆς Ἀσεβείας (fr. 645 Rose), εἰ μὴ κατέψευσται ὁ
λόγος, φησὶν· οὐκ ἂν ποτε Ἑρμεία θύειν ὡς ἀθανάτῳ προαιρούμε-
νος ὡς θνητῷ μνήμα κατεσκεύαζον καὶ ἀθανατίζειν | τὴν φύσιν 697b
10 βουλόμενος ἐπιταφίοις ἐκόσμου τιμαῖς.

τί μ’ ἀνέμνασας κείνων κυλίκων;

- φησὶ Φίλων (SH 689A). τὰς καπυρωτέρας ὥδᾶς ἀσπάζεται μᾶλλον
τῶν ἐσπουδασμένων, οἶαι αἱ Λοκρικαί, μοιχικαί τινες τὴν φύσιν
οὔσαι. | φησὶ που ὁ παρωδὸς Μάτρων (fr. 7 Olson–Sens = SH 540)· 697f
15 οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
Εὐβοίος τε καὶ Ἑρμογένης διόι τε Φίλιπποι,
οἱ μὲν δὴ τεθνᾶσι καὶ εἰν Αἶδαο δόμοισιν· |
ἔστι δέ τις Κλεόνικος, ὃν ἀθάνατον λάχε γῆρας, 698a
οὔτε ποιητῶν ἀδάημων οὔτε θεάτρων, 5
20 ὧ καὶ τεθνεῖωτι λαλεῖν πόρε Περσεφόνηα.

- πολλοὶ δὲ παρωδῶν ποιηταὶ γεγόνασιν. ἐνδοξότατος δ’ ἦν Εὐ-
βοῖος ὁ Πάριος (SH 410) γενόμενος τοῖς χρόνοις κατὰ Φίλιππον·
οὗτός ἐστιν ὁ καὶ Ἀθηναῖοις λαιδορησάμενος, | καὶ σῶζεται αὐτοῦ 698b
τῶν Παρωδῶν βιβλία τέσσαρα. περὶ δὲ παρωδῶν Πολέμων (fr. 45
25 Preller) φησὶ· καὶ τὸν Βοιωτὸν δὲ καὶ τὸν Εὐβοῖον τοὺς τὰς παρω-
δίας γράψαντας λογίους ἂν φήσαιμι διὰ τὸ παίζειν ἀμφιδεξίως.
εὐρετῆς δὲ τοῦ γένους Ἰππῶναξ ὁ ἱαμβοποιὸς (fr. 126.1–4 Degani)
λέγων· |

- Μοῦσά μοι Εὐρυμεδοντία διὰ τὴν ποντοχάρυβδιν, 698c
30 τὴν ἐν γαστρὶ μάχαιραν, ὃς ἐσθίει οὐ κατὰ κόσμον,
ἔννεφ’, ὅπως ψηφίδι καχὸν οἶτον ὀληται
βουλῇ δημοσίᾳ παρὰ θῖν’ ἄλὸς ἀτρυγέτοιο.

21 παρωδῶν vel παρωδῶν C E : παρωδιῶν A || 24 Παρωδῶν C E :
Παρωδιῶν A || 27 Ἰππῶναξ] Ἰππῶναξ E : Ἰππῶναξ C

χρήται δὲ καὶ Ἐπίχαρμος (test. 20) ἐν τισι δράμασιν ἐπ' ὀλίγον
καὶ Ἡγήμων ὁ Θάσιος, ὃν ἐκάλουν Φακὴν· λέγει γοῦν· |

- 698d ἐς Θάσον μ' ἐλθόντα μετεωρίζοντες ἔβαλλον
πολλοῖσι λίθοις, καὶ ὧδέ τις εἶπεσκε παραστάς·
“ὦ πάντων ἀνδρῶν βδελυρώτατε, τίς σ' ἀνέπεισε
καλὴν κρηπίδα ποσὶ τοῖσδ' ἀναβῆναι;” | 5
- 698e τοῖσι δ' ἐγὼ πᾶσι μικρὸν μετὰ τοῦτ' ἔπος εἶπον· 5
“μνημ' ἀνέπεισε γέροντα καὶ οὐκ ἐθέλοντ' ἀναβῆναι
καὶ σπάνις, ἢ πολλοὺς Θασίων εἰς ὀλκάδα βάλλει
εὐκούρων βδελυρῶν, ὀλλύντων τ' ὀλλυμένων τε.” | 10

698f εἶτα μετὰ πολλὰ ἐπάγει·

- ταῦτά μοι ὀρμαίνοντι παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη 18
χρυσὴν ῥάβδον ἔχουσα καὶ ἤλασεν εἰπέ τε φωνῇ· |
699a “δεινὰ παθοῦσα, Φακὴ βδελυρά, χώρει 'ς τὸν ἀγῶνα.” 20
καὶ τότε δὴ θάρσθησά καὶ ἄειδον πολὺ μᾶλλον. 15

πεποιήκε παρωδίας καὶ Ἑρμιππος ὁ κωμικός (test. 7). τούτων δὲ
πρῶτος εἰσῆλθεν εἰς τοὺς θυμελικοὺς ἀγῶνας Ἡγήμων καὶ παρ'
Ἀθηναίοις ἐνίκησεν. Εὐβοῖος δὲ πολλὰ εἶρηκεν ἐν τοῖς ποιήμασι
699b χαρίεντα, | περὶ μὲν τῆς τῶν βαλανείων μάχης (SH 411)·

βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείησι, 20

περὶ δὲ τοῦ λοιδορουμένου κουρέως τῷ κεραμεῖ τῆς γυναικὸς χάριν
(SH 412)·

μήτε σὺ τόνδ' ἀγαθὸς περ ἐὼν ἀποαίρεο, κουρεῦ,
μήτε σύ, Πηλείδῃ. |

- 699d | 699d ὅτι λοφνία ἢ ἐκ φλοιοῦ λαμπάς. | δίμυξόν φησι λύχνον Φιλύλ- 25
+ 700e λιος. |
699d ὅτι ἐλάνας τὰς λαμπάδας Νεάνθης (FGrH 171 F 1) λέγει παρὰ
699e τὴν ἑλὴν. | Ἀθηναῖοι δὲ τὰς λαμπάδας φανούς φασιν, ὡς φησιν ὁ
γλωσσογράφος Σιληνός. Τιμαχίδας (fr. 23 Blinkenberg) δὲ
δέλετρον φησι καλεῖσθαι τὸν φανόν, οἷον οἱ νυκτερευόμενοι τῶν 30
νέων ἔχουσιν. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ ἐλάνη. Σέλευκος (fr. 46 Müller) δὲ

23 κουρεῦ A : κουρεῦο C* : † κουρεο † E || 25–6 Φιλύλλιος C E Eust. :
Μεταγένης ἐν Φιλοθύτῃ καὶ Φιλωνίδῃς ἐν Κοθόρνοις A

γράβιον φησι λέγεσθαι τὸ πρίνινον ἢ δρύινον ξύλον, ὃ ἐθλασμένον
καὶ κατεσχισμένον ἐξάπτεται καὶ φαίνει τοῖς ὁδοιποροῦσι.
Θεοδωρίδας οὖν φησιν ὁ | Συρακούσιος (SH 739)· 699f

πίσσα δ' ὑπὸ γραβίων ἔσταζε.

5 λυχνοῦχον δὲ τὸν φανὸν ἐν πολλοῖς εὔροι τις ἄν. | Ἄλεξις (fr. 152)· 700a

ὁ πρῶτος εὐρών μετὰ λυχνούχου περιπατεῖν
τῆς νυκτός ἦν τις κηδεμῶν τῶν δακτύλων.

ὅς ἐν ἄλλοις φησὶν (Alex. fr. 91.1–4)·

οἶμαι ἐπιτιμᾶν τινας,
10 ὅτι μεθύων τηνικάδε περιπατῶ.
ποῖος γάρ ἐστι φανὸς
τοιούτος, οἶος ὁ γλυκύτατος ἥλιος; |

Φερεκράτης (fr. 44.2)· 699f

τὸν λυχνοῦχον ἔκφερ' ἐνθεις τὸν λύχνον. |

15 φανὸν δὲ τινές φασι τὴν ἐκ ξύλων τετμημένων δέσμη. | Φιλιππί- 700b | 700c
δης (fr. 16)·

(A.) ὁ φανὸς ἡμῖν οὐκ ἔφαινε οὐδέν.

(B.) ἔπειτα φουσᾶν δυστυχῆς οὐκ ἠδύνω;

Φερεκράτης (fr. 90.1) δὲ τὴν νῦν λυχνίαν λυχνίον καλεῖ. Ἀριστοφά-

20 νης τε Ἰππεύσι (Antiph. fr. 109.1–2) φησι·

τῶν ἀκοντίων

συνδοῦντες ὀρθὰ τρία λυχνίῳ χρώμεθα. |

Εὐφορίων (fr. 5, FHG iii.72 = fr. 174 van Groningen) δὲ φησι Διονύ- 700d

σιον τὸν νέον Ταραντίνοις εἰς τὸ πρυτανεῖον ἀναθεῖναι λυχνεῖον

25 δυνάμενον καίειν τοσοῦτους λύχνους ὅσος ὁ τῶν ἡμερῶν ἐστὶν
ἀριθμὸς εἰς τὸν ἐνιαυτόν. πανὸς δὲ ὠνομάζετο τὸ διακεκομμένον
ξύλον καὶ | συνδεδεμένον. Δίφιλος (fr. 6)· 700e

ἀλλ' ὁ πανὸς ὕδατός ἐστι μεστός.

μέμνηται δὲ καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι (284) τοῦ πανοῦ·
ἐχρῶντο δ' αὐτῷ ὡς λαμπάδι.

et quae sequuntur ex C E edita

- 701a | Νίκανδρος δ' ὁ Κολοφώνιος (fr. 89 Schneider) ἐλάνην φησὶ τὴν
τῶν καλάμων δέσμην. λύχνα δ' οὐδετέρως εἶπεν Ἡρόδοτος (2.62.1, 5
- 701b 2). λυχνοκαυτίαν | δὲ Κηφισόδωρος (fr. 11), ἣν οἱ πολλοὶ λυχνα-
ψίαν. ἄσσαρίου κανδήλας πρίω, φησὶν ὁ παρὰ τῷ ῥήτορι τούτῳ
- 701c Κύνουλκος. | Κλέαρχος ὁ Σολεὺς (fr. 64 Wehrli) τὴν Λητώ φησιν
ἐκ Χαλκίδος τῆς Εὐβοίας ἀνακομίζουσιν εἰς Δελφοὺς Ἀπόλλωνα
καὶ Ἄρτεμιν γενέσθαι παρὰ τὸ τοῦ κληθέντος Πύθωνος σπήλαιον. 10
καὶ φερομένου τοῦ Πύθωνος ἐπ' αὐτοὺς ἡ Λητώ τῶν παιδῶν τὸν
- 701d ἕτερον | ἐν ἀγκάλαις ἔχουσα, προσβάσα λίθῳ ὃς ἀνάκειται παρὰ
τὴν ἐν Δελφοῖς πλάτανον, τῆς τότε πράξεως μίμησις γενόμενος,
εἶπεν. “ἴε παῖ”. τυχεῖν δὲ τόξα μετὰ χεῖρας ἔχοντα τὸν Ἀπόλ-
λωνα. τοῦτο δ' ἐστὶν ὡς ἂν εἶπη τις. “ἄφιε παῖ, βάλε παῖ”. διὸ 15
ἀπὸ τούτου φασι λεχθῆναι τὸ “ἴε παῖ” καὶ “ἴε παιῶν”. ἔνιοι δὲ
- 701e παρεγκλίνοντες τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ τοῖς δεινοῖς ἀλεξητήριον τινα
παροιμίαν | φασὶν “ἴη παιῶν” καὶ οὐχὶ “ἴε παῖ”. πολλοὶ δὲ καὶ
ἐπὶ τοῖς τέλοσιν ἔχουσιν ἐπιφθεγγόμενοι ἐν παροιμίαις καὶ ὡς οὐχ
ἀπλῶς ἐφύμνιον φασὶ τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον “ἴη παιῶν”, διὰ δὲ 20
τὸ λίαν ἡμῖν εἶναι σύνηθες λανθάνον ὃν παροιμία. τὸ δ' ὑφ' Ἡρα-
κλείδου τοῦ Ποντικοῦ (fr. 158 Wehrli = fr. 110 Schüttrumpf) λεχθὲν
φανερῶς πέπλασται, ἐπὶ σπονδαῖς τοῦτο πρῶτον εἰπεῖν τὸν θεόν·
“ἴη παῖαν, ἴε παῖων”. ἐκ ταύτης γὰρ τῆς πίστεως τὸ τρίμετρον
- 701f καλούμενον ἀνατίθησιν | αὐτῷ φάσκων τοῦ θεοῦ τοῦθ' ἑκάτερον 25
εἶναι τῶν μέτρων, ὅτι μακρῶν μὲν τῶν πρώτων δύο συλλαβῶν
γενομένων “ἴη παῖαν” ἡρώων γίνεται, βραχέως δὲ λεχθειῶν
ἱαμβεῖον. δῆλον οὖν ὅτι καὶ τὸν ἱαμβὸν ἀναθετέον αὐτῷ· βραχειῶν
γούν γινομένων, εἰ δύο τὰς ἀπασῶν τελευταίας συλλαβὰς εἰς
μακρὰν ποιήσῃ τις, ὁ Ἰππώνακτος ἱαμβὸς ἔσται. | 30

10 παρὰ A : π^e C E || 12 παρὰ A : π^e E : περὶ C || 15 εἶπη E : εἶπει C : εἶποι
A || 18 παιῶν A C^s E^s : παῖ C E || 19 καὶ C : δὲ E || 21 ὃν παροιμία] ὃν παροιμ^{ια}
C E : ὃν ἐν παροιμίᾳ A || 24 ἴε C E : ἴη A

ὅτι ἐν τῷ βυρσηναίων καλουμένῳ χορῷ ἕκαστον τὸ δοκοῦν 697f
 ἑαυτῷ κατᾶσαι δεῖ προσέχοντα οὐδὲν τῷ προκαθημένῳ καὶ
 διδάσκοντι τὸν χορόν. |

ὅτι ἔθος ἦν ἀναστᾶσι τοῦ δείπνου καὶ σπείσασι τὸ λοιπὸν τοῦ 701f
 5 ἀκράτου τῷ διδόντι παιδὶ ἐκπιδόναι. |

ὅτι παιᾶνα εἰς Ὑγίειαν ἐποίησε τόνδε Ἀρίφρων ὁ Σικυώνιος 702a
 (PMG 813).

Ὑγίεια, πρεσβίστα μακάρων, μετὰ σοῦ
 ναίοιμι τὸ λειπόμενον βιοτᾶς, σὺ δέ μοι πρόφρων σύννοικος εἷης.
 10 εἰ γάρ τις ἢ πλούτου χάρις ἢ τεκέων
 τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληίδος τ' ἀρχᾶς ἢ πόθων
 οὓς κρυφίοις Ἀφροδίτας ἄρκυσι θηρεύομεν, | 5
 εἴ τις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποισι τέρψις ἢ πόνων 702b
 ἀμπνοᾶ πέφανται,
 15 μετὰ σεῖο, μάκαιρα Ὑγίεια,
 τέθαλε πάντα καὶ λάμπει Χαρίτων ὄαρ·
 σέθεν δὲ χωρὶς οὔτις εὐδαίμων. | 10
 τί κάλλιον ἀρχομένοις 702c
 ἢ καταπαυομένοις ἢ τὸ ποθεινότατον;
 20 (Dionys. Chalc. fr. 6 West²)

1 βυρσηναίων C E : συρβηναίων A || 6 Ὑγίειαν A, cf. Ὑγίεια bis infra : Ὑ C
 E || 16 ὄαρ C Ὑ^p-E^{mg} : ὄαρι E : ὄαροι A (sic Kaibel : ἔαρ σε legit Cobet)
 19 τέλος τῶν ἐκ τοῦ πεντεκαίδεκάτου βιβλίου Ἀθηναίου C : τέλος E

περὶ τῆς τοῦ Νείλου ἀναβάσεως
(= anon. *FGrH* 647 F 1)

Θαλῆς ὁ Μιλήσιος (cf. 11 A 16 D.-K.) εἰς τῶν ἐπτὰ σοφῶν φησι
διὰ τοὺς ἐτησίαις γίνεσθαι τὴν ἀναπλήρωσιν τοῦ Νείλου· πνεῖν
γὰρ αὐτοὺς ἐναντίους τῷ ποταμῷ, καὶ τὰ στόματα κεῖσθαι κατὰ 5
τὴν πνοὴν αὐτῶν. τὸν μὲν οὖν ἄνεμον ἐξ ἐναντίας πνέοντα κωλύειν
τὴν ἐπιρροὴν αὐτῶν, τὸ δὲ κύμα προπίπτειν ἀντίον τοῖς στόμασι
καὶ οὖριον ὃν ἀνακόπτειν τὸν πόταμον. καὶ τὴν ἀναπλήρωσιν
οὕτω γίνεσθαι τοῦ Νείλου. Ἀναξαγόρας δὲ ὁ φυσικός (cf. 59 A 91
D.-K.) φησι ἀπὸ χιόνος τηχομένης τὴν ἀναπλήρωσιν γίνεσθαι τοῦ 10
Νείλου. ὡσαύτως δὲ καὶ Εὐριπίδης καὶ ἕτεροί τινες τραγωδιο-
ποιῶν. καὶ Ἀναξαγόρας μὲν αὐτὴν τὴν ποίησιν λέγει τῆς ἀναπλη-
ρώσεως, Εὐριπίδης δὲ καὶ τὸν τόπον ἀφορίζει λέγων οὕτω (fr. 228.
2-5)·

Νείλου λιπὼν κάλλιστον ἐκ γαίης ὕδωρ, 15
ὃς ἐκ μελαμβρότοιο πληροῦται θέρει
Αἰθιοπίδος γῆς, τὴν ἥνικ' ἂν τακῇ χιῶν
τεθριππεύοντος Ἥλιου κατὰ χθόνα. 5

καὶ ἐν Ἑλένῃ (1-3) ὁμοιον τούτοις·

Νείλου μὲν αἶδε καλλιπάρθενοι ῥοαί, 20
ὃς ἀντὶ δίας ψεκάδος Αἰγύπτου πέδον
λευκῆς ταχείσης χιόνος ὑγραίνει γύας.

1-2 praeb. fol. 400r-1r E : fol. 203r-v C : fol. 12v-13r F (i.e. Laur. plut. 56.1)
1 περὶ τῆς τοῦ Νείλου ἀναβάσεως praef. E F : om. C || 4 τοῦ Νείλου om. F
7 τὴν ἐπιρροὴν αὐτῶν C E : τὴν ἐκβασιν τοῦ ποταμοῦ ἐκπίπτειν εἰς τὴν
θάλασσαν F | προπίπτειν C E : προσπίπτειν F || 8 ἀνακόπτειν F :
ἀνακόπτει C E | τὴν om. F || 9 οὕτω C E : οὕτως φησὶ F | τοῦ Νείλου C E : τοῦ
ποταμοῦ F || 10 ἀπὸ C E : τῆς F || 10-11 γίνεσθαι τοῦ Νείλου C E : τοῦ
Νείλου γίνεσθαι F || 11-12 τραγωδιοποιῶν E : τραγωδιοπιῶν C :
τραγωδιῶν ποιηταί F || 12 καὶ C E : ἀλλ' F | γένεσιν post ποίησιν praeb. F
13 Εὐριπίδης δὲ C E : ὡς αὐτὸς εἶρηκεν Εὐριπίδης F | οὕτω ἐν δράματι
Ἀρχελάω post οὕτω add. et Eur. fr. 228.1 praeb. F || 16 θέρει C E : ῥοὰς F
17 τὴν C E : om. F || 18 τεθριππεύοντος C E : τεθρίππου ὄντος F : τέθριππ'
ἄγοντος Schmidt | κατὰ χθόνα C E : κατ' αἰθέρα F || 19 Ἑλένῃ F : ἐλε⁰ C :
ἐλεγίαις E | τούτοις E : τούτον C : ὁμοιον τούτοις om. F || 21 ἀντὶ δίας C E : ἂν
διὰ F

καὶ Αἰσχύλος (fr. 300)·

γένος μὲν αἰνεῖν ἐκλαθὼν ἐπίσταμαι
 Αἰθιοπίδος γῆς· ἐνθάδε Νεῖλος ἐπτάρρους
 γαίαν κυλίνδει πνευμάτων ἐπομβρία,
 5 ἐν ᾗ πυρωπὸς ἥλιος ἐκλάμψας χθονὶ
 τήκει πετραίαν χιόνα· πᾶσα δ' εὐθαλῆς
 Αἴγυπτος ἀγνοῦ νόματος πληρουμένη
 φερέσβιον Δήμητρος ἀντέλλει στάχυν.

5

Καλλισθένης δὲ ὁ ἱστοριογράφος (FGrH 124 F 12c) πρὸς τὰ μικρῶ
 10 πρότερον εἰρημένα ὑπ' Ἀναξαγόρου τε καὶ Εὐριπίδου ἀντεῖπεν,
 αὐτὸς δὲ τὴν αὐτοῦ γνώμην φησὶν· ὕδατων πολλῶν καὶ λαμπρῶν
 γινομένων κατὰ τὴν Αἰθιοπίαν κατὰ τὰς τοῦ Κυνὸς ἀνατολὰς ἕως
 τῆς ἐπιτολῆς Ἀρκτοῦρου, καθ' οὓς χρόνους καὶ οἱ ἐτησῖαι πνέουσιν
 15 ἄνεμοι· τούτους γάρ φησι τοὺς ἀνέμους μάλιστα νέφη φέρειν πρὸς
 τὴν Αἰθιοπίαν· ὧν καὶ προπιπτόντων πρὸς τὰ ὄρη καταρρήγνυσθαι
 πολὺ πληθὺς ὕδατος, ἀφ' οὗ τὸν Νεῖλον ἀναβαίνειν. Δημόκριτος (cf.
 68 A 99 D.–K.) δὲ λέγει περὶ μὲν χειμερινὰς τροπὰς τοὺς περὶ
 Ἄρκτους τόπους χιονίζεσθαι, πρὸς τροπὰς δὲ θερινὰς μεταστάντος
 20 ἡλίου. τηχομένης τῆς χιόνος καὶ ἀνατμιζομένης ὑπὸ τῆς τήξεως
 νέφη γίνεσθαι διὰ τὸ τοὺς ἐτησῖας ὑπολαμβάνοντας φέρειν πρὸς
 μεσημβρίαν· συνωθουμένων δὲ τῶν νεφῶν ἐπὶ τὴν Αἰθιοπίαν καὶ
 τὴν Λιβύην ὄμβρον γίνεσθαι πολύν. ὃν καταρρέοντα πληροῦν τὸν

2 ἐκλαθὼν C E : καὶ μαθὼν F : ἐκμαθὼν Schweighäuser || 3 ἐνθάδε Νεῖλος C
 E : ἐνθα Νεῖλος F : Νεῖλος ἐνθ' Dindorf | ἐπτάρρους C E F : ἐπτάρους Grotius
 4 γαίαν E F : γαί⁰ C : γάνος Hermann | κυλίνδει C E : κυλίνδων F
 5 πυρωπὸς ἥλιος ἐκλάμψας χθονὶ C E : πυρωπὸν μηνὸς ἐκλάμψα φλόγα F
 6 πετραίαν C E : πετραίην F || 8 ἀντέλλει C E : ἀγγέλλει F || 11 τὴν αὐτοῦ
 γνώμην C E : τῇ ἑαυτοῦ γνώμῃ χρώμενος F | πολλῶν καὶ λαμπρῶν C E : om.
 F || 12 τὰς τοῦ Κυνὸς ἀνατολὰς C E : τὴν Κυνὸς ἀνατολὴν F || 13 τῆς C E :
 om. F | ἐτησῖαι C E : ἐτήσιοι F || 14 ἄνεμοι C E : om. F || 14–15 φέρειν πρὸς
 τὴν Αἰθιοπίαν C E : πνέοντας πρὸς τὴν Αἰθιοπίαν ἄγειν F || 15 καὶ C E : δὴ
 καὶ F | προπιπτόντων C : προπιπτοντ⁰ E : προσπιπτόντων F || 16 ἀναβαίνειν
 C E : πληρούμενον ἀναβαίνειν συμβαίνει F || 17 μὲν om. E || 17–18 sic C E :
 περὶ τὰς Ἄρκτους χιονίζεσθαι τόπους F || 18–19 μεταστάντος ἡλίου C :
 μεταστάντος τοῦ ἡλίου F : μεταναστάντος ἡλίου C || 19 ἀνατμιζομένης C E :
 ἀτμιζομένης F | ὑπὸ C E : ἀπὸ F || 20 τὸ C E : om. F | ἐτησῖας C E : ἐτησίους F

Νεῖλον· τὴν οὖν αἰτίαν τῆς ἀναπληρώσεως ταύτην φησὶ Δημόκριτος. Εὐθυμένης δὲ ὁ Μασσαλιώτης φησὶν αὐτὸς πεπλευκῶς τὴν ἕξω θάλασσαν ἐπιρρεῖν ὡς ἐπὶ τὴν Λιβύην. ἐστραμμένην δὲ εἶναι πρὸς Βορέαν τε καὶ Ἄρκτους. καὶ τὸν μὲν ἄλλον χρόνον κενὴν εἶναι τὴν θάλασσαν, τοῖς δ' ἑτησίαις ἀνωθουμένην ὑπὸ πνευμάτων πληροῦσθαι καὶ ῥεῖν ταῖς ἡμέραις ταύταις. παυσαμένων δὲ τῶν ἑτησίων ἀναχωρεῖν. εἶναι δὲ αὐτὴν καὶ γλυκεῖαν, καὶ κῆτη παραπλήσια τοῖς ἐν τῷ Νεῖλῳ κροκοδείλοις καὶ τοῖς ἵπποποτάμοις ἔχειν. Οἰνωπίδης δὲ ὁ Χῖος (cf. 41 A 11 D.-K.) λέγει τοῦ μὲν χειμῶνος τοῦ ποταμοῦ ἀναξηραίνεσθαι τὰς πηγὰς, ἐν δὲ τῷ θέρει θερμαινο- 5 μένας ῥεῖν. τοῦ μὲν οὖν ἀναπληροῦσθαι τὴν γινομένην ξηρασίαν τὸ αἶτιον τῶν οὐρανίων ὑδάτων ἐπιγινομένων τοῖς χειμῶσι συμβαίνει. τότε ἐνδεῆ γινόμενον μὴ συναναφέρειν. καὶ διὰ τοῦτο τοῦ χειμῶνος ἥσσανα αὐτὸν γίνεσθαι, τοῦ δὲ θέρους πλήρη. Ἡρόδοτος (2.25) δὲ τοῖς μὲν λοιποῖς ὑπεναντίως λέγει· παραπλησίως δὲ 10 Οἰνωπίδῃ· τὴν μὲν γὰρ ῥύσιν τοῦ Νείλου φησὶ τοιαύτην ὥστε αἰεὶ πληροῦν τὸν ποταμόν. τὸν δὲ ἥλιον τοῦ χειμῶνος κατὰ τὴν Λιβύην ποιούμενον τὴν πορείαν ἀναξηραίνειν τὸν Νεῖλον· ἐπὶ τροπὰς δὲ θερινὰς μεθιστάμενον πρὸς τὴν Ἄρκτον ὑγραίνειν. τὰ δὲ τοῦ Νείλου στόματα ταῦτα· πρὸς τὴν Ἀραβίαν Πηλουσιακόν, 20 πρὸς Λιβύην Κανωβικόν, τὰ δὲ λοιπὰ Βολβιτικόν, Σεβεννυτικόν, Μενδήσιον, Σαίτικόν, Ὀπουεπικόν.

1 τὴν οὖν αἰτίαν τῆς ἀναπληρώσεως ταύτην φησὶ Δημόκριτος C E : om. F
 2 φησὶν αὐτὸς πεπλευκῶς (πεπλευχῶς C) C E : αὐτὸς πεπλευκῶς φησιν εἰς F || 3 ὡς ἐπὶ C E : ἕως F | δὲ C E : τε F || 4 τὸν C F : τὴν E || 5 ἑτησίαις C E : ἑτησίοις F | πνευμάτων C E : τῶν πνευμάτων F || 6 ταῖς C E : ἔσω ταῖς F
 8 τοῖς² C E : om. F || 9 μὲν C E : om. F || 10 τοῦ ποταμοῦ C E : τῶν ποταμῶν F | πηγὰς F : † πηρου † C E || 13 τότε ἐνδεῆ C E : τὸν δὲ Νεῖλον οὐχ ὑόμενον τότε ἐνδεῆ F | συναναφέρειν C E : συναναπληροῦν F || 15 ὑπεναντίως C E : ὑπεναντία F || 16 Οἰνωπίδῃ F : Οἰνωπίδης C : Οἰνωπί⁸⁰ E | φησὶ E F : φα(σι) C || 18-19 ἐπὶ τροπὰς δὲ θερινὰς C E : ἐπὶ δὲ τοὺς θερινὰς τροπὰς F
 19 ὑγραίνειν C E : ἰέναι F || 19-22 τὰ δὲ τοῦ Νείλου στόματα ... Ὀπουεπικόν om. F